

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

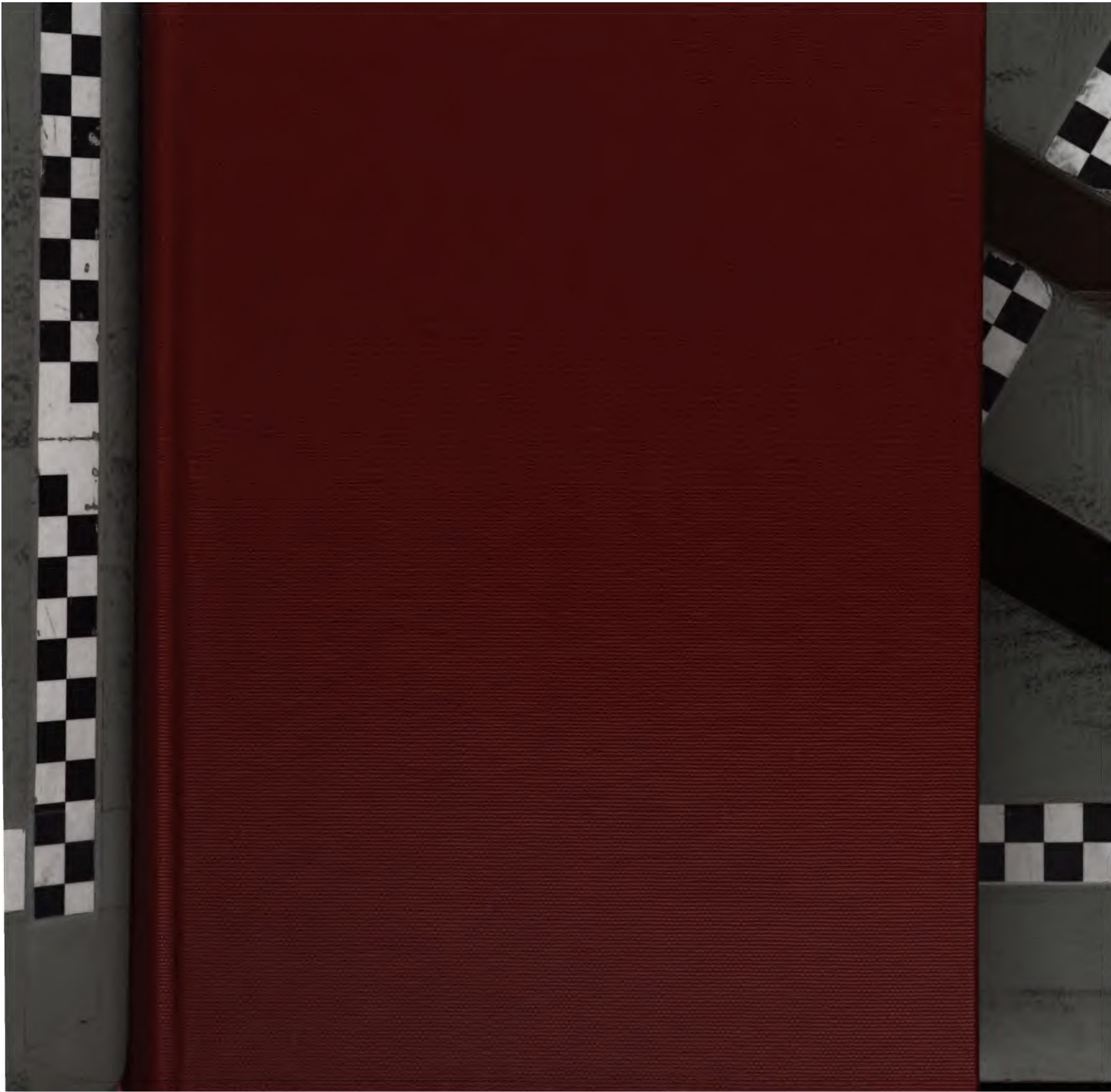
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

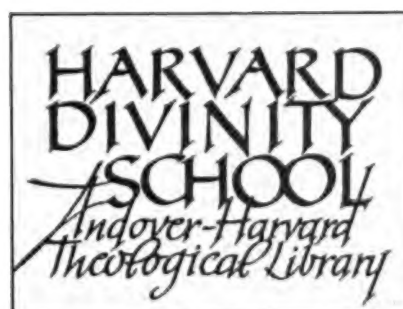
We also ask that you:

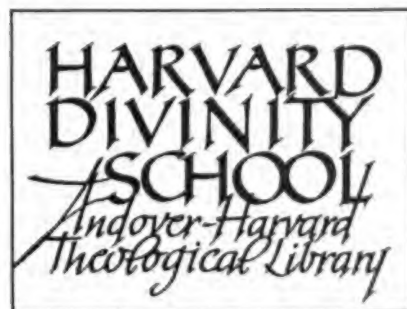
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ΚΛΕΙΣ
ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΠΤΟΙ

ΕΓΚΡΙΝΟΥΣ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΗΜΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΝ ΤΗ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΚΔΟΘΕΙΣΗ
ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΕΚΑΤΟΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΝΑ (1857--1866)

ΥΠΟ

ΜΙΓΝΙΟΥ ΜΙΓΝΕ

Ἐν ᾧ προσετίθησαν καὶ τὰ συγγράμματα ἐκτὸς

ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Ἐκ τῆς ἐν ΡΩΜῃ ΕΚΔΟΣΕΩΣ, ΑΥΤΩΝ ΜΟΝΟΝ ΜΗ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ

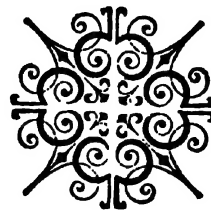
ΕΝ Τῇ ΤΟΥ ΜΙΓΝΙΟΥ ΕΚΔΟΣΕΙ

ΥΠΟ

ΔΩΡΟΘΕΟΥ ΤΟΥ ΣΧΟΛΑΡΙΟΥ

(Πρώην μητροπολίτου Αφρίσσης, τοῦ Θεσσαλίου).

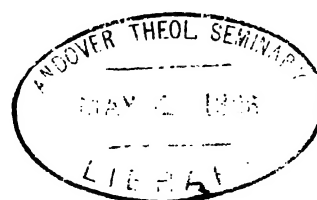
ἩΔΗ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΠΟΙΣ ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ ΔΕΙΩΣΕΙ ΠΟΛΛΩΝ ΣΟΦΩΝ
ΚΑΙ ΕΛΛΟΓΙΜΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ
ΟΔΟΣ Ν.ΚΙΟΥ ΑΡΙΘΜΟΣ 3

1879

ΔΩΡΟΘΕΟΣ ΣΧΟΛΑΡΙΟΣ

Μητροπολίτης πρώην Λαρίσης.

SCHOLIARIOS, VOGOTHEOS, Hbr. of Larissa, 1842-1888.
Kleis Patrologias kai Byzantinon Syggraphon.

ΚΛΕΙΣ

ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΗΜΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΝ Τῇ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΚΔΟΘΕΙΣῃ
ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑῖ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΕΚΑΤΟΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΝΑ (1857--1866)

ΥΠΟ

ΜΙΓΝΙΟΥ (MIGNE)

Ἐν ᾗ προσετέθησαν καὶ τὰ συγγράμματα ἐκτὸς

ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

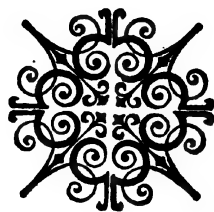
ΕΚ ΤΗΣ ΕΝ ΒΟΝΝῃ ΕΚΔΟΣΕΩΣ, ΑΥΤΩΝ ΜΟΝΟΝ ΜΗ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ
ΕΝ Τῇ ΤΟΥ ΜΙΓΝΙΟΥ ΕΚΔΟΣΕΙ

ΥΠΟ

ΔΗΡΟΘΕΟΥ ΤΟΥ ΞΣΟΔΑΡΙΟΥ

(Πρώην μητροπολίτου Λαρίσης, τοῦ Θεσσαλοῦ).

ἩΔΗ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΠΟΙΣ ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ ΔΞΙΩΣΕΙ ΠΟΛΛΩΝ ΣΟΦΩΝ
ΚΑΙ ΕΛΛΟΓΙΜΩΝ ΑΝΑΡΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ

ΟΔΟΣ ΝΙΚΙΟΥ ΑΡΙΘΜΟΣ 3

1879

BR
60
.M38
Index
S36

«Ἐπεὶ οὖν ζητήσομεν πόθεν ῥαθυμία τοσαύτη καὶ εὐλαθείας ὑπεροψία γέγονεν, ὅταν οὕτως ὦμεν ἀπεγθῶς πρὸς τοὺς Πατέρας διακείμενοι τοὺς ἡμετέρους; Οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἔστιν οὐδὲν, ὃ καταλῦσαι καὶ διαφθεῖραι Ἐκκλησίαν δύναται ἂν, ἀλλ' ἢ ὅταν μαθηταὶ τοῖς διδασκάλοις, τοῖς πατέραςιν οἱ παῖδες καὶ τοῖς ἀρχουσιν οἱ ἀρχόμενοι μὴ μετὰ πολλῆς ὥστε συνδεδεμένοι τῆς ἀκριθείας.» (Ἰωάν. Χρυσ. τόμ. Πατρ. 51 σελ. 203.)

«Οὐ πάνυ δὲ ῥαδίον ἐστὶν εὖρεῖν ἔργον, ἐφ' ᾧ οὐκ ἂν τις αἰτίαν ἔχοι χαλεπὸν γὰρ οὕτω τι ποιῆσαι, ὥστε μὴδὲν ἀμάρτεῖν· χαλεπὸν δὲ καὶ ἀναμαρτήτως τι ποιήσαντας μὴ ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν.»

(Ξενφ. Ἀπομνημ. Β'. η'. 5.)

48,045

ΤΗ,

ΜΙΑ, ΑΓΙΑ, ΚΑΘΟΛΙΚΗ, ΚΑΙ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ, ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΤΑ ΞΑ ΕΚ ΤΩΝ ΞΩΝ

ΞΟΙ ΠΡΟΞΗΝΕΓΚΕ ΚΑΙ ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΤΗΣ ΕΝ ΥΠΗΡΕΤΑΙΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Τυτθὸν Θεσσαλίας πτολίεθρον, ἀτὰρ μέγαν ἄνδρα
Δῶκεν, Βενδίστη, Δωρόθεον Σχολάριον,
Ἰράρχην Λαρίσης, ὃς ἐῖα αἶψα γ' ἐφύτευσε,
Δόξαν, πολλ' ἔρξας ἔργα ἀγαστὰ μάλα.
Μούσας γὰρ περὶ κῆρι φιλήσας δείματο αὐταῖς
Πέντε δόμους· Τρικάλους μὲν δύο Θεσσαλίας·
Βώλῳ δὲ τρίτατον· Βενδίστη δ' αὖτε τέταρτον·
Σωζοπόλει πέμπτον· τῶν δὲ τέταρσι πόρεν
Χρήματα τηρεῖσθαι ἐς αἶε, δώσει τε ἅπαντα
Τονδ' αἰῶνα λιπὼν, ὅσσα γὰρ λείπεται οἱ.
Ἡϊθέους ἀπόρους δ' αἰὲν μεγάλθυμος ἀρήγει.
Τοῖος ἔρωσ Μουσῶν καμ μιν ἔλεν καὶ ἔχει!
Ὅφθαλμοὺς δὲ φύτευσεν ἐοῦ νοός, ἥντε ῥίζας,
Βίβλοις ἐν Πατέρων, καρπὸν ἔδειξε τε νῦν
Ἡδέα, τήνδε Βίβλον, Πυκτέρων τε κλέσσατο Κλειῖδα.
Τίς δ' ἄρ' οἱ ἱεραρχῶν ἄλλος ἐρίσσειεν ἄν,
Τοὶ νῦν ναίουσι χθὼν' ἀπειρον ἰδ' ἄρτον ἔδουσι;
Οὔτις φημ' ἄλλος, τῶν ἐγὼ οἶδα μαθῶν.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

Ἰδομένης θεῖης Πατέρων, ὅστις κ' ἐβελήσῃ
Θησαυροὺς ἰδέειν, χερσὶ μ' ἐῖς λαβέτω·
Κλείς γὰρ ἐοῦσα, πύλας ταμείων οἶξω, ὅθι κεῖνται
Πολλοὶ, ἀπειρίσσοι, τίμιοι, ἡδὲ θεῖοι.

ΕΤΕΡΟΝ

Κλεις Πατέρων τελέθω· ιεράρχης Δωρόθεός με
Τεῦξεν, ὅς ὦν σοφίης βένθεα παντ' ἐδάχη.
Οἷγειν δ' ἔργον μοι σοφίης αὐτῶν τὰ ταμεῖα,
Δεικνῦναι πλοῦτον θ', ὅσσον ἀπειρίσιος.

Ταῦτα εὐγνωμοσύνης ἕνεκα ὁ Νικόλαος Σπυρίδωνος
ἐκ Δαρδανελλίων φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς.

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

Βίβλος, τέκνον ἐμὸν, σεῖο ἔγω πέρι πολλ' ἐμόγησα.
Καὶ γὰρ ἔτεσσί γε μὴν δυσσὶ Θεοῦ μεγάλου
Ἦμενος ἡματα πανθ' ὥρας κλέπτων τέ τοι ὕπνου
Σὲ γράφον, ὕστερον αὖ χρήμασ' ἐμοῖς τυπόων,
Πολλά γέ τοι δαπάνησα, ἀμαρτιῶν δὲ καθάρων,
Τάς γε τυπογραφικοὶ ἄνδρες ἔερδον, ὃ γε
Δεινὸς ἔην γε πόνος, μέγα μόχθησ' ἤρά γέ τίς σε
Τοῦ γέ περ οὖνεκα ἔγω τεῦξά σε, ἥδ' ἐκάμον,
Γιθῆσει σέ ἰδίων, ἢ οὐδ' ἐλαβεῖν ἐθέλησει,
Οὐδ' ἐμεταλλήσει, τίς ῥά σε τεῦξεν ἀνὴρ

ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

A.

Ὅτι ἀπαραίτητον παντὶ Χριστιανῷ ἡ ἀνάγνωσις τῶν θείων Γραφῶν.

Θεὸς ἡμῖν ἔστω παντὸς ἔργου καὶ λόγου προοίμιον· ἀρχὴ γὰρ αὕτη πασῶν ἀσφαλεστάτη· καὶ οἱ ταύτης ἐχόμενοι πρὸς λιμένα καταντῶσιν ἀναπαύσεως. Ἐκ Θεοῦ οὖν καὶ ἡμεῖς καὶ περὶ τῶν θείων πραγμάτων ἀρξώμεθα, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν λόγον καταπαύσωμεν.

Θεῖον ἀληθῶς καὶ ἱερὸν χρῆμα ὁ λόγος Θεοῦ, κτῆμα ἐξαίρετον, οὐκ ἄλλοθεν προσγινόμενον, κατὰ τὸν Γρηγόριον Νύσσης, ἀλλὰ συγκεκραμένον τῇ φύσει, ἀνθρώπῳ δῶρον τιμιώτατον παρὰ τοῦ δημιουργήσαντος εἰς αὐτὸν ἐλθόν. Διὸ καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγενῆσθαι λέγεται. Τούτῳ γοῦν ἔχει καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα τὴν διαφορὰν, καὶ τῷ θεοειδεῖ πλεονεκτήματι ἰδιαζόντως χαρακτηρίζεται, σφόδρα τοῖς ἄλλοις πολλὴν ἔχων τὴν κοινωνίαν πρὸς τὰ βροσκήματα. (α)

Ὁμολογούμενον δέ ἐστιν, ὅτι παντὶ τῷ εἰς Χριστὸν πιστεύοντι αἱ θεῖαι Γραφαὶ λόγοι εἰσὶ τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς χάριτος καὶ δωρεᾶς τοῦ παναγίου αὐτοῦ Πνεύματος χορηγηθέντες. Ὅθεν ἡ ἀνάγνωσις τῶν θείων Γραφῶν τῶν ἀπαραιτήτων ἐστὶ καθηκόντων τοῦ Χριστιανοῦ, ἐξ ὧν μεγίστη ἡ πνευματικὴ καὶ ἡ ἠθικὴ καρποφορία τοῖς βουλομένοις ὑγαίνειν ἐν τῇ πίστει, καὶ μὴ προσέχειν ἐντολαῖς ἀνθρώπων τὴν ἀλήθειαν ἀποστρεφόμενων. (β) Διὰ τῆς εὐσεβοῦς ἀναγνώσεως τῶν θείων Γραφῶν ἀλάνθαστως ἕκαστος ἐπιτυγχάνει παντὸς ἀγαθοῦ, οὗ εὐχεται καὶ ποθεῖ· ἀναλαμβάνει γὰρ δι' αὐτῶν ἐν πᾶσιν ἡ διδασκαλία τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, «Δι' ἧς ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος ἐπεράνη πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθάρσῃ ἑαυτῶν λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων» (γ).

«Τέκνον Τίτε, λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαι σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζῃς καλῶν ἔργων προϊστάσθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ· ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις» (δ). Καὶ πάλιν, «Πᾶσα Γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ» (ε).

(α) Γρ. Νύσ. Τομ. ΜΣ'. 308. (β) Τίτ. α'. 14. (γ) Τίτ. β'. 11—15. (δ) Τίτ. γ'. 8. (ε) Β'. Τιμ. γ'. 16.

«Ὁρα, λέγει καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος, πόσον κέρδος ἐστὶ τοῦ ἐρευνᾶν τὰς θείας Γραφάς, καθὼς πολλάκις ἠκούσατε. Τί δέ ἐστιν, ὃ λέγομεν; Ὅτι οὐδὲν ἔλιπεν, οὐδὲ παρσιώπησε τῶν συμφερόντων ἡμῖν ἡ θεία Γραφή, ἀλλὰ πανταχοῦ κράζει, διὰ τε προφητῶν καὶ ἀποστόλων, προαναφωνοῦσα καὶ προασφαλιζομένη ἕκαστον, ὡς μήτηρ φιλότεκνος τὰ ἴδια τέκνα φιλοῦσα, προσμαρτυρεῖται· καὶ ὑπομιμνήσκει περὶ τῶν παρωχηκότων, καὶ περὶ τῶν ἐνεστώτων, καὶ περὶ τῶν μελλόντων, μηδὲν παριδοῦσα τῶν ἡμῖν συμφερόντων· καὶ τοῦτο οὐκ ἐν κρυπτῷ λαλοῦσα, οὐδὲ μικροφωνοῦσα, ἀλλὰ πανταχοῦ πόνῳ καὶ δυνάμει κράζουσα διὰ τε νόμου, καὶ προφητῶν, καὶ ἀποστόλων, καὶ αὐτοῦ τοῦ Δεσπότου». (α)

Διὰ ταῦτα οὖν ἡ ἀνάγνωσις καὶ μελέτη τῶν θείων Γραφῶν τῶν ἀπαραιτήτων ἐστὶ καθηκόντων τοῦ Χριστιανοῦ· ἰδίᾳ δὲ τοῦ Ἑλλήνος, ὡς κληρονομία κατ' ἐξοχὴν προγονική. Καὶ ὅπως τις μὴ καλῆται μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀληθῶς ἢ Χριστιανός, ὀφείλει μὴ ἀμελεῖν τῶν ἐκ τῆς θείας Γραφῆς ἀφθόνως χορηγουμένων σωτηρίων φαρμάκων, ἀλλ' ἐνδιατρίβειν περὶ αὐτὴν συνεχῶς καὶ μετὰ σπουδῆς μεγάλης. Καλὸν δὲ καὶ πάνυ ὠφέλιμον τὸ ἐνασχολεῖσθαι καὶ λόγοις πνευματικοῖς, καὶ διανοίᾳ καὶ γλώττῃ τούτοις ἐντρύφῃ, καὶ τῷ νόμῳ Κυρίου διὰ παντὸς ἐμμελετᾶν. Ἐκ τριῶν δὲ καλῶν καὶ ἀγαθῶν, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν θείων ἡμῶν Πατέρων, ὅπως κερδανοῦμεν, εἰ μὴ καὶ τὰ τρία, πάντως γε τὸ ἐν· ἢ ἐκ Θεοῦ λαμβάνομεν τῶν πόνων ἐπαθλόν, τὴν τῶν κεκρυμμένων δηλονότι ἀποκάλυψιν· ἢ τοῦτο τὸ λυσιτελές, ὅπως κεντριζώμεθα πρὸς ἀρετὴν θείοις προσταγμασιν, ἢ κατὰ τρίτον λόγον ἀπαγόμεθα τῶν γηίνων τῇ περὶ τὰ πνευματικὰ μερίμνῃ καὶ σχολῇ.

Αἱ ἅγαι Γραφαὶ εἰσι τροφή τῆς ψυχῆς, καὶ ὥσπερ ὁ τῆς σωματικῆς ἀμελῶν τροφῆς χαυνοῖ καὶ παραλύει τὸ σῶμα, οὕτω καὶ ὁ τῆς τῶν ἁγίων Γραφῶν μελέτης ὀλιγωρῶν ἐξασθενεῖ τὴν ψυχὴν, παραλύει τε τὰς δυνάμεις αὐτῆς, νεκροῖ δὲ τὴν γνῶσιν, καὶ καταστρέφει τὴν πίστιν· ταύτης δὲ καταστρεφομένης, τὸ τοῦ Χριστιανοῦ ὄνομα κενὸν καὶ ἐπίπλαστον γίγνεται, μηδεμίαν ἔχον ἔννοιαν ἢ πραγματικότητά· «Πῶς πιστεύουσιν, ἐὰν μὴ ἀκούσωσι;» Καὶ πάλιν, «Ὡστε ἡ πίστις δι' ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ.» (β) Ἐὰν τοίνυν ἡ ἀκοὴ μὴ προὔπάρξῃ, ἐὰν ἡ γνῶσις μὴ προηγηθῇ, πῶς ἀκολουθήσῃ ἡ πίστις; «Ἀμελήσω Γραφῶν, λέγει ὁ μέγας Ἀθανάσιος, πόθεν οὖν ἡ γνῶσις; Καταλείψω

(α) Χρυσ. Τόμ. ΝΘ'. 534. (β) Ῥωμ. Ι'. 14—17.

γνώσιν; πόθεν ἡ πίστις; Ὁ τοίνυν τὸ ῥῆμα κωλύων, τὴν ἀκοὴν ἐμφράττει, τὴν πίστιν ἐκβάλλει. Καὶ νόμους μὲν Ῥωμαίων ἀγνοεῖν ἀκίνδυνον οὐδενί· τὰ δὲ μέγιστα θεσπίσματα τοῦ βασιλέως τῶν οὐρανῶν οἱ κωλύοντες μελετᾶν καὶ μαρτυρεῖν ποῖαν ἐπιβουλὴν οὐκ ἐργάζονται; Τροφή ψυχῆς ἡ Γραφή. Παῦσαι οὖν λιμοκτονῶν τὸν ἔσω ἄνθρωπον, ἄνθρωπε, καὶ λιμὸν ἄγριον ἐπισπασάμενος οὐκ ἄρτου καὶ ὕδατος, ἀλλὰ τοῦ ἀκοῦσαι λόγον Κυρίου.» (α) Καὶ τοῦ μὲν σώματος σὺν πολλῇ τινι σπουδῇ καὶ συντόνῳ προθυμίᾳ φροντίζομεν καὶ ἐπιμελούμεθα, σκοποῦντες μὴ τῶν ὀχληρῶν τι ἐγγένηται αὐτῷ, μὴ κακῶς περιβληθῇ, μὴ ἡδεῖας στερηθῇ τροφῆς, μὴ τις νόσος βλάβῃ αὐτό· καὶ μόχθους δ' ἀτρύτους, καὶ δαπάνας μυρίας καταβάλλομεν διὰ τὸ φαρτὸν τοῦτο καὶ καταρρέον περίβλημα· τῆς δὲ τροφῆς τῆς αἰωνίου ψυχῆς οὐδὲ καὶ λόγον ἀξιούμεν ποιῆσθαι, εἰ καὶ αὕτη οὔτε δαπανᾶν ζητεῖ, οὔτε πόνους ἀπαιτεῖ, οὐδὲ δυσχερείας πρόβάλλει. Ἀδικαιολόγητος οὖν καὶ ἀσύγγνωστος ἡ τῆς μελέτης τῶν θείων Γραφῶν ἀμέλεια.

Μόνη τοίνυν ἡ μελέτη τῶν θείων Γραφῶν χειραγωγουμένη ὑπὸ τῶν ἱερῶν Πατέρων καὶ Διδασκάλων τρέφει τὴν ψυχὴν, ἐνισχύει αὐτήν, φωτίζει τὸν νοῦν, ἀναπτεροῖ τὴν διάνοιαν, ἀναφέρουσα αὐτήν μέχρι τῶν βαρυμίδων τοῦ Αἰωνίου, καὶ εὐρίσκει, ὃν ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ προφῆται, καὶ οἱ θεῖοι ἀπόστολοι ἐκήρυξαν. «Ἐκ τῶν θείων Γραφῶν, λέγει ὁ μέγας Ἀθανάσιος, ἡ τῶν ἀδήλων φανέρωσις, ἡ τῶν ἐλπίδων βεβαίωσις, ἡ τῶν ὑποσχέσεων ἐκδόσις, ἡ τοῦ Σωτῆρος εὐρεσις.» Ὁ μὴ ἐρευνῶν τὰς Γραφὰς οὐχ εὐρίσκει ζωὴν αἰώνιον, καταλείπει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐρμαιοῦ τῶν λογισμῶν, καταδακνωμένην καὶ συρμέντην ὑπὸ τούτων, ὥσπερ ὑπὸ κυνῶν, ἐνθεν ἀκχεῖθεν· διέρχεται τὸν τρομερὸν κλύδωνα τοῦ βίου, ἄνευ πηδαλίου· περιπατεῖ ἐν τῷ σκοτεινῷ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει.

Ἐκ τούτων ἀπάντων κατάδηλον γίνεται πόσον ἀναγκαῖα καὶ ὠφέλιμός ἐστιν ἡ τῶν θείων Γραφῶν ἀνάγνωσις· διότι αὗται μόναι εἰσὶν ὁδηγὸς τοῦ βίου ἀλάνθαστος καὶ ψυχῆς ἰατρεῖον· καὶ τοῖς ἐστῶσι καὶ τοῖς πεσοῦσι καὶ πᾶσιν ἀπλῶς ὠφέλιμοί εἰσιν ἐκάστη χρησμοδοῦσαι. Ὅθεν λέγει καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος· «Καὶ γὰρ εἰδὼς ὁ φιλόανθρωπος ἡμῶν Δεσπότης τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν τῆς προαιρέσεως, καὶ τὸ εὐόλισθον, μεγάλα φάρμακα ἡμῖν κατέλιπε τὴν ἐκ τῶν Γραφῶν ἀνάγνωσιν, ἵνα ταῦτα ἐπιθέντες ἑαυτοῖς συνεχῶς, καὶ τοὺς βίους ἀναλογιζόμενοι τῶν θαυμαστῶν ἐκείνων καὶ μεγάλων ἀνδρῶν, εἰς ζῆλον ἐναγώμεθα, καὶ μὴ ἀμελῶμεν τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ·φεύγωμεν κακίαν, καὶ πάντα ποιῶμεν, ὥστε μὴ ἀναξίους ἑαυτοὺς καταστήσῃ τῶν ἀπερρήτων ἐκείνων ἀγαθῶν». (β)

Πλοῦτον ἀνεξάντλητον πνευματικῆς ὠφελείας καὶ βάρους νοημάτων ἄφατον ἀρυόμεθα ἐκ τῆς μελέτης αὐτῶν· «Καὶ γὰρ θησαυρῷ τινι προσείκεν ἡ τῶν θείων Γραφῶν ἀνάγνωσις· καθάπερ γὰρ ἐκεῖθεν τις καὶ μικρὸν ψῆγμα λαβεῖν δυνηθεῖται, πολὺν ἑαυτῷ τὸν πλοῦτον ἐργάζεται· οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς θείας Γραφῆς, καὶ ἐν βραχείᾳ λέξει πολλὴν ἐστὶν εὐρεῖν τῶν νοημάτων τὴν δύναμιν, καὶ ἄφατον τὸν πλοῦτον. Καὶ οὐ θησαυρὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ πηγὴν μιμεῖται τὰ θεῖα λόγια, δαψιλῇ τὰ νάματα ἀναβλύζουσιν, καὶ πολλὴν ἔχουσιν τὴν ἐπιρροήν. Πολλὴ γάρ ἐστι τοῦ θησαυροῦ ἡ περιουσία καὶ τῶν ναμάτων τῆς πηγῆς ταύτης ἡ δαψίλεια (γ). Θησαυρός ἐστὶ πολὺς ἐναποκείμενος ταῖς Γραφαῖς, καὶ ἐν τῷ βάθει κρυπτόμενος· διὰ τοῦτο ἐρεῦνης χρεῖα, ἵνα τὴν δύναμιν τὴν ἐν τῷ βάθει κρυπτομένην καταμαθόντες πολλὴν ἐκεῖθεν τὴν ὠφέλειαν εὐρεῖν δυνηθῶμεν (δ). Γραφῶν θείων πέπλος ἐστὶ χρυσός· ὁ στήμων χρυσός· ἡ κόκη χρυσός (ε).

(α) Ἀθην. Τόμ. ΚΗ'. 1344. (β) Χρυσ. Τόμ. ΝΓ'. 104. (γ) ΝΓ'. 31. (δ) ΝΔ'. 414. (ε) ΝΣ'. 136.

Β.

Διὰ τί ἀσφαρεῖς αἱ θεῖαι Γραφαὶ καὶ οὐ τοῖς πᾶσι καταληπταί.

Ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ περιεχούσῃ ἐπιστήμην θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων, καὶ τῶν τούτων αἰτιῶν, εἰς ἡσαυροὶ, ὁποῖους δεῖ εἶναι τοὺς τῆς σοφίας ἡσαυροὺς καὶ τῆς γνώσεως· καὶ εἰσιν οὗτοι ἀπόκρυφοι· καὶ εἴ τίς ἐστιν ἀξιωθείς εἰδέναι τὰ ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι, εἰδείη ἂν τὴν ἐν μυστηρίῳ σοφίαν τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν τῶν δικαίων (α).

«Εἰ δὲ τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνὰ, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἐπταπλασίως (β), καὶ μετὰ πάσης ἀκριβείας ἐξητασμένως τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὑποδέβληκεν αὐτὰ διὰ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Λόγου, μήποτε καὶ ἡμᾶς διαφεύγῃ ἡ ἀναλογία, καθ' ἣν ἐπὶ πᾶσαν ἔφθασε Γραφὴν ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ θεόπνευστον μέχρι τοῦ τυχόντος γράμματος· καὶ τάχα διὰ τοῦτο ὁ Σωτὴρ ἔφη· «Ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται» (γ). «Χρὴ μέντοι γε τὸν ἅπαξ παραδεξάμενον τοῦ κτίσαντος τὸν κόσμον εἶναι ταύτας τὰς Γραφάς, πεπεισθαι ὅτι, ὅσα περὶ τῆς κτίσεως ἀπαντᾷ τοῖς ζητοῦσι τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον, ταῦτα καὶ περὶ τῶν Γραφῶν· ἔστι δέ γε καὶ ἐν τῇ κτίσει τινὰ ἀνθρωπίνῃ φύσει δυσεύρετα ἢ καὶ ἀνεύρετα· καὶ οὐ διὰ τοῦτο κατηγρητέον τοῦ ποιητοῦ τῶν ὅλων . . . εἰ γὰρ κακεῖ οὐδὲν ἦττον τὰ ἀπόρρητα μένει, ἀποστάντων τῆς θεότητος· πόσῳ ὁσιώτερον ἦν, μένοντας ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῆς περὶ Θεοῦ, ὑπὸ τῶν κτισμάτων τοῦ γενεσιουργοῦ θεωρουμένου, μὴδὲν ἄλλο καὶ ἀνόσιον περὶ τοῦ τηλικούτου ἀποφαίνεσθαι Θεοῦ;» (δ).

Ἐγὼ δὲ εἶποιμι ἂν, ὅτι, ὥστερ αἱ κρίσεις τοῦ Θεοῦ μεγάλαι καὶ δυσδιήγητοί εἰσι, δοκοῦσαι αἰτίαι τυγχάνειν τοῦ τὰς ἀπαιδεύτους πλανᾶσθαι ψυχὰς, οὕτω καὶ αἱ Γραφαὶ αὐτοῦ μεγάλαι μὲν καὶ πεπληρωμέναι νοημάτων εἰσὶν ἀπορρήτων καὶ μυστικῶν καὶ δυσωρήτων· σφόδρα δὲ καὶ δυσδιήγητοί εἰσι, καὶ αἰτίαι δοκοῦσι τοῦ τὰς ἀπαιδεύτους πλανᾶσθαι τῶν ἑτεροδόξων ψυχὰς, ἀπερισκέπτως καὶ μετὰ προπετείας κατηγορούντων τοῦ Θεοῦ ἐξ ὧν οὐ νοοῦσι Γραφῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπιπτόντων ἐπὶ ἀναπλάσμων ἄλλου Θεοῦ (ε).

Ἀλλὰ κεκλεισθαι καὶ ἐσφραγίσθαι τὰς Θείας Γραφάς οἱ θεϊοφασί λόγοι, τῇ κλειδί τοῦ Δαυὶδ, τάχα δὲ καὶ σφραγίδι, περὶ ἧς εἴρηται τό· «Ἐκτύπωμα σφραγίδος ἁγίασμα Κυρίου» (ς)· τοῦτέστι τῇ δυνάμει τοῦ δεδοκότες αὐτὰς Θεοῦ, τῇ ὑπὸ τῆς σφραγίδος δηλουμένη. Περὶ μὲν οὖν τοῦ κεκλεισθαι καὶ ἐσφραγίσθαι ὁ Ἰωάννης ἀναδιδάσκει ἐν τῇ Ἀποκαλύψει λέγων· «Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ Ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ Δαυὶδ· ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, καὶ κλείων, καὶ οὐδεὶς ἀνοίξει· κτλ.» (ζ) Περὶ δὲ τοῦ ἐσφραγίσθαι καὶ ὁ Ἡσαΐας οὕτω· «Καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ῥήματα ταῦτα πάντα καὶ οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ἐσφραγισμένου κτλ. Καὶ δώσω τὴν κλεῖδα οἴκου Δαυὶδ· κτλ.» (η)

Ταῦτα γὰρ οὐ μόνον περὶ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου καὶ τοῦ Ἡσαΐου νομιστέον λέ-

(α) Κολοσ. β'. 3. Κοριν. ιβ'. 4. Α'. Κορ. β'. 7. Ὠριγ. τομ. II'. 1476. (β) Ψαλ. ΙΑ'. 7.

(γ) Ματθ. Ε'. 18. Ὠριγ. τομ. ΙΒ'. 1080. (δ) Ὠριγ. τομ. ΙΒ'. 1081. (ε) Ὠριγ. τομ. ΙΒ'. 1453. (ς) Ἐξοδ. ΚΗ'. 36. (ζ) Ἀποκ. Γ'. 7. Ε'. 1 κ. ε. (η) Ἡσ. ΚΘ'. 11. ΚΒ'. 22. Ὠριγ. τομ. ΙΒ'. 1076.

γισθαι, ἀλλὰ περὶ πάσης θείας Γραφῆς ὁμολογουμένως καὶ παρὰ τοῖς μετρίως ἐπαίειν λόγων θείων δυναμένοις, πεπληρωμένης αἰνιγμάτων καὶ παραβολῶν, σκοτεινῶν τε λόγων, καὶ ἄλλων ποικίλων εἰδῶν ἀσαφείας· ὅπερ διδάξαι βουλόμενος καὶ ὁ Σωτὴρ φησιν, ὡς τῆς κλειδὸς οὔσης παρὰ τοῖς γραμματεῦσι καὶ Φαρισαίοις οὐκ ἀγωνιζομένοις τὴν ἐδὸν εὑρεῖν τοῦ ἀνοῖξαι, τό· «Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς· ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως, αὐτοὶ τε οὐκ εἰσῆλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους οὐκ ἀφίετε εἰσελθεῖν.» (α)

Ἔοικε γὰρ ἡ ὅλη θεόπνευστος Γραφή διὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἀσάφειαν, πολλοῖς οἰκοῖς ἐν οἰκίᾳ μιᾷ κεκλεισμένοις, ἐκάστῳ δὲ οἴκῳ παρακεῖσθαι κλεῖν οὐ τὴν κατάλληλον αὐτῷ· καὶ οὕτω διεσκεδάσθαι τὰς κλεῖς περὶ τοὺς οἴκους, οὐχ ἀρμοζύσας καθ' ἐκάστην ἐκείνοις, οἷς παράκεινται· ἔργον δὲ εἶναι μέγιστον εὑρίσκειν τε τὰς κλεῖς καὶ ἐφαρμόζειν αὐτὰς τοῖς οἴκοις, οὓς ἀνοῖξαι δύνανται· νοεῖσθαι τοίνυν καὶ τὰς Γραφὰς οὕτως ἀσαφεῖς, οὐκ ἄλλοθεν τὰς ἀφορμὰς τοῦ νοεῖσθαι λαμβανούσας ἢ παρ' ἀλλήλων ἐχουσῶν ἐν αὐταῖς διεσπαρμένον τὸ ἐξηγητικόν. Ἡγοῦμαι γοῦν καὶ τὸν Ἀπόστολον τὴν τοιάνδε ἔφοδον τοῦ συνιέναι τοὺς θείους λόγους ὑποβάλλοντα λέγειν· «Ἄ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος ἁγίου, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. (β) Θεὸς γάρ φησιν ὁ μέγας Βασιλεὺς, τὴν ἐν ταῖς Γραφαῖς ἀσάφειαν ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ νοῦ, διεγείρων αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν, ἐπιτήδευσαν, ἵνα τούτοις ἐνασχολῇται καὶ τῶν χειρόνων ἀφέλκῃται. (γ)

Ὁμολογοῦσι δὲ οἱ ἅγιοι ἄνδρες τὸν λόγον αὐτῶν, καὶ τὸ κήρυγμα, οὐκ ἐν πειθοῇ σοφίας εἶναι ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ. (δ) Ἄτε δὲ οὐκ ἀσυναίσθητοι οἱ ἀπόστολοι τυγχάνοντες τῶν ἐν οἷς προσκόπτουσι, καὶ περὶ ᾧ οὐκ ἡσχόληνται, φασὶν ἰδιῶται εἶναι τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει. Πνεῦμα θεῶν ὑπερὸρᾷ μικρολογίαν συγγραφικὴν· οὐδὲν μέλει τῷ Θεῷ θεωρορήτου λέξεως (ε). Ἐφ' ᾧ ἔχομεν τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν (ς). Θησαυρὸν μὲν τὸν τῆς γνώσεως καὶ σοφίας τῆς ἀποκρύφου· ἐν ὀστρακίνοις δὲ σκεύεσι, τῇ εὐτελεῖ καὶ εὐκαταφρονήτῳ παρ' Ἑλλήσι λέξει τῶν Γραφῶν ἀληθῶς ὑπερβολὴν δυνάμεως τοῦ Θεοῦ ἐμφανισμένη· ὅτι ἔσχυσεν τὰ τῆς ἀληθείας μυστήρια, καὶ ἡ δύναμις τῶν λεγομένων οὐκ ἐμπεδιζομένη ὑπὸ τῆς εὐτελοῦς φράσεως, φθάσαι ἕως περάτων γῆς, καὶ ὑπαγαγεῖν τῷ Χριστοῦ λόγῳ οὐ μόνον τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ τὰ σοφὰ αὐτοῦ. Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς, ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, κτλ. (ζ).

Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεός πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν (η). Διὰ πολλὰς τοίνυν αἰτίας ἐπικρύπτονται τὸν νοῦν αἱ Γραφαί· πρῶτον μὲν, ἵνα ζητητικαὶ ὑπάρχωμεν, καὶ προσαγρυπνῶμεν ἀεὶ τῇ τῶν σωτηρίων λόγων εὐρέσει· ἔπειτα μὴδὲ τοῖς ἅπασι προσῆκον ᾗ νοεῖν, ὡς μὴ βλαβεῖεν ἐτέρως ἐκδεχόμενοι τὰ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος σωτηρίως εἰρημένα. Σφόδρα ὀλίγων τυγχάνει τῶν πάντα τὸν ἑαυτῶν βίον ἀνατελεῖ-

(α) Λουκ. ΙΑ'. 52. Ὠριγ. τόμ. ΙΒ'. 1077. (β) Α'. Κορ. Ε'. 13. Ὠριγ. τόμ. ΙΒ'. 1080.

(γ) Βασ. τόμ. Α'. 128. (δ) Α'. Κορ. Ε'. 4. Ὠριγ. ΙΔ'. τόμ. 184. 185. (ε) Συνεσ. τόμ. ΞΓ'. 1561. (ς) Β'. Κορ. Δ'. 4. Ὠριγ. ΙΔ'. 185. (ζ) Α'. Κορ. α'. 26. (η) Α'. Κορ. Β'. 6.

κότων τῇ περὶ τὰς Θείας Γραφὰς ἐξετάσει, τὸ δύνασθαι λογικώτερον παρακολουθεῖν τοῖς περιεχομένοις δογμασι, καὶ τῇ βαθυτέρᾳ τῶν Γραφῶν διανοίᾳ (α). Διὸ δὴ τοῖς ἐκλεκτοῖς τῶν ἀνθρώπων, τοῖς τε ἐκ πίστεως εἰς γνῶσιν ἐγκρίτοις τὰ ἅγια τῶν προφητῶν μυστήρια, ταῖς παραβολαῖς ἐγκαλύπτεται (β). «Σιωπῆς δὲ εἶδος ἡ ἀσάφεια, ἣ κέχρηται ἡ Γραφή, δυσθεώρητον κατασκευάζουσα τῶν δογμάτων τὸν νοῦν πρὸς τὸ τῶν ἐντυγχανόντων λυσιτελές» (γ).

«Μετρεῖν εἴωθε τοῖς παιδευμένοις ἡ Θεία Γραφή τὰ μαθήματα· καὶ τοῖς μὲν τελείοις προσφέρει τὰ τέλεια, τοῖς ἀτελέσι δὲ τὰ στοιχειώδη, καὶ τῇ σφῶν δυνάμει συμβαίνοντα (δ).

Γ.

Περὶ τῆς ἀληθείας τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐκκλινάντων ἀπ' αὐτῆς αἰρετικῶν καὶ περὶ τῶν ἀπίστων τὰς αἱρέσεις προφασίζομένων.

Νύμφη πάναγνος τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἡ Ἐκκλησία. Μόνη καθολικὴ καὶ ἀποστολική, τῶν ἄλλων μὲν, ἐνίων μὲν προσθήκαις, τινῶν δὲ ἀφαιρέσεσι, παντοίαις δὲ ἄλλων μεταβολαῖς τε καὶ ἀλλοιώσεσι τὸ θεοπαράδοτον κατακιβδηλευσάντων σέβας, ἐκκλασθέντων καὶ ἀποσχισθέντων, καὶ παρασυναγωγὰς συγκροτησάντων ιδίας, αἷς καὶ τὸ πάνσεπτον αὐτῆς περιτίθενται ὄνομα κακῶς τε καὶ προπετῶς, ἥτοι ἐθελοκακία, ἢ τῆς σημασίας ἀγνοία. Αὐτὴ καὶ μόνη ἐπὶ τὴν πέτραν τὸν Χριστὸν θεμελιωθείσα, ἐν τῇ ἀποστολικῇ μένει εὐσεβείᾳ· ἃ παρ' αὐτῶν παρέλαβε τῶν θεσπεσίων ἀποστόλων, ἀπαραχάρακτα καὶ μέχρι κεραίας διαφυλάττουσα ἀνέπαφα. Μόνη καὶ δογματοφύλαξ ἀληθῆς καὶ ἀκριβεστάτη τυγχάνουσα νομοκράτωρ, μηδενὸς κατ' αὐτῆς, μηδὲ ἄδου πυλῶν κατὰ τὴν δεσποτικὴν κατισχύουσῶν ἐπαγγελίαν. Ἐνθεν τοι αὐτὴ ἐστὶν ἡ Μία, ἡ περιστερά ἡ τελεία, ὅλη καλή, καὶ μῶμεν οὐκ ἔχουσα, ὡς κρῖνον ἐν μέσῳ τῶν νῦν ἀκανθῶν, ποτὲ δὲ καὶ ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων.

Αὕτη ἐστὶν ἡ μόνη κραταιὰ καὶ ἀτάλευτος εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Οὐ γὰρ αἱ ἀποστολικαὶ μόνον ἐθεμελίωσαν αὐτὴν χεῖρες, ἀλλὰ καὶ τοῦ Δεσπότης τῶν ἀποστόλων ἡ ἀπόφασις ἐτείχισεν αὐτὴν καινῷ καὶ παραδόξῳ τειχισμοῦ τρόπῳ· οὐ γὰρ ξύλα καὶ λίθους συνθεῖς, οὕτως ὑποδόμησε τὸν περίβολον, οὐδὲ τάφρον ἔξωθεν περιελάσας, καὶ σκόλοπας καταπήξας, καὶ πύργους ἀναστήσας, οὕτως αὐτὴν ἡσφαλίσαστο· ἀλλ' ἐφθέγγαστο δύο ῥήματα φιλά μόνον, καὶ ταῦτα ἤρκεσεν ἀντὶ τείχους αὐτῇ, καὶ πύργου, καὶ τάφρου, καὶ ἀσφαλείας ἀπάσης. Καὶ τίνα ἐστὶ τὰ ῥήματα, ἃ τῷ αὐτῇ ἔχει τὴν ἰσχύν; «Ἐπὶ τῇ πέτρᾳ ταύτῃ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς.» Τοῦτό ἐστι τὸ τεῖχος, τοῦτο ὁ περίβολος, τοῦτο ἡ ἀσφάλεια, τοῦτο λιμὴν καὶ καταφυγή. Σκόπει δὲ καντεῦθεν τὸ ἀόραγόν αὐτῆς. Μὴ γὰρ ἴδῃς, ὅτι ῥῆμα ἦν, ἀλλ' ὅτι ῥῆμα Θεοῦ. Καὶ γὰρ τὸν οὐρανὸν ῥήματι ἐστερέωσεν ὁ Θεός, καὶ τὴν γῆν ῥήματι ἐθεμελίωσε, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν ἀφόρητον ταῖς βίαις, ἐκείνην τὴν τοσαῦτα ἔχουσαν κύμα-

(α) Θεοφ. Ἀλεξ. τομ. ΕΒ'. 68. (β) Κλήμ. Ἀλ. τομ. Θ'. 349. (γ) Βασιλ. τομ. ΑΒ'. 189.

(δ) Θεόδωρ. Π'. 76. 77.

τα, ἀσθενεῖ τειχίφτῃ ψάμμῳ πανταχόθεν ἐτείχισε διὰ ῥήματος. Ὁ τοίνυν διὰ ῥήματος τὸν οὐρανὸν στερεώσας, τὴν γῆν θεμελιώσας, τὴν θάλασσαν περιφράξας, τί θαυμάζεις, εἰ τὴν οὐρανῷ, καὶ γῆς, καὶ θαλάσσης τιμιωτέραν Ἐκκλησίαν διὰ τοῦ ῥήματος τούτου πάλιν ἐτείχισεν ; (α)

ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ὁμῶς προφητικῶς εἴρηται ὅτι ἐπισπαρήσονται αἱ αἱρέσεις τῇ ἀληθείᾳ, καθάπερ τῷ σίτῳ ἀνὰ μέσον τὰ ζιζάνια· καὶ ἀδύνατον μὴ γενέσθαι τὸ προειρημένον ἔσεσθαι. Ἦλθεν ὁ ἐχθρὸς καὶ ἔσπειρε ζιζάνια. Καὶ, ἀνένδεκτόν ἐστι μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα. Ὡς ἐκ τούτου οὖν δυνατόν ἡμῖν ἐπιγνῶναι, ὅτι τὰ μετὰ τὴν ἀποστολικὴν παράδοσιν ἐπιγενομένα φρονήματα περιττὴ τίς ἐστι καὶ δαιμονιώδης ἐπισπορά. Τῶν μὲν γὰρ ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν μηδὲν ὑπολειψάντων τῆς ἀληθείας, τινὲς ἐτερόφρονες, ζιζανίων δίκην ἀνακύψαντες ἐπέκεινα τοῦ σίτου, πειρῶνται ὑπερεκτείνεσθαι μυστικώτερα τῶν Ἀποστόλων, ὡς οἶονται, διδάσκειν ἐπιχειρήσαντες. Ταῦτα δὲ πάσχουσιν, ὡς οἶμαι, διὰ τὸ παρατρέχειν αὐτοὺς τὰ συστατικὰ κεφάλαια τῆς Γραφῆς καὶ τινὰς περικοπὰς πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν ἐκζητεῖν ἐκουσίως. (β) Μὴ τι οὖν, εἰ καὶ παραβαίη τις συνθήκας, καὶ τὴν ὁμολογίαν παρέλθοι τὴν πρὸς ἡμᾶς, διὰ τὸν ψευδόμενον τὴν ὁμολογίαν ἀφεξόμεθα τῆς ἀληθείας καὶ ἡμεῖς ; Ἀλλ' ὡς ἀψευδεῖν χρὴ τὸν ἐπεικῆ, καὶ μηδὲν ὧν ὑπέσχηται ἀκυροῦν, καὶ ἄλλοι τινὲς παραβαίνωσι συνθήκας· οὕτω καὶ ἡμᾶς κατὰ μηδένα τρόπον τὸν ἐκκλησιαστικὸν παραβαίνειν προσήκει κανόνα· καὶ μάλιστα τὴν περὶ τῶν μεγίστων ὁμολογίαν ἡμεῖς μὲν φυλάττομεν, οἱ δὲ παραβαίνουσι. Πιστευτέον οὖν τοῖς βεβαίως ἐχομένοις τῆς ἀληθείας. Μὴ τι οὖν, κάμων τις τὸ σῶμα, καὶ θεραπείας δεόμενος οὐ προσίεται ἰατρὸν διὰ τὰς ἐν τῇ ἱατρικῇ αἱρέσεις ; Οὐκ ἄρα οὐδὲ ὁ τὴν ψυχὴν νοσῶν καὶ εἰδώλων ἐμπλεως, ἕνεκά γε τοῦ ὑγιᾶναι καὶ εἰς Θεὸν ἐπιστρέψαι προφασίσαιτό ποτε τὰς αἱρέσεις. Ναὶ μὴν διὰ τοὺς δοκίμους αἱ αἱρέσεις, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται, κατὰ τὸν Ἀπόστολον (γ)· δοκίμους ἤτοι τοὺς εἰς πίστιν ἀφικνουμένους ἐκλεκτικώτερον προσιόντας τῇ κυριακῇ διδασκαλίᾳ, καθάπερ τοὺς δοκίμους τραπεζίτας τὸ κίβδηλον νόμισμα τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ παραχαράγματος διακρίνοντας· ἢ τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ πίστει δοκίμους ἤδη γενομένους κατὰ τε τὸν βίον, κατὰ τε τὴν γνῶσιν. Διὰ δὲ τοῦτο ἄρα πλείονος ἐπιμελείας καὶ προθυμίας δεόμεθα εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀκριβῶς βιωτέον, καὶ τίς ἢ ὄντως οὕσα θεοσέβεια. Δῆλον γάρ, ὅτι δυσκόλου καὶ δυσέργου τῆς ἀληθείας τυγχανούσης, διὰ τοῦτο γεγόνασιν αἱ ζητήσεις, ἀφ' ὧν αἱ φίλαυτοι καὶ φιλόδοξοι αἱρέσεις, μὴ μαθόντων μὲν μηδὲ παρειληφότων ἀληθῶς, οἴησιν δὲ γνώσεως εἰληφότων. Διὰ πλείονος τοίνυν φροντίδος ἐρευνητέον τὴν τῷ ὄντι ἀλήθειαν, ἢ μόνη περὶ τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν καταγίνεται· πόνῳ δὲ ἔπεται γλυκεῖα εὐρεσίς τε καὶ μνήμη (δ).

Οὐ γὰρ ἀπλῶς ἀποφαινομένοις ἀνθρώποις προσέχομεν, οἷς καὶ ἀνταποφαίνεσθαι ἐπίσης ἔξεστιν. Ἐχομεν γὰρ τὴν ἀρχὴν τῆς διδασκαλίας τὸν Κύριον, διὰ τε τῶν προφητῶν, διὰ τε τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ διὰ τῶν μακαρίων ἀποστόλων, πολυτρόπως καὶ πολυμερῶς ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος ἡγούμενον τῆς ἀληθοῦς γνώσεως καὶ εὐσεβείας. Εἰ δὲ οὐκ ἀρκεῖ μόνον ἀπλῶς εἰπεῖν τὸ δόξαν, ἀλλὰ πιστώσασθαι δεῖ τὸ λεχθὲν, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένομεν μαρτυρίαν, ἀλλὰ τῇ τοῦ Κυρίου φωνῇ πιστούμεθα τὸ ζητούμενον· ἢ πασῶν ἀποδείξεων ἐχεγγυώτερα, μᾶλλον δὲ ἢ μόνη ἀπόδειξις οὕσα τυγχάνει· καθ' ἣν ἐπιστήμην οἱ

(α) Χρυσ. τόμ. ΝΑ'. 77—79. (β) Μάρκ. Ἑβρ. τομ. ΞΕ'. 1117. (γ) Α'. Κορ. ια'. 19.

(δ) Κλημ. Ἀλεξ. τομ. Θ'. 525.

μὲν ἀπογευσάμενοι μόνων τῶν Γραφῶν πιστοὶ, οἱ δὲ καὶ προσωτέρω χωρίσαντες ἀκριβεῖς γνώμονες τῆς ἀληθείας ὑπάρχουσι. (α)

Καὶ δὴ τριῶν οὐσῶν διαθέσεων τῆς ψυχῆς, ἀγνοίας, οἰήσεως, ἐπιστήμης, οἱ μὲν ἐν τῇ ἀγνοίᾳ τὰ ἔθνη, οἱ δὲ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ἡ Ἐκκλησία ἡ ἀληθής, οἱ δὲ ἐν οἰήσει οἱ κατὰ τὰς αἱρέσεις. (β) Ὅθεν Ἐκκλησία ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ μόνῃ καὶ ἀληθῆς καὶ ἀλάνθαστος, ἔχουσα τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσι, τουτέστι τὸν οὐράνιον πλοῦτον, καὶ τὰ ὑπερφυῆ καὶ μεῖζονα τῆς ἡμετέρας ἀξίας χαρίσματα ἐν τῷ ὀνητῷ τούτῳ σώματι, ὀστρακίνῳ δικαίως κληθέντι, ἐπειδὴ περ ἐκ γῆς γέγονεν· οὐχ ἥττον δὲ ἔχει τὸν πλοῦτον τῆς θείας σοφίας ἐν ταῖς ἱεραῖς Γραφαῖς, εὐτελέσι καὶ ἰδιωτικαῖς λέξεσι καὶ παραδείγμασιν ἐμπεριεχόμενον, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. Ἐν τούτῳ γὰρ σαφηνεῖται οὕτως ἀπόρρητοι λόγοι καθάπερ θησαυροὶ τινες ἐν κούρῳ, ὡς καὶ τοὺς σφωτάτους καὶ ἐλλογιμωτάτους τῶν ἀνθρώπων ἰλιγγίαν, καὶ παρὰ χωρεῖν πολλάκις τῷ ἀκαταλήπτῳ τῆς σοφίας. (γ)

Ὅθεν ἀπόδειξις τρανωτάτη ἐστίν, ὅτι ἡ τῷ ὄντι γνώσις καὶ ἀκριβεστάτη ἀλήθεια ἐν τῇ ἀρχαίᾳ μόνῃ Ἐκκλησίᾳ διατελεῖ οὕσα. Ἰὼν δὲ ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἐκτρεπομένων οἱ μὲν σφᾶς αὐτοὺς μόνους, οἱ δὲ καὶ τοὺς πέλας ἐξαπατᾶν ἐπιχειροῦσιν. Οἱ τοιοῦτοι ἄτε ἀποπεσόντες τῆς ὁρθῆς ὁδοῦ, καὶ τοῖς πλείστοις τῶν κατὰ μέρος σφάλλονται· εἰκότως, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀληθῶν καὶ ψευδῶν κριτήριον, συγγεγυμνασμένον ἀκριβῶς τὰ δέοντα αἰρεῖσθαι. Εἰ γὰρ ἐκέκτηντο, ταῖς θεαῖς ἐπειθόντο ἂν Γραφαῖς. Καθάπερ οὖν εἴ τις ἐξ ἀνθρώπων θηρίον γένοιτο παραπλησίως τοῖς ὑπὸ τῆς Κίρκης φαρμαχθεῖσιν, οὕτως ἄνθρωπος εἶναι τοῦ Θεοῦ καὶ πιστὸς - ὃ Κυρίῳ διαμένειν ἀπολώλεκεν ὁ ἀναλακτίσας τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, καὶ ἀποσκιρτήσας εἰς δόξαν ἀνθρωπίνων αἱρέσεων. Ὁ δὲ ἐκ τῆςδε τῆς ἀπάτης παλινδρόμησας, κατακούσας τῶν Γραφῶν, καὶ τὸν ἑαυτοῦ βίον ἐπιστρέψας τῇ ἀληθείᾳ, οἷον ἐξ ἀνθρώπου Θεὸς ἀποτελεῖται.

Καὶ ἡ μὲν καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία σύμφωνός ἐστιν· αἱ δὲ τῶν αἰρετικῶν διατριβαὶ διαφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλας· οὐδὲν γὰρ σαφέστερον ἰδεῖν ἐστὶ τοὺς ἐπισταμένους περὶ ὧν ἴσασι διαβεβαιουμένους, ἢ τούτους περὶ ὧν οἴονται, ἔσον γε ἐπὶ τῷ διαβεβαιουῖσθαι ἄνευ τῆς ἀποδείξεως. Καταφρονοῦσι γὰρ ἀλλήλων οἱ αἰρετικοὶ καὶ καταγελῶσι· καὶ συμβαίνει τὸν αὐτὸν νοῦν, παρ' οἷς μὲν ἐντιμότερον εἶναι, παρ' οἷς δὲ παρανοίας ἡλωκέναι. Καίτοι μεμαθήκαμεν ἄλλο μέντοι εἶναι ἡδονήν, ἣν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀπονεμίτέον, ἄλλο δὲ τι ἔριν, ἣν ἐν ταῖς αἱρέσεσι προκριτέον· ἄλλο χαρὰν, ἣν τῇ Ἐκκλησίᾳ προσοικειωτέον ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ εὐφραινομένη (δ).

Ὡν οὕτως ἐχόντων, συμφανὲς ἐκ τῆς προγενεστάτης καὶ ἀληθεστάτης Ἐκκλησίας, τὰς μεταγενεστέρας ταύτας καὶ τὰς ἐτι τούτων ὑποβεβηκίας τῷ χρόνῳ κεκαινοτομεῖσθαι παραχθείσας αἱρέσεις. Ἐκ τῶν εἰρημένων ἄρα φανερὸν οἶμαι γεγενῆσθαι, μίαν εἶναι τὴν ἀληθῆ Ἐκκλησίαν, τὴν τῷ ὄντι ἀρχαίαν, εἰς ἣν οἱ κατὰ πρόθεσιν δίκαιοι ἐγκαταλέγονται· ἐνὸς γὰρ ὄντος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνὸς τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἄκρως τίμιον κατὰ τὴν μόνωσιν ἐπαινεῖται, μίμημα ὃν ἀρχῆς τῆς μιᾶς. Τῇ γοῦν τοῦ ἐνὸς φύσει συγκληροῦται Ἐκκλησία μία, ἣν εἰς πολλὰς κατατέμνειν βιάζονται αἱρέσεις. Κατὰ τε οὖν ὑπόστασιν, κατὰ τε ἐπίνοιαν, κατὰ τε ἀρχὴν, κατὰ τε ἐξοχὴν, μόνῃ εἶναι φανερὸν τὴν

(α) Κλήμ. Ἀλεξ. τόμ. Θ'. 583. (β) Ὁ αὐτ. αὐτόθι 510. (γ) Ἰσιδ. Πηλ. τομ. ΟΗ'. 460.

(δ) Κλήμ. Ἀλεξ. τομ. Θ'. 528. 532. 540.

ἀρχαίαν καὶ καθολικὴν Ἐκκλησίαν, εἰς ἐνότητα πίστεως μιᾶς τῆς κατὰ τὰς οἰκείας διαθήκας, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν διαθήκην τὴν μίαν διαφόροις τοῖς χρόνοις ἐνὸς τοῦ Θεοῦ τῷ βουλήματι δι' ἐνὸς τοῦ Κυρίου συνάγουσαν τοὺς ἤδη κατατεταγμένους, οὓς προώρισεν ὁ Θεός, δικαίους ἐσπομένους πρὸ καταβολῆς κόσμου ἐγνωκώς (α).

Ἐπεὶ οὖν τῆς νέας ἡ παλαιὰ Διαθήκη προπαρασκευὴ τίς ἐστι καὶ προοδοποιήσις, αὐτὴν πῇ τυπικῶς, πῇ δὲ σκιωδῶς, ἔστι δ' ὅπου καὶ ῥητῶς ἐκφαίνουσα, κατὰ πάντα δ' αὐτὴ ὁμοφωνοῦσά τε καὶ συνάδουσα· εἴ γε δὴ ἐκτέρας εἰς καὶ ὁ αὐτὸς δοτὴρ ὁ Θεός· διὰ τοῦτο θατέρως ἀναπτυσσομένης, ἀκράδαντα τῆς ἐτέρας ὁ λόγος ἐπιστηρίζεται, καὶ θαυμασίως λευκαίνεται ἡ διάνοια. Διὸ δὴ καὶ τὰς ἐν τῷ μύλῳ τὸν οὐράνιον σῆτον, τὸν τῆς ἀληθείας λόγον, ἀληθούσας δύο ἀκούομεν· καὶ τὸν οἰκοδεσπότην καινὰ καὶ παλαιὰ ἐκ τοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλοντα· καὶ τὸν πανδοχέα οὐχ ἓν, ἀλλὰ δύο καὶ λαβόντα, καὶ προσδαπανῆσαι κελευσθέντα δηνάρια· καὶ τῶν νομοθετῶν ἑκάτερον, πρὸς τὸν ἕτερον παραπέμποντα· τὸν μὲν, διὰ τοῦ, «Προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ὡς ἐμὲ, ἀναστήσει σοι Κύριος ὁ Θεός σου, αὐτοῦ ἀκούσεσθε»· τὸν δὲ, διὰ τοῦ, «Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν» (β).

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξοχὴ τῆς Ἐκκλησίας, καθάπερ ἡ ἀρχὴ τῆς συστάσεως, κατὰ τὴν μονάδα ἐστὶ, πάντα τὰ ἄλλα ὑπερβάλλουσα, καὶ μηδὲν ἔχουσα ὅμοιον ἢ ἴσον ἑαυτῇ. Τῶν δὲ αἱρέσεων αἱ μὲν ἀπὸ ὀνόματος προσαγορεύονται· αἱ δὲ ἀπὸ τόπου· αἱ δὲ ἀπὸ ἔθνους· αἱ δὲ ἀπὸ ἐνεργείας· αἱ δὲ ἀπὸ δογμάτων ἰδιαζόντων· αἱ δὲ ἀπὸ ὑποθέσεων, καὶ ὧν τετιμήκασιν· αἱ δὲ ἀφ' ὧν παρανόμως ἐπιτήδευσάν τε καὶ ἐτόλμησαν. Ἡ δὲ καθολικὴ Ἐκκλησία, μία πάντων γέγονε τῶν ἀποστόλων, ὥσπερ διδασκαλία, οὕτω δὲ καὶ ἡ παράδοσις (γ).

Οὗτος ἐκκλησιαστικὸς κανὼν. Οὕτω καὶ ἡμᾶς κατὰ μηδὲνα τρόπον παραβαίνειν τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα προσήκει· καὶ μάλιστα τὴν περὶ τῶν μεγίστων ὁμολογίαν ἡμεῖς μὲν φυλάτομεν· οἱ δὲ αἱρετικοὶ παραβαίνουσι (δ).

Περὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων.

Ἡ θεία Γραφὴ οὐκ ἐθεωρήθη κατ' ἀρχάς, οὐδὲ νῦν θεωρηθῆναι δύναται ὡς ἡ μόνη πηγὴ τῆς χριστιανικῆς πίστεως· ἔχει παρεπομένην αὐτῇ πάντοτε τὴν ἱερὰν παράδοσιν. Τοῦτο κατὰδηλον γίνεται ἐκ τε τοῦ χριστιανικοῦ κηρύγματος καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ χριστιανισμοῦ. Ὁ χριστιανισμὸς τὸ κατ' ἀρχὰς διὰ ζώσης μόνον φωνῆς ἐκηρύττετο καὶ ἐξηπλοῦτο, ἐν μέρει δὲ μόνον καὶ ἐνίοτε διὰ γραφῆς. Αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἐν πρώτοις ἐκήρυξε τὴν θείαν αὐτοῦ διδασκαλίαν καὶ οὐδὲν ἔγραψεν· εἴτα δὲ πολλοὶ τῶν Ἀποστόλων ἐδίδαξαν αὐτὴν, οὐδὲν γραπτὸν ὡσαύτως καταλιπόντες· τινὲς δ' αὐτῶν ἐξεπλήρωσαν τὸ ἔργον τοῦ κηρύγματος διὰ ζώσης μόνον φωνῆς καὶ διὰ γραφῆς πρὸς τὰς περιστάσεις. Ἀλλὰ τότε μόνον ἔγραψαν, ἀφ' οὗ πρότερον προφορικῶς διὰ πολλοῦ χρόνου ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον. Ἐγραψαν δ', ὡς αὐτοὶ λέγουσι, περὶ πραγμάτων γνωστῶν καὶ πεπληροφορημένων· ἔγραψαν

(α) Κλημ. Ἀλεξ. τομ. Θ'. 552. (β) Ματθ. ΚΔ'. 41. ΠΓ'. 52 Λουκ. Γ'. 35. Δευτερ. ΙΒ'. 15—18 Ἰωανν. Ε'. 46. (γ) Κλημ. Ἀλεξ. τομ. Θ'. 552. (δ) Ὁ αὐτ. Θ'. 528.

πρὸς ἀνθρώπους, οὓς αὐτοὶ πρότερον ἐδίδαξαν τὴν πίστιν, διὰ ζώσης φωνῆς· ὥστε ἐκ τούτων καταφαίνεται ἀριδῆλως οἷα ἐστὶν ἡ ἀξία τῶν ἱερῶν παραδόσεων.

Ἡ θεόπνευστος λοιπὸν θεία Γραφή μετὰ τῶν ἱερῶν Ἀποστολικῶν παραδόσεων ὁμολογουμένως καὶ ἀναντιρρήτως ἀποτελοῦσι τὴν μίαν ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, τὴν προγενεστάτην καὶ ἀληθεστάτην. Ὅτι δὲ αἱ ἱεραὶ παραδόσεις ἀποστολικαί εἰσιν, αὐτοὶ οἱ θεόπνευστοι συγγραφεῖς καὶ διδάσκαλοι ἡμῶν βεβαιοῦσι. «Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ» (α). «Ἄρα γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ εἶπε, πῶς γὰρ ἂν δυνάμην, ἐὰν μὴ τις ὁδηγήσῃ με;» (β) «Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν» (γ). «Ὡ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον» (δ). «ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν» (ε). «Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε» (ς).

Ἀλλὰ καὶ οἱ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, οἱ τῶν θεοκηρύκων ἀποστόλων διάδοχοι, οὕτως ἀποφαίνονται περὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων. Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, παρ' Εὐσεβίου· «Προὔτρεπέ τε ἀπρίξ ἔχουσιν τῆς τῶν ἀποστόλων παραδόσεως, ἣν ὑπὲρ ἀσφαλείας καὶ ἐγγράφως ἤδη μαρτυρόμενος, διατυποῦσθαι ἀναγκαῖον ἡγεῖτο». (ζ) Εἰρηναῖος· «Τοῦτο τὸ κήρυγμα παρειληφυῖα, καὶ ταύτην τὴν πίστιν ἡ Ἐκκλησία, καθάπερ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ διεσπαρμένη, ἐπιμελῶς φυλάσσει, ὡς οἶκον οἰκοῦσα· καὶ ὁμοίως πιστεύει τούτοις, ὡς μίαν ψυχὴν καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσα καρδίαν καὶ συμφώνως ταῦτα κηρύσσει, καὶ διδάσκει καὶ παραδίδωσιν, ὡς ἐν στόμα κεκτημένη. Καὶ γὰρ αἱ κατὰ κόσμον διάλεκτοι ἀνόμοιοι, ἀλλ' ἡ δύναμις τῆς παραδόσεως μία καὶ ἡ αὐτή. Γνωσὶς δὲ ἀληθῆς ἡ τῶν ἀποστόλων διδασχὴ καὶ τὸ ἀρχαῖον τῆς Ἐκκλησίας σύστημα κατὰ παντὸς τοῦ κόσμου». (η) Κλήμης Ἀλεξανδρεύς· «Ἡ δὲ καθολικὴ Ἐκκλησία μία γέγονε πάντων τῶν ἀποστόλων, ὥσπερ διδασκαλία, οὕτω δὲ καὶ ἡ παράδοσις». Καὶ πάλιν ὁ αὐτός· «Ἡ γνωσὶς δὲ αὐτῇ, ἡ κατὰ διαδοχὰς εἰς ὀλίγους ἐκ τῶν ἀποστόλων ἀγράφως παραδοθεῖσα, κατελήλυθεν· ἐντεῦθεν δὲ ἄρα γνωσὶν εἴτε σοφίαν συνασκηθῆναι χρὴ εἰς ἕξιν θεωρίας ἀξίον καὶ ἀναλλοίωτον». Καὶ πάλιν· «Εἴρητο γὰρ ἀπ' ἀρχῆς μόνοις τοῖς νοῦσιν. Αὐτίκα διδάξαντος τοῦ Σωτῆρος τοὺς ἀποστόλους, ἡ τῆς ἐγγράφου ἀγραφῆς παραδοθεῖσα, κατελήλυθεν· ἐντεῦθεν δὲ ἄρα γνωσὶν εἴτε σοφίαν συνασκηθῆναι χρὴ εἰς ἕξιν θεωρίας ἀξίον καὶ ἀναλλοίωτον». Καὶ πάλιν· «Ἄλλ' οἱ μὲν τὴν ἀληθῆς τῆς μακαρίας σώζοντες διδασκαλίας παράδοσιν, εὐθὺς ἀπὸ Πέτρου τε καὶ Ἰακώβου, Ἰωάννου τε καὶ Παύλου, τῶν ἀγίων ἀποστόλων, παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενος (ὀλίγοι δὲ οἱ πατέρες ὅμοιοι), ἤκον δὴ σὺν Θεῷ καὶ εἰς ἡμᾶς τὰ προγονικὰ ἐκεῖνα καὶ ἀποστολικά καταθησόμενοι σπέρματα· καὶ εὖ οἶδα ὅτι ἀγαλλιᾶσονται οὐχὶ τῇ ἐκφράσει ἡσθέντες λέγω τῇδε, μόνῃ δὲ τῇ κατὰ τὴν ὑποσημείωσιν τηρήσει. Προθύσης γὰρ, οἶμαι, ψυχῆς τὴν μακαρίαν παράδοσιν ἀδιάδραστον φυλάττειν, ἢ τοιάδε ὑποτύψεις· Ἀνδρὸς δὲ φιλοῦντος σοφίαν, εὐφρανθήσεται πατήρ». . . . Εἰς γὰρ ὁ διδάσκαλος καὶ τοῦ λέγοντος καὶ τοῦ ἀκροωμένου ὁ ἐπιτηγάζων καὶ τὸν νοῦν καὶ τὸν λόγον μεταδιδόναι δὲ τῶν θείων μυστη-

(α) Ἰωάν. Κ'. 30. (β) Πράξ. Η'. 30. (γ) Β'. Θεσ. β'. 15. (δ) Α'. Τιμοθ. ς'. 20.

(ε) Β'. Τιμοθ. α'. 13. Β'. 2. (ς) Α'. Κορ. ια'. 2. (ζ) Εὐσεβ. Παμ. τόμ. Κ'. 288.

(η) Εἰρην. τόμ. Ζ'. 552. 553. 1077. (θ) Κλήμ. Ἀλεξ. τόμ. Θ'. 284. 356.

ρίων καὶ τοῦ φωτὸς ἐκείνου τοῦ ἁγίου τοῖς χωρεῖν δυναμένοις, συγκεχώρηκεν. Αὐτίκα οὐ πολλοῖς ἀπεκάλυψεν ἅ μὴ πολλῶν ἦν, ὀλίγοι δὲ οἷς προσήκειν ἠπίστατο, τοῖς οἷς τε ἐκδέξασθαι καὶ τυπωθῆναι πρὸς αὐτά· τὰ δὲ ἀπόρρητα, καθάπερ ὁ Θεὸς, λόγῳ πιστεύεται... Ἄλλὰ γὰρ τὰ μυστήρια μυστικῶς παραδίδονται, ἵνα ἡ ἐν στόματι λαλοῦντος καὶ ὁ λαλεῖται· μᾶλλον δὲ οὐκ ἐν φωνῇ, ἀλλ' ἐν τῷ νοεῖσθαι. Δέδωκεν ὁ Θεὸς τῇ Ἐκκλησίᾳ τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ». κ. ἐ. (α) Καὶ πάλιν· «Χαλεπὸν γὰρ τοὺς περὶ τοῦ ἀληθινοῦ φωτὸς καθαροὺς ὄντως καὶ διαυγεῖς ἐπιδείξαι λόγους ἀκρατῶν τοῖς ὑώδεσί τε καὶ ἀπαιδεύτοις». (β) Πρὸς δὲ λέγει ὁ ἱερὸς Κλήμης περὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων, ὅτι ἐλάχιστα ἀναφέρει περὶ αὐτῶν, καὶ τοὶ πολλῶν ὄντων εἰς μαρτυρίαν καὶ ἀπόδειξιν. (γ)

Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου μνημονεύων τῶν τοῦ Κλήμεντος· «Ἰακώβῳ τῷ Δικαίῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ μετὰ τὴν ἀνάστασιν παρέδωκε τὴν γνῶσιν ὁ Κύριος. Οὗτοι τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις παρέδωκαν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἀπόστολοι τοῖς ἐβδομήκοντα, ὧν εἰς ἦν καὶ Βαρνάβας· ἡ γνῶσις δὲ αὐτῇ, ἡ κατὰ διαδοχὰς εἰς ὀλίγους ἐκ τῶν ἀποστόλων ἀγράφως παραδοθεῖσα κατελήλυθεν». (δ)

Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας· «Ἡμῶν δὲ ἡ πίστις ἐστὶν ἡ ὀρθὴ καὶ ἐκ διδασκαλίας Ἀποστόλων ὁρμωμένη, καὶ παραδόσεως τῶν πατέρων βεβαιουμένη, ἐκ τε Νέας καὶ Παλαιᾶς Διαθήκης». (ε) «Ἰδωμεν δὲ ὅμως καὶ πρὸς τούτοις καὶ αὐτὴν τὴν ἐξ ἀρχῆς παράδοσιν καὶ διδασκαλίαν καὶ πίστιν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἣν ὁ μὲν Κύριος ἔδωκεν, οἱ δὲ Ἀπόστολοι ἐκήρυξαν, καὶ οἱ Πατέρες ἐφύλαξαν· ἐν ταύτῃ γὰρ ἡ Ἐκκλησία τεθεμελίωται». (ς) «Καθαροὺς οὖν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἀπὸ τούτων φυλάττετε, καὶ τηρεῖτε τὴν τῶν πατέρων παράδοσιν, καὶ προηγουμένως τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εὐσεβῆ πίστιν, ἣν ἐκ τῶν Γραφῶν μὲν μεμαθήκατε, παρ' ἐμοῦ δὲ πολλάκις ὑπεμνήσθητε.» (ζ) «Τὰ γὰρ πιστεῖ παραδοθέντα, ταῦτα οὐκ ἐν ἀνθρωπίνῃ σοφίᾳ, ἀλλ' ἐν ἀκοῇ πίστεως διανοεῖσθαι πρέπει». (η)

Βασίλειος Καισαρείας· «Ἀλλὰ μὴ χωρίσης Πατὴρ καὶ Υἱὸς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὁσωπεῖτω σε ἡ παράδοσις· ὁ Κύριος οὕτως ἐδίδασκεν, Ἀπόστολοι ἐκήρυξαν, Πατέρες διετήρησαν, μάρτυρες ἐβεβαίωσαν· ἀρκέσθητι λέγειν, ὡς ἐδιδάχθης, καὶ μὴ μοι τὰ σοφὰ ταῦτα» (θ). «Ἡδὲ καὶ περὶ τοῦ Πνεύματος τὰς κοινὰς ἡμῶν ἐννοίας ὅποιαί τινες εἰσιν ἐξετάσωμεν, τὰς τε ἐκ τῶν Γραφῶν περὶ αὐτοῦ συναχθείσας ἡμῖν, καὶ ἅς ἐκ τῆς ἀγράφου παραδόσεως τῶν Πατέρων διεδεξάμεθα» (ι). «Πίστις δὲ ἐστὶ τὸ πολεμούμενον, καὶ κοινὸς σκοπὸς ἅπασι τοῖς ἐναντίοις καὶ ἐχθροῖς τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας τὸ στερεῶμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως κατασεῖσαι, ἐκ τοῦ τὴν ἀποστολικὴν παράδοσιν ἐδαφισθεῖσαν ἀφχνισθῆναι. Διὰ τοῦτο, ὡς τῶν χρεωφειλετῶν οἱ δῆθεν εὐγνώμονες, τὰς ἐκ τῶν ἐγγράφων ἀποδείξεις ἐπιβοῶνται, τὴν ἀγραφὴν τῶν Πατέρων μαρτυρίαν ὡς οὐδενὸς ἀξίαν ἀποπεμπόμενοι» (ια). «Ἰση ἐστὶν ἡ ζημία ἢ ἄμοιρόν τινα τοῦ βαπτίσματος ἀπελθεῖν, ἢ ἐν τι τῶν ἐκ τῆς παραδόσεως ἐλλεῖπον δεξασθαι» (ιβ). «Τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πεφυλαγμένων δογμάτων καὶ κηρυγμάτων τὰ μὲν ἐκ τῆς ἐγγράφου διδασκαλίας ἔχομεν, τὰ

(α) Κλημ. Ἀλεξ. τομ. Η'. 700 κ. ἐ. (β) Ὁ αὐτ. τόμ. Η'. 753. (γ) Ὁ αὐτὸς τομ. Η'. 701. 704. κ. ἐ. (δ) Εὐσέβ. τομ. Κ'. 136. (ε) τόμ. ΚΣ'. 1080. (ς) ΚΣ'. 593. (ζ) ΚΣ'. 968. (η) ΚΣ'. 569. (θ) τομ. ΛΑ'. 612. (ι) τομ. ΛΒ'. 108. (ια) ΛΒ'. 112. (ιβ) ΛΒ'. 113.

δὲ ἐκ τῆς τῶν Ἀποστόλων παραδόσεως διαδοθέντα ἡμῖν ἐν μυστηρίῳ παρεδεξάμεθα· ἅπερ ἀμφοτέρω τὴν αὐτὴν ἰσχύϊν ἔχει πρὸς τὴν εὐσέδειαν. Καὶ τούτοις οὐδεὶς ἀντερεῖ, οὐκοῦν ὅστις γε κατὰ μικρὸν γοῦν θεσμῶν ἐκκλησιαστικῶν πεπειράται. Εἰ γὰρ ἐπιχειρήσαιμεν τὰ ἄγραφα τῶν ἐθνῶν ὡς μὴ μεγάλην ἔχοντα τὴν δύναμιν παραιτεῖσθαι, λάθοιμεν ἂν εἰς αὐτὰ τὰ καίρια ζημιοῦντες τὸ Εὐαγγέλιον· μᾶλλον δὲ εἰς ὄνομα ψιλὸν παριστῶντες τὸ κήρυγμα» κτλ. (α). «Κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ οἱ τὰ περὶ τὰς Ἐκκλησίας ἐξ ἀρχῆς διαθεσμοθετήσαντες Ἀπόστολοι καὶ Πατέρες ἐν τῷ κεκρυμμένῳ καὶ ἀφθέγκτῳ τῷ σέμνῳ τοῖς μυστηρίοις ἐφύλασσον. Οὐδὲ γὰρ ὅλως μυστήριον τὸ εἰς τὴν δημώδη καὶ εἰκαίαν ἀκοὴν ἔκφορον. Οὗτος ὁ λόγος τῆς τῶν ἀγράφων παραδόσεως, ὡς μὴ καταμεληθεῖσαν τῶν δογμάτων τὴν γνῶσιν εὐκαταφρόνητον τοῖς πολλοῖς γενέσθαι διὰ συνήθειαν. Ἄλλο γὰρ δόγμα, καὶ ἄλλο κήρυγμα. Τὸ μὲν γὰρ σιωπᾶται, τὸ δὲ κήρυγμα δημοσιεύεται» κτλ. (β). «Ἀποστολικὸν δὲ οἶμαι, καὶ τὸ ταῖς ἀγράφοις παραδόσεσι παραμένειν. Εἰ τὰ πλεῖστα τῶν μυστικῶν ἀγράφως ἡμῖν ἐμπεπολίτευται, μετὰ πολλῶν τῶν ἐτέρων καὶ τοῦτο παραδεξόμεθα» (γ). «Ἡ πάντων ἂν ἦν σχετλιώτατον, τοὺς μὲν βλασφημοῦντας τὸ Πνεῦμα οὕτως εὐκόλως πρὸς τὸν εὐσεβεῖ λόγον ἀποθρασύνεσθαι· ἡμᾶς δὲ, τηλικούτων ἔχοντας συνασπιστὴν καὶ συνήγορον, ὀκνεῖν τὸν λόγον διακονεῖν, τὸν ἐκ τῆς τῶν Πατέρων παραδόσεως πρὸς ἡμᾶς ἀκολουθίᾳ μνήμης διασωθέντα» (δ).

Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός· «Φυλάττοντες τὴν καλὴν παρακαταθήκην, ἣν παρὰ τῶν Πατέρων εἰλήφαμεν· προσκυνοῦντες Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, ἐν Υἱῷ τὸν Πατέρα, ἐν Πνεύματι τὸν Υἱόν γινώσκοντες, εἰς ἃ βεβαπτίσμεθα, εἰς ἃ πεπιστεύκαμεν, οἷς συντετάγμεθα» (ε). «Ὅρων γὰρ (Ἰουλιανός) τὸν ἡμέτερον λόγον μέγαν ὄντα τοῖς δόγμασι καὶ ταῖς ἄνωθεν μαρτυρίαις . . .» Ἔτι δὲ μεῖζω καὶ γνωριμώτερον τοῖς παραδεδομένοις καὶ εἰς τόδε τετηρημένοις τύποις τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα μὴδὲ τοῦτο ἀκακούρητον μένη, τί μηχανᾶται καὶ τί ποιεῖ;» (ς). «Τί με δεῖ καταριθμεῖν ἕκαστα . . . Πόσαι ταῦτα καὶ βίβλοι καὶ μνήμαι φέρουσι;» (ζ). «Οὐ γὰρ ὅσων οὐδὲ τὰς ἐλαχίστας πράξεις εἰκὴ σπουδασθῆναι τοῖς ἀναγράψαι, καὶ μέχρι τοῦ παρόντος μνήμη διασωθῆναι» (η). «Πάλιν καὶ πολλάκις ἀνακυκλεῖς ἡμῖν τὸ ἄγραφον. Ὅτι μὲν οὖν οὐ ξένον τοῦτο, οὐδὲ παρείσακτον, ἀλλὰ καὶ τοῖς πάλαι καὶ τοῖς νῦν γνωριζόμενον καὶ παραγυμνούμενον, δέδεικται μὲν ἤδη πολλοῖς τῶν περὶ τούτου διειληφότων, ὅσοι μὴ βραθύμως, μὴδὲ παρέργως ταῖς θεαῖς Γραφαῖς ἐντυχόντες» κτλ. (θ).

Γρηγόριος ὁ Νύσσης· «Ἀρκεῖ γὰρ εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ἡμετέρου λόγου τὸ ἔχειν πατρώθεν τὴν παράδοσιν, οἷόν τινα κληρὸν δι' ἀκολουθίας ἐκ τῶν Ἀποστόλων διὰ τῶν ἐφεξῆς ἀγίων παραπεμφθέντα» (ι).

Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος· «Καὶ ὅροι γὰρ ἐτέθησαν ἡμῖν, καὶ θεμέλιοι, καὶ οἰκοδομὴ τῆς πίστεως, καὶ Ἀποστόλων παραδόσεις, καὶ Γραφαὶ ἅγιοι, καὶ διαδοχαὶ διδασκαλίας, καὶ ἐκ πανταχόθεν ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἡσφάλισται, καὶ μηδεὶς ἀπατάσθω καινοῖς μύθοις» (ια). «Δεῖ δὲ καὶ παραδόσει κεχρησθῆναι· οὐ γὰρ πάντα ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς δύναται λαμβάνεσθαι. Διὸ τὰ μὲν ἐν Γραφαῖς, τὰ δὲ ἐν παραδόσει παρέδωκαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι· ὡς ᾤησιν ὁ ἅγιος Ἀπόστολος, ὡς παρέδωκα ὑμῖν· καὶ ἄλλοτε· οὕτως διδάσκω, καὶ οὕτως παρέδωκα ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις· καὶ, εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰμὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε» (ιβ).

(α) Τομ. ΛΒ'. 180. (β) ΛΒ'. 189. (γ) ΛΒ'. 200. (δ) ΛΒ'. 217. (ε) τομ. ΛΕ'. 749. (ς) ΛΕ'. 648.

(ζ) ΛΕ'. 548. (η) ΛΕ'. 504. (θ) ΛΣ'. 156. (ι) τομ. ΜΕ'. 653. (ια) τομ. ΜΑ'. 977. (ιβ) ΜΑ'. 1048.

«Εἶτα δὲ περὶ τούτου αὐτοῖς ἐπιλήψομαι τῆς ἀκολουθίας, ὅτι ἀναγκασίως ἡ Ἐκκλησία τοῦτο ἐπιτελεῖ, παράδοσιν λαβοῦσα παρὰ Πατέρων. Τίς δὲ δυνήσεται θεσμὸν μητρὸς καταλύειν, ἢ νόμον πατρὸς; ὡς τὰ παρὰ τῷ Σολομῶντι· εἰρημέναι· Ἄκουε, υἱέ, λόγους πατρὸς σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρὸς σου· δείξας, ὅτι ἐγγράφως τε καὶ ἀγράφως ἐδίδασκεν ὁ Πατήρ, τοῦτέστιν ὁ Θεὸς ὁ μονογενής, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· ἡ δὲ μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία εἶχε θεσμοὺς ἐν αὐτῇ κειμένους, ἀλύτους, μὴ δυναμένους καταλυθῆναι» (α).

Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος· «Οὐ πάντα δι' ἐπιστολῆς παρεδίδονσαν οἱ Ἀπόστολοι, ἀλλὰ πολλὰ καὶ ἀγράφως· ὁμοίως δὲ καὶ ἐκεῖνα καὶ ταῦτα ἐστὶν ἀξιόπιστα» (β).

Διὰ ταῦτα· «Οὐ δεῖ ἀνέχεσθαι ἐτεροδιδασκαλίαν, καὶ σχηματίζονται πρὸς ἀπάτην ἢ ἐλεγχον τῶν ἀδελφῶν» (γ). Οἱ τοιοῦτοι· «Μήτε τῇ θεῇ Γραφῇ καὶ τοῖς πατράσιν ἐπόμενοι, ἀλλὰ δίκην χειμερίου τῇ φρενίτιδι τῆς ἑαυτῶν προλήψεως ὑποσυρόμενοι εἰς τοσαύτην ἀμαρτίαν ἐκπεπτώκασι. Θεωρῶν γὰρ ἄνδρας μήτε λογισμὸν πεπαιδευμένον ἐκ τῆς θείας Γραφῆς ἐπισταμένους, μεμηκότας καὶ ἐρεσχλοῦντας, μὴ εἰδότας μήτε ἅ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται, αὐτὸ τοῦτο δογματίζειν ἀμαθῶς μόνον τολμῶντας, καὶ ἀναθεματίζειν ἅπερ οὐκ ἴσασι» (δ).

ΙΕ.

Ἀξία τῶν θείων ἡμῶν Πατέρων καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν.

Πολλαχῇ δὲ Χριστὸς ἡ Ἐκκλησία παρὰ τοῦ θείου Παύλου τοῦ ἀποστόλου κατονομάζεται. Στύλοι δὲ τῆς Ἐκκλησίας οὐχ εἷς, ἢ δύο, ἢ τρεῖς, ἀλλὰ πάντες οἱ θεοὶ ποιμένες, πατέρες, καὶ διδάσκαλοι, οἱ δι' ἑαυτῶν τὴν Ἐκκλησίαν ἐρείδοντες, καὶ οἱ διὰ τῶν ἰδίων ἔργων φωστῆρες γινόμενοι, καὶ στύλοι καὶ λύχνοι λέγονται, κατὰ τὸν τοῦ Σωτῆρος καὶ Κυρίου ἡμῶν τοῦ θεμελιωτοῦ, ἀρχηγροῦ, καὶ κεφαλῆς αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας, λόγον· «Ἵμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (ε). Οὗτοί εἰσιν οἱ τῆς εὐσεβείας διδάσκαλοι, οἱ στύλοι καὶ ὄροφοι τῆς πίστεως, οἱ πύργοι οἱ ἀσάλευτοι, οἱ λιμένες οἱ γαληνοφόροι, οἱ πιστοὶ καὶ φρόνιμοι οἰκονόμοι, οἱ σοφοὶ ἀρχιτέκτονες, οἱ τὴν αἰθέριον πλοῦν, καὶ ἰσάγγελον βίον ἐπὶ γῆς διάγοντες, οἱ τῶν προφητῶν σύσκηνοι, καὶ τῶν Ἀποστόλων διάδοχοι καὶ σύνθρονοι, καὶ τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν προστάται (ς).

Μόνοι οἱ θεοὶ πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας διηρμήνευσαν θεοπρεπῶς, καὶ διέλυσαν τῆς θείας Γραφῆς τὰ δοκοῦντα εἶναι ζητήματα· καὶ τῶν μὲν ἀνέπτυξαν τὸν νοῦν· τῶν δὲ τὰς αἰτίας ἐδήλωσαν· καὶ ἀπαξ-πλῶς ἀπέφηναν σαφῇ τὰ τοῖς πολλοῖς οὐ τοιαῦτα φαινόμενα. Οὐχ ἑαυτοῖς δὲ θαρρήσαντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ ταῦθ' οὕτω συγγραφῆναι προστεταχότι. Δι' αὐτοῦ γὰρ ἐστὶν ἐπι-δεῖξαι τὴν ἐν τῷ γράμματι κεκρυμμένην διάνοιαν. Αὐτὸς γὰρ καὶ τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις, καὶ παραβολικῶς τὴν διδασκαλίαν προσέφερε· καὶ τῶν αἰνιγματωδῶς εἰρημένων ἐποιεῖτο τὴν ἐρμηνείαν. Αὐτὸς καὶ τοῖς εἰς Ἑμμοῦς πορευομένοις διηρμήνευε τὰς Γραφάς, καὶ διήνοιγεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι αὐτάς. Παρ' αὐτοῦ τοίνυν καὶ οἱ θεοὶ ἡμῶν πα-

(α) Τομ. ΜΒ'. 516. (β) τομ. ΞΒ'. 488. (γ) Βασιλ. ΛΑ'. 760. (δ) Χρυσοστ. ΜΗ'. 945. 947.

(ε) Γρηγορ. Νύτ. ΜΕ'. 385. (ς) Κυρίλ. Ἀλεξανδρ. τομ. ΟΖ'. 1029.

τέρες καὶ διδάσκαλοι τῇ νοερᾷ ἀκτίνι ἐλλαμφθέντες τῶν τοῦ παναγίου Πνεύματος ἀδύ-
των ἐπειράθησαν.

Οὕτως οὖν οἱ θεῖοι πατέρες τῆς ἀληθείας ἀκριβεῖς γνώμονες τυγχάνουσι, μόνοι αὐ-
τοὶ ἐν ἀληθεῖ σοφίᾳ καὶ γνώσει διαπρέψαντες καὶ τὰ βάθη τοῦ παναγίου Πνεύματος σο-
φώτατα ἐκζητήσαντες. Οἱ μὲν γὰρ τούτων τῶν Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἄμεσοι
ἐγένοντο μαθηταί, οἱ δὲ καὶ πᾶσαν ἐξεπαιδεύθησαν σοφίαν, πάντες δ' ὑπὸ τοῦ παναγίου
Πνεύματος ἐλλαμφθέντες, ἄδολον ἡμῖν καὶ ἀγνήν τὴν τοῦ εὐαγγελίου παρέδωκαν διδασκα-
λίαν. Αὐτοὶ δὲ καὶ πολεμουμένην ἐστήριξαν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐκράτουν καὶ τὸ κατ' ἄρ-
γᾶς διεκόσμησαν ἄριστα ὑπὲρ αὐτῆς ἀπολογηθέντες, καὶ τὴν τῶν ματαίων εἰδώλων λα-
τρείαν, καὶ τὸν παχυλὸν ἰουδαϊσμὸν καὶ τὴν κακώφωνον αἵρεσιν γενναίως ἀντέκρουσαν.
Ἀλλὰ καὶ τῆς ἱερᾶς παραδόσεως οἱ ἀκριδέστατοι τυγχάνουσιν μάρτυρες, αὐτοὶ ἀναπτύ-
ξαντες ταύτην ἐν τοῖς αὐτῶν συγγράμμασι τελείως καὶ λεπτομερῶς ἢ αἱ σύνοδοι καὶ ἡ
τῆς Ἐκκλησίας θεσμοθεσία. Ἐπεὶ δὲ διδασκαλία ἄνευ τῆς ἐμπειρίας τοῦ διδάσκοντος οὐ
φέρει, κατὰ τὸν θεῖον Βασίλειον, τὸν δέοντα καρπὸν (α) καὶ γὰρ καὶ τοῖς κατὰ τὸν βίον
ἔχουσί τι πλεόν οἱ τεχνῖται τῶν ιδιωτῶν, (β) χρὴ διδάσκεισθαι ἡμᾶς βουλομένους, τοῖς
θεοῖς καταφεύγειν πατράσιν, ὥσπερ ἐμπειροὺς διδασκάλους καὶ τεχνίταις καὶ παρὰ τού-
των τὰς ὁδηγίας λαμβάνειν. «Ἔστι γὰρ δόκιμον νόμισμα, καὶ ἄλλο κίβδηλον, ὅπερ οὐ-
δὲν ἔλαττον ἀπατᾷ τοὺς ιδιώτας, οὐ μὴν τοὺς ἀργυραμοιβούς· οἱ ἴσασι μαθόντες τὸ πα-
ρακεχαραγμένον καὶ τὸ δόκιμον χωρίζειν καὶ διακρίνειν. Οὕτως ὁ ἀργυραμοιβὸς τῷ ιδιώ-
τῃ, τὸ νόμισμα τοῦτο μόνον ὅτι κίβδηλόν ἐστι, φησί· τὸ δὲ πῶς, μόνος ὁ τοῦ τραπεζίτου
γνώριμος καὶ ὁ ἐπὶ τοῦτο ἀλειφόμενος μανθάνει» (γ).

Ἐκ τούτων οὖν τὸ τῆς ὁδηγίας ὅσον ἐπίναγκες κατιδεῖν ῥάδιον· ἦν περὶ δὴ καὶ ὁ
τῆς βασιλείσης τῶν Αἰθιοπῶν εὐνοῦχος ζητήσας τε καὶ τυχὼν, τὴν σωτηρίαν ἀπώνατο.
Εἰ μὲν οὖν εἷς καὶ μόνος χειραγωγῶν ἐπήρκεσε πόσω γε μᾶλλον οἱ πολλοὶ εἰς ἓν συνελ-
θόντες καὶ χεῖρα πάντες προτεταμμένην ἔχοντες, καὶ οἱ μὲν τὸ γράμμα συμβιβάζοντες,
οἱ δὲ τὰ περὶ τὴν ἱστορίαν ἐξυφαίνοντες, οἱ δὲ τῆς ἀναγωγῆς τὸν νοῦν ἀνορύττοντες, οἱ δὲ
τὸν ἀλληγορικὸν σκοπὸν ἐμφαίνοντες, καὶ ἄλλοι τὸ τῶν Γραφῶν ἠθικὸν παρατιθέντες μά-
θημα; Θεῖος ὄντως ὁ τοιόςδε σύλλογος καὶ χορὸς οὐράνιος τὸ σωτήριον συνεπάδων με-
λώδημα.

Ἀλλὰ γὰρ διὰ τὸ τὰς θεοπνεύστους ἐσφραγίσθαι βίβλους, οὐ μόνον ἀσόφοις, ἀλλὰ γε
ὅῃ καὶ σοφοῖς τὸ ἀναπτύσσειν οὐκ εὐμήχανον. Ἀνοίγει δὲ ἄλλος οὐδεὶς, εἰ μὴ ὁ τὴν κλεῖν
ἔχων τοῦ Δαυὶδ, ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ μονογενὴς Υἱός, ἡ ἐνυπόστατος τοῦ Θεοῦ σοφία
καὶ δύναμις. Τότε γὰρ φησιν διήνοιγεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς. Τίσι δ'
ἄλλοις τόδ' ἡγετέον προσγίνεσθαι, εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἑαυτοὺς ὀλοσχερῶς ἐκδεδωκόσιν αὐ-
τῷ, καὶ τοῦτο αὐτοῖς, τὸ συνιέναι σκοπὸν προστησαμένοις, καὶ παρ' αὐτοῦ αἰτησαμένοις
τὸ δώρημα; «Ἵμῖν γὰρ, φησί, δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια» (δ).

Πνευματικοῦ ἀνδρὸς ἴδιον, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, τὸ ἀνακρίνειν τὰ πάντα, καὶ ἀπο-
δέχεσθαι τοὺς παρὰ τῆς θείας χάριτος πλουτισθέντας ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει (ε).
Πάντα δὲ δοκιμάζετε, καὶ τὸ καλὸν κατέχετε, τοῖς πνευματικοῖς λέγων, τοῖς ἀνακρίνουσι
πάντα κατὰ ἀλήθειαν λεγόμενα, πότερον δοκεῖ, ἢ οὕτως ἔχεται τῆς ἀληθείας. Παιδεία

(α) Βασιλ. τόμ. ΑΠ'. 601. (β) Κλημ. Ἀλ. τομ. Θ'. 533. κ. ε. (γ) αὐτόθ. τομ. Η'. 945.

(δ) Ματθ. ιγ'. 11. (ε) Γραγ. Νύσ. ΜΣ'. 172.

δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται· καὶ αἱ πληγαὶ καὶ οἱ ἐλεγχοὶ διδῶσι παιδείαν σοφίας, οἱ μετ' ἀγάπης δηλονότι ἐλεγχοὶ. Καρδία γὰρ εὐθεΐα ἐκζητεῖ γινῶσιν· ὅτι ὁ ζητῶν τὸν Θεὸν εὐρήσει γινῶσιν μετὰ δικαιοσύνης· οἱ δὲ ζητήσαντες αὐτὴν εἰρήνην εὖρον. (α) Οὗτος ἐκκλησιαστικὸς κανὼν. Οὕτω πιστεύομεν. Καὶ οὕτως ἀποδεχόμεθα τοὺς ἁγίους ἡμῶν Πατέρας καὶ διδασκάλους, καὶ τὰ τούτων συγγράμματα.

Πέτρος ὁ θεσπέσιος ἀπόστολος παραγγέλλει πᾶσι τοῖς εἰς Χριστὸν πιστεύουσι λέγων· «Ἔτοιμοι δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ πραύτητος καὶ φόβου· συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν.» (β) Τὸ ἀποστολικὸν παράγγελμα ἔχοντες ὑπ' ὅψιν οἱ θεῖοι ἡμῶν Πατέρες διεξήλθον καὶ διέλυσαν ὡς ἰστὸν ἀράχνης τὰ κατηγορήματα· ἀνόσιον δὲ φήθησαν καὶ δυσσεβεῖς παριδεῖν τοὺς ἀπλοῖς ἡθεσι κεχρημένους ὑπὸ τῶν κατηγορῶν τῆς ἡμετέρας πίστεως ἀπατωμένους καὶ μὴ συγγράψαι καὶ διελέγξαι τῶν κατηγορημάτων τὸ μάταιον. (γ)

Εἴρηται, ὅτι οἱ θεῖοι ἡμῶν Πατέρες καὶ διδάσκαλοι εἰσιν οἱ ἀκριβεῖς γνώμονες, οἱ ἄριστοι ἀπολογηταί, καὶ ἀλάνθαστοι ἐρμηνευταὶ τῶν θείων Γραφῶν, ὡς οὕτω πιστευόμενοι ὑπὸ τῆς μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀρχαιοτάτης καὶ πασῶν προγενεστάτης· ὅτι ἔχουσί τι πλεον, ὡς τεχνῖται, τῶν ἰδιωτῶν· ὅτι εἰσὶν ἀργυραμοιβοὶ χωρίζοντες καὶ διακρίνοντες τό τε παρακεχαγαγμένον καὶ τὸ δόκιμον· ὅτι ὡς ἄμεσοι τῶν Ἀποστόλων διάδοχοι κατ' ἀλληλουχίαν, καὶ ἄμεσοι ἡμῶν πρόγονοί, εἰσι παντὶ σοφῷ ἀνεξαιρέτως μεταλεῖα χρυσοῦ πολύτιμα πάτης θείας καὶ ἀνθρωπίνης σοφίας καὶ γνώσεως, ὅσῳ μᾶλλον ἀνορυττόμενα, τόσῳ πλείονα καὶ ἄφθονον δεικνύοντα τὸν θησαυρόν.

«Τὰ φρέατα ἐξαντλούμενα, διειδέστερον ὕδωρ ἀναοίδωσι· τρέπεται δὲ εἰς φθοράν, ὧν μεταλαμβάνει οὐδεὶς. Καὶ τὸν σίδηρον ἢ χρῆσις καθαρώτερον φυλάσσει· ἢ δὲ ἀχρηστία, ἰοῦ τούτῳ γεννητική. Συνελόντι γὰρ φάναι ἢ συγγυμνασία ἔξιν ἐμποιεῖ ὑγιεινὴν καὶ πνεύμασι καὶ σώμασιν. Οὐδεὶς ἄπτει λύχνον καὶ ὑπὸ τὸν μόδιον τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς λυχνίας, φαίνειν τοῖς τῆς ἐστιάσεως τῆς αὐτῆς κατηξιωμένοις. Τί γὰρ ὄφελος σοφίας μὴ σοφιστοῦσης τὸν οἶόν τε ἐπαίνει;» (δ) Οὗτοί εἰσι τὰ πολύτιμα ταμεῖα τῆς ἁγίας ἡμῶν καὶ ἀμωμήτου πίστεως, ἥτις ἐστὶ τὸ πρῶτον θεμέλιον καὶ τὸ τελευταῖον τέρμα τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, καὶ ἡ προσδοκία τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν καὶ τῆς ἀθανασίας. Εἰσὶν οἱ μόνοι ἀσφαλεῖς διδάσκαλοι καὶ τὰ πρότυπα τῆς τῶν ἡρώων διαπλάσεως καὶ τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου, ἀνευ κολακείας, ἀνευ ἰδιοτελείας, ἀλλὰ φιλόστοργοι μετὰ παῤῥησίας, καὶ ζήλου κατ' ἐπίγνωσιν, δι' ὧν τὰ ἔθνη προάγονται, καὶ εὐημεροῦσιν αἱ κοινωνίαι. Οἱ μόνοι ὁδηγοί, οἷς ἐμπιστευθῆναι δυνάμεθα τὴν, πρὸς δὲ τείνομεν τέλειον ἀγαθόν, ὁδηγίαν· καὶ, ὥσπερ διὰ δοκίμων τραπεζιτῶν, διακρίνομεν τὸ ἀληθὲς τοῦ φαινομένου, τὴν ἀλήθειαν τῆς καθολικῆς ὁμολογίας, τῶν ὑστέρων καὶ ἐπεισάκτων, κατὰ τὸ δοκοῦν, αἰρέσεων, βαδίζομεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ φωτός, μὴ ἐκκλίνοντες δεξιά ἢ ἀριστερά, πρὸς ὃ ἐκ φόβου μὴ προσρήξωμεν. Ἐπειδὴ δὲ, ὥσπερ τῷ σίτῳ συναναφύονται τὰ ζιζάνια, καὶ τοῖς ῥόδοις συνανατέλουσιν αἱ ἄκανθαι, οὕτω καὶ τοῖς γνησίοις τῶν ἱερῶν βιβλίων νόθοι συναναφαίνονται, ἵνα μὴ, φησί, τὸν νοῦν παρακλαπῇς, καὶ ἀνθέξῃ τῶν ξένων ὡς ἡμετέ-

(α) Κλήμ. Ἀλεξ. τομ. Η'. 752. (β) Α'. Περ. γ'. 15. (γ) Βλέπ. Θεοδωρ. ἐλληνικῶν θεραπευτικῆ παθῶν ἥτοι Εὐαγγελικῆς ἀληθείας ἐξ ἐλληνικῆς φιλοσοφίας ἐπίγνωσις· τομ. ΠΓ'. 784.

(δ) Κλήμ. Ἀλεξ. τομ. Η'. 701.

ρων, τὸν ἔγκριτον ἀριθμὸν, ὡς φίλος, ἐξ ἐμοῦ μάθανε, καὶ τοῦτον δεχόμενος, καὶ ὡς οἰκεῖον περιέπων, ἀποποιῶ τὸ ἀλλότριον. (α)

Οἱ θεῖοι Πατέρες εἰσὶν ἀκεσώδυνοι ἡμῶν ἰατροὶ διὰ τῶν φαρμάκων τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς. Ἀλλὰ δεῖ τὸν προσιόντα τῇ θείᾳ Γραφῇ, μὴ ὡς ἀνθρώπων εἰπόντων, ἀλλ' ὡς Θεοῦ δι' αὐτῶν φλεγζαμένου, τῶν εἰρημένων ἀκούειν. Οὐκοῦν Θεοῦ τὰ λόγια, παρ' ᾧ ψευδὸς οὐδὲν ἢ ἄλογον. Καὶ δεῖ, ὅσα μὲν εὐτεβῶς δυνήσῃ νοῆσθαι, κρατεῖν· εἰ δὲ τί σου παρατρέχει τὴν δύναμιν, ἢ Πατέρων μαθεῖν, ἢ τῷ Θεῷ παραπέμπειν τῶν γνώσεων, δὲ διδάσκει ἀνθρώπον γινῶσιν (β). Εἷς γὰρ ὁ διδύσκαλος καὶ τοῦ λέγοντος, καὶ τοῦ ἀκρωμένου, ὁ ἐπιπηγάζων καὶ τὸν νοῦν καὶ τὸν λόγον (γ).

Ἰατρικὴ θεραπεία ἔστι μὲν πού καὶ σώματος, ἔστι δ' ἄρα καὶ ψυχῆς· καὶ γὰρ δὴ καὶ ταύτῃ κάκεινψ συχνὰ προσγίνεται πάθη· ἀλλὰ τῷ μὲν, ἀκούσια· τῇ δὲ, ὡς ἐπίπαν, αὐθαίρετα. Τοῦτο οὖν εἰδὼς, οἷα δὴ πάνσοφος, ὁ Θεὸς, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων καὶ τῶν ὅλων δημιουργός, ἐκατέρᾳ φύσει ἀπένειμεν ἀρμόδια φάρμακα· καὶ μέντοι καὶ ἰατροὺς ἐπέστησε, τοὺς μὲν ταύτην, τοὺς δὲ ἐκείνην ἐκπαιδεύσας τὴν ἐπιστήμην, καὶ στρατηγεῖν καὶ ἀριστεύειν κατὰ τῶν νοσημάτων ἐκέλευσεν. Ἀλλ' οἱ μὲν τὸ σῶμα οὐκ εὖ διακείμενοι, καὶ τὴν νόσον δυσχεραίνουνσι, καὶ τῆς ὑγιείας ἱμεύονται, καὶ τοῖς ἰατροῖς εἰκουςιν, οὐ μόνον ἥπια προσφέρουσι φάρμακα, ἀλλὰ καὶ τέμνωσι, καὶ καίωσι, καὶ λιμώττειν κελεύωσι, καὶ πικρῶν τινῶν καὶ ἀηδῶν μεστάς προσφέρωσι κύλικας· καὶ διὰ τοιαύτης ἀνιστοῦς ἐπιμελείας τὴν ὑγιάν καρπούμενοι, μισθὸν τοῖς οὕτως ἀκουμένοις ὀρέγουσι, καὶ τὴν θεραπείαν δεχόμενοι τὴν τῶν φαρμάκων οὐ περιεργάζονται σκευασίαν· τὴν γὰρ τοι σωτηρίαν ποθοῦσιν, οὐ τὸν ταύτης τρόπον ἀνερευνῶσιν. Οἱ δὲ τῆς ἀπιστίας τὴν λώβην εἰσδεδεγμένοι, οὐ μόνον ἀγνοοῦσιν τὴν παγγάλεπον νόσον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄκρας εὐκληρίας ἀπολαύειν ὑπολαμβάνουσιν. Ἦν δέ τις τῶν ταῦτα θεραπεύειν ἐπισταμένων ἀλεξίκακον φάρμακον τῷ πάθει προσενέγκειν ἐθελήσῃ, ἀποπηδῶσιν αὐτίκα· καθάπερ οἱ φρενίτιδι κατεχόμενοι νόσῳ, καὶ τὴν σφίσι προσφερομένην ἀποσειόνται θεραπείαν, καὶ τὴν ἰατρειάν ὡς ἀβώστίαν ἀποδιδράσκουσι. Χρὴ μέντοι τοὺς ταύτην μετιόντας τὴν ἐπιστήμην, καὶ χαλεπαίνοντας φέρειν, καὶ λοιδορουμένων ἀνέχεσθαι, καὶ πῦξ παίωσι, καὶ λακτίζωσι· τοιαῦτα γὰρ δὴ ἅττα πλημμελοῦσιν οἱ παραπαίοντες. Καὶ οὐ δυσχεραίνουνσι τούτων γινομένων οἱ ἰατροὶ, ἀλλὰ καὶ δεσμὰ προσφέρουσι, καὶ καταιονῶσι βίᾳ τὰς κεφαλὰς, καὶ πᾶσαν μηχανὴν ἐπινοοῦσιν ὥστε τὸ πάθος ἐξελάσαι, καὶ τὴν προτέραν τῶν μορίων ἀρμονίαν ἀποδοῦναι τῷ ὅλῳ. Τοῦτο δὴ καὶ ἡμῖν ποιητέον, καὶ τῶν οὕτω διακειμένων ἐπιμελητέον εἰς δύναμιν. Εἰ γὰρ καὶ ὀλίγοι λίαν εἰσὶν οἱ τῷ πάθει δεδουλωμένοι, καὶ ἐοίκασιν ὑποστάθμη τινὶ παχείᾳ τῶν τοῦ διυλιστῆρος οὐ διικνουμένη πόρων διὰ παχύτητα· ἀλλ' οὖν οὐκ ἀμελητέον αὐτῶν, οὐδὲ παροπτέον φθειρομένους ὑπὸ τοῦ πάθους, ἀλλὰ πάντα πόρον ἐξευρετέον, ὥστε τὴν ἐπικειμένην αὐτοῖς ὁμίχλην ἀποσκεδάσαι, καὶ τοῦ νοεροῦ φωτὸς ἐπιδεῖξαι τὴν αἴγλην. Οὐδεὶς γὰρ φιλόπονος γεωργὸς τὰς μὲν πολλὰς ἀκάνθας ἐκτέμνει, τὰς δὲ ὀλίγας ἔῃ· ἀλλὰ καὶ δύο εὖρη, καὶ μίαν, πρόρριζον ἀνασπᾷ, καὶ καθαρὸν ἀποφαίνει τὸ λήϊον. Πολλῷ δὴ οὖν μάλλον τοῦτο ποιητέον ἡμῖν. Οὐ γὰρ ἐκτέμνειν, ἀλλὰ μεταβάλλειν τὰς ἀκάνθας, ὁ τῆς ἡμετέρας γεωργίας παρακελεύεται νόμος. Φέρε τοίνυν καὶ ὡς ἀκάνθαις τὴν γεωργικὴν προσενέγκωμεν δίκελλαν, καὶ τῇ μακέλλῃ

(α) Ἀνώνυμ. τομ. ΔΗ'. 844. (β) Προκοπ. Γαζ. τομ. ΠΖ'. μέρ. α'. 24.

(γ) Κλημ. Ἀλεξ. τομ. Η'. 704.

τοῦ λόγου τὰς κεχερσωμένας τῶν ἀκοῶν ἀνευρύνωμεν αὐλακας, ἵνα μηδὲν τῶν ἐν μέσῳ κειμένων κωλυμάτων ἐπίσχη τῆς ἀρδείας τὸ βεῖθρον· καὶ μὲν δὴ καὶ ὡς ἀρρώστοῦντας καταιονήσωμεν, καὶ τὰ σωτήρια καὶ παιώνια προσενέγκωμεν φάρμακα (α).

Ὡς περ οὖν οἱ τῶν ἱατρῶν περὶ τὰς χειρουργεῖν τινα μέλλοντες, πάθει δεινῷ συνεχόμενον, οὐκ εὐθὺς ξυρὸν καὶ καυστήρας καὶ ἐμπλαστρα ἐπάγουσιν· εἰ μὴ σκέψωνται ὅθεν ἔσχε τὸ πάθος τὰς ἀρχάς· τούτου δὲ ἐγνωσμένου, βοηθήμασι χρῶνται, καταποτίσις, φλεβοτομίαις, λουτροῖς, διαίταις· καὶ οὕτω τοῦ πλεονάζοντος χυμοῦ συσταλέντος, λοιπὸν καὶ τοῖς ἀπουλωτικοῖς χρῶνται φαρμάκοις εἰς ἱάσιν· οὕτω καὶ ἡμῖν ποιητέον· ὁρῶν γὰρ πολλοὺς διαφόροις ἀτοπίαις περιπεσόντας, οἷον ἀτεθείαις, ἀνομίαις, ἀδικίαις, ἀταξίαις, καὶ τοῖς τοιούτοις, οὐκ ἐβουλήθην τέως περὶ ἐνὸς ἐκάστου ἐπάγειν τὸν ἑλεγχον, μήπως εἰς κενὸν διαχέω τοὺς λόγους· τῆς πρωταιτίου ἀμαρτίας δίκην τῆς μυθικῆς Ὑδρας ἐτέρας ἀναφυούσης κεφαλὰς· ἀλλ' ἐξαγγεῖλαι ὅθεν ὁ ἐσμὸς τῶν κακῶν· τοῦτο δ' ἀποδεχθέντος, πρὸς ὧτα δοκῶ λέγειν ἀκουόντων.

Ἀλλὰ τίς ἡ αἰτία τῆς διαμαρτίας τοῦ καλοῦ; πολλαὶ μὲν καὶ διάφοροι· μία δὲ πάντων μήτηρ, ἡ ἄγνοια μετὰ οἰήσεως· αὐτῆς γὰρ κατακρατούσης ἐν τῇ ψυχῇ, οὐδὲν ἂν γένοιτό ποτε ἀγαθὸν ἐν αὐτῇ· ὅτι τὸ οἶσθαι εἰδέναι, αἴτιον καθέστηκε τοῦ μὴ εἰδέναι· οὐδὲν δ' οὕτως εὐκολώτατόν ἐστιν, ὥς τὸ ἀπατᾶν ἑαυτόν. Ἡ ἄγνοια μετὰ οἰήσεως, σκότος ἐστὶ νοητόν· ἥς ἐναντίον ἡ γνῶσις φῶς ἐστὶ· θεῖον δῶρον τοῖς εὐγνώμοσι. Γνωσιν δὲ τὴν ἀληθῆ λέγω, οὐ τὴν ψευδώνυμον καὶ φυσιοῦσαν. Αὕτη γὰρ ἐστὶν ὅτι ἐν πολλοῖς ἀμαρτάνουσα· καὶ εἰδῶλον φαίη ἂν τις εἶναι ταύτην τῆς ἀληθοῦς καὶ μὴ διαπιπτούσης, καὶ οἷον θεραπεινίδα· ἐστὶ δ' ἀληθὴς γνῶσις, ἡ διὰ τῶν ἀγίων Γραφῶν χορηγουμένη τοῖς ὁλοψύχως, καὶ μετὰ θείου φόβου ἐν εἰλικρινεῖ διανοίᾳ, μὴ μέντοι πειραστικῶς, μηδὲ ἐμπαθῶς τε καὶ κακῶς εὐρευνῶσιν αὐτάς· αὗται γὰρ εἰς βοήθειαν ἐδόθησαν τοῖς ἀνθρώποις. Διὰ τούτων Ἀποστόλων κήρυγμα καὶ μαρτύρων· διὰ τούτων θεσπεσίων Πατέρων σύνοδοι· διὰ τούτων εὐσεβὲς πολιτεία καὶ εὐνομία. Ὄντως ἡ τούτων γνῶσις ζωὴ· θάνατος δὲ ἡ ἄγνοια.

Ἄλλ' οἱ δοκησίσκοφοι καὶ φιλόνευκοι διωθοῦνται πολλάκις καὶ τὰς χρηστὰς διανοίας, καὶ κρίνουσι καλὸν καὶ χρήσιμον οὐ τὸ πᾶσι τοῖς ἄλλοις δοκοῦν, καὶ λυσιτελὲς ἦ. Τὸ δὲ αἴτιον ἄνοια καὶ σκαϊότης τρόπων, οὐ προσέχουσα ταῖς παρ' ἄλλων συμβουλίαις, μόναις δὲ πιστεύουσα γνώμαις οἰκείαις καὶ τοῖς ὑποπίπτουσι λογισμοῖς. Ὑποπίπτουσι δὲ οἷς χαίρουσι· χαίρουσι δὲ οἷς βούλονται. Ὁ δὲ ἂν βούλεται νομίζων λυσιτελεῖν, οὐκ ἐστὶν ἀσφαλὴς τοῦ δικαίου κριτῆς, ἀλλ' ἔοικε τυφλοῖς ὑπὸ τυφλῶν ὁδηγουμένοις (β). Ἐπεὶ τοίνυν τινες, μᾶλλον δὲ καὶ πολλοί, οἱ μήπω μαθηταὶ γενόμενοι ἐκ προπετείας ἐπὶ τὸ διδάσκειν ἐληλύθεισαν οὐκ εἰδότες, οὔτε ἂν λέγουσιν, οὔτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται, τυφλώττοντες τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμοὺς, καὶ διαμεμενηκότες ἐν πλάνῃ, οὔτε διδάσκειν ὁρθῶς, οὔτε διδάσκεισθαι βούλονται (γ).

Ἡ τῶν χριστιανῶν πίστις ἡ εἰς πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου παρὰ τῶν μαθητῶν κηρυχθεῖσα οὔτε ἐξ ἀνθρώπων ἐστὶν, οὔτε δι' ἀνθρώπων, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅς ἐστιν ἡ αὐτοαλήθεια. Τὸ γὰρ ψεῦδος μυρίας ἐκτροπὰς ἔχει. Οὐκοῦν ἡ θεόπνευστος ἡμῖν διαιτησάτω Γραφή· καὶ παρ' οἷς ἂν εὐρεθῇ τὰ

(α) Θεοδώρ. τομ. ΠΓ'. 789—792. (β) Βασιλ. τομ. ΛΒ'. 1056.

(γ) Ἀθαν. Ἀλεξ. τομ. ΚΣ'. 1276.

δόγματα συνωδᾶ τοῖς θείοις λόγοις, ἐπὶ τούτοις ἤξει πάντως τῆς ἀληθείας ἢ ψῆφος (α). Οἱ τῆς ἀληθείας ὀλίγα φροντίζοντες, τῷ κομφῷ τῶν πλασμάτων καὶ τῷ λίχνῳ τῶν λέξεων καὶ ἀκοὴν καὶ ψυχὴν γοητεύουσιν· ἡμεῖς δὲ, οἱ καὶ μέχρι τῆς τυχούσης κεραίας καὶ γραμμῆς τοῦ πνεύματος τὴν ἀκρίβειαν ἔλκοντες, οὐπωτε δεξόμεθα, οὐ γὰρ ὅσιον, οὐδὲ τὰς ἐλαχίστας πράξεις εἰκῇ σπυδασθῆναι τοῖς ἀναγράψασι, καὶ μέχρι τοῦ παρόντος μνήμη διασπῶσθαι· ἀλλ' ἐν ἡμεῖς ἔχωμεν ὑπομνήματα καὶ παιδεύματα τῆς τῶν ἐμοίων, εἴ ποτε συμπίσσοι καιρὸς διασκέψεως· ὥστε τὰ μὲν φεύγειν, τὰ δὲ αἰρεῖσθαι, οἷον κανόσι τιτὶ καὶ τύποις, τοῖς προλαβοῦσιν ἐπόμενοι παραδείγμασι (β).

Ἐπεὶ δὲ διδασκαλία διὰ τῶν ἔργων κρείττων τῆς διὰ λόγου διδασκαλίας, φεύγειν χρὴ διδασκάλους καὶ διδασκαλίαν ἐπὶ πονηρᾷ χρήσει τῆς παιδείσεως· καὶ ὅτι οὐδεὶς τοῖς ἄλλοις τῆς τοῦ Κυρίου διδασκαλίας ἐξομιοῦσθαι (γ). Ἰστέον, λέγει ὁ ἱερὸς Θεοδώρητος, πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅτι, (οἱ δοκησίστοφοι καὶ φιλόνοικοι) οὐχ ἅπαντες σύμφωνον ἔχουσι τῆς ἐρωτήσεως τὸν σκοπόν. Ἀλλ' οἱ μὲν δυσσεβῶς ἐρωτῶσι, διελέγχειν οἰόμενοι τὴν θεῖαν Γραφήν· νῦν μὲν, ὡς οὐκ ὀρθὰ παιδεύουσιν· νῦν δὲ, ὡς ἐναντία διδάσκουσιν. Οἱ δὲ φιλομαθῶς ζητοῦσι, καὶ ποθοῦσιν εὐρεῖν τὸ ζητούμενον. Κακείνων τοίνυν ἐμφοράζομεν, σὺν Θεῷ φάναι, τὰ βλάσφημα στόματα, τῆς θείας ἐπιδεικνύντες Γραφῆς καὶ τὴν συμφωνίαν, καὶ τὴν ἀρίστην διδασκαλίαν· καὶ τούτοις ὡς οἷόν τε τῶν ἐπαπορουμένων τὴν λύσιν προσοίσομεν (δ).

Ἐνεφίλωχώρησε δὲ τις πολλοῖς στρεβλὴ ἰδέα καὶ ἀπείροις τοῖς πολλοῖς ὀλεθρὶ ἐισήγησις, ὅτι δῆθεν οἱ θεῖοι ἡμῶν Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας περὶ τὰ ἐκκλησιαστικά καὶ θρησκευτικά μόνον ἐνησχόληνται, καὶ τούτου ἕνεκα, μόνοις τοῖς κληρικοῖς καὶ τοῖς περὶ τὴν θεολογίαν ἀσχολουμένοις χρησιμεῦσαι δύνανται τὰ συγγράμματα αὐτῶν. Ὡ πλάνη! ὦ μεγίστη ζημία τοῖς πεπλανημένοις ἐξ ἀνοίας, ἀγνοίας, ἢ διαστροφῆς! Οἱ Πατέρες ἡμῶν καὶ Διδάσκαλοι, πρὶν ἢ συγγράψαι τὰ περὶ θρησκείας καὶ Ἐκκλησίας ἱερὰ αὐτῶν συγγράμματα, ἦσαν φιλόσοφοι, φυσιολόγοι, ἱατροὶ, ἱστορικοὶ, νομικοὶ, ῥήτορες, ἀρχαιολόγοι, ἀστρονόμοι, ποιηταί. Οὐκ ἐδίδαξαν λοιπὸν θρησκευτικά καὶ ἐκκλησιαστικά μόνον, κατὰ τὴν σρεβλὴν τῶν πολλῶν ἰδέαν, ἀλλὰ μελετήσαντες πᾶσαν τὴν τῶν ἀρχαίων σοφίαν καὶ τέχνην ἐνέκλεισαν αὐτὴν ἐν τοῖς ἑαυτῶν συγγράμμασιν· ἐν αὐτοῖς κεῖται ἡ ἀρχαία φιλοσοφία, ἡ ἱστορία, ἡ νομικὴ, ἡ μυθολογία, ἡ ῥητορικὴ τέχνη εἰς ἐξαίσιον κεκαλλιεργημένη βαθμὸν, ἡ ποίησις, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἡ ἀρχαία καὶ σύγχρονος γνῶσις τῆς ἀστρονομίας, τῆς φυσιολογίας, τῆς ζωολογίας, καὶ τῆς ἱατρικῆς. Οὐδεὶς βεβαίως μελετήσας ἀμφισβητεῖν δύναται τὴν ῥητορικὴν τῶν Πατέρων δεινότητα, τὸ ὕψος τῶν ἐννοιῶν, τὸ βάθος τῆς φιλοσοφίας, τὸν μέγαν πλοῦτον τῶν γνώσεων. Τούτους οὐ μόνον οἱ νεώτεροι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ σύγχρονοι αὐτοῖς ἐθνικοὶ ἐθαύμασαν. Ὁ δεινὸς σοφιστὴς Λιβάνιος ἔλεγέ που περὶ τοῦ Μ. Βασιλείου, ὅτι «τὴν Πλάτωνος σοφίαν καὶ τὴν Δημοσθένους δεινότητα τῇ περὶ τοῦ λόγου εὐμαθείᾳ δείξει θρυλλομένης μάτην.» Ἐρωτηθεὶς δὲ, τίνα καταλείπει διάδοχον; ἀπεφάνητο, Ἰωάννην (τὸν Χρυσόστομον) εἰ μὴ Χριστιανὸς ἦν. Οἱ θεῖοι ἡμῶν Πατέρες, ἐκτὸς τούτου, εἰσὶ, καὶ περὶ τούτου μόνος ὁ ἀμαθὴς καὶ ἐπιπόλαιος ἀμφιδάλλειν δύναται, γέφυρα, δι' ἧς μεταβαίνομεν εἰς τοὺς ἀρχαίους ἡμῶν προγόνους, καὶ κατὰ φυσικὸν λόγον οὐ δυνάμεθα ὑπερπηδῆσαι αὐτοὺς, ὅπως μεταβῶμεν εἰς ἐκείνους. Πάντα τὸν

(α) Βασιλ. τόμ. ΑΒ'. 688. (β) Γρηγ. Ναζ. τόμ. ΑΒ'. 504. 505.

(γ) Γρηγ. Νύσ. τόμ. ΜΔ'. 332. Βασιλ. τόμ. ΑΔ'. 745. κ. ε. (δ) Θεοδώρητ. τόμ. Π'. 76.

ἀρχαῖον κόσμον, καὶ τὴν ἀρχαίαν γνῶσιν ἐν τοῖς Πατράσιν ἐνιδεῖν δυνάμεθα, καὶ διὰ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν σπουδᾶσαι αὐτόν. Ὁ δὲ περὶ τούτου ἦτοι ἀγνοῶν, ἢ ἀμφιβάλλων προσδραμέτω εἰς τὰ συγγράμματα τῶν, Ἰουστίνου, Εἰρηναίου, Κλήμεντος, Ὡριγένους, Εὐσεβίου, Ἀθανασίου, Βασιλείου, Γρηγορίων, Κυρίλλων, Ἐπιφανίου, Χρυσοστόμου, Θεοδορήτου, Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, Μαξίμου, Δαμασκηνοῦ Ἰωάννου, Φωτίου, Εὐσταθίου Θεσσαλονίκης, κτλ. κτλ. καὶ λήψεται ἀκριβῆ τῶν λεγομένων γνῶσιν· ἢ δὲ ἀνὰ χεῖρας Κλείς τῆς Πατρολογίας μάρτυς τῶν εἰρημένων ἀρίδηλος.

ΣΤ'.

Ὅλιγα τινὰ περὶ Πατρολογίας.

«Ἐπὶ τὸ ὄνομα Πατρολογία ἐννοοῦσιν οἱ καθ' ἡμᾶς Θεολόγοι τὴν ἔκθεσιν τοῦ βίου, τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν συγγραμμάτων τῶν ἱερῶν ἐκείνων ποιμένων, οἵτινες τὸ μὲν διὰ τῆς θερμῆς αὐτῶν πίστεως καὶ τῆς καθ' ἅπαντα τὸν βίον αὐτῶν ἀμέμπτου πολιτείας, τὸ δὲ διὰ τοῦ λόγου καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν προήγαγον τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ οἵτινες διὰ τοῦτο καλοῦνται Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Ἐντεῦθεν δὴλον, ὅτι ἡ Πατρολογία περιέχει τρία ἰδιαίτερα μέρη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, δυνάμενα ἀποδοῖναι ἕκαστον ἰδίᾳ πραγματείας ὑπόθεσις. Οὕτω π. γ. οἱ μὲν βίοι τῶν καθ' ἕκαστον Πατέρων δύνανται ἐκτεθεῖναι ἐν εἴδει μονογραφῶν, ἢ δὲ διδασκαλίᾳ αὐτῶν δύνανται ἀποτελεῖν μέρος τῆς τῶν δογμάτων ἱστορίας, ἢ δὲ περὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν θεωρία τὴν λεγομένην ἐκκλησιαστικὴν φιλολογίαν. Οὕτως ἄρα κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν ἡ Πατρολογία ἀνήκει εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἱστορικῶν ἐπιστημῶν, καὶ ἰδίως ὁμοιάζει τῇ ἱστορίᾳ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῇ τῆς φιλολογίας, ἀλλ' οὐσιωδῶς οὐδὲν ἔχει πρὸς αὐτάς κοινόν· διότι αὗται μὲν ἐξετάζουσι τὴν βαθμιαίαν κίνησιν τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ, ἢ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τέχνης καὶ σπουδάζουσιν ἀποκαλύψαι ἐν πάσῃ ἐποχῇ καὶ δὴ καὶ ἐν ἑκάστῳ συγγραφεῖ νέας τινὰς ἰδέας· ἡ δὲ Πατρολογία τοῦναντίον ζητεῖ τὴν ἐνότητα καὶ συμφωνίαν τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐξεταζόμενων συγγραμμάτων. — Ἐν τῷ κηρύγματι τριακύτης διδασκαλίας, ἥτις ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ἐστὶ θεία, καὶ ἐντεῦθεν τελεία οὐκ ἐστὶν ἀρελεῖν ἢ προσθεῖναι τι (α).

Ἐν ταῖς σελίσιν αὐτῆς οὐκ ἐστὶν ἰδεῖν σπουδαίας ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις, ἢ ἰσχυρὰς λαμπηδόνας δημιουργικοῦ πνεύματος· διότι κύριον τῶν Πατέρων μέλημα ἦν οὐχὶ συντιθέναι ἢ ἐπινεῖν τι ἀνήκουστον, ἀλλὰ μόνον τηρεῖν, ἐρμηνεύειν, κηρύττειν καὶ κρατύνειν τὸ ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ ῥηθέν. Ἐν τῷ συμπεράσματι τῶν ἐρευνῶν αὐτῆς ἡ Πατρολογία οὐδὲν ἄλλο πλέον δύνανται εἰπεῖν ἐν πεποιθήσει καθόλου περὶ τῶν πονημάτων τῶν θεοφόρων Πατέρων, ἢ τὸ ῥηθέν περὶ τοῦ μεγίστου τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρος Βασιλείου τοῦ μεγάλου παρὰ τοῦ ὁμαίμονος καὶ ὁμοτρόπου αὐτοῦ ἀνταδελφου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης ἐν ἀρχῇ τῆς εἰς τὴν ἐξαήμερον θαυμαστῆς αὐτοῦ ἐρμηνείας· «Ὁν γὰρ ἔχει λόγον πρὸς τὸν κόκκον ὁ ἄσταχυς, καὶ ἐξ ἐκείνου ὦν, κακεῖνο μὴ ὦν, μᾶλλον δὲ ἐκαῖνο μὲν ὦν τῇ δυνάμει, παρηλλαγμένους δὲ μεγέθει, καὶ κάλλει καὶ ποιικιλίᾳ καὶ σχήματι· τὸν αὐτὸν εἶποι τις ἂν ἐπέχειν λόγον, πρὸς τὴν τοῦ μεγάλου Μωυσέως φωνήν, τὰ παρὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου διὰ φιλοπρωτέρας θεωρίας ἐξεργασθέντα νοήματα· ἃ

γὰρ ἐκεῖνος εἶπεν ἐν ὀλίγοις τε καὶ εὐπεριγράπτοις τοῖς ῥήμασι, ταῦτα διὰ τῆς ὑψηλῆς φιλοσοφίας ὁ διδάσκαλος ἡμῶν αὐξήσας, οὐχὶ ἄτταχυν, ἀλλὰ δένδρον ἐποίησε κατὰ τὸν ὁμοιωθέντα τῇ Βασιλείᾳ τοῦ σινάπειος κόκκον, τὸν ἐν καρδίᾳ τοῦ γεωργουῦντος ἀποδενδρύνειν, ὥστε γενέσθαι πανταχόθεν αὐτὸν ἀμφιλαφῇ τοῖς νοήμασι, καὶ διηπλωμένον ἀντὶ κλάδων τοῖς δόγμασι, καὶ τῷ σκοπῷ τῆς εὐσεβείας εἰς ὕψος ἀνατεινόμενον, ὡς καὶ τὰς ὑψηλὰς τε καὶ μετεωροπόρους ψυχὰς, ἃς πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸ Εὐαγγέλιον ὀνομάζει, δύνασθαι τῷ μεγέθει τῶν τοιούτων κλάδων ἐννοστσεύειν». (α)

Ἐκ τῶν εἰρημένων καταδεικνύεται ἡ σπουδαιότης, ὁ σκοπὸς καὶ ἡ σημασία τῆς Πατρολογίας. Ἄνδρες δὲ ἀριπρεπεῖς ἐπὶ σοφίᾳ καὶ πολυμαθείᾳ ἐνησχολήθησαν καὶ οὐ παύονται ἐνασχολούμενοι εἰς τὴν μελέτην, ἐρμηνείαν, καὶ ἔκδοσιν τῶν συγγραμμάτων τῶν θείων ἡμῶν Πατέρων. Καὶ ἐξεδόθησαν μὲν πολλάκις τὰ τῶν Πατέρων συγγράμματα· τὰ πλεῖστα μάλιστα τούτων ἔτυχον καὶ πολυμαθεστάτων καὶ φιλοπονωτάτων ἐκδοτῶν· ἡ δὲ ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ὑπὸ Μιγνίου (Migne) γενομένη ἐκδοσις τῆς Πατρολογίας ὑπερῆρε πάσας τὰς μέχρι τοῦδε γενομένας τῶν Πατέρων ἐκδόσεις διὰ τε τὸ περιεχόμενον, τὸ εὐχρηστον, τὸ κομψὸν καὶ τὸ εὐπόριστον. Καὶ πᾶσι μὲν τοῖς φιλοπόνοις καὶ πολυμαθεῖς ἐρμηνεῦσι καὶ ἐκδόταις μέγας ὀφείλεται ἔπαινος καὶ βαθεῖα ἡ εὐγνωμοσύνη, ἐξόχως δὲ τῷ ἀειμνήστῳ Μιγνίῳ (Migne)· ὃς τις διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀπάσης τῆς σειρᾶς τῶν Πατέρων ἀπὸ τοῦ Α'. — ΙΕ'. Μ. Χ. αἰῶνος τὰ μέγιστα ὠφέλησεν καὶ εὐηργέτησεν ἅπαν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα.

Περὶ τὸν κλάδον τῆς ἱερᾶς Θεολογίας μετὰ πλείστου ὅσου ζήλου ἐνησχολήθησαν καὶ ἐνασχολοῦνται οἱ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ, κατ' ἐξοχὴν δὲ οἱ ὁπαδοὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ μετὰ καταπληκτικῆς ὄντως πολυμαθείας οὐκ ὀλίγα συγγράμματα συνέγραψαν καὶ οὐ παύονται συγγράφοντες ἀφορῶντα εἰς τὴν ὁμολογουμένως χρησιμωτάτην καὶ ἀναγκαιοτάτην ταύτην ἐπιστήμην. Εὐ γὰρ οἶδασιν οἱ πλεῖστοι τούτων καὶ ὁμολογοῦσιν, ὅτι μόνοι οἱ ἐν ἀρετῇ καὶ ἀληθεῖ σοφίᾳ διαπρέψαντες θεοφόροι Πατέρες ἐξεζητήσαν σοφώτατα τὰ βάλῃ τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἐξέχεαν ὡς λαμπρότατοι φωστῆρες ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης τὸ φῶς τῆς ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποκαλυφθείσης θρησκείας, ὅτι μόνον ἐν αὐτοῖς δύναται τις εὐρεῖν καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ ἀγνὴν εὐσέβειαν, καὶ πέλαγος νοημάτων, καὶ ἀκριβεστάτην τῶν θείων Γραφῶν ἐρμηνείαν, καὶ ἡθῶν θαυμασιωτάτην εὐκωσμίαν, καὶ λόγου ἀπαράμιλλον εὐροίαν, καὶ γλώσσης τελείαν ὑψηγορίαν.

Ἐκ δὲ τῶν τῆς ἡμετέρας ἀγιωτάτης ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Θεολόγων, δύο μόνον, ἐξ ὧν γε ἡμεῖς, ἴσμεν ἐνησχολήθησαν περὶ τὴν Πατρολογίαν, ὁ ἀοίδιμος τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καθηγητῆς κ. Κωνσταντῖνος Κοντογόνης, οὗ οἱ μέχρι τοῦ νῦν ἐκδοθέντες δύο τόμοι τῆς Φιλολογικῆς καὶ Κριτικῆς ἱστορίας τῶν ἁγίων Πατέρων δύνανται παραβληθῆναι πρὸς τὰ τοιούτου εἶδους ἄριστα συγγράμματα τῶν Θεολόγων τῆς δύσεως καὶ ὁ περικλεὲς συγγραφεὺς τῆς ὑπ' ἡμῶν μεταρραθείσης Ἱστορικῆς Διδακταλίας περὶ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας πρώην ἀρχιεπίσκοπος Τζερνίγωφ Φιλάρετος, εἰς τῶν ἀρίστων Θεολόγων τῆς ὀρθοδόξου Ῥωσσίας. Ταῦτα γράφων ἀναγγέλλει ὁ ἐν Πετροῦπόλει τὰς διατριβὰς ποιούμενος ἐπὶ ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ καὶ δὴ καὶ ἀκράτῳ Ἑλληνισμῷ διαπρεπὲς ἀρχιμανδρίτης κ. Νεόφυτος Παγίδας, μεθερμηνεύσας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ἐπὶ

τὸ εὐμεθοδώτερον διασκευάσας καὶ συμπληρώσας τὸ τρίτον πόνημα τοῦ κλεινοῦ ῥώσσου ἀρχιεπισκόπου Φιλαρέτου, Ἱστορικὴ Διδατκαλία περὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας (ἀπὸ τῆς Α'. μέχρι τῆς ΙΒ'. ἑκατονταετηρίδος.)

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ φιλολογικῆς καὶ κριτικῆς ἱστορίας τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἐρανισθέντα ἐκ τῆς διὰ τῆς Κλειοῦς καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος δημοσιευθείσης ἀγγελίας τοῦ σοφοῦ ἀρχιεπισκόπου κ. Νεοφύτου Παγίδου, ὃ ἀπὸ μέσης καρδίας εὐχόμεθα, ἵνα αἰσίως καὶ ταχέως φέρῃ εἰς τῶς τὸ πολύτιμον, ἀναγκαιοτάτον καὶ ὠφελιμώτατον πόνημα αὐτοῦ. Εἴθε οἱ ὁμογενεῖς κατ' Ἀσίαν ἐκτιμῶσι καὶ τὴν ὠφέλειαν τοῦ ἔργου, καὶ τοὺς ἀτρυτούς κόπους τοῦ μεταρραστοῦ καὶ ἐκδότου. Εἴθε εὖρη μιμητὰς καὶ ἄλλους τοιούτων θεαρέστων καὶ κοινωφελῶν ἔργων πρὸς τιμὴν τοῦ ἔθνους, καὶ εὐκλειαν τῆς κοινῆς ἡμῶν μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ἄλλ' ὅμως, ἵνα ἀποδῇ ἐπιτυχὴς καὶ καρποφόρος κατὰ τὸ θέον ἡ μελέτη τῶν συγγραμμάτων τῶν ἁγίων ἡμῶν Πατέρων καὶ Διδασκάλων, ἀνάγκη γινώσκειν τίνες οἱ καλούμενοι οὗτοι ἐκκλησιαστικοὶ Πατέρες, πότε ἕκαστος αὐτῶν ἤκμασε, ποῖαι αἱ θεαρέστοι αὐτῶν πράξεις, τίνα τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν τὰ ἀληθῶς γνήσια, καὶ τίνα τὰ ἀμφιβαλλόμενα, ἢ νόθα καὶ ψευδεπίγραφα· τί τὸ ἐν αὐτοῖς περιεχόμενον, καὶ περὶ τί στρέφεται ἰδίως ἡ ἐκάστου διδασκαλία. Κατὰ τὸν θεῖον Χρυσόστομον· «Τίς ὁ γράψας τὸ βιβλίον, ἢ πότε ἔγραψε, καὶ περὶ τίνων ἔγραψε, καὶ τίνος ἕνεκα» (α).

Τούτων δ' ἀπάντων ἡ ἀκριβὴς γνῶσις, προπαιδεύουσα καὶ χειραγωγοῦσα τὸν ἀναγνώστην εἰς εὐρεσιν τοῦ ἀπερχόμενου καὶ παντοίας θεολογικῆς ὕλης βρίθοντος τῆς τῶν Πατέρων ἡμῶν φιλολογίας θησαυροῦ, καὶ λυσιτελεῖ καὶ ὠφελιμὸν τῶν εἰρημένων συγγραμμάτων μελέτην, ἀναγκαιοτάτη κρίνεται, μάλιστα καὶ πρὸς ὁρμὴν τῶν γραφέντων κατὰληψιν, καὶ πρὸς ἀξίαν αὐτῶν τῶν γραφέντων ἐκτίμησιν.

Εὐρετήριον δὲ τοιοῦτον ἡ κατάλογος κατὰ συνέχειαν τῶν συγγραμμάτων πάντων τῶν ἁγίων Πατέρων ἀπὸ τοῦ Α'.—ΙΕ'. Μ. Χ. αἰῶνος, ὅπερ ἀληθῶς δύναται τις, Κλεῖς Πατρολογίας ὀνομάσκει, οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων ἐφιλοπόνησε, καὶ ὅσον ἡμεῖς ἴσμεν, ἐκτὸς ἀξιολόγου μὲν, ἀλλὰ συντόμου τινός, μόνον τῶν ὑπομνηματιστῶν τῆς Ὀκτατεύχου, Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκου, ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἐν Λειψίᾳ ἐκδοθείσῃ διτόμῳ σειρᾷ τῶν ἐνός καὶ πεντήκοντα ὑπομνηματιστῶν κατὰ τὸ ἔτος 1772.

Ἄλλ' οὐχ ἥττον ἡ κτήσις τῶν συγγραμμάτων τῶν Πατέρων, διὰ τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένην ὑπεράρκον δαπάνην πολλῆς λογίσις καὶ φιλομαθῆσι δυσέφικτος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Βίβλος ἄρα, ἐν ἣ κεῖνται ἀποτεθσαυρισμένα τὰ ἀριστουργήματα τῶν Ἑλλήνων Πατέρων, καὶ τοῖς πᾶσι προσιτὴ καὶ εὐπόριστος ἦν ἂν ἐν τῶν εὐκταιοτάτων πρὸς πάντα θεολόγον, λόγιον καὶ κληρικόν, καὶ ὡς τοιαύτη προσφέρεται παντὶ τῷ βουλομένῳ ἡ Κλεῖς τῆς Πατρολογίας.

Ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν μελετῶντες καὶ ἀνελίττοντες τὰ συγγράμματα τῶν θεοφόρων ἡμῶν Πατέρων καὶ Διδασκάλων μετὰ πόθου ἀνελογιζόμεθα, ὅτι κατάλογος ἡ εὐρετήριον, οἷον ἡ παροῦσα Κλεῖς Πατρολογίας, λαμβανόμενη εἰς χεῖρας παντός θεολόγου, ἱεροκλήρυκος καὶ λόγιου οὐ μικρὸν συντελέσει εἰς τὴν προσικείωσιν τῶν ἁγίων Πατέρων, καὶ εἰς τὴν ἀναγκαίαν καὶ ὠφελιμὸν ἀνάγνωσιν τῶν θαυμασίων αὐτῶν συγγραμμάτων. Ἀλλὰ τὸ ἔργον ἦν δυσχερὲς καὶ καὶ ἡμᾶς σχεδὸν ἀδύνατον. κατορθῶσαι

τὸ προούμενον, συντάξαι ἐξ ὑπαρχῆς πόνημα οἷον τὸ παρὸν, δι' ἑλλειψιν σειρᾶς Πατρολογίας ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἐκδόσει ἀπὸ τοῦ Α'.—ΙΕ'. Μ. Χ. αἰῶνος. Ἐντυχόντες ὁμῶς μεθ' ὅσης χαρὰς οὐχ οἷόν τε ἡμῖν εἰπεῖν, ἀρμολογίας καὶ ἀρίστης βοηθείας, τῆς ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου, μεγαθύμου, εὐεργέτου παντὸς τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, καὶ χαλκευτέρου Μιγνίου ἐκδόσεως τῆς ὅλης σειρᾶς τῶν Ἑλλήνων Πατέρων καὶ συγγραφέων τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ Α'.—ΙΕ'. Μ. Χ. αἰῶνος, ἡξιώθημεν θεία ἀρωγῇ μετὰ πολλοῦ κόπου ἀγαγεῖν εἰς πέρας τὴν Κλεῖδα τῆς Πατρολογίας, ἣ εἴχομεν δυνάμεως. «Οὐδεμία δὲ αὐτάρκης ἀνθρώποις φύσις οὐτ' ἐν λόγοις, οὐτ' ἐν ἔργοις ἀναμάρτητος εἶναι· κρατεῖσθαι δὲ ἢ πλεῖστα μὲν ἐπιτυχάνουσα, ἐλάχιστα δὲ ἀπτοχοῦσα (α).

Ζ'.

Πόθεν ὀρμηθέντες ἀνελάβομεν τὴν σύνταξιν τῆς παρούσης Κλείδος.

Ἐκ πατέρων ἡμεῖς καὶ διδασκάλων τὸν τρόπον καὶ τὸν τύπον ὠφελημένοι, κατὰ τὸν ἱερομάρτυρα Πάμφιλον, ἐγ/ειρουμένον τῇδε τῆς Κλείδος ἐκδόσει, ἐκάστου τῶν ἀναγινωσκόντων εὐχῇ τῇ ὑπὲρ ἡμῶν τὴν συμπεριφορὰν κομιζόμενοι· ὧς πολὺ μὲν ἡ θοῆς, νοθρὰ δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἢ δυνάμεις, ὑπότρομος δὲ καὶ ὑποσκάζων ὁ λόγος. Ἐπεχειρήσαμεν δὲ τοῦτο πράξαι, ὥς πολλοῖς ὠφέλιμον ἔτεσθαι τόδε τὸ σύγγραμμα οἰόμενοι. Οὐ δὴ ἕνεκα, καίτοι τοῦ σώματος οὐκ εὖ ἡμῖν διακειμένον, τόνδε προειλόμεθα τὸν πόνον.

Ἀπὸ πολλοῦ ἡμεῖς χρόνου ἐγκύψαντες εἰς μακρὰς καὶ ἐπισταμένας τῶν θεῶν ἡμῶν Πατέρων καὶ διδασκάλων, ὥς καὶ τῶν Βυζαντινῶν συγγραφέων μελέτας, καὶ ὥς εἴχομεν δυνάμεως πάντα αὐτῶν τὰ συγγράμματα ἐπιμελῶς ἀνερευνήσαντες, πλοῦτον κατ' ἀλήθειαν ἀνεύρομεν ἀκένωτον καὶ θησαυρὸν πίστεως γνώσεως καὶ ἐπιστήμης πολύτιμον. Ἄλλ' ὥς μὴ ὥφελεν ἐγκεκλεισμένον καὶ τοῖς πλείστοις ἄγνωστον· διὸ κατὰ τὸν θεῖον Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνόν, ἂν καί·

«Ἄφρονον ἔργον κρεῖσσον ἀπράκτου λόγου·
Βίου μὲν οὐδεὶς πώποθ' ὑψώθη δίσχα,
Λόγου δὲ πολλοὶ τοῦ καλῶς φοροῦμέου·
Οὐ γὰρ λαλούντων, εὖ βιούντων δ' ἡ χάρις». (6)

Ἐνομίσαμεν, ὅτι σπουδαῖον πράξομεν ἔργον, ἀναλαμβάνοντες τὴν εἰς φῶς ἐξαγωγήν τοῦ λίαν μὲν ἀναγκαίου καὶ ἀφθόνου, ἀλλ' ἀγνώστου τοῖς πολλοῖς καὶ παρημελημένου τούτου θησαυροῦ· «Σοφία κεκρυμμένη, θησαυρὸς ἀφανής, καὶ πηγὴ ἐσπραγισμένη, τίς ἐν τρισὶν ἢ ὠφέλεια;» Ἐπὶ τούτῳ πρόεβημεν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς παρούσης Κλείδος τῆς Πατρολογίας καὶ τῶν Βυζαντινῶν συγγραφέων. Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐσχάτως ὑπὸ Μιγνίου (Migne) ἐκδοθεῖσαν ἐν Παρισίοις Ἑλληνικὴν Πατρολογίαν ἀπάντων τῶν σωζομένων ἢ εὐρισκομένων συγγραμμάτων τῶν ἁγίων Πατέρων ἐν τόμοις ἑκατὸν ἐξήκοντα καὶ ἐνὶ, κατετάξαμεν σύμπασαν τὴν ἀπειροπληθῆ αὐτῆς ὕλην ἀπὸ τοῦ Α'.—ΡΞΑ'. τόμου ἐν καταλόγῳ ἀκριβεῖ καὶ συστηματικῷ, κατ' ἀκριβείαν ἐπόμενοι τῇ ἀριθμητικῇ τῶν τόμων σειρᾷ.

Ἐν τῷ συντάγματι τούτῳ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν περιέχονται πάντες οἱ Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Βυζαντινοὶ συγγραφεῖς, οἱ ἀπὸ τοῦ Α'.—ΙΕ'. αἰῶνος ἀκμάσαντες καὶ ἐν τῇ Πατρολογίᾳ περιεχόμενοι. Πρὸς τούτοις δὲ σημειοῦνται τῶν συγγραμμάτων ἐνὸς ἐκάστου τὰ γνήσια, τὰ ἀμφιβαλλόμενα, τὰ νόθα ἢ ὑποθετικά, ὁ χρόνος, ἐν ᾧ ἕκαστος ἤκμασεν, οἱ τόμοι, ἐξ ὧν τὰ συγγράμματα ἐκάστου σύγκεινται, αἱ σχετικαὶ πρὸς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν πραγματεῖαι, αἱ ἀναλύσεις, τὰ σχόλια, ἡ φρασεολογία, τὰ λεξικολόγια, αἱ μαρτυρίαι καὶ σημειώσεις, αἷς περιέχει ἡ ἔκδοσις. Ὅθεν διὰ τοῦ παρόντος συγγράμματος, καὶ ὁ ἔχων τὴν Πατρολογίαν εὐκολύνεται εἰς εὑρεσιν τῶν περιεχομένων, καὶ ὁ μὴ ἔχων ἢ ἀγνοῶν τί ἐστὶ Πατρολογία, εὐχερῶς δύναται λαθεῖν γνῶσιν περὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ.

Ἐκλήθη δὲ Κλεῖς Πατρολογίας καὶ Βυζαντινῶν συγγραφῶν ἡ παρούσα συγγραφή, ὡς ἀναπεταννύουσα οἰκνεῖ τὰς πύλας τῶν πολυτελῶν ἀνακτόρων τῶν θείων ἡμῶν Πατέρων καὶ προγόνων, καὶ εἰσάγουσα καὶ καθοδηγοῦσα πάντα φιλομαθῇ εἰς τοὺς πλουσίους αὐτῶν θησαυροὺς, τοὺς πάσης θείας καὶ ἀνθρωπίνης γνώσεως μεστοὺς, καὶ παριστῶσα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τὴν ἱερὰν θεολογίαν, τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν, τὴν φυσιολογίαν, τὴν ἱστορίαν, τὴν ἀστρονομίαν, τὴν ἰατρικὴν, τὴν νομικὴν, καὶ πᾶσαν ἄλλην σύγχρονον αὐτοῖς γνῶσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ ὑπὸ Μιγνίου (Migne) ἐκδοθείσῃ Πατρολογίᾳ οὐ περιελήφθησάν τινες τῶν Βυζαντινῶν συγγραφῶν· οἷσι εἰσιν, Ἰωάννης Λαυρέντιος ὁ Λυδὸς, Φλάκκος Μερδωδῆς, Ζώσιμος ὁ Κόμης, Προκόπιος ὁ Καισαρεύς, Κόριππος ὁ Ἀφρικανὸς, Θεοφύλακτος Σιμοκάττης, Μιχαὴλ ὁ Ἀτταλειάτης, καὶ ἡ ὑπὸ Μαρτίνου Κρουσίου Τουρκογραφία, πρὸς πληρεστέραν καὶ τελειότεραν τοῦ ἔργου κατάρτισιν, συμπεριελάβομεν ἐν τῇ παρούσῃ Κλειδὶ καὶ τὰ τούτων συγγράμματα ἐκ τῆς ἐν Βόννῃ ἐκδόσεως αὐτῶν.

Ὡστε σύμπασα ἡ τῆς Πατρολογίας ὕλη ἡ ἐν ἑκατὸν ἐξήκοντα καὶ ἐνὶ τόμοις περιεχομένη ἐν τεύχει ἐνὶ καὶ μόνῳ, ὡς ἐν σκελετῷ, συμπεριληφθεῖσα καὶ ὑποδειχθεῖσα ὅποια τίς ἐστὶ, νομίζομεν, ὅτι χρησιμεύσει ὡς ὁδηγὸς οὐ μόνον τοῖς περὶ τὴν θεολογίαν ἀσχολουμένοις, ἀλλὰ καὶ παντὶ ἐν γένει ἐπιστήμονι καὶ λογίῳ· καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς ἐν ὑστέρῳ λόγῳ τιθεμένοις τὴν τῶν θείων ἡμῶν Πατέρων ἀνάγνωσιν, καταδείξει, οἷος καὶ ὅσος θησαυρὸς ἐγκλείεται ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτῶν.

Οὕτως οὖν, ὡς εἴχομεν δυνάμεως καὶ εὐκαιρίας, συμπληρώσαντες τὸ ἀνά χεῖρας πόνημα προσφέρομεν αὐτῷ τῇ Μιᾷ, Ἀγίᾳ, Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ τῶν Ὁρθοδόξων **ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ**, ἕως οὐ τελειότερον τούτου ἀναφανῆ ἔργον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῇ φιλολογίᾳ.

Ἐὰν δὲ τὸ παρουσιαζόμενον τοῦτο πόνημα εὐμενῶς γένηται ἀποδεκτὸν, καὶ νομισθῇ ὠφέλιμον εἰς ἐπικουρίαν, τό γε νῦν, οὐ μόνον τοῖς περὶ τὴν ἱερὰν θεολογίαν ἐνασχολουμένοις, ἀλλὰ καὶ ἅπασι ἀπλῶς τοῖς ἐγκύπτουσι τῇ ἀναγνώσει καὶ μελέτῃ τοῦ βίου καὶ τῶν συγγραμμάτων τῶν θεοφόρων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων, ἀμέσως κατόπιν, θείᾳ συνάρσει, ἐκδώσομεν καὶ ἕτερα δύο πονήματα ἀναγκαιότατα καὶ λίαν ὠφέλιμα, ἔτοιμα ὄντα εἰς τύπωσιν, τὸ μὲν, Ταμεῖον τῆς ὅλης Πατρολογίας ἐπιγραφόμενον, ἥτοι Γενικὸν Ἀναλυτικὸν πῖνακα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν συντεταγμένον, καὶ πεπλουτισμένον δι' ἀκριβεστάτης συλλογῆς πασῶν τῶν ἐν τῇ ὅλῃ Πατρολογίᾳ εὑρισκομένων ἀξιοσημειώτων ἐννοιῶν, λέξεων, πραγμάτων καὶ κυρίων ὀνομάτων, καὶ τῆς παραπομπῆς αὐτῶν· ὅτι δὲ δι' αὐτοῦ πᾶς λόγιος, εἴτε θεολόγος, εἴτε ἄλλης οἰασδῆποτε ἐπιστήμης κάτοχος τὰ μέγιστα εὐκολυνθήσεται πρὸς πᾶσαν περὶ παντὸς ἀντικειμένου ἔρευναν καὶ μελέτην, τὸ πρᾶγμα

ἀπ' ἑαυτοῦ, νομίζομεν, εὐδὴλον· τὸ δὲ, ὡς ἡδυσμά τι, κατὰ τὸν θεολόγον Γρηγόριον, καὶ ἄνθος ἐπεισόδιον τοῖς φιλομαθέσι, περὶ ἀναγνώσεως τῶν ἀγίων Γραφῶν ἐκ τῶν συγγραμμάτων τῶν θείων ἡμῶν Πατέρων, δι' ὧν οὐ κλέπτεται τις τὸν νοῦν, ἀντεχόμενος τῶν ξένων, ὡς ἡμετέρων.

Ἐὰν δὲ ψευσθῶμεν τῆς ἐλπίδος, καὶ οἱ πόνοι ἡμῶν μάταιοι ὅλως καὶ ἀσυντελεῖς τῇ εὐστόχῳ ἐπιτυχίᾳ τοῦ προκειμένου σκοποῦ εὐρεθῶσιν, οἱ μὲν ἀναγινώσκοντες ἀπιδέ-
τωσαν καὶ μετὰ συγγνώμης εἰς τὴν προθυμίαν ἡμῶν· οἱ δὲ περὶ τοιαύτας μαθήσεις δει-
νοὶ ἀποδυέτωσαν εἰς τὸ στάδιον θαρβύλεώτεροι ἀθληταί· «Ἐγὼ δέ, φησὶν ὁ ἱερὸς Θεοδώ-
ρητος, τῆς τε τῶν νοσούντων ἔνεκα θεραπείας, καὶ τῆς τῶν ὑγιαίνοντων προθυμούμενος
ὠφελείας, τοῦτον ἀνεδεξάμην τὸν πόνον· τοὺς δὲ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐντυγχάνοντας πόνοις
παρκαλῶ, εἰ μὲν ἅπαντα εὖ ἔχοι τὰ γεγραμμένα, τὸν τούτων ἀνυμῆσαι δοτῆρα, καὶ
τοῖς πεπονηκόσι προσευχὰς ἀντιδοῦναι· εἰ δὲ τινα ἐλλείπει, μὴ πάντων ὁμοῦ τούτων ἔνε-
κα καταγνῶναι, ἀλλ' ἐκ τῶν εὖ εἰρημένων τὸ κέρδος κομίσασθαι. Ἐγὼ μὲν ἑμαυτοῦ δι-
νάμει τόδε τὸ ἔργον σταθμησάμενος, ὠρρώδησα τὴν ἐγχείρησιν· θαρβύσας δὲ τῷ φιλικτί-
μῳ δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν, μείζουσιν ἢ κατ' ἑμαυτὸν ἐνεχείρησα» (α).

Ἴδου οὖν, ὦ βέλτιστον Πανελλήνιον ἔθνος, «γένος ἐκλεκτὸν, βασιλῆιον ἱεράτευμα,
ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποιήσιν», (β) ἐμφανὲς νῦν καὶ προχειρότατον ἔχεις ἐπιβοήθημα, τὸ
ποτὲ δυσέντευκτον καὶ οὐ πᾶσι προσιτόν. Οὐκ ἔτι λοιπὸν, ὦ θεσπέσιοι τῶν ἱερῶν μυστα-
γωγοὶ Γραφῶν, καὶ οἱ λοιποὶ ἅπαντες, ὅσοις ἔρως ἐνέσταξε θεῖος τοῦ μελετᾶν τοῦ Κυρίου
τὰ λόγια, ἀνάγκη ἡμῖν ἐπαπουροῦσιν. Αὕτη μὲν γὰρ ἡ δέλτος οὐ μόνον τὰς ἐκδεδομένας
καὶ γνωστάς, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰς ἀνεκδότους τε καὶ ἀγνωσμένας τῶν θαυμασίων ἐμπεριέχει
ἀνδρῶν ἐρμηνείας. Εἰ γε δὴ οὖν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος ἐστὶν ὁ ἄρτος ὁ στηρίζων, καὶ ἡ ἐν
αὐτῷ δύναμις ὁ οἶνος ὁ τὰς καρδίας εὐφραίνων, ἡ βίβλος αὕτη ἐστὶν ἡ μυστικὴ παρ-
σκευασμένη τοῦ Σολομῶντος τράπεζα, εἰς ἣν λαμπρῷ τε καὶ ὑψηλῷ τῷ κηρύγματι τοὺς
ἀπ' ἑαυτῶν ἐνδεεῖς πρὸς κατάληψιν ἔχοντας τὰς φρένας συγκαλεῖ ὁ οὐράνιος Βασιλεὺς ὁ
Παράκλητος· «ἔλθετε, λέγων, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πῖετε οἶνον, ὃν ὑμῖν κεκέ-
ρακα.» (γ) «Σχολάσατε καὶ γινῶτε. (δ) Γεύσασθε καὶ ἴδετε.» (ε) «Ὁ δὲ Θεὸς πάσης
χάριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καταρτίσαι
τὸ ἔθνος ἡμῶν, στηρίξαι, σθενῶσαι, θεμελιῶσαι· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων (ς). Ἀμήν.»

(α) Θεοδ. τομ. ΠΓ'. 788. ΠΒ'. 881. (β) Α'. Πέτρου β'. 9. (γ) Παροιμ. Θ'. 1—6.

(δ) Ψαλμ. λγ'. 9. (ε) Ψαλμ. με'. 11. (ς) Α'. Πέτρ. ε'. 10.

ΑΠΟΘΕΟΣ ΣΧΟΛΑΡΙΟΣ

πρώην μητροπολίτης Αχρίσσης τοῖς ἐντευζομένοις ταπεινῇ ὑπόμνησις καὶ
 πατρικῇ προτροπῇ εἰς τὴν εὐσέβειαν τῶν πατέρων καὶ προγόνων
 ἡμῶν καὶ εἰς τὰ σεμνὰ καὶ ἁγνὰ ἥθη καὶ ἔθιμα αὐτῶν.

Οὐδὲν τῆς γνώσεώς ἐστι τιμιώτερον· διότι ἡ γνώσις φῶς ἐστὶ ψυχῆς λογι-
 κῆς· τοῦμπαλιν ἡ ἄγνοια σκότος, οὕτω καὶ ἡ τῆς γνώσεως στέρησις λογισμοῦ σκό-
 τος ἐστίν. Ἀλόγων γὰρ ἡ ἄγνοια ἴδιον· λογικῶν δὲ ἡ γνώσις διὰ τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἡ
 φιλοσοφία, διὰ τῆς γνώσεως προσκτάται. Ἡ γνώσις μόνη φυσιοῦ. Μετὰ δὲ τῆς φιλοσο-
 φίας ζωοποιεῖ, καὶ ζωογονεῖ. Φιλοσοφία ἡ γνώσις τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων·
 τουτέστιν ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων. Φιλοσοφία τὸ τοῦ Ἰσῦ διανεμητικὸν καὶ ἀπροσωπό-
 ληπτον ἐν κρίσει· φιλοσοφία, τὸ ὅσιον ὑπὲρ τὸ δίκαιον, τὸ εὐεργετεῖν τοὺς ἀδικοῦντας.
 Φιλοσοφία τέχνη τεχνῶν, καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν. Αὐτῆς ἀπρὶξ ἀντεχώμεθα, ἐν ἣ
 πάντες εἰσὶν οἱ θησαυροὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁποίους δεῖ εἶναι τοὺς τῆς σοφίας
 θησαυροὺς καὶ τῆς γνώσεως· καὶ εἴ τίς ἐστὶν ἀξιωθεὶς εἰδέναι τὰ ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ
 ἔξεστιν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι, εἰδείη ἂν τὴν ἐν μυστηρίῳ σοφίαν τὴν ἀποκεκρυμμένην. Τῆς
 φωνῆς αὐτῆς διὰ τῶν θείων Γραφῶν ἀκούσωμεν, καὶ μάθωμεν τὴν πάντων τῶν ὄντων
 γνῶσιν τὴν ἀληθῆ διὰ τῶν ἱερῶν Πατέρων. Προσερχόμενοι, ἐπιμελῶς καὶ εἰλικρινῶς προ-
 σιῶμεν, μὴ ἀμβλύνοντες ἡμῶν τὸ νοερὸν τῆς ψυχῆς ὄμμα τοῖς πάθεσι. Διότι μόλις ἂν
 καθαρωτάτῳ καὶ διειδεδεστάτῳ ὀφθαλμῷ τρανῶς ἀτενίσαι τις τῇ ἀληθείᾳ δυνήσῃται. Οὐ-
 τῶ παῖσαν λογισμοῦ ζάλην ἀποσεισάμενοι, ἀόλως προσέλθωμεν τῇ ἀληθείᾳ. Οὐδὲν γὰρ
 τῆς ἀληθείας σαφέστερον, οὐδὲ ἀπλούστερον, ὅταν τις μὴ κακουργῇ. Προσερχόμενοι, καὶ
 μέχρι πύλης φθάνοντες, μὴ ἀρκεσθῶμεν, ἀλλ' εὐτόνως κρούσωμεν, ὥς ἂν ἀνοιχθείης
 ἡμῖν τῆς τοῦ νυμφῶνος θύρας, καὶ ἴδωμεν τὰ ἐν αὐτῇ κάλλη. Πύλη μὲν οὖν ἐστὶ τὸ
 γράμμα, ὃ δὲ ἐντὸς τῆς πύλης νυμφῶν, τὸ κεκρυμμένον ὑπ' αὐτοῦ τῶν νοημάτων τὸ
 κέλλος, ἥτοι τῆς ἀληθείας τὸ πνεῦμα. Εὐτόνως κρούσωμεν. Ἀναγνῶμεν ἅπαξ, δις, πολ-
 λάκις· καὶ οὕτως ὁρύσσοντες, τὸν θησαυρὸν τῆς γνώσεως καὶ τῆς φιλοσοφίας εὐρήσομεν,
 καὶ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος κατατρυφήσομεν. Ζητήσωμεν, ἐρευνήσωμεν, ἀνακρί-
 νωμεν. «Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσε-
 ται» (α) Καὶ, «Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι· τοὺς πρεσβυτέρους σου
 ἐν γνώσει, καὶ ἐροῦσί σοι» (β). Ἐὰν ὦμεν φιλομαθεῖς, μισόμεθα καὶ πολυμαθεῖς. Ἀλωτὰ
 γὰρ ἐπιμελεία καὶ πόνῳ γίνεσθαι πέφυκεν ἅπαντα. Καὶ πρὸ πάντων, καὶ μετὰ πάντα,
 τῇ τοῦ διδόντος Θεοῦ χάριτι.

Ἀντεχώμεθα λοιπὸν τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας, καὶ φεύγωμεν ὡς ἀπὸ πυρός τὴν
 διαστrophὴν τῆς ἀληθείας. Ἡ πίστις ἡμῶν καὶ θεία ἐστὶ καὶ πρεπωδεστάτη, καὶ τῇ ἀν-
 θρωπίνῃ φύσει ἀρμοδιωτάτη, καὶ κόσμος καὶ ἐγκαλλώπισμα τῶν κατὰ Χριστὸν πρε-
 σβευόντων αὐτήν. Καὶ τῇ μὲν εὐσεβείᾳ συναικεῖ ἡ εὐφροσύνη μετὰ τῆς πίστεως, τῆς ἐλ-
 πίδος, καὶ τῆς ἀγάπης· τῇ δὲ ἀπιστίᾳ ὁ κόρος, ἡ ἐπομένη ἀηδία, καὶ τέλος, ἡ ἀπελπισία.
 Καὶ ἐπειδὴ ταῦτα οὕτως ἔχουσιν, ἡ εὐσέβεια καὶ εὐκολωτέρα καὶ ἡδίων τοῖς γε νοῦν ἔχει.

(α) Ματθ. Ζ'. 8. (β) Δευτ. ΑΠ'. 7.

σιν. Ἀπρίξ λοιπόν καὶ ἐκθύμως περιεχόμεθα ταύτης, τῆς κἀνταῦθα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἀποδλέπτους ποιούσης τοὺς ἐραστάς.

Ἄμαχον γάρ ἐστιν ἐπὶ παντός ἡ συνήθεια, πολλὴν ἔχουσα δύναμιν πρὸς ἑαυτὴν ἐλκύσαι καὶ ἐπισπάσασθαι τὴν ψυχὴν, καὶ τινα καλοῦ παρ᾽ αὐτὴν φαντασίαν, ἐν ᾗ ἂν τις σχέσιν καὶ προσπάθειαν διὰ τοῦ προσεθισμοῦ τινα κτήσεται. Τῷ ὄντι ἡ συνήθεια οὐ μόνον παρ' ὁλοκλήροις ἔθνεσι μεγάλην ἐξασκεῖ τὴν ἐπιβρόχην ἐπὶ τῆς πορείας, τοῦ βίου καὶ τῆς προόδου αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῷ καθ' ἑκάστον ἀνθρώπῳ τοσοῦτον ἐπηρεάζει τὰς ιδέας καὶ πράξεις, ὥστε περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος μὴ τὴν αὐτὴν πάντοτε ἔχειν κρίσιν, ἀλλ' ὅπως ὑπὸ τῆς συνηθείας διατεθῇ. Ἡ δὲ συνήθεια γέννημα καὶ προϊόν ἐστὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ βίου, ἐξ ἧς ὁρμαίνεται τις. Ὅθεν δεῖ πρῶτον καὶ κύριον μέλημα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὴν ἡλικίαν εὐδαιμονίαν, τὴν πηγάζουσιν ἐκ τῆς ὀρθῆς γνώσεως καὶ διδασκαλίας, ὅπως πράττει τὸ καλόν, καὶ ἀποφεύγῃ τὸ κακόν. Ἡ πρὸς Θεὸν λατρεία κέκληται λογική, λογικὸν ἄδολον γάλα, καὶ ὑγιαίνουσα διδασκαλία. Οἱ δὲ φυλάττοντες τὴν εὐαγγελικὴν τῆς ἰσότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης διδασκαλίαν, ἐκεῖνοι καὶ μόνοι λατρεύουσιν αὐτῷ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Ἐκεῖνοι διὰ τῆς ἀρετῆς, τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας, καὶ τοῦ καλοῦ αὐτῶν παραδείγματος, εἰσὶν ἀγαθοὶ ὁδηγοὶ, καὶ σοφοὶ διδάσκαλοι, κάτοχοι θείας γνώσεως καὶ φιλοσοφίας, ὡς οἱ Πατέρες καὶ πρόγονοι ἡμῶν· «Ὅτινες ἐλάλησαν ἡμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκθεσιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμησώμεθα τὴν πίστιν. (α) «Καὶ γὰρ ἀρετῆς οὐδὲν τιμαλφέστερον· οὐ πλοῦτος, οὐ ῥώμη, οὐκ εὐγλωττία, οὐ λαμπρόν ἢ ὑπέρλαμπρον ἀξίωμα, οὐχ ὁ τῶν ὑπάρχων θρόνος, οὐχ ἀλουργίς καὶ διάδημα σεμνύνειν τοὺς ἔχοντας πέφυκεν, ὡς ἀρετὴ καὶ φιλοσοφία» (6).

Ἄλλὰ καίτοι πολλὰ καὶ διάφορα τὰ καθήκοντα τῶν ἀνωτέρων πρὸς τοὺς ὑποδεεστέρους· πολλὰ τῶν γεννητόρων πρὸς τὰ τέκνα· οὐ μικρὰ τῶν διδασκάλων πρὸς τοὺς μαθητάς· καὶ ἀσυγκρίτῳ πολλῷ μείζω τῶν ἱεραρχῶν καὶ κληρικῶν, τῶν ἐν ὑπηρέταις τοῦ πνεύματος· διότι πᾶσα ἡλικία, πᾶν ἔτος, πᾶσα ἡμέρα, πᾶς τόπος, εἰς δὴ ἐρχόμεθα, πᾶσα μεταβολὴ καταστάσεως, ἀπαιτοῦσι παρ' ἡμῶν ἐγρήγορσιν, νηφαλιότητα, ἀνανέωσιν τῆς προσοχῆς· διότι σύγγας, τέκνα, ὑπηρέται, γείτονες, φίλοι, ἐχθροὶ, ὑπάλληλοι, μαθηταί, ποίμνιον, σκοποβολοῦσιν ἡμᾶς, τὰ διαδήματα ἡμῶν, κατὰ τὴν ὑπεροχὴν, κατὰ τὴν πρόνοιαν, καὶ τὴν προστασίαν καὶ ἀρετὴν· καὶ οὕτω διὰ τῶν καλῶν, ἢ κακῶν παραδειγμάτων, γινόμεθα αὐτοῖς σωτηρίας, ἢ ἀπωλείας αἵτιοι· καὶ ἔμως πολλοὶ τούτων τῶν τριαῦτα καθήκοντα ἐχόντων ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, λογισμοὺς εἰς μέσον ἄγουσι διστραμμένους, σοφίσματα, καὶ πλοκάς ἀραχνίων εὐτελεστέρας· ἀπὸ χρηστῶν φαῦλοι, κακῶν μιμήσεως παράδειγμα γινόμενοι, καὶ τοῖς κρίνειν ὀρθῶς μὴ δυναμένοις, πέτρα σκανδάλου. Ἄλλ' «οὐαὶ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἐρχεται,» ταλανίζει ὁ Κύριος τοὺς ἐκ προαιρέσεως πονηροὺς. Πόθεν δ' αὕτη ἢ ἐπὶ τὰ χεῖρω καὶ κατὰ κρημνῶν μεταβολὴ καὶ ῥοπή; Εὐδηλον, ὅτι ἀπὸ τῆς γνώμης καὶ τῆς προαιρέσεως, ἀπὸ ῥαθυμίας μόντης, ἀπὸ ἀργίας, ἀπὸ τοῦ πονηροῦς συγγίνεσθαι, ἀπὸ τοῦ καταφρονεῖν ἀρετῆς. Οἱ πονηρὰ τολμῶντες, καὶ παραμυθίαν τινὰ ἀνόνητον βουλόμενοι διὰ τινων κενῶν λόγων, ἀραχνῶν ὑφάσματα πλέκουσιν. Ἄλλ' ἡμεῖς ταῦτα καὶ τὰ τριαῦτα μὴ διὰ λόγων μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἔργων διαβρῆξωμεν.

Ἄλλα ποία καὶ πόση πολλοῖς ἀναλγησία ἐν τοῖς ἱερωτέροις τῶν καθηκόντων! Πολ-

λοι τὸ ἀγνοεῖν τὴν ἐκείνων θρησκείαν, τὰ δόγματα καὶ τὰς ἐντολάς, ἐν μοίρᾳ τίθενται Καρὸς. Ἡ δ' ἄγνοια αὕτη, δυστυχῶς κατέχει οὐ μόνον ἰδιώτας, καὶ ἀγραμμάτους αὕτη διακλαδοῦται καὶ ἐπ' αὐτοὺς τοὺς καλοὺς κάγαθους τῶν ὁμογενῶν· καὶ ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ἄλλων ὁδηγούς καὶ ἡγήτορας· ἐπὶ πολλοὺς λογίους καὶ διδασκάλους, ἄλλως ἀξιολόγους καὶ πεπαιδευμένους. Ἐν τῇ νῦν ἐποχῇ, οὐδὲν κοινότερον, ἢ μετ' ἄλλους ἐθνικοῦ, καὶ θλίψεως τῆς ἀγιοτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, βλέπειν ἡγήτορας, λογίους, διδασκάλους, πολιτάς τιμίους, ποδηγέτας τοῦ λαοῦ καὶ τῆς χρηστῆς ἐλπίδος, τῆς νεολαίας, ἢ ἐν βαθυτάτῃ ἀγνοίᾳ, ἢ ἐπιπολαίῳ καὶ ἀμεθόδῳ γνώσει τῆς σωστικῆς καὶ ὁρθοδόξου ἡμῶν θρησκείας. Ἔπεται δ' ἐντεῦθεν, ὥς γε τοῖς ἐχέρρῳσι καὶ ἀλγοῦσι τῶν ὁμογενῶν δῆλον, διαστρεφὴ τῶν ἡθῶν, παραλυσία θρησκευτικῇ, παραλυσία, ὡς μὴ ὥφελεν, ἐθνική.

Παρ' ἡμῖν, ἐπειδὴ ἤδη ἀρχὴν τοῦ βίου ἐποιησάμεθα, οὐχὶ τὴν κατὰ Θεὸν μόρφωσιν καὶ διάπλασιν, ἀλλὰ μετεστράφημεν μεθ' ἑλθῆς ἡμῶν τῆς προθυμίας πρὸς πάντα τὰ ἐπίσκακτα καὶ ἀλλότρια τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τοῦ ἀγνοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου, καὶ διὰ τοῦτο· «Ἐοίκαμεν, κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον, νεφέλαις πρὸς τὰς μεταβολὰς τῶν πνευμάτων φερομέναις». Ἐγεννήθη τάσις μεγάλη πρὸς πᾶν ἀλλοπρόπαλλον νεώτερον, καὶ ἀμέλεια πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἀνάγνωσιν τῶν θείων Γραφῶν, καὶ κατανόησιν αὐτῶν διὰ τῆς μελέτης τῶν συγγραμμάτων τῶν τῆς Ἐκκλησίας διδασκάλων. Τίνος ἕνεκα; ὅτι οἱ μὲν τὰ δοκοῦντα πρὸ τῶν ὄντων θηρεύουσι, οἱ δὲ τὸ αὐτίκα μάλα τοῦ μικροῦ ὕστερον συνοίσοντος προτιμῶσι. Ἄλλ', ὡς ἔοικεν, ῥέπομεν ἐπὶ τὰ ἐνδοξα μᾶλλον, καὶ ἐναντία τυγχάνη ἡπερ ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν· αὐστηρὰ γὰρ ἐστὶ καὶ σεμνή. «Ἀποπίπτουσιν ἄρα τοῦδε τοῦ ὕψους οἱ μὴ ἐπόμενοι Θεῷ, ἐὰν ἡγῆται· ἡγεῖται δὲ κατὰ τὰς θεοπνεύστους Γραφάς. Μυρίων γοῦν ὄντων κατ' ἀριθμὸν ἃ πράττουσιν ἄνθρωποι, σχεδὸν δύο εἰσὶν ἀρχαὶ πάσης ἀμαρτίας, ἄγνοια καὶ ἀσθένεια· ἄμφω δὲ ἐφ' ἡμῖν, τῶν μήτε ἐθελόντων μαθάνειν, μήτε αὖ τῆς ἐπιθυμίας κρατεῖν. Τούτων δὲ δι' ἣν μὲν οὐ καλῶς κρίνουσι, δι' ἣν δὲ οὐκ ἰσχύουσι τοῖς ὀρθῶς κριθέσιν· οὔτε γὰρ ἀπατηθεὶς τις τὴν γνώμην δύναιτ' ἂν εὖ πράττειν, καὶ πᾶν δυνατὸς ἢ τὰ γνωσθέντα ποιεῖν· οὔτε καὶ κρίνειν τὸ θεὸν ἰσχύων ἀμεμπτον ἑαυτὸν παράσχοιτ' ἂν ἐν τοῖς ἔργοις ἐξασθενῶν. Ἀκολουθῶς τοίνυν δύο τῷ γένει καὶ παραδίδονται πρόσφοροι ἑκατέρω τῶν ἀμαρτιῶν· τῇ μὲν ἢ γνῶσιν τε καὶ ἢ τῆς ἐκ τῶν Γραφῶν μαρτυρίας ἐναργῆς ἀπόδειξις, τῇ δὲ ἢ κατὰ Λόγον ἄσκησις, ἐκ πίστεώς τε καὶ φόβου παιδαγωγουμένη. Ταῦτ' ἄν μὲν ἀποστρέψαι βουλόμενος τῆς εἰς τὰς αἵρέσεις εὐεμπτωσίας τοὺς φιλομαθοῦντας, παρεθέμην· τοὺς δὲ τῆς ἐπιπολαζούσης, εἴτε ἀμαθείας, εἴτε ἀβελτερίας, εἴτε καχεξίας, εἴθ' ὅ,τι δῆποτε χρὴ καλεῖν αὐτήν, ἀποπαῦσαι γλιχόμενος, μεταπειῖσθαι δὲ καὶ προσαγαγεῖν τῇ ἀληθείᾳ, τοὺς γε μὴ παντάπασιν ἀνιάτους, ἐπιχειρῶν, τοῖςδε συνεχρησάμην τοῖς λόγοις. Εἰσὶ γὰρ οἱ οὐδὲ ἀνέχονται τὴν ἀρχὴν ἐπακοῦσαι τῶν πρὸς τὴν ἀλήθειαν προτρεπόντων, καὶ δὴ φλυαρεῖν ἐπιχειροῦσι, βλασφήμους τῆς ἀληθείας καταχέοντες λόγους, σφίσιν αὐτοῖς τὰ μέγιστα τῶν ὄντων ἐγνωκέναι συγχωροῦντες, οὐ μαθόντες, οὐ ζητήσαντες, οὐ πονήσαντες, οὐχ εὐρόντες τὴν ἀκολουθίαν· Οὕς ἐλεήσειεν ἂν τις ἢ μισήσειεν τῆς τοιαύτης διαστρεφῆς. Εἰ δέ τις ἰάσιμος τυγχάνει, φέρειν δυνάμενος ὡς πῦρ ἢ σίδηρον τῆς ἀληθείας τὴν παρόρησιν, ἀποτέμνουσαν, καίουσαν τὰς ψευδεῖς δόξας αὐτῶν, ὑπεχέτω τὰ ὦτα τῆς ψυχῆς». (α)

«Ἔσται δὲ τοῦτο, ἐὰν μὴ ῥαθυμεῖν ἐπειγόμενοι, ἀποδιωθῶνται τὴν ἀλήθειαν, ἢ δόξης

ὀριγνώμενοι, καινοτομεῖν βιάζονται· ῥαθυμοῦσι μὲν γὰρ οἱ, παρὸν τὰς οἰκείας ταῖς θεαῖς Γραφαῖς ἐξ αὐτῶν τῶν Γραφῶν παρίζεσθαι ἀποδείξεις, τὸ πᾶν καὶ ταῖς ἡδοναῖς αὐτῶν συναιρούμενον ἐκλεγόμενοι. Δόξης δὲ ἐπιθυμοῦσιν, ὅσοι τὰ προσφυῇ τοῖς θεοπνεύστοις λόγοις ὑπὸ τῶν μακρῶν Ἀποστόλων τε καὶ διδασκάλων παραδιδόμενα, ἐκόντες εἶναι σοφίζονται, δι' ἐτέρων παρεγχειρήσεων, ἀνθρωπείαις διδασκαλίαις ἐνιστάμενοι θεῖα παραδόσει ὑπὲρ τοῦ τὴν αἵρεσιν συστήσασθαι. Τίς γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐν τηλικούτοις ἀνδράσι, κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν λέγω γινῶσιν, ὑπελείπετο λόγος, (αἰρετικοῦ φέρε εἰπεῖν, ἢ νεωτεριστοῦ,) τὴν ὁρθὴν οὐ βαδίζόντων ὁδόν; Οὐ γὰρ ἂν ὑπερέβαλον σοφία τοὺς ἐμπροσθεν ἀνδρας, ὡς προξευρεῖν τι τοῖς ὑπ' ἐκείνων ἀληθῶς ῥηθεῖσιν· ἀλλ' ἀγαπητὸν ἦν αὐτοῖς, εἰ τὰ προπαραδεδωμένα μαθεῖν ἡδυνήθησαν. Ὁ χριστιανὸς ἄρα φιλόσοφος μόνος, ἐν αὐταῖς καταγρηθὰς ταῖς Γραφαῖς, τὴν ἀποστολικὴν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν σώζων ὀρθοτομίαν τῶν δογμάτων, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον ὁρθότατα βιοῖ, τὰς ἀποδείξεις, ἃς ἂν ἐπιζητήσῃ, ἀνευρίσκει ἀναπεμπόμενος ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τε νόμου καὶ προφητῶν. Ὁ βίος γὰρ, οἶμαι, τοῦ χριστιανοῦ φιλοσόφου οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἔργα καὶ λόγοι τῇ τοῦ Κυρίου ἀκόλουθοι παραδόσει. Ἀλλ' οὐ πάντων ἡ γινῶσις. Οἱ τοίνυν τῶν ἀσεβῶν ἀπτόμενοι λόγων, ἄλλοις τε ἐξάρχοντες, μηδὲ εὖ τοῖς λόγοις τοῖς θεοῖς, ἀλλὰ ἐξημαρτημένως συγχρώμενοι, οὔτε αὐτοὶ εἰσίστιν εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, οὔτε οὐδὲ ἐξηπάτησαν ἐῷσι τυγχάνειν τῆς ἀληθείας· ἀλλ' οὐδὲ τὴν κλεῖν ἔχοντες αὐτοὶ τῆς εἰσόδου, ψευδῇ δέ τινα, καὶ ὡς φησιν ἡ συνήθεια, ἀντικλεῖδα, δι' ἧς οὐ τὴν ἀυλαίαν ἀναπετάσαντες, ὥσπερ ἡμεῖς διὰ τῆς τοῦ Κυρίου παραδόσεως εἰσέειμεν, παράλυτον δὲ ἀναταμόντες, καὶ διορύξαντες λάβρα τὸ τειχίον τῆς Ἐκκλησίας, ὑπερβαίνοντες τὴν ἀλήθειαν, μυσταγωγοὶ τῆς τῶν ἀσεβῶν ψυχῆς καθίστανται». (α)

Ὅθεν ἄνευ τῆς πρώτης καὶ θεμελιώδους ἀρχῆς τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν πίστεως μάταια τὰ πάντα καὶ κενά. Ἡ δὲ ἐπίσκακτος καὶ ξένη ἀνατροπὴ τῶν τέκνων, ἐναντία τοῖς ἐμφύτοις σεμνοῖς καὶ ἡέσι καὶ ἐθ'μοῖς κινδυνεύει ποιῆσαι ἡμᾶς ἐκφύλους τῶν πατρῶν. Ἐκ δὲ ταύτης καὶ τριαύτης ἀπαθούσης τῇ ὑγιαίνουσῃ Εὐαγγελικῇ διδασκαλίᾳ, τῆς μάλλον ἡθεοθόρου καὶ λαοφθόρου ἐπιστάκτου ἀνατροπῆς, καὶ ἀναστραφῆς, ἰδοὺ, ἀδελφοί, τὰ καλὰ ἀποτελέσματα: ψυχρότης καὶ ὄκνος, κόρος καὶ προσοχισμὸς περὶ τὴν πάτριον εὐσέβειαν, τὴν καὶ ἔθνος καὶ γλῶσσαν διασώσασαν. Πώρωσις καὶ φέμωσις συνειδήσεως. Αὐθάδεια καὶ ἀσχημοσύνη περὶ τοὺς γεννήτορας, περὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ σφωτέρους· μισαδελφίαι, ἀπιστίαι, κακουργίαι, σαρκολατρεῖα, θνητόψυχος ὑλοπάθεια. Πάντες ἐν πᾶσι κατ' ἑαυτοὺς σοφοί. Πάντες συζητηταί. Πολλοὶ δὲ παιδείαν, ἐλευθερίαν, χρηστὰ ἥθη νομίζουσι τὸν δόλον, τὴν ἀπάτην, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους καταφρόνησιν· ἵνα μὴ σέβηται ὁ νεώτερος τὸν πρεσβύτερον, ὁ ὑποδεέστερος τὸν ἀνώτερον, ὁ ἀμαθὴς τὸν πεπαιδευμένον· ἵνα ὥσιν ὑπὲρ τὸ μέτρον φιλόνηκοι, αὐστηροὶ κριταί, εἴτε πρὸς ἡττονας, εἴτε πρὸς ἴσους, ἢ καὶ πρὸς κρείττονας, διὰ λοιδοριῶν, ὕβρεων, βωμολοχίας. Ἡθικὴν δὲ ὑπολαμβάνουσι τὴν θωπίαν, τὴν μηχανοζήφειαν, τὴν ῥαδιουργίαν· καὶ ὡς μόνην ῥητορικὴν δεινότητα θαυμάζουσι ταῦτα, καὶ ὡς ἐντιμὸν ζηλοῦσι πολιτικὴν. Τὰ φρονεῖν περὶ ὀρησκείας ἕκαστον, κατὰ τὸ δοκοῦν, τὸ λαλεῖν κατ' αὐτῆς ἀναφνδὸν καὶ ἀσυττόλως, τὸ πράττειν κατὰ τὰς ἀλλοκότους αὐτοῦ δεξασίας, τὸ περιφρονεῖν τὰς ἱεροτελεστίας, καὶ μηδενὸς σεβασμοῦ ἀξίας λογίζεσθαι τὰς πατρίους καὶ πατροπαραδότους σεμνάς συνηθείας ὑπὸ πολλῶν νομίζεται ἐλευθερία καὶ πολιτισμὸς.

(α) Κλήμ. Ἀλεξ. τομ. Θ'. 541—548.

Ἰδοὺ, ἀδελφοί, πῇ φέρει τὸν περιούσιον λαόν, τὸ ἕνός τὸ ἅγιον, τὸ περικλειέστατον καὶ εὐγενέστατον, ὁ παράχορδος καὶ ἐκφυλὸς συρμός καὶ πύθνησις, ἢ μὴ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου ἀνατροφή καὶ ἀναστροφή τῶν τέκνων ἡμῶν. Πῶς οὖν στῆσαι δυνησόμεθα τὸν χεῖμαρρόν τῶν τοιούτων καὶ τηλικούτων δεινῶν τῇ τε σωστικῇ ἡμῶν μητρὶ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ περιελλέπτῳ ἡμῶν ἔθνει; Εὐδηλον δὲ πῶς· ἐὰν ἀντιτάξωμεν τὴν δύναμιν τῆς υἱαινούσης εὐαγγελικῆς διδασκαλίας, τῆς ἀρετῆς, καὶ τῆς ἀληθοῦς παιδείας· «ἐὰν ἀναλίσκωμεν τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ· ἐὰν στῶμεν περιεζωσμένοι τὴν ὁσφὺν ἡμῶν ἐν ἀληθείᾳ, ἐνδεδυμένοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδεδημένοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησόμεθα πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεφυρωμένα σβέσαι· ἔχοντες τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ. Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνεργής, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διικνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας» (α).

«Οὐκ οἶδα, φησὶν ὁ Πλάτων, ὑπὲρ ὅτου ἂν τις νοῦν ἔχων σπουδάζῃ, ἢ ὑπὲρ υἱέως αὐτοῦ, ὅπως ἂν βέλτιστος ἔσται. Μείζων ὁ κίνδυνος ἐν τῇ ὥνῃ τῶν μαθημάτων, ἢ ἐν τῇ ὥνῃ τῶν τροφῶν.» Μεταξὺ τῶν ἐπαγγελλομένων δὴθεν τὸν χριστιανόν, καὶ τὴν τῶν ἁθῶν καὶ ἀκάκων διδασκαλίαν εὐρίσκονται ἄνθρωποι ἐπιμελούμενοι καὶ σπουδάζοντες, ὅπως παρεγκλίνωσι τῆς εὐθείας καὶ σωτηριώδους ὁδοῦ τοὺς ὀρθῶς βαδίζοντας τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου· ὅπως ῥυπώσωσι, τρόποις παντοίοις, τὰς ἀπαλὰς τῶν νέων καὶ νεανίδων καρδίας· οἱ μὲν διὰ τῆς φθοροποιου καὶ διαστροφῆς αὐτῶν διδασκαλίας· οἱ δὲ διὰ τῶν πονηρῶν καὶ ὀλεθρίων εἰσηγήσεων· ἕτεροι διὰ θελγήτρων καὶ δελεασμάτων τῆς ἐμπαθοῦς καὶ φιληδόνου σαρκός, διὰ τῶν ἐμπνεύσεων τῆς ἀπάτης καὶ κενῆς ματαιότητος, διὰ τῶν ἰδίων σκανδαλωδῶν παραδειγμάτων· καὶ ἄλλοι διὰ τῆς μωρᾶς καὶ ληρώδους ἀνατροπῆς τῶν ὑπερφυῶν δογμάτων τῆς θείας ἀποκαλύψεως, διὰ τῆς ὑπεροψίας καὶ ἐπιχλευασίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων καὶ διατυπώσεων. Πολλοὶς δὲ τὰ τοιαῦτα ἄθλον καὶ ἀγώνισμα, ἵνα παρασύρῳσιν ἀπὸ τῆς υἱαινούσης εὐαγγελικῆς διδασκαλίας τὸν περιούσιον λαόν τοῦ Κυρίου. Διὰ ταῦτα καὶ μείζων ὁ κίνδυνος ἐν τῇ ὥνῃ τῶν μαθημάτων, καὶ τῆς διδασκαλίας.

Σεβώμεθα λοιπὸν τὴν ἀληθῆ παιδείαν, τῆς οἰκιακῆς εὐδαιμονίας πάροχον, τὴν πρόξενον ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ ἀναστροφῇ πίστεως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης, τὴν προαγωγὸν τοῦ εὐγενεῖος Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἀγαπῶμεν αὐτὴν μετ' εἰλικρινείας· ὑποστηρίζωμεν αὐτὴν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ πανταχοῦ καὶ πάντοτε. «Δόξα δὲ, τιμὴ, καὶ εἰρήνη, παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν» (β). Τα δὲ εἰς ἀρετὴν καὶ παιδείαν κοινὰ ὁ Δημιουργὸς ἐποίησεν ἀνδρὶ τε καὶ γυναικί. Ὁ ἀνὴρ ἐτάχθη ῥυθμίζειν τὴν γυναῖκα· ὡς πρωτεύων, διὰ τοῦ παραδείγματος ἀποφύγειν ὀφείλει πᾶν σκανδάλου παραίτιον, καὶ τὴν πολυτέλειαν τὴν πολλῶν κακῶν αἰτίαν. Ἀναλαμβάνει δὲ τις τὴν προσήκουσαν ἀρχὴν μὴ κατὰ μείζον, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρόνοιαν, καὶ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀρετὴν. Πᾶν δὲ σῶμα τότε τὴν προσήκουσαν κατέχει τάξιν, ὅταν ἀρίστου τοῦ ἄρχοντος ἐπιτύχῃ. Αἱ γυναῖκες πλεονεκτοῦσι τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὴν σεμνότητά, τὴν στοργήν, τὴν εὐσέβειαν· ἐρ' ὃ ἐπίσης ἀρμόζει αὐταῖς ἡ νόμιμος διδασκαλία διὰ τῆς ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου ἀνατροφῆς. Κρητὶς τῶν χρη-

(α) Ἐφεσ. γ'. 13. Ἐβρ. δ'. 12. (β) Ῥωμ. β'. 10.

στῶν ἡθῶν καὶ ἐντίμων πολιτῶν αἱ γυναῖκες. Στήριγμα καὶ ὀλεθρος τῆς οἰκίας ἡ γυνή. Γυνὴ χρηστὴ πηδάλιον οἰκίας. Ἐκ τῶν ὧν οὖν οὐκ ἄνευ καὶ ταῖς γυναιξὶν ἡ ἐκπαίδευσις. Ἀλλὰ παιδεία οὐχὶ ἡ ἐπείσακτος, καὶ ἡ τοῦ συρμοῦ, ἀλλ' ἡ ἡμετέρα, ἡ τυγχάνουσα ὁ γνῶμων τῆς ἀρετῆς, ὁ διδάσκαλος τῆς οἰκονομίας, καὶ ὁ ἀλάνθαστος ὁδηγὸς τῆς χρηστοτηέας. «Καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου, καὶ προδιβάσεις αὐτὰ τοῖς τέκνοις σου, καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ, καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ, καὶ κοιταζόμενος, καὶ διανιστάμενος» (α).

Τινὲς δὲ τῶν ἡμετέρων λογίων ποιητικῶν καὶ ῥητορικῶν λόγων μετεσχηκότες, τινὲς δὲ καὶ τῆς Πλάτωνος εὐεπείας ἀπαγευσάμενοι, καταφρονοῦσι μὲν τῶν θείων λογίων, ὡς ἥκιστα κεκαλλιεπημένη φράσει κεκομψευμένων· οὐκ ἀξιοῦσι δὲ παρ' ἀνδρῶν ἀλιέων μαθεῖν τὴν τοῦ ὄντος ἀλήθειαν. Καὶ τέχνης μὲν ἐκάστης δρεπόμενοι τοὺς καρπούς, τὰς τῶν τεχνιτῶν οὐ περιεργάζονται γλώττας· οὐδὲ γὰρ Ἀττικὸς εἶναι τοὺς σκυτοτόμους ἀπαιτοῦσιν, ἢ τοὺς χαλκέας, ἢ τοὺς τέκτονας, ἢ τοὺς ζωγράφους, ἢ τοὺς ναυπηγούς, ἢ τοὺς κυβερνήτας· ἀλλὰ καὶ σκύθαι ὥσι, καὶ Σαυρομάται, καὶ Ἰβηρες, καὶ Αἰγύπτιοι, μεθ' ἡδονῆς ἀπολαύουσι τῶν τεχνῶν, μόνον ἀπαιτοῦντες τὴν τούτων ἀκρίβειαν, τὴν δὲ τῶν ἐθνῶν διαφορὰν ἥκιστα δυσχεραίνουσι. Καὶ κιθαριστοῦ μὲν ἀκούοντες τῶν κρουμάτων μόνον ἀπαιτοῦσι τὴν ἁρμονίαν, οὐ μὴν εἰ Ἑλλήν ἐστιν ἢ βάρβαρος ἐπιζητοῦσι μαθεῖν· μόνον δ' ἄρα τῆς ἀληθείας τὴν μάθησιν ἀπεριέργως λαβεῖν οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλ' ἀτιμίαν ὑπολαμβάνουσιν, εἰ βάρβαρος αὐτοὺς ταύτην τὴν γλῶτταν παιδεύει· καὶ τοῦτον ἔχουσι τὸν τύπον ἄνδρες οὐδ' εἰς ἄκρον τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἐληλακότες, ἀλλ' ὀλίγων τινῶν, τὸ δὴ λεγόμενον, ἄκροις χεῖλεσι γεγενημένοι, καὶ σμικρὰ ἄττα ἐνθεν κἀκεῖθεν ἡρανισμένοι. «Χαλεπὸν ἡ κενοδοξία· καὶ ἀνόνητοι τῶν ταύτῃ κεκρατημένων οἱ πόνοι». (β) Οἱ δὲ τῶν Ἑλληνικῶν φιλοσόφων περιφανέστατοι, ὧν ἡ μνήμη παρὰ τοῖς ἐλλογίμοις μέχρι καὶ σήμερον πολυθρύλλητος, Φερεκύδης ὁ Σύριος, καὶ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, καὶ Θαλῆς ὁ Μιλήτιος, καὶ Σόλων ὁ Ἀθηναῖος, καὶ μὲν τοὶ καὶ Πλάτων ἐκεῖνος, ὁ Ἀρίστωνος μὲν υἱός, Σωκράτους δὲ φοιτητής, εὐστομία δὲ ἅπαντας ἀποκρύψας, οὐκ ὤκνησαν ἕνεκα τοῦ τάληθες ἐξευρεῖν καὶ Αἴγυπτον περινοστῆσαι, καὶ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, καὶ Σικελίαν, καὶ Ἰταλίαν, καὶ ταῦτα οὐ μιᾶς βασιλείας τὰδε τὸ τηρικαῦτα ἰθυνούσης τὰ ἔθνη, ἀλλὰ διαφόρων μὲν πολιτειῶν ἐν ταῖς πόλεσιν οὐσῶν, διαφόρων δὲ νόμων. Αἱ μὲν γὰρ δημοκρατίαν, αἱ δὲ ὀλιγαρχίαν ἡτπάζοντο· καὶ οἱ μὲν ἐτυραννοῦντο, οἱ δὲ ἐννόμως ἐβασιλεύοντο. Ἀλλ' ὅμως οὐδὲν αὐτοὺς τούτων ἐπέσχε τῶν κωλυμάτων· παρὰ βαρβάρους ἀνθρώπους δρᾶμεν, καὶ μαθεῖν παρ' αὐτῶν, ἅπερ αὐτοὺς ἄμεινον γινώσκειν ἑαυτῶν ὑπελάμβανον.

Οἱ μὲν οὖν διὰ πάσης ἐληλυθότες παιδείας, τοσοῦτον ἔρωτα εἶχον φιλοσοφίας, ὡς καὶ πολέμων καὶ πελαγῶν μεγίστων καταφρονῆσαι, καὶ βαρβάροις ἀνδράσι φοιτῆσαι, καὶ πανταχόθεν συλλέξαι ὅπερ ἀναγκαῖον ἐνόμισαν· Σωκράτης δὲ ὁ Σωφρονίσκου, τῶν φιλοσόφων ὁ ἄριστος, οὐδὲ παρὰ γυναικῶν μαθεῖν τι χρήσιμον ὑπέλαβε φιλοσοφίας ἀνάξιον. Τούτων δὲ γε οἱ πλεῖστοι μὲν οὐδὲ τὴν μῆνιν ἴσασι τὴν Ἀχιλλέως, ἐξ ἧς ἀρχεσθαι τῶν ἐλλογίμων μαθημάτων εἴωθε τὰ μεράκια. Οἱ δὲ ὀλίγοι μὲν παρὰ ποιητῶν, ὀλίγοι δὲ παρὰ ῥητόρων ἐραυνάμενοι, τῶν δὲ γε φιλοσόφων οὐδὲ αὐτὰς τὰς προσηγορίας μεμαθηκότας, πλὴν δυοῖν ἢ τριῶν τῶν ἐπισήμων, βάρβαρον μὲν τὴν θείαν Γραφὴν ὀνομάζουσι,

μαθεῖν δὲ τὰ ληθῆς παρὰ ταύτης αἰσχρὸν ὑπειλήρατιν. Ἐξ ἀνοίας δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀλαζονείας ἐπιγίνεται πάθημα. Εἰ γὰρ τὰς Ἑλληνικὰς ἀνεγνώκεισαν ἱστορίας, ἔγνωσαν ἂν δῆπουθεν, ὥς καὶ τὰς περιφανεῖς, καὶ τῶν τεχνῶν τὰς πλείστας, παρὰ βαρβάρων ἐπαιδεύθησαν Ἑλληνες. Εἰ δὲ καὶ τὰς τέχνας, καὶ τὰς ἐπιστήμας, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς τελετάς, καὶ τὰ πρῶτα στοιχεῖα παρὰ βαρβάρων ἐδιδάχθησαν Ἑλληνες, καὶ ἐπὶ τοῖς διδασκάλοις ἐναθρύνονται, τί δήποτε ὑμεῖς, οὐδὲ συνιέναι τὰ ὑπ' ἐκείνων συγγεγραμμένα δυνάμενοι παραιτεῖσθε μαθεῖν τὴν ἀλήθειαν παρὰ ἀνδρῶν θεόσδοτον σοφίαν εἰσδεξαμένων; Ἐπειτα δὲ καὶ ἐτέρωθεν ἐξελέγχεσθε οὐκ ὀρθῶς προτιθέντες τῆς ἀληθείας τὴν εὐεπείαν. «Οὐ μέντοι, νῆ Δία, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φησὶν ὁ Πλάτων, κεκαλλιεπημένους γε λόγους, ὥσπερ οἱ τούτων, ῥήμασί τε καὶ ὀνόμασιν, οὐδὲ κεκοσμημένους, ἀλλ' ἀκούσεσθε εἰκὴ λεγόμενα τοῖς ἐπιτυχοῦσιν ὀνόμασι.» Καὶ μετ' ὀλίγα δὲ, ταῦτα πάλιν προστέθεικε· «Καὶ νῦν ὑμῶν τοῦτο δέομαι δίκαιον, ὥς γέ μοι δοκῶ, τὸν σκοπὸν τῆς λέξεως ἔξ· αὐτὸ δὲ τοῦτο σκοπεῖν, καὶ τούτῳ τὸν νοῦν προσέχειν, εἰ δίκαια λέγω.» Φιλοσόφους δὲ καλεῖ ὁ Πλάτων μόνους τοὺς τῆς ἀληθείας φιλοθετμονας.

Πῶς ἄν τις ἀληθέστερόν τε καὶ σαφέστερον τὴν νῦν δὴ κατέχουσιν ἀπαιδευσίαν ἐξελέγχοι καὶ αἴησιν; Τῶν γὰρ δὴ φιλοσόφων ὁ κολοφῶν οὐκ ἐν μαθήσει γραμμάτων, ἀλλ' ἐν ἀληθείας γνώσει τὴν σοφίαν ὀρίζεται· καὶ τοὺς μὲν ταύτην ἐπισταμένους, καὶ μὴδὲ τὰ πρῶτα στοιχεῖα γινώσκουσιν, ὀνομάζει σοφοὺς· τοὺς δὲ διὰ πάσης ἐληλυθότας παιδείας, ἀληθείας δὲ καὶ δικαιοσύνης τὴν ἐπιστήμην οὐκ ἔχοντας, ἀποκρίνει καὶ ἐξελαύνει καὶ ἄρχειν οὐκ ἐπιτρέπει. Πρὸς δὲ τούτοις ἐπιλέγει καὶ ταῦτα· «Ἡ μὲν γὰρ τούτου γνῶσίς τε καὶ ἀρετὴ ἀληθινή· ἡ δὲ ἄγνοια καὶ κακία, ἐναργής· αἱ δὲ ἄλλαι δεινότητες, δοκοῦσαι καὶ σοφαί γίνεσθαι, ἐν μὲν πολιτείαις καὶ δυναστεαῖς γιγνόμεναι, φορτικαί, ἐν δὲ τέχναις, βάνανσοι.» Οὕτως ἄρα ἤδεσαν ἀκριβῶς, καὶ οἱ πᾶσαν λόγων ἰδέαν μεμαθηκότες, ὅποσον ἡ ἀλήθεια ῥημάτων τε καὶ ὀνομάτων τιμαλφεστέρα, καὶ ὥς οὐδὲν ταύτην λωβᾶται τῆς τοιαύτης κομφείας, ἡ ἄγνοια (α). Ἀλλὰ τινές, ὥσπερ τις φθορεὺς καὶ λυμεὼν ἀνθρώπος, μετασχηματίζονται, ἐπὶ βουληθῶσιν ἀποδοικολῆσαι τινὰ τῶν ἀκακῶν καὶ ἀθώων ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πετροπαράδότης εὐσεβείας, καὶ ἐκυτῶ οἰκειῶσαι, οὐκ εὐθὺς ἐπαινοῦσι τὰ ἐκυτῶν· καὶ γὰρ οἶδασιν, ὅτι οὐ παρὰ δέξονται· ἀλλὰ πρῶτον διαβάλλουσι τὰ σωτήρια παραγγέλματα καὶ τὰς πατρικὰς νουθεσίας, ὥς οὐδὲν ὄντα, οἰκεῖα δὲ μᾶλλον ἀμαθίᾳ δῆθεν, καὶ οὕτω λαβόντες περὶ ἡνίκους τοὺς ἀπλοῦς καὶ ἀδαεῖς, κατὰ γούσιν εἰς τὸ οἰκεῖον βάραθρον. Φάρμακον δὲ πάντων τούτων ἀλεξιτήριον, καὶ παντὸς ἐν ἡμῖν ἀγαθοῦ, μόναι αἱ θεαὶ Γραφί, αἱ ἀλάνθαστοι καὶ ἀπλανεῖς ὁδηγοὶ καὶ διδάσκαλοι.

Ἐαυτοῖς, ὡς σοφῆς, λέγει ὁ ἱερός Ἰσίδωρος, ἀδοξίαν προστρίβονται, καὶ τὸ ἐξεστηκέναι τῶν ὀρθῶν λογισμῶν ὑποφαίνουσιν, οἱ καὶ τὸ τοῖς ὀρθῶς λεγομένοις ἀντιλέγειν σοφίαν εἶναι οἰόμενοι· σοφὸν γὰρ τὰ ληθῆς, μάλιστα ὅταν ἀπλοῦν ἢ καὶ σύντομον· δεινὸν δὲ καὶ μωρὸν τὸ ψευδές, καὶ δεινότητι καὶ καλλιεπείᾳ δοκῇ κεκοσμηθῆναι. Δια τί, ὦ ἐλλογιμώτατε, συνεχῶς τοῖς φοιτῶσι παισὶ τὰ περὶ ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης οὐ παραινεῖς καὶ ἀναγινώσκεις συγγράμματα λέγων; ὦ παῖδες, ἔστω ὑμῖν μὴ πόνος μόνος ὁ περὶ λόγους, ἀλλὰ καὶ κόσμος ὁ περὶ τρόπους τὸ σπουδασμα. Ψυχὴ γὰρ καθαρὰ κακίας, παιδείαν εἰλικρινῆ προσίεται, καὶ παρ' οἷς ἂν ἡ σωφροσύνη λάμπῃ, τὸ τῶν ἀρετῶν τιμιώτατον. Εἰ γὰρ καὶ σωφροσύνη πᾶν τὸ ἀναμάρτητον, ἀλλὰ νέμουσιν αὐτῆς τὴν προσηγορίαν εὐ ποιούντες τινες τῷ τῆς ἀγνείας πράγματι, κοσιμωτάτῳ ὄντι, καὶ ἐξοιωτάτῳ τῶν ἄλλων. Τούτοις καὶ ἡ σοφία συνοικήτει· ἂν γὰρ ἡγεμόνι χρῆσθαι πρὸς ἅπαντα ταύτῃ τῇ ἀρετῇ θελήσητε,

ἡμεῖς μὲν γενήσεσθε ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ μακάριοι, ἐγὼ δὲ ἐφ' ὑμῶν οὐ μείον, ἢ οἵπερ ἐγέννησαν, ἀμείνω δόξαν καρπώσομαι. Οὐκ οἶδας, ὡς διδάσκαλε, ὅτι εἰκότως γίγνεται τὸ τῆς τιμῆς μέγεθος μείζονος τιμωρίας ἐφόδιον; Ὅτι τὰ μὲν τῶν μαθητῶν πταίσματα, οὐκ εἰς τὸ κοινὸν τοσοῦτον, ὅσον εἰς αὐτοὺς φέρει τὴν βλάβην, τὰ δὲ τῶν διδασκάλων εἰς πάντας ἀφικνεῖται; Οἱ γὰρ μαθηταὶ τὰ μὲν κατορθώματα καὶ μεγάλα ἦ, βραδέως, τὰ δὲ πταίσματα καὶ μικρὰ ἦ, ὀξέως ὀρώσιν· οἱ βραθύμως ζῶντες, καὶ μηδεμίαν τῶν μαθητῶν ποιούμενοι πρόνοιαν, ποῖαν οὐκ ἐνστάζουσιν κακίαν τοῖς ὥσπερ ἀπολογίαν ἔχειν οἰομένοις τῶν οἰκείων πταισμάτων, τὰ τῶν διδασκάλων ἀμαρτήματα; ὥσπερ οἱ τοῖς ἑαυτῶν παισὶν ἔτι νηπίοις οὗσιν ἐγκατεσπείροντες πρῶτον μὲν τὸν περὶ τῆς θείας ὑπεροχῆς τε καὶ προνοίας λόγον· δεύτερον δὲ τὸν περὶ ἀρετῆς τρόπον, οὗτοι οὐ μόνον γονεῖς, ἀλλὰ καὶ διδασκαλοὶ ἄριστοι τυγχάνοντες τεύχονται θείων ἀμοιβῶν. Οἱ δὲ πολυφασίαν καὶ κακίαν αὐτοῖς καταφυτεύσαντες, ἅτε θύσαντες αὐτῶν τὰ τέκνα τοῖς δαίμοσιν, ἄξια κομιοῦνται τὰ ἐπίχειρα (α).

«Καθάπερ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν· τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ· ὁ δὲ καθείς ἀλλήλων μέλη.» Καὶ πάλιν· «Ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν· καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν· ἕκαστος τῶν πλησίων ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν.» «Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλήσι καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ». «Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προσληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τριούτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς· ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε· καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ». «Ὅπου ζῆλος καὶ ἐρίθεια, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα». «Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστί.» «Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». (6) Πόθεν οὖν ταῦτα πάντα ἔχομεν ἀποδείξει, εἰ μὴ ἐκ τῶν θείων Γραφῶν, ὡς καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν θεῖοι Πατέρες; Ταῦτα ἐκ πολλῶν χάριν παραδείγματος προϋθέμεθα, ἵνα γινώτε ὡς ἡ θεία Γραφή ἐστὶν ἡ φωτίζουσα ἡμᾶς. Καὶ διὰ τοῦτο ἀγαπᾶν δεῖ τὰς ἱερὰς βίβλους, καὶ ἀσπάζεσθαι, καὶ κτᾶσθαι, καὶ συνεχῶς ἀναπτύσσειν, καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἀκριβῶς διερχεσθαι, καὶ ἐν τῷ νῷ ἀποτίθεσθαι· ἵν' ὅταν δέῃ ἔχωμεν αὐτὰ εἰς βοήθειαν.

Ἔτι νῦν λαλήσω περὶ τῶν ψευδοπροφητῶν, καὶ ψευδοδιδασκάλων καὶ αἵρετικῶν, περὶ ὧν ὁ Ἀπόστολος ἔλεγε· «Πονηροὶ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Οἶδα δὲ, ὡς φιλόθεοι, καὶ ἐπίστασθε καὶ μέμνησθε περὶ ὧν πολλάκις ὑμᾶς ὑπέμνησα, καὶ μάλιστα οἱ φιλόπονοι, καὶ φιλόδοξοι, καὶ φιλόχριστοι. Ὁ γὰρ φιλόδοξος δικαίως ἂν ἐκλήθῃ φιλόχριστος, κατὰ τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ Δεσπότου, ὅτι ὁ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου τηρεῖ. Ὁ ἀγαπῶν με ἐν τῷ νόμῳ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός· δηλονότι ἐν Εὐαγγελίῳ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Γραφαῖς. Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσητε τὴν εἰργάσασθε. Βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας· ὅτι πολλοὶ πλάτνυνται ἐξέλθον εἰς τὸν κόσμον. Ὡς πόσων καὶ πηλίκων γραμμάτων ἀκούοντες οὐ συνιοῦμεν ὅθεν καὶ ἀναπλόγηται ἐσόμεθα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, ὅταν ἔλθῃ ὁ φωτίζων τὰ κρυπτά τοῦ σκότους, καὶ φανερῶν τὰς βουλάς τῶν καρδιῶν· ὅταν τὸ κριτήριον καθίσῃ, καὶ βίβλοι ἀνοιχθῶσιν, ἃς νῦν χλευάζομεν ἀκούοντες, καὶ οὐ παραδεχόμεθα. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῇ ἰδίᾳ ὁδῷ ἐπλανήθημεν, καταλείποντες τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, καὶ ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἦρχες ἡμῖν, Κύριε. Καὶ ἀληθῶς εἰς ἡμᾶς ἐπληρώθη ἡ

(α) 1^ο. δ. OH. 1520. 1521. 1529. (6) Ρωμ. IB. 4. 5. IE. 1—4. 7. A'. Κοριν. 10. 33. 32.

16. A'. 1^ο. 6'. 6. γ'. 15. ιγ'. 34.

προφητεία Δαυτδ λέγουσα· Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἐσμέν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ εἰς ἡμᾶς κατήντησε τὰ τέλη τῶν αἰώνων, ὡς γέγραπται· καὶ οἱ ποιμένες λύκοι, καὶ τὰ πρόβατα συντετριμμένοι· καὶ ὁ λιμὸς ἐπὶ θύραις, οὐ λιμὸς ἄρτου καὶ δίψα ὕδατος, ἀλλὰ λιμὸς τοῦ ἀκοῦσαι λόγον Θεοῦ.

Μηδεὶς οὖν τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ Κύριον ἀπογινωσκέτω. Μὴ οὖν ἀθυμεῖτε, προορῶντες πάντοτε τὸν εἰπόντα, ὅτι «Μεθ' ὑμῶν εἰμι· θαρσεῖτε οὖν· οὐ γὰρ λιμοκτονήτει Κύριος ψυχὰς δικαίων. Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρων ὁ Κύριος τροφήν ἔδωκε τοῖς φθουρούμενοις αὐτόν. Ἐρευνήσωμεν τὰς Γραφάς, ἀδελφοί, ἵνα μὴ πεινάσωμεν, ἐλθόντος τοῦ ψυχοφθόρου λιμοῦ. Ἐρευνήσωμεν, ἵνα μὴ πλανηθῶμεν, καὶ περιφερώμεθα πικρὸν ἀνέμῳ. Διό φησιν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἀμελοῦντας· πλανᾶσθε, μὴ νοοῦντες τὰς Γραφάς. Ἀληθῶς γὰρ οἱ τοιοῦτοι πλανῶνται. Πόθεν γὰρ ὁ ψυχοκτόνος ἐπῆλθε λιμὸς; οὐχὶ ἐκ τοῦ μὴ ἐρευνᾶν τὰς Γραφάς; ὦ πόσων ἀγαθῶν ἐχυτοὺς ἀπεστερήσαμεν, καταλιπόντες τὰς θείας Γραφάς! Δεσποτικὸν γὰρ τὸ πρόσταγμα. Ἐρευνήσον ἐμπόνως, ἐρευνήσον καὶ ζήτησον, καὶ εὐρήσεις πολὺν τὸν ἀνήκαστον πλοῦτον, καὶ θησαυρὸν κεκρυμμένον ἐν τῷ ἀγρῷ· νοήσεις τὴν θείαν Γραφήν, ἐρευνήσον, καὶ εὐρὼν, πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ ἀγόρασον τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον, τὴν καλὴν γνῶσιν τῶν ἁγίων Γραφῶν, ἐν αἷς κέκρυπται ὁ Υἱός, ἡ ἀληθινὴ σοφία τοῦ Πατρὸς· ὃν εὐρὼν, μακάριος ἔση, καθὼς γέγραπται, ὅτι μακάριος, ὃς εὗρε σοφίαν. Ἐρευνήσον, ἀγαπητέ, καὶ πλούσιος τυγχάνης ἢ πένης, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος, εἴτε ἄρρην, εἴτε θῆλυ, ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς. Ἡ γὰρ θεία Γραφή ταμεῖόν ἐστι παντὸς ἀγαθοῦ.

Καὶ πόθεν ἡ πλημμύρα τοσούτων ψευδοπροφητῶν, ψευδοδιδασκάλων καὶ αἰρετικῶν, χειμάρρων δίκην ἐπικλυσάντων πανταχοῦ, καὶ πλανώντων πολλούς; Δῆλον ὅτι ἐκ τῆς ἀγνοσίας καὶ ἀπειρίας τῶν προϊσταμένων· ὅπου γὰρ ἀπειρία ποιμένων, ἐκεῖ προβάτων ἀπώλεια. Κατὰ τὰς ἁγίας Γραφάς, οἱ τοιοῦτοι ἐχθροὶ εἰσι τοῦ Χριστοῦ, καὶ λύκοι τῆς αὐτοῦ ποιμένης, πανταχοῦ ἐλαυνόμενοι καὶ ἐκβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν τοῦ Χριστοῦ προβάτων. Διὸ καὶ δικαίως λύκοι ἐκλήθησαν ὑπὸ τῶν προφητῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Δεσπότη, καὶ τῶν μακαρίων Ἀποστόλων, καὶ οὐ μόνον λύκοι ἀλλὰ καὶ λοιμοὶ, καὶ ἀσεβεῖς, καὶ ἀντίδικοι, καὶ ἐχθροὶ, καὶ ἐπίβουλοι, καὶ βλάβημοι, καὶ ὑποκριταί, καὶ κλέπται, καὶ λησταί, καὶ βδελυκτοί, καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ ψευδοδιδάσκαλοι, καὶ ὁδηγοὶ τυφλοὶ, καὶ πλανῆται, καὶ πονηροὶ, καὶ ἀντίχριστοι, καὶ σκάνδαλα, καὶ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, καὶ ζιζάνια, καὶ ἄθεοι. Πάνυ δὲ ἀναγκαίως πανταχοῦ εἶρηται ἐν ταῖς Γραφαῖς τὸ, «Βλέπετε, καὶ ὁρᾶτε, καὶ γρηγορεῖτε, καὶ προσέχετε, οὐ μόνον ἑαυτοῖς, ἀλλὰ καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ (α).

«Ὅσοι τῆς ὄντως πάνυ πωρᾶς ἀγχιθέου καὶ θεοφιλοῦς ἀθανασίας εἰσὶν ἐρασταί, τῆς τε ἐπουρανίου καὶ θεοπροποῦς πολιτείας λειτουργοὶ τυγχάνουσιν, οὗτοι σκοπὸν ἄριστον ἑαυτοῖς ὀριστάμενοι τὸν πρῶτόν γε τοῦ ἱεροψάλτου Δαυτδ μακαρισμόν, τοὺς περὶ τοῦ θεοῦ λόγου λόγους ἐμμελέτημα νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν τῇ σφῶν τέθεινται ψυχῇ, ἀληθῶς τὴν τῆς ἀγλαοφειγγοῦς καὶ μακαρίας ταύτης τροφῆς ἡμεροτροπῶντες, καὶ τῶν ἐναρέτων αὐτῆς καὶ θείων καρπῶν ἀπογευσάμενοι, τὴν ἅπασαν αὐτῶν ἔννοιαν πάντοθεν συνάγοντες, ἄνω πρὸς τὸ λοιπὸν εὐθύμως εἰς αὐτὴν τὴν ἀθανασίαν ἀποβλέπουσι.

Πειθαρχεῖν δὲ Θεῷ χρὴ, καὶ διακονεῖν ἀνθρώποις ἐκάστοτε τὰ πρὸς ὠφέλειαν· Θέμις γὰρ ἡμᾶς τοὺς παρὰ Πατέρων ὠφελημένους, χρησίμους αἰεὶ γίνεσθαι τοῖς δεομένοις, ἀποφύγειν τε εἰκότως τὴν ἐν Εὐαγγελίῳ τοῦ φθόνου καταγραφὴν. — Ἐγχειροῦμεν μεῖζουσιν ἢ καθ' ἡμᾶς, καὶ παρῥησιαζόμεθα. Ἀλλ' ἐν ἀδελφοῖς καὶ πατράσιν ἡ ἀγάπη τὰ πάντα

χωρεῖ, οὐδὲν ὑπεροπτικὸν αὐτῇ καθ' ἑαυτῆς εἰς τὸ οἰκεῖον σῶμα ἐπιδεικνυμένη. — Με-
 • λήτη δέ τοι ἔργον ὠρελεῖ. Καὶ αὖ πάλιν σαφὼν γε ὁ πικνάριστος βιωφελῶς τῇ μελέτῃ
 τὸ πᾶν ἀνέβηκεν· εἰ γὰρ τις ἄττα ταύτης ὀλιγορροίῃ ποτὲ, αὐτὸς ἑαυτοῦ τὴν θωὴν τοῦ
 μακαρισμοῦ ἐξ οἰκείας ῥαθυμίας κατεψηφήσατο. Μακάριος γάρ, φησὶν, ἀνὴρ, ὃς ἐν νόμῳ
 Κυρίου μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός. Τοὺς γὰρ ἅπαντας ἄνωθεν εὖνους τε καὶ θεοσεβεῖς
 ἐθέλων ὁ Θεὸς εἶναι, πρὸς μελέτην δ' ἐκάστου τὸν νοῦν προτρύνων τῶν ἰδίων ἐντολῶν
 ἔφασκεν· «Ἄκουε, Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς σου, Κύριος εἷς ἐστίν· καὶ ἀγαπήσῃς Κύριον
 τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου· καὶ ἔσται τὰ ῥήμα-
 τα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου· καὶ
 προβιάσεις αὐτὰ τοῖς οὖσι σου, καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς, καθήμενος ἐν οἴκῳ, καὶ πορευό-
 μενος ἐν ὁδῷ, καὶ κοιταζόμενος, καὶ διανιστάμενος.» Οὕτως αὐπνόν τε καὶ ἀίδιον πρὸς
 τὴν μελέτην ταύτην ἔχειν ἡμᾶς τὴν διάθεσιν ὁ Θεὸς βούλεται. Ἦδη γοῦν τὴν ἐπὶ ταύτῃ
 τῇ φυλακῇ τῆς θείας διατάξεως παρρησίαν ἔχων ὁ ἱεροψύχτης Δαυὶδ ἔλεγε τῷ Θεῷ,
 ὅτι ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου ἐστὶ διὰ παντός, Κύριε βοήθε μου καὶ λυ-
 τρωτά μου.

Ἐπαθλον τοίνυν ἀναμνήριστον, καὶ ἀναμφίλεκτον τῆς πρὸς τὴν μελέτην τῶν θείων
 μαθημάτων στοργῆς ἡμῖν ἐστὶν ὁ μακαρισμός, ὅτι καὶ ῥαθυμοῦσι ταύτης ἀναφανδὸν ἐπε-
 ται θεόθεν ὁ ταλανισμός. Εἰ γὰρ ἂν ταύτης τινὲς ἀμελήσειεν, πεύσσονται, ἀ καὶ μετέπειτα
 οἱ δειλαῖοι πείσσονται, ὅτι ἐπικατάρματος πᾶς, ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν
 τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά. Οὐκ οὖν ἀποληξάει ποτὲ εἶη, μηδ' ἀπονεῦσαι
 τῆς πρὸς αὐτὴν εὐσεβοῦς τε καὶ βελτίστης ὁμιλίας· φιλοσυνήθης τε γάρ ἐστὶν αὕτη καὶ
 φιλόστοργος, καὶ λίαν εὐγνώμων, ἐργωδέστερον ἐκίστω τὴν ὀνησιν αἰεὶ γὰρ πόνων ἀντι-
 μετρομένη. Ὅσῳ γὰρ ἂν τις ἐν ἔξει, καὶ γινώσκει πλειόνων γίγνεται μαθημάτων, τρεῖς
 τόσων μειζόνων, καὶ σπουδαιοτέρων ὀρέγεσθαι πέφυκε. Καθάπερ γὰρ ἂν τις ἀγχοῖνους
 χειροτέχνης τὸ κάλλιστον τῆς τέχνης εὐράμενος, τὸ λεπτότερον δ' αὐτοῖς ἐξ αὐτῆς περι-
 εργάσσεται λοιπόν, καὶ ζητῇ, μυριάς αἰεὶ μὴ ἀναῖς τὴν ἑαυτοῦ αὐτὸς ἔννοιαν πρὸς τὸ τε-
 λειότερον συνεκτείνων τε καὶ ἀρμυζόμενος· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἡμῖν καὶ ἡ τῆς ἀναγνώ-
 σεως τυγχάνει χρηστομαθῆς πραγματεία, ὅσημέραι πρὸς θεωρίαν τῆς τῶν καλῶν γνώ-
 σεως κατὰ μικρὸν τὴν ψυχὴν ἐξασκῶσά τε καὶ ἀναβιδάσσουσα (α).

«Ἐμοὶ δὲ δακρύειν ἐπέρχεται, ὅταν ἀκούσω ἀπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τινὰς λέ-
 γοντας, μὴ εἰρῆσθαι ταῦτα ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς· καὶ τοῦτο οὐ παρὰ λαϊκῶν μόνον,
 ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν δοκούντων εἶναι ποιμένων, καὶ τόπους ἐπεχόντων ἀποστόλων καὶ
 προφητῶν, ἀλλ' οὐ τρόπους· πρὸς οὓς εὐκαιρὸν εἰπεῖν· οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ὁδηγοὶ τυφλοὶ, καὶ
 ἀμαθεῖς, καὶ ἀστήρικτοι· οἱ ἱματίων καλλωπισταί, καὶ οὐχὶ βιβλίων· οἱ καταλιπόντες τὸν
 λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τῇ γαστρὶ διακονοῦντες· ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰ-
 σχύνῃ· οἱ τὸ γάλα καὶ τὸ ἔριον καὶ τὰ κρέα τῆς ποιμένης καταχρώμενοι, περὶ δὲ τῶν προ-
 δάτων οὐ φροντίζοντες. Πῶς οὖν ἐκπεύξεσθε τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἐτα-
 πεινώθη γὰρ καὶ ἐφιμώθη τὸ γαυρίαμα καὶ ἡ θρασύτης τῶν πάλαι αἵρετικῶν καὶ ψευδοδι-
 δασκάλων· διότι εὗρον τοὺς ἀνταγωνιστάς καὶ γενναίους πολεμιστάς καὶ ὄντως ποιμένας,
 τοὺς προϊσταμένους τότε τῶν ἐκκλησιῶν μακαρίους ἄνδρας. Ἀλλὰ πολὺ τὸ διάφορον
 τῶν τότε ποιμένων παρὰ τῶν νῦν. Ἐκεῖνοι πολεμισταί, οὗτοι φυγάδες· ἐκεῖνοι βιβλίων
 καλλωπισταί καὶ δογμαῖων, οὗτοι ἱματίων καὶ πολυτελείας· οὗτοι ὡς μισθωτοὶ ἀφιεῖσι
 τὰ πρόβατα καὶ φεύγουσιν· ἐκεῖνοι τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἔθηκαν ὑπὲρ τῶν προδάτων, μι-

μητᾶμενοι τὸν ποιμένα τὸν καλόν· ὡ τῶν μακαρίων ἐκείνων ἀνδρῶν, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς· οὓς ἐρριζῶν δαίμονες, ἐτρώμαζαν αἰρετικοὶ καὶ ἐρράγη στόμα λαλούντων ἄδικα! Ποῦ Εὐόδιος ἡ εὐωδία τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων διάδοχος καὶ μιμητής; Ποῦ Ἰγνάτιος καὶ Πολύκαρπος, τὰ οἰκητήρια τοῦ Θεοῦ; Ποῦ ὁ Διονύσιος τὸ πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ; Ποῦ Ἰππόλυτος ὁ γλυκύτατος; Ποῦ Βασίλειος ὁ οὐρανοφάντωρ καὶ μέγας; Ποῦ οἱ ἀήττητοι στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ Γρηγόριοι; Ποῦ Ἀθανάσιος ὁ μέγας καὶ πολύτλας, καὶ τῶν ἀρετῶν πλεονέκτης; Ποῦ τότε ἄλλοι θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν καὶ Διδάσκαλοι, δυνατοὶ ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ; Καὶ ἐκεῖνοι μὲν τοιοῦτοι καὶ τηλικούτοι· τούτων δὲ οὐδεὶς λόγος περὶ τῆς λογικῆς ποιμένης, περὶ ἧς λόγων ἀπαιτηθῆναι ἐν τῇ μεγάλῃ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Εἴτα ἐάν τις ἐρωτήσῃ αὐτοὺς περὶ βιβλίων, ἀποκρίνονται λέγοντες· πτωχός εἰμι, καὶ οὐκ εὐπορῶ βιβλία κτήσασθαι· εἴτα προσέρχονται οὐχ ὡς πτωχοὶ, ἀλλ' ἰμάτια φοροῦντες ἐκστιλβῶν, βαλάντια κεκτημένοι ἄδρά κτλ. εἴτα ἐάν τις ψευδοπροφήτης ἢ ψευδοδιδάσκαλος παρρησιῶν λαλῶν διεισπραμμένα, ὁ ἀντιλέγων οὐδεὶς, ὁ πολεμῶν οὐδαμοῦ· πάντες πτωχοὶ τότε γίνονται, πάντες σιωπητικοί, πάντες φυγάδες.

Ἀνανήψατε λοιπὸν, ἀδελφοί, κηρύξατε τὸν λόγον, ἀπορρίψατε πᾶσαν βιωτικὴν μέριμναν, βλέπετε ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐξηλθον εἰς τὸν κόσμον. Ἀγρυπνεῖτε, καὶ νήφετε, καὶ γρηγορεῖτε, οἱ τὸ δεσποτικὸν χάρισμα καταπιστευθέντες. Ταῦτα τοῖνον κατὰ νοῦν ἔχοντες, ὡ ἀγαπητοί, ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνίον τοῦ Θεοῦ, ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος, μὴ ἀναγκαστικῶς, ἀλλ' ἐκουσίως, μὴ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως, μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τοῦ κλήρου, ἀλλὰ τύποι γενόμενοι τοῦ ποιμένος. Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος, κομίσεσθε τὸν ἀμὰρ ἵντιον τῆς δόξης στέφανον». (α)

Ἡ ἀνάγνωσις ἀναγνωρισμός τίς ἐστι τοῖς φιλομαθέσι, καὶ ἰδίᾳ κληρικοῖς καὶ μοναχοῖς. Ἀλλὰ χρόνου, φησὶ, δέομαι, ἀλλὰ δαπάνης εἰς κτήσιν βιβλίων. Τί οὖν; ἐν παιδείᾳ βέλτιον ἀναλίσκειν τὸν χρόνον, ἐν μέθαις, ἐν αἰσχρολογίαις, ἐν ὕπνοις, ἐν ὀρχήστραις, ἐν θεάτροις; Τί δὲ καὶ τα χρήματα; ἐν τῷ καταχωννύειν, ἢ δαπανᾶν ἐν κώμοις, ἐν βρώμασι περιττοῖς, ἐν τοίχοις, ἐν ἵπποις καὶ κυσίν; Ἀπόδος τι μέρος τῇ ψυχῇ· οὐ λέγω σοι· δὲς ἅπαντα τὸν βίον τῷ διδασκάλῳ· δὲς τὸ δέκατον· μᾶλλον πολλοστὸν τι τοῦτου. Οὐ δυνάμεθα, φασί, πολλῶν ἐμποδῶν ὄντων· μὴ γὰρ νῦν ἐπληθύνθη ἡ πτωχεία; ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἦν. Οὐκ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός παρ' αἰγμάλωτῳ διδασκάλῳ ἐφοίτα; Οὐ παρὰ μονῇ ὤκει ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐμπερησίῃ; βάρβαροι καὶ ἄσπονδοι τὴν χώραν κατεῖχον; Πόθεν εὗρε τσαχῦτα βιβλία τῆς ἑξω καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς σοφίας, ὧν ἐν τοῖς αὐτοῦ μέμνηται συγγράμμασιν; Ἡ δὴλον, ὅτι πολλὴ ἦν ἡ σπουδὴ παρὰ τοῖς κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἐν τοῖς λόγοις· ἀλλ' οὐχὶ νῦν. Κατάμαθε ἐκ τοῦ παλαιοῦ νόμου, ὅπως οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λεῦῖται, ὑπηρετοῦντες ὄντες τοῦ νόμου· ἦτοι τοῦ λόγου καὶ τοῦ νοῦ, ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν μετ' εὐπορίας εἶχον ἅπασαν ζωάρκειαν· ἐκ τε τῶν δεκατῶν δηλαδὴ, ἐκ τῶν πρωτοτόκων, ἐκ τῶν ἀπαρχῶν, ἐκ τῶν θυσιῶν, ἐκ τῶν ἐσθίων. Ἡδὲ δὲ τούναντίον ἅπαν γίνεται. Οἱ μὲν λόγου μετέχοντες ἐστήκασι κάτω, πάντων ἀπυρῶντες· ἔσοι δὲ ἀγύρται καὶ δουλοπρεπεῖς σπαταλῶντες, εἰς θρόνους ἀνάγονται καὶ χρήματα πάντοθεν ἀποθησαυρίζουσιν εἰς θέον οὐδέν· οὐ θέλουσιν ἰδεῖν φιλοσοφῶντα, ἐλεγχόν τούτο νομίζοντες τῆς ἐαυτῶν ἀνομίας· λήρους ἀποκαλοῦσι τοὺς τοιούτους, ἀκαταστάτους, ἀνυποτάκτους, ὀλιγοψύχους, ὅτι τούτοις οὐχ ὑποτάσσονται ἐν ταῖς μωραῖς αὐτῶν. Οὐκ ἀρκεῖ αὐτοῖς περιπατεῖν ἐν σκότει, ἀλλὰ καὶ ἐτέρους βιάονται. Εἰ δὲ πού τις τῶν ἐν τοῖς μοναστηρίοις ἡγουμένων εὐρεθῇ εὐγνώμων· καὶ προθυμεῖται ἀναπαύσαι τινα τὸν μᾶλλον εἰδότα, πικρὰ σκανδαλίζονται ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ἢ ἐπ' ἄλλο τι· ἐπικρίνουσι, φθονοῦσι, συγχέονται· ἵνα τί τούτο; λέγοντες· τί οὗτος ἡμῶν ὑπερέχει; ὅτι οὕτως ἀξιοῦ-

ται ; Τοιοῦτός ἐστι καὶ τοιοῦτος. Τὰ ἐαυτῶν ἀρέντες ἅπαντα, μόνον τὰ τούτου περιεργάζονται, τὰ αὐτοῦ φαντάζονται· ἐλαττώματα, ἐνεδρεύουσιν ὡς δύσχρηστον αὐτοῖς καὶ ἐναντίον· ἐπὶ δὲ καὶ ἐνὸπιον αὐτοῦ κατηγοροῦσι, καὶ πάντα ποιῶσι, μέχρις αὐτὸν ἀνάστατον ποιήσουσιν. Εἶτα ἐπιγελῶσι λέγοντες· ὁρᾷς τὸν ἀκατοίκητον; Οὕτω διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν τοιοῦτον καὶ τοιοῦτον, ἔπου περ ἂν ἀπέλθῃ, οὐ κατοικῆται ἔχει. Καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν αὐτῶν τινα· εἴθε ἡδυνάμην αὐτὸν ἀναπνεύσαι· φησὶ μετ' ἐμβριμήματος· εἴθε εἶχον αὐτὸν ἐν σιδήροις, ἐν κώπῃ, ἐν εἰρκτῇ, εἴπερ ἐξουσίαν αὐτοῦ, εἶχον ἂν αὐτὸν παιδεύσαι μὴ μεταβαίνειν. Φεῦ τῆς ἀποτομίας καὶ ἀπανθρωπίας !

Τίς οὐ μελαγχολήσει ἀκούων ταῦτα ; Διὰ ταῦτα ὀλίγοι καὶ κακοί εἰσιν οἱ δοκοῦντες μετέχειν λόγου. Ἀλλὰ καὶ τινα τῶν μοναστηρίων λελωδημένους λαμβάνουσι καὶ νοσοκομοῦσι· καίτοι ἐνὸς ὄντος τοῦ λελωδημένου, εἰς ἕνα διαδίδει καὶ ἡ ὠφέλεια. Τοῦ δὲ διδασκάλου ἐνὸς μὲν ὄντος, εἰς πολλοὺς δὲ διαδιδασκαλίας διὰ τῆς διδασκαλίας, οὐ κήδονται· καὶ ταῦτα οὐδένα πόνον ἢ ὄχλον παρέχοντος τοῖς συμπαροῦσιν· οὐδεμίαν ζημίαν· ἀλλὰ καὶ οἶον ἀπολογοῦνται ὑβρίζοντες· οἴδαμεν, φασίν, ὅτι πάντες οἱ αἰρεσιάρχαι γραμματικοὶ καὶ ῥήτορες ἦσαν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο σύνες, ὧ ἀλόγων σοφώτατε, ἐπεὶ καὶ τῷ μέρει τούτων προστίθῃ· τίνες ἦσαν οἱ πειθόμενοι τοῖς αἰρεσιάρχαις ; καὶ τίνας οἱ ἐν λόγοις καταβάλλοντες ; τίνων τὰ ὑπομνήματα, δι' ὧν ταῦτα γινώσκεις ἂ φῆς ; τίνες δὲ οἱ μᾶλλον εὐπιστοὶ καὶ εὐαπάητοι ; οὐχὶ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἐπιπόλαιοι ; Ταῦτα οὖν ἡμεῖς διεξήλθομεν, γράφει ὁ λόγιος Παχώμιος μοναχὸς, ἀναγκαζόμενοι ὑπὸ τῶν ἀλογιστῶν· μᾶλλον δὲ, ἐλεοῦντες αὐτοὺς τῆς κουρότητος (α).

Δυστυχῶς οὐ πάντες οἱ λεγόμενοι Χριστιανοί, Χριστιανοί εἰσιν· ὀλίγοι δὲ καὶ σπάνιοι οἱ εὐσεβεῖς καὶ Χριστοῦ μαθηταί. Χριστιανὸς ἐκ τῆς συνθήκης παραβῆ καὶ τὰς ἐπαγγελίας καταπατήσῃ, καὶ τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου ἀθετήσῃ, καὶ τὰ τῶν ἐθνικῶν πράττει, οὐδὲν ὄφελος τὸ καλεῖσθαι αὐτὸν Χριστιανόν. Καὶ μὴ θαυμάσης, ἐκ καὶ ποιμένες τινὲς λύκοι γίνονται. Πρὸς γὰρ ἐπισκόπους καὶ πρεσβυτέρους διαλεγόμενος ὁ Ἀπόστολος ἔλεγεν, ὅτι ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα. Ὡστε μηδεὶς πλανᾷτω ὑμᾶς, ἔχων ἑξωθεν σχῆμα ἀγγελικόν, ἑσθῆν δὲ διαβολικόν. «Τὸν λαμπρῶς ἀπτόμενον ὑποθέσεως, καὶ τὸν νοῦν τῶν ἱερῶν Γραφῶν ἐρμηνεύσαι πειρώμενον, χρὴ τὴν μὲν γλῶτταν ἔχειν σεμνήν τε καὶ τρανήν, τὴν δὲ γνώμην εὐσεβῆ τε καὶ εὐαγῆ, ἀκολουθεῖν τε αὐταῖς, καὶ μὴ ἡγεῖσθαι, μηδὲ πρὸς τὸ οἰκεῖον βούλημα τὸν ἐκείνων νοῦν ἐκδιᾶζεσθαι. Τοῖς γὰρ παραποιεῖν καὶ παρερμηνεύειν τολμῶσι, κίνδυνος ἐπήρηται μέγιστος εἰς αὐτὴν τὴν ψυχὴν βλέπων» (β). «Ὅσοι ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύματι προβάτων, ἑσθῆν δὲ εἰσι λύκοι ἄρπαγες· οἵτινες ἔχουσι μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι. «Οὐχ ἡ δύναμις μόνον τοῦ κηρύγματος, ἀλλὰ καὶ ὁ βίος τῶν κηρυττόντων συμβαίνων τῷ κηρύγματι, τοὺς ἀνθρώπους ἐπηγάγετο» (γ). Πολλοὶ δόλιοι καὶ ἀμαθεῖς, ἀστήρικτοι καὶ νεωτερίζοντες φθείρουσιν ἢ παρερμηνεύουσι τὰς θείας Γραφάς. «Ὅρα δὲ σὺ, ἀγαπητέ, μὴ πιστεύσης αὐτοῖς, βλέπε, μὴ ἀπατηθῇς· μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ, μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερά, ἀλλ' ὁδῷ βασιλικῇ βᾶδιζε, ἥτις ἐστὶν ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία καὶ οἱ θεῶι ἡμῶν Πατέρες. Τούτους μίμησαι, τούτων μὴ χωρίζου, τούτων τὴν μνήμην ἔχε ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν τῷ νῷ ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ οὐ πλανηθῇς. Ὅταν ἴδῃς πολλοὺς ἀσυνετοῦκτας, μὴ ξενίζου· δεῖ ταῦτα γενέσθαι. Ὅταν ἴδῃς πολλοὺς ψευδοπροφήτας, ψευδοχρίστους, πλανολόγους, ὑπομνήσθητι τοῦ Δεσπότου λέγοντος, ὅτι ἐγερθήσονται ψευδοπροφῆται καὶ ψευδόχριστοι, ὥστε, εἰ δυνατόν πλανῆσαι καὶ τοὺς ἐκλε-

(α) Τόμ. 4Η'. 1353 κ. ε. (β) Ἰσιδ. ΟΗ'. 965. (γ) Ἰσιδ. ΟΗ'. 981.

κτούς· ἀλλ' οὐαὶ τοῖς γράρουνσι πονηρίαν. Ὅταν ἴδῃς τοὺς εὐλαβεῖς, καὶ πιστοὺς καὶ τοὺς ὄντως σοφοὺς προπηλακίζομένους καὶ ἐξουθενουμένους, τοὺς δὲ ἐναγεῖς καὶ ἀλαζόνας, τοὺς ψευδοδιδασκάλους καὶ σοφιστὰς προτιμωμένους καὶ προχειρίζομένους, ὑπομνήσθητι τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος, ὅτι πονηροὶ ἄνθρωποι καὶ γόητες προσκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι· καὶ ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνης, καὶ διδασκαλίαις δαιμόνων ἀκαθάρτων· καὶ, ὅτι ἔσται καιρὸς, ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐπισωρεύουσιν ἐαυτοῖς διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν· καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. Ἀλλ' οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνήκαν, ἐν σκότει διαπρεύονται. «Ἐπειδὴ δὲ οἱ κακῶς δογματίζοντες θανάτου μείζονα τιμωρίαν τοῖς ἀπερισκέπτως πιστεύουσιν ἔτεκον, ἔττω τοῖς βεβηλημένοις ἄριστον φάρμακον ἢ μετὰγνωσις» (α).

Πάντες τοίνυν οἱ κληρικοὶ, πάντες οἱ λόγιοι, οἱ εἰδότες γράμματα, οἱ καυχώμενοι ἐπὶ τῷ τοῦ Χριστιανοῦ ὀνόματι, ὀφείλομεν μελετᾶν καὶ ἐρευνᾶν τὰς θείας Γραφάς, καὶ καρπύσθαι τὴν ἐν αὐταῖς ὠφέλειαν καὶ γινώσιν μὴ ἀμελεῖν τοῦ ἀπαραιτήτου, καὶ ὄντως ἀναγκαίου τούτου καὶ σπουδαίου καθήκοντος· καὶ γὰρ καταδικάζομεν αὐτοὶ ἑαυτοὺς εἰς τὴν πνευματικὴν τῆς ψυχῆς στέρξιν καὶ ἀτροφίαν· αὐτοὶ ἡμεῖς ἀποδιώκομεν τὸν ὁδηγὸν τῆς ἀληθοῦς ὁδοῦ τῆς ζωῆς, καὶ διευθυνόμεθα εἰς τὴν σκοτεινὴν τῆς πλάνης ὁδόν· ὁ Χριστιανὸς ἄνευ τῆς ἀγίας Γραφῆς ἔοικε στρατιώτῃ δίχα ἔπλων, ἀσθενῇ ἄνευ ἱατρικῆς θεραπείας, ὁδοιπόρῳ ἄνευ ὁδηγοῦ. Συνελόντι δ' εἰπεῖν ὁ Χριστιανὸς ὁ μὴ ἐρευνῶν καὶ ἐνδιατρίβων ἐν τῇ ἀναγνώσει τῶν θείων Γραφῶν καταδείκνυσιν ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ζέσιν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ὄντως ἀγίαν ὁρησκειαν, οὐδεμίαν προθυμίαν πρὸς τὴν ἀληθὴ καὶ σωτηριώδη γινῶσιν.

Ἀλλ' ἡ σωτήριος τῆς εὐσεβείας καὶ χρηστουμαθείας γινῶσις προσκτᾶται καὶ ἐμποδῶνται διὰ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν καλῶν παραδειγμάτων. Καὶ πρῶτοι μὲν διδάσκαλοι τῆς εὐσεβείας καὶ τῶν χρηστῶν ἡθῶν τοῖς τέκνοις, εἰσὶν οἱ γονεῖς, οἵτινες ὀφείλουσι λέγειν τοῖς τέκνοις, ὅτι ἔστι Θεός· οὐτί ἐστι πολυπραγμονεῖν. Πιστεῦειν εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν ὁρατῶν καὶ τῆς περὶ αὐτῶν προνοίας. Τὸ μὲν γὰρ ἐρικτὸν καὶ ἀλώσιμον· τὸ δὲ ἀνέφικτον καὶ ἀθήρατον. Πάνυ δὲ εἰσιν ὠφέλιμα τοῖς τέκνοις καὶ μνήμης συνεχροῦς ἀξία, διηγήματα περὶ ἀρετῆς καὶ τῶν ἐν ταύτῃ διαλαμψάντων.

Δεύτερον οἱ σπουδαῖοι καὶ ἐνάρετοι ἱερεῖς. Βίος ἄνευ λόγου μᾶλλον ὠφελεῖν πέφυκεν, ἢ λόγος ἄνευ βίου. Ὁ μὲν γὰρ καὶ σιωπῶν ὠφελεῖ· ὁ δὲ καὶ βοῶν ἐνοχλεῖ. Εἰ δὲ καὶ λόγος καὶ βίος συνδράμοιεν, φιλοσοφίας ἀπάσης ἀποτελοῦσιν ἄγαλμα.

Τρίτον οἱ ποιμένες· οἱ ὄντως ἀποστολικοὶ καὶ ἄξιοι τῶν θεοφόρων ἡμῶν Πατέρων διάδοχοι. «Λόγος δὲ διδασκαλικὸς πνευματικῶν ποιμένων, κατὰ τὸν Γρ. Νύσσης, κηρίων ἡδύτερος· πάντων δὲ ἐστὶ καὶ ἔλεος, καὶ ῥάβδος, καὶ παράκλησις, καὶ πληγή.»

Τέταρτον οἱ ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις διδάσκαλοι, ἐὰν τῷ ὄντι τιμῶσι· τὸ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα λαοσωτήριον ὑψηλὸν ἐπ' ἄγγελμα, αὐτοὶ γινόμενοι τοῖς διδασκόμενοις τύπος καὶ ὑπογραμμὸς, καλὸν μιμήσεως παράδειγμα, φεύγοντες ὡς ἀπὸ πυρὸς καὶ τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν δυστέθειαν, τὸν μέσον διδάσκοντες ὅρον, τὴν εὐσέθειαν. Τὸν διδάσκειν ἐπιχειροῦντα πράττειν γρῆ, καὶ οὕτω φράζειν· τὸν δὲ μὴ πράττοντα, οὐδὲ φράζειν δίκαιον. Διδασκαλία δὲ ὑπὸ τῶν ἔργων κοσμούμενη πίστεως ἀξία εἰκότως φαίνεται. Ἄνευ δὲ τούτων, εἰρῶνα καὶ τῶν ἰδίων λόγων ἀποφάνει τὸν λέγοντα, καὶ σπουδάζει διδάσκων. Ὅτι

(α) Ἰσιδ. τομ. ΟΗ'. 965.

δεῖ διὰ λόγου καὶ πράξεως, κατὰ τὸν ἱερὸν Κύριλλον, ὁδεύειν ἡμᾶς· καὶ μήτε πράττειν ἀλόγως, μήτε λόγον ἔχειν πράξεως χωρὶς· εἰ δέ τι ἐκ τῶν τεινύτων εἶναι βούλεται μεμονωμένον, πράξις ἔστω λοιπὸν καὶ μὴ λόγος. Λόγος γὰρ ἀχαλίνωτος κατὰ κρημνῶν ὤλητε πολλάκις τοὺς κεκτημένους· πράξις δὲ οὐδέποτε. (Ὁ) χρὴ τείνουν λόγων τέχνη συσκιάζειν τὴν ἀλήθειαν· θεῖον μὲν τοι χρῆμα ὁ λόγος· θειότερον δὲ ἡ ἀρετὴ· θειότατον δὲ ἡ εὐσέβεια. Χρὴ δὲ μὴ ἐπαίρειν τὸ φρόνημα τῶν μαθητῶν, ἀλλ' αὐξάνειν καὶ ἐνισχύειν τὴν φρόνησιν, ἐξ ἧς βλαστάνει τὰ κεδνὰ βουλευόμενα. Φρόνημα δὲ γενναῖον καὶ μέτριον οὐ τὸ πρὸς τοὺς μείζους κολακευτικόν, ἀλλὰ τὸ πρὸς τοὺς ἐλάττους συγκαταβατικόν· οὐ τὸ δουλοπρεπές, ἀλλὰ τὸ ἡμερὸν· οὐ τὸ ὑποκρίσεως μεστὸν, ἀλλὰ τὸ ἀδολον καὶ ἐλευθέριον, καὶ καπηλείην μὴ ἐπιστάμενον. Φρόνημα δὲ ὑψηλὸν καὶ ἐντιμον τὸ πιστεύειν ὅτι ἔστι Θεός, ἀλλὰ μὴ πολυπραγμονεῖν καὶ τί ἐστιν, ὡς ἀνέφικτον καὶ δυσήρατον· τὸ μὴ νομίζειν τοὺς θεοὺς χρησμούς· ἀγρυπτικὰς λογοποιίας· τοὺς δὲ τῶν δεόντων παραινέτας ληρεῖν ὑπολαμβάνειν, καὶ κατὰ πάσης ἐμοῦ ἡλικίας τε καὶ ἀξίας ἐπικωμάζειν.

Πέμπτον δὲ καὶ τελευταῖον ἡ εὐσέβεια τῆς κυβερνήσεως· ἡ πρὸς τὴν ἀρετὴν τιμὴ καὶ ἀμοιβή, καὶ ἡ πρὸς τὴν δυσώνυμον καὶ δυσκλεῆ κακίαν ἀποστροφή, ἥτις παρώσατο τὴν ἀρετὴν, καὶ τυραννεῖ, καὶ πάντα ἄνω καὶ κάτω ποιεῖ, ὡς μηδὲ κακίαν εἶναι νομίζεσθαι. Ἡ δὲ εἰς Θεὸν εὐσέβεια κρηπίς ἐστι Βασιλείας καὶ πατρικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ὁ μὲν ἀνθρώπινος νόμος ἄριστόν ἐστιν ὁρθότητος παιδεύμα, οὐ τοὺς ὀρθὰ βαδίζοντας ἐπανορθούμενος, ἀλλὰ τῶν ἀτακτούντων τὰς ὁρμὰς προαναστέλλων. Διὸ καὶ Παῦλος ἔφη, «Δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται.» Ὁ δὲ εὐαγγελικὸς φιλοσοφίας ἐστὶ προτροπή, οὐ φόβῳ τοσοῦτον, ἔσον ἐπαγγελίαις ἀναπτεροῦν τῶν φιλαρέτων τὸν πόθον. Οὐκ οὖν οἱ τούτῳ πειθόμενοι οὐ φόβῳ τοῦ νόμου, προτιμῆται δὲ τοῦ βελτίονος, τῆς ἀρετῆς ἀπρὶξ ἔχονται. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχίσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ εὖλος. Λόγος δὲ μακρὸς οὐδὲν ὠφέλησε τὸν οὐ νοοῦντα μηδέν. «Πολλοὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων, τὰ μὲν κακὰ καὶ μὴ μαθόντες δρῶσι, τὰ δὲ ἀγαθὰ οὐδὲ διδασκόμενοι συνίσταν.» (α)

Αἱ πατρικαὶ λοιπὸν Κυβερνήσεις, οἱ πνευματικοὶ Ποιμένες, οἱ Γονεῖς, οἱ Διδάσκαλοι, οἱ ὄντως φιλοπάτριδες καὶ προδηγέται τῆς εὐπλάστου καὶ φιλοτίμου νεολαίας, ἐὰν βούλωνται καὶ θέλωσιν ἔχειν πολίτας καὶ ὑπήκοον φιλόνομον, ποίμνιον θεοσεβῆς καὶ εὐσεβῆς τέκνα ἀντάξια τῶν τροφείων καὶ τῶν ἐλπίδων, μαθητὰς φιλομαθεῖς, χρηστοθήεις, καὶ μέλλοντα τῆς κοινωνίας σεμνώματα, ἀπόλυτός ἐστιν ἀνάγκη, καὶ ἐν τῶν πρώτων καθηκόντων, συνιστᾶν τὴν τῶν ἱερῶν βιβλίων ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην, ἧς ἡ ἀμέλεια κατὰ δυστυχίαν καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, ὑπερεπλέονασεν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, ἕνεκα τῆς παραγ' ωρίσεως τοῦ ἀληθοῦς συμφέροντος, τῆς ὡς μὴ ὠφελεν ἐγκαταλείψεως τῶν σεμνῶν πατρῶων ἡρώων καὶ ἑλμῶν, καὶ τῆς παραδοχῆς τῶν ἀλλοτρίων καὶ ἐπεισάκτων. Εἴθε δὲ μὴ εἰς τὸν περιούσιον λαόν, εἰς ἐνδοξον καὶ ἐπίζηλον ἔθνος χρησιμεύσωσιν ὡς ἐπιτύμβιον τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς οἱ κατωτέρω Λέοντος τοῦ σοφοῦ Ἰαμβικοὶ στίχοι·

Ἔρρει τὰ σεμνὰ τῷ χρόνῳ τῷ παμφάγῳ,
Διήθορε τὰ χρηστὰ καὶ τὰ τίμια,
Ὅλωλεν ἡ παιδείσις (τοῦ Εὐαγγελίου), ἔσθη καὶ λόγος,
Φροῦδος δὲ καὶ νοῦς, οἴχετε θεωρία,
Λέλοιπεν εὐσεβεία καὶ τελεστική·
Θέμις δ' ἀπέστη, καὶ δίκη, καὶ πᾶν καλόν.
Παῖρρησιάζεται δὲ νῦν πανουργία,
Καὶ ψεύδος ἄρχει, καὶ τυραννὶς καὶ βία·
Ἔρπει δὲ πρὸς πᾶν θεῖον ἔργον ὁ φθόνος,
Τῆς δυσσεβείας ἡνέωκται τὸ στόμα,
Ῥοιθόει δὲ χανδὸν ἡ Χάρυβδις τῆς πλάνης,
Ἐμεῖ δὲ πᾶς τις δόγματα βλασφημίας. (β)

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Προλεγόμενα γ'.	Δ'. Περι τῶν ἱερῶν παραδόσεων. ια'.
Α'. Ὅτι ἀπαραίτητον παντὶ Χριστιανῷ ἡ ἀνά- γνωσις τῶν θείων Γραφῶν. γ'.	Β'. Ἀξία τῶν θείων ἡμῶν Πατέρων καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν' ιε'.
Β'. Διὰ τί ἀσαφεῖς αἱ θεῖαι Γραφαὶ καὶ οὐ τοῖς πᾶσι καταληπταί. ς'.	Ζ'. Ὅλιγα τινὰ περὶ Πατρολογίας. κα'.
Γ'. Περι τῆς ἀληθείας τῆς Καθολικῆς καὶ 'Αποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐκκλη- νάντων ἀπ' αὐτῆς αἰρετικῶν, καὶ περὶ τῶν ἀπίστων τὰς αἵρέσεις προφασίζομένων. η'.	Ζ'. Πόθεν ὀρμηθέντες ἀνελάβομεν τὴν σύντα- ξιν τῆς παρούσης Κλειδός. κδ'.
	Τοῖς ἐντευξομένοις ταπεινὴ ὑπόμνησις. κζ'.

Αἰὼν Α'.

Κλήμης Πάππας Ῥώμης.	1. Ἑρμᾶς ἡ Ποιμήν.	9.
Βαρνάβας ἀπόστολος.	8. Διτθῆκαι τῶν ΙΒ'. Πατριαρχῶν.	9.
Ματθαίος ἀπόστολος.	8. Ἀνώνυμοι.	9.
Βαρθολομαῖος ἀπόστολος.	8. Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι Ἀχαΐας.	9.
Ἀνάκλητος Πάπας.	9. Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης.	10.

Αἰὼν Β'.

Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος.	13. Ἀρίστων Πελλαῖος.	15.
Πολύκαρπος Σμύρνης.	14. Κλαύδιος Ἀπολλινάριος.	15.
Εὐάρεστος Πάπας.	14. Ἡγήσιππος.	15.
Ἀλέξανδρος Α'. Πάπας.	14. Πάνταινος.	15.
Σήξτος Α'. Πάπας.	14. Ῥόδων.	15.
Τελεσφόρος Πάπας.	14. Μάξιμος Ἱεροσολύμων.	15.
Ἰγνίνος Πάπας.	14. Πολυκράτης Ἐφέσου.	15.
Πῖος Α'. Πάπας.	14. Θεόφιλος Καισαρείας Παλαιστίνης.	15.
Ἀνίκητος Α'. Πάπας.	14. Σεραπίων Ἀντιοχείας.	15.
Σωτὴρ Πάπας.	14. Ἀπολλώνιος Ἐφέσου.	15.
Ἐλευθέριος Πάπας.	14. Ἀνώνυμοι.	15.
Μελίτων Σάρδεων.	14. Βιεννενσίων καὶ Λογδούνων Ἐκκλησίαι.	15.
Παπίας Ἱεραπόλεως.	14. Μαρτύρια ἁγίων Ἐπιποδίου κλπ.	15.
Κοδράτος Ἀθηνῶν.	14. Βίκτωρ Πάπας.	15.
Ἀρμενίδης φιλόσοφος.	15. Ἀρχαῖος ἐπίσκοπος Ἀφρικῆς.	15.
Ἀγρίππας Κῆστρω.	15. Ἰουστίνος φιλόσοφος καὶ μάρτυς.	16.

μβ'.

Τατιανὸς Ἀσσύριος.
Ἀθηναγόρας φιλόσοφος.
Θεόφιλος Ἀντιοχείας.

ΠΙΝΑΞ

16.	Ἑρμίας φιλόσοφος.	16.
16.	Βίρηναιος Λουγδούνων.	17.
16.		

ΑΙΩΝ Γ'.

Κλήμης Ἀλεξανδρεύς.
Ζεφυρίνος Πάπας.
Γάιος πρεσβύτερος Ῥωμαῖος.
Ἰούλιος Ἀφρικανός.
Κάλλιστος Α'. Πάπας.
Οὐρόβανος Πάπας.
Ἀστέριος Οὐρόβανος Πάπας.
Ποντιανὸς Πάπας.
Ἀνθρόος Πάπας.
Φαβιανὸς Πάπας.
Ἀλέξανδρος Ἱεροσολύμων.
Ἀνατόλιος Λαοδικείας.

18.	Θεόγνωστος Ἀλεξανδρείας.	20.
19.	Πιέριος.	20.
19.	Μαλγίων πρεσβύτερος Ἀντιοχείας.	20.
20.	Ἰππόλυτος ἐπίσκοπος Πόρτου.	21.
20.	Γρηγόριος Νεοκαισαρείας ὁ θαυματουργός.	21.
20.	Διονύσιος Ἀλεξανδρείας.	22.
20.	Μακάριος Μάγνης.	22.
20.	Ἀρχέλλας Μεσοποταμίας.	22.
20.	Πάμφιλος μάρτυς.	22.
20.	Φιλέας ἐπίσκοπος Θμουϊτῶν.	22.
20.	Θεωνᾶς Ἀλεξανδρείας.	23.
20.	Ὀριγένης.	23.

ΑΙΩΝ Δ'.

Μεθόδιος ἐπίσκοπος καὶ μάρτυς.
Ἀλέξανδρος Λυκοπόλεως.
Πέτρος Α'. Ἀλεξανδρείας.
Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας.
Εὐστάθιος Ἀντιοχείας.
Τίτος Βόστρων.
Μάρκελλος Ἀγκύρας.
Θεόδωρος Ἡρακλείας.
Εὐσέβιος Παμφίλου.
Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας.
Βασίλειος Καισαρείας ὁ μέγας.
Κύριλλος Ἱεροσολύμων.
Πέτρος Ἀλεξανδρείας ὁ Β'.
Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας.
Ἀπολλινάριος Λαοδικείας.
Ἰσχακ ἐξ Ἰουδαίων Χριστιανός.
Διόδωρος Ταρσοῦ.
Μακάριος Αἰγύπτιος.
Μακάριος Ἀλεξανδρεύς.

28.	Παλλάδιος Ἐλενοπόλεως ἱστορία Λαυσαϊκή.	103.
28.	Γρηγόριος Ναζιανζηνός.	105.
28.	Καيسάριος ἀδελφὸς Γρηγορίου.	130.
28.	Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου.	130.
29.	Δίδυμος Ἀλεξανδρεύς.	131.
29.	Νεκτάριος Κωνσταντινουπόλεως.	136.
29.	Φίλων Καρπασίου.	136.
29.	Ἀστέριος Ἀμασειας.	137.
29.	Νεμέσιος Ἐμέσης.	137.
63.	Ἱερώνυμος Ἑλλην θεολόγος.	138.
70.	Πατέρες Αἰγύπτιοι.	138.
97.	Ὀρσίσιος.	138.
99.	Σεραπίων.	138.
100.	Παχώμιος.	138.
100.	Ἀντώνιος ὁ μέγας.	138.
100.	Θεόδωρος ἁββᾶς.	139.
100.	Ἡσαίας ἁββᾶς.	139.
100.	Εὐάγριος Ποντικός.	139.
100.		

ΑΙΩΝ Ε'.

Ἐπιφάνιος Κύπρου.
Νόννος Πανοπολίτης.

140.	Γρηγόριος Νύσσης.	150.
150.	Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.	164.

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Μελέτιος μοναχός.	218.	Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης.	276.
Σεβηριανὸς Γαβᾶλων.	220.	Ζώσιμος Ἀββᾶς.	314.
Θεόφιλος Ἀλεξανδρείας.	220.	Νεῖλος Ἀββᾶς.	314.
Παλλάδιος Ἐλενοπόλεως.	221.	Ἑπερέχιος Ἀββᾶς.	317.
Φιλοστύργιος ἱστορικός.	222.	Θεοδῶρητος Κύρρου.	317.
Ἀττικὸς Κωνσταντινουπόλεως.	223.	Βασίλειος Σελευκείας.	345.
Πρόκλος Κωνσταντινουπόλεως.	224.	Εὐθάλιος διάκονος.	346.
Φλαβιανὸς Κωνσταντινουπόλεως.	224.	Ἰωάννης Καρπάθιος.	347.
Μάρκος Ἐρημίτης.	225.	Εὐδοκία Αὐγούστα.	347.
Μάρκος Διάδοχος.	225.	Λίνειας Γαζαῖος.	347.
Μάρκος Διάκονος.	225.	Ζαχαρίας Μιτυλήνης.	347.
Θεόδωρος Μοψουεστίας.	225.	Γελάσιος Κυζικηνός.	348.
Συνέσιος Πτολεμαίδος.	226.	Θεότιμος Τόμιος.	349.
Ἀρσένιος Ἐρημίτης.	229.	Ἀμμώνιος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας.	349.
Σωκράτης Σχολαστικός.	230.	Ἀνδρέας Σαμοσάτων.	349.
Ἑρμείας Σωζόμενος.	238.	Γεννάδιος Κωνσταντινουπόλεως.	349.
Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.	250.	Κυντιανὸς Ἀρχουλιανῶν.	350.
Θεόδωρος Ἀγκύρας.	274.	Κάνδιδος Ἰσαυρος.	350.
Παῦλος Ἑμέστης.	274.	Ἀντίπατρος Βόστρων.	350.
Ἀκάκιος Βεῤῥοίας.	274.	Δαλμάτιος Μοναχός.	350.
Ἰωάννης Ἀντιοχείας.	274.	Τιμόθεος Βηρυτου.	350.
Μέμων Ἐφέσου.	275.	Εὐστάθιος Βηρυτου.	351.
Ἀκάκιος Μελιτινῆς.	275.	Βυζαντινῆς ἱστορίας προσθήκαι τοῦ Ε' αἰῶνος.	351.
Βαβύλας Ἐδέσσης.	275.	Ζώσιμος ἱστορικός.	351.
Φίρμος Καισαρείας Καππαδοκείας.	275.	Φλάκκος Μεροβίδης.	352.
Ἀμφιλόγιος Σίδης.	275.	Ἰωάννης Λυδός.	352.

Α | Ω Ν ΣΤ'.

Τιμόθεος πρεσβ. Κωνσταντινουπόλεως.	353.	Ἀγαπητὸς διάκονος.	656.
Ἰωάννης Μαζέντιος.	353.	Λεόντιος Βυζάντιος.	357.
Θεόδωρος Ἀναγνώστης.	353.	Ἐφραίμ Ἀντιοχείας.	359.
Προκόπιος πρεσβ. Τύρου.	354.	Παῦλος Σιλεντιάριος.	360.
Θεόδωρος Σκυθοπόλεως.	354.	Εὐτύχιος Κωνσταντινουπόλεως.	360.
Τιμόθεος πρεσβ. Ἱεροσολύμων.	354.	Εὐάγριος Σχολαστικός.	366.
Τιμόθεος πρεσβ. Ἀντιοχείας.	354.	Εὐλόγιος Ἀλεξανδρείας.	360.
Τιμόθεος Γ'. Ἀλεξανδρείας.	354.	Συμεὼν ὁ νέος Στυλῆτης.	366.
Θεοδόσιος Ἀλεξανδρείας.	354.	Προκόπιος Γαζαῖος.	366.
Εὐσέβιος Ἀλεξανδρείας.	354.	Ἀλέξανδρος μοναχός.	368.
Εὐσέβιος Ἑμέστης.	355.	Κοσμᾶς Ἰνδικοπλεύστης.	368.
Γρηγόριος Τάφρων.	355.	Κωνσταντῖνος διάκονος Κωνστ./πόλεως.	369.
Ἐπιφάνιος Κωνσταντινουπόλεως.	355.	Φωτεινοῦ Μανιχαίου καὶ Παύλου Χριστιανοῦ διὰ- λογοί.	369.
Ἐκθεσίς πρωτοκλησίων.	356.	Ἰωάννης τῆς Κλίμακος.	369.
Ἰσαὰκ ὁ Σύρος.	356.	Ἀγαθίας Μυριναῖος.	371.
Βαρσανούφιος Ἀββᾶς.	356.	Δωρόθεος ἀρχιμανδρίτης.	371.
Εὐστάθιος μοναχός.	356.	Γρηγόριος Ἀντιοχείας.	372.
Ἰουστινιανὸς αὐτοκράτωρ.	365.		

μδ'.

ΠΙΝΑΞ

Ἰωάννης Νηστευτῆς Κωνστ/πόλεως.	373.	Ξανδρείας ἐκθεσις πίστεως.	381.
Ἀναστάσιος Σιναίτης Ἀντιοχείας.	373.	Προκόπιος Καισαρεὺς ἱστορικός.	382.
Ἀναστάσιος Ἀντιοχείας ἕτερος.	381.	Κόριππος Ἀφρικανὸς ἱστορικός.	383.
Ἀναστασίου Θεουπόλεως καὶ Κυρίλλου Ἀλε-	381.		

ΑΙΩΝ Ζ'.

Ζαχαρία Ἱεροσολύμων.	384.	Θαλάσσιος Ἀββᾶς.	396.
Μόδεστος Ἱεροσολύμων.	384.	Θεόδωρος πρεσβύτερος Ραϊθοῦ.	396.
Ἰόθιος μοναχός.	384.	Χρονικὸν Πασχάλιον.	397.
Ἐρέθιος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας.	385.	Γεώργιος Πισιδας.	398.
Πέτρος Λαοδικείας.	385.	Ὀλυμπιόδωρος διάκονος Ἀλεξανδρείας.	399.
Ἰωάννης Μόσχος ὁ καὶ Εὐκρατᾶς.	385.	Ψύχιος πρεσβύτερος Ἱεροσολύμων.	399.
Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων.	385.	Λεόντιος Νεαπόλεως τῆς Κύπρου.	400.
Ἀναστάσιος Ἀββᾶς.	387.	Λεόντιος Δαμασκηνός.	400.
Ἀναστάσιος Δ'. Ἀντιοχείας.	387.	Ἰωάννης Μαλάλας.	400.
Ἀναστάσιος πρεσβ. Ἀντιοχείας.	387.	Ἀνδρέας Κρήτης.	401.
Ἀντίοχος μοναχός.	387.	Γρηγόριος Ἀκραγαντίνων.	402.
Μάξιμος ὁ ὁμολογητής.	389.	Θεοφύλακτος Σιμοκάττης.	402.

ΑΙΩΝ Η'.

Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.	403.	Πανταλέων διάκονος.	424.
Ἰωάννης Κωνσταντινουπόλεως.	421.	Ἀδριανὸς μοναχός.	424.
Ἰωάννης Νικαίας.	421.	Ἐπιφάνιος διάκονος Κατάντης.	424.
Ἰωάννης πρεσβύτερος Εὐβοίας.	421.	Μαχώμιος μοναχός.	424.
Ἰλίας Κρήτης.	422.	Φιλόθεο; μοναχός.	425.
Θεόδωρος Ἀβουκάρας.	422.	Ταράσιος Πατριάρχης Κωνστ/πόλεως.	425.
Γερμανὸς Α'. Κωνσταντινουπόλεως.	422.	Θεόδωρος Στενδίτης.	425.
Κοσμάς Ἱεροσολυμίτης.	423.	Νικηφόρος πατριάρχης Κωνστ/πόλεως.	429.
Ἀνώνυμος.	423.		

ΑΙΩΝ Θ'.

Στέφανος διάκονος Κωνσταντινουπόλεως.	431.	Πέτρος Σικελιώτης.	453.
Προκόπιος διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ.	431.	Βαρθολομαῖος Ἐδεσσηνός μοναχός.	454.
Γρηγόριος Δεκαπολίτης.	431.	Νικήτας Δαυὶδ Παφλαγών.	454.
Χριστόφορος πατρ. Ἀλεξανδρείας.	431.	Νικήτας Βυζάντιος.	455.
Μεθόδιος πατρ. Κωνσταντινουπόλεως.	431.	Θεόγνωστος μοναχός.	455.
Γεώργιος Νικομηδείας.	432.	Ἀνώνυμος.	455.
Φώτιος πατρ. Κωνσταντινουπόλεως.	433.	Ἰωσήφ ὁ ὕμνογράφος.	456.

ΑΙΩΝ Ι'.

Ίώσηπος χριστιανός.	457.	Λέων Γραμματικός.	469.
Νικηφόρος φιλόσοφος.	460.	Θεόδωρος Δαφνοπάτης.	469.
Ἀνδρέας Καισαρείας.	460.	Νικηφόρος πρεσβύτερος.	469.
Ἀρέθας Καισαρείας.	461.	Εὐτύχιος Ἀλεξανδρείας.	469.
Ἰωάννης Γεωμέτρης.	461.	Γεώργιος μοναχός.	469.
Κοσμᾶς Βεσττήτωρ.	461.	Κωνσταντῖνος Πορφυρογέννητος.	470.
Λέων Πατρίκιος.	461.	Ἱεροκλῆς Γραμματικός.	475.
Ἀθανάσιος Κορίνθου.	462.	Δέξιππος Ἀθηναῖος.	480.
Ἐγχειρίδια ἑλληνικά.	462.	Εὐνάπιος Σαρδιανός.	480.
Λέων αὐτοκράτωρ καὶ φιλόσοφος.	463.	Πέτρος Πατρίκιος.	480.
Θεοφάνης ὁ ὁμολογητής.	464.	Πρίσκος ῥήτωρ.	480.
Ἀνώνυμος.	465.	Μένανδρος Προτίκτωρ.	480.
Λέων Γραμματικός.	465.	Θεοφύλακτος Σιμοκάττης.	480.
Ἀναστάσιος βιβλιοθηκᾶριος.	465.	Νίκων ἅγιος.	480.
Βυζαντινοὶ ἱστορικοὶ μετὰ Θεοφάνην.	465.	Θεοδόσιος μοναχός.	480.
Ἀνώνυμος.	465.	Συμεὼν μεταφραστής.	481.
Ἰωάννης Ἱεροσολυμίτης.	466.	Βασίλειος Πορφυρογέννητος.	486.
Ἰωάννης Καμηνιάτης.	466.	Λέων διάκονος.	486.
Δημήτριος Κυδώνης.	466.	Νικηφόρος Φωκᾶς.	487.
Συμεὼν Μάγιστρος.	466.	Ἰππόλυτος Θηβαῖος.	487.
Γεώργιος Σύγκελλος.	467.	Ἰωάννης μοναχός Γεωργίδης.	487.
Ἰωσήφ Γενέσιος.	467.	Ἰγνάτιος διάκονος.	487.
Γεώργιος Ἀμαρτωλός.	467.	Νεῖλος ἑπαρχος.	487.
Νικόλαος πατρ. Κωνσταντινουπόλεως.	468.	Χριστόφορος Ἀσεκρίτης.	487.
Ἀνώνυμος.	468.	Μιχαὴλ Ἀμαρτωλός.	487.
Βασίλειος Νέων Πατρῶν.	468.	Ἀνώνυμος.	487.
Βασίλειος Καισαρείας ὁ νέος.	468.	Σουτδας.	487.
Γρηγόριος πρεσβύτερος Καισαρείας.	468.	Οἰκουμένιος Τρίκκης.	488.
Ἀνώνυμος.	469.	Κανονικὸν Ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον.	489.
Μωσῆς Βαρ-Σέφας.	469.		

ΑΙΩΝ ΙΑ'.

Ἀνώνυμος.	495.	Σαμωνᾶς Γάζης.	497.
Θεόδωρος Ἰκονίου.	495.	Λέων Ἀχριδῶν.	497.
Λέων πρεσβύτερος.	495.	Νικήτας Στηθάτος.	497.
Λέων Γραμματικός.	495.	Ἰωάννης Εὐχαΐτων.	497.
Ἰωάννης πρεσβύτερος.	495.	Ἰωάννης Ξιφιλῖνος πατρ. Κωνστ.	498.
Ἐπιφάνιος μοναχός.	495.	Ἰωάννης διάκονος Κωνσταντινουπόλεως.	498.
Ἀλέξιος πατριάρχης.	496.	Γεώργιος Κεδρηνός.	499.
Δημήτριος Σύγκελλος.	496.	Ἰωάννης Σκυλίτζης.	499.
Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος.	496.	Μιχαὴλ Ψελλός.	499.
Νικήτας Χαρτοφύλαξ.	496.	Διαθήκη Σολομώντος.	500.
Μιχαὴλ Κηρουλάριος πατρ. Κωνσ/πόλεως.	496.	Θεοφύλακτος Βουλγαρίας.	501.

μς'.

Νικηφόρος Βριέννιος.
Κωνσταντίνος Μανασσῆς.
Νικόλαος Γ'. πατρ. Κωνσ/πόλεως.
Λουκάς Ἀββᾶς Κρυπτοφέρρης.
Νίκων μοναχός.

ΠΙΝΑΞ

504.	Ἀναστάσιος Καισαρείας.	503.
504.	Νικήτας Σεβρών.	505.
505.	Ἰάκωβος μοναχός.	505.
505.	Μιχαήλ Ἀτταλειάτης.	506.
505.		

ΑΙΩΝ Β'.

Φίλιππος Σολιτάριος.
Ἰωβ μοναχός.
Πέτρος Χρυσολάνος.
Ἀλέξιος Κομνηνός ὁ Α'.
Εἰρήνη Αὐγούστα.
Ἡλίας Ἐκδικος.
Νικήτας Σεβρώνιος.
Νικηφόρος Βοτανειάτης.
Νικήτας Σίδης.
Εὐθύμιος Ζιγαβηνός.
Ἄννα Κομνηνή.
Θεοφάνης Κερκυεύς.
Νεῖλος Δοξαπατρῆς.
Ἰωάννης Ἀντιοχείας.
Ἰωάννης Κομνηνός ὁ Β'.
Ἰσαάκ ὁ Καθολικός.
Ἀρσένιος Φιλοθεΐτης.
Θεωριανός Ὁρθόδοξος.

507.	Ἰωάννης Κίναμος.	513.
507.	Μανουήλ Κομνηνός.	513.
507.	Ἀλέξιος Κομνηνός ὁ Β'.	514.
507.	Ἀνδρόνικος Κομνηνός ὁ Α'.	514.
507.	Ἰωάννης Φωκᾶς.	514.
507.	Ἐπιφάνιος μοναχός.	514.
508.	Πέρδικος Πρωτονοτάριος.	514.
508.	Ἀνώνυμος περὶ τῶν Ἱεροσολυμιτικῶν τόπων.	514.
508.	Θεόδωρος Πρόδρομος.	514.
508.	Ἰωάννης Ζωναρᾶς.	515.
510.	Γεώργιος Ξιφιλῖνος πατρ. Κωνστ/πόλεως.	516.
510.	Ἰσαάκιος Ἀγγελος ὁ Β'.	516.
512.	Νεόφυτος μοναχός καὶ Ἐγκλειστος.	516.
512.	Ἰωάννης Χειλᾶς.	516.
512.	Νικόλαος ἐπίσκοπος Μεθώνης.	516.
512.	Εὐστάθιος Θεσσαλονίκης.	517.
513.	Ἀντώνιος μοναχός ἡ Μέλισσα.	518.
513.	Προσθῆκαι εἰς Εὐστάθιον Θεσσαλονίκης.	521.

ΑΙΩΝ Γ'.

Θεόδωρος Βαλαμών.
Ἰσίδωρος Θεσσαλονίκης.
Νικήτας Μαρωνείας Θεσσαλονίκης.
Ἰωάννης Κίτρου.
Μάρκος Ἀλεξανδρείας.
Ἰωήλ Χρονογράφος.
Νικήτας Χωνιάτης.
Μιχαήλ Ἀχομινᾶτος Ἀθηνῶν.
Θεόδωρος Ἀλανίας ἐπίσκοπος.
Μανουήλ μέγας ῥήτωρ.
Παντελέων διάκονος Κωνσταντινουπόλεως.
Μανουήλ Χαριτόπουλος.
Γερμανός Β'. Π. Κωνστ.
Μανουήλ Β'. Π. Κωνστ.
Μιχαήλ Χοῦμνος Θεσσαλονίκης.
Θεόδωρος Δούκας Λάσκαρις.

522.	Μεθόδιος μοναχός.	528.
525.	Νικηφόρος Β'. Π. Κωνστ.	528.
525.	Κωνσταντῖνος Ἀκροπολίτης.	528.
525.	Ἀρσένιος Λύττωριανός Π. Κωνστ.	528.
525.	Γεώργιος Ἀκροπολίτης.	528.
525.	Θεόδωρος Β'. Λάσκαρις.	529.
525.	Νικηφόρος Χοῦμνος.	529.
527.	Ἀλέξανδρος Δ'. Πάπας.	529.
527.	Σίξτος Γ'. Πάπας.	529.
527.	Ἰωάννης Βέκκος Π. Κωνστ.	530.
527.	Κωνσταντῖνος Μελιτηνῶτης.	530.
527.	Γεώργιος Μετοχίτης.	530.
527.	Γεώργιος Κύπριος.	531.
528.	Γρηγόριος Κύπριος Π. Κωνστ.	531.
528.	Ἀθανάσιος Π. Κωνστ.	531.
528.	Νικηφόρος Βλεμμίδης.	532.

ΑΙΩΝ ΙΔ'.

Ἑρραίμιος Χρονογράφος.	533.	Κατάλογος βιβλιοθήκης Πάτμου.	569.
Γεώργιος Παχυμέρης.	533.	Κωνσταντῖνος Ἀρμενόπουλος.	569.
Θεόδωρος Μετοχίτης.	534.	Μακάριος Χρυσοκέφαλος.	569.
Ματθαῖος Βλάσταρις.	534.	Ἰωάννης Καλέκας Π. Κωνσταντινουπόλεως.	569.
Θεόδουλος μοναχός.	535.	Θεοφάνης Νικαίας.	569.
Θωμᾶς Μάγιστρος.	535.	Νικόλαος Καβάσιλας.	570.
Νικηφόρος Κάλλιστος Ξανθόπουλος.	535.	Γρηγόριος Παλαμᾶς.	570.
Κάλλιστος Ξανθόπουλος.	566.	Γρηγόριος Ἀκίνδυνος.	573.
Ἰγνάτιος Ξανθόπουλος.	566.	Βαρλαάμ Καλαβρός.	573.
Κάλλιστος πατριάρχης.	666.	Μανουήλ Καλέκας.	573.
Κάλλιστος Τηλικούδης.	566.	Ἰωάννης Κυπαρισιώτης.	573.
Κάλλιστος Καταφυγιώτης.	566.	Ματθαῖος Ἀσάνης Καντακουζηνός.	574.
Νικηφόρος μοναχός.	567.	Ἰωάννης Γλυκὺς Π. Κωνσταντινουπόλεως.	574.
Μάξιμος Πλανούδης.	567.	Ἰωάννης Καντακουζηνός.	574.
Νικηφόρος Γρηγοράς.	567.	Φιλόθεος Π. Κωνσταντινουπόλεως.	575.
Νεῖλος Καβάσιλας.	568.	Δημήτριος Κυδώνης.	575.
Θεόδωρος Μελιτηνιώτης.	568.	Μάξιμος Χρυσοβέργης.	576.
Γεώργιος Λαπίθας.	568.	Φιλόθεος Σηλυβρίας.	576.

ΑΙΩΝ ΙΕ'.

Συμεὼν Θεσσαλονίκης.	577.	Ἰωάννης ὁ Πλουσιοδηανός.	584.
Μανουήλ Χρυσολωρᾶς.	578.	Ἰωσήφ Μεθώνης.	584.
Ἰωάννης Κανανός.	578.	Γρηγόριος Μελισσηνός ἡ τῆς Μαμμῆς.	585.
Μανουήλ Β'. Παλαιολόγος.	578.	Γεώργιος Σχολάριος ἡ Γεννάδιος.	585.
Ἰωάννης Ἀναγνώστης.	579.	Γεώργιος Γεμιστός ἡ Πλήθων.	586.
Γεώργιος Φραντζῆς.	579.	Ματθαῖος Καμαριώτης.	587.
Γεώργιος Κωδινός Κουροπαλάτης.	580.	Μάρκος Εὐγενικός Ἐφέσου.	587.
Ἰωάννης Δούκας.	580.	Νικόλαος Ε'. Πάπας.	588.
Μιχαήλ Γλυκᾶς.	581.	Βησσαρίων Νικαίας.	588.
Ἰωάννης διάκονος Ἀνδριανουπόλεως.	582.	Γεώργιος Τραπεζούντιος.	589.
Ἡσαΐας Κύπριος.	582.	Κωνσταντῖνος Λάσκαρις.	589.
Ἰλαρίων μοναχός.	583.	Θεόδωρος Γαζῆς.	590.
Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος.	583.	Ἀνδρόνικος Κάλλιστος.	589.
Θεόδωρος Ἀγαλλιανός.	583.	Αὐτοκράτορων Κωνστ. Νεαραὶ διατάξεις.	589.
Ἰωσήφ Β'. Πατριάρχης Κωνστ.	583.	Τουρκογραφικία.	590.
Ἰωβ Ἀμαρτωλός.	583.		
Βαρθολομαῖος Ἰαννός.	583.	Πίναξ ἀλφabetικὸς ὀνομάτων καὶ πραγμάτων	
Νικόλαος Βάρβαρος.	583.	ἐν τῇ Κλειδί περιεχομένων.	593.
Ἀνώνυμος περὶ τοῦ βίου Μωάμεθ.	583.	Πίναξ Βυζαντινῶν ἱστορικῶν ἐν τε Βόννῃ καὶ ἐν	
Λαόνικος Χαλκοκονδύλης.	584.	Παρισίῳ ὑπὸ Μιγνίου ἐκδοθέντων.	604.
Λεολάρδος Χῖτος.	584.	Παροράματα.	606.
Ἰσίδωρος Καρδινάλιος.	584.	Συνδρομηταί.	609.

ΚΛΕΙΣ

ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΑΙΩΝ Α΄.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ

ΚΛΗΜΗΣ ΗΛΗΑΣ ΡΩΜΗΣ (;† 100 Μ.Χ.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

Ἐν οἷς καὶ σχετικαὶ πραγματεῖται, ἀναλύσεις, σχόλια κατὰ ἐτέρων συγγραφέων (β).

ΣΕΙΡΑ ΤΩΝ 161 ΤΟΜΩΝ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ Ι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

- * Πραγματεῖται περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων τοῦ Α΄ αἰῶνος· λατ. Σελ. 9-30. (γ)
- * Προοίμια διαφόρων εἰς τὰς ἐπιστολάς Κλήμεντος· λατινιστί. 31-198.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΝΗΣΙΑ.

- Ἐπιστολὴ πρὸς Κορινθίους Α΄. 199.
- Ἐπιστολὴ πρὸς Κορινθίους Β΄. 329.
- Ἐπιστολαὶ δύο πρὸς Παρθένους· Συρολατ. 349.
- Τεμάχια Πατέρων, ἀναγόμενα εἰς τὰς ἐπιστολάς Κλήμεντος. 453.

ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ.

- Ἐπιστολαὶ πέντε· λατινιστί. 459.
- * Προοίμια διαφόρων εἰς τὰς Διαταγὰς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων· λατίν. 509.
- * Μαρτυρίαι ἀρχαίων περὶ αὐτῶν. 514.

Διαταγαὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων διὰ Κλήμεντος εἰς βιβλία δύο. 556-1156.

(α) Εἰς τόμ. δύο. (1-2).

(β) Τὰ ξίνα ταῦτα τεμάχια διακρίνονται ἐν τῇ Κλειδί δι' ἀστερίσκου.

(γ) Οἱ ἀριθμοὶ σημαίνουν· τὰς σελίδας τῶν τόμων τῆς Πατρολογίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α΄ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Περὶ Λαϊκῶν. σελ. 557.

- α΄. Περὶ πλεονεξίας. Σελ. 560.
- β΄. Περὶ τοῦ μὴ ἀνθυερίζειν, ἢ ἀμύνεσθαι τὸν ἀδικοῦντα. 561.
- γ΄. Περὶ καλλωπισμοῦ, καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἀμαρτίας. 564.
- δ΄. Ὅτι οὐ δεῖ περιεργάζεσθαι τοὺς κακῶς ζῶντας, ἀλλὰ τῷ οἰκίῳ ἔργῳ σχολάζειν. 569.
- ε΄. Ποῖα τῆς Γραφῆς Βιβλία δεῖ ἀναγινώσκειν. 569.
- ς΄. Περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι πάντων τῶν ἐξωθεν βιβλίων. 569.
- ζ΄. Περὶ γυναικὸς φαύλης. 576.
- η΄. Περὶ ὑποταγῆς γυναικὸς πρὸς ἄνδρα, καὶ φιλάνδρου, καὶ σώφρονος. 577.
- θ΄. Περὶ τοῦ μὴ συλλοῦεσθαι γυναῖκα ἀνδράσιν. 585.
- ι΄. Περὶ μαχίμου καὶ γλωσσώδους γυναικὸς. 588.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β΄ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Περὶ Ἐπισκόπων, Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων. 593.

- α΄. Ὅτι χρὴ τὸν ἐπίσκοπον εἶναι πεπαιδευμένον, καὶ ἐμπειρον τοῦ λόγου. 593.

- β'. Οἷον εἶναι χρή τὸν ἐπίσκοπον, καὶ τοὺς λοι-
ποὺς κληρικούς. Σελ. 597.
- γ'. Τίνα χρή δοκιμάζεσθαι τὸν ἐπίσκοπον προ-
χειριζόμενον. 597.
- δ'. Ὅτι οὐχ ἐκάστη χήρα δεῖ μεταδιδόναι,
ἀλλ' ἐσθ' ὅτε καὶ τὴν ὑπανδρον προκρίνειν,
καὶ ὅτι καταπαγῇ, μεθύσῃ, ἀργῷ, οὐ μετα-
διδόναι χρή. 600.
- ε'. Ὅτι χρή ἀπροσωπόληπτον εἶναι τὸν ἐπί-
σκοπον ἐν τῷ κρίνειν, καὶ τὸ ἥθος μέτριον,
καὶ τὴν δίαίταν συνεσταλμένον. 601.
- ς'. Περὶ τοῦ μὴ εἶναι τὸν ἐπίσκοπον αἰσχροκερδῆ,
μήτε δὲ ἐγγυᾶσθαι, ἢ συνηγορεῖν. 601.
- ζ'. Οἷον χρή εἶναι τὸν μεμυημένον. 608.
- η'. Περὶ συκοφαντουμένου, ἥτοι ἐλεγχόμε-
νου. 608.
- θ'. Ὅτι ἀδωροδόκητον εἶναι χρή τὸν ἐπίσκο-
πον. 608.
- ι'. Ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἀκρίτως φειδόμενος τοῦ
ἡμαρτηκότος, ὑπαίτιος γίνεται. 609.
- ια'. Ὅπως χρή τὸν ἐπίσκοπον κρίνειν τοὺς
ἀμαρτάνοντας. 612.
- ιβ'. Διδασκαλία, ὅπως χρή προσφέρεσθαι τοῖς
μετανοοῦσι. 613.
- ιγ'. Ὅτι φεύγειν χρή τῶν ἀμαρτημάτων τὴν
πεῖραν. 616.
- ιδ'. Περὶ τῶν λεγόντων μὴ δέχεσθαι μετανο-
οῦντα, καὶ ὅτι δίκαιος, κἂν σύνεστιν ἀμαρ-
τωλῷ, οὐ συναπόλλυται αὐτῷ. 617.
- ιε'. Ὅτι χρή τὸν ἱερέα μήποτε παρορᾶν τὰ
ἀμαρτήματα, μήτε πρόχειρον εἶναι ἐν τῷ
τιμωρεῖσθαι. 624.
- ισ'. Περὶ μετανοίας, καὶ τίς αὐτῆς ὁ τρόπος,
καὶ ὅπως κατορθοῦται. 625.
- ιζ'. Ὅτι ἀνεπίληπτον εἶναι χρή τὸν ἐπίσκοπον,
ὡς τύπον τῶν ἀρχομένων. 628.
- ιη'. Ὅτι χρή τὸν ἐπίσκοπον φροντίζειν, ὅπως
ὁ λαὸς μὴ πλημμυλῇ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν
σκοπόν. 629.
- ιθ'. Ὅτι καὶ ὁ ποιμὴν, ἀμελῶς φερόμενος περὶ
τὰ πρόβατα, δίκην τίνυσσι, καὶ τὸ πρό-
βατον μὴ πειθαρχοῦν τῷ ποιμένι, κολά-
ζεται. 633.
- κ'. Ὅπως χρή τοὺς ἀρχομένους πειθαρχεῖν τοῖς
ἀρχουσιν ἐπισκόποις. 633.
- κα'. Ὅτι κίνδυνος μονομερῆ κρίσιν ποιήσασθαι,
καὶ τιμωρίαν ὀρίσαι κατὰ τοῦ μηδέπω ἐλεγ-
χθέντος. 637.
- κε'. Ὅτι μέγα παράδειγμα μετανοίας πρόκει-
ται Δαυτῷ, καὶ Νινευίται, Ἐξελίξας τε καὶ ὁ
τούτου υἱὸς Μανασσῆς. Σελ. 641.
- κγ'. Πρὸς τοὺς ἐκ καταφρονήσεως ἀμαρτάνον-
τας ἔστω παράδειγμα Ἀμών. 649.
- κδ'. Ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς Κύριος παρεγένετο
ἀμαρτωλοὺς σῶσαι διὰ μετανοίας. 652.
- κε'. Περὶ ἀπαρχῶν καὶ δεκατῶν, καὶ ὅπως ὀφεί-
λει ὁ ἐπίσκοπος, ἢ αὐτὸς μεταλαμβάνειν ἐξ
αὐτῶν, ἢ ἐτέροις διανέμειν. 660.
- κς'. Εἰς τίνος τύπον καὶ ἀξίαν ἕκαστος τῶν ἐν
τῷ κλήρῳ τέτακται παρὰ Θεῷ. 665.
- κζ'. Ὅτι φρικῶδες, ἀνθρωπον σαυτὸν ἐπιρρί-
πτειν ἀξιωματὶ τινι ἱερατικῷ· ὡς οἱ Κορεῖ-
ται, ὡς Σαοῦλ, ὡς Ὀζίας. 669.
- κη'. Περὶ δοχῆς, καὶ ὅπως χρή ἕκαστον τάγμα
τοῦ κλήρου ὑπὸ τῶν προσκαλουμένων τι-
μᾶσθαι. 672.
- κθ'. Τίς ἡ ἀξία τοῦ ἐπισκόπου, καὶ τοῦ δια-
κόνου. 676.
- λ'. Ὅπως χρή τοὺς λαϊκοὺς πειθαρχεῖν τοῖς
διακόνους. 677.
- λα'. Ὅτι μὴ χρή τὸν διάκονον ἄνευ τοῦ ἐπι-
σκόπου τι πράττειν. 677.
- λβ'. Ὅτι μὴ χρή τὸν διάκονον παρὰ γνώμην
τοῦ ἐπισκόπου δίδοναι τινὶ, ἐπὶ διαβολῇ
γὰρ τοῦ ἐπισκόπου τοῦτο πράξει. 677.
- λγ'. Ὅπως χρή τιμᾶσθαι τοὺς ἱερεῖς, καὶ σε-
πτοὺς ἡγεῖσθαι, πνευματικούς, ὄντας γο-
νεῖς. 680.
- λδ'. Ὅτι τῶν ἀρχόντων καὶ βασιλέων εἰςὶ κρείτ-
τους οἱ ἱερεῖς. 681.
- λε'. Ὅτι παρακελεύονται οἱ νόμοι καρποφορεῖν·
ὡσαύτως καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. 684.
- λς'. Ὑπόμνησις τῶν δέκα τοῦ Θεοῦ λογίων, καὶ
ὅπως αὐτὰ ἐνταῦθα διαγορεύουσι. 685.
- λζ'. Περὶ κατηγόρων καὶ συκοφαντῶν· καὶ ὅπως
χρή μὴ προχείρως πιστεύειν ἢ ἀπιστεῖν τοῖς
τοῖς τὸν κριτὴν, ἀλλὰ μετὰ ἀκριβοῦς ἐξε-
τάσεως. 689.
- λη'. Ὅτι χρή τοὺς ἀμαρτάνοντας ἰδιαζόντως
ἐξελέγχειν, καὶ τοὺς μετανοοῦντας προσ-
δέχεσθαι, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου διά-
ταξιν. 692.
- λθ'. Παραδείγματα περὶ μετανοίας. 692.
- μ'. Ὅτι οὐ χρή ἐχθρικῶς διακείσθαι πρὸς τὸν
ἄπαξ ἢ δεῦτερον ἀμαρτάνοντα. 693.

μα'. Ὅπως δεῖ προσέσθαι τὸν μετανοοῦντα, καὶ ὅπως διαγίνεσθαι πρὸς ἁμαρτάνοντας, καὶ πότε ἐκκόπτειν τῆς Ἐκκλησίας. Σελ. 696.

μβ'. Ὅτι χρὴ ἀπροσωπόληπτον εἶναι τὸν κριτὴν. 700.

μγ'. Ὅπως χρὴ τοὺς συκοφάντας τιμωρεῖσθαι. 701.

μδ'. Ὅτι χρὴ τὸν διάκονον ἐπικουφίζειν τὸ βάρος τῶν ἐπισκόπων, καὶ διευθύνειν τὰ κουφότερα. 704.

με'. Ὅτι μὴ προσῆκον χριστιανοῖς ἀντιλογίαι καὶ διαπληκτισμοί. 705.

μς'. Ὅτι οὐ χρὴ τοὺς πιστοὺς ἐπὶ τῶν ἀπίστων δικάζεσθαι, οὔτε μὲν ἐξ αὐτῶν τινα καλεῖν εἰς μαρτυρίαν τὴν κατὰ χριστιανῶν. 705.

μζ'. Ὅτι χρὴ ἐν δευτέρᾳ σαββάτων ποιεῖσθαι τὰς δίκας. 708.

μη'. Ὅτι μὴ χρὴ τὴν αὐτὴν ἐπάγειν τιμωρίαν ἐπὶ πάσης πλημμελείας, ἀλλὰ διάφορον, πρὸς τὸ διάφορον τοῦ ἁμαρτάνοντος. 708.

μθ'. Ὅποιους εἶναι χρὴ τοὺς κατηγοροῦς, καὶ μάρτυρας. 709.

ν'. Ὅτι ἐγγωρεῖ, τινὰ καὶ ἐκ προτέρων κακῶν μὴ ἀπιστεῖσθαι τὰ δεύτερα. 712.

να'. Ὅτι οὐ χρὴ μονομερεῖς τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι. 712.

νβ'. Παράδειγμα τοῦ δικαίου κρίματος, ἡ τῶν ἐξωθεν δικαστῶν περὶ τὰς ἀποφάσεις ἀσφάλεια. 713.

νγ'. Ὅτι μὴ χρὴ κατ' ἀλλήλων ἔχειν τοὺς πιστούς. 716.

νδ'. Ὅτι χρὴ τοὺς ἐπισκόπους τὰ περὶ εἰρήνης διὰ τοῦ διακόνου ὑπομιμνήσκειν τῷ λαῷ. 717.

νε'. Ἀπαρίθμησις διαφόρου προνοίας, καὶ ὅπως ἐξ ἀρχῆς καθ' ἐκάστην γενεὰν ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς εἰς μετάνοιαν πάντας. 720.

νς'. Ὅτι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐμόφρονας εἶναι τοὺς ἀνθρώπους περὶ τὴν εὐσέβειαν, παραπλησίως ταῖς ἐν οὐρανῷ δυνάμεσι. 721.

νζ'. Διατύπωσις Ἐκκλησίας καὶ κλήρου, καὶ τί ἕκαστος ἐπιτελεῖν ὀφείλει τῶν συναθροιζομένων κληρικῶν ἢ λαϊκῶν ἐν τῇ συνάξει. 724.

νη'. Περὶ συστατικῶν, ἥτοι ξένων, λαϊκῶν, κληρικῶν, ἐπισκόπων καὶ ὡς οὐ χρεῖα διαφορεῖν. 737.

νθ'. Ὅτι χρὴ ἕκαστον ὁρθροῦ καὶ ἐσπέρας σπουδαῖον εἶναι περὶ τὰς συνάξεις. 741.

ξ'. Παράδειγμα πρὸς ζῆλον ἐνάγον, ἡ Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων μάταιος συνδρομὴ ἐπὶ τοῦ νεῶς καὶ τὰς συναγωγάς. Σελ. 745.

ξα'. Ὅτι οὐχ ὅσιον προκρίνειν τὰ βιωτικὰ τῶν θείων. 748.

ξβ'. Ὅτι πάντα τὰ Ἑλλήνων ἀσεβήματα ἀποστρέφειν χρὴ. 752.

ξγ'. Ὅτι ἀργὸν οὐ χρὴ ἐσθίειν τινὰ τῶν πιστῶν ὥς οἱ περὶ Πέτρον ἀλιεῖς, καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, οἱ δὲ περὶ Παῦλον καὶ Ἀκύλαν σκηνοποιοί, οἱ δὲ περὶ Ἰούδαν Ἰακώβου γῆ; ἐργάται. 753.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Περὶ Χηρῶν.

α'. Ἐν ᾧ, ὅποιαί εἰσιν ἀληθῶς καὶ ὄντως χῆραι. Σελ. 760.

β'. Ὅτι παραιτητέον καθιστᾶν νεωτέρας χήρας διὰ τὸ ὑποπτον. 761.

γ'. Ὅποιās εἶναι χρὴ τὰς χήρας, καὶ ὅπως ἐπικουρεῖσθαι παρὰ τοῦ ἐπισκόπου. 763.

δ'. Ὅτι πανθ' ὄντιναοῦν ἐνδεῇ εὐποιεῖν χρὴ. 765.

ε'. Ὅτι καὶ τοῦ ἡθους ἐπιμελητέον τὴν χήραν. 768.

ς'. Ὅτι οὐ χρὴ γυναῖκας διδάσκειν, ἀπρεπὲς γάρ· καὶ ποῖαι γυναῖκες εἴποντο τῷ Κυρίῳ. 769.

ζ'. Οἱαί εἰσιν αἱ ψευδοχῆραι. 777.

η'. Ὅτι οὐ χρὴ παρὰ ἀναξίων λαμβάνειν τὴν χήραν, ἢ τὸν ἐπίσκοπον, ἢ ἄλλον πιστόν. 780.

θ'. Ὅτι οὐ χρὴ γυναῖκας βαπτίζειν ἀσεβεῖς γάρ, καὶ τῆς Χριστοῦ διδασκαλίας ἀλλότριον. 781.

ι'. Ὅτι οὐ χρὴ λαϊκὸν ποιεῖν ἱερατικὸν ἔργον· βάπτισμα, ἢ θυσίαν, ἢ χειροθεσίαν, ἢ εὐλογίαν. 788.

ια'. Ὅτι, πλὴν ἐπισκόπου ἢ πρεσβυτέρου, οὐδενὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν ἐπιτέτραπται τὰ τῶν ἱερέων ἐνεργεῖν· τὸ δὲ χειροτονεῖν μόνῳ ἐπισκόπῳ προσήκει, ἐτέρῳ δὲ οὐδενί. 783.

ιβ'. Ἀποτροπὴ βασκανίας. 789.

ιγ'. Ὅπως δεῖ προσεύχεσθαι τὰς χήρας ὑπὲρ τῶν διδόντων τὰ πρὸς τὰς χρείας. 789.

- ιδ'. Ὅτι οὐ χρή κομπάζειν, καὶ περιαγγέλλειν τὸ ἑαυτῆς ὄνομα, τὴν καρποφοροῦσαν κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου διάταξιν. Σελ. 792.
- ιε'. Ὅτι ἀπρεπὲς τὸ λοιδορεῖν τὸν πλησίον· ἀλλότριον γὰρ Χριστιανῶν τὸ καταρᾶσθαι. 793.
- ισ'. Περὶ μνήσεως θείας τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. 797.
- ιζ'. Ποίαν αἰτίαν ἔχει τὸ εἰς τὸν Χριστὸν βάπτισμα· καὶ διατὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἕκαστον λέγεται τε καὶ πράττεται. 800.
- ιη'. Οἷος ὀφείλει εἶναι ὁ μεμνημένος. 800.
- ιθ'. Οἷος ὀφείλει εἶναι ὁ διάκονος. 801.
- κ'. Ὅτι ὑπὸ τριῶν ἢ δύο ἐπισκόπων ὀφείλει χειροτονεῖσθαι ὁ ἐπίσκοπος, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ ἐνός· ἀδελφάριον γάρ. 804.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ'. ΒΙΒΛΙΟΥ.

Περὶ Ὁρφανῶν.

- α'. Ἐν ᾧ, καὶ ὅπως χρή τὸν ἐπίσκοπον προνοεῖν τῶν τοιούτων. 808.
- β'. Ὅπως χρή τὸν ἐπίσκοπον προνοεῖν τῶν ὀρφανῶν. 808.
- γ'. Τίνες ὀφείλουσιν ἐπικουρεῖσθαι, κατὰ τὴν Κυριακὴν διαταγὴν. 808.
- δ'. Περὶ φιλαργυρίας. 809.
- ε'. Μετὰ ποίου φόβου χρή τῶν κυριακῶν μετέχειν συνεισφορῶν. 809.
- ς'. Τίνων αἱ καρποφορίαι δεκταί, καὶ τίνων ἄδεκτοι. 812.
- ζ'. Ὅτι αἱ τῶν ἀναξίων καρποφορίαι, ἕως ἄν ὦσι τοιοῦτοι, οὐ μόνον οὐκ ἐξιλεοῦνται τὸν Θεόν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων κινοῦσιν αὐτὸν πρὸς ἀγανάκτησιν. 817.
- η'. Ὅτι βέλτιον ἐκ κόπου ἰδίου παρέχειν ταῖς χήραις, κἂν ἡ εὐτελὴ καὶ ὀλίγα, ἢ τὰ παρὰ τῶν ἀσεβῶν, κἂν πολλὰ καὶ μέγала τυγχανῇ· βέλτιον γὰρ λοιμῶ διαφθαρῆναι, ἢ παρὰ ἀσεβῶν συνεισφορὰν δέξασθαι. 820.
- θ'. Ὅτι χρή προτρέπεσθαι τὸν λαὸν ὑπὸ τοῦ ἱερέως εὖ ποιεῖν τοὺς πένητας· ὥς καὶ ὁ Σολομὼν ὁ σοφός. 820.
- ι'. Διάταξις, ἣν ἐάν τις τῶν ἀσεβῶν, βίᾳ προσρίψῃ χρήματα τοῖς ἱερεῦσιν, εἰς ξύλα καὶ ἀνθρακινὰ ἀνχλώσῃ ταῦτα, ἀλλὰ μὴ εἰς διατροφάς. 821.
- ια'. Περὶ γονέων καὶ παίδων. 821.

- ιβ'. Περὶ οἰκετῶν καὶ δεσποτῶν. Σελ. 824.
- ιγ'. Ἐν τίσιν ὑποτάσσασθαι χρή τοῖς κοσμικοῖς ἀρχουσιν. 825.
- ιδ'. Περὶ παρθένων. 825.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ε'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Περὶ Μαρτύρων.

- α'. Ὅτι τοῖς διὰ Χριστὸν θλιβομένοις παρὰ ἀπίστων, δίκαιον τοῖς πιστοῖς τὰ δέοντα παρέχειν, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου διάταξιν. 828.
- β'. Ὅτι φευκτέον τὰς πρὸς τοὺς ψευδαδέλφους συνουσίας, ὅταν ἐπιμένωσι τῇ φαυλοτητι. 832.
- γ'. Ὅτι τοῖς διὰ Χριστὸν πορθουμένοις χρή χεῖρα ὀρέγειν, κἂν κίνδυνος παρῇ. 832.
- δ'. Ὅτι φρικτὸν καὶ ὀλέθριον, τὸ ἀρνεῖσθαι Χριστόν. 833.
- ε'. Ὅτι μιμητέον Χριστὸν ἐν τῷ πάσχειν, καὶ ζήλωτέον τὴν αὐτοῦ ὑπομονήν. 833.
- ς'. Ὅτι χρή τὸν πιστὸν μήτε ῥιψοκίνδυνον εἶναι δι' ἀσφάλειαν, μήτε περιδεῖ δι' ἀνανδρίαν· ἀλλὰ καὶ φεύγειν δι' εὐλάβειαν, καὶ ἐμπεσόντα, ἀγωνίζεσθαι διὰ τὸν ἀποκείμενον στέφανον. 836.
- ζ'. Περὶ ἀναστάσεως ἀποδείξεις διάφοροι· περὶ Σιβύλλης· καὶ τί οἱ Στωϊκοὶ περὶ τοῦ φοίνικος τοῦ ὀρνέου. 837.
- η'. Περὶ Ἰακώβου ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος. 853.
- θ'. Περὶ ψευδομαρτύρων. 853.
- ι'. Ἠθικὴ παραίνεσις, ὅτι δεῖ φεύγειν ματαιολογίας, αἰσχρολογίας, εὐτραπείας, μέθην, λαγνείαν, θρύψιν. 853.
- ια'. Παραίνεσις παιδεύουσα φεύγειν τῆς εἰδωλολατρείας τὸ μύσος. 853.
- ιβ'. Ὅτι μὴ καθήκει ὧδὴν ἐθνικὴν ἢ πορνικὴν ἄδειν, οὔτε ἐπόμνυσθαι εἰδωλον· ἀσεβὲς γὰρ τοῦτο, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως ἐχθρόν. 856.
- ιγ'. Κατάλογος τῶν τοῦ Κυρίου ἑορτῶν, ἃς δεῖ φυλάσσειν· καὶ πότε τούτων ἕκαστη ὀφείλει ἐπιτελεῖσθαι. 857.
- ιδ'. Περὶ τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου· καὶ τί ἐν ἕκαστῃ ἡμέρᾳ ἐπράχθη τῶν ἐν τῷ πάθει· καὶ περὶ τοῦ Ἰούδα· καὶ ὅτι οὐ συμπαρῆν Ἰούδας ἐν τῷ τὸν Κύριον παραδιδόναι τοῖς μαθηταῖς τὰ μυστήρια. 869.

- ιε'. Περὶ τῆς μεγάλης ἐβδομάδος· καὶ διὰ τί τετράδα καὶ παρασκευὴν ἐπιτρέπουσι νηστεύειν. Σελ. 880.
- ις'. Ἀπαρίθμησις προφητικῶν προρρήσεων τὸν Χριστὸν κηρυττουσῶν, ὧν Ἰουδαῖοι τὴν ἔκθεσιν θεασάμενοι, ἐκ κακονοίας ἠπίστησαν αὐτὸν εἶναι τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ σαυρῶ κατέκριναν τὸν τῆς δόξης Κύριον. 884.
- ιζ'. Ὅπως ὀφείλει γίνεσθαι τὸ Πάσχα. 888.
- ιη'. Διάταξις περὶ τῆς μεγάλης τοῦ Πάσχα ἐβδομάδος. 889.
- ιθ'. Περὶ τῆς παννυχίδος τοῦ μεγάλου Σαββάτου, καὶ περὶ τῆς ἀναστασίμου ἡμέρας. 892.
- κ'. Προρρήσεις προφητείας περὶ Χριστοῦ τοῦ Ἰησοῦ. 896.
- ιγ'. Ὅπως χρὴ χωρίζεσθαι τῶν αἵρετικῶν. 944.
- ιδ'. Τίνες οἱ κηρύξαντες τὴν καθολικὴν διδασκαλίαν, καὶ τίνα τὰ δι' αὐτῶν παραγγέλματα. 945.
- ιε'. Ὅτι οὔτε ἀναβαπτίζειν χρὴ, οὔτε μὴν παραδέχεσθαι τὸ παρὰ τῶν ἀσεβῶν βάπτισμα δοθέν, ὃ οὐκ ἔστι βάπτισμα, ἀλλὰ μόλυσμα. 948.
- ις'. Περὶ τῶν ψευδεπιγράφων βιβλίων. 949.
- ιζ'. Περὶ κληρικῶν γαμικὰ παραγγέλματα. 956.
- ιη'. Παραίνεσις κελεύουσα φεύγειν τὴν τῶν ἀσεβῶν αἵρετικῶν κοινωνίαν. 957.
- ιθ'. Πρὸς φαυλίζοντας τὸν νόμον. 961.
- κ'. Τίς ὁ φυσικὸς νόμος, καὶ τίς ὁ ἐπείσακτος, καὶ δι' ἣν αἰτίαν ἐπεισέχθη. 964.
- κα'. Ὅτι ὑπὸ χάριν ἐσμέν, ἀλλ' οὐχὶ ὑπὸ δουλείαν τοῦ ἐπεισάκτου νόμου, οἱ εἰς Χριστὸν πιστεύοντες. 968.
- κβ'. Ὅτι ἐπείσακτος ὁ ἐπὶ θυσιῶν νόμος, ὃν περιεῖλε Χριστὸς παραγενόμενος. 968.
- κγ'. Πῶς πληρωτὴς τοῦ νόμου γέγονεν ὁ Χριστός· καὶ τίνα τοῦτου ἔπαυσεν, ἢ ἐνῆλλαξεν, ἢ μετέθηκεν. 972.
- κδ'. Ὅτι καὶ διὰ Ῥωμαίων ἠυδόκησεν ὁ Κύριος τὸν τῆς δικαιοσύνης νόμον ἐπιδείκνυσθαι. 973.
- κε'. Ὡς Θεὸς Ἰουδαίους διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ἀσέβειαν αἰχμαλώτους ποιησάμενος, ὑπὸ φόρον κατέστησε. 973.
- κς'. Ὅτι χρὴ φεύγειν τοὺς αἵρεσιώτας, ὡς ψυχῶν φθορέας. 976.
- κζ'. Περὶ παρατηρημάτων Ἰουδαϊκῶν καὶ Ἑλληνικῶν. 980.
- κη'. Περὶ παιδεραστίας, μοιχείας τε καὶ πορνείας. 984.
- κθ'. Ὅπως χρὴ τὰς γυναῖκας ὑποτάσσεσθαι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι, καὶ τοὺς ἀνδρας στέργειν τὰς ἑαυτῶν γαμετάς. 985.
- λα'. Ὅτι ἔθος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσι συμπαρτηρεῖσθαι τὰς φυσικὰς καθάρσεις, καὶ τῶν τεθνεώτων τὰ λείψανα βδελύσσεσθαι· χριστιανῶν δὲ ἀλλότριον. 988.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Σ'. ΒΙΒΑΙΟΥ

Περὶ Σχισμάτων.

- α'. Τίνες σχίσματα ποιεῖν τολμήσαντες, οὐ διέφυγον τὴν τιμωρίαν. 909.
- β'. Ὅτι οὔτε βασιλεία, οὔτε ἱερωσύνη θεμιτὸν ἐπανίστασθαι. 912.
- γ'. Περὶ τῆς Μωϋσεώς ἀρετῆς, καὶ ἀπιστίας τοῦ Ἰουδαίου ἔθνους, καὶ ὧν ὁ Θεὸς ἐθαυματουργήσῃ δι' αὐτῶν. 913.
- δ'. Ὅτι ἀποσχίζει, οὐχ ὁ τῶν ἀσεβῶν χωριζόμενος, ἀλλ' ὁ τῶν εὐσεβῶν ἀφιστάμενος. 913.
- ε'. Τίνος χάριν ἀπεβλήθη ὁ ψευδώνυμος Ἰσραήλ, ἀπόδειξις ἐκ προφητικῶν προρρήσεων. 916.
- ς'. Ὅτι καὶ παρὰ Ἰουδαίοις συνέστη θεομισθὴς διδασκαλία διαφόρων αἱρέσεων. 917.
- ζ'. Ὅπόθεν ἀνέρυσαν αἱ αἱρέσεις, καὶ ὅστις αὐτῶν ἀρχηγὸς τῆς ἀσεβείας γεγέννηται. 920.
- η'. Τίνες τῆς Σίμωνος ἀσεβείας διάδοχοι, καὶ οἷων αἱρέσεων κατήρξαν. 924.
- θ'. Ὅπως ὁ Σίμων γοητείαισι τισὶ πτῆναι θελήσας, εὐχαῖς Πέτρου κατενεχθεὶς ἐξ ὕψους κάτω συνετρίβη τοὺς πόδας καὶ τῷ χεῖρε τοὺς ταρσοὺς. 929.
- ι'. Ὅπως αἱ αἱρέσεις καὶ πρὸς ἑαυτάς καὶ πρὸς ἀλήθειαν διαφωνοῦσιν. 933.
- ια'. Ἐξήγησις ἀποστολικοῦ κηρύγματος. 936.
- ιβ'. Πρὸς τοὺς ὁμολογοῦντας, Ἰουδαῖζειν δὲ θέλοντας. 940.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ζ'. ΒΙΒΑΙΟΥ

Περὶ Πολιτείας, καὶ Εὐχαριστίας, καὶ τῆς κατὰ Χριστὸν Μυστικῆς.

- α'. Ὅτι δύο ὁδοὶ εἰσι, μία τῆς ζωῆς, ἡ φυσικὴ, καὶ μία τοῦ θανάτου, ἡ ἐπείσακτος· καὶ ὅτι ἡ μὲν ἐκ Θεοῦ, ἡ δὲ ἐκ τροπῆς κατ' ἐπιβουλὴν τοῦ ἀλλοτρίου. 996.

- 6'. Ἡθικαὶ παραινέσεις Κυριακῶν διατάξεων, συμφωνοῦσαι τῇ παλαιᾷ παρακελεύσει τῶν θείων νόμων. Ἀπαγόρευσις θυμοῦ, φθόνου, διαφθορᾶς, μοιχείας, καὶ πάσης ἀπηγορευμένης πράξεως. Σελ. 997.
- γ'. Ἀπαγόρευσις γοητείας, τεκνοκτονίας, ἐπι-
ορκίας, ψευδομαρτυρίας. 1000.
- δ'. Ἀπαγόρευσις κακολογίας, μῆνιδος, καὶ ἥθους
ὑποούλου, ἀργολογίας, ψεύδους, πλεονεξίας,
ὑποκρίσεως. 1001.
- ε'. Ἀπαγόρευσις κακοηθείας, προσωποληψίας,
ὀργῆς, μισανθρωπίας, βασκανίας. 1001.
- ς'. Περὶ οἰωνοσκοπικῆς, ἐπασιδῆς, κτλ. » 1004.
- ζ'. Ἀπαγόρευσις γογγυσμοῦ, καὶ αὐθαδείας, καὶ
ὑπερηφανείας, καὶ θρασυτήτος. 1004.
- η'. Περὶ μακροθυμίας, ἀκακίας, πραότητος,
ὑπομονῆς. 1005.
- θ'. Ὅτι χρὴ τοὺς κατὰ Χριστὸν διδασκάλους,
γονέων πλεῖον ἡγεῖσθαι· οἱ μὲν γὰρ τὸ
εὖ εἶναι, οἱ δὲ τὸ εἶναι μόνον παρέχου-
σιν. 1005.
- ι'. Ὅτι χρὴ μὴ ἀποσχίζειν τῶν ἀγίων, ἀλλ'
εἰρηνεύειν μαχομένους, κρίνειν τε δικαίως,
καὶ μὴ προσωποληπτεῖν. 1005.
- ια'. Περὶ διψύχου, ἥτοι ὀλιγοπίστου. 1005.
- ιβ'. Περὶ εὐποιίας. 1008.
- ιγ'. Ὅπως χρὴ προσφέρεσθαι τοῖς οἰκέταις τοὺς
κυρίου· καὶ ὅπως χρὴ ὑποτάσσεσθαι τοὺς
οἰκέτας. 1008.
- ιδ'. Περὶ ὑποκρίσεως, καὶ προσοχῆς νόμων, καὶ
ἐξομολογήσεων. 1008.
- ιε'. Περὶ τῆς πρὸς γονέας θεραπείας. 1008.
- ισ'. Περὶ τῆς πρὸς βασιλέα καὶ ἄρχοντας ὑπο-
ταγῆς. 1009.
- ιζ'. Περὶ καθαροῦ συνειδήτος τῶν προσευχο-
μένων. 1009.
- ιη'. Ὅτι ἡ ἐξ ἐπιβουλῆς τοῦ ἄλλοτρίου ἐπει-
σαχθεῖσα ὁδὸς, ἀσεβείας καὶ παρανομίας
πεπλήρωται. 1009.
- ιθ'. Ὅτι μὴ χρὴ τῆς εὐσεβείας ἐκκλίνειν δεξιὰ
ἢ εὐώνυμα παραινεῖ ὁ νομοθέτης. 1009.
- κ'. Ὅτι μὴ χρὴ φαυλίζειν τι τῶν προσφόρων
βρωμάτων, ἀλλ' εὐχαρίστως μεταλαμβάνειν
καὶ τεταγμένως. 1012.
- κα'. Ὅτι χρὴ φεύγειν τὴν τῶν εἰδωλοθύτων
βρῶσιν. 1012.
- κβ'. Διάταξις Κυριακῆ, ὅπως χρὴ βαπτίζειν,
καὶ εἰς τὸν τίνος θάνατον. 1012.
- κγ'. Ποίας νηστευτέον τῆς ἐβδομάδος ἡμέρας ἢ
τίνας οὐ νηστευτέον καὶ οὐ χάριν. Σελ. 1013.
- κδ'. Οἷους εἶναι χρὴ τοὺς προσευχομένους τὴν
ὑπὸ τοῦ Κυρίου δοθεῖσαν προσευχὴν. 1016.
- κε'. Εὐχαριστία μυστική. 1016.
- κς'. Εὐχαριστία ἐπὶ τῇ θείᾳ μεταλήψει. 1017.
- κζ'. Εὐχαριστία περὶ τοῦ μυστικοῦ μύρου. 1020.
- κη'. Ὅτι οὐ χρὴ ἀδιαφορεῖν περὶ τὴν κοινω-
νίαν. 1020.
- κθ'. Περὶ καρποφοριῶν διάταξις. 1020.
- λ'. Ὅπως χρὴ τὴν ἀνασάσιμον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
ἡμέραν συναθροισμένους ἐορτάζειν. 1021.
- λα'. Οἷους εἶναι χρὴ τοὺς χειροτονουμένους. 1021.
- λβ'. Πρόρρησις περὶ τῶν μελλόντων. 1021.
- λγ'. Προσευχὴ ἐξαγγελτικὴ προνοίας διαφο-
ρου. 1024.
- λδ'. Προσευχὴ ἐξαγγελτικὴ δημιουργίας δια-
φόρου. 1025.
- λε'. Προσευχὴ μετὰ εὐχαριστίας ἐξαγγέλλου-
σα τοῦ Θεοῦ τὴν περὶ τὰ ὄντα κηδεμο-
νίαν. 1028.
- λς'. Προσευχὴ ὑπομιμνήσκουσα τὴν γενομένην
τοῦ Χριστοῦ ἐνανθρώπησιν, καὶ τὴν εἰς τοὺς
ἀγίους διάφορον πρόνοιαν. 1032.
- λζ'. Προσευχὴ περιέχουσα μνήμην προνοίας,
καὶ ἀπαρίθμησην εὐεργεσιῶν διαφόρων τῶν
προνοία Θεοῦ διὰ Χριστοῦ παρασχεθεισῶν
τοῖς ἀγίοις. 1033.
- λη'. Προσευχὴ ἀντιλήψεως δικαίων. 1036.
- λθ'. Ὅπως χρὴ τοὺς κατηχομένους στοιχειοῦ-
σθαι. 1037.
- μ'. Ὅπως χρὴ τοὺς κατηχομένους ὑπὸ τῶν
ιερέων ἐν τῇ μυσταγωγίᾳ εὐλογεῖσθαι, καὶ τίνα
διδάσκεισθαι αὐτούς. 1041.
- μα'. Ἀποταγὴ πρὸς τὸν ἐναντίον καὶ συνταγὴ
πρὸς τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ. 1041.
- μβ'. Περὶ χρίσματος μυστικοῦ ἐλαίου εὐχαρι-
στία. 1044.
- μγ'. Περὶ τοῦ μυστικοῦ ὕδατος εὐχαριστία. 1044.
- μδ'. Περὶ τοῦ μυστικοῦ μύρου εὐχαριστία. 1045.
- με'. Προσευχὴ τῶν νεοτελῶν. 1048.
- μς'. Τίνας πέμποντες ἐχειροτόνησαν οἱ ἅγιοι
Ἀπόστολοι. 1048.
- μζ'. Προσευχὴ ἐωθινή. 1056.
- μη'. Προσευχὴ ἑσπερινή. 1057.
- μθ'. Εὐχὴ ἐπὶ ἀρίστῳ. 1057.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Η'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Περὶ Χρισμάτων, καὶ Χειροτονιῶν, καὶ Κανόνων
Ἐκκλησιαστικῶν.

- α'. Τίνων χάριν ἐπιτελοῦνται αἱ τῶν σημείων
δυνάμεις. Σελ. 1061.
- β'. Περὶ τῶν ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων ἀνα-
ξίων. 1065.
- γ'. Ὅτι τὸ διατάσσεται τὰ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις
ἐπιτελούμενα κορυφαϊότατον ἐστίν. 1069.
- δ'. Περὶ χειροτονιῶν. 1069.
- ε'. Ἐπίκλησις ἐπὶ χειροτονίας ἐπισκόπων. 1073.
- ς'. Ἡ Θεία λειτουργία, ἐν ᾗ προσφώνησις ὑπὲρ
κατηγουμένων. 1076.
- ζ'. Ὑπὲρ τῶν ἐνεργουμένων. 1080.
- η'. Ὑπὲρ τῶν βαπτιζομένων. 1081.
- θ'. Χειροθεσία καὶ εὐχὴ ὑπὲρ τῶν ἐν μετα-
νοίᾳ. 1084.
- ι'. Προσφώνησις ὑπὲρ τῶν πιστῶν. 1084.
- ια'. Ἐπίκλησις τῶν πιστῶν. 1088.
- ιβ'. Διάταξις Ἰακώβου, τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάννου
τοῦ Ζεβεδαίου. 1092.
- ιγ'. Προσφώνησις ἐπὶ τῶν πιστῶν μετὰ τὴν
θείαν ἀναφοράν. 1108.
- ιδ'. Προσφώνησις μετὰ τὴν μετάληψιν. 1109.
- ιε'. Ἐπίκλησις μετὰ τὴν μετάληψιν. 1112.
- ις'. Περὶ χειροτονίας πρεσβυτέρων διάταξις Ἰω-
άννου τοῦ φιλουμένου ὑπὸ τοῦ Κυρίου. 1113.
- ιζ'. Περὶ χειροτονίας διακόνων, τοῦ Φιλίππου
διάταξις. 1116.
- ιη'. Ἐπίκλησις χειροτονίας διακόνου. 1116.
- ιθ'. Περὶ διακονίσσης, Βαρθολομαίου διάτα-
ξις. 1116.
- κ'. Ἐπίκλησις ἐπὶ χειροτονίας διακονί-
σσης. 1116.
- κα'. Περὶ ὑποδιακόνου διάταξις τοῦ Θωμᾶ. 1117.
- κβ'. Περὶ ἀναγνώστῶν, τοῦ Ματθαίου διά-
ταξις. 1117.
- κγ'. Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου περὶ ὁμολογητῶν
διάταξις. 1120.
- κδ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ παρθένων. 1121.
- κε'. Λεβδαίου τοῦ ἐπικληθέντος Θωδδαίου περὶ
χρηρῶν διάταξις. 1121.
- κς'. Ὁ αὐτὸς περὶ ἐπορκιστοῦ. 1121.
- κζ'. Σίμων ὁ Κανανίτης, περὶ τοῦ ὑπὸ πόσων
ὀφείλει χειροτονεῖσθαι ὁ ἐπίσκοπος. 1124.
- κη'. Τοῦ αὐτοῦ κανόνες περὶ ἐπισκόπων, πρε-
σβυτέρων, διακόνων, καὶ λοιπῶν κληρι-
κῶν. 1124.
- κθ'. Περὶ εὐλογίας ὕδατος καὶ ἐλαίου, τοῦ Ματ-
θαίου διάταξις. Σελ. 1125.
- λ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπαρχῶν καὶ δεκατῶν. 1125.
- λα'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ περισσευμάτων. 1128.
- λβ'. Κανόνες διάφοροι Παύλου τοῦ ἀποστόλου
περὶ τῶν προσιόντων τῷ βαπτίσματι, τί-
νας δεῖ προσδέχεσθαι, καὶ τίνας ἀποβάλλ-
εσθαι. 1128.
- λγ'. Οἷας ἡμέρας δεῖ ἀργεῖν τοὺς οἰκέτας. 1133.
- λδ'. Ποίας ὥρας, καὶ διατὶ ἐν ταύταις δεῖ προ-
σεύχεσθαι. 1136.
- λε'. Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ Χριστοῦ διάταξις περὶ
ἐσπερινοῦ. 1137.
- λς'. Προσφώνησις ἐπιλύχνιος. 1137.
- λζ'. Εὐχαριστία ἐπιλύχνιος. 1140.
- λη'. Εὐχαριστία ὀρθρινή. 1141.
- λθ'. Χειροθεσία ὀρθρινή. 1141.
- μ'. Ἐπίκλησις ἐπὶ ἀπαρχῶν. 1141.
- μα'. Προσφώνησις ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων. 1144.
- μβ'. Πῶς δεῖ καὶ πότε γίνεσθαι τὰς τῶν κοι-
μηθέντων πιστῶν μνείας, καὶ ὅτι ἐκ τῶν
ὑπαρχόντων αὐτοῖς, δεῖ παρέχεσθαι πένη-
σιν. 1145.
- μγ'. Ὅτι τοὺς ἀσθεεῖς τελευτῶντας οὐδὲν ὀφε-
λοῦσι μνεῖαι, ἢ ἐντολαί. 1148.
- μδ'. Περὶ μεθύσων. 1148.
- με'. Περὶ τοῦ ἀποδέχεσθαι τοὺς διὰ Χριστὸν
διωκομένους. 1149.
- μς'. Ὅτι ἕκαστος, ἐν ᾧ ἐτάχθη κλήρῳ ὀφείλει
ἐμμένειν, καὶ φυλάττειν τὴν τάξιν, ἀλλὰ μὴ
ἑαυτῷ ἀρπάζειν τὰ μὴ ἐγγχειρισθέντα. 1149.
- Κανόνες Ἀποστολικοί. 1156.
(Ὁρ. τόμ. Πατρολογίας 137 σελ. 35).
- Ἀναγνωρισμοὶ Κλήμεντος εἰς βιβλία δέκα σωζό-
μενα εἰς λατινικὴν μετάφρασιν. 1157-1174.
- * Μαρτυρίαι παλαιῶν περὶ τῶν Ἀναγνωρισμῶν
Κλήμεντος. 1157.
- * Πραγματεία περὶ τῶν δέκα βιβλίων τῶν Ἀνα-
γνωρισμῶν Κλήμεντος τῶν πρὸς Ἰακώβον
τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου λατίν. 1172.
- Προσθῆκαι τεμαχίων διασωθέντων ἑλληνιστὶ
ἐκ τῶν Ἀναγνωρισμῶν Κλήμεντος. 1455.
- Ἐκθεσις ἀκριβεστάτη περὶ τοῦ πῶς δεῖ δέχε-
σθαι τὸν ἐξ ἑβραίων τῇ τῶν χριστιανῶν
πίστει προσερχόμενον 1455.

* Όπως χρη̃ αναθεματίζειν ἐγγράφως τὴν αἵρεσιν αὐτῶν, τοὺς ἀπὸ Μανιχαίων προσιόντας τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ.	1461.
* Πίναξ τῶν ἐν τῷ α'. τόμῳ περιεχομένων λατινιστί.	1475.

Τέλος τῶν ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 2

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Μαρτυρίαι ἀρχαίων περὶ τῶν Κλημεντίων. 9.	ΙΑ'. 'Ομιλία. 276.
* Προεισαγωγικὴ πραγματεία εἰς τὰ Κλημέν- 41.	ΙΒ'. 'Ομιλία. 301.
τια. λατινιστί.	ΙΓ'. 'Ομιλία. 329.
—	ΙΔ'. 'Ομιλία. 345.
Ἐπιστολὴ Πέτρου πρὸς Ἰάκωβον. 25.	ΙΕ'. 'Ομιλία. 356.
Διαμαρτυρία περὶ τῶν τοῦ βιβλίου λαμβανόν- 28.	ΙΖ'. 'Ομιλία. 384.
των.	ΙΗ'. 'Ομιλία. 404.
Ἐπιστολὴ Κλήμεντος πρὸς Ἰάκωβον. 32.	ΙΘ'. 'Ομιλία. 421.
Κλήμεντος τῶν τοῦ Πέτρου ἐπιδημιῶν κηρυγ- 57.	Κ'. 'Ομιλία. 448.
μάτων ἐπιτομὴ εἰς 'Ομιλίας εἴκοσιν.	
Ὅμι λ ί α ι.	Περὶ τῶν πράξεων, ἐπιδημιῶν τε, καὶ κηρυγ- μάτων τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀπο- στόλων Πέτρου ἐπιτομὴ, ἐν ᾗ καὶ ὁ αὐτοῦ συμπεριεὶληπται βίος, πρὸς Ἰάκωβον ἐπί- σκοπον Ἱεροσολύμων. 469.
Α'. 'Ομιλία. 57.	Λειτουργία τοῦ ἁγίου Κλήμεντος λατιν. 604.
Β'. 'Ομιλία. 77.	Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κλήμεντος Πάπα Ῥώ- μης. 617.
Γ'. 'Ομιλία. 112.	Ἐφραὶμ ἀρχιεπ. Χερσῶνος περὶ τοῦ θάψματος τοῦ γεγονότος εἰς παῖδα ὑπὸ τοῦ ἱερομάρ. Κλήμεντος. 691.
Δ'. 'Ομιλία. 157.	
Ε'. 'Ομιλία. 173.	
Ζ'. 'Ομιλία. 196.	
Ζ'. 'Ομιλία. 217.	
Η'. 'Ομιλία. 225.	
Θ'. 'Ομιλία. 241.	
Ι'. 'Ομιλία. 260.	

ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ. (; † 63 M.X.)

* Μαρτυρίαι ἀρχαίων περὶ Βαρνάβα καὶ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ λατινιστί. 647.	* Προλεγόμενα διαφορῶν εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐ- τοῦ λατινιστί. 659.
—	
* Κρίσεις τῶν νεωτέρων περὶ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ λατινιστί. 517.	Ἐπιστολὴ αὐτοῦ Καθολικῇ. 727.
	Ῥητόν τοῦ ἁγίου Βαρνάβα. 781.

ΜΑΤΘΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τεμάχια αὐτοῦ	781.
-------------------------	------

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Γνώμη αὐτοῦ βραχεῖα, ἣν ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀναφέρει Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης. . .	785.
--	------

ΑΝΑΚΛΗΤΟΣ ΠΑΠΑΣ ΡΩΜΗΣ (78-91 Μ.Χ.)

Ἀνακλήτου Πάπα ἐπιστολαὶ καὶ κανόνες δύο· λατινιστί. 787-817.

ΑΓΙΟΣ ΕΡΜΑΣ (;†;)

ΑΝΗΡ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ

- * Μαρτυρίαι παλαιῶν περὶ τοῦ ἁγ. Ἑρμᾶ. 819. Ποιμὴν εἰς βιβλία τρία. Ἐπιγράφεται δὲ τὸ μὲν
 * Πραγματεῖαι περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν συγγραμ- Α'. βιβλίον Ὁράματα· λατινιστί. 891.
 μάτων αὐτοῦ· λατινιστί. 833. Β'. βιβλίον Ἐπιτάγματα· 913.
 * Κρίσεις καὶ προοίμια περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς δι- Γ'. » Παραβολαί· ἑλληνολατιν. 951.
 δασκαλίας αὐτοῦ· λατινιστί. 859. ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ
 Πράξεις τῶν ἁγίων Παρθένων Πουδεντιανῆς καὶ
 Πράξιδος· λατινιστί. 1011.

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ ΙΒ'. ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ

- * Μαρτυρίαι παλαιῶν περὶ αὐτῶν· λατ. 1025. ιβ'. Διαθήκη Βενιαμὴν, περὶ διανοίας καθα-
 * Πραγματεῖαι περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγρα- ρᾶς. 1141.
 φομένου Διαθήκαι τῶν ιβ'. Πατριαρχῶν· λατινιστί. 1025.

- Αἱ Διαθήκαι τῶν ιβ'. Πατριαρχῶν τῶν υἱῶν Ἰα- * Πίναξ χρονολογικὸς εἰς τὰς Διαθήκας τῶν ιβ'.
 κώδ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. 1037. πατριαρχῶν μετὰ ἐρμηνείας αὐτοῦ· λατ. 1151.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ 12 ΔΙΑΘΗΚΩΝ

- α'. Διαθήκη Ρουβὴμ περὶ ἐννοιῶν. 1037. Ἄνω νόμου ἀνδρὸς ἀποστολικοῦ Ἐπιστολῇ
 β'. Διαθήκη Συμεὼν, περὶ φθόνου. 1045. πρὸς Διόγνητον. 1167.
 γ'. Διαθήκη Λευὶ, περὶ ἱερωσύνης καὶ ὑπερη-
 φανίας. 1052. Πρεσβυτέρων καὶ διακόνων Ἀ-
 δ'. Διαθήκη Ἰούδα, περὶ ἀνδρείας, καὶ φιλαρ-
 γυρίας, καὶ πορνείας. 1069. χαις Ἐπιστολῇ περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ
 ε'. Διαθήκη Ἰσαχάρ, περὶ ἀπλότητος. 1085. ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ ἀποστόλου. 1187.
 ς'. Διαθήκη Ζαβουλὼν, περὶ εὐσπλαγχνίας καὶ
 ἐλέους. 1089. * Μαρτυρίαι παλαιῶν περὶ αὐτῆς. 1187.
 ζ'. Διαθήκη Δάν, περὶ θυμοῦ καὶ ψεύδους. 1097. * Προεισαγωγὴ εἰς αὐτήν· λατινιστί. 1199.
 η'. Διαθήκη Νεφθαλεμ, περὶ φυσικῆς ἀγαθό-
 τητος. 1104. Πράξεις καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου
 θ'. Διαθήκη Γὰδ, περὶ μίσους. 1113. Ἀνδρέου. 1217.
 ι'. Διαθήκη Ἀσήρ, περὶ δύο προσώπων, κακίας
 καὶ ἀρετῆς. 1120.
 ια'. Διαθήκη Ἰωσήφ, περὶ σωφροσύνης. 1125.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

* Πίναξ ἀναλυτικὸς πραγμάτων καὶ λέξεων, τῶν παρὰ Κλήμεντι καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστολικοῖς πατράσι, τοῖς ἐν τοῖς δυοῖν πρώτοις τόμοις περιχομένοις, ἀναγινωσκομένων λατινιστί. 1249. * Πίναξ τῶν ἀξιοσημειωτῶν λέξεων, τῶν ἐν τοῖς Κλημεντίοις ἀναγινωσκομένων 1265.	* Πίναξ τῶν περιχομένων ἐν τῷ Β'. τόμῳ λατινιστί. 1273. ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ Διάφοροι ἀναγνώσεις ἐν ταῖς ἀποστολικαῖς Διαταγαῖς. 1277. Διάφοροι ἀναγνώσεις ἐν ταῖς Κλήμεντος Ὁμιλίαις καὶ τῇ ἐπιτομῇ. 1280. Τεμάχια τῶν Κλημεντίων. 1291.

Τέλος τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ († 96 Μ.Χ.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 3

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Προλεγόμενα λατινιστί. 9-108. * Γεωργίου Παχυμέρη προοίμιον εἰς τὰ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. 108. * Ἐπιγράμματα διάφορα εἰς τὰ τῷ ἁγίῳ Διονυσίῳ γεγραμμένα. 116. — ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ Περὶ τῆς Οὐρανίας Ἱεραρχίας εἰς κεφάλαια δέκα καὶ πέντε, μετὰ παραφράσεως Γεωργίου Παχυμέρη. 120. — ΚΕΦΑΛΑΙΑ α'. Ὅτι πᾶσα θεία ἔλλαμψις κατὰ ἀγαθότητα ποικίλως εἰς τὰ προνοούμενα προῖοῦσα, μένει ἀπλή· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐνοποιεῖ τὰ ἔλλαμπόμενα. 120. β'. Ὅτι πρεπόντως τὰ θεία καὶ οὐράνια καὶ διὰ τῶν ἀνομοίων συμβόλων ἐκφράνεται. 136. γ'. Τί ἐστὶν ἱεραρχία, καὶ τίς ἡ κατὰ ἱεραρχίαν ὄνησις. 164. δ'. Τί σημαίνει ἡ τῶν ἀγγέλων ἐπωνυμία. 177. ε'. Διατί πᾶσαι αἱ οὐράναι οὐσίαι κατὰ κοινὸν ἄγγελοι λέγονται. 196. ς'. Τίς ἡ πρώτη τῶν οὐρανίων οὐσιῶν διακόσμησις, τίς ἡ μέση, τίς ἡ τελευταία. 200.	ζ'. Περὶ τῶν σεραφίμ, καὶ χερουβίμ, καὶ τῶν θρόνων, καὶ περὶ τῆς πρώτης αὐτῶν ἱεραρχίας. 205. η'. Περὶ τῶν κυριοτήτων, καὶ τῶν δυνάμεων, καὶ τῶν ἐξουσιῶν, καὶ περὶ τῆς μέσης αὐτῶν ἱεραρχίας. 237. θ'. Περὶ τῶν ἀρχῶν, καὶ τῶν ἀρχαγγέλων καὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ περὶ τῆς τελευταίας αὐτῶν ἱεραρχίας. 257. ι'. Ἐπανάληψις καὶ συναγωγὴ τῆς ἀγγελικῆς εὐταξίας. 272. ια'. Διὰ τί πᾶσαι αἱ οὐράναι οὐσίαι, κατὰ κοινὸν δυνάμεις οὐράναι καλοῦνται. 284. ιβ'. Διὰ τί οἱ κατὰ ἀνθρώπους ἱεράρχαι ἄγγελοι καλοῦνται. 292. ιγ'. Διὰ τί ὑπὸ τῶν σεραφίμ λέγεται καθαρῶς εἶναι ὁ προφήτης Ἡσαΐας. 300. ιδ'. Τί σημαίνει ὁ παραδεδομένος ἀγγελικὸς ἀριθμός. 324. ιε'. Τίνες αἱ μορφωτικαὶ τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων εἰκόνες, τί τὸ πυρῶδες, τί τὸ ἀνθρωποειδές, τίνες οἱ ὀφθαλμοί, τίνες αἱ ῥίνες, τίνα τὰ ὦτα, τίνα τὰ στόματα, τίς ἡ ἀφή, τίνα τὰ βλέφαρα, τίνες αἱ ὀφρύες, τίς ἡ ἀκμή, τίνες οἱ ὀδόντες, τίνες οἱ ὦμοι, τίνες αἱ ὠλένας καὶ αἱ χεῖρες, τίς ἡ καρδία, τίνα τὰ στήθη, τίνα τὰ νῶτα, τίνες οἱ πόδες.

(α) Εἰς τόμους δύο. (3 — 4)

τίνα τὰ πτέρᾱ, τίς ἡ γυμνότης, τίς ἡ ἀμφίσεις, τίς ἡ λαμπρὰ ἐσθῆς, τίς ἡ ἱερατικὴ, τίνες αἱ ζῶναι, τίνες αἱ ῥάβδοι, τίνα τὰ δόρατα, τίνες οἱ πελέκεις, τίνα τὰ γεωμετρικὰ καὶ τεκτονικὰ σκευή, τίνες οἱ ἀνεμοί, τίνες αἱ νεφέλαι, τίς ὁ χαλκός, τί τὸ ἤλεκτρον, τίνες οἱ χοροί, τίνες οἱ κρότοι, τίνες αἱ χροαὶ τῶν διαφόρων λίθων, τί τὸ λεοντοειδές, τί τὸ βορειδές, τί τὸ ἀετοειδές, τίνες οἱ ἵπποι, τίνες αἱ διαφοραὶ τῶν ἵππειων χρωμάτων, τίνες οἱ ποταμοί, τίνα τὰ ἄρματα, τίνες οἱ τροχοί, τίς ἡ λεγομένη χαρὰ τῶν ἀγγέλων. 325.

Περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας· εἰς κεφάλαια ἑπτὰ, μετὰ παραφράσεως Γεωργίου Παχυμέρη. 369.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

- α'. Τίς ἡ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας παράδοσις, καὶ τίς ὁ ταύτης σκοπός. 369.
 β'. Περὶ τῶν ἐν τῷ φωτισματι τελουμένων. 392.
 γ'. Περὶ τῶν ἐν τῇ συνάξει τελουμένων. 424.
 δ'. Περὶ τῶν ἐν τῷ μύρῳ τελουμένων, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ τελειουμένων. 472.
 ε'. Περὶ τῶν ἱερατικῶν (τάξεων, δυνάμεων τε αὐτῶν καὶ ἐνεργειῶν) τελειώσεων. 500.
 ς'. Περὶ τῶν τελουμένων τάξεων. 529.
 ζ'. Περὶ τῶν ἐπὶ τοῖς κεκοιμημένοις τελουμένων. 552.

Περὶ Θεῶν Ὀνομάτων· εἰς κεφάλαια δέκα καὶ τρία, μετὰ παραφράσεως Γεωργίου Παχυμέρη. 585.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

- α'. Τίς ὁ τοῦ λόγου σκοπός, καὶ τίς ἡ περὶ Θεῶν ὀνομάτων παράδοσις. 585.
 β'. Περὶ ἡνωμένης καὶ διακεκριμένης θεολογίας, καὶ τίς ἡ θεία ἔνωσις καὶ διάκρισις. 636.
 γ'. Τίς ἡ τῆς εὐχῆς δύναμις, καὶ περὶ τοῦ μακαρίου Ἱεροθέου, καὶ περὶ εὐλαθείας καὶ συγγραφῆς Θεολογικῆς. 680.
 δ'. Περὶ ἀγαθοῦ, φωτός, καλοῦ, ἔρωτος, ἐκστάσεως, ζήλου· καὶ ὅτι τὸ κακὸν οὔτε ὄν, οὔτε ἐξ ὄντος, οὔτε ἐν τοῖς οὐσι. 693.
 ε'. Περὶ ὄντος, ἐν ᾧ καὶ περὶ παραδειγμάτων. 816.
 ς'. Περὶ ζώης. 856.

ζ'. Περὶ σοφίας, νοῦ, λόγου, ἀληθείας, πίστεως. 865.

η'. Περὶ δυνάμεως, δικαιοσύνης, σωτηρίας, ἀπολυτρώσεως, ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀνισότητος. 889.

θ'. Περὶ μεγάλου, μικροῦ, ταύτοῦ, ἐτέρου, ὁμοίου, ἀνομοίου, στάσεως, κινήσεως, ἰσότητος. 909.

ι'. Περὶ παντοκράτορος, παλαιοῦ ἡμερῶν· ἐν ᾧ καὶ περὶ αἰῶνος καὶ χρόνου. 936.

ια'. Περὶ εἰρήνης, καὶ τί βούλεται αὐτὸ τὸ αὐτοεῖναι· τίς ἡ αὐτοζωή, καὶ τίς ἡ αὐτοδύναμις, καὶ τὰ οὕτω λεγόμενα. 948.

ιβ'. Περὶ Ἀγίου ἀγίων, Βασιλέως βασιλέων, Κυρίου κυρίων, Θεοῦ θεῶν. 969.

ιγ'. Περὶ τελείου καὶ ἐνός. 977.

Περὶ Μυστικῆς Θεολογίας· εἰς κεφάλαια ἑπτὰ, μετὰ παραφράσεως Γεωργίου Παχυμέρη. 997.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

- α'. Τίς ὁ θεὸς γνόμενος. 997.
 β'. Πῶς δεῖ καὶ ἐνοῦσθαι, καὶ ὕμνους ἀνατιθεῖναι τῷ πάντων αἰτίῳ, καὶ ὑπὲρ πάντα. 1025.
 γ'. Τίνες αἱ καταφατικαὶ θεολογίαι, τίνες αἱ ἀποφατικαί. 1032.
 δ'. Ὅτι οὐδὲν τῶν αἰσθητῶν ὁ παντὸς αἰσθητοῦ καθ' ὑπεροχὴν αἷτιος. 1040.
 ε'. Ὅτι οὐδὲν τῶν νοητῶν ὁ παντὸς νοητοῦ καθ' ὑπεροχὴν αἷτιος. 1045.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

- α'. Γαῖῳ Θεραπευτῇ. 1065.
 β'. Τῷ αὐτῷ Γαῖῳ Θεραπευτῇ. 1068.
 γ'. Τῷ αὐτῷ Γαῖῳ. 1069.
 δ'. Τῷ αὐτῷ Γαῖῳ Θεραπευτῇ. 1072.
 ε'. Δωροθέῳ λειτουργῷ. 1073.
 ς'. Σωσιπάτρῳ ἱερεῖ. 1077.
 ζ'. Πολυκάρπῳ ἱεράρχῃ. 1077.
 η'. Δημοφίλῳ Θεραπευτῇ, περὶ ἰδιοπραγίας καὶ χρηστότητος. 1084.
 θ'. Τίτῳ ἱεράρχῃ ἐρωτήσαντι δι' ἐπιστολῆς, τίς ὁ τῆς σοφίας οἶκος, τίς ὁ κρατῆρ, καὶ τίνα τὰ βρώματα αὐτῆς, καὶ τὰ πόματα. 1104.
 ι'. Ἰωάννῃ Θεολόγῳ, ἀποστόλῳ καὶ εὐαγγελιστῇ, περιορισθέντι κατὰ Πάτμον τὴν νῆσον. 1117.

Λειτουργία τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀ- θηνῶν· λατινιστί.	1123.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὰ τοῦ ἁγίου Διονυσίου· λατινιστί.	1175.
Ὅνομαστικὸν εἰς τὰ τοῦ ἁγίου Διονυσίου· ἑλλη- νολατινιστί.	1133.	* Πίναξ τῶν ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί.	1189.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 4

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Τοῦ ἁγίου Μαξίμου πρόλογος εἰς τὰ τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου.	15.	* Μιχαὴλ Συγγέλου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον.	617.
* Ἑρμηνεία λέξεων κατὰ στοιχεῖον ἐκφερομένων τῇδε τῇ βίβλῳ.	23.	* Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπα- γίτου κατὰ Μεθόδιον, ἡ ὡς ἄλλοι, Μητρό- δωρον.	669.
* Τοῦ ἁγίου Μαξίμου σχόλια εἰς τὰ τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου — εἰς τὸ Περὶ τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας.	29.	* Σημειώσεις εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Διο- νυσίου· λατινιστί.	685.
* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.	114.	* Ἐρδὴ εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον· λατιν.	689.
* Τοῦ αὐτοῦ σχόλια εἰς τὸ Περὶ Θεῶν ὀνομά- των.	186.	* Βίος τοῦ ἁγίου Διονυσίου· λατινιστί.	695.
* Τοῦ αὐτοῦ σχόλια εἰς τὸ Περὶ τῆς Μυστικῆς θεολογίας.	416.	* Ζητήματα τέσσαρα περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν συγγραμμάτων Διονυσίου· λατινιστί.	869.
* Γεωργίου τοῦ Παχυμέρη παράφρασις εἰς τὰς τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐπιστολάς.	433.	* Ἐκλογαὶ περὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀρεο- παγίτου· λατινιστί.	953.
* Σημειώσεις εἰς τὴν παράφρασιν Γ. Παχυμέρη εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἁγίου Διονυσίου· λα- τινιστί.	509.	* Ἀπολογητικὴ πραγματεία περὶ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου· λατινιστί.	981.
* Τοῦ ἁγίου Μαξίμου σχόλια εἰς τὰς ἐπιστο- λάς τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγί- του.	527.	* Ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ Ἀρεοπαγίτου κατὰ αἰ- ρετικοῦ Καλβινιστοῦ· λατινιστί.	1011.
* Βίος καὶ ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἀρεο- παγίτου ἐκ τῶν μηναιῶν τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας μηνὸς Ὀκτωβρίου τῇ γ'. 577.		* Πραγματεία περὶ τῶν συγγραμμάτων τῶν κοινῶς καλουμένων Ἀρεοπαγιτικῶν, περὶ τοῦ συγγραφέως, τῆς πίστεως αὐτοῦ, εἰ ὁρ- θόδοξος ἦν ἢ αἰρετικὸς, εἴτε Ἀπολλι- ναριστῆς, εἴτε Μονοφυσίτης, εἴτε Εὐτυ- χιανός.	1025.
* Συμπεῶνος τοῦ μεταφραστοῦ βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου ἐπι- σκόπου Ἀθηνῶν, τοῦ Ἀρεοπαγίτου.	589.	* Σημειώσεις εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον ἐπίσκοπον Παρισίων καὶ μάρτυρα· λατινιστί.	1079.
* Περὶ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐκ τῶν τοῦ Σουίδα.	608.	* Δεῖγμα ταχυγραφικόν.	1087.
* Βίος τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐκ τοῦ β'. Βιβλίου τοῦ Νικηφόρου.	613.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς τῶν ἐν τῷ τετάρτῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί.	1089.
		* Πίναξ τῶν ἐν τῷ τετάρτῳ τόμῳ περιεχομέ- νων· λατινιστί.	1097.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τετάρτῳ τόμῳ.

ΑΙΩΝ Β'.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ Ο ΘΕΟΦΟΡΟΣ († 110 Μ.Χ.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟΜΟΣ 5

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Προλεγόμενα και παλαιῶν μαρτυρίαι περὶ τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου.	Σελ. 9.	ζ'. Πρὸς Πολύκαρπον ἐπίσκοπον Σμύρνης. 857.
* Περὶ γνησιότητος τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου· λατινιστί.	37.	
* Πραγματεία περὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου· λατινιστί.	471.	
* Προοίμια· λατινιστί.	563.	
* Περὶ τῶν ἐπτὰ ἐπιστολῶν καὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου· λατινιστί	625.	

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΓΝΗΣΙΑΙ

α'. Πρὸς Ἐφεσίους.	644.
β'. Πρὸς Μαγνησίους.	661.
γ'. Πρὸς Τραλλιανούς.	673.
δ'. Πρὸς Ῥωμαίους.	683.
ε'. Πρὸς Φιλαδελφεῖς.	697.
ς'. Πρὸς Σμυρναίους.	708.
ζ'. Πρὸς Πολύκαρπον.	718.

ΑΙ ΑΥΤΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΠΙΔΙΩΡΘΩΜΕΝΑΙ

α'. Πρὸς Ἐφεσίους.	729.
β'. Πρὸς Μαγνησίους.	757.
γ'. Πρὸς Τραλλιησίους.	777.
δ'. Πρὸς Ῥωμαίους.	801.
ε'. Πρὸς Φιλαδελφεῖς.	817.
ς'. Πρὸς Σμυρναίους.	840.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΑΙ

Μαρίας προσηλύτου πρὸς Ἰγνάτιον.	873.
Πρὸς Μαρίαν εἰς Νεάπολιν τὴν πρὸς τῷ Ζάρ- βφ.	881.
Πρὸς τοὺς ἐν Ταρσῷ.	888.
Πρὸς Ἀντιοχεῖς.	897.
Πρὸς Ἡρώνα διάκονον.	909.
Πρὸς Φιλιππησίους.	920.
Πρὸς Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν· λατ.	941.
Πρὸς τὴν Ἀγίαν παρθένον Μαρίαν· λατι- νιστί.	944.
Ἀπάντησις τῆς μακαριωτάτης Παρθένου πρὸς αὐτήν· λατινιστί.	945.
* Ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου· λατιν.	945.
Περικοπαὶ καὶ γινώμαι ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἰγνα- τίου.	948.
Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Ἰγνατίου· λατ.	961.
Λειτουργία ἁγίου Ἰγνατίου· λατινιστί.	969.
* Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου.	979.
Ἐπιστολὴ Τιβεριανοῦ πρὸς Τραϊνὸν Αὐτοκράτο- ρα περὶ τῶν χριστιανῶν· λατινιστί.	992.
Γαίου Πλινίου Σεκούνδου, ἀνθυπάτου Βιθυνίας πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν· λατιν.	993.
Τραϊανοῦ αὐτοκράτορος, περὶ χριστιανῶν διά- ταγμα· λατινιστί.	993.

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΣΜΥΡΝΗΣ (73†168 M. X.).

* Προλεγόμενα περί τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου· λατινιστί. 995.	* Παλαιὰ μετάφρασις τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου· λατινιστί. 1015.
* Περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου· λατινιστί. 1001.	Περικοπαὶ ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου· λατινιστί. 1025.
Ἐπιστολὴ Πολυκάρπου πρὸς Φιλιππησίους. 1005.	Τῆς Σμυρναίων ἐκκλησίας περὶ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου ἐπιστολὴ ἐγκύκλιος. 1029.

ΠΑΠΑΙ

ΕΥΑΡΕΣΤΟΣ ΠΑΠΑΣ (;†;)	ΠΙΟΣ Α'. ΠΑΠΑΣ (142—157 M. X.)
Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1047.	* Πραγματεία περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ· λατινιστί. 1093.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α'. ΠΑΠΑΣ (;†;)	Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1119.
Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1057.	
ΣΗΕΤΟΣ Α'. ΠΑΠΑΣ	ΑΝΙΚΗΤΟΣ Α'. ΠΑΠΑΣ (157—168 M. X.)
Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1073.	Ἐπιστολὴ αὐτοῦ· λατινιστί. 1129.
ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣ ΠΑΠΑΣ (;† 127 M. X.)	ΣΩΤΗΡ ΠΑΠΑΣ (;† 168 M. X.)
Ἐπιστολὴ αὐτοῦ· λατινιστί. 1081.	Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1133.
ΥΓΙΝΟΣ ΠΑΠΑΣ (;† 139 M. X.)	ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΣ (177—192 M. X.)
Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1087.	Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1139.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΑΙ

ΜΕΛΙΤΩΝ	ΠΑΗΙΑΣ
Ἐπίσκοπος Σάρδεων. (;† 170 M. X.)	Ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως. (;† 186 M. X.)
* Περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἁγίου Μελίτωνος· λατινιστί. Σελ. 1145.	* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1251.
ΓΝΗΣΙΑ	Τεμάχια τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. 1256.
Τεμάχια τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ. 1208.	
ΝΟΘΑ	ΚΟΔΡΑΤΟΣ
Τοῦ ἁγίου Μελίτωνος περὶ τῆς ἀναλήψεως τῆς Θεοτόκου· λατινιστί. 1231.	Ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν. (120—126 M. X.)
Βιβλίον περὶ τῶν πράξεων τοῦ ἀποστόλου Ἰωάννου· λατινιστί. 1239.	* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1261.
	Περικοπαὶ τῆς ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν Ἀπολογίας. 1265.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

Ἀπολογητής καὶ Φιλόσοφος (†;)
 * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ. λατινιστί. 1261.

ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΚΑΣΤΩΡ (†;)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ. λατινιστί. 1269.

ΑΡΙΣΤΩΝ ΠΕΛΛΑΙΟΣ (†;)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ. λατινιστί. 1271.
 Τεμάχια αὐτοῦ. 1277.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΣ

Ἐπίσκοπος Τεραπόλεως καὶ Ἀπολογητής.
 († 480 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ. λατινιστί. 1285.
 Τεμάχια αὐτοῦ. 1293.

ΗΓΗΣΙΠΠΟΣ

(† 480 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ. λατινιστί. 1303.
 Τεμάχια ἐκ τῶν πέντε αὐτοῦ βιβλίων τῶν
 Ὑπομνημάτων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρᾶ-
 ξεων. 1308.

ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ

(† 242 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ. λατινιστί. 1327.
 Τεμάχια αὐτοῦ. 1329.

ΡΟΔΩΝ

(† 200 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ. λατινιστί. 1331.
 Τεμάχια αὐτοῦ. 1333.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ (†;)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ. λατινιστί. 1337.
 Τεμάχιον αὐτοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Περί
 Ὑλῆς. 1340.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ ΕΦΕΣΟΥ (†;)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ. λατινιστί. 1355.
 Τεμάχια τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Βίκτω-
 ρα Ῥώμης. 1357.

Πράξεις ἁγίου Τιμοθέου Ἐφέσου ἐπισκόπου, καὶ
 μάρτυρος. 1361.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ (†;)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ. λατινιστί. 1365.
 Τεμάχιον τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ περὶ τῆς διαφω-
 νίας τοῦ Πάσχα, ἐκ προσώπου τῆς συνόδου
 Καισαρείας γραφείσης. 1369.

ΣΕΡΑΠΙΩΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ἐπίσκοπος († 244 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ. λατινιστί. 1371.
 Τεμάχια αὐτοῦ. 1373.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΕΦΕΣΟΥ (†;)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ. λατινιστί. 1375.
 Τεμάχια ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Κατὰ Φρυγῶν. 1384.

Πολλῶν ἁνωνύμων, ὧν τινες τῶν Ἀπο-
 στόλων, ἤκουσαν, τεμάχια ὑπὸ Εἰρηναίου
 διασωθέντα 1385.

Ἐπιστολὴ Ἐκκλησιῶν Βιεννευσίων καὶ Λουγ-
 δούνων περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Πο-
 θηνοῦ καὶ πλείστων ἄλλων. 1401.
 * Προοίμια περὶ αὐτῆς. λατινιστί. 1401.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἐπιποδίου καὶ Ἀλεξάν-
 δρου. λατινιστί. 1455.
 Μαρτύριον ἁγίου Συμφοριανοῦ. λατινιστί. 1463.
 Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀνδοχίου, Θύρσου, καὶ Φί-
 λικος. λατινιστί. 1467.

ΒΙΚΤΩΡ ΠΑΠΑΣ ΡΩΜΗΣ

(193—202 M. X.)

* Σημειώσεις ἱστοριοχρονολογικῇ περὶ αὐτοῦ
 λατινιστί. 1475.
 Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ. λατινιστί. 1483.

ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΦΡΙΚΗΣ (†;)

Τεμάχιον αὐτοῦ. λατινιστί. 1489.
 * Πίναξ τῶν ἐν τῷ πέμπτῳ τόμῳ περιεχο-
 μένων. λατινιστί. 1491.

Τέλος τῶν ἐν τῷ πέμπτῳ τόμῳ.

ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ καὶ ΜΑΡΤΥΣ (;† 165 Μ. Χ.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ

ΤΟΜΟΣ 6

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Πρόλογος περὶ τῶν ἐκδόσεων, περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀπολο- γητῶν διδασκαλίας· λατινιστί. 9.	Λόγος περὶ Μοναρχίας. 312.
* Περὶ τῶν ἐκδόσεων Ἰουστίνου· λατιν. 205.	Ἀπολογία πρώτη ὑπὲρ χριστιανῶν, πρὸς Ἀν- τωνίνον τὸν εὐσεβῆ. 328.
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ	Ἀπολογία δευτέρα ὑπὲρ χριστιανῶν πρὸς τὴν Ῥωμαίων Σύγκλητον. 441.
Λόγος πρὸς Ἕλληνας. 229.	Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Τρύφωνα Ἰουδαῖον Διάλο- γος. 472.
Λόγος παραινετικὸς πρὸς Ἕλληνας. 241.	

ΤΑΤΙΑΝΟΣ ΛΕΣΣΥΡΙΟΣ (;†:)

Λόγος αὐτοῦ πρὸς Ἕλληνας. 804.

ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

(;† 177 Μ. Χ.)

Πρεσβεία αὐτοῦ περὶ χριστιανῶν. 889.
Περὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν. 973.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

(;† 190 Μ. Χ.)

Πρὸς Αὐτόλυκον βιβλία τρία. 1024.
Βιβλίον Α'. 1024.
Βιβλίον Β'. 1048,
Βιβλίον Γ'. 1121.

ΕΡΜΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ (;†:)

Ἑρμίου φιλοσόφου διασυρμὸς τῶν ἐξω φιλοσό- φων. 1167.
--

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Περιέχουσαι νόθα εἰς τὰ ἅπαντα Ἰουστίνου, πράξεις τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, πρὸς δὲ καὶ τεμάχια τῶν ἀπολεσθέν- των συγγραμμάτων Ἰουστίνου, Τατιανοῦ καὶ Θεοφίλου.

ΝΟΘΑ ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ

Ἐπιστολὴ πρὸς Ζήναν καὶ Σειρήνον. 1184.
Ἐκθεσις ὁρθῆς ὁμολογίας. 1208.
Ἀποκρίσεις πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους περὶ τινῶν ἀναγκαίων ζητημάτων. 1249.
Ἐρωτήσεις χριστιανικαὶ πρὸς τοὺς Ἕλλη- νας. 1401.
Ἀνατροπὴ δογμάτων τινῶν ἀποσολικῶν. 1491.

Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰουστίνου, Χα- ρίτωνος, Χαριτοῦς, Παίωνος καὶ Λιβερτιανοῦ μαρτυρησάντων ἐν Ῥώμῃ. 1563.

ΤΕΜΑΧΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΛΕΣΘΕΝΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Τεμάχια ἁγίου Ἰουστίνου ἐκ τοῦ Περί Ἀνα- στάσεως. 1575.
Τατιανοῦ καὶ Θεοφίλου τεμάχια. 1601.
* Πίναξ ἑλληνικῶν λέξεων δυσκόλων καὶ ἀξιο- σημειώτων. 1605.
* Πίνακες ἀναλυτικοὶ δύο· λατινιστί. 1611.
* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἑκτῷ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί. 1695.
* Εἰκασίαι καὶ διορθώσεις γραφικαί· λατ. 1769.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκτῷ τόμῳ.

ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΔΟΥΓΔΟΥΝΩΝ

(444 — 202)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΔΟΥΓΔΟΥΝΩΝ
ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΥ ΓΝΩΣΕΩΣ

ΤΟΜΟΣ 7

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Πρόλογος· λατινιστί.	9.	Τεμάχια τῶν ἀπολεσθέντων συγγραμμάτων Εἰρηνάου.	1225.
* Πραγματεῖαι τρεῖς εἰς τὰ Εἰρηνάου βιβλία· λατινιστί.	23.		
* Περὶ τῆς αὐθεντίας τῶν κατὰ αἵρέσεων βιβλίων Εἰρηνάου.	381.	ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ	
* Περὶ τῶν ἐκδόσεων αὐτοῦ.	405.	Εἰς τὰ κατὰ αἵρέσεων βιβλία Εἰρηνάου.	
* Ἐκλογή μαρτυριῶν παλαιῶν περὶ Εἰρηνάου καὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων.	419.	Τεμάχια τῶν ὑπομνημάτων Βασιλείδου τοῦ Γνωστικοῦ· ἑλληνολατινιστί.	1265.
		Τεμάχια ἄλλων Γνωστικῶν.	1269.
		* Πρόλογοι, σημειώσεις καὶ παρατηρήσεις τῶν διαφόρων ἐκδοτῶν καὶ σχολιαστῶν τῶν νέων τοῦ Εἰρηνάου ἐκδόσεων· λατ.	1321.
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ		* Διάφοροι ἀναγνώσεις.	1859.
* Ἐλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῆς ψευδωνύμου γνώσεως εἰς βιβλία πέντε.	433.	* Γλωσσάριον ἑλληνικόν.	1877.
Πρόσοψις τοῦ συστήματος τῶν Οὐαλεντιανῶν· λατινιστί.	435.	* Γλωσσάριον λατινικόν.	1883.
Βιβλίον Α'. ἑλληνολατινιστί.	437.	* Πίνακες λέξεων καὶ γνομῶν, ἐν τοῖς Εἰρηνάου συγγράμμασιν, ἐν ταῖς προσθήκαις καὶ πραγματεταῖς εὐρισκομένων· λατίν.	1091.
Βιβλίον Β'. λατινιστί.	707.	* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἐκδόμῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί.	2005.
Βιβλίον Γ'. ἑλληνολατινιστί.	843.		
Βιβλίον Δ'. λατινιστί.	973.		
Βιβλίον Ε'. ἑλληνολατινιστί.	1119.		

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐκδόμῳ τόμῳ.

ΑΙΩΝ Γ'.

ΚΛΗΜΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ

(; † 220 Μ.Χ.)

ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- * Σημειώσεις ιστορικογραμματικές εἰς Κλή-
μεντα τὸν Ἀλεξανδρέα· λατινιστί. 9.
* Μαρτυρεῖται παλαιῶν. 33.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΝΗΣΙΑ

- Λόγος προτρεπτικὸς πρὸς Ἕλληνας. 49.
Παιδαγωγὸς εἰς λόγους τρεῖς. 247-681.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ Π.

- α'. Τί ἐπαγγέλλεται ὁ Παιδαγωγός. 249.
β'. Ὅτι διὰ τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν ὁ Παιδαγω-
γὸς ἐπιστατεῖ. 252.
γ'. Ὅτι φιλόανθρωπος ὁ Παιδαγωγός. 257.
δ'. Ὅτι ἐπίσης ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὁ Λόγος
Παιδαγωγός ἐστιν. 260.
ε'. Ὅτι πάντες οἱ περὶ τὴν ἀλήθειαν καταγι-
νόμενοι, παῖδες παρὰ τῷ Θεῷ. 261.
ς'. Πρὸς τοὺς ὑπολαμβάνοντας τὴν τῶν παιδίων
καὶ νηπίων προσηγορίαν τὴν τῶν πρώτων
μαθημάτων αἰνέσθαι διδασχίν. 280.
ζ'. Τίς ὁ Παιδαγωγός καὶ περὶ τῆς Παιδαγω-
γίας αὐτοῦ. 312.
η'. Πρὸς τοὺς ἡγουμένους μὴ εἶναι ἀγαθὸν τὸ
δίκαιον. 325.
θ'. Ὅτι τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ εὐεργετεῖν,
καὶ κολάζειν δικαίως· ἐν ᾧ, τίς ὁ τρόπος
τῆς Παιδαγωγίας τοῦ Λόγου. 340.
ι'. Ὅτι ὁ αὐτὸς Θεὸς διὰ τοῦ αὐτοῦ Λόγου καὶ
ἀπείργει τῶν ἁμαρτιῶν, ἀπειλῶν· καὶ σώ-
ζει τὴν ἀνθρωπότητα, παρακαλῶν. 356.
ια'. Ὅτι διὰ νόμου καὶ προφητῶν ὁ Λόγος
ἐπαιδαγώγει. 364.

(α) Εἰς τὰς δύο (8-9.)

- ιβ'. Ὅτι ἀναλόγως τῇ πατρικῇ διαθέσει κέχρη-
ται ὁ Παιδαγωγὸς αὐστηρίᾳ καὶ χρηστό-
τητι. 368.
ιγ'. Ὅτι ὥς τὸ κατόρθωμα κατὰ τὸν ἐρθὸν
γίνεται λόγον, οὕτως ἐμπαλιν τὸ ἁμάρτη-
μα παρὰ τὸν λόγον. 372.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ Π.

- α'. Πῶς περὶ τὰς τροφὰς ἀναστρεπτέον. 377.
β'. Πῶς τῷ ποτῷ προσενηκτέον. 409.
γ'. Ὅτι οὐ χρὴ περὶ τὴν πολυτέλειαν τῶν
σκευῶν ἐσπουδαχέναι. 432.
δ'. Πῶς χρὴ περὶ τὰς ἐστιάσεις ἀνίστασθαι. 440.
ε'. Περὶ γέλωτος. 445.
ς'. Περὶ αἰσχρολογίας. 452.
ζ'. Τίνα χρὴ παραφυλάττεσθαι τοὺς ἀστεῖως
συμβιούοντας. 456.
η'. Εἰ μύροις καὶ στεφάνοις χρηστέον. 465.
θ'. Πῶς τῷ ὕπνῳ προσενηκτέον. 489.
ι'. Τίνα διαληπτέον περὶ παιδοποιίας. 497.
ια'. Περὶ ὑποδέσεως. 536.
ιβ'. Ὅτι οὐ χρὴ περὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χρυ-
σοῦν ἐπτοῆσθαι κόσμον. 540.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ Π.

- α'. Περὶ τοῦ κάλλους τοῦ ἀληθινοῦ. 556.
β'. Ὅτι οὐ χρὴ καλλωπίζεσθαι. 560.
γ'. Πρὸς τοὺς καλλωπιζομένους τῶν ἀν-
δρῶν. 576.
δ'. Τίσι συνδιατριπτέον. 592.
ε'. Πῶς περὶ τὰ λουτρά ἀναστρεπτέον. 600.
ς'. Ὅτι μόνος πλούσιος ὁ χριστιανός. 604.

ζ'. Ὅτι καλὸν ἐπιδιδόναι χριστιανῶν ἢ εὐτέ- λεια. 608.	ιβ'. Ἐπιδρομή κεφαλαιώδης ἐμοίως τοῦ ἀρίστου βίου. 664.
η'. Ὅτι αἱ εἰκόνες καὶ τὰ ὑποδείγματα μέγι- στον μέρος τῆς ὀρθῆς εἰσι διδασκαλίας. 612.	Ἕμνος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. 684.
θ'. Τίνος ἕνεκεν τὸ λουτρὸν παραληπτέον. 617.	Στρωματεῖς καὶ λήγους ὁκτώ. 685-1381.
ι'. Ὅτι καὶ γυμνάσια ἐκκρίνουν τοῖς κατὰ λόγον βιοῦσιν. 620.	Λόγος Α'. 685.
	Λόγος Β'. 929.
	Λόγος Γ'. 1097.
	Λόγος Δ'. 1213.
ια'. Ἐπιδρομή κεφαλαιώδης τοῦ ἀρίστου βίου. 625.	* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ὁγδόῳ τόμῳ περιεχομένων λατινιστί. 1383.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ὁγδόῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 9

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Στρωματίων λόγος ε'. 9.	* Πραγματεία εἰς τὰ ἅπαντα Κλήμεντος· λα- τινιστί. 797.
Λόγος ζ'. 208.	* Παραβολὴ χρονογραφίας Κλήμεντος Ἀλεξαν- δρείως πρὸς τὰς Εὐσεβίου καὶ Συγγέ- λου. 1485.
Λόγος ζ'. 401.	* Πίναξ ἀλφαριθμητικὸς ἐλληνικῶν λέξεων καὶ φράσεων. 1495.
Λόγος η'. 557.	* Πίναξ τῶν συγγραφέων τῶν ὑπὸ Κλήμεντος ἀναφερομένων. 1549.
Λόγος τίς δ' σωζόμενος πλούσιος. 604.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὰ Κλήμεντος· λατι- νιστί. 1559.
ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ	* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὰς λατινιστί πραγ- ματείας· λατινιστί. 1621.
Ἐκ τῶν Θεοδότου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς καλου- μένης διδασκαλίας κατὰ τοὺς Οὐαλεντίνου χρόνους ἐπιτομαί. 652.	* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἐννάτῳ τόμῳ περιεχομέ- νων· λατινιστί. 1681.
Ἐκ τῶν προφητικῶν ἐκλογαί. 697.	
Τεμάχια Κλήμεντος· λατινιστί καὶ ἑλλην. 729.	
* Σχόλια παλαιὰ εἰς τὸν Προτρεπτικὸν πρὸς Ἑλλήνας. 777.	
* Σχόλια εἰς τὰ τρία βιβλία Παιδαγωγοῦ. 788.	

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐννάτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 10

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΖΕΦΥΡΙΝΟΣ ΗΛΙΑΣ (204—249 Μ. Χ.)	ΓΑΙΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (; † 214 Μ. Χ.)
* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 9.	* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 17.
* Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 11.	Τεμάχια αὐτοῦ. 25.

Ἄτερον τεμάχιον περὶ τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων
Γραφῶν λατινιστί. 83.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ

(; † 222 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 35.
Ἐπιστολὴ πρὸς Ὀριγένην περὶ τῆς ἱστορίας
τῆς Σωσάννης. 51.
Τὰ σωζόμενα ἐκ τῶν πέντε βιβλίων τῆς Χρονο-
γραφίας. 63.
Ἀθλήσεις τῆς ἀγίας Συμφορούσης καὶ τῶν ἐπτα-
υῖων αὐτῆς λατινιστί. 93.
Ἀφρικανοῦ Διήγησις περὶ τῶν ἐν Περσίᾳ γενο-
μένων διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 97.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ Α΄. ΠΑΠΑΣ ΡΩΜΗΣ

(; † 223 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 109.
Μαρτύριον αὐτοῦ λατινιστί. 113.
Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ λατινιστί. 121.

ΟΥΡΒΑΝΟΣ ΠΑΠΑΣ

(223—230)

Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ πρὸς πάντας χριστιανούς
λατινιστί. 133.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΟΥΡΒΑΝΟΣ ΠΑΠΑΣ ΡΩΜΗΣ

(; † 233 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 141.
Περικοπαὶ αὐτοῦ ἐκ τῶν τριῶν βιβλίων κατὰ
Μοντανιστῶν πρὸς Ἀβέρκιον Μάρκελλον. 145.

ΠΟΝΤΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΣ ΡΩΜΗΣ

(; † 234 M. X.)

* Σημειώσεις λατινιστί. 155.
Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ λατινιστί. 159.

ΑΝΘΗΡΟΣ ΠΑΠΑΣ ΡΩΜΗΣ

(; † 235 M. X.)

Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ λατινιστί. 167.

ΦΑΒΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΣ ΡΩΜΗΣ

(; † 236 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 175.
Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ λατινιστί. 183.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

(; † 254 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 201.
Τεμάχια ἐπιστολῶν αὐτοῦ. 204.

ΑΝΑΤΟΛΙΟΣ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ

(260—270 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 207.
Κανὼν τοῦ Πάσχα ἐλληνολατινιστί. 209.
* Ὑπόμνημα εἰς τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα λα-
τινιστί. 221.
Τεμάχια ἐκ τῶν Ἀριθμητικῶν βιβλίων αὐ-
τοῦ. 232.

ΘΕΟΓΝΩΣΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ

(; † 260 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 235.
Περικοπαὶ αὐτοῦ. 239.

ΗΙΕΡΙΟΣ

Κατηχητὴς Ἀλεξανδρείας. (; † 260 M. X.)

* Σημειώσεις καὶ μαρτυρίαι περὶ αὐτοῦ. 241.

ΜΑΛΧΙΩΝ ΗΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

Ἀντιοχείας. (; † 260 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 247.
Ἐπιστολὴ αὐτοῦ ἐκ προσώπου τῆς συνόδου Ἀν-
τιοχείας πρὸς Παῦλον τὸν Σαμοσατίτα. 249.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΟΡΤΟΥ

(; + 260 Μ. Χ.)

- * Προλεγόμενα λατινιστί. 261. γεγραμμένου κατὰ Πλάτωνα, περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας. 796.
* Πραγματεία περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ λατινιστί. 271. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αἵρεσιν Νοητοῦ τινός. 804.
* Μαρτύριον αὐτοῦ τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. 552. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κατὰ Βήρωνος καὶ Ἡλίκου, τῶν αἵρετικῶν, περὶ θεολογίας καὶ σαρκώσεως. 829.
* Παλαιῶν μαρτυρίαι περὶ Ἰππολύτου. 569. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια. 852.
Περικοπαὶ ἐκ τῶν λόγων αὐτοῦ. 861.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

- Περικοπαὶ ἐκ τῶν Ἐξηγητικῶν αὐτοῦ, εἰς τὴν Γένεσιν. 584.
Εἰς τοὺς Ἀριθμοὺς καὶ Βασιλείας. 605.
ὑπόθεσις διηγήσεως εἰς τοὺς ψαλμοὺς καὶ ἐρμηνεία. 608.
Εἰς τὰς Παροιμίας. 615.
Εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων. 628.
Εἰς Ἠσαΐαν. 628.
Εἰς Ἰερειάν καὶ Ἰεζεκιήλ. 632.
Περικοπαὶ ἐκ τῶν Ἐξηγητικῶν εἰς Δανιήλ. 637.
Ἰππολύτου ἐπισκόπου Ῥώμης τῆς τοῦ Δανιήλ δράσεως καὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ ἐπιλύσεις ἐνταυτῷ ἀμφοτέρων. 641.
Ἐξηγητικά εἰς τὴν Σωσάνναν. 689.

ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ

- Περικοπαὶ ἐκ τῶν Ἐξηγητικῶν εἰς τὴν Πεντάτευχον ἀμφίβολοι λατινιστί. 701.
ὑπόθεσις διηγήσεως εἰς τοὺς ψαλμοὺς. 712.
Ἀποδείξεις περὶ Χριστοῦ καὶ Ἀντιχρίστου. 725.
Τοῦ αὐτοῦ Ἀποδεικτικὰ πρὸς Ἰουδαίους. 788.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ πρὸς Ἑλλήνας λόγου, τοῦ ἐπιγεγραμμένου κατὰ Πλάτωνα, περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας. 796.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αἵρεσιν Νοητοῦ τινός. 804.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κατὰ Βήρωνος καὶ Ἡλίκου, τῶν αἵρετικῶν, περὶ θεολογίας καὶ σαρκώσεως. 829.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια. 852.
Περικοπαὶ ἐκ τῶν λόγων αὐτοῦ. 861.
Διήγησις Ἰππολύτου περὶ τινος παρθένου Κορινθίας καὶ Μαγιστρίανου τινος. 871.
Ἰππολύτου ἀποδείξεις χρόνων τοῦ Πάσχα. 873.
Εἰκὼν τοῦ ἁγίου Ἰππολύτου. 881.
Ἑτέρα εἰκὼν. 883.
* Παρατηρήσεις εἰς τὸν κανόνα τοῦ Πάσχα λατινιστί. 886.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

- Εἰς τὰ τοῦ ἁγίου Ἰππολύτου. 901.

ΝΟΘΑ

- Λόγος περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου, καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 904.
Ἰππολύτου περὶ τῶν ιβ'. Ἀποστόλων ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ποῦ ἐτελειώθη. 952.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. 953.
Κεφάλαια κανόνων αὐτοῦ λατινιστί. 957.
Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας λατινιστί. 959.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ

(; + 265 Μ. Χ.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΤΑ ΕΓΓΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ

- * Σημειώσεις ιστορικογραφικαὶ περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 963.
* Μαρτυρίαι παλαιῶν. 973.
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΝΗΣΙΑ.
Ἐκθεσις τῆς πίστεως. 984.
Μετάφρασις εἰς τὸν Ἑκκλησιαστικὸν τοῦ Σολομῶντος. 984.

Ἐπιστολὴ κανονικὴ μετὰ ἑρμηνείας Θ. Βαλσαμῶνος καὶ Ι. Ζωναρᾶ. 1020.
Λόγος αὐτοῦ εἰς Ὀριγένην προσφωνητικὸς καὶ πανηγυρικὸς. 1049.

ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ.

Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ Κατὰ μέρας πίστις. 1103.
Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια περὶ πίσεως δώδεκα. 1128.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ ψυχῆς κεφαλαιώδης πρὸς Τατιανόν. 1137.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Ὑπεργίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας Λόγος α'. 1145.

Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν Λόγος β'. 1156.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν Λόγος γ'. 1172.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια Λόγος δ'. 1177.

Περικοπαὶ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Εὐαγγέλοις ῥητόν: αὐτὸς ὁ λῆγος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός. » 1189.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας. 1197.

* Διατριβὴ Λέοντος Ἀλλατίου περὶ Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ πρότερον Θεοδώρου καλουμένου, καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ λατινιστί. 1205.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(; † 268 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις ἱστοριογραφικαί λατ. 1233.
Τεμάχια ἐκ τῶν δύο βιβλίων τῶν Περί ἐπαγγελιῶν Διονυσίου. 1237.
Ἐκ τῶν Περί φύσεως βιβλίων πρὸς τοὺς κατ' Ἐπίκουρον. 1249.
Τεμάχια τῶν κατὰ Σαβελλίου βιβλίων. 1269.
Διονυσίου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ πρὸς Βασσιλείδην ἐπίσκοπον Κανονικὴ μετὰ ἑρμηνείας Ζωναρᾶ καὶ Θ. Βαλσαμῶνος. 1272.
Ἐπιστολαὶ καὶ τεμάχια ἐπιστολῶν πρὸς διάφορους. 1292-1344.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΜΑΓΝΗΣ

(; † 270 Μ. Χ.)

* Πραγματεῖαι ἱστοριοθεολογικαὶ μετὰ περικοπῶν ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ λατινιστί. 1343.

ΑΡΧΕΛΛΑΟΣ

Μεσοποταμίας ἐπίσκοπος. (; † 278 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις ἱστοριογραφικαὶ περὶ Ἀρχελάου λατινιστί. 1405.
* Παλαιῶν περὶ αὐτοῦ μαρτυρίαι 1421.
Διάλεξις αὐτοῦ πρὸς τὸν αἰρεσιάρχην Μάνητα. 1429.

ΠΑΜΦΙΛΟΣ ΜΑΡΤΥΣ

(; † 290 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 1529.
Ἀθληταὶ καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παμφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. 1533.
Ἐκθεταὶ κεφαλαίων τῶν πράξεων τοῦ Παμφίλου. 1549.

ΦΙΛΕΑΣ

Ἐπίσκοπος Θμουϊτῶν. (; † 296 Μ. Χ.)

Τεμάχια ἐπιστολῶν. 1561.

ΘΕΩΝΑΣ

Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας. (; † 298 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 1567.
Ἐπιστολὴ αὐτοῦ πρὸς Λουκιανόν λατίν. 1569.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Διονυσίου Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ. 1577.
Διονυσίου Ἀλεξανδρείας ἑρμηνεία εἰς τὸ: ἀπατερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ (Λευκ. κ. 6. 42-48.). 1589.

Τεμάχια τῶν συγγραμμάτων Διονυσίου Ἀλε-	Πράξεις τοῦ ἁγίου Ἰππολύτου λατινιστί. 1603.
ξανδρείας. 1597.	Πίναξ τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ τόμῳ περιεχο- μένων. 1609.

Τέλος τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ τόμῳ.

ΟΡΙΓΕΝΗΣ

(185—240 M. X.)

ΟΡΙΓΕΝΟΥΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 11

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

* Προοίμιον λατινιστί. 13.	Κατὰ Κέλσου Τόμοι δακτύ. 652.
Ἀφρικανοῦ περὶ τῆς κατὰ Σωσάννην ἱστορίας ἐπιστολὴ πρὸς Ὀριγένην. 41.	» » Τόμος Α'. 792.
—	» » Τόμος Β'. 920.
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΝΗΣΙΑ	» » Τόμος Γ'. 1028.
Ὀριγένους πρὸς Ἀφρικανὸν ἐπιστολή. 48.	» » Τόμος Δ'. 1181.
Ὀριγένους πρὸς Γρηγόριον ἐπιστολή. 88.	» » Τόμος Ε'. 1288.
Τεμάχια τῶν περὶ Ἀναστάσεως λόγων αὐτοῦ λατινιστί. 91.	» » Τόμος Σ'. 1421.
—	» » Τόμος Η'. 1521.
* Ρουφίνου πρεσβυτέρου πρόλογος εἰς τὰ περὶ Ἀρχῶν βιβλία λατινιστί. 111.	* Σημειώσεις εἰς τὸ περὶ Εὐχῆς λατιν. 1631.
Περὶ Ἀρχῶν βιβλία τέσσαρα λατινιστί καὶ ἐλληνιστί. 115.	* Σημειώσεις εἰς τὸν ἕκτον τόμον κατὰ Κέλ- σου λατινιστί. 1689.
Περὶ Εὐχῆς. 416.	ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ
Εἰς μαρτύριον προτρεπτικὸς λόγος. 564.	Ἀδαμαντίου τοῦ καὶ Ὀριγένους διάλογος περὶ τῆς εἰς Θεὸν ὀρθῆς πίστεως. 1713.
Προοίμιον εἰς Τόμους (6) κατὰ Κέλσου. 641.	Τμῆμα α'. 1716.
—	Τμῆμα β'. 1761.
(α) Εἰς τόμους ἑπτὰ (14-17), ὧν ὁ ἕκτος διαι- ρεῖται εἰς τρία μέρη.	Τμῆμα γ'. 1792.
(6) Λόγος ἡ βιβλία. 641.	Τμῆμα δ'. 1805.
—	Τμῆμα ε'. 1853.
—	* Πίναξ ἀναλυτικὸς τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ πρώτῳ τόμῳ λατινιστί. 1885.

Τέλος τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ πρώτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Προοίμιον λατινιστί.	9.	Ἐκλογαὶ εἰς τοὺς Κριτάς.	949.
Τόμου Α'. τῶν εἰς τὴν Γένεσιν ὑπομνημάτων.	45.	Ὁμιλίαι εἰς τοὺς Κριτάς θ'. λατινιστί.	951.
Ἀπὸ τῶν Ὀριγένους εἰς τὴν Γένεσιν.	48.	Ῥούθ.—Τύπον φέρει ἐθνῶν κτλ.	989.
Τόμου Γ'. τῶν εἰς τὴν Γένεσιν.	49.	Ἐκλογαὶ εἰς τὴν Α'. τῶν Βασιλειῶν.	992.
Τόμου Γ'. τῶν εἰς τὴν Γένεσιν.	88.	Ὁμιλίαι εἰς τὰς Βασιλείας λατινιστί.	995.
Ὀριγένους εἰς τὴν Γένεσιν ἐκλογαί.	92.	Εἰς τὴν τῶν Βασιλειῶν Α'. κεφ. κη'. — Ὑπὲρ τῆς ἐγγαστριμύθου.	1012.
Ὁμιλίαι εἰς τὴν Γένεσιν ιζ'. λατινιστί.	145.	Ἐκλογαὶ εἰς Ἰώβ.	1032.
Ἐκ τῶν Ὀριγένους εἰς τὴν Ἐξοδον εἰς τὸ «Ἐσκήληνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ.»	264.	Ἐξήγητικά Ὀριγένους εἰς τοὺς ψαλμούς.	1053.
Ἐκλογαὶ εἰς τὴν Ἐξοδον.	281.	Ὁμιλίαι πέντε εἰς τὸν λζ'. ψαλμόν λατ.	1319.
Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἐξοδον ιγ'. λατιν.	297.	Ἐξήγησις τοῦ λζ'. ψαλμοῦ.	1368.
Ἐκλογαὶ εἰς τὸ Λευϊτικόν.	397.	Ὁμιλίαι εἰς τὸν λζ'. ψαλμόν λατιν.	1369.
Ὁμιλίαι εἰς τὸ Λευϊτικὸν ις'. λατιν.	403.	Ἐξήγησις τοῦ λη'. ψαλμοῦ.	1388.
Διαφορὰ Ἰουδαϊσμοῦ ὁρατοῦ καὶ ἰουδαϊσμοῦ νοητοῦ (περικοπὴ ἑλληνιστί.)	421.	Ὁμιλίαι εἰς τὸν λη'. ψαλμόν λατιν.	1391.
Ἐκλογαὶ εἰς τοὺς Ἀριθμούς.	576.	Ἐρμηνεία εἰς τοὺς ψαλμούς ἀπὸ λθ'.—ρν'. 1409.	
Ὁμιλίαι εἰς τοὺς Ἀριθμούς κη'. λατιν.	583.		
Ἐκλογαὶ εἰς τὸ Δευτερονόμιον.	805.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ δευτέρῳ τόμῳ λατινιστί.	1685.
Ἐκλογαὶ εἰς Ἰησοῦν Ναυῆ.	820.		
Ὁμιλίαι εἰς Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ κς'. λατ.	825.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ δευτέρῳ τόμῳ λατινιστί.	1703.

Τέλος τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ δευτέρῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 13

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Προοίμιον λατινιστί.	9.	Ὁμιλία Α'.	256.
Ὀριγένους περικοπαὶ εἰς τὰς Παροιμίας Σολομῶντος.	17.	» Β'.	277.
Ἐκ τῶν εἰς τὸ Ἄσμα.	35.	» Γ'.	281.
Ὁμιλίαι δύο εἰς τὸ Ἄσμα Ἀσμάτων λατ.	37.	» Δ'.	284.
* Πρόλογος εἰς τὸ Ἄσμα Ἀσμάτων λατινιστί.	61.	» Ε'.	296.
Ὁμιλίαι εἰς τὸ Ἄσμα Ἀσμάτων λατιν.	83.	» ς'.	324.
Ἐκλογαὶ Προκοπιακαὶ εἰς τὸ Ἄσμα.	197.	» ζ'.	329.
Ὀριγένους Ἐξηγητικὰ εἰς Ἡσαΐαν ὁμιλίαι θ'. λατινιστί.	215.	» Η'.	336.
Ὀριγένους Ὁμιλίαι εἰς Ἱερεμίαν κα'.	256.	» Θ'.	348.
		» Ι'.	357.
		» ΙΑ'.	368.
		» ΙΒ'.	377.

Ὁμιλία ΙΓ'.	397.	Ἐκλογαὶ εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ.	768.
» ΙΔ'.	404.	Ἐκ τῶν εἰς τὸν Ὡσηὲ Ἐξηγητικῶν.	825.
» ΙΕ'.	428.	Ὁριγένους τὰ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέ- λιον Ἐξηγητικά.	829.
» ΙΖ'.	453.	Σειρὰ ὑπομνημάτων Ὁριγένους εἰς τὸν Ματ- θαῖον λατινιστί.	1599.
» ΙΗ'.	464.	Εἰς Λουκᾶν Ὁμιλίαι λθ'. λατινιστί.	1801.
» ΙΘ'.	500.	Τεμάχια Ὁριγένους ἐκ τῶν Μακαρίου Χρυσόκε- φᾶλου Λόγων εἰς Λουκᾶν.	1901.
» Κ'. λατινιστί.	525.		
» ΚΑ'. λατινιστί.	534.		
Ὁριγένους ἐκ τῆς λθ'. ὁμιλίας εἰς τὸν Ἱερε- μίαν.	541.	* Διάφοροι γραφαὶ ἐν τοῖς Τόμοις ια'. καὶ ιβ'. τῶν ὑπομνημάτων Ὁριγένους εἰς Ματ- θαῖον	1909.
Διεξηγητικαὶ Ἐκλογαὶ εἰς Ἱερεμίαν.	544.		
Ἐκ τῶν Ἐξηγητικῶν εἰς τοὺς Θρήνους ἐκλο- γαί.	605.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ τρίτῳ τόμῳ λατινιστί.	1945.
Ἀπὸ τῶν Ὁριγένους εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ.	664.		
Ὁμιλίαι εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ ιδ'. λατινιστί.	665.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ δεκάτῳ τρί- τῳ τόμῳ λατινιστί.	1986.

Τέλος τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ τρίτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 14

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Προόμιον λατινιστί.	9.	Τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Ἐξηγητικῶν, Τό- μος κη'.	680.
* Ὁδηγίαι εἰς τὰ ὑπομνήματα Ὁριγένους εἰς Ἰωάννην λατινιστί.	13.	Τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Ἐξηγητικῶν, Τό- μος λθ'.	740.
Ὁριγένους ὑπομνήματα εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, Τόμ. Α'.	21.	Ἐκ τῶν Ὁριγένους εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀπο- στόλων.	829.
Τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Ἐξηγητικῶν, Τό- μος Β'.	104.	Ἐκ τῶν Ἐξηγητικῶν εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου βιβλία δέκα λατι- νιστί.	837.
Ἐκ τῶν Ὁριγένους εἰς Ἰωάννην ὑπομνήματα, Τόμ. ζ'.	197.		
Τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον Ἐξηγη- τικῶν, Τόμ. ι'.	305.	Ἐκ τῶν Ἐξηγητικῶν πρὸς Γαλάτας, Ἑρσέλους, Κολοσσαεῖς, Θεσσαλονικεῖς, Τίτον, Φιλήμο- ν, Ἑβραίους τεμάχια λατίν.	1291-1310.
Τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον Ἐξηγη- τικῶν, Τόμ. ιγ'.	400.	Ὁριγένους Φιλοκαλία.	1309.
Τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Ἐξηγητικῶν, Τό- μος ιδ'.	524.		
Τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Ἐξηγητικῶν, Τό- μος κ'.	572.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ τετάρ- τῳ τόμῳ λατινιστί.	1316.

Τέλος τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ τετάρτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 15

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Προεισαγωγή εἰς τὰ Ἑξαπλᾶ Ὀριγένους· λα- τινιστί. 9.	Δευτερονόμιον, Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ, Κριτὰς, καὶ Α'. τῶν Βασιλειῶν. 9-1442.
Ἐκ τῶν Ἑξαπλῶν Ὀριγένους τὰ σωζόμενα εἰς τὴν Γένεσιν, Ἑξοδον, Λευϊτικὸν, Ἀριθμοὺς,	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ δεκάτῳ πέμ- πτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1443.

Τέλος τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 16 ΜΕΡΟΣ Α'.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκ τῶν Ἑξαπλῶν τὰ σωζόμενα εἰς τὴν Β'. Γ'.	Ψαλμούς. 11-1266.
καὶ Δ'. τῶν Βασιλειῶν εἰς τὴν Α'. καὶ Β'.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ Α'. μέρει τοῦ
τῶν Παραλειπομένων, εἰς τὸν Ἰώβ καὶ τοὺς	δεκάτου ἔκτου τόμου· λατινιστί. 1267.

Τέλος τοῦ Α'. Μέρους.

ΤΟΜΟΣ 16 ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἐκ τῶν Ἑξαπλῶν Ὀριγένους εἰς τὰς Παροι- μίας, τὸν Ἑκκλησιαστήν, τὸ Ἄσμα τῶν	τας. 1279-2394.
Ἀσμάτων, τὸν Ἱερεμίαν καὶ τοὺς Προφῆ-	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ Β'. μέρει τοῦ
	δεκάτου ἔκτου τόμου· λατινιστί. 1395.

Τέλος τοῦ Β'. Μέρους.

ΤΟΜΟΣ 16 ΜΕΡΟΣ Γ'.

Τῶν Ἑξαπλῶν τὰ σωζόμενα εἰς Ἰεζεκιήλ. 2399-2690.	Βιβλίον Α'. 3017.
Ἑξαπλᾶ ἐκ τοῦ Συριακοῦ Ἑξαπλοῦ κώδικος Ἀμ- βροσίου Μεδιολάνων εἰς Ἰεζεκιήλ· λατινι- στί. 2691.	» Β'. λείπει
Δανιήλ κατὰ τοὺς Ο'. ἐκ τῶν Τετραπλῶν Ὀρι- γένους. 2767.	» Γ'. λείπει
Δανιήλ κατὰ Θεοδοτίωνα. 2840.	» Δ'. 3056.
Ἐκ τῶν Ἑξαπλῶν εἰς Δανιήλ καὶ μικροὺς προ- φῆτας. 2905-3008.	» Ε'. 3123.
Φιλοσοφούμενα ἢ κατὰ πασῶν αἱρέσεων ἑλεγ- χος εἰς βιβλία δέκα. 3008-3454.	» ς'. 3206.
	» ζ'. 3294.
	» Η'. 3347.
	» Θ'. 3370.
	» Ι'. 3414.

* Πίνακες εἰς τὰ Φιλοσοφούμενα.	3457.	* Πίναξ ὀνομάτων.	3459.
* Πίναξ τῶν ἐκ τῆς θείας Γραφῆς χωρίων.	3457.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ Γ'. μέρει τοῦ	
* Πίναξ τῶν ἐκ τῶν ἐθνικῶν συγγραφέων χωρίων.	3459.	δεκάτου ἑκτου τόμου· λατινιστί.	
		Τίλος τοῦ Γ'. Μέρους.	

Τέλος τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ ἑκτῷ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 17

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ὀριγένους ἐκλογαὶ εἰς τὴν Γένεσιν.	12.	Εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον.	312.
Εἰς τὴν Ἑξοδον.	16.		
Εἰς τὸ Δευτερικόν.	17.	ΝΟΘΑ	
Εἰς τοὺς Ἀριθμούς.	21.	* Ἀνωνύμου εἰς Ἰώβ ὑπομνήματα· λατιν.	371.
Εἰς τὸ Δευτερονόμιον.	24.		
Εἰς Ἰησοῦν Ναυῆ.	36.	ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΦΟΡΩΝΤΑ	
Εἰς τοὺς Κριτάς.	37.	ΤΟΝ ΟΡΙΓΕΝΗΝ	
Εἰς τὴν Α'. Β'. καὶ Γ'. τῶν Βασιλειῶν.	40—57.		
* Ἐξηγητικὰ εἰς Ἰώβ.	57.	* Ἀπολογία Παμφίλου ὑπὲρ Ὀριγένους· λατινιστί.	522.
* Ἐκλογαὶ εἰς τοὺς Ψαλμούς.	105.	* Ρουφίνου ὑπὲρ Ὀριγένους ἐπίλογος· λατινιστί.	615.
Εἰς τὰς Παροιμίας.	149.	* Ὀριγένεια· λατινιστί.	633.
* Ἐκ τῶν Ὀριγένους εἰς Παροιμίας Σολομώντος Ἐξηγήσεων.	161.	* Περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ Πίστεως· λατιν.	1285.
Εἰς τὰ ᾠσματα τῶν Ἀσμάτων.	253.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ	
Εἰς Ἰεζεκιήλ.	238.	μῳ τόμῳ· λατινιστί.	1331.
Εἰς Ματθαῖον.	289.		

Τέλος τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ τόμῳ.

ΑΙΩΝ Δ'.

ΜΕΘΟΔΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ καὶ ΜΑΡΤΥΣ

(; † 342 M. X.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ

ΤΟΜΟΣ 18.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σημειώσεις ιστορικογραμματικά. λατ.	9.	Ἐκ τοῦ Περὶ τοῦ αὐτεξουσίου λόγου.	264.
* Μαρτυρίαι ἀρχαίων περὶ αὐτοῦ.	17.	Ἐκ τοῦ Περὶ Ἀναστάσεως.	265.
Μεθοδίου Συμπόσιον τῶν δέκα Παρθένων ἢ περὶ ἀγνείας.	28.	Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Γεννητῶν ἐκλογὴ κατὰ σύνοψιν.	332.
* Λέοντος Ἀλλατίου σημειώσεις εἰς τὸ Συμπόσιον τῶν δέκα παρθένων· λατινιστί.	221.	Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν κατὰ Πορφυρίου τεμάχια.	345.
Ἐκλογαὶ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου καὶ λόγοι τινές.	240.	Λόγος εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ εἰς τὴν Ἀννὴν, τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ὑπαντήσεως καὶ εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον.	348.
		Λόγος αὐτοῦ εἰς τὰ Βαβα.	384.
		Ἐκλογαὶ τρεῖς ἐκ τῆς ὁμιλίας περὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ.	397.
		Ἄλλα τεμάχια τοῦ αὐτοῦ.	404.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Λυκοπόλεως Ἐπίσκοπος. (; † ;)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	409.
Ἀλεξάνδρου Λυκοπόλεως ἐπιστρέψαντος ἐξ ἐθνῶν πρὸς τὰς Μανιχαίων δόξας.	412.

Η Ε Τ Ρ Ο Σ

Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος καὶ Μάρτυς
(; † 344. M. X.)

* Σημειώσεις ιστορικογραμματικά περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	449.
Πράξεις τοῦ ἁγίου Πέτρου Ἀλεξανδρείας· λατινιστί.	451.
Ἐπιστολὴ αὐτοῦ Κανονικὴ μετὰ ἐρμηνείας Θ. Βαλααμῶνος καὶ I. Ζωννυχᾶ.	468.

Ἐκ τοῦ περὶ Θεότητος αὐτοῦ βιβλίου τεμάχ.	509.
Τεμάχια τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ διάφορα.	512.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος (; † 326 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	523.
Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ περὶ τῆς Ἀρειανικῆς αἵρέσεως καὶ τῆς καθαιρέσεως Ἀρείου.	548.
Ἐπιστολὴ αὐτοῦ πρὸς Ἀλέξανδρον Κωνσταντινουπόλεως.	548.
Ἐπιστολὴ τοῖς ἀγαπητοῖς καὶ τιμιωτάτοις συλλειτουργοῖς, ἀπανταχοῦ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας.	572.
Καθαίρεσις Ἀρείου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρείας.	581.
Λόγος αὐτοῦ περὶ ψυχῆς καὶ σώματος καὶ περὶ τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου· συρολατινιστί.	585.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας καὶ Ὁμολογητής.
(; † 360 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 609.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΝΗΣΙΑ

Εὐσταθίου Ἀντιοχείας κατὰ Ὁριγένους εἰς τὸ
τῆς ἐγγαστριμύθου θεώρημα διαγωνιστι-
κός. 613.

Προσφώνησις αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κων-
σταντῖνον ἐν τῇ ἐν Νικαίᾳ συνόδῳ. 673.

Τεμάχια τῶν ἀπολεσθέντων αὐτοῦ λόγων. 676.

Λειτουργία ἁγίου Εὐσταθίου Πατριάρχου Ἀν-
τιοχείας· λατινιστί. 697.

ΝΟΘΑ

ὑπόμνημα Εὐσταθίου εἰς τὴν Ἑξαήμερον. 708.

* Λέοντος Ἀλλατίου σημειώσεις εἰς τὴν Ἑξαή-
μερον αὐτοῦ· λατινιστί. 795.

ΤΙΤΟΣ ΒΟΣΤΡΩΝ

(338-378 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1065.

Λόγοι αὐτοῦ τρεῖς κατὰ Μανιχαίων. 1069.

Τεμάχια τῶν κατὰ Μανιχαίων λόγων. 1257.

Λόγος εἰς τὰ Βατα. 1264.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

(314—374 M. X.)

* Διατριβὴ περὶ τῶν κατὰ Μάρκελλον Ἀγ-
κύρας· λατινιστί. 1277.

Τεμάχια αὐτοῦ. 1301.

Ἐκθεσις πίστεως Εὐγενίου διακόνου πρὸς Ἀθα-
νάσιον ὑπὲρ Μαρκελλοῦ Ἀγκύρας. 1301.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΡΑΚΛΕΙΑΣ

(; † 355 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1307.

Ἐκ τῆς εἰς Ἰσαταν ἐξηγήσεως. 1307.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ
τόμῳ· λατινιστί. 1379.

Τέλος τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ τόμῳ.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΠΑΜΦΙΛΟΥ

(265—340 M. X.)

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝῇ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ

ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 19**ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ**

* Σημειώσεις περὶ Εὐσεβίου· λατινιστί. 9.

* Παλαιῶν μαρτυρίαι ὑπὲρ Εὐσεβίου· λατινιστί
καὶ ἑλληνιστί. 67.

* Παλαιῶν μαρτυρίαι κατὰ Εὐσεβίου· λατινιστί
καὶ ἑλληνιστί. 83.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Εὐσεβίου Χρονικὰ εἰς λόγους δύο. 99-598.

Λόγος Α'. λατινιστί καὶ ἑλληνιστί. 101.

Λόγος Β'. λατινιστί καὶ ἑλληνιστί. 313.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Σαμουὴλ πρεσβυτέρου Ἀνίας τοῦ Ἀρμενίου περὶ-

(α) Εἰς τόμους ἑξ (19—24).

ληψίς τῶν χρόνων· λατινιστί. 599.

**ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΩΝ ΧΡΟΝΟΛΟΓΩΝ
ΚΑΙ ΑΣΤΡΟΝΟΜΩΝ**

Γεμίνου Εἰσαγωγὴ εἰς τὰ φαινόμενα. 748.

Πτολεμαίου φάσεις ἀπλανῶν ἐπισημασιῶν. 869.

Καλενδάρια παλαιὰ Ῥωμαίων· λατινιστί. 913.

Ἐκ τῶν Ἀχιλλέως πρὸς Εἰσαγωγὴν εἰς τὰ
Ἀράτου φαινόμενα. 933.

Ἰππάρχου Βιθυνοῦ καὶ Ἀράτου καὶ Εὐδόξου
φαινομένων ἐξηγήσεων βιβλία τρία. 1001.

Ἐρατοσθένους ἐν ἄλλῳ Ἰππάρχου εἰς τὰ Ἀρά-
του φαινόμενα. 1136.

Γένος Ἀράτου καὶ βίος.	1153.	κύκλον τοῦ ἡλίου φιλοπονηθεῖσα ἀκριβῶς	
Θεοδώρου περὶ μηνῶν.	1167.	χάριν τῶν φιλομαθῶν.	1329.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου μονα- χοῦ καὶ μάρτυρος ἐξήγησις κεφαλαιώδης περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν σω- τηρίου Πάσχα, τὸ διαγραφέν κανόνιον ἐρ- μηνεύουσα.	1217.	Περὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἐκ τοῦ γ'. τμήμα- τος Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ κεφ. ρξδ'.	1333.
Ἰσαὰκ Μοναχοῦ τοῦ Ἀργυροῦ τῷ σοφωτάτῳ Οἰναιώτῃ Κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ, μεθόδους αἰτή- σαντι λογικὰς ἐκθέσθαι ἡλικιῶν καὶ σελη- νιακῶν κύκλων, καὶ τῶν τούτοις ἐπομέ- νων.	1280.	* Πραγματεία περὶ ἀνατολῆς καὶ δύσεως ἀστέ- ρων· λατινιστί.	1337.
Ἀνδρέου Κρήτης μέθοδος πῶς δεῖ εὐρεῖν τὸν		* Περὶ τῶν παρὰ τῶν παρὰ τοῖς ἀνατολικοῖς χριστιανοῖς περιόδων καὶ ἐποχῶν· λατινι- στὶ μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων.	1395.
		* Πίναξ ἀναλυτικὸς τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ ἐννά- τῳ τόμῳ· λατινιστί.	1461.
		* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ δεκάτῳ ἐν νάτῳ τόμῳ· λατινιστί.	1461.

Τέλος τῶν ἐν τῷ δεκάτῳ ἐννάτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 20

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Ἐπιστολαὶ καὶ προοίμιον περὶ τῆς ἐκδόσεως Εὐσεβίου· λατινιστί.	9-44.	ζ'. Περὶ τῆς ἐν τοῖς εὐαγγελίοις νομιζομένης διαφωνίας τῆς περὶ τοῦ Χριστοῦ γενεαλο- γίας.	89.
Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Εὐσεβίου τοῦ Πامφί- λου, βιβλία δέκα.	45-906.	η'. Περὶ τῆς Ἡρώδου κατὰ τῶν παίδων ἐπι- βουλῆς, καὶ οἷα μετέβηθεν αὐτὸν καταστρο- φὴ βίου.	100.
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΒΙΒΛΙΟΥ		θ'. Περὶ τῶν κατὰ Πιλάτον χρόνων.	105.
α'. Τίς ἡ τῆς ἐπαγγελίας ὑπόθεσις.	48.	ι'. Περὶ τῶν παρὰ Ἰουδαίοις ἀρχιερέων, καθ' οὓς ὁ Χριστὸς τὴν διδασκαλίαν ἐποιή- σατο.	108.
β'. Ἐπιτομὴ κεφαλαιώδης περὶ τῆς κατὰ τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν προϋπάρξεώς τε καὶ θεολογίας.	53.	ια'. Τὰ περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ μεμαρτυρημένα.	113.
γ'. Ὡς καὶ τὸ Ἰησοῦ ὄνομα, καὶ αὐτὸ δὴ τὸ τοῦ Χριστοῦ, ἔγνωστό τε ἀνέκαθεν καὶ ἔτε- τίμητο παρὰ τοῖς θεσπεσίοις προφήταις.	68.	ιβ'. Περὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.	117.
δ'. Ὡς οὐ νεώτερος, οὐδὲ ξενίζων ἦν ὁ τρόπος τῆς πρὸς αὐτοῦ καταγγελθείσης πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν εὐσεβείας.	76.	ιγ'. Ἱστορία περὶ τοῦ τῶν Ἑδессηνῶν δυνά- στου.	120.
ε'. Περὶ τῶν χρόνων τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ τῆς εἰς ἀνθρώπους.	80.	ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΒΙΒΛΙΟΥ	
ς'. Ὡς κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοῦ ἀκολουθῶς ταῖς προφητείαις ἐξέλιπον ἄρχοντες οἱ τὸ πρὶν ἐκ προγόνων διαδοχῆς τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἡγούμενοι, πρῶτός τε ἀλλόφυλος βασιλεῖται αὐτῶν Ἡρώδης.	85.	Προοίμιον.	132.
		α'. Περὶ τῆς μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ διαγωγῆς τῶν ἀποστόλων.	133.
		β'. Ὅπως Τιβερίος ὑπὸ Πιλάτου τὰ περὶ Χρι- στοῦ διδάχθεις ἐκινήθη.	140.

- γ'. Όπως εἰς πάντα τὸν κόσμον ἐν βραχεῖ χρόνῳ διέδραμεν ὁ περὶ τοῦ Χριστοῦ λόγος. 141.
- δ'. Ὡς μετὰ Τιβερίον Γαῖος Ἰουδαίων βασιλέα καθίστησιν Ἀγρίππαν, τὸν Ἡρώδην αἰδῶ ζημιώσας φυγῇ. 145.
- ε'. Ὡς Φίλων ὑπὲρ Ἰουδαίων πρεσβεῖαν ἐστειλάτο πρὸς Γαῖον. 148.
- ς'. Ὅσα Ἰουδαίους συνεῖρή μετὰ τὴν κατὰ Χριστοῦ τόλμαν. 149.
- ζ'. Ὡς καὶ Πιλάτος ἑαυτὸν διεχρήσατο. 156.
- η'. Περὶ τοῦ κατὰ Κλαύδιον γενομένου λιμοῦ. 156.
- θ'. Μαρτύριον Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου. 157.
- ι'. Ὡς Ἀγρίππας, ὁ καὶ Ἡρώδης, ἀποστόλους διώξας, τῆς θείας παραυτίκα δίκης ἤσθετο. 157.
- ια'. Περὶ Θεοῦ τοῦ γόητος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. 161.
- ιβ'. Περὶ Ἑλένης τῆς τῶν Ὀσροηνῶν βασιλίδος. 165.
- ιγ'. Περὶ Σίμωνος τοῦ Μάγου. 168.
- ιδ'. Περὶ τοῦ κατὰ Ῥώμην κηρύγματος Πέτρου τοῦ ἀποστόλου. 169.
- ιε'. Περὶ τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου. 172.
- ισ'. Ὡς πρῶτος ὁ Μάρκος τοῖς κατ' Αἴγυπτον τὴν εἰς τὸν Χριστὸν γνῶσιν ἐκήρυξεν. 173.
- ιζ'. Οἷα περὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον ἀσκητῶν ὁ Φίλων ἱστορεῖ. 173.
- ιη'. Ὅσα τοῦ Φίλωνος εἰς ἡμᾶς περιῆλθε συγγράμματα. 184.
- ιθ'. Οἷα τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰουδαίους συμφορὰ μετῆλθεν ἐν τῇ τοῦ Πάσχα ἡμέρᾳ. 189.
- κ'. Οἷα καὶ κατὰ Νέρωνα ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπράχθη. 189.
- κα'. Περὶ τοῦ Αἰγυπτίου, οὗ καὶ τῶν ἀποστόλων αἱ πράξεις ἐμνημόνευσαν. 192.
- κβ'. Ὡς ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Ῥώμην δέσμιος ἀναπεμφθεὶς Παῦλος, ἀπολογησόμενος, πάσης ἀπελύθη αἰτίας. 193.
- κγ'. Ὡς ἐμαρτύρησεν Ἰακώβος ὁ τοῦ Κυρίου χρηματίσας ἀδελφός. 196.
- κδ'. Ὡς μετὰ Μάρκον πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας Ἀννιανός κατέστη. 205.
- κε'. Περὶ τοῦ κατὰ Νέρωνα, διωγμοῦ, καθ' ὃν ἐπὶ Ῥώμης Παῦλος καὶ Πέτρος, τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μαρτυρίαις κατεκοσμήθησαν. 208.

κς'. Ὡς μυρίοις κακοῖς περιηλάθησαν Ἰουδαῖοι, καὶ ὡς τὸν ὕστατον πρὸς Ῥωμαίους ἤραντο πόλεμον. 209.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Ὅποι γῆς ἐκήρυξαν τὸν Χριστὸν οἱ ἀπόστολοι. 213.
- β'. Τίς πρῶτος τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας προέστη. 216.
- γ'. Περὶ τῶν Ἐπιστολῶν τῶν ἀποστόλων. 216.
- δ'. Περὶ τῆς πρώτης ἀποστόλων διδαχῆς. 220.
- ε'. Περὶ τῆς μετὰ τὸν Χριστὸν ὑστάτης Ἰουδαίων πολιορκίας. 221.
- ς'. Περὶ τοῦ πείσαντος αὐτοὺς λιμοῦ. 224.
- ζ'. Περὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ προρρήσεων. 233.
- η'. Περὶ τῶν πρὸ τοῦ πολέμου σημείων. 236.
- θ'. Περὶ Ἰωσήπου, καὶ ὧν κατέλιπε συγγράμματα. 240.
- ι'. Ὅπως τῶν θείων μνημονεύει βιβλίων Ἰώσηπος. 241.
- ια'. Ὡς μετὰ Ἰακώβον ἡγεῖται Συμεὼν τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας. 243.
- ιβ'. Ὡς Οὐεσπασιανὸς τοὺς ἐκ Δαβὶδ ζητεῖσθαι προστάττει. 248.
- ιγ'. Ὡς δεύτερος Ῥωμαίων ἐπίσκοπος Ἀνέγκλητος. 248.
- ιδ'. Ὡς δεύτερος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Ἀβίλιος. 248.
- ιε'. Ὡς τρίτος Ῥωμαίων ἐπίσκοπος Κλήμης. 249.
- ισ'. Περὶ τῆς Κλήμεντος ἐπιστολῆς. 249.
- ιζ'. Περὶ τοῦ κατὰ Δομετιανὸν διωγμοῦ. 249.
- ιη'. Περὶ Ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου καὶ τῆς ἀποκαλύψεως. 252.
- ιθ'. Ὡς Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναιρεῖσθαι προστάττει. 252.
- κ'. Περὶ τῶν πρὸς γένους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. 252.
- κα'. Ὡς τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας τρίτος ἡγεῖται Κέρδων. 256.
- κβ'. Ὡς τῆς Ἀντιοχείων δεύτερος Ἰγνάτιος. 256.
- κγ'. Ἱστορία περὶ Ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου. 256.
- κδ'. Περὶ τῆς τάξεως τῶν Εὐαγγελίων. 264.
- κε'. Περὶ τῶν ἐμολογουμένων θείων Γραφῶν καὶ τῶν μὴ τοιούτων. 268.
- κς'. Περὶ Μενάνδρου τοῦ γόητος. 272.
- κζ'. Περὶ τῆς Ἑβριωναίων αἵρέσεως. 273.
- κη'. Περὶ Κηρίνου τοῦ αἵρεσιάρχου. 273.

- κθ'. Περὶ Νικολάου καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ κεκλη-
μένων. 276.
λ'. Περὶ τῶν ἐν συζυγίαις ἐξετασθέντων ἀπο-
στόλων. 277.
λα'. Περὶ τῆς Ἰωάννου καὶ Φιλίππου τελευ-
τῆς. 280.
λβ'. Ὅπως Συμεὼν Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος
ἐμαρτύρησεν. 281.
λγ'. Ὅπως Τραϊανὸς ζητεῖσθαι χριστιανούς
ἐκώλυσεν. 285.
λδ'. Ὅπως τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας τέταρτος
Εὐάρεστος ἡγείται. 285.
λε'. Ὡς τρίτος τῆς Ἱεροσολύμων Ἰούστος ἡγεί-
ται. 288.
λς'. Περὶ Ἰγνατίου καὶ τῶν ἐπιστολῶν αὐ-
τοῦ. 288.
λζ'. Περὶ τῶν εἰσέτι τότε διαπρεπόντων εὐαγ-
γελιστῶν. 292.
λη'. Περὶ τῆς Κλήμεντος ἐπιστολῆς καὶ τῶν
ψευδῶς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένων. 293.
λθ'. Περὶ τῶν Παπῶν συγγραμμάτων. 296.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Τίνες ἐπὶ τῆς Τραϊανοῦ βασιλείας Ῥωμαίων
καὶ Ἀλεξανδρέων ἐπίσκοποι γεγόνασιν. 303.
β'. Ὅποια Ἰουδαῖοι κατ' αὐτὸν πεπόνθασιν. 303.
γ'. Οἱ κατὰ Ἀδριανὸν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀπο-
λογησάμενοι. 308.
δ'. Οἱ κατὰ ταὐτὸν Ῥωμαίων καὶ Ἀλεξανδρέων
χρηματίσαντες ἐπίσκοποι. 308.
ε'. Οἱ ἀνέκαθεν ἐπὶ τοῦ Σωτῆρος καὶ ἐπὶ τοῦς
δηλουμένους, Ἱεροσολύμων ἐπίσκοποι. 308.
ς'. Ἡ κατὰ Ἀδριανὸν ὑστάτη Ἰουδαίων πολι-
ορκία. 309.
ζ'. Τίνες κατ' ἐκεῖνο καιροῦ γεγόνασι ψευδωνύ-
μου γνώσεως ἀρχηγοί. 316.
η'. Τίνες ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς. 321.
θ'. Ἐπιστολὴ Ἀδριανοῦ ὑπὲρ τοῦ μὴ δεῖν ἀκρί-
τως ἡμᾶς ἐλαύνειν. 325.
ι'. Τίνες ἐπὶ τῆς Ἀντωνίνου βασιλείας ἐπίσκο-
ποι Ῥωμαίων καὶ Ἀλεξανδρέων γεγόνα-
σιν. 328.
ια'. Περὶ τῶν κατ' αὐτοὺς αἵρεσιάρχων. 328.
ιβ'. Περὶ τῆς Ἰουστίνου πρὸς Ἀντωνίνον ἀπο-
λογίας. 332.

- ιγ'. Ἀντωνίνου πρὸς τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας ἐπι-
στολὴ περὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου. 333.
ιδ'. Τὰ περὶ Πολυκάρπου τοῦ τῶν ἀποστόλων
γνωρίμου μνημονευόμενα. 337.
ιε'. Ὅπως κατὰ Οὐῆρον ὁ Πολύκαρπος ἅμα
ἐτέροις ἐμαρτύρησεν ἐπὶ τῆς Σμυρναίων πό-
λεως. 340.
ισ'. Ὅπως Ἰουστίνος ὁ Φιλόσοφος τὸν Χριστοῦ
λόγον ἐπὶ τῆς Ῥωμαίων πόλεως πρεσβεύων
ἐμαρτύρησεν. 364.
ιζ'. Περὶ ὧν Ἰουστίνος ἐν ἰδίῳ συγγραμμάτι
μνημονεύει μαρτύρων. 368.
ιη'. Τίνες εἰς ἡμᾶς ἦλθον τῶν Ἰουστίνου λό-
γων. 373.
ιθ'. Τίνες ἐπὶ τῆς Οὐῆρου βασιλείας, τῆς Ῥω-
μαίων καὶ Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας προέ-
στησαν. 377.
κ'. Τίνες τῆς Ἀντιοχείων. 377.
κα'. Περὶ τῶν κατὰ τούτους διαλαμψάντων
ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων. 377.
κγ'. Περὶ Ἠγησίππου, καὶ ὧν οὗτος μνημο-
νεύει. 377.
κγ'. Περὶ Διονυσίου Κορινθίων ἐπισκόπου καὶ
ὧν ἔγραψεν ἐπιστολῶν. 384.
κδ'. Περὶ Θεοφίλου τοῦ Ἀντιοχείων ἐπισκό-
που. 389.
κε'. Περὶ Φιλίππου καὶ Μοδέστου. 389.
κς'. Περὶ Μελίτωνος καὶ ὧν αὐτὸς ἐμνημό-
νευσεν. 392.
κζ'. Περὶ Ἀπολλιναρίου τοῦ τῆς Ἱεραπολιτῶν
Ἐκκλησίας ἐπισκόπου. 397.
κη'. Περὶ Μουσανοῦ καὶ ὧν οὗτος συνεγρά-
ψατο. 397.
κθ'. Περὶ τῆς κατὰ Τατιανὸν αἵρέσεως. 400.
λ'. Περὶ Βαρδησιάνου τοῦ Σύρου, καὶ τῶν φερο-
μένων αὐτοῦ λόγων. 401.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ε'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Προοίμιον. 405.
α'. Ὅσοι καὶ ὅπως κατὰ Οὐῆρον ἐπὶ τῆς Γαλ-
λίας τὸν ὑπὲρ εὐσεβείας διεξῆλθον ἀ-
γῶνα. 408.
β'. Ὡς οἱ θεοφιλεῖς μάρτυρες τοὺς ἐν τῷ διωγ-
μῷ διαπεπτωκότας ἐθεράπευσον δεξιού-
μενοι. 433.
γ'. Ὅποια τῷ μάρτυρι Ἀττάλῳ δι' ὄνειρου γέ-
γονεν ἐπιφάνεια. 436.

- δ'. Ὅπως οἱ μάρτυρες τὸν Εἰρηναῖον δι' ἐπιστολῆς παρετίθεντο. 437.
- ε'. Ὡς Μάρκῳ Αὐρηλίῳ Καίσαρι ταῖς τῶν ἡμετέρων εὐχαῖς οὐρανόθεν ὁ Θεὸς ἐπακούσας ὑέτισεν. 441.
- ς'. Τῶν ἐπὶ Ῥώμης ἐπισκοπευσάντων κατὰ λόγος. 445.
- ζ'. Ὡς καὶ μέχρι τῶν τότε καιρῶν διὰ τῶν πσιῶν δυνάμεις ἐνηργοῦντο παράδοξοι. 445.
- η'. Ὅπως ὁ Εἰρηναῖος τῶν θείων μνημονεύει Γραφῶν. 448.
- θ'. Οἱ κατὰ Κόμοδον ἐπισκοπεύσαντες. 453.
- ι'. Περὶ Πανταίνου τοῦ φιλοσόφου. 453.
- ια'. Περὶ Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως. 456.
- ιβ'. Περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπισκόπων. 457.
- ιγ'. Περὶ Ῥόδωνος καὶ ἧς ἐμνημόνευσε κατὰ Μαρκίωνα διαφωνίας. 460.
- ιδ'. Περὶ τῶν κατὰ Φρύγας ψευδοπροφητῶν. 461.
- ιε'. Περὶ τοῦ κατὰ Βλάστον ἐπὶ Ῥώμης γενομένου σχίσματος. 464.
- ισ'. Ὅσα περὶ Μοντανοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ψευδοπροφητῶν μνημονεύεται. 464.
- ιζ'. Περὶ Μιλιτιάδου καὶ ὧν συνέταξε λόγων. 473.
- ιη'. Ὅσα καὶ Ἀπολλώνιος τοὺς κατὰ Φρύγας ἀπήλεγξε, καὶ τίνων ἐμνημόνευσεν. 476.
- ιθ'. Σεραπίωνος περὶ τῆς τῶν Φρυγῶν αἵρεσεως. 481.
- κ'. Ὅσα Εἰρηναῖος τοῖς ἐπὶ Ῥώμης σχισματικοῖς ἐγγράφως διέλεκται. 484.
- κα'. Ὅπως ἐπὶ Ῥώμης ἐμαρτύρησεν Ἀπολλώνιος. 485.
- κβ'. Τίνες κατὰ τούτους ἐπίσκοποι τῶν ἐπαρχιῶν ἐγνωρίζοντο. 489.
- ιγ'. Περὶ τοῦ τότε κινήθεντος ἀμφὶ τοῦ Πάσχα ζητήματος. 489.
- κδ'. Περὶ τῆς κατὰ τὴν Ἀσίαν διαφωνίας. 493.
- κε'. Ὅπως τοῖς πᾶσι μία ψῆφος περὶ τοῦ Πάσχα συνεφωνήθη. 508.
- κς'. Ὅσα τῆς Εἰρηναίου φιλοκαλίας καὶ εἰς ἡμᾶς κατῆλθεν. 509.
- κζ'. Ὅσα καὶ τῶν λοιπῶν τῶν τῆνικάδε συνηκμαχότων. 509.
- κη'. Περὶ τῶν τὴν Ἀρτέμωνος αἵρεσιν ἐξ ἀρχῆς προβεβλημένων· οἳ τε τὸν τρόπον γεγονάσι, καὶ ὅπως τὰς ἀγίας Γραφὰς διαφθεῖραι τετολμήκασιν. 512.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Σ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Περὶ τοῦ κατὰ Σεβήρον διωγμοῦ. 521.
- β'. Περὶ τῆς Ὀριγένους ἐκ παιδὸς ἀσκήσεως. 521.
- γ'. Ὡς κομιδῇ νέος ὢν τὸν Χριστοῦ λόγον ἐπρέσβευεν. 525.
- δ'. Ὅσοι δι' αὐτοῦ κατηχηθέντες προήχθησαν μάρτυρες. 532.
- ε'. Περὶ Ποταμιαίνης. 532.
- ς'. Περὶ Κλήμεντος τοῦ Ἀλεξανδρέως. 533.
- ζ'. Περὶ Ἰούδα συγγραφέως. 536.
- η'. Περὶ τοῦ τολμηθέντος Ὀριγένει. 536.
- θ'. Περὶ τῶν κατὰ Νάρκισσον παραδόξων. 537.
- ι'. Περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπισκόπων. 541.
- ια'. Περὶ Ἀλεξάνδρου. 541.
- ιβ'. Περὶ Σεραπίωνος καὶ τῶν φερομένων αὐτοῦ λόγων. 544.
- ιγ'. Περὶ τῶν Κλήμεντος συγγραμμάτων. 545.
- ιδ'. Ὅπόσων ἐμνημόνευσε γραφῶν. 549.
- ιε'. Περὶ τοῦ Ἡρακλᾶ. 553.
- ισ'. Ὅπως Ὀριγένης περὶ τὰς θείας ἐσπουδάκει Γραφάς. 553.
- ιζ'. Περὶ Συμμάχου τοῦ ἐρμηνέως. 560.
- ιη'. Περὶ Ἀμβροσίου. 560.
- ιθ'. Ὅσα περὶ Ὀριγένους μνημονεύεται. 561.
- κ'. Ὅσοι τῶν τῆνικάδε φέρονται λόγοι. 572.
- κα'. Ὅσοι κατὰ τούσδε ἐπίσκοποι ἐγνωρίζοντο. 573.
- κβ'. Ὅσα τῶν Ἱπολύτου εἰς ἡμᾶς ἦλθεν. 573.
- κγ'. Περὶ τῆς Ὀριγένους σπουδῆς, καὶ ὡς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πρεσβείου ἤξιώθη. 576.
- κδ'. Τίνα ἐπὶ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐξηγήσατο. 577.
- κε'. Ὅπως τῶν ἐνδιαθήκων Γραφῶν ἐμνημόνευσεν. 580.
- κς'. Ὡς Ἡρακλᾶς τὴν Ἀλεξανδρέων ἐπισκοπὴν διεδέξατο. 585.
- κζ'. Ὅπως αὐτὸν ἐώρων οἱ ἐπίσκοποι. 585.
- κη'. Περὶ τοῦ κατὰ Μαξιμῖνον διωγμοῦ. 588.
- κθ'. Περὶ Φαβιανοῦ, ὡς Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἐκ Θεοῦ παραδόξως ἀνεδείχθη. 588.
- λ'. Ὅσοι γεγονάσιν Ὀριγένους φοιτηταί. 589.
- λα'. Περὶ Ἀφρικανοῦ. 589.
- λβ'. Τίνα Ὀριγένης ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης ἐξηγήσατο. 592.
- λγ'. Περὶ τῆς Βηρύλλου παρατροπῆς. 593.
- λδ'. Τὰ κατὰ Φίλιππον Καίσαρα. 596.
- λε'. Ὡς Διονύσιος Ἡρακλᾶ τὴν ἐπισκοπὴν διεδέξατο. 596.

- λζ'. Ὅσα ἄλλα ἐσπούδασται τῷ Ὀριγένει. 596.
 λζ'. Περὶ τῆς τῶν Ἀράβων διαστάσεως. 597.
 λη'. Περὶ τῆς Ἑλκεσαϊτῶν αἱρέσεως. 597.
 λθ'. Περὶ τοῦ κατὰ Δέκιον διωγμοῦ, καὶ ὅσα
 Ὀριγένους πέπονθεν. 600.
 μ'. Περὶ τῶν Διονυσίω συμβάντων. 601.
 μα'. Περὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς Ἀλεξανδρείας μαρτυ-
 ρησάντων. 605.
 μβ'. Περὶ τῶν ἄλλων ὁ Διονύσιος ἱστορεῖ. 613.
 μγ'. Περὶ Νοουάτου, οἷός τις ἦν τὸν τρόπον, καὶ
 περὶ τῆς κατ' αὐτὸν αἱρέσεως. 616.
 μδ'. Περὶ Σεραπίωνος ἱστορία Διονυσίου. 629.
 με'. Ἐπιστολὴ πρὸς Νοουάτον Διονυσίου. 633.
 μς'. Περὶ τῶν ἄλλων Διονυσίου ἐπιστολῶν. 633.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ζ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Προόμιον. 637.
 α'. Περὶ τῆς Δεκίου καὶ Γάλλου κακοτρο-
 πίας. 640.
 β'. Τίνες οἱ κατὰ τούτους Ῥωμαίων ἐπίσκο-
 ποι. 640.
 γ'. Ὅπως Κυπριανὸς ἅμα τοῖς κατ' αὐτὸν ἐπι-
 σκόποις τοὺς ἐξ αἵρετικῆς πλάνης ἐπιστρέ-
 φοντας λουτρῷ δεῖν καθαίρειν πρῶτος ἐδογ-
 μάτισεν. 641.
 δ'. Ὅπως περὶ τούτου Διονύσιος συνέταξεν
 ἐπιστολάς. 641.
 ε'. Περὶ τῆς μετὰ τὸν διωγμὸν εἰρήνης. 641.
 ς'. Περὶ τῆς κατὰ Σαβέλλιον αἱρέσεως. 645.
 ζ'. Περὶ τῆς κατὰ τῶν αἵρετικῶν παμμιάρου
 πλάνης, καὶ τῆς θεοπέμπτου δράσεως Διону-
 σίου, οὗ τε παρέληφεν ἐκκλησιαστικοῦ κανό-
 νος. 648.
 η'. Περὶ τῆς κατὰ Νοουάτον ἐτεροδοξίας. 652.
 θ'. Περὶ τοῦ τῶν αἵρετικῶν ἀθέου βαπτίσμα-
 τος. 653.
 ι'. Περὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν διωγ-
 μοῦ. 657.
 ια'. Περὶ τῶν τότε Διονυσίω καὶ τοῖς κατ' Αἴ-
 γυπτον συμβάντων. 661.
 ιβ'. Περὶ τῶν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης
 μαρτυρησάντων. 673.
 ιγ'. Περὶ τῆς κατὰ Γαλλιηνὸν εἰρήνης. 673.
 ιδ'. Οἱ κατ' ἐκεῖνο συνηκμακότες ἐπίσκοποι. 676.
 ιε'. Ὅπως κατὰ Καισάρειαν Μαρίνος ἐμαρτύ-
 ρησεν. 676.

- ισ'. Ἡ κατὰ Ἀστύριον ἱστορία. 677.
 ιζ'. Περὶ τῶν κατὰ Πανεάδα σημείων τῆς τοῦ
 Σωτῆρος ἡμῶν μεγαλουργίας. 677.
 ιη'. Περὶ τοῦ ἀνδριάντος οὗ ἡ αἰμορροῦσα ἀνέ-
 στησεν. 680.
 ιθ'. Περὶ τοῦ θρόνου Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου. 681.
 κ'. Περὶ τῶν ἐορταστικῶν Διονυσίου ἐπιστο-
 λῶν, ἐνθα καὶ περὶ τοῦ Πάσχα κανονίζεαι. 681.
 κα'. Περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συμβάντων. 684.
 κβ'. Περὶ τῆς ἐπισκηψάσης νόσου. 685.
 κγ'. Περὶ τῆς Γαλλιηνοῦ βασιλείας. 692.
 κδ'. Περὶ Νέπωτος καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν σχί-
 σματος. 692.
 κε'. Περὶ τῆς Ἰωάννου Ἀποκαλύψεως. 696.
 κς'. Περὶ τῶν ἐπιστολῶν Διονυσίου. 704.
 κζ'. Περὶ Παύλου τοῦ Σαμοσατέως καὶ τῆς ἐν
 Ἀντιοχείᾳ συστάσεως ὑπ' αὐτοῦ αἱρέσεως. 705.
 κη'. Περὶ τῶν τότε γνωριζομένων διαφανῶν
 ἐπισκόπων. 705.
 κθ'. Ὅπως ὁ Παῦλος ἐλεγχθεὶς ὑπὸ Μαχλίωνός
 τινος ἀπὸ σοφιστῶν πρεσβυτέρου, ἐξεκη-
 ρύχθη. 708.
 λ'. Περὶ τῆς κατὰ Παύλου ἐπιστολῆς τῶν ἐπι-
 σκόπων. 709.
 λα'. Περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς διαπρεψάντων
 ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν, τίνες τε αὐτῶν μέ-
 χρι τῆς τῶν ἐκκλησιῶν πολιορκίας ἐμει-
 ναν. 721.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Η'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Περὶ τῶν πρὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς διωγμοῦ. 740.
 β'. Περὶ τῆς τῶν ἐκκλησιῶν καθαιρέσεως. 744.
 γ'. Περὶ τοῦ τρόπου τῶν κατὰ τὸν διωγμὸν
 ἡγωνισμένων. 748.
 δ'. Περὶ τῶν ἀοιδίμων τοῦ Θεοῦ μαρτύρων ὡς
 πάντα τόπον ἐπλησαν τῆς ἑαυτῶν μνήμης,
 ποικίλως τοὺς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀναδησάμενοι
 στεφάνους. 749.
 ε'. Περὶ τῶν κατὰ Νικομήδειαν. 749.
 ς'. Περὶ τῶν κατὰ τοὺς βασιλικούς οἴκους. 752.
 ζ'. Περὶ τῶν κατὰ Φοινίκην Αἰγυπτίων. 756.
 η'. Περὶ τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον. 757.
 θ'. Περὶ τῶν κατὰ τὴν Θηβαίδα. 760.
 ι'. Φιλέου μάρτυρος περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν
 πεπραγμένων ἐγγράφοι διδασκαλίαι. 764.
 ια'. Περὶ τῶν κατὰ Φρυγίαν. 768.

- ιβ'. Περὶ πλείστων ἑτέρων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν διαφόρως ἡγωνισμένων. 769.
 ιγ'. Περὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας προέδρων, τῶν τὸ γνήσιον ἢ ἐπρέσβευον εὐσεβείας διὰ τοῦ σφῶν αἵματος ἐπιδεδειγμένων. 773.
 ιδ'. Περὶ τοῦ τρόπου τῶν τῆς εὐσεβείας ἐχθρῶν. 781.
 ιε'. Περὶ τῶν τοῖς ἐκτὸς συμβεβηκότων. 788.
 ις'. Περὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον τῶν πραγμάτων μεταβολῆς. 788.
 ιζ'. Περὶ τῆς τῶν κρατούντων παλινφθίας. 789.
 Τεμάχιον ὡς λείπον ἐν τισιν ἀντιγράφοις ἐν τῷ ἐγδόφ λόγῳ. 793.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Θ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Περὶ τῆς ἐπιπλάστου ἀνέσεως. 97.7
 β'. Περὶ τῆς μετέπειτα διαστροφῆς. 801.
 γ'. Περὶ τοῦ κατ' Ἀντιόχειαν νεοπαγοῦς ξοάνου. 804.
 δ'. Περὶ τῶν καθ' ἡμῶν ψηφισμάτων. 805.
 ε'. Περὶ τῶν ἐπιπλάστων ὑπομνημάτων. 805.
 ς'. Περὶ τῶν ἐν τῷδε τῷ χρόνῳ μεμαρτυρηκότων. 808.
 ζ'. Περὶ τῆς καθ' ἡμῶν ἐν στήλαις ἀνατεθείσης γραφῆς. 809.
 η'. Περὶ τῶν κατὰ ταῦτα συμβεβηκότων ἐν λιμῷ καὶ λοιμῷ καὶ πολέμοις. 816.
 θ'. Περὶ τῆς τῶν τυράννων καταστροφῆς τοῦ βίου, καὶ οἷαις ἐχρήσαντο πρὸ τῆς τελευτῆς φωναίς. 820.
 ι'. Περὶ τῆς τῶν θεοφιλῶν βασιλέων νίκης. 829.
 ια'. Περὶ τῆς ὑστάτης ἀπωλείας τῶν τῆς θεοσεβείας ἐχθρῶν. 837.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ι'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Περὶ τῆς ἐκ Θεοῦ πρυτανευθείσης ἡμῖν εἰρήνης. 841.
 β'. Περὶ τῆς τῶν ἐκκλησιῶν ἀνανεώσεως. 845.
 γ'. Περὶ τῶν κατὰ πάντα τόπον ἐγκαινίων. 845.
 δ'. Πανηγυρικὸς ἐπὶ τῇ τῶν πραγμάτων φαιδρότητι. 848.
 ε'. Ἀντίγραφα βασιλικῶν νόμων. 880.
 ς'. Περὶ τῶν χριστιανοῖς προσηκόντων. 892.
 ζ'. Περὶ τῆς τῶν κληρικῶν ἀλειτουρησίας. 898.
 η'. Περὶ τῆς Δικινίου ὑστερον κακοτροπίας, καὶ τῆς καταστροφῆς αὐτοῦ. 893.

- θ'. Περὶ τῆς νίκης Κωνσταντίνου καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τοῖς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐξουσίων ὑπαρξάντων. 901.

Εἰς τὸν βίον Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως λόγοι τέσσαρες. 905—1229.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΛΟΓΟΥ

- α'. Προοίμιον περὶ τῆς Κωνσταντίνου τελευτῆς. 909.
 β'. Περὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ βασιλευσάντων ἐτι προοίμιον. 912.
 γ' Περὶ Θεοῦ τιμῶντος βασιλεῖς εὐσεβεῖς, καὶ ἀπολλύντος τυράννους. 913.
 δ'. Ὅτι ὁ Θεὸς Κωνσταντῖνον ἐτίμησεν. 916.
 ε'. Ὅτι ἐβασίλευσε μὲν ὑπὲρ τὰ λ'. ἔτη μοναρχήσας, ἔζησε δὲ ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα. 916.
 ς'. Ὅτι Θεοῦ μὲν δοῦλος ἦν, ἐθνῶν δὲ νικητής. 917.
 ζ'. Πρὸς Κῦρον τὸν Περσῶν βασιλέα, καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα σύγκρισις. 917.
 η'. Ὅτι τῆς οἰκουμένης πάσης σχεδὸν ἐπεκράτησεν. 920.
 θ'. Ὅτι υἱὸς βασιλέως εὐσεβοῦς, καὶ υἱοῖς βασιλεῦσι κατέλιπε τὴν ἀρχήν. 921.
 ι'. Περὶ τοῦ καὶ ἀναγκαῖαν εἶναι καὶ ψυχωφελῆ τὴν ἱστορίαν ταύτην. 921.
 ια'. Ὅτι μόνος τὰς Κωνσταντίνου νῦν ἰστόρησε θεοφιλεῖς πράξεις. 924.
 ιβ'. Ὅτι ὡς Μωϋσῆς ἐν οἴκοις τυράννων ἀνεντράφη Κωνσταντῖνος. 925.
 ιγ'. Περὶ Κωνσταντίνου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μὴ ἀνασχομένου τῶν περὶ Διοκλητιανόν, καὶ Μαξιμιανόν, καὶ Μαξέντιον, ὥστε διώξαι τοὺς χριστιανούς. 928.
 ιδ'. Ὅπως Κωνσταντῖος ὁ πατὴρ ὄνειδισθεὶς πενίαν ὑπὸ Διοκλητιανοῦ, καὶ τοὺς θησαυροὺς πλῆσας, ἀπέδωκε πάλιν τοῖς προσεγεγοῦσι τὰ χρήματα. 928.
 ιε'. Περὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν ἄλλων διωγμοῦ. 929.
 ις'. Ὅπως Κωνσταντῖος ὁ πατὴρ εἰδωλόλατρεῖαν σχηματισάμενος, τοὺς μὲν θύειν θέλοντας ἐξέβαλε, τοὺς δὲ ὁμολογῆσαι προθεμένους εἶχεν ἐν παλατίῳ. 932.
 ιζ'. Περὶ τῆς φιλοχρίστου αὐτοῦ προαιρέσεως. 932.
 ιη'. Ὅτι Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ ἀποδυσασμένων, πρῶτος ἦν λοιπὸν Αὐγουστος ὁ Κωνσταντῖος ἐν εὐκτενὶ κομῶν. 933.

- ιθ'. Περὶ τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου, νεανίου ἅμα Διοκλητιανῷ τὸ πρὶν εἰς Παλαιστίνην πα-
ραγενομένου. 936.
- κ'. Κωνσταντίνου πρὸς τὸν πατέρα διὰ τὰς
ἐπιβουλὰς Διοκλητιανοῦ ἀναχώρησις. 936.
- κα'. Τελευτὴ Κωνσταντίου τὸν υἱὸν Κωνσταν-
τῖνον βασιλέα καταλιπόντος. 937.
- κβ'. Ὅπως Κωνσταντίου προσκομισθέντος, τὰ
στρατεύματα Κωνσταντίνου Αὐγουσον ἀνη-
γόρευσαν. 937.
- κγ'. Καταστροφή τῶν τυράννων δι' ὑπομνήσεως
ὀλίγης. 940.
- κδ'. Ὅτι βουλῇσι Θεοῦ Κωνσταντῖνος ἔσχε
τὸ βασιλεύειν. 940.
- κε'. Κωνσταντίνου κατὰ βαρβάρων καὶ Βρετ-
τανῶν νίκαι. 940.
- κς'. Ὅπως Ῥώμην ἐλευθερῶσαι Μαξεντίου προ-
ήρητο. 940.
- κζ'. Ὅτι τὰς τῶν εἰδωλολατρῶν κατα-
στροφὰς ἐνθυμηθεὶς, μᾶλλον τὴν χριστιανι-
σμὸν ἐξελέξατο. 941.
- κη'. Ὅπως εὐξαμένῳ τὴν ὀπτασίαν ὁ Θεὸς πα-
ρέσχε, σταυρὸν ἐκ φωτὸς ἐν οὐρανῷ, μεσημ-
βρίας ὁσσης, καὶ γραφὴν τούτῳ νικᾶν πα-
ραινοῦσαν. 944.
- κθ'. Ὅπως ὁ Χριστὸς τοῦ Θεοῦ καθ' ὕπνου
φανείς, ὁμοιοτρόπῳ τοῦ σταυροῦ σημείῳ κε-
χρῆσθαι κατὰ τοὺς πολέμους προσέτα-
ξεν. 944.
- λ'. Κατασκευή τοῦ αὐτοῦ σταυρικοῦ σημείου. 944.
- λα'. Ἐκφρασις σταυροειδοῦς σημείου, ὅπερ νῦν
οἱ Ῥωμαῖοι λάβραρον καλοῦσιν. 945.
- λβ'. Ὅπως κατηχηθεὶς Κωνσταντῖνος, τὰς
θείας Γραφὰς ἀνεγίνωσκεν. 948.
- λγ'. Περὶ τῶν Μαξεντίου μοιχειῶν τῶν ἐν
Ῥώμῃ. 948.
- λδ'. Ὅπως ἡ τοῦ ἐπάρχου διὰ σωφροσύνης ἐαυ-
τὴν ἀνείλεν. 949.
- λε'. Ἀναίρεσις δῆμου Ῥωμαίων ὑπὸ Μαξεν-
τίου. 949.
- λς'. Μαγείαι Μαξεντίου κατὰ Κωνσταντίνου,
καὶ ἐνδεια τροφῶν ἐν Ῥώμῃ. 949.
- λζ'. Ἦττα ἐν Ἰταλίᾳ Μαξεντίου στρατευμά-
των. 952.
- λη'. Μαξεντίου θάνατος ἐν γερύρᾳ ποταμοῦ Τι-
βερίδος. 952.
- λθ'. Εἴσοδος ἐν Ῥώμῃ Κωνσταντίνου. 953.
- μ'. Περὶ ἀνδριάντος αὐτοῦ σταυρὸν κατέχοντος,
καὶ τῆς ἐπιγραφῆς. 953.
- μα'. Εὐφροσύνη κατὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ δω-
ρεαὶ Κωνσταντίνου. 956.
- μβ'. Ἐπισκόπων τιμαὶ, καὶ ἐκκλησιῶν οἰκοδο-
μαί. 957.
- μγ'. Περὶ τῶν εἰς τοὺς πένητας εὐεργεσιῶν
Κωνσταντίνου. 957.
- μδ'. Ὅπως ταῖς συνόδοις τῶν ἐπισκόπων συμ-
παρῆν. 957.
- με'. Ὅπως καὶ τῶν ἀφρόνων ἠνείχετο. 960.
- μς'. Νίκαι κατὰ βαρβάρων. 961.
- μζ'. Μαξιμίνου θελήσαντος ἐπιβουλεύσαι θάνα-
τος, καὶ ἄλλων οὐδ' ἐξ ἀποκαλύψεως Κων-
σταντίνου εἶπεν. 961.
- μη'. Δεκαετηρίδος Κωνσταντίνου πανήγυρις. 964.
- μθ'. Ὅπως τὴν ἀνατολὴν ἐκακούχει Λικί-
νιος. 964.
- ν'. Ὅπως Κωνσταντίνῳ Λικίνιος ἐπιβουλεύειν
ἤθελε. 964.
- να'. Λικινίου κατ' ἐπισκόπων συσκευαί, καὶ
συνόδων κωλύσεις. 965.
- νβ'. Ἐξορισμοὶ καὶ δημεύσεις κατὰ χριστι-
ανῶν. 965.
- νγ'. Γυκαῖκας εἰς ἐκκλησίας ἀνδράσιν ἅμα μὴ
συνάγεσθαι πρόσταγμα. 968.
- νδ'. Τοὺς μὴ θύοντας ἀποστρατεύεσθαι καὶ
τοὺς ἐν φυλακαῖς μὴ τρέφεσθαι. 968.
- νε'. Περὶ τῶν Λικινίου παρανομιῶν καὶ πλεο-
νεξιῶν. 969.
- νς'. Ὅτι διωγμὸν ποιῆσαι λοιπὸν ἐπεχείρει. 969.
- νζ'. Ὅτι Μαξιμιανὸς σύριγγι καὶ σκώληκι δα-
μασθεὶς, ὑπὲρ χριστιανῶν ἔγραψεν. 972.
- νη'. Ὅτι Μαξιμίνος διώξας χριστιανούς, καὶ
φυγῶν ὡς οἰκέτης ἐκρύπτετο. 972.
- νθ'. Ὅτι ἐν νόσῳ τυφλωθεὶς Μαξιμίνος ὑπὲρ
Χριστιανῶν ἔγραψεν. 973.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΛΟΓΟΥ

- α'. Λικινίου διωγμὸς λαθραῖος, ἐπισκόπους ἀναι-
ροῦντος ἐν Ἀμασειᾷ τοῦ Πόντου. 977.
- β'. Καθαιρέσεις ἐκκλησιῶν, καὶ ἐπισκόπων κρε-
ουργίαι. 980.
- γ'. Ὅπως Κωνσταντῖνος ὑπὲρ Χριστιανῶν διώ-
κεσθαι μελλόντων ἐκινήθη. 981.
- δ'. Ὅτι Κωνσταντῖνος μὲν παρεσκευάζετο μετ'
εὐχῶν, Λικίνιος δὲ μετὰ μαντειῶν εἰς πό-
λεμον. 981.

- ε'. Ὅσα Λικίνιος ἐν τῷ ἄλσει θύων, εἶπε περὶ τῶν εἰδώλων καὶ τοῦ Χριστοῦ. 984.
- ς'. Φαντασάαι κατὰ τὰς ὑπὸ Λικίνιον πόλεις, ὡς τῶν Κωνσταντίνου στρατευμάτων διεξιόντων. 985.
- ζ'. Ὅτι ἐν πολέμοις, ὅπου σταυροειδὲς σημεῖον παρῆν, ἐκεῖ τὰ τῆς νίκης ἐγένετο. 988.
- η'. Ὅτι πεντήκοντα τὸν σταυρὸν φέρειν ἐξελέχθησαν. 988.
- θ'. Ὅτι τῶν σταυροφόρων ἀντρεῖθαι μὲν ὁ φυγὼν, ὁ δὲ πιστεῖ παραμείνας ἐσώθη. 988.
- ι'. Συμβολαὶ διάφοροι, καὶ Κωνσταντίνου νίκαι. 989.
- ια'. Φυγὴ Λικινίου καὶ γοητεία. 989.
- ιβ'. Ὅπως Κωνσταντίνος ἐν σκηνῇ προσευχόμενος ἐνίκα. 989.
- γ'. Φιλανθρωπία περὶ τοὺς συλλαμβανομένους στρατιώτας. 992.
- ιδ'. Ἐπὶ περὶ τῶν ἐν σκηνῇ προσευχῶν. 992.
- ιε'. Λικινίου περὶ φιλίας δόλος, καὶ εἰδωλολατρεία. 993.
- ισ'. Ὅπως μὴ ἀντιπολεμεῖν τῷ σταυρῷ Λικίνιος παρήνει τοῖς στρατιώταις. 993.
- ιζ'. Νίκη Κωνσταντίνου. 993.
- ιη'. Λικινίου θάνατος, καὶ ἐπινίκια περὶ τοῦτου. 996.
- ιθ'. Φαιδρότητα καὶ πανηγύρεις. 996.
- κ'. Ὅπως ὑπὲρ ἔμολογητῶν ἐνομοθέτει Κωνσταντίνος. 997.
- κα'. Ὅπως καὶ περὶ μαρτύρων καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων. 1000.
- κβ'. Ὅπως καὶ τοὺς δῆμους ἀνεκτήσατο. 1000.
- κγ'. Ὅτι Θεὸν τῶν ἀγαθῶν αἴτιον ἐκήρυττε, καὶ περὶ ἀντιγράφων νόμων. 1000.
- κδ'. Νόμος Κωνσταντίνου περὶ τῆς εἰς Θεὸν εὐσεβείας καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ. 1001.
- κε'. Ὑπόδειγμα ἐκ παλαιῶν χρόνων. 1001.
- κς'. Περὶ διωχθέντων καὶ διωκτῶν. 1004.
- κζ'. Ὅπως ὁ διωγμὸς αἴτιος κακῶν τῆς πολέμῃσιν κατέστη. 1004.
- κη'. Ὅτι Θεὸς τῶν καλῶν ὑπῆρέτην Κωνσταντίνον ἐξελέξατο. 1005.
- κθ'. Εὐσεβεῖς εἰς Θεὸν Κωνσταντίνου φωναί, καὶ ἔμολογητῶν ἔπαινος. 1005.
- λ'. Νόμος ἀπολύων ἐξορισμοῦ καὶ βουλῆς, καὶ δαμνέσεως. 1008.
- λα'. Τοὺς ἐν νήσοις ἐμολῶς. 1008.
- λβ'. Τοὺς ἐν μετάλλοις καὶ δημοσίοις ἀτιμασθέντας. 1009.
- λγ'. Περὶ ὁμολογητῶν στρατευσαμένων. 1009.
- λδ'. Ἀπολύσεις τῶν ἐν γυναικείοις, ἢ εἰς δουλείαν δοθέντων ἐλευθέρων. 1012.
- λε'. Περὶ κληρονομίας οὐσιῶν τῶν μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, καὶ μετοικισθέντων, καὶ ταμειυθέντων. 1012.
- λς'. Τῶν μὴ ἐχόντων συγγενεῖς κληρονόμον εἶναι τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν δωρηθέντα, βέβαια μένειν. 1013.
- λζ'. Ἀποδιδόναι τοῖς κατέχουσι τὰ τοιαῦτα χωρία, καὶ κήπους, καὶ οἰκίας, χωρὶς ὧν ἐκαρπώσαντο. 1013.
- λη'. Ποῖον τρόπον δεῖ περὶ τούτων ἐπιδιδόναι δεήσεις. 1016.
- λθ'. Ταῖς Ἐκκλησίαις ἀποδοῦναι τὸ ταμεῖον, χωρία καὶ κήπους καὶ οἰκίας. 1016.
- μ'. Τὰ μαρτύρια καὶ τὰ κοιμητήρια ταῖς Ἐκκλησίαις ἐξίστασθαι προσταττόμεν. 1017.
- μα'. Τοὺς ἀγοράσαντας ἐκκλησιαστικά, ἢ κατὰ δωρεὰν λαβόντας ἀποδοῦναι. 1017.
- μβ'. Σέβειν τὸν Θεὸν σπουδαία παραινέσις. 1017.
- μγ'. Ὅπως τὰ νομοθετηθέντα ὑπὸ Κωνσταντίνου, δι' ἔργων ἐτελειούτο. 1020.
- μδ'. Ὅτι τοὺς ἄρχοντας Χριστιανούς προῆγεν, εἰ δὲ καὶ Ἕλληνες ἦσαν, τὸ θύειν αὐτοῖς ἀπηγορεύετο. 1021.
- με'. Περὶ νόμων κωλύόντων μὲν θυσίας, οἰκοδομεῖν δὲ ἐκκλησίας προσταττόντων. 1021.
- μς'. Κωνσταντίνου πρὸς Εὐσέβιον καὶ λοιποὺς ἐπισκόπους περὶ τῆς τῶν ἐκκλησιῶν οἰκοδομῆς, καὶ ὥστε τὰς παλαιὰς ἐπισκευάζειν, καὶ μείζονας οἰκοδομεῖν διὰ τῶν ἀρχόντων. 1021.
- μζ'. Ὅτι κατὰ εἰδωλολατρείας ἔγραψεν. 1024.
- μη'. Κωνσταντίνου πρὸς τὰς ἐπαρχίας περὶ τῆς πολυθέου πλάνης διάταγμα καὶ προοίμιον περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. 1025.
- μθ'. Περὶ τοῦ φιλοθέου πατρὸς Κωνσταντίνου, καὶ περὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν διωκτῶν. 1025.
- ν'. Ὅτι διὰ τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος μαντείαν, ὡς μὴ δυναμένου μαντεύεσθαι διὰ τοὺς δικάριους, ὁ διωγμὸς ἀνεκινήθη. 1028.
- να'. Ὅτι νέος ὢν ἔτι Κωνσταντίνος τοὺς δικάριους εἶναι Χριστιανούς ἤκουσεν, ἐκ τοῦ τὰ περὶ διωγμοῦ γράψαντος. 1028.

- νβ'. Ὅσα εἶδη βασάνων καὶ τιμωριῶν κατὰ
Χριστιανῶν ἐτολήθη. 1028.
- γγ'. Ὅτι βάρβαροι Χριστιανούς ὑπέδρεξαν-
το. 1029.
- νδ'. Ποία μετέτληε δίκη τοῦ διὰ μαντεῖαν
διώκτας. 1029.
- νε'. Δοξολογία Κωνσταντίνου εἰς Θεόν, καὶ
ὁμολογία περὶ τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ,
καὶ εὐχή περὶ Ἐκκλησιῶν καὶ λαῶν. 1029.
- νς'. Ὅτι προσεύχεται μὲν Χριστιανούς εἶναι
πάντας, οὐκ ἀναγκάζει δέ. 1032.
- νζ'. Δοξολογία εἰς Θεόν δι' Ἰοῦ φωτίσαντος
τοὺς πλανωμένους. 1032.
- νη'. Δοξολογία πάλιν ἐκ τῆς τοῦ κόσμου λει-
τουργίας. 1032.
- νθ'. Δοξολογία εἰς Θεόν, αἱ διδάσκοντα τὰ
καλά. 1033.
- ξ'. Παραίνεσις ἐπὶ τέλει τοῦ διατάγματος,
μηδὲνα μηδενὶ ἐνοχλεῖν. 1033.
- ξα'. Ὅπως ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρέων διὰ τὰ
κατὰ Ἀρειον ἐκινεῖντο ζητήσεις. 1036.
- ξβ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ κατὰ Μελιτιανῶν. 1036.
- ξγ'. Ὅπως περὶ εἰρήνης πέμψας Κωνσταντίνος
ἔγραψεν. 1036.
- ξδ'. Κωνσταντίνου ἐπιστολὴ πρὸς Ἀλέξανδρον
τὸν ἐπίσκοπον, καὶ Ἀρειον τὸν πρεσβύ-
τερον. 1037.
- ξε'. Ὅτι τὰ περὶ εἰρήνης ἐμερίμνα συνή-
θως. 1037.
- ξς'. Ὅτι καὶ τὰς ἐν Ἀφρικῇ ζητήσεις διωρθώ-
σατο. 1037.
- ξζ'. Ὅτι ἐκ τῆς ἀνατολικῆς τὰ τῆς εὐσεβείας
ἤρξατο. 1040.
- ξη'. Ὅτι λυπηθεὶς διὰ τὴν στάσιν, τὰ περὶ εἰ-
ρήνης συμβουλεύει. 1040.
- ξθ'. Πόθεν ἡ Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀρείου ζη-
τήσεις ἤρξατο, καὶ ὅτι μὴ ἐχρῆν συζητεῖν
ταῦτα. 1041.
- ο'. Παραίνεσις περὶ ὁμονοίας. 1044.
- οα'. Μὴ διὰ μικρὰς λέξεις φιλονεικεῖν περὶ
τοῦ αὐτοῦ. 1044.
- οβ'. Ὅτι δι' εὐλάβειαν ὑπεραλγῶν δακρύειν
ἠναγκάζετο, καὶ μέλλων εἰς τὴν Ἀνατο-
λὴν διαβαίνειν, ἐπέσχε διὰ ταῦτα. 1048.
- ογ'. Ἐπίμονος, καὶ μετὰ τὸ γράμμα τοῦτο,
ταραχὴ τῶν ζητήσεων. 1048.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΛΟΓΟΥ

- α'. Σύγκρισις εὐσεβείας Κωνσταντίνου καὶ τῆς
τῶν διωκτῶν παρανομίας. 1052.
- β'. Ἐτι περὶ τῆς εὐσεβείας Κωνσταντίνου, ἐμ-
παρρησιαζομένου τῷ τοῦ σταυροῦ ση-
μείῳ. 1056.
- γ'. Περὶ εἰκόνης αὐτοῦ, ἐν ᾗ ὑπερέκειτο μὲν ὁ
σαυρὸς, πέπληκτο δὲ κάτω ὁ δράκων. 1057.
- δ'. Ἐτι περὶ τῶν διὰ Ἀρειον ἐν Αἰγύπτῳ ζη-
τημάτων. 1057.
- ε'. Περὶ τῆς διὰ τὸ Πάσχα διχονοίας. 1057.
- ς'. Ὅπως σύνοδον ἐν Νικαίᾳ γενέσθαι προσέ-
ταξεν. 1060.
- ζ'. Περὶ οἰκουμένης συνόδου, εἰς ἣν ἐκ πάν-
των ἔθνων παρῆσαν ἐπίσκοποι. 1060.
- η'. Ὅτι, ὥς ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων,
ἐκ διαφορῶν συνῆλθον ἔθνων. 1061.
- θ'. Περὶ ἀρετῆς καὶ ἡλικίας τῶν διακοσίων
πεντήκοντα ἐπισκόπων. 1064.
- ι'. Σύνοδος ἐν παλατίῳ, οἷς ὁ Κωνσταντίνος
εἰσελθὼν συνεκαθίσθη. 1064.
- ια'. Ἠσυχία συνόδου, μετὰ τὸ εἰπεῖν τι Εὐσε-
βιον τὸν ἐπίσκοπον. 1065.
- ιβ'. Κωνσταντίνου πρὸς τὴν σύνοδον περὶ εἰ-
ρήνης. 1068.
- ιγ'. Ὅπως τοὺς ἀμφισβητοῦντας τῶν ἐπισκό-
πων εἰς ὁμόνοιαν συνῆψεν. 1069.
- ιδ'. Περὶ πίστεως καὶ τοῦ Πάσχα, τῆς συνόδου
σύμφωνος ἔκθεσις. 1069.
- ιε'. Ὅπως τοῖς ἐπισκόποις συνειστιάσθη Κων-
σταντίνος εἰκοσαετηρίδος οὔσης. 1072.
- ις'. Χαρίσματα ἐπισκόποις, καὶ γράμματα πρὸς
τοὺς πάντας. 1078.
- ιζ'. Κωνσταντίνου πρὸς τὰς Ἐκκλησίας περὶ τῆς
ἐν Νικαίᾳ συνόδου. 1078.
- ιη'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ συμφωνίας τῆς τοῦ Πάσχα
ἐορτῆς, καὶ κατὰ Ἰουδαίων. 1078.
- ιθ'. Παραίνεσις ἐξακολουθεῖν μᾶλλον τῷ πλεί-
στῳ τῆς οἰκουμένους μέρει. 1077.
- κ'. Παραίνεσις τοῖς ὑπὸ τῆς συνόδου γραφεῖσι
πεισθῆναι. 1080.
- κα'. Συμβουλία πρὸς τοὺς ἐπισκόπους ὑποστρέ-
φοντας, περὶ ὁμονοίας. 1080.
- κβ'. Ὅπως οὐς μὲν προέπεμψεν, οἷς δὲ ἔγραψε,
καὶ χρημάτων διαδόσεις. 1084.
- κγ'. Ὅπως περὶ εἰρήνης Αἰγυπτίοις ἔγραφέ τε
καὶ παρήνευσεν. 1084.

- κδ'. Ὅπως ἐπισκόποις καὶ λαοῖς εὐλαβῶς πολ-
λάκις ἔγραψεν. 1084.
- κε'. Ὅπως ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῷ ἁγίῳ
τόπῳ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀναστάσεως,
ναὸν προσευκτήριον οἰκοδομεῖσθαι προσέ-
ταξεν. 1085.
- κς'. Ὅτι τὸ θεῖον μνῆμα χώμασι καὶ εἰδώλοις
ἀπέκρυψαν οἱ ἄθεοι. 1085.
- κζ'. Ὅπως Κωνσταντῖνος τοῦ εἰδωλείου τὰς
ὑλας καὶ τὰ χώματα μακράν που ῥιφθῆναι
προσέταξεν. 1088.
- κη'. Φανέρωσις τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων μνήμα-
τος. 1088.
- κθ'. Ὅπως περὶ τῆς οἰκοδομῆς, καὶ πρὸς ἄρ-
χοντας καὶ πρὸς Μακάριον ἔγραψε τὸν ἐπί-
σκοπον. 1089.
- λ'. Κωνσταντῖνου πρὸς Μακάριον περὶ τῆς τοῦ
μαρτυρίου τοῦ Σωτῆρος οἰκοδομῆς. 1089.
- λα'. Περὶ τοῦ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένη πασῶν ἐκ-
κλησιῶν οἰκοδομηθῆναι καλλίῳσι τοίχοις
καὶ κίοσι καὶ μαρμάρῳ. 1092.
- לב'. Ὅτι καὶ περὶ τοῦ κάλλους τῆς κόγχης,
καὶ ἐργατῶν καὶ ὑλῶν ἐδήλωσε τοῖς ἄρ-
χοσιν. 1092.
- λγ'. Ὅπως ἡ προφητευσθεῖσα καινὴ Ἱερου-
σαλὴμ, ἐκκλησία τοῦ Σωτῆρος ὠκοδό-
μητο. 1093.
- λδ'. Ἐκφρασις οἰκοδομῆς τοῦ παναγίου μνή-
ματος. 1096.
- λε'. Ἐκφρασις αἰθρίου καὶ στοῶν. 1096.
- λς'. Ἐκφρασις τοῦ ναοῦ τῆς ἐκκλησίας τοίχων
καὶ ὀψοματουργίας, κάλλους τε καὶ χρυσώ-
σεως. 1096.
- λζ'. Ἐκφρασις διπλῶν στοῶν ἐκατέρωθεν, καὶ
πυλῶν ἀνατολικῶν τριῶν. 1096.
- λη'. Ἐκφρασις ἡμισφαιρίου καὶ κιόνων δώδεκα
καὶ κρατήρων. 1097.
- λθ'. Ἐκφρασις μεσαυλλίου καὶ ἐξεδρῶν καὶ προ-
πύλων. 1100.
- μ'. Περὶ πλήθους ἀναθημάτων. 1100.
- μα'. Περὶ οἰκοδομῆς ἐκκλησιῶν ἐν Βηθλεὲμ, καὶ
τῷ ὄρει τῶν Ἑλαιῶν. 1101.
- μβ'. Ὅτι Ἑλένη ἡ βασιλὶς ἡ Κωνσταντῖνου
μήτηρ, εἰς εὐχὴν παραγενομένη, ταύτας
ὠκοδόμησεν. 1101.
- μγ'. Ἐπὶ περὶ τῆς Βηθλεὲμ. 1101.
- μδ'. Περὶ μεγαλοψυχίας καὶ εὐποιίας τῆς Ἑλέ-
νης. 1105.
- με'. Ὅπως εὐλαβῶς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συνή-
γετο ἡ Ἑλένη. 1105.
- μς'. Ὅπως ὀγδοηκοντοῦτις οὔσα καὶ διαθεμέ-
νη ἐτελεύτα. 1105.
- μζ'. Ὅπως τὴν μητέρα Κωνσταντῖνος κατέ-
θετο, καὶ πρὸ τούτου καὶ ζῶσαν ἐτίμη-
σεν. 1105.
- μη'. Ὅπως ἐν Κωνσταντῖνου πόλει μαρτύρια
ὠκοδόμησε, πᾶσαν δὲ εἰδωλοατρείαν πε-
ριεῖλε. 1108.
- μθ'. Σταυροῦ σημεῖον ἐν παλατίῳ, καὶ Δανιὴλ
ἐν κρήναις. 1109.
- ν'. Ὅτι καὶ ἐν Νικομηδείᾳ καὶ ἐν ἄλλαις πό-
λεσιν ὠκοδόμησεν ἐκκλησίας. 1109.
- να'. Ὅτι καὶ ἐν τῇ Μαμβρῇ προσέταξεν ἐκ-
κλησίαν γενέσθαι. 1112.
- νβ'. Κωνσταντῖνου πρὸς Εὐσέβιον περὶ τῆς
Μαμβρῆς. 1112.
- νγ'. Ὅτι ὁ Σωτὴρ ὤφθη αὐτόθι τῷ Ἀβραάμ. 1113.
- νδ'. Εἰδωλείων καὶ ξοάχων πανταχοῦ κατὰ-
λυσις. 1117.
- νε'. Τοῦ ἐν Ἀφάκοις τῆς Φοινίκης εἰδωλείου,
καὶ τῆς ἀκολασίας περιαιρέσεις. 1120.
- νς'. Ἀσκληπιοῦ τοῦ ἐν Αἰγαῖς κατάλυσις. 1121.
- νζ'. Πῶς οἱ Ἕλληνες καταγνόντες τῶν εἰδώλων,
ἐπέστρεψαν εἰς θεογνωσίαν. 1124.
- νη'. Ὅπως ἐν Ἡλιουπόλει τὴν Ἀφροδίτην κα-
θελών, ἐκκλησίαν ὠκοδόμησε πρῶτος. 1124.
- νθ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ δι' Εὐστάθιον τα-
ραχῆς. 1125.
- ξ'. Κωνσταντῖνου πρὸς Ἀντιοχείας, μὴ ἀπο-
σπᾶν Εὐσέβιον Καισαρείας, ἀλλ' ἕτερον ζη-
τῆσαι. 1128.
- ξα'. Κωνσταντῖνου πρὸς Εὐσέβιον, ἐπαινοῦντος
τὴν παραίτησιν Ἀντιοχείας. 1133.
- ξβ'. Κωνσταντῖνου πρὸς τὴν σύνοδον, μὴ ἀπο-
σπᾶσθαι Καισαρείας Εὐσέβιον. 1136.
- ξγ'. Ὅπως τὰς αἱρέσεις ἐκτεμεῖν ἐσπούδα-
σεν. 1137.
- ξδ'. Κωνσταντῖνου διάταγμα πρὸς τοὺς αἰρε-
τικούς. 1140.
- ξε'. Περὶ ἀφαιρέσεως τόπων, συνάξεων τῶν αἰ-
ρετικῶν. 1141.
- ξς'. Ὅπως βιβλίων ἀθεμίτων παρ' αὐτοῖς εὐ-
ρεθέντων, πολλοὶ τῶν αἰρετικῶν εἰς τὴν
καθολικὴν Ἐκκλησίαν ὑπέστρεψαν. 1141.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ'. ΛΟΓΟΥ

- α'. Ὅπως δωρεαῖς καὶ προκοπαῖς ἀξιωματῶν ἐτίμα τοὺς πλείστους. 1149.
- β'. Συγχωρήσεις τοῦ τετάρτου μέρους τῶν κήνων. 1152.
- γ'. Ἐξισώσεις τῶν βεβαρημένων κήνων. 1152.
- δ'. Ὅτι τοῖς ἐν χρηματικαῖς δίκαις ἡττηθεῖσιν, αὐτὸς ἐξ οἰκείων ἐχαρίζετο. 1152.
- ε'. Σκυθῶν ὑποταγὴ διὰ τοῦ σημείου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν νικηθέντων. 1153.
- ς'. Σαυρομάτων ὑποταγὴ, προφάσει τῆς τῶν δούλων ἐπαναστάσεως. 1153.
- ζ'. Βαρβάρων διαφορῶν πρεσβεῖαι, καὶ δωρεαὶ παρ' αὐτοῦ. 1156.
- η'. Ὅτι καὶ πρεσβευσάμενός τῶν Περσῶν βασιλεῖ, περὶ τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν ἔγραψεν. 1157.
- θ'. Κωνσταντίνου Αὐγούστου πρὸς Σαπώρην τὸν βασιλέα Περσῶν, ὁμολογοῦντα εἰς Θεὸν καὶ Χριστὸν εὐσεβέστατα. 1157.
- ι'. Ὅτι κατὰ εἰδώλων, καὶ περὶ Θεοῦ δοξολογίας. 1157.
- ια'. Ὅτι κατὰ τυράννων καὶ διωκτῶν, καὶ περὶ Οὐαλεριανοῦ αἰχμαλωτισθέντος. 1160.
- ιβ'. Ὅτι τῶν μὲν διωκτῶν εἶδε τὰς πτώσεις, εὐθυμεῖ δὲ νῦν διὰ τὴν τῶν χριστιανῶν εἰρήνην. 1161.
- ιγ'. Παρακλήσεις ὥστε τοὺς παρ' αὐτῷ χριστιανούς ἀγαπᾶν. 1161.
- ιδ'. Ὅπως χριστιανοῖς μὲν ἦν εἰρήνη, σπουδῇ τῶν Κωνσταντίνου προσευχῶν. 1161.
- ιε'. Ὅτι καὶ ἐν νομίσμασι καὶ ἐν εἰκόσιν, ὡς εὐχόμενον ἑαυτὸν ἐχάραττεν. 1164.
- ισ'. Ὅτι καὶ ἐν εἰδώλοις εἰκόνας αὐτοῦ θείναι νόμῳ διεκώλυσεν. 1164.
- ιζ'. Ἐν παλατίῳ προσευχαὶ καὶ θείων Γραφῶν ἀναγνώσεις. 1164.
- ιη'. Τῆς Κυριακῆς τὴν ἡμέραν καὶ παρασκευῆς νομοθεσία τιμᾶν. 1165.
- ιθ'. Ὅπως καὶ τοὺς ἐθνικοὺς στρατιώτας, ἐν Κυριακαῖς εὐχεσθαι προσέταξεν. 1165.
- κ'. Εὐχῆς ῥήματα, στρατιώταις ὑπὸ Κωνσταντίνου δοθείσης. 1168.
- κα'. Ἐν τοῖς στρατιωτικῶν ὅπλοις σημεῖα τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος. 1168.
- κε'. Σπουδὴ προσευχῆς, καὶ τιμὴ τῆς τοῦ Πάσχα ἑορτῆς. 1168.
- κγ'. Ὅπως εἰδωλολατρεῖαν μὲν ἐκώλυσε, μάρτυρας δὲ καὶ ἑορτὰς ἐτίμα. 1169.
- κδ'. Ὅτι τῶν ἔξω πραγμάτων ὥσπερ ἐπίσκοπον εἶπεν εἶναι. 1172.
- κε'. Ὅτι περὶ κωλύσεως θυσιῶν καὶ τελετῶν καὶ μονομαχιῶν, καὶ τῶν τοπρίν ἀκολάστων τοῦ Νείλου. 1172.
- κς'. Νόμου τοῦ κατὰ ἀτέκνων ὄντος διόρθωσις ἔτι δὲ καὶ τοῦ περὶ διαθηκῶν ὁμοίως διόρθωσις. 1173.
- κζ'. Ὅτι χριστιανὸν μὲν Ἰουδαίους μὴ δουλεύειν, τῶν δὲ συνόδων βεβαίους τοὺς ὅρους εἶναι ἐνομοθετεῖ, καὶ λοιπά. 1176.
- κη'. Ἐκκλησίαις δωρεαί, παρθένους τε καὶ πένησι διαδόσεις. 1176.
- κθ'. Λογογραφίαι καὶ ἐπιδείξεις ὑπὸ Κωνσταντίνου. 1177.
- λ'. Ὅτι τῶν πλεονεκτῶν ἐν μνημείῳ μέτρου ὑπέδειξε πρὸς δυσώπησιν. 1180.
- λα'. Ὅτι διὰ τὴν πλείονα φιλανθρωπίαν ἐχλευάζετο. 1180.
- λβ'. Περὶ συγγράματος Κωνσταντίνου, δὲ πρὸς τὸν τοῦ ἀγίων σύλλογον ἔγραψεν. 1181.
- λγ'. Ὅπως τῶν Εὐσεβίου περὶ τοῦ μνήματος τοῦ Σωτῆρος ἐπιδείξεων ἐστὼς ἤκουσεν. 1181.
- λδ'. Ὅτι περὶ τοῦ Πάσχα καὶ θείων βιβλίων πρὸς Εὐσέβιον ἔγραψεν. 1181.
- λε'. Κωνσταντίνου πρὸς Εὐσέβιον, τὸν τοῦ Πάσχα λόγον ἐπαινοῦντος. 1184.
- λς'. Κωνσταντίνου πρὸς Εὐσέβιον περὶ κατασκευῆς θείων βιβλίων. 1184.
- λζ'. Ὅπως αἱ βιβλίοι κατασκευάσθησαν. 1185.
- λη'. Ὅπως τὸ Γαζαίων Ἐμπόριον, διὰ τὸν χριστιανισμόν ἐπολίσθη, καὶ Κωνσταντία προσγορεύθη. 1188.
- λθ'. Ὅτι ἐπὶ τῆς Φοινίκης ἐπολίσθη μὲν τις, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν εἰδώλων μὲν ἦν καθαίρεσις, ἐκκλησιῶν δὲ κατασκευαί. 1188.
- μ'. Ὅτι ἐν τρισὶ δεκαετηρίσι τρεῖς υἱοὺς βασιλέας ἀναγορεύσας, τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μαρτυρίου προὔθετο. 1188.
- μα'. Ὅτι διὰ τὰ κατ' Αἴγυπτον ζητήματα, σύνοδον εἰς Τύρον ἐν τῷ μεταξὺ γενέσθαι προσέταξεν. 1189.
- μβ'. Κωνσταντίνου πρὸς τὴν ἐν Τύρῳ σύνοδον. 1189.
- μγ'. Ὅτι τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐγκαινίων εἰς τὴν ἑορτὴν ἐκ πασῶν ἐπαρχιῶν παρῆσαν ἐπίσκοποι. 1193.

- μδ'. Περὶ τῆς διὰ Μαριανοῦ τοῦ νοταρίου δε-
ξιώσεως αὐτῶν, καὶ τῶν εἰς πτωχοὺς δια-
δόσεων, καὶ ἀναθημάτων τῆς Ἐκκλη-
σίας. 1193.
- με'. Ἐν συνάξεσι τῶν ἐπισκόπων προσομιλῶν
ποικίλαι, καὶ Εὐσεβίου τοῦ ταῦτα συγγρά-
ψαντος. 1196.
- μς'. Ὅτι καὶ τὴν ἔκφρασιν τοῦ μαρτυρίου τοῦ
Σωτῆρος, καὶ τριακονταετηρικὸν εἶπεν ὕστε-
ρον ἐπ' αὐτοῦ Κωνσταντίνου. 1197.
- μζ'. Ὅτι ἡ μὲν ἐν Νικαίᾳ σύνοδος τῇ εἰκο-
σαετηρίδι, τὰ ἐγκαίνια δὲ ἐν Ἱεροσολύμοις
τῇ τριακονταετηρίδι Κωνσταντίνου γέγο-
νε. 1197.
- μη'. Ὅπως, τινὲς ἄγαν ἐπαινοῦντος, οὐκ ἡνέ-
σχετο Κωνσταντίνος. 1200.
- μθ'. Γάμοι Κωνσταντίνου υἱοῦ αὐτοῦ, Καί-
σαρος. 1200.
- ν'. Ἰνδῶν πρεσβεία καὶ δῶρα. 1200.
- να'. Ὅπως τοῖς τρισὶν υἱοῖς Κωνσταντίνου διε-
λὼν τὴν ἀρχὴν, τὰ βασιλικά μετ' εὐσε-
βείας διηγείτο. 1200.
- νε'. Ὅπως ἀνδρωθέντας αὐτοὺς εἰς εὐσέβειαν
ῥῆγαγε. 1201.
- νγ'. Ὅτι τὰ λβ'. ἔτη βασιλεύσας, καὶ ὑπὲρ
τὰ ξ'. ζήσας, σῶον εἶχε τὸ σῶμα. 1204.
- νδ'. Περὶ τῶν τῇ ἄγαν αὐτοῦ φιλανθρωπία συγ-
κεχρημένων εἰς ἀπληστίας καὶ ὑποκρί-
σεις. 1204.
- νε'. Ὅπως μέχρι τελευτῆς ἐλογογράφει Κων-
σταντίνος. 1205.
- νς'. Ὅπως ἐπὶ Πέρσας στρατεύων συμπαρέλα-
βεν ἐπισκόπους, καὶ σκηνὴν εἰς σχῆμα τῆς
ἐκκλησίας. 1208.
- νζ'. Ὅπως Περσῶν πρεσβείας δεξάμενος, ἐν τῇ
τοῦ Πάσχα ἑορτῇ συνδιενυκτέρευσε τοῖς
ἄλλοις. 1208.
- νη'. Περὶ οἰκοδομῆς τοῦ ἐπικαλουμένου τῶν
Ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυ-
ρίου. 1209.
- νθ'. Ἐκφρασις ἔτι τοῦ αὐτοῦ μαρτυρίου. 1209.
- ξ'. Ὅτι ἐν τούτῳ καὶ μνημεῖον εἰς ταφὴν ἑαυ-
τῷ προσωκοδόμησεν. 1209.
- ξα'. Ἀνωμαλία σώματος ἐν Ἐλενοπόλει, καὶ
προσευχαί, καὶ περὶ βαπτίσματος. 1212.
- ξβ'. Κωνσταντίνου πρὸς ἐπισκόπους περὶ μετα-
δόσεως τοῦ λουτροῦ παράκλησις. 1213.
- ξγ'. Τὸ λουτρὸν λαβὼν, ὅπως ἀνύμνει τὸν
Θεόν. 1217.
- ξδ'. Κωνσταντίνου τελευτὴ ἐν τῇ τῆς Πεντη-
κοστῆς ἑορτῇ, μεσημβρίας. 1220.
- ξε'. Στρατιωτῶν καὶ ταξιαρχῶν ὄδυρμοί. 1220.
- ξς'. Μετακομιδὴ τοῦ σκήνου ἀπὸ Νικομηδείας
ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν παλατίῳ. 1221.
- ξζ'. Ὅπως καὶ μετὰ θάνατον ὑπὸ κομήτων,
καὶ λοιπῶν, καθὼς καὶ ἐν τῷ ζῆν, ἐτι-
μᾶτο. 1221.
- ξη'. Ὅπως Αὐγούστους εἶναι λοιπὸν τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ τὸ στρατόπεδον ἔκρινε. 1224.
- ξθ'. Πρώτης ἐπὶ Κωνσταντίνῳ πέσις, καὶ διὰ
τῶν εἰκόνων τιμὴ μετὰ θάνατον. 1224.
- ο'. Κατάθεσις τοῦ σκηνώματος ὑπὸ Κωνσταν-
τίνου παιδὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1225.
- οα'. Συναξίς ἐν τῷ καλουμένῳ μαρτυρίῳ τῶν
ἀποστόλων ἐπὶ τῇ Κωνσταντίνου τελευ-
τῇ. 1225.
- οβ'. Περὶ φοίνικος ὀρνέου. 1228.
- ογ'. Ὅπως ἐν νομίσμασιν, ὡς εἰς οὐρανὸν ἀνιόν-
τα Κωνσταντίνον ἐναχάρασσον. 1228.
- οδ'. Ὅτι ὁ τιμηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Θεὸς δικαίως
αὐτὸν ἀντετίμησεν. 1228.
- οε'. Ὅτι τῶν προγενομένων Ῥωμαίων βασι-
λέων εὐσεβέστερος Κωνσταντίνος. 1229.

Βασιλέως Κωνσταντίνου λόγος, ὃν ἔγραψε
αὐτῷ τῶν ἁγίων Συλλόγῳ» εἰς κεφάλαια
κς'. 1233—1316.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

- α'. Τὸ προοίμιον τοῦ Πάσχα μέμνηται, καὶ οἷα
ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος ὠφελήσας σύμπαντας
διαφόρως, παρὰ τῶν ὠφελουμένων ἐπεβου-
λεύετο. 1233.
- β'. Προσφώνησις τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς ἀκροα-
ταῖς συγγινώσκειν καὶ διορθοῦσθαι τὰ πταί-
σματα. 1237.
- γ'. Ὅτι καὶ τοῦ Λόγου Πατὴρ ὁ Θεός, καὶ τῆς
κτίσεως ὁ αὐτὸς δημιουργός· καὶ οὐκ ἂν
ἠδύνατο συνεστάναι τὰ ὄντα, εἰ διάφορα
ἦν αὐτῶν τὰ αἷτια. 1237.
- δ'. Περὶ τῆς κατὰ τὰ εἰδωλα πλάνης. 1241.
- ε'. Ὅτι Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ πάντα ἐδημι-
οῦργησε, καὶ τοῦ εἶναι τὸ ποσὸν ἐν ἐκείτῳ
διωρίσατο. 1244.

- ς'. Περὶ τῆς εἰμαρμένης, ὅτι ψευδὴς ὁ περὶ αὐ-
τῆς λόγος δεικνύται, ἐκ τε τῶν παρ' ἀν-
θρώποις νόμων καὶ τῶν κατὰ τὴν κτίσιν
ἄτινα οὐκ ἀτάκτως, ἀλλὰ κατὰ τάξιν κι-
νεῖται, τοῦ Δημιουργοῦ τὸν ὅρον διὰ τῆς
τάξεως ἐπιδεικνύμενα. 1245.
- ζ'. Ὅτι περὶ τῶν ἀκαταλήπτων τοῦ Δημιουρ-
γοῦ, χρὴ τὴν σοφίαν δοξάζειν, καὶ οὐκ ἄλ-
λον οὐδ' αὐτόματον αἰτιᾶσθαι φορὰν. 1249.
- η'. Ὅτι τὰ μὲν χρειώδη, ἀφθόνως τοῖς ἀνθρώ-
ποις ὁ Θεὸς χορηγεῖ· τὰ δὲ πρὸς τέρψιν,
μετρίως, συμφερόντως ἐκατέρων χορηγῶν
τὴν ἀπόλαυσιν. 1252.
- θ'. Περὶ τῶν φιλοσόφων, οἳ διὰ τὸ πάντα βού-
λεσθαι εἰδέναι, περὶ τὰς δόξας ἐσφάλησαν,
καὶ κινδύνους ἐνιοὶ προσωμίλησαν· καὶ περὶ
τῶν Πλάτωνος δογμάτων. 1253.
- ι'. Περὶ τῶν μὴ μόνον τὰ Γραφικὰ δόγματα,
ἀλλὰ καὶ τὰ φιλόσοφα διαπτύοντων, καὶ
περὶ τοῦ δεῖν ἢ πάντα πιστεύειν τοῖς ποιη-
ταῖς ἢ πάντα ἀπιστεῖν. 1257.
- ια'. Περὶ τῆς κατὰ σάρκα τοῦ Κυρίου παρουσίας,
τίς, καὶ ἐπὶ τίσι γεγένηται. 1260.
- ιβ'. Περὶ τῶν μὴ γνόντων τὸ μυστήριον, καὶ
ὅτι ἐχόντες ἠγνόησαν· καὶ ὅσα τοὺς γνόν-
τας ἀγαθὰ μένει, καὶ μάλιστα τοὺς δι' ὁ-
μολογίας τελειωθέντας. 1269.
- ιγ'. Ὅτι ἀναγκαῖα τῶν τῆς κτίσεως μερῶν ἡ
διαφορὰ, καὶ ὅτι ἡ πρὸς τὸ καλὸν καὶ κακὸν
ῥοπή τῆς ἀνθρώπων γνώμης ἐστίν· ὅθεν καὶ
ἡ κρίσις ἀναγκαῖα καὶ εὐλογος. 1272.
- ιδ'. Ὅτι ἀπείρως ἡ κτιστὴ φύσις ἀπὸ τῆς ἀκτί-
στου οὐσίας ἀφύετται· πλησίον δὲ αὐτῆς
τῷ κατ' ἀρετὴν βίῳ ὁ ἄνθρωπος γίνεται. 1273.
- ιε'. Ὅσα ὁ Σωτὴρ ἐδίδαξε, καὶ ἐθαυματούργη-
σε, καὶ τοὺς ἀρχομένους ὠφέλησεν. 1276.
- ισ'. Τὴν Χριστοῦ παρουσίαν προειρῆσθαι μὲν
τοῖς προφήταις, ἐπὶ καταστροφῇ δὲ τῶν
εἰδώλων καὶ τῶν εἰδωλικῶν γενέσθαι πό-
λεων. 1280.
- ιζ'. Περὶ τῆς Μωϋσέως σοφίας ζῆλωθείσης παρὰ
τῶν ἔξωθεν σοφῶν, καὶ περὶ Δανιὴλ καὶ
τῶν τριῶν παιδῶν. 1281.
- ιη'. Περὶ τῆς Σιβύλλης τῆς Ἐρυθραίας, ἐν ἀκρο-
στιχίδι τῶν τῆς μαντείας ἐπῶν, τὸν Κύ-
ριον καὶ τὸ πάθος δηλούσης· ἐστὶ δὲ ἡ
ἀκροστιχίς· Ἰησοῦς Χριστὸς, Θεοῦ υἱὸς Σω-
τήρ, Σταυρός. 1285.
- ιθ'. Ὅτι ἡ περὶ τοῦ Σωτῆρος μόντεία παρ' οὐ-
δενὸς τῶν τῆς ἐκκλησίας πέπλασται, ἀλλὰ
τῆς Ἐρυθραίας Σιβύλλης ἐστίν, ἥς τὰς βί-
βλους Κικέρων ὁ ποιητὴς πρὸ τῆς ἐπιδη-
μίας τοῦ Χριστοῦ Ῥωμαῖστί μετέφρασε· καὶ
ὅτι Βιργίλιος μέμνηται αὐτῆς, καὶ τοῦ παρ-
θενικοῦ τόκου, δι' αἰνιγμάτων, φόβῳ τῶν
κρατούντων ὑμνήσας τὸ μυστήριον. 1289.
- κ'. Βιργιλίου Μάρωνος ἕτερα περὶ Χριστοῦ ἔπη,
καὶ ἡ τούτων ἐρμηνεία, ἐφ' οἷς δεικνύται
δι' αἰνιγμάτων, ὡς παρὰ ποιητοῦ μνησθὲν
τὸ μυστήριον. 1293.
- κα'. Ὅτι οὐ δύνατὸν περὶ ψιλοῦ ἀνθρώπου
ταῦτα λέγεσθαι· καὶ ὅτι οἱ ἀπιστοῦντες
ἀγνοοῦν θεοσεβείας, καὶ ὅθεν τὸ εἶναι αὐτοῖς
ἀγνοοῦσιν. 1300.
- κβ'. Εὐχαριστία Χριστῷ τὰς νίκας καὶ τὰ λοι-
πὰ ἀγαθὰ βασιλέως γράφουσα, καὶ ἑλεγχος
τοῦ κατ' αὐτῶν τυράννου Μαξιμίνου, τῷ
μεγέθει τοῦ διωγμοῦ μείζονα δόξαν τῇ εὐ-
σεβείᾳ περιποίησαντος. 1304.
- κγ'. Περὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν πολιτείας· καὶ
ὅτι χαίρει τοῖς ἐν ἀρετῇ βιοῦσι τὸ θεῖον,
καὶ χρὴ κρίσιν προσδοκᾶν καὶ ἀνταπόδο-
σιν. 1305.
- κδ'. Περὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Αὐρηλια-
νοῦ, ἀθλῶς τὸν βίον καταστρεψάντων διὰ
τὸν τῆς Ἐκκλησίας διωγμὸν. 1308.
- κε'. Περὶ Διοκλητιανοῦ μετ' αἰσχύνης τὴν βα-
σιλείαν παραιτησαμένου, καὶ διὰ τὸν διω-
γμὸν τῆς Ἐκκλησίας κεραυνωθέντος. 1309.
- κς'. Ὅτι τῆς τοῦ βασιλέως εὐσεβείας ὁ Θεὸς
αἷτιος, καὶ ὅτι τὰ μὲν κατορθώματα παρὰ
Θεοῦ χρὴ ζητεῖν καὶ αὐτῷ λογίζεσθαι, ῥα-
θυμία δὲ ἡμετέρᾳ ἐπιγράφειν τὰ πταίσμα-
τα. 1313.
- Εὐσεβίου εἰς Κωνσταντῖνον τὸν βασιλέα τρια-
κονταετηρικός. 1316.
- Ἀθλησις τοῦ ἁγίου Παμφίλου καὶ τῶν σὺν
αὐτῷ. 1439.
- Εὐσεβίου σύγγραμμα περὶ τῶν κατ' αὐτὸν μαρ-
τυρησάντων. 1457.
- Τῶν ἀρχαίων μαρτύρων συναγωγή, ἥτοι περὶ
τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐν διαφόροις
πόλεσιν ἀθλησάντων ἁγίων μαρτύρων. 1520.
- Ἐπιστολαὶ Εὐσεβίου δύο. 1536.

- * Τάξις τῶν ἐπισκόπων Ῥώμης, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, κατὰ Εὐσέβιον· λατινιστί. 1549.
- * Πίναξ ἀλφαβητικὸς τῶν συγγραφέων, ἐπισκόπων καὶ ἄλλων ἐνδόξων ἀνδρῶν, πρὸς δὲ καὶ τῶν αἰρετικῶν τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ, ἐν τῇ ἀθλήσει Παμφίλου, καὶ ἐν τοῖς περὶ τοῦ βίου Κωνσταντίνου λόγοις, ἀναγινωσκομένων· λατινιστί. 1549.
- * Πίναξ ἀναλυτικὸς· λατινιστί. 1563.
- * Πίναξ τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί. 1575.

Τέλος τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 21

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Προόμιον· λατινιστί.

9.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΑ

Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου Προπαρασκευῆς Εὐαγγελικῆς βιβλία πεντεκαίδεκα. 21—1408.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Τίς ἡ τῆς εὐαγγελικῆς ὑποθέσεως ἐπαγγελία. 24.
- β'. Τίνα πρὸς ὑμᾶς σύνθηθές ἐστι λέγειν τοῖς καθ' ἡμᾶς διαβάλλειν ἐπιχειροῦσι. 28.
- γ'. Ὅτι μὴ ἀνεξετάστως τὰ τοῦ σωτηρίου λόγου φρονεῖν εἰλόμεθα. 29.
- δ'. Ὅτι μὴ ἀκρίτως ἡμῖν ἡ περὶ τῶν ὠφελιμωτάτων πίστις κατὰ καιρὸν παραλαμβάνεται. 36.
- ε'. Ὅτι μὴ ἀνευ σώφρονος λογισμοῦ τῆς πατρίου δεισιδαίμονος πλάνης ἀνεχωρήσαμεν. 44.
- ς'. Περὶ Φοινίκων καὶ Αἰγυπτίων Θεολογίας πρώτης. 48.
- ζ'. Ποία τις εἶναι λέγεται ἡ καθ' Ἑλλήνας κοσμογονία. 52.
- η'. Δόξαι φιλοσόφων περὶ τῆς τοῦ παντός συστάσεως. 56.
- θ'. Ὅτι οἱ παλαιοὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς κατ' οὐρανὸν φωστῆρας μόνον ἔσεβον, μηδὲν περὶ τοῦ τῶν ὄλων Θεοῦ, ἀλλ' οὐδὲ περὶ ξοάνων ἰδρύσεως, οὐδὲ περὶ δαιμόνων ἐπιστάμενοι. 64.
- ι'. Φοινίκων θεολογία. 76.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Ἐπιτομὴ τῆς Ἑλλήνων θεολογίας, καὶ ὡς εἰς Ἑλλήνας μετεκομίσθη. 95.
- β'. Ἐπιτομὴ τῶν παρ' Ἑλλήσι περὶ τε θεῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Ἑρώων μυθευομένων. 105.
- γ'. Ἐπιτομὴ τῶν ἀπορρήτων τελετῶν, καὶ κρυφίων μυστηρίων τῆς πολυθέου πλάνης. 120.
- δ'. Τίσι λογισμοῖς τοῦ μὴ τὰ ὅμοια τοῖς Ἑλλήσι περὶ θεῶν φρονεῖν ἀνεχωρήσαμεν. 132.
- ε'. Ἀνακεφαλαίωσις τῶν πρόσθεν εἰρημένων. 133.
- ς'. Περὶ τοῦ νεκρῶν εἶναι τάφους τὰ καλούμενα αὐτῶν ἱερὰ τῶν θεῶν. 136.
- ζ'. Ὅπως ὁ Πλάτων περὶ τῆς τῶν παλαιῶν θεολογίας ἐδόξαζε. 144.
- η'. Περὶ τῆς κατὰ Ῥωμαίους θεολογίας. 148.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Προόμιον. 153.
- α'. Περὶ τῆς Ἑλλήνων φυσικῆς θεολογίας. 156.
- β'. Γαμήλιος ὥδη. 160.
- γ'. Περὶ τῆς Αἰγυπτίων ἀλληγορουμένης θεολογίας. 164.
- δ'. Ἐτι περὶ αὐτῶν καὶ ὅτι τὴν πᾶσαν ἀναφορὰν τῆς τροπικῆς αὐτῶν θεωρίας ἐπὶ μόνᾳ τὰ φαινόμενα κατ' οὐρανὸν ἄστρα, ἐπὶ τε ὕδωρ καὶ πῦρ, καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κόσμου μετήγον. 169.
- ε'. Ὅτι καὶ ταῦτα πάσης ὑπῆρχε μεστὰ κατὰ γνῶσεως. 176.

- ς'. Ὅτι καὶ τῆς φυσικωτέρας αὐτῶν περὶ θεῶν θεωρίας εὐλόγως ἀναχωρήσαντες, τὴν μόνην καὶ ἀληθῆ θεολογίαν προσημειώσαμεν. 176.
- ζ'. Ὅποίας οἱ νεώτεροι τῶν φιλοσόφων τοῖς περὶ θεῶν μύθοις συνέπλεξαν αἰτιολογίας. 180.
- η'. Περὶ τῆς παλαιᾶς τῶν ξοάνων κατασκευῆς καὶ ἰδρύσεως. 181.
- θ'. Ἐτι περὶ τῆς ἀλληγορουμένης Ἑλλήνων καὶ Αἰγυπτίων θεολογίας. 184.
- ι'. Ἐλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῆς καὶ τούτων βεβαιωμένης ἀποδόσεως. 188.
- ια'. Ἐλεγχος ἰσχυρὸς τῶν ἐλληνικῶν δογμάτων ἐνταῦθα. 196.
- ιβ'. Περὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἐλεφαντίνην ἀγάματος. 209.
- ιγ'. Περὶ τοῦ ἐν Ἡλίου πόλει θυομένου τῷ Ἡλίῳ βοός. 212.
- ιδ'. Ὅτι τὰς μυθικὰς περὶ θεῶν διηγήσεις ἀπελέγχουσιν ἐναντία πράττοντες. 220.
- ιε'. Ὅτι καὶ τὰς τῶν φιλοσόφων θεωρίας ἐβεβαίουν διὰ τῶν χρησμῶν, ἐναντίως τῆς περὶ αὐτῶν μύθοις ἀλληγοροῦντες. 224.
- ισ'. Ὅτι τῶν ἀδυνάτων πέφυκε, τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἣ τὰς θείας δυνάμεις γοητικαῖς ἀνάγκαις καθέλκεσθαι, καὶ διὰ χρησμῶν τοῖς ἔρωτῶσι θεσπίζειν. 224.
- ιζ'. Ὅτι δαιμονικῆς ἐνεργείας πάντα τὰ τοιαῦτα δευγχεῖται. 225.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Προοίμιον περὶ τῶν κατὰ πόλεις χρηστηρίων, καὶ ὧν μάλιστα διατεθρύλληται τὰ μαντεῖα ἐν παραδόξοις δαιμόνων ἐπιφανείαις· τίνι δὲ λόγῳ καὶ τούτων κατεργασάμεν. 229.
- β'. Ὅτι τοῖς θέλουσιν εὐχερὲς ἀποφῆναι πλάνην εἶναι τὴν περὶ τῶν χρηστηρίων ἐπαγγελίαν καὶ γοήτων ἀνδρῶν ῥαδιουργίαν. 233.
- γ'. Ἐκ τῶν Διογενιανοῦ, ὅτι ἀσύστατος αὐτῶν ἡ μαντική καὶ τὰ πολλὰ ψευδομένη, καὶ ὅτι ἄχρηστος καὶ ἐπιβλαβὴς ἡ κατ' αὐτοὺς πρόρρησις. 240.
- δ'. Ὅτι μεγίστων ἡμᾶς κακῶν τούτων αὐτῶν ἡλευθέρωσεν ἡ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εὐαγγελικὴ διδασκαλία. 245.

- ε'. Τίς ἡ διαίρεσις τῆς καθ' Ἑλληνας θεολογίας. 245.
- ς'. Ὅτι μὴ ἀφ' ἑαυτῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐλληνικῶν παραθέσεων τὰς τῶν ἐλέγχων μαρτυρίας πιστούμεθα. 249.
- ζ'. Περὶ τῶν κατὰ χρησμούς ἀπορρήτων ἐκ τῆς ἐλληνικῆς παραθέσεως, καὶ ὁρκος περὶ τῶν χρησμῶν ἐκ τῶν Πορφύριου. 249.
- η'. Ὅτι οὐ χρὴ τὰ λεχθησόμενα εἰς πάντας ἐκφαίνειν. 252.
- θ'. Ὅπως διὰ θυσιῶν θεραπεύειν Ἀπόλλων προστάττει τοὺς θεοὺς. 252.
- ι'. Ὅτι οὐκ ἂν εἶεν θεοὶ, οἱ ταῖς διὰ ζώων θυσίαις χαίροντες. 256.
- ια'. Ὅτι οὐδὲν τῶν ἀπὸ γῆς χρὴ τῷ πάντων θεῷ οὔτε θυμῶν οὔτε θύειν. 260.
- ιβ'. Ὅτι οὐδὲ ταῖς θεαῖς δυνάμει τῶν ἀπὸ γῆς θυμῶν ἢ θύειν προσήκει. 260.
- ιγ'. Ἐτι περὶ τοῦ μὴ χρῆναι τῷ ἐπὶ πάντων θεῷ τῶν ἀπὸ γῆς τι προσφέρειν. 261.
- ιδ'. Ὅτι παράνομόν ἐστι, καὶ βλαβερὸν καὶ ἀνόσιον τὸ θύειν ζῶα θεοῖς, καὶ ὅτι κατὰρaxis ὑποβεβλημένον. 261.
- ιε'. Ὅτι τὰ θυόμενα παρ' αὐτοῖς, δαίμοσιν, ἀλλ' οὐ θεοῖς θύεται. 268.
- ισ'. Περὶ τῆς παλαιᾶς ἀνθρωποθυσίας, ἐκ τοῦ Πορφύριου καὶ τῶν ἄλλων. 269.
- ιζ'. Ὅτι μετὰ τὴν εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν, ἡ παλαιὰ ἀνθρωποθυσία κατελύθη. 285.
- ιη'. Ὅτι μὴ δεῖ τοῖς πονηροῖς δαίμοσι θύειν. 292.
- ιθ'. Ὅπως ἀνακεῖσθαι δεῖ τῷ ἐπὶ πάντων θεῷ. 292.
- κ'. Ὡς ὁ Ἀπόλλων τῷ πονηρῷ δαίμονι προστάττει θύειν. 293.
- κα'. Ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν ἐξ αἰῶνος ἢ μόνος ὁ Σωτὴρ καὶ Κύριος ἡμῶν τὸ πᾶν τῶν ἀνθρώπων γένος τῆς δαιμονικῆς ἡλευθέρωσε πλάνης. 296.
- κβ'. Τίς ὁ τρόπος τῆς δαιμονικῆς ἐνεργείας. 300.
- κγ'. Περὶ τῶν πονηρῶν δαιμόνων, καὶ τίνες εἰσὶν αὐτῶν οἱ ἄρχοντες· καὶ ὅτι πᾶσι ζώοις ὁμοιούμενοι οἱ πονηροὶ δαίμονες προσίασι τοῖς ἀνθρώποις. 304.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ε'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Ἐτι περὶ τοῦ πονηρῶν δαιμόνων εἶναι τὰ παρὰ τοῖς ἔθνεσι μαντεῖα καὶ χρηστήρια· καὶ ὡς καθήρηται πάντα μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν. 309.

- β'. Τίς ὁ τρόπος τῆς δαιμονικῆς ἐνεργείας. 313.
 γ'. Ὅτι πολυσχιδῆς καὶ πολυγνώμων ἡ περὶ θεῶν τοῖς Ἑλλήσι συνέστη δεισιδαιμονία. 316.
 δ'. Περὶ τοῦ πονηρῶν δαιμόνων εἶναι τὰ παρὰ τοῖς ἔθνεσι μαντεῖα καὶ χρηστήρια. 317.
 ε'. Περὶ τοῦ λανθανούσας δαιμόνων περιέχειν ἱστορίας τὰς μυθικὰς ὡς περὶ θεῶν διηγήσεις. 324.
 ς'. Ὡς θανάτου ποιητικοὶ εἰσιν οἱ λεγόμενοι αὐτῶν ἀγαθοὶ δαίμονες. 329.
 ζ'. Ὅτι καὶ ἐρωτικαῖς ἡδυπαθείαις ἐξυπηρετοῦνται, καὶ ποίαις ἕκαστος αὐτῶν χαίρει. 332.
 η'. Ὅτι μαγγανείαις καθέλκεσθαι, καὶ παρὰ γνώμην ἀναγκάζεσθαι ταῖς ἀνθρωπίναις βουλαῖς ὑπηρετεῖσθαι ὁμολογοῦσι. 333.
 θ'. Ὅτι οὐδὲ ἀφ' ἑαυτῶν ἀναχωρεῖν δύναται. 337.
 ι'. Ὅποιαις μεθόδοις οἱ θαυμάσιοι αὐτῶν θεοὶ τοῖς γόησιν ὑποτάττονται. 341.
 ια'. Ὅτι οἱ δαίμονες, οὓς δὴ θεοὺς ὑπειλήρασιν, ἀνθρώποις ἐδίδαξαν τὰς ἰδίας περιεργείας. 345.
 ιβ'. Ὅτι καὶ τὰ ἀγάλματα μαγικῶς αὐτοὶ κατασκευάζειν ἐδίδαξαν. 345.
 ιγ'. Ὅτι καὶ τὰς μορφὰς τῶν ζοάνων αὐτοὶ κατέδειξαν. 345.
 ιδ'. Ὅτι καὶ μαγεύειν προτρέπουσι. 348.
 ιε'. Ὅτι καὶ τὰς ἀψύχους ὕλας φιλοῦσι. 349.
 ις'. Περὶ τῶν ἐκλελοιπότων χρηστηρίων ἔχρησεν αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων. 349.
 ιζ'. Περὶ τοῦ καὶ θνήσκειν τοὺς δαίμονας, οὓς δὴ ὡς θεοὺς τιμῶσι. 359.
 ιη'. Περὶ τῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ἑλλήσι μνημονευμένων χρηστηρίων. 357.
 ιθ'. Πρὸς τὸν Ἀπόλλω κελεύσαντα δις ἐπτά παῖδας τε καὶ κόρας σφαγησομένους ἐκπέμπεσθαι τοῖς Κρησὶν ὑπὸ Ἀθηναίων. 360.
 κ'. Ὡς πολλῶν θανάτου γέγονεν αἷτιος ὁ Ἀπόλλων διὰ τῆς τῶν χρησμῶν ἀμφιβολίας. 360.
 κα'. Ὡς καὶ τῷ Κροίῳ τῆς οἰκείας ἀρχῆς ἐκπεσεῖν δι' ἀμφιβόλου χρησμοῦ κατέστη αἷτιος. 364.
 κβ'. Ὡς ἐπλάνων διὰ τῶν χρησμῶν παίζοντες τοὺς ἐρωτῶντας. 365.

- κγ'. Ὅτι τῷ τῆς ἀσφαλείας σκότῳ τὴν σφῶν ἀγνοίαν ἐπικρύπτουσι. 368.
 κδ'. Ὅτι μηδὲν δυνάμενοι βοηθεῖν ἐν ταῖς τῶν πολέμων συμφοραῖς, δι' ἀμφιβόλων χρησμῶν ἐσοφίζοντο καὶ ἡπάτων τοὺς πρόσφυγας. 369.
 κε'. Τὰ πρὸς Λακεδαιμονίους. 376.
 κς'. Τὸ αὐτὸ Κνιδίοις. 377.
 κζ'. Ὡς τοὺς χρωμένους αὐτοῖς ἐξέμαινον εἰς τὸν κατ' ἀλλήλων πόλεμον. 380.
 κη'. Τὰ περὶ Λυκούργου τοῦ Λακεδαιμονίων νομοθέτου, ὅτι μὴ θεοῦ ἄξια. 381.
 κθ'. Ὅτι οὐ περὶ σπουδαίων πραγμάτων τοὺς χρησμοὺς ἐποιοῦντο. 385.
 λ'. Ὅτι κοινοῖς καὶ ἀνθρωπίνους λογισμοῖς τὰ πρακτέα συνεβούλευον. 388.
 λα'. Ὅτι καὶ ἀφιλοσόφως τὰ πολλὰ παρήνουν. 388.
 λβ'. Ὅτι καὶ συνεμερίζοντο τοῖς ἀδικοῦσι. 389.
 λγ'. Ὅτι καὶ τοὺς ποιητὰς τοὺς μηδὲν φιλοσόφου βίου ἄξιον ἐπιδεδειγμένους, ἀκρίτως κατὰ τοὺς πολλοὺς ἐνεκωμιάζον. 389.
 λδ'. Ὅτι καὶ πύκτας καὶ ἀθλητὰς τιμαῖς ἰσοθείοις γεραίρειν παρεκελεύοντο. 396.
 λε'. Ὅτι καὶ τοὺς τυράννους ἐκολάκευον. 400.
 λς'. Ὅτι καὶ τὴν ἄψυχον ὕλην σέβειν προσέταττον. 401.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Σ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Προοίμιον τῆς ὅλης ὑποθέσεως. 404.
 α'. Ὅτι καὶ ἂ δοκοῦσι μντεύεσθαι ὑπὸ τῆς τῶν ἀστρων φορᾶς, ὁμοίως ἀνθρώποις καταστοχάζονται. 405.
 β'. Ὅτι καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀναιροῦσιν, ἐξ εἰμαρμένης φάσκοντες καὶ τὰς προαιρέσεις κινεῖσθαι. 408.
 γ'. Ὅτι οὐδὲ τοῖς ἀφιερωμένοις αὐτοῖς ναοῖς κεραινομένοις ἐπαρκεῖν ἡδυνήθησαν. 409.
 δ'. Ὅτι διὰ μαγείας φασὶ τὰ τῆς εἰμαρμένης λύεσθαι. 409.
 ε'. Ὅτι καὶ ψεύδονται μαντευόμενοι. 412.
 ς'. Ἀνασκευαστικὰ τοῦ περὶ εἰμαρμένης λόγου. 412.
 ζ'. Ὅπως καὶ αὐτῶν Ἑλλήνων οἱ φιλόσοφοι τὰς τῶν θεῶν αὐτῶν περὶ εἰμαρμένης δόξας ἑρθετέροις ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν Οἰνομάου. 433.

κ'. Ἐτι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Διουγενιανῶν τοῦ Περιπατητικοῦ, πρὸς Χρύσιππον, ἅμα μὲν βουλόμενον σώζειν τὴν παρ' ἡμᾶς αἰτίαν, ἅμα δὲ πάντα καθευμάσθαι λέγοντα· καὶ ὅτι οὐδὲ τὰ παρ' Ὀμήρῳ περὶ τῆς εἰμαρμένης λεγόμενα συνήκε. 445.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ζ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

α'. Τὰ περὶ τοῦ τῶν ἀνέκαθεν Ἑβραίων βίου καὶ ὡς εὐλόγως τὰς ἐνθέους αὐτῶν Γραφὰς τῶν πατρῶν λόγων προετιμήσαμεν. 508.
β'. Ἀνακεφαλαίωσις τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι θεολογίας, καὶ οἷων κακῶν αἰτία συνέστη τῷ βίῳ. 508.
γ'. Παράθεσις τοῦ τῶν Ἑβραίων τρόπου, καὶ ὅπως ἐδόξαζον περὶ τοῦ ποιητοῦ καὶ δημιουργοῦ τῶν ὄλων. 512.
δ'. Ὅπως ἐφρόνουν περὶ ἀθανασίας ψυχῆς, καὶ περὶ τῆς τῶν σωμάτων οὐσίας. 513.
ε'. Ὅπως, φιλόθεοι γεγονότες, τῶν ἀναγράφτων θεοφανειῶν καὶ χρησμῶν ἠξιώθησαν. 516.
ς'. Ὡς ἐκτὸς ἦσαν Ἰουδαϊσμοῦ, πρόσθεν ἢ Μωϋσέα γενέσθαι, ἐπ' εὐσεβείᾳ διαλάμψαντες. 516.
ζ'. Ὡς αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς Ἑβραίων τῶν πρὸ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ τῇ οἰκείᾳ καταβέβληται γραφῇ τοὺς βίους. 517.
η'. Ὡς εὐλόγῳ κρίσει καὶ σώφρονι λογισμῷ τὴν περὶ τῶνδε ἱστορίαν παρεδεξάμεθα· καὶ ἐπιδρομὴ τῶν κατὰ τοὺς δηλουμένους βίων τῶν τε πρὸ τοῦ κατακλισμοῦ θεοφιλῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα μέχρι τῆς Μωσέως γενεᾶς διαρκεσάντων. 520.
θ'. Περὶ τῶν παρ' Ἑβραίοις δογματικῶν θεωρημάτων. 529.
ι'. Περὶ τῆς καθόλου Προνοίας καὶ τῆς συστάσεως, καὶ δημιουργίας τοῦ κόσμου. 532.
ια'. Ἑβραίων δόξα περὶ Θεοῦ, τοῦ πρώτου τῶν ὄλων αἰτίου. 537.
ιβ'. Περὶ τῆς τοῦ δευτέρου αἰτίου θεολογίας. 541.
ιγ'. Φίλωνος περὶ τοῦ δευτέρου αἰτίου. 545.
ιδ'. Ἀριστοβούλου περὶ τοῦ αὐτοῦ. 548.
ιε'. Περὶ τῆς τῶν λογικῶν συστάσεως. 548.
ισ'. Περὶ τῶν ἀντικειμένων δυνάμεων. 553.
ιζ'. Περὶ τῆς ἀνθρώπου φύσεως. 557.

ιη'. Φίλωνος περὶ ψυχῆς. 560.
ιθ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀγέννητον εἶναι τὴν ὕλην. 564.
κ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Ὀριγένους εἰς τὴν Γένεσιν. 564.
κα'. Φίλωνος περὶ τοῦ αὐτοῦ. 568.
κβ'. Ὅτι μὴ ἀγέννητος ἡ ὕλη οὐδὲ κακῶν αἰτία. 569.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Η'. ΒΙΒΛΙΟΥ

α'. Προοίμιον, καὶ περὶ τοῦ κατὰ Μωϋσέα θεοσεβοῦς πολιτεύματος. 585.
β'. Ἀρισταίου περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν παρὰ Ἰουδαίοις Γραφῶν. 538.
γ'. Ἐπιστολὴ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως πρὸς Πτολεμαῖον τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα. 589.
δ'. Ἐπιστολὴ Πτολεμαίου βασιλέως πρὸς Ἐλεάζαρον, ἀρχιερέα Ἱεροσολύμων. 592.
ε'. Ἐπιστολὴ Ἐλεαζάρου ἀρχιερέως πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα. 593.
ς'. Φίλωνος περὶ τῆς ἀπ' Αἰγύπτου πορείας τῶν Ἰουδαίων. 597.
ζ'. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τῆς κατὰ Μωϋσέα θεοσεβοῦς πολιτείας. 601.
η'. Ἰωσήπου περὶ τοῦ κατὰ Μωϋσέα πολιτεύματος. 608.
θ'. Ἐλεαζάρου ἀρχιερέως ὑποτύπωσις τῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς νόμοις ἀλληγορουμένης διανοίας, ἀπὸ τῶν Ἀρισταίου. 625.
ι'. Ἀριστοβούλου περὶ τῶν ὀνομαζομένων ὡς θεοῦ μελῶν. 636.
ια'. Περὶ τῆς κατὰ τὸν βίον ἀρετῆς τῶν παρὰ Ἰουδαίοις τὸ παλαιὸν φιλοσοφούντων. 641.
ιβ'. Ἐτι περὶ αὐτῶν. 644.
ιγ'. Φίλωνος, περὶ Θεοῦ, καὶ περὶ τοῦ γεννητὸν εἶναι τὸν κόσμον. 649.
ιδ'. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τοῦ προνοῖα Θεοῦ διοικεῖσθαι τὸν κόσμον. 652.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Θ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

α'. Ὅποσοι τῶν παρ' Ἑλλήσι λογογράφων τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους μνήμην ἐποιήσαντο. 680.
β'. Θεοφράστου περὶ Ἰουδαίων ἀπὸ τοῦ α'. τῶν Πορφυρίου περὶ τῆς τῶν ἐμψύχων ἀποχῆς. 681.

- γ'. Πορφυρίου περί τῆς τῶ παλαιῶν διαλαμψά-
σης παρὰ Ἰουδαίους φιλοσοφίας. 681.
- δ'. Ἐκαταίου, περί Ἰουδαίων. 688.
- ε'. Κλεάρχου περί τῶν αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ α'. τῶν
Περὶ ὕπνων. 692.
- ς'. Κλήμεντος περί τῶν μνημονευσάντων τοῦ
Ἰουδαίων ἔθνους, ἀπὸ τοῦ α'. Στρωμα-
τέως. 693.
- ζ'. Νουμηνίου τοῦ Πυθαγορικοῦ φιλοσόφου περί
Ἰουδαίων, ἀπὸ τοῦ α'. τῶν Περὶ τάγα-
θοῦ. 693.
- η'. Τοῦ αὐτοῦ περί Μωϋσέως ἑμοῦ καὶ περί Ἰου-
δαίων, ἀπὸ τοῦ γ'. τῆς αὐτῆς ὑποθέ-
σεως. 696.
- θ'. Χοιρίλου ποιητοῦ, περί Ἰουδαίων. 696.
- ι'. Ἐκ τῶν Πορφυρίου τοῦ καθ' ἡμᾶς, χρησμοὶ
τοῦ Ἀπόλλωνος περί Ἑβραίων. 696.
- ια'. Ἀπὸ τῆς Ἰωσήπου Ἀρχαιολογίας, ὅποσοι
τῶν ἑξωθεν συγγραφέων ἐμνήσθησαν τοῦ
παρὰ Μωϋσεῖ κατακλυσμοῦ. 697.
- ιβ'. Ἀπὸ τῆς Ἀβυδηνοῦ γραφῆς, περί τοῦ κα-
τακλυσμοῦ. 700.
- ιγ'. Ἀπὸ τῆς Ἰωσήπου Ἀρχαιολογίας, περί
τοῦ πλείους μνημονεῦσαι τῆς τῶν παλαιῶν
μακροβίου ζωῆς. 701.
- ιδ'. Ἀπὸ τῆς Ἀβυδηνοῦ γραφῆς, περί τῆς τοῦ
πύργου κατασκευῆς. 701.
- ιε'. Ὡς καὶ ἕτεροι πλείους ἐμνήσθησαν τοῦ αὐ-
τοῦ, ἀπὸ τῆς Ἰωσήπου Ἀρχαιολογίας. 704.
- ισ'. Περὶ τοῦ τῶν Ἑβραίων προπάτορος Ἀβραάμ,
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 705.
- ιζ'. Εὐπολέμου περί Ἀβραάμ, ἀπὸ τῆς Ἀλε-
ξάνδρου τοῦ Πολύστορος περί Ἰουδαίων
γραφῆς. 705.
- ιη'. Ἀρταπάνου, περί τοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς αὐ-
τῆς γραφῆς τοῦ Πολύστορος. 709.
- ιθ'. Μήλωνος περί τοῦ αὐτοῦ, ὁμοίως ἀπὸ τῆς
αὐτῆς γραφῆς. 709.
- κ'. Φίλωνος, περί τοῦ αὐτοῦ. 715.
- κα'. Δημητρίου, περί τοῦ Ἰακώβ. 713.
- κβ'. Θεοδότου, περί τοῦ αὐτοῦ. 721.
- κγ'. Ἀρταπάνου, περί τοῦ Ἰωσήφ. 725.
- κδ'. Φίλωνος, περί τοῦ αὐτοῦ. 725.
- κε'. Ἀρισταίου, περί τοῦ Ἰώβ. 728.
- κς'. Εὐπολέμου, περί Μωσέως. 728.
- κζ'. Ἀρταπάνου, περί τοῦ αὐτοῦ. 728.
- κη'. Ἐξεκίλου, περί τοῦ αὐτοῦ. 736.
- κθ'. Δημητρίου, περί τοῦ αὐτοῦ. 737.

- λ'. Εὐπολέμου, περί Δαβὶδ, καὶ Σολομῶντος,
καὶ Ἱεροσολύμων. 718.
- λα'. Σολομῶντος ἐπιστολὴ πρὸς Οὐαφρῆν τὸν
τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα. 749.
- λβ'. Οὐαφρῆ ἐπιστολὴ πρὸς Σολομῶντα βασι-
λέα. 749.
- λγ'. Σολομῶντος ἐπιστολὴ πρὸς Σούρωνα βασι-
λέα Φοινίκης. 749.
- λδ'. Σούρωνος ἐπιστολὴ πρὸς Σολομῶντα. 752.
- λε'. Τιμοχάρους, περί τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ τῶν
περὶ Ἀντιόχου τῆς αὐτῆς γραφῆς. 756.
- λς'. Τοῦ τῆς Συρίας σχοινομέτρου, περί τῆς
αὐτῆς. 756.
- λζ'. Φίλωνος, περί τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ὑδά-
των. 756.
- λη'. Ἀρισταίου, περί τῶν αὐτῶν. 756.
- λθ'. Εὐπολέμου, περί Ἱερεμίου τοῦ προφή-
του. 757.
- μ'. Βηρωσσοῦ, περί τῆς Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας,
τῆς ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ καὶ περί τῶν βα-
σιλέων τῆς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ Ναβοπαλ-
λασάρου μέχρι πρὸς τὸν Κύρον ἀπὸ τῶν
Ἰωσήπου. 757.
- μα'. Ἀπὸ τῆς Ἀβυδηνοῦ γραφῆς περί τοῦ Να-
βουχοδονόσορ. 760.
- μβ'. Ἰωσήπου, περί τῶν μνημονευσάντων τοῦ
Ἰουδαίων ἔθνους, ἀπὸ τοῦ α'. τῆς Ἰουδαίων
Ἀρχαιότητος. 764.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Ὡς παρὰ βαρβάρων εἰς Ἑλληνας τὰ σεμνὰ
τῶν μαθημάτων παρῆλθε, καὶ περί τῆς
Ἑβραίων ἀρχαιότητος. 765.
- β'. Κλήμεντος, περί τῆς τῶν ἐλληνικῶν συγ-
γραφέων κλοπῆς. 765.
- γ'. Πορφυρίου, περί τοῦ κλέπτas εἶναι τοῦς
Ἑλληνας, ἀπὸ τοῦ α'. τῆς φιλολογίας
ἀκροάσεως. 772.
- δ'. Ὅτι μὴ ἀλόγως τὴν παρ' Ἑβραίοις θεολο-
γίαν τῆς Ἑλλήνων φιλοσοφίας προτετι-
μήκαμεν. 780.
- ε'. Ὡς τὰ πάντα παρὰ βαρβάρων Ἑλληνες
ᾤφελγνται. 788.
- ς'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν Κλήμεντος. 789.
- ζ'. Ἰωσήπου, περί τοῦ αὐτοῦ. 797.
- η'. Ἐτι περί τοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν Διοδώρου. 797.

- θ'. Περὶ τῆς ἀρχαιότητος Μωϋσέως, καὶ τῶν παρ' Ἑβραίοις προφητῶν. 804.
 ι'. Ἀπὸ τοῦ γ'. τῶν Ἀφρικανοῦ Χρονογραφίων. 812.
 ια'. Ἀπὸ τοῦ πρὸς Ἑλληνας Τατιανοῦ, περὶ τοῦ αὐτοῦ. 817.
 ιβ'. Ἀπὸ τοῦ α'. τῶν Κλήμεντος Στρωματέων, περὶ τοῦ αὐτοῦ. 828.
 ιγ'. Ἀπὸ τοῦ α'. τῶν Φλαυίου Ἰωσήπου περὶ τῆς τῶν Ἰουδαίων ἀρχαιότητος. 833.
 ιδ'. Ὡς ἀπάσης τῆς παρ' Ἑβραίοις ἱστορίας νεώτεροι τυγχάνουσι τῶν παρ' Ἑλλήσι φιλοσόφων οἱ χρόνοι. 836.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΙΑ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Προοίμιον τῆς ὑποθέσεως. 844.
 α'. Ὡς ἡ κατὰ Πλάτωνα φιλοσοφία τῇ καθ' Ἑβραίους ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις ἐπηκολούθησε. 845.
 β'. Ἀττικοῦ περὶ τοῦ τριμεροῦς τῆς κατὰ Πλάτων φιλοσοφίας. 848.
 γ'. Ἀριστοκλέους, Περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα φιλοσοφίας. 848.
 δ'. Περὶ τῶν παρ' Ἑβραίοις ἡθικῶν δογματῶν. 849.
 ε'. Περὶ τῆς παρ' Ἑβραίοις λογικῆς πραγματείας. 852.
 ς'. Περὶ τῆς παρ' Ἑβραίοις τῶν ὀνομάτων ὀρθότητος. 853.
 ζ'. Περὶ τῆς καθ' Ἑβραίους φυσιολογίας. 864.
 η'. Περὶ τῆς τῶν νοητῶν φυσιολογίας. 868.
 θ'. Περὶ τοῦ ὄντος, Μωϋσέως καὶ Πλάτωνος. 868.
 ι'. Ἀπὸ τοῦ β'. Περὶ ἀγαθοῦ Νουμηνίου τοῦ Πυθαγορείου. 872.
 ια'. Πλουτάρχου, ἀπὸ τοῦ ἐπιγεγραμμένου συγγράμματος, Περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς Εἰ. 876.
 ιβ'. Ὅτι ἀρρήτον τὸ Θεῖον. 880.
 ιγ'. Ὅτι Θεὸς εἷς ἐστὶ μόνος. 880.
 ιδ'. Περὶ τοῦ δευτέρου αἰτίου, Ἑβραίων καὶ Πλάτωνος. 884.
 ιε'. Φίλωνος, περὶ τοῦ δευτέρου αἰτίου. 885.
 ις'. Πλάτωνος, περὶ τοῦ δευτέρου αἰτίου. 888.
 ιζ'. Πλωτίνου, περὶ τοῦ αὐτοῦ. 888.
 ιη'. Νουμηνίου, περὶ τοῦ αὐτοῦ. 892.
 θ'. Ἀμελίου, περὶ τῆς Ἰωάννου τοῦ παρ' ἡμῖν εὐαγγελιστοῦ Θεολογίας. 900.

- κ'. Περὶ τῶν τριῶν ἀρχικῶν ὑποστάσεων. 901.
 κα'. Περὶ τῆς τοῦ ἀγαθοῦ οὐσίας. 904.
 κβ'. Νουμηνίου, περὶ ἀγαθοῦ. 904.
 κγ'. Περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνα ἰδεῶν. 908.
 κδ'. Φίλωνος, περὶ τῶν παρὰ Μωϋσεὶ ἰδεῶν. 912.
 κε'. Κλήμεντος, περὶ τοῦ αὐτοῦ. 913.
 κς'. Ἑβραίων καὶ Πλάτωνος, περὶ τῶν ἐναντίων δυνάμεων. 916.
 κζ'. Περὶ ψυχῆς ἀθανασίας, Ἑβραίων καὶ Πλάτωνος. 919.
 κη'. Πορφύριου, περὶ τοῦ αὐτοῦ. 924.
 κθ'. Περὶ τοῦ γεννητὸν εἶναι τὸν κόσμον. 928.
 λ'. Περὶ τῶν κατ' οὐρανὸν φωστήρων. 929.
 λα'. Ὅτι πάντα καλὰ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ. 929.
 λβ'. Περὶ τῆς ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς τοῦ κόσμου. 929.
 λγ'. Περὶ τῆς τῶν τετελευτηκότων ἀναβιώσεως, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 933.
 λδ'. Περὶ συντελείας τοῦ κόσμου. 936.
 λε'. Ὡς καὶ νεκροὺς ἐγηγέρθαι ὁ Πλάτων δμοίως τοῖς Ἑβραίων λόγοις ἱστορεῖ. 936.
 λς'. Πλουτάρχου περὶ τοῦ ὁμοίου. 937.
 λζ'. Ὡς καὶ τὰ περὶ τῆς λεγομένης ἐπουρανίου γῆς, ὁ Πλάτων ὁμοίως Ἑβραίοις διέξεισιν. 940.
 λη'. Ὡς καὶ τὰ περὶ τῆς μετὰ τὸν θάνατον κρίσεως ὁμοίως Ἑβραίοις καὶ Πλάτων ἐσθαι πιστεύει. 944.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΙΒ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Ὅτι καὶ κατὰ Πλάτωνα τοῖς εἰσαγομένοις ἔρῳς Ἑβραίων παῖδες ἀπερίεργον τὴν τῶν μαθημάτων πίστιν, διὰ τὸ ἀτελεῖς αὐτῶν παρεδίδσαν, ἀπὸ τοῦ α'. τῶν Νόμων. 952.
 β'. Ὅτι μεγίστη τῶν ἀρετῶν καὶ κατὰ Πλάτωνα ἡ πίστις τυγχάνει. 953.
 γ'. Ὅτι πιστεύειν δεῖ τοῖς περὶ ψυχῆς λεγομένοις, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς περὶ τῶν τοιούτων λόγοις, ἀπὸ τοῦ ια'. τῶν Νόμων. 953.
 δ'. Ὅτι δεῖσει ἐν σχήματι μύθων τὰς πρώτας εἰσαγωγὰς τοῖς παισὶ παραδιδόναι, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῆς Πολιτείας. 956.
 ε'. Ὅτι μὴ τοὺς ἐπιβλαβεῖς μύθους τοῖς παισὶ, μόνους δὲ τοὺς ὠφελίμους δεῖσει κατεπαδεῖν. 956.

- ζ'. Ὅτι μὴ μόνον λόγῳ ἀπεδέχετο τὴν πίστιν ὁ Πλάτων, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ διαθέσει τούτοις πιστεύειν τε καὶ πεπεισθαι ὁμολογεί, οἷς καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν. Ἀπὸ τοῦ Γοργίου. 957.
- ζ'. Ὅτι μὴ δέοι εἰς πάντας ἐκφέρειν τὰ σεμνὰ τῶν τῆς ἀληθείας δογμάτων. 965.
- η'. Ὅποιους δεῖν ὁ Πλάτων φησὶ τοὺς ἄρχοντας καθιστάναι· ὅτι καὶ ἰδιώτας καὶ ἀγραμμάτους, εἰ μόνον τὸ ἦθος κεκοσμημένοι εἶεν. Ἀπὸ τοῦ γ'. τῶν Νόμων. 955.
- θ'. Ὅτι δέοι φεύγειν τὰς ἀρχάς. Ἀπὸ τοῦ α'. τῆς Πολιτείας. 968.
- ι'. Περὶ τοῦ κατὰ Πλάτωνα δικαίου. 968.
- ια'. Περὶ τοῦ κατὰ Μωϋσέα παραδείσου. 969.
- ιβ'. Ὡς ἐκ τοῦ ἀνδρός φασιν εἰληφθαι τὴν γυναικα. 972.
- ιγ'. Περὶ τοῦ πρώτου τῶν ἀνθρώπων βίου. 963.
- ιδ'. Ὅτι καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις ὠμίλουν. 973.
- ιε'. Ὅπως περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ μέμνηται. 976.
- ισ'. Ὅτι τὰ τῆς διδασκαλίας, ὁρθῶς ἡμῖν ἀπὸ τῶν θείων ἀρχόμενα, καταλήγει εἰς τὰ ἀνθρώπινα. Ἀπὸ τοῦ α'. τῶν Νόμων Πλάτωνος. 977.
- ιζ'. Ὅτι καλὸν ἐξ ἔτι νέας ἡλικίας τοὺς παῖδας τοῖς τῆς θεοσεβείας ἔθεσιν ἐγγυμνάζειν. 980.
- ιη'. Ὅτι παιδείαν χρὴ μόνον ἡγεῖσθαι τὴν εἰς ἀρετὴν προάγουσαν· οὐχὶ δὲ τὴν εἰς χρηματισμὸν ἢ τινα βιοποριστικὴν ἐπιτήδευσιν. 984.
- ιθ'. Ὅτι παρὰ πηλυσίως Ἑβραίοις καὶ ὁ Πλάτων εἰκόνα θειοτέρων τὰ τῇ δε εἶναι ἐδόξαζεν. 984.
- κ'. Ὅτι χρὴ τοὺς νέους δι' ἐκμαθήσεως ὕμνων ὁρθῶν καὶ ᾠδῶν εἰς ἀρετῆς ἀνάληψιν προπαρασκευάζειν. Ἀπὸ τοῦ β'. τῶν Νόμων. 985.
- κα'. Ὅποιās χρὴ διανοίας περιέχειν τὰς ᾠδὰς. 988.
- κβ'. Ὅτι οὐ πάντων ἐστὶ τὰς ὁρθὰς ᾠδὰς καὶ τὰ μέλη δύνασθαι ποιεῖν, ἀλλ' ἢ μόνου Θεοῦ, ἢ Θεοῦ τινὸς ἀνδρός. 989.
- κγ'. Περὶ τῶν δοκιμάζειν οἶων τε τὰς κατὰ Θεὸν πεποιημένας ᾠδὰς. 989.
- κδ'. Ὅτι καὶ ἐν τοῖς συμποσίοις παραληπτέον τὰς ᾠδὰς, ὥσπερ τινὰς νόμους συμποτικούς. 992.

(ΚΑΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

- κε'. Ὅτι οὐ πᾶσιν ἐπιτρεπτέον τὴν τοῦ οἴνου πόσιν. 993.
- κς'. Ὅτι οὐκ ἡγνώνει ὁ Πλάτων τὰ ὑπ' αὐτοῦ νομοθετούμενα παρὰ τισι βαρβάροις πολιτεύεσθαι. 996.
- κζ'. Ὅτι πόλεμος ἡμῖν ἐστὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦς καὶ τὰ ἐν ἡμῖν πάθη. 996.
- κη'. Ὅτι οὐ τὸ σῶμα, ἀλλ' ἡ ψυχὴ αἰτία τυγχάνει τῶν κακῶς ὑφ' ἡμῶν πραττομένων. 997.
- κθ'. Περὶ τοῦ καθαρώς φιλοσοφοῦντος. Ἀπὸ τοῦ Θεαιτήτου. 1000.
- λ'. Περὶ πάσης τῆς ἐν ἀνθρώποις σοφιστείας. 1008.
- λα'. Ὅτι δεήσει ποτὲ τῷ ψεύδει ἀντὶ φαρμάκου χρῆσθαι ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν δεομένων τοῦ τοιούτου τρόπου. 1009.
- λβ'. Ὅτι μὴ μόνον ἀνδρας, ἀλλὰ καὶ γυναῖκας, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων προσέειπαι χρὴ εἰς τὴν προειρημένην παιδείαν. 1009.
- λγ'. Ὅτι μὴ χρὴ ἐκ τῶν οὐ κατὰ λόγον παρ' ἡμῖν βιούντων τὸ πᾶν ἔθνος διαβάλλειν. 1012.
- λδ'. Ὅπως μετέβαλεν ὁ Πλάτων ἐπὶ τὸ ἐληνικώτερον τὰ ἐν Παροιμίαις λόγια. 1013.
- λε'. Περὶ πλούτου καὶ πενίας. 1013.
- λς'. Περὶ γονέων τιμῆς. 1013.
- λζ'. Περὶ κτήσεως οἰκετῶν. 1013.
- λη'. Ὡς μετέβαλε τὸ, «Μὴ μέταιρες ὄρια αἰώνια, ἀ ἔθεντο οἱ πατέρες σου». 1016.
- λθ'. Ὅμοιον τὸ, α' Ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί με». 1016.
- μ'. Περὶ κλεπτῶν. 1016.
- μα'. Περὶ κλέπτου ἀναιρουμένου. 1016.
- μβ'. Περὶ ὑποζυγίου. 1017.
- μγ'. Ὅτι τοῖς αὐτοῖς ὁ Πλάτων οἷς καὶ ἡ παρ' Ἑβραίοις Γραφή, κέχρηται παραδείγμασιν. 1017.
- μδ'. Ἔτι περὶ τῶν ὁμοίων ὑποδειγμάτων. 1020.
- με'. Ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ. 1020.
- μς'. Ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ. 1021.
- μζ'. Ὅτι καὶ Πλάτων εἰς δώδεκα φυλάς νομοθετεῖ τοὺς πολίτας, κατὰ μύμησιν τοῦ τῶν Ἑβραίων ἔθνους. 1024.
- μη'. Ἐν ποταμῷ τὴν πόλιν κατοικίζειν ὁ Πλάτων νομοθετεῖ τόπῳ· διαγράφει δὲ εἰκότα τινὰ τῷ ἐν Ἱεροσολύμοις. 1024.

- μβ'. Ὅπως ὁ Πλάτων τὰ τῆς ἐλληνικῆς παιδείας, ὡς ἐπιβλαβῆ τυγχάνοντα, παραιτεῖται. 1025.
 ν'. Περὶ τῆς τῶν ἀθῶν δόξης. Ἀπὸ τοῦ δεκάτου τῶν Νόμων. 1032.
 να'. Ὡς ὁ Πλάτων τὸν περὶ Θεοῦ κατασκευάζει λόγον. 1036.
 νβ'. Ὅπως περὶ τοῦ προνοεῖν τοῦ παντὸς τὸν Θεὸν διέξεισιν, ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Νόμων. 1045.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΙΓ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Προοίμιον. 1060.
 α'. Ὅπως ὁ Πλάτων τῆς ἐλληνικῆς θεολογίας ἀπήλεγχε τὴν ἀτοπίαν. Ἐκ τοῦ Τιμαίου. 1061.
 β'. Ἐτι ἀπὸ τοῦ λόγου Ἐπινομίδος, περὶ τοῦ αὐτοῦ. 1064.
 γ'. Ἐτι ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῆς Πολιτείας, περὶ τοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ μὴ εἶναι τὸν Θεὸν τῶν κακῶν αἴτιον. 1064.
 δ'. Ὅτι πλέον οὐδὲν τῶν αἰσχυρῶν μύθων αἰ περὶ τῶν ἐλληνικῶν θεῶν διηγῆσαι περιέχουσιν, αἷς μὴ πειθόμενον Σωκράτην ἔκτειναν Ἀθηναῖοι. Ἀπὸ τοῦ Εὐθύφρονος. 1077.
 ε'. Νουμηνίου, ἐκ τῶν παρὰ Πλάτωνι Ἀπορήτων. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. 1080.
 ς'. Ὅτι μὴ δεῖ ταῖς τῶν πολλῶν προσέχειν δόξαις, μηδὲ τῆς ἰδίας μετατίθεσθαι προαιρέσεως, διὰ θανάτου φόβον. Ἀπὸ τοῦ Κρίτωνος. 1080.
 ζ'. Ὅτι μὴ δεῖ ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδικεῖν ἡμᾶς παρεσκευασμένους. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 1085.
 η'. Ὅτι μὴ δεῖ τὰ ἅπαξ ὀρθῶς κριθέντα ἀθετεῖν, μηδ' εἰ θάνατόν τις ἐπάγοι. Ἀρμόσει δὲ πρὸς τοὺς ἐν καιροῖς διωγμῶν ἐξαμνυμένους τὴν εὐσέβειαν. 1088.
 θ'. Ὅποῖός ποτ' ἔσται τὴν διάθεσιν ὁ διὰ θανάτου φόβον ἐξομνύμενος τὴν οἰκίαν πρόθεσιν. 1088.
 ι'. Ὅτι μὴ δέοι φεύγειν τὸν ὑπὲρ ἀληθείας θάνατον. Ἀπὸ τῆς Σωκράτους Ἀπολογίας. 1089.
 ια'. Ὅπως δέοι τιμᾶν τὸν θάνατον τῶν εὐκλειῶς μεταλλαζάντων τὸν βίον. Ἐκ τοῦ Πλάτωνος. 1096.

- ιβ'. Ὅπως καὶ πρὸ ἡμῶν Ἀριστόβουλος ὁ Περιπατητικὸς ἐκ τῆς παρ' Ἑβραίοις φιλοσοφίας ὁμολόγει τοὺς Ἕλληνας ὠρμηθῆναι. Ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου βασιλεῖ Πτολεμαίου προσπεφωνημένων. 1097.
 ιγ'. Ὡς καὶ Κλήμης ὁμοίως τὰ καλῶς Ἑλλήσιν εἰρημένα σύμφωνα τυγχάνειν τοῖς Ἑβραίων παρίστησι δόγμασιν. Ἀπὸ τοῦ ε'. Στρωματέως Κλήμεντος. 1104.
 ιδ'. Ὅτι μὴ πάντα ἐπιτυχῶς εἴρηται τῷ Πλάτωνι, διὸ οὐκ ἀλόγως τὴν κατ' αὐτὸν παρητήμεθα φιλοσοφίαν, τὰ δὲ Ἑβραίων ἀποδεχόμεθα λόγια. 1140.
 ιε'. Ὅτι μὴ καθόλου ὀρθῶς ὁ Πλάτων τὸν περὶ τῶν νοητῶν οὐσιῶν ἐφώδευσε λόγον, ἀλλ' Ἑβραῖοι. 1144.
 ις'. Ὅτι μὴ κατὰ πάντα ὀρθῶς ἐδόξασε περὶ ψυχῆς ὁ Πλάτων, ὁμοίως Ἑβραίοις. 1148.
 ιζ'. Ὅτι κατὰ Πλάτωνα μὴ ἐξ ἀπαθῶς καὶ παθητικῆς οὐσίας, ἡ τῆς ψυχῆς συνέστηκε φύσις. Ἀπὸ τῶν Σεδῆρου τοῦ Πλατωνικοῦ περὶ ψυχῆς. 1153.
 ιη'. Περὶ οὐρανοῦ, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ φωστήρων, ὅτι μὴ καθόλου ὀρθῶς ἐδόξασεν ὁ Πλάτων. Ἀπὸ τῆς Ἐπινομίδος, καὶ Τιμαίου καὶ τοῦ δεκάτου τῶν Νόμων, ἅπερ Μωϋσῆς σέβειν ἀπαγορεύει, ὡς καὶ ὁ Ἑβραῖος Φίλων ἐρμηνεύει. 1157.
 ιθ'. Ὅποια περὶ γυναικῶν οὐκ ὀρθῶς ὁ Πλάτων διατάξατο. Ἐν τοῖς Νόμοις καὶ ἐν Πολιτείᾳ οἱ Ἑβραῖοι οὐκ ἐπινεύει λόγος. 1164.
 ι'. Ὅποια περὶ ἔρωτος ἐκθέσμου ὁ αὐτὸς διατάξατο ἐν Φαίδρῳ, οἱ δὲ Μωϋσῆς ἀντινομοθετεῖ. 1172.
 ια'. Περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι φονικῶν νόμων, οὐκ ἀξίων ὄντων τῆς μεγαλονοίας αὐτοῦ, οἱ τοὺς Μωϋσέως ἀντιπαραβλητέον. 1176.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΙΔ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Προοίμιον περὶ τῆς ὑποθέσεως.
 β'. Περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων πρὸς ἀλλήλους διαφωνίας τε καὶ μάχης. 1184.
 γ'. Περὶ τῆς τῶν καθ' Ἑβραίους συμφωνίας. 1185.
 δ'. Ὅπως ὁ Πλάτων τοὺς πρὸ αὐτοῦ διαδέβληκεν. Ἀπὸ τοῦ Θεαιτήτου. 1188.
 ε'. Περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα πρώτης διαδοχῆς. Ἐκ τοῦ Νουμηνίου τοῦ Πυθαγορικοῦ. 1193.

- ζ'. Περὶ Ἀρκεσίλαου τοῦ τὴν δευτέραν Ἀκαδημίαν ὑποστησαμένου. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ. 1200.
- ζ'. Ὅποιος τῶν δηλουμένων ὁ βίος. Περὶ Ἀκύδου τοῦ τὸν Ἀρκεσίλαον διαδεξαμένου. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 1205.
- η'. Περὶ Καρνεάδου τοῦ τὴν τρίτην Ἀκαδημίαν ὑποστησαμένου. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 1213.
- θ'. Περὶ Φίλωνος τοῦ διαδεξαμένου Κλειτόμαχον, τὸν διαδεξάμενον Καρνεάδην. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 1216.
- ι'. Ὅτι στοχασμοί, καὶ λογομαχίαι, καὶ πολλή πλάνη τυγχάνει παρὰ τοῖς Ἑλλήνων φιλοσόφοις. Ἀπὸ τῆς πρὸς Νεκταναεῶ τὸν Αἰγύπτιον ἐπιστολῆς Πορφυρίου, καὶ ἀφ' ὧν ἀντέγραψε Βοηθῶ Περὶ ψυχῆς, καὶ ἀπὸ τῆς Περὶ τῆς ἐκ λογίων φιλοσοφίας. 1220.
- ια'. Περὶ γεωμετρίας, καὶ ἀστρονομίας, καὶ λογισμῶν. Ἀπὸ τῶν Ξενοφῶντος Ἀπομνημονευμάτων. 1221.
- ιβ'. Περὶ τῶν φυσιολογεῖν αὐχούντων. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐν ἐπιστολῇ πρὸς Αἰσχίνην. 1225.
- ιγ'. Περὶ γυμναστικῆς καὶ μουσικῆς. Ἀπὸ τοῦ Πλάτωνος ἐν Πολιτείᾳ. 1225.
- ιδ'. Δόξαι φιλοσόφων περὶ ἀρχῶν. Ἀπὸ τῶν Πλουτάρχου ἐν τῷ περὶ τῶν ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις φυσικῶν δογμάτων. 1229.
- ιε'. Περὶ τῆς Ἀναξαγόρου δόξης. Ἀπὸ τῶν Σωκράτους ἐν τῷ περὶ ψυχῆς Πλάτωνος. 1233.
- ισ'. Δόξαι φιλοσόφων περὶ θεῶν. Ἀπὸ τοῦ Πλουτάρχου. 1237.
- ιζ'. Πρὸς τοὺς περὶ Ξενοφάνην καὶ Παρμενίδην, τὰς αἰσθήσεις ἀναιροῦντας. Ἀπὸ τοῦ ὀγδόου τῶν Περὶ φιλοσοφίας Ἀριστοκλέους. 1244.
- ιη'. Πρὸς τοὺς κατὰ Πύρρωνα Σκεπτικούς, ἧτοι ἐφεκτικούς ἐπικληθέντας, μηδὲν καταληπτὸν εἶναι ἀποφνημαμένους. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 1245.
- ιθ'. Πρὸς τοὺς κατ' Ἀρίστιππον φιλοσόφους, μόνον λέγοντας τὰ πάθη εἶναι καταληπτὰ, τὰ δὲ λοιπὰ ἀκατάληπτα. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 1257.
- κ'. Πρὸς τοὺς περὶ Μητρόδωρον καὶ Πρωταγόραν μόναις δεῖν πιστεύειν ταῖς αἰσθήσεσι λέγοντας. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 1260.
- κα'. Πρὸς τοὺς κατ' Ἐπίκουρον, ἡδονὴν τέλος ὀριζομένους. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 1265.
- κβ'. Ἐτι πρὸς τοὺς τὴν ἡδονὴν τὸ ἀγαθὸν εἶναι ὀριζομένους. Ἀπὸ τοῦ Φιλίππου Πλάτωνος. 1268.

- κγ'. Πρὸς τοὺς κατ' Ἐπίκουρον πρόνοιαν μὲν ἀρνούμενους, ἀτόμοις δὲ σώμασιν ἀνατιθέντας τὸ πᾶν. Ἀπὸ τῶν Περὶ φύσεως Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας. 1272.
- κδ'. Ἀπὸ τῶν ἐν ἀνθρώποις ὑποδειγμάτων. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 1272.
- κε'. Ἀπὸ τῆς τοῦ παντός συστάσεως. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 1276.
- κς'. Ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου φύσεως. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 1281.
- κζ'. Ὅτι οὐκ ἐπίπονον τῷ Θεῷ τὸ ἐργάζεσθαι. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 1284.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΙΕ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Προοίμιον περὶ ἀπάσης τῆς ὑποθέσεως. 1293.
- β'. Ἀπὸ τῶν Ἀριστοκλέους τοῦ Περιπατητικοῦ, περὶ Ἀριστοτέλους καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ ἱστορουμένων. Ἀπὸ τοῦ περὶ φιλοσοφίας ἐβδόμου. 1297.
- γ'. Περὶ τῶν κατὰ Ἀριστοτέλην δογμάτων, διενεχθέντα Ἑβραίοις καὶ Πλάτωνα, περὶ τέλους ὀγαθοῦ. 1301.
- δ'. Ἀττικοῦ Πλατωνικοῦ πρὸς Ἀριστοτέλην, διενεχθέντα Μωῦσεϊ καὶ Πλάτωνα, ἐν τῷ περὶ τοῦ τέλους λόγῳ. 1304.
- ε'. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν, διενεχθέντα Μωῦσεϊ καὶ Πλάτωνα, ἐν τῷ περὶ Προνοίας λόγῳ. 1309.
- ς'. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν, διενεχθέντα Μωῦσεϊ καὶ Πλάτωνα, καὶ ἐν τῷ μὴ συγχωρεῖν γεννητὸν εἶναι τὸν κόσμον. 1313.
- ζ'. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν, πέμπτῃν σωματικῶν ὑποτιθέμενον οὐσίαν, ἣν οὔτε Μωῦσῆς, οὔτε Πλάτων γινώσκει. 1320.
- η'. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν, καὶ ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν θεωρήμασι διενεχθέντα τῷ Πλάτωνα, ἅτινα Μωῦσῆς οὐ πολυπραγμονεῖ. 1321.
- θ'. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν, καὶ ἐν τοῖς περὶ ἀθανασίας ψυχῆς διενεχθέντα τῷ Πλάτωνα καὶ τοῖς Ἑβραίων λόγοις. 1328.
- ι'. Πλωτίνου, ἐκ τοῦ Περὶ ἀθανασίας ψυχῆς δευτέρου, πρὸς Ἀριστοτέλην ἐντελέχειαν τὴν ψυχὴν φήσαντα εἶναι. 1332.
- ια'. Πορφυρίου περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν πρὸς Βόηθον Περὶ ψυχῆς. 1336.

- ιβ'. Πρὸς τὸν αὐτὸν, διενεχθέντα τῷ Πλάτῳ
καὶ ἐν τῷ περὶ καθόλου ψυχῆς λόγῳ. Ἀπὸ
τῶν αὐτῶν. 1337.
- ιγ'. Πρὸς τὸν αὐτὸν διαπαίξαντα καὶ τὰς παρὰ
τῷ Πλάτῳ ἰδέας, ἀς οὐκ ἀγνοεῖν καὶ οἱ
Ἑβραῖοι ἤδη πρότερον συνεστήσαντο λό-
γοι. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 1337.
- ιδ'. Περὶ τῆς τῶν Στωϊκῶν φιλοσοφίας· ὅπως
τε ὁ Ζήνων τὸν περὶ ἀρχῶν ἀπεδίδου λό-
γον. Ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου Περὶ φιλοσοφίας
Ἀριστοκλέους. 1341.
- ιε'. Ὅποῖαν δόξαν ἐπάγονται οἱ Στωϊκοὶ περὶ
Θεοῦ, καὶ περὶ συστάσεως τοῦ παντός. Ἀπὸ
τῆς ἐπιτομῆς Ἀρείου Διδύμου. 1341.
- ισ'. Πορφυρίου πρὸς τὴν τῶν Στωϊκῶν περὶ Θεοῦ
δόξαν. Ἀπὸ τῶν πρὸς Βόηθον Περὶ ψυ-
χῆς. 1344.
- ιζ'. Ὅτι οὐκ ἂν εἴη σῶμα τὸ ὄν, κατὰ τοὺς
Στωϊκοὺς. Ἀπὸ τοῦ πρώτου Περὶ τὰγαθοῦ,
Νουμηνίου. 1345.
- ιη'. Ὅπως οἱ Στωϊκοὶ περὶ τῆς τοῦ παντός ἐκ-
πυρώσεως δοξάζουσι. 1348.
- ιθ'. Ὅπως δοξάζουσιν οἱ Στωϊκοὶ περὶ τῆς πα-
λιγενεσίας τῶν ὄλων. 1348.
- κ'. Ὅπως οἱ Στωϊκοὶ περὶ ψυχῆς δοξάζουσι. 1349.
- κα'. Λογγίνου πρὸς τὴν τῶν Στωϊκῶν περὶ ψυ-
χῆς δόξαν ἀντίρρησις. 1352.
- κβ'. Πρὸς τοὺς Στωϊκοὺς, ὅτι οὐ δύναται σω-
ματικὴ εἶναι ἡ ψυχὴ. Ἀπὸ τοῦ Περὶ ψυχῆς
Πλωτίνου. 1353.
- κγ'. Δόξα τῶν φυσικῶν φιλοσόφων, περὶ
ἡλίου. 1376.
- κδ'. Περὶ μεγέθους ἡλίου. 1377.
- κε'. Περὶ σχήματος ἡλίου. 1377.
- κς'. Περὶ σελήνης. 1377.
- κζ'. Περὶ μεγέθους σελήνης. 1377.
- κη'. Περὶ σχήματος σελήνης. 1377.
- κθ'. Περὶ φωτισμοῦ σελήνης. 1377.
- λ'. Τίς ἡ οὐσία τῶν πλανήτων ἀστρῶν καὶ
ἀπλανῶν. 1380.
- λα'. Περὶ σχήματος ἀστέρων. 1380.
- λβ'. Πῶς σύνεστιν ὁ κόσμος. 1381.
- λγ'. Εἰ ἐν τῷ πᾶν. 1384.
- λδ'. Εἰ ἔμψυχος ὁ κόσμος, καὶ προνοία διοι-
κούμενος. 1385.
- λε'. Εἰ ἀφθαρτος ὁ κόσμος. 1385.
- λς'. Πόθεν τρέφεται ὁ κόσμος. 1385.
- λζ'. Ἀπὸ ποίου πρώτου ἤρξατο ὁ Θεὸς κοσμο-
ποιεῖν. 1385.
- λη'. Περὶ τάξεως κόσμου. 1388.
- λθ'. Τίς ἡ αἰτία τοῦ τὸν κόσμον ἐγκλιθῆναι. 1388.
- μ'. Περὶ τοῦ ἐκτὸς τοῦ κόσμου, εἰς κενόν. 1388.
- μα'. Τίνα δεξιὰ τοῦ κόσμου, καὶ τίνα ἀριστε-
ρά. 1389.
- μβ'. Περὶ οὐρανοῦ, τίς ἡ τούτου οὐσία. 1389.
- μγ'. Περὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων. 1392.
- μδ'. Περὶ ὕλης. 1392.
- με'. Περὶ ἰδέας. 1392.
- μς'. Περὶ τάξεως ἀστέρων. 1393.
- μζ'. Περὶ τῆς τῶν ἀστρῶν φορᾶς καὶ κινή-
σεως. 1393.
- μη'. Πόθεν φωτίζονται οἱ ἀστέρες. 1393.
- μθ'. Περὶ τῶν καλουμένων Διοσκούρων. 1393.
- ν'. Περὶ ἐκλείψεως ἡλίου. 1396.
- να'. Περὶ ἐκλείψεως σελήνης. 1396.
- νβ'. Περὶ ἐμφάσεως αὐτῆς, καὶ διὰ τί γεώδης
φαίνεται. 1396.
- νγ'. Περὶ τῶν ἀποστημάτων αὐτῆς. 1397.
- νδ'. Περὶ ἐνιαυτῶν. 1397.
- νε'. Περὶ γῆς. 1397.
- νς'. Περὶ σχήματος γῆς. 1400.
- νζ'. Περὶ θέσεως τῆς γῆς. 1400.
- νη'. Περὶ κινήσεως γῆς. 1400.
- νθ'. Περὶ θαλάσσης. Πῶς συνέστη, καὶ πῶς
ἐστι πικρά. 1400.
- ξ'. Περὶ μερῶν τῆς ψυχῆς. 1401.
- ξα'. Περὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ. 1401.
- ξβ'. Ὅτι καὶ τῶν Ἑλλήνων ὁ σοφώτατος Σω-
κράτης τοὺς ἐπὶ τῇ τῶν προειρημένων φυ-
σιολογίᾳ μεγάλα φυσῶντας, μωραίνοντας
ἀπεδείκνυν, ὡς πρὸς ἄχρηστα τῷ βίῳ καὶ
ἀκατάληπτα κατατριβομένους. 1404.
- * Πίναξ συγγραφέων, ὧν ἐμνήσθη ὁ Εὐσέβιος ἐν
τῇ Εὐαγγελικῇ Προπαρασκευῇ λατ. 1409.
- * Πίναξ ἀναλυτικός· λατινιστί. 1421.
- * Πίναξ τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ πρώτῳ τόμῳ περι-
ριχομένων· λατινιστί. 1443.
- * Διάφοροι γραφαὶ καὶ σημειώσεις εἰς τὴν Εὐαγ-
γελικὴν Προπαρασκευὴν Εὐσεβίου. 1457.
- * Πραγματεία περὶ τῆς αὐθεντίας τῶν τεμα-
χίων τῆς ἱστορίας τῶν Φοινίκων ἐκ τοῦ
Σαχχονιάθωνος· γαλλιστί. 1667.

Τέλος τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ πρώτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 22

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου Εὐαγγελικῆς Ἀποδεί-
ξεως τῶν εἰκοσι βιβλίων τὰ δέκα. 13-789.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Προοίμιον. 13.
α'. Τίνα καὶ ὑπόσα ἐπαγγέλλεται ἡ πραγμα-
τεία. 16.
β'. Τίς ὁ κατὰ τὸν Χριστιανισμόν εὐσεβείας
τρόπος. 24.
γ'. Ὅτι μὴ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι κατάλληλος ἦν
ἡ κατὰ Μωϋσεῖα πολιτεία. 28.
δ'. Τί δήποτε, τὰ παρὰ Ἰουδαίοις ἀποδεχόμε-
νοι λόγια, τὸν παρ' αὐτοῖς βίον παρητησά-
μεθα. 41.
ε'. Τίς ὁ τοῦ Χριστοῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης
τρόπος. 44.
ς'. Τίς ὁ κατὰ τὴν Καινὴν Διαθήκην κατηγ-
γελμένος ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις βίος. 49.
ζ'. Πῶς ὁ Χριστὸς, τὰ παρὰ Μωϋσεῖ πρότερον
ἐκτελέσας, καινῆς καὶ νέας εἰσαγωγεὺς κα-
τέστη πολιτείας. 69.
η'. Ὡς εἰς δύο τρόπους ὁ κατὰ τὸν Χριστιανι-
σμόν διήρηται βίος. 76.
θ'. Τί δήποτε μὴ ὁμοίως τοῖς παλαιοῖς καὶ
παρ' ἡμῖν καὶ τὰ τῆς πολυπαιδείας σπου-
δάζεται. 79.
ι'. Τίνι λόγῳ μὴ καὶ ἡμῖν ὁμοίως τοῖς παλαιοῖς
θυμιᾶν καὶ θύειν τῷ Θεῷ τὰ γεώδη παρα-
δέδοται. 84.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Προοίμιον. — Ὅτι μὴ ὡς ἔτυχε, μηδὲ μάτην
τὰς παρ' Ἑβραίοις προφητικὰς βίβλους διὰ
πάσης σπουδῆς περιέπομεν. 96.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὅπως τὰ χρηστότερα περὶ ἡμῶν τῶν ἀλλοφύ-

λων ἔθνων προλαβόντες οἱ παρ' αὐτοῖς προ-
φῆται ἐκήρυττον. 97.

Μ α ρ τ υ ρ ί α ι.

- α'. Ἀπὸ τῆς Γενέσεως. 100.
β'. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς. 100.
γ'. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς. 100.
δ'. Ἀπὸ τοῦ Δευτερονομίου. 101.
ε'. Ἀπὸ τοῦ κα'. ψαλμοῦ. 101.
ς'. Ἀπὸ τοῦ μς'. ψαλμοῦ. 101.
ζ'. Ἀπὸ τοῦ πη'. ψαλμοῦ. 101.
η'. Ἀπὸ τοῦ ιη'. ψαλμοῦ. 101.
θ'. Ἀπὸ τοῦ Ζαχαρίου. 104.
ι'. Ἀπὸ τοῦ Ἡσαίου. 104.
ια'. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 104.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὅπως οἱ αὐτοὶ ἐπὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ παρουσίᾳ,
τὴν τοῦ πάλαι παρ' Ἑβραίοις μόνου γινω-
σκομένου Θεοῦ γινώσκιν τε καὶ εὐσέβειαν πάν-
τα τὰ ἔθνη μαθήσεσθαι προεθέσπιζον. 105.

Μ α ρ τ υ ρ ί α ι.

- ιβ'. Ἀπὸ τοῦ β'. ψαλμοῦ. 105.
ιγ'. Ἀπὸ τοῦ οα'. ψαλμοῦ. 105.
ιδ'. Ἀπὸ τοῦ ιζ'. ψαλμοῦ. 105.
ιε'. Ἀπὸ τῆς Γενέσεως. 108.
ισ'. Ἀπὸ τοῦ Σοφονίου. 108.
ιζ'. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 108.
ιη'. Ἀπὸ τοῦ Ζαχαρίου. 108.
ιθ'. Ἀπὸ τοῦ Ἡσαίου. 108.
κ'. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 109.
κα'. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 109.
κβ'. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 109.
κγ'. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. 109.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ὅπως ἐπὶ τῇ τῶν ἔθνων κλήσει, τῇ διὰ τοῦ
Χριστοῦ γενομένῃ, ἀπόπτωσις ἐμελλεν ἔσε-
σθαι, τῆς κατὰ Θεὸν εὐσεβείας τῷ Ἰου-
δαίῳ ἔθνει. 112.

Μαρτυρίαι

κδ'. 'Από τοῦ Ἰερεμίου.	112.
κε'. 'Από τοῦ αὐτοῦ.	112.
κς'. 'Από τοῦ Ἀμώς.	113.
κζ'. 'Από τοῦ Μιχαίου.	113.
κη'. 'Από τοῦ Ζαχαρίου.	113.
κθ'. 'Από τοῦ Μαλαχίου.	116.
λ'. 'Από τοῦ Ἠσαίου.	116.
λα'. 'Από τοῦ αὐτοῦ.	116.
λβ'. Τοῦ αὐτοῦ.	117.
λγ'. Τοῦ αὐτοῦ.	117.
λδ'. Τοῦ αὐτοῦ.	117.
λε'. Τοῦ αὐτοῦ.	120.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Μαρτυρίαι

λς'. 'Από τοῦ Ἠσαίου.	125.
λζ'. Τοῦ αὐτοῦ Ἠσαίου.	129.
λη'. λθ'. μ'. μα'. μβ'. μγ'. μδ'. με'. μς'. μζ'. μη'. μθ'. 'Από τοῦ αὐτοῦ. 136—153.	
ν'. 'Από τοῦ Μιχαίου.	153.
να'. 'Από τοῦ αὐτοῦ.	153.
νβ'. 'Από τοῦ Σοφονίου.	156.
νγ'. 'Από τοῦ Ζαχαρίου.	157.
νδ'. 'Από τοῦ Ἰερεμίου.	157.
νε'. 'Από τοῦ αὐτοῦ.	160.
νς'. 'Από τοῦ Ἐζεκίου.	160.
νζ'. 'Από τοῦ αὐτοῦ.	160.
νη'. 'Από τοῦ αὐτοῦ.	160.
νθ'. 'Από τοῦ αὐτοῦ.	161.
ξ'. 'Από τοῦ αὐτοῦ.	161.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Προοίμιον.	164.
α'. Ὅπως οἱ προφῆται τὴν τοῦ εὐαγγελίου μνήμην ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ παρελάβανον. 165.	
β'. Ὅπως περὶ τοῦ Χριστοῦ προανεφώνουν οἱ Ἑβραίων προφῆται. 168.	
γ'. Πρὸς τοὺς πλάνον ὑπειληφότες γεγονέναι τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ. 188.	
δ'. Περὶ τῶν θειοτέρων ἔργων αὐτοῦ Χρι- στοῦ. 196.	
ε'. Πρὸς τοὺς ἀπειθοῦντας τῇ τῶν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν περὶ τῶν παραδόξων πράξεων διηγή- σει. 197.	

ς'. Πρὸς τοὺς οἰομένους γόητα γεγονέναι τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ. 224.	
ζ'. Ὡς ἀπὸ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς συνορᾶται τοῖς φιλαλήθεσιν ἡ τῆς περὶ αὐτὸν ἐνθέου ἀρε- τῆς δύναμις. Χρησμοὶ περὶ τοῦ Χριστοῦ. 236.	

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

α'. Περὶ τῆς κατὰ τὸν Σωτῆρα καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ μυστι- κῆς οἰκονομίας. 249.	
β'. Ὅπως αὐτὸν πρὸ πάσης κτίσεως Υἱὸν Θεοῦ γεγονέναι φαμέν. 253.	
γ'. Ὅτι μὴ πλείους υἱοὶ τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ, μόνος δὲ εἰς ἐκ Θεοῦ Θεὸς εὐλόγως ἡμῖν ἀνηγόρευται. 253.	
δ'. Ὡς ἀναγκαίᾳ τῇ τῶν ὅλων συστάσει ἡ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ προὑπαρξίς ἀπο- δίδεται. 257.	
ε'. Ὡς μυρίας μὲν ὁμολογοῦμεν εἶναι γεν- νητὰς θείας δυνάμεις, μόνην δὲ τὴν τοῦ Υἱοῦ, δι' ἣν ἐπάγεται εἰκόνα τοῦ Θεοῦ Πα- τρὸς, θεολογοῦμεν. 260.	
ς'. Ὡς ἀπὸ πρώτης συστάσεως τῶν ὅλων ἀφα- νῶς ὁ Χριστὸς τοῦ Θεοῦ τῶν θεοφιλῶν ψυ- χῶν ἐπιστατεῖ. 264.	
ζ'. Ὡς μόνοις Ἑβραίοις τὸ παλαιὸν ἡ τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ γνῶσις ἀπεκαλύπτετο, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ γινωσκομένη. 268.	
η'. Ὡς μόνοις τοὺς κατ' οὐρανὸν φωστῆρας τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν ἐσεβὸν ἀγγέλοις τισὶν ἐγ- κεχωρισμένα. 269.	
θ'. Ὡς περὶ τῆς ἐχθρᾶς καὶ ἀντικειμένης τῷ Θεῷ δυνάμεως, καὶ τοῦ ταύτης ἐξάρχοντος, καὶ ὡς διὰ ταύτης τὸ πάντων ἀνθρώπων ὑπήγετο γένος. 272.	
ι'. Ὡς ἀναγκαίως ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τὴν εἰς ἀνθρώπους ἐποιήσατο πάροδον. 273.	
ια'. Ὅπως τὸν ἐν ἀνθρώποις διεξῆλθε βίον. 281.	
ιβ'. Ὡς καὶ μέχρι τῶν πάλαι κατοικομένων ἐκάλουν αὐτὸν οἱ τῆς φιλανθρωπίας νό- μοι. 281.	
ιγ'. Ὡς ἀπαθὴς, καὶ ἀβλαβὴς, καὶ ἀσώματος διέμεινε καὶ καθ' ὅν ἐνηνθρώπει καιρὸν. 284.	
ιδ'. Ὡς, τὸν ἀνθρώπον ἀνανεωσάμενος, πᾶσιν ἡμῖν τὴν τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν παρέσχετο ἐλπίδα. 289.	

ιε'. Τί βούλεται δηλοῦν ἡ τοῦ Χριστοῦ παρουσία, καὶ ὡς Θεὸς καὶ Κύριος, καὶ Ἀρχιερεὺς τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ διὰ τῶν παρ' Ἑβραίοις προφητῶν ὁ Χριστὸς ἀναγορεύετο.	289.
ις'. Δε' ὅσων ὁ Χριστὸς ὀνομαστὶ ὑπὸ βασιλείων καὶ ἀρχόντων καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν ἐπιβουλεύμενος, ἐξ αὐτοῦ τε τοῦ Θεοῦ γεννώμενος καὶ Υἱὸς ἀνθρώπου ἀναγορευόμενος, ἐθνῶν τε καὶ περάτων γῆς κληρὸν λαμβάνων παρὰ τοῦ Πατρὸς προεκκηρύττετο. Ἀπὸ τοῦ β'.	305.
ψαλμοῦ.	309.
Ἀπὸ τοῦ ιθ'. ψαλμοῦ.	312.
Ἀπὸ τοῦ κζ'. ψαλμοῦ.	312.
Ἀπὸ τοῦ πγ'. ψαλμοῦ.	313.
Ἀπὸ τοῦ πη'. ψαλμοῦ.	313.
Ἀπὸ τοῦ ρλα'. ψαλμοῦ.	316.
Ἀπὸ τοῦ Ἀμώς.	317.
Ἀπὸ τοῦ Ἀμβακούμ.	317.
Ἀπὸ τῶν Ἱερεμίου Θρήνων.	320.
Ἀπὸ τῆς Δ'. τῶν Βασιλειῶν.	320.
Ἀπὸ τῆς αὐτῆς.	325.
ιζ'. Ὅτι καὶ τὸ Ἰησοῦ ὄνομα παρὰ τοῖς πρό- παλαι τοῦ Θεοῦ γνωρίμοις ἐτετίμητο.	328.
Ἀπὸ τῆς Ἐξόδου.	328.
Ἀπὸ τοῦ Ζαχαρίου.	328.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ε'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Προοίμιον.	336.
Τίς ὁ τρόπος ἦν καθ' ὃν οἱ παρ' Ἑβραίοις προφη- ται ὁμοῦ τὰ τε μέλλοντα προεθέσπιζον, καὶ τὴν μόνην ἀληθῆ θεολογίαν ἐφώτιζον καὶ ὅσαι προφητικαὶ φωναὶ τῆς ἐνθέου προϋπάρξεως τοῦ Σωτῆρος μνήμην ἐποιή- σαντο.	336.
α'. Ἀπὸ τῶν Παροιμιῶν	349.
β'. Ἀκέφαλον.	357.
γ'. Ἀπὸ τοῦ ψαλμοῦ ρβ'.	361.
δ'. » τοῦ Ἡσαίου.	369.
ε'. » τοῦ ψαλμοῦ λβ'.	376.
ς'. » τοῦ Ἡσαίου.	377.
ζ'. » τῆς Γενέσεως.	380.
η'. » τῆς αὐτῆς.	380.
θ'. » τῆς αὐτῆς.	381.
ι'. » τῆς αὐτῆς.	384.
ια'. » τῆς αὐτῆς.	385.
ιβ'. » τῆς αὐτῆς.	389.
ιγ'. » τῆς Ἐξόδου.	389.

ιδ'. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς.	392.
ιε'. » τῆς αὐτῆς.	393.
ις'. » τῆς αὐτῆς.	393.
ιζ'. » τῆς αὐτῆς.	396.
ιη'. » τῶν Ἀριθμῶν.	397.
ιθ'. » τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.	397.
κ'. » τοῦ Ἰώβ.	400.
κα'. » τοῦ ιγ'. ψαλμοῦ.	401.
κβ'. » τοῦ Ἰσάε.	404.
κγ'. » τοῦ Ἀμώς.	404.
κδ'. » τοῦ Ἀβδίου.	405.
κε'. » τοῦ Ζαχαρίου.	405.
κς'. Τοῦ αὐτοῦ.	405.
κζ'. Τοῦ αὐτοῦ.	408.
κη'. Ἀπὸ τοῦ Μαλαχίου.	408.
κθ'. Τοῦ αὐτοῦ.	409.
λ'. Τοῦ Ἱερεμίου.	409.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Σ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Περὶ τῆς εἰς ἀνθρώπους ἐπιδημίας αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὑποσημειωμένων Γραφῶν.	412.
α'. Ἀπὸ τοῦ ψαλμοῦ ιζ'.	413.
β'. » » » μς'.	416.
γ'. » » » μθ'.	417.
δ'. » » » πγ'.	420.
ε'. » » » λε'.	420.
ς'. » » » λζ'.	421.
ζ'. » » » ρς'.	421.
η'. » » » ρις'. καὶ ριζ'.	424.
θ'. » » » ρμ'.	425.
ι'. » » » ρμζ'.	428.
ια'. » τῶν Βασιλειῶν Β'.	428.
ιβ'. » τῶν Βασιλειῶν Γ'.	429.
ιγ'. » τοῦ Μιχαίου.	432.
ιδ'. » τοῦ Ἀμβακούμ.	440.
ιε'. » τοῦ αὐτοῦ.	441.
ις'. » τοῦ Ζαχαρίου.	448.
ιζ'. » τοῦ αὐτοῦ.	449.
ιη'. » τοῦ αὐτοῦ.	452.
ιθ'. » τοῦ Βαρούχ.	468.
κ'. » τοῦ Ἡσαίου.	468.
κα'. » τοῦ αὐτοῦ.	476.
κβ'. » » »	477.
κγ'. » » »	477.
κδ'. » » »	480.
κε'. » » »	484.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ζ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Προοίμιον.	485.
Α'. Τίς ὁ τρόπος τῆς τοῦ Θεοῦ εἰς ἀνθρώπους ἐπιδημίας ἐκ τῶν ὑποσημειωμένων Γραφῶν.	485.
α'. Ἀπὸ τοῦ Ἡσαίου.	488.
β'. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.	517.
γ'. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.	528.
Β'. Ποῦ γῆς ὁ Χριστὸς γεννηθήσεται προφητεύετο.	536.
δ'. Ἀπὸ τοῦ Μιχαίου.	533.
ε'. Ἀπὸ τοῦ ψαλμοῦ ρλα'.	544.
Γ'. Ἀφ' οἴου γένους προελεύσεσθαι ἐβόᾳτο.	552.
ζ'. Ἀπὸ τῆς Β'. τῶν Παραλειπομένων.	552.
ζ'. Ἀπὸ τοῦ ψαλμοῦ οα'.	556.
η'. Ἀπὸ τοῦ Ἡσαίου.	557.
θ'. Ἀπὸ τοῦ Ἱερεμίου.	560.
ι'. Ἀπὸ τῆς Γενέσεως.	565.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Η'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Προοίμιον.	568.
Περὶ τῶν χρόνων τῆς εἰς ἀνθρώπους ἐπιδημίας αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑποσημειωμένων Γραφῶν.	573.
α'. Ἀπὸ τῆς Γενέσεως.	573.
β'. Ἀπὸ τοῦ Δανιήλ.	596.
γ'. Ἀπὸ τοῦ Μιχαίου.	633.
δ'. Ἀπὸ τοῦ Ζαχαρίου.	637.
ε'. Ἀπὸ τοῦ Ἡσαίου.	645.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Θ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Προοίμιον.	649.
Περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐνανθρώπησιν αὐτοῦ πραχθησομένων ἐκ τῶν ὑποσημειωμένων Γραφῶν.	652.
α'. Ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν.	652.
β'. » τοῦ Ἡσαίου.	657.
γ'. » τοῦ Ἀριθμῶν.	660.
δ'. » τοῦ Ὠσέ.	664.
ε'. » τοῦ Ἡσαίου.	668.
ζ'. » τοῦ αὐτοῦ.	672.
ζ'. » ιζ'. ψαλμοῦ.	673.
η'. » τοῦ Ἡσαίου.	681.
θ'. » ξζ'. ψαλμοῦ.	685.
ι'. » τοῦ Ἡσαίου.	688.
ια'. » τοῦ Δευτερονομίου.	689.
ιβ'. » τοῦ Ἰώβ.	693.

ιγ'. Ἀπὸ τοῦ Ἡσαίου.	696.
ιδ'. » τοῦ αὐτοῦ.	700.
ιε'. » τοῦ αὐτοῦ.	701.
ισ'. » τοῦ αὐτοῦ.	705.
ιζ'. » τοῦ Ζαχαρίου.	708.
ιη'. » ριζ'. ψαλμοῦ.	713.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ι'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Προοίμιον	716.
Περὶ τοῦ Ἰούδα τοῦ προδότου, καὶ τῆς σὺν αὐτῷ κατὰ τοῦ Χριστοῦ γεννησομένης συσκευῆς, ἐκ τῶν ὑποσημειωμένων Γραφῶν.	716.
α'. Ἀπὸ τοῦ ψαλμοῦ μ'.	717.
β'. » » » νδ'.	729.
γ'. » » » ρη'.	736.
δ'. Ἀπὸ τοῦ Ζαχαρίου.	741.
ε'. » » Ἱερεμίου.	752.
Περὶ τῶν ἀμφὶ τὸν καιρὸν τοῦ πάθους αὐτοῦ συμβεβηκότων	752.
ζ'. Ἀπὸ τοῦ Ἀμώς.	752.
ζ'. Ἀπὸ τοῦ Ζαχαρίου.	756.
η'. Ἀπὸ τοῦ κα'. ψαλμοῦ.	757.
Τεμάχιον ἐκ τοῦ ιε'. βιβλίου τῆς Εὐαγγελικῆς Ἀποδείξεως.	792.
Λόγος Ἀντιρρητικός πρὸς τὰ ὑπὸ Φίλοστράτου εἰς Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα διὰ τὴν Ἱεροκλεῖ παραληφθεῖσαν αὐτοῦ τε καὶ Χριστοῦ σύγκρισιν.	796.
Ἱριγένους Ἀπολογία.	868.
(Ὅρα ἐν τοῖς Ἱριγένους συγγράμμασιν ἐν τόμῳ 47.)	

ΕΞΗΓΗΤΙΚΑ

* Προοίμιον λατινιστί.	869.
* Δείγματα γραφικὰ ἐκ τοῦ κώδικος τῶν προφητῶν.	875.
Περὶ τῶν Ἑβραϊκῶν ὀνομάτων.	877.
(Ὅρα ἐν τῇ Λατινικῇ Πατρολογία τόμῳ 23 καὶ τρίτῳ τόμῳ τῶν Ἱερωνύμου συγγραμμάτων).	
Ἐκλογὴ ἐν συντόμῳ τῶν συντεθέντων ὑπὸ Εὐσεβίου πρὸς Στέφανον περὶ τῶν ἐν Εὐαγγελίοις ζητημάτων καὶ λύσεων εἰς δέκα καὶ ἑξὶ ζητήματα.	879—936.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

α'. Διατί τὸν Ἰωσήφ, ἀλλ' οὐ τὴν Μαρίαν, οἱ εὐαγγελιστὰὶ γενεαλογοῦσιν.	880.
---	------

- ε'. Διὰ τί ὁ μὲν ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ ἀρ-
ξάμενος κατὰ γένει τὴν γενεαλογίαν· ὁ δὲ κά-
τωθεν ἀνέεισιν, οὐκ ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ ἵστα-
ται, ἀλλ' ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὸν Θεόν. 892.
- γ'. Πῶς ὁ μὲν Ματθαῖος ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ καὶ
Σολομῶντος διαδόχων ἐπὶ Ἰακώβ καὶ Ἰω-
σὴφ τὰ γένη κατὰ γένει· ὁ δὲ Λουκᾶς ἀπὸ
Δαυὶδ καὶ Νάθαν παίδων ἐπὶ Ἡλὶ καὶ Ἰω-
σὴφ, ἐναντίως γενεαλογῶν τῷ Ματθαίῳ. 893.
- δ'. Ἀφρικανοῦ περὶ τῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγε-
λίου γενεαλογίας. 900.
- ε'. Διὰ τί ὁ Ματθαῖος τοῦ Ἀβραάμ προτάττει
τὸν Δαυὶδ ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ γενεαλογίᾳ
φῆσας· Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
υἱοῦ Δαυὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ. 901.
- ς'. Διὰ τί μετὰ τὸν Δαυὶδ οὐκ ἐπὶ τοὺς ἐξῆς
διαδόχους τοῦ γένους κατὰ γένει, ἀνατρέχει
δὲ ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τὸν
Ἀδὰμ, οὐδ' ἐφ' ἑτερόν τινα τῶν πάλαι θεο-
φιλῶν ἀνδρῶν. 904.
- ζ'. Διὰ τί τῆς Θάμαρ, οὐχὶ δὲ καὶ ἑτέρας ἐπ'
ἀγαθοῖς κατορθώμασι μαρτυρουμένης γυ-
ναικὸς ἐμνημόνευσεν ὁ Ματθαῖος. 905.
- η'. Διὰ τί τῆς τοῦ Οὐρίου γυναικὸς ἐμνήσθη ἐπὶ
τῆς γενεαλογίας ὁ Εὐαγγελιστής. 912.
- θ'. Διὰ τί τῆς Ροῦθ ἐμνημόνευσεν ὁ Εὐαγγε-
λιστής. 916.
- ι'. Διὰ τί τὸν Ἰωακείμ Ἰεχονίαν ὀνομάζει ὁ
Εὐαγγελιστής. 917.
- ια'. Διὰ τί ταῖς ἐν τῇ γενεαλογίᾳ κέχρηται
ὑποδιαστολαῖς, μὴ ὁμοῦ συνάψας ἀπὸ
Ἀβραάμ ἐπὶ τὸν Χριστὸν γενεὰς τεσσαρά-
κοντα δύο, διελὼν δὲ τὰς διαδοχὰς καθ'
οὓς ἐξέθετο ἀφορισμούς. 921.
- ιβ'. Διὰ τί ἀπὸ τῶν Δαυὶδ χρόνων ἐπὶ Ἰεχο-
νίαν καὶ τὴν εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίαν
ἐπτά καὶ δέκα βασιλευσάντων, δεκατέσ-
σαρας εἶναι φησι γενεὰς ὁ Εὐαγγελι-
στής. 921.
- ιγ'. Διὰ τί τῶν μετὰ Ἰεχονίαν ἐπὶ τὸν Ἰωσὴφ
γενεαλογουμένων δύο καὶ δέκα ὄντων, ὁ
Εὐαγγελιστής δεκατέσσαρας πάλιν εἶναι
φησιν. 925.
- ιδ'. Διὰ τί τοῦ τέκτονος υἱὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν
ἐχρημάτισεν, ἀλλ' οὐ τινὸς ἐπισήμου καὶ
ἐνδόξου ἀνδρός. 928.

- ιε'. Πῶς ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ λέγεται κεκλι-
κέναι. 928.
- ισ'. Πῶς ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ ὁ μὲν Ματθαῖος εἰς
Αἴγυπτον ἱστορεῖ, ὁ δὲ Λουκᾶς εἰς Ἱερου-
σαλήμ, καὶ κεῖθεν εἰς Ναζαρεθ πρὸς τῶν γο-
νέων φέρεσθαι τὸν Ἰησοῦν. 933.

Ἐκλογὴ ἐν συντόμῳ ἐκ τοῦ αὐτοῦ Εὐσεβίου πρὸς
Μαρίνον περὶ τῶν ἐν Εὐαγγελίοις ζητημά-
των καὶ λύσεων. 937—976.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

- α'. Πῶς παρὰ μὲν Ματθαίῳ ὁψὲ Σαββάτων φαί-
νεται ἐγηγεργμένος ὁ Σωτὴρ, παρὰ δὲ τῷ
Μάρκῳ πρῶτῃ τῇ μιᾷ Σαββάτων. 937.
- β'. Πῶς κατὰ τὸν Ματθαῖον ὁψὲ Σαββάτων ἡ
Μαγδαληνὴ τεθεαμένη τὴν ἀνάστασιν, κατὰ
τὸν Ἰωάννην ἡ αὐτὴ ἐστῶσα κλαίει παρὰ
τῷ μνημείῳ τῇ μιᾷ τοῦ Σαββάτου. 940.
- γ'. Πῶς κατὰ Ματθαῖον ὁψὲ Σαββάτων ἡ Μαγ-
δαληνὴ μετὰ τῆς ἄλλης Μαρίας ἀψαμένη
τῶν ποδῶν τοῦ Σωτῆρος, ἡ αὐτὴ πρῶτῃ τῇ
μιᾷ τοῦ Σαββάτου ἀκούει αἰνῆ μου ἄπτου
κατὰ τὸν Ἰωάννην. 948.
- δ'. Περὶ τοῦ τάφου καὶ τῆς δοκούσης διαφω-
νίας. 952.

- Παραρτήματα εἰς τὰ Ζητήματα πρὸς Στέφανον·
ἐλληνιστὶ καὶ συρολατινιστὶ. 957.
- Παράρτημα εἰς τὰ Ζητήματα πρὸς Μαρίνον. 984.
- Μικρότερα τεμάχια περὶ τῶν αὐτῶν. 1008.
- Ἐκλογαὶ προφητικαὶ εἰς λόγους τέσσα-
ρας. 1021—1273.
Λόγος Α'.	1021.
Λόγος Β'.	1089.
Λόγος Γ'.	1116.
Λόγος Δ'.	1192.

- Περὶ τοῦ βίου τῶν προφητῶν τεμάχια. 1261.
- Κανόνες δέκα τῆς ἁρμονίας τῶν Εὐαγγελίων·
λατινιστὶ. 1273.
- Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῷ περὶ τῶν κανό-
νων τῶν Εὐαγγελίων. 1276.
- * Πίναξ ἀναλυτικὸς τῆς Εὐαγγελικῆς Ἀποδεί-
ξεως καὶ τοῦ κατὰ Ἱεροκλέους λόγου· λα-
τινιστὶ. 1291.
- * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ εἰκοστῷ δευ-
τέρῳ τόμῳ· λατινιστὶ. 1305.

Τέλος τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 23

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου Ὑπομνήματα εἰς τοὺς ψαλμούς.	9—1396.	ιζ'. Εὐχαριστία τοῦ Δαυὶδ καὶ προφητεία Χριστοῦ παρουσίας καὶ ἀναλήψεως.	165.
* Ἐπιστολὴ πρὸς Κλήμεντα ια'. Πάπαν καὶ προεισαγωγὴ εἰς τὰ Ὑπομνήματα εἰς τοὺς ψαλμούς· λατινιστί.	9.	ιη'. Θεολογία σὺν διδασκαλίᾳ ἠθικῇ.	185.
Εὐσεβίου εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν. Ἐρμηνεῖα τινῶν κατ' ἐπιτομὴν, καὶ ὑπόθεσις τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν.	65.	ιθ'. Εὐχὴ τῶν συμπραττόντων τῷ Δαυὶδ διακαίων.	196.
Ὑπόθεσις τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ρν'. ψαλμούς.	68.	κ'. Ἐντευξίς τῶν συμπραττόντων τῷ Δαυὶδ.	197.
		κα'. Προφητεία τῶν Χριστοῦ παθῶν, καὶ ἐθνῶν κλήσις.	201.
		κβ'. Διδασκαλία, καὶ νέου λαοῦ εἰσαγωγὴ.	216.
		κγ'. Προφητεία κλήσεως ἐθνῶν καὶ τελείωσις τῶν σωζομένων.	220.
		κδ'. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.	224.
		κε'. Ἐντευξίς τοῦ κατὰ Θεὸν προκόπτοντος.	232.
		κς'. Εὐχαριστία καὶ αἵτησις ἀγαθῶν.	237.
		κζ'. Δέησις μετὰ προφητείας.	245.
		κη'. Προφητεία αἰνιγματώδης σὺν θεολογίᾳ.	252.
		κθ'. Εὐχαριστία σὺν ἐξομολογήσει.	257.
		λ'. Ἐξομολόγησις σὺν ἱκετηρίᾳ.	265.
		λα'. Προφητεία τῶν διὰ Χριστοῦ σωθησομένων.	273.
		λβ'. Παρακείμεναις ὕμνοισις σὺν θεολογίᾳ.	280.
		λγ'. Διδασκαλία εὐχαριστίας.	288.
		λδ'. Ἱκετηρία δικαίου καὶ προφητεία περὶ Χριστοῦ.	296.
		λε'. Ἐλεγχος ἀσεβῶν σὺν θεολογίᾳ.	316.
		λς'. Διδασκαλία θεοσεβοῦς βίου.	324.
		λζ'. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.	337.
		λη'. Ἐντευξίς σὺν ἐξομολογήσει.	345.
		λθ'. Εὐχαριστία τοῦ κατὰ Θεὸν σωθέντος καὶ μνήμη Ἐκκλησίας.	352.
		μ'. Προφητεία περὶ Χριστοῦ, καὶ περὶ τοῦ προδότου.	361.
		μα'. Ἱκετηρία προφητῶν ἐπὶ τῇ ἀποβολῇ τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους.	368.
		μβ'. Ἐτι περὶ τοῦ αὐτοῦ.	377.
		μγ'. Ἐτι περὶ τοῦ αὐτοῦ.	384.
		μδ'. Ἐπιφάνεια Χριστοῦ βασιλείας.	392.
		με'. Ἀποστόλων κήρυγμα.	405.
		μς'. Κλήσις ἐθνῶν.	413.

ΨΑΛΜΟΙ

Προοίμιον.	72.
Περὶ τοῦ διαψάλματος.	76.
α'. Προτροπὴ θεοσεβείας καὶ ἀποτροπὴ τοῦ ἐναντίου.	76.
β'. Προφητεία περὶ Χριστοῦ καὶ κλήσεως ἐθνῶν.	80.
γ'. Προφητεία γεννησομένων ἀγαθῶν τῷ Δαυίδ.	92.
δ'. Προφητεία τῷ Δαυίδ περὶ ὧν πέπονθεν.	101.
ε'. Ἐκ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας προσευχή.	116.
ς'. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.	120.
ζ'. Τῷ Δαυίδ ἐξομολόγησις καὶ διδασκαλία κλήσεως ἐθνῶν.	121.
η'. Προφητεία κλήσεως ἐθνῶν.	125.
θ'. Θάνατος Χριστοῦ καὶ ἀνάστασις καὶ βασιλείας παράληψις ἐχθρῶν τε πάντων καθάρσεις.	132.
ι'. Ἐπινίκιος ὕμνος τοῦ κατὰ Θεὸν ἀγωνιζομένου.	137.
ια'. Κατηγορία πονηρῶν, καὶ προφητεία Χριστοῦ παρουσίας.	140.
ιβ'. Ἐχθρῶν ἐπανάστασις, καὶ προσδοκία Χριστοῦ παρουσίας.	141.
ιγ'. Κατηγορίαι πονηρῶν, καὶ προφητεία Χριστοῦ παρουσίας.	144.
ιδ'. Τοῦ κατὰ Θεὸν τελείου ἀποκατάστασις.	148.
ιε'. Ἐκλογὴ Ἐκκλησίας καὶ Χριστοῦ ἀνάστασις.	153.
ισ'. Τελείου ἀνδρὸς, ἡ καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ προσευχὴ ὑπὲρ τῶν δι' αὐτοῦ σωθησομένων.	160.

μζ'. Ὑμνος εἰς Θεὸν περὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ
καθαίρεσις διωγμῶν 417.
μη'. Θεῖα κρίσεως διδασκαλία. 428.
μθ'. Ἀνατροπὴ τοῦ περὶ Οὐσιῶν Μωϋσέως νό-
μου καὶ εἰσαγωγή τοῦ τῆς Καινῆς Διαθή-
κης. 433.
ν'. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως. 437.
να'. Ἐλεγχος τοῦ πονηροῦ τρόπου, καὶ τέλος
τοῦ αὐτοῦ. 441.
νβ'. Σωτήριος ἐπιφάνεια καὶ ἀθεότητος ἀπαλ-
λαγή. 452.
νγ'. Προσευχὴ τοῦ κατὰ Θεὸν ἀγωνιζομένου. 461.
νδ'. Δήλωσις τῶν κατὰ Χριστοῦ τετολμη-
μένων. 469.
νε'. Δικαίου εὐχαριστία ῥυσθέντος ἐξ ἐχθρῶν. 492.
νς'. Εὐχαριστία τοῦ Δαυὶδ, καὶ προφητεία κλή-
σεως ἐθνῶν. 501.
νζ'. Διδασκαλία τῆς τοῦ Θεοῦ δικαιοκρι-
σίας. 517.
νη'. Κλήσις ἐθνῶν καὶ Ἰουδαίων ἀποβολή. 532.
νθ'. Ἀποβολὴ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ κλήσις ἐ-
θνῶν. 552.
ξ'. Δέσις σὺν εὐχαριστίᾳ. 573.
ξα'. Διδασκαλία θεραπευτικῆ. 585.
ξβ'. Εὐχαριστία τοῦ κατὰ Θεὸν τελείου. 600.
ξγ'. Διδασκαλία τοῦ θεοσεβοῦς ἀθλητοῦ. 616.
ξδ'. Κλήσις ἐθνῶν. 624.
ξε'. Κλήσις ἐθνῶν, καὶ Ἀποστόλων μαρτυρία. 648.
ξς'. Κλήσις ἐθνῶν, καὶ Ἀποστόλων κήρυγμα. 672.
ξζ'. Ἰησοῦ ἐνανθρώπησις, καὶ ἐθνῶν κλήσις. 677.
ξη'. Πάθη Χριστοῦ, καὶ Ἰουδαίων ἀποβολή. 712.
ξθ'. Ἰκετηρία δικαίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Χρι-
στοῦ. 768.
ο'. Χριστοῦ πάθη καὶ ἀνάστασις. 772.
οα'. Προφητεία Χριστοῦ βασιλείας καὶ κλήσεως
ἐθνῶν. 789.
οβ'. Ἐξομολόγησις τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας
ἐπὶ τῇ τῶν ἀσεβῶν εὐπραγίᾳ, καὶ τῇ τοῦ
Θεοῦ μακροθυμίᾳ. 821.
ογ'. Προαναφώνησις τῆς ἐσχάτης Ἰουδαίων πο-
λιορκίας, τῆς ἐπὶ τοῦ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τί-
του γενομένης. 852.
οδ'. Χριστοῦ θεολογία καὶ ὑπόμνησις τοῦ θείου
δικαστηρίου. 868.
οε'. Ἐκδίκησις κατὰ ἀσεβῶν τῆς τοῦ Θεοῦ κρί-
σεως. 876.
ος'. Περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ μακροθυμίας καὶ τῶν
θαυμαστῶν ἔργων αὐτοῦ. 885.

οζ'. Χριστοῦ διαστολὴ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν
περὶ τῆς τοῦ προτέρου λαοῦ παρανομίας. 901.
οη'. Προφητεία τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀντιόχου τῇ Ἰου-
δαίᾳ συμβάντων αὐτοῖς ἡ ἱστορία παρὰ
τοῖς Μακκαβαίοις. 941.
οθ'. Προφητεία τῆς ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων πολιορ-
κίας, καὶ δέσις περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐπι-
φανείας. 949.
π'. Κλήσις ἐθνῶν, καὶ διδασκαλία τῶν συμβε-
βηκότων τῷ προτέρῳ λαῷ. 968.
πα'. Ἐλεγχος τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἰουδαίων
ἐθνους. 981.
πβ'. Δέσις περὶ τοῦ πεπονθότος σκυθρωπᾶ
λαοῦ, καὶ προφητεία περὶ τοῦ τέλους τῶν
ἐχθρῶν Χριστοῦ. 992.
πγ'. Χριστοῦ ἐνανθρώπησις, καὶ περὶ τῶν Ἐκ-
κλησιῶν. 1001.
πδ'. Προφητεία εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τοὺς δι'
αὐτοῦ λελυτρωμένους. 1017.
πε'. Προσευχὴ Δαυὶδ καὶ προφητεία κλήσεως
ἐθνῶν. 1028.
πς'. Χριστοῦ ἐνανθρώπησις. 1040.
πζ'. Χριστοῦ θανάτου προφητεία. 1052.
πη'. Χριστοῦ βασιλεία ἐκ σπέρματος Δαυὶδ. 1069.
πθ'. Ἰουδαίων ἀποβολή. 1124.
ι'. Χριστοῦ νίκη καὶ παντὸς τοῦ κατ' αὐτὸν
τελειουμένου. 1140.
ια'. Περὶ τῆς κατὰ Θεὸν ἀναπαύσεως. 1165.
ιβ'. Ὑμνος βασιλείας Χριστοῦ ἐπὶ τῆς πρώτης
αὐτοῦ παρουσίας. 1184.
ιγ'. Περὶ τῶν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διωγ-
μῶν. 1193.
ιδ'. Κλήσις Ἰουδαίων καὶ ἀπόγνους αὐ-
τῶν. 1208.
ιε'. Κλήσις ἐθνῶν καὶ Χριστοῦ παρουσία. 1217.
ις'. Ὑμνος βασιλείας Χριστοῦ ἐπὶ τῆς πρώτης
αὐτοῦ παρουσίας. 1224.
ιζ'. Κλήσις ἐθνῶν καὶ Χριστοῦ παρουσία. 1232.
ιη'. Ὑμνος βασιλείας Χριστοῦ. 1236.
ιθ'. Κλήσις ἐθνῶν. 1240.
ρ'. Ὑμνος τοῦ κατὰ Θεὸν τελείου. 1241.
ρα'. Ὀδυρμὸς ἐπὶ τῷ προτέρῳ, καὶ προφητεία
τοῦ λαοῦ, καὶ κλήσις ἐθνῶν. 1149.
ρβ'. Διδασκαλία εὐχαριστίας. 1261.
ργ'. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως. 1272.
ρδ'. Διδασκαλία τοῖς ἔθνεσι τῶν εἰς τὸν πρότε-
ρον λαὸν τοῦ Θεοῦ εὐεργεσιῶν. 1292.

ρε'. Διδασκαλία δυσσεβείας τοῦ Ἰουδαίων ἐθνους.	1312.	ριδ'. Νέου λαοῦ προκοπή.	1357.
ρς'. Προφητεία κλήσεως ἐθνῶν καὶ τῆς εἰς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐπιλάμψεως.	1320.	ριε'. Νέου λαοῦ τελείωσις.	1360.
ρζ'. Κλήσις ἐθνῶν.	1327.	ρις'. Κλήσις ἐθνῶν.	1361.
ρθ'. Πάθη Χριστοῦ.	1333.	ριζ'. Νίκη τῶν ἐν Χριστῷ ἀγωνιζομένων καὶ προφητεία περὶ Χριστοῦ.	1361.
ρθ'. Νίκη Χριστοῦ.	1341.	ριη'. Στοιχέωσις τῆς κατὰ Θεὸν ἀναγωγῆς.	1365.
ρι'. Εὐχαριστία Χριστοῦ.	1344.	Κανόνες ψαλμῶν ἡμερινοί.	1395.
ρια'. Διδασκαλία Χριστοῦ.	1345.	Κανόνες ψαλμῶν νυκτερινοί.	1395.
ριβ'. Νέου λαοῦ κλήσις.	1349.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ τόμῳ· λατινιστί.	1397.
ριγ'. Νέου λαοῦ διδασκαλία.	1353.		

Τέλος τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 24

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

(Συνέχεια τῶν 'ψαλμῶν).		ρμε'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.	61.
ριθ'. Παροιμία.	9.	ρμες'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.	65.
ρκ'. Ἐπανάδου Βαβυλῶνος καὶ τῆς διασποράς.	12.	ρμζ'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.	68.
ρκα'. Ἀγαθῶν εὐαγγέλια.	12.	ρμη'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.	69.
ρκβ'. Εὐχῆς.	13.	ρμθ'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.	72.
ρκγ'. Εὐχαριστίας.	13.	ρν'. Παρακλήσεις ὕμνου καθολικῆς.	73.
ρκδ'. Ἀποκαταστάσεως.	16.		
ρκε'. Προσδοκία μελλόντων.	16.	Τεμάχια ἐκ τῶν Ὑπομνημάτων εἰς τὰς Παροιμίας.	76.
ρκς'. Οἰκοδομὴ Ἐκκλησίας.	20.	* Προοίμιον· λατινιστί μετὰ ἑλληνικῶν τεμαχίων καὶ τοῦ προλόγου Ἰωάννου τοῦ Δρουγχαρίας εἰς τὸν μακάριον Ἠσαΐαν.	77.
ρκζ'. Κλήσις ἐθνῶν	20.	Εὐσεβίου Ὑπομνήματα εἰς Ἠσαΐαν.	89.
ρκη'. Νίκη Χριστοῦ στρατιᾶς.	24.	Περικοπαὶ εἰς τὸν Δανιήλ.	325.
ρκθ'. Εὐχὴ μαρτύρων.	24.	Ὑπομνήματα εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.	529.
ρλ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης.	25.	Περικοπαὶ εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου.	605.
ρλα'. Προσευχὴ τοῦ Δαυὶδ καὶ ἐπιφάνεια.	25.		
ρלב'. Λαοῦ τελείου.	28.		
ρλγ'. Λαοῦ ἐρχομένου.	29.		
ρλδ'. Διδασκαλία εἰσακτικῆς.	29.		
ρλε'. Εὐχαριστία λελυτρωμένου.	33.		
ρλς'. Ἀγίων φωναὶ τῶν ἐν αἵχμαλωσίᾳ.	36.		
ρλζ'. Εὐχαριστία μετὰ προφητείας.	37.		
ρλη'. Ἐνδειξις δικαίου σὺν θεολογίᾳ.	40.		
ρλθ'. Φωναὶ τοῦ κατὰ Θεὸν ἀγωνιζομένου.	41.		
ρμ'. Προσευχὴ τοῦ κατὰ Θεὸν τελείου.	44.		
ρμα'. Φωναὶ τοῦ κατὰ Θεὸν πολεμουμένου.	45.		
ρμβ'. Προσευχὴ ἐξομολογουμένου.	48.		
ρμγ'. Εὐχαριστία νενικηκότος.	52.		
ρμδ'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.	57.		

ΔΟΓΜΑΤΙΚΑ

Περὶ τῆς Θεοφανείας.	609.
Περὶ τῆς τοῦ Πάσχα ἐορτῆς.	693.
Εὐσεβίου τῶν κατὰ Μαρκέλλου τοῦ τῆς Ἀγκύρας ἐπισκόπου βιβλία δύο.	708—825.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Πόθεν δρμώμενος ὁ Μάρκελλος τουτί τὸ Σύγγραμμα ἔγραψεν. 708.
β'. Ὅτι οὐδὲ τὰς θείας ἐξηκρίβου Γραφάς. 729.
γ'. Μαρκέλλου περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι παρομιῶν. 744.
δ'. Ὅτι τὴν τε ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν, καὶ τοὺς προεστῶτας αὐτῆς διέβαλλεν. 749.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- α'. Ὅπως Μάρκελλος μήτε εἶναι μήτε προὔπαρχειν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ πρὸ τῆς ἐκ Παρθένου γεννήσεως ἐδόξασεν. 776.
β'. Ὅπως Μάρκελλος ἐφρόνει περὶ τοῦ ἐν τῷ Θεῷ Λόγου. 784.
γ'. Ὅπως ἐφρόνει Μάρκελλος περὶ τῆς σαρκὸς, ἧς ἀνείληφεν ὁ Λόγος. 797.
δ'. Ὅποιον Μάρκελλος ἐπάγει τέλος τῇ τοῦ Χριστοῦ βασιλείᾳ, καὶ τῇ σαρκί, ἣν ἀνείληφε. 812.

- Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου πρὸς Φλάκιλλον περὶ τῶν κατὰ Μαρκέλλου γραφέντων. 824.
Τῶν πρὸς Μάρκελλον ἐλέγχων Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς θεολογίας λόγοι τρεῖς. 825—1045.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΛΟΓΟΥ

- Προοίμιον. 828.
α'. Ὅτι μάτην Σαβέλλιον διέβαλλε Μάρκελλος τὰ ἴσα αὐτῷ δοξάζων. 829.
β'. Ὅτι τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ ἡ Χριστοῦ χάρις τὴν Πατρός καὶ Υἱοῦ γνῶσιν ἐξαίρετον ἐδωρήσατο. 832.
γ'. Ὅτι ποικίλως ἐσφάλησαν οἱ ἑτερόδοξοι ἐν τῷ περὶ τοῦ Υἱοῦ λόγῳ. 832.
δ'. Ὅτι μάτην χριστιανούς λεγούσιν ἑαυτούς, οἳ μὴ ὑφίστανται τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ὁμολογούντες. 833.
ε'. Ὅπως Μάρκελλος τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἡρνεῖτο, τὴν τοῦ Σαβέλλίου προαίρεσιν μιμούμενος. 833.
ς'. Ὅπως ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ πιστεύει. 833.
ζ'. Ὅπως οἱ ἑτερόδοξοι διαφόρως τῆς περὶ τοῦ Υἱοῦ θεολογίας ἐκπεπτῶκασι. 836.
η'. Παράθεσις τῆς ὑγιоῦς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ὀρθοδοξίας. 837.

- θ'. Ὅτι μὴ ταῖς πολλοῖς κτίσμασιν ὁμοίως καὶ ὁ Υἱὸς ὑπέστη. 840.
ι'. Ὅτι μόνος ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς εἰκότως καὶ Θεὸς καὶ μονογενὴς Υἱὸς μόνος αὐτὸς ἀνείρηται. 841.
ια'. Ὅπως ἓνα Θεὸν ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει, καίτοι Θεὸν ἐκ Θεοῦ εἶναι παραδεχομένη. 844.
ιβ'. Ὡς ἄρρητος αὐτοῦ ἡ ἐκ τοῦ Πατρὸς γέννησις. 845.
ιγ'. Ὅτι ἀναγκαῖα καὶ σωτήριος τοῖς πᾶσιν ἡ τοῦ Υἱοῦ ἐπιστάσις. 849.
ιδ'. Ὅτι εὐλόγως ἡ Ἐκκλησία τὰ αὐτὰ φρονήσαντα Σαβέλλιῳ Μάρκελλον ἀπεδοκίμασε. 853.
ιε'. Ὅποιοις ῥήμασι Μάρκελλος τὸν Σαβέλλιον ἔκοπτε, προσποιούμενος μὴ τὰ ἴσα αὐτῷ φρονεῖν. 853.
ισ'. Ὅπως ἀλίσκεται διὰ τῶν αὐτοῦ φωνῶν, τὰ αὐτὰ τῷ Σαβέλλιῳ δοξάζων ὁ Μάρκελλος. 856.
ιζ'. Ὅπως ἡρνεῖτο γυμνῇ τῇ κεφαλῇ τὴν ὑπόστασιν τοῦ Υἱοῦ. 857.
ιη'. Ὅπως πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως οὐδὲν ἕτερον ἔφασκεν εἶναι τὸν Υἱὸν ἢ Λόγον, αὐτῷ μόνον ὁμοιον τῷ παρ' ἀνθρώποις. 861.
ιθ'. Ὅπως αἱ θεῖαι Γραφαὶ οὐ μόνον Λόγον, ἀλλὰ καὶ μυρία ἕτερα, καὶ πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως ὠνόμαζον τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. 864.
κ'. Παράθεσις καὶ ἐρμηνεία μερικαὶ τῶν ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς ἀποδείξεων, ἐν ὅλοις τριάκοντα κεφαλαίοις. 865.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΛΟΓΟΥ

- α'. Ὅπως τὴν Σαβέλλίου δόξαν ἀνενεοῦτο ὁ Μάρκελλος. 900.
β'. Ὅπως καὶ Ἰουδαίζων τῇ δόξῃ διελέγχεται. 901.
γ'. Ὅπως τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Θεῷ ὄντα ἀναρχον εἶναι καὶ ἀγέννητον ὠρίζετο. 904.
δ'. Ὅπως ἐν καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν Λόγον καὶ τὸν Θεὸν ἔλεγεν. 904.
ε'. Ὅτι ταῦτα λέγων ἡρνεῖτο τὸν Υἱόν. 905.
ς'. Ὅπως ἡ Ἐκκλησία τὸν Υἱὸν θεολογεῖ. 905.
ζ'. Ὅπως ἡ Ἐκκλησία τὴν τοῦ Πατρὸς μοναρχίαν κηρύττει. 908.
η'. Ὅποιοις ῥήμασι Μάρκελλος ἡρνεῖτο τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. 913.

- 0'. Ἐλεγχος τῆς τοῦ ἀνδρὸς κακοδοξίας. 916.
- ι'. Ὅτι μὴ ὀρθῶς ἐδέξατο τό: «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος». 920.
- ια'. Ὅτι ποτὲ μὲν αὐτὸν προφορικὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ποτὲ δὲ ἐνδιάθετον ὁμοίως τῷ ἐν ἀνθρώποις ἔφασκεν. 924.
- ιβ'. Ὅτι μὴ, ὡς ἐδόκει Μάρκελλω, ὁ Εὐαγγελιστὴς τὴν περὶ τοῦ Λόγου θεολογίαν ἐξέθετο. 925.
- ιγ'. Ποσαχῶς τὸ σημαινόμενον ἐκ τῆς τοῦ Λόγου φωνῆς νοεῖται. 925.
- ιδ'. Ὅπως χρῆ διερμηνεύειν τὴν εὐαγγελικὴν περὶ τοῦ Λόγου διδασκαλίαν. 928.
- ιε'. Τῶν αὐτοῦ Μαρκέλλου φωνῶν παραθέσεις, δι' ὧν ἤρνεϊτο τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ σαφῶς, προφορικὸν λόγον ἢ ἐνδιάθετον φάσκων εἶναι αὐτόν. 933.
- ισ'. Ἐλεγχος τῆς τάνδρὸς κακοδοξίας. 936.
- ιζ'. Ἑρμηνεία τῆς ἀληθοῦς διανοίας τοῦ Λόγου. 937.
- ιη'. Διὰ τί Λόγον ὠνόμασε τὸν Υἱὸν ὁ Εὐαγγελιστὴς, ἀρχόμενος τῆς ἑαυτοῦ Γραφῆς; 940.
- ιθ'. Ὅπως Μάρκελλος τὰς περὶ ἐνὸς Θεοῦ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης Γραφὰς μαρτυρόμενος, ὁμοίως Ἰουδαίοις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἤρνεϊτο. 944.
- κ'. Διὰ τί Μωϋσῆς καὶ οἱ προφῆται οὐ γυμνῶς παρέδωκαν Ἰουδαίοις τὴν περὶ τοῦ Υἱοῦ θεολογίαν. 949.
- κα'. Ὅτι ὁ Υἱὸς ἦν τοῦ Θεοῦ, ὁ Μωϋσῆς καὶ τῷ Ἀβραάμ χρηματίσας. 953.
- κβ'. Ὅτι καὶ ἐν τοῖς προφήταις διὰ τοῦ Υἱοῦ ὁ Πατὴρ ἐθεολογεῖτο. 957.
- κγ'. Ὅτι μὴ δύο θεοὺς ἡ Ἐκκλησία κηρύττει. 960.
- κδ'. Ὅπως Μάρκελλος τοῖς λόγοις τοῦ Θεοῦ, τοῖς τῶν πρᾶκτέων παραγγελτικαῖς τὸν μονογενῆ Λόγον ἀφωμοίου. 964.
- κε'. Ὅπως ὁ αὐτὸς ἑαυτῷ ἐναντία ἔγραψε. 964.
- γ'. Ἐλεγχος τῶν οὐκ ὀρθῶς εἰς τοὺς τόπους αὐτῷ λελεγμένων, καὶ τῶν αὐτῶν ὑγιῆς ἐρμηνεία. 984.
- δ'. Ὅπως Μάρκελλος μὴ συνιεῖς τὰς Γραφὰς, μίαν εἶναι ὠρίζετο ὑπόστασιν Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος. 1001.
- ε'. Ὅπως ὁ Σωτὴρ περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐδίδαξεν. 1005.
- ς'. Ὅπως ἡ Ἐκκλησία περὶ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος φρονεῖν παραδίδωσι. 1013.
- ζ'. Ὅπως Μάρκελλος τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου τὴν σάρκα εἶναι διεβεβαίουτο. 1016.
- η'. Ὅπως ὁ αὐτὸς μὴδὲν ὠφελεῖν τὴν σάρκα τοῦ Σωτῆρος ἀπεφάνετο. 1016.
- θ'. Ὅπως καταλειφθήσεσθαι ἐν τῷ τοῦ παντὸς τέλει τὴν σάρκα τοῦ Σωτῆρος τοῦ Λόγου ἔρημον ἐτόλμα λέγειν. 1017.
- ι'. Ὅποια αἱ θεῖαι Γραφαὶ περὶ τῆς σαρκὸς τοῦ Σωτῆρος διδάσκουσι, καὶ ὡς τὰ ἐναντία Μάρκελλος ἐφρόνει. 1017.
- ια'. Ὅπως μὴ νοήσας τὴν εὐαγγελικὴν φωνὴν σκανδαλίζειν ἔφη τὴν σάρκα τοῦ Σωτῆρος, καὶ μὴδὲν ὠφελεῖν. 1020.
- ιβ'. Ἑρμηνεία τῆς εὐαγγελικῆς λέξεως. 1021.
- ιγ'. Ὅπως τὴν τοῦ Χριστοῦ βασιλείαν ἀρχὴν μὲν εἰληφέναι τὴν ἀπὸ τετρακοσίων ἐτῶν, τέλος δ' ἔξειν ἐν τῇ συντελείᾳ, διεβεβαίουτο, διαστρόφους ποιούμενος τὰς τῶν θείων Γραφῶν ἐρμηνείας. 1024.
- ιδ'. Ἐξηγήσεις τῆς ὑγιоῦς διανοίας τῶν ἀναγνωσμάτων. 1025.
- ιε'. Ὅπως εἶρηται: «Τὰ πάντα ὑποταγέσθαι τῷ Υἱῷ καὶ αὐτὸν τῷ Πατρί». 1028.
- ισ'. Ὅπως εἶρηται τῷ Ἀποστόλῳ: «Τότε ἔσται ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι». 1032.
- ιζ'. Ὅπως αἱ θεῖαι Γραφαὶ περὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀτελευτήτου βασιλείας παριστῶσι καὶ ὡς Μάρκελλος γυμνῇ τὴν κεφαλὴν παυθήσεσθαι αὐτοῦ τὴν βασιλείαν ἀπεφάνετο. 1036.
- ιη'. Ὅπως ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Υἱοῦ ἐν γενήσονται πάντες οἱ τῆς τότε μακαριότητος ἀξιούμενοι. 1041.
- ιθ'. Ὅτι ὥσπερ ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς ἐν εἶναι λέγονται, οὕτω καὶ πάντες ἔσονται ἀγιοι. 1041.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΛΟΓΟΥ

- α'. Ὡς διαστρόφως Μάρκελλος τὰς θείας Γραφὰς ἐρμηνεύειν ἐτόλμα. 969.
- β'. Ὅπως τό: «Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ», καὶ τὰ τούτῳ συνημμένα νοεῖται καὶ ὅπως ταῦτα Μάρκελλος ἐπὶ τὴν σάρκα τοῦ Σωτῆρος μετέθετε. 972.

κ'. Ὅτι ὡς ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ, καὶ ὁ Υἱὸς ἐν τῷ Πατρὶ, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις ἄπασιν ἔσται.	1044.	Περὶ αὐτοῦ ψυχῆς, βιβλίον β'. λατινιστί.	1136.
κα'. Ὅπως χρῆ νοεῖν τό: α' Ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἐώρακε καὶ τὸν Πατέρα.	1045.	Περὶ πνευματικῆς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου, βιβλίον γ'. λατινιστί.	1144.
Περὶ πίστεως κατὰ Σαβελλίου εἰς βιβλία δύο· λατινιστί.	1048—1069.	Περὶ τοῦ ὅτι ὁ Πατὴρ ἀσώματός ἐστι, βιβλίον δ'. λατινιστί.	1148.
Βιβλίον Α'.	1048.	Περὶ τοῦ αὐτοῦ, βιβλίον ε'. λατινιστί.	1160.
Βιβλίον Β'.	1060.	Ὅτι καὶ Κύριος, βιβλίον ς'. λατινιστί.	1169.
Περὶ ἀναστάσεως εἰς βιβλία δύο· λατίν.	1069.	Εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου: αὐ εἰς τὸ οὐκ ἀκούετε, κηρύξετε ἐπὶ τῶν οὐρανῶν βιβλίον ζ'. λατινιστί.	1181.
Βιβλίον Α'.	1069.	Περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν ἔργων, βιβλίον η'. λατινιστί.	1189.
Βιβλίον Β'.	1093.	Περὶ ἀγαθῶν ἔργων, βιβλίον θ'. λατίν.	1195.
Περὶ αὐτοῦ καὶ ἀοράτου Θεοῦ· λατίν.	1113.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ τόμῳ· λατινιστί.	1207.
Περὶ αὐτοῦ, βιβλίον α'. λατινιστί.	1128.		

Τέλος τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ τόμῳ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(296—373 M. X.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 25

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Ἐπιστολὴ προσφωνητικὴ πρὸς Πάπαν Πιον ς'. λατινιστί.	I.	* Βίος ἁγίου Ἀθανασίου ἐκ τοῦ Φωτίου.	CCXI.
* Προλεγόμενα περὶ τῶν ἐκδόσεων Ἀθανασίου· λατινιστί.	VII.	* Βίος τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἐκ τοῦ Μεταφραστοῦ.	CCXXIII.
* Πίναξ γεωγραφικὴ τῆς Αἰγύπτου· λατινιστί.	LIII.	* Βίος τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ· λατινιστί.	CCXLVI.
* Ἐπιστολαὶ εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου· λατινιστί.	LIV.	* Πραγματεία περὶ τοῦ χρόνου τοῦ θανάτου τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου· λατινιστί.	CCLII.
* Βίος ἁγίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας· λατινιστί.	LIX.	* Περὶ τῆς μνήμης καὶ τιμῆς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου· λατινιστί.	CCLIX.
* Ἐπιστολαὶ εἰς τὸν βίον καὶ τὰ συγγράμματα Ἀθανασίου· λατινιστί.	CLVI.	* Ἐγκώμια παλαιῶν περὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.	CCLXXIV.
* Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας	CLXXXIV.		
* Πάπαι Ῥώμης· λατινιστί.	CLXXXIV.		
* Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου· ὑπὸ ἀδήλου συγγραφέως.	CLXXXV.		

(α) Εἰς τόμους τέσσαρας (25—28).

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΝΗΣΙΑ

Ἀθανασίου λόγος κατὰ Ἑλλήνων.	3.
Λόγος περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου, καὶ τῆς διὰ σώματος πρὸς ἡμᾶς ἐπιφανείας αὐτοῦ.	96.
Ἐκθεσις πίστεως.	200.

Εἰς τό: α Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, καὶ οὐδεὶς γινώσκει, τίς ἐστὶν ὁ Υἱὸς εἰμὴ ὁ Πατὴρ· καὶ τίς ἐστὶν ὁ Πατὴρ εἰμὴ ὁ Υἱὸς, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψει. »	208.	καὶ αὐτὸν συνοδοῦν καὶ μάτην αὐτὸν συκοφαντοῦσιν οἱ Ἀρειομανῖται, ὡς ὁμοδόξον ἑαυτῶν.	480.
Ἐπιστολὴ ἐγκύκλιος.	221.	Ἐπιστολὴ πρὸς Δρακόντιον.	524.
Ἀπολογητικὴ κατὰ Ἀρειανῶν.	248.	Ἐπιστολὴ ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς ἐπισκόπους Αἰγύπτου καὶ Λιβύης κατὰ Ἀρειανῶν.	537.
Ἀθανασίου ἐπιστολὴ, ὅτι ἡ ἐν Νικαίᾳ σύνοδος ἐωρακυῖα τὴν πανουργίαν τῶν περὶ Εὐσέβιον, ἐξέθετο πρεπόντως καὶ εὐσεβῶς κατὰ τῆς Ἀρειανῆς αἱρέσεως τὰ ὀρισθέντα.	416.	Ἀπολογία πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντίνον.	596.
Ἀθανασίου περὶ Διονυσίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας· ὅτι καὶ αὐτὸς κατὰ τῆς Ἀρειανῆς αἱρέσεως ἐφρόνει, ὡς ἡ ἐν Νι-		Ἀπολογία περὶ τῆς φυγῆς αὐτοῦ.	644.
		Ἀθανασίου ἐπιστολὴ πρὸς Σεραπίωνα τὸν ἀδελφόν.	685.
		Ἐπιστολὴ πρὸς μοναχοὺς τὰς δυσσεβείας τῶν Ἀρειανῶν καθιστοροῦσα.	692.
		* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ τόμῳ· λατινιστί.	797.

Τέλος τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 26

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἀθανασίου Λόγος Α'. κατὰ Ἀρειανῶν.	12.	Ἐπιστολαὶ πρὸς Ὀρσίσιον.	977.
» » Β'. » »	145.	Διήγησις Ἀθανασίου πρὸς Ἀμμώνιον καὶ ἄλλους περὶ τῆς φυγῆς αὐτοῦ ἐπὶ Ἰουλιανοῦ.	980.
» » Γ'. » »	421.	Περὶ τῆς ἐνσάρκου ἐπιφανείας τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ κατὰ Ἀρειανῶν.	984.
» » Δ'. » »	468.	Ἐπιστολὴ τῶν κατ' Αἴγυπτον καὶ Λιβύην ἐπισκόπων ἐννεμήκοντα καὶ τοῦ μακαρίου Ἀθανασίου κατὰ Ἀρειανῶν πρὸς τοὺς ἐν Ἀφρικῇ τιμιωτάτους ἐπισκόπους.	1029.
Ἐπιστολαὶ πρὸς Σεραπίωνα Θμούεως ἐπίσκοπον τέσσαρες.	529—676.	Ἐπιστολὴ πρὸς Ἐπίκτητον Κορίνθου, κατὰ τῶν αἱρετικῶν.	1049.
Ἀπιστολὴ Α'. κατὰ τῶν βλασφημούντων καὶ λεγόντων κτίσμα εἶναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.	529.	Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀδελφίον ἐπίσκοπον καὶ ὁμολογητὴν, κατὰ Ἀρειανῶν.	1072.
Ἐπιστολὴ Β'. κατὰ τῶν λεγόντων κτίσμα τὸν Υἱόν.	680.	Ἐπιστολὴ πρὸς Μάξιμον φιλόσοφον.	1085.
Ἐπιστολὴ Γ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	637.	Λόγος α'. περὶ σαρκώσεως τοῦ Κυρίου κατὰ Ἀπολλιναρίου.	1093.
Ἐπιστολὴ Δ'. ὁμοίως περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	637.	Λόγος β'. περὶ τῆς σωτηριώδους ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ, καὶ κατὰ Ἀπολλιναρίου.	1132.
Ἐπιστολὴ περὶ τῶν γενομένων ἐν τῇ Ἀριμίνῳ τῆς Ἰταλίας, καὶ ἐν Σελευκείᾳ τῆς Ἰσαυρίας συνόδων.	681.	Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην καὶ Ἀντίοχον τοὺς πρεσβυτέρους.	1165.
Ὁ πρὸς τοὺς Ἀντιοχεῖς τόμος Ἀθανασίου.	796.	Ἐπιστολὴ πρὸς Παλλάδιον πρεσβύτερον.	1168.
Ἰσον ἐπιστολῆς Ἰωβιανοῦ βασιλέως, πεμφθείσης πρὸς Ἀθανάσιον.	813.	Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀμοῦν μονάζοντα.	1169.
Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωβιανὸν περὶ πίστεως.	813.	Ἐκ τῆς λθ'. ἑορταστικῆς αὐτοῦ ἐπιστολῆς καὶ κανὼν τῶν τῆς Γραφῆς βιβλίων.	1176.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου συγγραφεὶ καὶ ἀποσταλεὶς πρὸς τοὺς ἐν Ξένῃ μοναχοὺς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.	835.	Ἐπιστολὴ πρὸς Ρουφινιανόν.	1180.*

Ἐπιστολαὶ δύο πρὸς Λουκίφερα· λατιν.	1181.	Εὐγενίου διακόνου πρὸς Ἀθανάσιον περὶ Μαρκελλοῦ Ἀγκύρας.	1261.
Ἐπιστολὴ πρὸς μοναχοὺς.	1185.	(Ὁρα τόμον Πατρολ. 49 σελ. 1304.)	
Τεμάχια ἐπιστολῆς αὐτοῦ· λατινιστί.	1189.	Λόγος περὶ πίστεως ὁ μεῖζων.	1264.
Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· λατινιστί.	1191.	Λόγος περὶ ὑπομονῆς.	1297.
Περικοπαὶ διάφοροι ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.	1217.	Λόγος εἰς τὰ Βαίλα.	1309.
Ἑρμηνεῖα εἰς τὸ σύμβολον.	1232.	Τεμάχια διάφορα.	1313—1325.
Περὶ τοῦ κατὰ κοινὸν ἀνθρώπου ὑποδείγματος.	1233.	Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου περὶ τῶν Ἀζύμων.	1328.
Ἔτερα τεμάχια ἐκ τῶν τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου.	1237.	Ἵπομνήματα παλαιά· λατινιστί.	1331.
Ἀθανασίου, ἐκ τῆς τοῦ κατὰ Ματθαῖον, περὶ τῶν ἐννέα ἀνιάτων παθῶν τῆς τοῦ Ἡρώδου τελευτῆς.	1252.	* Προοίμιον περὶ αὐτῶν· λατινιστί.	1339.
Περὶ ψευδοπροφητῶν.	1253.	Ἐπιστολαὶ ἐορταστικαί· λατινιστί μετὰ ὀλίγων ἑλληνικῶν.	1339—1450.
Πῶς νοητέον τό: «ὁ ἐμβλέψας γυναῖκα» κ.τ.λ.	1253.	* Ὀνομαστικὸν τῶν ἐν τοῖς δυοῖς πρώτοις τόμοις.	1451.
Ἑρμηνεῖα εἰς τό: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.»	1256.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τοὺς δύο πρώτους τόμους Ἀθανασίου· λατινιστί.	1461.
Ἐκ τοῦ κατὰ αἰρέσεων.	1257.	* Πίναξ τῶν ἐορταστικῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν δύο χρονικῶν· λατινιστί.	1519.
Τεμάχια Ἀθανασίου διάφορα· ἑλληνολατ.	1257.	* Πίναξ τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔκτῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί.	1523.

Τέλος τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔκτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 27

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΞΗΓΗΤΙΚΑ	ψαλμῶν.	591—1344.
Ἐπιστολὴ Ἀθανασίου πρὸς Μαρκελλῖνον εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν ψαλμῶν.	Τεμάχια ἐκ τῶν εἰς Ἰωβ ὑπομνημάτων.	1344.
Ἵποθεσις εἰς τοὺς ψαλμοὺς.	Τεμάχια ἐκ τῶν εἰς τὸ Ἄσμα.	1348.
Ἐξήγησις εἰς τοὺς ψαλμοὺς.	Τεμάχια ἐκ τῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον.	1364.
Τεμάχια ἐκ τῶν ὑπομνημάτων ἁγίου Ἀθανασίου εἰς τοὺς ψαλμοὺς.	Τεμάχια ἐκ τῶν εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν.	1392.
* Προοίμιον εἰς τὸ περὶ ἐπιγραφῆς τῶν ψαλμῶν· λατινιστί.	Τεμάχιον εἰς τὴν α'. πρὸς Κορινθίους, καὶ ἕτερά τινα νόθα.	1404.
Ἑρμηνεῖα τῶν ψαλμῶν ἢ περὶ τῆς ἐπιγραφῆς	* Πίναξ ἑλληνικὸς.	1409.
	* Πίναξ τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ ἑβδόμῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί.	1411.

Τέλος τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ ἑβδόμῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 28

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Προοίμιον· λατινιστί.

ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ

Περὶ τῆς σαρκώσεως τοῦ θεοῦ Λόγου.	25.
Μαρτυρίαι ἐκ τῆς Γραφῆς, τῆς κατὰ φύσιν κοινωνίας, ἐκ τοῦ ὁμοίως εἶναι τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα πρὸς θεωρίαν δυσέφικτον, καὶ μίαν ἔχειν ἐνέργειαν.	29.
α'. Περὶ ἐλευθερίας.	29.
β'. Περὶ ζωοποιήσεως.	32.
γ'. Περὶ χειροτονίας.	32.
δ'. Περὶ νομοθεσίας.	32.
ε'. Περὶ κυριότητος.	32.
ς'. Ὅτι ὁ Πατὴρ Κύριον τὸν Υἱόν καλεῖ, καὶ ὁ Ἀπόστολος τὸ Πνεῦμα καὶ Κύριον καὶ Θεὸν λέγει, ὡς καὶ τὸν Υἱόν.	33.
ζ'. Ὅτι ἡ Τριάς ἀποστέλλει Ἀποστόλους.	41.
η'. Ὅτι ἡ ἁγία Τριάς δείκνυται καθῆσθαι ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ.	41.
θ'. Περὶ τοῦ καθῆσθαι τὸ Πνεῦμα.	44.
ι'. Ὅτι ἡ Τριάς ἡγεῖρε τὸν Χριστὸν κατὰ τὴν σάρκα ἐκ νεκρῶν.	45.
ια'. Ὅτι ἡ Τριάς ὑπ' ἑαυτῆς δοξάζεται.	45.
ιβ'. Περὶ δοξολογίας Πνεύματος ἁγίου.	45.
ιγ'. Ὅτι πάρεστι πάντῃ ἡ Τριάς — Περὶ Πατρός.	48.
ιδ'. Περὶ Υἱοῦ.	48.
ιε'. Περὶ Πνεύματος.	48.
ισ'. Ὅτι οὐδεὶς γινώσκει τὴν Τριάδα.	48.
ιζ'. Ὅτι καὶ ἐν τῇ Παλαιᾷ ἡ Τριάς τὴν ἐνέργειαν τὴν ἰδίαν ἐνδείκνυται.	48.
ιη'. Ὅτι ἡ Τριάς παρακαλεῖ· Παράκλητος γὰρ διὰ τὸ παρακαλεῖν καὶ σώζειν λέγεται, ὡς Θεὸς καὶ Σωτὴρ.	49.
ιθ'. Περὶ τῆς Τριάδος.	49.
κ'. Ὅτι τὸ Πνεῦμα ποτὲ ἡ Γραφὴ τοῦ Πατρὸς καλεῖ, ποτὲ τοῦ Υἱοῦ· ποτὲ καθ' ἑαυτὸ αὐτὸ ὀνομάζει· οὐ γὰρ ἐν συγχύσει, ἀλλ' ἀδιαιρέτως κηρύσσεται.	49.
κα'. Ὅτι προτάσσεται τοῦ Πατρὸς ὁ Υἱός.	52.

9. κβ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας τὸ, ἐξ οὗ, καὶ δι' οὗ, διαφέρειν, καὶ διδόντας τὸ μὲν, ἐξ οὗ, τῷ Πατρὶ, τὸ δὲ, δι' οὗ, τῷ Υἱῷ, ὡς ἐλαττον.	52.
κγ'. Ὅτι Πατὴρ, καὶ Υἱός, καὶ ἅγιον Πνεῦμα· ἐστὶ τινὰ κοινὰ ὀνόματα, ὥσπερ τὸ, Θεός, τὸ, Κύριος, Ἅγιος, Ἀγαθός, Πνεῦμα, καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα.	53.
κδ'. Ὅτι ὅσα ὁ Χριστὸς ποιεῖ, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ποιεῖ.	53.
κε'. Ὅτι ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὠδήγησε τὸν Ἰσραήλ.	56.
κς'. Ὅτι ὁ Υἱὸς ἀληθινὸς Θεός.	57.
κζ'. Ὅτι μέγας Θεὸς ἐκλήθη ὁ Υἱός.	57.
κη'. Πρὸς τοὺς ἐκλαμβάνοντας εἰς ὕβριν τὸ· οὐκ ἔλθον ποιῆσαι τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς.	57.
κθ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι εἰπεῖν τὸν Σωτῆρα τῇ μητρὶ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου· Τί θέλεις; ὡς ἀγνοοῦντός ἐστιν.	57.
λ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας ἐν ὑπηρέτου τάξει κεῖσθαι τὸν Υἱόν, διὰ τὸ προσφέρειν τῷ Πατρὶ τὴν ἀνθρωπότητα.	60.
λα'. Πρὸς τοὺς δουλεύοντας λέξεσι, καὶ μὴ τοῖς νοήμασι τῶν θείων Γραφῶν, καὶ ποιῶντας τὸν Πατέρα Θεὸν τοῦ Υἱοῦ.	60.
λβ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας μέγαν Θεὸν εἶναι τὸν Πατέρα, τὸν δὲ Υἱὸν μὴ ἴσον.	61.
λγ'. Ὅτι ὥσπερ ὁ Πατὴρ Κύριος Σαβαώθ, οὕτω καὶ ὁ Υἱός ὁμοίως.	61.
λδ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας ἥττον εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ ἀράβων ἐκλήθη, μέρος, φησὶν, ἐστὶ.	61.
λε'. Πρὸς τοὺς λέγοντας τὸν Υἱὸν μὴ εἶναι τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς, ὅτι μία ἐξουσία, καὶ δύναμις, καὶ βασιλεία, καὶ θεότης τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ.	61.
λς'. Ὅτι ὁ Υἱός τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς ἔχει, ὡς Θεός καὶ Κύριος.	64.
λζ'. Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι υἱοὶ σκότους ἐκλήθησαν.	65.

λη'. Ὅτι τὸ φῶς τῶν Ἰουδαίων ἀφῆρέθη ἀπ' αὐτῶν. 65.
 λθ'. Ὅτι εἰώθασιν οἱ αἵρετικοὶ λέγειν, ὅτι τὰ λεγόμενα διὰ τῶν προφητῶν ὡς ἐκ προσώπου τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴρηται· ὁθεν νομίζουσι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ποιεῖν ἥτον τοῦ Θεοῦ, κακῶς· διὰ τὸ λέγειν τὸν ψαλμόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν αὐτῷ» ὡς ἂν προσκυνούντος τοῦ Πνεύματος σὺν τοῖς ἀνθρώποις. 65.
 μ'. Ὅτι λέγουσι τὸ Πνεῦμα ἁγιατικὸν εἶναι. 68.
 μα'. Πάλιν ὁ αἵρετικὸς, θέλων δεῖξαι, ὅτι τὸ Πνεῦμα Κύριον καλεῖ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, λέγει: «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου». 68.
 μβ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι αἰτεῖ ὁ Υἱός. 69.
 μγ'. Περὶ τοῦ ὁμοιοτρόπως δεδόσθαι τὸν νόμον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, ὅτε ἐδόθη ὁ νόμος τῇ Πεντηκοστῇ, ὡς ἐν τῷ ὅρει Σινᾶ. 69.
 μδ'. Ὅτι λέγουσιν οἱ αἵρετικοί, ὅτι τὸ Πνεῦμα δῶρόν ἐστι παρὰ Θεοῦ. 69.
 με'. Ὅτι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν συμφωνίαν ἀπολογεῖται ὁ Θεὸς Λόγος. 72.
 μς'. Πῶς ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ ἐνδείκνυται. 72.
 μζ'. Ὅπως πάντες οἱ προφῆται, ὁμοῦ συναχθέντες, τὴν μνήμην οἰκονομίας ἐπλήρωσαν. 72.
 μη'. Ὅτι ἡ Τριάς ὁμοούσιος. 72.
 μθ'. Ὅτι τὸ βλασφημῆσαι εἰς τὸν Υἱὸν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα βλασφημῆσαι ἐστι. 73.
 ν'. Τί ἐστὶν Εὐαγγέλιον; 77.
 να'. Περὶ ἀγγέλων. 77.
 νβ'. Τί δὲ ἔργον τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ὑπάρχει; 77.
 νγ'. Τί ἐστὶν ἄνθρωπος; 77.
 νδ'. Ὅτι σύνθετος ὁ ἄνθρωπος, καὶ οὐχ ἀπλοῦς, οὐδὲ ἐξ ὁμοειδῶν μερῶν, ἀλλ' ἐξ ἁσωμάτου νοῦ, καὶ σώματος τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, ἥτοι ἐμφύχου. 77.

Ἐπιστολὴ Καθολικὴ τοῖς κατὰ τύπον ἀδελφοῖς ἀντιποιοιμένοις· πίστεως καὶ σωτηρίας, καὶ τοῖς κατ' Αἴγυπτον, καὶ Συρίαν, καὶ Κιλικίαν, καὶ Φοινίκην, καὶ Ἀραβίαν, ὀρθοδόξοις ἐπισκόποις, Ἀθανάσιος καὶ οἱ συνεπίσκοποι ἐν Κυρίῳ χαίρειν. 81.
 Ἐλεγχος τῆς ὑποκρίσεως τῶν περὶ Μελέτιον, καὶ Εὐσέβιον τὸν Σαμοσατέα κατὰ τοῦ ὁμοουσίου. 85.

Περὶ τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου. 89.
 Περὶ τῆς αἰδίου ὑπάρξεως τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος σὺν Θεῷ, καὶ πρὸς τοὺς Σαβελλίζοντας. 96.
 Ὅτι εἰς ὁ Χριστός. 121.
 Περὶ Σαββάτων καὶ Περιτομῆς, ἐκ τῆς Ἐξόδου. 133.
 Ὁμιλία εἰς τὸν Σπόρον. 144.
 Εἰς τό: «Πορευθέντες εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον.» 169.
 Εἰς τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὸν Σταυρόν. 185.
 Εἰς τὸ Πάθος. 249.
 Περὶ Παρθενίας, ἥτοι περὶ Ἀσκήσεως. 252.
 Σύνοψις ἐπίτομος τῆς θείας Γραφῆς, Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης. 284.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα βιβλία διάφορα παρὰ τὰ προλεχθέντα ἑκατέρας Διαθήκης, τῆς Παλαιᾶς δηλαδὴ, καὶ Νέας· τὰ μὲν ἀντιλεγόμενα, τὰ δὲ ἀπόκρυφα, καὶ ποῖα ταῦτα. 432.
 Ποῖαι καὶ πόσαι παραδόσεις εἰσὶ τῆς θείας Γραφῆς, εἴτε οὖν ἀπὸ Ἑβραϊκοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἐρμηνεύει, καὶ τίνες οἱ ταύτην ἐρμηνεύσαντες, καὶ πότε. 433.
 Τίνα ἐστὶ τὰ μνημονευόμενα ἐν ταῖς Γραφαῖς βιβλία ὡς ὄντα, οὐχ εὐρισκόμενα δέ. 436.

Ν Ο Θ Α

Διάλογος ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ πρὸς Ἀρειον. 440.
 Λόγος κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων. 501.
 Διατί ἐκλήθη ὁ Μελχισεδέκ Ἀπάτωρ, Ἀμήτωρ, καὶ ἀγενεαλόγητος. Ἱστορία εἰς τὸν Μελχισεδέκ. 525.
 Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Ἰωβιανόν. 532.

Περὶ ὄρων. 533—553.
 α'. Τί ἐστὶν ὄρος; τί ὀριστόν; τί ἀόριστον; τί δυσόριστον; τί εὐόριστον; τί Θεός; τί ἄλδιον; τί ἰδίωμα; τί φύσις; τί οὐσία; τί ὑπόστασις; 533.
 β'. Περὶ θελήματος, καὶ ιδιώματος, καὶ ἐνεργείας, καὶ περὶ ἐνώσεως καὶ ὁμοουσίου. 540.
 γ'. Τί λέγεται ἰδίωμα. 541.
 δ'. Περὶ ἐνεργείας. 541.
 ε'. Περὶ ἐνώσεως. 544.

ζ'. Περὶ ὁμοουσίου.	545.	Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.	960.
ζ'. Περὶ ψυχῆς καὶ νοός.	545.	Λόγος εἰς τὴν Ὑπαντὴν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ	
η'. Περὶ φθαρτοῦ.	548.	καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.	973.
θ'. Διὰ τί λέγεται πρωτότοκος.	549.	Ὁμιλία εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν.	1001.
ι'. Τί ἐστὶ λόγος, καὶ ὁσαυτὼς ὁ λόγος.	549.	Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου εἰς τὸ :	
ια'. Τί ἐστὶ Χριστιανός ;	549.	«Πορεύεσθε εἰς τὴν κατέναντι κώμην, καὶ	
ιβ'. Περὶ ψυχῆς.	552.	εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην κτλ.»	1024.
Διδασκαλία πρὸς Ἀντίοχον Δούκαν.	556.	Εἰς τὸ : «Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννουν	
Ἑτέρα πρὸς τὸν αὐτόν.	589.	τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. Ὁ δὲ πλεῖ-	
Ἑτέρα πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα, περὶ πλείστων		στος ὄχλος ἔχαιρε χαρὰν μεγάλην, καὶ	
καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων, τῶν ἐν ταῖς		ἐκραζεν : «Ἵσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις».	1033.
θείαις Γραφαῖς ἀπορουμένων, καὶ παρὰ		Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πέμπτην καὶ εἰς τὴν	
πᾶσι χριστιανοῖς γινώσκεισθαι ὀφειλομένων		προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.	1048.
εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις ρλζ'.	597.	Λόγος εἰς τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου τῇ ἁγίᾳ Πα-	
Ἑτεραι λύσεις ἀποριῶν ἐκ τῶν ἱερῶν εὐαγγε-		ρασκευῇ.	1053.
λίῶν εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις λς'.	700.	Ὁμιλία εἰς τοὺς ἁγίους Πατέρας καὶ Πρεφῆ-	
Ἐκ περικοπῆς λόγος περὶ τῶν ἁγίων εἰ-		τας, καὶ εἰς τὴν πάνσεπτον Ἐκκλησίαν,	
κόνων.	709.	καὶ εἰς τὸν λδ'. ψαλμόν.	1061.
Ῥήσεις καὶ Ἑρμηνεῖαι παραβολῶν τοῦ ἁγ. Εὐαγ-		Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα.	1073.
γελίου εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις μς'.	712.	Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τοὺς νεοφω-	
Ἐκ τοῦ παλαιοῦ (παλαιᾶς) διάφοροι ἑρμηνεῖαι		τίστους τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀπολυσίμου.	1081.
εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις μζ'.-οε'.	729.	Λόγος εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-	
Ὡσαύτως ἐκ τῶν ψαλμῶν ος'.—η'.	744.	σοῦ Χριστοῦ.	1092.
Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Παύλου ια'.—ρλ'.	753.	Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστο-	
Ἑτεραί τινες ἐρωτήσεις κ'.	773.	λον.	1101.
Λόγος εἰς τὸ Θαῦμα τὸ γεγονός ἐν Βυρητῷ,		Λόγος προτρεπτικός.	1108.
περὶ τῆς τιμίας καὶ σεβασμίας εἰκόνης τοῦ		Διάλογος Α'. περὶ τῆς Τριάδος, ἐν ᾗ διαλέγον-	
Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.	797.	ται Ὁρθόδοξος καὶ Ἀνόμοιος Ἀρειανι-	
Περὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-		στής.	1116.
στοῦ, τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βυρητῷ		Διάλογος Β'. ὁμοίως.	1137.
τῇ πόλει.	805.	Διάλογος Γ'. περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, ἐν ᾗ	
Περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως λατινιστί.	813.	αἱρετικοῦ φρονούντος τὰ τοῦ Πνευματο-	
Ἐκ τοῦ κατὰ Λατίνων λόγου.	824.	μάχου Μακεδονίου ἀντίθεσις πρὸς Ὁρθό-	
Σύνταγμα διδασκαλίας πρὸς μονάζοντας, καὶ πάν-		δοξον.	1201.
τας χριστιανούς, κληρικούς τε καὶ λαϊκούς.	836.	Διάλογος Δ'. περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, ἐν ᾗ	
Διατύπωσις τῶν θελόντων ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν.	845.	Ὁρθόδοξου πρὸς Ἀπολλιναριαστὴν διά-	
Πρὸς Κάστορα τὸν μακαριώτατον περὶ τῶν κα-		λεξίς.	1249.
νονικῶν τῶν κοινοβίων διατυπώσεων. Ἐπι-		Διάλογος Ε'. ἐν ᾗ τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλιναρια-	
στολὴ α'.	849.	στοῦ κεφαλαίως καὶ Γρηγορίου ἐπισκό-	
Πρὸς τὸν αὐτὸν Κάστορα περὶ τῶν ἐκτὼ τῆς		που.	1265.
κκίας λογισμῶν. Ἐπιστολὴ ε'.	872.	Λόγοι κ'. κατὰ αἱρέσεων διαφό-	
Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Προδρόμου, καὶ εἰς τὴν		ρων.	1289—1393.
Ἐλισάβετ, καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον.	905.	α'. Λόγος ἐν εἵδει διαλέξεως μετὰ Μακεδονια-	
Κηρυκτικὸς εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς ὑπερ-		νοῦ Πνευματομάχου.	1292.
γίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.	917.	β'. Ἑτέρα διάλεξις πρὸς Μακεδονιανόν, περὶ	
Λόγος εἰς ἀπογραπὴν τῆς ἁγίας Μαρίας, καὶ εἰς		τοῦ : «Εἰ ἐφόρεσε σῶμα ἑμψυχον ὁ τοῦ Θεοῦ	
τὸν Ἰωσήφ.	944.	Λόγος.»	1329.

- γ'. Ἐπιστολή, προοιμίου δύναμιν ἔχουσα, καὶ τραγωδίαν τῆς τῶν ἐκκλησιῶν παραχῆς. 1337.
- δ'. Πρὸς τοὺς πλήθει μόνῳ κρίνοντας τὴν ἀλήθειαν. 1340.
- ε'. Πρὸς τοὺς κελεύοντας μὴ δεῖν ἀπὸ Γραφῶν ζητεῖν ἢ λαλεῖν, ἀρκουμένους τῇ παρ' αὐτοῖς πίστει. 1341.
- ς'. Πρὸς τοὺς προβαλλομένους κακοήθως τό: α' Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο». 1345.
- ζ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας μίαν φύσιν ἐπὶ Χριστοῦ. 1349.
- η'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι τὸ ὁμολογεῖν φύσιν τὴν σάρκα, τετράδα ἐστὶν ἀντὶ Τριάδος κηρύττειν. 1349.
- θ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας· ὅτι κατ' ἀνθρώπον γινώσκειν τὸν Δεσπότην Χριστὸν, εἰς ἀνθρώπον ἐστὶ τὰς ἐλπίδας ἔχειν. 1353.
- ι'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ἔπαθεν ἀπαθῶς Θεὸς Λόγος. 1357.
- ια'. Πρὸς τοὺς λέγοντας· ἔπαθεν ὁ Θεὸς ὡς ἡθέλησεν. 1360.
- ιβ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας· ὅτι χρὴ δέχεσθαι τὰς φωνάς, καὶ μὴ σκοπεῖν τὰ δι' αὐτῶν σημαινόμενα, ὡς ἅπαντας ὑπερβαίνοντα. 1364.
- ιγ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας· ἔπαθεν ὁ Θεὸς Λόγος σαρκί. 1365.
- ιδ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας· ποίαν δώσουσιν Ἰουδαῖοι δίκην, εἰ μὴ Θεὸν ἀπέκτειναν. 1369.
- ιε'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, Ἰουδαῖός ἐστιν ὁ μὴ ὁμολογῶν Θεὸν ἐσταυρωθῆαι. 1373.
- ισ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι καὶ ἄγγελοι ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ ἐσθίοντες, οὐ πάντως σαρκὸς ἐπέτερον φύσιν. 1377.
- ιζ'. Πρὸς τοὺς σμικρύνοντας ἕκαστον θαῦμα, τῷ ἀρνεῖσθαι τὴν σάρκα. 1380.
- ιη'. Πρὸς τοὺς ζημιοῦντας ἡμῶν τὸ γένος, τῷ μὴ λέγειν, ἐκ τῆς φύσεως ἡμῶν εἰληφέναι τὴν ἀπαρχὴν τὸν Σωτῆρα. 1384.
- ιθ'. Πρὸς τοὺς κελεύοντας ἀπλῶς πιστεύειν τοῖς λεγομένοις, καὶ μὴ κατανόεῖν τὸ πρέπον ἢ ἀπροπέε. 1385.
- κ'. Πρὸς τοὺς ἀναιροῦντας τὴν τῶν φύσεων διαφορὰν μετὰ τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἀνάληψιν. 1392.
- Πρὸς τινὰ πολιτικόν, σύνταγμα πάνυ ὠφελιμώτατον, καὶ πολὺ ὠφελέστατον εἰς κεφάλαια ι'. 1396-1408.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

- Πρόλογος. 1396.
- α'. Διάγνωσις τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς. 1397.
- β'. Διαίσεις καὶ ἀποδιαίσεις λεπτομερῆς τῆς ψυχῆς. 1397.
- γ'. Διάγνωσις τῶν λογισμῶν, δι' ὧν πᾶσα ἀμαρτία τελεῖται. 1397.
- δ'. Διάθεσις τῶν παθῶν. 1400.
- ε'. Περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας. 1400.
- ς'. Περὶ τῆς αὐτεξουσιότητος ἡμῶν. 1401.
- ζ'. Συνήθεια σαφῆς καὶ σύντομος, καὶ διάγνωσις τῆς πίστεως ἡμῶν τῆς ἐν τῇ Τριάδι ἀγίας. 1401.
- η'. Ὅπως δεῖ πιστεύειν περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἐνανθρωπήσεως. 1405.
- θ'. Περὶ διαφορᾶς ἀρετῶν. 1405.
- ι'. Διακρίσεις τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως. 1408.
- Λόγος διακριτικός, καὶ εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ τοῖς ἀποταξαμένοις καὶ σωθῆναι βουλομένοις. 1409.
- Διδασκαλία πρὸς μοναχοὺς προτέρα, πνευματικῇ. 1421.
- Περὶ τοῦ Ναοῦ (τῷ ἀγνώστῳ Θεῷ) καὶ περὶ τῶν διδασκαλιῶν, καὶ τῶν θεάτρων τῶν ἐν Ἀθήναις. 1428.
- Περὶ σώματος καὶ ψυχῆς. 1432.
- Περὶ ἁγίας Τριάδος βιβλία ια'. λατινιστί. 1439.
(Ὁρα Λατινικῆς Πατρολογίας Τόμ. 62.)
- Διάλεξις Ἀθανασίου πρὸς Ἀρειὸν ἐνώπιον τοῦ δικαίου κριτοῦ· λατινιστί. 1439.
(Ὁρα Λατινικῆς Πατρολογίας Τόμ. 62.)
- Ἀθανασίου πρὸς Ἀρειὸν, Σαβέλλιον ἢ Φωτεινὸν αἰρετικὸν ἕρις· λατινιστί.
(Ὁρα Λατινικῆς Πατρολογίας Τόμ. 62.)
- Ἀθανασίου καὶ Παπῶν Ῥώμης ἐπιστολαί· ἐλληνιστὶ καὶ λατινιστί. 1441—1488.
- Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἁγίας καὶ μακαρίας καὶ διδασκάλου Συγκλητικῆς. 1488.
- Παραίνεσις πρὸς Μοναχοὺς· λατινιστί. 1557.
(Ὁρα Λατινικῆς Πατρολογίας Τόμ. 403.)
- Παραίνεσις πρὸς νύμφην Χριστοῦ· λατίν. 1557.
(Ὁρα Λατινικῆς Πατρολογίας Τόμ. 403.)
- Ἐπιστολή πρὸς τὸν ἐν Περσίᾳ ἐπίσκοπον. 1565.
- * Διατριβὴ εἰς τὸ Σύμβολον· λατινιστί. 1567.
- Σύμβολον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου — Τύπος αὐτοῦ πρώτος. 1581.

Ὁμολογία τῆς καθολικῆς πίστεως, ἣν ἔδωκε πρὸς Ἰούλιον Πάπαν Ῥώμης—Τύπος δεύ- τερος τοῦ Συμβόλου.	1585.
Ἐκθεσις ὁμολογίας τῆς καθολικῆς πίστεως — Τύπος τρίτος τοῦ Συμβόλου.	1585.
Τύπος τέταρτος τοῦ Συμβόλου.	1588.
* Σύμβολον Ἀθανασίου ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Γαλλικῇ γλώσσῃ.	1592.
* Ἀρχαία ἐρμηνεία τοῦ Συμβόλου· λατιν.	1596.
Τεμάχιον ἐκ τοῦ περὶ Τριάδος Ἀθανασίου.	1604.
Ἑρμηνεία τοῦ περὶ τοῦ Πάσχα λόγου Ἀθανα- σίου· λατινιστί.	1605.
* Λεξικὸν εἰς ἅγιον Ἀθανάσιον.	1609.
* Ὀνομαστικὸν λέξεων ἁγίων καὶ δυσλήπτων	

ἐν τῷ κη'. τόμῳ ἀναγινωσκομένων· ἑλλη- νολατινιστί.	1617.
* Πίναξ ἀναλυτικὸς· λατινιστί.	1623.
* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ εἰκοστῷ ὀγδόῳ τόμῳ· λατινιστί.	1633.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Πίστις τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων θεοφόρων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ· καὶ διδασκαλία πάνυ θαυμαστὴ καὶ σωτή- ριος περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος.	1637.
* Τάξις τῶν συγγραμμάτων Ἀθανασίου ἐν ταῖς προγενεστέραις ἐκδόσεσι μετὰ παραβολῆς πρὸς τὴν παροῦσαν· λατινιστί.	1645.

Τέλος τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ ὀγδόῳ τόμῳ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ Ο ΜΕΓΑΣ

(329 — 379 Μ. Χ.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 29

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

* Βίος τοῦ ἁγίου Βασιλείου· λατινιστί.	V.
* Προοίμιον· λατινιστί.	CLXXVII.
* Σχόλια ἐκ τῆς βιβλιοθήκης Φαβρικίου· λατι- νιστί.	CCXLI.
* Περὶ τῶν παλαιῶν ἐκδόσεων τοῦ ἁγίου Βα- σιλείου προλεγόμενα ἄξια λόγου· λατινι- στί.	CCLXXV.
* Συλλογὴ ἐκ τῶν πράξεων τοῦ ἁγίου Βασι- λείου· λατινιστί.	CCLXXXV.
* Ἀπόκρυφα περὶ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Βασι- λείου· λατινιστί.	CCXCIV.
* Προλεγόμενα εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν· λατινιστί.	CCCXVI.
Ἀκολουθία τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.	CCCXVI.

(α) Εἰς τόμους τέσσαρας (29—32).

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ὁμιλίαι εἰς τὴν Ἑξαήμερον Θ'.	4—208.
Α'. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.	4.
Β'. Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύα- στος.	28.
Γ'. Περὶ τοῦ στερεώματος.	52.
Δ'. Περὶ συναγωγῆς τῶν ὑδάτων.	77.
Ε'. Περὶ βλαστήσεως γῆς.	93.
Σ'. Περὶ γενέσεως φωστῆρων.	117.
Ζ'. Περὶ ἐρπετῶν.	148.
Η'. Περὶ πτηνῶν καὶ ἐνύδρων.	164.
Θ'. Περὶ χερσαίων.	188.

Ὅμιλῖαι εἰς τοὺς ψαλμοὺς. 209—493.

Εἰς τὸν Α'.	ψαλμόν.	209.
Εἰς τὸν Ζ'.	»	228.
Εἰς τὸν ΙΑ'.	»	249.
Εἰς τὸν ΚΗ'.	»	280.
Εἰς τὸν ΚΘ'.	»	305.
Εἰς τὸν ΛΒ'.	»	324.
Εἰς τὸν ΛΓ'.	»	349.
Εἰς τὸν ΜΔ'.	»	388.
Εἰς τὸν ΜΕ'.	»	416.
Εἰς τὸν ΜΗ'.	»	432.
Εἰς τὸν ΝΘ'.	»	460.
Εἰς τὸν ΞΑ'.	»	469.
Εἰς τὸν ΡΙΑ'.	»	484.

Λ Ο Γ Ο Ι

Λόγος Α'.	Ἀνατρεπτικός τοῦ ἀπολογητικοῦ τοῦ δυσσεβοῦς Εὐνομίου.	497.
Λόγος Β'.	Πρὸς Εὐνόμιον περὶ Υἱοῦ.	573.
Λόγος Γ'.	Κατ' Εὐνομίου περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	653.
Λόγος Δ'.	Ἀντιρρητικός, καὶ κατὰ Εὐνομίου ἀπορίαι καὶ λύσεις ἐκ τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, εἰς τὰ ἀντιλεγόμενα περὶ τοῦ Υἱοῦ ἐν τῇ Καινῇ καὶ Παλαιᾷ Διαθήκῃ.	672.
Λόγος Ε'.	Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὅτι οὐ κτίσμα.	709.
* Πίναξ τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ περιεχομένων λατινιστί.		774.

Τέλος τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 30

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

(ἤτοι συνέχεια τῆς Ἑξαήμερου.)

Λόγος Α'.	Περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς.	9.
Λόγος Β'.	Περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς.	37.
Λόγος Γ'.	Περὶ Παραδείσου.	61.

Ὅμιλία	εἰς τὸν ΚΗ'.	ψαλμόν.	72.
»	εἰς τὸν ΛΖ'.	ψαλμόν.	Διδασκαλία
		ἐξομολογήσεως.	81.
Ὅμιλία	εἰς τὸν ΡΙΕ'.	ψαλμόν.	104.
»	εἰς τὸν ΡΑΒ'.	ψαλμόν.	116.

Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. 117—688

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α

Προοίμιον.	117.
Α'. Κεφάλαιον	132.
Β'.	»
Γ'.	»
Δ'.	»
Ε'.	»
Σ'.	»
Ζ'.	»

Η'.	Κεφάλαιον	473.
Θ'.	»	503.
Ι'.	»	524.
Ἑρμηνεία	εἰς τὸ ΙΑ' καὶ ΙΒ'.	κεφάλαιον. 553.
ΙΓ'.	Κεφάλαιον	565.
ΙΔ'.	»	605.
ΙΕ'.	»	629.
ΙΣ'.	»	644.

Περὶ τῆς ἐν Παρθενίᾳ ἀληθοῦς ἀφορίας πρὸς	
Λητούιον ἐπίσκοπον Μελιτηνῆς.	669.
Λόγος περὶ τῶν συνεισάκτων.	812.
Λόγοι συλλογιστικοὶ κατὰ Ἀρειανῶν. λατ.	827.
Ἑκθεσις τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως λατινιστί.	831.
Εὐνομίου τοῦ δυσσεβοῦς ἀπολογητικός, πρὸς ὃν ἐγράψεν ἀντιρρητικὸν ὁ μέγας Βασίλειος.	836.
* Λατινικὴ μετάφρασις εἰς τὴν Ἑξαήμερον τοῦ ἁγίου Βασιλείου.	869.
* Σχόλια τῶν ἐν τῇ Ἑξαήμερῳ ὁμιλιῶν τοῦ ἁγίου Βασιλείου λατινιστί.	969.

* Σχόλια εἰς τὰς ὁμιλίας τῶν ψαλμῶν λατινιστί.	1009.	* Διάφοροι γραφικαὶ ἀναγνώσεις εἰς τὴν 'Εξάημερον.	1131.
* Σχόλια εἰς τὸν κατὰ Εὐνομίου λόγον λατινιστί.	1027.	* Διάφοροι γραφικαὶ ἀναγνώσεις εἰς τὰς ὁμιλίας περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ περὶ παραδείσου.	1147.
* Σχόλια εἰς τὰ εἰς 'Ησαίαν ὑπομνήματα λατινιστί.	1071.	* Πίναξ πραγμάτων καὶ λέξεων λατ.	1156.
* Σχόλια καὶ ἐπιστασίαι ἐν τῇ 'Εξαημέρῳ λατινιστί.	1115.	* Πίναξ τῶν ἐν τῷ τριακοστῷ τόμῳ περιεχομένων λατινιστί.	1223.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τριακοστῷ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 31

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Προοίμιον λατινιστί.	9.	Κ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης.	525.
Ο Μ Ι Λ Ι Α Ι		ΚΑ'. Περὶ τοῦ μὴ προσηλωθῆναι τοῖς βιωτικοῖς, καὶ περὶ τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ ἐξωθεν τῆς Ἐκκλησίας.	540.
Α'. Περὶ Νηστείας.	164.	ΚΒ'. Πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἂν ἐξ ἐλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων.	564.
Β'. Περὶ Νηστείας.	185.	ΚΓ'. Εἰς τὸν ἅγ. μάρτυρα Μάμαντα.	589.
Γ'. Εἰς τὸ: «Πρόσεχε σαυτῷ».	197.	ΚΔ'. Κατὰ Σαβελλιανῶν, καὶ Ἀρείου, καὶ τῶν Ἀνομοίων.	600.
Δ'. Περὶ Εὐχαριστίας.	217.	Λ Σ Κ Η Τ Ι Κ Α	
Ε'. Εἰς τὴν μάρτυρα Ἰουλίτταν, καὶ εἰς τὰ λειπόμενα τῆς προλεχθείσης ὁμιλίας τῆς περὶ Εὐχαριστίας.	237.	Ἀσκητικὴ προδιατύπωσις.	620.
Ζ'. Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου: «Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω» καὶ περὶ πλεονεξίας.	261.	Λόγος ἀσκητικὸς, καὶ παραίνεσις περὶ ἀποταγῆς βίου, καὶ τελεώσεως πνευματικῆς.	625.
Ζ'. Πρὸς τοὺς πλουτοῦντας.	277.	Λόγος περὶ ἀσκήσεως, πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν.	648.
Η'. Ῥηθεῖσα ἐν λιμῷ καὶ αὐχμῷ.	304.	Προοίμιον περὶ κρίματος Θεοῦ.	653.
Θ'. Ὅτι οὐκ ἔστιν αἷτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.	329.	Περὶ πίστεως.	676.
Ι'. Κατὰ ὀργιζομένων.	353.	Π Θ Ι Κ Α	
ΙΑ'. Περὶ φθόνου.	372.	Πίναξ τῶν ῥηθικῶν τοῦ ἁγίου Βασιλείου.	692.
ΙΒ'. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Παροιμιῶν.	385.	Ο Ρ Ο Ι	
ΙΓ'. Προτρεπτικὴ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα.	424.	α'. Περὶ μετανοίας, καὶ τίς ὁ τῆς μετανοίας καιρὸς, καὶ περὶ τῶν ἰδιωμάτων αὐτῆς, καὶ περὶ τῶν καρπῶν αὐτῆς.	700.
ΙΔ'. Κατὰ μεθυόντων.	444.	β'. Περὶ τοῦ ἀμιγῆ παντός ἐναντίου, καὶ καθαρὸν εἶναι τὴν σπουδὴν τῶν εὐαρεστῆσαι τῷ θεῷ βουλομένων.	704.
ΙΕ'. Περὶ πίστεως.	464.		
ΙΣ'. Εἰς τὸ «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος».	472.		
ΙΖ'. Εἰς Βαρλαάμ μάρτυρα.	484.		
ΙΗ'. Εἰς Γόρδιον τὸν μάρτυρα.	489.		
ΙΘ'. Εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα μάρτυρας.	508.		

- γ'. Περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης, καὶ τίς ἡ ταύτης ἀπόδειξις. 705.
- δ'. Τίς ἡ εἰς Θεὸν τιμὴ, καὶ τίς ἡ ἀτιμία. 708.
- ε'. Περὶ τῆς εἰς ἀλλήλους ἀγάπης καὶ τῶν ταύτης ἰδιωμάτων. 708.
- ς'. Περὶ τοῦ δεῖν παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ ἐμολογίᾳ τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. 709.
- ζ'. Ὅτι μὴ ἀρκεῖ πρὸς σωτηρίαν ἡ ὁμολογία τοῦ Κυρίου τοῖς τὰς ἐντολάς αὐτοῦ παραβαίνουσι. 712.
- η'. Περὶ πίστεως καὶ πληροφορίας τῶν τοῦ Κυρίου ῥημάτων. 712.
- θ'. Περὶ γνώσεως ἢ ἀγνοίας τῶν ἐπιβαλλόντων ἡμῖν. 716.
- ι'. Τί τὸ τέλος τῆς ἁμαρτίας, καὶ τί τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ. 717.
- ια'. Περὶ κριμάτων Θεοῦ, καὶ τοῦ ἀπ' αὐτῶν φόβου. 720.
- ιβ'. Περὶ ἀθετήσεως καὶ ἀντιλογίας, ἢ ὑπακοῆς καὶ φυλακῆς τῶν τοῦ Θεοῦ θελημάτων. 721.
- ιγ'. Περὶ τῆς ἐν παντὶ καιρῷ ἐτοιμότητος καὶ ἀνυπερθέτου σπουδῆς τῶν πρὸς εὐαρέστησιν Θεοῦ σπουδαζόντων. 725.
- ιδ'. Περὶ τῆς ἐκάστου τῶν κατὰ μέρος κατορθουμένων εὐκαιρίας. 725.
- ιε'. Ὅτι μὴ δεῖ τοῖς ἄλλων κατορθώμασιν ἐπελπίζοντα, τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀμελεῖν. 728.
- ισ'. Περὶ τῶν οἰομένων ὠφελεῖσθαι τι ἐκ τοῦ συζῆν τοῖς καλοῖς καὶ εὐαρέστοις, καὶ ἑαυτοὺς μὴ κατορθούντων. 728.
- ιζ'. Πῶς δεῖ πρὸς τὸν παρόντα καιρὸν διατίθεσθαι. 728.
- ιη'. Περὶ τρόπου καὶ διαθέσεως τῶν περὶ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἐσπουδακότων. 729.
- ιθ'. Περὶ ἐμποδίζοντος καὶ ἐμποδιζομένου εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ. 733.
- κ'. Περὶ βαπτίσματος, καὶ τίς ὁ λόγος καὶ ἡ δύναμις τοῦ βαπτίσματος. 736.
- κα'. Περὶ κοινωνίας τοῦ σώματος, καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τίς ὁ ταύτης λόγος. 737.
- κε'. Πῶς ἀπαλλοτριούται τις Θεοῦ, καὶ διὰ τίνων οἰκειοῦται Θεῷ. 741.
- κγ'. Περὶ τῶν ἡττωμένων καὶ εἰς αὐτοὺς μισοῦσιν ἁμαρτήματα. 741.
- κδ'. Περὶ ψεύδους καὶ ἀληθείας. 744.
- κε'. Περὶ ἀργολογίας καὶ περὶ τῆς τῶν σπουδαίων λόγων οἰκονομίας. 744.

(ΚΑΚΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

- κς'. Περὶ τοῦ δεῖν κεχεῖσθαι πρῶτον μὲν ταῖς ἀπὸ τῶν Γραφῶν μαρτυρίαις εἰς σύστασιν τῶν παρ' ἡμῶν γινομένων ἢ λεγομένων, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ γνωριζομένοις. 744.
- κζ'. Περὶ τῆς πρὸς Θεὸν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους κατὰ δύναμιν ἐξομοιώσεως. 745.
- κη'. Περὶ τοῦ διακριτικὸν εἶναι περὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν ἐναντίων. 748.
- κθ'. Περὶ τοῦ, ποίῳ τρόπῳ τὸ ἐπάγγελμα ἑαυτῶν πιστούμεθα. 748.
- λ'. Περὶ τιμῆς ἀναθημάτων Θεοῦ. 748.
- λα'. Περὶ χρήσεως τῶν τοῖς ἁγίοις ἀφωρισμένων. 749.
- λβ'. Περὶ χρεῶν καὶ ἀποδόσεων. 749.
- λγ'. Περὶ σκανδαλιζόντων καὶ σκανδαλιζομένων. 749.
- λδ'. Περὶ τοῦ δεῖν ἕκαστον ἐν τῷ ἰδίῳ μέτρῳ τύπον τῶν καλῶν προκεισθαι τοῖς ἄλλοις. 753.
- λε'. Περὶ τῶν τὰ καλὰ φαυλιζόντων. 756.
- λς'. Περὶ τῆς εἰς τοὺς ἁγίους τιμῆς καὶ διαθέσεως. 756.
- λζ'. Περὶ τῶν ὀλίγα κατὰ δύναμιν προθυμουμένων. 757.
- λη'. Ὅπως χρὴ δεξιῶσθαι. 757.
- λη'. Περὶ τῆς ἐν τοῖς σκανδαλοῖς στερότητος. 760.
- μ'. Περὶ ἑτεροδιδασκαλούντων. 760.
- μα'. Περὶ ἐκκοπῆς τῶν σκανδαλιζόντων, καὶ φειδούς τῶν ἀσθενεστέρων. 760.
- μβ'. Περὶ τοῦ τὸν Κύριον ἐπὶ τῷ πληρῶσαι τὸν νόμον ἐληλυθέναι. 761.
- μγ'. Περὶ διαφορᾶς ἐντολῶν τοῦ νόμου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. 761.
- μδ'. Ὅτι ἐλαφρὸν τὸ τοῦ Κυρίου φορτίον, βαρεῖα δὲ ἡ ἁμαρτία. 764.
- με'. Περὶ ἰσοτιμίας καὶ ταπεινοφροσύνης. 764.
- μς'. Περὶ σπουδῆς κατορθωμάτων. 765.
- μζ'. Περὶ πλούτου καὶ πτωχείας, καὶ τῶν τούτοις παρεπομένων. 768.
- μη'. Περὶ τῆς εἰς τοὺς ἀδελφοὺς εὐποιίας, καὶ τῆς διὰ ταύτην ἐργασίας. 768.
- μθ'. Περὶ τοῦ δικαζομένου καὶ ἐκδικουμένου ἑαυτὸν, ἢ καὶ ἕτερον. 773.
- ν'. Περὶ εἰρήνης καὶ εἰρηνοποιίας. 776.
- να'. Ποταπὸς ὀφείλει εἶναι ὁ τὸν πλησίον διορθοῦσθαι πειρώμενος. 776.

- νδ'. Περὶ τῆς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι λύπης, καὶ ὅπως αὐτοῖς συντυγχάνειν χρή· καὶ πότε αὐτοὺς ἀποστρέφασθαι, ἢ πότε προσδέεσθαι. 776.
- νγ'. Τί τὸ κρίμα τῶν ἐφ' οἷς ἔδοξαν ἀδικεῖσθαι μνησικακούντων. 780.
- νδ'. Περὶ τοῦ κρίνειν καὶ διακρίνεσθαι. 780.
- νε'. Περὶ διαθέσεως καὶ ὁμολογίας τῶν τοῦ Θεοῦ χαρισμάτων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς εὐχαριστίας. 781.
- νς'. Περὶ προσευχῆς, καὶ πότε, καὶ τί, καὶ πῶς, καὶ ὑπὲρ τίνος προσεύχεσθαι δεῖ. 784.
- νζ'. Περὶ τῆς ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν ἐπαρσεως. 788.
- νη'. Περὶ κτήσεως χαρισμάτων Θεοῦ, καὶ μεταδόσεως. 788.
- νθ'. Περὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀνθρωπίνης. 792.
- ξ'. Περὶ διαφορᾶς χαρισμάτων Θεοῦ, καὶ συμφωνίας τῶν ἐν τούτοις ὑπερχόντων, ἢ ὑποβεβηκότων. 793.
- ξα'. Περὶ τῆς ὡς ἐν ἀνθρώποις εὐτελείας τῶν ὑποδεχομένων τὴν τοῦ Θεοῦ χάριν. 796.
- ξβ'. Περὶ πειρασμῶν, καὶ πότε μὲν ὑπαναχωρεῖν δεῖ, πότε δὲ ἐνίστασθαι, καὶ πῶς τοῖς ἐναντίοις ἀπαντᾶν. 796.
- ξγ'. Περὶ δειλίας καὶ θάρρους ἐν ταῖς περιστάσεσι. 800.
- ξδ'. Περὶ χαρᾶς τῆς ἐν τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ παθήμασιν. 801.
- ξε'. Ὅπως δεῖ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τέλει προσεύχεσθαι. 804.
- ξς'. Περὶ τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τοὺς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγωνιζομένους, καὶ περὶ τῶν τούτοις συναγωνιζομένων. 804.
- ξζ'. Περὶ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀποθνήσκουσι λυπουμενων. 805.
- ξη'. Περὶ διαφορᾶς τοῦ παρόντος αἰῶνος καὶ τοῦ μέλλοντος. 805.
- ξθ'. Περὶ τῶν ὁμοῦ καὶ κατὰ συνάφειαν ἀπαγορευομένων ὑπὸ τῆς Γραφῆς, ἢ ἐγκρινομένων. 808.
- ο'. Περὶ τῶν τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἐγχειριζομένων, καὶ πότε, καὶ τίνες, καὶ τί διδάσκειν, καὶ πῶς ἑαυτοὺς προκατορθοῦν τοὺς τοιούτους χρή· καὶ ὅπως ἐν τῷ κηρύγματι παρρησιαζέσθαι, καὶ πῶς ἐπιμελεῖσθαι τῶν πεπιστευμένων, καὶ ποῖα διαθέσει, καὶ περὶ ποῖα τῶν σπουδασμάτων προηγουμένης

- καταγίνεσθαι· καὶ ὅπως καθαρεύειν ἀπὸ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρεπομένων ἐλαττωμάτων, καὶ ἐπὶ ποῖον ἄγειν μέτρον τοὺς διδασκομένους, καὶ πῶς ἐνάγειν τοὺς ἀντιδιατεθεμένους, καὶ τίνα τρόπον εἶχειν τοὺς διὰ φόβον παραιτούμενους, καὶ πῶς ἀναχωρεῖν τῶν δι' ἀγνωμοσύνην μὴ καταδεχομένων· καὶ πῶς τινες χειροτονεῖν ἢ ἀποβάλλειν τοὺς κεχειροτονημένους· καὶ ὅτι χρή τῶν προεστώτων ἕκαστον ὑπεύθυνον ἑαυτὸν ἡγεῖσθαι, καὶ τοῖς πεπιστευμένοις αὐτῷ εἰς τὴν περὶ ὧν ποιεῖ καὶ λέγει πληροφορίαν, 816.
- οα'. Περὶ τῶν κατὰ συνάφειαν ἐπὶ τοῖς προεστώσι διατεταγμένων. 845.
- οβ'. Ὅπως δεῖ τοὺς διδασκομένους διακρίνειν τοὺς πνευματικοὺς τῶν διδασκάλων ἀπὸ τῶν μὴ τοιούτων, καὶ ὅπως πρὸς αὐτοὺς διατίθεσθαι, ἢ τὰ παρ' αὐτῶν δέχεσθαι. 845.
- ογ'. Περὶ τῶν ἐν γάμῳ. 849.
- οδ'. Περὶ χηρῶν. 853.
- οε'. Περὶ δούλων καὶ δεσποτῶν. 856.
- ος'. Περὶ τέκνων καὶ γονέων. 857.
- οζ'. Περὶ παρθένων. 857.
- οη'. Περὶ στρατευομένων. 857.
- οθ'. Περὶ ἀρχόντων καὶ ὑπηκόων. 860.
- π'. Ποταποὺς εἶναι βούλεται καθόλου ὁ λόγος τοὺς χριστιανοὺς, καὶ ποταποὺς τοὺς προεστώτας (α). 860.
- Λόγος ἀσκητικός. 869.
- Λόγος ἀσκητικός ἕτερος (ἢ ὑποτύπωσις ἀσκήσεως, καὶ πρόλογος, ἐν ᾧ τίς ὁ σκοπὸς τῆς ἀσκήσεως). 884.
- Ὅροι κατὰ πλάτος πρὸς τοὺς κατὰ Θεὸν τὸ ἀσκεῖν προελομένους. Προοίμιον. 889.
- Ὅροι κατὰ πλάτος κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. 905—1052.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΠΛΑΤΟΣ ΟΡΩΝ

- α'. Περὶ τάξεως καὶ ἀκολουθίας τῆς ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου. 905.

(α) Τὰ ἠθικὰ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλεῖου συγκείμενα ἐξ ὧρων ὀγδοήκοντα, καὶ ἐκ κεφαλαίων ἑκατὸς ὅρος, ἀπάνθισμά εἰσιν ἐκ μόνης τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἐν τέλει δὲ ἑκάστου κεφαλαίου, ἢ ὅρου, ὑποτίθεται καὶ αἱ θεότοποι παραίνεσις τοῦ Θεοῦ καὶ ἑνὸς μεγάλου Πατρὸς ἡμῶν. (Σημ. Σ.)

- ε'. Περὶ τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης, καὶ ὅτι κατὰ φύσιν ἐν ἀνθρώποις ἢ πρὸς τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου ῥοπή καὶ δύναμις. 908.
- γ'. Περὶ τῆς εἰς τὸν πλησίον ἀγάπης. 916.
- δ'. Περὶ φόβου Θεοῦ. 920.
- ε'. Περὶ τοῦ κατὰ διάνοιαν ἀμετεωρίστου. 920.
- ς'. Ὅτι ἀναγκαῖον τὸ ἰδιάζειν. 925.
- ζ'. Περὶ τοῦ δεῖν τοῖς ὁμόφροσι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πρὸς Θεὸν εὐαρεστίσεως συζῆν· καὶ ὅτι δύσκολον ὁμοῦ καὶ ἐπικίνδυνον τὸ μονάζειν. 928.
- η'. Περὶ ἀποταγῆς. 933.
- θ'. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν τοῖς κατὰ σάρκα ἀγνώμοσιν οἰκείοις προσαφιέναι τὰ ἑαυτῶ διαφέροντα. 941.
- ι'. Περὶ τοῦ τίνας δεῖ τῶν προσιόντων τῇ κατὰ Θεὸν ζωῇ προσδέχεσθαι, καὶ πότε ἢ πῶς. 944.
- ια'. Περὶ δούλων. 948.
- ιβ'. Ὅπως χρὴ τοὺς ἐν συζυγίᾳ προσδέχεσθαι. 948.
- ιγ'. Ὅτι χρήσιμον τοῖς εἰσαγομένοις καὶ τὸ διὰ σιωπῆς γυμνάσιον. 949.
- ιδ'. Περὶ τῶν ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ καθομολογησάμενων, εἴτα τὴν ὁμολογίαν ἀθετεῖν ἐπιχειρούντων. 949.
- ιε'. Ἀπὸ ποίας ἡλικίας ἐπιτρέπειν χρὴ καθομολογεῖν ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, καὶ τὴν τῆς παρθενίας ὁμολογίαν πότε βεβαίαν ἡγεῖσθαι. 952.
- ισ'. Εἰ ἀναγκαῖον τὸ ἐγκρατεῦσθαι τῷ μέλλοντι εὐσεβῶς ζῆν. 957.
- ιζ'. Ὅτι δεῖ καὶ γέλωτος ἐγκρατῶς ἔχειν. 961.
- ιη'. Ὅτι δεῖ πάντων τῶν παρατιθεμένων ἡμῖν ἀπογεύεσθαι. 965.
- θ'. Τί τὸ μέτρον τῆς ἐγκρατείας. 969.
- κ'. Τίς ὁ τρόπος τῆς ἐν βρώμασι δεξιώσεως. 969.
- κα'. Πῶς δεῖ περὶ τὰς καθέδρας καὶ τὰς κατακλίσεις ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀρίστων ἢ δείπνων ἔχειν. 976.
- κβ'. Τί τὸ πρέπον ἐνδυμα τῷ χριστιανῷ. 977.
- κγ'. Περὶ τῆς ζώνης. 981.
- κδ'. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς μετ' ἀλλήλων διαγωγῆς. 981.
- κε'. Ὅτι φοβερόν τὸ κρίμα τῷ προσεστώτι μὴ ἐλέγχοντι τοὺς ἀμαρτάνοντας. 984.
- κς'. Περὶ τοῦ πάντα καὶ τὰ κρυπτά τῆς καρδίας ἀνατίθεσθαι τῷ προσεστώτι. 985.
- κζ'. Ὅτι δεῖ καὶ τὸν προσεστώτα ὑπομιμνήσκεισθαι παρὰ τῶν προσχόντων ἐν τῇ ἀδελφότητι, εἴ ποτε σφαλῇ. 988.
- κη'. Πῶς χρὴ διακεῖσθαι τοὺς πάντας περὶ τὸν ἀπειθῆ. 988.
- κθ'. Περὶ τοῦ μετὰ ἐπάρσεως ἢ γογγυσμοῦ ἐργαζομένου. 989.
- λ'. Ποταπῇ διαθέσει χρὴ τῶν ἀδελφῶν ἐπιμελεῖσθαι τοὺς προσεστώτας. 992.
- λα'. Ὅτι δεῖ καταδέχεσθαι τὴν παρὰ τοῦ προσεστώτος ὑπηρεσίαν. 993.
- λβ'. Πῶς δεῖ πρὸς τοὺς κατὰ σάρκα οἰκείου διακεῖσθαι. 993.
- λγ'. Τίς ὁ τρόπος τῆς πρὸς τὰς ἀδελφὰς συντυχίας. 997.
- λδ'. Ποταποὺς χρὴ εἶναι τοὺς τὰ πρὸς τὴν χρείαν οἰκονομοῦντας ἐν τῇ ἀδελφότητι. 1000.
- λε'. Εἰ χρὴ ἐν τῇ αὐτῇ κώμῃ πλείονας ἀδελφότητας συγκροτεῖσθαι. 1004.
- λς'. Περὶ τῶν ἀναχωρούντων ἀπὸ ἀδελφότητος. 1008.
- λζ'. Εἰ δεῖ προφάσει τῶν προσευχῶν καὶ τῆς ψαλμωδίας ἀμελεῖν τῶν ἔργων, καὶ ποῖοι καιροὶ τῆς προσευχῆς ἐπιτήδριοι, καὶ πρῶτον, εἰ χρὴ ἐργάζεσθαι. 1009.
- λη'. Ποῖαι τέχναι τῷ ἐπαγγέλματι ἡμῶν ἀρμόζουσιν. 1016.
- λθ'. Πῶς χρὴ ποιεῖσθαι τῶν ἐκ τῆς ἐργασίας τὴν διάπρασιν, καὶ πῶς ἀποδμεῖν. 1017.
- μ'. Περὶ τῶν ἐν συνόδοις πραγματειῶν. 1020.
- μα'. Περὶ αὐθεντίας καὶ ὑπακοῆς. 1021.
- μβ'. Ποίῳ σκοπῷ καὶ ποίᾳ διαθέσει ἐργάζεσθαι δεῖ τοὺς ἐργαζομένους. 1024.
- μγ'. Ὅποιους εἶναι χρὴ τοὺς προσεστώτας, καὶ πῶς ἄγειν τοὺς συνόντας. 1028.
- μδ'. Τίσιν ἐπιτρέπειν χρὴ τὰς ἀποδημίας· καὶ πῶς ἐπανιόντας αὐτοὺς ἀνακρίνειν. 1029.
- με'. Ὅτι χρὴ μετὰ τὸν προσεστώτα καὶ ἄλλον εἶναι τινα τὸν δυνάμενον ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἀσχολίᾳ ἐκείνου τῶν ἀδελφῶν ἐπιμελεῖσθαι. 1032.
- μς'. Περὶ τοῦ μὴ συγκρύπτειν ἀμαρτήματα ἀδελφῷ, ἢ ἑαυτῷ. 1036.
- μζ'. Περὶ τῶν μὴ καταδεχομένων τὰ παρὰ τοῦ προσεστώτος τυπούμενα. 1036.
- μη'. Ὅτι οὐ δεῖ περιεργάζεσθαι τὰς οἰκονο-

- μίας τοῦ προσετώτος, τῷ δὲ ἰδίῳ προσέ-
χειν ἔργῳ. 1037.
μθ'. Περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐν τῇ ἀδελφό-
τητι. 1037.
ν'. Πῶς χρὴ ἐπιτιμᾶν τὸν προσετώτα. 1040.
να'. Πῶς δεῖ διορθοῦσθαι τὸ πλημμέλημα τοῦ
ἡμαρτηκότου. 1040.
νε'. Μετὰ ποίας διαθέσεως καταδέχεσθαι δεῖ;
τὰ ἐπιτίμια. 1041.
νγ'. Πῶς οἱ τῶν τεχνῶν διδάσκαλοι διορθώ-
σονται τοὺς παῖδας πταίνοντας. 1041.
νδ'. Περὶ τοῦ δεῖν τοὺς προσετώτας τῆς ἀδελ-
φότητος ἀλλήλους τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἀνατί-
θεσθαι. 1044.
νε'. Εἰ τοῖς ἐκ τῆς ἱατρικῆς κεχρησθαι κατὰ
σκοπὸν ἐστὶν εὐσεβείας. 1044.

Ὅ ρ ο ι κ α τ' ἐ π ι τ ο μ ή ν. Κ α τ' ἐ ρ ω -
τ η σ ι ν κ α ι ἀ π ό κ ρ ι σ ι ν. 1080-1305.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΤΩΝ
ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ

- α'. Εἰ ἐξεστὶν ἢ συμφέρει τινὶ ἑαυτῷ ἐπιτρέ-
πειν, καὶ ποιεῖν ἢ λέγειν ἃ νομίζει καλὰ,
ἀνευ τῆς μαρτυρίας τῶν θεοπνεύστων Γρα-
φῶν. 1080.
β'. Ποίαν ὁμολογίαν ἀπαιτεῖσθαι δεῖ παρ' ἄλ-
λῆλων τοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ζῆν κατὰ Θεὸν
βουλομένους. 1081.
γ'. Τὸν ἁμαρτάνοντα πῶς ἐπιστρέψομεν, ἢ μὴ
ἐπιστρέφοντα πῶς ἔχειν χρὴ. 1084.
δ'. Ἐάν τις καὶ εἰς τὰ μικρὰ ἁμαρτήματα στε-
νοχωρῇ τοὺς ἀδελφοὺς, λέγων, ὅτι ὀφείλετε
μετανοῆσαι, μήποτε καὶ αὐτὸς ἀσπλαγχνός
ἐστί, καὶ τὴν ἀγάπην καταλύει. 1084.
ε'. Πῶς ὀφείλει τις μετανοῆσαι ἐφ' ἑκάστῳ
ἁμαρτήματι, καὶ ποίους ἐπιδείξασθαι καρ-
ποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας. 1085.
ς'. Ὁ λόγῳ ὁμολογῶν μετανοεῖν, τὸ δὲ ἁμάρ-
τημα μὴ διορθούμενος, τίς ἐστίν. 1085.
ζ'. Τί τὸ κρίμα τῶν ἐκδικούντων τοὺς ἁμαρ-
τάνοντας. 1085.
η'. Τὸν μετανοοῦντα γνησίως πῶς προσδέχε-
σθαι χρὴ. 1088.
θ'. Πρὸς τὸν ἀμετανόητα ἁμαρτάνοντα πῶς
διατεθῶμεν. 1088.

- ι'. Ψυχὴ ἐν ἁμαρτίαις πολλαῖς ταλαιπωρήσασα
μετὰ ποταποῦ φόβου καὶ ποταπῶν δα-
κρύων ὀφείλει ἀναχωρῆσαι τῶν ἁμαρτημά-
των· καὶ μετὰ ποίας ἐλπίδος καὶ διαθέσεως
προσελθεῖν τῷ Θεῷ. 1088.
ια'. Πῶς κατορθοῖ τις τὸ μῖσος πρὸς τὰ ἁμαρ-
τήματα. 1089.
ιβ'. Πῶς πληροφορηθῇ ἡ ψυχὴ, ὅτι ἀφῆκεν αὐτῇ
ὁ Θεὸς τὰ ἁμαρτήματα. 1089.
ιγ'. Εἰ χρὴ τὸν μετὰ τὸ βάπτισμα ἐξαμαρτή-
σαντα ἀπογινώσκειν τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας,
ἐν πλήθει κακῶν εὐρεθέντα· ἢ ἕως ποίου μέ-
τρου ἁμαρτιῶν ἐπελπίζειν χρὴ τῇ τοῦ Θεοῦ
φιλάνθρωπίᾳ διὰ τῆς μετανοίας. 1089.
ιδ'. Ἐκ ποίων καρπῶν ὀφείλει δοκιμάζεσθαι ἡ
ἀληθὴς μετάνοια. 1092.
ιε'. Τί ἐστὶ τὸ, «Ποσάκις ἁμάρτη εἰς ἐμὲ ὁ
ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ;» Καὶ ἐπὶ
ποίοις ἐμὸν ἐστὶν ἀφιέναι. 1092.
ισ'. Διὰ τί ποτὲ μὲν ἡ ψυχὴ καὶ μὴ σπουδάζου-
σα, αὐτομάτως σχεδὸν ὡς ἐμπεσόντος πό-
νου, κατανύσσεται· ποτὲ δὲ ἀπονός οὕτως
ἐστίν, ὡς καὶ βιαζομένη κατανυγῆναι μὴ
δύνασθαι; 1092.
ιζ'. Ἐάν τις κατὰ νοῦν μνημονεύσῃ τοῦ φαγεῖν,
εἴτα καταγνῶ ἑαυτοῦ, εἰ καὶ οὗτος ὡς με-
ριμνήσας ἐγκληθῇσεται. 1093.
ιθ'. Εἰ χρὴ ἐν ἀδελφότητι τῷ ἐξαμαρτήσαντι
ποτε φροντίδα τινὰ ἐγχειρίζειν μετὰ πολ-
λὴν ἀσκησιν· καὶ εἰ χρὴ, ποίαν ταύτην. 1093.
ιθ'. Ἐάν τις ὑποπτεύηται ἐπὶ ἁμαρτήματι,
προφανῶς δὲ τοῦτο μὴ ποιῇ, εἰ δεῖ αὐτῷ
ἐπιτηρεῖν, ἵνα καὶ ἐφευρεθῇ ὁ ὑποπτεύε-
ται. 1096.
κ'. Εἰ χρὴ τὸν ἐν ἁμαρτίαις ἐξετασθέντα φεύ-
γειν τὴν πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους κοινωνίαν,
ἢ καὶ πρὸς τοὺς κακῶς ζῶντας διακρίνε-
σθαι. 1096.
κα'. Πόθεν ὁ μετεωρισμὸς καὶ οἱ διαλογισμοί·
καὶ πῶς αὐτοὺς διορθωσόμεθα. 1097.
κε'. Πόθεν αἱ νυκτεριναὶ φαντασίαι αἱ ἀπρεπεῖς
γίνονται. 1097.
κγ'. Ἔως ποίων ῥημάτων ἡ ἀργολογία κρί-
νεται. 1097.
κδ'. Τί ἐστὶ λοιδορία. 1100.
κε'. Τί ἐστὶ καταλαλιά. 1100.
κς'. Ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, ἢ ἀκούων κατα-

- λαλοῦντος καὶ ἀνεχόμενος, τίνας ἐστὶν ἄξιος. 1101.
- κζ'. Ἐὰν δὲ τοῦ προεστῶτος καταλαλήσῃ, πῶς αὐτῷ προσέξομεν. 1101.
- κη'. Ἐάν τις θρασυτέρῳ φωνῇ καὶ ῥήμασι θρασέσιν ἀποκρίνηται τινι, καὶ ὑπαμνησθεὶς λέγῃ, ὅτι οὐδὲν πονηρὸν ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ, εἰ δεῖ αὐτῷ πιστεῦσαι. 1101.
- κθ'. Ποίῳ τρόπῳ δυνήθῃ τις μὴ ὀργίζεσθαι. 1101.
- λ'. Πῶς ἐκκόφομεν τὸ πάθος τῆς ἐπιθυμίας τῆς κακῆς. 1104.
- λα'. Εἰ καθόλου γελαῖν οὐκ ἔξεστιν. 1104.
- λβ'. Ὁ ἀκαίρος καὶ ἄμετρος νυσταγμὸς πόθεν, καὶ πῶς αὐτὸν ἀποθώμεθα. 1104.
- λγ'. Πῶς ἐλέγχεται ὁ ἀνθρωπάρεσκος. 1104.
- λδ'. Πῶς φύγῃ τις τὸ πάθος τῆς ἀνθρωπαρεσκείας, καὶ τὸ περιβλέπεσθαι τοὺς παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπαίνους. 1105.
- λε'. Πῶς γνωρίζεται ὁ ὑπερήφανος, καὶ πῶς θεραπεύεται. 1105.
- λς'. Εἰ χρὴ τιμὴν ἐπιζητεῖν. 1105.
- λζ'. Ὁ ὀκνηρὸς πρὸς τὴν ἐντολὴν ποίῳ τρόπῳ σπουδὴν δυνήθῃ ἀναλαβεῖν. 1108.
- λη'. Ἐὰν ἐπιταχθῇ ἀδελφὸς, καὶ ἀντεῖπῃ, ὅσῃρον δὲ ἑαυτῷ ἀπέλθῃ. 1108.
- λθ'. Ἐὰν δὲ ὑπακούσας τις γογγύσῃ. 1108.
- μ'. Ἐὰν ἀδελφὸς ἀδελφὸν λυπήσῃ, πῶς ὀφείλει διορθώσασθαι. 1108.
- μα'. Ἐὰν δὲ μὴ ἀνέχῃται ἀπολογίσασθαι ὁ λυπήσας. 1109.
- μβ'. Ἐὰν δὲ, ἀπολογουμένου τοῦ λυπήσαντος, μὴ θέλῃ διαλλαγῆναι ὁ λυπηθεὶς. 1109.
- μγ'. Πῶς ὀφείλει τις προσέχειν τῷ εἰς προσευχὴν ἐξυπνίζοντι. 1109.
- μδ'. Ἐὰν δὲ στυγνάσῃ ὁ ἐξυπνισθεὶς ἢ καὶ ὀργισθῇ, τίνας ἐστὶν ἄξιος. 1109.
- με'. Περὶ τοῦ ἀμελοῦντος τῆς γνώσεως τῶν τοῦ Θεοῦ θελημάτων, ἵνα μὴ πλέον κολασθῇ, ὥς γνοὺς καὶ μὴ ποιήσας. 1112.
- μς'. Εἰ ὁ ἐτέρου ἀνεχόμενος εἰς τὸ ποιῆσαι ἁμαρτίαν, ἐνοχὸς ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας. 1112.
- μζ'. Εἰ δεῖ τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἐφησυχάζειν. 1113.
- μκ'. Ἡ πλεονεξία μέχρι τίνας κρίνεται. 1116.
- μθ'. Τί ἐστὶ τὸ περπερεύεσθαι. 1116.
- ν'. Ἐάν τις τὰ μὲν πολυτελέστερα τῆς ἐσθῆτος ἀπωθῇται, αὐτὸ δὲ τὸ εὐτελές, εἴτε ἱμάτιον, εἴτε ὑπόδημα, οἷονεὶ θέλῃ ἵνα πρέπῃ αὐτῷ, εἰ ἁμαρτάνει, ἢ ποῖον πάθος νοσεῖ. 1116.
- να'. Τί ἐστὶ βρῦα. 1117.
- νβ'. Τίς ὁ κενόδοξος, καὶ τίς ὁ ἀνθρωπάρεσκος. 1117.
- νγ'. Τίς ἐστὶν ὁ μολυσμὸς τῆς σαρκὸς, καὶ τίς ὁ μολυσμὸς τοῦ πνεύματος; καὶ πῶς αὐτῶν καθαρῆσομεν ἢ τίς ὁ ἁγιασμὸς; καὶ πῶς αὐτὸν κτησόμεθα. 1117.
- νδ'. Τί ἐστὶ φιλαυτία, καὶ πῶς γνωρίσει ἑαυτὸν ὁ φίλαυτος. 1120.
- νε'. Ποία διαφορὰ πικρίας, καὶ θυμοῦ, καὶ ὀργῆς, καὶ παροξυσμοῦ. 1120.
- νς'. Τίς ἐστὶν ὁ ὑψηλόφρων, καὶ τίς ὁ ἀλαζών, καὶ τίς ὁ ὑπερήφανος; τίς δὲ ὁ τετυφωμένος καὶ ὁ πεφυσιωμένος. 1120.
- νζ'. Ἐάν τις ἐλάττωμα ἔχῃ ἀδιόρθωτον, καὶ συνεχέστερον καταγινωσκόμενος βλάπτεται, εἰ συμφέρει μᾶλλον ἐπαφιέναι αὐτῷ. 1121.
- νη'. Ὁ κατ' ἐπιτήδευσιν ψευδόμενος κρίνεται μόνον; ἢ καὶ ὁ κατ' ἀγνοίαν τι παρὰ τὸ ἀληθές ἀπολύτως φθεγγόμενος; 1121.
- νθ'. Ἐὰν ἐνθυμηθῇ τις μόνον ποιῆσαι τι, καὶ μὴ ποιήσῃ, εἰ καὶ οὗτος ὡς ψεύστης κρίνεται. 1121.
- ξ'. Ἐάν τις προληφθεὶς ὀρίσῃ τι πρᾶξαι τῶν μὴ ἀρεσκόντων Θεῷ, τί χρὴ μᾶλλον, ἀνατρέψαι τὸ κακῶς ὀρισθὲν, ἢ φόβῳ τοῦ ψεύδους τελέσαι τὴν ἁμαρτίαν. 1122.
- ξα'. Ἐάν τις μήτε ἐργάζεσθαι δύνηται, μήτε τοὺς ψαλμοὺς μαθεῖν βούληται, τί χρὴ αὐτῷ ποιῆσαι. 1124.
- ξβ'. Τί ἐὰν ποιήσῃ τις, ὥς κρύψας τὸ τάλαντον, κατακρίνεται. 1124.
- ξγ'. Τί ἐὰν ποιήσῃ τις, κατακρίνεται, ὥς ἐκείνοι οἱ γογγύσαντες κατὰ τῶν ἐσχάτων. 1124.
- ξδ'. Τί ἐστὶ τὸ σκανδαλίσαι, καὶ πῶς αὐτὸ φυλαξόμεθα. 1125.
- ξε'. Πῶς τὴν ἀλτῆειαν ἐν ἀδικίᾳ τις κατέχει. 1129.
- ξς'. Τί ἐστὶν ἐρις καὶ τί ἐστὶν ἐριθεία. 1129.
- ξζ'. Τί ἐστὶν ἀκαθαρσία, καὶ τί ἐστὶν ἀσέλγεια. 1129.
- ξη'. Τί ἴδιον θυμοῦ, καὶ τί ἴδιον ἀγανακτίσεως εὐλόγου. 1129.
- ξθ'. Τὸν μὴ ἐλαττον ἐσθίοντα τῶν λοιπῶν, μήτε σῶμα ἔχοντα κατερριμμένον, μήτε ἐμπνηθῇ

- γνωριζόμενον, ἀδυναμίαν δὲ πρὸς τὸ ἔργον
ὀδυρόμενον, πῶς δεῖ μετέρχεσθαι. 1132.
- ο'. Τὸν παρχρῶμενον τοῖς ἱματίοις, ἢ τοῖς
ὑποδήμασι πῶς δεῖ μετέρχεσθαι. 1100.
- οα'. Εἰσὶ τινες οἱ πρὸ τοῦ πλείονος τὸ ἡδύτε-
ρον τῶν ἐδεσμάτων ἐπιζητοῦντες· ἄλλοι δὲ
τὸ πλεῖον μᾶλλον ἢ τὸ ἡδὺ διὰ τὸν κόρον
θέλουσι· πῶς οὖν ἀμφοτέρους πληροφορεῖν
χρή. 1132.
- οβ'. Περὶ τοῦ ἐν ἐδελφότητι ἀσέμνως περὶ τὴν
μετάληψιν ἀναστρεφομένου, καὶ λαβρότερον
ἐσθίουτος. 1133.
- ογ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐν ἐπιθυμίᾳ τῆς τοῦ ἀδελφοῦ
διορθώσεως ἐλέγχοντος τὸν ἁμαρτάνοντα,
ἀλλ' ἐν πάθει τῆς ἑαυτοῦ ἐκδικήσεως. 1133.
- οδ'. Περὶ τῶν ἐξερχομένων ἐκ τῆς ἀδελφότη-
τος, καὶ μονήρῃ βίῳ ζῆν προαιρουμένων. 1133.
- οε'. Εἰ παντὸς ἁμαρτήματος, εἴτε κατὰ νοῦν,
εἴτε κατὰ λόγον, εἴτε κατὰ πράξιν, τὸν
Σατανᾶν αἴτιον λέγειν δεῖ. 1133.
- ος'. Εἰ χρή οἰκονομία δῆθεν χρησίμου τινὸς
ψεύδεσθαι. 1136.
- οζ'. Τί ἐστὶ δόλος, καὶ τί ἐστὶ κακοήθεια. 1137.
- οη'. Ἐφευρεταὶ κακῶν τίνες εἰσὶ. 1137.
- οθ'. Ἐάν τις συνεχῶς ἑαυτοῦ ἐπιλαμβάνηται,
ὅτι σκληρῶς προσφέρεται τῷ ἀδελφῷ, πῶς
διορθωθήσεται. 1137.
- π'. Πόθεν συμβαίνει τὸ ὥσπερ τῇ διανοίᾳ ἐπι-
λείπειν λογισμοὺς ἀγαθοὺς καὶ μερίμνας
ἀρεσκούσας τῷ Θεῷ, καὶ πῶς, ἵνα μὴ τοῦτο
πάσχωμεν. 1137.
- πα'. Εἰ χρή ἴσως ἐπιτιμᾶν τοῖς εὐλαβέσι καὶ
τοῖς ἀδιαφόροις. 1140.
- πε'. Ἐὰν συμβῇ τὴν πρεσβυτέραν ἁμαρτῆσαι
τὸ αὐτὸ τῇ νεωτέρᾳ, εἰ τῷ αὐτῷ ὑπόκειται
ἐπιτιμία. 1151.
- πγ'. Ἐάν τις, πολλὰ κατορθῶν, ἐν ἐνὶ μόνῳ
διαπταίῃ, πῶς αὐτὸν παρέλθωμεν. 1141.
- πδ'. Περὶ τοῦ ἡθος ἔχοντος θορυβοποιὸν καὶ
ταραχῶδες. 1141.
- πε'. Εἰ χρή ἔχειν τι ἴδιον ἐν ἀδελφότητι. 1144.
- πς'. Ἐὰν δὲ λέγῃ τις, ὅτι οὔτε λαμβάνω παρὰ
τῆς ἀδελφότητος, οὔτε δίδωμι, ἀλλὰ τοῖς
ἐμοῖς ἀρκοῦμαι, τί πρὸς τοῦτον παραφυλά-
ζομεν. 1144.
- πζ'. Εἰ ἐξεστὶν ἐκάστω τὸ παλαιὸν ἱμάτιον αὐ-
τοῦ ἢ ὑπόδημα δοῦναι ὅπου θέλει, εἰς ἐν-
τολήν. 1144.
- πη'. Τίς ἡ μέριμνα ἢ βιωτική. 1144.
- πθ'. Ἐπειδὴ γέγραπται: «Αὐτὸν ψυχῆς ἀν-
δρὸς ὁ ἴδιος πλοῦτος» ἡμῖν δὲ οὐ παρεχώ-
ρησε τοῦτο· τί ποιήσομεν; 1144.
- ιγ'. Εἰ ἐξεστὶ νυκτερινὸν ἱμάτιον ἔχειν, εἴτε
τρίχινον εἴτε ἀλλοῖον. 1145.
- ιγ'. Ἐὰν ἀδελφός, ἴδιον οὐκ ἔχων οὐδὲν, αἰτη-
θῇ παρὰ τινος αὐτὸ δ φορεῖ, τί ὀφείλει ποι-
ῆσαι, μάλιστα δὲ ἐὰν γυμνὸς ᾖ ὁ αἰτή-
σας. 1145.
- ιβ'. Τοῦ Κυρίου προστάσσοντος πωλεῖν τὰ ὑ-
πάρχοντα, τί διανοούμενον χρή τοῦτο
ποιεῖν. 1145.
- ιγ'. Τὸν ἅπαξ ἀποκτησάμενον, καὶ ἴδιον μηδὲν
ἔχειν ἐπαγγειλάμενον, ποῖα διανοία κεχρη-
σθαι δεῖ τοῖς πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίοις, οἷον
ἐσθῆτι καὶ τροφῇ. 1148.
- ιδ'. Περὶ τοῦ καταλιπόντος φόρους, καὶ ἀδελ-
φότητι προσελθόντος. 1148.
- ις'. Εἰ συμφέροι τοῖς ἄρτι προσερχομένοις εὐθὺς
τὰ ἀπὸ τῶν Γραφῶν ἐκμανθάνειν. 1148.
- ις'. Εἰ δεῖ παντὶ τῷ βουλομένῳ ἐπιτρέπειν
γράμματα μανθάνειν, ἢ ἀναγνώσασαι προ-
σχεῖν. 1149.
- ιζ'. Ἐὰν λέγῃ τις θέλω παρ' ὑμῖν ὀλίγον χρό-
νον ὠφελθῆναι, εἰ δεῖ αὐτὸν προσδέχε-
σθαι. 1149.
- ιη'. Ποταπὸν φρόνημα ὀφείλει ἔχειν ὁ προεστὼς,
ἐν οἷς ἐπιτάσσει, ἢ διατάσσεται. 1149.
- ιβ'. Ποταπῇ διαθέσει δεῖ ἐπιτιμᾶν τὸν ἐπιτι-
μῶντα. 1152.
- ρ'. Τοὺς ἐξωθεν ἐρχομένους καὶ προσαιτούντας
πῶς ἀπολύσομεν. 1152.
- ρα'. Περὶ τοῦ ἐγχειριζομένου τὴν οἰκονομίαν καὶ
περὶ τῶν προσαιτούντων. 1152.
- ρβ'. Περὶ τοῦ ἐξερχομένου ἀπὸ ἀδελφότητος,
καθ' ὃν δὴποτε λόγον. 1153.
- ργ'. Ἐπειδὴ συμβαίνει εἰς τινα καὶ αὐτὸν ὀλι-
σθαίνειν τὸν πρεσβύτερον, εἰ δεῖ αὐτὸν
ἐλέγχεσθαι. 1153.
- ρδ'. Πῶς χρή τὰς φροντίδας ἐγχειρίζειν τοῖς
ἀδελφοῖς. 1153.
- ρε'. Εἰ χρή τοὺς ἐπσερχομένους εἰς ἀδελφότητα
εὐθέως τέχνας μανθάνειν. 1156.
- ρς'. Ποίοις ἐπιτιμίοις κεχρησθαι δεῖ ἐν ἀδελφό-
τητι. 1156.
- ρζ'. Περὶ τοῦ λέγοντος ἐπιθυμίαν ἔχειν συζῆν
τῇ ἀδελφότητι. 1156.

ρη'. Εἰ χρή τὸν προστώτα ἐκτὸς τῆς προστώ-
σης λαλεῖν ἀδελφῇ. τινὶ τὰ πρὸς οἰκοδομὴν
τῆς πίστεως. 1156.
ρθ'. Εἰ χρή τὸν προστώτα μετὰ τῆς προστώ-
σης πυκνῶς διαλέγεσθαι. 1156.
ρι'. Εἰ χρή ἐξομολογουμένης ἀδελφῆς τῷ πρε-
σβυτέρῳ, καὶ τὴν πρεσβυτέραν παρεῖ-
ναι. 1157.
ρια'. Εἰ, τοῦ πρεσβυτέρου γενέσθαι τι προσάξαντος
ἐν ταῖς ἀδελφαῖς παρὰ γνῶσιν τῆς πρεσβυτέ-
ρας, εὐλόγως ἀγανακτεῖ ἢ πρεσβυτέρα. 1157.
ριβ'. Εἰ τις προσέλθῃ τῷ κατὰ Θεὸν βίῳ, εἰ ἀκό-
λουθὸν ἐστὶ τὸν προσώτα ἀνευ γνώμης τῶν
ἀδελφῶν τὸν τοιοῦτον προσδέχεσθαι, ἢ
δεῖ καὶ αὐτοῖς πρότερον ἀνατίθεσθαι. 1157.
ριγ'. Εἰ δύναται ὁ φροντίδα ψυχῶν ἐγκεχειρι-
σμένος φυλάξει τό: ἂν μὴ στραφῇτε
καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία. » Ἐπειδὴ πρὸς
πολλὰ καὶ διάφορα πρόσωπα ἔχει. 1157.
ριδ'. Εἰ δεῖ παντὶ τῷ ἐπιτάσσοντι καὶ οἰωδη-
ποτοῦν ὑπακούειν. 1160.
ριε'. Πῶς ὑπακούειν ἀλλήλοις χρή. 1161.
ρις'. Μέχρι πόσου ὑπακούειν χρή. 1161.
ριζ'. Ὁ μὴ πληροφορούμενος ἐν τοῖς καθ' ἡμέ-
ραν πρὸς τὴν προκειμένην ἐντολὴν ἐπι-
τάγμασι, τέχνην δὲ ἐπιζητῶν μαθεῖν,
ποῖον πάθος νοσεῖ, καὶ εἰ χρή αὐτοῦ ἀνέ-
χεσθαι. 1161.
ριη'. Ὁ σπουδαῖος εἰς τὴν ἐντολὴν, καὶ ἐργα-
ζόμενος οὐχ ὁ ἐπιτάσσεται, ἀλλ' ὁ αὐτὸς
θέλει, ποῖον μισθὸν ἔχει. 1161.
ριθ'. Εἰ ἔξεστιν ἐκάστῳ παραιτεῖσθαι τὸ ἐγγει-
ρισθὲν ἔργον, καὶ ἄλλο ἐπιζητεῖν. 1161.
ρκ'. Εἰ δεῖ ἀπιέναι ποῦ χωρὶς ὑπομνήσεως τοῦ
προστώτος. 1164.
ρκα'. Εἰ ἔξεστι παραιτεῖσθαι τὰ βαρύτερα τῶν
ἔργων. 1164.
ρκβ'. Ἐάν τις ἐπιτιμηθεὶς εὐλογίαν μὴ λαβεῖν,
λέγῃ, ὅτι εἰμὶ λάβω εὐλογίαν, οὐκ ἐσθίω
εἰ δεῖ αὐτὸν ἀνέχεσθαι. 1165.
ρκγ'. Ἐάν τις λυπῇται μὴ ἐπιτρέπόμενος
ποιεῖν, ὁ μὴ δύναται, ἐπιτηδείως ποιεῖν,
εἰ χρή αὐτοῦ ἀνέχεσθαι. 1165.
ρκδ'. Εἰ δεῖ μετὰ αἵρετικῶν ἢ Ἑλλήνων κατὰ
συντυχίαν εὐρεθέντά ποῦ, ἢ συνεσθίειν αὐ-
τοῖς, ἢ ἀσπάζεσθαι αὐτούς. 1165.
ρκε'. Τὸν πιστευόμενον ἔργον, καὶ ποιούντά τι
χωρὶς ὑπομνήσεως παρὰ τὸ διατεταγμέ-

νον, ἢ ὑπὲρ τὸ διατεταγμένον αὐτῷ, εἰ δεῖ
ἔχειν τὸ ἔργον. 1168.
ρκς'. Πῶς ἂν τις μὴ ἡττηθῇ τῆς ἐν βρώμασι
φιληδονίας. 1168.
ρκζ'. Αἰγούσι τινες ὅτι ἀδύνατόν ἐστι μὴ ἐργι-
σθῆναι ἄνθρωπον. 1168.
ρκη'. Τῷ θέλοντι ἐγκρατεῦσθαι ὑπὲρ δύναμι',
ὥστε καὶ εἰς τὴν προκειμένην ἐντολὴν
ἐμποδίζεσθαι, εἰ δεῖ συγχωρεῖν. 1168.
ρκθ'. Περὶ τοῦ πολλὰ νηστεύοντος, ἐν δὲ τῇ με-
ταλήψει μὴ δυναμένου ἀνέχεσθαι τοῦ βρώ-
ματος. 1169.
ρλ'. Πῶς χρή νηστεύειν, ὅταν χρεῖα γένῃται
νηστείας. 1169.
ρλα'. Ὁ μὴ μεταλαμβάνων, ὅθεν καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ ἐσθίουσιν, ἀλλ' ἕτερον ἐπιζητῶν, εἰ
καλῶς ποιεῖ. 1169.
ρלב'. Ὁ λέγων ὅτι βλάπτει με τοῦτο, καὶ λυ-
πούμενος, ἂν ἄλλο μὴ δοθῇ αὐτῷ, τί
ἐστίν. 1169.
ρλγ'. Ἐάν δὲ καὶ γογγύσῃ διὰ βρώμα. 1172.
ρλδ'. Ἐάν τις ὀργισθεὶς παραιτῇται λαβεῖν τι
τῶν πρὸς τὴν χρεῖαν. 1172.
ρλε'. Εἰ χρή τὸν κάμνοντα αὐτὸν ἐπιζητῆσαι
πλέον τι τῆς συνηθείας. 1172.
ρλς'. Εἰ ἀναγκαῖον πάντας συνάγεσθαι τῇ ὥρᾳ
τοῦ ἀρίστου, καὶ τὸν ἀπολιμπανόμενον,
καὶ μετὰ τὸ ἄριστον ἐρχόμενον πῶς παρ-
έλθωμεν. 1172.
ρλζ'. Εἰ καλὸν ἐστὶ τὸ κρῖναι ἐπὶ τοσόνδε, εἰ
τύχοι, χρόνον ἀπέχεσθαι τοῦ δέ τινος τοῦ
βρώματος, ἢ τοῦ πόματος. 1173.
ρλη'. Εἰ χρή ἐπιτρέπεσθαι ἐν ἀδελφότητί τινα
πλέον τῶν ἄλλων νηστεύειν, ἢ ἀγρυπνεῖν,
κατὰ τὸ ἴδιον θέλημα. 1173.
ρλη'. Τῆς νηστείας ἐπιτεινομένης, ἀτονώτεροι
γινόμεθα εἰς τὸ ἔργον. Τί οὖν χρή μᾶλλον
ἐμποδίζειν τὸ ἔργον διὰ τὴν νηστείαν, ἢ
παρορᾶν ἐκείνην διὰ τὸ ἔργον. 1176.
ρμ'. Ἐάν τις μὴ ἐγκρατεῦνται περὶ τὰ βλαβερά
τῶν βρωμάτων, μεταλαμβάνων δὲ ἀφει-
δῶς, κακῶσει περιπέσῃ, εἰ χρή αὐτοῦ ἐπι-
μείλιαν ποιεῖσθαι. 1176.
ρμα'. Εἰ δεῖ ξένους ἐνευρίσκεσθαι τοῖς ἐργα-
στηρίοις, ἢ καὶ τῶν ἐνταῦθά τινος κατα-
λιπόντας τὸν ἴδιον τόπον. 1177.
ρμβ'. Εἰ χρή τοὺς τεχνίτας δέχεσθαι παρὰ τι-

- νος ἔργον ἄνευ γνώμης τοῦ ἐπιτεταγμένου τὴν φροντίδα τούτων. 1177.
- ρμγ'. Πῶς ὀφείλουσιν ἐπιμελεῖσθαι οἱ ἐργαζόμενοι τῶν πεπιστευμένων αὐτοῖς σκευῶν. 1177.
- ρμδ'. Ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμελείας ἀπολέσῃ τι, ἢ ἐκ καταφρονήσεως παραχρήσῃται. 1177.
- ρμε'. Ἐὰν δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ χρήσῃ τινὶ ἢ λάβῃ. 1177.
- ρμς'. Ἐὰν δὲ καὶ συνεχούσης χρείας ὁ προσετῶς ἐπιζητήσῃ παρ' αὐτοῦ σκεῦος, καὶ ἀντείπῃ. 1177.
- ρμζ'. Ὁ περὶ τὸ ἔργον τοῦ κελλαρίου, ἢ τοῦ μαγειρείου, ἢ περὶ τι ἄλλο τοιοῦτον ἀσχολούμενος, ἐὰν μὴ φθάσῃ παρεῖναι τῷ κανόνι τῆς ψαλμωδίας καὶ τῆς προσευχῆς εἰ μὴδὲν ζημιούται τὴν ψυχὴν. 1180.
- ρμη'. Ποῖον μέτρον ἐξουσίας ἔχει ἐν τῇ οἰκονομίᾳ ὁ πιστευθεὶς τὴν φροντίδα τοῦ κελλαρίου. 1180.
- ρμθ'. Τί τὸ κρῖμα τοῦ οἰκονομοῦντος, ἐὰν τι κατὰ προσωποληψίαν ἢ φιλονεικίαν ποιήσῃ. 1180.
- ρν'. Ἐὰν δὲ ἀμελήσας μὴ δῶ τῷ ἀδελφῷ τὰ πρὸς τὴν χρείαν. 1181.
- ρνα'. Εἰ ἔξεστι τῷ ὑπηρετοῦντι μετὰ φωνῆς μείζονος λαλεῖν. 1181.
- ρνβ'. Περὶ τοῦ ὑπὲρ δύνάμιν κάμνοντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. 1181.
- ρнг'. Ἢ τὰ ἔρια πιστευθεῖσα πῶς αὐτὰ ὀφείλει ἔχειν. 1181.
- ρνδ'. Ἐὰν συμβῇ ὀλίγους ὄντας ἀδελφοὺς, καὶ πλείοσιν ἀδελφαῖς ἐξυπηρετούμενους, εἰς ἀνάγκην ἐμπίπτειν τοῦ διίστασθαι ἀπ' ἀλλήλων, διαμεριζομένους πρὸς τὰ ἔργα, εἰ ἀκίνδυνόν ἐστι τὸ τοιοῦτον. 1184.
- ρνε'. Πῶς δεῖ προσφέρεσθαι τοῖς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἀρρώστοις. 1184.
- ρνε'. Τὸν πεπιστευμένον φροντίδα ἥτοι κελλαρίου, ἢ ἄλλου τινὸς τοιούτου, εἰ δεῖ πάντοτε ἔχειν τὴν φροντίδα, ἢ καὶ ἐναλλάσσεσθαι. 1184.
- ρνεζ'. Ποταπῇ διαθέσει ὀφείλει τις δουλεύειν Θεῷ. 1185.
- ρνη'. Ποταπῇ διαθέσει ὀφείλει δέχεσθαι τις τὸ ἐπιτίμιον. 1185.
- ρνηθ'. Ὁ λυπούμενος κατὰ τοῦ ἐπιτιμήσαντος αὐτῷ ποταπός ἐστιν. 1185.
- ρνεζ'. Μετὰ ποίας διαθέσεως ὀφείλομεν ὑπηρετεῖν τοῖς ἀδελφοῖς. 1188.
- ρξα'. Μετὰ ποταπῆς ταπεινώσεως ὀφείλει τις δέχεσθαι τὴν ὑπηρεσίαν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ. 1188.
- ρξβ'. Ποταπὴν εἰς ἀλλήλους ἔχειν δεῖ τὴν ἀγάπην. 1188.
- ρξγ'. Ποίῳ τρόπῳ δυνήθῃ τις κατορθῶσαι τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην. 1188.
- ρξδ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθήτε.» 1189.
- ρξε'. Πῶς γνωρίσει τις, εἰ ζήλῳ Θεοῦ κινεῖται κατὰ τοῦ ἁμαρτάνοντος ἀδελφοῦ, ἢ ἐργίζεται. 1192.
- ρξς'. Μετὰ πάσης διαθέσεως ὑπακούειν δεῖ τῷ εἰς ἔργον τῆς ἐντολῆς κατεπείγοντι. 1192.
- ρξζ'. Ποταπὴ ὀφείλει εἶναι ἡ ψυχὴ, ἡ καταξιωθεῖσα ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Θεοῦ καταληφθῆναι. 1192.
- ρξη'. Μετὰ ποταπῆς διαθέσεως δεῖ λαμβάνειν ἱμάτιον, ἢ ὑπόδημα, οἷον ἂν ᾖ. 1193.
- ρξθ'. Ἐὰν ἀδελφὸς νεώτερος ἐπιταχθῇ διδάξαι τι τὸν πρεσβύτερον καθ' ἡλικίαν, πῶς αὐτῷ προσενεχθήσεται. 1193.
- ρο'. Εἰ δεῖ ἴσως προσέχειν τῷ πλείονι κατορθοῦντι καὶ τῷ ἑλαττον. 1193.
- ροα'. Ἐὰν δὲ λυπῇται ὁ ἐλάττων, προτιμωμένου τοῦ εὐλαβεστέρου, πῶς αὐτῷ προσχωμεν. 1193.
- ροβ'. Ποταπῷ φόβῳ, ἢ ποίᾳ πληροφορίᾳ, ἢ ποίᾳ διαθέσει μεταλάβωμεν τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. 1196.
- ρογ'. Εἰ δεῖ ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς κατ' οἶκον ψαλμωδίας λαλιάν τινα γίνεσθαι. 1197.
- ροδ'. Πῶς δυνήθῃ τις ἐνδιαθέτως καὶ μετὰ ἐπιθυμίας ποιεῖν τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου. 1197.
- ροε'. Πῶς φαίνεται ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου καὶ πῶς ἐλέγχεται ὁ μὴ οὕτως ἀγαπῶν. 1197.
- ρος'. Τίνες εἰσὶν οἱ ἐχθροί, οὓς ἀγαπᾶν προσετάχθημεν. 1200.
- ροζ'. Πῶς ὀφείλουσιν οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν. 1200.
- ροη'. Τί ἐστὶ τὸ, «Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζειν.» 1201.
- ροθ'. Πῶς δύναται τις ἄνευ ἀγάπης πίστιν κτήσασθαι τοσαύτην, ὥστε ὀρη μεθιστάναι, ἢ τὰ ὑπάρχοντα πάντα δοῦναι πτωχοῖς, ἢ παραδοῦναι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα, ἵνα καυθῇ. 1201.

ρπ'. Μετὰ ποταπῆς διαθέσεως καὶ προσοχῆς ὀφείλομεν ἀκούειν τῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς μεταλήψεως παραναγινωσκομένων ἡμῖν. 1204.

ρπα'. Ἐὰν ὧσιν ἀδελφότητες πλησίον ἀλλήλων, καὶ ἡ μὲν πτωχεύει, ἡ δὲ ἑτέρα περὶ τὴν κοινωνίαν δυστυχεστέρα ᾖ, πῶς δεῖ, τὴν πτωχεύουσαν πρὸς τὴν μὴ μεταδιδούσαν διατίθεσθαι. 1204.

ρπβ'. Ἐκ ποίων καρπῶν δοκιμάζεται ὁ συμπαθῶς ἐλέγχων τὸν ἁμαρτάνοντα. 1204.

ρπγ'. Ἐὰν συμβῇ τις ἐν ἀδελφότητι ζώντας διαφωνῆσαι πρὸς ἀλλήλους, εἰ ἀκίνδυνόν ἐστιν ἀγάπης ἐνεκεν συμπεριφέρεισθαι τοῖς τοιούτοις. 1204.

ρπδ'. Πῶς δύναται τις, καὶ ὅτε παρακαλεῖ, καὶ ὅτε ἐλέγχει, μὴ μόνον σπουδάζειν ἐπιστημόνως λαλῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὴν διάθεσιν τὴν ὀφειλομένην σώζειν, πρὸς τε τὸν Θεόν, καὶ πρὸς ἐκείνους, οἷς λαλεῖ. 1205.

ρπε'. Ἐὰν τις ἐν διαλέξει συνδιατιθεμένους τοῖς λεγομένοις ὁρῶν τοὺς ἀκούοντας χαίρει, πῶς γνωρίσει ἑαυτὸν, εἰ διαθέσει ἀγαθῇ χαίρει, ἢ πάθει τινὶ ἰδίῳ. 1205.

ρπς'. Ὑπὲρ ποταπῶν φίλων τιθέναι τὴν ψυχὴν ὀφείλομεν. 1205.

ρπζ'. Εἰ χρὴ παρὰ τῶν κατὰ σάρκα οἰκείων δέχεσθαι τι ἕκαστον. 1208.

ρπη'. Πῶς ἴδωμεν τοὺς ποτε συνοίκους ἡμῶν, ἢ συγγενεῖς, ἐρχομένους πρὸς ἡμᾶς. 1208.

ρπθ'. Ἐὰν δὲ καὶ παρακαλῶσι θέλοντες ἀπαγαγεῖν ἡμᾶς εἰς τὰ ἴδια, εἰ χρὴ αὐτῶν ἀνέχεσθαι. 1209.

ρμ'. Εἰ δεῖ ἐλεεῖν τοὺς κατὰ σάρκα οἰκείους, ἐπιθυμοῦντας τὴν σωτηρίαν αὐτῶν. 1209.

ρμα'. Τίς ἐστιν ὁ πραύς. 1212.

ρμβ'. Τίς ἐστιν ἡ λύπη ἢ κατὰ Θεόν, καὶ τίς ἡ τοῦ κόσμου. 1212.

ρμγ'. Ποία ἐν Κυρίῳ χαρά· καὶ τί ἔάν ποιῶμεν, χαίρειν ὀφείλομεν. 1212.

ρμδ'. Ποῖον πένθος ἀναλάβωμεν, ἵνα καταξιωθῶμεν τοῦ μακαρισμοῦ. 1212.

ρμε'. Πῶς πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖ τις. 1212.

ρμς'. Πῶς ἐσθίει τις καὶ πίνει εἰς δόξαν Θεοῦ. 1212.

ρμζ'. Πῶς ποιεῖ ἡ δεξιὰ, ἵνα μὴ γινώσκη ἡ ἀριστερά. 1213.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

ρμη'. Τί ἐστι ταπεινοφροσύνη, καὶ πῶς αὐτὴν κατορθώσομεν. 1213.

ρμθ'. Πῶς ἂν τις προθυμηθεῖ καὶ πρὸς κινδύνους ὑπὲρ τῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου παραβουλεύεσθαι. 1213.

σ'. Οἱ προκαμόντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Θεοῦ, πῶς δύνανται ὠφελεῖν τοὺς ἄρτι προσερχομένους. 1216.

σα'. Πῶς κατορθοῖ τις ἐν τῇ προσευχῇ τὸ ἀμετεώριστον. 1216.

σβ'. Εἰ δυνατὸν κατορθῶσαι τὸ ἐν παντί καὶ πάντοτε ἀμετεώριστον· καὶ πῶς κατορθοῖ τις. 1216.

σγ'. Τῶν κατ' ἐντολὴν τοῦ Κυρίου κατορθωμάτων πότερον ἐν μέτρον ἐστὶν ἐν πᾶσιν, ἢ ὁ μὲν πλεῖον ἔχει, ὁ δὲ ἕλαττον. 1217.

σδ'. Πῶς καταξιοῦται τις πνεύματος ἁγίου γενέσθαι μέτοχος. 1217.

σε'. Τίνες εἰσὶν οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι. 1217.

ςζ'. Τοῦ Κυρίου παραγγέλλοντος, μὴ μεριμνᾶν τί φάγωμεν, ἢ τί πίνωμεν, ἢ τί περιβλώμεθα, μέχρι τίνος ἐστὶν ἡ ἐντολή, ἢ πῶς κατορθοῦται. 1220.

ςζ'. Τίνι λόγῳ δεῖ ἐργάζεσθαι. 1220.

ση'. Εἰ καλόν ἐστι τὸ καθόλου σιγῇν ἀσκεῖν. 1221.

σθ'. Πῶς δυνηθῶμεν φοβηθῆναι τὰ κρίματα τοῦ Θεοῦ. 1221.

σι'. Τίς ἐστὶν ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου παραδιδομένη καταστολὴ κοσμίας. 1221.

σια'. Τί τὸ μέτρον τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης. 1224.

σιβ'. Πῶς κατορθοῦται ἡ πρὸς Θεὸν ἀγάπη. 1224.

σιγ'. Τίνα ἐστὶ τὰ γνωρίσματα τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης. 1224.

σιδ'. Χρηστότης καὶ ἀγαθωσύνη τίνι διαφέρουσιν ἀλλήλων. 1224.

σιε'. Τίς ἐστὶν ὁ ὑπὸ τοῦ Κυρίου μακαριζόμενος εἰρηνοποιός. 1225.

σις'. Ἐν τίνι στραφῆναι δεῖ καὶ γενέσθαι ὡς τὰ παῖδια. 1225.

σιζ'. Πῶς δεξώμεθα τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παῖδιον. 1225.

σιν'. Ποίαν σύνεσιν αἰτεῖν παρὰ τοῦ Θεοῦ ὀφείλομεν. 1225.

σιθ'. Ἐὰν εὐεργετηθῶμεν παρὰ τινος, πῶς δυνηθῶμεν καὶ τῷ Κυρίῳ τὴν ὀφειλομένην εὐχαριστίαν καθαρὰν καὶ δλόκληρον ὑποδοῦναι, καὶ τὴν πρὸς τὸν εὐεργέτην ἐπι-

- στημόνως πληρῶσαι, μήτε ἑλλείποντες, μήτε ὑπερβαίνοντες τὸ μέτρον. 1228.
- σκ'. Εἰ παντὶ τῷ βουλομένῳ ἀδελφαῖς συντυγ-
χάνειν ἐπιτρέπειν χρή. 1228.
- σκα'. Τοῦ Κυρίου διδάσκοντος προσεύχεσθαι μὴ
εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν, εἰ δεῖ προσεύχε-
σθαι μὴ περιπεσεῖν ἐν δυνάμει σωματικαῖς·
ἐὰν δὲ περιπέσῃ τις, πῶς παρέλθῃ. 1229.
- σκδ'. Τίς ἐστὶν ὁ ἀντίδικος ἐκάστου ἡμῶν· ἢ
πῶς αὐτῷ εὐνοήσομεν. 1229.
- σκγ'. Ὁ θέλων διὰ τινὰ λόγον ἀρέσκοντα Θεῷ
νηστεῦσαι, καθὼς καὶ οἱ ἅγιοι πολλάκις
πεπονηκότες εὐρίσκονται, ἐπειδὴ καὶ ὡς οὐ
θέλει φαίνεται, τί ποιήσει. 1229.
- σκδ'. Εἰ καὶ νῦν οἱ μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας
ἐργάζονται, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης, καὶ
τίνες εἰσὶν οὗτοι. 1229.
- σκε'. Τοῦ Κυρίου εἰπόντος: «Ὁπου ἂν ᾧσι δύο
ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ
εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.» Πῶς τούτου κατα-
ξιοθῆναι δυνηθώμεν. 1232.
- σκς'. Τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος: «Λοιδορούμε-
νοι εὐλογοῦμεν, βλασφημούμενοι παρακα-
λοῦμεν.» Πῶς ὀφείλει εὐλογεῖν ὁ λοιδορού-
μενος, ἢ τί παρακαλεῖν ὁ βλασφημούμε-
νος. 1233.
- σκζ'. Εἰ χρή ἕκαστον ἀνατίθεσθαι καὶ ἐτέροις ἀ-
φρονεῖ, ἢ ἐν πληροφορίᾳ τοῦ ἀρέσκειν τῷ
Θεῷ τὸ γενόμενον παρ' ἑαυτῷ κατέ-
χειν. 1233.
- σκη'. Εἰ ἐπὶ παντὶ πράγματι πληροφορεῖν χρή
τὸ θέλημα τῶν σκανδαλιζομένων, ἢ ἐστὶ
τινα, ἐφ' ὧν οὐ δεῖ προσποιεῖσθαι, καὶ
τινες σκανδαλίζονται. 1233.
- σκθ'. Εἰ χρή τὰς ἀπηγορευμένας πράξεις ἀνε-
παισχυντότερον ἐξαγορεύειν πᾶσιν, ἢ τισι·
καὶ ποίοις τούτοις. 1236.
- σλ'. Τί ἐστὶ λατρεία, καὶ τίς ἐστὶν ἡ λογικὴ
λατρεία. 1236.
- σλα'. Ἐὰν ἀδελφὸς πονηρεύηται εἰς ἐμὲ καὶ ἐχ-
θαίνῃ μοι, ἢ ἐνίοτε καὶ ἱερεὺς, εἰ ἔξεστί
μοι τὰς διδομένας μοι περὶ ἐχθροῦ ἐντο-
λὰς καὶ ἐπ' αὐτῷ φυλάσσειν. 1236.
- σלב'. Ἐὰν τις ἀδικηθῇ ὑπὸ τινος μηδενὶ ἀνά-
θῃται, λόγῳ μακροθυμίας καὶ ἀνεξικακίας,
δόξῃ δὲ τῷ Θεῷ ἀποδιδόναι τὸ κρῖμα, εἰ
κατὰ Κύριον ποιεῖ. 1237.
- σλγ'. Ἐκ πάντων τῶν κατορθωμάτων, ἐὰν ἐν
λείπῃ τινὶ, εἰ διὰ τοῦτο οὐ σώζεται. 1237.
- σλδ'. Πῶς τὸν θάνατόν τις τοῦ Κυρίου καταγ-
γέλλει. 1240.
- σλε'. Εἰ συμφέρει πολλὰ ἐκμανθάνειν ἐκ τῶν
Γραφῶν. 1240.
- σλς'. Ὅσοι κατηξιώθησαν τὰ τέσσαρα Εὐαγ-
γέλια ἐκμαθεῖν, πῶς ὀφείλουσι τὴν χάριν
δέξασθαι. 1241.
- σλζ'. Ποταπὴ ψυχὴ κατευθύνεται πρὸς τὸ θε-
λημα τοῦ Θεοῦ. 1241.
- σλη'. Εἰ δυνατόν ἐστὶ τὸ ἀδιαλείπτως ψάλλειν,
ἢ ἀναγινώσκειν, ἢ σπουδαιολογεῖσθαι περὶ
τῶν ῥημάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ διάστημα μὴ
γίνεσθαι καθόλου διὰ τὴν ἐπισυμβαίνου-
σάν τισιν ἀνάγκην τῶν ῥυπαρωτέρων τοῦ
σώματος χρεῶν. 1241.
- σλθ'. Τίς ὁ θησαυρὸς ὁ ἀγαθός, καὶ τίς ὁ πονη-
ρός. 1241.
- σμ'. Κατὰ τί πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος
ἡ ὁδός, ἢ ἀπάγουσα εἰς ἀπώλειαν εἰρη-
ται. 1244.
- σμα'. Πῶς στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδός
ἢ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν· καὶ πῶς δι' αὐ-
τῆς τις εἰσέρχεται. 1244.
- σμβ'. Τί ἐστὶ τὸ: «Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλή-
λους φιλόστοργοι.» 1244.
- σμγ'. Τί βούλεται λέγων ὁ Ἀπόστολος: «Ὁργί-
ζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπι-
δύετω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· καίτοι
γε ἀλλαχοῦ εἰπών: «Πᾶσα πικρία, καὶ
θυμὸς, καὶ ὀργὴ ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν.» 1245.
- σμη'. Τί ἐστὶ τό: «Δότε τόπον τῇ ὀργῇ.» 1245.
- σμε'. Τίς ἐστὶν ὁ φρόνιμος ὡς ὁ ὄφις καὶ ἀκέ-
ραιος ὡς ἡ περιστέρα. 1245.
- σμς'. Τί ἐστὶ τό: «Ἡ ἀγάπη οὐκ ἀσχημο-
νεῖ.» 1248.
- σμζ'. Τί ἐστὶν ἡ ἐν Κυρίῳ καύχησις, καὶ τίς ἡ
ἀπηγορευμένη. 1248.
- σμη'. Εἰ Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προ-
σώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις· καὶ εἰ
διὰ τοῦ Πνεύματος, ὃ μὲν δίδεται λόγος
σοφίας, ἄλλω δὲ λόγος γνώσεως· πῶς ἐγ-
καλεῖ τοῖς μαθηταῖς ὁ Κύριος, ὅτι «Ἀκ-
μὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;» καὶ ὁ Ἀπό-
στολος αἰτιάται τινες, ὡς ἀσυνέτους. 1248.
- σμβ'. Τί ἐστὶ τὸ ὄσιον, καὶ τί ἐστὶ τὸ δι-
καιον. 1249.

- σν'. Πῶς δίδωσί τις τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν, ἢ βάλλει τοὺς μαργαρίτας ἔμπροσθεν τῶν χοίρων ἢ πῶς συμβαίνει τὸ ἐπιφερόμενον: «Μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.» 1249.
- σνα'. Πῶς ποτὲ μὲν ἀπαγορεύει ὁ Κύριος βεστιάζειν βαλάντιον καὶ πήραν εἰς ὁδόν, ποτὲ δὲ λέγει· «Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν.» 1249.
- σνβ'. Τίς ἐστὶ ὁ ἄρτος ὁ ἐπιούσιος, ὃν δίδοσθαι ἡμῖν καθ' ἡμέραν προσεύχεσθαι ἐδιδάχθημεν. 1252.
- σνγ'. Τί ἐστὶ τὸ τάλαντον, ἢ πῶς αὐτὸ πολυπλασιάζωμεν. 1252.
- σνδ'. Τίς ἐστὶν ἡ τράπεζα, ἐφ' ἣν ἔδει σε, φησὶν ὁ Κύριος, βαλεῖν τὸ ἀργύριον. 1252.
- σνε'. Ποῦ ἀπελθεῖν προσετάχθη ὁ ἀκούσας· «Ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπαγε.» 1253.
- σνς'. Τίς ἐστὶν ὁ μισθός, ὃν λαμβάνουσιν καὶ οὗτοι ὁμοίως τοῖς ἐσχάτοις. 1253.
- σνζ'. Τίνες εἰσὶν ἄχυρον κατακαϊόμενον πυρὶ ἀσβέστω. 1253.
- σνη'. Τίς ἐστὶν ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου καταγινωσκόμενος «Ὁ θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ ὀρησκείᾳ καὶ τὰ ἐξῆς. 1253.
- σνθ'. Τίς ἐστὶν ὁ ζῶν τῷ πνεύματι. 1256.
- σξ'. Τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος ποτὲ μὲν: «Μὴ γίνεσθε ἄφρονες·» ποτὲ δέ: «μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς·» εἰ δυνατόν μὴ εἶναι φρόνιμον παρ' ἑαυτῷ τὸν μὴ ἄφρονα. 1256.
- σξα'. Πῶς αἰτήσαντές τινα καὶ αὐτοὶ οἱ ἅγιοι οὐκ ἔλαβον παρὰ Κυρίου. 1256.
- σξβ'. Τίς ἐστὶν ἡ διαφορὰ πτωχείας καὶ πενίας καὶ πῶς ἀληθεύει ὁ Δαυὶδ λέγων· «Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης.» 1260.
- σξγ'. Τί βούλεται διδάξαι ὁ Κύριος διὰ τῶν ὑποδειγμάτων, οἷς ἐπιφέρει τό: αὐτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν, ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται μου εἶναι μαθητής.» 1261.
- σξδ'. Τὸ εἰλικρινές τί ἐστίν. 1261.
- σξε'. Εἰ πρὸς μόνους τοὺς ἱερεῖς εἴρηται τό: «ἐὰν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὰ ἐξῆς. 1261.
- σξς'. Τί ἐστὶ τὸ ἄλας, ὃ προσέταξεν ἔχειν ὁ Κύριος. 1264.
- σξζ'. Εἰ ὁ μὲν δαρήσεται πολλὰς, ὁ δὲ ὀλίγας· πῶς λέγουσιν τινες μὴ εἶναι τέλος τῆς κολάσεως τοῖς κολαζομένοις. 1264.
- σξη'. Κατὰ ποῖον νοῦν λέγονται τινες υἱοὶ ἀπειθείας καὶ τέκνα ὀργῆς; 1265.
- σξθ'. Ἐπειδὴ γέγραπται, «ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν» εἰ ἄλλα μὲν τὰ σαρκὸς θελήματα, ἄλλα δὲ τῶν διανοιῶν καὶ ποῖα ταῦτα. 1268.
- σο'. Τί ἐστὶν «Ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι.» 1269.
- σοα'. Εἰ πάντων ὅσα ἡμαρτέ τις διὰ τῆς ἐλεημοσύνης τὸν καθαρισμὸν εὕρισκει. 1269.
- σοβ'. Ἐπειδὴ πρόσταγμα ἐστὶ τοῦ Κυρίου μὴ μεριμνᾶν περὶ τῆς αὔριου, πῶς ὑγιῶς τὸ πρόσταγμα νοήσωμεν; 1269.
- σογ'. Τί ἂν τις ποιήσας βλασφημῇ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. 1272.
- σοδ'. Πῶς γίνεται τις μωρὸς ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ. 1272.
- σοε'. Εἰ δύναται ἐγκόψαι πρόθεσιν ἁγίου ὁ Σατανᾶς. 1273.
- σος'. Τί ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου εἰρημένον: αἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθόν, καὶ εὐάρεστον, καὶ τέλειον.» 1273.
- σοζ'. Ποῖόν ἐστὶ τὸ ταμεῖον, εἰς ὃ εἰσελθεῖν τὸν προσευχόμενον προστάσσει ὁ Κύριος. 1277.
- σση'. Πῶς τὸ πνεῦμά τινος προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ ἄκαρπός ἐστιν. 1277.
- σοθ'. Τί ἐστὶ τό: «ψάλλετε συνετῶς.» 1280.
- σπ'. Τίς ἐστὶν ὁ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ. 1280.
- σπα'. Τὴν μὴ θέλουσαν ψάλλαι εἰ χρή ἀναγκάζεσθαι. 1280.
- σπβ'. Τίνες εἰσὶν οἱ λέγοντες: «Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἀκούοντες, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.» 1280.
- σπγ'. Εἰ ὁ ποιῶν τὸ θέλημά τινος, κοινωνός ἐστιν ἐκείνου. 1281.
- σπδ'. Ἐὰν πτωχεύσῃ ἀδελφότης διὰ περιστάσιν νόσων, εἰ ἀδιάκριτόν ἐστι παρ' ἐτέρῳ λαμβάνειν τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν καὶ εἰ χρή, παρὰ τίνων λήψεται. 1281.
- σπε'. Εἰ χρή ἀδελφότητα μετὰ ἀδελφότητος πραγματευομένην τὴν ἀξίαν τιμὴν τοῦ εἶδους περιεργάζεσθαι. 1284.

- σπς'. Εἰ δεῖ τὸν ἐν ἀδελφότητι ζῶντα, καὶ ἀσθε-
νείᾳ σωματικῇ περιπεσόντα, εἰς ξενοδο-
χεῖον ἀπάγειν. (α) 1284.
- σπζ'. Τίνες τίσιν οἱ ἀξιοὶ καρποὶ τῆς μετα-
νοίας. 1284.
- σπη'. Ὁ θέλων ἐξομολογήσασθαι τὰς ἀμαρτίας
ἐαυτοῦ, εἰ πᾶσιν ἐξομολογεῖσθαι ὀφείλει
καὶ τοῖς τυχοῦσιν, ἢ τίσιν. 1284.
- σπθ'. Ὁ μετανοήσας ἐπὶ ἀμαρτήματι, καὶ πά-
λιν εἰς τὸ αὐτὸ ἐμπεσὼν ἀμάρτημα, τί
ποιήσει. 1285.
- ση'. Πῶς περισσεύει τις ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου
πάντοτε. 1285.
- σηα'. Τίς ἐστὶν ὁ συντετριμμένος κάλαμος, ἢ τὸ
τυφόμενον λίνον, καὶ πῶς τις τὸ μὲν οὐ
κατεάξει, τὸ δὲ οὐ σθένυσιν. 1285.
- σηβ'. Εἰ χρὴ ἐν ἀδελφότητι παιδίων βιωτικῶν
εἶναι διδάσκαλον. 1288.
- σηγ'. Πῶς δεῖ προσφέρεσθαι τοῖς τὰ μεῖζονα
τῶν ἀμαρτημάτων παραιτουμένοις, τὰ δὲ
μικρὰ ἀδιαφόρως ποιῶσιν; 1288.
- σηδ'. Ἐκ ποίας αἰτίας ἐκπίπτει τις τῆς διηνε-
κοῦς μνήμης τοῦ Θεοῦ. 1289.
- σηε'. Ἐκ ποίων σημείων γνωρίζεται ὁ μετέω-
ρος. 1289.
- σης'. Πῶς πληροφορηθῇ ἡ ψυχὴ, ὅτι τῶν ἀμαρ-
τημάτων καθαρῶς. 1289.
- σηζ'. Πῶς ἀπὸ τῶν ἀμαρτημάτων, ἐπιστρέφειν
χρὴ. 1292.
- σηη'. Εἰ τὰ καλὰ κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν ποιεῖν ὁ
λόγος συγχωρεῖ. 1293.
- σηθ'. Πῶς πληροφορηθῇ ἡ ψυχὴ ἀποστῆναι τῆς
φιλοδοξίας. 1293.
- τ'. Τίς ὁ τρόπος τῆς ἐπιστροφῆς, ὅτε περὶ ὁ-
ράτου ἐστὶν ὁ λόγος. 1293.
- τα'. Ἐὰν δὲ εἴπῃ, ὅτι οὐ καταγινώσκει μου τὸ
συνειδός. 1296.
- τεβ'. Εἰ χρὴ ἀπὸ τῆς οἰκονομίας διδόναι τοῖς
ἐνδεέσι τῶν ἐξωθεν. 1296.
- τηγ'. Εἰ χρὴ τοῖς παρὰ πάντων λεγομένοις ὑπα-
κούειν ἐν ἀδελφότητι. 1296.
- τηδ'. Εἰ ὑπὲρ τῶν παραδεδομένων τῇ ἀδελφό-
τητι παρὰ τῶν οἰκείων, θελόντων διδόναι
τι, χρὴ δέχεσθαι. 1300.

(α) Ἔως τοῦτου μόνον εἶχε τὸ ἀπὸ τοῦ Πόντου κο-
μισθὲν ἀντίγραφον. Τὰ δὲ ἐφεξῆς κζ'. κεφάλαια καὶ τὰ
ἐπιτίμια ἐκ τῆς βίβλου τῆς ἀπὸ Καισαρείας προστετέθη.
— Ὅρα σελίδα 1076. (Τόμ. 31.)

- τε'. Εἰ δεῖ λαμβάνειν παρὰ τῶν ἐξωθεν ἢ
κατὰ χάριν φιλίας, ἢ προκατειλημμένης
συγγενείας. 1300.
- τς'. Μετὰ ποίου τρόπου τὸ ἀμετεώριστον κα-
τορθοῦται. 1300.
- τζ'. Εἰ χρὴ ἐξ ἐφημερίας ἀπέρχεσθαι τῆς ψαλ-
μωδίας, ἢ τῆς προσευχῆς. 1301.
- τη'. Εἰ χρὴ ἐν ἀδελφότητι τὸν διδόντα τι
ἀμείβεσθαι καὶ εἰ κατὰ ἀναλογίαν τοῦ
δόματος ποιεῖσθαι τὴν ἀντίδοσιν. 1301.
- τηθ'. Εἰ τῶν συνήθων καὶ κατὰ φύσιν γενομένων
τινι, χρὴ τολμᾶν εἰς κοινωνίαν τῶν ἁγίων
παρέρχεσθαι. 1301.
- τι'. Εἰ χρὴ εἰς κοινὸν οἶκον προσκομιδὴν γί-
νεσθαι. 1304.
- τια'. Εἰ χρὴ εἰς ἐπίσκεψιν ἀπέρχεσθαι, ἐπιζη-
τούντων τινῶν. 1304.
- τιβ'. Εἰ χρὴ τοὺς ἐπισκεπτομένους λαϊκοὺς προ-
τρέπεσθαι εἰς εὐχήν. 1305.
- τιγ'. Εἰ χρὴ ἐργάζεσθαι, ἐπισκεπτομένων τι-
νῶν. 1305.

- Ἐπιτίμια ἐξήκοντα εἰς μοναχοὺς μὴ φυλάτ-
τοντας τοὺς ὅρους τῆς ἀσκητικῆς πολι-
τείας. 1305.
- Ἐπιτίμια εἰς τὰς Κανονικὰς (α) δέκα καὶ
έννέα. 1313.

- Ἀσκητικαὶ Διατάξεις πρὸς τοὺς ἐν Κοινοβίῳ
καὶ κατὰ μόνας ἀσκοῦντας ἐν κεφα-
λαίοις λδ'. 1316—1320.
- Θεοδώρου ἡγουμένου τοῦ Στουδίου σχόλιον εἰς
τὰ μερικὰ Ἀσκητικά τοῦ μεγάλου Βασι-
λείου. Ὅτι γνήσιον τοῦ μεγάλου Βασιλείου
τὸ παρὸν σύνταγμα, καὶ τὰ ἐξῆς. 1319.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΑΣΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

- Προοίμιον 1321.
- α'. Περὶ τοῦ δεῖν τὴν εὐχήν προτιθέναι πάν-
των. 1325.
- β'. Περὶ τῆς τῶν λογισμῶν ἐπιστάσεως, καὶ
ὅτι οὐ κακὸν τὸ σῶμα, ὥς τινες ὑπειλή-
φασιν. 1337.
- γ'. Ὅτι οὐ δεῖ τὰς τῶν γυναικῶν συντυχίας
ἀφυλάκτως ποιεῖσθαι. 1344.

(α) Ἀσκητίας.

δ'. Ὅτι δεῖ τῇ δυνάμει τοῦ σώματος μετρεῖν τὴν ἐγκράτειαν· καὶ ὅτι καλὸν καὶ ἐννομον ἡ τοῦ σώματος ἐργασία. 1345.
 ε'. Ὅτι προσήκει τὸν ἀσκητὴν ἔργα ἐπιτηδεύειν τὰ πρέποντα. 1360.
 ς'. Ὅτι οὐ χρὴ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀφυλάκτως συνδιατρίβειν τὸν ἀσκητὴν. 1360.
 ζ'. Ὅτι οὐ χρὴ συχνὰς καὶ ἀβασανίστους ποιῆσθαι τὰς προόδους. 1365.
 η'. Ὅτι οὐ χρὴ τοῖς ἀστατοῦσι τῶν ἀσκητῶν μεταδιδόναι θάρσους καὶ παρρησίας, ἀλλὰ καὶ τούτους φυλάττεσθαι. 1368.
 θ'. Ὅτι κλήρου ἢ προστασίας ἀδελφῶν οὐδαμῶς ἐφίεσθαι προσήκει τὸν ἀσκητὴν. 1369.
 ι'. Ὅτι οὐ χρὴ πρὸς κενοδοξίαν, βλέποντα ζηλοῦν τὰ καλὰ. 1372.
 ια'. Περὶ εὐκαιρίας λόγων. 1373.
 ιβ'. Ὅτι οὐ χρὴ πρὸς εὐτραπελίαν βλέπειν τὸν ἀσκητὴν. 1376.
 ιγ'. Περὶ πραότητος, καὶ τίνα τρόπον ἀγάπη συνίσταται. 1376.
 ιδ'. Περὶ φρονήσεως. 1377.
 ιε'. Περὶ πίστεως καὶ ἐλπίδος. 1377.
 ις'. Περὶ ταπεινοφροσύνης. 1377.
 ιζ'. Κατὰ πόσους τρόπους οἱ πονηροὶ λογισμοὶ ἐν ψυχῇ συνίστανται. 1377.
 ιη'. Πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίῳ κανονικοὺς. 1381.
 ιθ'. Ὅτι χρὴ τὸν ἀσκητὴν βεβαίᾳ κρίσει προσίστασθαι τῇ ἀσκήσει, καὶ περὶ ὑπακοῆς. 1388.
 κ'. Ὅτι οὐ χρὴ τὰς πρὸς τοὺς βιωτικούς συγγενεῖς μεταδιδόναι ὁμιλίαν, ἢ τὰ ἐκείνων φροντίζειν. 1389.
 κα'. Ὅτι οὐ δεῖ τῆς πνευματικῆς ἀδελφότητος ἀποκόπτεσθαι. 1394.
 κβ'. Περὶ ὑπακοῆς πληρέστερον. 1401.
 κγ'. Ὅτι καὶ τὰ εὐτελεῖ τῶν ἔργων μετὰ πολλῆς προθυμίας αἰρεῖσθαι προσήκει τὸν ἀσκητὴν. 1409.
 κδ'. Ὅτι οὐ χρὴ τιμὰς καὶ πρεσβείας ἐπιζητεῖν τὸν ἀσκητὴν. 1412.
 κε'. Περὶ τῆς κατὰ τὰ βρώματα ἀτυφίας καὶ ἀπλότητος. 1413.
 κς'. Ὅτι τὸν πρὸς τὸ τέλειον ἀποβλέποντα οὐδὲν ἢ πρόοδος παραβιάζει δυνήσεται. 1416.
 κζ'. Ὅτι οὐ χρὴ ἰδίας ἀσχολίας ἔχειν τὸν ἀσκητὴν. 1417.
 κη'. Ὅτι χρὴ τὸν προεστώτα πατρικῇ εὐνοίᾳ τὰ κατὰ τοὺς ὑπηκόους οἰκονομεῖν. 1417

κθ'. Ὅτι οὐ χρὴ ἐταιρίας δύο ἢ τριῶν ἀδελφῶν ἐν συστήματι ἀσκητικῷ γενέσθαι. 1417.
 λ'. Ὅτι οὐ χρὴ ἐνδυμάτων ἢ ὑποδημάτων ἐκλογὴν ἐπιζητεῖν τὸν ἀσκητὴν. 1420.
 λα'. Ὅτι δεῖ τὸν προεστώτα ἀνάλογα τῆς τοῦ σώματος δυνάμεως ὀρίζειν τὰ ἐπιτεταγμένα· καὶ περὶ τῶν ἀποκρυβόντων τὴν ἑαυτῶν δύναμιν. 1420.
 λβ'. Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἀδελφοὺς λυπεῖσθαι, τῶν ἀσθενεστέρων φειδοῦς ἀξιουμένων. 1421.
 λγ'. Ὅτι οὐ χρὴ τοὺς προεστώτας τοῖς ἀποστατοῦσι τοῦ οἴκειου ἀθροίσματος ἀσκηταῖς παρρησίας μεταδιδόναι, ἢ τούτους εἰς κοινωρίαν βίου δέχεσθαι. 1421.
 λδ'. Ὅτι οὐ χρὴ τὸν ἐν συστήματι πολιτευόμενον ἀσκητὴν ἰδίᾳ τι κεκτῆσθαι τῶν ὑλικῶν. 1424.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΟΜΟΝ
 ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
 ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Ὁμιλία περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 1429.
 Ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Λαζικοῖς. 1437.
 Ὁμιλία εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν. 1457.
 Ὁμιλία περὶ μετανοίας. 1476.
 Ὁμιλία πρὸς τοὺς συκοφαντοῦντας ἡμᾶς ὅτι τρεῖς θεοὺς ἔχομεν. 1488.
 Ὁμιλία εἰς τὸ «Μὴ δῶς ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ ἐπινυστάξης σοῖς βλεφάροις» 1497.
 Ὁμιλία περὶ νηστείας. 1509.
 Λόγος εἰς τὴν ὑποτύπωσιν τῆς ἀσκήσεως. 1509.

Βιβλίον πρῶτον περὶ βαπτίσματος εἰς λόγους τρεῖς. 1513—1577.
 Λόγος πρῶτος περὶ βαπτίσματος· ὅτι δεῖ πρῶτον μαθητευθῆναι τῷ Κυρίῳ, καὶ τότε καταξιοθῆναι τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. 1513.
 Λόγος δεύτερος περὶ βαπτίσματος· πῶς βαπτίζεται τις τὸ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βάπτισμα. 1523.
 Λόγος τρίτος περὶ βαπτίσματος. Ὅτι δεῖ τὸν ἀναγεννηθέντα διὰ τοῦ βαπτίσματος τρέφεσθαι λοιπὸν τῇ μεταλήψει τῶν θείων μυστηρίων. 1573.

Βιβλίον δεύτερον περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος· εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις ιγ'. 1580-1628.

- α'. Εἰ πᾶς ὁ βαπτισθεὶς τὸ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ βάπτισμα ὀφειλέτης ἐστὶ νεκρὸς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῆν δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 1580.
- β'. Εἰ ἀκίνδυνόν ἐστι μὴ καθαρεύοντα τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, ἢ ἀκαθαρσίας, ἢ μολυσμοῦ, ἱερατεύειν. 1581.
- γ'. Εἰ ἀκίνδυνόν ἐστι μὴ καθαρεύοντά τινα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος ἐσθίειν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ πίνειν τὸ αἶμα. 1584.
- δ'. Εἰ παντὶ ῥήματι Θεοῦ δεῖ πιστεύειν, καὶ πείθεσθαι ἐν πληροφορίᾳ ἀληθείας τοῦ εἰρημένου, καὶ εὐρίσκεται τι ἢ ῥῆμα ἢ ἔργον ἥτοι παρ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἢ παρ' αὐτῶν τῶν ἁγίων δοκοῦν ἐναντίως ἔχειν. 1585.
- ε'. Εἰ παντὸς ῥήματος ἢ ἀπειθεία ἀξία ὀργῆς καὶ θανάτου, καὶ ἰδικῶς τῷ καθ' ἕκαστον μὴ ἢ συνημμένη ἢ ἀπειλή. 1592.
- ς'. Εἰ ἡ ἀπειθεία ἐν τῷ ποιῆσαι τι τῶν ἀπηγορευμένων ἐστίν, ἢ καὶ ἐν τῷ παραλιπεῖν τι τῶν ἐγκεκριμένων. 1596.
- ζ'. Εἰ δυνατόν ἐστιν, ἢ εὐάρεστον, ἢ εὐπρόσδεκτον Θεῷ, τὸν ἁμαρτίᾳ δουλεύοντα ποιεῖν δικαίωμα κατὰ τὸν τῆς θεοσεβείας τῶν ἁγίων κανόνα. 1597.
- η'. Εἰ εὐπρόσδεκτόν ἐστι τῷ Θεῷ τὸ ἔργον τῆς ἐντολῆς, μὴ ἀκολούθως κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ γινόμενον. 1600.
- θ'. Εἰ χρὴ συγκοινωνεῖν τοῖς παρανομοῦσιν, ἢ τοῖς ἀκάρποις ἔργοις τοῦ σκότους, καὶ μὴ ὥσι τῶν ἐμὸι πιστευθέντων οἱ τοιοῦτοι. 1612.
- ι'. Εἰ αἰεὶ ἐστὶ τὸ σκανδαλίζειν ἐπικίνδυνον. 1617.
- ια'. Εἰ χρὴ ἡ ἀκίνδυνόν ἐστι παραιτεῖσθαι τὰ τῶν προστεταγμένων ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἢ κωλύειν τὸν ἐπιταχθέντα ποιῆσαι, ἢ τῶν κωλύοντων ἀνέχεσθαι μάλιστα ἐὰν γνήσιος ἢ ὁκλύων, ἢ λογισμὸς εὐλογοφανῆς ἀντιπίπτῃ τῷ προστάγματι. 1621.
- ιβ'. Εἰ πᾶς ὀφειλέτης ἐστὶ πάντων τῆς ἐν πᾶσιν ἐπιμελείας, ἢ μόνον τῶν πεπιστευμένων καὶ τούτων κατὰ τὸ μερισθὲν αὐτῷ ὑπὸ Θεοῦ διὰ Πνεύματος ἁγίου χάρισμα. 1624.
- ιγ'. Εἰ χρὴ πάντα πειρασμὸν ὑπομένειν, καὶ θανάτου ἔχῃ ἀπειλήν, ὑπὲρ τοῦ φυλαχθῆναι τὴν πρὸς Θεὸν ὑπακοὴν, καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν πεπιστευμένων. 1625.
- Λειτουργία τοῦ ἁγίου Βασιλείου (α) 1629.
- Λειτουργία τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐκ τοῦ Κοπτικῶς μεταφρασθεῖσα· λατινιστί. 1637.
- Εὐχαὶ ἥτοι ἐξορκισμοὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ δαιμόνων, καὶ ἐκάστην ἀσθένειαν. 1677.
- Λόγος περὶ καταστάσεως ἱερέων. 1685.
- Περὶ παραμυθίας ἐν ταῖς συμφοραῖς· λατ. 1687.
- Περὶ ἐλέους καὶ κρίσεως. 1705.
- Ὁμιλία παραμυθητικὴ ἀσθενοῦντι. 1713.
- * Μετάφρασις ὁμιλιῶν τινων τοῦ ἁγίου Βασιλείου· λατινιστί. 1723.
- * Σημειώσεις· λατινιστί. 1795.
- * Διάφοροι γραφικαὶ διαφοραί. 1831.
- * Πίναξ τῶν ἐν τῷ τριακοστῷ πρώτῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί. 1843.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τριακοστῷ πρώτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 32

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- * Προόμιον· λατινιστί. 9.
- Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου· ἐν κεφαλαίοις λ'. 68—217.
- ΚΕΦΑΛΑΙΑ
- α'. Προόμιον, ἐν ᾧ ἀναγκαῖαι αἱ περὶ τῶν μικροτάτων μερῶν τῆς θεολογίας ἐρευνᾶν. 68.
- β'. Ποίαν ἔσχεν ἀρχὴν ἡ περὶ τὰς συλλαβὰς τῶν αἵρετικῶν παρατήρησις. 73.
- (α) Διάφορος τῆς ἐν χρήσει καθιερωμένης.

- γ'. Ὅτι ἐκ τῆς ἔξωθεν σοφίας ἡ περὶ τῶν συλλαβῶν τεχνολογία. 76.
- δ'. Ὅτι ἀπαρατήρητος τῇ Γραφῇ τῶν συλλαβῶν τούτων ἡ χρῆσις. 77.
- ε'. Ὅτι καὶ ἐπὶ Πατρὸς λέγεται τό: «Δι' οὗ» καὶ ἐπὶ Υἱοῦ τό: «Ἐξ οὗ» καὶ ἐπὶ Πνεύματος. 77.
- ς'. Ἀπάντησις πρὸς τοὺς ἀποφαινομένους μὴ μετὰ Πατρός εἶναι τὸν Υἱόν, ἀλλὰ μετὰ τὸν Πατέρα, ἐν ᾧ τὰ περὶ τῆς ὁμοτίμου δόξης. 88.
- ζ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ ἀρμόζειν ἐπὶ Υἱοῦ λέγεσθαι τό: «Μεθ' οὗ», ἀλλὰ τό: «Δι' οὗ». 93.
- η'. Ποσαχῶς τό: «Δι' οὗ» καὶ ἐπὶ ποίας ἐννοίας ἀρμοδιώτερον τό: «Μεθ' οὗ» ἐν ᾧ καὶ ἐξήγησις, πῶς ἐντολὴν λαμβάνει ὁ Υἱός, καὶ πῶς ἀποστέλλεται. 96.
- θ'. Ἀφοριστικαὶ ἐννοιαὶ περὶ τοῦ Πνεύματος, τῇ τῶν Γραφῶν ἀκολουθοῦσαι διδασκαλία. 108.
- ι'. Πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ χρῆναι συντάσσειν Πατρὶ καὶ Υἱῷ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 109.
- ια'. Ὅτι παραβάται οἱ τὸ Πνεῦμα ἀρνούμενοι. 113.
- ιβ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ἔφαρκεῖν καὶ μόνον τὸ εἰς τὸν Κύριον βάπτισμα. 116.
- ιγ'. Αἰτίας ἀπόδοσις διὰ τί οἱ ἄγγελοι Πατρὶ καὶ Υἱῷ παρὰ τῷ Παύλῳ συμπαρελήφθησαν. 117.
- ιδ'. Ἐνστάσις, ὅτι καὶ εἰς Μωϋσῆν τινες ἐβαπτίσθησαν, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, καὶ πρὸς ταύτην ἀπάντησις, ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ τύπων. 121.
- ιε'. Ἀπάντησις πρὸς ἀνθυποφορὰν, ὅτι καὶ εἰς ὕδωρ βαπτιζόμεθα· ἐν ᾧ καὶ τὰ περὶ βαπτίσματος. 128.
- ισ'. Ὅτι ἀχώριστον ἐπὶ πάσης ἐννοίας Πατρός καὶ Υἱοῦ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἐπὶ τε τῆς τῶν νοητῶν δημιουργίας, καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων οἰκονομίας, καὶ ἐπὶ τῆς προσδοκωμένης κρίσεως. 133.
- ιζ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, μὴ συναριθμεῖσθαι Πατρὶ καὶ Υἱῷ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἀλλ' ὑπαριθμεῖσθαι· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς εὐσεβοῦς συναριθμήσεως κεφαλαιώδης ἐπιδρομὴ τῆς πίστεως. 144.
- ιη'. Πῶς ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῶν τριῶν ὑποστάσεων τὸ εὐσεβὲς τῆς μοναρχίας δόγμα διατηροῦ-

- μεν, ἐν ᾧ καὶ ὁ τῶν κατὰ τὸ Πνεῦμα ὑπαριθμεῖσθαι φασκόντων ἔλεγχος. 148.
- ιθ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ εἶναι δοξαστὸν τὸ Πνεῦμα. 156.
- κ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας μὴτε ἐν δουλικῇ τάξει μὴτε ἐν δεσποτικῇ εἶναι τὸ Πνεῦμα, ἀλλ' ἐν τῇ τῶν ἐλευθέρων. 160.
- κα'. Μαρτυρίαι ἐκ τῶν Γραφῶν τοῦ κυριολογεῖσθαι τὸ Πνεῦμα. 164.
- κβ'. Σύστασις τῆς κατὰ τὴν φύσιν κοινωνίας τοῦ Πνεύματος, ἐκ τοῦ ὁμοίως εἶναι Πατρὶ καὶ Υἱῷ πρὸς θεωρίαν δυσέφικτον. 165.
- κγ'. Ὅτι δοξολογία Πνεύματος ἐστὶν ἡ τῶν προσόντων αὐτῷ ἀπαρίθμησις. 178.
- κδ'. Ἐλεγχος τῆς ἀτοπίας τῶν μὴ δοξαζόντων τὸ Πνεῦμα ἐκ τῆς πρὸς τὰ ἐν τῇ κτίσει δοξαστὰ παραθέσεως. 169.
- κε'. Ὅτι τῇ «ἐν» συλλαβῇ ἀντὶ τῆς «σύν», ἡ Γραφή κέχρηται· ἐν ᾧ καὶ ὅτι ἡ «καὶ» ἰσοδυναμεῖ τῇ «σύν». 173.
- κς'. Ὅτι ὡσαχῶς λέγεται τὸ «ἐν» τοσαυταχῶς καὶ ἐπὶ τοῦ Πνεύματος λαμβάνεται. 180.
- κζ'. Πόθεν ἡ «σύν» ἤρξατο συλλαβῇ, καὶ ποίαν δύναμιν ἔχει, ἐν ᾧ καὶ τὰ περὶ τῶν ἀγράφων τῆς ἐκκλησίας νομίμων. 185.
- κη'. Ὅτι ἀ περὶ τῶν ἀνθρώπων λέγει ἡ Γραφή ὡς συμβασιλεύοντων Χριστῷ, ταῦτα περὶ τοῦ Πνεύματος οὐ συγχωροῦσιν οἱ ἀντιλέγοντες. 196.
- κθ'. Ἀπαρίθμησις τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διαφανῶν, ὅσοι ἐχρήσαντο ἐν τοῖς συγγράμμασιν ἑαυτῶν ἐν τῇ φωνῇ «σύν». 200.
- λ'. Διήγησις τῆς παρουσίας τῶν ἐκκλησιῶν καταστάσεως. 209.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἐπιστολαὶ τετρεῖς κλάσεις. (α) 220—1112.

(α) Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου αἱ ἐπιστολαὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν εἰσι τεταγμέναι καὶ εἰς τρεῖς κλάσεις διηρημέναι, ὧν ἡ μὲν

Α'. κλάσις περιλαμβάνει ἐπιστολάς μς'. πρὸ τοῦ χειροτονηθῆναι αὐτὸν ἐπίσκοπον γεγραμμένας, ἀπὸ τοῦ ἔτους 357—370, αἱς προστίθενται καὶ τινες ἀμφιβαλλόμεναι, αἵτινες φαίνονται, ὅτι εἰς ταύτην τὴν ἐποχὴν ἀνήκουσιν· ἡ Β'. περιλαμβάνει σμε'. ἃς ἐπίσκοπος ὧν ἔγραψεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 370—378.

ἡ Γ'. περιλαμβάνει οε'. ἀχρονολογήτους ἐπιστολάς, μετὰ πολλῶν ἀμφιβαλλομένων, καὶ τινων νόθων. 220.

ΚΛΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

α'. Πρὸς Εὐστάθιον φιλόσοφον (περὶ εἰμαρμένης).	220.
β'. Πρὸς Γρηγόριον ἐταῖρον (περὶ ἡσυχίας καὶ ἀπραγμοσύνης).	224.
γ'. Πρὸς Κανδιδιανόν (ἐπαινετική καὶ αἰτητική).	233.
δ'. Πρὸς Ὀλύμπιον (περὶ τῆς φιλοσόφου πενίας).	236.
ε'. Πρὸς Νεκτάριον παραμυθητική.	237.
ς'. Πρὸς τὴν ὁμόζυγον Νεκταρίου παραμυθητική.	241.
ζ'. Πρὸς Γρηγόριον ἐταῖρον (προτρεπτική εἰς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας).	244.
η'. Τοῖς Καισαρεῦσιν ἀπολογία περὶ τῆς ἀποχωρήσεως καὶ περὶ πίστεως.	245.
θ'. Πρὸς Μάξιμον φιλόσοφον (περὶ θεολογικῶν ζητημάτων).	268.
ι'. Πρὸς Ἰουλίτταν ἐλευθέραν (προτρεπτική).	272.
ια'. Ἀνεπίγραφος ἐπὶ φιλίᾳ.	273.
ιβ'. Πρὸς Ὀλύμπιον (ὑπομνηστική).	273.
ιγ'. Πρὸς Ὀλύμπιον (ὑπομνηστική).	274.
ιδ'. Πρὸς Γρηγόριον ἐταῖρον (περιγραφικὴ ἡ περιώνυμος).	276.
ιε'. Πρὸς Ἀρχάδιον κόμητα (ἐπαινετική).	277.
ισ'. Πρὸς Εὐνόμιον τὸν αἵρετικόν, (ἐλεγκτικὴ ἐπὶ δοκησισοφίᾳ).	280.
ιζ'. Πρὸς Ὀριγένην (ἐπαινετική).	281.
ιη'. Πρὸς Μακάριον καὶ Ἰωάννην (περὶ ἐλπίδος προσκαίρου καὶ μελλούσης).	281.
ιθ'. Πρὸς Γρηγόριον ἐταῖρον (φιλική).	284.
κ'. Πρὸς Λεόντιον σοφιστήν (φιλική).	284.
κα'. Πρὸς τὸν αὐτόν (φιλική).	285.
κβ'. Περὶ τελειότητος βίου μοναχῶν.	288.
κγ'. Παραμυθητικὴ πρὸς μονάζοντα.	293.
κδ'. Πρὸς Ἀθανάσιον τὸν πατέρα Ἀθανασίου ἐπισκόπου Ἀγκύρας περὶ διαβολῆς.	296.
κε'. Πρὸς Ἀθανάσιον Ἀγκύρας (ἀπολογητική).	297.
κς'. Πρὸς Καισάριον ἀδελφὸν Γρηγορίου (ὑπομνηστική).	304.
κζ'. Πρὸς Εὐσέβιον, ἐπίσκοπον Σαμοσάτων (φιλική).	304.
κη'. Τῇ ἐκκλησίᾳ Νεοκαισαρείας (παραμυθητική).	309.

κθ'. Τῇ ἐκκλησίᾳ Ἀγκύρας παραμυθητική.	309.
λ'. Πρὸς Εὐσέβιον Σαμοσάτων (αἰτιολογική).	313.
λα'. Πρὸς τὸν αὐτόν (συστατική).	313.
λβ'. Πρὸς Σωφρόνιον Μάγισρον (συστατική).	316.
λγ'. Πρὸς Ἀβούργιον (συστατική).	317.
λδ'. Πρὸς Εὐσέβιον Σαμοσάτων (παραστατικὴ δεινῶν).	
λε'. Ἀνεπίγραφος, ὑπὲρ Λεοντίου.	321.
λς'. Ἀνεπίγραφος, ἐπὶ ἐπικουρίᾳ.	321.
λζ'. Ἀνεπίγραφος, ὑπὲρ συντρόφου.	324.
λη'. Γρηγορίῳ ἀδελφῷ περὶ διαφορᾶς οὐσίας καὶ ὑποστάσεως.	325.
λθ'. Ἰουλιανοῦ πρὸς Βασίλειον.	240.
μ'. Ἰουλιανοῦ πρὸς Βασίλειον.	341.
μα'. Βασίλειος Ἰουλιανῷ πρὸς ταῦτα.	344.
μβ'. Πρὸς Χίλωνα τὸν αὐτοῦ μαθητήν (παραινετική).	348.
μγ'. Νουθεσία πρὸς τοὺς νέους.	360.
μδ'. Πρὸς μοναχὸν ἐκπεσόντα.	360.
με'. Πρὸς μονάζοντα ἐκπεσόντα.	365.
μς'. Πρὸς παρθένον ἐκπεσοῦσαν.	369.

ΚΛΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

μζ'. Γρηγορίῳ ἐτέρῳ (ὑπὲρ εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν).	381.
μη'. Εὐσέβιῳ Σαμοσάτων (ὁμοίως).	384.
μθ'. Ἀρκαδίῳ, ἐπισκόπῳ (ὁμοίως).	385.
ν'. Ἰννοκεντίῳ Ῥώμης (ὁμοίως).	388.
να'. Βασπορίῳ, ἐπισκόπῳ (ὁμοίως).	388.
νβ'. Κανονικαῖς (παραινετικὴ καὶ κατὰ Σαβελλίου).	392.
νγ'. Χωρεπισκόποις (κατὰ σιμωνίας).	396.
νδ'. Χωρεπισκόποις (περὶ χειροτονίας ἀξίων πρεσβυτέρων καὶ διακόνων καὶ φυλάξεως τοῦ κανόνος τῆς ἐκκλησίας).	400.
νε'. Παρηγορίῳ, πρεσβυτέρῳ (περὶ τοῦ μὴ συν-οικεῖν γυναῖκας ἀνδράσι).	401.
νς'. Περγαμίῳ (περὶ φιλίας καὶ ἀργίας).	404.
νζ'. Μελετίῳ Ἀντιοχείας (φιλικὴ μετὰ σεβασμοῦ).	405.
νη'. Γρηγορίῳ ἀδελφῷ (αἰτιολογικὴ μετὰ ἐπιπλήξεως).	408.
νθ'. Γρηγορίῳ θείῳ (περὶ εἰρήνης).	409.
ξ'. Τῷ αὐτῷ (περὶ τοῦ αὐτοῦ).	413.
ξα'. Ἀθανασίῳ Ἀλεξανδρείας (περὶ τῶν ταρ-χῶν τῆς ἐκκλησίας).	416.

- ξβ'. Τῇ ἐκκλησίᾳ Παρνασσού· (παραμυθητι-
 κή). 417.
 ξγ'. Ἡγεμόνι Νεοκαισαρείας· (φιλική μετ' ἐπαί-
 νου). 420.
 ξδ'. Ἡσυχίῳ· (φιλική). 420.
 ξε'. Ἀταρβίῳ· (περὶ ζήλου καὶ προθυμίας ὑπὲρ
 τῆς ἐκκλησίας). 424.
 ξς'. Ἀθανασίῳ Ἀλεξανδρείας· (περὶ τῶν ταρα-
 χῶν τῆς ἐκκλησίας). 422.
 ζζ'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ τῶν αὐτῶν). 425.
 ζη'. Μελετίῳ Ἀντιοχείας· (περὶ εἰρήνης τῶν ἐκ-
 κλησιῶν). 428.
 ζθ'. Ἀθανασίῳ Ἀλεξανδρείας· (περὶ τῶν ταρα-
 χῶν τῆς ἐκκλησίας). 429.
 ο'. Ἀνεπίγραφος· (περὶ συνόδου). 433.
 οα'. Πρὸς Γρηγόριον Ναζιανζηνόν· (ἀπολογη-
 τική). 436.
 οβ'. Ἡσυχίῳ· (φιλική). 440.
 ογ'. Καλλισθένει· (συστατική καὶ περὶ θυ-
 μοῦ). 440.
 οδ'. Μαρτινιανῷ· (συνηγορία περὶ τῶν ἐν Και-
 σαρείᾳ συμφορῶν). 444.
 οε'. Ἀδουργίῳ· (παρακλητική). 449.
 ος'. Σωφρονίῳ Μαγίστρῳ· (παρακλητική). 449.
 οζ'. Ἀνεπίγραφος· περὶ Θηρασίου. 452.
 οη'. Ἀνεπίγραφος· ὑπὲρ Ἑλπιδίου. 453.
 οθ'. Εὐσταθίῳ, ἐπισκόπῳ Σεβαστείας· (ὑπὲρ τῆς
 ἐκκλησίας). 453.
 π'. Ἀθανασίῳ Ἀλεξανδρείας· (περὶ τῶν αὐ-
 τῶν). 456.
 πα'. Ἰννοκεντίῳ· (Πάπα Ῥώμης περὶ τῶν αὐ-
 τῶν). 456.
 πβ'. Ἀθανασίῳ Ἀλεξανδρείας· (περὶ τῶν αὐ-
 τῶν). 457.
 πγ'. Κηνοίτορι· (παρακλητική). 461.
 πδ'. Ἡγεμόνι· (παρακλητική). 461.
 πε'. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν ὀρχοῦν. 465.
 πς'. Ἡγεμόνι· (εὐχαριστήριος μετὰ παρακλή-
 σεως). 465.
 πζ'. Ἀνεπίγραφος· (ὑπὲρ τῶν αὐτῶν). 468.
 πη'. Ἀνεπίγραφος· ἐπὶ ἀπαιτητῇ χρημάτων. 469.
 πθ'. Μελετίῳ Ἀντιοχείας· (φιλική μετὰ σεβ-
 σμοῦ). 469.
 ι'. Πρὸς τοὺς ἐν τῇ Δύσει ἐπισκόπους· (περὶ
 εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν). 472.
 ια'. Οὐαλεριανῷ ἐπισκόπῳ Ἰλλυριῶν· (περὶ τῶν
 αὐτῶν). 476.
 ιβ'. Πρὸς Ἰταλοὺς καὶ Γάλλους· (περὶ τῶν
 αὐτῶν). 477.
 ιγ'. Πρὸς Καισαρίαν πατρικίαν, περὶ κοινωνίας·
 (ποσάκις χρὴ κοινωνεῖν τῶν ἀχράντων μυ-
 στηρίων). 484.
 ιδ'. Ἠλίᾳ ἀρχοντι τῆς ἐπαρχίας· (περὶ τῶν
 φιλανθρωπικῶν ἔργων τοῦ ἀγίου Βασι-
 λείου). 485.
 ιε'. Εὐσεβίῳ Σαμοσάτων· (περὶ συντυχίας). 489.
 ις'. Σωφρονίῳ Μαγίστρῳ· (περὶ φιλοπατρίας). 492.
 ιζ'. Τῇ βουλῇ Τυάων· (ὅτι ἡ τῶν πολλῶν
 ἁμοφωνία καὶ σύμπνοια καλὰ, καὶ τῷ Θεῷ
 ἀρέσκοντα). 493.
 ιη'. Εὐσεβίῳ Σαμοσάτων· (φιλική μετὰ πό-
 θου). 496.
 ιθ'. Τερεντίῳ κόμητι· (περὶ ἐκκλησιαστικῶν
 ζητημάτων ἀπολογητική). 497.
 ρ'. Εὐσεβίῳ Σαμοσάτων· (φιλική μετὰ πό-
 θου). 504.
 ρα'. Παραμυθητική. 505.
 ρβ'. Σαταλεῦσι πολίταις· (παραινετική). 508.
 ργ'. Τοῖς αὐτοῖς· (περὶ τοῦ αὐτοῦ). 509.
 ρδ'. Μοδέστῳ ἐπάρχῳ· (περὶ ἀτελείας τοῦ
 κλήρου). 509.
 ρε'. Διακόνοις θυγατράσι Τερεντίου κόμητος·
 (παραινετική). 512.
 ρς'. Στρατιώτῃ· (ἐπαινετική). 513.
 ρζ'. Ἰουλίττῃ· (περὶ κληρονομίας). 516.
 ρη'. Τῷ κηδεμόνι τῶν κληρονόμων Ἰουλίτ-
 τῆς. 516.
 ρθ'. Ἑλλαδίῳ κόμητι· (περὶ τῶν κληρονόμων
 Ἰουλίττις). 517.
 ρι'. Μοδέστῳ ἐπάρχῳ· (περὶ τοῦ αὐτοῦ). 520.
 ρια'. Μοδέστῳ ἐπάρχῳ· (περὶ τοῦ αὐτοῦ). 520.
 ριβ'. Ἀνδρονίκῳ ἡγεμόνι· (περὶ τοῦ αὐτοῦ). 521.
 ριγ'. Τοῖς ἐν Ταρσῷ πρεσβυτέροις· (νουθε-
 τική). 525.
 ριδ'. Τοῖς αὐτοῖς· (περὶ τῶν αὐτῶν). 528.
 ριε'. Συμπλικίᾳ αἰρετικῇ· (νουθετική μετὰ ἀξιο-
 λόγου σχολίου). 529.
 ρισ'. Φιρμίνῳ· (φιλική μετὰ ὑπομνήσεως). 532.
 ριζ'. Ἀνεπίγραφος, ἐπὶ ἀσκήσει. 533.
 ριη'. Εὐσεβίῳ, ἐπισκόπῳ Σαμοσάτων· (ἐπὶ τῇ
 ἐπηρείᾳ Ἀνθίμου). 536.
 ριθ'. Εὐσταθίῳ ἐπισκόπῳ Σεβαστείας· (περὶ τῆς
 αὐτῆς). 537.
 ρκ'. Μελετίῳ Ἀντιοχείας· (περὶ τῆς αὐτῆς). 537.

- ρκα'. Θεοδότω, ἐπισκόπῳ Νικοπόλεως (περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως). 540.
- ρκβ'. Ποιμενίῳ, ἐπισκόπῳ Σατάλων (περὶ τῆς αὐτῆς). 541.
- ρκγ'. Οὐρβικίῳ μονάζοντι (περὶ τῆς αὐτῆς). 544.
- ρκδ'. Θεοδώρῳ (περὶ σωματικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἔρωτος). 544.
- ρκε'. Ἀντίγραφον ἑμολογίας πίστεως, Εὐσταθίου Σεβαστείας. 545.
- ρκς'. Ἀταρβίῳ (περὶ εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν). 552.
- ρκζ'. Εὐσεβίῳ Σαμοσάτων (περὶ τοῦ αὐτοῦ). 553.
- ρκη'. Τῷ αὐτῷ (περὶ τοῦ αὐτοῦ). 553.
- ρκθ'. Μελετίῳ, ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας (δογματική). 557.
- ρλ'. Θεοδότῳ, ἐπισκόπῳ Νικοπόλεως (δογματική). 561.
- ρλα'. Ὀλυμπίῳ (διηγηματική). 565.
- ρלב'. Ἀβραμίῳ, ἐπισκόπῳ Βατνῶν (διηγηματική). 568.
- ρλγ'. Πέτρῳ, ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας (φιλική). 569.
- ρλδ'. Παιονίῳ πρεσβυτέρῳ (φιλική). 569.
- ρλε'. Διοδώρῳ, πρεσβυτέρῳ Ἀντιοχείας (φιλική μετὰ παραινέσεως). 572.
- ρλς'. Εὐσεβίῳ Σαμοσάτων (διηγηματική). 573.
- ρλζ'. Ἀντιπάτρῳ (παρακλητική). 577.
- ρλη'. Εὐσεβίῳ, ἐπισκόπῳ Σαμοσάτων (διηγηματική). 577.
- ρλθ'. Τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν (περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πειρασμῶν ἐνθάρρυντική). 581.
- ρμ'. Τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίᾳ (περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως). 585.
- ρμα'. Εὐσεβίῳ Σαμοσάτων (περὶ ἐκκλησιαστικῶν). 589.
- ρμβ'. Νομερίῳ ἐπάρχῳ (συστατική). 592.
- ρμγ'. Ἐτέρῳ Νομερίῳ (συστατική). 592.
- ρμδ'. Τρακτευτῇ τῶν ἐπάρχῳ (ὑπομνηστική). 593.
- ρμε'. Εὐσεβίῳ Σαμοσάτων (διηγηματική μετ' ἐπαίνου). 593.
- ρμς'. Ἀντιόχῳ (φιλική μετὰ νοουθεσίας). 596.
- ρμζ'. Ἀβουργίῳ (φιλική μετὰ συστάσεως). 596.
- ρμη'. Τραϊανῷ (συστατική). 597.
- ρμθ'. Τῷ αὐτῷ (περὶ τοῦ αὐτοῦ). 600.
- ρν'. Ἀμφιλοχίῳ, ὡς παρὰ Ἡρακλείδου (περὶ ἡσυχίας καὶ τελειότητος). 601.
- ρνα'. Εὐσταθίῳ ἀρχιάτρῳ (φιλική μετὰ διηγήσεως). 605.
- ρνβ'. Βίκτορι στρατηλάτῃ (φιλική μετ' ἐπαίνου). 608.
- ρνγ'. Τῷ αὐτῷ (περὶ τοῦ αὐτοῦ). 609.
- ρνδ'. Ἀσכולίῳ Θεσσαλονίκης (περὶ ὁρθῶν δογμάτων). 609.
- ρνε'. Ἀνεπίγραφος, ἐπὶ ἀλείπτῃ. 612.
- ρνς'. Εὐαγρίῳ, πρεσβυτέρῳ (περὶ εἰρήνης). 613.
- ρνζ'. Ἀντιόχῳ (φιλική). 617.
- ρνη'. Τῷ αὐτῷ (ὁμοίως). 620.
- ρνθ'. Εὐπατερίῳ, καὶ τῇ θυγατρὶ (περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος). 620.
- ρξ'. Διοδώρῳ (ὅτι οὐκ ἔξεστι τὸν αὐτὸν λαβεῖν δύο ἀδελφάς). 624.
- ρξα'. Ἀμφιλοχίῳ, χειροτονηθέντι ἐπισκόπῳ (συγχαρητήριοι καὶ προτρεπτική). 629.
- ρξβ'. Εὐσεβίῳ Σαμοσάτων (περιγραφικὴ τῶν ἀσθενειῶν). 632.
- ρξγ'. Ἰοδίνῳ κόμητι (συστατική). 633.
- ρξδ'. Ἀσכולίῳ Θεσσαλονίκης (περὶ εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν). 637.
- ρξε'. Ἀσכולίῳ Θεσσαλονίκης (περὶ φυλακῆς τῆς εὐσεβείας). 637.
- ρξς'. Εὐσεβίῳ Σαμοσάτων. 640.
- ρξζ'. Τῷ αὐτῷ (φιλική). 640.
- ρξη'. Ἀντιόχῳ, πρεσβυτέρῳ (περὶ ἡσυχίας παρμυθητική). 640.
- ρξθ'. Γρηγορίῳ (αἰτιολογικὴ κατὰ Γλυκερίου). 644.
- ρο'. Γλυκερίῳ (προτρεπτικὴ μετ' ἐπιπλήξεως). 643.
- ροα'. Γρηγορίῳ (περὶ Γλυκερίου). 643.
- ροβ'. Σωφρονίῳ ἐπισκόπῳ (φιλική καὶ περὶ εἰρήνης). 645.
- ρογ'. Θεοδώρα κανονικῇ (παραινετική). 648.
- ροδ'. Χήρᾳ ἐλευθέρᾳ (παραινετική). 649.
- ροε'. Μαγνηνιανῷ κόμητι (περὶ ὁρθῶν δογμάτων). 652.
- ρος'. Ἀμφιλοχίῳ Ἰκονίου (φιλική μετὰ προσκλήσεως). 653.
- ροζ'. Σωφρονίῳ Μαγίστρῳ (συστατική). 653.
- ροη'. Ἀβουργίῳ (συστατική). 656.
- ροθ'. Ἀρινθαίῳ (συστατική). 656.
- ροπ'. Σωφρονίῳ μαγίστρῳ (συστατική). 657.
- ροα'. Ὁτρητῷ Μελιτινῇ (φιλική). 657.
- ροβ'. Πρεσβυτέροις Σαμοσάτων (ἐπαινετικὴ μετὰ παραμυθίας). 660.
- ρογ'. Πολιτευομένοις Σαμοσάτων (περὶ τῶν εἰς

- οὐδείς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰμὴ ὁ Πατὴρ μόνος. Περὶ Ἰεχονίου. Πρὸς τὸ τῶν Ἐγκρατιτῶν πρόβλημα, ὅτι διατί οὐκ ἐσθίομεν πάντα. Πρὸς τοὺς λέγοντας καθ' εἰμαρμένην διοικεῖσθαι τὰ ἀνθρώπινα. Ποία ἡ διαφορά οὐσίας καὶ ὑποστάσεως. Περὶ ὑγείας καὶ νόσου, πλούτου καὶ πενίας, δόξης καὶ ἀτιμίας κ. ἐ.) 876.
- σλζ'. Εὐσεβίῳ Σαμοσάτων· (ἄφηγηματική). 885.
- σλη'. Νικοπολίταις πρεσβυτέροις· (παραμυθητική). 889.
- σλθ'. Εὐσεβίῳ Σαμοσάτων· (ἄφηγηματική περὶ ταραχῶν καὶ σκανδάλων). 889.
- σμ'. Νικοπολίταις πρεσβυτέροις· (προτρεπτική καὶ παραμυθητική). 893.
- σμα'. Εὐσεβίῳ Σαμοσάτων· (περὶ τῆς τῶν ἐκκλησιῶν εἰρήνης). 897.
- σμβ'. Τοῖς δυτικοῖς ἐπισκόποις· (περὶ τῆς τῶν ἐκκλησιῶν ταραχῆς). 900.
- σμγ'. Πρὸς Ἰταλοὺς καὶ Γάλλους ἐπισκόπους· (περὶ τῆς τῶν ἐκκλησιῶν ταραχῆς). 901.
- σμη'. Πατροφίλῳ, ἐπισκόπῳ τῆς ἐν Αἰγυπτῶ ἐκκλησίας· (ἀπολογητική καὶ περὶ δολιότητος καὶ ψευδοῦς ἀγάπης). 912.
- σμε'. Θεοφίλῳ, ἐπισκόπῳ· (ἄφηγηματική μετὰ φιλίας). 925.
- σμες'. Νικοπολίταις· (προτρεπτική καὶ παραμυθητική). 925.
- σμζ'. Τοῖς αὐτοῖς· (ὁμοίως). 928.
- σμη'. Ἀμφιλοχίῳ Ἰκονίου· (φιλική). 928.
- σμηθ'. Ἀνεπίγραφος, ἐπ' ἀνδρὶ εὐλαβεῖ. 929.
- σν'. Πατροφίλῳ, ἐπισκόπῳ τῆς ἐν Αἰγυπτῶ ἐκκλησίας· (περὶ κοινωνίας μετὰ αἵρετικῶν). 929.
- σνα'. Τοῖς Εὐαίσηνοῖς· (περὶ ἀσταθείας μετὰ προτροπῆς). 933.
- σνβ'. Ἐπισκόποις τῆς Ποντικῆς διοικήσεως· (προτρεπτική). 940.
- σνγ'. Πρεσβυτέροις Ἀντιοχείας· (ἄφηγηματική). 940.
- σνδ'. Πελαγίῳ, ἐπισκόπῳ Λαοδικείας· (ἄφηγηματική). 941.
- σνε'. Βίτῳ, ἐπισκόπῳ Καρρῶν· (φιλική μετὰ ἀφηγήσεως). 941.
- σνες'. Μονάζουσι· (παραμυθητική). 941.
- σνζ'. Μονάζουσι καταπονηθεῖσιν ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν. 945.
- σνη'. Ἐπιφανίῳ, ἐπισκόπῳ· (περὶ τῶν τῆς ἐκκλησίας ταραχῶν). 948.
- σνθ'. Παλλιδίῳ καὶ Ἰννοκεντίῳ· (περὶ εἰρήνης). 953.
- σζ'. Ὀπτίμῳ, ἐπισκόπῳ· (περὶ τοῦ, πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καῖν, ἐπτα ἐκδικούμενα παραλύσει· καὶ περὶ τοῦ, οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον). 953.
- σζα'. Τοῖς ἐν Σωζοπόλει· (θεολογική περὶ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως). 968.
- σζε'. Οὐρβικίῳ μονάζοντι· (περὶ ἰσότητος, καὶ περὶ ἐνσάρχου οἰκονομίας). 973.
- σζγ'. Τοῖς Δυτικοῖς ἐπισκόποις· (περὶ Εὐσταθίου Σεβαστηνοῦ, καὶ Ἀπολλιναρίου, καὶ Παυλίνου, καὶ τῆς ἐκάστου τούτων αἱρέσεως). 976.
- σζδ'. Βάρσῃ, ἐπισκόπῳ Ἐδέσσης, ἐν ἐξορίᾳ ὄντι· (παραμυθητική μετ' ἐπαίνου). 981.
- σζε'. Εὐλογίῳ καὶ λοιποῖς ἐπισκόποις ἐξορισθεῖσι· (παραμυθητική μετὰ ἐπαίνου διὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας ζῆλον). 984.
- σζς'. Πέτρῳ, ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας· (περὶ τῶν τῆς ἐκκλησίας ταραχῶν διηγηματική). 992.
- σζζ'. Βάρσῃ, ἐπισκόπῳ Ἐδέσσης· (φιλική μετὰ αἰτιολογίας). 996.
- σζη'. Εὐσεβίῳ ἐν ἐξορίᾳ ὄντι· (παραμυθητική). 997.
- σζθ'. Τῇ ὁμοζύγῳ Ἀρινθέῳ· παραμυθητική. 1000.
- σο'. Ἀνεπίγραφος, ὑπὲρ ἀρπαγῆς. 1001.
- σοα'. Εὐσεβίῳ ἐταίρῳ συστατική ἐπὶ Κυριακῷ πρεσβυτέρῳ. 1004.
- σοβ'. Σωφρονίῳ Μαγίστρῳ· (περὶ διαβολῆς ἀπολογητική). 1005.
- σογ'. Ἀνεπίγραφος, περὶ Ἡρα. 1008.
- σοδ'. Ἰμερίῳ Μαγίστρῳ· (συστατική). 1009.
- σοε'. Ἀνεπίγραφος, περὶ Ἡρα. 1009.
- σος'. Ἀρματίῳ τῷ μεγάλῳ· (περὶ τοῦ, ὁ κοινὸς πάντων ἀνθρώπων νόμος κοινὸς πατέρας ποιεῖ τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πρεσβύτας, καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ τῶν χριστιανῶν ἴδιος τοὺς γέροντας ἡμᾶς ἐν γονέων τάξει καθίστησι τοῖς τηλικούτοις). 1012.
- σοζ'. Μαξίμῳ σχολαστικῷ· (περὶ σεμνότητος καὶ τῶν ὄντων ἀγαθῶν). 1012.
- σση'. Οὐαλεριανῷ· (φιλική). 1016.

σοθ'. Μοδέστω ἐπάρχῳ (συστατική).	1016.
σπ'. Μοδέστω ἐπάρχῳ (συστατική).	1016.
σπα'. Μοδέστω ἐπάρχῳ (συστατική).	1017.
σπβ'. Πρὸς Ἐπίσκοπον. (Μὴ καλούμενος ἐγκα- λεῖς, καὶ καλούμενος οὐχ ὑπακούεις).	1017.
σπγ'. Ἐλευθέρα (παραινετική).	1020.
σπδ'. Κήνσορι περὶ μοναζόντων.	1020.
σπε'. Ἀνεπίγραφος, ἐπὶ τῇ τῆς Ἐκκλησίας προ- στασίᾳ.	1021.
σπς'. Κομενταρησίῳ (περὶ ἐπιβολῆς ἐπιτιμίων, καὶ τῆς μοχθηρίας τῶν μὴ δεχομένων, ἀλλὰ κατ' καταλαλούντων τοῦ θεοῦ πατρός).	1021.
σπζ'. Ἀνεπίγραφος, ἐπὶ ἐκδικηταῖς.	1024.
σπη'. Ἀνεπίγραφος, ἐπὶ ἐκδικηταῖς.	1024.
σπθ'. Ἀνεπίγραφος, περὶ γυναικὸς καταπονου- μένης.	1025.
σιγ'. Νεκταρίῳ (ὅτι οὐ δεῖ ἀνθρωπίνῃ ἐπιδρομῇ τοὺς ἐπισκόπους προχειρίζεσθαι, ἀλλὰ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ).	1028.
σιχα'. Τιμοθέῳ χωρεπισκόπῳ (ὅτι οὐ δεῖ κατα- τρίβειν τὸν χρόνον βιωτικαῖς μερίμναις τὸν Θεὸν ἐκυτὸν ἀφιερῶσαντα).	1032.

ΚΛΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

σιβδ'. Παλλαδίῳ (παραινετική).	1033.
σιηγ'. Ἰουλιανῷ (περὶ ἀπραγμοσύνης καὶ μερι- μνῶν).	1033.
σιηδ'. Φήστῳ καὶ Μάγνῳ (περὶ ἐπιμελείας μα- θητῶν καὶ εὐχαριστήσεως τῶν διδασκόν- των).	1036.
σιε'. Μονάζουσι (παραινετική).	1037.
σιςζ'. Ἐλευθέρα (συστατικὴ μετ' ἐπαί- νου).	1040.
σιηγ'. Ἀνεπίγραφος, ἐπ' ἀνδρὶ εὐλαβεῖ.	1041.
σιηθ'. Κηνσίτορι (ὅτι δύσκολος ἢ τῶν κοινῶν ἐπιμέλεια).	1041.
τ'. Πρὸς πατέρα σχολαστικοῦ τελευτήσαντος (παραμυθητική).	1044.
τα'. Μαξίμῳ (παραμυθητική).	1048.
τβ'. Πρὸς τὴν ἐμόζυγον Βρίσωνος (παραμυ- θητική).	1049.
τηγ'. Κόμητι πᾶδατῶν (συστατική).	1052.
τδ'. Ἀδουργίῳ (συστατική).	1053.
τε'. Ἀνεπίγραφος, ἐπὶ ἐναρέτοις ἀνδράσιν.	1053.
τς'. Ἠγεμόνι Σεβαστείας (συστατική).	1053.
τζ'. Ἀνεπίγραφος (περὶ φιλονεικίας).	1056.

τη'. Ἀνεπίγραφος, ἐπὶ προστασίᾳ.	1057.
τθ'. Ἀνεπίγραφος ἐπὶ ἐνδεεῖ.	1057.
τι'. Ἀνεπίγραφος, ὑπὲρ συγγενῶν.	1057.
τια'. Πρωτεύοντι (συστατική).	1060.
τιβ'. Κηνσίτορι (συστατική).	1061.
τιγ'. Κηνσίτορι (συστατική).	1061.
τιδ'. Ἀνεπίγραφος, ἐπὶ οἰκέτῃ.	1062.
τιε'. Ἀνεπίγραφος, ὑπὲρ συγγενοῦς.	1064.
τιςζ'. Ἀνεπίγραφος, ὑπὲρ καταπονουμένου.	1064.
τιζ'. Ἀνεπίγραφος, ὑπὲρ ἐνδεοῦς.	1064.
τιη'. Ἀνεπίγραφος ὑπὲρ πατριώτου.	1065.
τιθ'. Ὁμοίως, ὑπὲρ ξένου.	1065.
τκ'. Ἀνεπίγραφος, ἐπὶ προσηγορίᾳ.	1065.
τκα'. Θέκλη.	1065.
τκβ'. Ἀνεπίγραφος, ἐπὶ φίλῳ συμπασχάσαι.	1068.
τκγ'. Φιλαγρίῳ Ἀρκήνῳ (φιλική, καὶ περὶ βρα- χείας ἢ μακρᾶς ἐπιστολῆς).	1069.
τκδ'. Πασινίκῳ Ἰατρῷ (περὶ ὑπουλόττητος).	1069.
τκε'. Μαγνινιανῷ (φιλική).	1072.
τκςζ'. Ἀνεπίγραφος, ἐπὶ νοθεσίᾳ.	1072.
τκζ'. Ἀνεπίγραφος, ἐπὶ παρακλήσει.	1073.
τκη'. Ὑπερεχίῳ (φιλική).	1073.
τκθ'. Φαλερίῳ (φιλική μετ' εὐχαριστίας).	1073.
τλ'. Ἀνεπίγραφος (περὶ φιλίας καὶ μίσους).	1076.
τλα'. Ἀνεπίγραφος (πρὸς ἀδιορθώτους).	1076.
τלב'. Ἀνεπίγραφος (περὶ σιωπῆς).	1076.
τलग'. Νοταρίῳ (περὶ προσοχῆς εἰς τὸ γρά- φειν).	1076.
τλδ'. Καλλιγράφῳ (περὶ καλῆς γραφῆς).	1077.
τλε'. Λιβανίῳ Βασίλειος (συστατική).	1077.
τλςζ'. Βασιλείῳ Λιβάνιος (ἀπάντησις μετ' ἐπαί- νου).	1080.
τλζ'. Λιβανίῳ Βασίλειος (συστατική).	1081.
τληγ'. Βασιλείῳ Λιβάνιος (συστατική).	1081.
τλθ'. Λιβανίῳ Βασίλειος (συστατική).	1084.
τμ'. Βασιλείῳ Λιβάνιος (συστατική).	1085.
τμα'. Βασιλείῳ Λιβάνιος (συστατική).	1085.
τμβ'. Λιβανίῳ Βασίλειος (συστατική).	1088.
τμγ'. Βασιλείῳ Λιβάνιος (ἐπαίνετική εἰς Βασι- λειον).	1088.
τμδ'. Λιβανίῳ Βασίλειος (μετριοφροσύνη).	1088.
τμε'. Βασιλείῳ Λιβάνιος (ἐγκωμιαστική).	1089.
τμςζ'. Βασιλείῳ Λιβάνιος.	1092.
τμζ'. Βασιλείῳ Λιβάνιος.	1092.
τμη'. Λιβανίῳ Βασίλειος.	1092.
τμηθ'. Βασιλείῳ Λιβάνιος.	1093.
τν'. Λιβανίῳ Βασίλειος.	1093.
τνα'. Λιβανίῳ Βασίλειος.	1093.

τνβ'. Βασιλείω Λιδάνιος.	1096.	τζα'. 'Απολλιναρίω' (περί τῶν θείων Γρα-	
τνγ'. Λιδανίω Βασίλειος.	1096.	φῶν).	1100.
τνδ'. Βασιλείω Λιδάνιος.	1096.	τζβ'. Βασιλείω 'Απολλινάριος' (θεολογική περί	
τνε'. Βασιλείω Λιδάνιος.	1097,	οὐσίας καὶ Υἱοῦ).	1101.
τνς'. Λιδανίω Βασίλειος.	1097.	τζγ'. 'Απολλιναρίω.	1105.
τνζ'. Βασιλείω Λιδάνιος.	1097.	τζδ'. Βασιλείω 'Απολλινάριος.	1105.
τνη'. Βασιλείω Λιδάνιος.	1097.	τζε'. Θεοδοσίω τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ' (παρακλη-	
τνθ'. Λιδανίω Βασίλειος.	1100.	τική).	1108.
τζ'. 'Εκ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς Ἰουλιανὸν		τζς'. Πρὸς Οὐρβίκιον μονάζοντα περί ἐγκρα-	
τὸν παραβάτην.	1100.	τείας.	1109.

ΠΙΝΑΞ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ

Τῶν κυρίων ὀνομάτων, πρὸς οὓς αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου
ἐστάλησαν, ἐκ τοῦ λατινικοῦ διασκευασθεῖς (α).

Α.			
'Αβουργίω 33. 75. 147. 178. 196. 304.		'Αρματίω τῷ μεγάλῳ.	276.
'Αβραμίω, ἐπισκόπῳ Βατνῶν.	132.	'Ασχολίω, ἐπισκ. Θεσσαλονίκης.	154. 164. 165.
'Αγκύρας ἐκκλησίᾳ.	29.	'Αταρβίω.	65. 126.
'Αθανασίω πατρὶ 'Αγκύρας.	24.	Β.	
'Αθανασίω 'Αλεξανδρείας. 61. 66. 67. 69. 80. 82.		Βάρση, ἐπισκόπῳ 'Εδέσσης ἐν ἐξορίᾳ ὄν-	
'Αθανασίω, ἐπισκόπῳ 'Αγκύρας.	25.	τι.	264. 267.
'Ακακίω καὶ λοιποῖς πρεσβυτέροις.	256.	Βεριοαίοις.	220. 221.
'Αλεξανδρεῦσι.	139.	Βίκτορι στρατηλάτῃ.	152.
'Αμβροσίω, ἐπισκόπῳ Μεδιολάνων.	197.	Βίκτορι ἀπὸ Ὑπάτων.	153.
'Αμφιλοχίω, ὡς παρὰ Ἡρακλείδου.	150.	Βίτω, ἐπισκόπῳ Καρρῶν.	255.
'Αμφιλοχίω χειροτονηθέντι ἐπισκόπῳ.	161.	Βοσπορίω ἐπισκόπῳ.	51.
'Αμφιλοχίω, ἐπισκόπῳ Ἰκονίου.	176.	Βρίωνος ὁμοζύγῳ, παραμυθητική.	302.
188. 190. 191. 199. 200. 201. 202.		Γ.	
217. 218. 231. 232. 233. 234. 235.		Γάλλοις ἐπισκόποις.	92. 243.
236. 248.		Γενεθλίω πρεσβυτέρῳ.	224.
'Ανδρονίω Δουκί.	112.	Γλυκερίω.	170.
'Αντιοχείας ἐκκλησίᾳ.	140.	Γρηγορίω Ναζιανζηνῷ. 2. 7. 14. 19. 47. 71.	
'Αντιοχείας πρεσβυτέροις.	253.	169. 171.	
'Αντιόχῳ 146. 157. 158. 168.		Γρηγορίω ἀδελφῷ.	38. 58.
'Αντίπατρος Βασιλείω.	187.	Γρηγορίω θείῳ.	59. 60.
'Αντιπάτρῳ.	137. 186.	Δ.	
'Απολλιναρίω.	361. 363.	Δημοσθένει.	225.
'Απολλινάριος Βασιλείω.	362.	Διοδώρῳ, 'Αντιοχείας πρεσβυτέρῳ.	135. 160.
'Αρινθαίου γυναικὶ παραμυθητική.	269.	Δυτικοῖς ἐπισκόποις.	242.
'Αρινθαίῳ,	179.	Δωροθέῳ πρεσβυτέρῳ.	215.
'Αρκαδίω κόμητι.	15.	Ε.	
'Αρκαδίω ἐπισκόπῳ.	49.	'Ελλαδίῳ κόμητι.	109.
		'Ελπιδίῳ ἐπισκόπῳ.	205. 206.

(α) Οἱ ἀραβικοὶ ἀριθμοὶ δηλοῦσιν ἐν αὐτῇ τῇ ἀριθμητικῇ σειρᾷ τῶν ἐπιστολῶν.

Ἐπιφανίῳ ἐπισκόπῳ.	258.	Ἰταλοῖς καὶ Γάλλοις ἐπισκόποις.	92. 243.
Ἐπισκόποις παραλιώταις.	203.		
Ἐπισκόποις ἐν τῇ Δύσει.	90. 92.	Κ.	
Εὐαίσθητοῖς.	251.		
Εὐαγρίῳ πρεσβυτέρῳ.	156.	Καισαρίᾳ Πατρικίᾳ περὶ κοινωνίας.	93.
Εὐλαγίῳ.	208.	Καισαρεῦσι θεολογική.	8.
Εὐλόγιῳ, Ἀλεξάνδρῳ κ.τ.λ. ἐπισκόποις Αἰγύπτου. Ἐξορισθεῖσι.	265.	Καισαρίῳ ἀδελφῷ Γρηγορίου.	26.
Εὐνομίῳ αἰρετικῷ.	16.	Καλλιγράφῳ.	334.
Εὐπατρίῳ, καὶ τῇ θυγατρὶ.	159.	Καλλισθένει.	73.
Εὐσεβίῳ, ἐπισκόπῳ Σαμοσάτων.		Κανδιδιανῷ.	3.
27. 30. 31. 34. 48. 95. 98.		Κανονικαῖς.	52.
100. 127. 128. 136. 138. 141. 145.		Κηνσίτορι.	83. 284. 299. 312. 313.
162. 166. 167. 198. 237. 239. 241.		Κολωνίας πολιτευομένοις.	228.
268.		Κληρικοῖς Κολωνίας, παραμυθητική.	227.
Εὐσεβίῳ ἐταίρῳ.	271.	Κομενταρησίῳ.	286.
Εὐσεβίου Σεβαστείας ὁμολογία πίστεως.	125.	Κόμητι περιβατῶν.	303.
Εὐσταθίῳ φιλοσόφῳ.	1.	Κυριακῷ.	114.
Εὐσταθίῳ ἀρχιάτρῳ.	151. 189.	Λ.	
Εὐσταθίῳ, ἐπισκόπῳ Ἱμμερίας.	184.	Λεοντίῳ σοφιστῇ.	20. 21.
Εὐσταθίῳ, ἐπισκόπῳ Σεβαστείας.	79. 119.	Λιβάνιος Βασιλείῳ.	336. 338. 340. 341. 343.
κατὰ Εὐσταθίου, ἐπισκόπου Σεβαστείας.	235.	345. 346. 347. 349. 352. 354. 355.	
Εὐφρονίῳ, ἐπισκόπῳ Ἀρμενίας.	195.	357. 358.	
		Λιβανίῳ.	335. 337. 339. 342. 344. 348.
		350. 351. 353. 356. 359.	
Ζ.		Μ.	
Ζωίῳ.	194.	Μαγνηνιανῷ κόμητι.	175.
Η.		Μαγνηνιανῷ.	325.
Ἠγεμόνι.	184.	Μακαρίῳ καὶ Ἰωάννῃ.	18.
Ἠλία ἀρχοντι τῆς ἐπαρχίας.	94.	Μαξίμῳ φιλοσόφῳ.	9.
Ἠσυχίῳ.	64. 72.	Μαξίμῳ σχολαστικῷ.	277.
Θ.		Μαξίμῳ παραμυθητικῷ.	301.
Θέκλῃ.	321.	Μαρτινιανῷ.	74.
Θεοδοσίῳ αὐτοκράτορι.	365.	Μελετίῳ, ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας.	57. 68. 89.
Θεοδότῳ, ἐπισκόπῳ Νικοπόλεως.	121. 130.	120.	
Θεοδότῳ, ἐπισκόπῳ Βεροίας.	185.	Μελετίῳ ἀρχιάτρῳ.	193.
Θεοδώρῳ κανονικῇ.	173.	Μοδέστῳ ἐπάρχῳ.	104. 110. 111. 279. 280.
Θεοδώρῳ.	124.	281.	
Θεοφίλῳ, ἐπισκόπῳ.	245.	Μονάζοντι ἐκπεσόντι.	45.
Ι.		Μονάζοντι παραθετική.	23.
Ἰλαρίῳ.	212.	Μονάζουσι καταπονηθεῖσιν ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν.	257.
Ἰμερίῳ Μαγίστρῳ.	274.	Μοναχοῖς τοῖς ὑπ' ἐαυτόν.	226.
Ἰννοκεντίῳ.	50. 81.	Μοναχοῖς.	295.
Ἰοβίνῳ, ἐπισκόπῳ Πέρσης.	118.	Μοναχῷ ἐκπεσόντι.	44.
Ἰοβίνῳ κόμητι.	163.	Ν.	
Ἰουλιανῷ Βασιλείῳ.	41. 293. 360.	Νεκταρίῳ παραμυθητική.	293.
Ἰουλιανὸς Βασιλείῳ.	39. 40.	Νεκταρίου ὁμοζύγῳ παραμυθητική.	6.
Ἰουλίττῃ χήρᾳ.	107.		
Ἰουλίττης κηδεμόνι.	108.		

Νεοκαισαρείας λογιωτάτοις.	240.
Νεοκαισαρείας ἡγεμόνι.	63.
Νεοκαισαρείας κληρικοῖς.	207.
Νεοκαισαρείας ἐκκλησίᾳ παραμυθητική.	28.
Νεοκαισαρεῦσιν.	204.
Νικοπόλεως κληρικοῖς.	229. 246.
Νικοπόλεως πολιτευομένοις.	230.
Νικοπολίταις.	246. 247.
Νικοπολίταις πρεσβυτέροις.	238. 240.
Νοταρίω.	333.
Νουμεραρίω ἐπάρχων.	142.
Νουμεραρίω ἐτέρω.	143.

Ο.

Ὀλυμπίω.	4. 12. 13. 131. 211.
Ὀπτίμω, ἐπισκόπῳ.	260.
Ὀτρητῷ Μελιτινῆς.	181.
Ὀύαλειανῷ.	278.
Ὀύαλειανῷ, ἐπισκόπῳ Ἰλλυριῶν.	91. 242. 263.
Ὀύρβικίῳ μονάζοντι.	123. 262. 366.

Π.

Παιονίῳ πρεσβυτέρῳ.	134.
Παλλαδίῳ καὶ Ἰννοκεντίῳ, μοναχοῖς.	259.
Παλλαδίῳ.	292.
Παρηγορίῳ πρεσβυτέρῳ.	55.
Παρθένῳ ἐκ πεσούσης.	46.
Παρνασσοῦ ἐκκλησίᾳ παραμυθητική.	62.
Πασινίῳ ἱατρῷ.	324.
Πατροφίλῳ, ἐπισκόπῳ τῆς ἐν Αἰγυπτῷ ἐκκλησίας.	244. 250.
Πελαγίῳ, ἐπισκόπῳ Λαοδικείας τῆς Συρίας.	254.
Περγαμίῳ.	56.
Πέτρῳ, ἐπισκόπῳ Ἀλεξανδρείας.	133. 266.
Ποιμενίῳ, ἐπισκόπῳ Σατάλων.	122.
Ποντικῆς διοικήσεως ἐπισκόποις.	252.
Πραιποσίτῳ.	86.
Πρωτεύοντι.	311.

Σ.

Σαμοσατέων κλήρῳ.	219.
Σαμοσάτων πρεσβυτέροις.	182.
Σαμοσάτων πολιτευομένοις.	183.
Σαταλεῦσι πολίταις.	102. 103.
Σεβαστείας ἡγεμόνι.	306.
Σμπλικίᾳ αἰρετικῇ.	115.
Σωζοπολίταις.	261.
Σωφρονίῳ, ἐπισκόπῳ.	172.
Σωφρονίῳ Μαγίστρῳ.	32. 76. 96. 177. 180. 192.

Τ.

Ταρσοῦ πρεσβυτέροις.	113.
Τερεντίου Κόμητος διακόνους θυγατράσι.	105.
Τερεντίῳ Κόμητι.	99. 214.
Τιμοθέῳ χωρεπισκόπῳ.	294.
Τραϊανῷ.	148. 149.
Τρακτευτῇ τῶν ἐπάρχων.	144.
Τυανέων Βουλῇ.	97.

Υ.

Ὑπερχίῳ.	328.
----------	------

Φ.

Φαλαρίῳ.	329.
Φιλαγρίῳ Ἀρκήνῳ.	323.

Χ.

Χαλκιδεῦσι.	222.
Χήρᾳ.	10. 174. 283. 296. 297.
Χίλωνι.	42.
Χωρεπισκόποις.	53. 54.

Ω.

Ὠριγένει.	17.
-----------	-----

Ἐπιστολαὶ ἀνεπίγραφοι

41. 22. 35. 36. 37. 70. 77. 78.	
85. 87. 88. 101. 117. 155. 209. 213.	
249. 270. 273. 275. 282. 285. 287. 288.	
289. 298. 300. 305. 307. 308. 309. 310.	
314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 322.	
326. 327. 330. 331. 332.	

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΤΟΜΟΝ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Ἠθικοὶ λόγοι ΚΑ'. ἐκλεχθέντες διὰ Συμεὼν τοῦ
Μαγίστρου καὶ Λογοθέτου, ἐκ πασῶν τῶν
πραγματειῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς
Καππαδοκίας. 1116—1381.

ΛΟΓΟΙ

α'. Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.	1116.
β'. Περὶ διδασχῆς καὶ νοουθεσίας.	1133.
γ'. Περὶ ἀγάπης τῆς πρὸς Θεὸν καὶ τὸν πλησίον.	1148.
δ'. Περὶ ἐλεημοσύνης.	1153.
ε'. Περὶ πλούτου καὶ πενίας.	1168.
ς'. Περὶ πλεονεξίας.	1181.
ζ'. Περὶ ἀμαρτίας.	1196.

η'. Περὶ μετανοίας.	1217.	* Πίναξ τῶν χωρίων τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἐξ
θ'. Περὶ προσευχῆς.	1237.	ὧν Συμεὼν ὁ Μάγιστρος τοὺς κδ'. λόγους
ι'. Περὶ νηστείας.	1245.	συνετάξατο· λατινιστί. 1381.
ια'. Περὶ θανάτου.	1256.	* Προσθήκαι καὶ σημειώσεις· λατ. 1383-1394.
ιβ'. Περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας.	1277.	* Κατάταξις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Μ. Βασιλείου
ιγ'. Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας.	1288.	ἐν τῇ παρούσῃ ἐκδόσει μετὰ παραβολῆς
ιδ'. Περὶ μελλούσης κρίσεως.	1297.	πρὸς τὰς παλαιάς· λατινιστί. 1395.
ιε'. Περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.	1305.	* Ἐπαναγωγή τῶν ἐπιστολῶν ἐκ τῶν παλαιῶν
ισ'. Περὶ γαστριμαργίας καὶ μέθης.	1316.	ἐκδόσεων εἰς τὴν νέαν, τὴν παροῦσαν· λατι-
ιζ'. Περὶ ὀργῆς καὶ ἐχθρας.	1328.	νιστί. 1401.
ιη'. Περὶ φθόνου καὶ βασκανίας.	1336.	* Πίναξ τῶν ἐπιστολῶν ἀλφαριθμητικῶς· λατινι-
ιθ'. Περὶ σωφροσύνης καὶ ἀκολασίας.	1345.	στί. 1410.
κ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης καὶ κενοδοξίας.	1353.	* Πίναξ πραγμάτων καὶ λέξεων τοῦ τρίτου
κα'. Περὶ εὐτυχίας, καὶ δυστυχίας, καὶ φρονή-		τόμου τοῦ Μ. Βασιλείου· λατινιστί. 1413.
σεως.	1360.	* Πίναξ ἕτερος ὁμοίως εἰς τὰς προσθήκας· λα-
κε'. Περὶ προνοίας.	1365.	τινιστί. 1431.
κγ'. Περὶ ψυχῆς.	1373.	* Πίναξ πραγμάτων καὶ λέξεων τοῦ τετάρτου
κδ'. Περὶ τιμῆς γονέων, καὶ γήρων, καὶ νεότη-		τόμου ἀναλυτικῶς· λατινιστί. 1435.
τος.	1377.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ τριακοστῷ
		δευτέρῳ τόμῳ· λατινιστί. 1507.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ τόμῳ.

ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

(345 — 379 Μ. Χ.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 33

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Προοίμιον· λατινιστί.	9—30	Προκατήχσεις, ἥτοι πρόλογος τῶν κατηχήσεων
* Περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ ἁγίου		τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρ-
Κυρίλλου Ἱεροσολύμων πραγματεῖαι τρεῖς·		χιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. 332.
λατινιστί.	30—293.	Α'. Κατήχσεις φωτιζομένων, εἰσαγωγικὴ τοῖς
* Μαρτυρίαι παλαιῶν περὶ τοῦ ἁγίου Κυρίλ-		τῷ βαπτίσματι προσελθοῦσι καὶ ἀνάγνωσις
λου Ἱεροσολύμων.	293.	ἐκ τοῦ Ἡσαίου: «Λούσασθε, καθαροὶ γί-
* Πίναξ τῶν κατηχήσεων τοῦ ἁγίου Κυρίλ-		γνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν
λου.	321.	ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου·
		καὶ τὰ ἐξῆς. 369.
Κ α τ η χ ή σ ε ι ς τ ο ὦ ἁ γ ί ο υ Κ υ -		Β'. Κατήχσεις φωτιζομένων, περὶ μετανοίας,
ρί λ λ ο υ.	332—1128.	καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, καὶ περὶ ἀντικειμέ-
(α) Εἰς τόμον ἕνα (33).		νου· καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Ἰεζεκιήλ: «Δι-
(ΚΑΘΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)		

και ούνη δικαίῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσται, καὶ ἀνομία ἀνόμῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσται. Καὶ ὁ ἀνομος ἐὰν ἐπιστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ· καὶ τὰς ἐξῆς. 381. — (Ἡ αὐτὴ καὶ ἐν σελίδι. 409.

Ι'. Κατήχησις φωτιζομένων, περὶ βαπτίσματος· καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους: «Ἡ ἀγνοεῖτε, ὅτι ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν, συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς θάνατον· καὶ τὰ ἐξῆς. 425.

Δ'. Κατήχησις φωτιζομένων, περὶ τῶν δέκα δογμάτων καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πρὸς Κολοσσαεῖς: «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν, διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου· καὶ τὰ ἐξῆς. 453.

Β'. Κατήχησις φωτιζομένων, περὶ πίστεως· καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους: «Ἔστι δὲ πίστις ἐλπίζομένων ὑπόστασις πραγμάτων, ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι· καὶ τὰ ἐξῆς. 505.

Γ'. Κατήχησις φωτιζομένων, περὶ Θεοῦ μοναρχίας· εἰς τό: «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν· καὶ περὶ αἱρέσεων. Καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Ἡσαίου: «Ἐγκαινίζετε πρὸς με, νῆσοι, Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· οὐκ αἰσχυνθήσονται, οὐδ' οὐ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ τὰ ἐξῆς. 537.

Δ'. Κατήχησις φωτιζομένων, εἰς τό: «Πατέρα· καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πρὸς Ἑφεσσίους: «Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται· καὶ τὰ ἐξῆς. 605.

ΒΙ'. Κατήχησις φωτιζομένων, εἰς τό: «Παντοκράτωρ· καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Ἱερεμίου: «Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ὁ ἰσχυρὸς Κύριος· ὁ μέγας τῇ βουλῇ, καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ παντοκράτωρ, ὁ μεγαλῶνυμος Κύριος· καὶ τὰ ἐξῆς. 625.

ΓΙ'. Κατήχησις φωτιζομένων, εἰς τό: «Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων· καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Ἰωβ: «Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥή-

ματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν; καὶ τὰ ἐξῆς. 637.

Ι'. Κατήχησις φωτιζομένων, εἰς τό: «Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς: «Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ γῆς· ἀλλ' ἡμῖν εἰς Θεός, ὁ Πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ· καὶ τὰ ἐξῆς. 660.

ΙΑ'. Κατήχησις φωτιζομένων, εἰς τό: «Τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα Θεὸν ἀληθινὸν πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους: «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· καὶ τὰ ἐξῆς. 692.

ΙΒ'. Κατήχησις φωτιζομένων, εἰς τό: «Σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα· καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Ἡσαίου: «Καὶ προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων: «Ἀφ' ἧς σκαυτῷ σημεῖον· καὶ ἐξῆς: «Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ· καὶ τὰ ἐξῆς. 725.

ΙΓ'. Κατήχησις φωτιζομένων, εἰς τό: «Σταυρωθέντα καὶ ταφέντα· καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Ἡσαίου: «Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκουῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη; καὶ ἐξῆς: «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· καὶ τὰ ἐξῆς. 772.

ΙΔ'. Κατήχησις φωτιζομένων, εἰς τό: «Καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθίσαντα ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς· καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους Α'. «Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ Εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν· καὶ τὰ ἐξῆς: «Ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ τὰ ἐξῆς. 825.

ΙΕ'. Κατήχησις φωτιζομένων, εἰς τό: «Καὶ ἐρχόμενον ἐν δόξῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος· καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Δανιήλ: «Ἐθεώρουν ἕως οὗ θρόνοι ἐτέ-

θησαν, και παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο» και ἐξῆς: «Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτός, και ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος» και τὰ ἐξῆς. 869.

ΙΣ'. Κατήχησις φωτιζομένων, εἰς τό: «Και εἰς ἐν ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Παράκλητον τὸ λαλήσαν ἐν τοῖς προφήταις» και ἀνάγνωσις ἐκ τῆς Α'. πρὸς Κορινθίους· «Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» και ἐξῆς: «Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα» και τὰ ἐξῆς. 917.

ΙΖ'. Κατήχησις φωτιζομένων, τῶν περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὰ λοιπὰ: και ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους Α'. α' Ὡ μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας» και τὰ ἐξῆς. 965.

ΙΗ'. Κατήχησις φωτιζομένων, εἰς τό: «Και εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν Ἐκκλησίαν» και εἰς σαρκὸς ἀνάστασιν, και εἰς ζωὴν αἰώνιον» και ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Ἰεζεκιήλ· «Και ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, και ἐξήγαγέ με ἐν Πνεύματι Κυρίου, και ἔθηκε με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου» και τοῦτο ἦν μεστὸν ὁστέων ἀνθρώπων» και τὰ ἐξῆς. 1017.

ΙΘ'. Κατήχησις πρὸς τοὺς νεοφωτίστους· Μυσταγωγικὴ Α'. και ἀνάγνωσις ἐκ τῆς Πέτρου καθολικῆς Α'. ἐπιστολῆς, ἀπὸ τοῦ: «Νήψατε, γρηγορήσατε, ἕως τέλους τῆς ἐπιστολῆς. 1065.

Κ'. Κατήχησις Μυσταγωγικὴ Β'. Περὶ βαπτίσματος» και ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς, ἀπὸ τοῦ: «Ἡ ἀγνοεῖτε, ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;» ἕως τοῦ: «Οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.» 1077.

ΚΑ'. Κατήχησις Μυσταγωγικὴ Γ'. Περὶ χρίσμα-

τος» και ἀνάγνωσις ἐκ τῆς Ἰωάννου καθολικῆς Α'. ἐπιστολῆς, ἀπὸ τοῦ: «Και ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, και οἴδατε πάντα» ἕως τοῦ: «Και μὴ αἰσχυνοῦμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.» 1088.

ΚΒ'. Κατήχησις Μυσταγωγικὴ Α'. Περὶ σώματος και αἵματος τοῦ Χριστοῦ» και ἀνάγνωσις ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους Α'. ἐπιστολῆς: «Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, δ και παρέδωκα ὑμῖν» και τὰ ἐξῆς. 1097.

ΚΓ'. Κατήχησις Μυσταγωγικὴ Ε'. Ἐκ τῆς Πέτρου καθολικῆς Α'. ἐπιστολῆς· «Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν, και πάντα δόλον, και καταλαλιάν» και τὰ ἐξῆς. 1109.

Ὁμιλία εἰς τὸν Παραλυτικὸν τὸν ἐπὶ τὴν Κολυμβήθραν. 1132.

Ἐπιστολὴ πρὸς Κωνσταντῖον τὸν εὐσεβέστατον Βασιλέα περὶ τοῦ ἐν οὐρανοῖς φανέντος σημείου τοῦ σταυροῦ ἐκ φωτός, ἐν Ἱεροσολύμοις ὁφθέντος. 1165.

* Μαρτυρίαι παλαιαὶ περὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ὁφθέντος σημείου τοῦ σταυροῦ. 1176.

Τεμάχια ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἱεροσολύμων. 1181.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΩΝ

Λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν και Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, και εἰς τὸν Συμεῶνα τὸν θεοδόχον. 1188.

Ν Ο Θ Α

Ἐπιστολαὶ Κυρίλλου πρὸς Ἰούλιον Πάπαν, και Ἰουλίου πρὸς τὸν Κύριλλον περὶ τῶν δύο ἑορτῶν, Χριστουγέννων και Φώτων, τελουμένων ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. 1208.

* Ἐπιστάσεις και σημειώσεις εἰς τὰ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου λατινιστί. 1211—1272.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ Ο Β'.

(; † 384. Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 1273. | Ἐπιστολὴ ἐγκύκλιος Πέτρου Β'. ἐπισκόπου

Ἀλεξανδρείας· περὶ τῶν συμβάντων ἐν Ἀλεξανδρίᾳ ὑπὸ Λουκίου. 1276.

ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(; † 385. Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περί αὐτοῦ· λατινιστί. 1293.
 Ἀποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέου τοῦ ἀγιοτάτου
 ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἐνὸς τῶν ρν'. πατέ-
 ρων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθροι-
 σθέντων, πρὸς τὰς προσεγεγείσας αὐτῷ ἐρω-
 τήσεις παρ' ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν. 1296.
 Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον Τύρου· λα-
 τινιστί. 1307.

ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΣ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ

Ἐπίσκοπος. (; † 384. Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περί αὐτοῦ· λατινιστί. 1309.
 Ἀπολλιναρίου μετάφρασις διὰ στίχων εἰς τὸν
 Ψαλτῆρα. 1313-1537.

ΙΣΛΑΚ

Χριστιανὸς ἐξ Ἰουδαίων. (: † 385. Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περί αὐτοῦ· λατινιστί. 1537.
 Βιβλίον πίστεως περί τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ

τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου· λατι-
νιστί. 1541.**ΔΙΟΔΩΡΟΣ**

Ἐπίσκοπος Ταρσοῦ. (; † 394. Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περί Διοδώρου ἐπισκόπου Ταρσοῦ·
 λατινιστί. 1545.
 Τεμάχια αὐτοῦ. 1560.
 Ὑπομνήματα εἰς τὴν Γένεσιν. 1561.
 Εἰς τὴν Ἐξοδὸν τεμάχια. 1580.
 Εἰς τὸ Δευτερονόμιον. 1585.
 Εἰς τοὺς Κριτὰς, Α'. Βασιλειῶν καὶ εἰς τοὺς
 Ψαλμοὺς. 1587.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

- Εἰς τὴν μετάφρασιν Ἀπολλιναρίου εἰς τοὺς
 Ψαλμούς. 1627.

- * Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὰ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου
 Ἱεροσολύμων· λατινιστί. 1635.
 * Πίναξ τῶν ἐν τῷ τριακοστῷ τρίτῳ τόμῳ
 περιεχομένων· λατινιστί. 1715.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τριακοστῷ τρίτῳ τόμῳ.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ (; † 890. Μ. Χ.) ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ

(; † 410. Μ. Χ.)

ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ, ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΟΥ
 ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 34**Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α**

- * Βίος τῶν ἁγίων Μακαρίων Αἰγυπτίου καὶ
 Ἀλεξανδρέως, καὶ συζητήσεις κριτικαὶ καὶ
 ἱστορικαὶ περί αὐτῶν· λατινιστί. 1—176.
 * Προσθήκη πρώτη εἰς τὰς πράξεις τῶν ἁγίων
 Μακαρίων Αἰγυπτίου καὶ Ἀλεξανδρέως. 177.
 (α) Εἰς τόμον ἕνα (34).
 * Προσθήκαι ἄλλαι, καὶ ἀποφθέγματα αὐ-
 τῶν. 229.
 * Πραγματεῖαι περί τῶν συγγραφῶν τοῦ ἁγίου
 Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου· λατινιστί. 264.
 * Πραγματεῖαι περί τῆς λατινικῆς μεταφράσεως
 τῶν ὁμιλιῶν τοῦ ἁγ. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου
 καὶ περί τῶν ἐκδόσεων αὐτοῦ· λατιν. 283.

* Περὶ τῶν δύο Μακαρίων καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν. 283 καὶ 309.

Τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως λόγος· περὶ ἐξόδου ψυχῆς δικαίων καὶ ἀμαρτωλῶν, τὸ πῶς χωρίζονται ἐκ τοῦ σώματος, καὶ πῶς εἰσιν. 385.

Τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου ἐπιστολὴ μεγάλη καὶ πάνυ ὠφέλιμος περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν βίου καὶ διδασκαλία τοῖς ἀσπαζομένοις τὴν ἡσυχίαν, καὶ τοῖς τῶν ἄλλων προῖσταμένοις. 409.

Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου εὐχαί· «Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ τὰ ἐξ ἡς. Καὶ, ἁγίε Ἀγγελε, ὁ ἐφ'esτώς τῆς ἀθλίαις μου ψυχῆς καὶ τὰ ἐξ ἡς.» 445.

Ὅμιλαι πνευματικαὶ τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. 449-820.

α'. Ἀλληγορικὴ παράφρασις τῆς παρὰ τῷ Ἰεζεκιήλ τῷ προφῆτῃ γεγραμμένης ὁπτασίας. 449.

β'. Περὶ τῆς βασιλείας τοῦ σκότους, τούτέστι τῆς ἀμαρτίας· καὶ ὅτι μόνος ὁ Θεὸς δύναται αἶρειν ἀφ' ἡμῶν τὴν ἀμαρτίαν, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἄρχοντος τοῦ πονηροῦ. 464.

γ'. Ὅτι οἱ ἀδελφοὶ ἐν εἰλικρινείᾳ, ἐν ἀκεραιότητι, ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ μετ' ἀλλήλων συνδιάγειν, καὶ ἐν τοῖς ἔσω λογισμοῖς ἀγωνεῖν καὶ πόλεμον ποιεῖν ὀφείλουσιν. 468.

δ'. Τὸν δρόμον τοῦ σταδίου τοῦ κόσμου τούτου προσεχόντως καὶ ἀκριβῶς διέρχεσθαι· δεῖ τοὺς χριστιανούς, ἵνα ἐπαίνων οὐρανίων παρὰ Θεοῦ καὶ ἀγγέλων τύχωσι. 472.

ε'. Πολλὴ μετάνστασις μεταξὺ τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου τούτου. Οἱ μὲν γὰρ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἔχοντες, τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ νῷ ἐν τοῖς γήϊναις δεσμοῖς δέδενται· οἱ δὲ τὴν ἀγάπην τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς ἐπιποθοῦσιν, αὐτὸν μόνον πρὸ ὀφθαλμῶν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ ἔχοντες. 493.

ς'. Οἱ βουλόμενοι Θεῷ εὐαρεστῆσαι, τὰς εὐχὰς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ, καὶ ἡμερότητι, καὶ σοφίᾳ ποιεῖσθαι ὀφείλουσιν, ἵνα μὴ κραυγαῖς κεχηρμένοι εἰς πάντας σκανδαλίζωνται. Συνέχει δὲ ἡ ὁμιλία ζητήσεις δύο, εἰ οἱ θρόνοι καὶ οἱ στέφανοι κτίσματά εἰσι, καὶ

περὶ τῶν δώδεκα θρόνων τοῦ Ἰσραήλ. 517.

ζ'. Περὶ τῆς χρηστότητος τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Συνέχει δὲ ἡ ὁμιλία ζητήσεις καὶ ἀποκρίσεις τινάς. 524.

η'. Περὶ τῶν συμβαινόντων τοῖς χριστιανοῖς μεταξὺ τοῦ εὐχὰς ποιεῖσθαι, καὶ περὶ τῶν μέτρων τῆς τελειότητος, δηλαδή· εἰς τὸ μέτρον τὸ τέλειον ἐρχεσθαι δύνανται οἱ χριστιανοί. 528.

θ'. Τὰς ἐπαγγελίας καὶ προφητείας τοῦ Θεοῦ διὰ παμποικιλίης δοκιμασίας καὶ πειράσεως διαπληροῦσθαι· καὶ μόνῳ τῷ Θεῷ προσκαρτεροῦντα· λυτροῦσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν τοῦ πονηροῦ πειράσεων. 532.

ι'. Ταπεινοφροσύνη καὶ προθυμία διασώζεται καὶ αὐξεται τα δῶρα τῆς Θείας χάριτος· ἐπάρσει δὲ καὶ ῥαθυμία ἀπόλλυται. 540.

ια'. Τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὡς πῦρ· καὶ τίνων χρῆζομεν πρὸς τὸ διακρίνεσθαι τοὺς λογισμοὺς ἐν τῇ καρδίᾳ βρύνοντας. Καὶ περὶ τοῦ νεκροῦ ὄψεως εἰς τὸ ἀκρότατον τοῦ ξύλου παρὰ Μωϋσέως προσπεπηγμένου, δς τύπος ἐγένετο τοῦ Χριστοῦ. Συνέχει ἡ ὁμιλία διαλογισμοὺς δύο. Ἔτερον μὲν Χριστοῦ μετὰ τοῦ πονηροῦ Σατανᾶ, θάτερον δὲ τῶν ἀμαρτωλῶν μετὰ τοῦ αὐτοῦ. 544.

ιβ'. Περὶ τῆς στάσεως τοῦ Ἀδάμ πρὸ τοῦ παραβῆναι αὐτὸν τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ· καὶ μετὰ τὸ αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ τὴν ἰδίαν εἰκόνα καὶ τὴν ἐπουράνιον. Συνέχει δὲ ἡ ὁμιλία ζητήσεις τινάς πάνυ ὠφελίμους. 557.

ιγ'. Ὅν καρπὸν ἀπαιτεῖ ὁ Θεὸς παρὰ τῶν χριστιανῶν; 569.

ιδ'. Οἱ τοὺς λογισμοὺς καὶ τὸν νοῦν τῷ Θεῷ ἐπιδιδόντες, τοῦτ' ἐπ' ἐλπίδι τοῦ φωτισθῆναι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ποιῶσι, καὶ ὁ Θεὸς τοιούτους ἐν ἀγιότητι καὶ καθαρότητι μεγίστῃ μυστηρίων ἀξιοί, καὶ μετὰ δίδωσιν αὐτοῖς ἐκ τῆς χάριτος αὐτοῦ. Καὶ τί ἀγαθῶν ἐπουρανίων τυχεῖν βουλόμενοι ποιεῖν ὀφείλομεν. Λοιπὸν οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται ἀφομοιοῦνται ταῖς ἀκτίσιν ἡλίου διὰ θυρίδος εἰσερχομέναις. Διδάσκει δὲ ἡ ὁμιλία, τίς ἡ γῆ τοῦ Σατανᾶ, καὶ τίς τῶν ἀγγέλων, καὶ ὅτι ἀμφοτέρω ἀψηλῆτος καὶ ἀόρατος. 569.

ιε'. Διδάσκει αὕτη ἡ ὁμιλία διὰ πολλῶν, πῶς

- τὴν ψυχὴν ἐν ἀγιότητι καὶ ἀγνότητι καὶ καθαρότητι πρὸς τὸν νομφίον αὐτῆς Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, χρὴ διακεῖσθαι. Συνέχει δὲ τινὰς ζητήσεις πολλῆς διδασκαλίας γεμούσας, δηλαδὴ ἐν τῇ ἀναστάσει, ὅλα τὰ μέλη ἀνίστανται; Καὶ ἄλλας μυρίας περὶ τοῦ κακοῦ, καὶ τῆς χάριτος καὶ τοῦ αὐτεξουσίου, καὶ τῆς ἀξιοῦς τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. 576.
- ιζ'. Τοὺς πνευματικὸς ἀνθρώπους ὑποκεῖσθαι τοῖς πειρασμοῖς καὶ θλίψεσι, ταῖς ἐκ πρώτης ἀμαρτίας βρυούσαις. 613.
- ιζ'. Περὶ τῆς πνευματικῆς τῶν χριστιανῶν χρίσεως καὶ δόξης, καὶ ὅτι ἄνευ Χριστοῦ σωθῆναι, ἢ ζωῆς αἰωνίου μέτοχον γίνεσθαι ἀδύνατόν ἐστιν. 624.
- ιη'. Περὶ τοῦ θησαυροῦ τῶν χριστιανῶν, δηλαδὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διαφόρως ἀσκοῦντος αὐτοὺς πρὸς τὸ φθάναι εἰς τὴν τελειότητα. 633.
- ιθ'. Οἱ χριστιανοὶ προκόπτειν καὶ αὐξάνεσθαι βουλόμενοι ὀφείλουσιν ἑαυτοὺς βιάζεσθαι πρὸς πᾶν τὸ ἀγαθόν, ὥστε λυτροῦσθαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐνοικιούσης ἀμαρτίας καὶ Πνεύματος ἁγίου πληροῦσθαι. 641.
- κ'. Μόνος ὁ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς τοῦ ἔσω ἀνθρώπου ἰατρός, θεραπεῦσαι δύναται τὴν ψυχὴν, καὶ αὐτὴν τῷ τῆς χάριτος ἐνδύματι διακοσμήσαι. 649.
- κα'. Τῷ χριστιανῷ ἀνθρώπῳ δισσὸς πρόκειται πόλεμος, ἐσώτερος δηλαδὴ καὶ ἐξώτερος. Ὁ μὲν ἐν τῷ ἀφίστασθαι αὐτὸν περισπασμῶν γηϊνῶν. Ὁ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ πρὸς λογισμοὺς τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας. 656.
- κε'. Περὶ δισσῆς στάσεως τῶν ἐκ τοῦ βίου τοῦτου ἐξερχομένων. 660.
- κγ'. Ὡς τὸν βασιλικὸν καὶ πολῦτιμον μαργαρίτην φορέσαι μόνον δύνανται οἱ ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ βασιλέως γεννηθέντες· τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν οὐράνιον μαργαρίτην μόνον τοῖς τοῦ Θεοῦ τέχνους φορέσαι ἔξεστιν. 660.
- κδ'. Ἡ στάσις τῶν χριστιανῶν ἔοικε τῇ ἐμπορίᾳ καὶ τῇ ζυμώσει. Ὡς περὶ γὰρ οἱ ἐμποροὶ τὰ γῆϊνα κέρδη ἐπισυνάγουσιν, οὕτως καὶ ἐκεῖνοι διεσκορπισμένους ἐν τῷ αἰῶνι λογισμούς. Καὶ ὥς περὶ ἐν ζύμῃ φύραμα ὅλον ἀπεργάζεται ζύμην, οὕτως ἡ ζύμη τῆς ἀμαρτίας πᾶν γένος τοῦ Ἀδὰμ διατρέχει. Πλὴν ὁ Χριστὸς οὐράνιον ἀγαθότητος ζύμην ταῖς πισταῖς ψυχαῖς ἐντίθησιν. 664.
- κε'. Διδάσκει αὕτη ἡ ὁμιλία ὅτι οὐδεὶς ἀνθρώπων, εἰ μὴ δυναμωθείς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, περιγίνεσθαι σκανδάλων τοῦ πονηροῦ ἰσχύει· καὶ τί δεῖ τοὺς τῆς θείας δόξης ὀρεγομένους πράττειν. Διδάσκει καὶ, ὅτι διὰ παρακοῆς τοῦ Ἀδὰμ εἰς δουλείαν τῆς σαρκὸς παθῶν κατήλθομεν, ἀφ' ἧς διὰ τοῦ ἐν τῷ σταυρῷ μυστηρίου ρυόμεθα. Παιδεύει λοιπὸν ἡμᾶς, ὅτι μεγάλη ἐστὶ τῶν δακρύων καὶ τοῦ θείου πυρὸς δύναμις. 668.
- κς'. Περὶ τῆς ἀξιοῦς, καὶ τῆς τιμιότητος, καὶ τῆς δυνάμεως, καὶ τῆς ἐργασίας τῆς ἀθανάτου ψυχῆς, καὶ πῶς αὕτη ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ πειράζεται, καὶ τῆς ἐλευθερώσεως ἀπὸ τῶν πειρασμῶν τυγχάνει. Συνέχει δὲ ζητήσεις τινὰς πᾶν πολλῆς διδασκαλίας γεμούσας. 676.
- κζ'. Περὶ τῆς ἀξιοῦς καὶ στάσεως τοῦ Χριστιανοῦ ἀνθρώπου διὰ πολλῶν διηγουμένην διατελεῖ αὕτη ἡ ὁμιλία, ὥς καὶ ἡ προηγουμένη. Ἐπειτα περὶ τοῦ αὐτεξουσίου πανωφέλιμα πολλὰ διδάσκει, ἀναμιγνύσα ζητήσεις τινὰς θείας σοφίας πλήρεις. 693.
- κη'. Διαγράφει καὶ ἀποδύρεται αὕτη ἡ ὁμιλία τὴν ἁμαρτίαν τῆς ψυχῆς, ὅτι διὰ τὴν ἀμαρτίαν ὁ Κύριος οὐκ οἰκεῖ ἐν αὐτῇ. Καὶ περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτι οὐδεὶς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν αὐτοῦ μείζων ἐστίν. 709.
- κθ'. Κατὰ δισσὸν τρόπον τὰς οἰκονομίας τῆς χάριτος εἰς τὸ γένος τῆς ἀνθρωπότητος ἐξεργάζεται ὁ Θεός, μέλλων τοὺς αὐτῆς καρποὺς ἐν δικαίῳ κρίματι πάλιν ἀπαιτῆσαι. 716.
- λ'. Ἐκ τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεῖ γεννηθῆναι τὴν μέλλουσαν εἰσελθεῖν εἰς βασιλείαν Θεοῦ ψυχὴν· καὶ ὅν τρόπον τοῦτο γένηται. 724.
- λα'. Δεῖ τὸν πιστεύοντα μεταλλαγῆναι τοῦ νοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς λογισμοὺς εἰς Θεὸν συλλέγειν, ἐν οἷς ἀληθῶς πᾶσα διακονία τοῦ Θεοῦ ἐστίν. 728.
- λβ'. Ἡ δόξα τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τοῦ νῦν ἐν ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς ἐμμένει, μέλλουσα ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀναστάσεως φανερωθῆναι, καὶ δοξάσαι τὰ σώματα κατ' ἀναλογίαν τῆς αὐτῶν εὐσεβείας. 733.
- λγ'. Ἀδικλείπτως καὶ προσεχῶς δεῖ τῷ Θεῷ

- προσεύχεσθαι. 741.
- λδ'. Περὶ τῆς τῶν χριστιανῶν δόξης, ἥς τὰ σώματα αὐτῶν ἐν τῇ ἀναστάσει καταξιώθεται, καὶ μετὰ ψυχῆς φωτισθήσεται. 714.
- λε'. Περὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ καινοῦ Σαββάτου. 748.
- λς'. Περὶ δις τῆς ἀναστάσεως τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ διαφορᾶς δόξης τῶν ἀνισταμένων. 749.
- λζ'. Περὶ τοῦ παρδείσου, καὶ νόμου πνευματικοῦ. 749.
- λη'. Πολλῆς ἀκριβείας καὶ συνέσεως χρεὶα ἐστίν, ἐν τῷ δοκιμάσαι τοὺς ἀληθινοὺς χριστιανούς, καὶ τίνες ἐκεῖνοί εἰσιν. 757.
- λθ'. Τίνος ἕνεκεν ἐδόθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ θεία Γραφή; 761.
- μ'. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἀρεταί, καὶ πάντα κακὰ ἀλλήλων ἐκδέδονται, καὶ ὥσπερ εἰ ἀλυσίς τις μία τῆς μιᾶς ἤρτηνται. 761.
- μα'. Βαθέα λίαν τὰ τῆς ψυχῆς ταμεία, τῆς ἀπὸ μέρους τῇ χάριτι καὶ ταῖς κακίαις συναυξανόμενα. 768.
- μβ'. Μὴ τὰ ἐξωθεν, ἀλλὰ τὰ ἐνδοθεν προάγει ἡ βλάβη τὸν ἄνθρωπον, δηλαδὴ τὸ τῆς χάριτος Πνεῦμα, ἡ τὸ πνεῦμα τῆς πονηρίας. 769.
- μγ'. Περὶ τῆς προκοπῆς τοῦ χριστιανοῦ ἀνδρὸς, ἥς πᾶσα ἡ δύναμις ἐκ τῆς καρδίας ἀποκρεμαμένη ἐστίν, ὥσπερ ποικίλως ἐνταῦθα διαγράφεται. 772.
- μδ'. Ποίαν ἐν ἀνθρώπῳ χριστιανῷ μεταβολὴν καὶ ἀνακαίνισιν ἀπεργάζεται ὁ Χριστός, ὁ τὰ τῆς ψυχῆς πάθη καὶ νόσους θεραπεύσας. 777.
- με'. Οὐδεμία τέχνη, οὐ πλοῦτος τοῦ κόσμου τούτου, εἰ μὴ μόνῃ ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐπιφάνεια θεραπεῦσαι τὸν ἄνθρωπον δύναται. 785.
- μς'. Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ τε Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ λόγου τοῦ κόσμου, καὶ τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν τέκνων τούτου τοῦ κόσμου. 792.
- μζ'. Ἀλληγορικὴ παράφρασις τῶν ὑπὸ νόμον γεγεννημένων. 796.
- μη'. Περὶ τῆς τελείας πίστεως εἰς Θεόν. 808.
- μθ'. Οὐκ ἐπαρκεῖ, τῆς τρυφῆς τούτου τοῦ κόσμου ἀπαλλαγῆναι, ἐὰν μὴ τις τὴν μακαρίαν ἄλλου τοῦ κόσμου λάβῃ. 812.
- ν'. Θεός ἐστίν ὁ διὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ θαυματουργῶν. 816.

ΑΣΚΗΤΙΚΑ

- α'. Λόγος περὶ φυλακῆς καρδίας. 821.
- β'. » περὶ τελειότητος ἐν πνεύματι. 841.
- γ'. » περὶ προσευχῆς. 853.
- δ'. » περὶ ὑπομονῆς καὶ διακρίσεως. 865.
- ε'. » περὶ ὑψώσεως τοῦ νοός. 889.
- ς'. » περὶ ἀγάπης. 908.
- ζ'. » περὶ ἐλευθερίας νοός. 936.

Διάταξις περὶ μοναχῶν· λατινιστί. 967—990.

ΠΑΛΛΑΔΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΛΕΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἡ πρὸς Λαῦσον ἱστορία, περιέχουσα βίους Ὁσίων Πατέρων.

- Προόμιον. 995.
- Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γραφείσης Λαύσῳ Πρεποσίτῳ παρὰ Παλλαδίου ἐπισκόπου. 1001.
- Διήγησις τοῦ βίου τῶν ἁγίων Πατέρων. 1001.
- α'. Περὶ Ἰσιδώρου ξενοδόχου. 1009.
- β'. Περὶ Δωροθέου. 1011.
- γ'. Περὶ Ποταμιαίνης. 1012.
- δ'. Περὶ Διδύμου. 1012.
- ε'. Περὶ Ἀλεξάνδρου. 1017.
- ς'. Περὶ τῆς φιλαργύρου παρθένου. 1018.
- ζ'. Περὶ τῶν ἐν τῇ Νιτρίᾳ. 1019.
- η'. Βίος τοῦ ἁγίου Ἀμοῦν καὶ τῆς τούτου συζύγου. 1025.
- θ'. Βίος τοῦ ἀββᾶ Ὠρ. 1026.
- ι'. Περὶ Παμβώ. 1028.
- ια'. Περὶ Πίωρ. 1033.
- ιβ'. Περὶ Ἀμμωνίου. 1033.
- ιγ'. Περὶ Βενιαμίν. 1034.
- ιδ'. Περὶ Ἀπολλωνίου. 1035.
- ιε'. καὶ ις'. Περὶ Πακισίου καὶ Ἡσαίου. 1035.
- ιζ'. Περὶ Μακαρίου τοῦ ἀκούσιον φόνον ποιήσαντος. 1041.
- ιη'. Περὶ Ναθαναήλ. 1041.
- ιθ'. Περὶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. 1043.
- κ'. Περὶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. 1043.
- κα'. Περὶ Μάρκου. 1065.

κβ'. Περὶ Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.	1065.	ξς'. Περὶ Ἀπολλωνίου μάρτυρος.	1171.
κγ'. Περὶ Παύλου τοῦ ἐν τῇ Φέρμῃ.	1068.	ξζ'. Περὶ Φιλήμονος μάρτυρος καὶ τῶν μετ' αὐ- τοῦ μαρτύρων.	1171.
κδ'. Περὶ παρθένου ἐπτακοσίας εὐχὰς ποιησά- σης.	1068.	ξη'. Περὶ ἀββᾶ Διοσκόρου τοῦ πρεσβυτέρου.	1172.
κε'. Περὶ Εὐλογίου, καὶ τοῦ λελωθιμένου.	1068.	ξθ'. Περὶ τῶν ἐν Νιτρίᾳ μοναχῶν.	1172.
κς'. Περὶ Εὐλογίου, καὶ τοῦ λελωθιμένου.	1073.	ο'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀμμωνίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.	1177.
κζ'. Διήγησις τοῦ μακαρίου Ἀντωνίου.	1076.	οα'. Περὶ ἀββᾶ Ἰσιδώρου.	1177.
κη'. Περὶ Παύλου τοῦ ἀπλοῦ.	1076.	οβ'. Περὶ Ἀμμωνᾶν.	1178.
κθ'. Περὶ Παχῶν.	1084.	ογ'. Περὶ ἀββᾶ Ἰωάννου.	1178.
λ'. Περὶ Στεφάνου.	1089.	οδ'. Περὶ ἀββᾶ Πιτυρίωνος.	1178.
λα'. Περὶ Οὐάλεντος.	1090.	οε'. Περὶ ἀββᾶ Εὐλογίου πρεσβυτέρου.	1178.
λβ'. Περὶ Ἦρωνος.	1091.	ος'. Περὶ ἀββᾶ Σεραπίωνος τοῦ πρεσβυτ.	1179.
λγ'. Περὶ Πτολεμαίου.	1092.	οζ'. Περὶ Ποσειδωνίου.	1179.
λδ'. Περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις παρθένου.	1097.	οη'. Περὶ Ἱερωνύμου.	1180.
λε'. Περὶ Ἠλίας.	1097.	οθ'. Περὶ Παύλης.	1180.
λς'. Περὶ Δωροθέου.	1098.	π'. Περὶ Ὁξυπερεντίου.	1180.
λζ'. Περὶ Πιχμοῦν παρθένου.	1098.	πα'. Περὶ Πέτρου.	1180.
λη'. Περὶ τῶν Ταβερνησιωτῶν.	1099.	πβ'. Περὶ Συμεῶνος.	1180.
λθ'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀφθονίου.	1100.	πγ'. Περὶ Σεραπίωνος.	1180.
μ'. Διήγησις συκοφαντίας.	1105.	πδ'. Περὶ Δομνίνου.	1189.
μκ'. Περὶ τῆς ὑποκρινομένης μωρίαν.	1106.	πε'. Περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ παρθένου.	1189.
μβ'. Περὶ τοῦ Πιτηρούμ.	1106.	πς'. Περὶ Εὐαγρίου.	1189.
μγ'. Περὶ Ἰωάννου τοῦ Λυκοπολίτου.	1107.	πζ'. Περὶ Πίωρ.	1195.
μδ'. Περὶ Ἰωάννου τοῦ ἀββᾶ.	1121.	πη'. Περὶ Μωϋσέως τοῦ Αἰδύου.	1195.
με'. Περὶ τοῦ ἀδελφοῦ κινήθεντος μετανόᾳ τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου διήγησις.	1122.	πθ'. Περὶ Χρονίου.	1196.
μς'. Διήγησις τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου περὶ ἐκπεσόν- τος καὶ μετανόησαντος.	1123.	ι'. Περὶ Ἰακώβου.	1196.
μζ'. Περὶ Ποιμενίης.	1131.	ια'. Περὶ Παφνουτίου.	1196.
μη'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀμμωνᾶ.	1131.	ιβ'. Περὶ Χαιρέμονος.	1196.
μθ'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Βῆ.	1131.	ιγ'. Περὶ ἄλλου.	1196.
ν'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Θέωνος.	1132.	ιδ'. Περὶ ἄλλου.	1196.
να'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἠλίας.	1132.	ιε'. Περὶ Στεφάνου τοῦ ἐκπεσόντος.	1196.
νβ'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀπολλῶ.	1137.	ις'. Περὶ Σολομώντος.	1203.
νγ'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀμμοῦν.	1133.	ιζ'. Περὶ Δωροθέου.	1203.
νδ'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Κόπρη πρεσβυτέρου.	1154.	ιη'. Περὶ Διοκλῆ.	1203.
νε'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Σούρου.	1156.	ιθ'. Περὶ Καπίτωνος.	1204.
νς'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἠσαίου.	1156.	ρ'. Περὶ τοῦ κενοδόξου ἀναχωρητοῦ.	1204.
νζ'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Παύλου.	1156.	ρα'. Περὶ Ἐφραίμ.	1204.
νη'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀννού.	1156.	ρβ'. Περὶ Ἰουλιανοῦ.	1209.
νθ'. Περὶ ἀββᾶ Ἐλλῆν.	1161.	ργ'. Περὶ Ἰννοκεντίου.	1209.
ξ'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἀπέλλη τοῦ πρεσβυτέ- ρου.	1163.	ρδ'. Περὶ Ἀδολίου.	1209.
ξα'. Περὶ ἀββᾶ Ἰωάννου.	1163.	ρε'. Περὶ Ἀβραμίου.	1209.
ξβ'. Περὶ ἀββᾶ Παφνουτίου.	1164.	ρς'. Περὶ Ἐλπίδιου.	1211.
ξγ'. Περὶ σαλπικτοῦ.	1164.	ρζ'. Περὶ Αἰνεσίου τοῦ ἀββᾶ.	1211.
ξδ'. Περὶ πρωτοκόμητος.	1169.	ρη'. Περὶ Εὐσταθίου τοῦ ἀββᾶ.	1211.
ξε'. Περὶ ἐμπόρου.	1170.	ρθ'. Περὶ Σισινίου.	1212.
		ρι'. Περὶ Γαδδανᾶ.	1212.
		ρια'. Περὶ Ἠλίας.	1212.

- α'. * Περὶ ὑπάρξεως Θεοῦ καὶ τῶν προσόντων αὐτοῦ· λατινιστί. 93.
 β'. * Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος· λατινιστί. 97.
 γ'. * Περὶ Πατρὸς· λατινιστί. 101.
 δ'. * Περὶ Υἱοῦ· λατινιστί. 101.
 ε'. * Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· λατιν. 103.
 ς'. * Περὶ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως· λατινιστί. 107.
 ζ'. * Περὶ Ἀγγέλων καὶ Δαιμόνων· λατινιστί. 109.
 η'. * Περὶ γενέσεως καὶ ἀθανασίας ψυχῆς· λατινιστί. 109.
 θ'. * Περὶ τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος· λατινιστί. 111.
 ι'. * Περὶ Βαπτίσματος· λατινιστί. 111.
 ια'. * Περὶ Εὐχαριστίας· λατινιστί. 115.
 ιβ'. * Περὶ Μετανοίας· λατινιστί. 117.
 ιγ'. * Περὶ τάξεως μυστηρίων· λατ. 119.
 ιδ'. * Περὶ τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου· λατινιστί. 121.
 ιε'. * Περὶ τῆς ἐπικλήσεως τῶν ἁγίων· λατινιστί. 121.
 ις'. * Περὶ χάριτος· λατινιστί. 123.
 ιζ'. * Περὶ πίστεως· λατινιστί. 129.
 ιη'. * Περὶ ἀναγνώσεως τῶν ἐθνικῶν βιβλίων· λατινιστί. 131.
 ιθ'. * Περὶ κοσμικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς· λατινιστί. 131.
 κ'. * Περὶ ἱεραρχίας καὶ ἀγαμίας πρεσβυτέρων· λατινιστί. 133.
 κα'. * Περὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων· λατινιστί. 133.
 κβ'. * Περὶ παρθένων καὶ μοναχῶν· λατινιστί. 135.
 κγ'. * Παρατηρήσεις περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διδασχὴν ἐκ τῶν τοῦ Θεοῦ Γρηγορίου συγγραμμάτων. 137.
 κδ'. * Περὶ ἐθίμων καὶ ἡθῶν διδασκαλία. 141.

- * Βίος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου συνταχθεὶς ἐκ τῶν γνησίων αὐτοῦ συγγραμμάτων· λατ. 147.
 * Βίος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐλληνιστὶ συγγραφείς ὑπὸ Γρηγορίου πρεσβυτέρου. 244.
 * Ἐκλογαὶ παλαιῶν εἰς ἔπαινον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. 305.
 * Ἐπιστάσις σοφῶν καὶ κριτικῶν περὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου καὶ τῶν συγγραμμάτων

- αὐτοῦ· λατινιστί. 310—386.
 * Ἐπιγράμματα εἰς Γρηγόριον· 329.
 * Ἰακώβου Βιλλίου ἐπιστολὴ περὶ Γρηγορίου. 337.
 * Διάφορα προοίμια σοφῶν ἀνδρῶν περὶ Γρηγορίου καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ· λατινιστί. 345—386.
 * Ἰωάννου Λεωγκλαίου ἐπιγράμματα εἰς Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνόν· 353.
 * Παραβολαί, αἷς ἐχρήσατο ὁ θεὸς Γρηγόριος ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ· λατινιστί. 387—392.
 * Παραοιμαί, αἷς ἀρμολίως καὶ καταλλήλως ἐχρήσατο ὁ θεὸς Γρηγόριος· λατινιστί. 391.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

- Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ θεολόγου Λόγοι. 396—1252.
 α'. Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτήτα. 396.
 β'. Τοῦ αὐτοῦ ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς ἐνεκεν, καὶ αὐθις ἐπανόδου ἐκεῖθεν, μετὰ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν, ἐν ᾧ τί τὸ τῆς ἱερωσύνης ἐπάγγελμα. 408.
 γ'. Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ μὴ ἀπαντήσαντας ἐν τῷ Πάσχα μετὰ τὸ γενέσθαι πρεσβύτερον. 517.
 δ'. Κατὰ Ἰουλιανοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ Ἑλλήνων στηλιτευτικὸς Α'. 532.
 ε'. Κατὰ Ἰουλιανοῦ Βασιλέως στηλιτευτικὸς Β'. 664.
 ς'. Εἰρηνικὸς Α', ἐπὶ τῇ ἐνώσει τῶν μοναζόντων, μετὰ τὴν σιωπὴν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 721.
 ζ'. Εἰς Καيسάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπιτάφιος, περιόντων ἔτι τῶν γονέων. 756.
 η'. Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν Γοργονίαν ἐπιτάφιος. 789.
 θ'. Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Γρηγόριον, συμπρόντος αὐτῷ Βασιλείου, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη Σασίμων. 820.
 ι'. Εἰς ἑαυτὸν, καὶ εἰς τὸν πατέρα καὶ Βασίλειον τὸν μέγαν, μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκ φυγῆς. 828.

- ια'. Εἰς Γρηγόριον Νύσσης, τὸν τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἀδελφόν, ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν. 832.
- ιβ'. Εἰς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ, ἡνίκ' ἐπέτρεψεν αὐτὸν φροντίζειν τῆς Ναζιανζοῦ Ἐκκλησίας. 844.
- ιγ'. Εἰς τὴν χειροτονίαν Δοαρῶν ὁμιλία ἐκδοθεῖσα Εὐλαλίῳ ἐπισκόπῳ (Προσφώνησις ἐκδοθεῖσα Εὐλαλίῳ ἐπισκόπῳ). 852.
- ιδ'. Περὶ φιλοπρωχίας. 857.
- ιε'. Εἰς τοὺς Μακκαβαίους. 912.
- ισ'. Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλᾶς. 933.
- ιζ'. Πρὸς τοὺς πολιτευομένους Ναζιανζοῦ ἀγωνιῶντας, καὶ τὸν ἄρχοντα ὀργιζόμενον. 964.
- ιη'. Ἐπιτάφιος εἰς τὸν πατέρα, παρόντος Βασιλείου. 985.
- ιθ'. Εἰς τοὺς λόγους, καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν, (συμφοιτητὴν αὐτοῦ γενόμενον καὶ ἐκδικὸν Ναζιανζοῦ). 1044.
- κ'. Περὶ δόγματος, ἥτοι περὶ θεολογίας, καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων, ἡ κατὰ ἐπισκόπων. 1065.
- κα'. Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐπισκοπὸν Ἀλεξανδρείας. 1081.
- κβ'. Εἰρηνικός Β', λεχθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῇ γενομένῃ τῷ λαῷ φιλονεικίᾳ, περὶ ἐπισκόπων τινῶν διενεχθέντων πρὸς ἀλλήλους. 1132.
- κγ'. Εἰρηνικός Γ'. εἰς τὴν σύμβασιν, ἣν μετὰ τὴν σύστασιν ἐποιησάμεθα οἱ ὁμόδοξοι. 1152.
- κδ'. Εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Κυπριανόν, ἐξ ἄγρου μετὰ μίαν τῆς μνείας ἡμέραν ἐπανήκοντος. 1169.
- κε'. Εἰς Ἡρῶνα τὸν φιλόσοφον. 1197.
- κς'. Εἰς ἑαυτὸν, εἰς τὸν λαόν, καὶ εἰς τοὺς ποιμένας, ἐξ ἄγρου ἐπανήκοντα μετὰ τὰ κατὰ Μάξιμον. 1228.
- * Πίναξ τῶν ἐν τῷ τριακοστῷ πέμπτῳ τόμῳ περιεχομένων λατινιστί. 1253.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τριακοστῷ πέμπτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 36

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Λ Ο Γ Ο Ι

(Συνέχεια).

- κζ'. Θεολογικός Α'. κατὰ Εὐνομιανῶν προδιάλεξις, (καὶ ὅτι οὐ παντὸς τὸ περὶ Θεοῦ διαλέγεσθαι, ἢ πάντοτε). 12.
- κη'. Θεολογικός Β'. περὶ θεολογίας. 26.
- κθ'. Θεολογικός Γ'. περὶ Υἱοῦ. 73.
- λ'. Θεολογικός Δ'. περὶ Υἱοῦ. 104.
- λα'. Θεολογικός Ε'. περὶ τοῦ ἁγ. Πνεύματος. 133.
- λβ'. Περὶ τῆς ἐν διαλέξεσιν εὐταξίας, καὶ ὅτι οὐ παντὸς ἀνθρώπου, οὔτε παντὸς καιροῦ τὸ περὶ Θεοῦ διαλέγεσθαι. 173.
- λγ'. Πρὸς Ἀρειανούς, καὶ εἰς ἑαυτόν. 213.
- λδ'. Πρὸς τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπιδημήσαντας. 241.
- λε'. Εἰς τοὺς μάρτυρας, καὶ κατὰ Ἀρειανῶν. 257.
- λς'. Εἰς ἑαυτόν, καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας ἐπιθυμεῖν αὐτὸν τῆς καθέδρας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ εἰς τὴν τοῦ λαοῦ προθυμίαν, ἣν ἐπεδείξαντο εἰς αὐτόν. 265.
- λζ'. Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου· αὐτὸς ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους· καὶ τὰ ἐξῆς. 281.
- λη'. Εἰς τὰ Θεοφάνεια, εἴτουν Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος. 312.
- λθ'. Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα. 356.
- μ'. Εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα. 360.
- μα'. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν. 428.
- μβ'. Συντακτήριος εἰς τὴν τῶν ρν'. ἐπισκόπων παρουσίαν (ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως λεχθεὶς). 457.
- μγ'. Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, ἐπιτάφιος. 493.
- μδ'. Εἰς τὴν Καινὴν Κυριακὴν. 608.
- με'. Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα. 624.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

- Τεμάχια ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. 664-669.
- Σημασία εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ. 665.

Μετάφρασις εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν.	669.
(Ὅρα τέμ. Πατρὸλ. 40 εἰς τὰ ἅπαντα Γραγορίου τοῦ θαυματουργοῦ).	
Ἐκ τοῦ πρὸς ἀστρονόμους λόγου.	675.
Λειτουργία ἁγίου Γρηγορίου ἐκ τοῦ Κοπτικοῦ μεταφρασθεῖσα· λατινιστί.	677.
Λειτουργία ἁγ. Γρηγορίου, ἡ Ἀλεξανδρινή.	700.
Τεμάχια ἐξορκισμῶν.	733.

ΣΧΟΛΙΑΣΤΑΙ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Α'.

* Προοίμιον· λατινιστί.	745.
* Ἐξήγησις εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, πονηθεῖσα τῷ εὐτελεῖ μητροπολίτῃ Κρήτης Ἡλίας, ὑπερορίῳ τυγχάνοντι, εἰς λόγους ιθ'.	757—902.
* Προθεωρία.	757.
Εἰς τὸν γ'.	894.
» » δ'.	864.
» » ε'.	893.
» » θ'.	892.
» » ι'.	897.
» » ιγ'.	892.
» » ιζ'.	894.
» » κ'.	796.
» » κβ'.	877.
» » κγ'.	873.
» » κς'.	883.
» » κζ'.	759.
» » κη'.	766.
» » κθ'.	803.
» » λ'.	815.
» » λα'.	823.
» » λβ'.	847.
» » λγ'.	880.
» » λς'.	890.

* Προσθήκαι εἰς τὰ ὑπὸ Ἡλίας Κρήτης ὑπομνήματα τῶν λόγων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.	897.
Εἰς τὸν ς'.	902.
» » κβ'.	902.
» » κγ'.	992.
» » κζ'.	897.
» » κη'.	899.
» » κθ'.	900.
» » λ'.	900.

Εἰς τὸν λα'.	901.
» » λγ'.	891.

Β'.

* Βασιλείου καὶ ἄλλων σχόλια εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.	903—916.
* Πίνακες πέντε τῶν συγγραφέων, οὓς ἀναφέρει Ἡλίας ὁ Κρήτης εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ σχολιασθέντας λόγους τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· ἐλληνολατινιστί.	917—932.

Γ'.

* Νικήτα Σεβρῶν ὑπομνήματα εἰς τινὰς τῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου λόγων (α).	933—942.
Εἰς τὸν α'.	λόγον. 944.
» » ια'.	λόγον. 969.

Δ'.

* Νόννου συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις, ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος τῶν ἐν τῷ α'. στηλιτευτικῶ κατὰ Ἰουλιανοῦ· (δ'. δὲ ἐν τῇ σειρᾷ τῶν λόγων τοῦ Γρηγορίου).	985.
* Νόννου συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις, ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ἐν τῷ κατὰ Ἰουλιανοῦ στηλιτευτικῷ β'· (ε'. δὲ ἐν τῇ σειρᾷ τῶν λόγων τοῦ Γρηγορίου).	1036.
* Τοῦ Ἀββᾶ Νόννου συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις τῶν ἐλληνικῶν ἱστοριῶν, ὧν ἐμνήσθη ὁ πάνσοφος καὶ ἐν ἁγίοις μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος εἰς τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ μεγάλου Βασιλείου· (μγ'. τῆς σειρᾶς τῶν λόγων Γρηγορίου).	1057.
* Τοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ Νόννου ἐξήγησις τῶν ἐλληνικῶν ἱστοριῶν, ὧν ἐμνήσθη ὁ πάνσοφος Γρηγόριος ἐν τῷ εἰς τὰ ἅγια Φῶτα λόγῳ· (λθ'. τῆς σειρᾶς τῶν λόγων Γρηγορίου).	1066.

Ε'.

* Βασιλείου, ἐπισκόπου Καισαρείας τοῦ νεωτέ-
--

(α) Εὐρίσκονται παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα τοῦ Νικήτα Σεβρῶν χειρόγραφα ἀνέκδοτα εἰς τοὺς ἐξῆς λόγους· τὸν Α'. τὸν ΜΕ'. τὸν ΜΔ'. τὸν ΜΑ'. τὸν ΙΕ'. τὸν ΙΘ'. τὸν Μ'. τὸν ΚΑ'.

ρου· σχόλια εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.	1073—1205.	ΣΤ'.
* Ἐπιστολὴ πρὸς Κωνσταντῖνον Αὐτοκράτορα.	1073.	* Ἀνωνύμου σχόλια εἰς τὸν α'. κατὰ Ἰουλιανοῦ (δ'. δὲ τῇ σειρᾷ).
* Σχόλια εἰς τὸν α'. κατὰ Ἰουλιανοῦ (δ'. τῆς σειρᾶς).	1080.	1205.
* Εἰς τὸν β'. κατὰ Ἰουλιανοῦ (ε'. τῆς σειρᾶς).	1125.	* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν β'. κατὰ Ἰουλιανοῦ (ε'. τῆς σειρᾶς).
* Βασιλείου σχόλια εἰς τὸν εἰς Ἡρώνα φιλόσοφον λόγον· (κε'. δὲ τῆς σειρᾶς).	1160.	1245.
* Εἰς τὸν ἐπιτάφιον Καισαρίου (ζ'. τῆς σειρᾶς).	1181.	* Τάξις τῶν λόγων τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν τῇ παρούσῃ ἐκδόσει τῆς Πατρολογίας, μετὰ παραβολῆς πρὸς τὰς προγενεστέρους ἐκδόσεις· λατινιστί.
* Σχόλιον περὶ λόγου καὶ ἀναλογίας.	1204.	1255.
		* Τάξις τῶν λόγων τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν ταῖς προγενεστέραις ἐκδόσεσι μετὰ παραβολῆς πρὸς τὴν παροῦσαν· λατινιστί.
		1257.
		* Πίναξ ἀναλυτικὸς· λατινιστί.
		1261.
		* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ τριακοστῷ ἔκτῳ τόμῳ· λατινιστί.
		1365.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τριακοστῷ ἔκτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 37

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Προόμιον· λατινιστί.	9.	ιη'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	52.
Ἐπιστολαὶ σμδ'. Γρηγορίου τοῦ θεολόγου.	21—388.	ιθ'. Βασιλείῳ· (περὶ εὐβουλίας καὶ καρτερίας).	53.
α'. Βασιλείῳ ἐταίρῳ· (φιλικὴ μετὰ αἰτιολογίας).	21.	κ'. Καισαρίῳ· (περὶ εὐλόγου ὑπονοίας).	53.
β'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ τῆς τῇ ἐν Τιβερινῇ κακοπαθείας).	21.	κα'. Σωφρονίῳ Ὑπάρχῳ· (συστατικὴ).	56.
γ'. Εὐαγρίῳ· (εὐχαριστήριος μετὰ συστάσεως).	24.	κβ'. Τῷ αὐτῷ· (συστατικὴ μετὰ παρακλήσεως).	57.
δ'. Βασιλείῳ· (ἀπολογητικὴ μετ' ἐπαίνου διὰ τὴν ἡσυχίαν τὴν ἐν Πόντῳ).	24.	κγ'. Καισαρίῳ· (συστατικὴ).	57.
ε'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	28.	κδ'. Θεμιστίῳ· (συστατικὴ μετ' ἐπαίνου).	60.
ς'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ ἡσυχίας).	29.	κε'. Ἀμφιλοχίῳ· (φιλικὴ μετ' αἰτήσεως).	60.
ζ'. Καισαρίῳ· (ὅτι παρὰ Ἰουλιανῷ).	32.	κς'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	61.
η'. Βασιλείῳ· (φιλικὴ μετ' ἐπαίνου).	33.	κζ'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	61.
θ'. Ἀμφιλοχίῳ· (ἐπαινετικὴ μετὰ συστάσεως).	36.	κη'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	61.
ι'. Κανδιδιανῷ· (περὶ φιλανθρωπίας).	36.	κθ'. Σωφρονίῳ Ὑπάρχῳ· (περὶ τοῦ θανάτου Καισαρίου).	64.
ια'. Γρηγορίῳ Νύσσης· (προτρεπτικὴ).	41.	λ'. Φιλαγρίῳ· (ὁμοίως).	65.
ιβ'. Νικοβούλῳ· (φιλικὴ μετὰ ἀστεϊσμοῦ).	44.	λκ'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	68.
ιγ'. Ἀμφιλοχίῳ· (φιλικὴ μετὰ ἀξιώσεως).	44.	λβ'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ τῆς ἐν τοῖς ἀλγεῖνοις καρτερίας).	69.
ιδ'. Καισαρίῳ· (συστατικὴ).	45.	λγ'. Τῷ αὐτῷ· (παραμυθητικὴ).	73.
ιε'. Λολλιανῷ· (φιλικὴ μετὰ συστάσεως).	48.	λδ'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ ὑπομονῆς καὶ φιλοσοφίας).	76.
ις'. Εὐσεβίῳ ἐπισκόπῳ Καισαρείας· (ὑπὲρ τοῦ Βασιλείου).	49.	λε'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	77.
ζ'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	52.	λς'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ καρτερίας).	77.
		λζ'. Σωφρονίῳ· (περὶ ἀγάπης πατρὶδος).	77.
		λη'. Θεμιστίῳ· (συστατικὴ μετ' ἐπαίνου).	80.
		λθ'. Σωφρονίῳ· (περὶ φίλων καλῶν καὶ ἀγα-	

θών).	80.	οδ'. Γρηγορίω Νύσσης (παραμυθητική).	137.
μ'. Βασιλείω (ὅτε ἐκλήθη πλαγίως, ἵνα ἐπίσκοπος χειροτονηθῇ).	81.	αγ'. Γρηγορίω Νύσσης (ὁμοίως).	137.
μα'. Πρὸς τοὺς ἐν Καισαρείᾳ (περὶ ἀποστολικοῦ ἐπισκόπου).	84.	οδ'. Τῷ αὐτῷ (φιλική μετὰ πόθου).	137.
μβ'. Εὐσεβίω, ἐπισκόπῳ Σαμοσάτων (περὶ τῆς μητροπόλεως τῆς Καισαρείας χρηρυσίας).	88.	οε'. Βιταλιανῷ (ἀποτροπὴ τῆς ὁμιλίας φάσεων).	140.
μγ'. Ἐπισκόποις (περὶ ἐκλογῆς Βασιλείου εἰς τὸν θρόνον τῆς Καισαρείας).	89.	ος'. Γρηγορίω Νύσσης (περὶ τοῦ θανάτου Βασιλείου).	140.
μδ'. Εὐσεβίω ἐπισκόπῳ Σαμοσάτων (περὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον τῆς Καισαρείας ἐγκαταστάσεως τοῦ Βασιλείου συγχαρητήριος ἅμα καὶ εὐχαριστήριος).	92.	οζ'. Θεοδώρῳ (παραίνετική εἰς ὑπομονήν).	141.
με'. Βασιλείω (συγχαρητήριος μετὰ φιλικῆς παραίνεσεως ἐπὶ τῇ ἀρχιερατείᾳ).	93.	οη'. Θεοτέκνῳ (ὁμοίως).	148.
μς'. Τῷ αὐτῷ (ἐγκωμιαστική).	96.	οθ'. Σιμπλικίᾳ (περὶ τοῦ ἐπαινεῖν καὶ ψέγειν ἐπ' ἀγνοίᾳ τῆς οἰκονομίας).	149.
μζ'. Τῷ αὐτῷ (ἐνθαρρυντική).	96.	π'. Εὐδοξίῳ ῥήτορι (ἔρωτᾷς πῶς τὰ ἡμέτερα. Καὶ λίαν πικρῶς κτλ.)	153.
μη'. Τῷ αὐτῷ (ἀποφυγὴ εἰς ἐπισκοπὴν).	97.	πα'. Γρηγορίω Νύσσης (περὶ εὐποιίας ἀνευ διακρίσεως).	156.
μθ'. Τῷ αὐτῷ (ὁμοίως).	101.	πε'. Τῷ αὐτῷ (πρεσβευτική).	156.
ν'. Τῷ αὐτῷ (ὁμοίως).	101.	πγ'. Τῷ αὐτῷ (ὁμοίως).	156.
να'. Νικοβούλῳ (περὶ συντόμου ἢ μακρᾶς ἐπιστολῆς).	105.	πδ'. Τῷ αὐτῷ (συστατική).	157.
νε'. Τῷ αὐτῷ (φιλική).	108.	πε'. Τῷ αὐτῷ (ὁμοίως).	157.
νγ'. Τῷ αὐτῷ (ὁμοίως).	109.	πς'. Τῷ αὐτῷ (φιλική).	157.
νδ'. Τῷ αὐτῷ (ὁμοίως).	109.	πζ'. Φιλαγρίῳ (περὶ ἀδυναμίας ἐκ νόσου ἢ γήρατος καὶ φθόνου).	160.
νε'. Τῷ αὐτῷ (ὁμοίως).	109.	πη'. Νεκταρίῳ, ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως (συγχαρητική μετὰ λυπηρῶν ἀναμνήσεων).	161.
νς'. Θέκλῃ (προτρεπτική).	109.	πθ'. Βοσπορίῳ Κολωνίας (περὶ ἀληθείας).	163.
νζ'. Τῇ αὐτῇ (αἰτητική).	109.	ι'. Προκοπίῳ (ἀφηγηματική).	164.
νη'. Βασιλείῳ (περὶ τῆς ἀρετῆς καὶ παιδείας Βασιλείου).	113.	ια'. Νεκταρίῳ Κωνσταντινουπόλεως (συστατική καὶ περὶ ἡσυχίας).	165.
νθ'. Τῷ αὐτῷ (ὁμοίως).	117.	ιβ'. Φιλαγρίῳ (φιλική μετὰ παραίνεσεως).	165.
ξ'. Τῷ αὐτῷ (περὶ ἀκουσίῳ ἀναβολῆς).	120.	ιγ'. Σωφρονίῳ ὑπάρχῳ (φιλική).	168.
ξα'. Ἀερίῳ καὶ Ἀλυπίῳ (προτρεπτική περὶ ἐκτελέσεως βουλήσεως τῆς θανούσης).	120.	ιδ'. Ἀμαζονίῳ (περὶ τῆς ἐν ἡσυχίᾳ φιλοσοφίας).	168.
ξβ'. Ἀμφιλοχίῳ (περὶ καλοκαγαθίας ἐλληνικῆς, μᾶλλον δὲ χριστιανικῆς).	124.	ιε'. Λεοντίῳ (περὶ ἀναμνήσεως λυπηρῶν).	168.
ξγ'. Ἀμφιλοχίῳ (παραμυθητική).	124.	ις'. Ὑπατίῳ (ὁμοίως).	169.
ξδ'. Εὐσεβίῳ, ἐπισκόπῳ Σαμοσάτων (αἰτιολογική ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ).	125.	ιζ'. Ἡρακλειανῷ (ὁμοίως).	169.
ξε'. Τῷ αὐτῷ (ὁμοίως).	125.	ιη'. Πολιτευσόμενοις (συστατική).	172.
ξς'. Τῷ αὐτῷ (φιλική μετ' εὐχαριστίας).	129.	ιθ'. Ὁμοφρονίῳ (περὶ ἡσυχίας).	172.
ξζ'. Ἰουλιανῷ (ὑπομνηστική).	132.	ρ'. Γιγαντίῳ (φιλική).	173.
ξη'. Τῷ αὐτῷ (ὁμοίως).	133.	ρα'. Πρὸς Κληδόνιον πρεσβύτερον κατὰ Ἀπολλιναρίου.	176.
ξθ'. Τῷ αὐτῷ (ὁμοίως).	133.	ρβ'. Πρὸς τὸν αὐτὸν κατὰ Ἀπολλιναρίου.	193.
ο'. Εὐτροπίῳ (περὶ πόθου καὶ ἐξουσίας μετ' ἀρετῆς).	136.	ργ'. Παλλαδίῳ (ὅτι τὸ κάλλιστον ἐν τῷ βίῳ οἱ φίλοι).	201.
οα'. Εὐτροπίῳ (φιλική μετ' ἐπαίνου).	136.	ρδ'. Ὀλυμπίῳ (συστατική μετ' εὐχαριστίας).	204.
		ρε'. Τῷ αὐτῷ (ὁμοίως).	205.
		ρς'. Τῷ αὐτῷ (ὁμοίως).	205.

ρζ'. Κληδονίω· (περί σιγῆς).	208.	ρμα'. Τῷ αὐτῷ· (παράκλητική).	240.
ρη'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	208.	ρμβ'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	244.
ρθ'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	208.	ρμγ'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	244.
ρι'. Παλλαδίω· (αἵρετόν τὸ σιγαῖν τὰς γλώσ- σας σιωπῇ).	208.	ρμδ'. Τῷ αὐτῷ· (ὅτι οὐ πανταχοῦ ἐπαινετὸν τὸ τάχος, περὶ διαζυγίου γυναικὸς ἀγαπώσης καὶ τὸν ἄνδρα καὶ τοὺς γονεῖς).	245.
ρια'. Εὐλαλίω· (περὶ σιωπῆς).	209.	ρμε'. Οὐριανῷ· (περὶ τοῦ ἀνωτέρω διαζυ- γίου).	248.
ριβ'. Κελευσίω· (περὶ σιωπῆς).	209.	ρμς'. Ὀλυμπίω· (παράκλητική ἐπὶ φιλανθρωπία καὶ δικαιοσύνη).	249.
ριγ'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	209.	ρμζ'. Ἀστερίω· (περὶ τῶν αὐτῶν).	252.
ριδ'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	209.	ρμη'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ τῶν αὐτῶν).	253.
ριε'. Θεοδώρῳ· (εὐχετική ἐπὶ ἑορτῇ μετὰ δώ- ρου).	212.	ρμθ'. Γεωργίῳ· (ὅτι τὸ ἀρρώστουν θεραπεύεται, ἀλλ' οὐ συντρίβεται, περὶ σκληρότητος ἱερέως).	253.
ρις'. Εὐλαλίω· (περὶ σιωπῆς).	212.	ρν'. Ἀστερίω· (φιλική).	256.
ριζ'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	213.	ρνα'. Νεκταρίῳ· (συστατική).	256.
ριη'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ σιωπῆς).	213.	ρνβ'. Θεοδώρῳ· (περὶ ἀποστασίας εἰς τὴν πά- σχουσιν Ἐκκλησίαν).	257.
ριθ'. Παλλαδίω· (περὶ σιωπῆς).	213.	ρνγ'. Βοσπορίῳ, ἐπισκόπῳ Κολωνίας· (περὶ ἀσα- σίας καὶ διπροσωπίας).	260.
ρκ'. Ἑλλαδίῳ· (ἐορταστική περὶ τοῦ Πά- σχα).	213.	ρνδ'. Ὀλυμπίῳ· (περὶ ἀρχῆς, καὶ κρίσις περὶ αὐτῆς).	260.
ρκα'. Θεοδώρῳ· (εὐχετική).	216.	ρνε'. Ἀστερίῳ· (φιλική μετ' εὐχῶν).	261.
ρκβ'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ τοῦ ἐορτάζειν).	216.	ρνς'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ ἀρχῆς).	264.
ρκγ'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ ἡσυχίας).	217.	ρνζ'. Θεοδώρῳ· (περὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἀδιαφο- ρίας).	264.
ρκδ'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ ἡσυχίας).	217.	ρνη'. Εὐλαλίῳ· (περὶ ἀληθείας καὶ ἀκρι- βείας).	265.
ρκε'. Ὀλυμπίῳ· (ὅτι τοὺς πονηροὺς οὐκ ὠφελεῖ ἐπεικεία).	217.	ρνθ'. Θεοδώρῳ· (συστατική).	265.
ρκς'. Τῷ αὐτῷ· (συστατική μετὰ φιλικῆς διη- γήσεως).	220.	ρξ'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ δικαιοσύνης).	268.
ρκζ'. Ἑλλαδίῳ· (φιλική περὶ ἡσυχίας).	221.	ρξα'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως).	268.
ρκη'. Προκοπίῳ· (φιλική μετὰ συστάσεως).	221.	ρξβ'. Τῷ αὐτῷ· (συστατική μετὰ παρακλή- σεως).	268.
ρκθ'. Τῷ αὐτῷ· (φιλική μετὰ συστάσεως).	224.	ρξγ'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ ὅρκου καὶ ὀρκωμάτων).	269.
ρλ'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ συνόδων, ὅτι ταραχώδεις, φιλόνοι, καὶ φίλαρχοι).	225.	ρξδ'. Τιμοθέῳ· (περὶ ἀρετῆς καὶ μετριοφροσύ- νης).	272.
ρλα'. Ὀλυμπίῳ· (περὶ ἡσυχίας μετ' αἰτιολογίας ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ).	225.	ρξε'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ καρτερίας τῆς ἐκ φιλοσο- φίας).	273.
ρלב'. Σατουρνίνῳ· (φιλική καὶ περὶ συνόδων).	228.	ρξς'. Τῷ αὐτῷ· (καταστολή τῆς λύπης μετὰ προτροπῆς εἰς ὑπομονήν).	276.
ρλγ'. Βίκτορι· (φιλική μετὰ δικαιολογίας).	229.	ρξζ'. Ἑλλαδίῳ· (φιλική μετὰ συστάσεως).	277.
ρλδ'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ χρηστότητος, νίκης λαμ- προτέρας τῆς τῶν δπλων).	229.	ρξη'. Φωτίῳ· (φιλική).	277.
ρλε'. Σωφρονίῳ· (εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς μισοῦν- τας, ὅτι ποιοῦσιν ἡμᾶς φιλοσοφεῖν).	229.	ρξθ'. Στρατηγίῳ· (φιλική μετὰ συστάσεως).	277.
ρλς'. Μοδάρῳ στρατηλάτῃ· (περὶ χρηστότη- τος καὶ ἐπεικειας).	232.	ρσ'. Παλλαδίῳ· (φιλική).	278.
ρλζ'. Τῷ αὐτῷ· (συστατική).	233.	ρσα'. Ἀμφιλοχίῳ· (περὶ εὐχῆς ἱερέων).	280.
ρλη'. Βοσπορίῳ, ἐπισκόπῳ Κολωνίας· (περὶ ἀδί- κου κατηγορίας καὶ διπροσωπίας).	233.	ρσβ'. Ἑλλαδίῳ· (συγχαρητήριος ἐπὶ ἑορτῇ).	281.
ρλθ'. Θεοδώρῳ· (ἀπολογητική ἐπὶ ἀδίκῳ τῶν ἐπισκόπων κατηγορίᾳ καὶ ὅτι οὐ παύσε- ται ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀγωνιζόμε- νος).	236.	ρσγ'. Ποστομυιανῷ· (περὶ ἀγνοίας Ῥωμαϊκῆς	
ρμ'. Ὀλυμπίῳ· (ἐπαινετική ἐπ' εὐσεβείᾳ).	237.		

- γλώσσης και ἰταλικῶν ἡθῶν μετ' ἐπαίνου
δὲ δι' αὐτὸν ἐλαβεν ὑψηλὰς ἀρχάς· περὶ εἰρή-
νης τῶν ἐκκλησιῶν· και ὅτι ὁ τῆς ἀρχῆς
ἀφιστάμενος ἀξιοπιστότερος). 281.
- ροθ'. Εὐδοξίῳ ῥήτορι· (φιλική· φιλοσοφίας ἐπαι-
νος μετὰ συστάσεως). 284.
- ροε'. Τῷ αὐτῷ· (φιλική μετὰ συστάσεως). 285.
- ρος'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως). 288.
- ροζ'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως). 288.
- ροη'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ τοῦ διδάσκεισθαι τοὺς νέους
τέχνην τινὰ, εἰς ἣν ἕκαστος πέφυκε· και
προτροπὴ εἰς τὴν ὀντως φιλοσοφίαν). 289.
- ροθ'. Τῷ αὐτῷ· (παραινετική). 293.
- ρπ'. Τῷ αὐτῷ· (παραινετική εἰς τὸ πράττειν
μᾶλλον, ἢ λέγειν). 296.
- ρπα'. Σατουρνίνῳ· (ὅτι ἀπρόσιτον τὸ τῆς ἀρχῆς,
ἀλλὰ φιλόφρων ἢ φιλική, μετὰ συστά-
σεως). 296.
- ρπβ'. Γρηγορίῳ Νύσσης· (περὶ τῶν ἐπισκοπῶν
Ναζιανζοῦ και Σασίμων, και περὶ τοῦ μὴ
ἄλλον χειροτονεῖν, ζῶντος ἐπισκόπου). 296.
- ρπγ'. Θεοδώρῳ ἐπισκόπῳ· (περὶ φθόνου και δια-
βολῆς, στάσεως ἐπισκόπων, και περὶ τῶν
ἐπισκοπῶν Ναζιανζοῦ και Σασίμων). 297.
- ρπδ'. Ἀμφιλοχίῳ· (φιλική και περὶ συκοφαν-
τίας). 301.
- ρπε'. Νεκταρίῳ· (ἐπαινετική, και περὶ τοῦ μὴ
δικάζεσθαι τοὺς κληρικοὺς ἐν δημοσίοις δι-
καστηρίοις). 304.
- ρπς'. Τῷ αὐτῷ· (συστατική). 305.
- ρπζ'. Εὐδοξίῳ· (φιλική). 305.
- ρπη'. Σταγειρίῳ· (φιλική μετὰ συστάσεως). 308.
- ρπθ'. Εὐστοχίῳ σοφιστῇ· (συστατική μετὰ προ-
τροπῆς εἰς ζῆλον διδασκαλίας). 308.
- ρῑ'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ ἀπολογίας και κατηγο-
ρίας). 309.
- ρῑα'. Τῷ αὐτῷ· (καθαπτική τῆς γλωσσεαλ-
γίας). 313.
- ρῑβ'. Σταγειρίῳ· (περὶ ὀρθῆς διδασκαλίας πρὸς
τοὺς νέους). 313.
- ρῑγ'. Προκοπίῳ· (περὶ παραιτήσεως εἰς γάμου
πρόσκλησιν). 316.
- ρῑδ'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως εὐχετική τῶν γά-
μων). 317.
- ρῑε'. Γρηγορίῳ ἄρχοντι· (περὶ Ἡσιόδου ὀνομά-
σαντος τοὺς ὁμοτέχνους ἀντιτέχνους· και
ὅτι πρόθυμον τὸ πνεῦμα, ἀλλ' ἀσθενὴς ἢ
σάργξ). 317.
- ρῑς'. Ἐκθεσίῳ· (φιλική μετὰ συστάσεως). 320.
- ρῑζ'. Γρηγορίῳ Νύσσης· (παραμυθητική ἐπὶ τῷ
θανάτῳ τῆς συζύγου αὐτοῦ, και περὶ τῶν
τῷ κόσμῳ λυπηρῶν). 321.
- ρῑη'. Νεμεσίῳ· (περὶ μικρῶν προστίμων ἐκ πτω-
χίας, συστατική μετ' εὐχαριστίας). 324.
- ρῑθ'. Τῷ αὐτῷ· (συστατική περὶ βοηθείας). 325.
- σ'. Τῷ αὐτῷ· (φιλική μετὰ προτροπῆς εἰς φι-
λοσοφίαν). 328.
- σα'. Τῷ αὐτῷ· (φιλική). 328.
- σβ'. Πρὸς Νεκτάριον Κωνσταντινουπόλεως· (σχε-
τλιαστική ἐπὶ ταῖς ταραχαῖς τῶν ἐκκλη-
σιῶν· και ἐνθαῤῥυντική κατὰ τῶν αἵρε-
τικῶν Μακεδονιστῶν και Ἀπολλιναρι-
στῶν). 329.
- σγ'. Οὐαλεντινιανῷ· (δυσφορία ἐπὶ ἐξελάσει ἐξ
ἡσυχίας, και ὑποχώρησις γυναιξὶ οἰκαρ-
χίας). 333.
- σδ'. Ἀδελφίῳ· (παραινετική μετὰ συστάσεως
και περὶ κολακείας ἐκ τῶν θέσεων και
περιστάσεων). 337.
- σε'. Τῷ αὐτῷ· (ἀπολογητική μετ' εὐχῶν). 340.
- σε'. Τῷ αὐτῷ· (παραινετική και περὶ σπατά-
λης). 340.
- ςζ'. Ἰακώβῳ· (συστατική). 345.
- ση'. Τῷ αὐτῷ· (ὁμοίως). 345.
- σθ'. Κάστορι· (φιλική περὶ ὁμονοίας). 345.
- σι'. Τῷ αὐτῷ· (προτρεπτική εἰς ὑπομονήν). 348.
- σια'. Κυριακῷ· (συστατική περὶ βοηθείας). 348.
- σιβ'. Σακερδῶτι· (εὐχετική). 349.
- σιγ'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ καρτερίας). 349.
- σιδ'. Τῷ αὐτῷ· (ὅτι οὐ δόκιμον τὸ ἀπείραστον·
και περὶ ὑπομονῆς). 349.
- σιε'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ ὑπομονῆς και χρηστῆς ἐλ-
πίδος). 352.
- σις'. Εὐδοκίῳ· (παραινετική ἐκ πολυπειρίας). 352.
- σιζ'. Τῷ αὐτῷ· (παραινετική μετὰ ἀληθείας,
και ἄνευ κολακείας). 353.
- σιη'. Τῷ αὐτῷ· (παραινετική ἐκ στοργῆς και εἰ-
λικρινείας). 356.
- σιθ'. Ἐλλαδίῳ· (συστατική μετὰ παρακλή-
σεως). 357.
- σκ'. Τῷ αὐτῷ· (περὶ ἡμερότητος και διαβο-
λῆς). 360.
- σκα'. Ὁμοφρονίῳ· (περὶ ἐπεικειας, και τῆς εἰς
Θεὸν ἐλπίδος). 361.
- σκβ'. Θέκλη· (παραινετική και περὶ τῆς ὀντως
φιλοσοφίας). 361.

σκγ'. Τῇ αὐτῇ (περὶ τῆς φιλοσόφου ὑπομονῆς, καὶ ἡσυχίας, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως). 364.	σλε'. Ἀδαμαντίω (περὶ κτήσεως καὶ ἀναγνώσεως βιβλίων). 377.
σκδ'. Ἀφρικανῶ (περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας μετὰ αἰτήσεως). 368.	σλς'. Λιβανίω σοφιστῇ (ἀστεία). 380.
σκε'. Ἐλλεβίχῳ (φιλικὴ μετὰ παρρησίας). 369.	σλζ'. Μακεδονίῳ (περὶ φιλικῶν δώρων). 380.
σκς'. Ἀνυσίῳ (φιλική). 369.	σλη'. Παρθένοις (παραμυθητικὴ ἐπὶ θανάτῳ). 380.
σκζ'. Οὐρσῳ (φιλική). 369.	σλθ'. Ἐπιφανίῳ (περὶ τοῦ τιμᾶσθαι πατέρα καὶ διδάσκεισθαι παῖδας). 384.
σκη'. Πανσοφίῳ (φιλικὴ μετ' ἐπαίνου). 372.	σμ'. Μελετίῳ (περὶ φιλίας μετὰ πόθου). 384.
σκθ'. Τῷ αὐτῷ (φιλική). 372.	σμα'. Ἀβουργίῳ (εὐχετική). 384.
σλ. Θεοδοσίῳ, ἡ Θεοδώρῳ (φιλικὴ μετ' εὐχῆς καὶ ὅτι σπάνιον ἡ καθαρά φιλία). 372.	σμβ'. Πέτρῳ (φιλική). 384.
σλα'. Εὐσεβίῳ φίλῳ (εὐχετικὴ ἐπὶ γάμῳ). 373.	σμγ'. Πρὸς Εὐάγριον μοναχόν (περὶ θεότητος). 384.
σלב'. Διοκλεῖ (εὐχετικὴ ἐπὶ γάμῳ). 376.	σμδ'. Βασιλίσσῃ (παραίνετικὴ μετὰ παραμυθίας καὶ εὐχαριστίας εἰς τὴν θεῖαν πρόνοιαν). 385.
σλγ'. Ἀβλαβίῳ (περὶ σοφιστοῦ ἀνευ ἀρετῆς). 376.	
σλδ'. Ὀλυμπιανῶ (περὶ ἐπιστροφῆς βιβλίου). 377.	

ΠΙΝΑΞ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ

Τῶν κυρίων ὀνομάτων, πρὸς οὓς αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐστάλησαν, ἐκ τοῦ λατινικοῦ διασκευασθεῖς (α).

Α.	Γ.
Ἀβλαβίῳ. 233 (6).	Γεωργίῳ. 149.
Ἀβουργίῳ. 241.	Γιγαντίῳ. 100.
Ἀδαμαντίῳ. 235.	Γρηγορίῳ ἄρχοντι. 195.
Ἀδελφίῳ. 204. 205. 206.	Γρηγορίῳ Νύσσης. 11. 72. 73. 74. 76. 81. 182. 197.
Ἀερίῳ καὶ Ἀλυπίῳ. 61.	
Ἀλυπίῳ. 82. 83. 84. 85. 86.	Δ.
Ἀμαζονίῳ. 94.	Διοκλεῖ. 232.
Ἀμφιλοχίῳ, ἐπισκόπῳ Ἰκονίου. 9. 13. 25. 26. 27. 28. 62. 171. 184.	Ε.
Ἀμφιλοχίῳ πατρὶ Ἀμφιλοχίου. 63.	Ἐκρηβολίῳ. 196.
Ἀνυσίῳ. 226.	Ἐλλαδίῳ. 120. 127. 167. 172. 219. 220.
Ἀστερίῳ. 147. 148. 150. 155. 156.	Ἐλλεβίχῳ. 225.
Ἀφρικανῶ. 224.	Ἐπισκόποις. 43.
Β.	Ἐπιφανίῳ. 239.
Βαλεντινιανῶ. 203.	Εὐαγρίῳ. 3.
Βασιλείῳ τῷ μεγάλῳ. 1. 2. 4. 5. 6. 8. 19. 40. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 58. 59. 60.	Εὐδοκίῳ. 216. 217. 218.
Βίκτορι. 133. 134.	Εὐδοξίῳ ῥήτορι. 80. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 187.
Βιταλιανῶ. 75.	Εὐλάλῳ. 111. 116. 117. 118.
Βοσπορίῳ, ἐπισκόπῳ Κολωνίας. 84. 138.	Εὐσεβίῳ Καισαρείας. 16. 17. 18.
	Εὐσεβίῳ Σαμοσατῶν. 42. 44. 64. 65. 66.
	Εὐσεβίῳ φίλῳ. 231.
(α) Ἰδε τόμ. Πατρολ. 38. σελ. 4204.	Εὐστοχίῳ σοφιστῇ. 189. 190. 191.
(6) Οἱ ἀραβικοὶ ἀριθμοὶ δηλοῦσιν ἐνταῦθα τὴν ἀριθμητικὴν σειρὰν τῶν ἐπιστολῶν.	Εὐτροπίῳ. 70. 71.
(ΚΑΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)	15

Πέτρω.	242.
Πολιτευομένοις.	98.
Ποστουμιανῶ.	178.
Προκοπίω.	90. 128. 129. 130. 193. 194.
Ξ.	
Σακερδῶτι.	212. 213. 214. 215.
Σατουρνίνω.	182. 181.
Σιμπλικίᾳ.	79.
Σωφρονίω πρεσβυτέρω.	21. 22. 29. 37. 39.
	93. 135.
Σταγειρίω.	188. 192.
Στρατηγίω.	169.
Τ.	
Τιμοθέω.	164. 165. 166.
Υ.	
Ύπατίω.	96.
Φ.	
Φιλαγρίω.	30. 31 32. 33. 34. 35. 36. 92.
Φωτίω.	168.
<p>Ἰσον τῆς Διαθήκης τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. 389.</p>	
<p>Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγο- ρίου τοῦ Θεολόγου ἀρχιεπισκό- που Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπὶ Θεολογικά, δογματικά, ἠθικά καὶ ἱστορικά. 397—1600.</p>	
BIBLION A'.	
Τμήμα Α'.	
Ἐπὶ Θεολογικά καὶ δογματικά.	
α'. Περὶ τοῦ Πατρὸς.	397.
β'. Περὶ τοῦ Υἱοῦ.	401.
γ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	408.
δ'. Περὶ κόσμου.	415.
ε'. Περὶ Προνοίας.	424.
ς'. Περὶ τῆς αὐτῆς.	430.
ζ'. Περὶ νοερῶν οὐσιῶν.	438.
η'. Περὶ ψυχῆς.	446.
θ'. Περὶ Διαθηκῶν καὶ ἐπιφανείας Χριστοῦ.	456.
ι'. Κατὰ Ἀπολλιναρίου περὶ ἐνανθρωπή- σεως.	464.
ια'. Περὶ ἐνανθρωπήσεως.	470.
ιβ'. Περὶ τῶν γνησίων βιβλίων τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς.	472.

ιγ'. Πατριάρχαι υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ.	475.	ιδ'. Περὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.	755.
ιδ'. Μάστιγες Αἰγύπτου.	475.	ιε'. Περὶ τῆς τοῦ ἐκτὸς ἀνθρώπου εὐτελείας.	766.
ισ'. Ἡ τοῦ Μωϋσέως δεκάλογος.	476.	ις'. Περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν.	778.
ις'. Εἰς τὰ θαύματα Ἡλίου τοῦ προφήτου καὶ Ἑλισαίου.	477.	ιζ'. Διαφόρων βίων μακαρισμοί.	781.
ιζ'. Ἐπίγραμμα εἰς τὸ μαρτύριον Ἡλίου τὸ καλούμενον χρεῖον.	479.	ιη'. Περὶ ζωῆς ἀνθρωπίνης.	786.
ιη'. Περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ γενεαλογίας.	480.	ιθ'. Περὶ τῆς αὐτῆς.	787.
ιθ'. Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ ΙΒ'.	488.	κ'. Περὶ πόθου.	788.
κ'. Τὰ τοῦ Χριστοῦ θαύματα, κατὰ Ματθαῖον.	488.	κα'. Περὶ θανάτου φιλουμένων.	789.
κα'. Τὰ Χριστοῦ θαύματα, κατὰ Μάρκον.	491.	κβ'. Περὶ φίλων τῶν μὴ καλῶν.	789.
κβ'. Τὰ Χριστοῦ θαύματα, κατὰ Λουκᾶν.	492.	κγ'. Εἰς τὸ αὐτό.	790.
κγ'. Τὰ Χριστοῦ θαύματα, κατὰ Ἰωάννην.	494.	κδ'. Πρὸς πολυόρκους διάλογος.	790.
κδ'. Τοῦ Χριστοῦ παραβολαὶ καὶ αἰνίγματα.	495.	κε'. Κατὰ θυμοῦ.	813.
κε'. Παραβολαὶ Χριστοῦ κατὰ Μάρκον.	496.	κς'. Εἰς εὐγενῆ δύστροπον.	851.
κς'. Παραβολαὶ κατὰ Λουκᾶν.	497.	κζ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ.	854.
κζ'. Παραβολαὶ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.	498.	κη'. Κατὰ πλουτούντων.	856.
κη'. Χειμῶν ὑπὸ Χριστοῦ κατασταλθεῖς.	506.	κθ'. Κατὰ γυναικῶν καλλωπιζομένων.	884.
κθ'. Ὕμνος εἰς Θεόν.	507.	λ'. Στίχων ἢ ἀκροστιχῆς τῶν πάντων στοιχείων ἐκάστου ἰάμβου τέλος παραινέσεως ἔχοντος.	908.
λ'. Ὕμνος πρὸς Θεόν.	508.	λα'. Γινώμαι δίστιχοι.	910.
λα'. Ὕμνος ἄλλος.	510.	λβ'. Γνωμικὰ δίστιχα.	916.
λβ'. Ὕμνος ἐσπερινός.	511.	λγ'. Γνωμολογία τετράστιχος. Ἐπίγραμμα τῶν στίχων.	927.
λγ'. Εὐχαριστήριον.	514.	λδ'. Ὅροι παχυμερεῖς.	945.
λδ'. Εὐχαριστήριον ἄλλο.	515.	λε'. Εἰς πενίαν φιλόσοφον.	965.
λε'. Ἐπικλήσις πρὸς τῆς τῶν Γραφῶν ἀναγνώσεως.	517.	λς'. Περὶ τῆς αὐτῆς.	965.
λς'. Ἐνόδια.	518.	λζ'. Εἰς τὴν ὑπομονήν.	966.
λζ'. Ἄλλη περὶ εὐδορίας προσευχῆ.	520.	λη'. Εἰς τὴν αὐτήν.	967.
λ'. Ἄλλη εἰς ταὐτὸ προσευχῆ.	521.	λθ'. Εἰς τύχην καὶ φρόνησιν.	967.
		μ'. Εἰς τὴν τῶν ἀνθρωπίνων ματαιότητα.	968.

Τμήμα Β'.

Ἐ π η ἡ θ ι κ ά.

α'. Παρθενίης ἔπαινος.	521.
β'. Ὑποθήκαι παρθένοις.	578.
γ'. Πρὸς παρθένους παραινετική.	632.
δ'. Εἰς παρθένον.	640.
ε'. Πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίῳ μοναχοὺς.	642.
ς'. Εἰς σωφροσύνην.	643.
ζ'. Περὶ ἀγνείας.	647.
η'. Σύγκρισις βίων.	649.
θ'. Περὶ ἀρετῆς.	667.
ι'. Περὶ ἀρετῆς.	680.
ια'. Πρὸς κόσμον διαλογισμός.	752.
ιβ'. Περὶ τοῦ ἐπικήρου τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.	753.
ιγ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ.	754.

B I B Λ I O N Β'.

Τμήμα Α'. Περὶ ἑαυτοῦ.

Ἐ π η ἱ σ τ ο ρ ι κ ά.

α'. Περὶ τῶν καθ' ἑαυτόν.	969.
β'. Ὅρκοι Γρηγορίου.	1017.
γ'. Ἐνόδια Κωνσταντινουπόλεως.	1020.
δ'. Εἰς αὐτόν.	1022.
ε'. Πρὸς τὸν Ἀναστασίας λαόν.	1022.
ς'. Πρὸς τοὺς αὐτούς.	1023.
ζ'. Πρὸς τοὺς ἀφίλους ἐξιτήριον.	1024.
η'. Πρὸς τοὺς φθονοῦντας.	1025.
θ'. Πρὸς τοὺς αὐτούς.	1026.
ι'. Πρὸς τοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἱερέας, καὶ αὐτὴν τὴν πόλιν.	1027.
ια'. Περὶ τὸν ἑαυτοῦ βίον.	1029.
ιβ'. Εἰς ἑαυτὸν, καὶ περὶ ἐπισκόπων.	1166.

ιγ'. Εἰς ἐπισκόπους.	1227.	χῆς.	1384.
ιδ'. Εἰς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς φθονοῦντας· ἡ δὲ ἀκροστιχὶς οὕτως· Γρηγορίου ἱερέως ἀθύρματά τε στοναχαί τε. Τέρπεσθ' οἷσι φίλον, πῆμασιν ἡμετέροις.	1244.	μη'. Εἰς τὸν ἀποθανόντα τῷ κόσμῳ.	1384.
ιε'. Εἰς ἑαυτὸν μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπάνοδον.	1250.	μθ'. Θρῆνος.	1384.
ισ'. Ἐνύπνιον περὶ τῆς Ἀναστασίας Ἐκκλησίας, ἣν ἐπήξατο ἐν Κωνσταντινουπόλει.	1254.	ν'. Κατὰ τοῦ πονηροῦ εἰς τὴν νόσον.	1385.
ιζ'. Περὶ τῶν τοῦ βίου διαφορῶν, καὶ κατὰ ψευδοϊερέων.	1262.	να'. Θρηνητικὸν ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ψυχῆς.	1394.
ιη'. Πρὸς τοὺς φθονοῦντας.	1270.	νβ'. Θρῆνος.	1397.
ιθ'. Σχετλιασικὸν ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ παθῶν.	1271.	νγ'. Ἐτερος Θρῆνος.	1397.
κ'. Νοσοῦντος εὐχὴ πρὸς Χριστόν.	1279.	νδ'. Κατὰ τοῦ πονηροῦ.	1397.
κα'. Εἰς τὸν πονηρόν.	1280.	νε'. Ἀποτροπὴ τοῦ πονηροῦ, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ κλησὶς.	1399.
κε'. Ἰκετήριον.	1281.	νς'. Κατὰ τοῦ αὐτοῦ.	1401.
κγ'. Εἰς τὴν ἀναχώρησιν.	1282.	νζ'. Κατὰ τοῦ πονηροῦ.	1402.
κδ'. Εὐχὴ ἐωθινή.	1284.	νη'. Κατὰ τοῦ αὐτοῦ.	1402.
κε'. Πρὸς ἐσπέραν θρῆνος.	1285.	νθ'. Κατὰ τοῦ αὐτοῦ.	1403.
κς'. Δέσεις πρὸς Χριστὸν τῇ ἐπαύριον.	1285.	ξ'. Κατὰ τοῦ αὐτοῦ.	1404.
κζ'. Θρῆνος.	1286.	ξα'. Θρῆνος.	1404.
κη'. Ἐλεγειακόν.	1288.	ξβ'. Ἰκετήρια εἰς Χριστόν.	1405.
κθ'. Εἰς τὴν ὑπομονήν.	1288.	ξγ'. Θρῆνος πρὸς τὸν Χριστόν.	1406.
λ'. Εἰς ἑαυτόν.	1290.	ξδ'. Ἄλλο πρὸς Χριστόν.	1406.
λα'. Πόθος τοῦ θανάτου.	1299.	ξε'. Θρῆνος.	1407.
λβ'. Περὶ τῆς τοῦ βίου ματαιότητος καὶ ἀπιστίας, καὶ κοινοῦ πάντων τέλους.	1300.	ξς'. Ἄλλος πρὸς Χριστόν.	1407.
λγ'. Πρὸς Χριστόν.	1305.	ξζ'. Εἰς ἑαυτόν.	1408.
λδ'. Εἰς τὴν ἐν ταῖς νηστείαις σιωπὴν.	1309.	ξη'. Εἰς ἑαυτόν.	1409.
λε'. Ἄλλο.	1322.	ξθ'. Δέσεις πρὸς τὸν Χριστόν.	1417.
λς'. Ἄλλο.	1323.	ο'. Ἄλλο.	1418.
λζ'. Ἄλλο.	1324.	οα'. Δέσεις ἐν τῇ νόσῳ.	1418.
λη'. Ὕμνος εἰς Χριστόν μετὰ τὴν σιωπὴν ἐν τῷ Πάσχα.	1325.	οβ'. Εἰς τὴν ἐξοδον.	1419.
λθ'. Εἰς τὰ ἔμμετρα.	1329.	ογ'. Παρακλητικόν.	1420.
μ'. Πρὸς τοὺς φθονοῦντας.	1337.	οδ'. Πρὸς Χριστόν.	1421.
μα'. Πρὸς Μάξιμον.	1339.	οε'. Θρῆνος πρὸς Χριστόν.	1422.
μβ'. Θρῆνος διὰ τῶν αὐτοῦ μόγων, καὶ πρὸς Χριστόν δέσεις περὶ τῆς λύσεως τοῦ αὐτοῦ βίου.	1344.	ος'. Ἐτερος Θρῆνος.	1423.
μγ'. Πρὸς ἑαυτὸν κατὰ πεῦσιν καὶ ἀποκρίσιν.	1346.	οζ'. Προσευχὴ εἰς Χριστόν.	1423.
μδ'. Εἰς τοὺς διαβάλλοντας τοὺς μοναχοὺς, καὶ εἰς ἐπιπλάστως μονάζοντας.	1349.	οη'. Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.	1425.
με'. Θρῆνος περὶ τῶν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς παθῶν.	1353.	οθ'. Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.	1426.
μς'. Κατὰ σαρκός.	1377.	π'. Εἰς ἑαυτόν.	1427.
μζ'. Ἐπιτίμησις κατὰ τοῦ ἀλόγου τῆς ψυ-		πα'. Πρὸς τὸν αὐτοῦ θυμόν.	1427.
		πβ'. Πρὸς αὐτόν.	1428.
		πγ'. Περὶ τῶν δαιμονίων πολέμων.	1428.
		πδ'. Θρῆνος.	1430.
		πε'. Ἐπιστρεπτικὴ πρὸς Θεὸν νουθεσία.	1431.
		πς'. Παραίνεσις πρὸς ἑαυτόν.	1432.
		πζ'. Περὶ τοῦ πρὸς Θεὸν πόθου.	1433.
		πη'. Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν εἰχοὶ ἡμίμαβοι.	1435.
		πθ'. Εἰς τὴν νόσον.	1442.
		ιγ'. Εἰς τὸν ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοκέων μέρος, τίς πρῶτος καὶ τίς μετέπειτα ἀπῆρε.	1445.
		ια'. Εἰς τὸν πάντων αὐτῶν τάφον.	1446.
		ιβ'. Ἐπιτάφιος καὶ συντομὴ τοῦ αὐτοῦ βίου.	1447.

Συναγωγή καὶ ἐξήγησις, ὡν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ
θεὸς Γρηγόριος ἐν τοῖς ἐμμέτρως αὐτῷ εἰ-
ρημένοις ἐκ τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς καὶ
τῶν ἐξωθεν ποιητῶν καὶ συγγραφέων. Κο-
σμᾶ ἱεροσολυμίτου πόνημα, Φιλογρηγο-
ρίου. 341—680.

Προοίμιον.

341.

Λόγος α'. Περὶ τοῦ καθ' ἑαυτὸν βίου. 347.

Πρὸς δέ: (α).

περὶ τοῦ Ἀμαλήκ, ἐν ᾧ περὶ Μωϋ-
σέως, Ἀαρών, Ἦρ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ
Ναυῆ. 347.

περὶ Δανιὴλ καὶ τῶν λεόντων. 349.

περὶ Ἰωνᾶ καὶ τοῦ κήτους· αὐ-
τόθι.

περὶ τῶν τριῶν παίδων καὶ τῆς κα-
μίνου· αὐτόθι.

περὶ τῶν μαθητῶν, καὶ τῆς ἐν θα-
λάσσει τοῦ Σωτῆρος πεζοπορίας. 350.

περὶ τῶν ἐν διαφόροις πάθεσιν ὑπὸ
Χριστοῦ θεραπευθέντων· αὐτόθι.

περὶ Ἀδράστου καὶ Μενελάου. 351.

περὶ Φαραῶ καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ
τῶν σκληρῶν ἔργων. 351.

περὶ Βαβυλώνης καὶ τῆς ἐκεῖ γῆς· αὐ-
τόθι.

περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἀφέ-
σεως τοῦ λαοῦ. 352.

περὶ τοῦ τοῖς λησταῖς περιπεσόν-
τος. 353.

περὶ φαρισαίου καὶ τοῦ τελώνου· αὐ-
τόθι.

περὶ Σαμουὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ
Ἀννας· αὐτόθι.

περὶ Ἠλὶ τοῦ ἱερέως καὶ τῶν υἱῶν
αὐτοῦ. 354.

περὶ τῆς θυσίας Ἀβραάμ· αὐτόθι.

περὶ Λώτ καὶ Σοδόμων. 355.

περὶ Λαζάρου καὶ τοῦ πλουσίου. 356.

περὶ τῆς αἱμορροούσης. 358.

περὶ τοῦ λεγεῶνος καὶ τῶν χοίρων·
αὐτόθι.

περὶ τοῦ λεπροῦ. 359.

περὶ τοῦ τυφλοῦ Βαρτιμαίου· αὐτόθι.

περὶ τοῦ κωφεύοντος· αὐτόθι.

περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα· αὐτόθι.

περὶ τοῦ παραλύτου. 360.

περὶ τῶν ε'. ἄρτων καὶ τῶν ε'.
ἰχθύων· αὐτόθι.

περὶ τῆς τοῦ σάλου γαλήνης· αὐτόθι.

περὶ τῆς μεταμορφώσεως· αὐτόθι.

(α) Περὶ τοῦ παρόντος πίνακος βλέπε τόμ. Πατρολ.
38 σελ. 669 ὅθεν καὶ παρελήφθη.

περὶ τοῦ παραλελυμένου. 361.

περὶ Λαζάρου τοῦ τετραήμερου· αὐ-
τόθι.

περὶ τῆς συκῆς. 362.

περὶ παραδείγματος Ἀμῶς τοῦ περὶ
λέοντος, ἄρκτου, ὄφως· αὐτόθι.

Λόγος β'. Περὶ Παρθενίας. 362.

Πρὸς δέ:

Προοίμιον περὶ Τριάδος καὶ ἀγγέλων
καὶ τῆς τοῦ κόσμου δημιουργίας. 362.

περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ τῆς πυρ-
γοποιίας καὶ Σοδόμων. 363.

περὶ Ἀδὰμ καὶ Εὕας καὶ παραδεί-
σου καὶ ἀπάτης. 364.

περὶ Ἐνώχ καὶ Νῶε. 366.

περὶ Ἀβραάμ τοῦ πατριάρχου· αὐ-
τόθι.

περὶ τοῦ ζήλου Μωϋσέως καὶ τῆς
ἐξ Αἰγύπτου φυγῆς καὶ ἐπανόδου· αὐ-
τόθι.

περὶ Ἀαρών τοῦ ἱερέως. 369.

περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· αὐτόθι.

περὶ Σαμουὴλ καὶ κριτῶν. 370.

περὶ Δαυὶδ· αὐτόθι.

περὶ τῆς φιλοσοφίας Σολομῶντος· αὐ-
τόθι.

περὶ Ἠλίου τοῦ Θεσβίτου· αὐτόθι.

περὶ Ἰωάννου τοῦ προδρόμου. 371.

περὶ τῶν εβ'. μαθητῶν. 372.

περὶ τοῦ ζήλου Παύλου καὶ τῆς κλή-
σεως· αὐτόθι.

περὶ τῆς θείας ἐμπνεύσεως ἐν τῷ ἄν-
θρώπῳ καὶ τοῦ κατ' εἰκόνα. 373.

περὶ τῆς τοῦ Λόγου ἐκ Πατρὸς ἀρ-
ρήτου καὶ ἀχρόνου γεννήσεως· αὐτόθι.

περὶ τῶν ἐν νόμῳ τοκετῶν καὶ κα-
θαρσίων· αὐτόθι.

περὶ καθαρῶν σωματίων τῶν ἱερέων·
αὐτόθι.

περὶ τῆς Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς Ἰω-
άννου καθάρσεως· αὐτόθι.

περὶ ἀχράντου Θεοτόκου καὶ τῆς
ἀφθόρου Χριστοῦ κήσεως· αὐτόθι.

περὶ τῶν Ἡρακλέους ἀγώνων. 375.

περὶ τῆς Ἑλλήνων ἀπάτης καὶ μα-
ταίας σοφίας. 376.

περὶ τῆς Ἀδὰμ παραβάσεως καὶ τῆς
καταδίκης· αὐτόθι.

περὶ τῆς πονηρίας Καὶν καὶ τῶν Σο-
δομιτῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τῆς πυργο-
ποιίας, καὶ νῶ ὁ κατακλυσμὸς ἐσθε-
σεν. 377.

περὶ τῆς πονηρίας Φαραῶ· αὐτόθι.

περί τοῦ θράσου· Ἀχάβ καὶ Ἰεζάβελ καὶ Ἀσσυρίων. 378.
 περί Ἡρώδου τοῦ τετράρχου καὶ Ἡρωδιάδος καὶ τῆς ἀναιρέσεως Ἰωάννου. 379.
 περί Ἡρώδου τοῦ παιδοκτόνου. 380.
 περί Ἄννα καὶ Καϊάφα καὶ τῶν φονέων Χριστοῦ· αὐτόθι.
 περί τῶν Ῥωμαίων καὶ Ἑβραίων διωκτῶν βασιλέων· αὐτόθι.
 περί τοῦ βδελυρωτάτου Ἰουλιανοῦ· αὐτόθι.
 περί τῆς θεολογίας Πέτρου. 384.
 περί τῆς δυνάμεως Παύλου. 382.
 περί Καῖν καὶ Ἀβελ. 383.
 περί Ἡσαΐ καὶ Ἰακώβ· αὐτόθι.
 περί τῆς ἀπάτης Σολομώντος. 385.
 περί τῆς πτώσεως τοῦ διαβόλου. 386.
 περί τῆς ἀπωλείας Ἰούδα Ἰσκαριώτου· αὐτόθι.

Λόγος γ'. Ὑποθήκαι παρθένους. 387.

Πρὸς δέ :

Περὶ Σοδόμων καὶ Σηγὼρ καὶ τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἀὼτ ἀναβάσεως. 387.
 περί τῆς πηγῆς Μερόρᾶς. 388.
 περί Γλαύκου καὶ Διομήδους· αὐτόθι.
 περί τῆς Ἀλκινόου τραπέζης καὶ Ὀδυσσεύς. 389.
 περί τῶν φύλλων τῆς συκῆς, ὧν οἱ προπάτορες περιεβάλλοντο. 389.
 περί τοῦ παρέρριμμένου τῷ πλουσίῳ Λαζάρου· αὐτόθι.
 περί Ἰωνάδᾶβ· αὐτόθι.
 περί τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τῆς ἐδηδούσης νεφέλης, καὶ τοῦ πυρίνου σύλου. 390.
 περί τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τῆς οὐρανοῦ τροφῆς· αὐτόθι.
 περί τῆς βλυσάσης ὕδωρ πέτρας· αὐτόθι.
 περί τῆς ἀποστροφῆς τοῦ Ἰορδάνου. 391.
 περί τῆς στάσεως τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης· αὐτόθι.
 περί τῶν σταυροτύπων χειρῶν Μωυσέως· αὐτόθι.
 περί τῶν ἐπισχεθέντων λεόντων. 392.
 περί τῆς τροφῆς Ἡλίου καὶ κοράκων ὑπερεσίας, καὶ τῆς Σαραφθίας χήρας· αὐτόθι.
 περί τῆς ἀποχῆς τῶν βασιλικῶν ἐδεσμάτων, καὶ τῆς ἐγκρατείας Δανιὴλ καὶ τῶν γ' παίδων. 393.

περί Δανιὴλ καὶ Ἀμβακούμ· αὐτόθι.

περί Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. 394.

περί τῆς Ἰωάννου τροφῆς· αὐτόθι.

περί Θέκλης, καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῶν θηρῶν· αὐτόθι.

περί Σωσάννης καὶ Δανιὴλ καὶ τῶν ἀδίκων πρεσβυτέρων. 395.

περί ἀλλοιώσεως Παύλου. 396.

περί τῆς ἐν τρίτῳ οὐρανῷ ἀρπαγῆς· αὐτόθι.

περί τοῦ πειρασμοῦ Ἰησοῦ. 397.

περί τῶν ἐν τοῖς θείοις Εὐαγγελίοις παρὰ βολῶν· αὐτόθι.

περί Ὀφνει καὶ Φινεὲς τῶν υἱῶν Ἠλεί. 398.

περί Ἱεροσολύμων καὶ Σαμαρείας· αὐτόθι.

περί Ἀνανίου καὶ Σαπφείρας τῶν κλεπτῶν. 399.

περί Ἀχαρ υἱοῦ Χαρμὶ τοῦ κλέπτου· αὐτόθι.

περί Ἡρακλέους καὶ Θειοδάμντος καὶ τῶν Δρυόπων. 400.

περί τῶν συναφθέντων ἀγγέλων ταῖς γυναιξίν. 401.

περί τῆς Ἑλλήνων πλάνης καὶ τῶν ἐμπαθῶν θεῶν. 402.

περί Ἑρμοῦ καὶ Κερδῶου καὶ Κλέπτου καὶ Δηλακρίωνος· αὐτόθι.

περί Διονύσου τοῦ ἀνδρογύνου· αὐτόθι.

περί Ἀρεως τοῦ μοιχοῦ καὶ τῶν Ἱεραιστού παγίδων· αὐτόθι.

περί Διὸς τοῦ πατραλώου. 403.

περί Κρόνου τοῦ μισοτέκνου· αὐτόθι.

περί Εὐρώπης, καὶ τῆς εἰς ταῦρον τοῦ Διὸς μεταβολῆς. 404.

περί Δανάης, καὶ τῆς εἰς χρυσὸν τοῦ Διὸς μεταβολῆς· αὐτόθι.

περί Λήδας, καὶ τῆς εἰς κύκνον τοῦ Διὸς μεταβολῆς· αὐτόθι.

περί Ὀλυμπιάδος, καὶ τῆς εἰς ὄφιν τοῦ Διὸς μεταβολῆς· αὐτόθι.

περί Σεμέλης, καὶ τῆς εἰς ἄνθρωπον τοῦ Διὸς μεταβολῆς καὶ τοῦ κεραυνοῦ· αὐτόθι.

περί Γανυμήδους, καὶ τῆς εἰς ἄετον τοῦ Διὸς μεταβολῆς. 405.

περί τῆς αἱμορροούσης ἐν σχήματι εὐχῆς· αὐτόθι.

περί τῶν εὐαγγελικῶν παραβολῶν, λέγει.

Λόγος δ'. καὶ ε'. εἰς ἑμαυτόν.

406.

Πρὸς δέ :

Περὶ τοῦ πένθους Ἰακώβ εἰς τὸν Ἰωσήφ. 406.

περὶ τοῦ πένθους Ἰωσήφ εἰς τὸν πατέρα αὐτόθι.

περὶ τοῦ πένθους Ἀβραάμ εἰς Σάρραν. 407.

περὶ τοῦ πένθους Ἰερεμίου τοῦ προφήτου αὐτόθι.

περὶ τῆς νόσου Ἰώβ αὐτόθι.

περὶ τῆς τῶν πρωτοπλάστων ἀπάτης καὶ τοῦ ὄφους αὐτόθι.

περὶ τοῦ λεγεῶνος αὐτόθι.

περὶ τοῦ φυσικοῦ νόμου αὐτόθι.

περὶ τοῦ γραπτοῦ νόμου καὶ τοῦ πνευματικοῦ αὐτόθι.

Λόγος ε'. Εἰς ἑμαυτόν μετὰ τὴν ἐπάνοδον. 408.

Πρὸς δέ :

Περὶ Ἰώβ τοῦ δικαίου. 408.

περὶ τριῶν τελωνῶν. 409.

περὶ τριῶν παραλύτων αὐτόθι.

περὶ τῶν γ'. νεκρῶν ἐν Εὐαγγελίοις. 410.

Λόγος ζ'. Εἰς ἐπισκόπους. 411.

Πρὸς δέ :

Περὶ Ἰωνᾶ καὶ τοῦ κήτους. 411.

περὶ Πριάμου, Ἀχιλλέως, Ἑκτορος καὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου αὐτόθι.

περὶ τῶν γενεθλίων καὶ εὐωχιῶν Ἑλλήνων. 412.

περὶ συνόδων γεράνων καὶ χηνῶν. 413.

περὶ κερκώπων τῶν δολίων, καὶ περὶ Πασσάλου καὶ Ἀκλήμονος τῶν ληστῶν αὐτόθι.

Λόγος η'. Περὶ εὐτελείας τοῦ ἐκτὸς ἀνθρώπου. 414.

Πρὸς δέ :

Περὶ Ἀχιλλέως, Αἰχντος, Διομήδους, Ἑκτορος, Ἡρακλέους. 413.

Λόγος θ'. Εἰς ἑμαυτόν καὶ τὰς κακοπαθείας. 415.

Πρὸς δέ :

Περὶ Ἰώβ καὶ τῶν πειρασμῶν. 415.

Λόγος ι'. Εἰς ἑμαυτόν. 416.

Πρὸς δέ :

Περὶ τῆς μελλούσης ἀνταποδόσεως, καὶ τῶν ἀποκειμένων τοῖς ἀμαρτωλοῖς κολάσεων. 416.

Λόγος ια'. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν Ἀναστασίαν. 416.

Πρὸς δέ :

Περὶ Βηθλεέμ. 416.

περὶ τῆς ἀποικίας Ἱερουσαλήμ· λείπει.

περὶ τῆς αἰχμαλωσίας κιβωτοῦ· λείπει.

περὶ τῆς κλοπῆς τοῦ Ἰωσήφ· λείπει.

Λόγος ιβ'. Ἄνευ ἐπιγραφῆς. 417.

Πρὸς δέ :

Περὶ τῆς Ἀδὰμ ἀπάτης· λείπει.

περὶ τῶν τεταγμένων τοῖς ἀκουσίως φονεύουσι φυγαδευτηρίων πόλεων· λείπει.

περὶ τοῦ μάννα· λείπει.

περὶ τοῦ εἰ καὶ Σαούλ ἐν προφήταις· λείπει.

περὶ Μωϋσέως καὶ ἐστηκότων ὑπὸ τὸ ὄρος. 417.

περὶ τοῦ ἐμπυρισμοῦ τῶν υἱῶν Ἀαρῶν αὐτόθι.

περὶ τοῦ οἰκτροῦ τέλους Ἥλει καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. 418.

περὶ Ὁζᾶ καὶ τῆς κιβωτοῦ αὐτόθι.

περὶ τῶν ἐρεισμάτων τοῦ ναοῦ. 419.

περὶ τῆς κιβωτοῦ καὶ τῆς μωρίας τῶν ἀλλοφύλων ἐν ταῖς ἑδραῖς, καὶ τῆς τιμῆς τῆς βασιάνου αὐτόθι.

περὶ τῶν ἀποστόλων καὶ Ἰούδα. 420.

περὶ Ἱεροσολύμων καὶ Σαμαρείας αὐτόθι.

περὶ τῶν Μωαβιτῶν, καὶ Ἀμμωνιτῶν, καὶ Βαλαάκ καὶ Βαλαάμ καὶ τῆς πορνείας τοῦ λαοῦ, καὶ τῶν θυγατέρων Αὐτ' αὐτόθι.

περὶ τῶν Γαβαωνιτῶν. 423.

περὶ τῶν Λευιτῶν αὐτόθι.

περὶ τῆς Νῶε κιβωτοῦ αὐτόθι.

περὶ τοῦ Σοδομιτικοῦ πυρός καὶ τῆς τοῦτου φυγῆς αὐτόθι.

Λόγος ιγ'. Εἰς ἐπισκόπους. 423.

Πρὸς δέ :

Περὶ τῆς Ἀρεῶς θρασύτητος καὶ τῆς τούτου τρώσεως. 424.

περὶ Ἀθήνης καὶ τῆς Ἑλλήνων τερατολογίας. 425.

Λόγος ιδ'. Περὶ φύσεως ἀνθρωπίνης. 426.

Πρὸς δέ :

Περὶ τῆς πικρᾶς βρώσεως καὶ τιμωρίας. 426.

περὶ τοῦ καταψύχοντος πυρός· αὐτόθι.

περὶ τῆς θείας εἰκόνης· αὐτόθι.

περὶ τοῦ θεοῦ πλάσματος, καὶ τοῦ παραδείσου, καὶ τῆς ἐντολῆς. 427.

περὶ τοῦ κατακλισμοῦ· αὐτόθι.

περὶ τοῦ Σοδομιτικοῦ πυρός· αὐτόθι.

περὶ τοῦ νόμου· αὐτόθι.

περὶ τῆς Χριστοῦ παρουσίας· αὐτόθι.

περὶ Ταρτάρου, καὶ Πυριφλεγέθοντος, καὶ Κωκυτοῦ, καὶ Ἀχέροντος· αὐτόθι.

Λόγος ιε'. Περὶ εὐτελείας τοῦ ἐκτὸς ἀνθρώπου. 428.

Πρὸς δέ :

Περὶ Ἡρακλείτου καὶ Δημοκρίτου. 428.

περὶ κλαυθμοῦ καὶ γέλωτος· αὐτόθι.

περὶ Τρώων, καὶ Ἑλλήνων, καὶ Ἑλένης καὶ τοῦ πολέμου· αὐτόθι.

περὶ τῆς τοῦ χοίρου κεφαλῆς καὶ τριγῶν, καὶ Κουρήτων, καὶ Αἰτωλῶν, καὶ Μελεάγρου. 429.

περὶ Ἀχιλλέως καὶ Αἴαντος τῶν Αἰακιδῶν καὶ τῆς αὐτῶν ἀναιρέσεως. 430

περὶ Ἡρακλέους καὶ Νέσσου καὶ τοῦ σαρκοφάγου ἱματίου, καὶ αὐτοῦ ἀναιρέσεως· αὐτόθι.

περὶ Κροίσου τοῦ Λυδίου καὶ τοῦ Λοξία καὶ τοῦ χρησμοῦ καὶ τοῦ τέλους αὐτοῦ. 432.

περὶ Κύρου τοῦ Πέρσου, καὶ Ἀρταξέρξου, καὶ τῆς ἀναιρέσεως Κύρου. 433.

περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης καὶ τοῦ τέλους αὐτοῦ. 434.

περὶ Ἀγαμέμνονος βασιλέως, καὶ Ἰφρου τοῦ πτωχοῦ. 435.

περὶ Κωνσταντίνου τοῦ Ῥωμαίων μεγάλου βασιλέως. 436.

περὶ τῆς μελλούσης ἀνταποδόσεως· αὐτόθι.

περὶ τῆς βρώσεως τοῦ ξύλου, καὶ ἀπάτης Ἀδὰμ· αὐτόθι.

περὶ τῆς Σολομῶντος ἀπάτης· αὐτόθι.

περὶ τῆς ἐκπτώσεως Ἰούδα· αὐτόθι.

Λόγος ις'. Διαφόρων βίων μακαρισμοί. 437.

Λόγος ιζ'. Περὶ τῶν αὐτῶν. 437.

Πρὸς δέ :

Περὶ Ῥαββὶ τῆς πόρνῃς, καὶ τῶν κατασκόπων. 437.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

περὶ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου· αὐτόθι.

Λόγος ιη'. καὶ ιθ'. Κατὰ τῆς σαρκός. 437.

Πρὸς δέ :

Περὶ Ἀδὰμ καὶ τῆς ἀπάτης. 437.

περὶ αἱμορροούσης. 438.

περὶ τῆς μετανοίας Ἀδὰμ· αὐτόθι.

περὶ τῆς μετανοίας Μανασσῆ· αὐτόθι.

περὶ τῆς μετανοίας Δαυὶδ, καὶ περὶ Οὐρίου· αὐτόθι.

περὶ τῆς μετανοίας τῶν Νινευιτῶν. 440.

περὶ τῆς μετανοίας τοῦ ἁσώτου. 441.

περὶ τῆς μετανοίας τοῦ τελώνου· αὐτόθι.

περὶ τοῦ πλανηθέντος προβάτου· αὐτόθι.

περὶ τῶν ἰ' λεπρῶν. 442.

περὶ τῶν πολυτρόπως ὑπὸ Χριστοῦ ἰαθέντων· αὐτόθι.

περὶ τοῦ κλύδωνος τῆς θαλάσσης καὶ τῆς τῶν μαθητῶν σωτηρίας· αὐτόθι.

Λόγος κ'. Περὶ τῆς Ἀδὰμ βρώσεως καὶ τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως. 442.

Λόγος κα', κβ', κγ', κδ', κε', κς', κζ'. Διηγηματικοί. 442.

Λόγος κη'. Ὅσαι ἐνδιάθετοι (Γραφαί). 443.

» κθ'. Μάστιγες. 443.

» λ'. Δεκάλογοι. 443.

» λα'. Πατριάρχαι. 444.

» λβ'. Μαθηταί. 444.

» λγ'. Περὶ γενεαλογίας Χριστοῦ. 444.

» λδ'. Γενεαλογία. 445.

» λε'. λς'. Κατὰ Ματθαῖον θαύματα καὶ παραβολαί. 446.

Λόγος λζ'. Ἰωάννου θαύματα. 447.

» λη'. λθ'. Λουκᾶ θαύματα καὶ παραβολαί. 447.

Λόγος μ'. μα'. Μάρκου θαύματα καὶ παραβολαί. 448.

Λόγος μβ'. Παραβολαί τῶν τεσσάρων. 448.

Πρὸς δέ :

Πάντες οἱ παρόντες λόγοι, οἱ ἀπὸ τοῦ κα'-μβ', ἱστορικοὶ μὲν εἰσὶ· τοὺς γὰρ μαθητὰς καὶ πατριάρχας, καὶ μᾶστι.

γας Αίγυπτίων και τὰς ἐνδιαθέτους βίβλους, και τὸν νόμον, και τὰ θεῖα Εὐαγγέλια, και τὰς παραβολὰς περιέχουσιν ἐν τάξει μεταφράσεως, και τὰς ὑπὸ Θεοῦ πρῶην και ὕστερον τῷ Ἰσραὴλ ἐπαχθείσας εὐεργεσίας. 442—448.

Λόγος μγ'. Εἰς τὴν ἐν ταῖς νηστεῖαις σιωπὴν. 449.

Πρὸς δέ :

Περὶ τῆς Τροίας, και τῆς κατὰ τοὺς Φαίακας μολπῆς, και Ὀδυσσεύς. 449.
Περὶ τῆς τοῦ συὸς κεφαλῆς, και Ἡρακλέους. 450.

Περὶ τῶν υἱῶν Ἀαρών· αὐτόθι.

Περὶ Ὁζᾶ και τῆς κιθωτοῦ· αὐτόθι.

Λόγος μδ'. Εἰς τὴν σιωπὴν. 450.

Πρὸς δέ :

Περὶ Πολυκράτους τοῦ Σαμίου και τοῦ δακτυλίου. 450.

Λόγος με', και μς'. Ἔπος ἡρωϊκὸν και ἱαμβικόν. 451.

Πρὸς δέ :

Περὶ Πρωτέως και Μελάμποδος. 451.
Περὶ τῶν ὑπὸ Χριστοῦ σωθέντων. 452.
Περὶ τῆς ἀπάτης Ἀδάμ· αὐτόθι.

Λόγος μζ'. Ἐνόδια. 452.

Πρὸς δέ :

Περὶ τῶν θαυμάτων τῶν διὰ Μωϋσέως ἐν σχήματι εὐχῆς. 452.

Λόγος μη'. Περὶ Ἀρχῶν. 453.

Πρὸς δέ :

Περὶ τῆς ἐν τῇ θεῖᾳ νομοθεσίᾳ παραφυλακῆς. 454.

Λόγος μθ'. Περὶ Υἱοῦ. 454.

Πρὸς δέ :

Ὅτι Θεὸς και ἄνθρωπος ὁ Χριστός, ὅτι Λαυρεντὶς υἱὸς και πλάστης Ἀδάμ. 454.

Περὶ τῆς ἀπογραφῆς Καίσαρος, και τῆς φάτνης. 455.

Περὶ τῶν Μάγων, και τοῦ ἀστέρος· αὐτόθι.

Περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ Ἰησοῦ και τῆς νύκτος. 456.

Περὶ τοῦ ἐσθίειν και τρέφειν θαυμάσιως μυριάδας· αὐτόθι.

Περὶ τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας θαύματος· αὐτόθι.

Περὶ τοῦ βαπτίσματος· αὐτόθι.

Περὶ τοῦ ὕπνου Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ, και τοῦ σάλου· αὐτόθι.

Περὶ τοῦ κεκμηκέναι ἐκ τῆς ὁδοιπορίας και περὶ τῆς Σαμαρείτιδος. 457.

Περὶ τῆς προσευχῆς Ἰησοῦ· αὐτόθι.

Ὅτι θῦμα ὁ Χριστός και ἀρχιερεὺς ἀνθρωπός τε και Θεὸς Σωτὴρ ὁ αὐτός· αὐτόθι.

Λόγος ν'. Περὶ ἁγίου Πνεύματος. 457.

Πρὸς δέ :

Περὶ τῶν πυρίνων γλωσσῶν και τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 457.

Περὶ τῆς γεννήσεως Εὔας και Σὴθ ἐξ Ἀδάμ. 458.

Λόγος να'. Περὶ κόσμου. 458.

Πρὸς δέ :

Περὶ τῆς τοῦ κόσμου δημιουργίας. 458.

Λόγος νβ'. Περὶ προνοίας. 458.

Πρὸς δέ :

Περὶ τῆς Ἑλλήνων δόξης, και περὶ ἄστρον και ἀποτελεσματικῶν. 458.

Περὶ ἀστρώας κινήσεως, και τῶν ἀνατεθέντων ἄστρον, και Ὀρίωνος, και τῶν ἄλλων ὀνομάτων, και τῶν εὐρε-

τῶν τῆς ἀστρολογίας. 459.

Περὶ τοῦ ἀστέρος Χριστοῦ. 463.

Λόγος νγ'. Περὶ ψυχῆς. 464.

Πρὸς δέ :

Περὶ τῶν λογικῶν φύσεων ἐξηγηματικός. 464.

Λόγος νδ'. Περὶ ψυχῆς. 464.

Πρὸς δέ :

Περὶ Ἰζίλωνος. 464.

Λόγος νε'. νς'. Περὶ Διαθηκῶν, περὶ ἐπιφανείας Χριστοῦ, περὶ βαπτίσματος, ἐξηγηματικοί. 465.

Λόγος νζ'. Περὶ τῆς κρίσεως τοῦ αἵματος καὶ
περὶ βαπτίσματος. 466.

Λόγος νη'. Περὶ ἐνανθρωπήσεως κατὰ Ἀπολλι-
ναρίου. 466.

Πρὸς δέ :

Περὶ τοῦ μελαίνειν τὸν χάρτην, καὶ
περὶ Ἰστιαίου καὶ Ἀρισταγόρα, καὶ
περὶ τῶν Ἀπολλιναρίου ἐπῶν. 466.

Λόγος νθ'. Εἰς Ἑλλήνιον τὸν ἐξισωτήν. 469.

Πρὸς δέ :

Περὶ τῆς θυσίας Ἀβραάμ. 469.

περὶ τῆς κλίμακος Ἰακώβ· αὐτόθι.

περὶ τῶν μυροφόρων καὶ τῶν παρθέ-
νων. 470.

περὶ εὐλαβῶν καὶ ὁσίων γυναικῶν·
αὐτόθι.

περὶ τοῖς Λυδίοις ἐπικλύσαντος χρυ-
σὸν ποταμοῦ, καὶ τῶν χρυσοφόρων
μυρμῆκων. 471.

περὶ τοῦ φόρου καὶ τοῦ τελέσματος
Ἰησοῦ καὶ Πέτρου. 472.

Λόγος ξ'. Εἰς Ἰουλιανὸν τὸν ἐξισωτήν. 473.

Πρὸς δέ :

Περὶ Ἠλίου τοῦ προφήτου. 473.

περὶ Νῶε· αὐτόθι.

περὶ Ἐλισσαίου· αὐτόθι.

περὶ Ἰησοῦ, Γεδεὼν, Σαμψών, Βαράκ,
Δεδόρβας, Δαυτδ· αὐτόθι.

περὶ Λαζάρου καὶ τοῦ πλουσίου. 475.

περὶ τοῦ φορολογηθῆναι Χριστόν· αὐ-
τόθι.

Λόγος ξα'. Παρὰ Νικοβούλου πρὸς τὸν πα-
τέρα. 475.

Πρὸς δέ :

Περὶ Ἀχιλλέως, Αἴαντος, Μελεά-
γρου. 476.

περὶ τῶν Σπαρτιατῶν καὶ τῆς λόγ-
χης· αὐτόθι.

περὶ Πέλοπος καὶ τοῦ ἐλεφαντίνου
ῥάμου· αὐτόθι.

περὶ σκῆπτρου τοῦ παρὰ πατέρων
εἰς παῖδας ὀδεδύοντος· αὐτόθι.

περὶ Κέκροπος καὶ τῶν Ἀθηναίων
καὶ τοῦ τέττιγος. 477.

περὶ τοῦ Ῥήνου ποταμοῦ, καὶ Κυνό-
σαργες καὶ τῶν ἀετῶν· αὐτόθι.

Λόγος ξβ'. Νικοβούλου πρὸς τὸν υἱόν. 478.

Πρὸς δέ :

Περὶ Αἰνείου καὶ Ἀγχίσου, καὶ Αἴτ-
νης, καὶ πατρὸς καὶ παιδὸς εὐλα-
βοῦς. 478.

περὶ τῆς Ὀρφέως κιθάρας. 479.

περὶ τῆς Ἀμφίωνος λύρας. 480.

περὶ Ἑρμοῦ τοῦ πομποῦ, καὶ Ὀδυσ-
σέως, καὶ Κίρκης, καὶ τῶν χοίρων·
αὐτόθι.

περὶ τοῦ κεράσματος, Πολυδάμνας,
καὶ Ἑλένης. 481.

περὶ Ὀδυσσέως τοῦ ναυαγοῦ καὶ τῆς
βασιλίσσης ἣ διελέχθη. 482.

περὶ τοῦ κιθαρωδοῦ Ἀρείωνος καὶ
δελφίνος· αὐτόθι.

περὶ τοῦ Πισαίου ἀγῶνος· λείπει.

περὶ Γαδείρων καὶ τῶν Ἡρακλέους
στηλῶν· λείπει.

Λόγος ξγ'. Ἀνευ ἐπιγραφῆς. 483.

Πρὸς δέ :

Περὶ Πολυκράτους τοῦ Σαμίου καὶ
καὶ τοῦ τέλους αὐτοῦ· λείπει.

περὶ τῆς τῷ εἰδῶλι ἀλούσης τῶν ἐν
τῇ πηγῇ, καὶ περὶ Μαρσίου καὶ τῶν
αὐλῶν· λείπει.

περὶ Ἀγαύης τῆς τεκνοκτόνου· λεί-
πει.

περὶ Μηδείας τῆς πικρᾶς καὶ παιδο-
φόνου· λείπει.

περὶ Ἀκταίωνος τοῦ θηρευτοῦ· λεί-
πει.

περὶ ἀσώτου υἱοῦ· λείπει.

περὶ τοῦ πλανηθέντος προβάτου· λεί-
πει.

περὶ Μανασσῆ τοῦ βασιλέως· λείπει.

περὶ τῆς Νινευῆ· λείπει.

περὶ τοῦ τελώνου· λείπει.

περὶ Λαζάρου καὶ τοῦ πλουσίου· λεί-
πει.

περὶ Χείρωνος τοῦ ἵπποκενταύρου καὶ
Ἀχιλλέως· λείπει.

περὶ Πάνοπος καὶ Πριάμου, καὶ τῶν
μνηστήρων Πηνελόπης· λείπει.

περὶ τῶν ἐννέα μουσῶν· λείπει.

περὶ τῶν Ὀδρυσίων σκοπέλων, καὶ
Ὀρφέως· λείπει.

περὶ Σοδόμων καὶ Σηγῶρ τοῦ ὄρους·
λείπει.

περὶ τοῦ Ὀρφέως καὶ τῆς ἀπάτης·
λείπει.

περὶ Δαυτδ, καὶ Ἀβεσσαλὼμ, καὶ

καὶ Σαούλ, καὶ Ἰωνάθαν, καὶ τῆς ἐγ-
γαστριμύθου, καὶ τοῦ Ἀμαλκίτου,
καὶ τοῦ Ἰεζουθῆ. 484.
περὶ Διὸς καὶ Κρόνου. 485.
περὶ δούλου τῶν υἱῶν Ἰακώβ, καὶ
περὶ τοῦ Ἰωσήφ· αὐτόθι.
περὶ Ῥουβείμ, καὶ Βάλλας, καὶ Ἀ-
βεσσαλώμ· αὐτόθι.
περὶ τοῦ ἀμνητοῦ Ἰωάβ, οὗ ἐνέπρησεν
Ἀβεσσαλώμ. 486.

Λόγος ζδ'. Πρὸς Νεμέσιον ἄρχοντα Ἑλλήνων. 486

Πρὸς δέ :

Περὶ Μωϋσέως καὶ Ἀμαλήκ. 486.
περὶ τῆς Ἑλλήνων ἀπάτης, καὶ τῆς
Διὸς δι' ἀσέλγειαν εἰς πάντα μετα-
βολῆς, καὶ περὶ πάντων ὧν εἰσιν οἱ
τῶν Ἑλλήνων θεοί· αὐτόθι.
περὶ φαλλῶν καὶ ἰθυφάλλων, καὶ Διο-
νύσου. 487.
περὶ τῶν ἀναυχένων· αὐτόθι.
περὶ ἡμιδρακόντων, καὶ Ἀθηνᾶς, καὶ
Ἡραίου, καὶ Ἐριχθονίου. 488.
περὶ τῶν σπαρέντων καὶ αὐθήμερον
ἀναφνέντων γιγάντων καὶ θηρομιγῶν
ἀνθρώπων· αὐτόθι.
περὶ πολυμόρφων ἀνδρῶν, καὶ Δημή-
τρας, καὶ Τριπτολέμου, καὶ δρακόν-
των· αὐτόθι.
περὶ Ἑρμῆ τοῦ διγλύρου. 489.
περὶ τῆς Σκύλλης· αὐτόθι.
περὶ Καρύβδεως καὶ ἀμπώτιδος. 490.
περὶ Ὀρφέως καὶ Θρακῶν καὶ τοῦ
θηρσκεύειν· αὐτόθι.
περὶ Ἀσκραίου, καὶ Καλδαίων, καὶ
Θυσίας καὶ μαγείας καὶ φαρμακείας,
καὶ περὶ ἀστρονομίας καὶ γεωμε-
τρίας. 491.
περὶ τῆς Ἡσιόδου καλουμένης θεο-
γονίας, ἐν ᾗ περὶ Θεωνυμιῶν, καὶ τῆς
Τιτανομαχίας, καὶ Κόττου καὶ Βριά-
ρεως, καὶ τῶν ἑκατονταχείρων, καὶ
περὶ Ὑδρας καὶ Χιμαίρας, καὶ Γορ-
γόνων, καὶ τοῦ τρικερβέρου κυνός·
αὐτόθι.
περὶ τῆς ἀστάτου ποιήσεως Ὀμή-
ρου, καὶ τραγωδίας καὶ κωμωδίας,
καὶ περὶ τῶν Μολιονιδῶν, καὶ ἄλλων
ἐκ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως. 493.
περὶ Μουσαίου καὶ Λίνου. 496.
περὶ Ἑρμοῦ τοῦ τρισαρίστου· αὐτόθι.
περὶ Σιβύλλης· αὐτόθι.
περὶ τοῦ κλέψαι τοὺς Ἑλλήνας καὶ
ἀποκόψαι τῶν θεοπνεύστων βιβλίων
τινὰ, καὶ μυθεύσασθαι. 497.

περὶ Φοῖβου Ἀπόλλωνος καὶ μαν-
τείας. 498.
περὶ τῆς Κασταλίας πηγῆς. 499.
περὶ Δάφνης. 499.
περὶ τῆς Δωδωναίας θρύος, καὶ τῶν
ἀνιππόδων Σελλῶν, καὶ τῶν μαντο-
ρορημένων γυναικῶν, καὶ περὶ τοῦ
λέξετος. 500.
περὶ Ἀμμωνος τοῦ κενεχόρου. 501.
περὶ Βρυγγιδῶν καὶ Ἐπιδάουρου· αὐ-
τόθι.
περὶ Κελεῶ καὶ Τριπτολέμου καὶ
τῶν κρυπτῶν τελετῶν, καὶ Πλού-
τωνος, καὶ Περσερόνης, καὶ Ἐλευσί-
νος· αὐτόθι.
περὶ αὐλῶν καὶ Φρυγίων. 502.
περὶ τῶν Κορυδαντῶν καὶ τῆς Διὸς
κλοπῆς, καὶ τῶν ἐν ὅπλοις μαινομέ-
νων, καὶ πυρρίκης ὀρχήσεως. 503.
περὶ Διονύσου καὶ Βακχῶν, καὶ Σι-
λκῶν καὶ τοῦ μηρὸς ὠδίνων. 504.
περὶ Ἐκάτης καὶ τῶν κακῶν αὐτῆς
φασμάτων. 505.
περὶ τοῦ Μιθραίου ναοῦ καὶ τῶν κο-
λάσεων. 506.
περὶ τῆς γαλατίας ἀλλαγῆς· αὐτόθι.
περὶ Νεῖλου καὶ τῶν ἀνδρογύνων αἰ-
σχυνῶν. 507.
περὶ Ἰσιδος τῆς καὶ Ἰοῦς· αὐτόθι.
περὶ Ὀσίριδος· αὐτόθι.
περὶ Σεράπιδος. 508.
περὶ τοῦ πολυσάρχου μόσχου, καὶ
Ἀπίδος, καὶ τῆς Μεμφιτῶν ἀνοίας·
αὐτόθι.
περὶ Λακαίνης καὶ τῶν ἐπιβωμίων
μαστιγῶν· αὐτόθι.
περὶ τοῦ Γετικοῦ Ζαλμόξου καὶ Ἀβά-
ριδος. 509.
περὶ τῆς Ταύρων ξενοκτονίας. 510.
περὶ τοῦ ἐρασθέντος μεираίου τοῦ
Διονύσου· αὐτόθι.
περὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν πορνι-
κῶν μυστηρίων· αὐτόθι.
περὶ κερδᾶλης καὶ Λίνδου. 511.
περὶ Ἐμπεδοκλέους καὶ τῶν Αἰτ-
ναίων κρατήρων. 512.
περὶ Ἡρακλέους καὶ Νέσσου· αὐτόθι.
περὶ Τροφωνίου καὶ Ἐμπεδοτίμου·
αὐτόθι.
περὶ Ἀρισταίου. 513.

Λόγος ξε'. Κατὰ γυναικῶν καλλωπιζομένων. 513

Πρὸς δέ :

Περὶ τοῦ ἱστοῦ Πηνελόπης. 513.
περὶ Ἐκάτης καὶ Ἑλένης. 514.

- περί Ἀδώνιδος κήπου· αὐτόθι.
περί τοῦ κολοιοῦ. 515.
περί τῶν ἐταίρων Ὀδυσσέως, καὶ τῆς
Κίρκης καὶ περὶ τῶν χοίρων. 516.
περί Πανδώρας καὶ τοῦ κλαπέντος
πυρός· αὐτόθι.
περί τῆς ἀπάτης Εὐας· αὐτόθι.
περί Δανάης. 517.
περί τῆς τοῦ Πανὸς κατὰ τὰ ὄρη
Ἰδης φωνῆς· αὐτόθι.
περί τῆς πηγῆς καὶ τοῦ ὀλεθρίου εἰ-
δώλου φωνῆς· αὐτόθι.
περί τῆς ἐπιμανείσης τοῖς ποταμί-
οῖς ῥεύμασιν. 518.
περί τῆς ξυλίνης δαμάλεως· αὐτόθι.
περί Ὀρφέως· αὐτόθι.
περί τοῦ τῆς Ἀφροδίτης κεστοῦ. 519.
περί Κελτῶν καὶ τοῦ Ῥήνου ποτα-
μοῦ. 521.
περί τῆς Ἑσθῆρ καὶ τοῦ ἐπαινετέου
καλλωπισμοῦ αὐτῆς· αὐτόθι.
περί τῆς Ἰεζάβελ τῆς πόρνης καὶ
τοῦ στιβισμοῦ αὐτῆς. 522.
-
- Λόγος ξζ'. Πρὸς Ὀλυμπιάδα. 523.
Πρὸς δέ :
Περὶ Χείρωνος καὶ Ἀχιλλέως. 524.
-
- Λόγος ξζ'. ζη'. Περὶ ἀρετῆς δι' ἐπῶν. 525.
Πρὸς δέ :
Περὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς
Ἀρεθούσης πηγῆς. 525.
-
- Λόγοι ξθ'. καὶ ο'. Εἰς ἑμαυτόν. 527.
Πρὸς δέ :
Περὶ τοῦ ζήλου Φινεῆς τοῦ ἱερέως. 527.
περί Μωϋσέως καὶ τοῦ Αἰγυπτίου οὗ
ἀνείλεν. 528.
περί τοῦ πολυπλανήτου Εὐρίπου. 529
-
- Λόγος οα'. Ἄνευ ἐπιγραφῆς. 529.
Πρὸς δέ :
Περὶ Ἰώβ τοῦ δικαίου καὶ τῆς νίκης
αὐτοῦ. 529.
περί Λαζάρου τοῦ τετραήμερου· αὐ-
τόθι.
περί τοῦ Παρλίου· αὐτόθι.
περί τῆς Ξανναίας. 530.
περί τῆς ἐν τῷ πλοίῳ καθευδήσεως
Ἰησοῦ· αὐτόθι.
-
- Λόγοι οβ'. ογ'. οδ'. οε'. Ἄνευ ἐπιγραφῶν. 530.
Πρὸς δέ :
Περὶ τῆς ἰσχύος Σαμφῶν καὶ τῶν τρι-
χῶν. 530.
περί τῆς φλογίνης ῥομφαίας. 531.
περί Μερβᾶς τῆς πηγῆς· αὐτόθι.
-
- Λόγος ος'. Εἰς ἀγαπητούς. 531.
» οζ'. οη'. Ὅτι καὶ παίζειν ἐς ἡμεῖς. 531.
Πρὸς δέ :
Περὶ Ἑλικῶνος, δαρῶν, καὶ τριπό-
δων. 532.
-
- Λόγος οθ'. Εἰς Φιλάγγριον καὶ πρὸς ὑπομο-
νῆν. 532.
Πρὸς δέ :
Περὶ Ἐπικτήτου καὶ Ἀναξάρχου. 532
-
- Λόγοι π'. πα'. πβ'. Εἰς Γιγάντιον οἰκοδό-
μον. 533.
Πρὸς δέ :
Περὶ τοῦ τείχους Βαβυλῶνος ἐν ᾧ
περί τῶν ἑπταπύλων καὶ ἑκατον-
ταπύλων. 533.
περί τῶν πυραμίδων· αὐτόθι.
περί τῶν διὰ γῆς ἐλασθεῖσων νηῶν·
αὐτόθι.
-
- Λόγος πγ'. Εἰς Προαιρέσιον σοφιστήν. 535.
Πρὸς δέ :
Περὶ τῆς βροντῆς καὶ ἀστραπῆς, καὶ
τῶν Κυκλώπων, καὶ περὶ Ὀδυσ-
σέως. 535.
-
- Λόγοι πδ'. πε'. Εἰς Μαρτινιανόν. 537.
Πρὸς δέ :
Περὶ Ταντάλου. 537.
περί τοῦ κειρομένου ἡπαρ Προμηθέως,
καὶ περὶ Τιτυοῦ· αὐτόθι.
περί τῶν ἐν ἔθου κολάσεων· αὐτόθι.
περί τοῦ λίθου Σισύφου. 539.
-
- Λόγοι πε'. πζ'. πη'. Εἰς Εὐφῆμιον. 539.
Πρὸς δέ :
περί Χαρίτων καὶ Μουσῶν. 539.
περί τοῦ Ἥλυσιος χώρου, καὶ ἀσφο-
δελῶν λειμῶνων, καὶ περὶ Μίνως
καὶ Ῥαδαμάνθυος· αὐτόθι.

Λόγοι πθ'. ιγ'. ια'. ιβ'. ιγ'. ιδ'. ιε'. ις'. ιζ'.
ιη'. Εἰς Καισάριον τὸν ἀδελφόν. 540.

Πρὸς δέ :

Περὶ τοῦ ἐκ θρήνου δένδρου. 540.
περὶ τῆς ῥευσάσης πηγῆς τοῖς ὁδο-
ρομένοις· αὐτόθι.

Λόγοι ιθ'. ρ'. Εἰς τὸν πατέρα. 541.
» ρα'. Εἰς τὴν μητέρα. 541.

Πρὸς δέ :

Περὶ Σάρρας καὶ Ἀβραάμ. 541.
περὶ Ἀννης καὶ Σαμουήλ. 542.
περὶ Ἀννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτό-
κου· αὐτόθι.
περὶ Ἐμπεδοκλέους καὶ τῶν κρατή-
ρων· αὐτόθι.
περὶ Σωσάννης, καὶ Μαριάμ, καὶ Ἀν-
νης· αὐτόθι.
περὶ Ἡρακλέους, Ἐμπεδοκτίμου, Τρο-
φωνίου, Ἀριστέως. 543.
περὶ τῆς σκιώδους θυσίας· αὐτόθι.
περὶ Ἐνώχ· αὐτόθι.
περὶ Ἀβραάμ· αὐτόθι.
περὶ τῆς Ἰεφθαὲ θυσίας· αὐτόθι.
περὶ τῆς στήλης τοῦ Ἐζερίτου καὶ
Λεύκωνος. 545.
περὶ Σάρρας καὶ Ἰσαάκ· αὐτόθι.

Λόγοι ρβ', ργ', ρδ', ρε'. ρς', ρζ', ρη', ρθ', ρι'.
ρια', ριβ', ριγ', ριδ'. Κατὰ τυμβωρύ-
χων, δι' ἐπῶν. 546.

Πρὸς δέ :

Περὶ τῶν ἐπτὰ θαυμάτων. 546.
περὶ τοῦ Μαυσώλου τάφου. 547.
περὶ τῶν σπηλῶν Ἡρακλέους, καὶ
τῶν ἔργων Ὡτου καὶ Ἐριάλτου τῶν
γιγάντων· αὐτόθι.
περὶ Κύρου τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ
τάφου. 548.
περὶ τῆς βουκατίας. 549.
περὶ τοῦ Πειρίθου, καὶ Περσεφόνης,
καὶ Ἀπύγων, καὶ Μελαμπύγων. 550.
περὶ τοῦ ἐπικλύσαντος Λυδίοις χρυ-
σοῦ· αὐτόθι.

Λόγοι ρις', ρις'. Περὶ ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ
κατὰ Ἀπολλιναρίου. 552.

Λόγοι ριζ'. Περὶ προνοίας. 552.

Πρὸς δέ :

Περὶ τοῦ ζήλου Μωϋσέως καὶ τῆς
πρὸς Θεὸν τιμῆς. 553.

περὶ Δαυὶδ καὶ τῆς ἐκ μέρους αὐτοῦ
κολάσεως ἐπὶ τοῖς ἐπτασιμένοις· αὐ-
τόθι.

περὶ Ἐλισσαίου καὶ τῶν ἀναιρεθέν-
των παιδῶν ὑπὸ θηρίων. 554.

Λόγος ριη'. Ὅροι παχυμερεῖς. 554.

» ριθ'. Περὶ ἀρετῆς. 555.

Πρὸς δέ :

Περὶ Στωϊκῶν καὶ τῶν Πυρρώνειων
πλοκῶν. 555.

περὶ τοῦ Σινωπέως τοῦ κυνός, ἐν ᾧ
περὶ Διογένους καὶ Σωσάτους τῶν φι-
λοσόφων. 557.

περὶ Κράτητος τοῦ Θηβαίου. 558.

περὶ τοῦ πλέοντος Ἀντισθένης φιλο-
σόφου, καὶ τοῦ εἰς τριβώνιον περι-
στῆναι αὐτόν· αὐτόθι.

περὶ τοῦ τὴν οὐσίαν τοῖς συγγενέσι
παραχωρήσαντος· αὐτόθι.

περὶ τοῦ τὴν ὑπαρξιν εἰς μίαν βῶλον
χρυσίου συναγαγόντος καὶ βεβληκό-
τος εἰς θάλασσαν. 559.

περὶ τῶν σησαμούντων κριθίνων ἄρ-
των, καὶ τῆς φυγούσης σέρρης ἐκ μέ-
σου τῶν ἡδυσμάτων· αὐτόθι.

περὶ Κλεάνθου τοῦ φιλοσόφου. 560.

περὶ Σωκράτους καὶ τῶν Χαρμίδων·
αὐτόθι.

περὶ Ἀλκμαίωνος. 561.

περὶ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ
Διονυσίου τοῦ τυράννου. 562.

περὶ Ξενοκράτους, καὶ τῆς Διογένους
στωμυλίας. 564.

περὶ τῆς γυναικείας στολῆς, ἧς Ἀρ-
χέλαος δωρεῖται τῷ Πλάτῳ. 565.

περὶ τοῦ αὐτοῦ Ἀρχελάου, καὶ Σοφο-
κλέους καὶ Εὐριπίδου. 566.

περὶ Λυσιμάχου· αὐτόθι.

περὶ Πύρρου καὶ Φαβωρίνου. 567.

περὶ Φοίβου μαντευομένου. 568.

περὶ τοῦ Μίδου· αὐτόθι.

περὶ Θεόγνιδος καὶ ὧν τῷ Κύρῳ νο-
μοθετεῖ· αὐτόθι.

περὶ τῆς εὐχῆς τοῦ Μίδου, καὶ τῆς
κακίστης τοῦ ζῆν ἀπαλλαγῆς· αὐτόθι.

περὶ τοῦ λέγειν Ὅμηρον ὡς ἀρετὴ
τοῖς χρήμασιν ἔπεται. 569.

περὶ Ἀδάμ καὶ τῶν ἐλπίζομένων ἡμῖν
ἀγαθῶν· αὐτόθι.

περὶ Ἐδὲμ καὶ τοῦ εὐθαλοῦς παρα-
δείσου καὶ τῶν δ' ποταμῶν· αὐτόθι.

περὶ τῆς κλήσεως Ἀβραάμ, καὶ κλη-
ρονομίας· αὐτόθι.

περὶ τῆς εὐχῆς Ἰακώβ. 570.

περὶ Μωϋσέως, καὶ τῆς κληρονομίας
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ περὶ Λευι-
τῶν· αὐτόθι.

περὶ Ἰωναδὰδ. 571.

περὶ Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου· αὐτόθι.

περὶ Ἐλισσαίου καὶ τῆς μηλωτῆς·
αὐτόθι.

περὶ Σχμουήλ, καὶ τῆς ἐκκλησίας
Ἰσραὴλ, καὶ τῶν θαυμάτων· αὐτόθι.

περὶ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. 572.

περὶ Παύλου τοῦ ἀποστόλου, καὶ τοῦ
διὰ τέχνης πορισμοῦ αὐτοῦ. 573.

περὶ τοῦ θερμίου τρέφεσθαι τὸν ἀπό-
στολον Πέτρον· αὐτόθι.

περὶ Πέτρου καὶ Ἀνδρέου καὶ Ἰακώ-
βου καὶ Ἰωάννου· αὐτόθι.

περὶ τοῦ προσελθόντος τῷ Ἰησοῦ νεα-
νίσκου· αὐτόθι.

περὶ Ζακχαίου τοῦ τελώνου· αὐτόθι.

περὶ τρυφῆς καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἥτοι
τῆς Κύπριδος. 575.

περὶ τοῦ τὸν νέον τρυφῶντα μεμψα-
μένου φιλοσόφου· αὐτόθι.

περὶ τῆς πρὸς τὴν σάρκα διαλέξεως
τῶν Στωϊκῶν· αὐτόθι.

περὶ Κερκιδᾶ· αὐτόθι.

περὶ Σαρδαναπάλου τοῦ Νίνου. 576.

περὶ τῆς δίψης Δαυὶδ καὶ τῆς ἐγκρα-
τείας· αὐτόθι.

περὶ τῆς ἐγκρατείας Δανιὴλ καὶ τῶν
τριῶν παιδῶν. 577.

περὶ τῆς νηστείας Ἰησοῦ, καὶ τοῦ πει-
ρασμοῦ· αὐτόθι.

περὶ τῶν προσφαισῶν Ἀθηναίων
παρθένων καὶ Θεανοῦς τῆς Πυθαγο-
ρίας· αὐτόθι.

περὶ τῆς προθυμίας Μενοικέως τοῦ
Θηβαίου· αὐτόθι.

περὶ τοῦ πηδήματος Κλεομβρό-
του. 578.

περὶ τοῦ σκέλους Ἐπικτήτου· αὐτόθι.

περὶ τοῦ πτισμοῦ Ἀναξάρχου· αὐτόθι.

περὶ τοῦ κωνείου Σωκράτους· αὐτόθι.

περὶ Πίσσης, καὶ κόνεως Δελφικῆς, Νε-
μέας, καὶ πίτυος τῆς ἰσθμίας, καὶ
τῶν δυστυχῶν ἐφήβων· αὐτόθι.

περὶ Ξενοκράτους, καὶ τῆς προσρι-
φείσης αὐτῷ πόρνης, καὶ τῆς ὀφθαλ-
μίας. 579.

περὶ Ἐπικούρου καὶ ἡδονῆς· αὐτόθι.

περὶ Πολέμωνος· αὐτόθι.

περὶ Δίωνος. 580.

περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν θυγατέ-
ρων Δαρείου· αὐτόθι.

περὶ Γανυμήδους, καὶ τῆς Διὸς εἰς
ἀετὸν μεταβολῆς· αὐτόθι.

περὶ τῆς εἰς πάντα τοῦ Διὸς μετα-
βολῆς διὰ γυναῖκας. 581.

περὶ Ἀφροδίτης καὶ ἡδονῆς, καὶ ὧν
αὐτὴν καλοῦσιν· αὐτόθι.

περὶ τῶν μυστηρίων Ἐλευσίνος, ὧν
παρὰ τῆς Δημήτρης ὁ Κελεὸς με-
μάθηκε καὶ Τριπτόλεμος· αὐτόθι.

περὶ Διονυσίου καὶ Πολυῦμνου· αὐτόθι.

περὶ Ἑρμαφροδίτων Πανῶν. 582.

περὶ τραγοσκελῶν θεῶν καὶ παρθέ-
νων αἰσχυρῶν· αὐτόθι.

περὶ Φειδίου, καὶ τῆς ἐν δακτύλῳ
γραφῆς· αὐτόθι.

περὶ τῆς ἐν τῷ θηρίῳ εὐφροσύνης, καὶ
τῆς δεσποίνης Ἑλλάδος τῆς αἰσχυρᾶς
Λαίδος. 583.

περὶ τῶν νέων Ναζιραίων ἥτοι ἀσκη-
τῶν· αὐτόθι.

περὶ τῆς ὁσίας Θέκλης τῆς μάρτυρος·
αὐτόθι.

Λόγος ρκ'. Γινώμαι τετράστιχοι. 583.

Πρὸς δέ :

Περὶ Ἀνανίου καὶ Σαπφείρας. 583.

Λόγος ρκα'. Περὶ παρθενίας. 583.

Πρὸς δέ :

Περὶ τῆς τοῦ διαβόλου ἐκπτώ-
σεως. 583.

περὶ τῆς ἐκπτώσεως Ἰούδα· αὐτόθι.

περὶ τῶν θηρίων ὧν εἵργει ὁ θεὸς νο-
μοθετῶν· αὐτόθι.

περὶ Ἡλιοῦ, καὶ τῆς φιλοξένου γή-
ρας. 584.

περὶ τῶν ε' ἄρτων· αὐτόθι.

περὶ τῆς ἐκ Σοδόμων φυγῆς· αὐτόθι.

περὶ Ἀχαρ καὶ τῆς χρυσῆς γλώσσης·
αὐτόθι.

Λόγος ρκβ'. ρκγ', ρκδ', ρκε'. Κατὰ θυμοῦ. 584.

Πρὸς δέ :

Περὶ τοῦ τῶν μαθητῶν σώματος. 584.

περὶ Μωϋσέως, Ἀαρών, Δαυὶδ, Σα-
μουήλ, Πέτρου τε καὶ Παύλου, ἐν ᾧ
καὶ περὶ πραότητος· αὐτόθι.

περὶ Σαμουήλ καὶ Σαούλ. 586.

περὶ τῆς Παύλου παρρησίας, καὶ τῆς
Πέτρου ταπεινοφροσύνης. 591.

περὶ Δαυὶδ καὶ Ἀβессαλώμ καὶ
Ἰωάβ· αὐτόθι.

περὶ Δαυὶδ καὶ Σεμμεεί· αὐτόθι.

περὶ τῆς ἀκακίας Στεφάνου. 592.
 περὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τῆς
 αὐτοῦ μακροθυμίας. 593.
 περὶ τοῦ Σταγειρίτου. 594.
 περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ Παρμενίωνος
 αὐτόθι.

Λόγος ρκς'. Κατὰ πλεονεκτούντων πλουσίων. 596

» ρκζ', ρκη', ρκθ', ρλ', ρλα', ρλβ'. λεί-
 πουσι. 596-597.
 » ρλγ'. Εἰς τὴν νόσον. 597.
 » ρλδ'. — ρλθ'. Ἡλίου θαύματα. 597.
 » ρμ'. Ἐλισσαίου θαύματα. 598.
 » ρμα'. Ἀκροστιχὶς εἰς ἑμαυτὸν καὶ τοὺς
 φθονοῦντας. 599.
 » ρμβ'. Εἰς ἑμαυτόν. 599.
 » ρμγ'. Εἰς ἑμαυτόν. 600.
 » ρμδ'. Εἰς πολυόρκους διαλογιστικὸς. 600.
 » ρμε'. Εἰς ἑμαυτόν καὶ περὶ ἐπισκόπων. 601.
 » ρμς'. Εἰς ἑμαυτόν διὰ τὸ ἐμμέτρως λέ-
 γειν. 607.
 » ρμζ'. Πρὸς Μάξιμον. 614.
 » ρμη'. Εἰς εὐγενῆ δύστροπον. 615.
 » ρμθ'. Κατὰ τυμβωρύχων. 615.
 » ρν'. Ἐνόδια. 616.
 » ρνα'. Εἰς ἑμαυτόν. 617.
 » ρνβ'. Πρὸς τὴν ψυχὴν. 617.
 » ρνγ'. Περὶ πρῆβειας. 618.

Ἀλλαι ἱστορίαι ἐμφερόμεναι ἐν
 τοῖς ῥητορικοῖς λόγοις τοῦ Ἀ-
 γίου Γρηγορίου, ὧν ἐν τοῖς ἐμ-
 μέτροις οὐ μέμνηται. 619—670.

α'. Περὶ τῆς τῶν μάγων θυτικῆς προγνώ-
 σεως. 619.
 β'. Περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων ἀστρολογίας. 619.
 γ'. Περὶ τῶν Θρακῶν καὶ Ὀρφῆως. 620.
 δ'. Περὶ τοῦ Αὐδίου ἄρματος. 620.
 ε'. Περὶ Ὀρέστου καὶ Πυλάδου. 621.
 ς'. Περὶ τῆς Λαβυρίνθου. 621.
 ζ'. Περὶ τῶν Σκεδάσου θυγατέρων. 622.
 η'. Περὶ τῶν Πυθαγορικῶν κυάμων. 622.
 θ'. Περὶ Σκηπίωνος καὶ Ἐπαμινώνδου. 622.
 ι'. Περὶ Ἀντισθένης. 623.
 ια'. Περὶ τοῦ ἐν Ῥώμῃ φιλοσόφου. 623.
 ιβ'. Περὶ τοῦ Ποτιδιάτου. 623.
 ιγ'. Περὶ τοῦ Τριεσπέρου. 623.
 ιδ'. Περὶ τοῦ ἱμάντος Ἀναξαγόρου. 623.
 ιε'. Περὶ τῆς Ἐχέτου καὶ Φαλάριδος ἀπανθρω-
 πίας. 624.

ις'. Περὶ τῆς Ἀΐδος κυνέης. 624.
 ιζ'. Περὶ Ξάνθου καὶ Χαλκίδος. 624.
 ιη'. Περὶ τοῦ Παλαμήδους. 625.
 ιθ'. Περὶ τοῦ θρησκευέειν. 625.
 κ'. Περὶ τῆς ὄνειρομαντείας. 626.
 κα'. Περὶ τῆς οἰωνιστικῆς Ξενοκράτους. 626.
 κβ'. Περὶ δουλοσπόρων Σκυθῶν καὶ μασιγιῶν. 627.
 κγ'. Περὶ τῶν Θετταλικῶν ἵππων. 627.
 κδ'. Περὶ Πλάτωνος ἐν λόγοις πόλεως. 628.
 κε'. Περὶ τοῦ ὁ Φάνης καὶ ὁ Ἡρι καὶ ὁ
 Παῖος. 628.
 κς'. Περὶ Ὀκεανοῦ καὶ Θέτιος. 628.
 κζ'. Περὶ τοῦ πολέμου τῶν θεῶν. 629.
 κη'. Περὶ τοῦ τῶν Αἰθιοπῶν ἀρίστου. 629.
 κθ'. Περὶ Ζωπύρου. 629.
 λ'. Περὶ τοῦ, ἐταῖρε, καὶ τοῦ προπίνειν. 630.
 λα'. Περὶ, Ἡρακλῆς μαίνεται καὶ Μεγάρη. 631.
 λβ'. Περὶ τῶν κεκομμένων καὶ διεσπαρμένων
 θεῶν. 631.

Ἐξ ἡγήσεις, ὧν ὁ θεὸς Γρηγόριος
 ἐφυσιολόγησεν ἐν τοῖς ἐμμέτρως
 αὐτῷ εἰρημένοις, προστασσο-
 μένου στίχου. 631—670.

Περὶ σηπίας. 631.
 Περὶ πώλου. 632.
 Περὶ ἐλάφου. 633.
 Περὶ πόθου ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς. 633.
 Περὶ τοῦ ἐμφυλλίζεσθαι, ὅτι οὐκ ἔστι φυσι-
 κόν. 634.
 Περὶ λίθων καὶ διαφορᾶς αὐτῶν. 634.
 Περὶ χελώνης. 635.
 Περὶ βατράχων. 636.
 Περὶ ἐχιδνῶν καὶ ἰοβόλων γενῶν. 636.
 Περὶ φοίνικος ὀρνέου καὶ τῆς ἀναβιώσεως αὐ-
 τοῦ. 637.
 Περὶ ἐχενιδίων. 638.
 Περὶ τοῦ, ἡ φύσις μήτηρ ἀπάντων. 638.
 Περὶ τρυγόνος. 639.
 Περὶ κορώνης. 639.
 Περὶ θαλασσίων ἰχθύων. 640.
 Περὶ ἀερίων καὶ ἐναλίων καὶ ἐπιγείων γάμου
 καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους μίξεως. 641.
 Περὶ τοῦ, τί ἐστι σωφροσύνη καὶ περὶ σαρκός. 642.
 Περὶ σαλαμάνδρας. 642.
 Περὶ ἐμπύρου ἰχθύος. 642.
 Περὶ μαγνήτου λίθου. 643.

ΚΑΙΣΑΡΙΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

(;†365 M. X.)

- * Σχόλια περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 847.
Καίσαριου τοῦ σοφωτάτου, τοῦ ἐν
ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου
τοῦ Θεολόγου ὁμαίμονος, διάλο-
γοι τέσσαρες, εἰς πεύσεις καὶ
ἀποκρίσεις. 852—1189.
Διάλογος πρῶτος Πεύσεις καὶ Ἀπο-
κρίσεις Α'—Ρ'. 852—965.
Διάλογος δεύτερος Πεύσεις καὶ Ἀπο-
κρίσεις ΡΑ'—ΡΙΔ'. 965—998.
Διάλογος τρίτος Πεύσεις καὶ Ἀπο-
κρίσεις ΡΙΕ'—ΡΟΘ'. 998.—1152.
Διάλογος τέταρτος Πεύσεις καὶ Ἀπο-
κρίσεις ΡΠ'—ΡΗΖ'. 1152—1189.
- Πίνακες εἰς τὰ τοῦ Θεοῦ Γρη-
γορίου τοῦ Θεολόγου.
- * Πίναξ ἀλφαριθμητικὸς τῶν παραβολῶν, αἱ ἐν
ταῖς ἐπιστολαῖς καὶ ποιήμασιν ἐχρήσατο·
λατινιστί. 1191.
- * Πίναξ τῶν παροιμιῶν, αἱ εὐστόχως καὶ ἐπι-
σταμένως ἐχρήσατο· λατινιστί. 1193.
* Τάξις τῶν ἐπιστολῶν τῆς παρούσης ἐκδό-
σεως μετὰ παραβολῆς πρὸς τὰς προγενεστέ-
ρας· λατινιστί. 1195.
* Τάξις τῶν ἐπιστολῶν κατὰ τὰς παλαιὰς ἐκ-
δόσεις, καὶ ἀντιπαράθεσις αὐτῶν πρὸς τὴν
παρουσαν· λατινιστί. 1199.
* Πίναξ τῶν ἐπιστολῶν κατ' ἀλφαριθμητικὴν τά-
ξιν· λατινιστί. 1201.
* Πίναξ τῶν ποιημάτων κατὰ τὴν νέαν ἐκδοσιν
μετὰ παραβολῆς πρὸς τὰς παλαιὰς· λατι-
νιστί. 1211.
* Πίναξ τῶν ποιημάτων κατὰ τὰς παλαιὰς
ἐκδόσεις μετὰ παραβολῆς πρὸς τὴν νέαν·
λατινιστί. 1211.
* Πίναξ ἀναλυτικὸς· λατινιστί. 1221.
* Πίναξ πραγμάτων καὶ λέξεων· λατ. 1293.
* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ τριακοστῷ
ὁγδόῳ τόμῳ· λατινιστί. 1295.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τριακοστῷ ὁγδόῳ τόμῳ.

ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ ΙΚΟΝΙΟΥ

(;†394. M. X.)

ΤΟΜΟΣ 39

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- * Σημειώσεις περὶ τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου· λα-
τινιστί. 9.
* Βίος Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου πα-
λαιός. 43.
* Μαρτυρίαι παλαιῶν περὶ αὐτοῦ. 27.
- ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ
- τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλο-
χίου ἐπισκόπου Ἰκονίου Λόγοι
καὶ Ὁμιλῖαι. 35—93.
Λόγος Α'. Εἰς τὰ γενέθλια τοῦ μεγάλου Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 36.
- Λόγος Β'. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν
Θεοτόκον, καὶ εἰς τὴν Ἀνναν, καὶ
εἰς τὸν Συμεῶνα. 44.
Λόγος Γ'. Εἰς τὸν τετραήμερον Δάζαρον. 60.
» Δ'. Εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἀμαρτωλὸν, τὴν
ἀλείψασαν τὸν Κύριον μύρω, καὶ εἰς
τὸν Φαρισαῖον τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ
τετάρτῃ. 65.
Λόγος Ε'. Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Σαββά-
του. 89.

Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου ἐπιστολὴ Συνοδική.	93.	Λόγος εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστὴν, καὶ εἰς τὸν Παράλυτον, καὶ εἰς τό: «Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν».	120.
Ῥήσεις καὶ ἐκλογαὶ θεολογικαί.	97.		

ΔΙΑΓΜΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ

(; † 398 M. X.)

- * Σημειώσεις εἰς τὸν Διδύμου λατινιστί. 131.
- * Ὑπομνήματα εἰς τὰ περὶ Τριάδος τρία βιβλία τοῦ Διδύμου λατινιστί. 139—216.
- * Παλαιῶν μαρτυρίαι περὶ τοῦ Διδύμου. 215.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Διδύμου Ἀλεξανδρέως περὶ τῆς ἁγ. Τριάδος βιβλία τρία. 269-992.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Α'.—Ζ'. Ἐλλείπουσιν. Ζ'.λείπει ὁ τίτλος. 269.
- Η'. Περὶ τῶν μυθολογουμένων, ὅτι ὁ Πατὴρ ἐποίησε τὸν Υἱὸν ἐπὶ τῇ ὑπουργίᾳ τῆς κτίσεως. 276.
- Θ'. Περὶ ὧν λέγουσιν αἰρετικοί: «Πότε ὁ Υἱὸς ἐγεννήθη, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπορεύθη;» καὶ τὰ λοιπά. 277.
- Γ. Περὶ τοῦ λέγειν: «Εἰ ὅλως ἐστὶ γεννητικὸς ὁ ἀγέννητος Θεός, οὐκ οὐσιωδῶς ἐγέννησε» καὶ, ὅτι «Εἰ μετεβλήθη ἡ οὐσία αὐτοῦ εἰς γέννημα, οὐκ ἀμετάβλητος ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ». 292.
- ΙΑ'. Περὶ τῶν φλυαρούντων ὡς ἐκ τῆς Πατρὸς ὀνομασίας παρηλλαγμένη ἐστὶν ἡ οὐσία αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ. 293.
- ΙΒ'. ΙΓ'. ΙΔ'. λείπουσι· τὸ δὲ ΙΕ'. ἄνευ τίτλου. 296.
- ΙΣ'. Περὶ τῶν λεγόντων, ὅτι: «Ἀσύγκριτος καὶ μεῖζων ὁ Πατὴρ τοῦ Υἱοῦ» καὶ, ὅτι «Ἄλλο εἶκὼν καὶ ἄλλο Θεός» καὶ, ὅτι «Καὶ ἄνθρωπος εἶκὼν Θεοῦ ἐγράφη καὶ δόξα». Καὶ περὶ τοῦ μαρτυρεῖσθαι κατ' οὐδὲν διαφέρειν τοῦ Υἱοῦ τὸν Πατέρα. 332.
- ΙΖ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 340.
- ΙΗ'. Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος. Καὶ ὅτι διὰ τὸ ταῦτὸν τῆς οὐσίας τὰ αὐτὰ ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ὑποστάσεσιν ὀνόματα λέγονται, πάρεξ τῆς πατρότητος καὶ υἰότητος, καὶ τῆς ἐκ-

πορεύσεως τοῦ Πνεύματος· τοῦτο γὰρ ἴδιον ἐκάστης ὑποστάσεως ἰδικῶς. Καὶ ὅτι ποτὲ ὁ Πατὴρ, ποτὲ ὁ Υἱός, ποτὲ τὸ Πνεῦμα προστάσσεται. Καὶ ὅτι καὶ τὸ τριαδικὸν καὶ τὸ μοναδικὸν ἐν τῇ Γραφῇ δείκνυται. 341.

ΙΘ'. Περὶ τοῦ τὸ νῦν λεχθέν περὶ τοῦ Πατρὸς, ἄλλοτε περὶ τοῦ Υἱοῦ εἰρησθαι, ἢ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διὰ τὸ ἐν μιᾷ θεότητι τὴν Τριάδα ὑπάρχειν. 364.

Κ'. Περὶ τοῦ, διὰ τὸ ὁμοούσιον καὶ ἰσοδύναμον, κατοικεῖν ἐν πιστοῖς τὸν τε Πατέρα, τὸν τε Υἱόν, τὸ τε ἅγιον Πνεῦμα. Καὶ πρὸς τὴν τῶν ἑτεροδόξων ἀντιθεσιν. 369.

ΚΑ'. Περὶ τοῦ, διὰ τὸ ἀπαράλλακτον τῆς φύσεως καὶ τῆς οὐσίας, λαλεῖν ἐν πιστοῖς τὴν Τριάδα. 373.

ΚΒ'. Περὶ τοῦ, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἡγουν διὰ τὸ ὁμοούσιον τῆς Τριάδος, γεγράφθαι, ζῆν ἡμᾶς τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. 376.

ΚΓ'. Περὶ τοῦ, διὰ τὸν λόγον τοῦτον, τὸν ἀνωθεν νόμον γεγράφθαι εἶναι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 376.

ΚΔ'. Περὶ τοῦ, διὰ τὴν αὐτὴν τῆς ὁμοουσιότητος ἐν τῇ Τριάδι αἰτίαν, χρηματίζειν ἡμᾶς ἢ ἀνθρώπους Θεοῦ, ἢ χριστιανούς, ἢ πνευματικούς. 376.

ΚΕ'. Περὶ τοῦ, διὰ τὴν αὐτὴν τῆς ὁμοουσιότητος τῆς Τριάδος αἰτίαν, τὴν Γραφὴν, ἅπερ νῦν λέγει τοῦ Πατρὸς, ἄλλοτε λέγειν τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 377.

ΚΣ'. (Λεῖπει ἡ ἀρχή). 381.

ΚΖ'. Ὁμοίως θεολογία περὶ τοῦ Υἱοῦ ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος· καὶ ὅτι Θεός μέγας καὶ ἐπὶ πάντων, πρὸς ὃν οὐ λογισθήσεται ἕτερος· καὶ ἀληθινός Θεός· καὶ ζῶν αἰώνιος· καὶ μόνος Δεσπότης· καὶ μόνος θαυματουργός· καὶ ὑψι-

- στος· και Βασιλεύς· και ἐξουσιαστής· και πάντα ἐν πᾶσι Χριστός κτλ. 393.
- ΚΗ'. Περὶ τοῦ τὸν Υἱὸν πᾶν ἀγαθὸν ἀνατέλλειν και εἶναι ἡλίον δικαιοσύνης· και ἱασιν· και θησαυρὸν σοφίας και γνώσεως· και φῶς· και τοὺς πιστεύοντας, και μὴ σκανδαλιζομένους εἰς αὐτόν, υἱοὺς φωτὸς γίνεσθαι. 408.
- ΚΘ'. Περὶ τοῦ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι κριτὴν ζώντων και νεκρῶν, ἄφρασιν ἁμαρτιῶν παρέχοντα· και ὅτι ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ ἐστὶν ἡ σωτηρία. 413.
- Λ'. Περὶ τοῦ διὰ τὴν ἰσοτιμίαν τῆς Τριάδος, τὸν Πατέρα ἀποκαλύπτειν ἡμῖν τὸν Υἱόν, και ἔλκειν ἡμᾶς πρὸς αὐτόν· και πάλιν αὐτὸν τὸν Υἱόν και τὸ ἅγιον Πνεῦμα προσάγειν ἡμᾶς τῷ Πατρὶ. Ἐν ταύτῃ και περὶ τῆς ὁμολογίας Πέτρου· και ὅτι ἐστὶ μετάνοια. 416.
- ΛΑ'. Περὶ τοῦ μὴ εἶναι τέλος τῆς βασιλείας τοῦ Μονογενοῦς. 421.
- ΛΒ'. Περὶ δοξολογίας αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. 425.
- ΛΓ'. Περὶ προσκυνήσεως. Ἀνακεφαλαίωσις. 432.
- ΛΔ'. Περὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν Πατέρα πίστεως. 433.
- ΛΕ'. Ὅπως χρῆ νοεῖν τὰς θεολογίας τῶν Γραφῶν. 437.
- ΛΣ'. Καὶ τοῦτο περὶ τοῦ αὐτοῦ. 437.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΒΙΒΛΙΟΥ (α)

- Α'. Περὶ τοῦ τὴν ἁγίαν Τριάδα ἀκατάληπτον εἶναι. 448.
- Β'. Περὶ τοῦ τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἶναι τοῦ Θεοῦ. Καὶ περὶ αἰρετικῆς ἀντιθέσεως. 453.
- Γ'. Περὶ τοῦ ἐκ διαφόρων ὀνομάτων σημαίνεισθαι τὴν θεϊκὴν φύσιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 465.
- Δ'. Περὶ τῶν λεγόντων αἰρετικῶν· Πνεῦμα ὁ Θεός· και πῶς τοῦ Πνεύματος Πνεῦμα τὸ ἅγιον Πνεῦμά ἐστι· και τὰ λοιπά. 480.
- Ε'. Περὶ τῶν λεγόντων, μονογενοῦς ὄντος τοῦ Θεοῦ Λόγου, τί τὸ Πνεῦμα καλέσωμεν· και τὰ λοιπά. 489.

(α) Ἐπειδὴ ἐν τῇ κειμένῃ αἱ πλεῖσται τῶν ἐπιγραφῶν τῶν κεφαλαίων λείπουν, παραλήφθησαν αὗται ἐκ τοῦ πίνακος σελ. 441.

- Σ'. Ὅτι πάντα, ὅσα ἴδια θεότητος, μαρτυρεῖσθαι περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος οὕτως. 508.
- Α'. Ὅτι οὐ κατὰ αἰρετικούς πρῶτον κτίσμα ἐστὶν, ἀλλὰ Θεός. 508.
- Β'. Ὅτι πληροὶ τὴν οἰκουμένην και συνέχει τὰ πάντα. 509.
- Γ'. Ὅτι ἀφθαρτον. 512.
- Δ'. Ὅτι αἰώνιον. 516.
- Ε'. Ὅτι ὡς ἀτρεπτον ἀρετῆς τε, κακίας τε, ἀνεπίδεκτόν ἐστιν. 524.
- Σ'. Ὅτι φύσει ἅγιον, και ἀγιάζον και δικαιοῦν. 524.
- Ζ'. Ὅτι μεθεκτόν οὐσιωδῶς ἐστὶ· Θεοῦ δὲ ἴδιον τοῦτο. 529.
- Η'. Ὅτι ἀγαθόν, αὐτὸ τίκτον τὰς ἐν τῇ κτίσει ἀγαθότητας, και ἀληθείας και σοφίας, και ἀγάπης· και ἐν αὐτῷ συνεπινοεῖται πᾶσα δόσις ἀγαθῆ, και πᾶν δῶρημα τέλειον. 529.
- Θ'. Ὅτι φιλόανθρωπον. 536.
- Ι'. Ὅτι φύσει ἐλεύθερον, και οὐ δοῦλον· και ὡς Θεός και Κύριος ἐλευθεροῖ, και υἱοὺς Θεοῦ ποιεῖ. 536.
- ΙΑ'. Ὅτι ἐπιτάσσει, οὐχ ὑπουργεῖ. 537.
- ΙΒ'. Ὅτι ἐνδυναμοῖ. 537.
- ΙΓ'. Ὅτι ἀψευδές· ὅπερ ἴδιον μόνου Θεοῦ. 540.
- ΙΔ'. Ὅτι ἀλήθεια, διὰ τὸ μὴ διαφωνεῖν αὐτὸ πρὸς τὴν μίαν θεότητα. 540.
- ΙΕ'. Ὅτι οὐδεὶς οἶδε τὰ τοῦ Θεοῦ, εἰμὴ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· και ὅτι διὰ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἰσότητα, τὸ ἀνάπαλιν ὁ Θεός οἶδε τὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 541.
- ΙΣ'. Ὅτι οὐδεὶς ἑρᾷ τὸν Θεόν και Πατέρα, ἢ μόνος ὁ Υἱὸς και τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας· οὐ γέγραπται οὖν, φασιν, ὅτι οἱ ἄγγελοι βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς· 544.
- ΙΖ'. Ὅτι τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὴν κτίσιν υἰοθεσίας ἀξιοῖ· αὐτὸ δὲ ἐκ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Θεοῦ ἐκπορεύεται. 544.
- ΙΗ'. Ὅτι οὐχ ὕμνει, ὡς ἡ ἄλλη κτίσις· ἐπειδὴ αὐτὸ τῶν ὕμνουμένων ἐστίν. 544.
- ΙΘ'. Ὅτι μετὰ τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ συνονομάζεται. Καὶ περὶ αἰρετικῆς ἀντιθέσεως. 548.
- Κ'. Ὅτι κοινωνεῖ, ὡς τῇ οὐσίᾳ, οὕτω και τοῖς ὀνόμασι, τῷ Θεῷ Πατρὶ και τῷ μονογενεῖ αὐτοῦ Υἱῷ. 552.

- κα'. Ὅτι ἐν ἐστὶ, καὶ οὐ πολλὰ, ὡς τὰ κτί-
σματα. 553.
- κβ'. Ὅτι διὰ τὸ ὁμοούσιον, καὶ ἀναρχον γέγρα-
πται εἶναι ὕδωρ ζωῆς, ἐκ τῆς πατρικῆς
πηγῆς ἐκπορευόμενον. 553.
- κγ'. Ὅτι τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἐχρίσθη ὁ Σωτήρ·
οὐκ ἂν δὲ εἰ κτίσμα ἦν, τῷ ἰδίῳ ἐχρίσατο
ποιήματι ὁ ἀκτιστος. Καὶ ὅτι καὶ ἡμεῖς
χρίσμα ἔχομεν αὐτοῦ. 556.
- ζ'. Περὶ τῶν θεϊκῶν ἐνεργειῶν καὶ παροχῶν
τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 552.
- η'. Περὶ τῆς προγνώσεως, καὶ αὐτεξουσιότητος
τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 600.
- θ'. Λεῖπει (ἐν δὲ τῷ πίνακι τῶν κεφαλαίων
σελ. 445, εὐρίσκεται ἡ περίληψις αὐτοῦ
ἔχουσα ὡς ἐξῆς).
Περὶ τοῦ, τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ὁμοούσιον
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ· σημαίνεσθαι δὲ
Παντοκράτορα. Ἐνταύτῳ περὶ τῆς ἀδιο-
δέουτου παρθενικῆς πύλης.
- ι'. Λεῖπει ἡ ἀρχή. Περὶ τοῦ μαρτυρεῖσθαι, ὅτι
τὸ ἅγιον Πνεῦμα Θεός, καὶ Κύριος, καὶ δο-
ξαζόμενος. Καὶ ἀντίθεσις τῆς Μακεδονια-
κῆς διδασκαλίας. 632.
- ια'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ γερούσιου θρό-
νου καθέζεται τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμιν
ἐξαποστέλλει. Καὶ ὅτι ὁ Παῦλος αὐτὸ οἶδεν
εἶναι τὸν ὀρθέντα τῷ Ἡσαΐα Κύριον Σαββαώθ.
Καὶ κατὰ τοῦ Μακεδονιανοῦ φρονήματος.
Καὶ ὅτι ἐν ἡμῖν οἰκεῖ. Καὶ ὅτι ῥαδιουργοῦσιν
αἵρετικοὶ τὰς θείας Γραφάς. 652.
- ιβ'. Περὶ τοῦ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἀνακαινίζειν
ἡμᾶς τῷ βαπτίσματι· καὶ ὡς Δεσπότην
ἐλευθεροῦν· καὶ ποιεῖν μετόχους θείας δό-
ξης, καὶ υἱοῦς καὶ κληρονόμους τοῦ Πατρὸς·
καὶ τὰ λοιπά. Καὶ περὶ τοῦ ἀνόνητον εἶναι
τὸ βάπτισμα τοῖς μὴ πιστεύουσιν ὅτι Θεός
τὸ Πνεῦμα· καὶ ὅτι ἄλλη ἡλίω δόξα, καὶ
ἄλλη σελήνη· καὶ ἀστέρων. 668.
- ιγ'. Περὶ τῶν πρὸς εὐτέλειαν τοῦ Πνεύματος
ἐπιγερόντων τό: «Ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ
ὕδατος καὶ Πνεύματος». 688.
- ιδ'. Περὶ τοῦ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου τὰ ὕδατα
ἡγιασθαι ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ
προωκονομεῖσθαι ἡμῶν τὴν ἀπὸ τοῦ βαπτί-
σματος σωτηρίαν. Καὶ περὶ τοῦ Ἰσραηλι-
τῆς σωτηρίας τετυχηκέναι ἀπὸ τῆς οὐσης
ποτὲ εἰκόνης τοῦ βαπτίσματος· πολλῶν δὲ
πλέον τοὺς νῦν βαπτιζομένους, καὶ προῖκα
δικαιουμένους, καὶ μακαριζομένους. 692.
- ιε'. Περὶ τοῦ Γραφῆν ἐν πολλοῖς, καὶ μάλιστα
ἐπὶ τοῦ βαπτίσματος, μόνου τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, καὶ τῆς σφραγίδος αὐτοῦ, ἧς
ἔχομεν, μνημονεύειν. 717.
- ισ'. Περὶ τοῦ ἐπιτετελεέναι ἀεὶ τυπικῶς Ἰσ-
ραηλίτας, εἰς μὲν τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ
ἁγίου Πάσχα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἡμέραν τῶν
Ἀζύμων· εἰς δὲ τιμὴν καὶ δόξαν τῆς σε-
πτῆς ἐπιδημίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὴν
παρ' ἐκείνοις ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς· προ-
ηγροῦσθαι δὲ διὰ τῆς ἐορτῆς τῶν Σκηνο-
πηγίων τὰς συνάξεις τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ
μαρτυρίων. 721.
- ιζ'. Περὶ τοῦ τὸ ἅγιον Πνεῦμα συμπαρεῖναι καὶ
συνεργεῖν ἀεὶ τῷ Θεῷ Πατρὶ, καὶ ἐνδυνα-
μοῦν ἡμᾶς. Καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ
τὴν διδασκαλίαν, ὁμότιμον καὶ σύμφωνον
εἶναι τῆς τοῦ Υἱοῦ· καὶ εὐχεσθαι τὸν πνευ-
ματοφόρον Δαυὶδ στριχθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. 721.
- ιη'. Περὶ τοῦ τοὺς δώδεκα ἀποστόλους, τῇ δυ-
νάμει τοῦ Πνεύματος καθοπλισθέντας, μό-
νους ἀντιστῆναι τῇ οἰκουμένῃ καὶ τῷ δια-
βόλῳ, λαλοῦντας καὶ νοοῦντας πᾶσαν γλῶσ-
σαν. Καὶ περὶ τοῦ εἰπόντος εὐνούχου· «Ἴδού
ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι;» 725.
- ιθ'. Λεῖπει ἡ ἀρχή. Περὶ τῶν λεγόντων· «Διὰ
τί, ὡς ὁ Υἱὸς τρανῶς Θεός· προσηγόρευται
μὴ καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα;» Καὶ περὶ τοῦ
κοινὸν ὄνομα εἶναι τῇ ἁγίᾳ Τριάδι τὸ Θεός,
καὶ τὸ Κύριος, ὡς ἡ θεότης καὶ κυριότης
μῆα. 729.
- κ'. Περὶ τοῦ τὸν χοῖκὸν ἄνθρωπον μὴ ἔχειν τὸ
ἅγιον Πνεῦμα, ἀλλὰ τὸν πιστὸν, καὶ βα-
πτίσματος καταξιωθέντα· αὐτόν τε δύνα-
σθαι, πρὸς τὸ μέτρον τῆς φύσεως ἡμῶν καὶ
τὴν δόξαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῷ τῆς
ψυχῆς ὁμῶς καθαροῦν. 736.
- κα'. Περὶ τῶν λεγόντων· «ὅτι ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι δοξάζεται ὁ Θεός, οὐ μὴν τὸ ἅγιον
Πνεῦμα. Καὶ περὶ τοῦ· «Οὐδεὶς δύναται
εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰμὴ ἐν Πνεύματι·
ἁγίῳ.» Καὶ περὶ τοῦ τὸ ἀναγεννᾶν τῷ βα-
πτίσματι τοῦ δοξάζεσθαι ἢ προσκυνεῖσθαι
μεῖζον καὶ τιμιώτερον καθεστάναι. 741.
- κβ'. Λεῖπει, (ἐν δὲ τῷ πίνακι τῶν κεφαλαίων
σελ. 448 εὐρίσκεται ἡ περίληψις αὐτοῦ

- έχουσα ὡς ἐξῆς): Περὶ τοῦ, διὰ τὸ τέλειον τῆς περὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα καὶ τὸν Υἱὸν πίστεως, μείζονα εἶναι τὴν Ἐκκλησίαν τῆς συναγωγῆς. 448.
- ΚΓ'. Καὶ περὶ δοξολογίας. 744.
- ΚΔ'. Περὶ τῶν ἀντιδιαταττομένων καὶ παρερμηνευόντων τὰς Γραφὰς αἰρετικῶν. Ἐν ταύτῃ, περὶ τοῦ μὴ παραβλέπειν Πατέρα. 745.
- ΚΕ'. Ἐπανάληψις, ἡγουν ἐπαναδίπλωσις. 748.
- ΚΣ'. Περὶ τῆς ὀρισθείσης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀπειλῆς κατὰ τῶν ἀθετούντων τὸν Υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 749.
- ΚΖ'. Περὶ τοῦ τῶν Ἑλλήνων τοὺς λογάδας τὸ πρὸς τὸν Θεὸν ὁμοούσιον τοῦ ἁγίου Πνεύματος γεγραφέναι, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐκπορεύεσθαι. 753.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΒΙΒΛΙΟΥ (α)

- Προβλήματα αἰρετικῶν ἀπὸ τῶν διαγορευουσῶν Γραφῶν τὰ ὑποτεταγμένα ῥήματα. Καὶ ἀντιθέσεις ὀρθοδόξων. Κεφ. ΜΒ'. 773.
- Α'. Πρόλογος περὶ παθῶν τῶν ἐκ σώματος καὶ προαιρέσεως ψυχῆς. 785—805.
- Β'. Περὶ θεολογιῶν κεφ. νε'. 805.
- Γ'. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. 828.
- Δ'. Πρωτότοκος πάσης κτίσεως· ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ γῆς. 840.
- Ε'. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. 849.
- ΣΤ'. Γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι καὶ Κύριον αὐτὸν καὶ Χριστὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε· καὶ, ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ· καὶ, δέξασθε τὸν ἀρχιερέα· καὶ, ὃς ἐγεννήθη σοφία ὑμῖν ἀπὸ Θεοῦ· καὶ, ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων. 841.
- Ζ'. Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. 849.
- Η'. Πρὸς τὸ γεγράφθαι ἄμπελον τὸν Χριστὸν, κλήματα ἀνθρώπους, γεωργὸν τὸν Θεὸν Πατέρα. 849.
- Θ'. Μέγα σοὶ ἐστὶ κληθῆναι σε παῖδά μου· καὶ, ὁ ὀρισθεὶς Υἱὸς Θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ Πνεῦμα ἁγιωσύνης· καὶ, ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν

(α) Ἐπειδὴ ἐν τῷ κειμένῳ αἱ πλείους τῶν ἐπιγραφῶν λείπουν· παρελήφθησαν καὶ αὗται ἐκ τοῦ πίνακος ε:λ. 769.

- Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης· καὶ, ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Θεὸν μου. 852.
- Ι'. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὕψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· καὶ, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος. 853.
- ΙΑ'. Ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα. 860.
- ΙΒ'. Καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ' ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα. τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός. 860.
- ΙΓ'. Διὰ τοῦτο ἐχρίσέ σε, Θεέ, ὁ Θεός σου· καὶ, ὃν ὁ Πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον. 860.
- ΙΔ'. Οὐκ ἐγκαταλείψει τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδου· καὶ περὶ τοῦ, τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν ὁ Θεὸς ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν. 861.
- ΙΕ'. Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὶ εἰς ὁ Θεός. 864.
- ΙΣ'. Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα· καὶ, Μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· καὶ περὶ τῶν λεγόντων· Οὐκ εἰσὶν οὖν αἱ ψυχαὶ καὶ οἱ ἄγγελοι ἀθάνατοι καὶ ἀόρατοι; 865.
- ΙΖ'. Ὡςπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ζῶν ἔχει ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε τῷ Υἱῷ ζῶν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ, Ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι Υἱὸς ἀνθρώπου· καὶ πάλιν· Οὗς ἔδωκας μοι ἐκ τοῦ κόσμου, σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς ἔδωκας· καὶ πάλιν· Πάντα μοὶ παρεδόθη παρὰ τοῦ Πατρός· καὶ πάλιν· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Καὶ θέα τοιαῦτα. Καὶ τὸ τοῦ Λαβίδ· Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου. 873.
- ΙΗ'. Ὁ πέμψας με Πατὴρ μείζων μου ἐστίν· ἐνταύτῃ περὶ Μοντανιστῶν καὶ Μανιχαίων. 880.
- ΙΘ'. Ὁ Πατὴρ ἐντολὴν μοι δέδωκε, τί εἶπω καὶ τί λαλήσω. Περὶ δὲ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀφ' ἑαυτοῦ οὐ λαλήσει· καὶ, Ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· καὶ, Καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ Πατὴρ, οὕτω ποιῶ· καὶ, Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἐστὶν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με. 888.
- Κ'. Ὅταν παραδιδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, καὶ ὅταν ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσει·

- ται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾗ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐν ταύτῃ, ὅτι τὴν οἰκονομίαν, ὅτε ἄνθρωποι, τότε καὶ ἄγγελοι διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἔγνωσαν. 898.
- ΚΑ'.** Πάτερ, εἰ δυνατόν, παρελθέτω τὸ ποτήριον τοῦτο· καὶ περὶ τοῦ, Σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· καὶ, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλειπες; καὶ, Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου μέχρι θανάτου. Καὶ περὶ τοῦ δακρῦσαι ἐπὶ Λαζάρῳ καὶ κοπιάσαι, καὶ προσεύξασθαι, καὶ πεινῆσαι, καὶ ὑπνώσαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἐν ταύτῃ, ὅτι μετ' αὐτοῦ ἦν ὁ Πατὴρ καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 900.
- ΚΒ'.** Οὐδεὶς οἶδε τὴν ἐσχάτην ἡμέραν οὐδὲ οἱ ἄγγελοι, οὐδὲ ὁ Υἱός. 916.
- ΚΓ'.** Ὅτι οὐδεὶς Θεός, εἰμὴ εἷς. Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί· ἡμῖν δὲ εἷς Θεός ὁ Πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα. Ἐν ταύτῃ, ὅτι ὁ Θεός οὐ πρωτεύει τοῦ ὁ Κύριος, ἀλλ' ἀμφοτέρω ταῖς τρισὶν ἀρμόζει ὑποστάσεις· πολλάκις δὲ καὶ προτάσσεται τὸ ὁ Κύριος τοῦ ὁ Θεός. 924.
- ΚΔ'.** Περὶ τοῦ Ἑλλήνας πρὸς τὴν ἰδίαν πλάνην νοεῖν τὸ, Εἴ τινές εἰσιν λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ γῆς. 936.
- ΚΕ'.** Δόξασόν με σὺ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. 940.
- ΚΣ'.** Ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ. 941.
- ΚΖ'.** Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. 941.
- ΚΗ'.** Περὶ τοῦ ἀνευ τοῦ Υἱοῦ μὴ δεδωρῆσθαι κατ' ἐνίου τὰ πρὸ τῆς ἐν κόσμῳ παρουσίας αὐτοῦ χαρίσματα. 944.
- ΚΘ'.** Περὶ τοῦ, αἰτούσῃ τῇ μητρὶ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, ὥστε καθεσθῆναι ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει τοὺς δύο αὐτῆς υἱούς, εἰπεῖν τὸ, Οὐκ ἔστιν ἕμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς. 945.
- Λ'.** Πάτερ, εἰς χειράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. 949.
- ΛΑ'.** Ἐτοιμάζου τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Θεόν σου Ἰσραὴλ· διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτιζὼν πνεῦμα, καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν Χριστὸν αὐτοῦ. 949.
- ΛΒ'.** Περὶ τῶν λεγόντων· Πάντα διὰ τοῦ Υἱοῦ ἐγένετο· εἰς πάντα οὖν ἔστι καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 957.
- ΛΓ'.** Περὶ τοῦ τὸν Χριστὸν εἰρηκέναι· καὶ πῶς Δαβὶδ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καλεῖ αὐτὸν Κύριον λέγων· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου; 957.
- ΛΔ'.** Περὶ τοῦ, Οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐπω ἐδοξάσθη. 960.
- ΛΕ'.** Περὶ τοῦ γράφειν· Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις· ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας οἶδε, τί τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων. 961.
- ΛΣ'.** Αὕτη γὰρ ἔστιν ἡ αἰώνιος, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν· καὶ πάλιν· Πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν; καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε· Οὐκ εἶπε δὲ, φησὶν. Καὶ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 965.
- ΛΖ'.** Οὐδεὶς γινώσκει τὸν Πατέρα, εἰμὴ ὁ Υἱός· οὐδὲ τὸν Υἱὸν τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Πατήρ. Καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας· Ἐρευνᾶν τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ, ὡς ἔσθ' ὅτε ἀγνοοῦν. 968.
- ΛΗ'.** Περὶ τοῦ ἀφορίζειν αὐτοὺς μόνῃ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι τὸ ὄνομα τοῦ Παρακλήτου· λέγειν δὲ, ὅτι καὶ ἀπεστάλη παρὰ τοῦ Υἱοῦ. Καὶ περὶ τοῦ καὶ τὸν Υἱὸν ἀπεστάλθαι παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἐν ταύτῃ καὶ περὶ Μοντανῶ. 972.
- ΛΘ'.** Περὶ τοῦ, Ἐξάπέστειλεν ὁ Θεός τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, κράζον· Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ. 977.
- Μ'.** Πρὸς τὸ εἰπεῖν τὸν Υἱὸν περὶ τοῦ Πνεύματος· Ἐκεῖνός ἐμε δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 981.
- ΜΑ'.** Περὶ τῶν Μοντανιστῶν οὕτως· Ὅτι τὸν αὐτὸν λέγουσιν εἶναι Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Παρακλήτον. Ὅτι λέγουσι Μοντανὸν ἐσχηκέναι τὸ τέλειον τοῦ Παρακλήτου. Ὅτι λέγουσιν· Ὑμεῖς, φησὶν, οὐ πιστεύετε μετὰ τὴν ἐν κόσμῳ ἐπιδημίαν τοῦ Δεσπότου γεγενῆσθαι προφήτας. 984.
- ΜΒ'.** Περὶ παραινέσεως. 989.

* Ἐπιστολὴ περὶ ἀρχαίου θεολογικοῦ συγγράμματος ἀνεκδότου· λατινιστί. 993.

* Μετάφρασις ὑπὸ Ἱερωνύμου εἰς τὸ Β'. βιβλίον Διδύμου περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· λατινιστί. 1029.

Διδύμου κατὰ Μανιχαίων. 1085.

Τεμάχια ἐκ τῶν τοῦ Διδύμου ἀπολεσθέντων. 1109.

Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὴν Γένεσιν, εἰς τὴν Ἑξοδον, καὶ εἰς τὴν Β'. τῶν Βασιλειῶν. 1111.

Εἰς τὸν Ἰώβ. 1120.

Εἰς ψαλμοὺς, ἐξήγησις. 1156.

Ἄτερα τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τοὺς ψαλμοὺς. 1617.

Ἐκ τῶν Διδύμου εἰς Παροιμίας Σολομῶντος ἐξηγήσεων. Καὶ τί ἐστὶ παροιμία. 1621.

Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. 1645.

Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. 1653.

Εἰς τὴν Β'. πρὸς Κορινθίους. 1680.

* Κριτικαὶ ἐπιστάσεις εἰς τὰς ἐρμηνείας τῶν

Καθολικῶν ἐπιστολῶν Διδύμου· λατινιστί. 1731.

* Ἐξήγησις εἰς τὰς Καθολικὰς ἐπιστολάς. Εἰς τὴν τοῦ Ἰακώβου, εἰς τὴν Α'. καὶ Β'. Πέτρου, καὶ εἰς τὰς Α'. Β'. καὶ Γ'. τοῦ Ἰωάννου· λατινιστί μετὰ τεμαχίων ἑλληνικῶν. 1747—1816.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως (; † 398 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1819.

Διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου. Καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης. 1821.

* Πίναξ ἀλφαριθμητικὸς ἑλληνικῶν λέξεων εἰς τὰ περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος βιβλία τοῦ Διδύμου. 1839.

* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὰ περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος βιβλία· λατινιστί. 1853.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ τριακοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1859.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τριακοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ.

ΦΙΛΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΡΠΑΣΙΟΥ

(περὶ τὸ 400. Μ. Χ.)

ΤΟΜΟΣ 40

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Προοίμιον περὶ Φίλωνος καὶ τῶν συγγραφεῶν αὐτοῦ· λατινιστί. 9.
Φίλωνος ἐπισκόπου τοῦ Καρπασίου, σὺν Θεῷ,

ἐρμηνεία εἰς τὰ ᾠσματα τῶν Ἀσμάτων. Πρὸς Εὐστάθιον πρεσβύτερον, καὶ Εὐσέβιον διάκονον. 27.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΑΜΑΣΕΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

(περὶ τὸ 400 Μ. Χ.)

* Σχόλια ἱστορικὰ καὶ γραμματικὰ περὶ αὐτοῦ·
λατινιστί. 155.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀστε-
ρίου Ἀμασείας ὁμιλίαι. 163-477.
α'. Ἐκ τοῦ κατὰ Δουκᾶν Εὐαγγελίου, εἰς τὸν
πλούσιον καὶ εἰς τὸν Ἀάζαρον. 164.
β'. Εἰς τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας. 180.
γ'. Κατὰ πλεονεξίας. 193.
δ'. Λόγος κατηγορικὸς τῆς ἐορτῆς τῶν Καλυν-
δῶν. 216.
ε'. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου εἰς τό:
«Εἰ. ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖ-
κα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν». 225.
ς'. Λόγος εἰς τὸν προφῆτην Δανιὴλ καὶ εἰς τὴν
Σωσάνναν. 240.
ζ'. Εἰς τὸν ἐκ κοιλάς τυφλόν. 249.
η'. Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους κορυφαίους ἀπο-
στόλους Πέτρον καὶ Παῦλον. 264.
θ'. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Φω-
κᾶν. 300.

ι'. Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας. 313.
ια'. Εἰς μαρτύριον τῆς πανευφήμου μάρτυρος
Εὐφημίας ἐκφρασίς. 333.
ιβ'. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα
Στέφανον. 337.
ιγ'. Προτρεπτικὴ περὶ μετανοίας. 352.
ιδ'. Λόγος εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν νηστειῶν. 369.
ιε'. Εἰς τὸν ε'. ψαλμόν· «Τὰ ῥήματά μου ἐνώ-
τισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου», καὶ
τὰ ἐξῆς. Λόγος Α'. 389.
ισ'. Εἰς τὸν αὐτὸν ε'. ψαλμόν. Λόγος Β'. 404.
ιζ'. Εἰς τὸν αὐτὸν ε'. ἄλλως. Λόγος Γ'. 417.
ιη'. Εἰς τὸν αὐτὸν ε'. ἄλλως. Λόγος Δ'. 428.
ιθ'. Εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ε'. ψαλμοῦ, ἐν ᾧ καὶ
εἰς τὸν Ἰωσήφ, ἐλέχθη τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ.
Λόγος Ε'. 434.
κ'. Ὅμιλία εἰς τὸν ς', ψαλμόν. Λόγος ς'. 444.
κα'. Εἰς τὸν ζ'. ψαλμόν. Λόγος ζ'. 460.

* Προσθήκη εἰς τὸν Ἀστέριον ἐκ τῶν Ἀμφι-
λοχείων Φωτίου, πόσοι Ἀστέριοι γεγόνασι,
καὶ τίς ἡ δόξα αὐτῶν. 477.

ΝΕΜΕΣΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΜΕΣΗΣ

(περὶ τὸ 400. Μ. Χ.)

* Σημειώσεις ἱστορικαὶ περὶ Νεμεσίου· λατι-
νιστί. 479.
* Προοίμιον εἰς τὸ περὶ φύσεως ἀνθρώπου Νε-
μεσίου· λατινιστί. 483.
* Προλεγόμενα εἰς τὸ περὶ φύσεως ἀνθρώπου
Νεμεσίου· λατινιστί μετὰ καὶ ἑλληνικῶν
χωρίων καὶ ἐπιστολῆς ἑλληνιστὶ Νικασίου
Ἐλεβοδίου Κασλετάνου. 487-502.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Περὶ φύσεως ἀνθρώπου εἰς κεφά-
λαια μδ'. 504—816.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

α'. Εἰσαγωγή περὶ ψυχῆς καὶ σώματος. Πότε-
(ΚΑΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

ρον προσελθὼν ὁ νοῦς τῇ ψυχῇ, ὥς ἄλλος
ἄλλῃ, νοεράν αὐτὴν ἐποίησεν, ἥ τὸ νοερόν
ἀφ' ἑαυτῆς ἡ ψυχὴ καὶ φύσει κέκτῃται
κτλ. 504.
β'. Περὶ ψυχῆς. 536.
γ'. Περὶ ἐνώσεως ψυχῆς καὶ σώματος. 592.
δ'. Περὶ σώματος. 608.
ε'. Περὶ στοιχείων. 612.
ς'. Περὶ τοῦ φανταστικοῦ. 632.
ζ'. Περὶ ὄψεως. 637.
η'. Περὶ ἀφῆς. 649.
θ'. Περὶ γούσεως. 656.
ι'. Περὶ ἀκοῆς. 657.
ια'. Περὶ ὁσφρήσεως. 657.
ιβ'. Περὶ τοῦ διανοητικοῦ 660.

ιγ'. Περὶ τοῦ μνημονευτικοῦ.	660.
ιδ'. Περὶ τοῦ ἐνδιαθέτου λόγου καὶ τοῦ προφο- ρικοῦ.	665.
ιε'. Ἐτέρα διαίρεσις τῆς ψυχῆς.	668.
ισ'. Περὶ τοῦ ἀλόγου μέρους τῆς ψυχῆς, ὃ καὶ παθητικὸν καλεῖται.	672.
ιζ'. Περὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ.	676.
ιη'. Περὶ ἡδονῶν.	677.
ιθ'. Περὶ λύπης.	688.
κ'. Περὶ φόβου.	688.
κα'. Περὶ θυμοῦ.	692.
κβ'. Περὶ τοῦ ἀλόγου τοῦ μὴ κατηκόου λόγου.	692.
κγ'. Περὶ τοῦ θρεπτικοῦ.	693.
κδ'. Περὶ σφυγμῶν.	697.
κε'. Περὶ τοῦ γεννητικοῦ ἢ σπερματικοῦ.	700.
κς'. Ἀλλή διαίρεσις τῶν διοικουσῶν δυνάμεων τὸ ζῶον.	704.
κζ'. Περὶ τῆς καθ' ὁρμὴν ἢ κατὰ προαίρεσιν κι- νήσεως, ἥτις ἐστὶ τοῦ ὀρεκτικοῦ.	705.
κη'. Περὶ ἀναπνοῆς.	708.
κθ'. Περὶ ἐκουσίου καὶ ἀκουσίου.	717.
λ'. Περὶ ἀκουσίου.	720.
λα'. Περὶ τοῦ δι' ἄγνοιαν ἀκουσίου.	724.
λβ'. Περὶ τοῦ ἐκουσίου.	728.
λγ'. Περὶ προαιρέσεως.	729.
λδ'. Περὶ τίνων βουλευόμεθα.	736.
λε'. Περὶ εἰμαρμένης.	741.
λς'. Περὶ τῆς διὰ τῶν ἀστρων εἰμαρμένης.	745.
λζ'. Περὶ τῶν λεγόντων αἵρεσιν τῶν πρακτέων ἐφ' ἡμῖν εἶναι, τὴν δὲ τῶν αἰρεθέντων ἀπό- βασιν ἐπὶ τῇ εἰμαρμένῃ.	749.
λη'. Περὶ τοῦ πῶς λέγει Πλάτων τὴν εἰμαρμέ- νην.	753.
λθ'. Περὶ τοῦ αὐτεξουσίου, ὃ ἐστὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν.	761.
μ'. Περὶ τοῦ, ὅτι ἐστὶν ἐφ' ἡμῖν τινα.	765.
μα'. Διὰ ποίαν αἰτίαν αὐτεξούσιοι γεγόνα- μεν.	773.
μβ'. Περὶ προνοίας.	780.
μγ'. Τί ἐστὶ πρόνοια.	792.
μδ'. Περὶ τοῦ τίνων ἐστὶ πρόνοια.	793.

* Συμπλήρωσις διαφόρων ἀναγνώσεων. 817.

* Σημειώσεις εἰς τὸν Νεμέσιον· ἑλληνολατι-
νιστί. 819.

* Πίναξ ὀνομάτων συγγραφέων, ὧν ὁ Νεμέσιος
ἐν τῷ περὶ φύσεως συγγραμμάτι αὐτοῦ

ἐμνημόνευσε μετ' ἐπαίνου· λατινιστί. 841.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἑλλήν θεολόγος (περὶ τὸ 400. Μ. Χ.)

* Σημειώσεις ἱστορικαὶ περὶ αὐτοῦ· λατ. 845.

Τοῦ μακαρίου Ἱερωνύμου Διάλογος περὶ τῆς
ἀγίας Τριάδος, ἐρώτησις Ἰουδαίου πρὸς τὸν
Χριστιανόν. 848.

Τοῦ αὐτοῦ μακαρίου Ἱερωνύμου φιλοπονία παντὶ
χριστιανῷ ὠφελοῦσα· κατ' ἐρώτησιν καὶ
ἀποκρίσιν. 860.

Ἑρώτησις, διὰ τί προσκυνούμεν τὸν σταυ-
ρόν. 865.

ΠΑΤΕΡΕΣ ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ΤΟΥ Δ'. ΑΙΩΝΟΣ

(345—400. Μ. Χ.)

ΩΡΣΙΣΙΟΣ

(; † 345. Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 867.

Διδασκαλία περὶ Μοναχῶν· λατινιστί. 869.

ΣΕΡΑΠΙΩΝ

ἐπίσκοπος Θμούως (; † 347 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 895.

Τοῦ ἁγίου Σεραπίωνος βιβλίον κατὰ Μανι-
χαίων. 900.

Ἐπιστολὴ πρὸς Εὐδόξιον ἐπίσκοπον. 924.

Ἐπιστολὴ πρὸς Μονάζοντα. 925.

ΠΑΧΩΜΙΟΣ

(; † 348 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 941.

Ἐκ τῶν ἐντολῶν τοῦ Παχωμίου Ν'. τὸν ἀριθ-
μόν. 948.

ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

(; † 356 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 953.

* Βίος τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου· λατινιστί. 957.

Τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου λόγος περὶ ματαιότητος
κόσμου καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν· λατ. 964.

Λόγοι κ'. πρὸς τοὺς κατὰ πνεῦμα αὐτοῦ υἱούς,
τοὺς Μοναχοὺς· λατινιστί. 963.
Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ ζ'. λατινιστί. 977.
Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ κ'. λατινιστί. 999.
Τεμάχιον τῆς πρὸς Ἀμμώνιον ἐπιστολῆς. 1065.
Κανόνες καὶ διαταγαὶ πρὸς Μοναχοὺς· λατινι-
στί. 1065.
Πνευματικαὶ διδασκαλίαι πρὸς Μοναχοὺς· λα-
τινιστί. 1073—1102.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΒΒΑΣ

(† 367 M. X.)

Τὰ συγγράμματα αὐτοῦ εὐρηνται ἐν τῇ λατινικῇ Πατρο-
λογίᾳ τόμ. 23 καὶ 403. 4102.

ΠΣΑΙΑΣ ΑΒΒΑΣ

(† 372 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1103.
Λόγοι τοῦ μακαρίου Ἡσαίου κθ'. λατ. 1105.
Περὶ ἀσκήσεως καὶ ἡσυχίας. 1205.

ΕΥΑΓΓΡΙΟΣ ΠΟΝΤΙΚΟΣ

(† 399 M. X.)

* Σημειώσεις ἱστορικαὶ καὶ γραμματικαὶ περὶ
αὐτοῦ· λατινιστί. 1213.
Εὐαγγρίου τοῦ ἐν Σκήτη κεφάλαια πρακτικὰ πρὸς
Ἀνατόλιον. 1220.
Λόγος πρακτικὸς εἰς κεφ. ρ'. 1244.
Τῶν κατὰ μοναχῶν πραγμάτων τὰ αἷτια, καὶ
ἡ καθ' ἡσυχίαν τούτων παράθεσις. 1252.
Ὅρισμοι διάφοροι εἰς κεφάλαια λγ'. κατ' ἄκο-
λουθίαν. 1264.
Πνευματικαὶ γνῶμαι κατὰ ἀλφάβητον. 1268.
Ἔτεραι γνῶμαι. 1269.
Περὶ τῶν ἑκτῶ λογισμῶν πρὸς Ἀνατόλιον. 1272.
Γνῶμαι αὐτοῦ· λατινιστί. 1277.
Τεμάχιον ἐκ τῶν τοῦ Εὐαγγρίου περὶ τῶν τεσσά-
ρων ἀρετῶν, καὶ τῶν θεωριῶν αὐτῶν. 1285.
Περὶ τῶν δύο μακαρίων, Αἰγυπτίου καὶ Ἀλεξανδρέως,
περὶ Μάρκου Ἐρημίτου, καὶ Ἰωάννου Λυκοπόλεως,
ἰδε Πατρολογίας τόμ. 34.
* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ τεσσαρακο-
στῷ τόμῳ· λατινιστί 1289.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τόμῳ.

ΑΙΩΝ Ε'.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

(340 — 404. Μ. Χ.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 41

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Σημειώσεις περὶ τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου· λατινιστί.	I—XIV.	* Διονυσίου Παταβίου προθεωρία εἰς τὸ κατὰ αἵρέσεων τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου· λατ.	134.
* Ἐπιστολὴ Διονυσίου Παταβίου περὶ Ἐπιφανίου· λατινιστί.	9.	* Ἀκακίου καὶ Παύλου πρεσβυτέρων ἐπιστολὴ πρὸς Ἐπιφάνιον περὶ αἵρέσεων.	136.
* Προοίμιον· λατινιστί.	15.		
* Ἐκλογαὶ παλαιῶν περὶ τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου.	19.		
* Βίος τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου πόλεως Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.	24.		
* Πολυβίου ἐπισκόπου πόλεως Ῥινοκορούρων εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ βίου τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἐπισκόπου πόλεως Κωνσταντίας.	73.		
* Περὶ τῶν πράξεων τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου· λατινιστί.	116.		
		ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ	
		Ἐπιφανίου πρὸς τοὺς περὶ Ἀκάκιον καὶ Παῦλον πρεσβυτέρους πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν αὐτῶ γραφέντα περὶ τοῦ κατὰ αἵρέσεων γράψαι αὐτόν.	157.
		Ἐπιφανίου Κυπρου κατὰ αἵρέσεων ὁ γ' δ' οὐκ ὄντα τὸ ἐπικληθὲν Πανάριος εἰς τ' οὖν Κιβώτιος· εἰς βιβλία τρία.	173—1200.
		Προοίμιον περὶ αἵρέσεων.	173.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'.

Τμήμα α'.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ Π'. ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Α'.—Βαρβαρισμός—ἥτις καθ' ἑαυτὴν ἐστὶ, διαρκέσασα ἀφ' ἡμερῶν τοῦ Ἀδὰμ ἐπὶ δέκα γενεάς ἕως τοῦ Νῶε. Βαρβαρισμός δὲ κληταὶ ἀπὸ τοῦ μὴ τοὺς τότε ἀνθρώπους ἀρχηγόν τινα ἔχειν, ἢ μίαν συμφωνίαν, ἀλλ' ὅτι πᾶς τις ἑαυτῷ ἐστοίχει, καὶ νόμος ἑαυτῷ κατὰ τὴν προτίμησιν τοῦ ἰδίου βουλήματος ἐγίνετο.	185.	Β'.—Σκυθισμός—ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Νῶε καὶ μετέπειτα ἄχρι τῆς τοῦ πύργου οἰκοδομῆς, καὶ Βαβυλῶνος, καὶ μετὰ τὸν τοῦ πύργου χρόνον ἐπὶ ὀλίγοις ἔτεσι, τούτεστι Φαλὲκ καὶ Ῥαγαοῦ, οἵτινες ἐπὶ τὸ τῆς Εὐρώπης κλίμα νενευκότες τῷ τῆς Σκυθίας μέρει, καὶ τοῖς αὐτῶν ἔθνεσι προσεκρίθησαν, ἀπὸ τῆς τοῦ Θήρας ἡλικίας καὶ ἐπέκεινεν, ἐξ οὗπερ οἱ Θράκες γεγόνασιν.	189.
--	------	---	------

(α) Εἰς τόμους τρεῖς (41—43).

Γ'.—Ἑλληνισμός—ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Σερούχ διὰ τοὶ τῆς εἰδωλολατρείας, καὶ ὡς ἐστοίχουν τὸ τνικαῦτα ἕκαστος κατὰ τινα δεισιδαιμονίαν ἐπὶ τὸ πολιτικώτερον, καὶ ἐπὶ ᾗθη καὶ θεσμούς. Ἐθεοποιοῦν δὲ δι' εἰδώλων ἀπεικονίζοντες τοὺς πάλαι παρ' αὐτοῖς τετιμημένους, ἢ τυράννους, ἢ γότας, ἢ τινάς τι δράσαντας ἐν τῷ βίῳ, μνήμης τι δοκοῦν ἄξιον. 189.

Δ'.—Ἰουδαϊσμός—τὴν ἀρχὴν λαμβάνει ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ χρηματισθέντος ὑπὸ Θεοῦ εἰς περιτομήν. Ἀρχεται δὲ μετὰ τὸν Ἑλληνισμόν, τριακοστῆς πρώτης γενεᾶς ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου κατασκευῆς, ἔτη δὲ τρισχίλια τριακόσια τριάκοντα ἔν. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀβραάμ οὕπῳ ἦν ἐπώνυμον αἰρέσεως, οἱ γὰρ ἀπόγονοι αὐτοῦ κατ' εὐσέβειαν διῆγον. 193.

ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ε'.—Στωϊκοὶ — Γ'. αἵρεσις ἀπὸ Ἑλληνισμοῦ. — Σῶμα τὸ πᾶν δογματίζοντες καὶ τὸν αἰσθητὸν τοῦτον κόσμον θεὸν νομίζοντες. Καὶ τὸν μὲν Θεὸν νοῦν ἐρίζουσι, καὶ ὡς ψυχὴν παντὸς τοῦ ὄντος κύτους, οὐρανοῦ καὶ γῆς· σῶμα δὲ αὐτοῦ τὸ πᾶν, καὶ ὀφθαλμοὺς τοὺς φωστῆρας. Τὴν δὲ σάρκα πάντων ἀπόλλυσθαι, καὶ τὴν ψυχὴν πάντων μεταγίγνεσθαι ἀπὸ σώματος εἰς σῶμα. Ἐσχον δὲ Ζήνωνα ἀρχηγὸν τὸν Κιτιέα. 201.

Σ'.—Πλατωνικοὶ — Δ'. αἵρεσις ἀπὸ Ἑλληνισμοῦ. Ἀπὸ τοῦ Πλάτωνος φάσκοντος εἶναι τρεῖς δυνάμεις Θεόν, εἶδος καὶ ὕλην· τὸν δὲ κόσμον γεννητὸν καὶ φθαρτὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἀγέννητον, ἀθάνατον καὶ θεῖαν· εἶναι δὲ αὐτῆς τρία μέρη, λογικόν, θυμικόν, ἐπιθυμητικόν. Τὰς γυναῖκας κοινὰς γίνεσθαι τοῖς πᾶσι. Μεταγίγναι δὲ ψυχῶν εἰς σώματα διάφορα ἄχρι κνωδάλων. 204.

Ζ'.—Πυθαγόρειοι — Ε'. αἵρεσις ἀπὸ Ἑλληνισμοῦ. Πυθαγόρας ἐδογματίσεν ἐμψύχων τε μὴ μεταλαμβάνειν, ἀπὸ οἴνου δὲ ἐγκρατεῦσθαι. Διωρίζε δὲ ἅμα τὰ ἀπὸ σελήνης, καὶ τὰ ἀνω ἀθάνατα εἶναι λέγων, τὰ δὲ ὑποκάτω θνητὰ, μεταγίγναι τε ψυχῶν ἀπὸ σωμάτων εἰς σώματα καὶ σιωπὴν

ἀσκεῖν ἐπὶ χρόνον πέντε ἐτῶν ἐδίδασκε. Τὸ τελευταῖον δὲ ἑαυτὸν Θεὸν ὠνόμασεν. 205.

Η'.—Ἐπικούρειοι — Σ'. αἵρεσις ἀπὸ Ἑλληνισμοῦ. Ἄτομα καὶ ἀμερῆ σώματα, ὁμοιομερῆ τε καὶ ἄπειρα τὴν ἀρχὴν εἶναι τῶν πάντων ὑπεστήσαντο, καὶ τέλος εἶναι εὐδαιμονίας τὴν ἡδονὴν ἐδογματίσαν, καὶ μήτε Θεὸν, μήτε Πρόνοιαν τὰ πάντα διοικεῖν. 205.

Προοίμιον περὶ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ Σαμαρειτισμοῦ. 208.

Θ'.—Σαμαρειτισμός— Ζ'. αἵρεσις ἀπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μέτοικοι ὄντες ἀπὸ Ἀσσυρίων εἰς τὴν Ἰουδαίαν, τὰ πάντα Ἰουδαῖοι ἦσαν· μόνην ἐδέχοντο τὴν Πεντάτευχον, ἠρνοῦντο νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ τὰς ἄλλας προφητείας τὰς μετὰ Μωϋσέα· ἐβδελύσσοντο δὲ τὰ ἔθνη καὶ τὸ προσψάειν νεκρῶν. 221.

ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΣΜΟΥ.

Ι'.—Ἑσσηνοὶ — Α'. αἵρεσις ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Εἰς τέσσαρας αἰρέσεις Σαμαρεῖται ἐτμήθησαν Ἑσσηνοὺς, Σεβουαίους, Γορθηνοὺς καὶ Δοσιθέους. Ἰσα δὲ πᾶσαι ἀλλήλαις ἐφρόνουν τὰ ἄλλα, Ἑσσηνοὶ δὲ τούτῳ διέφερον, ὅτι συνεώρταζον τοῖς Ἰουδαίοις ἐν ἐνὶ καιρῷ τὸ ἄθροισμα ἔχοντες. 232.

ΙΑ'.—Σεβουαῖοι — Β'. αἵρεσις ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Ἀντιφερόμενοι τῷ Ἑσδρα καὶ τοῖς Ἑσσηνοῖς τοὺς καιροὺς τῶν ἑορτῶν μετέθηκαν. Τάττουσι δὲ τὸν νέον μῆνα τῶν Ἀζύμων μετὰ τὸ νέον ἔτος, τὴν σκηνοπηγίαν, ὅτε παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις τὰ Ἀζύμα καὶ τὸ Πάσχα. 233.

ΙΒ'.—Γορθηνοὶ — Γ'. αἵρεσις ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τὰς ἑορτάς ἐν ἄλλοις καιροῖς ἄγουσι παρὰ τοῖς Ἑβραίοις. 236.

ΙΓ'.—Δοσιθέοι — Δ'. αἵρεσις ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Τοῖς αὐτοῖς ἔθεσιν, οἷα δὴ Σαμαρεῖται, ἐμπολιτευόμενοι, περισσότερον δὲ τῶν ἄλλων φυλάττοντες τὸ ἀπέχεσθαι ἐμψύχων καὶ νηστείας συνεχέστατα βιοῦν, ἔχουσι δὲ παρθενίαν τινὲς

αὐτῶν, ἐγκρατεύονται δὲ ἄλλοι, πιστεύουσί τε νεκρῶν ἀνάστασιν. 237.

ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΥ

ΙΔ'. — Σαδδουκαῖοι — Α'. αἵρεσις ἀπὸ Ἰουδαϊσμοῦ. Ἑρμηνευόμενοι δικαιοτάτοι ἐκ γένους ἦσαν Σαμαρειτῶν ὁμοῦ καὶ ἱερέως Σαδούκ, ἡρνοῦντο νεκρῶν ἀνάστασιν, μὴ παραδεχόμενοι, μήτε ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· τὰ δὲ πάντα ὄντες Ἰουδαῖοι. 240.

ΙΕ'. — Γραμματεῖς — Β'. αἵρεσις ἀπὸ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Νομικοὶ μὲν ἦσαν, καὶ δευτερωταὶ παραδόσεων τῶν παρ' αὐτοῖς πρεσβυτέρων, τῇ περισσοτέρᾳ ἐθελοθρησκείᾳ ἔβη φυλάττοντες, ἀ οὐ διὰ τοῦ νόμου μεμαθήκασιν, ἀλλ' ἑαυτοῖς ἐτύπωσαν σεβάσματα δικαιομάτος νομοθεσίας. 241.

ΙΖ'. — Φαρισαῖοι — Γ'. αἵρεσις ἀπὸ Ἰουδαϊσμοῦ. Ἑρμηνευόμενοι ἀφωρισμένοι, οἱ τὸ ἀκρότατον βιοῦντες, καὶ δὴθεν τῶν ἄλλων δοκιμώτεροι· παρ' οἷς καὶ νεκρῶν ἀνάστασιν, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Γραμματεῦσι, καὶ ἡ περὶ ἀγγέλων καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὅτι ἔστι, συγκατάθεσις, πολιτεία τε διάφορος, ἐγκράτεια ἕως χρόνου, καὶ παρθενία, νηστεία δὲ δις τοῦ Σαββάτου, ξεστῶν καθαρισμοὶ, ἀποδεκατώσεις, καὶ ἀπαρχαί, καὶ ἐνδελεχεῖς εὐχαί· παρσισέφερον δὲ γένεσιν καὶ εἰμαρμένῃν. 248.

ΙΖ'. — Ἡμεροβαπτισταὶ — Δ'. αἵρεσις ἀπὸ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Οὗτοι κατὰ πάντα μὲν Ἰουδαῖοι ἦσαν, ἔφασκον δὲ μηδένα ζωῆς αἰωνίου τυγχάνειν εἰ μή τι ἂν καθ' ἐκάστην βαπτίζοιτο. 256.

ΙΗ'. — Ναζαραῖοι — Ε'. αἵρεσις ἀπὸ Ἰουδαϊσμοῦ. Ἑρμηνευόμενοι ἀφανισταὶ, πᾶσαν σαρκοφαγίαν ἀπαγόρευουσιν· ἐμψύχων οὐδόλως μεταλαμβάνουσιν· ἄχρι δὲ Μωϋσέως καὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τοῖς ἐν τῇ Πεντατεύχῳ ἁγίοις ὀνόμασι Πατριαρχῶν κεχρημένοι τε καὶ πιστεύοντες. Τὰς δὲ τῆς Πεντατεύχου γραφάς οὐκ εἶναι Μωϋσέως δογματίζουσιν, ἀλλὰς δὲ παρ' αὐτάς· ἔχειν διαβεβαι- οῦνται. 257.

ΙΘ'. — Ὅσσηνοί — Σ'. αἵρεσις ἀπὸ Ἰουδαϊσμοῦ· Ἰταμώτατοι ἑρμηνεύονται. Ἦσαν δὲ οὗτοι τὰ πάντα κατὰ νόμον τελούντες· ἔχρῳντο Γραφαῖς ἑτέραις μετὰ τὸν νόμον· τοὺς δὲ πλείους τῶν μετέπειτα προφητῶν ἀπεβάλλοντο. 260.

Κ'. — Ἡρωδιανοὶ — Ζ'. αἵρεσις ἀπὸ Ἰουδαϊσμοῦ. Ἰουδαῖοι ἦσαν κατὰ πάντα, Ἡρώδην δὲ Χριστὸν προσεδόκων, καὶ τούτῳ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἀπεδίδοσαν γέρας καὶ ὄνομα. 269.

Ἐνδημία Χριστοῦ, καὶ ἐνσαρκος παρουσία, καὶ ἀλήθεια. Ἡ μία καὶ μόνη οὐσα τοῦ Θεοῦ πίστις. 273.

Περὶ Ναζωραίων, ἧτοι Χριστιανῶν. 280.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'.

Τμήμα β'.

ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ

ΚΑ'. — Σιμωνιανοὶ — Α'. αἵρεσις ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν πίστεως. Ἀπὸ Σίμωνος τοῦ Μάγου τοῦ ἐπὶ Πέτρου τοῦ ἀποστόλου, κώμης Γιτθῶν τῆς Σαμαρείας. Οὗτος ἀπὸ Σαμαρειτῶν ὤρματο Χριστοῦ δὲ ὑπέδου ὄνομα μόνον. Ἐδίδαξε δὲ αἰσχροποιᾶν, μίξιν μολυσμοῦ, γυναικῶν ἀδιαφορίαν. Σωμάτων δὲ ἀποβάλλεται τὴν ἀνάστασιν, καὶ τὸν κόσμον μὴ εἶναι Θεοῦ φάσκει. Εἰκόνα δὲ αὐτοῦ ὡς Λιδῆς, καὶ τῆς σὺν αὐτῷ πόρνης ὀνόματι Ἑλένης, Ἀθηνᾶς τύπον τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς παρεδίδου εἰς προσκύνησιν. Ἐλεγε δὲ ἑαυτὸν Σαμαρείταις μὲν τὸν Πατέρα Ἰουδαίους δὲ τὸν Χριστόν. 285.

ΚΒ'. — Μενανδριανοὶ — Β'. αἵρεσις ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου παρουσίας. Οἱ ἀπὸ Σίμωνος τοῦ Μάγου διὰ Μενάνδρου τινὸς ἐναρξάμενοι διαφερόμενοί τε πρὸς τοὺς Σιμωνιανούς κατὰ τι· ὅς ἀπὸ ἀγγέλων ἔλεγε τὸν κόσμον γεγενῆσθαι. 296.

ΚΓ'. — Σατορνιλιανοὶ — Γ'. αἵρεσις ἀπὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας. Κατὰ τὴν Συρίαν τὴν τῶν Σιμωνιανῶν κρατύνοντες αἰσι-

χρολογίαν, ἕτερα δὲ παρὰ τοὺς Σιμωνιανούς· εἰς ἐκπληξιν περισσοτέραν κηρύσσοντες, ἀπὸ Σατορνίλου τὴν ἀρχὴν, ἐσχηκότες, ὅς, καὶ αὐτὸς κατὰ Μένανδρον ὑπ' ἀγγέλων τὸν κόσμον γεγενῆσθαι ἔφασκε, μόνων δὲ ἑπτὰ διὰ τὴν τοῦ ἄνω Πατρὸς γνώμην. 297.

ΚΔ'.— Βασιλειδιανοὶ — Δ'. αἵρεσις ἀπὸ Χριστοῦ. Ἀπὸ Βασιλείδου τοῦ ἅμα Σατορνίλῳ τοῖς Σιμωνιανοῖς καὶ Μενανδριανοῖς μεμαθητευμένοι, τὰ ὅμοια μὲν φρονούντος κατὰ τι δὲ διαφορομένου. Λέγει δὲ τριακοσίους ἐξήκοντα πέντε οὐρανοὺς εἶναι, καὶ τούτοις ὀνόματα ἀγγελικὰ ἐκτίθησι. Διὸ καὶ τὸν ἐνιαυτὸν τοσούτων ἡμερῶν εἶναι, καὶ τὸ Ἀβρασάξ ὄνομα δυνάμεως, ὃ φέρει ψῆφον τξϵ'. καὶ εἶναι φησι τοῦτο ἅγιον Πνεῦμα ὄνομα. 308.

ΚΕ'.— Νικολαῖται — Ε'. αἵρεσις ἀπὸ Χριστοῦ. Ἀπὸ Νικολάου τοῦ ἐπὶ ταῖς χήραις ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ταχθέντος, ὅς διὰ ζῆλον τῆς ἰδίας γαμετῆς τὴν αἰσχουρίαν ἐπιτελεῖν ἅμα τοῖς ἄλλοις τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ἐδίδαξε· καὶ περὶ τοῦ Καυλακάχ καὶ Προινίκου καὶ ἄλλων βαρβαρικῶν ὀνομάτων, ἃ τῷ κόσμῳ μυσαρῶς εἰσηγήσατο. 320.

ΚΣ'.— Γνωστικοὶ — Σ'. αἵρεσις ἀπὸ Χριστοῦ. Τὰς αὐτὰς αἵρέσεις διαδεξάμενοι πλέον πάντων δὲ αὐτῶν τὴν αἰσχύρῃ ἐμμανῶς εἰργάζοντο. Ἐκαλοῦντο δὲ ἐν Αἰγύπτῳ Στρατιωτικοὶ, καὶ Φιθιωῖται, ἐν δὲ τοῖς ἀνωτεριοῖς μέρεσι καὶ Σεκουνδιανοὶ, ἐν ἄλλοις δὲ μέρεσι Σωκρατῖται, παρὰ δὲ ἐτέροις Ζακχαῖοι. Ἄλλοι δὲ Κοδδανοὺς αὐτοὺς λέγουσι· ἄλλοι δὲ Βορβορίτας αὐτοὺς καλοῦσι οὗτοι τὴν Βαρβελῶ καὶ Βαρβερῶ αὐχοῦσι. 329.

ΚΖ'.— Καρποκρατιανοὶ—Ζ'. αἵρεσις ἀπὸ Χριστοῦ. Ἀπὸ Καρποκράτους τινός, ὅς ἐδίδασκε πᾶσαν αἰσχροῦργίαν ἐκτελεῖν, καὶ πᾶν ἐπιτήδευμα ἁμαρτίας. Καὶ εἰ μή τις, φησί, διὰ πάντων παρέλθοι, καὶ τὸ θέλημα πάντων τῶν ἀγγέλων καὶ δαιμόνων ἐκτελέσῃ οὐ δύναται ὑπερβῆναι εἰς τὸν ἀνώτατον οὐρανόν, οὐδὲ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας πα-

ρελθεῖν. Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰησοῦν ψυχὴν νοερὰν εἰληφέναι, εἰδότα δὲ τὰ ἄνω ἐνταῦθα καταγγέλλειν· καὶ ὥς εἴ τι πράξειεν ὅμοια τῷ Ἰησοῦ κατ' αὐτὸν εἶναι. Τὸν τε νόμον σὺν τῇ τῶν νεκρῶν ἀναστάσει ἀπηγόρευεν, ὥς αἱ ἀπὸ Σίμωνος καὶ δεῦρο αἵρέσεις· τούτῳ γέγονεν ἡ ἐν Ῥώμῃ Μαρκελίνα. Εἰκόνας δὲ ποιήσας ἐν κρυφῇ Ἰησοῦ, καὶ Παύλου, καὶ Ὀμήρου, καὶ Πυθαγόρου, ταύταις ἐθυμία καὶ προσεκύνει. 364.

ΚΗ'.— Κηρινθιανοὶ οἱ καὶ Μηρινθιανοί. — Η'. ἀπὸ Χριττοῦ. Οὗτοι ἀπὸ Κηρίνου καὶ Μηρίνου Ἰουδαῖοί τινες τὴν περιτομὴν αὐχοῦντες· τὸν δὲ κόσμον ὑπὸ ἀγγέλων γεγενῆσθαι λέγοντες, Ἰησοῦν δὲ κατὰ προκοπὴν Χριστὸν κεκληθῆναι. 377.

ΚΘ'.— Ναζωραῖοι. — Θ'. ἀπὸ Χριστοῦ Χριστὸν ὁμολογοῦσιν Ἰησοῦν Υἱὸν Θεοῦ πάντα δὲ κατὰ νόμον πολιτευόμενοι. 388.

Λ'. — Ἐβιωναῖοι. — Ι'. ἀπὸ Χριστοῦ. Οἱ παραπλήσιοι τῶν προειρημένων Κηρινθιανῶν καὶ Ναζωραίων· οἷς συνήθη κατὰ τι ἢ τῶν Σαμψαίων τε καὶ τῶν Ἑλκεσαίων αἵρεσις. Χριστὸν φασιν κεκτῆσθαι ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τὸ ἅγιον αὐτοῦ Πνεῦμα. Ἐνδημήσαντα δὲ τὸν Χριστὸν ἐν τῷ Ἀδὰμ πρῶτον, καὶ κατὰ καιρὸν ἐκδυόμενον αὐτὸν τὸν Ἀδὰμ, καὶ πάλιν ἐνδυόμενον, τὸ αὐτὸ τοῦτό φασιν ἐκτετελεσμέναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐνσάρκῳ αὐτοῦ παρουσίᾳ. Ἰουδαῖοι δὲ ὄντες Εὐαγγελίοις κέχρηται. Σαρκοφαγίαν βδελύττονται. Τὸ ὕδωρ ἀντὶ Θεοῦ ἔχουσι. Συνεχῶς δὲ βαπτίζονται ἐν τοῖς ὕδασι θέρους τε καὶ χειμῶνος, εἰς ἀγνισμόν δῆθεν, ὥσπερ οἱ Σαμαρεῖται. 405.

ΛΑ'.— Οὐαλεντῖνοι οἱ καὶ Γνωστικοί.—ΙΑ'. αἵρεσις ἀπὸ Χριστοῦ. Σαρκὸς μὲν ἀπαγορεύουσιν ἀνάστασιν, Παλαιὰν Διαθήκην ἀθετοῦσι καὶ προφῆτας, ἀναγιγνώσκοντες μὲν καὶ ὅσα εἰς ὁμοίωσιν δύναται τροπολογεῖσθαι τῆς αὐτῶν αἵρέσεως, καὶ δεχόμενοι· ἑτέρας δὲ τινὰς μυθολογίας παραιοφρονεῖν, τριάκοντα αἰώνων ὀνομασίας λέγοντες ἀρρένοθηλειῶν, ὁμοῦ τε ἐκ τοῦ Πατρὸς

τῶν ὄλων γεγεννημένους, οὓς καὶ θεοὺς ἡγοῦνται καὶ αἰῶνας. Τὸν δὲ Χριστὸν ἀπ' οὐρανοῦ σῶμα ἐνηνοχέναι, καὶ ὡς διὰ σωλῆνος τὴν Μαρίαν διαπερακέναι. 473.

ΑΒ'. — Σεκουνδιανοί. — ΙΒ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Τούτοις συνήφθη Ἐπιφάνης καὶ Ἰσίδωρος, ταῖς αὐταῖς κεχρημένοι καὶ οὗτοι συζυγίαις, τὰ ὅμοια Οὐαλεντίνῳ περρονηκότες, ἕτερα δὲ παρ' αὐτοὺς διηγούμενοι. Προστιθέασι δὲ τὴν αἰσχρουργίαν διδάσκοντες. Ἀπαγορεύουσι δὲ καὶ οὗτοι τὴν σάρκωσιν. 544.

ΑΓ'. — Πτολεμαῖοι. — ΙΓ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Μαθηταὶ καὶ οὗτοι ὄντες Οὐαλεντίνου, οἷς συνάπτεται ἡ Φλώρα· τὰ αὐτὰ δὲ περὶ τῶν συζυγιῶν καὶ αὐτοὶ λέγουσι, καθάπερ Οὐαλεντίνος καὶ Σεκουνδιανοί. Κατὰ τι δὲ καὶ οὗτοι διαφέρονται. 556.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'.

Τμήμα γ'.

ΑΔ'. — Μαρκῶσιοι. — ΙΔ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Μάρκος τις γεγένηται Κολορβάσου συμφοιτητής, δύο ἀρχὰς καὶ αὐτὸς παρεισάγων. Ἀθετεῖ δὲ νεκρῶν ἀνάστασιν. Φαντασίας δὲ τινὰς δι' ἐκπωμάτων ἐξ ἐπακοιδῆς εἰς κινάνεον χρώμα καὶ πορφύρεον μεταβαλὼν, ἐμυσταγώγει τὰς ἀπατωμένας γυναῖκας· καὶ αὐτὸς δὲ τῶν εἰκοσιτεσσάρων στοιχείων βούλεται τὰ πάντα ἡγεῖσθαι ὁμοίως Οὐαλεντίνῳ. 581.

ΑΕ'. — Κολορβάσιοι. — ΙΕ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Καὶ οὗτος ὁ Κολορβάσος ὡσαύτως τὰ αὐτὰ διηγούμενος, κατὰ τι δὲ διαφερόμενος πρὸς τὰς ἄλλας αἱρέσεις, φημι δὲ πρὸς τὰς περὶ Μάρκον καὶ Οὐαλεντίνον τὰς προβολὰς καὶ ὀγδοάδας ἐτέρως ἐδίδαξε. 628.

ΑΣ'. — Ἡρακλεωνῖται. — ΙΣ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Καὶ οὗτοι τῇ τῶν ὀγδοάδων φέρονται μυθολογίᾳ· ἐτέρως δὲ παρὰ τὸν Μάρκον, καὶ Πτολεμαῖον, καὶ Οὐαλεντίνον καὶ τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ καὶ πρὸς τῇ τελευτῇ τοὺς παρ' αὐτοῖς τελευ-

τῶντας ὁμοίως τῷ Μάρκῳ λυτροῦνται δι' ἐλαίου, ὀποθαλάμου καὶ ὕδατος ἐπικλήσεις τινὰς ἐβραϊκαῖς λέξεσιν ἐπιλέγοντες ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ δῆθεν λυτρομένου. 633.

ΑΖ'. — Ὀφῖται. — ΙΖ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Τὸν ὄφιν δοξάζουσι καὶ τοῦτον Χριστὸν ἡγοῦνται· ἔχουσι δὲ τὸ ἐρπετὸν ἐν κίστῃ τινί. 641.

ΑΗ'. — Καϊανοί. — ΙΗ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Τὸν νόμον καὶ τὸν λαλήσαντα ἐν νόμῳ ἀθετοῦντες, σαρκὸς τε ἀνάστασιν ἀρνούμενοι, τὸν Κάιν δοξάζουσι λέγοντες αὐτὸν τῆς ἰσχυροτέρας εἶναι δυνάμεως. Ἀμα δὲ καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκθειάζουσιν, ὁμοῦ τε καὶ τοὺς περὶ Κορὲ καὶ Δαθάν καὶ Ἀβειρώμ, ἀλλὰ καὶ τοὺς Σοδομίτας. 655.

ΑΘ'. — Σηθιανοί. — ΙΘ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οὗτοι πάλιν τὸν Σῆθ δοξάζουσι, φάσκοντες αὐτὸν εἶναι ἐκ τῆς ἄνω Μητρὸς μεταμεληθείσης, ἐφ' ἧς τοὺς περὶ τὸν Κάιν προσέδαλετο· εἶτα μετὰ τὸν Κάιν ἀποβληθῆναι, καὶ τὸν Ἀβελ ἀποκτανθῆναι, συνελθούσης τῇ ἄνω Πατρὶ, καὶ καθαρὸν σπέρμα τὸν Σῆθ ποιήσας· ἐξ οὗπερ λοιπὸν κατήχθη τὸ πάντων ἀνθρώπων γένος. Καὶ αὐτοὶ δὲ ἀρχὰς, καὶ ἐξουσίας, καὶ ὅσα οἱ ἄλλοι δογματίζουσιν, ἐδογματίσαν. 665.

Μ'. — Ἀρχοντικοί. — Κ'. ἀπὸ Χριστοῦ. Οὗτοι πάλιν εἰς πολλοὺς ἀρχοντας τὸ πᾶν ἀναφέρουσι καὶ τὰ γενόμενα ἐκ τούτων γεγενῆσθαι λέγουσιν. Ἀλίσκονται δὲ καὶ ἐπὶ αἰσχροτήτι τινι. Σαρκὸς δὲ ἀνάστασιν ἀθετοῦσι, καὶ Παλαιὰν Διαθήκην διαβάλλουσι. Κέχρηνται δὲ καὶ Παλαιᾷ καὶ Νέᾳ Διαθήκῃ, ἐκάστην λέξιν εἰς τὸν ἑαυτῶν νοῦν μεθοδεύοντες. 677.

ΜΑ'. — Κερδωνιανοί. — ΚΑ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Ἀπὸ Κέρδωνος τοῦ δεξαμένου τὴν πλάνην ἀπὸ Ἡρακλείου καὶ προσθέντος τῇ ἀπάτῃ. Ὃς, ἀπὸ τῆς Συρίας εἰς Ῥώμην μεταναστὰς, τὸ κήρυγμα αὐτοῦ ἐξέθετο ἐν χρόνοις Ὑγίνου ἐπισκόπου. Δύο δὲ ἀρχὰς κυρύττει οὗτος ἐναντίας ἀλλήλαις. Μὴ εἶναι δὲ τὸν Χριστὸν γεννητόν. Ὅμοίως τε νεκρῶν ἀνάστα-

- σιν ἀθετεῖ καὶ τὰ κατὰ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην. 692.
- MB'.**— Μαρκιωνισταί. — **KB'.** ἀπὸ Χριστοῦ. — Μαρκίων ὁ ἀπὸ Πόντου ὁρμώμενος ἐπισκόπου μὲν ἦν υἱός· φθείρας δὲ παρθένον ἀπέδρα, διὰ τὸ ἐξεῶσθαι ὑπὸ τοῦ ἰδίου Πατρὸς ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀνελθὼν τε εἰς Ῥώμην, καὶ αἰτήσας μετάνοιαν τοὺς κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, καὶ μὴ τυχὼν, ἐπαρθεὶς κατὰ τῆς πίστεως, ἐδογματίσει τρεῖς ἀρχάς· εἰσηγησάμενος, ἀγαθὸν τε καὶ δίκαιον καὶ φαῦλον· εἶναί τε Καινὴν Διαθήκην ἀλλοτρίαν τῆς Παλαιᾶς καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ λαλήσαντος. Ἀνάστασιν σαρκὸς ἀθετεῖ. Βάπτισμα δίδωσιν οὐ μόνον ἐν, ἀλλὰ καὶ τρία μετὰ τὸ παραπεσεῖν. Ὑπὲρ δὲ τῶν τεθνεώτων κατηχομένων ἄλλοι παρ' αὐτοῖς βαπτίζονται. Ἀδεῶς δὲ καὶ γυναιξὶν ἐπιτρέπει δῆθεν λουτρὸν δίδοναι. 696.
- MG'.**— Λουκιανισταί. — **KG'.** ἀπὸ Χριστοῦ. — Λουκιανὸς τις ἀρχαῖος, οὐχ ὁ ἐν χρόνοις Κωνσταντίνου γενόμενος, πάντα κατὰ Μαρκίωνα ἐδογματίσει. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἕτερά τινα παρὰ τὸν Μαρκίωνα, καὶ αὐτὸς δῆθεν περισσοτέρως δογματίζει. 817.
- MA'.**— Ἀπελλιᾶνοί. — **KA'.** ἀπὸ Χριστοῦ. — Ἀπὸ Ἀπελλοῦ ὁμοίως Μαρκίوني καὶ Λουκιανῷ κακίζοντος τὴν πᾶσαν ποίησιν καὶ τὸν πεποιηκότα. Οὐχ ὁμοίως δὲ τούτοις τρεῖς ἀρχάς· εἰσκήσαστο, ἀλλὰ μίαν μὲν ἀρχὴν, καὶ ἓνα Θεὸν ὄντα ἀνώτατον καὶ ἀκατονόμαστον· αὐτόν δὲ τὸν ἓνα πεποιηκέναι ἄλλον. Καὶ οὗτος ὁ γεγονώς, πονηρὸς εὐρεθεὶς, ἐποίησεν ἐν τῇ αὐτοῦ φαυλότητι τὸν κόσμον. 821.
- ME'.**— Σευηριανοί. — **KE'.** ἀπὸ Χριστοῦ. — Σευῆρος πάλιν τις τῷ Ἀπελλῇ συνεπόμενος, τὸν οἶνον ἀποβάλλεται καὶ τὴν ἄμπελον, ἐκ τε τοῦ δρακοντοειδοῦς Σατανᾶ καὶ Γῆς μυθολογῶν πεφυκέναι, συνελθόντων ἀλλήλοις. Τὴν τε γυναῖκα παραιτεῖται, φάσκων ἀριστερᾶς δυνάμεως αὐτὴν ὑπάρχειν. Ὀνομασίας τέ τινας ἀρχόντων, καὶ βίβλους· τινὰς ἀποκρύφους παρσιάγει. Τὰ ὅμοια

(ΚΑΡΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

δὲ ταῖς ἄλλαις τὴν σαρκὸς ἀνάστασιν ἀθετεῖ, καὶ Παλαιὰν Διαθήκην. 832.

MS'.— Τατιανοί. — **KS'.** ἀπὸ Χριστοῦ. — Οὗτος συνήκμασεν Ἰουστίνῳ τῷ μάρτυρι, τῷ ἁγίῳ καὶ φιλοσόφῳ. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ μάρτυρος Ἰουστίνου τελευτήν, τοῦ καὶ φιλοσόφου, προσεφάρη τοῖς τοῦ Μαρκίωνος δόγμασι, μαθητευθεὶς τῷ αὐτῷ, τὰ τε ἴσα αὐτῷ ἐδογματίσει, καὶ ἕτερα προσθεὶς παρ' ἐκείνων. Ἐλέγετο δὲ ἀπὸ Μεσοποταμίας ὁρμᾶσθαι. 836.

BIBAION B'.

Τμήμα Α'.

- MZ'.**— Ἐγκρατῖται. — **KZ'.** Ἀπὸ Χριστοῦ. — Ἀπόσπασμα τυγχάνουσι Τατιανοῦ τὸν γάμον ἀποβάλλουσι, τοῦ Σατανᾶ φάσκοντες τοῦτον εἶναι. Πᾶσαν δὲ ἀπαγορεύουσιν ἐμψυχοφαγίαν. 849.
- MH'.**— Φρυγασταὶ καὶ Μοντανισταὶ καὶ Τασκοδρουγῖται. — **KH'.** Ἀπὸ Χριστοῦ. — Παλαιὰν καὶ Νέαν Διαθήκην δέχονται, ἐτέρους δὲ προφῆτας παρσιφέρουσι μετὰ τοὺς προφῆτας, Μοντανὸν τινα αὐχοῦντες καὶ Πρίσκιλλαν, καὶ Μαξιμίλλαν. 856.
- MO'.**— Πεπουζιανοί, οἱ καὶ Κυϊντιλλιανοί, οἷς συνέπονται Ἀρτοτυρεῖται. — **KO'.** αἵρεσις ἀπὸ Χριστοῦ. — Ἐκ τούτων μὲν εἰσι τῶν κατὰ Φρύγας, ἕτερα δὲ παρ' ἐκείνους δογματίζουσι. Πέπουζάν τινα πόλιν ἐρημον ἀνὰ μέσον Γαλατίας καὶ Καππαδοκίας ἐκθειάζοντες, καὶ δὴ ταύτην Ἱερουσαλήμ ἡγούμενοι· γυναιξὶ δὲ ἀποδιδόντες τὸ ἀρχεῖν καὶ ἱερατεῦειν. Μυοῦνται δὲ, τινὰ παῖδα κατακεντοῦντες νέον. Καὶ δὴ τῇ Κυϊντίλλῃ Χριστὸν ἐκεῖσε ἐν Πεπούζῃ ἀποκεκαλύφθαι ἐν ἰδέᾳ θηλείας μυθεοῦνται. Κέχρηνται δὲ ὡσάύτως Παλαιᾶ καὶ Καινῇ Διαθήκῃ, κατὰ τὸν νοῦν τὸν ἴδιον μεταποιούμενοι. 880.
- N'.**— Τεσσαρεσκαίδεκατῖται. — **A'.** αἵρεσις ἀπὸ Χριστοῦ. — Μίσιν ἡμέραν τοῦ ἔτους τὸ Πάσχα ἐκτελοῦσιν. Ἐν ὁποῖα δ' ἡμέρᾳ ἐμπέσῃ ἡ τῆς σελήνης τεσσαρεσκαί-

- δεκάτη, ἥτοι ἐν Σαββάτῳ, ἥτοι ἐν Κυριακῇ, ἐκείνην τε νηστεύοντες καὶ ἀγρυπνοῦντες ἐορτάζουσιν. 881.
- ΝΑ'. — Ἀλογοὶ ἢ καὶ Ἀνόητοι. — ΛΑ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οὗκ ἐδέχοντο τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, οὔτε τὴν αὐτοῦ ἀποκάλυψιν καὶ τὸν ἐν αὐτῷ ἄνωθεν ἀπὸ Πατρὸς αἰεὶ Θεὸν Λόγον προεξέβαλλον. 888.
- ΝΒ'. — Ἀδαμῖανοί. — ΛΒ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Ἀπὸ τίνος Ἀδάμ ζῶντος καλούμενοι, χλεύης ἢ ἀληθείας μᾶλλον τὸ ὄνομα ἔχοντες. Γυμνοὶ γάρ, ὡς ἐκ μητρὸς, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνάγονται, καὶ οὕτως τὰς ἀναγνώσεις, καὶ εὐχὰς, καὶ πανοτιοῦν ἐπιτελοῦσι· δῆθεν μονάζοντες καὶ ἐγκρατεῦμενοι ὄντες, καὶ γάμον μὴ δεχόμενοι, οἱ τὴν ἑαυτῶν Ἐκκλησίαν παράδεισον ἡγούμενοι. 953.
- ΝΓ'. — Σαμψαῖοι, οἱ καὶ Ἐλκεσαῖοι. — ΛΓ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Τὴν Ἀραβίαν ὥκουν καθύπερθε τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης κειμένην χώραν· οἵτινες ἀπὸ τοῦ Ἠλξάτινος ψευδοπροφήτου ἡπατημένοι· οὐ ἐκ τοῦ γένους ὠρμάτο Μαρθοῦς καὶ Μαρθίνης, γυναῖκες δύο, προσκυνοῦμεναι ὑπὸ τῆς αἰρέσεως, ὡς θεαί· παραπλησίως τῶν Ἑβραίων τὰ πάντα ἔχοντες. 960.
- ΝΔ'. — Θεοδοτιανοί. — ΛΔ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Ἀπὸ Θεοδότου τοῦ Σκυτέως τοῦ ἀπὸ Βυζαντίου. Οὗτος ἐν παιδείᾳ ἐλληνικῇ ἐγένετο ἄκρος. Ἄμα δὲ ἄλλοις τισὶν ἐν ἡμέραις τοῦ τότε γενομένου διωγμοῦ μόνος ἐκπεσὼν, ἐκείνων μαρτυρησάντων, διὰ τὸ ὀνειδίζεσθαι, ἐπινοήσας ψιλὸν ἄνθρωπον λέγειν τὸν Χριστὸν, ἵνα μὴ ὑπὸ ἔγκλημα γένηται Θεὸν ἀρνησάμενος, οὕτως ἐδίδαξεν. 964.
- ΝΕ'. — Μελχισεδεκῖανοί. — ΛΕ'. ἀπὸ Χριστοῦ. Οἱ τὸν Μελχισεδὲκ γεραίροντες, τινὰ δύναμιν αὐτὸν φάσκοντες, καὶ μὴ ἄνθρωπον ψιλόν, καὶ εἰς τὸ τούτου ὄνομα πάντα ἀνάγειν καὶ λέγειν τετολμηκότες. 972.
- ΝΣ'. — Βαρδησιανισταί. — ΛΣ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Βαρδησιανὸς οὗτος ἐκ τῆς Μεσοποταμίας ὠρμάτο, τὰ πρῶτα μὲν τῆς ἀληθινῆς πίστεως ὑπάρχων, καὶ ἐν σοφίᾳ διαπρέπων· ἐκκλίνας δὲ τῆς ἀληθείας, παραπλησίως Οὐαλεντίνῳ ἐδογματίσει, χωρὶς ἐνίων ὀλίγων, ὧν διαφέρεται πρὸς Οὐαλεντίνον. 989.
- ΝΖ'. — Νοητιανοί. — ΛΖ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Νοητὸς οὗτος ἀπὸ Σμύρνης ὑπῆρχε τῆς Ἀσίας. Ἐν ἄρματι δὲ ἐνεχθεὶς σὺν ἄλλοις τισὶν, Ἰσιόπατορα τὸν Χριστὸν ἐδίδαξε, τὸν αὐτὸν εἶναι Πατέρα καὶ Ἰῖόν καὶ ἅγιον Πνεῦμα. Ἐαυτὸν δὲ ἔλεγε Μωϋσεά, καὶ τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν ἔλεγεν εἶναι τὸν Ἀαρών. 993.
- ΝΗ'. — Οὐαλήσιοι. — ΛΗ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οὗτοι, καθὼς ὑπειλήφαμεν, τὴν Βάκαθον κατοικοῦντες, μητροκωμίαν Ἀραβίας τῆς Φιλαδελφείας, τοὺς παρατυγχάνοντας ἀπέτεμνον. Πλείους δὲ αὐτῶν ὑπάρχουσιν εὐνοῦχοι ἀποτετμημένοι. Τινὰ δὲ ἕτερα διδάσκουσιν αἰρέσεως ἔμπλεα, ἀφανίζοντες τὸν νόμον καὶ τοὺς προφῆτας, καὶ τινὰς αἰσχροουργίας ἐτέρας παρεισφέροντες. 1009.
- ΝΘ'. — Καθαροί. — ΛΘ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Συναφθέντες ἅμα Ναβάτῳ τῷ Ῥωμαίῳ, τοὺς διγάμους παντελῶς ἀπεβάλλοντο, καὶ μετάνοιαν οὐκ ἐδέχοντο. 1017.
- Ξ'. — Ἀγγελικοί. — Μ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Αὐχοῦντες ἦσαν ἀγγελικὴν ἔχειν τάξιν· ἢ διὰ τὸ τοὺς ἀγγέλους προσκεκλησθαι. 1037.
- ΞΑ'. — Ἀποστολικοί. — ΜΑ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οἱ καὶ Ἀποτακτικοὶ καὶ αὐτοί, οἱ περὶ τὴν Πισιδίαν μόνον, ἀποτακτικούς δεχόμενοι καθ' ἑαυτούς. Παραπλησιάζουσι δὲ τοῖς Ἐγκρατίταις· ἄλλα δὲ παρ' αὐτοῦς φρονοῦσιν. 1040.
- ΞΒ'. — Σαβελλιανοί. — ΜΒ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Τὰ ὅμοια Νοητιανοῖς ἐδόξαζον· παρὰ τὸν Νοητὸν Πατέρα πεπονθέναι λέγοντες, προφορικὸν πάλιν ἀναχέμενον τὸν Λόγον. 1052.
- ΞΓ'. — Ὀριγενιανοί. — ΜΓ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Ἀπὸ τίνος Ὀριγένους κληθέντες, αἰσχροποιοὶ ἦσαν, ἀρρήτοποιοῦντες, καὶ τὰ ἑαυτῶν σώματα φθορᾷ παραδιδόντες. 1064.
- ΞΔ'. — Ὀριγενιανοὶ ἄλλοι. — ΜΔ'. ἀπὸ Χριστοῦ.

— Ἀπὸ Ὀριγένους τοῦ καὶ Ἀδα-
μαντίου, τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν
ἀπεβάλλοντο. Χριστὸν δὲ κτίσμα, καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἰσηγούμενοι, παρά-
δεισόν τε καὶ οὐρανοὺς, καὶ τὰ ἄλλα
πάντα ἀλληγοροῦντες· Χριστοῦ δὲ τὴν
βασιλείαν πεπαῦσθαι ληροῦντες, καὶ

ὁμοῦ τοὺς ἀγγέλους παυθήσεσθαι. Χρι-
στὸν δὲ σὺν διαβόλῳ βασιλευθησο-
μένῳ. 1068.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ τεσσαρακο-
στῷ πρώτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1199.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 42

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(Συνέχεια τῶν αἰρίσεων).

BIBAION Ε'.

Τμήμα 6'.

ΞΕ'. — Παύλου τοῦ Σχμοσατέως. — ΜΕ'. ἀπὸ
Χριστοῦ αἵρεσις. Οὗτος ἀνύπαρκτον τὸν
Χριστὸν ὀλίγου δεῖν διεβεβαιούτο, λό-
γον προφορικὸν ὄντα σχηματίσας. Ἀπὸ
δὲ Μαρίας καὶ δεῦρο εἶναι προαγγελ-
τικῶς τε περὶ αὐτοῦ ἐν ταῖς θείαις Γρα-
φαῖς εἰρημένα ἔχοντας· μὴ ὄντος δὲ,
ἀλλὰ ἀπὸ Μαρίας καὶ δεῦρο ἀπὸ τῆς
ἐνσάρκου παρουσίας. 12.

ΞΖ'. — Μανιχαῖοι, οἱ καὶ Ἀκουανῖται — ΜΖ'.
ἀπὸ Χριστοῦ. Ἀπὸ τοῦ Μάνη μαθηταὶ
τοῦ Πέρσου. Χριστὸν σχήματι λέγοντες,
ἥλιον σέβοντες καὶ σελήνην. Ἄστροις
τε καὶ δυνάμεσι καὶ δαίμοσιν εὐχόμε-
νοι, ἀρχὰς δύο εἰσάγοντες, πονηράν τε
καὶ ἀγαθὴν, αἰεὶ οὕσας. Χριστὸν δὲ δο-
κῆσαι πεφνηέναι, καὶ δοκῆσαι πεπονθέ-
ναι. Παλαῖαν Διαθήκην βλασφημοῦντες,
καὶ τὸν ἐν αὐτῇ λαλήσαντα Θεόν. Κό-
σμον δὲ οὐ τὸν πάντα, ἀλλὰ μέρος ἐκ
Θεοῦ γεγενῆσθαι ὀρίζονται. 29.

ΞΖ'. — Ἱερακῖται — ΜΖ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Ἀπὸ
Ἱερακος τοῦ Λεοντοπολίτου τῆς Αἰγύ-
πτου, ἐξηγητοῦ τινος σαρκὸς ἀνάστα-
σιν ἀθετοῦντος. Χρῶμενοι Παλαιᾷ καὶ
Νέᾳ Διαθήκῃ, καὶ ἀπαγορεύοντες γάμον
παντελῶς, μονάζοντας τε καὶ παρθέ-
νους δεχόμενοι, καὶ ἐγκρατευομένους
καὶ χήρους. Τὰ δὲ μηδέπω ἐν ἡλικίᾳ

γεγονότα παιδία βασιλείας μὴ μετέχειν,
διὰ τὸ μὴ ἡθληκέναι. 172.

ΞΗ'. — Μελητιανοὶ — ΜΗ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Ἐν
Αἰγύπτῳ σχίσμα ὄντες, ἀλλ' οὐχ αἵρε-
σις, μὴ συνευζάμενοι τοῖς ἐν τῷ διωγ-
μῷ παραπεπτωκόσι· Ἀρειανοῖς δὲ ὕστε-
ρον συνήφθησαν. 184.

ΞΘ'. — Ἀρειανοὶ, οἱ καὶ Ἀρειομανῖται. — ΜΘ'.
ἀπὸ Χριστοῦ. Οἱ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ κτί-
σμα λέγοντες, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
κτίσμα κτίσματος, σάρκα μόνον τὸν Σω-
τῆρα ἀπὸ Μαρίας εἰληφέναι διαβεβαιού-
μενοι, καὶ οὐχὶ ψυχὴν. Ἦν δὲ οὗτος ὁ
Ἀρειος πρεσβύτερος Ἀλεξάνδρου ἐπι-
σκόπου Ἀλεξανδρείας. 201.

BIBAION Γ'.

Τμήμα α'.

Ο'. — Λύδιανοὶ — Ν'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Σχί-
σμα οὐ μὲν τοὶ αἵρεσις ἦσαν. Οὗτοι μὲν
διαγωγὴν καὶ βίον εὖ τεταγμένον ἐκέ-
κτηντο· κατὰ πάντα δὲ τὸν τρόπον
τὴν πίστιν εἶχον, ὥς ἡ καθολικὴ Ἐκ-
κλησία. Μοναστήρια δὲ οἱ πλείους κα-
τῶκουν. Ἐκέχρητο δὲ καὶ ἀποκρύφους
πολλοῖς κατακόρυς. Οὐ συνήγχοντο δὲ
ἡμῖν, ψέγοντες τοὺς παρ' ἡμῖν ἐπισκό-
πους, πλουσίους, καὶ ἄλλους· ἀλλὰ καὶ
διὰ τὸ Πάσχα ποιεῖν ἰδιαζόντως, ὅτε
οἱ Ἰουδαῖοι ποιῶσιν. Εἶχον δὲ καὶ
ἰδιωτικὸν τι καὶ φιλόνοιον, ξηρότατα

τὸ: «κατ' εἰκόνα» ἐρμηνεύοντες. 340.

ΟΑ'. — Φωτεινιανοί — ΝΑ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οὗτος ὁ Φωτεινός, ἀπὸ Σιρμίου ὑπάρχων, ἔτι καὶ δεῦρο περιενόσκει. Ὅς τὰ αὐτὰ Παύλῳ τῷ Σαμοσατεῖ ἐφρόνησε. Κατὰ τι δὲ πρὸς ἐκεῖνον διαφέρονται. Καὶ αὐτοὶ ἀπὸ Μαρίας καὶ δεῦρο τὸν Χριστὸν διαβεβαιοῦνται. 373.

ΟΒ'. — Μαρκελλιανοί. — ΝΒ'. ἀπὸ Χριστοῦ. Ἀπὸ Μαρκέλλου τοῦ ἀπὸ Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας. Οὗτος, ἐν ἀρχῇ παραπλησίως Σαβελλίῳ φρονήσας, διεφημίσθη. Εἰς ἀπολογία δὲ πολλάκις ἐλθὼν, καὶ ἐγγράφως ἀπολογησάμενος, παρὰ πολλῶν τοῖς αὐτοῖς ἐμμένειν κατηγορήθη. Ἴσως δὲ μεταγνοὺς τάχα ἑαυτὸν διωρθώσατο, ἥ οἱ αὐτοῦ μαθηταί. Ὑπὲρ αὐτοῦ γὰρ ἡ ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν ὀρθόδοξοί τινες μέσως ὑπεραπελογοῦντο. 381.

ΟΙ'. — Ἡμιάρειοι — ΝΓ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οἱ Χριστὸν μὲν κτίσμα ἰμολογοῦντες, εἰρωνεῖα δὲ κτίσμα αὐτὸν φάσκοντες, ἀλλ' οὐχ ὡς ἐν τῶν κτισμάτων· ἀλλὰ, φασιν, ὅτι λέγομεν· διὰ δὲ τὸ μὴ πάθος προσάψαι τῷ Πατρὶ διὰ τοῦ γεγεννηκέναι, κτιστὸν αὐτὸν λέγομεν. Ὡσαύτως καὶ περὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, κτίσμα παντελῶς ὀρίζονται, παρεκβάλλοντες ὅτι τὸ ὁμοούσιον, ὁμοιούσιον δὲ θέλουσι λέγειν. Ἄλλοι δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ τὸ ὁμοιούσιον παρεξέβαλον. 400.

ΟΔ'. — Πνευματομάχοι — ΝΔ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οὗτοι περὶ μὲν Χριστοῦ καλῶς ἔχουσι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον βλασφημοῦσι, κτιστὸν αὐτὸ ὀρίζόμενοι, καὶ οὐκ ὄν ἐκ τῆς θεότητος, μᾶλλον δὲ καταχρηστικῶς διὰ ἐνέργειαν κεκτίσθαι, ἁγιαστικὴν αὐτὸ δύναμιν φάσκοντες εἶναι μόνον. 473.

ΟΕ'. — Ἀρειανοί — ΝΕ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οὗτος Ἀέριος ἀπὸ Πόντου ὀρμάται. Ἔτι δὲ δεῦρο περίεστι πειρασμὸς τῷ βίῳ. Πρεσβύτερος οὗτος ἦν τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Εὐσταθίου ἐν Ἀρειανοῖς διαβληθέντος· καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς Ἀέριος οὐ κατεστάθη ἐπίσκοπος, πολλὰ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐδογματίσε, τῇ μὲν πί-

σκει ὢν Ἀρειανὸς τελειότατος, περιττότερον δὲ δογματίζει. Μὴ δεῖν φησι προσφέρειν ὑπὲρ τῶν προκεκοιμημένων. Νηστεύειν δὲ τετράδα καὶ προσάββατον καὶ Τεσσαρακοστὴν καὶ Πάσχα κωλύει· ἀποταξίαν κηρύσσει. Σαρκοφαγίαις δὲ παντοίαις κέχρηται καὶ τρυφαῖς ἀδεῶς. Εἰ δὲ τις τῶν αὐτοῦ βούλοιτο νηστεύειν, μὴ ἐν ἡμέραις τεταγμέναις φησὶν, ἀλλ' ὅτε βούλεται. Οὐ γὰρ εἴ ὑπὸ νόμον. Φάσκει δὲ μηδὲ εἶναι διαφωρώτερον ἐπίσκοπον πρεσβυτέρου. 504.

ΟΖ'. — Ἀνόμοιοι οἱ καὶ Ἀετιανοί. — ΝΖ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Ἀπὸ Ἀετίου τοῦ Κίλικος, διακόνου γενομένου ὑπὸ Γεωργίου τοῦ τῶν Ἀρειανῶν ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρείας, οἱ καὶ Ἀνόμοιοι καλούμενοι, παρὰ δὲ τισι καὶ Εὐνομιανοὶ δι' Εὐνόμιον τινα μαθητὴν Ἀετίου. Παντάπασι δὲ Χριστὸν καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἀπαλλοτριοῦσι Θεοῦ, κτιστὸν αὐτὸν διαβεβαιούμενοι, καὶ οὐδὲ ὁμοίότητά τινα ἔχειν λέγουσιν. Ἐκ συλλογισμῶν γὰρ καὶ Ἀριστοτελικῶν καὶ γεωμετρικῶν τὸν Θεὸν παριστᾶν βούλονται, καὶ Χριστὸν δῆθεν μὴ δύνασθαι εἶναι ἐκ Θεοῦ διὰ τοιούτων. Οἱ δὲ ἀπ' αὐτοῦ Εὐνομιανοὶ καλούμενοι ἀναβαπτίζουσι πάντας τοὺς πρὸς αὐτοὺς ἐρχομένους, οὐ μόνον ὀρθοδόξους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπὸ Ἀρειανῶν, κατὰ κεφαλῆς ἄνω τοὺς πόδας στρέφοντες τῶν βαπτιζομένων, ὡς πολλὸς ἄδεται λόγος. Τὸ δὲ σφαλῆναι ἐν τινι πορνείᾳ ἢ ἐτέρᾳ ἁμαρτίᾳ οὐδὲν εἶναι φασιν· οὐδὲν γὰρ ζητεῖ Θεός, ἀλλὰ τὸ εἶναι ἐν ταύτῃ μόνῃ τῇ αὐτῶν νομιζομένη πίστει. 516.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'.

Τμήμα 6'.

ΟΖ'. — Διμοιρῖται — ΝΖ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Οὐχ ὁμολόγουν τελείαν τὴν ἐνανθρώπησιν Χριστοῦ· τινὲς τούτων ὁμοούσιον τὸ σῶμα τῇ θεότητι ποτε ἐτόλμησαν λέγειν· τινὲς δὲ ποτε ψυχὴν εἰληφέναι αὐτὸν ἡρνοῦντο, τινὲς δὲ διὰ τοῦ λόγου τοῦ,

- α' Ο Λόγος σὰρξ ἐγένετο, ἐπεριδόμε-
νοι ἤρνούντο τὸ ἀπὸ κτιστῆς σαρκός,
τούτέστι Μαρίας τὸ κατὰ σάρκα αὐτὸν
εἰληφέναι· μόνον δὲ φιλονείκως ἔλεγον
τὸν Λόγον σάρκα γεγενῆσθαι· εἰς ὕστερον
δὲ οὐκ οἶδα τί διανοοῦντο εἰληφέναι. 641.
- ΟΗ'. — Ἀντιδικομαριανίται — ΝΗ'. ἀπὸ Χρι-
στοῦ. — Οἱ τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Ἀει-
πάρθενον, μετὰ τὸ τὸν Σωτῆρα γεγεν-
νηκέναι, τῷ Ἰωσήφ συνῆφθαι λέγον-
τες. 700.
- ΟΘ'. — Κολλυριδιανοὶ — ΝΘ'. ἀπὸ Χριστοῦ. —
Οἱ εἰς τὸ ὄνομα τῆς αὐτῆς Μαρίας ἐν
ἡμέρᾳ τινὶ τοῦ ἔτους ἀποτεταγμένη
κολλυρίδα τινὰ προσφέροντες, οἷς ἐπε-
θέμεθα ὄνομα Κολλυριδιανῶν. 740.
- Π'. — Μασσαλιανοὶ — Ξ'. ἀπὸ Χριστοῦ. — Ἐρ-
μηνεύονται εὐχόμενοι. Συνάπτονται δὲ
τούτοις καὶ τῶν ἀπὸ Ἑλλήνων ἐπιτε-
τηδευμένων αἱρέσεων οἱ λεγόμενοι Εὐ-
ρημίται, καὶ Μαρτυριανοὶ, καὶ Σατα-
νιανοί. 756.
- Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου σύντομος ἀληθὴς Λόγος
περὶ πίστεως καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς
Ἐκκλησίας. 773.
- Ἀφήγησις τῶν δοξασιῶν τῶν παλαιῶν φιλοσό-
φων. 778.
- Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἀνακεφα-
λαίωσις τῶν αἱρέσεων. 853.
-
- * Διατριβὴ περὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἐγεννήθη
ὁ Χριστός· λατινιστί. 887.
- * Διατριβὴ περὶ τῶν μετανοούντων, ὅπως τὸ
πάλαι ἐδέχετο αὐτοῦ· ἡ Ἐκκλησία· λατι-
νιστί. 1015.
- * Περὶ χωρεπισκόπων· λατινιστί. 1045.
- * Περὶ παλαιῶν τινων θεσμῶν τῆς Ἐκκλησίας·
λατινιστί. 1071.
- * Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τοὺς δύο τόμους ΜΑ'.
ΜΒ'. λατινιστί. 1113.
- * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ τεσσαρακο-
στῷ δευτέρῳ τόμῳ· λατινιστί. 1127.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 43

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου Ἀγκυ-
ρωτός. Περιοχὴ Λόγου (ἥτοι διατί καλεῖται
Ἀγκυρωτός). 11.
- Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. 237.
- Πρὸς Διόδωρον ἐπίσκοπον Τύρου, περὶ τῶν ΙΒ'.
λίθων τῶν ὄντων ἐν τοῖς στολισμοῖς τοῦ
Ἀαρὼν, βιβλίον. 293.
- * Μετάφρασις παλαιὰ τοῦ βιβλίου περὶ τῶν
ΙΒ'. λίθων τοῦ Ἐπιφανίου· λατινιστί. 305.
- * Πίναξ κατὰ στοιχεῖον, εἰς τὸ περὶ τῶν ΙΒ'.
λίθων· λατινιστί. 365.
- Τεμάχιον εἰς τὸ περὶ τῶν ΙΒ'. λίθων βιβλίον·
λατινιστί. 371.
- Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου περὶ τῶν Ο'. ἐρμηνευτῶν,
καὶ τῶν παρερμηνευσάντων. 373.
- Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον Ἱεροσολύ-
μων· λατινιστί. 379.
- Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἅγιον Ἰερώνυμον· λατ. 391.
- ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ Η ΝΟΘΑ
- Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου περὶ τῶν
προφητῶν, πῶς ἐκοιμήθησαν, καὶ ποῦ κεῖν-
ται. 393.
- Περὶ τῶν ΙΣ'. προφητῶν πόθεν ἦσαν, καὶ ποῦ
ἐτελειώθησαν. 415.
-
- Α'. Ὁμιλία εἰς τὰ Βαῖα. 428.
- Β'. Ὁμιλία τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ. 440.
- Γ'. Ὁμιλία εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ ἀνάστα-
σιν. 465.
- Δ'. Ὁμιλία εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ. 477.
- Ε'. Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον. 485.
- Σ'. Ὁμιλία περὶ Βαῖων. 501.
-
- Περὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν μυστηρίων. 508.

Εἰς τὸν φυσιολόγον τὸν διεξεληθόντα περὶ τῆς
ἐκάστου φύσεως τῶν θηρίων τε καὶ τῶν πε-
τεινῶν. 517.

Περὶ τῆς λειτουργίας τῶν προηγιασμένων τοῦ
ἁγίου Ἐπιφανίου· λατινιστί. 533.

Τεμάχιον ἐκ τῶν ἐξορκισμῶν. 537.

* Χρονολογία περὶ τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώ-
μης· λατινιστί. 539.

Περὶ Φόλλιος φόρου ἐπὶ τῶν ἡμιόνων· λατ. 580.

* Διονυσίου Πεταβίου περὶ τοῦ ἀρχαίου θεσμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας περὶ μετανοίας κατὰ Μ.
Σιμωνίου· λατινιστί. 605.

* Τοῦ αὐτοῦ πραγματεία περὶ τοῦ αὐτοῦ, κατὰ
Κλαυδίου Σαλμασίου· λατινιστί. 631.

* Τεμάχιον ἐκ τῶν Διονυσίου Πεταβίου ἐκκλη-
σιαστικῶν πραγματειῶν· λατινιστί. 653.

* Πίναξ ἀναλυτικός· λατινιστί. 657.

NONNOS ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΗΣ

(; † 440 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ Νόννου Πανοπολίτου· λατι-
νιστί καὶ γαλλιστί. 665.

Νόννου Πανοπολίτου μεταβολὴ τοῦ κατὰ Ἰωάν-
νην ἁγίου Εὐαγγελίου (παράφρασις διὰ ς(ί-
χων). 749.

* Πίναξ λέξεων ἀλφαριθμητικῶς εἰς τὴν Νόννου
παράφρασιν. 921—940.

* Γύμνασμα εἰς τὴν Νόννου παράφρασιν τοῦ
κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου· λατινι-
στί. 942.

* Πίναξ ἐλληνικός ἐν εἰδει λεξικοῦ εἰς τὸ ἀνω-
θεν ἱερὸν γύμνασμα. 1199.

* Πίναξ ὁμοίος· λατινιστί. 1213.

* Νόννου Πανοπολίτου Διονυσιακῶν ἀνάλυσις·
γαλλιστί. 1227.

Ἐκ τῶν Νόννου Διονυσιακῶν. 1232.

Νόννου συλλογὴ καὶ ἐξήγησις τῶν ἱστοριῶν, ὧν
μὲνεται Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός. 1283.

(Ὅρα τόμ. Πατρολογίας 36, εἰς τὰ ἅπαντα Γρηγορίου
τοῦ Ναζιανζηνοῦ).

* Πίναξ τῶν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ τό-
μῳ περιεχομένων· λατινιστί. 1285.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ τόμῳ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΥΣΣΗΣ

(334 — 400 M. X.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΥΣΣΗΣ

ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 44

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σχόλια ἐκ τῆς βιβλιοθήκης Φαβρικίου περὶ
τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης· λατίν. 9.

* Ἐκλογαὶ περὶ τοῦ ἁγ. Γρηγορίου Νύσσης. 45.

* Προοίμιον περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 55.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης
ἀπολογητικὸς πρὸς Πέτρον τὸν ἀδελφόν

(α) Εἰς τόμους τρεῖς (44—46)

αὐτοῦ εἰς τὴν ἐξαήμερον. 61—124.

Περὶ κατασκευῆς ἀνθρώπου εἰς
κεφάλαια λ'. 125—256.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α

Προσφώνησις πρὸς τὸν ἀδελφόν Πέτρον ἐν εἰδει
δώρου. 125.

Α'. Ἐν ᾧ τίς ἐστὶ μερικὴ περὶ τοῦ κόσμου φυ-
σιολογία, καὶ τίς ἀδροτέρα διήγησις περὶ
τῶν προγεγονότων τῆς τοῦ ἀνθρώπου γε-
νήσεως. 128.

- Β'. Διὰ τί μετὰ τὴν κτίσιν τελευταῖος ὁ ἄνθρωπος. 132.
- Γ'. Ὅτι τιμιωτέρα πάσης τῆς φαινομένης κτίσεως ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις. 133.
- Δ'. Ὅτι διὰ πάντων ἐπισημαίνει τὴν ἀρχικὴν ἐξουσίαν ἡ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευή. 136.
- Ε'. Ὅτι ὁμοίωμα τῆς Θείας Βασιλείας ὁ ἄνθρωπος. 137.
- Σ'. Ἐξέτασις τῆς τοῦ νοῦ πρὸς τὴν φύσιν συγγενείας, ἐν ᾗ καὶ ἐκ παρόδου τὸ τῶν Ἀνομοίων διελέγχεται δόγμα. 137.
- Ζ'. Διὰ τί γυμνὸς τῶν ἐκ φύσεως ὅπλων τε καὶ προκαλυμμάτων ὁ ἄνθρωπος. 140.
- Η'. Διὰ τί ὀρθιον τοῦ ἀνθρώπου τὸ σχῆμα, καὶ ὅτι διὰ τὸν λόγον αἱ χεῖρες· ἐν ᾗ τις καὶ περὶ διαφορᾶς ψυχῶν φιλοσοφία. 144.
- Θ'. Ὅτι ὀργανικὸν κατεσκευάσθη τοῦ ἀνθρώπου τὸ σχῆμα πρὸς τὴν τοῦ λόγου χρείαν. 149.
- Ι'. Ὅτι διὰ τῶν αἰσθήσεων ὁ νοῦς ἐνεργεῖ. 153.
- ΙΑ'. Ὅτι ἀθεώρητος ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις. 153.
- ΙΒ'. Ἐξέτασις, ἐν τίνι τὸ ἡγεμονικὸν νομιστέον, ἐν ᾗ καὶ περὶ δακρύων καὶ περὶ γέλωτος φυσιολογία, καὶ θεώρημά τι φυσικὸν περὶ τῆς κατὰ τὴν ὕλην, καὶ τὴν φύσιν, καὶ τὸν νοῦν κοινωνίας. 156.
- ΙΓ'. Περὶ ὕπνου, καὶ χάσματος, καὶ ἐνείρων αἰτιολογία. 165.
- ΙΔ'. Ὅτι οὐκ ἐν μέρει τοῦ σώματος ὁ νοῦς. Ἐν ᾗ καὶ διάκρισις τῶν τε σωματικῶν καὶ ψυχικῶν κινήματων. 173.
- ΙΕ'. Ὅτι κυρίως ψυχὴ, ἡ λογικὴ καὶ ἐστὶ καὶ λέγεται· αἱ δ' ἄλλαι ὁμωνύμως κατονομάζονται. Ἐν ᾗ καὶ τὸ, διὰ παντὸς τοῦ σώματος διήκειν τὴν τοῦ νοῦ δύναμιν, καταληλώς ἐκάστου μέρους προσαπτομένην. 176.
- ΙΣ'. Θεωρία τοῦ θείου ῥητοῦ εἰπόντος «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἡμετέραν». Ἐν ᾗ ἐξετάζεται, τίς ὁ τῆς εἰκόνος λόγος, καὶ εἰ ὁμοιοῦται τῷ μακαρίῳ τε καὶ ἀπαθεῖ τὸ ἐμπαθές καὶ ἐπίκτητον, καὶ πῶς ἐν τῇ εἰκόνι τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ, ἐν τῷ πρωτοτύπῳ τούτων οὐκ ὄντων. 177.
- ΙΖ'. Τί χρὴ λέγειν πρὸς τοὺς ἐπαποροῦντας, εἰ μετὰ τὴν ἁμαρτίαν ἡ παιδοποιία, πῶς ἂν ἐγένοντο αἱ ψυχαί, εἰ ἀναμάρτητοι διέμειναν οἱ ἐξ ἀρχῆς ἄνθρωποι. 188.
- ΙΗ'. Ὅτι τὰ ἄλογα ἐν ἡμῖν πάθη ἐκ τῆς πρὸς τὴν ἄλογον φύσιν συγγενείας τὰς ἀφορμὰς ἔχει. 192.
- ΙΘ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, πάλιν ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει εἶναι τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν διὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ παρὰ δαίσει γεγράφθαι διὰ τούτων τὸν ἄνθρωπον ζῆν. 196.
- Κ'. Τίς ἡ ἐν τῷ Παραδείσῳ ζῶη, καὶ τί τὸ ἀπηγορευμένον ξύλον. 197.
- ΚΑ'. Ὅτι ἡ ἀνάστασις οὐ τοσοῦτον ἐκ τοῦ κηρύγματος τοῦ γραφικοῦ ὅσον ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων ἀκολούθως ἐλπίζεται. 201.
- ΚΒ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας εἰ καλὸν τι καὶ ἀγαθὸν ἡ ἀνάστασις, τί οὐχὶ ἤδη γέγονεν, ἀλλὰ χρόνων τισὶ περιόδοις ἐλπίζεται. 204.
- ΚΙΓ'. Ὅτι ὁ τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως ὁμολογῶν, ἀναγκαίως καὶ περὶ τοῦ τέλους συνθήσεται. 209.
- ΚΔ'. Ἀντίρρησης πρὸς τοὺς λέγοντας, συναθροῖον εἶναι τῷ Θεῷ τὴν ὕλην. 212.
- ΚΕ'. Πῶς ἂν τις καὶ τῶν ἐξωθεν προσαχθεῖη πιστεῦσαι τῇ Γραφῇ περὶ τῆς ἀναστάσεως διδασκούσῃ. 213.
- ΚΣ'. Ὅτι οὐκ ἐξω τοῦ εἰκότος ἡ ἀνάστασις. 224.
- ΚΖ'. Ὅτι δυνατόν ἐστίν, εἰς τὰ τοῦ παντὸς στοιχεῖα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἀναλυθέντος, πάλιν ἐκ τοῦ κοινοῦ ἐκάστῳ τὸ ἴδιον ἀποσωθῆναι. 225.
- ΚΗ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας προῦφεστάναι τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων, ἢ τὸ ἐμπαλιν πρὸ τῶν ψυχῶν διαπεπλάσθαι τὰ σώματα. Ἐν ᾗ τις καὶ ἀνατροπὴ τῆς κατὰ τὰς μετεψυχώσεις μυθοποιίας. 229.
- ΚΘ'. Κατασκευὴ τοῦ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ψυχὴν τε καὶ σώματι τὴν αἰτίαν τῆς ὑπάρξεως εἶναι. 233.
- Λ'. Θεωρία τις ἱατρικωτέρα περὶ τῆς τοῦ σώματος ἡμῶν κατασκευῆς δι' ὀλίγων. 240.
- Λόγος Α'. εἰς τὰ τῆς Γραφῆς ῥήματα· «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ ὁμοίωσιν». 257.
- Λόγος Β'. περὶ τῶν αὐτῶν τῆς Θείας Γραφῆς ῥημάτων. 277.
- Περὶ τοῦ βίου Μωϋσέως, ἢ περὶ τῆς κατ' ἀρετὴν τελειότητος. 297.

Θεωρία εἰς τὸν τοῦ Μωϋσέως βίον. 328.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ψαλμῶν βιβλίον Α'. κε-
φάλαια Θ'. 432.

Β'. βιβλίον εἰς τοὺς ψαλμοὺς κεφ. ΙΓ'. 488.

Εἰς τὸν ζ'. ψαλμὸν περὶ τῆς ὁγδόης. 608.

Ἐξήγησις ἀκριβὴς εἰς τὸν Ἐκκλη-
σιαστικὴν τοῦ Σολομώντος, εἰς
ὁμιλίας Η'. 616.

Α'. Ὁμιλία ἀρήματα Ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ
βασιλέως Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ. Ματαιό-
της ματαιοτήτων κτλ. 616.

Β'. Ὁμιλία α' Εὐαγγ. φησὶν, ὁ Ἐκκλησιαστής. 636.

Γ'. Ὁμιλία εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὴν ἐξομολό-
γησις. 649.

Δ'. Ὁμιλία εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὴν συνέχεια
ἐξομολογήσεως. 664.

Ε'. Ὁμιλία α' Ἐβλεψα γὰρ ἐγὼ φησι, τοῦ
Ἰδεῖν σοφίαν. 680.

Ζ'. Ὁμιλία α' Τοῖς πᾶσιν ὁ χρόνος. 696.

Ζ'. Ὁμιλία α' Καιρὸς τοῦ βαλεῖν καὶ συνάγειν
λίθους. 712.

Η'. Ὁμιλία α' Καιρὸς τοῦ φιλεῖν καὶ μισῆ-
σαι. 733.

Ἐξήγησις ἀκριβὴς εἰς τὰ Ἄσμα-
τα τῶν Ἀσμάτων εἰς ὁμιλίας
ΙΕ' 756—1120.

Προοίμιον πρὸς Ὀλυμπιάδα. 756.

Α'. α' Φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος
αὐτοῦ. 764.

Β'. α' Μέλαινά εἰμι καὶ καλὴ κτλ. 788.

Γ'. Τῇ ἵππῳ ἐν ἄρματι Φαραὼ ὁμοιάσας. 808.

Δ'. α' Ἰδοὺ ἡ καλὴ ἡ πλησίον μου. 829.

Ε'. α' Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου. 857.

Ζ'. α' Ἐπὶ κοίτην μου ἐν νυξὶν ἐζήτησα. 884.

Ζ'. α' Φορεῖον ἐποίησε κτλ. 905.

Η'. α' Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη. 940.

Θ'. α' Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου. 953.

Ι'. α' Ἐξεγέρθητι Βορρᾶ, καὶ ἔρχου Νότε. 980.

ΙΑ'. α' Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου κρούει ἐπὶ τὴν θύ-
ραν. 993.

ΙΒ'. α' Ἀνέστην ἐγὼ ἀνοῖξαι τῷ ἀδελφιδῷ
μου. 1013.

ΙΓ'. α' Ὁρκισα ὑμᾶς θεγατέρες Ἱερουσαλήμ. 1037.

ΙΔ'. α' Σταγόνες αὐτοῦ ὡς φιάλη τοῦ ἀρώμα-
τος. 1061.

ΙΕ'. α' Ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου. 1088.

Λόγος Α'. Εἰς τὴν προσευχήν. (Πάτερ ἡμῶν
κτλ.) 1120.

Λόγος Β'. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 1136.

Λόγος Γ'. Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. 1148.

Λόγος Δ'. Γεννηθήτω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν οὐ-
ρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. 1161.

Λόγος Ε'. Ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, κα-
θὼς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. 1177.

Εἰς τοὺς Μακαρίσμοὺς Λό-
γοι Η'. 1193—1031

Α'. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐ-
τῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 1193.

Β'. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομή-
σουσι τὴν γῆν. 1208.

Γ'. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακλη-
θήσονται. 1220.

Δ'. Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δι-
καιосύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. 1232.

Ε'. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθή-
σονται. 1248.

Ζ'. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται. 1261.

Ζ'. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ
κληθήσονται. 1277.

Η'. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι, ἕνεκεν δικαιο-
σύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν. 1292.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΞΗΓΗΤΙΚΑ

Εἰς τὸ α' Ὅταν ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε
καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτά-
ξαντι αὐτῷ τὰ πάντα. 1304.

Περὶ τοῦ, τί ἐστὶ τὸ, «Κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ
καθ' ὁμοίωσιν». 1328.

* Σημειώσεις διαφορῶν εἰς τὰ βιβλία περὶ τῆς
κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου λατίν. 1345.

* Σημειώσεις εἰς τὸ βιβλίον περὶ τοῦ κατ' εἰ- | * Πίναξ τῶν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ
κόνα Θεοῦ· λατινιστί. 1407. | τόμῳ περιχομένων· λατινιστί. 1411.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 45

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΔΟΓΜΑΤΙΚΑ

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης λόγος κατηχητικὸς ὁ μέγας εἰς κεφάλαια μ'. διηρημένος.	9.
Περὶ τῆς ἐγγαστριμύθου πρὸς Θεοδοσίον ἐπίσκο- πον ἐπιστολή.	108.
Περὶ τοῦ μὴ εἶναι τρεῖς θεοὺς πρὸς Ἀβλάδιον.	116.
Περὶ πίστεως πρὸς Σιμπλίκιον.	136.
Κατὰ εἰμαρμένης.	145.
Πρὸς Ἑλληνας ἐκ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν.	176.
Περὶ ψυχῆς.	188.
Ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Δητόϊον ἐπίσκοπον Μελιτινῆς.	221.
Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Πέτρον ἐπί- σκοπον Σεβαστείας.	237.
Ἐπιστολὴ Πέτρου Σεβαστείας πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Γρηγόριον τὸν Νύσσης.	241.

Πρὸς Εὐνόμιον Ἀντιρρήτικοὶ Λό-
γοι IB'. 244—1131.

Κατὰ Εὐνομίου λόγος Α'. κεφ. μβ'. 244—464.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΛΟΓΟΥ (α)

- α'. Προοίμιον, ὅτι οὐ συμφέρει τοὺς μὴ καταδε-
χομένους τὴν ὠφέλειαν ἐνεργετῆν πειρᾶσθαι.
- β'. Ὅτι δικαίως πρὸς τὴν ἀντιρρήσιν ἤλθομεν,
τοῦ ἀδελφοῦ κατηγορηθέντος ὑπεραλγήσαν-
τες.
- γ'. Ὅτι οὐδὲν μέγα κατὰ τὴν τοῦ λόγου δύ-
ναμιν ἐνιδόντες τῷ βιβλίῳ τοῦ Εὐνομίου,
εἰκότως κατεθάρρησαμεν τὴν ἀντιρρήσιν.
- δ'. Ὅτι πολλῇ ματαιότητι καὶ περιττολογίᾳ

(α) Ὅπως ὑποδείκνυται τῷ φιλομουσῷ ἀναγνώστῃ
τὸ περιεχόμενον τῶν λόγων τούτων, παρελάβομεν τὰ κε-
φάλαια ταῦτα ἐκ τοῦ κειμένου, εὐρισκόμενα ἐν τῇ ἀρχῇ
ἐκαστοῦ λόγου, ἃν καὶ οἱ λόγοι οὐδεμίαν τοιαύτην εἰς
κεφάλαια διαίρεσιν ἔχουσι.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

ἐχρήσατο Εὐνόμιος, μὴ πάνυ σπουδάζων
περὶ τὰ καίρια.

- ε'. Ὅτι οὐ καλῶς ἐποίησεν, Εὐστάθιον τὸν Ἀρ-
μένιον, καὶ Βασίλειον τὸν Γαλάτην, τοὺς ἐπι-
σκόπους, ἐν τοῖς ἰδίοις κωμωδήσας λόγοις.
- ς'. Μνήμη τοῦ προστάτου τῆς ἀσεβείας Ἀετίου
καὶ Εὐνομίου, δι' ὀλίγων, καὶ τὰ γένη καὶ
τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνδρῶν περιέχουσα.
- ζ'. Ὅτι αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ ἐλέγχεται ὁ Εὐνό-
μιος ἀκατηγόρητον τὴν ὁμολογίαν ποιησά-
μενος.
- η'. Ὅτι αἱ λοιδορίαι, αἷς κατὰ τοῦ Βασιλείου
ἐχρήσατο, τούτῳ μᾶλλον ἐκείνῳ πρέπουσαι,
ἐκ τῶν πραγμάτων δείκνυνται.
- θ'. Ὅτι ἐγκαλῶν Βασιλείῳ τὸ μὴ προστῆναι
τοῦ λόγου ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀγώνων, οὐδὲ
αὐτὸς ἐπιδείκνυται ἀλλότριος ὢν τοῦ ἐγ-
κλήματος.
- ι'. Ὅτι ὅσα πάντα ὠνόμασεν αὐτὸν ὕβριστι-
κὰ ῥήματα ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ψευ-
δῆ ἐλέγχεται.
- ια'. Ὅτι ψυχρῶς ἐχρήσατο τῷ κατὰ τὸ ἄθλον
σοφίσματι, δι' οὗ κατασκευάζει, παρ' ἡμῶν
ἐμολογεῖσθαι τὸ κεκρίσθαι αὐτὸν καὶ μὴ
ἀκατηγόρητον τὴν ὁμολογίαν ποιήσασθαι.
- ιβ'. Ὅτι μάτην ἐπονείδίζει τὴν δειλίαν τῷ το-
σαύτῃ ἀνδρίαν ἐπὶ τῶν ἀγώνων πρὸς Βα-
σιλέα τε καὶ ὑπάρχους δείξαντι.
- ιγ'. Μνήμη τῶν δογματικῶς αὐτῷ εἰρημένων,
καὶ κατὰ διαίρεσιν πρὸς τὰ εἰρημένα μάχη.
- ιδ'. Ὅτι κακῶς ἐποίησε μνημονεύων τοῦ σωτη-
ρίου δόγματος, μὴ Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ
ἅγιον Πνεῦμα, καθὼς παραδέδοται, ὀνομά-
ζων, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ὀνόμασι χρῆσάμενος
κατὰ τὸ ἴδιον βούλημα.
- ιε'. Ὅτι κακῶς ἐποίησε μόνην τὴν τοῦ Πατρὸς
οὐσίαν κυριωτάτην εἰπὼν καὶ ἀνωτάτω, κα-

- τασκευάζων κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀκύρως τε εἶναι τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Πνεύματος τὴν οὐσίαν, καὶ κάτω.
- ις'. Ἐξέτασις τοῦ τῆς ὑποταγῆς σημαινομένου, καθ' ἃ λέγει ὑποτετάχθαι τῇ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ οὐσίᾳ τὴν τοῦ Πνεύματος φύσιν, ἐν ᾗ κατεσκευάσθη, ὅτι συντάσσεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, οὐχ ὑποτάσσεται.
- ιζ'. Ἐξέτασις τῶν ἐνεργειῶν, τίνες κατὰ τὴν φύσιν εἰσιν, ἃς ἐπεσθαι οὗτος λέγει τῇ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ οὐσίᾳ.
- ιη'. Ὅτι οὐ κατὰ λόγον ποιεῖ εἰς πλῆθος οὐσιῶν τὸ δόγμα διαμερίζων, οὐδεμίαν ἀποδειξιν τοῦ ταῦτα οὕτως ἔχειν παρεχόμενος.
- ιθ'. Ὅτι ἀπλῆν λέγων τὴν θεϊαν οὐσίαν, μέχρις ὀνόματος συγχωρεῖ τὴν ἀπλότητα.
- κ'. Ὅτι κακῶς ποιεῖ τῆς τοῦ Μονογενοῦς ὑπάρξεως ἐνεργειάν τινα προεπινοῶν, ἀπεργαστικὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ ὑποστάσεως.
- κx'. Ὅτι χαλεπωτέρα τῆς Ἰουδαϊκῆς· πλάνης ἢ τούτων βλασφημία.
- κβ'. Ὅτι οὐ χρὴ τὸ μείζον καὶ τὸ ἔλαττον ἐπὶ τῆς θείας οὐσίας δογματίζειν, ἐν ᾗ καὶ ἐκθεσις τεχνικὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων.
- κγ'. Ὅτι οὐκ ἀμάρτυρός ἐστιν ἡ τῆς πίστεως διδασκαλίᾳ ταῖς γραφικαῖς μαρτυρίαις ἡσφαλισμένη.
- κδ'. Ὅτι ματαιολογεῖ, μεγέθη καὶ διαφορὰς ἔργων καὶ ἐνεργειῶν ἐν τοῖς δόγμασι τῆς εὐσεβείας τεχνολογῶν.
- κε'. Ὅτι ὁ πρεσβύτερον κατὰ τι διαστηματικὸν νόημα τοῦ Υἱοῦ τὸν Πατέρα κατασκευάζων, ἀναγκασθήσεται μὴδὲ τὸν Πατέρα ἀναρχον λέγειν.
- κς'. Ὅτι οὐχ ἀρμόσει καὶ τῇ κτίσει τὸ τοιοῦτον θεώρημα, ὃ ἐπὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς ἐξητάσθη, ὅπερ ἐκεῖνοι βιάζονται, ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν Υἱὸν ἰδίως σὺν τῷ Πατρὶ θεωρεῖσθαι, τὴν δὲ κτίσιν ἀπὸ τινος ὠρισμένου τὴν ἀρχὴν ἐσχηκέναι ὁμολογεῖν.
- κζ'. Ὅτι μάτην ὑπέλαβε τὰς αὐτὰς ἐνεργείας τὰ αὐτὰ ἔργα ποιεῖν, καὶ τὴν παραλλαγὴν τῶν ἔργων παρηλλαγμένως τὰς ἐνεργείας ἐνδείκνυσθαι.
- κη'. Ὅτι μάτην ὑπέλαβεν ἀπαράβατον εἰρμὸν ἐν τῇ τῶν φύσεων συμφωνίᾳ δύνασθαι συστῆναι.
- κθ'. Ὅτι μάτην ᾤθη τὴν ἐν ταῖς ἐνεργείαις ἀμφιβολίαν διαλύειν ἐκ τῶν οὐσιῶν, καὶ τὸ ἔμπαλιν.
- λ'. Ὅτι οὐδεὶς ἐστὶ λόγος θεϊκὸς ὃ τὰ τοιαῦτα ζητεῖν κελεύων, ἐν ᾗ κατεσκευάσθη καὶ τὸ μάταιον τῆς ἐν τούτοις φιλοσοφίας.
- λα'. Ὅτι ἱκανὴ ἐστὶν εἰς γνώσιν τῆς κατὰ τὴν οὐσίαν ταυτότητος ἡ διὰ τῆς προνοίας κατανόησις.
- λβ'. Ὅτι ἀδιανόητος ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰπόντος ἀκολουθεῖν τὸν τρόπον τῆς γεννήσεως τῷ τρόπῳ τῆς ὁμοιότητος.
- λγ'. Ὅτι μάτην ἀπεφάνητο τῇ φυσικῇ τοῦ γεννῶντος ἀξία διαδείκνυσθαι τὸν τῆς γεννήσεως τρόπον.
- λδ'. Μνήμη τῶν ἐπὶ διαβολῇ τοῦ δημοσίου παρ' αὐτοῦ ρηθέντων, καὶ πρὸς τὰ εἰρημνεύονα μάχη.
- λε'. Κατασκευὴ τοῦ πρὸς Μανιχαϊσμόν ῥέπειν τὸ δόγμα τῶν Ἀνομοίων.
- λς'. Μνήμη πάλιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δόγματος ἐν παραδρομῇ.
- λζ'. Συνηγορία τῶν παρὰ τοῦ μακαρίου Βασιλείου ρηθέντων, παρὰ τούτου δὲ διαβαλλομένων, ἐν οἷς φησιν ὁ ἡμέτερος, τὴν Πατρός προσηγορίαν καὶ τὴν τοῦ ἀγεννήτου δύνασθαι τὴν αὐτὴν σημαίνειν διάνοιαν.
- λη'. Μάχη πρὸς τοὺς σοφισματώδεις αὐτοῦ συλλογισμοὺς δι' ἐπιχειρημάτων πλειόνων.
- λθ'. Ἀπόκρισις πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον παρ' αὐτοῦ ἐρώτημα, εἰ δ' ὦν γεννᾶται.
- μ'. Ὅτι ψυχρῶς συστῆναι ἑαυτῷ ἐπεχείρησεν, ἐλεγχθεὶς παρὰ τοῦ μακαρίου Βασιλείου.
- μα'. Ὅτι τὸ ἐπακολουθοῦν οὐ ταύτόν ἐστιν ἐκεῖνο, ᾧ ἐπηκολούθει.
- μβ'. Ἑρμηνεία τῆς τοῦ ἀγεννήτου σημασίας, καὶ τοῦ αἰδίου θεωρίας.

Κατὰ Εὐνομίου Λόγος Β'. κεφ. ιε'. 464—572.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΛΟΓΟΥ

- α'. Ὁ δεύτερος λόγος τὴν σάρκωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ τὴν δοθεῖσαν παρὰ Κυρίου τοῖς μαθηταῖς πίστιν ἐκδιδάσκει, καὶ τοὺς ταύτην ἀνατρέποντας αἵρετικούς, καὶ ἕτερα

- προσεπινοήσαντας ὀνόματα, ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου εἶναι λέγει.
- β'. Εἴτα τὴν αἰδίου Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος διὰ πλειόνων ἐρμηνείαν διέξαισι.
- γ'. Ἐπειτα τὴν τοῦ ἀκατονομάστου τῆς ἁγίας Τριάδος ὀνόματος καὶ τὴν τῶν προσώπων πρὸς ἀλλήλα σχέσιν, ἔτι τε τὸ τῆς οὐσίας ἄγνωστον, καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ συγκατάβασιν, καὶ τὴν ἐκ τῆς Παρθένου γέννησιν, καὶ τὴν δευτέραν αὐτοῦ παρουσίαν, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν τε καὶ ἀνταπόδοσιν.
- δ'. Μετὰ τοῦτο τὴν κατὰ μέρος τοῦ Εὐνομίου περὶ τοῦ ὄντος κενὴν καὶ βλάσφημον ἐκθεσιν πανσόφως διελέγχει.
- ε'. Εἴτα τὸ ἀδιανόητον τῶν τοῦ Εὐνομίου ῥημάτων, τῶν τὴν οὐσίαν τοῦ Πατρὸς μὴ χωρίζεσθαι, ἢ μερίζεσθαι, ἢ ἄλλο τι γίνεσθαι λεγόντων θαυμαστῶς ἀνατρέπει.
- ς'. Εἴθ' οὕτω τὴν τοῦ Υἱοῦ πρὸς τὸν Πατέρα ἐνότητα, καὶ τοῦ Εὐνομίου τὸ τῶν Γραφῶν ἀνόητον καὶ ἀμύητον δείκνυσιν.
- ζ'. Πρὸς τοῦτοις δείκνυσιν, ὅτι οὐ μόνον ἐκ τοῦ Πατρὸς ὁ Μονογενὴς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἀπαθῶς ἐκ Πνεύματος ἁγίου γεννηθεὶς, τὴν οὐσίαν οὐκ ἐμέρισεν. Ἄλλ' οὐδὲ ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις γεννωμένη ἀπὸ τῶν τικτόντων μερίζεται, ἢ σχίζεται· καθὼς ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Ἀβραάμ πανσόφως ἀπεδείχθη.
- η'. Ἐπὶ τοῦτοις τὴν τοῦ Μονογενοῦς, καὶ τὴν τοῦ Πρωτοτόκου ἐρμηνείαν τετράκις παρὰ τοῦ Ἀποστόλου ῥηθείσαν πάνυ ἁρμοδίως διέξαισι.
- θ'. Εἴτα πάλιν τὴν τοῦ Μονογενοῦς γέννησιν, ἑτέρας τε διαφόρους ὑλικὰς τε καὶ αὐλούς γεννήσεις τεχνολογήσας, ἀπαύγασμα δόξης, καὶ οὐ κτίσμα τὸν Υἱὸν μεγαλοπρεπῶς ἀποδείκνυσιν.
- ι'. Ἐπειτα τὴν τοῦ, Κύριος ἐκτισέ με, ῥῆσιν καὶ τὸν περὶ τῆς ἔρχῃς τοῦ Υἱοῦ λόγον, τό τε ἀπατηλὸν τῶν τοῦ Εὐνομίου ῥημάτων, καὶ τὴν τε λέγουσαν ῥῆσιν, Τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω, ποικίλως διεξετάσας, καλῶς διημήνευσεν.
- ια'. Εἴτα τὴν τοῦ Παντοκράτορος ἁξίαν, καὶ τὴν τοῦ Μονογενοῦς αἰδιότητα, καὶ τὸ, Γενόμενος ὑπἡμῶν, διασαφήσας, τὸ τοῦ Εὐνομίου ἀνόη-
- τον ἐν τῷ λέγειν, οὐκ ἐκ τῆς ὑπακοῆς αὐτὸν προσλαβεῖν τὸ εἶναι Υἱόν, δείκνυσιν.
- ιβ'. Εἴθ' οὕτω τὴν τοῦ Μεσίτου ἐρμηνείαν, τοῦ τε ὁμοίου, καὶ ἀγεννήτου, καὶ γεννητοῦ, τὴν τε εἰκόνα, καὶ σφραγίδα τῆς τοῦ Παντοκράτορος ἐνεργείας, καὶ τῶν ἔργων, παγκάλως διέξαισι.
- ιγ'. Μετὰ τοῦτο τὴν Εὐαγγελικὴν διερμηνεύει ῥῆσιν. Ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα. Ἐτι τοῦ μετὰ ψυχῆς καὶ σώματος ἀναληφθέντος ἀνθρώπου παρὰ τοῦ Κυρίου, τὴν τε παράβασιν τοῦ Ἀδάμ, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν διεσαφῆσε.
- ιδ'. Πρὸς τοῦτοις τὴν δόξαν, ἣν ἡ Ἐκκλησία ὅτε Εὐνόμιος περὶ τοῦ ἁγίου ἔχουσι Πνεύματος, διεξέρχεται, καὶ ὅτι οὐ τρεῖς θεοί, ἀλλ' εἷς, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· πρὸς οἷς καὶ διαφόρους ὑποταγὰς ἐκτίθεται. Ἐν οἷς καὶ τὴν παρὰ πάντων πρὸς τὸν Υἱὸν ὑποταγὴν τοῦ Υἱοῦ πρὸς τὸν Πατέρα ταύτην ἀπέδειξεν.
- ιε'. Εἴτα τὸ ἀδιανόητον τοῦ Εὐνομίου πολλῶν ἀποδείξας, ποτὲ μὲν κτιστὸν τὸ ἅγιον λέγοντος Πνεῦμα, καὶ τοῦ Υἱοῦ ἔργον κάλλιστον, ποτὲ δὲ ἀπὸ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ Θεὸν ὁμολογοῦντος, τελειοῖ τὸν λόγον.

Κατὰ Εὐνομίου Λόγος Γ'. κεφ. ζ'. 572—616.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΛΟΓΟΥ

- α'. Ὁ τρίτος οὗτος λόγος τρίτην πτῶσιν τοῦ Εὐνομίου δείκνυσιν, ὡς ἑαυτὸν διελέγχοντα, καὶ ποτὲ μὲν λέγοντα, ὅτι διὰ τὸ γεννηθῆναι κατὰ φύσιν δεῖ Υἱὸν τὸν μονογενῆ ὀνομάζεσθαι, ὡς τῆς ἁγίας Γραφῆς, φησὶν, ἄνωθεν τοῦτο δηλούσης· ποτὲ δὲ, ὅτι διὰ τὸ κτισθῆναι, μηκέτι Υἱόν, ἀλλὰ πείρημα λέγεσθαι.
- β'. Εἴτα πάλιν τὴν τοῦ, Κύριος ἐκτισέ με ῥῆσιν παγκάλως καὶ ἁρμοδίως καὶ ἀκριβῶς διεξετάσας ἐκτίθεται.
- γ'. Ἐπειτα τὴν τοῦ γεννητοῦ καὶ ἀγεννήτου δείκνυσιν.
- δ'. Εἴθ' οὕτω τὴν τοῦ αἰδίου πρὸς τὸν Πατέρα ἐνότητα, ἐν ᾧ φυσιολογία περὶ γεννήσεως οἶνου κτλ.
- ε'. Πρὸς τοῦτοις διέξαισι τὸ ἀκατάληπτον τῆς

θείας ούσίας, και τὸ πρὸς τὴν Σαμαρεΐτιν ῥηθέν· Ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ οὐκ οἰδατε, ἐρμηνεύει.

ζ'. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν τοῦ Υἱοῦ κλήσιν κτλ.

ζ'. Πρὸς οἷς τὰς τοῦ Μονογενοῦς προσηγορίας θεϊκὰς τε καὶ ἀνθρωπίνας διερμηνεύσας, τὸ γεννητὸν καὶ ἀγέννητον διεξέτάσας, τὸν λόγον πληροῖ.

Κατ' Εὐνομίου Λόγος Δ'. κεφ. θ'. 616—677.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ'. ΛΟΓΟΥ

α'. Ὁ τέταρτος λόγος τὴν περὶ τοῦ γεννήματος φυσιολογίαν, καὶ τὴν περὶ τῆς ἀπαθούς γεννήσεως τοῦ Μονογενοῦς, καὶ τὸ, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος», ἔτι τε τὴν ἐκ Παρθένου γέννησιν σαφῶς διερμηνεύει.

β'. Εἴθ' οὕτως τὰ ἀρμόζοντα περὶ τῆς ὑποστάσεως τῆς γῆς ταῦτα περὶ τοῦ Μονογενοῦς τὸν Εὐνόμιον εἰρηκέναι διελέγξας, τρεπτὸν αὐτὸν, καὶ κτιστὸν βουλόμενον δεῖξαι ἀποδείκνυσιν.

γ'. Εἴτα τὸν περὶ τοῦ Πρωτοτόκου λόγον πάλιν ὡς παρὰ τοῦ Ἀποστόλου τετράκις μνημονευθέντα θαυμασιῶς διέξεισιν.

δ'. Μετὰ τούτων πάλιν τὸ ἀπαθὲς τῆς τοῦ Κυρίου γεννήσεως, καὶ τὸ τοῦ Εὐνομίου ἀνόητον, ὡς τὴν γεννηθεῖσαν οὐσίαν τὴν τοῦ Υἱοῦ προσηγορίαν ἔχειν εἰπόντος, πάλιν δὲ ἐπιλαθομένου, καὶ τὴν τοῦ Υἱοῦ πρὸς Πατέρα σχέσιν ἀρνούμενου, ἐν οἷς καὶ τὸ κατὰ Κίρκην καὶ τὸ μανδραγόρου διέξεισι φάρμακον.

ε'. Πάλιν τε τὸν Εὐνόμιον ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἀναγκαζόμενον τῷ ὀρθῷ συνηγοροῦντα δείκνυσι δόγματι, κυριωτάτην καὶ πρώτην, οὐ μόνον τὴν τοῦ Πατρὸς, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ Μονογενοῦς οὐσίαν ὁμολογοῦντα.

ς'. Εἴτα τὸν περὶ τοῦ γεννητοῦ, καὶ ποιήματος, καὶ κτίσματος γυμνάζει λόγον, καὶ τὸ ἀμεσίτευτον, καὶ ἀμέριστον τῆς οὐσίας, καὶ τὴν πρὸς τὸν κτίσαντα καὶ πεποιηκότα σχέσιν ἀσεβῶς παρὰ τε Εὐνομίου καὶ Θεογνώστου λεγόμενα ἀποδείκνυσι.

ζ'. Πρὸς τούτοις τὸ ἀσύγκριτον τῶν μετὰ τὸν Υἱὸν γενομένων, καὶ τὴν κακούργως παρὰ τοῦ Εὐνομίου ἐπινοηθεῖσαν διὰ τῆς τοῦ Μο-

νογενοῦς, καὶ τοῦ Υἱοῦ ὀνομασίας εἰς ἀπάτην τῶν ἀκρωμένων ἐπικεκρυμμένην εἶδωλολατρείαν σαφῶς καὶ ἐντέχνως διελέγχει.

η'. Εἴθ' οὕτως τὴν τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ οὐσίαν ἀπαράλλακτον δείκνυσιν· ἐν ᾧ καὶ πολλὰς παραλλαγὰς καὶ ἁρμονίας ἐκδιδάσκει, τὴν τε μορφήν, καὶ σφραγίδα, καὶ χαρακτῆρα διασαφῶν.

θ'. Ἐπειτα οὐσίαν τε καὶ γέννησιν διασαφήσας, τοῦ Εὐνομίου κενολογίαν καὶ φλυαρίαν κροτάλῳ ἐοικέναι ἀποκαλεῖ. Εἴτα τὰ περὶ τῆς Μονογενοῦς γεννήσεως παρὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ῥηθέντα, ὡς παρὰ Εὐνομίου κακῶς διαβληθέντα, σαφῶς διελέγξας, τὸν λόγον πληροῖ.

Κατὰ Εὐνομίου Λόγος Ε'. κεφ. ε'. 677—708.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ε'. ΛΟΓΟΥ

α'. Ὁ δὲ πέμπτος λόγος τὰ παρὰ τῆς τοῦ ἀποστόλου Πέτρου φωνῆς ῥηθέντα ἐπαγγέλλεται εἰπεῖν, ἀναβάλλεται δέ. Καὶ πρότερον μὲν περὶ τῆς κτίσεως διαλέγεται, ὅτι μηδὲν αὐτῆς ἐστὶ σεβάσιμον, ἀλλ' ἀπαιδεύτω καὶ ἀσθενεῖ διανοίᾳ πλανηθέντες οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς θαυμάσαντες, τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἐθεοποίησαν. Ἐν ᾧ καὶ τὴν Ἥσαίου ῥῆσιν τὸ, «Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος» παγκάλως διηρμήνευσεν.

β'. Εἴτα τὴν Πέτρου διέξεισι ῥῆσιν, «Ὅτι Κύριον καὶ Χριστὸν ὁ Θεὸς αὐτὸν ἐποίησεν». Ἐν ᾧ καὶ τὴν παρ' Εὐνομίου ἀντιῤῥῆσιν, ἣν κατὰ τοῦ ἁγίου Βασιλείου διὰ τὴν τοιαύτην ῥῆσιν ἐποίησατο, τὰς τε λοιδορίας καὶ ὕβρεις ὑφειμένους ἐξέθετο.

γ'. Πρὸς δὲ ἀπάντησις θαυμαστή τις καὶ ξένη καὶ ἀπόδειξις τῆς τοῦ σταυρωθέντος δυνάμεως, καὶ ὅτι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, οὐ τῆς τοῦ Μονογενοῦς παρὰ τοῦ Πατρὸς ἡ ὑποψίς γέγονε. Καὶ ἐρμηνεία τοῦ σταυρικοῦ σχήματος, καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ προσηγορίας, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀνακραθείσης θεότητος τῷ ἀνθρωπίνῳ χαρισθέντα ἀγαθά.

δ'. Εἴτα τὴν Εὐνομίου συκοφαντίαν, ὡς ἀνθρωπον εἰς ἀνθρωπον κεκενώσθαι τὸν Μ. Βασίλειον λέγοντα, ψευδῆ ἀποδείκνυσι, καὶ τὴν τοῦ Μονογενοῦς κένωσιν, ἐπὶ ἀνακλήσει τοῦ

σιότητος, ἔτι τε τῶν οὐρανίων δυνάμεων, τὸ μὴ παρηλλαγμένον τῆς οὐσίας δείξας, ἀλλὰ τὴν τῶν ἀξιωμαίων διαφορὰν, τὸν λόγον πληροῖ.

Κατὰ Εὐνομίου λόγος Η'. κεφ. ε'. 765—890.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Η'. ΛΟΓΟΥ

α'. Ὁ δὲ Η'. λόγος τὴν παρὰ τῶν αἰρετικῶν βλασφημίαν, τῶν ἐξ οὐκ ὄντων τὸν Μονογενῆ λεγόντων, καὶ ὅτι ἦν, ὅτε οὐκ ἦν, πάνυ θαυμαστῶς ἀνατρέπει, καὶ οὐ πρόσφατον, ἀλλ' ἐξ αἰδίου τὸν Υἱὸν ὄντα δείκνυσιν, ἐκ τε τοῦ τῷ Μωϋσεὶ εἰρηκέναι, α' Εγὼ εἰμι ὁ ὢν, τῷ δὲ Μανωῆ, α' Ἰνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ τοῦτο ἐστὶ θαυμαστόν. Πρὸς τοῦτοις καὶ ὁ Δαυὶδ πρὸς τὸν Θεόν φησι. αὖθις δὲ ὁ αὐτὸς εἰ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἡσαίας, α' Εγὼ Θεὸς πρῶτος ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα. Καὶ ὁ Εὐαγγελιστῆς, α' Ἐν ἀρχῇ ἦν, καὶ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν· καὶ μήτε ἀρχὴν, μήτε τέλος ἔχοντα· εἰδωλολάτραις δὲ τοὺς πρόσφατον ἐξ οὐκ ὄντων αὐτὸν λέγοντας ἀποδείκνυσιν. Ἐν οἷς καὶ τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ τὸν χαρκτηῖρα τῆς ὑποστάσεως παγκάλως διερμηνεύει.

β'. Εἴτα τὴν βούλησιν τοῦ Πατρὸς περὶ τῆς τοῦ Υἱοῦ γεννήσεως διεξιὼν, δείκνυσιν τὸ ἀγαθὸν βούλημα ἐξ αἰδίου ὢν, ὅπερ ἐστὶν ὁ Υἱός, τῷ Πατρὶ ἐνυπάρχων, καὶ καθάπερ τῇ φλογὶ ἡ αὐγὴ, καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἡ τοῦ ὁρᾶν ἐνέργεια, συμφυῆς οὕσα τῇ βουλήσει.

γ'. Εἴθ' οὕτως τὰ περὶ τῆς οὐσίας τοῦ Υἱοῦ ὡς προεξετασθέντα παραδραμὼν, τὸ περὶ τῆς γεννήσεως σημαινόμενον διέξεισι, διαφόρους εἰπὼν γεννήσεις ἐξ ὕλης, καὶ τέχνης, καὶ οἰκοδομημάτων, καὶ τῆς ἐκ τῶν ζώων διαδοχῆς, τῶν τε ἐξ ἀπορόοιας, ὡς ἐξ ἡλίου καὶ ἀκτίνος, λαμπάδος καὶ αὐγῆς, ἀρωμάτων καὶ μύρων, καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν ποιότητος, καὶ τὸν ἐκ τοῦ νοῦ λόγον, καὶ τῶν ἀπὸ σήψεως ξύλων, καὶ πυρὸς συμπίλησεως καὶ ἐτέρων μυρίων πανσόφως διελέληθεν.

δ'. Πρὸς τοῦτοις τὰς περὶ Θεοῦ ἐνεργείας ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων δείκνυσιν ὑποδειγμάτων· καὶ

γὰρ, ὁ χεῖρες, καὶ πόδες, καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος, μεθ' ὧν οἱ ἄνθρωποι δημιουργοῦσι, τοῦτο ἀντὶ πάντων ἐπὶ Θεοῦ μόνον τὸ βούλημα ὑπάρχει. Οὕτω δὲ καὶ τὸ περὶ γεννήσεως παρηλλαγμένον τυγχάνει, διὸ καὶ Μονογενὴς προσηγόρευται, διὰ τὸ μηδεμίαν κοινωνίαν ἐτέρας γεννήσεως, ἢ ἔχειν τὴν κτίσιν· ἀλλ' ἀπαύγασμα δόξης, καὶ ὁσμὴ μύρου λεγόμενος, τὸ συντημμένον καὶ συναίδιον τῆς πρὸς τὸν Πατέρα φύσεως δεικνυσιν.

ε'. Εἴτα τὴν τοῦ δημιουργοῦ καὶ Μονογενοῦς ὑπόστασιν οὐκ ἀρχὴν ἔχειν, ὥσπερ καὶ τὰ δημιουργήματα, ὡς ὁ Εὐνόμιός φησιν, ἀλλ' ἀναρχον καὶ αἰδίον, καὶ μηδεμίαν κοινωνίαν, μήτε ἀπὸ τῆς οὐσίας, μήτε ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τὸν Μονογενῆ πρὸς τὴν κτίσιν ἔχοντα, ἀλλ' ἐξ αἰδίου τῷ Πατρὶ συνόντα, καθὼς ἡ Πανάρετος λέγει Σοφία, ἀρχὴν τε καὶ τέλος καὶ μεσότητα χρόνων ὄντα· πολὺ τε περὶ τῆς τοῦ Μονογενοῦς θεότητος καὶ αἰδιότητος, ἔτι τε περὶ ψυχῶν καὶ ἀγγέλων, καὶ ζωῆς καὶ θανάτου εἰπὼν, τὸν λόγον πληροῖ.

Κατὰ Εὐνομίου λόγος Θ'. κεφ. δ'. 801—825.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Θ'. ΛΟΓΟΥ

α'. Ὁ δὲ Θ'. λόγος τὴν Εὐνομίου θεολογίαν μέχρι μὲν τίνος καλῶς ῥηθεῖσαν λέγει. Εἴτ' ἐφεξῆς ἐκ τῶν Φίλωνος λόγων τὸ, ὁ Θεὸς πρὸ τῶν ἄλλων, ὅσα γεννητὰ, διὰ τὴν συγγένειαν τοῦ φρονήματος μετὰ τῶν ἰδίων ἀναμίξας λόγων, προσθεῖς δὲ καὶ τὸ, τῆς ἰδίας κατακρατεῖ δυνάμεως, τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀτοπίας μυσταχθεῖς, θαυμαστῶς ἐξελέγχει.

β'. Εἴτα τὴν τοῦ Υἱοῦ Γέννησιν οὐ κατὰ τὴν Εὐνομίου φωνήν, τότε ἐγέννησε, λέγοντος, ὅτε ἠθέλησεν ὁ Πατήρ, καὶ οὐ πρότερον, ἀλλὰ πάντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν πλήρωμα τὸν Υἱὸν ὄντα, αἰ ἐν τῷ Πατρὶ θεωρεῖσθαι πανσόφως ὑπέδειξεν, αὐτῶν τῶν Εὐνομίου λόγων συνηγορίαν ποιησάμενος τῆς τοιαύτης ἀποδείξεως.

γ'. Καὶ ὅτι κατὰ τὴν κοινὴν καὶ σαρκώδη γέννησιν, ἡ προαιώνιος τοῦ Μονογενοῦς οὐ

τεκμαίρεται, ἀλλ' ἀναρχός ἐστι καὶ ἀτελεύτητος, καὶ οὐ καθὼς Εὐνόμιος ἀνοήτως ἀπὸ τῶν Πλάτωνι περὶ ψυχῆς ῥηθέντων, καὶ τῆς παρ' Ἑβραίοις τοῦ Σαββάτου ἀναπαύσεως ἀναπλάττει, μὴ εἰδὼς τὴν δύναμιν αὐτοῦ.

- δ'. Εἶτα τὴν κατὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου παρὰ τοῦ Εὐνομίου συκοφαντίαν, ὡς ἀγέννητον τὸν Μονογενῆ καλοῦντος ψευδῆ ἀποδείξας, πάλιν περὶ τὸ αἰδῖον καὶ ὄν, καὶ ἀτελεύτητον τῆς τοῦ Μονογενοῦς δημιουργίας τε καὶ φωτὸς καὶ σκότους πανσόφως διεξελθὼν, τὸν λόγον πληροῖ.

Κατὰ Εὐνομίου λόγος Ι'. κεφ. δ'. 825—853.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ι'. ΛΟΓΟΥ

- α'. Ὁ Ι'. δὲ λόγος τὸ ἀνέφικτον καὶ ἀκατάληπτον τῆς τῶν ὄντων εὐρέσεως διεξέρχεται. Ἐν ᾧ καὶ τὰ περὶ τῆς φύσεως καὶ διαπλάσεως τοῦ μύρμηκος παραδόξως ἐκτίθεται, καὶ τὴν εὐαγγελικὴν ῥῆσιν, «Καὶ ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα, καὶ ἡ ὁδός,» τῶν τε θεῶν ὀνομάτων τὰς προσηγορίας καὶ ἐρμηνείας, τὴν τε τῶν υἱῶν Βενιαμὴν ἱστορίαν διέξεισιν.
- β'. Εἶτα τὴν αἰώνιον ζωὴν, τούτέστι τὸν Χριστὸν τοῖς μὴ ὁμολογοῦσι θαυμαστῶς ὑπέδειξε, καὶ θρῆνον αὐτοῖς τὸν ἐπὶ τῷ Ἰεχονία τοῦ Ἱερεμίου ἐξετραγώδησε, πρὸς Μοντανόν καὶ Σαβελλιον οἰκείως ἔχουσι.
- γ'. Ἐπειτα τὸ αἰδῖον τῆς τοῦ Υἱοῦ γεννήσεως, καὶ τὸ ταῦτό τῆς οὐσίας τῷ γεννήσαντι ἀχώριστον δείκνυσι· τὸ δὲ τοῦ Εὐνομίου ἀνόητον τοῖς κατὰ ψαμάθων παίζουσιν ἀπεικάζει νηπίους.
- δ'. Μετὰ τοῦτο τὸν κυρίως ὄντα Υἱόν, καὶ ἐν τοῖς κόλποις ὄντα τοῦ Πατρὸς, ἀπλοῦν τε καὶ ἀσύνθετον, καὶ μὴ κυριευόμενον παρὰ τοῦ Πατρὸς, μήτε δουλεύοντα, τὸν ἡμᾶς τῆς δουλείας ἀπαλλάξαντα, δείκνυσιν. Εἰ καὶ μὴ τοῦτο, οὐκ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ καὶ ὁ Πατὴρ, ὡς ἐν τῷ Υἱῷ ὢν, καὶ ἐν ὢν, δοῦλος ἔσται· ἀπὸ δὲ τοῦ εἶναι ἢ τοῦ ὄντος ἐπωνυμία παρεσχημάτισται. Πάντα δὲ ταῦτα γενναίως καὶ θαυμαστῶς διεξετάσας τὸν λόγον πληροῖ.

Κατὰ Εὐνομίου λόγος ΙΑ'. κεφ. ε'. 853—884.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΙΑ'. ΛΟΓΟΥ

- α'. Ὁ ΙΑ'. λόγος οὐ τῷ Πατρὶ μόνον τοῦ ἀγαθοῦ τὴν ἐπωνυμίαν ὀφείλεσθαι, ὡς φησιν ὁ Εὐνόμιος ἐμιμητῆς Μανιχαίου καὶ Βαρδισάνου, ἀλλὰ καὶ Υἱῷ, τῷ διὰ φιλανθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα τὸν ἄνθρωπον πλάσαντι, καὶ διὰ σταυροῦ καὶ θανάτου ἀναπλάσαντι, ἢ τοῦ ἀγαθοῦ προσηγορία ὀφείλεται, δείκνυσι.
- β'. Καὶ ὅτι οὐ διθεῖα ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ, ὡς Μαρκίων ὁ ὁμόφρων αὐτοῦ οἶεται, πανσόφως ἐκ τῆς εὐαγγελικῆς ῥήσεως τῆς, Διδάσκαλε ἀγαθὲ, λεγούσης, καὶ τῆς τοῦ ἀμπελῶνος παραβολῆς, Ἡσαίου τε καὶ Παύλου ἀποδείκνυσι· καὶ ὅτι οὐ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ὄντος ἢ ἀγαθοῦ, ἢ τὴν τοῦ Πατρὸς ἀλλοτρίωσιν ὁ Υἱὸς ἀρνεῖται, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν γινομένων ἐξουσίαν προσήκειν αὐτῷ φησιν.
- γ'. Εἶτα τὴν τοῦ Εὐνομίου ἀμαθίαν καὶ τὸ ἀσυνάρτητον καὶ γελοῖον τῶν λόγων αὐτοῦ ἐκτίθεται, ἀγγελον τοῦ ὄντος τὸν Υἱόν λέγοντος, καὶ κατώτερον τῆς θείας φύσεως, ὅσον τῶν ἑαυτοῦ ὁ Υἱὸς ὑπερέχει κτισμάτων. Πρὸς δὲ γενναία καὶ σφοδρὰ ἡ ἀντίθεσις, καὶ ὁ ἐλεγχος ἐργιλώτερος, καὶ ὅτι ὁ χρηματίζων τῷ Μωϋσεὶ αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὢν, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, ὃς τῷ Μωϋσεὶ αἰτοῦντι, Εἰ μὴ αὐτὸς συμπορεύῃ ἡμῖν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν εἰρηκεν· ὅτι, Καὶ τοῦτόν σου τὸν λόγον ποιήσω· ὃς καὶ ἄγγελος καλεῖται παρὰ τε Μωϋσέως, καὶ Ἡσαίου· ἐν ᾧ παρήχθη, ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν.
- δ'. Μετὰ τοῦτο τὸ πλῆθος τῆς ἀντιφύσεως δεδιώς, τὰ πολλὰ τοῦ ἀντιπάλου παρέδραμεν, ὡς ἤδη προανατραπέντα. Τὰ δὲ λείποντα διὰ τοὺς οἰομένους κράτιστα εἶναι, διὰ βραχέων ἐπιτεμὼν, τὴν τοῦ Εὐνομίου βλασφημίαν διελέγχει, λέγοντος, ὅπερ ἐπὶ πάσης τῆς κτίσεως ζῶα τε καὶ φυτά εἰσι, πρὸ τῆς ἰδίας γεννήσεως μὴ ὄντα· τοῦτο καὶ τὸν Κύριον εἶναι καὶ ὁμοίως τῆς τῶν βατράχων γενέσεως, φεῦ τῆς βλασφημίας.
- ε'. Πάλιν τε Κύριον αὐτὸν, καὶ Θεὸν καὶ δημιουργὸν πάσης τε νοητῆς καὶ αἰσθητῆς κτίσεως ὁ Εὐνόμιος καλεῖ, παρὰ τοῦ Πατρὸς τὴν δύναμιν τῆς δημιουργίας, καὶ τὴν

ἐπιτροπὴν εἰληφότα, καθάπερ χειροτέχνης παρὰ τοῦ μισθομένου τὴν δημιουργίαν ἐπιτραπείς, ἐπίκτητόν τε καὶ ἔξωθεν τῆς δημιουργίας τὴν δύναμιν εἰληφότα ἐκ τῆς ἀποκληρωθείσης αὐτῷ δυνάμεως κατὰ τὰς ποιὰς τῶν ἀστέρων ἐπιπλοκάς καὶ ἀποστάσεις, τῆς εἰμαρμένης ἐπικλωθούσης τοῖς τιχτομένοις τὰς ἀποκληρώσεις τῶν ἁγίων. Καὶ τὰ πολλὰ παρατρέχων ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ γεγραμμένων, τὴν βλασφημίαν ἐλέγχει· γῆ καὶ ἁγγέλοις ὁμοίως γεγονότα τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων, καὶ μηδὲν τῆς πάντων γενέσεως τὴν τοῦ Μονογενοῦς ἀπάδειν ὑπόστασιν· μήτε θεῖον μυστήριον, μήτε ἔθος, μήτε τινὶ τῶν τῆς θεοσεβείας διδασκάλων πειθόμενον πρὸς τὴν τῆς εὐσεβείας εὔρεσιν, εἰ μὴ Μανιχαῖον, Κόλουθον, Ἀρειον, Ἀέτιον, καὶ τοὺς κατ' αὐτοὺς, λῆρον πάντα τὰ τῶν Χριστιανῶν, καὶ παίγνιον τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἔθνη, καὶ σεβάσματα ἡγούμενον μυστήρια· μηδὲν τῶν Ἑλλήνων διαφέρων, οἱ μέγαν Θεὸν ὑπερέχοντα τῶν ἄλλων ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς ὑπέλαβον δόγματος. Οὕτως οὖν καὶ ὁ νέος οὗτος εἰδωλολάτρης ὁμοίως κηρύσσει καὶ εἰς Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τὸ βάπτισμα γίνεσθαι, μὴ δεδιὼς τὴν ἀρὰν τῶν προσθήκην ἢ ἔλλειψιν ἐν ταῖς θείαις ποιουμένων Γραφαῖς· Ἀντίχριστόν τε τοῦτον ἀποδείκνυς, τὸν λόγον πληροῖ.

Κατὰ Εὐνομίου Λόγος IB'. κεφ. ε'. 884—908.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ IB'. ΛΟΓΟΥ

- α'. Οὗτος δὲ ὁ ιβ'. λόγος τὸν πρὸς τὴν Μαρίαν παρὰ τοῦ Κυρίου ῥηθέντα λόγον, «Μὴ μοῦ ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα,» θαυμαστῶς ἐρμηνεύει.
- β'. Εἶτα τὴν παρὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐλεγχθεῖσαν βλασφημίαν τοῦ Εὐνομίου, εἰς τὴν τοῦ σκότους μοῖραν τὸν Μονογενῆ ἀφορίσαντος Θεόν, καὶ τὴν τοῦ Εὐνομίου ἀπολογίαν ἥτοι ἀνάλυσιν τῆς παρ' αὐτοῦ ῥηθείσης βλασφημίας ἐκθεμένου, πλείονα ἀπὸ τῆς Ἀπολογίας τὴν αὐτοῦ νῦν βλασφημίαν

τῆς προτέρας ἀποδείκνυσιν· ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ ἀπροσίτου καὶ τοῦ ἀληθινοῦ φωτὸς πανσόφως διελήλυθεν.

- γ'. Πρὸς τούτοις τὴν εὐαγγελικὴν ῥῆσιν τὴν, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ τὴν ζωὴν, καὶ τὸ φῶς», καὶ τὸ, «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο», κακῶς ἐπὶ Εὐνομίου· παραδόξως ἡρμηνευσσε, καὶ τὴν βλασφημίαν ἀνεσκεύασε, τὴν τε οἰκονομίαν τοῦ Κυρίου διὰ φιλανθρωπίαν οὐκ ἀδυναμίαν, Πατρός τε συνεργείᾳ γεγεννημένην δείκνυσι.
- δ'. Πρὸς τούτοις δὲ πάλιν τὸν Εὐνόμιον τὴν ἀγεννησίαν ἐκ τῶν ἱερογλυφικῶν γραφῶν, καὶ τῆς Αἰγυπτίων μυθοποιίας καὶ εἰδωλολατρείας μεμαθηκέναι διελέγχει, Ἀνουβιν, καὶ Ὅσιριν καὶ Ἰσιν τῷ τῶν Χριστιανῶν ἐπεισάγοντα δόγματι· καὶ μὴ χάριν τῷ Μονογενεῖ τὸν ἄνθρωπον ἔχειν, ὥς κατ' ἀνάγκην τὰ πάθη δεξάμενον, καὶ μὴ βουλόμενον· καὶ ὥς οὐδὲν τὸ πῦρ τῆς θερμότητος, οὔτε τῆς ῥοῆς τὸ ὕδωρ, ὥς οὐκ εἰς δύναμιν ἐξουσιαστικὴν ἀλλ' εἰς φύσεως ἀνάγκην τὸ γεγονὸς ἀναφέροντα.
- ε'. Εἶτα πάλιν περὶ ἀληθινοῦ καὶ ἀπροσίτου φωτὸς Πατρὸς καὶ Υἱοῦ, ιδιότητός τε καὶ κοινότητος, καὶ οὐσίας διεξελθὼν, περὶ τε γεννητοῦ καὶ ἀγεννήτου, ὥς μηδεμίαν ἐναντιότητα κατὰ τὸ σημαινόμενον ἔχοντος, ἀλλ' ἀντίθεσιν τινὰ καὶ ἀντιδιαστολὴν ἀμεσίτευτον ἀποδείξας, τὸν λόγον πληροῖ.

Κατὰ Εὐνομίου καὶ ἑτερος IB'. 909.
 Ἀντιῤῥητικὸς πρὸς τὰ Ἀπολλιναρίου. 1124.
 Κατὰ Ἀρείου καὶ Σαβελλίου. 1281.
 Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος κατὰ Μακεδονιανῶν τῶν Πνευματομάχων. 1301.

- * Σχόλια εἰς τὸν Κατηχητικόν. λατ. 1335.
 * Σχόλια εἰς τὴν Ἑγγαστρίμυθον· λατίν. 1345.
 * Σχόλια εἰς τοὺς κατὰ Εὐνομίου καὶ Ἀπολλιναρίου λόγους· λατινιστί. 1351.
 * Πίναξ τῶν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ πέμπτῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί. 1355.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ πέμπτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 46

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Περὶ ψυχῆς καὶ Ἀναστάσεως ὁ Λόγος ὁ λεγόμενος τὰ Μακρίνια.	12.	κβ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	232
Περὶ τῶν νηπίων πρὸ ὥρας ἀφαρπαζομένων πρὸς Ἱέριον.	161.	Ἐπιγραφαὶ συγγραμμάτων Γρηγορίου Νύσσης ἀποδιδόμενων καὶ εἰς ἄλλους.	235.
ΔΟΓΜΑΤΙΚΑ ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ			
Ἐκλογαὶ μαρτυριῶν πρὸς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς, μετὰ τινος ἐπεξεργασίας περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος· ὅτι Λόγον, καὶ Πνεῦμα ἔχει ὁ Θεός, κατὰ τὰς Γραφάς· Λόγον ἐνυπόστατον καὶ ζῶντα, καὶ Πνεῦμα ὡσαύτως.	193—256.	Περὶ τοῦ, τί τὸ Χριστιανῶν ὄνομα ἢ ἐπάγγελμα πρὸς Ἀρμόνιον.	237.
α'. Περὶ τοῦ Λόγου.	193.	Περὶ τελειότητος, καὶ ὅποιον χρὴ εἶναι τὸν Χριστιανὸν πρὸς Ὀλύμπιον μοναχόν.	252.
β'. Περὶ τῆς ἐνσάρκου τοῦ Κυρίου παρουσίας.	200.	Περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν σκοποῦ, καὶ τῆς κατ' ἀλήθειαν ἀσκήσεως· καὶ πρὸς τοὺς ἀπαιτήσαντας ἀσκητὰς περὶ τῆς εὐσεβείας σκοποῦ· καὶ τοῦ ὅπως χρὴ συνεῖναι ἀλλήλοις καὶ συναγωνίζεσθαι, ὑποτύψεις.	288.
γ'. Περὶ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ τῆς ἐκ Παρθένου.	208.	Πρὸς τοὺς ἀχθομένους ταῖς ἐπιτιμήσεσι.	308.
δ'. Περὶ θαυμάτων, ὧν ἔμελλε ποιεῖν ἐνανθρωπήσας ὁ Κύριος.	209.	Περὶ παρθενίας ἐπιστολὴ προτρεπτικὴ εἰς τὸν κατ' ἀρετὴν βίον, εἰς κεφ. κδ'.	317—416.
ε'. Περὶ προδοσίας.	212.	Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α	
ς'. Περὶ πάθους.	212.	Προοίμιον.	317.
ζ'. Περὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ τοῦ γενομένου σκότους.	213.	Α'. Ὅτι κρείττων ἐγκωμίων ἢ παρθενία.	320.
η'. Περὶ ἀναστάσεως Χριστοῦ.	216.	Β'. Ὅτι ἴδιον τῆς θείας τε καὶ ἀσωμάτου φύσεως κατόρθωμά ἐστιν ἡ παρθενία.	321.
θ'. Περὶ τῆς ἀναλήψεως.	217.	Γ'. Μνήμη τῶν ἐκ τοῦ γάμου δυσχερῶν, καὶ ἐνδειξις τοῦ τὸν γεγραφότα τὸν λόγον μὴ ἄγαμον εἶναι.	325.
ι'. Περὶ τῆς δόξης τῆς Ἐκκλησίας.	217.	Δ'. Ὅτι πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον ἀτοπα, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ γάμου ἔχει· ἐν ᾧ καὶ οἷος ὁ κατὰ ἀλήθειαν ἀποταξάμενος τῷ βίῳ ἐστίν.	337.
ια'. Περὶ περιτομῆς.	217.	Ε'. Ὅτι προκηεῖσθαι χρὴ τὴν τῆς ψυχῆς ἀπάθειαν τῆς ἐν σώματι καθαρότητος.	348.
ιβ'. Περὶ θυσιῶν.	220.	ς'. Ὅτι Ἠλίας καὶ Ἰωάννης τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου τούτου ἐπεμελήθησαν.	349.
ιγ'. Περὶ τοῦ σαββατίζεσθαι.	221.	Ζ'. Ὅτι τὸν εἰς πολλὰ μεριζόμενον τελειωθῆναι τὴν ψυχὴν ἐδύνατον.	352.
ιδ'. Περὶ τοῦ κατασφραγίζεσθαι.	221.	Η'. Ὅτι οὐδὲ ὁ γάμος τῶν κατεγνωσμένων ἐστίν.	353.
ιε'. Περὶ τοῦ Εὐαγγελίου.	221.		
ισ'. Περὶ τῆς ἀπιστίας τῶν Ἰουδαίων καὶ περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν Ἐκκλησίας.	224.		
ιζ'. Ὅτι πρὸ τῆς τοῦ Κυρίου δευτέρας παρουσίας ἐλεύσεται Ἡλίας.	229.		
ιη'. Ὅτι κληροσόμεθα Χριστιανοί.	229.		
ιθ'. Ὅτι παραχθήσεται Ἠρώδης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ πάντες.	232.		
κ'. Περὶ τοῦ βαπτίσματος.	232.		
κα'. Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον τοῦ Κυρίου καθόδου.	232.		

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

- ΕΥ. Ὅτι δυσμετάθετον ἐπὶ παντός ἡ συνήθεια. 357.
 Ι'. Τί τὸ ἀληθῶς ἐπιθυμητόν. 360.
 ΙΑ'. Πῶς ἂν τις ἐν περινοίᾳ γένοιτο τοῦ ὄντως καλοῦ. 364.
 ΙΒ'. Ὅτι οὐδὲ ἐξ ἀρχῆς, οὐδὲ κατὰ φύσιν συνουσιωμένον, ἀλλ' αὐτεξούσιον ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὸ παθητικόν. 369.
 ΙΓ'. Ὅτι ἡ παρθενία κρείττων τῆς τοῦ θανάτου δυναστείας ἐστίν. 376.
 ΙΔ'. Ὅτι ἡ ἀληθὴς παρθενία ἐν παντὶ ἐπιτηδεύματι θεωρεῖται. 381.
 ΙΕ'. Ὅτι τὸ ὁπωσοῦν ἐξω γενέσθαι τῆς ἀρετῆς τὸν ἴσον κίνδυνον ἔχει. 384.
 ΙΣ'. Ὅτι ἀτελής εἰς τὸ ἀγαθὸν ὁ καὶ ἐπὶ τινι τῶν κατ' ἀρετὴν ἐλλείπων. 385.
 ΙΖ'. Ὅτι χρὴ πάσας τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις πρὸς ἀρετὴν βλέπειν. 388.
 ΙΗ'. Μόνη ἡ ἀρετὴ, καὶ τέλειος, οὐδὲν ὠφελεῖ τῷ ἐν πᾶσι τὴν ἀρετὴν οὐκ ἀσκουμένῳ. 389.
 ΙΘ'. Μνήμη Μαρίας τῆς ἀδελφῆς Ἀαρὼν, ὡς ἀρξαμένης τούτου τοῦ κατορθώματος. 395.
 Κ'. Ὅτι ἀδύνατον ὁμοῦ ταῖς σωματικαῖς ὑπηρετεῖν ἡδοναῖς, καὶ τὴν κατὰ Θεὸν εὐφροσύνην καρποῦσθαι. 397.
 ΚΑ'. Ὅτι χρὴ τὸν ἀκριβῶς ζῆν προελόμενον, πρὸς πᾶν εἶδος σωματικῆς ἡδονῆς ἀλλοτρίως ἔχειν. 400.
 ΚΒ'. Ὅτι οὐ δεῖ πέρα τοῦ δέοντος ἀσκεῖν τὴν ἐγκράτειαν. 404.
 ΚΓ'. Ὅτι ὁμοίως ἐναντιοῦται τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν τελείωσιν, ἢ τε πολυσαρκία καὶ ἡ ἄμετρος κακοπάθεια. 405.
 ΚΔ'. Ὅτι χρὴ τὸν τὴν ἀκρίβειαν τοῦ βίου μαθεῖν βουλόμενον, παρὰ τοῦ κατορθώσαντος διδάσκεσθαι. 409.

Πρὸς τοὺς βραδύνοντας εἰς τὸ Βάπτισμα. 416.

ΛΟΓΟΙ

- Κατὰ τῶν τοκιζόντων. 433.
 Περὶ φιλοπρωχίας καὶ εὐποιίας. Λόγος Α'. 453.
 Περὶ φιλοπρωχίας εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου. α' Ἐρ' ὅσον ἐποίησατε ἐν τούτων, καὶ τὰ ἐξῆς. Λόγος Β'. 472.
 Λόγος εἰς τὸ, α' Ὁ δὲ πορνέων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. 489.

Λόγος πρὸς τοὺς πενθοῦντας ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ παρόντος βίου πρὸς τὸν αἰδίων μεθισταμένοις. 497.

Ἐπιγραφαὶ συγγραμμάτων Γρηγορίου Νύσσης ἀποδιδόμενων καὶ εἰς ἄλλους. 539.

Λόγος κατὰ Μανιχαίων δώδεκα συλλογισμῶν ὅτι τὸ κακόν, φθαρτὸν καὶ γεννητὸν καὶ ἀνύπαρκτον, καὶ ὁ τούτου δὲ πατὴρ διάβολος οὐκ ἀγέννητος. 541.

Λόγος εἰς τὴν ἑαυτοῦ χειροτονίαν. 544.

Λόγος περὶ θεότητος Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. 553.

Λόγος εἰς τὴν ἡμέραν τῶν Φώτων, ἐν ᾗ ἐβαπτίσθη ὁ Κύριος ἡμῶν. 577.

Λόγοι εἰς τὸ ἄγ. Πάσχα Ε'. 600-689

Α'. Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα, καὶ περὶ τῆς τριημέρου προθεσμίας τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως. 600.

Β'. Περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅτι κατὰ μηδὲν ἀλλήλοις ἐναντιωθέντες οἱ εὐαγγελισταί, διαφόρως τὰ συμβεβηκότα τῇ ἀναστάσει τοῦ Ἐμμανουὴλ ἱστορήσαν. 628.

Γ'. Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα, καὶ περὶ τῆς ἀναστάσεως ἑλέχθη τῇ μεγάλῃ Κυριακῇ. 652.

Δ'. Εἰς τὸ ἅγιον καὶ σωτήριον Πάσχα. 681.

Ε'. Εἰς τὴν φωτοφόρον καὶ ἁγίαν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν. 684.

Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀνάληψιν τὴν λεγομένην τῷ ἐπιχωρίῳ τῶν Καππαδόκων εἶθι τὴν Ἐπισωζομένην. 689.

Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἡ τὴν Πεντηκοστήν. 696.

Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα. 701.

Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν μάρτυρα Θεόδωρον. 736.

Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους Τεσσαράκοντα μάρτυρας. Λόγος Α'. 749.

Εἰς τοὺς ἁγίους Τεσσαράκοντα μάρτυρας ἐγκωμιαστικὸς ῥηθεὶς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ. Λόγος Β'. 773.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

(344 — 407. Μ. Χ.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α).

ΤΟΜΟΣ 47 ΜΕΡΟΣ Α'.

(Τόμος Α'. τῶν τοῦ Χρυσοστόμου)

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Προοίμια καὶ πραγματεῖαι διάφοροι περὶ τῆς ἐκδόσεως καὶ τῶν συγγραμμάτων καὶ τοῦ βίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· λατινιστί. I—XL.	σόντα. 277.
* Μαρτυρίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας ἐκ τοῦ ἑγκωμίου εἰς τὸν ἐν ἀγίοις πατέρα ἡμῶν Ἰωάννην ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, τὸν Χρυσοστόμον. XLIII.	Β'. Λόγος τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Θεόδωρον. 309.
* Θεοδώρου ἐπισκόπου Τριμηθούρων περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ἐξορίας καὶ τῶν θλίψεων Ἰωάννου τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου. LI.	Α'. Πρὸς τοὺς πολεμοῦντας τοῖς ἐπὶ τὸ μονάζειν ἐνάγουσιν. 319.
* Βίος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν ἐπιτομῇ. LXXXVII.	Β'. Πρὸς ἄπιστον πατέρα. 331.
* Διάλογος ἱστορικὸς Παλλαδίου ἐπισκόπου Ἐλενουπόλεως, γενόμενος πρὸς Θεόδωρον, διάκονον Ῥώμης περὶ βίου καὶ πολιτείας τοῦ μακαρίου Ἰωάννου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. 1—82.	Γ'. Πρὸς πιστὸν πατέρα. 349.
* Βίος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· λατινιστί. 83.	Σύγκρισις Βασιλικῆς δυναστείας, καὶ πλούτου, καὶ ὑπεροχῆς, πρὸς μοναχὸν συζῶντα τῇ ἀληθεστάτῃ καὶ κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίᾳ. 387.
* Χρονολογικὴ κατάταξις τοῦ βίου, τῶν πράξεων καὶ τῶν συγγραφῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· λατινιστί. 263.	Α'. Λόγος πρὸς Δημήτριον μονάζοντα περὶ κατανύξεως. 393.
	Β'. Λόγος πρὸς Στελέχιον καὶ περὶ κατανύξεως. 414.
	Α'. Λόγος παραινετικὸς πρὸς Σταγείριον ἀσκητὴν δαιμονῶντα. 423.
	Β'. Λόγος πρὸς Σταγείριον, καὶ ὅτι ἡ ἀθυμία χαλεπωτέρα καὶ δαίμονος. 447.
	Γ'. Λόγος πρὸς Σταγείριον περὶ ἀθυμίας. 471.
	Πρὸς τοὺς ἔχοντας παρθένους συνεισάκτους. 496.
	Περὶ τοῦ τὰς κανονικὰς μὴ συνοικεῖν ἀνδράσιν. 513.

ΛΟΓΟΙ

Α'. Λόγος παραινετικὸς εἰς Θεόδωρον ἐκπε-

(α) Εἰς τόμους 43 διηρημένους εἰς 48 ἀπὸ 47-64.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἐκδόμῳ τόμῳ καὶ Α'. Μέρει.

ΤΟΜΟΣ 48 ΜΕΡΟΣ Β'.

(Συνέχεια τοῦ Α'. τόμου).

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Περὶ παρθενίας.	533.
Εἰς νεωτέραν χηρεύσασαν παραινετικῶς.	599.
Πρὸς τὴν αὐτὴν περὶ μονανδρίας.	609.

Περὶ Ἱερωσύνης λόγοι Γ'. 623-692.

Α'. Λόγος 623.

Τάδε ἐνεστὶν ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ.

- α'. Βασίλειος ὁ πάντας τοὺς τοῦ Χρυσοστόμου φίλους ὑπερβαλλόμενος.
 β'. Ἡ ὁμόνοια Βασιλείου καὶ Χρυσοστόμου, καὶ συζητήσεις περὶ πάντων.
 γ'. Ὁ ζυγὸς ἀνισος ἐν τῇ τοῦ μοναστικοῦ βίου μεταδιώξει.
 δ'. Ἡ πρόθεσις περὶ κοινῆς οἰκήσεως ἀμφοτέρων.
 ε'. Αἱ τῆς μητρὸς ἐπιδαι.
 ς'. Ἡ ἀπάτη Χρυσοστόμου, ἣ ἐχρήσατο ἐν τῇ χειροτονίᾳ.
 ζ'. Βασιλείου κατηγορία ἐπεικῆς καὶ ἀφελῆς.
 η'. Χρυσοστόμου ἀπολογία ἀντιληπτική.
 θ'. Ἀπάτης εὐκαίρου μέγα κέρδος. Θέσις καὶ κοινὸς τόπος.

Β'. Λόγος. 631.

Τάδε ἐνεστὶν ἐν τῷ δευτέρῳ λόγῳ.

- α'. Ὅτι μέγιστον ἡ ἱερωσύνη τεκμήριον τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης.
 β'. Ὅτι ἡ ταύτης ὑπηρεσία μείζων ἄλλων.
 γ'. Ὅτι μεγάλης δεῖται ψυχῆς καὶ θαυμαστῆς.
 δ'. Ὅτι πολλῆς τὸ πρᾶγμα δυσκολίας γέμει καὶ κινδύνων.
 ε'. Ὅτι τῆς εἰς τὸν Χριστὸν ἀγάπης ἐνεκεν τὸ πρᾶγμα ἐφύγομεν.
 ς'. Ἀποδείξεις τῆς ἀρετῆς τοῦ Βασιλείου, καὶ τῆς ἀγάπης τῆς σφοδρᾶς.
 ζ'. Ὅτι οὐχ ὑβρίσται βουλόμενοι τοὺς ψηφισαμένους ἐφύγομεν τὴν χειροτονίαν.
 η'. Ὅτι καὶ μέμψεως αὐτοὺς ἀπηλλάξαμεν διὰ τῆς φυγῆς.

Γ'. Λόγος. 639.

Τάδε ἐνεστὶν ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ.

- α'. Ὅτι οἱ ὑπονοήσαντες δι' ἀπόνοιαν παρητῆσθαι ἡμᾶς, τὴν ἑαυτῶν ἐβλαψαν ὑπόληψιν.
 β'. Ὅτι οὐδὲ διὰ κενοδοξίαν ἐφύγομεν.
 γ'. Ὅτι εἰ δόξης ἐπεθυμοῦμεν, ἐλέσθαι μᾶλλον τὸ πρᾶγμα ἐχρῆν.
 δ'. Ὅτι φρικτὸν ἡ ἱερωσύνη, καὶ πολὺ τῆς παλαιᾶς λατρείας ἡ καινὴ φρικωδεστέρα.
 ε'. Ὅτι πολλὴ τῶν ἱερέων ἡ ἐξουσία καὶ τιμή.
 ς'. Ὅτι τῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ μεγίστων δωρεῶν εἰσι διάκονοι.
 ζ'. Ὅτι καὶ Παῦλος περιδεὴς ἦν, πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀρχῆς ἱερῶν.
 η'. Ὅτι πολλάκις ἀμαρτάνειν προάγεται, εἰς τὸ μέσον ἐλθὼν, ἂν μὴ σφόδρα γενναῖος ᾖ.
 θ'. Ὅτι κενοδοξία καὶ τοῖς ταύτης ἀλίσκεται δεινοῖς.
 ι'. Ὅτι οὐχ ἡ ἱερωσύνη τούτων αἰτία, ἀλλ' ἡ ἡμετέρα ῥαθυμία.
 ια'. Ὅτι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς φιλαρχίας ἐκβεβλήσθαι δεῖ ἀπὸ τῆς τοῦ ἱερέως ψυχῆς.

Δ'. Λόγος. 659.

Τάδε ἐνεστὶν ἐν τῷ τετάρτῳ λόγῳ.

- α'. Ὅτι οὐ μόνον οἱ σπουδάζοντες ἐπὶ κληρὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ οἱ δι' ἀνάγκην ὑπομένοντες, ἐν οἷς ἂν ἀμάρτωσι, σφόδρα κολάζονται.
 β'. Ὅτι οἱ χειροτονοῦντες ἀναξίους τῆς αὐτῆς αὐτοῖς εἰσὶν ὑπεύθυνοι τιμωρίας, καὶ ἀγνοῶσι τοὺς χειροτονισμούς.
 γ'. Ὅτι πολλῆς τῆς ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως χρεία τῷ ἱερεῖ.
 δ'. Ὅτι πρὸς τὰς ἀπάντων μάχας καὶ Ἑλλήνων, καὶ Ἰουδαίων καὶ αἵρετικῶν παρασκευάσθαι χρὴ.
 ε'. Ὅτι σφόδρα ἐμπειρον εἶναι δεῖ τῆς διαλεκτικῆς.

- ς'. Ὅτι τῷ μακαρίῳ Παύλῳ μάλιστα τοῦτο κατώρθωτο.
 ζ'. Ὅτι οὐκ ἀπὸ τῶν σημείων μόνον λαμπρὸς ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ λέγειν.
 η'. Ὅτι καὶ ἡμᾶς τοῦτο βούλεται κατορθοῦν.
 θ'. Ὅτι τούτου μὴ παρόντος τῷ ἱερεῖ, πολλὴν ἀνάγκη τοὺς ἀρχομένους ζημίαν ὑφίστασθαι.

Ε'. Λόγος.

671.

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ πέμπτῳ λόγῳ.

- α'. Ὅτι πολλοῦ πόνου καὶ σπουδῆς αἱ ἐν τῷ κοινῷ ὁμιλίαι δέονται.
 β'. Ὅτι τὸν εἰς τοῦτο τεταγμένον καὶ ἐγκωμίων ὑπερορᾶν χρῆ, καὶ δύνασθαι λέγειν.
 γ'. Ὅτι ἂν μὴ ἀμφοτέρω ἔχῃ, ἄχρηστος ἔσται τῷ πλήθει.
 δ'. Ὅτι μάλιστα βασκανίας τοῦτον δεῖ καταφρονεῖν.
 ε'. Ὅτι ὁ λόγους εἰδὼς πλείονος δεῖται σπουδῆς ἢ ὁ ἀμαθής.
 ς'. Ὅτι τῆς ἀλόγου τῶν πολλῶν ψήφου οὔτε πάντῃ καταφρονεῖν, οὔτε πάντῃ φροντίζειν δεῖ.
 ζ'. Ὅτι πρὸς τὸ τῷ Θεῷ ἀρέσκον μόνον δεῖ τοὺς λόγους ρυθμίζειν.
 η'. Ὅτι ὁ μὴ καταφρονῶν ἐπαίνων, πολλὰ ὑποστήσεται δεινά.

ς'. Λόγος.

677.

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ ἕκτῳ λόγῳ.

- α'. Ὅτι καὶ ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἐτέροις ἁμαρτανόντων ὑπόκεινται οἱ ἱερεῖς.
 β'. Ὅτι τῶν μοναζόντων ἀκριβείας δέονται πλείονος.
 γ'. Ὅτι πλείονος εὐκολίας ἀπολαύει ὁ μονάζων παρὰ τὸν ἐκκλησίας προσεστώτα.
 δ'. Ὅτι τῆς οἰκουμένης τὴν προστασίαν ἐμπέπιστευται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἕτερα πράγματα ρικτά.
 ε'. Ὅτι πρὸς πάντα ἐπιτήδειον εἶναι χρῆ τὸν ἱερέα.
 ς'. Οὐχ οὕτω τὸ μονάζειν, ὥς τὸ πλήθους προσεστάναι καλῶς, καρτερίας σημείον.
 ζ'. Ὅτι οὐχ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν, τῷ τε καθ' ἑαυτὸν ὄντι, καὶ τῷ ἐν μέσῳ στρεφόμενῳ, ἢ ἀσκησίς ἐστιν.

η'. Ὅτι εὐκολώτερον τὴν ἀρετὴν οἱ καθ' ἑαυτοὺς ὄντες, ἢ οἱ πολλῶν φροντίζοντες κατορθοῦσιν.

θ'. Ὅτι οὐ χρῆ καταφρονεῖν τῆς τῶν πολλῶν ὑπολήψεως, καὶ ψευδὲς οὔσα τύχη.

ι'. Ὅτι οὐ μέγα σῶσαι ἑαυτόν.

ια'. Ὅτι πολλῷ χαλεπωτέρα μένει τιμωρία τὰ τῶν ἱερέων ἁμαρτήματα, ἢ τὰ τῶν ἰδιωτῶν.

ιβ'. Ἐκ παραδειγμάτων παράστασις καὶ τῆς ἐδύνης, τῆς διὰ τὴν προσδοκίαν τῆς ἱερωσύνης γενομένης, καὶ τοῦ φόβου.

ιγ'. Ὅτι παντὸς πολέμου χαλεπώτερος ὁ τοῦ διαβόλου πρὸς ἡμᾶς.

Ο Μ Ι Α Ι Α Ι

Ὁμιλία πρώτη, ὅτε πρεσβύτερος προεχειρίσθη, εἰς ἑαυτόν, καὶ εἰς τὸν ἐπίσκοπον, καὶ εἰς τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ. 698.

Α'. Περὶ ἀκαταλήπτου, ἀπόντος τοῦ ἐπισκόπου, πρὸς Ἀνομοίους. 701.

Β'. Τοῦ αὐτοῦ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν πρὸς Ἀνομοίους εἰπόντος, εἶτα πρὸς Ἰουδαίους, εἶτα σιγήσαντος διὰ παρουσίαν ἐπισκόπων καὶ μαρτύρων μνήμας πολλῶν γενομένων, νῦν πάλιν πρὸς Ἀνομοίους περὶ ἀκαταλήπτου. 709.

Γ'. Περὶ ἀκαταλήπτου, καὶ ὅτι οὐδὲ ἡ συγκατάθεσις τοῦ Θεοῦ φορητὴ τοῖς Σαραφίμ. 719.

Δ'. Περὶ ἀκαταλήπτου πρὸς τοὺς Ἀνομοίους. 727.

Ε'. Περὶ ἀκαταλήπτου πρὸς τοὺς Ἀνομοίους. 735.

ς'. Εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον γενόμενον ἀπὸ δικολόγου ἐπίσκοπον, καὶ ὅτι τοῦ προνοεῖν τῶν κοινῇ συμφερόντων οὐδὲν ἴσον εἰς εὐδοκίμησιν παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ ὅτι τὸ ῥαθύμως προσιέναι τοῖς θεοῖς μυστηρίοις κόλασιν ἀφόρητον ἔχει, καὶ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ τοῦτο τολμήσωμεν. Ἐλέχθη δὲ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. 747.

ζ'. Πρὸς τοὺς ἀπολειφθέντας τῆς συνάξεως, καὶ τοῦ ὁμοούσιον εἶναι τὸν Υἱὸν τῷ Πατρὶ ἀποδείξας, καὶ ὅτι τὰ ταπεινῶς εἰρη-

τῷ τέλει εἰς πλούσιον καὶ εἰς τὸν Ἀάζα-
ρον. 1043.

Ν Ο Θ Α

Ὅτι οὐ χρὴ εὐτραπελίζειν τὸν ἀσκητήν. 1053.

Περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης. 1059.

Θεοδώρου τοῦ ἐκ πεσόντος ἀντίγραμμά πρὸς τὸν
ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν καὶ οἰκουμενι-
κὸν διδάσκαλον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστο-
μον. 1063.

Περὶ ἱερωσύνης λόγος ἑβδομος. 1067.

Λόγος, ὅτι χρὴ τὸν Χριστοῦ μαθητὴν ἡπιοῦν εἶ-
ναι, καὶ μὴ ταχέως ὀργίζεσθαι. 1069.

Ὁμιλία, ὅτι ἐπίπλαστον σχῆμα καὶ μὴ ἀληθές

φεύγειν χρὴ. 1073.

Λόγος πρὸς Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας καὶ αἵρε-
τικούς· καὶ εἰς τὸ, α' Ἐκλήθη ὁ Ἰησοῦς εἰς
γάμον». 1075.

Λόγος πᾶντι ὠφέλιμος περὶ πίστεως, καὶ εἰς
τὸν περὶ φύσεως νόμον, καὶ περὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος. 1081.

Περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου Τριάδος. 1087.

* Ἐκλογαὶ σημειώσεων διαφόρων Σχολιαστῶν
εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου· λατινιστί. 1097.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τοῖς τόμοις 47
καὶ 48. λατινιστί. 1129.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ τόμῳ καὶ Β'. Μέρει.

ΤΟΜΟΣ 49 ΜΕΡΟΣ Α',

(Τόμος Β'. τῶν τοῦ Χρυσοστόμου).

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ὁμιλίαι εἰς τοὺς Ἀνδριάντας ΚΑ'
λεχθεῖσαι ἐν Ἀντιοχείᾳ. 15-222.

Α'. Ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν Ἀντιοχείᾳ, πρεσβυτέρου
αὐτοῦ ὑπάρχοντος, ἐν τῇ παλαιᾷ Ἐκκλη-
σίᾳ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου· «Οἶνω
ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς
πυκνάς σου ἀσθενείας». 15.

Β'. Περὶ τῆς συμβάσεως συμφορᾶς ἐν τῇ πό-
λει, ἐπὶ τῇ ἀταξίᾳ τῆς καταστροφῆς τῶν
ἀνδριάντων τοῦ Θεοδοσίου τοῦ εὐσεβοῦς
Βασιλέως τοῦ μεγάλου· καὶ εἰς τὸ ῥητὸν
τοῦ Ἀποστόλου· «Τοὺς πλουσίους παράγ-
γελλε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι μὴ ὑψηλοῦρονεῖν»
καὶ κατὰ πλεονεξίας. 33.

Γ'. Εἰς τὴν ἀποδημίαν τοῦ ἐπισκόπου Φλα-
βιανοῦ, ὑπὲρ τῆς πόλεως πρὸς τὸν βασι-
λέα πρεσβευομένου· καὶ τίς ἐστὶν ἡ ἀλη-
θὴς νηστεία, καὶ ὅτι τοῦ φαγεῖν ἀνθρώ-
πινον σῶμα τὸ κατηγορεῖται χεῖρον, καὶ
περὶ τῶν διὰ τὴν στάσιν σφαγέντων, καὶ
πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, ὅτι πολλοὶ τῶν
ἀναιτίων ἐξέλωσαν. 47.

Δ'. Παράκλησις πρὸς τὸν λαὸν περὶ καρτε-
ρίας καὶ ὑπομονῆς ἐκ παραδειγμάτων τοῦ

τε Ἰώβ καὶ τῶν τριῶν παίδων· καὶ περὶ
τῆς τῶν ὀρκῶν ἀποχῆς. 59.

Ε'. Ἐπιπαράκλησις πρὸς τὸν λαὸν περὶ τοῦ
φέρειν γενναίως τὴν ἐπικειμένην ἀπειλὴν,
ἔχοντα παραδείγματα ἐκ τῶν συμβάντων
τῷ τε Ἰώβ καὶ τοῖς Νινευίταις· καὶ ὅτι
οὐ χρὴ δεδιέναι τὸν θάνατον, ἀλλὰ τὴν
ἁμαρτίαν· καὶ τί τὸ κακῶς ἀποθανεῖν·
καὶ περὶ τοῦ μετὰ πάσης σπουδῆς φεύ-
γειν τοὺς ὀρκούς· καὶ εἰς τὸν σεισμόν. 67.

Σ'. Ὅτι χρήσιμος ὁ τῶν ἀρχόντων φόβος, καὶ
διήγησις τῶν κατὰ τὴν ἐξὸν συμβάντων
τοῖς τὴν ἀγγελίαν τῆς στάσεως τῷ Βασι-
λεῖ ἀναφέρουσι, καὶ ὅτι ὁ ἀδίκως τι πά-
σχων καὶ εὐχάριστῶν τῷ συγχωροῦντι Θεῷ,
ἴσος ἐστὶ τοῦ διὰ τὸν Θεὸν τὰ αὐτὰ πά-
σχοντος· καὶ τὰ παραδείγματα πάλιν ἐκ
τῶν τριῶν παίδων καὶ τῆς Βαβυλωνίας
καμίνου, καὶ περὶ τῆς τῶν ὀρκῶν ἀπο-
χῆς. 84.

Ζ'. Ὅτι τὸ τῆς λύπης πάθος καὶ ἁμαρτίας
ἀναίρεσιν μόνον χρήσιμον· καὶ εἰς τὸ, α' Ἐν
ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν· καὶ ὅτι μεγίστης παρακλήσεως

- ὑπόθεσις ἡ τῆς δημιουργίας κατασκευή· ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ, α' Ἀδὰμ, ποῦ εἶναι καὶ περὶ τοῦ μὴ ὁμνύειν. 91.
- Η'. Προτροπὴ εἰς ἀρετὴν καὶ εἰς τὸ, α' Περιεπάτει ὁ Θεὸς τὸ δειλινὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ· καὶ περὶ τοῦ φεύγειν τοὺς ὄρκους. 97.
- Θ'. Ἐπαινος τῶν κατωρθωκότων τὸ μὴ ὁμνύειν· καὶ ὅτι οὐκ ὀφείλει τις διακρίνεσθαι μετὰ ἐστίαςιν ἀκροᾶσθαι θείων λόγων ἐν Ἐκκλησίᾳ· καὶ διὰ τί μετὰ χρόνον πολλὸν ἐδόθησαν αἱ ἄγιοι Γραφαί· καὶ εἰς τὸ, α' Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ· καὶ φυσιολογία κόσμου, καὶ πρὸς τὸ τέλει περὶ τοῦ μὴ ὁμνύειν. 103.
- Ι'. Ἐπαινος τῶν μετὰ τὴν ἐστίαςιν ἀπηντηκότων εἰς τὴν ἀκρόασιν καὶ φυσιολογίαν κόσμου· καὶ κατὰ τῶν θεοποιούντων τὴν κτίσιν· καὶ περὶ τοῦ μὴ ὁμνύειν. 111.
- ΙΑ'. Εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεὸν περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἐκ τῆς στάσεως προσδοκηθέντων κακῶν, καὶ ἀνάμνησις τῶν τότε συμβάντων· ἐτι δὲ καὶ κατὰ τῶν τὸ σῶμα ἡμῶν διαβαλλόντων, καὶ δι' ὅλου περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς· καὶ πρὸς τῷ τέλει περὶ τοῦ κατορθῶσαι τὸ μὴ ὁμνύειν. 119.
- ΙΒ'. Ἐτι εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεὸν περὶ τῆς συγχωρήσεως τῶν ἡμαρτηκότων εἰς τὸν Βασιλέα· καὶ φυσιολογία περὶ τῆς κτίσεως· καὶ ὅτι ποιήσας ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον νόμον φυσικὸν ἐγκατέθηκεν αὐτῷ· καὶ περὶ τοῦ πάσῃ σπουδῇ ἀπέχεσθαι τῶν ὀρκῶν. 127.
- ΙΓ'. Εὐχαριστία ἐτι πρὸς τὸν Θεὸν περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀνάμνησις τῶν διὰ τὴν στάσιν διασυρέντων καὶ τιμωρηθέντων· ὁμοίως δὲ πάλιν ἐξήγησις περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου δημιουργίας· καὶ ὅτι φυσικὸν νόμον ἐδέξατο· καὶ περὶ τοῦ τελείως κατορθῶσαι τὸ μὴ ὁμνύειν. 135.
- ΙΔ'. Τοῦ δήμου παντὸς ἀφεθέντος τῆς ἀγωνίας καὶ θαρσύνσαντος, τινὲς πάλιν τὴν πόλιν ἐτάραξαν φοβεράς πλάττοντες φήμας, καὶ ἠλέγχθησαν· εἰς τοῦτό τε οὖν ἡ ἑμιλία εἴρηται, καὶ εἰς τὴν περὶ τῶν ὀρκῶν παραίνεσιν· διὸ καὶ ἡ κατὰ τὸν Ἰωάνθαν καὶ τὸν Σαοὺλ ἱστορία καὶ τὸν Ἰερθάζε παρήχθη, καὶ ἐδείχθη πόσαι ἐξ ἑνὸς ὀρκου γίνονται ἐπιόρκιαι. 143.
- ΙΕ'. Ἐτι εἰς τὴν συμφορὰν τῆς πόλεως Ἀντιοχείας, καὶ ὅτι χρήσιμον πανταχοῦ φόβος, καὶ ὅτι πένθος γέλωτος λυσιτελέστερον, καὶ εἰς τὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν· α' Ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις· καὶ ὅτι τοῦ φονεύειν τὸ ὀρκίζεин χειρόν. 153.
- ΙΣ'. Φημισθείσης εἰς τὸν ἄρχοντα πραιδάς, καὶ πάντων περὶ φυγῆς βουλευομένων, τοῦ ἄρχοντος εἰσελθόντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ παρακαλέσαντος, ἐλέχθη ἡ παρούσα ἑμιλία· καὶ περὶ τοῦ μὴ ὁμνύειν· καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου, α' Παῦλος δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ. 161.
- ΙΖ'. Εἰς τοὺς ἄρχοντας τοὺς παρὰ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου ἀποσταλέντας, Ἐλέβιχον στρατηλάτην καὶ Καισάριον μάγιστρον, εἰς τὴν τῶν πεπλημμεληκότων ἐξέτασιν διὰ τὴν τῶν ἀνδριάντων καταστροφὴν. 171.
- ΙΗ'. Εἰς τὴν προειρημένην ὑπόθεσιν τῆς στάσεως, περὶ νηστείας, καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου, α' Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε. 179.
- ΙΘ'. Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἐπισωζομένης, πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς χώρας· καὶ περὶ τοῦ μὴ ὁμνύειν. 187.
- Κ'. Ὅτι οὐκ ἀρκεῖ ἡ νηστεία τῆς Τεσσαρακοστῆς πρὸς τὸ δύνασθαι κοινωνεῖν, ἀλλὰ καὶ δεῖ, τῆς κατὰ ψυχὴν ἀρετῆς πρώτης· καὶ πῶς δυνατόν μὴ μνησικακεῖν, καὶ ὅτι πολλὸς τῷ Θεῷ τοῦ νόμου τούτου λόγος, καὶ ὅτι πρὸ τῆς γεέννης τὸ μνησικακεῖν κολάζει τοὺς ἁλόντας· καὶ περὶ τῆς τῶν ὀρκῶν ἀποχῆς, καὶ περὶ τῶν μὴ κατωρθωκότων τὸ μὴ ὁμνύειν. 197.
- ΚΑ'. Εἰς τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ, καὶ εἰς τὴν τοῦ Βασιλέως διαλλαγὴν πρὸς τὴν πόλιν· καὶ πρὸς τοὺς πλημμελήσαντας εἰς τὴν τῶν ἀνδριάντων καταστροφὴν. 211.
- Α'. Κατήχησις πρώτη πρὸς τοὺς μέλλοντας φωτίζεσθαι, καὶ διὰ τὴν λουτρὸν παλιγγενεσίας καὶ οὐκ ἀφέσεως ἁμαρτημάτων λέγεται, καὶ ὅτι ἐπικίνδυνον οὐ τὸ ἐπιόρκεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὁμνύειν, ἅν εὐορκῶμεν. 223.

Β'. Κατήχησις δευτέρα πρὸς τοὺς μέλλοντας φωτίζεσθαι· καὶ περὶ γυναικῶν τῶν ἐν πλέγμασι καὶ χρυσῷ κατακοσμουσῶν ἑαυτάς· καὶ περὶ τῶν κληδονισμοῖς, ἢ περιήπτοις, ἢ ἐπωδαῖς κεχρημένων, ἅπερ ἅπαντα ἀλλότρια χριστιανισμοῦ. 231.

Α'. Ὁμιλία πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι δαίμονες τὰ ἀνθρώπινα διοικοῦσι, καὶ δυσχεραίνουντας ἐπὶ ταῖς τοῦ Θεοῦ κολάσεσι, καὶ σκηνδαλιζομένους ἐπὶ ταῖς τῶν φαύλων εὐημερίαις καὶ δυσπραγαίαις τῶν δικαίων. 241.

Β'. Ὁμιλία πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, τίνος ἔνεκεν οὐκ ἐκ μέσου γέγονεν ὁ διάβολος· καὶ ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς βλάπτει ἢ τούτου πονηρία, εἰάν προσέχωμεν· καὶ περὶ μετανοίας. 257.

Γ'. Ὁμιλία, ὅτι ἐκ ῥαθυμίας ἢ κακίας, καὶ ἀποσπουδῆς ἢ ἀρετῆς, καὶ οὐδὲν οὔτε οἱ ἀνθρώποι πονηροί, οὔτε αὐτὸς ὁ διάβολος τὸν νήφοντα παραβλάψαι δύναται· καὶ ἡ ἀπόδειξις ἄλλοθεν τε πολλαχόθεν, καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὸν Ἀδάμ καὶ τὸν Ἰώβ. 263.

Α'. Λόγος περὶ μετανοίας ἐξ ἀγροῦ αὐτοῦ ἐπανελθόντος. 277.

Β'. Ὁμιλία περὶ μετανοίας, καὶ εἰς τὴν σκυθρωπότητα βασιλέως Ἀγαθῆς, καὶ εἰς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην. 283.

Γ'. Ὁμιλία περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ εἰς τὰς δέκα παρθένους. 291.

Δ'. Περὶ μετανοίας καὶ εὐχῆς. 299.

Ε'. Περὶ νηστείας ὁμιλία, καὶ εἰς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, καὶ Δανιήλ, καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας. Ἐλέχθη δὲ εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων Νηστειῶν. 305.

ΣΤ'. Ὁμιλία περὶ νηστείας λεχθεῖσα τῇ ἑκτῇ ἐβδομάδι τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς. 313.

Ζ'. Ὁμιλία περὶ μετανοίας καὶ κατανύξεως, καὶ ὅτι ταχὺς ὁ Θεὸς εἰς σωτηρίαν καὶ βραδὺς εἰς τιμωρίαν· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς Ῥαβ πάροδος ἱστορία. 323.

Η'. Ὁμιλία περὶ μετανοίας. 335.

Θ'. Ὁμιλία περὶ μετανοίας, καὶ εἰς τοὺς ἀπολειφθέντας ἐν ταῖς συνάξεσιν, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης, καὶ περὶ κρίσεως. 343.

Λόγος πανηγυρικός εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀδελφον μὲν ἔτι τότε οὔσαν, πρὸ δὲ ὀλίγων ἐτῶν γνωρισθεῖσαν παρὰ τινων τῶν ἀπὸ τῆς Δύσεως ἐλθόντων καὶ ἀναγγειλάντων. 351.

Λόγος πρὸς τοὺς ἀπολιμπανομένους τῶν θείων συνάξεων, καὶ εἰς τὸ ἅγιον καὶ σωτήριον βάπτισμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ τῶν ἀναξίως κοινωνούντων, καὶ ὅτι οἱ ἀτέλεστον καταλιμπάνοντες τὴν θείαν λειτουργίαν, καὶ πρὸ τῆς τελευταίας εὐχῆς ἐξερχόμενοι, τὸν Ἰούδαν μιμοῦνται. 363.

Α'. Ὁμιλία εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, καὶ εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ. 373.

Β'. Ὁμιλία εἰς τὸν θεῖον καὶ μυστικὸν δεῖπνον τοῦ Σωτῆρος, καὶ περὶ τῆς τοῦ Ἰούδα προδοσίας, καὶ εἰς τὸ Πάσχα, καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν θείων μυστηρίων, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν. Λεχθεῖσα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πεντάδι. 381.

Ὁμιλία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κοιμητηρίου, καὶ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 393.

Α'. Ὁμιλία εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ εἰς τὸν ληστήν, καὶ περὶ τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας, καὶ περὶ τοῦ συνεχῶς εὐχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν. 399.

Β'. Ὁμιλία εἰς τὸν Σταυρὸν, ἐλέχθη εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευὴν· καὶ εἰς τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ ληστοῦ, καὶ ὅτι χρὴ ἡμᾶς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν εὐχεσθαι. 407.

Τέλος τῶν ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ καὶ Α'. Μέρει.

Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν μεγαλομάρτυρα Δρο-
σίδα, καὶ εἰς τὸ μνημῆσθαι θανάτου. 683.
Ἐγκώμιον εἰς μάρτυρας Αἰγυπτίους. 693.
Εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Φωκᾶν, καὶ κατὰ αἰ-
ρετικῶν, καὶ εἰς τὸν ρμᾶ. ψαλμὸν, αὖθις
μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς
τὸν Θεὸν ἐδεήθην». 699.
Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας τοὺς ἐν ὄλῳ
τῷ κόσμῳ μαρτυρήσαντας. 705.
Ομιλία μετὰ τὸν σεισμόν. 713.
Ομιλία εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα. 715.

ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ

Εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Βάσσου. Ἐλέχθη
εἰς τοὺς φόβους, καὶ εἰς τὸ «Μάθετε ἀπ'
ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρ-
δίᾳ». 719.
Λόγος εἰς Πέτρον τὸν ἀπόστολον, καὶ Ἡλίαν
τὸν προφήτην. 725.
Λόγος εἰς τὸν μακάριον Ἀβραάμ. 737.
Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν πρωτομάρτυρα καὶ
ἀπόστολον Θέκλαν. 745.

Περὶ εἰμαρμένης τε καὶ προνοίας
Λόγοι ἕξ. 749—774.

Α'. 749. Β'. 753. Γ'. 757. Δ'. 759. Ε'. 765.
Σ'. περὶ εἰμαρμένης ἢ κατὰ γαστριμαρ-
γίας. 769.

Α'. Λόγος περὶ προσευχῆς. 775.
Β'. Περὶ προσευχῆς. 779.

Ν Ο Θ Α

Ὁμιλία εἰς τὸν χρηματισμὸν Ζαχαρίου, καὶ εἰς
τὴν σύλληψιν τῆς Ἑλισάβετ. 785.
Ἐγκώμιον εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ. 787.
Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπερενδόξου Δεσποί-
νης ἡμῶν Θεοτόκου. 791.
Ὁμιλία εἰς τὸ, «Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσα-
ρος Αὐγούστου», καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς
ἁγίας Θεοτόκου. 795.
Ὁμιλία εἰς τὸν ἅγ. Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον. 801.
Ὁμιλία εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια. 803.
Ὁμιλία εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ
εἰς τὸν Συμεῶνα. 807.
Ὁμιλία τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ. 811.
Ὁμιλία εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν,
καὶ περὶ τῆς τῶν πρώτων ἀνθρώπων παρα-
βάσεως. 815.
Ὁμιλία εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 821.

* Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν σημειώσεων εἰς τὰ συγγράμ-
ματα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
λατινιστί. 827—842.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τοῖς τόμοις 49
καὶ 50 λατινιστί. 843.

Τέλος τῶν ἐν τῷ πεντηχοστῷ τόμῳ καὶ Β'. Μέρει.

ΤΟΜΟΣ 51 ΜΕΡΟΣ Α'.

(Τόμος Γ'. τῶν τοῦ Χρυσοστόμου).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Προόμιον λατινιστί. 5.
Α'. Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ τὰ μυρία τάλαντα
ὀφείλοντος, καὶ τὰ ἑκατὸν δηνάρια ἀπαι-
τοῦντος, καὶ ὅτι παντὸς ἁμαρτήματος τὸ
μνησικακεῖν χειρόν. 17.
Β'. Εἰς τὸ, «Πάτερ, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω

ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὥς
ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ·» καὶ κατὰ Μαρκιωνι-
στῶν καὶ Μανιχαίων· καὶ ὅτι οὐ χρὴ ἐπι-
πηδᾶν τοῖς κινδύνοις, ἀλλὰ παντὸς θελή-
ματος προτιμᾶν τὸ τοῦ Θεοῦ θέλημα. 31.
Γ'. Περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτεύεσθαι, καὶ εἰς

- τες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον». 241.
- Εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν τὸ λέγον· «Δεῖ δὲ καὶ αἱρέσεις εἶναι ἐν ὑμῖν, ἵνα οἱ δοκιμοὶ φανεροὶ γένωνται». 251.
- Περὶ ἐλεημοσύνης, ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ παριέναι αὐτὸν χειμῶνος ὥρα, καὶ ἰδεῖν τοὺς πένητας καὶ πτωχοὺς ἀνεπιμελήτους ἐρριμμένους κατὰ τὴν ἀγοράν. 261.
- — —
- Α'. Εἰς τὴν ἀποστολικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν, «Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· καὶ εἰς τὸ, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ περὶ ἐλεημοσύνης. 271.
- Β'. Εἰς τὴν ἀποστολικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν, «Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον», καὶ πρὸς Μανιχαίους, καὶ πάντας τοὺς διαβάλλοντας τὴν Παλαιὰν καὶ διαιροῦντας αὐτὴν ἀπὸ τῆς Καινῆς, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης. 281.
- Γ'. Πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν ῥῆσιν· καὶ διὰ τί κοινῇ πάντες ἀπολαμβάνουσι τὰ ἀγαθὰ καὶ περὶ ἐλεημοσύνης. 289.
- — —
- Εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν, «Ὁφελον ἀνέχεσθαι μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ». 301.
- Πρὸς τοὺς οὐκ εἰς δέον χρωμένους τῷ ἀποστολικῷ ῥητῷ τῷ λέγοντι, «Εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ Χριστὸς καταγγέλλεται», καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης. 311.
- Εἰς τὸ, «Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἐλάττων ἐτῶν ἐξήκοντα γεγονυῖα»· καὶ περὶ παίδων ἀνατροφῆς, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης. 321.
- Εἰς τὸν Ἥλιαν, καὶ εἰς τὴν χήραν, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης. 337.
- Περὶ τῆς τῶν μελλόντων ἀπολαύσεως, καὶ τῆς τῶν παρόντων εὐτελείας. 347.
- Περὶ τοῦ μὴ δημοσιεύειν τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀδελφῶν, μηδὲ κατεύχεσθαι τῶν ἐχθρῶν. 353.
- Περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν τινὰς ἑαυτῶν, μηδὲ κατεύχεσθαι τῶν ἐχθρῶν, μηδὲ ἀπαγορεύειν ἐν τῷ μὴ λαμβάνειν αἰτοῦντας· καὶ πρὸς ἄνδρας περὶ τῆς πρὸς τὰς γυναῖκας εἰρήνης. 363.
- Τῇ προτέρᾳ συνάξει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ καινῇ συναχθεὶς μετὰ τοῦ ἐπισκόπου, ταύτην ἐν τῇ παλαιᾷ εἶπεν εἰς τὴν περικοπὴν τοῦ Ἀποστόλου· «Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην· καὶ δείκνυσιν, ὅτι οὐκ ἀντίστασις ἦν, ἀλλ' οἰκονομία τὰ γινόμενα. 371.

Τέλος τῶν ἐν τῷ πεντηχοστῷ πρώτῳ τόμῳ καὶ Α'. Μέρει.

ΤΟΜΟΣ 52 ΜΕΡΟΣ Β'.

(Συνέχεια τοῦ Γ'. τόμου).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ὁμιλίαι ἀφορῶσαι τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ταραχὰς καὶ τὰς δύο αὐτοῦ ἐξορίας. 391-528
- Α'. Ὁμιλία εἰς Εὐτρόπιον Εὐνοῦχον Πατρικίον καὶ Ὑπατον. 391.
- Β'. Ὁμιλία ὅτε τῆς Ἐκκλησίας ἐξω ἐύρεθεις Εὐτρόπιος ἀπεσπάρθη, καὶ περὶ παραδείσου καὶ Γραφῶν, καὶ εἰς τὸ, «Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου». 395.
- Γ'. Ὁμιλία ὅτε Σατορνῖνος καὶ Αὐρηλιανὸς ἐξωρίσθησαν, καὶ Γαῖνᾶς ἐξῆλθε τῆς πόλεως· καὶ περὶ φιλαργυρίας. 413.
- Δ'. Ὁμιλία ὅτε ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀσίας ἐκ τῆς ἐξορίας· λατινιστὴ. 421.
- Ε'. Περὶ ἀνακλήσεως Σευηριανοῦ· λατίν. 423.
- Σ'. Ὁμιλία Σευηριανοῦ περὶ εἰρήνης· λατ. 425.

Δ.

Δαυνίλῳ πρεσβυτέρῳ ΡΗΘ'. (περὶ ὑπομονῆς καὶ τῆς εἰς Θεὸν εὐχαριστίας).

Διογένει· Ν'. ΝΑ'. ΡΑΔ'. ΡΜΑ'. (διηγηματικαὶ, καὶ φιλικαὶ μετ' εὐχαριστήσεως καὶ παραινέσεως).

Δόμνῳ ἐπισκόπῳ ΚΖ'. (φιλικὴ μετ' εὐχαριστήσεως).

Ε.

Ἑλλαδίῳ ἐπισκόπῳ ΡΟΒ'. (φιλική).

Ἑορτίῳ ἐπισκόπῳ Δ'. (φιλικὴ μετὰ ἀφηγήσεως).

Ἑλπιδίῳ ἐπισκόπῳ ΚΕ'. ΡΙΑ'. ΡΑΑ'. ΡΑΗ'. ΡΜΒ'. ΣΑ'. (φιλική, παραμυθητικὴ, διηγηματικὴ, αἰτιολογικὴ, φιλική, συστατικὴ).

Ἑπισκόποις· ΡΝΒ'. ΡΝΓ'. ΡΝΔ'. ΡΠΑ'. (περὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας ταραχῶν μετὰ ἀφηγήσεως).

Ἑπισκόποις, ἐλθοῦσιν ἀπὸ τῆς Δύσεως· ΡΝΖ'. ΡΝΗ'. ΡΝΘ'. (περὶ τῶν αὐτῶν).

Ἑπισκόπῳ, ἀπὸ Δύσεως ἐλθόντι· ΡΞ'. (περὶ τῶν αὐτῶν).

Ἑπισκόποις, ἐλθοῦσι μετὰ τῶν ἀπὸ τῆς Δύσεως ἐλθόντων ἐπισκόπων· ΡΞΕ'. ΡΞΖ'. ΡΞΖ'. (εὐχαριστήριοι).

Ἑρκουλίῳ· ΣΑ'. (φιλικὴ ἐπὶ προφάσει).

Εὐθηρίῳ· ΡΟΓ'. (φιλικὴ μετ' ἀφηγήσεως).

Εὐθελίῳ· ΔΒ'. ΡΟΗ'. (φιλικὴ μετὰ παραμυθίας).

Εὐθυμίῳ πρεσβυτέρῳ· ΣΙΗ'. (παραμυθητικὴ).

Εὐλαγίῳ ἐπισκόπῳ· ΠΖ'. (φιλικὴ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας).

Ἑπισκόποις καὶ πρεσβυτέροις καὶ διακόνους τοῖς ἐν Χαλκιδόνι ἐγκεκλεισμένοις· ΡΟΔ'. (παραμυθητικὴ).

Ἑπισκόποις καὶ πρεσβυτέροις τοῖς ἐν φυλακῇ· ΡΙΗ'. (παραμυθητικὴ).

Η.

Ἡσυχίῳ· ΚΔ'. ΟΔ'. ΡΟΖ'. ΡΗΗ'. ΣΚΓ'. (φιλικὴ καὶ μετὰ πόθου).

Ἡσυχίῳ ἐπισκόπῳ Σαλώνων· ΡΠΓ'. (προτρεπτικὴ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας).

Θ.

Θεοδώρῳ· ΡΙΖ'. ΡΚ'. (παραμυθητικαὶ μετὰ περιγραφῆς τῶν παθημάτων).

Θεοδώρῳ Κονσουλάρειῳ Συρίας· ΡΛΘ'. (παρακλητικὴ μετὰ φιλίας).

Θεοδώρῳ ἐπισκόπῳ· ΡΙΒ'. (φιλικὴ μετ' ἐπαίνου καὶ εὐχαριστήσεως).

Θεοδώρῳ ἱατρῷ ΣΚΗ'. (φιλικὴ ἐπὶ προφάσει).

Θεοδώρῳ· ΣΙ'. (καθαπτικὴ μετὰ προτροπῆς).

Θεοδοσίῳ ἀπὸ δουκῶν· ΝΗ'. (φιλική).

Θεοδοσίῳ, ἐπισκόπῳ Σκυθοπόλεως· ΠΘ'. (φιλικὴ μετὰ προτροπῆς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας).

Θεοδότῳ διακόνῳ· ΜΑ'. ΝΘ'. ΕΖ'. ΕΗ'. ΡΑΕ'. ΡΑΖ'. ΡΜ'. (φιλικαὶ μετὰ αἰτιάσεως καὶ ἀφηγήσεως).

Θεοδότῳ ἀναγνώστῃ· ΡΒ'. ΡΑΖ'. (παραμυθητικαὶ μετὰ πόθου).

Θεοδότῳ ἀπὸ Κονσουλάρων· ΕΑ'. ΡΜΑ'. (περὶ τῆς κατὰ Θεὸν ἀρετῆς μετ' ἐπαίνου καὶ παραινέσεως).

Θεοδότῳ, Νικολάῳ, Χαιρέῳ πρεσβυτέροις καὶ μονάζουσι· ΡΜΖ'. (ἀφηγηματικὴ τῶν δεινῶν ἐξ ἀσθενείας μετὰ πόθου).

Θεοδούλῳ διακόνῳ· ΣΖ'. (προτρεπτικὴ).

Θεοφίλῳ πρεσβυτέρῳ· ΡΙΕ'. ΡΙΘ'. ΣΙΒ'. (παραμυθητικαὶ μετὰ ἀφηγήσεως καὶ εὐχαριστίας).

Ι.

Ἰωάννῃ, ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων· ΠΗ'. (φιλικὴ μετὰ ἀφηγήσεως).

Ἰταλικῇ· ΡΟ'. (περὶ γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς ἐπὶ τὸ συντελεῖν ἀμφοτέρους εἰς καλὸν, δυνατὸν εἶναι).

Ἰουλιανῇ, καὶ ταῖς σὺν αὐτῇ· ΡΞΘ'. (παραμυθητικὴ).

Κ.

Κλαυδιανῷ· ΡΗΕ'. (ὑπομνηστικὴ φιλίας).

Καλλιστράτῳ, ἐπισκόπῳ Ἰσαυρίας· Σ'. (φιλική).

Κανδιδιανῷ· ΜΒ'. (φιλικὴ μετὰ πόθου).

Καρτερίῳ· ΠΙ'. ΔΔ'. ΣΚΖ'. ΣΔΒ'. (παραμυθητικαὶ μετὰ πόθου καὶ ἀφηγήσεως).

Καρτερίῳ ἡγεμόνι· ΣΑΖ'. (διηγηματικὴ μετ' εὐχαριστήσεως).

Κάστω, καὶ λοιποῖς πρεσβυτέροις Ἀντιοχείας· ΚΒ'. ΕΒ'. ΕΖ'. ΡΖ'. ΡΛ'. ΣΚΒ'. (φιλικαὶ, συστατικαὶ, καὶ προτρεπτικαὶ εἰς ὑπομονήν).

Κυθηρίῳ· ΠΒ'. (φιλική).

Κυριακῷ, Δημητρίῳ, Παλλαδίῳ, Εὐλυσίῳ, ἐπισκόποις· ΡΜΗ'. (ἐπαινετικὴ ὑπὲρ τῶν τῆς Ἐκκλησίας μόχθων).

Κυριακῷ πρεσβυτέρῳ· ΣΜΑ'.

Τραγκυλίνω· ΞΓ'. (περὶ ἀγάπης καὶ εὐλικρινοῦς
φιλίας).

Υ.

Ὑμνητίω ἀρχιάτρω· ΛΗ'. ΠΑ'. (ἀφηγηματικαὶ
τῆς ἀσθενείας, καὶ εὐχαριστήριοι).

Ἰππατίω πρεσβυτέρω· ΙΖ'. ΡΠ'. (παραμυθητικαὶ
μετ' ἐπαίνου).

Φ.

Φαυστίνω· ΠΔ'. (διηγηματική).

Φιλίππω πρεσβυτέρω· ΣΙΓ'. (φιλικὴ μετ' ἐλπί-
δος ἀγαθῆς).

Φιρμίνω· Π'. (φιλικὴ μετὰ διηγέσεως).

Φοινίκη. Πρὸς τοὺς ἐν Φοινίκῃ πρεσβυτέρους καὶ
μονάζοντας, τοὺς κατηχοῦντας τοὺς Ἑλ-
ληνας· ΡΚΓ'. (παραμυθητικὴ καὶ διὰ πα-
ραδειγμάτων ἐνθαβρυντική).

Χ.

Χαλκιδίᾳ· ΑΘ'. ΟΣ'. ΙΗ'. ΡΕ'. (ἐπαινετικὴ, αἰ-
τιολογικὴ, εὐχαριστήριος, καὶ παραμυθη-
τικὴ).

Χαλκιδίᾳ καὶ Ἀσυγκριτίᾳ· ΑΘ'. Ξ'. ΣΜΒ'. (πα-
ραμυθητικαὶ μετ' εὐχαριστήσεως καὶ ἐπαί-
νου).

Χρωματίω, ἐπισκόπῳ Ἀκυληῆας· ΡΝΕ'. (εὐχα-
ριστήριος μετὰ φιλικῆς παρακλήσεως).

Τεμάχιον ἐπιστολῆς πρὸς Καισάριον. 755.
Ἐπιστολαὶ Χρυσοστόμου τῇ βασιλίδι Εὐδοξίᾳ
καὶ Καίσαρίῳ μὴ περιεχόμεναι ἐν τῇ σει-
ρᾷ τῶν ἐπιστολῶν, ἀλλ' ἐν τῷ τόμῳ 64
σελ. 493.

Ἐγκώμιον εἰς Διόδωρον ἐπίσκοπον, τὸν προλα-
βόντα καὶ ἐγκωμιάσαντα αὐτόν. 761.

Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα λόγος. 765.

Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. 773.

Ν Ο Θ Α

α'. Ὀμιλία εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν. 791.

β'. Εἰς τὴν Ἀνάληψιν. 793.

γ'. Εἰς τὴν Ἀνάληψιν. 797.

δ'. Εἰς τὴν Ἀνάληψιν. 799.

ε'. Εἰς τὴν Ἀνάληψιν. 801.

α'. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν. 803.

β'. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν. 807.

γ'. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν. 809.

Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 813.

Εἰς μνήμην μαρτύρων, καὶ ὅτι ποιμὴν καὶ πρό-
βατον ὁ Χριστὸς ὀνομάζεται, καὶ εἰς τὸ
καταπέτασμα, καὶ εἰς τὸ ἱλαστήριον. 827.

Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ
Σταυροῦ, τῇ μέσῃ ἐβδομάδι τῶν νη-
στειῶν. 835.

Λόγος περὶ τοῦ μὴ ἐπαισχύνεσθαι ὁμολογεῖν
τὸν τίμιον Σταυρόν, καὶ ὡς δι' αὐτοῦ ἔσω-
σεν ἡμᾶς ὁ Χριστὸς, καὶ δεῖ ἐν αὐτῷ κρυ-
ψᾶσθαι, καὶ περὶ ἀρετῆς, καὶ ὅπως ἐφίεται
τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, καὶ περὶ ἐλεη-
μοσύνης. 840.

* Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν σημειώσεων εἰς τὸν Γ'.
τόμον τῶν ἀπάντων τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου· λατινιστί. 845—860.

* Πίναξ τῶν ἐν τοῖς δυοῖν τόμοις 51 καὶ 52
περιεχομένων· λατινιστί. 861.

Τέλος τῶν ἐν τῷ πεντηκοστῷ δευτέρῳ τόμῳ καὶ Β'. Μέρει.

- ΙΔ'. «Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἐπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάττειν»· (ὅτι δεῖ ἀδιαλείπτως μνημονεύειν τῶν θείων διδαγμάτων· μέγα γὰρ τοῦτο κέρδος). 111.
- ΙΕ'. «Τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὐρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ κτλ.» (ὅτι δεῖ ἀδιαλείπτως μνημονεύειν τῶν τοῦ Θεοῦ εὐεργεσιῶν, καὶ μὴ σκοπεῖν, εἰ τὸ ἥμισυ τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς διήλθεν, ἀλλ' εἴ τι διωρθώσαμεν τῶν ἐν ἡμῖν παθῶν· καὶ ὅτι χρὴ τοῖς μέλεσι χρῆσθαι πρὸς ἀγαθὰ πράξεις, οὐ πρὸς τὰς ἐναντίας). 118.
- ΙΖ'. Εἰς τὴν παράβασιν τῶν πρωτοπλάστων· «Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὅτε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠσχύνοντο» (περὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ οἷα ἀγαθὰ ἐδωρήσατο τῷ ἀνθρώπῳ). 125.
- ΙΖ'. «Καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν»· (ὅτι δεῖ τῆς Ἐκκλησίας ἐξερχομένους ἡμᾶς μνημονεύειν τῶν εἰρημένων). 134.
- ΙΙΙ'. «Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, Ζωὴ κτλ.» (ὅτι, εἰ μετὰ τοσαῦτα παραδείγματα, τῆς ἀρετῆς ἀμελήσομεν, μείζονι κολάσει, ἢ οἱ πρὸ ἡμῶν ὑποβλήθησόμεθα). 148.
- ΙΘ'. «Καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς Ἀβελ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ· Διέλωμεν δὴ εἰς τὸ πεδῖον»· (ὅτι οὐ δεῖ φεύγειν τὸ κακῶς παθεῖν, ἀλλὰ τὸ κακῶς ποιεῖν· καὶ ὅτι ὁ τὸν πλησίον κακοποιῶν αὐτὸς μάλλον πάσχει δεινὰ, ἢ ἐκεῖνος). 158.
- Κ'. «Ἐξῆλθε δὲ Κάϊν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ κτλ.» (ὅτι εἰ βουλόμεθα τῇ διδασκαλίᾳ προσέχειν, εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἀρετῆς ἐλευσόμεθα· καὶ ὅτι ῥίζα τῶν κακῶν ἡ φιλαργυρία, καὶ περὶ ἐλετημοσύνης). 166.
- ΚΑ. «Αὕτη ἡ Βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων κτλ.» (ὅτι οὐδὲν ὄφελος τῆς συνεχοῦς διδασκαλίας, μὴ πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐπιδόντων· καὶ ὅτι δεῖ τὴν τῆς ψυχῆς θεραπείαν προτιμᾶν τῆς τοῦ σώματος). 175.
- ΚΒ'. «Καὶ ἦν Νῶε ἐτῶν πεντακοσίων κτλ.» (ὅτι δεῖ πρὸς τὸ τῷ Θεῷ δοκοῦν ἀφορᾶν, καὶ κατὰ κενοδοξίας). 185.
- ΚΓ'. «Νῶε δὲ εὖρε χάριν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ κτλ.» (ὅτι οὐ χρὴ τοῦ διαβόλου αἰτιᾶσθαι, ἀλλὰ τὴν ῥάθυμον γνώμην). 196.
- ΚΔ'. «Ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας»· (ὅτι πλείονα τὴν ἀρετὴν ἀπαιτούμεθα ἡμεῖς, ἢ οἱ παλαοί· καὶ ὅτι δυνάμεθα καὶ ἐν βραχεὶ χρόνου καιρῷ τὸν Θεὸν εἰς οἶκτον ἐπισπάσασθαι ἀξίως μετανοοῦντες). 206.
- ΚΕ'. «Νῶε δὲ ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς»· (ὅτι οὐ χρὴ πρὸς τοὺς τῆς ἀρετῆς πόνους σκοποῦντας ῥαθυμεῖν, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτῆς κέρδος λογιζομένους σπουδάζειν). 218.
- ΚΖ'. «Καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε καὶ λοιπῶν, ὅσα ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ κτλ.» (ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἀδιαλείπτως καὶ καθ' ἐκάστην εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ). 229.
- ΚΖ'. «Καὶ ὠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ κτλ.» (ὅτι δυνάμεθα, ἐὰν βουλόμεθα, καὶ ἐν βραχεὶ χρόνῳ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν ἀπονίψασθαι, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν). 239.
- ΚΗ'. «Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ κτλ.» (ὅτι οὐδὲν ἐστὶ τὸ ἀντιταττόμενον τῷ τοῦ Θεοῦ προστάγματι· καὶ τούτου ἀποδείξεις τὸ τῶν ἀποστόλων κήρυγμα, ὅπως δι' εὐτελῶν καὶ ὀλίγων ἐπλατύνθη εἰς πᾶσαν τὴν γῆν). 252.
- ΚΘ'. «Καὶ ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς, καὶ ἐφύτευεν ἀμπελῶνα, καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ ἐμεθύσθη»· (ὅτι οὐ κακία προγόνων ἡμᾶς λυμάνεται, οὔτε ἀρετὴ ὠφελεῖ, ἐὰν ῥαθυμώμεν). 260.
- Λ'. «Καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ὕδατος, καὶ φωνὴ μία πᾶσιν»· (ὅτι χρὴ μετὰ τῆς νηστείας καὶ ἀδιαλείπτως εὐχεσθαι). 278.
- ΛΑ'. «Καὶ ἔλαβε Θάβρα τὸν Ἀβραμ κτλ.» (ὅτι δεῖ ἡμᾶς τὴν τοῦ Ἀβραάμ προθυμίαν μιμήσασθαι· καὶ ὅτι οὐ δεῖ τὰ γήινα τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς προτιμᾶν). 282.
- ΛΒ'. «Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ κτλ.» (περὶ τοῦ γενναίως φέρειν τοὺς πειρασμούς). 292.
- ΛΓ'. «Ἀβραμ δὲ ἦν πλούσιος σφόδρα κτλ.» (περὶ ταπεινοφροσύνης). 305.
- ΛΔ'. «Ἐῖπε δὲ Κύριος τῷ Ἀβραμ μετὰ τὸ χωρισθῆναι τὸν Λὼτ ἀπ' αὐτοῦ κτλ.» (ὅτι βέβαιαι αἱ περὶ τῶν μελλόντων ὑποσχέ-

- NB'. «Ἐσπείρε δὲ Ἰσαὰκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ, καὶ εὗρεν ἑκατοστέουσιν κριθὴν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ» (ὅτι δεῖ καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἀγαπᾶν). 456.
- NG'. «Ἦν δὲ Ἡσαΐ ἐτῶν τεσσαράκοντα, καὶ ἔλαβε τὴν Ἰουδίθ θυγατέρα Βεθλ τοῦ Χετταίου κτλ.» (κατ' ὀργῆς καὶ θυμοῦ). 463.
- ND'. «Καλέσασα δὲ Ρεβέκκα τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον, εἶπεν αὐτῷ» (περὶ τῆς τῶν παρόντων καταφρονήσεως, καὶ τῶν οὐρανίων ἐπιμελείας). 471.
- NE'. «Καὶ εἶπε Λάβαν τῷ Ἰακώβ κτλ.» (κατὰ ῥαθυμίας, καὶ εἰς τὸν ἅγιον Παῦλον, καὶ περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης, καὶ περὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον φιλοτιμίας· καὶ περὶ ἐλεημοσύνης). 479.
- NT'. «Εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Λάβαν κτλ.» (ὅτι πάντων ἀσφαλέστατον, ἢ τοῦ Θεοῦ προστασία). 486.
- NZ'. «Ἐγένετο δὲ, ὡς ἔτεκε Ῥαχὴλ κτλ.» (ὅτι τοῖς τὴν ἄνωθεν εὐνοίαν ἐπισπάσασιν πάντα εὐκόλα καὶ εὐμενῇ). 494.
- NH'. «Καὶ ἀναβλέψας Ἰακώβ εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν, καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ κτλ.» (περὶ ἐπεικείας καὶ ταπεινοφροσύνης). 506.
- NO'. «Καὶ ἦλθεν Ἰακώβ εἰς Σαλῆμ πόλιν Σικίμων» (ὅτι πολλὴν δεῖ ποιεῖσθαι ἐπιμέλειαν περὶ τῆς τῶν νέων σωφροσύνης). 513.
- Ξ'. «Καὶ οἰκοδομήσας θυσιαστήριον ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Βαιθὴλ κτλ.» (περὶ ἀρίστης πολιτείας· καὶ ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἑαυτοὺς ἐνταῦθα καταδικάσαι). 520.
- ΞΑ'. «Αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Ἰακώβ· Ἰωσήφ δεκαεπτὰ ἐτῶν ἦν ποιμαίνων μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τὰ πρόβατα» (περὶ ἀρετῆς, καὶ ὅτι οὐ δεῖ φεύγειν τὸ κακῶς πάσχειν, ἀλλὰ τὸ μὴ καλῶς ποιεῖν). 525.
- ΞΒ'. «Καὶ εἶδεν Ἰούδας θυγατέρα ἀνθρώπου Χαναναίου, ἣ ὄνομα Σαῦα κτλ.» (περὶ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, καὶ πῶς δυνατὸν μεθ' ἑαυτῶν ἔχειν τὸν Κύριον). 532.
- ΞΓ'. «Καὶ οὐκ ἦν γινώσκων οὐδὲν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ διὰ Ἰωσήφ» (περὶ ὑπομονῆς). 540.
- ΞΔ'. «Ἐξῆλθε δὲ Ἰωσήφ ἀπὸ προσώπου Φαραὼ κτλ.» (περὶ τῆς τοῦ Ἰωσήφ ἀγάπης εἰς τοὺς ἀδελφούς). 547.
- ΞΕ'. «Καὶ ἀνέβησαν, φησὶν, ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Χαναναίαν πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν κτλ.» (περὶ ὑπομονῆς, καὶ ὅτι οὐ δεῖ πρὸς πειρασμοὺς ἀσφάλειν). 558.
- ΞΣ'. «Ἠγγίσαν δὲ, φησὶν, αἱ ἡμέραι Ἰσραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν κτλ.» (περὶ τοῦ ποίας δεῖ τοῖς παισὶ κληρονομίας καταλιμπάνειν, καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ πλούτου). 565.
- ΞΖ'. «Εἶπε δὲ, φησὶν, Ἰσραὴλ τῷ Ἰωσήφ κτλ.» (ὅτι δεῖ τὴν τῶν παλαιῶν ἀρετὴν ζηλοῦν, καὶ πολὺν αὐτῆς ποιεῖσθαι λόγον). 571.
- Λόγοι ἐν νῆα εἰς τὴν Γένεσιν. 581-630.
- Α'. Λεχθεὶς ἐν ἀρχῇ τῆς τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ, «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν» καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης. 581.
- Β'. Τί δήποτε ἐπὶ μὲν ἡλίου καὶ σελήνης καὶ οὐρανοῦ καὶ τῶν ἄλλων εἶπε, «Γενηθήτω» ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνθρώπου, «Ποιήσωμεν;» Καὶ τί ποτέ ἐστι τὸ, «κατ' εἰκόνα». 586.
- Γ'. Τί ἐστι τὸ, «Καθ' ὁμοίωσιν», καὶ τίνας ἐνεκεν, τοῦ Θεοῦ εἰπόντος, τῶν θηρίων ἡμᾶς ἄρχειν, οὐκ ἄρχομεν, καὶ ὅτι κηδεμονίας τοῦτο πολλῆς. 590.
- Δ'. Ὅτι δουλείας τρόπους τρεῖς εἰσέγαγεν ἡ ἁμαρτία· καὶ πρὸς τοὺς ῥαθύμως ἀκούοντας, καὶ μὴ τιμῶντας γονεῖς. 593.
- Ε'. Ὅτι οὐ διὰ τὸν Ἀδὰμ κολαζόμεθα, καὶ ὅτι μείζονα τῶν δι' ἐκείνου εἰσενεχθέντων λυπηρῶν τὰ χρηστὰ, ἐὰν ἑαυτοῖς προσέχωμεν καὶ κατὰ τῶν παρατρεχόντων τοὺς πένητας. 599.
- Σ'. Περὶ τοῦ ξύλου, εἰ ἐξ ἐκείνου γέγονεν ἡ γνῶσις τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ τῷ Ἀδὰμ, ἣ καὶ πρὸ τῆς βρώσεως εἶχε τὴν διάγνωσιν ταύτην· ἐν ᾧ καὶ περὶ νηστείας, καὶ περὶ τοῦ δεῖν ἐν οἰκίᾳ μελετᾶν τὰ λεγόμενα ἐν Ἐκκλησίᾳ. 604.
- Ζ'. Διὰ τί ξύλον γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ καλεῖται τὸ ξύλον, καὶ τί ποτέ ἐστι, «Σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ». 607.
- Η'. Εἰς τὴν ἡμέραν χειμέριον οὖσαν, καὶ εἰς τὴν σύνοδον τῶν ἐπισκόπων, καὶ εἰς τὴν δόσιν τῆς ἐντολῆς πρὸς τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὅτι πολλῆς κηδεμονίας τὸν νόμον λαβεῖν. 616.
- Θ'. Εἰς τὸ πῶς δεῖ ἐπιτιμᾶν τοῖς τῶν ἀδελφῶν

- Θ'. α'Εξομολογήσομαι σοι Κύριε. κτλ. 121.
 Ι'. α'Επὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα. κτλ. 149.
 ΙΑ'. α'Σῶσόν με Κύριε. κτλ. 144.
 ΙΒ'. α'Ἐως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; κτλ. 149.
 Λείπουνσι 28 ψαλμοὶ μέχρι τοῦ Μ'.
 ΜΑ'. α'Ὅν τρόπον ἐπιποθεὶ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. κτλ. 155.
 Ὁ ΜΒ'. λείπει.
 ΜΓ'. α'Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν. κτλ. 167.
 ΜΔ'. α'Ἐξηρεύσατο ἡ καρδία μου. κτλ. 182.
 ΜΕ'. α'Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγή. κτλ. 203.
 ΜΣ'. α'Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. κτλ. 208.
 ΜΖ'. α'Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα. κτλ. 216.
 ΜΗ'. α'Ἀκούσατε ταῦτα πάντα, τὰ ἔθνη. κτλ. 222.
 ΜΘ'. α'Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε. κτλ. 249.
 Λείπουνσιν ἐκ τῆς τάξεως ψαλμοὶ 58.
 ΠΗ'. α'Ὁ Θεὸς τὴν αἰνέσιν μου μὴ παρασιωπήσῃς. κτλ. 258.
 ΡΘ'. α'Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου κτλ. 264.
 ΡΙ'. α'Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. κτλ. 279.
 ΡΙΑ'. α'Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον κτλ. 290.
 ΡΙΒ'. α'Αἰνεῖτε, παῖδες Κυρίου. κτλ. 299.
 ΡΙΓ'. α'Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ Αἰγύπτου. κτλ. 304.
 ΡΙΔ'. α'Ἐγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς μου. κτλ. 315.
 ΡΙΕ'. α'Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα. κτλ. 319.
 ΡΙΣ'. α'Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη. κτλ. 327.
 ΡΙΖ'. α'Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός. κτλ. 328.
 ΡΙΗ'. λείπει.
 ΡΙΘ'. α'Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα. κτλ. 338.
 ΡΚ'. α'Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη. κτλ. 344.
 ΡΚΑ'. α'Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. κτλ. 347.
 ΡΚΒ'. α'Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. κτλ. 351.
 ΡΚΓ'. α'Εἴμῃ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. κτλ. 353.
 ΡΚΔ'. α'Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον. κτλ. 356.
 ΡΚΕ'. α'Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἵχμα-
 λωσίαν Ἰσραὴλ. κτλ. 360.
 ΡΚΣ'. α'Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον. κτλ. 362.
 ΡΚΖ'. α'Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον. κτλ. 365.
 ΡΚΗ'. α'Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου. κτλ. 374.
 ΡΚΘ'. α'Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι. κτλ. 373.
 ΡΑ'. α'Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου. κτλ. 377.
 ΡΑΑ'. α'Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ. κτλ. 379.
 ΡΑΒ'. α'Ἰδοὺ δὴ τί καλόν. κτλ. 384.
 ΡΑΓ'. α'Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. κτλ. 386.
 ΡΑΔ'. α'Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου. κτλ. 387.
 ΡΑΕ'. α'Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ. κτλ. 399.
 ΡΑΣ'. α'Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος. κτλ. 405.
 ΡΑΖ'. α'Εξομολογήσομαι σοι Κύριε. κτλ. 407.
 ΡΑΗ'. α'Κύριε, ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνωσ με. κτλ. 411.
 ΡΑΘ'. α'Ἐξελοῦ με, Κύριε, κτλ. 419.
 ΡΜ'. α'Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ. κτλ. 442.
 ΡΜΑ'. α'Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα. κτλ. 426.
 ΡΜΒ'. α'Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. κτλ. 446.
 ΡΜΓ'. α'Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου. κτλ. 457.
 ΡΜΔ'. α'Υψώσω σε, ὁ Θεός μου. κτλ. 464.
 ΡΜΕ'. α'Αἰνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. κτλ. 472.
 ΡΜΣ'. α'Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν. κτλ. 475.
 ΡΜΖ'. α'Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ, τὸν Κύριον. κτλ. 478.
 ΡΜΗ'. α'Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. κτλ. 484.
 ΡΜΘ'. α'Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν. κτλ. 493.
 ΡΝ'. α'Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. κτλ. 495.
 Α'. Εἰς τὸν ψαλμὸν ΜΗ'. α'Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ φιλοξενίας. 499.
 Β'. Προειρηκότος ἐτέρου, ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ μεγάλῃ, ὀλίγων συνελθόντων, εἰς τὸ, α'Μὴ φοβοῦ, ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης. 511.
 Γ'. Ὁμιλία ῥηθεῖσα εἰς τὴν μεγάλην ἐβδομάδα,

ἐν ἡ διδασκαλία, τίνος χάριν καλεῖται με-
γάλη ἐβδομάς· καὶ εἰς τὸ, «Αἶνει, ἡ ψυχὴ
μου τὸν Κύριον», (ψαλμὸς ρμε'). καὶ εἰς τὸν
ἐν ταῖς Πράξεσι δεσμοφύλακα. 519.

ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ

Εἰς τὸν Δαβὶδ τὸν Βασιλέα, καὶ Παῦλον τὸν
ἀπόστολον, περὶ μετανοίας· καὶ εἰς διάφο-
ρα ῥήματα τοῦ ψαλτῆρος εἰς τὸ τοῦ Χριστοῦ
τέλος ἐσχηκότα, καὶ περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώ-
σκειν ἡμᾶς τῆς σωτηρίας ἑαυτῶν. 527.

* Στίχοι εἰς τὸν μέγαν φωστῆρα καὶ διδάσκα-
λον τῆς Ἐκκλησίας τὸν Χρυσόστομον. 531.
Προοίμια τῶν ψαλμῶν. 531.

Ν Θ Θ Α

Προθεωρία εἰς τοὺς ψαλμούς. 533.
Εἰς τὸ, «Ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.» 539.
Εἰς τὸν Σ'. ψαλμ. τοῦ Δαβὶδ περὶ τῆς ὀγδόης. 543.
Εἰς τὸν ΠΓ'. ψαλμὸν, «Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ οὐκ ἔστι κτλ.» 549.
Εἰς τὸν ΔΗ'. ψαλμὸν, «Πλὴν μάτην ταρασ-
σεται πᾶς ἄνθρωπος ζῶν», καὶ περὶ ἐλεη-
μοσύνης. 559.

* Μαξίμου Κυθήρων ἐπιστολὴ πρὸς Δαβὶδ
Ἐσχελίον, ἄνδρα σοφώτατον. 564.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Ν'. ψαλμοῦ, καὶ περὶ
μετανοίας Δαβὶδ καὶ περὶ τῆς τοῦ Οὐ-
ρίου. 565.
Εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ πεντηχοστοῦ ψαλμοῦ, καὶ
περὶ μετανοίας. 575.
Εἰς τὸν ΝΑ'. ψαλμὸν, «Τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ
ὁ δυνατός; κτλ.» 589.
Λόγος εἰς τὸ, «Εὗξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ
Θεῷ ἡμῶν» (ψαλμὸς ΟΕ'). 593.
Λόγος εἰς τὴν Τρυγόναν· ἥτοι εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν. 599.
Λόγος εἰς τὸν ψαλμὸν ΙΖ'. «Ὁ Κύριος ἐβασί-
λευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ»· καὶ εἰς τὸ, «Ὁ-
ταν παραδῶ τὴν Βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ
Πατρί· καὶ εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Βαπτί-
σματος. 603.

(ΚΑΒΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ΙΒ'. ψαλμ. τὸ, «Ἐπῆραν οἱ ποτα-
μοὶ φωνὰς αὐτῶν»· καὶ περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ
περιπατοῦντος Σωτῆρος, εἰς τοὺς πέντε ἄρ-
τους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, καὶ εἰς τοὺς πρω-
τοπλάστους κατὰ τῆς παραβάσεως. 611.

Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ΙΔ'. ψαλμοῦ «Δεῦτε ἀγαλ-
λιασώμεθα τῷ Κυρίῳ». 615.

«Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα κακινὸν» ψαλ-
μός. ΙΕ'. 619.

Εἰς τὸν Ρ'. ψαλμ. «Ἐλαιον καὶ κρίσιν ἄσομαι
σοι Κύριε». 629.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἔναν-
τι Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ, «Κύ-
ριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου», ψαλ-
μός ρα'. 635.

ΡΒ'. «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
κτλ.» 641.

ΡΓ'. «Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον
κτλ.» 646.

ΡΔ'. «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ κτλ.» 653.

ΡΕ'. «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ κτλ.» 660.

ΡΣ'. «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ κτλ.» 664.

ΡΖ'. «Ἐτοιμῇ ἡ καρδίᾳ μου κτλ.» 672.
Ἀπὸ ΡΗ'—ΡΙΖ'. λείπουσιν.

ΡΙΗ'. «Μακάριοι ἄμωμοι κτλ.» 675.

ΡΙΗ'. «Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με κτλ.» 690.

ΡΙΗ'. «Ἐπέβλεψον ἐπ' ἐμέ κτλ.» 700.
Ἀπὸ τοῦ ΡΙΘ'.—ΡΑΗ'. λείπουσι.

ΡΛΘ'. «Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονη-
ροῦ». 707.

ΟΖ'. «Προσέχετε λαός μου τὸν νόμον μου
κτλ.» 711.

ΟΗ'. «Ὁ Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονο-
νομίαν σου κτλ.» 721.

ΟΘ'. «Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες
κτλ.» 725.

Π'. «Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν
κτλ.» 728.

ΠΑ'. «Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν
κτλ.» 731.

ΠΒ'. «Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι; κτλ.» 732.

ΠΓ'. «Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύ-
ριε, κτλ.» 735.

ΠΔ'. «Εὐδόκησας, Κύριε, κτλ.» 738.

ΠΕ'. «Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου κτλ.» 740.

ΠΣ'. «Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁ-
γίοις κτλ.» 742.

ΠΖ'. «Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου κτλ.» 744.

ΠΗ'. «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα κτλ.»	747.	4Ε'. «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν κτλ.»	772.
ΠΘ'. «Κύριε καταφυγὴ σὺ ἐγεννήθης ἡμῖν κτλ.»	755.	4Σ'. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ κτλ.»	775.
4'. «Ὁ κατοικῶν ἐν βοτρίῳ τοῦ Ὑψίστου κτλ.»	759.	4Ζ'. «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ κτλ.»	778.
4Α'. «Ἀγαθὸν τοῦ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ κτλ.»	762.	4Η'. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοὶ κτλ.»	780.
4Β'. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν κτλ.»	765.	4Θ'. «Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ κτλ.»	782.
4Γ'. «Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος κτλ.»	766.		
4Δ'. «Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ κτλ.»	769.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ πεντηκοστῷ πέμπτῳ τόμῳ λατινιστί.	785.

Τέλος τῶν ἐν τῷ πεντηκοστῷ πέμπτῳ τόμῳ καὶ Β'. Μέρει.

ΤΟΜΟΣ 56

(Τόμος Γ'. τῶν τοῦ Χρυσοστόμου).

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Προοίμιον εἰς τὸν ἕκτον τόμον τοῦ Χρυσοστόμου λατινιστί.	5.	Β', Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαίου τὸ λέγον· «Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένον» καὶ ὅτι οὐ δεῖ χρόνον, οὐδὲ στοιχεῖον ἐν παρατρέχειν τῶν θείων Γραφῶν.	107
Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἡσαίαν εἰς κεφ. η'.	11—74.	Γ'. Εἰς τὴν Β'. τῶν Παραλειπομένων τὴν λέγουσαν, «Ὑψώθη ἡ καρδία Ὀζίου» καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης· καὶ ὅτι χρὴ μὴ θαρρύνειν τὸν ἐνάρετον· καὶ ὅσον κακὸν ἡ ἀπόνοια.	112.
Προοίμιον.	11.	Δ'. Εἰς τὸ αὐτὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαίου, καὶ ἔπαινος τῆς πόλεως Ἀντιοχείας· καὶ κατὰ κωλυόντων τὸν γάμον ἐνθεοῦ ἀπόδειξις.	119.
Κ Ε Φ Α Λ Λ Ι Α		Ε'. Εἰς τὸ αὐτὸ ῥητὸν, «Εἶδον τὸν Κύριον καὶ ἡ ἀπόδειξις, ὅτι δικαίως ἐλεπρώθη Ὀζίας ἀναξίως θυμιάσας, ὅπερ οὐκ ἔξεστι βασιλεύειν, ἀλλ' ἱερεῦσι.	129.
Α'. «Ὁρασις, ἣν εἶδεν Ἡσαίας κτλ.»	13.	Σ'. Εἰς τὰ Σεραφεῖμ.	135.
Β'. «Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἡσαίαν υἱὸν Ἀμμώς κτλ.»	27.		
Γ'. «Ἰδοὺ ὁ δεσπότης Κύριος Σαβαώθ κτλ.»	39.		
Δ'. «Καὶ ἐπιλήψονται ἐπὶ τὰ γυναῖκες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κτλ.»	54.		
Ε'. «Ἄσω δὴ τῷ ἀγαπημένῳ ᾄσμα κτλ.»	56.		
Σ'. «Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεὺς κτλ.»	67.		
Ζ'. «Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ Ἀχαζ κτλ.»	77.		
Η'. «Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἀάβε σεαυτῷ τόμον κτλ.»	90.		
Εἰς τὸν Ἡσαίαν Ὀμιλίαις.	97—162.		
Α'. Ἐπαινος τῶν ἀπαντησάντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ περιεὐταξίας ἐν ταῖς δοξολογίαις. Καὶ εἰς τὸ, «Εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένον».	97.	Εἰς τὴν προφητικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν· «Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἐποίησα φῶς καὶ σκότος, ποιῶν εἰρήνην, καὶ κτίζων κακά».	141.
		Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἰερεμίου, «Κύριε,	

οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ἀν-
θρωπος πορεύσεται, καὶ κατορθώσει τὴν
πορείαν αὐτοῦ. 153.

- Α'. Ἀπόδειξις τοῦ χρησίμως τὰς περὶ Χρι-
στοῦ καὶ ἐθνῶν καὶ τῆς ἐκπτώσεως Ἰου-
δαίων προφητείας ἀσαφεῖς εἶναι. 163.
Β'. Ἔτι εἰς τὴν ἀσάρειαν τῆς Παλαιᾶς Διαθή-
κης, καὶ εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν,
καὶ περὶ τοῦ μὴ κατηγορεῖν ἀλλήλων. 175.

Ἑρμηνεία εἰς τὸν Δσνιήλ τὸν προ-
φήτην. 193.—246.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α

- Α'. «Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀσφανὲς τῷ ἀρχι-
ευνούχῳ κτλ.». 193.
Β'. «Ἐν τῷ ἔτει δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβου-
χοδονόσορ κτλ.». 199.
Γ'. «Ἐτους ἑκτωκαίδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ
Βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦ κτλ.». 210.
Δ'. «Ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ εὐθηνῶν ἤμην
κτλ.». 212.
Ε'. «Βαλτάσαρ ὁ Βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέ-
γα κτλ.». 222.
Σ'. «Καὶ ὁ Βασιλεὺς κατέστησεν αὐτὸν ἐφ'
ὅλης τῆς βασιλείας αὐτοῦ κτλ.». 225.
Ζ'. «Ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Βαλτάσαρ, Βασιλέως
Χαλδαίων κτλ.». 228.
Η'. «Ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ
κτλ.». 234.
Θ'. «Ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Δαρείου κτλ.». 237.
Ι'. «Ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ Βασιλέως Περσῶν
Κύρου κτλ.». 241.
ΙΑ'. ΙΒ'. ΙΓ'. 243—244.

Ο Μ Ι Α Ι Α Ι

- Ῥμιλία ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, προειρηκότος
ἐπισκόπου, ὀλίγα εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, εἰς τὸ,
«Οὐδέποτε ἄρ' αὐτοῦ ποιεῖ ὁ Υἱὸς οὐδὲν,
ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιοῦντα». 247.
Ῥμιλία εἰς τὸν Μελχισεδέκ. 257.
Ῥμιλία πρὸς τοὺς καταλείψαντας τὴν Ἐκκλη-
σίαν καὶ αὐτομολήσαντας πρὸς τὰς ἰππο-
δρομίας καὶ τὰ θέατρα. 263.
Ῥμιλία εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν τὸ λέγον·
«Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέ-
ραις ἔσονται καιροὶ χαλεποί». 271.

Ῥμιλία περὶ τελείας ἀγάπης, καὶ τῆς κατ' ἀ-
ξίαν τῶν ἔργων ἀνταποδόσεως, καὶ περὶ
κατανύξεως. 279.

Περὶ ἐγκρατείας· λατινιστὶ μετὰ τεμαχίου ἐλ-
ληνικοῦ. 291.

Παραμυθία ἐπὶ θανάτῳ· λατινιστί. 293.

* Διατριβὴ εἰς τὴν Σύνοψιν τῆς Παλαιᾶς καὶ
Καينῆς Διαθήκης· λατινιστί. 305.

Σύνοψις τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Και-
νῆς, ὡς ἐν τάξει ὑπομνηστι-
κοῦ. 313—386.

Προθεωρία. 313.

Α'. Σύνοψις τῆς Γενέσεως. 317.

Β'. Σύνοψις τῆς Ἐξόδου. 325.

Γ'. Σύνοψις Λευϊτικοῦ. 328.

Δ'. Σύνοψις τῶν Ἀριθμῶν. 330.

Ε'. Σύνοψις Δευτερονομίου. 334.

Σ'. Σύνοψις Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ. 336.

Ζ'. Σύνοψις τῶν Κριτῶν. 338.

Η'. Σύνοψις τῆς Ρούθ. 341.

Θ'. Σύνοψις τοῦ Τετραβασίλειου. 341.

τῆς α'. Βασιλειῶν. 341.

τῆς β'. Βασιλειῶν. 345.

τῆς γ'. Βασιλειῶν. 349.

τῆς δ'. Βασιλειῶν. 354.

Ι'. τῆς α'. Παρὰ λειπομένων. 357.

τῆς β'. Παρὰ λειπομένων. 357.

ΙΑ'. τοῦ α'. Ἐσθ' ραχ. 358.

τοῦ β'. Ἐσθ' ραχ. 358.

ΙΒ'. τῆς Ἐσθ' ρα. 359.

ΙΓ'. τοῦ Τωβίτ. 360.

ΙΔ'. τῆς Ἰουδίθ. 361.

ΙΕ'. τῆς Ἰώβ. 362.

ΙΣ'. τῆς Σοφίας Σολομῶντος. 368.

ΙΖ'. τῶν Παροιμιῶν Σολομῶντος. 370.

ΙΗ'. Σύνοψις τοῦ Σιράχ. 375.

Σύνοψις τῶν ὑπὸ τῶν προφητῶν εἰρημένων. 376.

ΙΘ'. τοῦ Ἠσαίου. 376.

Κ'. τοῦ Ἰερεμίου. 377.

ΚΑ'. τοῦ Ἰεζεκιήλ. 380.

ΚΒ'. τοῦ Δανιήλ. 382.

ΚΓ'. τοῦ Ὠσηέ. 383.

ΚΔ'. τοῦ Ἰωήλ. 383.

ΚΕ'. τοῦ Ἀμώς. 384.

ΚΣ'. τοῦ Ἀβδίου. 384.

ΚΖ'. τοῦ Ἰωνᾶ. 384.

ΚΗ'. τοῦ Μιχαίου. 384.
 ΚΘ'. τοῦ Ναούμ. 386.
 Ἔως ὧδε εἶχε τὸ ἀντίγραφον.

ΟΜΙΛΙΑΙ ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ

Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λόγος. 385.
 Εἰς τὸ ὅτι Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης εἰς ὁ νομοθέτης· καὶ εἰς τὸ ἐνδυμα τοῦ Ἱερέως· καὶ περὶ μετανοίας. 397.
 Εἰς τὸ ῥητὸν τὸ λέγον, «Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς;» 411.

Σεβηριανοῦ Γαβάλων ὁμιλία. 429—516.

Α'. Εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς κοσμοποιίας. 429.
 Β'. Εἰς τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς κοσμοποιίας, καὶ πρὸς τὸν εἰπόντα αὐτῷ· «Οὐκ ἔδει ἡμᾶς τοὺς χριστιανούς λέγειν ἐπὶ τοῦ ἁγιάσματος· Κύριος Σαβαώθ». 438.
 Γ'. Εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς κοσμοποιίας, καὶ περὶ ἀναστάσεως. 447.
 Δ'. Εἰς τὴν τετάρτην ἡμέραν τῆς κοσμοποιίας. 457.
 Ε'. Εἰς τὴν πέμπτην ἡμέραν τῆς κοσμοποιίας. 471.
 ΣΤ'. Εἰς τὴν ἕκτην ἡμέραν τῆς κοσμοποιίας, καὶ εἰς τοὺς πρωτοπλάστους, καὶ εἰς τὸν ὄφιν, καὶ εἰς τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ διατριβὴν καὶ προσομιλίαν τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ Ἀδάμ. 484.

Σεβηριανοῦ λόγος περὶ τοῦ κατὰ Μωϋσέως ὄψεως, ὃν ἐσταύρωσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ περὶ τῆς θείας Τριάδος. 499.

ΝΟΘΑ

Α'. Λόγος εἰς τὸ, «Εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα ὅσα

ἐποίησε· καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν»· καὶ ὅτι τὰ θεῖα λόγια τιμιώτερα πάντων ἡδέων. 519.
 Β'. Ἀπόδειξις, ὅτι τὴν εἰκόνα τὴν καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γενομένην ἔρριψεν ὁ ἄνθρωπος ὁ πρῶτος διὰ τῆς παρακοῆς, διὰ δὲ τοῦ νέου Ἀδάμ πάλιν αὐτὴν ἀπέλαβεν. 522.
 Γ'. Λόγος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστής, καὶ εἰς ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ, καὶ περὶ πονηρῶν γυναικῶν. 525.

Εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ. 537.
 Εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις, καὶ ὅτι μοιχοῦς ἀπηρτισμένους πειεῖ, καὶ ὅτι ἀθυμίας αἵτιον καὶ πολέμου τοῦτο, καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ. 541.
 Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀβραάμ τὸ λέγον, «Θεὸς τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν σου»· καὶ εἰς διαφόρους μάρτυρας. 553.

Α'. Λόγος εἰς τὸν μακάριον Ἰώβ. 563.
 Β'. Λόγος εἰς τὸν δίκαιον καὶ μακάριον Ἰώβ. 567.
 Γ'. Λόγος εἰς τὸν δίκαιον καὶ μακάριον Ἰώβ. 570.
 Δ'. Λόγος εἰς τὸν δίκαιον καὶ μακάριον Ἰώβ. 576.

Λόγος εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν. 583.
 Λόγος εἰς τὸν Ἰωσήφ καὶ περὶ σωφροσύνης. 587.
 Λόγος εἰς τὴν Σωσάνναν. 589.
 Λόγος εἰς τοὺς τρεῖς παῖδας, καὶ εἰς τὴν Βαβυλωνίαν κάμινον. 593.

* Διατριβὴ περὶ τῶν εἰς Ματθαῖον ὑπομνημάτων τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Χρυσοστόμου φερομένων· λατινιστί. 604.
 * Μετάφρασις αὐτῶν εἰς τὸ λατινικόν. 611.
 * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ πεντηκостῷ ἐκτῷ τόμῳ· λατινιστί. 945.

Τέλος τῶν ἐν τῷ πεντηκостῷ ἐκτῷ τόμῳ.

- ἀσβέστου τῆς γενένης πυρός, καὶ ὅτι ἡμᾶς
δεῖ πᾶσαν τὴν ἀρετὴν μελετᾶν). 191.
- IB'. «Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς» κτλ. (κεφ. Γ'.
13). (Ἀναμάρτητος ὁ Κύριος, καὶ οὐ χρεῖαν
εἶχε τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου. Διὰ τί τὸ
ἅγιον Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς· καὶ ὅτι
δεῖ μὴ τὰ γήϊνα, ἀλλὰ τὰ οὐράνια λογι-
ζεσθαι). 204.
- II'. «Τότε ἀνῆλθον ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον»
κτλ. (κεφ. Δ'. 1). (Πειρασμὸς τοῦ Κυρίου
μετὰ τὸ βάπτισμα· καὶ ὅτι δεῖ γενναίως
ταῖς τοῦ Διαβόλου μηχαναῖς ἀντιπαλαίειν·
καὶ ὅτι οὐ μέχρι τοῦ πηρόντος βίου τὰ
ἡμέτερα ἐστῆκεν, ἀλλ' ὅτι μετὰ τὴν ἐν-
τεῦθεν ἀποδημίαν ἐστὶ καὶ δικαστήριον,
καὶ κρίσις, καὶ γένεσις κτλ.). 207.
- IA'. «Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς» κτλ. (κεφ. Δ'. 12).
(Ὅτι καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν φεύγειν καὶ οὐχὶ
ἐκουσίως περιπίπτειν εἰς πειρασμούς· καὶ
περὶ τοῦ μὴ ἀμελεῖν τῶν τῆς ψυχῆς νοση-
μάτων· καὶ ὅτι μὴ ἐνταῦθα διαλυσαμένους
τὰ ἁμαρτήματα, οὐ δυνατόν τὰς ἐκείθεν
εὐθύνas διαφυγεῖν). 217.
- IE'. «Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους» κτλ. (κεφ.
Ε'. 1). (Ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος παιδεύων ἡμᾶς
μηδὲν πρὸς ἐπίδειξιν ποιεῖν, καὶ τῶν ἐν
μέσῳ θορύβων ἀπαλλάττεσθαι, καὶ μάλι-
στα ὅταν φιλοσοφεῖν δέῃ· καὶ ὅτι οὐ δεῖ
ἡμᾶς κακῶς ἀκούοντας ἀνθυβρίζειν, καὶ
περὶ τῆς τῶν παρόντων καταφρονήσεως,
καὶ ὅτι οὐ δεῖ τῶν ἁμαρτανόντων ἀμελεῖν,
ἀλλὰ, τὸ ἐν ἡμῖν διορθοῦσθαι). 223.
- IS'. «Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι» κτλ.
(κεφ. Ε'. 17). Περὶ τοῦ τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας
Διαθήκης, εἰς ὃ νομοθέτης. Περὶ τῶν ἐντο-
λῶν Παλαιᾶς καὶ Νέας· καὶ ὅτι τῶν θεῶν
μελετῶντι οὐ φορτικὸν ἡ ἀρετή). 237.
- IZ'. «Ἀκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις κτλ.»
(κεφ. Ε'. 27). (Συμπλήρωσις τοῦ παλαιοῦ Νό-
μου. Περὶ ἀγνείας, ὅρκου, ἐργῆς, καὶ ἐπιор-
κίας· καὶ ὅτι δεῖ ἡμᾶς πλέον τι τῶν πα-
λαιῶν ἐπιδείξασθαι ἐπιταγμάτων, καὶ ὅτι
τοῦτο τοῖς βουλομένοις εὐκόλον). 255.
- III'. «Ἀκούσατε ὅτι ἐρρέθη» κτλ. (κεφ. Ε'.
38). (Περὶ τοῦ μὴ κακοποιεῖν· περὶ τοῦ
διδόναι τόπον τῇ ἐργῇ· περὶ τοῦ μὴ ἀν-
τιδιδόναι κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἀλλ' εὐχε-
σθαι ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἀγαπᾶν αὐτούς,
- καὶ περὶ τοῦ μὴ ἀναμένειν τοὺς ἀπαν-
τῶντας πρώτους προσεπειν). 265.
- IO'. «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» κτλ. (κεφ.
Σ'. 4). (Περὶ κενοδοξίας, προσευχῆς, βαπτο-
λογίας· καὶ ὅτι μὴ δεῖν κατὰ τῶν ἐχθρῶν
Θεῷ ἐντυγχάνειν). 273.
- K'. «Ὅταν δὲ νηστεύητε» κτλ. (κεφ. Σ'. 16).
(Νηστεῖαν δεῖ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἄλλων ἀν-
θρώπων. Περὶ ἀκτημοσύνης καὶ κατὰ φι-
λαργυρίας, καὶ περὶ τοῦ ἐν οὐρανοῖς θη-
σαυροῦ, ἐνθα οὐδεὶς κίνδυνος). 285.
- KA'. «Οὐδεὶς δύναται δυεῖς κυρίοις δουλεύειν»
κτλ. (κεφ. Σ'. 24). (Περὶ μερίμνης ὅλως
βιωτικῆς· περὶ φιλαργύρου, ὅτι οὐ δύνα-
ται συγχρόνως ἀγαπᾶν Θεὸν καὶ Μαμω-
νᾶν· καὶ ὅτι τὰ ἐπιτάγματα οὐκ ἐστὶν
ἀδύνατα τοῖς βουλομένοις, καὶ ὅτι πολ-
λοὶ εἰσιν οἱ κατορθοῦντες αὐτά). 293.
- KB'. «Καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ» κτλ.
(κεφ. Σ'. 28). (Ὅτι δεῖ καταφρονεῖν τῆς
ματαιᾶς πολυτελείας. Περὶ μετανοίας, καὶ
τῆς ἐν εὐχαῖς προσεδρίας). 299.
- KΓ'. «Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε» κτλ. (κεφ.
Ζ'. 1). (Περὶ τῶν πεπλανημένων ὑπὸ πολλῶν
καὶ βαρέων ἁμαρτημάτων, καὶ κατακρινόν-
των τοὺς εἰς ὀλίγα καὶ μικρὰ ἐνεχομένους.
Περὶ τοῦ μὴ ἀνγκοινοῦν τὰ μυστήρια ἀσ-
βέσι καὶ ἀκολάστοις. Περὶ τοῦ αἰτεῖν παρὰ
Θεοῦ τὰ πρέποντα καὶ τῇ ψυχῇ ὠφέλιμα
μετὰ θερμῆς καρδίας, ἀδιστακτοῦ πίστεως,
καὶ ἐπιμόνης· καὶ ὅτι ἡ τῆς μελλούσης
δόξης ἐκπτώσις, πικροτέρα τῆς γενέ-
νης). 307.
- KA'. «Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε,» κτλ.
(κεφ. Ζ'. 21). (Ὅτι ἀνευ βίου καθαροῦ,
οὐδεὶς σωθῆναι δύναται). 321.
- KE'. «Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς» κτλ.
(κεφ. Ζ'. 28). (Ὅτι ἐθαυματουργεῖ μετ'
ἐξουσίας· ὅτι ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ
Θεῷ ἐν παντὶ καὶ πάντοτε· καὶ πρὸς τὸ
τέλος περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἡμᾶς ἑαυτοὺς ἀ-
γνοεῖν). 327.
- KΣ'. «Ἐισελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς Καπερναοὺμ» κτλ.
(κεφ. Η'. 5). (Περὶ τῆς πίστεως τοῦ Ἐκα-
τοντάρχου· καὶ ὅτι οὐ δεῖ μέχρι τέλους
θαμβεῖν τὸν ἐστῶτα· ὁ δὲ δοκῶν ἐστάναι,
βλεπέτω, μὴ πέσῃ· οὐδὲ ἀπογινώσκειν
ἑαυτοῦ τὸν πεπτωκότα). 333.

- ΚΖ'.** «Καὶ ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου» κτλ. (κεφ. Η'. 1). (Περὶ τῆς πενήτης Πέτρου, τῆς Ἰσατοῦ προφητείας, καὶ ὅτι χρὴ πάντων τῶν ἀναγκαιοτήτων τὰ πνευματικὰ προτιθέναι, καὶ ὅτι παντὸς νεκροῦ ὁ πονηρὸς ζῶν μᾶλλον τέθνηκεν). 343.
- ΚΗ'.** «Ἐμβάντι δὲ αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον» κτλ. (κεφ. Η'. 23). (Δείκνυσι τὴν ἀδυναμίαν τῶν μαθητῶν· ἐθίζει αὐτοὺς εἰς τοὺς πειρασμοὺς, καὶ σώζει ἐκ τῆς τρικυμίας· καὶ ὅτι οἱ ἀκόλαστοι καὶ φιλάργυροι οὐδὲν τῶν δαιμονίωντων διενεργήσασιν). 349.
- ΚΘ'.** «Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρασε» κτλ. (κεφ. Θ'. 1). (Θεραπεύει τὸν παραλυτικόν, καὶ δείκνυσι τοῖς πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν διαλογιζομένοις, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ἁμαρτίας ἀφιέναι. Καὶ προτροπὴ πρὸς τὴν ἐπιείκειαν ἐν τοῖς ἐπιτιμήσεσι). 357.
- Λ'.** «Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν» κτλ. (κεφ. Θ'. 9). (Περὶ τῆς κλήσεως Ματθαίου καὶ τελωνῶν, καὶ τῆς νηστείας τῶν τοῦ Ἰωάννου μαθητῶν· καὶ ὅτι δεῖ τοὺς ἄνδρας μετὰ πίσης προθυμίας γυναῖκας τὰς ἀνοήτους διορθοῦσθαι). 361.
- ΛΑ'.** «Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ ἄρχων» κτλ. (κεφ. Θ'. 18). (Περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου, τῆς αἰμορροῦσης· καὶ ὅτι οὐ δεῖ σφοδρῶς θρηνεῖν τοὺς τελευτῶντας συγγενεῖς καὶ φίλους). 369.
- ΛΒ'.** «Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ» κτλ. (κεφ. Θ'. 27). (Περὶ τῆς θεραπείας τῶν δύο τυφλῶν. Ἀπαγόρευσις τῆς κενοδοξίας, καὶ ὅτι δεῖ ἀγαθοποιεῖν τοὺς κακοποιούντας ἡμᾶς. Περὶ τοῦ θερισμοῦ, ἀποστολῆς τῶν μαθητῶν εἰς τὸ κήρυγμα, καὶ ὅτι ἀξίος ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ· καὶ ὅτι δεῖ τοὺς ἁγίους, καὶ τοὺς ἱερεῖς εὐσεβῶς ὑποδέχεσθαι· καὶ ὅτι τὸν ἐναρέτως ζῶντα οἱ Ἕλληνες μᾶλλον τοῦ θαυματουργοῦντος θαυμάζουσι). 377.
- ΛΓ'.** «Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα» κτλ. (κεφ. Ι'. 16). (Προλέγει ὁ Κύριος τὰ μέλλοντα συμβαίνειν τοῖς μαθηταῖς δεινὰ, τὴν δύναμιν τῶν λόγων αὐτῶν καὶ τὴν ἰσχὺν διὰ τῆς χάριτος καὶ ἐνισχύσεως αὐτοῦ τοῦ Κυρίου· καὶ ὅτι δεῖ ἡμᾶς πρὸς τὰς θλίψεις γενναίως ἐστάναι, καὶ περὶ τοῦ Ἰωβ, καὶ Ἰωσήφ, καὶ τῶν τριῶν παίδων). 387.
- ΛΔ'.** «Ὅταν διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ» κτλ. (κεφ. Ι'. 23). (Ἐνισχύει αὐτοὺς ὑποφέρειν τὰς θλίψεις καὶ διαβολὰς· ὅτι αὐτὸς προνοεῖ περὶ αὐτῶν. Καὶ παραίνεσις, ὅτι οὐκ ἔστιν δεινὸν ὁ θάνατος, καὶ ὅτι χρησίμως τὰ νεκρῶν σώματα σήπονται). 397.
- ΛΕ'.** «Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην» κτλ. (κεφ. Ι'. 34). (Διαχωρίσις εὐσεβῶν ἀπὸ ἀσεβῶν. Προτροπὴ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην, καὶ ὅτι οὐ δεῖ τὸν τῶν πενήτων βίον περιεργάζεσθαι). 403.
- ΛΣ'.** «Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς» κτλ. (κεφ. ΙΑ'. 1). (Κατὰ τῶν τῇ γεννῇ διαπιστούντων· καὶ ὁ ἐνταῦθα ἁμαρτάνων, καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ δικαίως κολάζεται). 413.
- ΛΖ'.** «Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν» κτλ. (κεφ. ΙΑ'. 7). (Ἐξαλείφει τὴν περὶ Ἰωάννου ὑπόνοιαν· κηρύττει αὐτὸν μείζονα πάντων τῶν ἀνθρώπων· κηρύττει τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι ἦλθεν ὁ χρόνος, καθ' ὃν οἱ προφῆται ἔπαυσαν. Καὶ ὅτι οὐ δεῖ εἰς θέατρα ἀναβαίνειν, καὶ ὅτι πάντα ἐντεῦθεν τὰ κακὰ ἀναφύονται). 419.
- ΛΗ'.** «Ὅτι κοῦφος ὁ τῆς ἀρετῆς ζυγὸς, ὁ δὲ τῆς ἁμαρτίας φορτικώτατος». 427.
- ΛΘ'.** (Κατέρρησις τοῦ σαββάτου ὡς περιττοῦ· καὶ ὅτι χριστιανοῖς πᾶσα ἡμέρα, καθαρὰ ἀπὸ παντὸς πονηροῦ ἔργου, ἐορτὴ. Κατὰ πλεονεξίας, καὶ ὅτι οὐ δύσκολα τὰ τοῦ Χριστοῦ προστάγματα). 433.
- Μ'.** (Κατὰ βασκανίας, καὶ ὅπως δεῖ ἀπαλλάττεσθαι τῆς πονηρίας ταύτης, καὶ ὅτι αἱ τιμαὶ τοῖς μὴ προσέχουσι μεγάλα φέρουσι κακὰ, καὶ κατὰ κενοδοξίας). 439.
- ΜΑ'.** «Ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἑαυτοὺς ἐνταῦθα δίκην ἀπαιτεῖν τῶν ἡμαρτημένων, ἰδίᾳ τῶν λανθάνόντων, οἷον φθόνου, κενοδοξίας, διαβολῆς κτλ. Ὅπως μὴ καταλάβῃ ἡμᾶς ἀδιορθώτους τὸ φοβερὸν ἐκείνο δικαστήριον). 445.
- ΜΒ'.** «Ὅτι δεῖ τοὺς κατηγοροῦντας καὶ ἀδικοῦντας γενναίως φέρειν· καὶ περὶ Δαβὶδ καὶ Σαούλ· καὶ ὅτι δεῖ τὰ ἡμῶν, οὐ τὰ τῶν ἄλλων ἁμαρτήματα ἐξετάζειν). 451.

ΜΓ'. (Περὶ τῶν τῆς γενένης κολάσεων, καὶ ὅτι
ὠφέλιμον τὸ περὶ γενένης ἀκοῦσαι· καὶ
προτροπὴ πρὸς τὴν ὀρθὴν πολιτείαν). 455.
ΜΔ'. (Κατὰ πλούτου καὶ τρυφῆς). 465.

Τέλος τῶν ἐν τῷ πεντηκостῷ ἐβδόμῳ τόμῳ καὶ Α'. Μέρει.

ΤΟΜΟΣ 58 ΜΕΡΟΣ Β'.

(Συνέχεια τοῦ Ζ'. τόμου).

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- (Συνέχεια τῶν ὁμιλιῶν εἰς Ματθαῖον).
- ΜΕ'. (Ὅτι δεῖ μετὰ τῶν δεόντων τὰ ὑπάρχοντα μερίζειν). 471.
ΜΣ'. (Ὅτι βίος ἐνάρετος τῶν θαυμάτων λαμπρότερος). 475.
ΜΖ'. (Περὶ ταπεινοφροσύνης, καὶ ὅτι αὕτη πασῶν ἀρετῶν κεφαλὴ καὶ περὶ ἐλεημοσύνης). 481.
ΜΗ'. (Κατὰ συμποσίων καὶ δείπνων πολυτελῶν, καὶ ὅτι δεῖ Χριστὸν καὶ πένητας συσσίτους ποιεῖν). 487.
ΜΘ'. (Ὅτι τῷ πλούτῳ εἰς δέον κεχρησθαι, τέχνη πασῶν καλλίστη, καὶ κατὰ τῆς ἐν ἱματίοις καὶ ὑποδήμασιν ἀσωτίας). 495.
Ν'. (Ὅτι δεῖ εὐσεβῶς καὶ μετὰ φόβου καὶ πίστεως τοῖς θεοῖς μυστηρίοις προσέρχεσθαι, καὶ ὅτι μᾶλλον δεῖ τοὺς πένητας θεραπεύειν, ἢ ταῖς ἐκκλησίαις χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ κειμήλια δοῦναι). 503.
ΝΑ'. (Ὅτι οὐχ οἱ ἐξω ῥύποι, ἀλλ' οἱ ἐσωθεν ἀνθρωπὸν κοινοῦσι· καὶ ὅτι ὁ ἀδικῶν μάλιστα ἑαυτὸν ἀδικεῖ). 509.
ΝΒ'. (Ὅτι τέχνη, καὶ ἀμείνων πασῶν τεχνῶν ἡ ἐλεημοσύνη). 517.
ΝΓ'. (Ὅτι οὐδὲ τὰ λυπηρὰ, οὐδὲ τὰ χρηστὰ μόνιμα ἀφίησιν ὁ Θεός, καὶ ταῦτα χρησίμως). 525.
ΝΔ'. (Ὅτι οὐ δεῖ τὸν τίμιον σταυρὸν αἰσχύνεσθαι, καὶ περὶ τῆς πρὸς πένητας φιλανθρωπίας, καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου, «τότε ῥαγήσεται πρῶτον τὸ φῶς σου»). 531.
ΝΕ'. (Ἐπαινος τῶν μοναχῶν, ἐν ᾧ καὶ τοῦ αὐτῶν μετὰ δεῖπνον λόγου εὐχαριστικοῦ μνηται, δὲ καὶ διὰ πλάτους ἐξηγεῖται). 539.
ΝΣ'. (Περὶ τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας, καὶ ὅτι εὐκολὸν μὲν ἡ ἀρετὴ, βαρὺ δὲ ἡ κακία καὶ κατὰ τοῦ τόκου). 549.
ΝΖ'. (Περὶ εὐχῆς καὶ νηστείας, καὶ κατὰ τρυφῆς καὶ μέθης). 557.
ΝΗ'. (Περὶ ἀπονοίας, καὶ ὅτι ὁ τοῖς βιωτικοῖς ἐμπεπλεγμένος, πάντων ἐστὶν δουλικώτατος). 565.
ΝΘ'. (Ὅτι οὐ τῆς ἑαυτῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν πλησίον σωτηρίας ἐπιμελεῖσθαι χρὴ, καὶ κατὰ πονηρῶν ἐπιθυμιῶν, καὶ προτροπὴ πρὸς τοὺς πατέρας περὶ τοῦ ῥυθμίζειν τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, καὶ κατὰ φιλαργυρίας). 575.
Ξ'. (Περὶ τῆς διὰ τὸν Χριστὸν ἀγάπης, καὶ ὅτι αὕτη πάσης ἄλλης βεβαιότερα). 583.
ΞΑ'. (Περὶ μνησικακίας). 587.
ΞΒ'. (Ὅτι δεῖ ἡμᾶς τὴν τῶν παιδίων ἀπλότητι μιμεῖσθαι, καὶ περὶ τοῦ Δαβὶδ, καὶ κατὰ κενοδοξίας καὶ φιλοκερδείας). 595.
ΞΓ'. (Περὶ τοῦ τῶν χρημάτων ἔρωτος). 603.
ΞΔ'. (Ὅτι οὐ τὴν πίστιν μόνον, ἀλλὰ καὶ βίον ὀρθὸν ἐπιδείκνυσθαι χρὴ, καὶ ὅτι πᾶσαν ἀρετὴν ἔχειν δεῖ, καὶ ὅτι τὰ ἑαυτῶν βλέπειν, καὶ οὐ τὰ τῶν ἄλλων μεριμνᾶν χρὴ). 609.
ΞΕ'. (Περὶ ταπεινοφροσύνης καὶ ἀλαζονείας). 617.
ΞΣ'. (Περὶ ἐλεημοσύνης). 625.
ΞΖ'. (Ὅτι οὐ χρὴ ἀπογινώσκειν τὸν πεπτωκότα, οὐδὲ θάρρειν τὸν ἐστῶτα). 631.
ΞΗ'. (Ὅτι ὁ τῶν μοναχῶν βίος τοῦ δοκοῦντος εἶναι προσηνοῦς καὶ ἀπαλωτέρου ποθινότερός ἐστι). 639.
ΞΘ'. (Ὅτι τὴν ψυχὴν μᾶλλον ἢ τὸ σῶμα καλωπίζειν χρὴ, καὶ τί ἐστὶ τὸ ἐνδυμα γάμου, καὶ περὶ τῶν μοναχῶν). 648.
Ο'. (Περὶ τῆς τῶν μοναχῶν θαυμαστῆς ἀσκήσεως). 655.

- Β'. (Ὅτι δεῖ τοὺς ἐν Ἐκκλησίᾳ εἰσιόντας ἀκριβῶς προσέχειν τοῖς λεγομένοις, καὶ ἀπέχεσθαι μερίμνης βιωτικῆς πάσης). 29.
- Γ'. (Κατὰ κενοδόξων). 37.
- Δ'. (Περὶ τοῦ δεῖν ἡμᾶς εὐχαριστεῖν ἐπὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Κυρίου, καὶ περὶ ὀργῆς). 45.
- Ε'. (Ὅτι ἡ ἁμαρτία σκότος ἐστὶ, καὶ περὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως). 53.
- ΣΤ'. (Ὅτι οὐδὲν ἡμῖν ὄφελος δόγματα ἔχειν ὀρθά, ἐὰν ἔργα ἔχωμεν διεστραμμένα). 59.
- Ζ'. (Περὶ τοῦ μὴ περιεργάζεσθαι, ἀλλὰ πιστεύειν τοῖς ὑπὸ τῆς Γραφῆς εἰρημένοις, καὶ μνημονεύειν τῶν οἰκείων ἁμαρτημάτων). 61.
- Η'. (Περὶ φιλοχορημίας, καὶ ὅτι οἱ τοιοῦτοι οὐ τῷ Θεῷ, ἀλλὰ τῷ μαμωνᾷ δουλεύουσι). 65.
- Θ'. (Κατὰ ὑπερηφάνων). 69.
- Ι'. (Περὶ τοῦ μηδὲν ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ὠφελεῖσθαι τοὺς μὴ ὀρθῶς βιοῦντας). 73.
- ΙΑ'. (Ὅτι ὀρθῶς βιοῦντες οὐ τῷ Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτοῖς χαρίζομεθα). 77.
- ΙΒ'. (Περὶ τοῦ καλοῦ βίου καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως· καὶ ἄλλως, ὅτι ὀρθοῦ ἡμῖν βίου χρεία, ὡς μηδενὸς ἐτέρου δυναμένου ἡμᾶς ἐξελέσθαι τῆς κολάσεως). 81.
- ΙΓ'. (Περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ τοῦ μὴ δεῖν γενέσθαι ταύτην ἐκ πλεονεξίας). 85.
- ΙΔ'. (Προτροπὴ πρὸς τὸν ἐνάρετον βίον, καὶ διαφορὰ τῶν διδομένων ἡμῖν καὶ Ἰουδαίοις χαρισμάτων). 91.
- ΙΕ'. (Περὶ τῆς εἰς ἀλλήλους ἀγάπης· καὶ ἄλλως, ὅτι οὐ δεῖ τὰ ἐαυτῶν μόνον ζητεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν πλησίων). 97.
- ΙΣΤ'. (Περὶ ὑπερηφανείας, καὶ πλούτου, καὶ ἐλεημοσύνης). 101.
- ΙΖ'. (Ὅτι δεῖ εἰδέναι ἀκριβῶς τὰ περὶ πίστεως, ὥστε δύνασθαι καὶ πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας ἀποκρίνεσθαι). 107.
- ΙΗ'. (Ὅτι πᾶς καιρὸς ἐπιτήδειος πρὸς θεῖαν ἀκρόασιν, καὶ ὅτι δεῖ φεύγειν τὰς βλαβεράς συντυχίας). 113.
- ΙΘ'. (Ὅτι δεῖ κεχρηθῆναι εἰς δέον τῷ πλούτῳ, καὶ μὴ καταχωννύειν αὐτόν). 119.
- Κ'. (Ὅτι οὐ δεῖ λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ἀγαπᾶν τὸν Θεόν). 123.
- ΚΑ'. (Ὅτι δεῖ πρὸς σωτηρίαν καὶ πίστεως καὶ ὀρθοῦ βίου, καὶ ὅτι οὐκ ἀρκεῖ τοιοῦτους ἐσχηκέναι γονεῖς). 127.
- ΚΒ'. (Κατὰ γαστριμάργων). 133.
- ΚΓ'. (Περὶ ἐλεημοσύνης). 137.
- ΚΔ'. (Περὶ τοῦ μὴ λογισμῷ ζητεῖν τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ πιστεῖν). 143.
- ΚΕ'. (Πρὸς τοὺς κατηχομένους, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης). 147.
- ΚΣΤ'. (Κατὰ ὀργιζομένων, καὶ ὅτι οὐ δεῖ μετὰ κραυγῆς, ἀλλὰ μεθ' ἡσυχίας διαλέγεσθαι). 153.
- ΚΖ'. (Περὶ φιλοπτωχείας). 157.
- ΚΗ'. (Κατὰ κενοδόξων). 161.
- ΚΘ'. (Κατὰ κενοδόξων). 165.
- Λ'. (Ὅτι δεῖ τὰς θείας Γραφὰς μετ' ἀκριβείας ἐρευνᾶσθαι, καὶ μὴ προσηλωσθαι τοῖς βιωτικοῖς). 171.
- ΛΑ'. (Περὶ ὀρθοῦ βίου). 175.
- ΛΒ'. (Προτροπὴ πρὸς τὴν τῶν θείων Γραφῶν ἀνάγνωσιν). 183.
- ΛΓ'. (Ὅτι μέγала ὠφελεῖ ἡμῖν ἡ πραότης· καὶ ὅτι αὐτὴν ἔχων ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἡγαπᾶτο παρὰ Χριστοῦ). 187.
- ΛΔ'. (Ὅτι δεῖ τοὺς μετανοοῦντας μὴ μόνον ἐν τῇ πράξει μετανοεῖν καὶ ἀφίστασθαι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γνώμῃ τὰ ἐναντία ποιεῖν, ὡς ἡμαρτον). 193.
- ΛΕ'. (Ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς συμβαίνουσιν ἡμῖν δεῖ εὐχαριστεῖν). 197.
- ΛΣΤ'. (Περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐκκακεῖν ἐν ταῖς εὐχαῖς, καὶ διὰ τί ὁ Θεὸς ἐπίπονον ἡμῖν ἔδωκε βίον). 203.
- ΛΖ'. (Περὶ βασκανίας, καὶ ὅτι χειρόν ἐστι πάντων τῶν ἁμαρτημάτων). 207.
- ΛΗ'. (Περὶ τοῦ μὴ προεδρείας ἐρᾶν, καὶ κατὰ κενοδοξίας). 211.
- ΛΘ'. (Περὶ ἀμνησικακίας, καὶ ἐλεημοσύνης, καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἡμᾶς ἀπλοῦς, ἀλλὰ καὶ φρονίμους εἶναι ἐν τοῖς δογμασιν καὶ ἐν τῷ βίῳ). 219.
- Μ'. (Ὅτι τέλειός ἐστιν ὁ πᾶσας τὰς ἐντολάς ποιῶν, καὶ κατὰ φιλαργυρίας, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης). 227.
- ΜΑ'. (Ὅτι οὐδὲν οὕτω φρονίμους ποιεῖ, ὡς ἀρετὴ· καὶ ὅτι πᾶσα πονηρία ἐξ ἀγνοίας ἔχει τὴν ἀρχήν). 233.
- ΜΒ'. (Περὶ τοῦ μηδὲν εἶναι τὴν βιωτικὴν δό-

- ΠΑ'. (Περὶ τῆς αὐτῆς πραγματείας, καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες τοὺς χριστιανούς ἐν πολλοῖς ὑπερ-
κοντίζουσι, καὶ περὶ τοῦ μὴ προσέχειν
τοῖς βιωτικοῖς). 455.
- ΠΕ'. (Κατὰ τῆς ἐν ταῖς ταφαῖς πολυτε-
λείας). 459.
- ΠΣ'. (Περὶ τῆς τῶν ἱερέων ἀζίας, καὶ ὅτι δεῖ
τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἀνάξιοι ὦσι, καὶ τὸν βίον
διαβεβλημένοι, θεραπεύειν καὶ ἀποδέχε-
σθαι). 467.
- ΠΖ'. (Ὅτι ἡ τῶν οὐρανίων μέριμνα, καὶ ἡ εἰς
τὸν Χριστὸν ἀγάπη τὰ λυπηρὰ ἡμῖν κοῦ-
ρα κατασκευάζει, καὶ κατὰ φιλοχρημα-
τίας). 473.
- ΠΗ'. (Ὅτι κοῦρα τὰ πνευματικά, καὶ χρηστῶν
ἐλπίδων ἀνάμεστα· ἡ δὲ ἁμαρτία βαρὺ
καὶ φορτικόν). 477.

* Πίναξ τῶν ἐν τῷ 59 τόμῳ νόθων ὁμιλιῶν
λατινιστί. 483.

Ν Ο Θ Α

- Α'. Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου καὶ εἰς
τὴν Ἡρωδιάδα. «Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνε-
ται κτλ.» 485.
- Β'. Εἰς τὸν Πρόδρομον. «Οἱ ἀνθρώποι λειμῶ-
νες κτλ.» 489.
- Γ'. Εἰς τοὺς κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον
καὶ Παῦλον, καὶ τὸ αὐτῶν μαρτύριον ἐνδο-
ξότατον. «Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἀμιλλαν
κτλ.» 494.
- Δ'. Εἰς τοὺς ἁγίους δώδεκα ἀποστόλους. «Εἰ-
κότως καὶ τήμερον κτλ.» 495.
- Ε'. Εἰς τὸν ἅγιον Θωμᾶν τὸν ἀπόστολον, καὶ
κατὰ Ἀρειανῶν, καὶ εἰς τὸν ἐν τῇ Θράκῃ
τυραννήσαντα καὶ ἀναιρεθέντα, καὶ αὐτὸν
Ἀρειανόν. «Τῷ μὲν νόμῳ τῆς Ἐκκλησίας
πειθόμενος κτλ.» 497.
- ΣΤ'. Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα.
«Στέψωμεν ἀνθεσιν ἐγκωμίων κτλ.» 501.
- Ζ'. Εἰς τὸ, «Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύ-
ναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται». «Ὅτε
τὸν παναρμόνιον τουτονὶ κόσμον κτλ.» 507.
- Η'. Εἰς τὴν παραβολὴν περὶ τοῦ ἀσώτου. «Αἰ
μὲν ἀδελφοί, τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν
κτλ.» 515.

- Θ'. Εἰς τὴν ὄρχησιν τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ εἰς
τὴν ἀποτομὴν τῆς κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ. «Ὡς περ τις
ἀνὴρ φιλέρηνος κτλ.» 521.
- Ι'. Εἰς τὸ, «Συνήγαγον οἱ Ἰουδαῖοι συνέδριον,
καὶ ἔλεγον· Τί ποιήσωμεν» τῇ ἀγίᾳ καὶ Μ.
Δευτέρᾳ. «Ἐοίκασιν οἱ τῆς Ἐκκλησίας φίλ-
τατοι παῖδες νηπίοις θηλάζουσι κτλ.» 525.
- ΙΑ'. Εἰς τὴν παραβολὴν τῶν δέκα παρθένων,
καὶ περὶ ἐλεημοσύνης, τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ
Τρίτῃ. «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς
ἐννοήσω κτλ.» 527.
- ΙΒ'. Εἰς τὴν πόρνην καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον, τῇ
ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ. «Πάντοτε μὲν
ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος κτλ.» 531.
- ΙΓ'. Εἰς τὴν Σαμαρεῖτιν, καὶ εἰς τὸ, «Ἐρχεται
ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμαρείας, λε-
γομένην Συχάρ». «Σήμερον ὁ Χριστὸς τοὺς
ἀθλους κτλ.» 533.
- ΙΔ'. Περὶ ζήλου καὶ εὐσεβείας, καὶ εἰς τὸν ἐκ γε-
νετῆς τυφλόν. «Πηγὴ φωτὸς ὁ τοῦ Θεοῦ λό-
γος κτλ.» 543.
- ΙΕ'. Λόγος περὶ ψευδοπροφητῶν, καὶ ψευδοδι-
δασκάλων, καὶ ἀθέων αἰρετικῶν, καὶ περὶ
σημείων τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος τούτου.
Ἐρρέθη δὲ μέλλοντος αὐτοῦ ἐκδημεῖν ἀπὸ
τοῦ σώματος. «Ὁδυνηρὸς ὁ λόγος κτλ.» 553.
- ΙΣ'. Εἰς τὸ ἐπιποδρόμιον λόγος. «Στάδιον ἡμῖν
σήμερον πνευματικόν κτλ.» 567.
- ΙΖ'. Εἰς τὸ, «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν
μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων». «Οἱ
σοφοὶ καὶ ἐπιστήμονες τῆς γεωργίας τεχνῶ-
νται κτλ.» 574.
- ΙΗ'. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰνδικτιῶνος τοῦ νέου
ἔτους, καὶ εἰς μάρτυρας, καὶ εἰς αἰμόφρους.
«Ἐπάλληλον σημεῖον κτλ.» 575.
- ΙΘ'. Λόγος κατηχητικὸς εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγ-
γελίου· «Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν
ἅμα πρῶτὶ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμ-
πελῶνα αὐτοῦ» καὶ τὰ ἐξῆς, «Ὅρῳ τῇ ποί-
μνῃ τῶν εὐσεβῶν κτλ.» 577.
- Κ'. Εἰς τὴν παραβολὴν περὶ συκῆς, ὁμιλία·
«Ὁφθαλμός μὲν ὁρῶν κτλ.» 585.
- ΚΑ'. Εἰς τὸν Φαρισαῖον. «Ὡς περ πατὴρ φιλότε-
κνος κτλ.» 589.
- ΚΒ'. Εἰς τὸν Λάζαρον καὶ εἰς τὸν πλούσιον ὁμι-

ἡδὴ κτλ.»	735.	νην τὸν Βαπτιστήν. ἀφέρει δὴ, καὶ τῶν ὑμετέρων κρότων κτλ.»	757.
ΝΓ'. Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα λόγος ζ'. «Χθὲς μὲν, ἀδελφοί, περὶ τῆς προθεσμίας κτλ.»	745.		
ΝΔ'. Εἰς τὴν σύναξιν τῶν Ἀρχαγγέλων. «Ἀγ- γέλους ἐγκωμιάζειν χρὴ κτλ.»	755.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ πεντηκοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ· λατινιστί.	765.
ΝΕ'. Περὶ μετανοίας, καὶ εἰς Ἡρώδην καὶ Ἰωάν-			

Τέλος τῶν ἐν τῷ πεντηκοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 60

(Τόμος Θ'. τῶν τοῦ Χρυσοστόμου).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Προοίμιον· λατινιστί.	5.	ΙΕ'. (Ὅτι θλίψεις δεῖ προσδοκᾶν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ τοὺς δουλεύοντας Θεῷ, καὶ κατὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς).	119.
Ὁμιλίαι εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀπο- στόλων ΝΕ'.	13—384.	ΙΣ'. (Ὅτι οὐκ ἔστι τὸν τὸν κόσμον χαίροντα δμοῦ καὶ κατὰ Θεὸν χαίρειν, καὶ κατὰ τρυ- φόντων).	127.
Α'. (Ὅτι οὐ δεῖ ἀναβάλλεσθαι τὸ βῆπτι- σμα).	13.	ΙΖ'. (Κατὰ ὀργιζομένων).	133.
Β'. (Κατὰ Ἑλλήνων περὶ ἀναστάσεως).	25.	ΙΗ'. (Ὅτι δεῖ τοὺς κεκτημένους ἐν τοῖς ἑαυ- τῶν ἀγροῖς οἰκοδομεῖν Ἐκκλησίας).	141.
Γ'. (Περὶ ἐπισκόπων ἐκλογῆς, καὶ ὅτι πολ- λῆς δυσκολίας γέμει ἡ ἐπισκοπή).	33.	ΙΘ'. (Ὅτι δεῖ συνεχῶς καὶ ἐπιμελῶς ἀναγινώ- σκειν τὰς θείας Γραφάς).	149.
Δ'. (Κατὰ Ἑλλήνων καὶ σύγκρισις τοῦ Πλά- τωνος πρὸς τὸν Πέτρον).	41.	Κ'. (Ὅτι ὁ χριστιανὸς οὐχ ἑαυτῷ μόνῳ, ἀλ- λὰ καὶ ἐτέροις ἔσται χρήσιμος).	157.
Ε'. (Κατὰ αἰρέσεων, καὶ περὶ τοῦ ὀρθῶς βιοῦν, καὶ περὶ τοῦ ἐπεικῶς φέρειν τὰς τῶν ἱε- ρέων ἐπιτιμῆσεις).	49.	ΚΑ'. (Περὶ τοῦ μὴ δεῖν τοὺς ἀποθανόντας πεν- θεῖν, καὶ ὅτι μεγάλα εὐεργετοῦσι τοὺς τε- λευτήσαντας αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι ἐλεημοσύναι, καὶ προσευχαί, καὶ προσφο- ραί).	163.
ΣΤ'. (Κατὰ ὀργιζομένων).	55.	ΚΒ'. (Περὶ ἐλεημοσύνης).	171.
Ζ'. (Περὶ ἀφελείας).	63.	ΚΓ'. (Περὶ τοῦ μὴ ἀναβάλλεσθαι τὸ φῶτισμα, καὶ προτροπὴ πρὸς τὸν ὀρθὸν βίον· καὶ ὅτι προνοία Θεοῦ τὰ πάντα διοικεῖται, τὰ μὲν συγχωροῦντος, δι' ὃν οἶδε λόγον, τὰ δὲ ἐνεργοῦντος).	177.
Η'. (Ὅτι δεῖ ἐκ μικρῶν ἄρχεσθαι ἡμᾶς τῆς ἀρετῆς, καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀμνῦναι).	69.	ΚΔ'. (Περὶ μετανοίας, καὶ ὅτι διωγμὸς ἡ ἀνε- σις· καὶ ὅτι μάλιστα ἐν Ἐκκλησίᾳ δεῖ ἡ- μᾶς γέλωτος καὶ φλυαρίας ἀπέχεσθαι).	183.
Θ'. (Κατὰ μνησικαχίας, καὶ περὶ τοῦ μὴτε ὄρκον ἀπαιτεῖν, μὴτε ὀμνῦναι).	75.	ΚΕ'. (Περὶ ἐλεημοσύνης καὶ γυμνότητος ψυ- χῆς).	191.
Ι'. (Περὶ τοῦ μὴ ὀμνῦναι).	85.	ΚΣ'. (Προτροπὴ πρὸς προσευχὴν νυκτερινήν).	197.
ΙΑ'. (Ὅτι καλὸν ἡ ἀκτημοσύνη, καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀμνῦναι).	93.		
ΙΒ'. (Περὶ τοῦ μὴ ὀμνῦναι).	99.		
ΙΓ'. (Ὅτι ἐν ἡδονῇ μᾶλλον διάγουσι τῶν πλυν- τούντων οἱ πένητες, καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀμνῦ- ναι).	105.		
ΙΔ'. (Ὅτι δεῖ μακροθυμεῖν καὶ μὴ μνησικα- κεῖν τοῖς ἐπηρεάζουσι, καὶ περὶ ἐλεημοσύ- νης).	111.		

- ταγμάτων τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ πείθεσθαι μό-
νον). 404.
- Γ'. (Περὶ ἀνεξικακίας καὶ μακροθυμίας, καὶ
ὅτι δεῖ πάντων κρατεῖν τῶν παθῶν). 411.
- Δ'. (Περὶ παιδεραστῶν, μαλακῶν, καὶ πόσων
αἴτιοι κακῶν, καὶ περὶ τῶν κακῶς βιούν-
των ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ περὶ
γενένης καὶ κρίσεως· καὶ ἀπόδειξις ἐκ τῶν
ἐν Σοδόμοις, καὶ ὅτι δεῖ μὴ τρυφᾶν, ἀλ-
λά κατὰ νοῦν αἰεὶ ἔχειν τὸν τοῦ Θεοῦ φό-
βον). 415.
- Ε'. (Περὶ κρίσεως καὶ κολάσεως, καὶ περὶ τῆς
τούτων ἀπαλλαγῆς, καὶ περὶ τῆς εἰς Θεὸν
ἀγάπης). 421.
- Σ'. (Περὶ διδασκάλων, ὅτι δεῖ μετὰ λόγου
καὶ ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι). 431.
- Ζ'. (Περὶ ἀγάπης, καὶ ὅτι οὐ δεῖ βασκαίνειν
καὶ φθονεῖν εὐδοκιμοῦντι τῷ ἀδελφῷ, καὶ
περὶ ἐλεημοσύνης). 441.
- Η'. (Περὶ τοῦ δεῖν δοξάζειν τὸν Θεὸν δι' ἔρ-
γων καὶ πίστεως, καὶ ὅτι δεῖ φεύγειν πᾶ-
σαν ἁμαρτίαν, δι' ἧς ὁ Θεὸς βλασφημεῖ-
ται, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς οὐ δεόμενος οὐδὲ δο-
ξάζεσθαι βουλόμενος ἐπιζητεῖ τὰ παρ'
ἡμῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν,
καὶ ὅτι ἐὰν μὴ ἑαυτοὺς ἐκδῶμεν τῇ ἁμαρ-
τίᾳ, οὐ τολμᾷ προσελθεῖν ἡμῖν ὁ διάβο-
λος, καὶ ὅτι δεῖ τὴν ἀγίαν αἰδεῖσθαι τρά-
πεζαν, ἧς κοινῇ πάντες μετέχομεν). 453.
- Θ'. (Περὶ τοῦ μὴ πενθεῖν ἐπὶ τῇ ἀποβολῇ τῶν
παρόντων, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπί-
ζειν). 467.
- Ι'. (Περὶ ἀρίστου βίου, καὶ ὅτι οἱ ἐν ἁμαρ-
τίαις ζῶντες εὐρίπιστοι τέ εἰσι καὶ εὐε-
πηρέαστοι, καὶ ὅτι ὁ ἐπηρεαζόμενος, καὶ
ἀποστερούμενος τῶν ἰδίων, ἂν εὐχαρίστως
φέρῃ, τοῖς εἰς πένητας αὐτὸς ἀναλώμασι
τῶν αὐτῶν τεύξεται μισθῶν). 473.
- ΙΑ'. (Περὶ διαφόρων νεκρότητος τρόπων, καὶ
κατὰ φιλαργύρων καὶ πλεονεκτῶν). 483.
- ΙΒ'. (Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας, καὶ πόσα μὲν
ἀγαθὰ τῇ ἀρετῇ παρέπεται, πόσα δὲ κα-
κὰ τῇ κακίᾳ, καὶ ὅτι ἐν τῷ παρόντι πλείο-
να ἡδονὴν ἔχει ἢ ἀρετὴ καταρθούμενη,
καὶ ἡ κακία ὑπορύσσουσα, ἐπικίνδυνος οὖσα
καὶ ἐπώδυνος· ἀποστῆναι δὲ δυνάμεθα τῆς
κακίας, εἰ τὰ μικρὰ τῶν πταισμάτων
ἡμῶν μὴ παρορώμεν). 493.
- ΙΓ'. (Περὶ τῶν ἐν ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει βιούντων,
καὶ ὅτι οὗτοι μόνοι ζῶσιν· οἱ δὲ ἐν ἡδο-
ναῖς, ἤδη νενέκρωνται· καὶ περὶ τρυφῆς,
καὶ φιλαργυρίας, καὶ πλεονεξίας). 507.
- ΙΔ'. (Περὶ ἐλεημοσύνης καὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς ἀποκειμένων ἀγαθῶν τοῖς κατὰ
Θεὸν πολιτευομένοις). 523.
- ΙΕ'. (Περὶ τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης, καὶ περὶ
ἐλεημοσύνης, καὶ ὅτι πάντα ὁ Χριστὸς
ὑπὲρ τῆς εἰς ἡμᾶς ἀγάπης ποιεῖ). 539.
- ΙΣ'. (Ἰστέον ὅτι διὰ τὸ μὴ λυμῆνασθαι τὴν
ἀσάφειαν τῶν λεγομένων, πολλῶν ὄντων,
διὰ τοῦτο οὐδὲν περὶ τῶν ἠθικωτέρων διε-
λέχθη ὁ ἅγιος). 547.
- ΙΖ'. (Περὶ κενοδοξίας, καὶ πῶς δυνατόν ταύ-
την φυγεῖν, εἰ τὴν τοῦ Θεοῦ μάλλον ζη-
τοῦμεν δόξαν, καὶ μὴ τὴν τῶν ἀνθρώ-
πων). 563.
- ΙΗ'. (Περὶ εὐχαριστίας). 571.
- ΙΘ'. (Περὶ τοῦ δεῖν δοξάζειν τὸν Θεὸν, ἀρετῆς
ἐπιμελουμένους, καὶ ὁρθῶς ζῶντας, καὶ
ὅτι οὐ δεῖ τοῖς τῶν προγόνων κατορθώ-
μασι θαρρεῖν, ἀλλὰ τοῖς ἰδίοις· καὶ τίνες
εἰσὶν οἱ ἀληθεῖς συγγενεῖς κατὰ πνεῦμα,
καὶ ὅτι δεῖ κατὰ πάντα μιμεῖσθαι τὸν
Θεόν, καὶ περὶ ἐπεικελίας, καὶ ὅτι οὐδὲν
βλάπτει πρὸς ἐλεημοσύνην πεν(α). 583.
- Κ'. (Περὶ ἀπονοίας, καὶ τῶν ἐπὶ σοφίᾳ μέγα
φρονούντων· καὶ περὶ μωρίας, καὶ ὑπερη-
φανίας ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι τὸν Κύριον, καὶ
περὶ ταπεινοφροσύνης). 593.
- ΚΑ'. (Περὶ φιλοξενίας καὶ ἐλεημοσύνης, καὶ ὅτι
οὐ δεῖ περιεργάζεσθαι τοὺς προσιόντας,
οὐδὲ ὑβρίζειν καὶ μαινεῖν τὴν γλῶτταν,
τὴν τῶν ἀγίων ἀπολαύουσιν μυστη-
ρίων). 601.
- ΚΒ'. (Ὅτι οὐ δεῖ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδό-
ναι). 609.
- ΚΓ'. (Περὶ ἀρίστης καὶ τελείας φιλίας). 613.
- ΚΔ'. (Κατὰ πορνευόντων καὶ γαστριμάργων,
καὶ ὅτι πάντα ἐντεῦθεν τίκτεται τὰ κα-
κά). 621.
- ΚΕ'. (Περὶ τῶν διαπιστύνων τῇ γενένη, καὶ
λεγόντων μὴ εἶναι γένναν, σαφὲς ἀπό-
δειξις). 627.
- ΚΣ'. (Περὶ τοῦ δεῖν ὁρθῶς βιοῦν, καὶ προσέ-
χειν ἀκριβῶς ἐν τῷ παρόντι βίῳ, καὶ μὴ
νομίζειν ἀρκεῖν εἰς ἀπολογία τὴν ἄγνοιαν,

ΤΟΜΟΣ 61

(Τόμος Ι'. τῶν τοῦ Χρυσοστόμου).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Προόμιον λατινιστί·	5.	ΙΒ'. (Περὶ τοῦ μὴ ζητεῖν παρ' ἀνθρώπων ἐπαι- νον).	95.
Ὁμιλεῖται εἰς τὴν Α'. πρὸς Κοριν- θίους ΜΔ'.	11—392.	ΙΓ'. (Ἐγκώμιον ἀγίου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὅτι οὐχ ὁ πλοῦτος κακός, ἀλλὰ τὸ μὴ εἰς δέον τούτῳ κεχρησθαι, καὶ ὅτι καὶ τῶν πενήτων κατὰ τοῦτο χεῖρους οἱ πλούσιοι, ὅτι οἱ μὲν παρὰ ἐκόντων, οἱ δὲ παρὰ ἀκόν- των λαμβάνουσιν).	107.
Υπόθεσις.	11.	ΙΔ'. (Ὅτι οὐ δεῖ θέλειν ἡμᾶς μόνον σωθῆναι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔργων ἅπτεσθαι τῶν εἰς τοῦτο φε- ρόντων, καὶ ὅτι ἂν προθυμίαν ἐρρωμένην ἔχωμεν, καὶ τὰ δοκοῦντα εἶναι δυσχερῆ, μετ' εὐκολίας κατορθώσομεν).	113.
Α'. (Περὶ ταπεινοφροσύνης).	11.	ΙΕ'. (Κατὰ πλεονεξίας καὶ τοκιστῶν, καὶ πῶς εὐ πράττουσιν οἱ πονηροί· οἱ δὲ δίκαιοι πέ- νονται· καὶ ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι οἱ ἀληθεῖς καὶ βέβαιοι μισθοί· καὶ ἐγκώμιον ἀκτῆμο- σύνης).	121.
Β'. (Ὅτι οὐκ ἀνάγκη οὔτε τὰ καλὰ, οὔτε τὰ κακὰ, ἀλλὰ προθέσει).	17.	ΙΣ'. (Περὶ τοῦ μὴ δικάζεσθαι, ἀλλὰ φέρειν ἡμᾶς γενναίως τοὺς ἀδικοῦντας. Τοῦτο γὰρ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ ὁμοίους ποιεῖ).	129.
Γ'. (Ὅτι βίου ἐπιμελούμενοι ἀκριβοῦς δυνάμε- θα καὶ Ἑλλήνας ἐφελκύσαι).	21.	ΙΖ'. (Περὶ ἀναστάσεως, καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν αἴτιον τοῦ ἀμαρτάνειν τὸ σῶμα, ἀλλ' ἡ κακὴ προαίρεσις).	139.
Δ'. (Περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων διδαχῆς, καὶ Ἑλλήνων ἐν σοφίᾳ μωρίας).	29.	ΙΗ'. (Ὅτι καθαρὸς βίος πολλὴν παρασκευάζει προσφέρεσθαι δόξαν τῷ Θεῷ).	145.
Ε'. (Κατὰ Ἑλλήνων καὶ ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ, ἢ πλούτῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ δεῖ καυχᾶσθαι, καὶ ὅτι τὸν ἐνταῦθα ἐν ἀνέσει ζῶντα, ἐκεῖ κακουχεῖσθαι δεῖ, καὶ ὅτι οὐδὲ τέχνη οὐδὲ στρατεία ἐμποδίζειν ἡμῖν ὀφείλει εἰς τὴν τῶν θείων μελέτην).	39.	ΙΘ'. (Περὶ τοῦ Ἰωσήφ τοῦ σώφρονος).	151.
ΣΤ'. (Ὅτι θεῖα δυνάμει ἡδυνήθησαν οἱ ἀπόστο- λοι τῶν Ἑλλήνων περιγενέσθαι, καὶ ὅτι πάντας δεῖ πρὸς ἀρετὴν συνωθεῖν, βίον καθαρόν ἐπιδεικνυμένους μᾶλλον ἢ ση- μεῖα).	47.	Κ'. (Ὅτι δεῖ προνοεῖσθαι τοῦ μὴ σκανδαλίζειν τινὰ, καὶ ὅτι οἱ πτωχοὶ μᾶλλον τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου καὶ τῶν ἀποστόλων διασώζου- σιν).	159.
Ζ'. (Κατὰ Ἑλλήνων καὶ ὅτι θείας δυνάμεως ἦν τὸ κήρυγμα. Δείκνυται δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ ἐλίγους καὶ ἰδιώτας ὄντας τοὺς ἀποστό- λους πάντων περιγενέσθαι, καὶ ὅτι ὀρθῶς βιοῦντες καὶ Ἑλλήνας ἔλκομεν εἰς θεοσέ- θειαν).	53.	ΚΑ'. (Ὅτι οὐ δεῖ καταρροεῖν τῶν σκανδαλιζο- μένων, ἀλλὰ πολυτρόπως αὐτοὺς ἀνακτᾶ- σθαι, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης).	169.
Η'. (Περὶ μετανοίας).	67.	ΚΒ'. (Ὅτι εὐκόλος ἡ ἀρετὴ, καὶ κατὰ φύσιν ἡμῖν ἐστὶ· διὸ καὶ ψευδὴς ὁ τῆς εἰμαρμένης λό- γος. Καὶ ὅτι ἀληθινὴν ἐκείνοι ἡδονὴν καρ- ποῦνται, οἱ τὴν ἀρετὴν μεταδιώκοντες).	181.
Θ'. (Ὅπως ἀσχήμων ἡ ἀμαρτία, καὶ τίνι ἔοικε, καὶ περὶ πλεονεκτῶν).	75.	ΚΓ'. (Περὶ τοῦ μὴ δὲ τοὺς ἐστῶτας θαρρύνειν, μὴ δὲ ἀπογινώσκειν τοὺς πεπτωκότας, ὡς εὐχεροῦς καὶ πολυτρόπου οὔσης τῆς πρὸς ἀρετὴν	87.
Ι'. (Ὅτι τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ δοθέντα ἡμῖν οὐ δεῖ παρ' ἑαυτοῖς παρακατέχειν ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις μεταδιδόναι· καὶ ὅτι ὁ ἐλεήμων τοῖς τοῦ Θεοῦ ὀνόμασι καλεῖται, σωτὴρ καὶ εὐεργέτης).	81.		
ΙΑ'. (Περὶ τοῦ φοβεῖσθαι Θεὸν καὶ ποιεῖν πάντα, ὅσα πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν ἀφορᾷ, καὶ κατὰ πλεονεκτῶν).	87.		

- γισμῶν, καὶ περὶ τοῦ Ἀβραάμ μαρτυρία). 405.
- Δ'. (Περὶ μετανοίας, καὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τινος). 417.
- Ε'. (Περὶ φόβου Θεοῦ, καὶ τοῦ μηδένα ἄλλον δεδοικέναι, καὶ πρὸς ἐπίδειξιν ποιεῖν). 427.
- Ζ'. (Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, καὶ ὅτι νεκρὸν ἔχει ψυχὴν ὁ τρυφῶν καὶ αἰσχυρὰ φθεγγόμενος, καὶ ἀσελγαίνων, καὶ περὶ τοῦ Ἰωσήφ καὶ τῆς Αἰγυπτίας). 435.
- Ζ'. (Κατὰ Ἀρειανῶν περὶ τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς λαμπρότητος τοῦ σώματος τῶν ἁγίων, καὶ τοῦ μὴ ἔρῃν ἀσέμνως, ἀλλὰ θαυμάζειν τὸν δημιουργόν). 441.
- Η'. (Περὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς θείας δυνάμεως). 453.
- Θ'. (Περὶ τῆς τῶν μελλόντων ἀνταποδόσεως, καὶ τοῦ κριτηρίου τοῦ φοβεροῦ). 459.
- Ι'. (Περὶ τῆς φοβερᾶς κρίσεως). 465.
- ΙΑ'. (Ὅτι χειρόν ἐστι κολάσεως τὸ προσκροῦσαι Θεῷ, καὶ ὅτι κόλασις ἢ ἁμαρτία). 473.
- ΙΒ'. (Περὶ πλούτου καὶ πενίας, καὶ ὅτι οὐχ ἡ τῶν πραγμάτων φύσις, ἀλλ' ἡ τῆς ψυχῆς ἀσθένεια τὰς ἀποπτώσεις ἐργάζεται). 481.
- ΙΓ'. (Ὅτι ἡ καθαρότης διὰ πασῶν συνίσταται τῶν ἀρετῶν, καὶ περὶ πλουτούντων καὶ πενομένων, ὅτι διαφέρουσιν ἐν πᾶσιν οἱ πένητες). 489.
- ΙΔ'. (Περὶ ἐπιτιμίων). 497.
- ΙΕ'. (Περὶ ἀρχῆς πνευματικῆς, καὶ κοσμικῆς, καὶ τῆς τῶν ἀρχομένων ὑποταγῆς, καὶ τῆς τούτων ἐπιμελείας). 501.
- ΙΣ'. (Περὶ ἐλεημοσύνης). 511.
- ΙΖ'. (Ὅτι φυσικὰ τὰ καλὰ, καὶ περὶ τοῦ μὴ δεδοικέναι πέναν καὶ συνέχειν πλούτον). 517.
- ΙΗ'. (Περὶ τοῦ ἀναγκαίου τῆς εὐχῆς, καὶ τοῦ μὴ διαχωρίζεσθαι ἀπ' ἀλλήλων). 523.
- ΙΘ'. (Περὶ τοῦ μὴ ἀκριβολογεῖσθαι περὶ τὴν δόσιν). 529.
- Κ'. (Περὶ ἐλεημοσύνης). 535.
- ΚΑ'. (Ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Παύλου, καὶ ὅτι κακῶς τοῖς τούτου λόγοις αἰρετικοὶ ἐχρήσαντο). 541.
- ΚΒ'. (Περὶ τοῦ μεμνησθαι τῶν προτέρων ἁμαρτιῶν, καὶ καθ' ἑκάστην ἀπροφασίστως μετανοεῖν, καὶ συγγνώμην αἰτεῖν). 547.
- ΚΓ'. (Περὶ τοῦ μὴ ἐπαίρεσθαι καὶ τυφοῦσθαι, καὶ μὴ ταῖς ἄλλοτρίαις ἐφήδεσθαι συμφοραῖς. Καὶ περὶ τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ Σολομῶντος). 553.
- ΚΔ'. (Περὶ φθόνου). 563.
- ΚΕ'. (Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Παῦλον, καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης). 569.
- ΚΣ'. (Ὅτι θλίψις καθαίρει ψυχὴν ἐκ τῶν παθῶν, καὶ τὸν Θεὸν ἐπισπᾶται, καὶ περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς δόξης τῶν ἁγίων). 575.
- ΚΖ'. (Περὶ φθόνου). 583.
- ΚΗ'. (Ὅτι πᾶσα ἁμαρτία, ἀκαθαρσία λέγεται, καὶ περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ Ἡρώδου). 589.
- ΚΘ'. (Περὶ τοῦ προτιμᾶν τὴν τῶν μαθητῶν σωτηρίαν τῆς οἰκείας εὐδοκίμησης, καὶ περὶ τοῦ μὴ ἐπτοῆσθαι πρὸς ἀνθρωπίνης δόξης). 595.
- Λ'. (Περὶ τοῦ ἀγαπᾶν τὸν Θεὸν μὴ ῥήμασι μόνοις, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποιεῖν κατὰ δύναμιν ἀπροφασίστως, ἀ προσέταξεν). 605.

Ἦ πρόμνημα εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολὴν εἰς κεφ. ζ'. 611—682.(α)

Κεφ. Α'. σελ. 611. Κεφ. Β'. 633. Κεφ. Γ'. 647. Κεφ. Δ'. 657. Κεφ. Ε'. 663. Κεφ. Σ'. 673.

ΝΟΘΑ — ΟΜΙΛΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

- Α'. Ὅτι θεοπρεπὲς ἔργον ἡ κατὰ Θεὸν ἀγάπη ἐστί. 681.
- Β'. Εἰς τὸ, «Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σταυρὸν κάτω» καὶ ὅτι, «Παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν», καὶ τὰ ἐξῆς. 683.
- Γ'. Εἰς προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, καὶ εἰς τὸ πάθος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τῇ ἀγίᾳ Πέμπτῃ. 687.
- Δ'. Εἰς τὸ, «Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ ὑψοράνθην». 689.
- Ε'. Εἰς τὴν Ῥαχὴλ καὶ εἰς τὰ νήπια. 699.

(α) Ἡ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολὴ ἀδιακόπως ἐξηγηθεῖσα οὐκ ἰδίως ἔχει τὰ ἠθικά, καθὼς καὶ αἱ ἑτεραι.

- μεγίστης δωρεᾶς). 11.
- Β'. (Ὅτι τὰ καλὰ κατὰ φύσιν ἐστὶ, τὰ δὲ ἁμαρτήματα παρὰ φύσιν, καὶ ὅτι οὐκ ἐξ ἀνάγκης τινός, ἀλλ' ἐκ φαύλης προαιρέσεως ἁμαρτάνομεν). 17.
- Γ'. (Περὶ τῆς δωρεᾶς τοῦ δεσποτικοῦ σώματος, καὶ ὅτι τὸν μὴ μετέχοντα τούτου οὐ δεῖ οὐδὲ ἐπὶ τῶν εὐχῶν τῶν ἐν τῇ προσφορᾷ παρεῖναι). 23.
- Δ'. (Ὅτι δεῖ πάσας κατορθῶσαι τὰς ἀρετὰς τὸν μέλλοντα βασιλείας ἀξιοῦσθαι· τὸ δὲ τινὰ μὲν κατορθοῦν, τινὰ δὲ παραβαίνειν, ἐκβάλλει τῆς βασιλείας). 31.
- Ζ'. (Ὅτι τὰ ἁμαρτήματα, εἰ καὶ σαρκικὰ λέγεται, ἀλλ' οὐ σώματος μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς· καὶ ποῖα ἁμαρτήματά ἐστι ψυχῆς, χωρὶς τοῦ σώματος). 37.
- Ζ'. (Ὅτι δεῖ τὸν διδάσκαλον ζῆειν ἐν τῷ πνεύματι, βίον ἄληπτον ἔχειν, οἰκονομικὸν εἶναι. Νυνὶ δὲ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάντα ἐναντία). 43.
- Ζ'. (Πῶς ὀφείλομεν ἀγαπᾶν τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀδελφόν). 49.
- Η'. (Περὶ τῶν Παύλου δεσμῶν, καὶ Πέτρου, καὶ τῶν τριῶν παίδων, καὶ Ἰωάννου καὶ Ἱερემίου καὶ Ἰωσήφ, καὶ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου). 55.
- Θ'. (Ὅτι διὰ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης, καὶ ὁ τῆς εἰρήνης σύνδεσμος σώζεται). 69.
- Ι'. (Περὶ τοῦ κατεξανίστασθαι ἀλλήλων· καὶ ὅσα κακὰ ἢ φιλαργυρία τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰργάσατο). 75.
- ΙΑ'. (Κατὰ σχισματικῶν ἀποσχιζόντων ἑαυτοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ αὐτῇ πίστει, διὰ τὸ ἄνομα καὶ ἀκανόνιστα ποιεῖν). 79.
- ΙΒ'. (Περὶ τῆς τῶν παρόντων ματαιότητος, καὶ τίνα εἰσὶ μάταια, καὶ κατὰ Ἑλλήνων λατρευόντων τῇ κτίσει). 87.
- ΙΓ'. (Προτροπὴ εἰς ἀρετὴν, καὶ διήγησις περὶ γυναικῶν τῶν τὴν ἄσκησιν ἐλομένων). 93.
- ΙΔ'. (Ὅτι οὐ δεῖ ὑβρίζειν καὶ αἰσχυρολογεῖν). 99.
- ΙΕ'. (Περὶ τοῦ μὴ ὀργίζεσθαι, μηδὲ τύπτειν ἀσχημόνως δεσποίνης τὰς ἑαυτῶν θεραπαίνιδας). 105.
- ΙΖ'. (Ὅτι δεῖ τὰ ἐναντία, τῆς κακίας ἐκκοπτομένης, ἐργάζεσθαι, ἐπεὶ οὐδενὶ ὀφελος ὀργῆς ἐκρίζωσέως τυχόν, ἐὰν μὴ ἀγάπη ἐπιδιψιλευθῇ). 111.
- ΙΖ'. (Περὶ τοῦ μὴ ἀργολογεῖν, καὶ κατὰ γελοιαστῶν, καὶ μίμων, καὶ εὐτραπέλων καὶ ὅτι μεγάλα κακὰ ἐν ψυχῇ εὐτραπελευμένη οἰκεῖ, μεγάλη διάχυσις καὶ ἐρημία· κέχνηεν ἡ ἁρμονία, σασάθρωται ἡ οἰκοδομή, εὐλάβεια ἀπέστη). 115.
- ΙΗ'. (Ὅτι δεῖ ἀφεμένους τῶν πονηρῶν ἔργων, τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν προσελθεῖν, καὶ μὴ περιορᾶν ἁμαρτάνοντας τοὺς ἀδελφούς). 121.
- ΙΘ'. (Περὶ τοῦ μὴ περιεργάζεσθαι τὰ ἐτέρων ἐλαττώματα, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ, καὶ τούτῳ ὑπὲρ ἀπάντων εὐχαριστεῖν). 127.
- Κ'. (Περὶ τοῦ ποιεῖσθαι πολλὴν πρόνοιαν καὶ γυναικῶν, καὶ παίδων, καὶ δούλων, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα ὑποταγῆς καὶ τιμῆς τῆς γυναικὸς, καὶ τοῦ σεμνοῦ βίου, καὶ ἀπεριέργου). 135.
- ΚΑ'. (Περὶ τοῦ ἐκτρέφειν τὰ ἴδια τέκνα ἐν φόβῳ Θεοῦ, καὶ περὶ ἐπεικειᾶς, καὶ πόσῃν καρποῦνται καὶ ἐνταῦθα τὴν αἰδῶ, καὶ περὶ τοῦ καταφρονεῖν δόξης, καὶ πλούτου, καὶ περὶ τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὅτι τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἡ τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἀρετή). 149.
- ΚΒ'. (Περὶ βίου ἐπιμελοῦς καὶ μεμεριμνημένου, ἵνα μὴ ἡττώμεθα ὑπὸ τοῦ πονηροῦ, καθ' ἐκάστην ἐν πᾶσιν ἐπιβουλεύοντος, καὶ περὶ τῆς τῶν παρόντων ὑπεροψίας καὶ τῆς τῶν μελλόντων σπουδῆς). 155.
- ΚΓ'. (Περὶ τοῦ ἐτοιμοῦς εἶναι καὶ εὐσταθεῖς πρὸς ἀρετὴν, καὶ τί τὸ Πάσχα ὁ ἐσθίωμεν, καὶ τίς ἡ Αἴγυπτος, καὶ ὅτι ἐξουθενεῖ τὸν οὐρανὸν ὁ τὰ τῆς γῆς θαυμάζων). 163.
- ΚΔ'. (Περὶ τοῦ δεδιέναι τὰς ἀπειλὰς, ὥστε φεῦγειν τὰ πράγματα, ὅτι ἡ ἀπόλαυσις παρέργεται, ἡ δὲ ἁμαρτία μένει· καὶ ὅτι τῆς ἐλεημοσύνης ἀκαρπία, καὶ ἡ ἄλλη ἁμαρτία, ἀγνωρίστους ἡμᾶς καθίστησιν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα γινώσκοντι, καὶ τὰ εἰς σωτηρίαν συντείνοντα ἐντεταλμένῳ ἡμῖν). 167.
- Ἦ πόμνημα εἰς τὴν πρὸς Φιλιππίνσιους ἐπιστολὴν εἰς ὁμιλίαν ΙΕ'. 177—298.
- Ἦ πόθεσις. 177.
- Α'. (Ὅτι διὰ παντὸς τοῦ βίου χρὴ ἡμᾶς ἐλεεῖν, καὶ περὶ τοῦ καταφρονεῖν χρημάτων, καὶ

- ὅτι πάντα τὰ κακὰ δι' αὐτῶν, γίνονται·
καὶ ὅτι ὁ ἑαυτὸν μὴ διαθείς οὕτως, ὡς λαμ-
βάνων καὶ μυρία εὐεργετούμενος, μὴ δότῳ
ἐλεημοσύνην). 181.
- Β'. (Ὅτι εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ συμ-
μέτρως ἡμῖν ἀγῶνας δωρησαμένῳ, καὶ φορ-
τικὸν καὶ ἐπαχθὲς οὐδὲν ἡμῖν ἐπιτάξαν-
τι). 189.
- Γ'. (Ὅτι τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ζῶντας καὶ ἀπο-
θανόντας θρηνεῖν δεῖ, μᾶλλον δὲ τοὺς χωρὶς
φωτίσματος, καὶ τοὺς ἐν πλούτῳ, καὶ ὅτι
μεγάλα ὠφελοῦσι τοὺς κοιμηθέντας αἱ ὑπὲρ
αὐτῶν γινόμεναι ἐλεημοσύναι καὶ αἱ λει-
τουργίαι). 197.
- Δ'. (Ὅτι πολλὰς ἡμῖν ὁδοὺς κατεσκεύασεν ὁ
Θεὸς πρὸς τὸ μὴ ἀμαρτάνειν, καὶ ὅτι τοῦ
ἐλέους τοῦ Θεοῦ πάντες δεόμεθα· οὐδὲν γὰρ
οὕτω παροξύνει τὸν Θεόν, ὡς τὸ ἀνελετήμο-
να εἶναι). 205.
- Ε'. (Περὶ ταπεινοφροσύνης, καὶ μαρτυρία ὑπὲρ
ταύτης ἐκ τοῦ Δαυὶδ, καὶ τοῦ Δανιὴλ,
καὶ περὶ τοῦ μὴ κόλακας εἶναι). 213.
- Σ'. (Περὶ τοῦ εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ, καὶ εἰς δό-
ξαν αὐτοῦ ζῆν ἐκ τοῦ βίον ἄξιον διανύειν,
καὶ κατὰ φιλαργυρίας καὶ τοῦ προδό-
του). 217.
- Ζ'. (Περὶ τοῦ πιστεύειν εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ
βιοῦν εἰς δόξαν αὐτοῦ, καὶ περὶ ταπεινο-
φροσύνης, καὶ ὅτι χεῖρους ἐσμέν καὶ τῶν ἀ-
λόγων, ἀρετῆς ὄντες χωρὶς). 227.
- Η'. (Κατὰ γογγυσμοῦ). 237.
- Θ'. (Ὅτι χρὴ τοῖς διδασκάλοις τὰ πρὸς τὴν
χρεῖαν χορηγεῖν, καὶ παραδείγματα Ἰου-
δαϊκά, αἱ ἀποδεκατώσεις, καὶ τὰ ἕτερα,
καὶ περὶ τοῦ, μὴ κτήσῃσθε χρυσόν, καὶ ὅτι
οἱ ἀπόστολοι δυοὶ χιτῶσιν ἐχρῶντο). 245.
- Ι'. (Ὅτι πανταχοῦ ἡ παράχρησις τὴν ἀρίστην
πολιτείαν λυμαίνεται, καὶ τῆς βασιλείας
ἀποστερεῖ, ὡς τούτου ὄντος ἐκ προαιρέσεως
σφαλερᾶς). 255.
- ΙΑ'. (Ὅτι ὅταν ἀμαρτάνωμεν, φεύγομεν ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ, καὶ χρὴ πενθεῖν καὶ ὀδύρεσθαι,
καὶ ἐπανέρχεσθαι πρὸς τὴν προτέραν εὐγέ-
νειαν). 263.
- ΙΒ'. (Ὅτι τύπον ἔχοντες τοὺς ἀποστόλους, καὶ
ἀρχέτυπον ὡσαύτως καὶ τοὺς ἐν ἀρετῇ δια-
λάμψαντας, ἔξομεν καὶ πάντα εὐμαρῇ.) 263.
- ΙΓ'. (Περὶ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅτι
ἀφόρητος ἡ τῆς βασιλείας ἐκπτώσις, ὃ μὴ
παθεῖν ἡμᾶς, Κύριε· καὶ ὅτι θλιβῆναι δεῖ
ἡμᾶς, ἐνταῦθα, ἢ ἐκεῖ). 275.
- ΙΔ'. (Ὅτι ἐχθρὸς ἡμῖν ἡ κακία, καὶ φίλος ἡ ἀρε-
τή· καὶ ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἀδικεῖ, μόνον ἂν
μὴ ἄνω τὸν πλοῦτον ἀρπάσῃ). 281.
- ΙΕ'. (Ὅτι δεσμός ἐστίν ἡ θλίψις ἀρραγῆς, καὶ
περὶ ἀγάπης καὶ συμπαθείας· καὶ ὅτι ἡ ἄ-
νεσις τὴν ἐκείσε κόλασιν προξενεῖ). 287.
- Υ' π ὁ μ ν η μ α εἰς τὴν πρὸς Κ ο λ ο σ-
σ α εἰς ἐ π ι σ τ ο λ ῆ ν εἰς ὁ μ ι λ ί ας
Ι Β'.
- 299—392.
- Α'. (Περὶ φιλίας σαρκικῆς, καὶ πνευματικῆς·
καὶ ὅτι ἡ πνευματικὴ πολλῷ βεβαιότερα,
καὶ περὶ εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγνωμοσύ-
νης). 299.
- Β'. (Περὶ τοῦ αἰεὶ μεμνησθαι τῆς τοῦ Θεοῦ εὐερ-
γείας, καὶ μὴ ἀποπηδᾶν, καὶ περὶ κρί-
σεως καὶ κολάσεως, καὶ ὅτι δακρύων δεῖ
καὶ πένθους πρὸς τὸ ταύτης ἀπαλλαγῆ-
ναι). 309.
- Γ'. (Ὅτι ἕκαστος τῶν πιστῶν ἄγγελον ἔχει
παρὰ Θεοῦ εἰς φυλακὴν, καὶ περὶ τῆς τοῦ
Θεοῦ εἰρήνης, καὶ ὅτι τοῖς ἱερεῦσιν, ὡς Θεῷ,
πεῖθεσθαι δεῖ). 317.
- Δ'. (Περὶ τοῦ εὐγνωμόνως δέχεσθαι τὰ παρὰ
Θεοῦ, καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν φιλονεικῶς
τὰς θείας οἰκονομίας, ἀλλ' εὐχαριστεῖν ὑπὲρ
πάντων, καὶ μὴ ἀποδυσπετεῖν, καὶ περὶ
τῆς κατὰ τοὺς Ἰουδαίους νηπιότητος). 325.
- Ε'. (Ὅτι πανταχοῦ ὁ Θεός, καὶ ὅτι ἀπερίγρα-
πτος· καὶ περὶ θείας ἐνεργείας καὶ κινήσεως·
καὶ ὅτι ἀπὸ τῶν ἐν τύπῳ γενομένων δυνά-
μεθα ταῖς Γραφαῖς ἀκολουθοῦντες μὴ ἀπι-
στεῖν). 331.
- Σ'. (Περὶ τοῦ πάθους καὶ τῆς ταφῆς τοῦ Δε-
σπότης Χριστοῦ, καὶ περὶ ὧν ἐν τῷ ἀγίῳ
Βαπτίσματι συναπτόμεθα, καὶ περὶ τῆς
ἐνώσεως τοῦ θεοῦ σώματος). 337.
- Ζ'. (Περὶ τῆς μελλούσης ἐν Θεῷ τιμῆς καὶ ἀπο-
λαύσεως· καὶ ὅτι τὰ παρὰ ταῦτα ἀδοξία
σαρκῆς, καὶ κατὰ τρυφῶντων, καὶ παραχω-
μένων τῷ πλούτῳ, καὶ περὶ κολακευόντων,
καὶ περὶ ἐλεημοσύνης). 343.
- Η'. (Περὶ τῆς ἐν πᾶσιν εὐχαριστίας, καὶ ἐν τοῖς
ἀνιαιροῖς· καὶ ὅτι πρὸς τὸν Θεόν δεῖ κατα-

- φεύγειν, καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἐκκαλεῖσθαι βοήθειαν, καὶ μὴ πρὸς μάντις καὶ γρατδία). 351.
- Θ'. (Περὶ εὐχῶν καὶ ψαλμωδιῶν, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ποιεῖν πάντα τὰ ἐπιβάλλοντα, καὶ ἔχειν σύμμαχον αὐτόν, καὶ εὐχαριστεῖν αὐτῷ καὶ εὐαρεστεῖν). 359.
- Ι'. (Ἐγκώμιον τῶν τοῦ Παύλου δεσμῶν· καὶ ὅτι μᾶλλον ἢ φιλοκοσμία, δεσμά· καὶ περὶ ἐλεημοσύνης καὶ σωφροσύνης, καὶ κατὰ καλῶς ζωμένων γυναικῶν). 365.
- ΙΑ'. (Περὶ ἀγάπης καὶ συμπαθείας, καὶ τοῦ συχαίρειν καὶ συλλυπεῖσθαι τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ περὶ τοῦ μὴ φθονεῖν εὐδοκίμοις, καὶ ἑαυτοὺς ὠφελεῖν). 373.
- ΙΒ'. (Περὶ τοῦ μὴ ἀσχάλλειν ἐν ταῖς διὰ Χριστόν θλίψεσιν, ἀλλὰ μνημονεύειν τῶν δεσμῶν Παύλου, καὶ ἀπέχεσθαι τῶν βλαβερῶν, καὶ περὶ δακρύων ψυχικῶν, καὶ περὶ γάμων εὐπερπῶν καὶ ἀσέμνων· καὶ ὅτι κόσμος τῇ νύμφῃ, σωφροσύνη καὶ αἰδῶς, οὐχὶ θόρυβος καὶ μέθη, καὶ κρότοι, καὶ αὐλοί). 379.

Υπόμνημα εἰς τὴν πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. ἐπιστολὴν εἰς ὁμιλίαν ΙΑ'. 391—468.

- Α'. (Ὅτι οὐ δεῖ ἀπογινώσκειν καὶ καταφρονεῖν τῶν εὐχῶν τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ταύτας ἐπιζητεῖν. Πλὴν τότε ἡμᾶς ὠφελοῦσιν, ὅταν καὶ ἡμεῖς τῆς ἀρετῆς ἀντεχωμεθα). 391.
- Β'. (Ὅτι οὐδὲν μείζον φιλίας πνευματικῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν εἰποις τὴν ζωὴν, τὰ δευτέρα ταύτης κέκτηται). 399.
- Γ'. (Περὶ τοῦ μακροθυμεῖν ἐν ταῖς θλίψεσι καὶ εὐχαριστεῖν· καὶ ζῆμια δὲ χρημάτων, ἢ ἀποβολὴ παιδῶν συμβῆ, λέγειν δεῖ, ὃ Κύριος ἔδωκεν, ὃ Κύριος ἀφείλετο· ὃ γὰρ τὰ τοιαῦτα γενναίως φέρων, ὁμοίός ἐστιν Ἀβραάμ καὶ Ἰώβ· καὶ ὅτι ἂν οἱ δαίμονες λέγωσι περὶ τῶν ἀπολλυμένων, ὡς συνεργοὶ τῶν κλεπτῶν, ἴσασι πολλάκις τοὺς τόπους, ποῦ τὰ κλαπέντα ἀπετέθη); 405.
- Δ'. (Ὅτι μέγα ἀγαθὸν ἢ εἰς τὸν πλησίον ἀγάπη, καὶ περὶ τῆς Ἀβελ, καὶ Παύλου, καὶ Ἰωσήφ ἀγάπης, καὶ περὶ ἀμνησικαχίας). 415.
- Ε'. (Κατὰ πορνῶν καὶ μοιχῶν, καὶ ὅτι δεῖ τοὺς πατέρας, καὶ βουλομένους κοσμικὸν ἔχειν

βίον, τοὺς ἑαυτῶν παιδας ταχέως ὑπὸ γάμον ἄγειν, καὶ περὶ τοῦ φεύγειν τὰ θέατρα ὡς αἷτια πολλῶν κακῶν). 423.

Σ'. (Ὅτι οὐ δεῖ θρηνεῖν τὸν ἀπελθόντα, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τὸν Θεόν, μὴδὲ τὴν ἐλπίδα ἔχειν ἐπ' αὐτόν, ἡ θλίψις τοῖς πενθοῦσι βαρυτέρα γίνεται· καὶ πῶς ὀφείλουσιν αἱ χῆραι διάγειν καὶ τρέφειν τὰ τέκνα). 429.

Ζ'. (Περὶ ἀναστάσεως, καὶ ὅτι οὐ δεῖ τὰ ἀκατάληπτα τοῦ Θεοῦ πολυπραγμονεῖν, μάλιστα δὲ τὴν ἄφραστον αὐτοῦ γέννησιν). 435.

Η'. (Περὶ ἀναστάσεως καὶ κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως, καὶ ταύτης σαφὲς ἀπόδειξις· καὶ ὅτι καὶ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες ὁμολογοῦσιν ἔσεσθαι ἀνταπόδοσιν ἀγαθῶν καὶ κακῶν). 439.

Θ'. (Προτροπὴ πρὸς ἀρετὴν, καὶ ὅτι ἀδύνατον τὸν ἐνταῦθα ἐν τρυφῇ διάγοντα, τῶν μελόντων ἀπολαῦσαι ἀγαθῶν, καὶ περὶ ἀναστάσεως καὶ κρίσεως). 445.

Ι'. (Ὅτι οὐχ ἡ τῶν παιδῶν ἀνάγκη πρὸς τὴν τῶν χρημάτων βιάζεται συλλογὴν, ἀλλ' ἡ φιλαργυρία· καὶ ὅτι τοῦ εὖ ποιεῖν τὸ φέρειν μακροθύμως ἀρπαζόμενον διὰ τὸν Θεὸν πολλῷ μείζον ἐστὶ· καὶ ὅτι ἡ πλεονεξία οὐκ ἀπὸ μεγέθους, ἀλλὰ ἀπὸ προαιρέσεως κρίνεται. Ἐνταῦθα καὶ περὶ προεστώτων, ἀρχόντων, καὶ ποιμένων). 455.

ΙΑ'. (Περὶ καθαροῦ βίου, φυλακῆς τῶν αἰσθησεων, καὶ περὶ φιλανθρωπίας καὶ ἐλεημοσύνης). 461.

Υπόμνημα εἰς τὴν πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β'. ἐπιστολὴν εἰς ὁμιλίαν Ε'. 467—500.

Α'. (Περὶ τύφου καὶ ὑπερηφανίας). 467.

Β'. (Ὅτι δεῖ μνημονεύειν αἰετῆς κρίσεως καὶ τῆς γενένης· εἰ μὴ γὰρ μέγα ἔφερον ὄρελος ἡ γένεσις, οὐκ ἂν αὐτὴν ἠπέλησεν ὁ Θεός. Διὸ ὁ ταύτην ἔχων διὰ παντός τὴν μνήμην, οὐκ ἂν αὐτῆς πεῖραν λάβοι, ἀλλ' οὐδὲ ἁμαρτήσεται εὐχερῶς). 471.

Γ'. (Κατὰ πλουτούντων, καὶ ὅτι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις μετὰ σεμνότητος δεῖ εἰσεῖναι, καὶ ἀκριβῶς προσέχειν τοῖς ἀναγιγνωσκομένοις). 479.

- λογισμοῖς τὰ θεῖα κρίνη καὶ μετρή πράγματα. Καὶ ὅτι δεῖ ὑπακούειν τοῖς διδασκάλους καὶ ἱερεῦσι, καὶ μὴ κρίνειν αὐτούς, κἂν βίον ἔχωσι φαῦλον. Ἐάν μὲν τι περὶ τὴν πίστιν πταίωσι, τότε οὐ δεῖ πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀποφεύγειν καὶ κρίνειν αὐτούς· καὶ ὅτι πάντας μὲν οὐ χειροτονεῖ ὁ Θεός, διὰ πάντων δὲ αὐτὸς ἐνεργεῖ διὰ τὸ σωθῆναι τὸν λαόν· καὶ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ προσφορά κἂν ἀκάθαρτον βίον ἔχῃ ὁ προσφέρων). 605.
- Ι΄. (Περὶ κρίσεως, καὶ ὅτι ἡ πλεονεξία οὐκ ἀπὸ τοῦ μεγέθους, ἀλλ' ἀπὸ προαιρέσεως κρίνεται, καὶ περὶ τοῦ μὴ σκοπεῖν τὰ ἐτέρων ἁμαρτήματα, ἀλλὰ τὰ καθ' ἑαυτούς). 613.
- Ι΄. (Ὅτι ἀληθινὴν δόξαν καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι οἱ ἅγιοι ἔχουσι· καὶ περὶ δόξης τοῦ Ἀποστόλου καὶ Νέφωνος). 617.
- Ι΄. (Περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ κατὰ πλεονεξίας, καὶ ὅτι μεγάλη ἐστὶ τῷ πλεονέκτῃ καὶ διηνεκῇ βάσανος ἡ ἀπὸ τοῦ συνειδότος). 625.
- Γ΄. (Πολλῶν ἀπορία, τί δήποτε μένουσιν οἱ κακοὶ, καὶ οὐκ ἀπόλλυνται. Καὶ περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ κατὰ πλεονεξίας). 629.
- Ζ΄. (Περὶ φιλαυτίας καὶ φιλαδελφίας· καὶ ὅτι ὁ μαθὼν καταφρονεῖν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοῦ Θεοῦ εὐχερῶς καταφρονήσῃ, καὶ κατὰ φιλαργύρων· καὶ ὅτι δεῖ παραινεῖν ἀλλήλους, καὶ περὶ χηρῶν γυναικῶν, πῶς ὀφείλουσι καὶ ἑαυτὰς καὶ τὰ ἑαυτῶν τέκνα μετὰ Θεὸν διοικεῖν). 635.
- Η΄. (Ὅτι πάντα ὁ Θεὸς οἰκονομεῖ, καὶ πάντων προνοεῖται, καὶ τὰ μὲν ἐνεργεῖ, τὰ δὲ συγχωρεῖ. Καὶ ὅτι οἱ μὲν δίκαιοι ὡς ἐπὶ τῷ πολὺ ἐνταῦθα ἐν θλίψει, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν εὐφροσύνῃ εἰσίν· εἰ δὲ καὶ εὐρεθεῖεν ποτε δίκαιοι μὲν ἐν ἀνέσει, ἁμαρτωλοὶ δὲ ἐν θλίψει, ὥστε μὴδὲ τὴν ἀρετὴν εἶναι φευκτὴν, μὴδὲ τὴν μέλλουσαν ἀπόλαυσιν περιττὴν, τοῦτο συμβαίνει· καὶ περὶ τοῦ μὴ πολυπραγμονεῖν πάντα τὰ περὶ Θεοῦ γινόμενα διὰ τὸ ἀκατάληπτον εἶναι· καὶ ὅτι οὐ δεῖ προσέχειν μαντείαις). 641.
- Θ΄. (Ὅτι δεῖ καταφρονεῖν τῶν προσκαίρων, καὶ ὅτι, κἂν μὴ διὰ Χριστὸν ἐπηρεασθῶμεν, ἀλλ' ὅμως μακροθύμως ἐνέγκωμεν διὰ Θεόν, ἡμῖν ὑπομονὴ λογίζεται). 649.
- Ι΄. (Ὅτι ὁ τοῦ ἑαυτοῦ καταφρονῶν διὰ τὸν Θεὸν τὰ τοῦ Θεοῦ λαμβάνει· καὶ ὅτι βίας ὄντως χρεῖα πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς ἀρετῆς· πολλὰ γὰρ τὰ κωλύματα γίνεται, γυνή, παῖδες, φροντίδες βιωτικά· ὧν δεῖ πάντων καταφρονεῖν, καὶ προτιμᾶν τὸν Θεόν, εἴγε καὶ ἑαυτούς καὶ τοὺς ἡμῖν προσήκοντας ὠφελῆσαι σπουδάζομεν). 655.
- Υ΄ πόμνημα εἰς τὴν πρὸς Τίτον ἐπιστολὴν εἰς ὁμιλίαν Σ΄. 663—700.
- Α΄. (Περὶ διδασκάλων ὁποίους χρὴ εἶναι, καὶ ὅπως δεῖ τοῦτοις τοὺς ἀρχομένους ὑποτάσσεσθαι καὶ μὴ καταφρονεῖν, εἰ σωματικὴν ἴδοιεν ἀνεσιν ἐπ' αὐτῶν). 663.
- Β΄. (Περὶ τοῦ μὴ ἐπιθυμεῖν δόξης ἀνθρωπίνης, καὶ ὅτι ὁ τῷ ἔρωτι ταύτης ἁλούς, τῆς δόξης ἐκπίπτει τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀνδραπόδων ἐστὶ δουλικώτερος). 669.
- Γ΄. (Ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἀκάθαρτον, εἰ μὴ ἡ ἁμαρτία, ἡ πλεονεξία, καὶ τὰ ὅμοια· τὰ δὲ δοκοῦντα ἀκάθαρτα, ὀνόματι μόνον, ἀλλ' οὐκ ἀληθεῖς εἰσὶ). 675.
- Δ΄. (Περὶ ἐλαττωμάτων γήρατος καὶ νεότητος. Περὶ δούλων, ὅτι οὐδὲν αὐτοὺς βλάπτει πρὸς ἀρετὴν, ἐὰν πρὸς αὐτὴν βλέπωσι· καὶ μαρτυρία ἀληθῆς ὁ ἐνάρετος Ἰωσήφ βληθεὶς εἰς φυλακὴν). 681.
- Ε΄. (Περὶ εὐχαριστίας καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἀδελφούς συμβουλῆς καὶ φροντίδος· καὶ ὅτι οὐ χρὴ ἑαυτῶν καὶ τῶν ἐμοδούλων ἀμελεῖν, ἐννοοῦντας τὴν τοῦ Θεοῦ χάριν πρὸς ἡμᾶς). 687.
- Σ΄. (Περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ τίνος χάριν παρὰ γυναικῶν ἐτρέφετο ὁ Δεσπότης ἡμῶν καὶ οἱ Ἀπόστολοι, καὶ ὅτι οἱ πλουτοῦντες ἀχέρωτοι, καὶ διήγησις ἀστεία, ὅτι δεῖ ἐλπίζειν εἰς Θεόν). 695.
- Υ΄ πόμνημα εἰς τὴν πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολὴν εἰς ὁμιλίαν Γ΄. 703—721.
- Υ΄πόθεσις. 701.
- Α΄. (Περὶ τοῦ συγγνωμονεῖν τοῖς ἁμαρτάνουσι καὶ προσδοκᾶν παρὰ Θεοῦ τῶν ἰδίων κακῶν συγχώρησιν· καὶ μὴ προτιμᾶν ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐμολογεῖν τὰ ἁμαρτήματα). 703.

- νοις, καὶ ὅτι οὐ δεῖ καλεῖν ἐπ' αὐτοῖς θρηνητρίας, καὶ ὅτι ἔστιν ἀνάστασις, καὶ αἰώνιων ἀπόλαυσις ἀγαθῶν). 37.
- Ι'. (Περὶ τοῦ μὴ χρῆν θορυβεῖσθαι βλέποντας πονηροὺς μὲν εὐπραγοῦντας, ἀγαθοὺς δὲ κακοπραγοῦντας, ἀφορῶντας πρὸς τὴν μέλουσιν ἔσεσθαι κρίσιν· καὶ ὅτι δεῖ τὸν χριστιανὸν ἐναγωνίως ἀεὶ ζῆν. Καὶ περὶ τοῦ μὴ ἐπιπηδᾶν τοῖς πειρασμοῖς, ἀλλ' ἐμπεσόντας ὑπομένειν γενναίως). 45.
- Γ'. (Περὶ τῆς μελλούσης καταπαύσεως καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀνεκδιηγήτων ἀγαθῶν). 53.
- Ζ'. (Ὅτι οὐ δεῖ ἐν γῆρᾳ ἐλθόντας χαυνοῦν τὴν ἀσκησιν, ἀλλ' ἐπιτείνειν τότε μᾶλλον αὐτήν. Καὶ ὅτι πάντα ἐξ ἑσῆς τῷ μονάζοντι τὸν κοσμικὸν δεῖ πράττειν, πλὴν τοῦ γυναικα ἔχειν· καὶ ὅτι τὸ συμμέτρως χρῆσθαι γάμῳ σεμνῶ, καὶ οἶνῳ, καὶ τοῖς ὁμοίοις, οὐδὲν παραβιάπτει πρὸς τὴν εὐσέβειαν). 59.
- Η'. (Περὶ μελέτης τῶν θείων Γραφῶν, καὶ ὅτι οἱ συνεχέστερον αὐτὰς μετιόντες πολλὴν καρποῦνται ὠφέλειαν, καὶ ὅτι Ἐσδρας, μετὰ τὸ καυθῆναι τὰς βίβλους, τὰς θείας ἀπεγράψατο Γραφάς). 67.
- Θ'. (Ὅτι οὐ δεῖ ἀπογινώσκειν ἑαυτοῦ τὸν μετὰ τὸ βάπτισμα ἁμαρτήσαντα, καὶ δι' ὧσιν κατ' ὀρθοῦται τρόπων ἢ ἀληθῆς μετάνοια, καὶ ὅτι μάταια καὶ πλοῦτος, καὶ δυναστεία, καὶ τιμή). 75.
- Ι'. (Περὶ τοῦ διακονεῖν τοῖς ἀγίοις, καὶ ὅτι δεῖ πρὸς πάντας ἀδιακρίτως τὴν ἐλεημοσύνην ἐργάζεσθαι, εἴτε μοναχοί, εἴτε κοσμικοὶ εἴεν, ἢ Ἕλληνες, ἢ χριστιανοί, ἢ καὶ αἰρετικοί, καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν τίς ἄξιος, καὶ περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν ἄχρι τέλους). 83.
- ΙΑ'. (Περὶ λογικῆς θυσίας, ἧτις ἐσὶν ἢ κατὰ ψυχὴν ἀρετὴ, καὶ περὶ τοῦ ἀδιακρίτως πάντας τοὺς προσιόντας ἐλεεῖν). 89.
- ΙΒ'. (Περὶ μετανοίας καὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν, καὶ εἰς ἐσχάτην ἔλθωμεν κακίαν· καὶ ὅτι ἐρ' ἡμῖν ἔστιν ἡ τῆς μετανοίας ἀρχὴ, ἐπὶ τῷ Θεῷ δὲ ἡ τελείωσις). 95.
- ΙΓ'. (Προτροπὴ μετανοίας, καὶ ὅτι οὐ δεῖ προφάσει τοῦ πλείονα ἁμαρτάνειν ὑπερτίθεσθαι τὸ βάπτισμα· δεῖ γὰρ ἡμῖν καὶ μετὰ τὸ βάπτισμα πολλῆς ἐργασίας εἰς τὸ διαφυγεῖν τὴν αἰσχύνην, καὶ ὅτι οὐδὲν βαρὺ ἐπιτέτακται ὁ χριστιανός). 101.
- ΙΔ'. (Περὶ μετανοίας καὶ προσευχῆς τῆς ἐν νυκτὶ καθ' ἡσυχίαν καὶ ὅτι ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἄγγελοι ἡμῖν παρεδρεύουσι). 109.
- ΙΕ'. (Κατὰ τῶν νεκρῶν ἔργων, καὶ ὅτι λοιμός ἐστιν ἡ ἁμαρτία, καὶ κατὰ φιλαργυρίας, καὶ μὴ γελᾶν μάλιστα ἐν Ἐκκλησίᾳ). 117.
- ΙΣ'. (Προτροπὴ πολιτείας ἐπουρανίου, καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἀρκεῖσθαι μόνον τῷ θέλειν ἀρετὴν, ἀλλὰ καὶ τῶν πόνων ἄπτεσθαι· καὶ ὅτι τὰ σχεδὸν ἀμήχανα δι' ἐπιμελείας πολλῆς κατάρθωσαν οἱ πολλοί, ὡς ἐν τοῖς θεάτροις σχοινοβάται· καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἐν οὐρανῷ λέγεται εἶναι, οὐχ ὡς μὴ παρῶν ἐν τῇ γῇ, ἀλλ' ὡς διὰ τὴν σχέσιν καὶ τὴν οἰκείωσιν τὴν πρὸς τοὺς ἀγγέλους). 123.
- ΙΖ'. (Ὅτι δεῖ μετὰ καθαρότητος ἑαυτοὺς δοκιμάζοντας προσιέναι τοῖς φρικτοῖς μυστηρίοις· καὶ πρὸς τοὺς διὰ χρόνου πολλοῦ μεταλαμβάνοντας τῶν θείων μυστηρίων). 127.
- ΙΗ'. (Προτροπὴ εἰς τὸ αἰρεῖσθαι τὴν πενίαν· τοῦτο γὰρ ἔστι Χριστοῦ μιμητὴν εἶναι καὶ τῶν ἀποστόλων· καὶ ὅτι τέλειός ἐστιν ὁ κατὰ Θεὸν πτωχεύων). 133.
- ΙΘ'. (Ὅτι ἀγαπῶντες τοὺς πλησίον, οὐκ ἐκείνοις τοσοῦτον, ὅσον ἑαυτοῖς χαρίζομεθα). 139.
- Κ'. (Κατὰ φιλοκόσμων γυναικῶν, καὶ κατὰ πλεονεξίας· καὶ παραμυθία πρὸς τοὺς πλεονεκτούμενους· καὶ ὅτι οὐ στεφάνων ὁ παρῶν καιρὸς, ἀλλὰ τῶν ἀγώνων καὶ ἰδρώτων). 143.
- ΚΑ'. (Ὅτι ἐπὶ θύραις ἐστὶ τὸ τέλος, καὶ ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων κακῶν, καὶ γλώσσης γινόμεθα ἀκρατεῖς, διαπορθεύοντες ἐν σχήματι εὐλαβείας, τὰ τοῦ πλησίον ἐλαττώματα τοῖς κομψοῦ εἰδόσιν, ὅπερ ἱκανόν, χωρὶς ἄλλου τινός, τῇ αἰωνίᾳ κολάσει παραπέμψαι ἡμᾶς). 147.
- ΚΒ'. (Ὅτι οὕτω δεῖ διηνεκῶς ζητεῖν τὸν Θεόν, ὃν τρόπον ζητεῖ τις υἱὸν ἀπολωλότα, καὶ περὶ ἐκτενοῦς προσευχῆς, καὶ ὅτι οὕτω δεῖ μακροθυμεῖν καὶ γελᾶν ἐν ἑαυτοῖς τοὺς ὑβρίζοντας, ὃν τρόπον γελῶμεν ὑπὸ παιδῶν ὑβριζόμενοι). 153.
- ΚΓ'. (Ὅτι οὐ παρ' ἐτέρων ἀποστερούμεθα τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, ἀλλ' ἑαυτοῖς αἵτιοι τῆς τούτων ἐκπτώσεως γινόμεθα, καὶ περὶ τῆς εἰς ἡμᾶς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅτι θρήνων

- καὶ ὀδυρμῶν ἔσμεν ἄξιοι· καὶ οὐκ ἔστιν ἐτέ-
ρα προτροπὴ πρὸς ἀρετὴν, ὥς ἡ τῶν ἡμαρ-
τημένων υπόμνησις). 159.
- ΚΔ' (Ὅτι ἀρκεῖ βίος ἐνάρετος πρὸς σωτηρίαν·
οὗτος δὲ ἂν μὴ παρῇ, καὶ σημεῖα γένηται,
οὐδὲν ἔστιν ὄφελος· καὶ ὅτι καὶ δι' ἀνα-
ξίων ἱερέων ἐνεργεῖ ἡ χάρις, καὶ ὅτι κατὰ
βαθμὸν δεῖ ἡμᾶς ἐπιλασζόμενους ἀρετῆς
καὶ κατορθοῦντας, οὕτως ἐφ' ἐτέρας ἐργε-
σθαι). 165.
- ΚΕ' (Ὅτι ἐὰν ἴδῃ ἡμᾶς ὁ Θεὸς καταφρονοῦντας
χρημάτων, καὶ δόξης καὶ ἀναπαύσεως, τότε
ταῦτα ἡμῖν παρέχει· καὶ ὅτι οὐ τὸ πᾶσχειν
κακῶς, ἀλλὰ ποιεῖν, ἔστι χαλεπὸν· καὶ ὅτι
δεῖ φεύγειν τοὺς φαύλους, καὶ τὰ παρ' αὐ-
τῶν προσφερόμενα, καὶ συνεσθίειν μᾶλλον
Ἑλλήσιν ἢ πλεονέκτας· καὶ ὅτι ἀπρόσδεκτος
ἡ τῶν πλεονεκτῶν ἐλεημοσύνη). 171.
- ΚΣ' (Περὶ τοῦ μνημονεύειν Θεοῦ διηνεκῶς, καὶ
καταμέμφεσθαι ἑαυτῶν, καὶ περὶ τοῦ Δα-
νιὴλ καὶ τῶν τριῶν παιδῶν) 177.
- ΚΖ' (Περὶ τοῦ μὴ φρονεῖν τὰ κοσμικὰ, καὶ περὶ
Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καὶ ὅτι σφαιροειδὴς ὁ οὐ-
ρανὸς, καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς οὐχ ὡς δεόμενος
ἤρχετο, ἀλλ' ἡμᾶς διδάξαι βουλούμενος ἐκ-
τενῶς προσεύχεσθαι, καὶ κατὰ κενοδοξίας
καὶ τῶν φευγόντων τοὺς ἐπαίνους οὐ διὰ
ταπεινώσιν, ἀλλὰ διὰ μείζονας ἐπαίνους·
καὶ ὅτι ἀληθὴς ταπεινώσις ἔστιν οὐ τὸ ἑαυ-
τὸν ὑβρίζειν, ἀλλ' ὑβριζόμενον παρ' ἐτέρου
ἀνέχεσθαι). 185.
- ΚΗ' (Ὅτι εἰς Χριστὸν ἀφορῶντας, καὶ εἰς τὰ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, γενναίως ἡμᾶς χρὴ
πᾶσαν φέρειν θλίψιν, καὶ κατὰ φιλοκόσμων
γυναικῶν· καὶ τίς ἐστι κόσμος ἀληθινὸς γυ-
ναικῶν). 191.
- ΚΘ' (Ὅτι οἱ ἅγιοι πάντες διὰ θλίψεων ὥδουσιν·
καὶ ὅτι ἐτέρως οὐκ ἐνι σωτηρίας τυχεῖν, ἢ
διὰ θλίψεως· καὶ ὅτι πρὸς τῇ ψυχῇ καὶ τὸ
σῶμα ἡ τρυφή λυμαίνεται). 203.
- Λ' (Ὅτι οὐ δεῖ πάντα ἐπὶ τοὺς διδασκάλους
ἐπιρρίπτειν, ἀλλὰ πάντας σπεύδειν ἀλλή-
λους οἰκοδομεῖν· καὶ ὅτι ὁ τὸ ἐν τάλαντον
ἔχων ἔστιν ὁ λαϊκός· καὶ ἐν ποίοις δεῖ τῷ
ἀδελφῷ παραινέειν). 207.
- ΛΑ' (Περὶ μετάνοιας, καὶ ὅτι μέγα ὄφελος πρὸς
μετάνοιαν ταπεινώσις ψυχῆς, καὶ ἀσφάλεια
εἰς τὸ μὴ πεσεῖν ἢ διηνεκῆς τῶν ἡμαρτη-

- μένων μνήμη). 213.
- ΛΒ' (Ὅτι πρόσκαιρος ὁ παρὼν βίος καὶ ἀβέβαιος,
καὶ ἐγκώμιον ἐλεημοσύνης). 219.
- ΛΓ' (Ὅτι τῆς ἀνέσεως ὠφελιμώτερα ἡ θλίψις,
καὶ ἡ πενία τοῦ πλούτου. Ὅθεν καὶ ταύ-
την τῷ βουλομένῳ τέλειος γενέσθαι ὁ Κύριος
ἐπέταξεν). 225.
- ΛΔ' (Ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐν ἡμῖν ποιεῖ τὴν χάριν τοῦ
ἁγίου Πνεύματος, πλὴν τῶν ἀγαθῶν πρά-
ξεων, καὶ τοῦ τείνειν πρὸς τὸν οὐρανὸν τὴν
διάνοιαν. Καὶ περὶ τοῦ πεῖθεσθαι τοῖς ἡγου-
μένοις). 231.
- * Μετάφρασις λατινιστῇ τῶν ἑμιλιῶν τῆς πρὸς
Ἑβραίους ἐπιστολῆς. 237—454.
- Α'. Ὀμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῷ ἐπὶ
τῇ παλαιᾷ Πέτρᾳ, ὀλίγων συλλεγόντων διὰ
τὸν χειμῶνα· εἰς τὸ δεῖν συνεχῶς συνάγε-
σθαι, καὶ μὴ ἀπαγορεύειν τὴν σωτηρίαν ἐν
ἁμαρτήμασιν ὄντας, ἀλλὰ μετάνοιαν ἐπι-
δείκνυσθαι. 461.
- Β'. Ὀμιλία. Τῆς Βασιλίδος μέσων νυκτῶν εἰς
μεγάλην Ἐκκλησίαν προσελθούσης, κάκει-
θεν τὰ λείψανα τῶν μαρτύρων ἀραμένης,
καὶ προπεμφαμένης διὰ πάσης τῆς ἀγορᾶς,
ἕως Δρυπίας, τοῦ μαρτυρίου ἀπέχοντος Θ'.
σημεῖα τῆς πόλεως· ἐλέχθη ἐν τῷ μαρτυρίῳ
ἡ προσομιλία, παρούσης αὐτῆς καὶ τῆς πό-
λεως πάσης καὶ τῶν ἀρχόντων. 467.
- Γ'. Ὀμιλία. Τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, παραγενομένου
τοῦ Βασιλέως ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ ἀποστό-
λου καὶ μάρτυρος Θωμᾶ τοῦ διακεκριμένου ἐν
τῇ Δρυπίᾳ, καὶ ἀναχωρήσαντος πρὸ τῆς
διαλέξεως, ἐλέχθη ἡ ἑμιλία μετὰ τὴν ἀνα-
χώρησιν τὴν ἐκείνου πρὸς τὸ πλῆθος. 473.
- Δ'. Ὀμιλία παραινετικὴ, λεχθεῖσα ἐν τῷ ναῷ
τῆς ἁγίας Ἀναστασίας πρὸς τοὺς ἀπολει-
φθέντας· καὶ ἀπόδειξις περὶ τῶν ἀγώνων
καὶ ἁθλῶν τοῦ μακκρίου καὶ δικαίου Ἰωβ. 477.
- Ε'. Ὀμιλία, λεχθεῖσα ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Εἰ-
ρήνης, ὑπὲρ τε τῆς σπουδῆς τῶν παρόντων
καὶ ῥαθυμίας τῶν ἀπολειφθέντων, καὶ περὶ
τοῦ ψάλλειν, καὶ περὶ τοῦ μηδὲν εἶναι κώ-
λυμα γυναιξὶ τὴν φύσιν πρὸς τοὺς τῆς ἀρε-
τῆς δρόμους. 485.
- Σ'. Ὀμιλία ῥηθεῖσα ἐν τοῖς Ἀποστόλοις ἐν τῇ
ἡμέρᾳ Θεοδοσίου βασιλέως πρὸς τοὺς κα-

- λοῦντας ἑαυτοὺς καθαρούς, ἐτέρων δύο ἐπισκόπων εἰρηκότων. 491.
- Ζ'. Ὁμιλία, λεχθεῖσα ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας, προτρεπτικὴ εἰς ἀρετὴν, καὶ ἐλπίδα εἰς Θεὸν διὰ τὴν ἐξάσκησιν αὐτῆς. Καὶ περὶ τοῦ μὴ ῥαθυμεῖν, ἐλπίσασθαι βουλώμεθα. Καὶ ὅτι, καὶ εἰς ἀκροατῆς ὑψηλότερος τῶν βιωτικῶν ἀπάντων γινόμενος, ἱκανὸς ἐπαρκέσαι τῷ λέγοντι. 493.
- Η'. Ὁμιλία, λεχθεῖσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ ἐπὶ Παύλου, Γότθων ἀναγνόντων, καὶ πρεσβυτέρου Γότθου προσομιλήσαντος. 499.
- Θ'. Ὁμιλία, περὶ τοῦ μὴ δεῖν εἰς ἵπποδρομίας, μηδὲ εἰς θέατρα ἀναβαίνειν. Καὶ λυπήσας αὐτοὺς, εἶτα τῇ συνάξει τῇ μετ' ἐκείνην τὴν Κυριακὴν παραχωρήσας εἰπεῖν ἐπισκόπῳ ἀπὸ Γαλατίας ἀφιγμένῳ, καὶ σιγήσας, καὶ ἐν τούτῳ λυπήσας, ταύτην εἶρηκε τὴν ὁμιλίαν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ εἰς τὸ, «Ὁ Πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι». 511.
- Ι'. Ὁμιλία, ῥηθεῖσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ ἐπὶ τοῦ Ἀποστόλου, ἐπισκόπου ὀλίγα προσομιλήσαντος, εἰς τὸ, «ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, αἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι». (Περὶ τοῦ, τὸ γὰρ γῆρας ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἄχρηστον, ἐν δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τοῖς τῆς ἀρετῆς πόνοις χρησιμώτατον). 515.
- ΙΑ'. Ὁμιλία λεχθεῖσα, ἐτέρου προειρηκότος σφόδρα πρεσβύτου, περὶ Ἐλεαζάρου καὶ ἐπτά παιδῶν. (Περὶ γέροντος καὶ νέου διδασκόντων ἱεροκηρύκων, καὶ προθύμιας τῶν ἀκροωμένων). 523.

Σεβηριανοῦ Γαβάλων λόγος εἰς τὰς σφραγίδας τῶν βιβλίων, καὶ ὅπερ προσφέρει ὁ Υἱὸς τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ τῷ Υἱῷ, καὶ εἰς τὴν τοῦ Σωτῆρος οἰκονομίαν. 531.

ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ

- Α'. Εἰς τὸ, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος» καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ ὅτι τὸ Πνεῦμα ἐρευνᾷ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ· καὶ περὶ τῶν νεοφωτίστων, καὶ κατὰ αἵρετικῶν. 543.
- Β'. Περὶ πραότητος· (ὅτι ὁ τοῦ Χριστοῦ δοῦλος ἐκ τῆς τῶν ἡθῶν ἡμερότητος καλεῖσθω

μᾶλλον, ἢ τοῦ παρὰ τῶν γονέων αὐτῷ τεθέντος ὀνόματος). 549.

Ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφορῶν λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, εἰς ὁμιλίαις ΜΗ'. 567—902.

- Α'. Περὶ ἀγάπης. «Βουλόμενος ὁ φιλόανθρωπος κτλ.». 567.
- Β'. Περὶ εὐχῆς. «Μέγα ἀγαθὸν ἡ εὐχὴ κτλ.». 579.
- Γ'. Περὶ μετανοίας. «Διὰ τοῦτο συνεχῶς τὸν περὶ μετανοίας κινῶ λόγον κτλ.». 589.
- Δ'. Περὶ νηστείας καὶ σωφροσύνης. «Βούλει μαθεῖν ὅσος κόσμος ἀνθρώποις ἡ νηστεία; κτλ.». 595.
- Ε'. Περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας. «Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅταν πλουτῶσιν κτλ.». 604.
- ΣΤ'. Περὶ διδασχῆς καὶ νουθεσίας. «Πρώην μὲν ἐνεκαλοῦμεν κτλ.». 605.
- Ζ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης. «Ὅταν ἀμαρτία συμβεβλημένη ἢ τῇ ταπεινοφροσύνῃ κτλ.». 615.
- Η'. Περὶ ψυχῆς. «Βοίκασιν οἱ ἐργοὶ κομῶντες ἀγαθοὺς κτλ.». 621.
- Θ'. Περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἁγίων μυστηρίων. «Ὀλίγοι μὲν σήμερον οἱ παραγενόμενοι κτλ.». 623.
- Ι'. Περὶ προνοίας. «Τίνος ἕνεκεν οὐ τὸν ἐξ ἀρχῆς ἀπατήσαντα ἐχθρὸν ἠφάνισεν ὁ Θεός; κτλ.». 631.
- ΙΑ'. Περὶ πλούτου καὶ πενίας. «Ὅταν ἴδῃς πλουτοῦντά τινα παρ' ἀξίαν, μὴ μακαρίσῃς κτλ.». 637.
- ΙΒ'. Περὶ γαστριμαργίας καὶ μέθης. «Βούλεσθε ἰδωμεν τίνα ἡδονὴν ὁ πλοῦτος ἔχει, καὶ τίνα τιμὴν; κτλ.». 645.
- ΙΓ'. Περὶ ἀρρώστιας καὶ ἰατρῶν. «Ὅταν ἀρρώστια περιπέσῃς κτλ.». 651.
- ΙΔ'. Περὶ γυναικῶν καὶ κάλλους. «Οἱ γυναῖκες ἀγεσθαι μέλλοντες κτλ.». 657.
- ΙΕ'. Περὶ πλεονεξίας. «Τίνος ἕνεκεν ἀπὸ πλεονεξίας πλουτεῖν ἐπιθυμεῖς, ἄνθρωπε; ἵνα κτλ.». 665.
- ΙΣ'. Περὶ ἀλαζονείας καὶ κενοδοξίας. «Βουλόμενος τὸν πεφυσιωμένον ἄνθρωπον καταστῆλαι κτλ.». 671.
- ΙΖ'. Περὶ φθόνου. «Οὐδὲν οὕτω μερίζειν καὶ δια

- σπᾶν ἡμᾶς ἀπ' ἀλλήλων εἶωθεν, ὡς φθόνος καὶ βασκανία κτλ.» 677.
- III'** Περὶ μίσους καὶ ἐχθρας. «Εἴ τις παρὰ τοῦ πλησίον ἠδίκηται κτλ.» 681.
- ΙΘ'** Περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας. «Τὴν ἀθυμίαν ἐνέθηκεν ἡμῶν ὁ Θεὸς τῇ φύσει κτλ.» 685.
- Κ'** Περὶ ὀργῆς καὶ θυμοῦ. «Βούλει μαθεῖν πόσον τὸ ὀργίζεσθαι κακόν; κτλ.» 689.
- ΚΑ'** Περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δόξης. «Ὁ μακάριος λέγεται Κωνσταντῖνος κτλ.» 695.
- ΚΒ'** Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας. «Εἰ βούλεσθε, προθῶμεν ὑμῖν εἰς ὑπομονῆς παράκλησιν κτλ.» 701.
- ΚΓ'** Περὶ ἐλεημοσύνης καὶ φιλοξενίας. «Ὁ τῆς ἐλεημοσύνης λόγος, ἀγαπητοί, οὐ πρὸς τοὺς πλουσίους ἀρμόζει μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς πένητας κτλ.» 715.
- ΚΔ'** Περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξομολογήσεως (ἐξαγορεύσεως) ἅ' ἐπεδήμησέ τις ἐξ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τῇ Παλαιστίνῃ ποτέ; Ἐγώ γε οἶμαι κτλ.» (Περιγραφή τῆς πάλαι ποτὲ εὐφορίας καὶ τῆς ἀθλιότητος τῆς νῦν τῆς Παλαιστίνης. Καὶ διατ.). 731.
- ΚΕ'** Περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως. «Πολλοὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἀνθρώπων τῇ σαρκὶ προσηλωμένοι κτλ.» 743.
- ΚΣ'** Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. «Εἰσὶ τινες τῶν ἐνταῦθα τῆς ἀρετῆς ἐπιμελούμενοι κτλ.» 755.
- ΚΖ'** Περὶ παιδῶν ἀνατροφῆς. «Δέομαι καὶ ἀντιβολῶ κτλ.» 763.
- ΚΗ'** Περὶ ὄρκων. «Μὴ τῆς κατὰ ψυχὴν ἀρετῆς ἀμελῶμεν, ἀγαπητοί κτλ.» 771.
- ΚΘ'** Περὶ ἀκακίας καὶ ἀνεξικακίας καὶ μνησικακίας. «Τίνα ἂν ἕτερον εἰς μέσον ἀγαγεῖν χρὴ κτλ.» 777.
- Λ'** Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον, συντεθὲν παρὰ Θεοδώρου Μαγίστρου, ἀπὸ διαφόρων λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 787.
- ΛΑ'** Περὶ θανάτου. «Πολλὰ μὲν ἐπείγεται μανθάνειν κτλ.» 801.
- ΛΒ'** Περὶ ἀνδρείας καὶ ἰσχύος. «Δειλὴν καὶ ἀνανδρον τὴν ψυχὴν ἀμαθία ποιεῖ κτλ.» 811.
- ΛΓ'** Εἰς τὴν ἁγίαν ἑορτὴν τῶν Βατῶν. «Πρὸ ἑξ ἡμερῶν κτλ.» 817.
- ΛΔ'** Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν. «Ἡ πασῶν τῶν ἑορτῶν ἐπεδήμησεν ἑορτὴ κτλ.» 821.
- ΛΕ'** Περὶ μετανοίας. «Ἡ μετάνοια δεινὴ καὶ φοβερὰ τῷ ἁμαρτωλῷ κτλ.» 834.
- ΛΣ'** Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον. «Τοῦ τῶν ἁγίων βίου κτλ.» 839.
- ΛΖ'** Περὶ σιωπῆς καὶ ἀπορήτων. «Λόγος ἀπλῶς προσενεχθεὶς ὁλοκλήρως ἀνέτρεψεν οἰκίας κτλ.» 847.
- ΛΗ'** Περὶ τοῦ μὴ ἐπαισχύνεσθαι ὁμολογεῖν τὸν τίμιον Σταυρόν, καὶ ὡς δι' αὐτοῦ ἔσωσεν ἡμᾶς ὁ Χριστὸς, καὶ ὡς δεῖ ἐν αὐτῷ καυχᾶσθαι, καὶ περὶ ἀρετῆς, καὶ ὅπως ἐφίεται τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης. 849.
- ΛΘ'** Περὶ τοῦ, Ὅτι πολλὰς ἑδοὺς ἡμῖν ὁ Θεὸς ἔδωκε πρὸς τὸ μὴ ἁμαρτάνειν, ἐὰν θέλωμεν καὶ ὅτι τὸν μέλλοντα ἐπιτυχεῖν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, πάσας δεῖ φυλάττειν τὰς ἐντολάς· τὸν δὲ τίνα μὲν κατορθοῦντα, τίνα δὲ παραβαίνοντα, ἐν τῇ γεννῇ γινώσκει ἐστὶ τὴν διαφορὰν πρὸς τοὺς ἄλλους. 853.
- Μ'** Περὶ τοῦ, Ὅτι πάντα δεῖ ποιεῖν, καὶ πραγματεύεσθαι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ὅτι μέγα ἀγαθὸν τὸ συγχωρεῖν τοῖς εἰς ἡμᾶς πλημμελοῦσι τὰ ἁμαρτήματα· τοῦτο δὲ μείζον ἐλεημοσύνης ἐστίν. 859.
- ΜΑ'** Περὶ τοῦ, Ὅτι δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς καὶ τοὺς οἰκέτας ἡμῶν, ὅποσα ἐκείνοι διὰ τὸν ἡμέτερον φόβον πράττουσιν, ἵνα καὶ ἡμεῖς διὰ τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον τὰ αὐτὰ πράττωμεν καὶ περὶ τῶν ἀνεκδιηγῆτων ἀγαθῶν τῶν τοῖς ἁγίοις ὑπηρετισμένων. 863.
- ΜΒ'** Περὶ τοῦ, Ὅτι οὐ χρὴ θορυβεῖσθαι ἱρώνας ἡμᾶς τοὺς μὲν ἀγαθοὺς δυσπραγοῦντας· τοὺς δὲ πονηροὺς ἐν ἀφρονίᾳ τυγχάνοντας καὶ ὅτι οὐδὲν διαφέρει ὁδωδότος νεκροῦ ὁ ἐν ἁμαρτίαις ζῶν. 867.
- ΜΓ'** Περὶ τοῦ, Ὅτι ὁ τῶν παρόντων καταφρονῶν, ἀμφοτέρων ἐξουσιάζει καὶ ὅτι παντὸς βορβόρου καὶ ἀκαθαρσίας ἡ πλεονεξία χεῖρων. 873.
- ΜΔ'** Περὶ κατανύξεως καὶ ὑπομονῆς καὶ ἐπιθυμίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 879.
- ΜΕ'** Περὶ τοῦ μὴ πενθεῖν σφοδρῶς τοὺς τελευτώντας. 887.

ΜΖ'. Ὅτι, εἰ καὶ πάντων ἁμαρτημάτων ἐσμὲν ὑπεύθυνοι, δυνάμεθα καὶ δι' ἐξαγορεύσεως σωθῆναι· καὶ ὅτι ἕκαστος ἡμῶν τῶν πιστῶν ἄγγελον ἔχει φύλακα· καὶ περὶ τῶν ἱερέων, (καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένης τιμῆς, οὐ χάριν αὐτῶν, ἀλλὰ μᾶλλον χάριν τῶν εὐσεβῶν). 893.

ΜΖ'. Εἰς τὸ μὴ ἀναξίως προσέρχεσθαι τοῖς θεοῖς μυστηρίοις. 895.

ΜΗ'. Ἀπάνθισμα ἐν εἵδει λόγου ἐκ Χρυσοστόμου συλλεγὲν παρὰ Θεοδώρου· τί πράττων ὁ χριστιανὸς κληρονομήσει ζῶν αἰώνιον. 899.

Διάταξις τῆς θείας ἱερουργίας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 904.

Εὐχὴ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν τῷ μέλλειν ἀναγινώσκειν, ἢ ἀναγινώσκοντος ἑτέρου ἀκροᾶσθαι. 923.

Εὐχὴ δευτέρα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 923.

Ν Ο Θ Α

Α'. Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον Θωμᾶν. 927.

Β'. Εἰς τὸν ἅγ. Στέφανον λόγοι τρεῖς. 929-933.

Γ'. Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν. 933.

Δ'. Περὶ ὑπομονῆς, καὶ περὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ δευτέρας παρουσίας, ἀδιδόχου τε τῶν δικαίων βασιλείας, καὶ ἀτελευτήτου τῶν ἁμαρτωλῶν κολάσεως· ὑπόθεσις τε ἐξομολογήσεως, καὶ πρὸς τὴν τῶν θείων Γραφῶν μελέτην προτροπὴ, τίνες τε αἱ μεθοδὶαι τοῦ Ἐχθροῦ, καὶ τί τὸ τῆς ἡσυχίας ὠφέλιμον. 937.

Ε'. Ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς Γρηγόριον τὸν Φωτιστὴν Ἀρμενίων ἐκ τοῦ ἀρμενικοῦ μεταφρασθέν· λατινιστί. 943.

* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἐξηκοστῷ τρίτῳ τόμῳ περιχομένων· λατινιστί. 953.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐξηκοστῷ τρίτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 64

(Τόμος ΙΓ'. τῶν τοῦ Χρυσοστόμου).

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΝΟΘΑ ΤΙΝΑ

Α'. Περὶ μετανοίας, καὶ εἰς τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ Δαυὶδ περὶ τῆς τοῦ Οὐρίου. 41.

Β'. Περὶ τῶν ἐν νηστείᾳ σωφρονούντων, καὶ διαγωγῆς διαφόρων προφητῶν. 45.

Γ'. Λόγος παραινετικὸς περὶ ἐγκρατείας. 47.

Δ'. Ὅτι βαρὺ τῆς τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας καταφρονεῖν κτλ. 47.

Ε'. Εἰς τὴν αἰμορροῦσαν, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου. 49.

ΣΤ'. Ὅτι θαλάσση παρείκασται ὁ βίος οὗτος, καὶ εἰς τὸ, αὖτε ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἀφύπνωσεν. 49.

Ζ'. Εἰς τὸ, αὖ Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως. 21.

Η'. Εἰς τὸ, αἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά. 25.

Θ'. Εἰς τὸ, αὐτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα. 33.

Ι'. Εἰς τὸ τοῦ Εὐαγγελίου ῥητὸν, καὶ περὶ Παρθενίας, καὶ παραινετικὸς εἰς τὰς ἐκπεσούσας. 37.

ΙΑ'. Περὶ θεογνωσίας, καὶ εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια, καὶ εἰς τοὺς νεοφωτίστους. 43.

ΙΒ'. Εἰς τὴν ἁγίαν Ἀνάληψιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. 45.

ΙΓ'. Εἰς τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, καὶ εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον τὸν ἀπόστολον. 47.

ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

ιατροσοφιστής, (οὗ τὸ ἔτος ἀδηλον). (α)

* Σχόλια περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.

1069.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Πόνημα ἐν συνόψει περὶ φύσεως ἀνθρώπου, ἐξερανισθὲν καὶ συνεθεὲν παρὰ Μελετίου Μοναχοῦ ἐκ τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐνδόξων, καὶ τῶν ἑξω λογάδων καὶ φιλοσόφων. 1076—1309.

Προοίμιον.

Ἡ παροῦσα σύνοψις περὶ φύσεως ἀνθρώπου ἐπονήθη καὶ συνελέγη καὶ συνετέθη παρὰ Μελετίου μοναχοῦ θέματος τοῦ Ὀφικίου Βάνδου Ἀκροκοῦ, χωρίου Τιβερίουπόλεως, μονῆς λεγομένης Τρεῖς, ἥτοι τῆς ἀγίας Τριάδος· οὐχ ὥς καινόν τι ἐπινοήσαντος περὶ φύσεως ἀνθρώπου φυσιολογῆσαι, ἀλλὰ σύντομον καὶ ἀνελλιπῆ πραγματεῖαν ἐκθέσθαι τοῖς φιλομαθέσι καὶ φιλοπόνοις βουλομένου. Εἰ γὰρ καὶ πολλοὶ τῶν ἀρχαίων σοφῶν, πολλοὺς κατὰ ἀποταγὴν, ἢ ἐν συντόμῳ περὶ φύσεως ἡμῶν λόγους συνέθεντο, ἀλλ' οὐδεὶς ἀνελλιπῆ καὶ ἀνυστέρητον ταύτην ἀπήρτησεν.

Ἐξιστόρησις τῶν φυσιολογησάντων περὶ φύσεως ἀνθρώπου, καὶ τίνες ὑπ' ὧν εἶχε κτλ. Δεῖ οὖν, λέγει, τὸν ἀπεριέργως ἀνχινώσκοντα μετὰ ἀγάπης καὶ φόβου Θεοῦ, καὶ χάριν ὠφελείας τοῦτο ποιεῖν· καὶ μὴ θηρεύειν λέξεις πρὸς τὸ κακίζειν τὸν συγγραψάμενον. Οὐδὲ γὰρ πᾶσιν, ὡς οἶμαι, εὐληπτά εἰσιν ὧδε τὰ συνταγέμενα, ἀλλὰ καὶ πολλῆς τὰ πολλὰ τοῖς πολλοῖς δεόμενα τῆς ἐξετάσεως· καὶ μάλιστα τοῖς ἀπείρως ἔχουσι πρὸς φιλοσοφίαν, καὶ ἱατρικὴν ἐπιστήμην. 1076.

Ἐπιτομή.

Ἔστιν οὖν ἡ πᾶσα πραγματεία ἐξ ὑπαρχῆς συνηνωμένη καὶ συνδεδεμένη, καὶ οἷον διηρ-

(α) Ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ Μ. Βασιλείου εὐρηται ἐπιστολή τις πρὸς Μελέτιον ἀρχίατρον ἐπιστελλομένη, φέρουσα τὰς ἐν ῥηγ'. ἴσως ἐστὶν ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Μελέτιος, ἐπειδὴ ὑπ' αὐτοῦ ἄλλου συγγράμμου ἀναφέρεται, βλέπει τὸν 32 σελ. 705.

θρωμένη, καὶ τὰ καθ' ἕκαστον τοῦ σώματος μόρια διασαφούς, καὶ τὴν φυσικὴν σύνθεσιν διερευνῶσα. Καὶ τὰ τοῦ κόσμου στοιχεῖα μετὰ τοῦ σώματος ἐναρμόζουσα· καὶ ποῖον τοῦ κόσμου μετὰ τοῦ σώματος ἐξισάζεται· καὶ τί τὰ ἀπλᾶ στοιχεῖα καὶ πρῶτα· καὶ ποῖα τὰ ὁμοιομερῆ, καὶ ποῖα τὰ ἀνομοιομερῆ μόρια· καὶ πόσαι δυνάμεις περὶ τὸ ζῶον ἐνεργοῦσι. Καὶ πόσαι αἰσθήσεις· καὶ τί τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς, καὶ τίνων ὁ νοῦς αὐτοκράτωρ. Καὶ πόθεν ὁ λόγος γεννᾶται· καὶ τίς ὁ προφορικὸς λόγος, καὶ τίς ὁ ἐνδιάθετος· καὶ τί ὁρεξίς, καὶ πόθεν γίνεται, καὶ πῶς αἱ τροφαὶ κατεργάζονται, καὶ πῶς πέπτονται, καὶ πῶς ἀναδίδονται· καὶ πόσαι πέψεις, καὶ πόσα περιττωμάτων γένη· καὶ πῶς τὸ αἷμα γεννᾶται, καὶ πῶς καὶ πόθεν ὅλον τὸ σῶμα ἐπαρδεύεται· καὶ πῶς ὕπνος γίνεται· καὶ διὰ τί καὶ πόθεν συνίσταται γέλως, καὶ χαρὰ, καὶ λύπη καὶ δάκρυον. Ἐπειδὴ δὲ οὕτως ἡ ὑπόθεσις ἀναπληρωθῇ καὶ οἷον συνυφανθῇ, ὥσπερ ἐπανάληψιν ποιούμενος, ὁ λόγος τὰ ὅλα πάλιν μόρια διηρημένως ὑπεξέρχεται· ἐτυμολογῶν ἕκαστον, καὶ τὴν φύσιν, καὶ τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς ὀνομασίας καὶ τοὺς ὁρους ὑποδεικνύων ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν· οὐ ταυτολογῶν, ὡς ἂν οἴηθι τις, ἀλλὰ τὰ ἐν ἐπιτομῇ εἰρημένα καὶ συνεσταλμένως πλατύτερον ἐκδιδάσκων, καὶ πρὸς τὸ σαφέστερον διευκρινῶν τοῖς ἀκούουσι· διὰ ταῦτα καὶ πῖναξ ὑποτίθεται εἰς διάγνωσιν εὐχερῆ. 1077.

Σχόλιον.

Τὰ ζητούμενα δὲ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταῦτά εἰσιν. Διὰ τί τὸ πόνημα καὶ σύνοψις καὶ περὶ φύσεως ἀνθρώπου λεκτέον; — Τὸ ὄνομα μὲν καὶ ἡ πατρὶς, ὡς εἰς μέμψιν ἢ ἔπαινον πρόκειται τοῖς βαλλομένοις προχείρως. Τὸ πόνημα δὲ διὰ τὴν προσθήκην τῆς γνώσεως· ὅτι ὁ προστιθεὶς γνώσιν προστίθισιν ἄλγῃμα· τὰ δὲ ἄλγῃμα πόνο· ἄλγῃς ἐστὶ. Σύνοψις δὲ ὡς ἐκ πολλῶν εἴρηται ἐκλογή. Περὶ

ΚΑ'.Περὶ ἱεροῦ ὁστέου καὶ τοῦ πρῶκτοῦ. 1236.	χῶν καὶ τῆς τούτων διαφορᾶς, καὶ τίς ἡ τούτων χρεία. 1268.
ΚΕ'.Περὶ τῶν διδύμων, καὶ τῆς βαλάνου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ σωμάτων. 1237.	Τὸ ὑστεραῖον σύνταγμα περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων. 1284.
ΚΖ'.Περὶ χειρῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ὁστών καὶ ὀνομασιῶν καὶ ἐνεργειῶν. 1244.	ΛΑ'.Περὶ ψυχῆς. 1288.
ΚΖ'.Περὶ τῶν δακτύλων καὶ ἐξ ὧν κονδύλων σύγκεινται. 1252.	
ΚΗ'.καὶ ΚΘ'.Περὶ μυχρῶν. Περὶ σκέλους. Περὶ κνήμης καὶ περόνης. Περὶ τοῦ ὅλου ποδὸς καὶ τῶν τούτου ὁστών καὶ δακτύλων. 1257.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς Μελέτιον περὶ φύσεως ἀνθρώπου· λατινιστί. 1311.
Λ'. Περὶ δέρματος τοῦ ὅλου σώματος. Περὶ τρι-	* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἐξηκοστῷ τετάρτῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί. 1425.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐξηκοστῷ τετάρτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 63

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΒΗΡΙΑΝΟΣ

Ἐπίσκοπος Γαβάλων. († 408. Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 9.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ κόσμου λόγοι 5'. 15.

(Ὁρα Χρυσόστομος τόμ. 6 καὶ τῆς σειρᾶς 56. σελ. 420.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ τοῦ κατὰ Μωϋσέα ὁφρως. 15.

(Ὁρα τὸν αὐτὸν τόμον Πατρολογ. σελ. 499).

Λόγος εἰς τὰ Θεοφάνια. 15.

Ὁμιλία περὶ κακοποιῶν πυθόνων· λατιν. 27.

Λόγος εἰς τὰς σφραγιδας τῶν βιβλίων καὶ ὅπερ προσφέρει ὁ Υἱὸς τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ τῷ Υἱῷ, καὶ εἰς τὴν τοῦ Σωτῆρος οἰκονομίαν. 27.

(Ὁρα τόμον Πατρολογ. 63 σελ. 531)

Κατὰ Ἰουδαίων. 29.

(Ὁρα τόμον Πατρολογ. 64 σελ. 793).

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(; † 412. Μ.Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 29.

Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας προσφώνησις, τῶν ἁγίων Θεοφανίων ἐπιστάντων ἐν Κυριακῇ. 33.

Κανόνες, ἡ ὑπομνηστικὸν, ὅπερ ἔλαβεν Ἀμμών, διὰ τὴν Λυκώ. 36.

Ἀφήγησις περὶ τῶν λεγομένων καθαρῶν. 44.

Ἀγάθωνι ἐπισκόπῳ· (περὶ παρανόμου συμβιώσεως). 44.

Μηνᾷ ἐπισκόπῳ· (περὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἐπιτιμίου). 45.

Ἐπιστολὴ περὶ τῶν ζητημάτων τοῦ ἁγίου Πάσχα. 48.

Τεμάχια ἐκ τῶν ἑορταστικῶν ἐπιστολῶν. 53.

Πρὸς τοὺς φρονούντας τὰ Ὁριγένους, καὶ κατὰ Ὁριγένους. 56.

Ἐπιστολαὶ δύο πρὸς Ἀμμώνιον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον. 61.

Τεμάχια ἐκ λόγων. (α) 65.

(α) Τοῦ αὐτοῦ σώζονται καὶ τινὰ συγγράμματα λατινιστί, περὶ ὧν ὅρα ἐν τῷ τόμῳ σελ. 47).

Μ.		Παράδεισος, ἥτοι τῶν μοναχῶν ἱστορία. 441—445.
Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.	267.	Περὶ τῆς Ὁξυρύγχου πόλεως. 445.
Μωϋσῆ καὶ Ματόη.	281—288.	Πατερμουθίου Ἀββᾶ. 448.
Μάρκου τοῦ Σιλουανοῦ.	292.	Ρ.
Μιλησίου καὶ Μεγαθίου.	297—300.	Ῥωμανοῦ καὶ Ῥούφου. 385—389.
Μιῶς καὶ Μάρκου τοῦ Αἰγυπτίου.	301—304.	Ῥωμανοῦ. 392.
Μακαρίου τοῦ πολιτικοῦ.	304.	Σ.
Ν.		Σισώη καὶ Σιλουανοῦ. 392—408.
Νεῖλου καὶ Νιστερώου.	305—305.	Σίμωνος καὶ Σωπάτρου. 412—413.
Νιστερώου τοῦ ἐν κοινοβίῳ.	308.	Σαρματᾶ καὶ Σεραπίωνος. 413—413.
Νίκωνος καὶ Νετρᾶ.	309—312.	Σερίνου καὶ Σπυρίδωνος. 417—417.
Νικήτα.	312.	Σαῖω καὶ Σάβρας Ἀμμάς. 420—420.
Ξ.		Συγκλητικῆς. 421.
Ξοίου καὶ Ξανθία.	312—313.	Τ.
Ο.		Τιθόη καὶ Τιμοθέου. 428—429.
Ὀλυμπίου καὶ Ὀρσισίου.	313—316.	Υ.
Π.		Ὑπερεχίου. 429.
Ποιμένος καὶ Παμβώ.	317—368.	Φ.
Πιστοῦ καὶ Πίωρ.	372—373.	Φωκᾶ καὶ Φίλικος. 432—433.
Πιτυρίωνος.	376.	Φιλαργίου καὶ Φορτᾶ. 436—436.
Πεσδάμωνος καὶ Πέτρου Πιονίτου.	376—376.	Χ.
Παφνουτίου καὶ Παύλου.	377—380.	Χομαὶ καὶ Χαιρέμονος. 436—436.
Παύλου τοῦ κοσμίτου.	381.	Ψ.
Παύλου τοῦ μεγάλου.	381.	Ψενθαῖσιου. 436.
Παύλου τοῦ ἀπλοῦ.	381.	Ω.
Πέτρου τοῦ τῶν Δίου.	385.	ᾠρ. 437.

ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΟΣ

(; † 425 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί.	455.	Ἀλέξανδρος Βαύκαλις. 461.
Ἐκ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν Φιλοστοργίου ἐπιτομή, ἀπὸ φωνῆς Φωτίου Πατριάρχου.	460.	Κωνστάντιος ὁ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου πατὴρ τέθνηκεν ἐν Βρετανίᾳ. 464.
Προσθῆκαι ἀναπληρωτικαὶ εἰς Φιλοστόργιον.	624—628.	Περὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. 464.
Περίληψις ἐκ τῶν τοῦ Φιλοστοργίου.		Περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου. 465.
Μακκαβαϊκῶν συγγραφεύς.	461.	Περὶ Σεκούνδου. 465.
Εὐσεβίου Παμφίλου ἔπαινος.	461.	Ἀρείου ἄσματα. 465.
Ἄρειος. Περὶ Ἀρείου.	461.	Φόνος Κρίσπου υἱοῦ Κωνσταντίνου. 468.
		Περὶ Οὐρφίλα. 468.
		Σάβα μητρόπολις. 469.

- Χρυσοστόμου ἐκ τῶν διπτύχων. 651. (Ὅρα τόμ. Πατρολογίας 446. σελ. 4344).
 (Ὅρα τόμ. Πατρολογίας 77. σελ. 348).
 Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Πέτρον καὶ Αἰδέ- 651.
 σιον. 651. (Ὅρα τόμ. Πατρολογίας 67. σελ. 793.)

ΠΡΟΚΛΟΣ

Κωνσταντινουπόλεως († 446 Μ. Χ.)

- * Σχόλια περὶ Πρόκλου· λατινιστί. 651-658.
 * Μαρτυρίαι παλαιῶν περὶ τοῦ ἁγίου Πρό- 658—680.
 κλου.
- ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ
- Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πρό-
 κλου Κωνσταντινουπόλεως Λό-
 γοι.
- Α'. Ἐγκώμιον εἰς τὴν παναγίαν Θεοτόκον Μα- 680.
 ρίαν.
- Β'. Εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὰς ἐπαρυσρίδας. 692.
- Γ'. Εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ. 704.
- Δ'. Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ 708.
 Χριστοῦ.
- Ε'. Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν Παρθένον καὶ Θεο- 716.
 τόκον Μαρίαν.
- Ζ'. Ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον Μαριάμ. 721.
- Ζ'. Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια. 757.
- Η'. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ 764.
 καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- Θ'. Εἰς τὰ Βαΐα. 772.
- Ι'. Εἰς τὴν ἁγίαν Πέμπτην. 777.
- ΙΑ'. Εἰς τὸ πάθος τοῦ Κυρίου, τῇ ἁγίᾳ καὶ με- 781.
 γάλῃ Παρασκευῇ.
- ΙΒ'. Εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ 788.
 Χριστοῦ.
- ΙΓ'. Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα. 789.
- ΙΔ'. Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα. 796.
- ΙΕ'. Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα, καὶ εἰς τὸ, «Ὡς ἀρχῇ 805.
 ἦν ὁ Λόγος».
- ΙΣ'. Εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν. 800.
- ΙΖ'. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέ- 809.
 φανον.
- ΙΗ'. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Παῦλον τὸν ἀπό- 817.
 στολον.
- ΙΘ'. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν τὸν ἀπό- 821.
 στολον. 829.
- Κ'. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυ-
 σόστομον. 829.
- Α'. Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν. 833.
- Β'. Εἰς τὴν ὀκταήμερον περιτομὴν τοῦ Κυρίου 837.
 ἡμῶν.
- Λόγος δογματικὸς περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ 841.
 Κυρίου ἡμῶν· λατινιστί.
- Λόγοι εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ· λατ. 844.
- Λόγος εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κλήμεντος 845.
 ἐπισκόπου Ἀγκύρας· λατινιστί.
- Λόγος περὶ παραδόσεως τῆς θείας λειτουρ- 849.
 γίας.
- Ἐπιστολαὶ Πρόκλου Κωνσταν- 651—886.
 τινουπόλεως.
- Α'. Πρὸς ἐπισκόπους καὶ μοναχοὺς· λατ. 855.
- Β'. Πρὸς Ἀρμενίους, περὶ πίστεως. 856.
- Γ'. Πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας· λατίν. 873.
- Ἑτεραι Η'. λατινιστί. 880.
- Ἐπιστολὴ Η'. Ἀντίγραφον συνοδικοῦ γράμμα-
 τος. Πρόκλος Δόμνῳ Ἐπισκόπῳ Ἀντιο-
 χείας περὶ ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας. 881.
- Τεμάχια ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Πρόκλου. 885.
- ΦΛΑΒΙΑΝΟΣ
- Κωνσταντινουπόλεως († 449 Μ. Χ.)
- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 889.
- Ἀντίγραφον τῆς ἰδιοχείρου πίστεως Φλαβιανοῦ
 ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ἐπιδοθεί-
 σης παρ' αὐτοῦ αἰτήσαντι τῷ βασιλεῖ. 889.

* Εἰσαγωγή περὶ τῶν ὑπομνημάτων Θεοδώρου Μοψουεστίας εἰς τοὺς IB'. μικροὺς προφήτας· λατινιστί. 103.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ὑπομνήματα εἰς τοὺς IB'. προφήτας. 123—632.

Α'. Ἑρμηνεία εἰς τὸν Ὡσηέ. 124.
Β'. Ἑρμηνεία εἰς Ἰωὴλ τὸν προφήτην. 212.
Γ'. Ἑρμηνεία εἰς Ἀμώς τὸν προφήτην. 241.
Δ'. Ἑρμηνεία εἰς Ἀβδίου τὸν προφήτην. 304.
Ε'. Ἑρμηνεία εἰς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην. 317.
ΣΤ'. Ἑρμηνεία εἰς Μιχαῖαν τὸν προφήτην. 345.
Ζ'. Ἑρμηνεία εἰς Ναούμ τὸν προφήτην. 397.
Η'. Ἑρμηνεία εἰς Ἀβδακούμ τὸν προφήτην. 425.
Θ'. Ἑρμηνεία εἰς Σοφονίαν τὸν προφήτην. 449.
Ι'. Ἑρμηνεία εἰς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην. 473.
ΙΑ'. Ἑρμηνεία εἰς Ζαχαρίαν τὸν προφήτην. 493.
ΙΒ'. Ἑρμηνεία εἰς Μαλαχίαν τὸν προφήτην. 597.

Τεμάχια εἰς τὴν Γένεσιν. 636.
Τεμάχια εἰς τοὺς Ψαλμοὺς. 648.
Τεμάχια εἰς τὸν Ἰώβ καὶ τὸ Ἄσμα τῶν ἑσμάτων· λατινιστί. 697.

Ὑπομνήματα εἰς τὴν Νέαν Διαθήκην. 705—968.

Τεμάχια εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον. 705.
Τεμάχια εἰς τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον. 713.
Τεμάχια εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον. 716.
Τεμάχια εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. 728.
Εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολήν. 788.
Εἰς τὴν Α'. πρὸς Κορινθίους ἐπιστολήν. 877.
Εἰς τὴν Β'. πρὸς Κορινθίους ἐπιστολήν. 893.
Εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολήν. 897.
Εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολήν. 912.
Εἰς τὴν πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολήν. 921.
Εἰς τὴν πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολήν. 925.
Εἰς τὴν πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. ἐπιστολήν. 932.
Εἰς τὴν πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β'. ἐπιστολήν. 933.
Εἰς τὴν Α'. πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολήν. 936.
Εἰς τὴν Β'. πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολήν. 945.
Εἰς τὴν πρὸς Τίτον ἐπιστολήν. 948.
Εἰς τὴν πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολήν. 949.
Εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολήν. 952.

Τεμάχια δογματικὰ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 969.
Ὁμοίως ἐκ τῶν κατὰ Ἀπολλινάριου βιβλίων. 993.
Ἐκ βιβλίου κατὰ τῶν ὑπερασπιζομένων τὸ ἀμάρτημα τοῦ Ὀριγένους· λατινιστί. 1005.
Ἄλλα τεμάχια διάφορα. 1011.
Ἴσον τῆς ἐκθέσεως τοῦ παραπλασθέντος Συμβόλου. 1016.

ΣΥΝΕΣΙΟΣ

Ἐπίσκοπος Πτολεμαῖδος ἐν τῇ Λυδικῇ Πενταπόλει. (380—434. Μ.Χ.)

* Σχόλια ἱστορικὰ περὶ αὐτοῦ· λατίν. 1021.
* Σχόλια γραμματικὰ· λατινιστί. 1025.
* Μαρτυρίαι παλαιῶν περὶ αὐτοῦ. 1041.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Α'. Λόγος περὶ βασιλείας εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον. 1053.
Ἐκ τῶν Φιλοστράτου περὶ Δίωνος. 1109.

Β'. Συνεσίου Δίων ἡ περὶ τῆς καθ' ἑαυτὸν διαγωγῆς. 1112.
Γ'. Φαλάκρας ἐγκώμιον. 1168.
Δ'. Αἰγύπτιος ἡ περὶ Προνοίας λόγος Α'. 1212.
Ε'. Λόγος Β'. περὶ Προνοίας. 1257.
ΣΤ'. Λόγος περὶ ἐνυπνίων. 1281.
Ἐπιστολαὶ Συνεσίου ῥησι. 1321-1560.

Ἰλιοδώρῳ ΙΖ'. (περὶ φιλίας μετ' ἐπαίνου)· ΡΙΖ'.
(συστατική μετ' ἐπαίνου).

Ἰερῶδῃ καὶ Μαρτυρίῳ ΙΘ'. (συστατική).

Ἰπποχίῳ ΙΒ'. (περὶ ἀρχῆς καὶ ἀμνησικακίας).

Θ.

Θεοδώρῳ ἱατρῷ ΡΙΕ'. (περὶ ὀλιγοσιτίας).

Θεοδώρῳ καὶ τῇ ἀδελφῇ Ζ'. (περὶ ψευδοῦς φή-
μης).

Θεοτίμῳ ΜΖ'. (περὶ ἀνομίας καὶ ἀδικίας δικα-
στών)· ΜΘ'. (περὶ φιλαργυρίας καὶ ἐλευθε-
ριότητος).

Θεοφίλῳ Ἀλεξανδρείας· Θ'. (συγχαρητήριος)·
ΞΓ'. (ἐρώτημα περὶ Ἀλεξάνδρου Βασινοῦ-
πόλεως τῆς Βιθυνῶν, φίλου ὄντος τοῦ θεοῦ
Χρυσοστόμου, καὶ καταφυγόντος πρὸς τὸν
Συνέσιον, πῶς χρὴ νομίζειν αὐτόν· καὶ ὅτι
πᾶσα δυσμένεια τῷ βίῳ τούτῳ συναποτίθε-
ται)· ΞΖ'. (ἐκθεσις ἀποστολῆς κατ' ἐντολὴν
Θεοφίλου, καὶ ὅτι νόμον ἡγεῖται πᾶν ὅ,τι
ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνος θεσπίσῃ)· ΞΠ'.
(συστατική περὶ ἐναρέτου ἀνδρός)· ΞΘ'. (διη-
γηματικὴ συμφορῶν)· ΟΣ'. (περὶ ἐγκρίσεως
ἐπίσκοπου ἐκλεγέντος)· ΟΘ'. (ἀπολογητική).
ΠΘ'. (ὑπὲρ τοῦ ποτὲ κακοτρόπου καὶ τυ-
ράννου Ἀνδρονίκου, καὶ περὶ τοῦ ἥθους τῆς
Ἐκκλησίας, φιλοστόργου οὔσης μητρός).

Ι.

Ἰωάννῃ Β'. (ὅτι ἀροβία μεγίστη τὸ φοβεῖσθαι
τοὺς νόμους)· ΜΔ'. (περὶ προθυμίας Συνε-
σίου εἰς τὸ ὠφέλιμον εἶναι τοῖς φίλοις μετὰ
ἐλπιζομένους πραινέσεως εἰς μετάνοιαν)· ΞΓ'.
(μὴ αἶτει μεγάλα· ἵνα μὴ δυοῖν θάτερον, ἢ
τυγχάνων λυπῆς, ἢ μὴ τυγχάνων λυπῆς)·
ΡΜΣ'. (ἐπαινετικὴ ἐπὶ ἀλλαγῇ βίου, εἰ ἢ
φήμῃ οὐ κλέψῃ τὴν ἀλήθειαν).

Κ.

Κληδονίῳ ΜΒ'. (συστατικὴ ὑπὲρ ἀδικουμένου).

Κυρίλλῳ ΙΒ'. (προτρεπτικὴ εἰς μετάνοιαν).

Κωνσταντί· ΚΖ'. (περὶ ἀρετῆς ἐκ φιλοσοφίας,
καὶ προστασίας ἐπ' ἀδικίαν).

Ν.

Νικάνδρῳ Α'. (παίδας ἐγὼ ἐγεννησάμην· ψυ-
χῆς ἔγγονοι οἱ λόγοι)· ΟΕ'. (περὶ ἐπιτυχούς

ἐπιγράμματος μετ' εὐχαριστίας καὶ συστά-
σεως).

Ο.

Ὀλυμπίῳ ΜΕ'. (περὶ πονηρῶν λυπούντων τὴν
Ἐκκλησίαν· οἱ πάτταλοι γὰρ παττάλοις ἐκ-
κρούονται)· ΙΕ'. (περὶ τῆς ἱερωσύνης Συνε-
σίου)· ΙΖ'. (φιλική· Βελτίουσι μὲν γὰρ Συ-
νεσίου ἐντεύξῃ πολλοῖς· φιλοῦσι δὲ μᾶλλον
οὐκ ἂν ἄλλοις ἐντύχοις)· ΙΖ'. (φιλικὴ μετὰ
πόθου)· ΙΗ'. (περὶ τιμῆς καὶ περιποιήσεως
τῶν ἀξίως φιλοσοφούντων καὶ μὴ εἰδότην
κολακεύειν κτλ.)· ΡΑΒ'. (φιλική, περὶ τοῦ
ἀσφαλῶς λαμβάνειν τὰς ἐπιστολάς, περὶ
ἀποστολῆς δώρων μὴ τρυφώντων, κτλ.).

ΡΜΖ'. (περιγραφικὴ περὶ τε τῆς ἐπισκοπῆς αὐ-
τοῦ, καὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐκεῖσε, κτλ.).

ΡΜΗ'. (φιλικὴ μετὰ πόθου καὶ εὐχαριστίας).

Ὀυρανίῳ Μ'. (περὶ ἀποστολῆς ἵππου ἀκροφυσ-
στάτου, δῶρον).

Π.

Πενταδίῳ Αὐγουσταλίῳ ΚΘ'. (περὶ φιλανθρω-
πίας καὶ δικαιοσύνης μετ' ἐπιπλήξεως)· Λ'.
(περὶ τοῦ ἀδικεῖν καὶ ἀδικεῖσθαι).

Πέτρῳ πρεσβυτέρῳ ΙΓ'. (περὶ τῆς τοῦ Πάσχα
ἐορτῆς· εὐπειθείας ἱερέων· καὶ ὅτι Θεὸς ἡγεῖ-
σθω παντός ἔργου καὶ λόγου).

Πρεσβυτέροις· Ε'. (περὶ εὐπειθῶν καὶ νόθων
πρεσβυτέρων)· ΙΑ'. (περὶ τῆς ἱερωσύνης Συ-
νεσίου, καὶ ὅπως ἐδέχθη αὐτήν).

Πρόκλῳ Ο'. (διηγήσεις ἀνιερῶν συμβάντων· καὶ
ὅτι προσθήκη αὐτῶν ἐγένετο ἢ φιλικῶν ἐπι-
στολῶν στέργουσιν).

Πυλαιμένει ΜΗ'. (φιλική)· ΞΑ'. (περὶ αἰτήσεως
δάπιδος, καὶ κατόπιν ἀποστολῆς αὐτοῦ,
κτλ.)· ΟΑ'. (περὶ φιλίας ζεύσεως, διαβολῆς
ἀνωτέρας)· ΟΔ'. (περὶ ἀποστολῆς ἐξαιργα-
σμένου λόγου)· ΠΖ'. (εὐχετικὴ μετὰ πόθου)·
ΙΘ'. (περὶ ἡσυχίας μεγίστου ἀγαθοῦ, φιλο-
σοφίας, καὶ φιλίας)· Ρ'. (φιλικὴ μετ' ἐπαί-
νου καὶ περὶ τῆς ποιμαντορίας Συνεσίου,
κτλ.)· ΡΒ'. (συστατική)· ΡΓ'. (αἰτιολογικὴ
περὶ ῥητορικῆς καὶ φιλοσοφίας, κτλ.)· ΡΚΘ'.
(ἐξαγγελτικὴ καὶ φιλική)· ΡΛ'. (περὶ συν-
δέσμου φιλίας, καὶ ἔχθρας πολιτῶν πρὸς
ἅπαν τὸ εὐτυχοῦν μετὰ καὶ συστάσεως)·
ΡΔΓ'. (περὶ μομφῆς τύχης παραμυθητικῆς)

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ

(380 — 439 M. X.)

ΤΟΜΟΣ 67

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἱστορίας ἐκκλησιαστικῆς βιβλία
Ζ'. 33—841.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Α'. Τὸ τοῦ βιβλίου προοίμιον. 33.
Β'. Τίνα τρόπον ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπὶ τὸ χριστιανίζειν ἐλήλυθεν. 33.
Γ'. Πῶς Κωνσταντίνου τὰ χριστιανῶν αὖξοντος, Λικίνιος ὁ συμβασιλεύων αὐτῷ χριστιανούς ἐδίωκεν. 40.
Δ'. Ὅτι πόλεμος μεταξύ Κωνσταντίνου καὶ Λικινίου διὰ χριστιανούς ἐγένετο. 40.
Ε'. Περὶ τῆς Ἀρείου πρὸς Ἀλέξανδρον τὸν ἐπίσκοπον φιλονεικίας. 41.
Σ'. Ὡς ἐκ τῆς φιλονεικίας ἀρχὴν διαιρέσεως ἡ Ἐκκλησία ἔλαβε· καὶ ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Ἀλεξανδρείας καθεῖλεν Ἀρειον καὶ τοὺς περὶ αὐτόν. 41.
Ζ'. Ὡς ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος λυπηθεὶς ἐπὶ τῇ ταραχῇ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπεμψεν Ὅσιον τὸν Ἰσπανὸν εἰς Ἀλεξανδρείαν, εἰς ὁμόνοιαν παρακαλῶν τὸν ἐπίσκοπον καὶ τὸν Ἀρειον. 53.
Η'. Περὶ τῆς γεγεννημένης συνόδου ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας, καὶ περὶ τῆς ἐκεῖ ἐκτεθείσης πίστεως. 60.
Θ'. Ἐπιστολὴ τῆς συνόδου, περὶ ᾧ ὥρισεν ἡ σύνοδος· καὶ ὡς καθηρέθη Ἀρειος καὶ οἱ ὁμοφρονῶντες αὐτῷ. 77.
Ι'. Ὅτι καὶ τὸν Ναυατινῶν ἐπίσκοπον Ἀλέσιον κεκλήκει εἰς τὴν σύνοδον ὁ Βασιλεὺς. 100.
ΙΑ'. Περὶ Παφνουτίου τοῦ ἐπισκόπου. 101.
ΙΒ'. Περὶ Σπυρίδωνος τοῦ Κυπρίων ἐπισκόπου. 104.
ΙΓ'. Περὶ Εὐτυχianoῦ τοῦ μοναχοῦ. 105.
ΙΔ'. Ὅτι Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, καὶ Θεόγνις ὁ Νικαίας, ἐξορισθέντες διὰ τὸ συμφρονῆσαι Ἀρείῳ, ὕστερον βιβλίον μετανοίας διαπεμψάμενοι, καὶ συνθέμενοι τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως, τοὺς ἑαυτῶν ἀπέλαβον θρόνους. 109.
ΙΕ'. Ὅτι μετὰ τὴν σύνοδον Ἀλεξάνδρου τελευτήσαντος, Ἀθανάσιος καθίσταται τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως ἐπίσκοπος. 113.
ΙΣ'. Ὡς Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τὸ πάλαι Βυζάντιον αὐξήσας, Κωνσταντίνου πόλιν ἐπωνόμασεν. 116.
ΙΖ'. Ὡς τοῦ βασιλέως μήτηρ Ἑλένη, ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα παραγενομένη, τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀναζητήσασα εὔρε, καὶ ἐκκλησίαν ἀνφοδόμησεν. 117.
ΙΗ'. Ὡς καὶ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, τὰ μὲν Ἑλλήνων καθήρει, πολλὰς δὲ ἐκκλησίας ἐν διαφόροις τόποις, ἰδρυσεν. 121.
ΙΘ'. Τίνα τρόπον ἐπὶ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου, τὰ ἐνδοτέρω τῶν Ἰνδιῶν ἐχριστιάνισαν. 125.
Κ'. Τίνα τρόπον Ἰβῆρες ἐχριστιάνισαν. 129.
ΚΑ'. Περὶ Ἀντωνίου τοῦ μοναχοῦ. 133.
ΚΒ'. Περὶ Μάνεντος τοῦ ἀρχιεροῦ τῆς αἰρέσεως τῶν Μανιχαίων, καὶ ὅθεν ἦν τὴν ἀρχήν. 136.
ΚΓ'. Ὡς Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, καὶ Θεόγνις ὁ Νικαίας ἀναθαρσύναντες, σπουδὴν πεποιήνται παρατρέψαι τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν, διὰ τὸ σκευωρήσασθαι Ἀθανάσιον. 140.
ΚΔ'. Περὶ τῆς γενομένης συνόδου ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἣ καθεῖλεν Εὐστάθιον τὸν Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον, ἐφ' ᾧ στάσεως γενομένης, μικροῦ ἀνετράπη ἡ πόλις. 144.
ΚΕ'. Περὶ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ σπουδάσαντος ἀνακληθῆναι Ἀρειον. 148.
ΚΣ'. Ὡς Ἀρειος ἀνακληθεὶς, βιβλίον μετανοίας δοὺς τῷ βασιλεῖ, τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν ὑπεκρίνατο. 149.
ΚΖ'. Ὡς Ἀρείου εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν γνώμη τοῦ βασιλέως κατελθόντος, καὶ μὴ δεχθέντος ὑπὸ Ἀθανασίου, οἱ περὶ Εὐσέβιον διαφοροῦς, κατὰ Ἀθανασίου διαβολὰς πρὸς τὸν

- III'. Ὡς ὁ τῶν Ἑσπερίων Βασιλεὺς ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ, πεμφθῆναι τοὺς λόγους δώ-
σοντας περὶ Ἀθανασίου καὶ Παύλου· καὶ ὅτι
ἐτέραν οἱ πεμφθέντες ὑπηγόρευσαν ἐκθεσιν
πίστεως. 221.
- ΙΘ'. Περὶ τῆς μακροστίχου ἐκθέσεως. 224.
- Κ'. Περὶ τῆς ἐν Σάρδῃ συνόδου. 233.
- ΚΑ'. Ἀπολογία ὑπὲρ Εὐσεβίου τοῦ Παμφί-
λου. 240.
- ΚΒ'. Ὡς τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου ἀποδόσεως τοὺς
θρόνους Ἀθανασίῳ καὶ Παύλῳ, καὶ τοῦ Βα-
σιλέως τῆς Ἑώας μὴ δεχομένου, πόλεμον
ὁ τῶν Ἑσπερίων ἠπέιλησε Βασιλεὺς. 245.
- ΚΓ'. Ὡς φοβηθεὶς Κωνσταντῖνος τὰς ἀπειλάς
τοῦ ἀδελφοῦ, δι' ἐπιστολῶν ἐκάλεσε τὸν
Ἀθανάσιον, καὶ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπεμ-
ψεν. 248.
- ΚΔ'. Ὡς Ἀθανάσιος διὰ τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ
τὴν Ἀλεξάνδρειαν παριῶν, ὑπὸ Μαξίμου
εἰς κοινωνίαν ἀνεδέχθη, καὶ σύνοδον ἐπι-
σκόπων, τὰ ἐν Νικαίᾳ κυροῦσαν, συνήγα-
γεν. 261.
- ΚΕ'. Περὶ τῶν τυράννων Μαγνηντίου καὶ Βετρα-
νίου. 264.
- ΚΣ'. Ὡς τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑσπερίων τελευτή-
σαντος, αὐτῆς τῶν ἰδίων ἐξεβλήθησαν τόπων
Παῦλος καὶ Ἀθανάσιος· καὶ ὡς Παῦλος μὲν
εἰς ἐξορίαν ἀγόμενος, ἀνῆρέθη· Ἀθανάσιος
δὲ ἀπέδρα. 265.
- ΚΖ'. Ὡς Μακεδόνιος τοῦ θρόνου ἐπιλαβόμενος,
πολλὰ κακὰ τοὺς μὴ φρονοῦντας τὰ αὐτοῦ
πεποίηκε. 269.
- ΚΙΗ'. Περὶ τῶν γεγονότων ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ
ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Ἀρειανοῦ, ἐκ τῆς Ἀθα-
νασίου διηγήσεως. 272.
- ΚΘ'. Περὶ Φωτεινοῦ τοῦ αἰρεσιάρχου. 276.
- Α'. Περὶ τῶν ἐν τῷ Σιρμίῳ ἐκτεθεισῶν πίστεων,
παρουσία τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου 280.
- ΑΑ'. Περὶ Ὁσίου τοῦ Κουδρουβῆς ἐπισκόπου. 292.
- ΑΒ'. Περὶ τῆς ἡττης Μαγνηντίου τοῦ τυράν-
νου. 293.
- ΑΓ'. Περὶ τῶν ἐν Διοκαισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης
Ἰουδαίων. 296.
- ΑΔ'. Περὶ Γάλλου τοῦ Καίσαρος. 296.
- ΑΕ'. Περὶ Ἀετίου τοῦ Σύρου, τοῦ διδασκάλου
Εὐνομίου. 297.
- ΑΣ'. Περὶ τῆς ἐν Μεδιολάνῳ συνόδου. 300.
- ΑΖ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀριμίνῳ συνόδου, καὶ περὶ τῆς

- ἐκείσε ἐκτεθείσης πίστεως. 301.
- ΑΗ'. Περὶ τῆς Μακεδονίου ὁμότητος, καὶ περὶ
τῶν δι' αὐτοῦ γενομένων ταραχῶν. 323.
- ΑΘ'. Περὶ τῆς ἐν Σελεύκειᾳ τῆς Ἰσαυρίας συνό-
δου. 332.
- Μ'. Ὅτι ἐν τῇ κατὰ Σελεύκειαν συνόδῳ, Ἀκά-
κιος ὁ Καισαρείας ἄλλην ὑπηγόρευσε ἐκθε-
σιν πίστεως. 336.
- ΜΑ'. Ὡς τοῦ Βασιλέως ἐπανελθόντος ἐκ τῶν
Ἑσπερίων μερῶν, οἱ περὶ Ἀκάκιον ἐν τῇ
Κωνσταντίνου πόλει συναχθέντες τὴν ἐν
Ἀριμίνῳ πίστιν ἐκύρωσαν, προσθέντες αὐ-
τῇ τινα. 345.
- ΜΒ'. Ὡς καθαιρεθέντος Μακεδονίου, Εὐδόξιος
τὴν ἐπισκοπὴν Κωνσταντίνου πόλεως κατέ-
σχεν. 349.
- ΜΓ'. Περὶ Εὐσταθίου τοῦ Σεβαστείας ἐπισκό-
που. 352.
- ΜΔ'. Περὶ Μελετίου τοῦ Ἀντιοχείας ἐπισκό-
που. 356.
- ΜΕ'. Περὶ τῆς Μακεδονίου αἱρέσεως. 357.
- ΜΣ'. Περὶ τῶν Ἀπολλιναριστῶν, καὶ τῆς αἱρέ-
σεως αὐτῶν. 361.
- ΜΖ'. Περὶ τῆς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως τε-
λευτῆς. 364.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ΄. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Α'. Περὶ Ἰουλιανοῦ, καὶ γένους αὐτοῦ καὶ παι-
δεύσεως, καὶ ὅπως ἐπὶ τὴν βασιλείαν πα-
ρελθὼν ἐπὶ τὸ ἐλληνίζειν ἀπέκλινεν. 368.
- Β'. Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενομένης στά-
σεως, καὶ ὅπως Γεώργιος ἀνῆρέθη. 380.
- Γ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ Γεωργίου χαλεπήνας
ἀναιρέσει, δι' ἐπιστολῆς τῶν Ἀλεξανδρέων
καθήψατο. 381.
- Δ'. Ὡς Γεωργίου ἀναιρεθέντος, Ἀθανάσιος κα-
τελθὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τῆς Ἀλεξαν-
δρείας ἐγκρατὴς ἐγένετο. 388.
- Ε'. Περὶ Λουκίφερος καὶ Εὐσεβίου. 388.
- Σ'. Ὡς Λουκίφερ ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενος, Παυ-
λῖνον ἐχειροτόνησεν. 388.
- Ζ'. Ὡς Εὐσέβιος ἐνωθεὶς Ἀθανασίῳ, σύνοδον
ἐπισκόπων πεποιήκασιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ,
τρανῶς τὴν Τριάδα ὁμοούσιον ἀνακηρύξαν-
τες. 389.
- Η'. Ἐκ τοῦ ἀπολογητικοῦ Ἀθανασίου, περὶ
τῆς ἑαυτοῦ φυγῆς. 396.

- τοῦ βασιλέως περὶ αὐτοὺς βίαν στενοχωρούμενοι, πρὸς Λιθέριον τὸν Ῥώμης διαπρεσβευσάμενοι τῷ ἑμοουσίῳ ἐγγράφως προσέθεντο. 484.
- ΙΓ'. Ὅπως Εὐνόμιος Εὐδοξίου κεχώριστο διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν Ἀετίῳ, καὶ ὅτι σπουδῇ Εὐδοξίου, ταραχῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενομένης, Ἀθανάσιος πάλιν φεύγει καὶ ὅτι τοῦ λαοῦ διὰ τοῦτο στασιάζαντος, ὁ βασιλεὺς δαΐσας, διὰ γραμμάτων τε τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρκαλέσας, αὖθις τὸν Ἀθανάσιον κρατεῖν ἀδεῶς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκέλευσε. 496.
- ΙΔ'. Ὡς Εὐδοξίου ἐν Κωνσταντίνου πόλει τελευτήσαντος, οἱ μὲν Ἀρειανοὶ Δημόφιλον, οἱ Ὀρθόδοξοι δὲ Εὐάγγριον, δι' Εὐσταθίου τοῦ Ἀντιοχείας ἐχειροτόνησαν. 497.
- ΙΕ'. Ὡς τοῦ βασιλέως Εὐάγγριον καὶ Εὐστάθιον ἐξορίσαντος, οἱ τοῦ Ἀρείου φρονοῦντες σφόδρα τοὺς τὸ ἑμοοῦσιον κρατοῦντας ἐκάκουν. 500.
- ΙΣ'. Περὶ τῶν ἐν τῷ πλοίῳ κατακαέντων ἁγίων πρεσβυτέρων, καὶ περὶ τοῦ διὰ ταῦτα, κατὰ μῆνιν Θεοῦ, ἐν τῇ Φρυγίᾳ γεγονότος λιμοῦ. 500.
- ΙΖ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς, ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενος, πάλιν τοὺς τὸ ἑμοοῦσιον φρονοῦντας ἐδίωκε. 501.
- ΙΗ'. Περὶ τῶν ἐν Ἐδέσῃ γενομένων, τῆς τε τοῦ ὑπάρχου ὕβρεως, καὶ περὶ τῆς τῶν πολιτῶν πίστεως καὶ παρρησίας, καὶ τῆς θεοφιλοῦς γυναικός. 504.
- ΙΘ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Οὐάλης πολλοὺς ἀνείλε, στοιχεῖον Θῆτα ἔχοντας ἐν τῇ καταρχῇ τοῦ ἐνόματος, ἐκ τινος νεκυομαντείας τοῦτο φημισθείσης. 504.
- Κ'. Περὶ τῆς Ἀθανασίου τελευτῆς, καὶ Πέτρου προαγωγῆς. 505.
- ΚΑ'. Ὡς Ἀθανασίου τελευτήσαντος, οἱ Ἀρειανοὶ προστάξει τοῦ βασιλέως Οὐάλεντος, Λουκίῳ τῷ ὑπ' αὐτῶν πρότερον χειροτονηθέντι, τὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παραδόντες ἐκκλησίας, τὸν Πέτρον φυλακῇ παρέδωκαν. 508.
- ΚΒ'. Ὅτι πολλῶν κακῶν γενομένων εἰς τὸν Λουκίου ἐνθρονισμόν, Σαβίνος ὁ Μακεδονιανὸς οὐδενὸς ἐμνημόνευσε, Πέτρος δὲ συγγράφων ἐμνήσθη, ὅς καὶ διαφυγὼν πρὸς Δάμασον τὸν Ῥώμης ἀπεσώθη· οἱ δὲ Ἀρειανοὶ καὶ Λούκιος πολλὰ κακὰ τοῖς ἐν ἐρήμῳ ἁγίοις μονάζουσιν ἐνεδείξαντο. 508.
- ΚΓ'. Κατάλογος τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἁγίων μοναχῶν. 509.
- ΚΔ'. Περὶ τῶν ἐξορισθέντων ἁγίων μοναχῶν, ὅπως ὁ Θεὸς ταῖς αὐτῶν θαυματοποιταῖς πάντας πρὸς ἐαυτὸν ἐφειλκύσατο. 521.
- ΚΕ'. Περὶ Διδύμου τοῦ τυφλοῦ. 525.
- ΚΣ'. Περὶ Βασιλείου Καισαρείας, καὶ Γρηγορίου Ναζιανζοῦ. 528.
- ΚΖ'. Περὶ Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ. 536.
- ΚΗ'. Περὶ Ναυάτου, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ Ναυατιανῶν, καὶ ὡς μετέθεσαν οἱ κατὰ τὴν Φρυγίαν ἐξ αὐτῶν οἰκοῦντες τὴν τοῦ πάσχα ἑορτὴν, ὁμοίως τοῖς Ἰουδαίοις. 537.
- ΚΘ'. Περὶ Δαμάσου τοῦ Ῥώμης, καὶ Οὐρσίνου, ὅπως δι' αὐτοὺς ταραχῆς καὶ στάσεως ἐν Ῥώμῃ γενομένης, φόνος πολὺς ἐπηκολούθησεν. 541.
- Λ'. Ὡς τοῦ Μεδιολάνων ἐπισκόπου Λύξεντιου τελευτήσαντος, καὶ στάσεως ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ μέλλοντος χειροτονηθῆναι γενομένης, Ἀμβρόσιος ὁ τοῦ ἔθνους ἐπαρχος, τὴν στάσιν, μετὰ στρατιωτικῆς χειρὸς καταπαύων, ψήφῳ κοινῇ, καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως Οὐαλεντιανοῦ συναινέσαντος, πάντων προεκρίθη τῆς Ἐκκλησίας πρόεδρος. 544.
- ΛΑ'. Περὶ τῆς τελευτῆς Οὐαλεντιανοῦ. 545.
- ΛΒ'. Περὶ Θεμιστίου τοῦ φιλοσόφου καὶ ὡς ἐκ τοῦ προσφωνητικοῦ αὐτοῦ λόγου δυσωπηθεῖς Οὐάλης, μικρόν τι τὸν κατὰ χριστιανῶν ἐμετρίασε θάνατον. 549.
- ΛΓ'. Ὅπως οἱ Γότθοι κατὰ Οὐάλεντα ἐχριστιάνισαν. 552.
- ΛΔ'. Ὡς οἱ Γότθοι ὑφ' ἐτέρων βαρβάρων καταπολεμηθέντες, τῇ τῶν Ῥωμαίων χώρᾳ προσέφυγον, καὶ ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσεδέχθησαν ὅπερ αἴτιον ἀπωλείας καὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως κατέστη. 553.
- ΛΕ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς τῇ φροντίδι τοῦ πρὸς Γότθους πολέμου, τὸν κατὰ χριστιανῶν πόλεμον ἀνῆκεν. 556.
- ΛΣ'. Ὡς καὶ Σαρακηνοὶ τηνικαῦτα τῇ πίστει Χριστοῦ προσέθεντο, Μαυίας γυναικὸς αὐτῶν ἀρχούσης, Μωσῆν τινα θεοσεβῆ καὶ πιστὸν μονάζοντα λαβόντες ἐπίσκοπον. 556.
- ΛΖ'. Ὡς ἀναχωρήσαντος Οὐάλεντος ἀπὸ Ἀντιο-

χείας, οἱ ἐν τῇ Ἀνατολῇ θαρσήσαντες ὀρθόδοξοι, καὶ μάλιστα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τὸν Λούκιον ἐκβαλόντες, αὐθις τῷ Πέτρῳ τὰς ἐκκλησίας παραδεδώκασι, γράμμασι Δαμάσου τοῦ Ῥώμης ἐπισκόπου κατωχυρωμένῳ. 557.

ΔΗ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς ὑποστρέψας ἐν τῇ Κωνσταντίνου πόλει καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου διὰ τοῦς Γότθους κατονειδισθεὶς, ἐξελαύνει τῆς πόλεως κατὰ βαρβάρων καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς ἐν Ἀνδριανουπόλει τῆς Μακεδονίας, ὑπ' αὐτῶν ἀναιρεῖται, ζήσας μὲν ἔτη πεντήκοντα βασιλεύσας δὲ ἔτη 28 πρὸς τοῖς δέκα. 560.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ε'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Προοίμιον τοῦ Ε'. βιβλίου. 564.
- Α'. Ὡς μετὰ τὸν θάνατον Οὐάλεντος, τῶν Γότθων ἐπελθόντων κατὰ τῆς Κωνσταντίνου πόλεως, ὁ δῆμος αὐτῆς ἀντεπεξῆει, συμμάχους τοὺς Σαρακηνούς ἔχων, τοὺς ὑπὸ Μαυρίαν ταττομένους. 565.
- Β'. Ὡς Γρατιανὸς ὁ βασιλεὺς τοὺς ὀρθοδόξους ἐπισκόπους ἐκ τῶν ἐξορίων ἀνακαλεσάμενος, τοὺς αἵρετικούς τῶν ἐκκλησιῶν ἐξεδίωξε, καὶ κοινῶν τῆς βασιλείας Θεοδόσιον προσελάβετο. 568.
- Γ'. Τίνες ἐπίσκοποι τῶν μεγάλων ἐκκλησιῶν τηνικαῦτα τὴν προστασίαν εἶχον. 569.
- Δ'. Ὡς Μακεδονιανοί, οἱ πρότερον πρὸς τὸν Ῥώμης Δάμασον περὶ τοῦ ὁμοουσίου διαπρεσβευσάμενοι, αὐθις τῇ προτέρᾳ πλάνῃ ὑπήχθησαν. 569.
- Ε'. Περὶ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ διὰ Παυλῖνον καὶ Μελέτιον τηνικαῦτα συμβάντων. 569.
- Σ'. Ὡς Γρηγόριος ὁ Ναζιανζοῦ, κοινῶ δόγματι τῶν ἐπισκόπων, τὴν προστασίαν τῆς ἐν Κωνσταντίνου πόλει Ἐκκλησίας ἀναδέδεικται, καθ' ὃν καιρὸν καὶ Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς, μετὰ τὴν κατὰ βαρβάρων νίκην ἐν Θεσσαλονίκῃ νοσήσας ὑπὸ Ἀσχολίου τοῦ ἐπισκόπου βαπτίζεται. 572.
- Ζ'. Ὡς Γρηγορίου εἰσελθόντος ἐν Κωνσταντίνου πόλει, καὶ τινων ἐπισκόπων ἐπὶ τούτῳ διαγογγυσάντων, αὐτὸς τῆς Ἐκκλησίας τὴν προστασίαν παρήτήσατο· ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ Ἀρειανῷ ἐπισκόπῳ Δημοφίλῳ δηλοῖ, ἡ

προσθέσθαι τῷ ὁμοουσίῳ, ἡ τῆς πόλεως ἐξιέναι· ὅπερ μᾶλλον ἐποίησεν. 573.

Η'. Περὶ τῶν ρν'. ἐπισκόπων, τῶν συνελθόντων ἐν Κωνσταντίνου πόλει καὶ περὶ ὧν αὐτοὶ ἐθέσπισαν, χειροτονήσαντες ἐν αὐτῇ καὶ Νεκτάριον. 576.

Θ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος, Παύλου τοῦ Κωνσταντίνου πόλεως ἐπισκόπου τὸ σῶμα σὺν τιμῇ μετεκόμισεν ἀπὸ τῆς ἐξορίας· ὅτε καὶ ὁ τῆς Ἀντιοχείων Μελέτιος τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο. 584.

Ι'. Ὡς τοῦ βασιλέως σύνοδον πασῶν τῶν αἰρέσεων γενέσθαι παρακελευσαμένου, ὅτε καὶ Ἀρκάδιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Αὐγουστος ἀνηγορεύθη, οἱ μὲν Ναυατιανοὶ μόνοι κατὰ τὴν πίστιν ὁμοφρονούντες τοῖς τοῦ ὁμοουσίου, ἐνδον τῆς πόλεως συναγεῖν ἐπετράπησαν· οἱ δὲ λοιποὶ τῶν αἵρετικῶν ἀπηλάθησαν. 584.

Εὐνομίου ἐκθεσις. (Σχόλιον). 587

ΙΑ'. Περὶ Μαξίμου τοῦ τυράννου, ὅπως τὸν Γρατιανὸν ἀνείλε δόλῳ· ὅτε καὶ τῆς κατὰ Ἀμβροσίου τοῦ ἐπισκόπου Μεδιολάνων ἐπισουλῆς, διὰ τὸ πρὸς Μάξιμον δέος, Ἰουστίνα μήτηρ Οὐαλεντιανοῦ τοῦ μικροῦ, ἄκουσα ἐπέσχετο. 593.

ΙΒ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος κατὰ Μαξίμου δύναμιν μεγίστην εὐτρεπίσας, καθ' ὃν καιρὸν Ὀνώριος αὐτῷ ἐκ Πλακίλλης ἐτέχθη, Ἀρκάδιον μὲν ἐν Κωνσταντίνου πόλει κατέλιπεν· αὐτὸς δὲ ἐν Μεδιολάνῳ, τῷ τυράννῳ προσέμιξεν. 597.

ΙΓ'. Περὶ τῆς γενομένης ἐν Κωνσταντίνου πόλει ταραχῆς ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν. 600.

ΙΔ'. Περὶ τῆς νίκης τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου καὶ τῆς ἡττης τοῦ τυράννου. 600.

ΙΕ'. Περὶ Φλαβιανοῦ τοῦ Ἀντιοχείας. 601.

ΙΣ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καθαιρέσεως τῶν εἰδωλικῶν ναῶν, καὶ τῆς διὰ ταῦτα συμβολῆς Ἑλλήνων καὶ Χριστιανῶν. 604.

ΙΖ'. Περὶ τῶν εὐρεθέντων ἐν τῷ τοῦ Σεράπιδος ναῷ γραμμάτων ἱερογλυφικῶν. 608.

ΙΗ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐν τῇ Ῥώμῃ γεγωνῶς, πολλὰ τὴν πόλιν ὠφέλησε, περιελὼν τὰ τε ἐν τοῖς μαγικηπείοις ληστῆρια, καὶ τὰ ἐν τοῖς πορνείοις ἄτοπα τῶν σείστρων. 609.

ΙΘ'. Περὶ τῶν ἐπὶ τῆς μετανοίας πρεσβυτέρων, ὅπως τηνικαῦτα περιηρέθησαν. 613.

Κ'. Ὡς ἐν Ἀρειανοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις αἵρετικοῖς

- σχίσματα πολλά γεγονασιν. 620.
 ΚΑ'. Ὡς καὶ Ναυατιανοὶ καθ' ἑαυτοὺς ἐστασίασαν. 621.
 ΚΒ'. Περὶ τῶν δοξάντων τῷ συγγραφεῖ διαφωνιῶν κατὰ τινας τόπους, περὶ τοῦ Πάσχα, καὶ βαπτισμάτων καὶ νηστειῶν, καὶ γάμων, καὶ συνάξεων καὶ λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν παρατηρήσεων. 625.
 ΚΓ'. Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντίνου πόλει Ἀρειανῶν τῶν καὶ Ψαθυριανῶν μετονομασθέντων. 645.
 ΚΔ'. Ὡς καὶ Εὐνομιανοὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐστασίασαν, διαφόρους προσωυμίας ἐκ τῶν προεστώτων κτησάμενοι. 648.
 ΚΕ'. Περὶ τῆς τυραννίδος Εὐγενίου, καὶ τῆς Οὐαλεντιανοῦ τοῦ μικροῦ ἀναιρέσεως, καὶ τῆς Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως κατὰ τοῦ τυράννου νίκης. 649.
 ΚΣΤ'. Ὡς μετὰ τὴν νίκην ὁ βασιλεὺς ἀρρώσθησας τὸν υἱὸν Ὀνώριον ἐν Μεδιολάνῳ μετεκαλέσατο καὶ μικρὸν δοξας τῆς νόσου βῆσαι, ἵπποδρομίαν τελεσάμενος κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐτελεύτησεν. 653.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Σ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Προοίμιον. 657.
 Α'. Ὡς τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου τελευτήσαντος τῶν υἱῶν αὐτοῦ διανεμημένων τὴν βασιλείαν, καὶ τοῦ στρατοῦ μετ' ὀλίγον ἀπὸ τῆς Ἰταλίας ἐλθόντος, τοῦ τε Ἀρκαδίου αὐτοῖς ὑπαντήσαντος, Ρουφίνος ὁ ὑπάρχων πρὸς τοὺς ποσὶ τοῦ βασιλέως ὑπ' αὐτῶν ἀναιρεῖται. 660.
 Β'. Περὶ τῆς τελευτῆς Νεκταρίου, καὶ τῆς Ἰωάννου χειροτονίας. 661.
 Γ'. Περὶ γένους καὶ ἀγωγῆς βίου Ἰωάννου τοῦ Κωνσταντίνου πόλεως ἐπισκόπου. 665.
 Δ'. Περὶ Σεραπίωνος τοῦ διακόνου, καὶ ὅπως δι' αὐτὸν ὁ ἐπίσκοπος ἐχθρὸς τῷ κλήρῳ κατέστη καὶ πολέμιος. 669.
 Ε'. Ὅτι οὐ πρὸς τοὺς ἐν τῷ κλήρῳ μόνον Ἰωάννης, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἐν τέλει διεφέρετο καὶ περὶ Εὐτροπίου τοῦ Εὐνούχου. 672.
 ΣΤ'. Περὶ τῆς τυραννίδος Γαϊνᾶ τοῦ Γοτθοῦ, καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ γενομένης ταραχῆς ἐν Κωνσταντίνου πόλει, καὶ περὶ τῆς ἀναιρέσεως αὐτοῦ. 676.

- Ζ'. Περὶ τοῦ γενομένου σχίσματος μεταξὺ τοῦ Ἀλεξανδρείας Θεοφίλου καὶ τῶν μοναζόντων τῆς ἐρήμου καὶ ὡς τὰ Ὀριγένους ὁ Θεόφιλος βιβλία ἀνεθεμάτισε. 684.
 Η'. Περὶ τῶν συνάξεων τῶν νυκτερινῶν ὕμνων τῶν Ἀρειανῶν, καὶ τῶν τὸ ὁμοούσιον πρεσβευόντων, καὶ περὶ τῆς γενομένης ἐν αὐτοῖς συμβολῆς καὶ ὅτι ἡ τῶν ἀντιφώνων ὕμνος διὰ ἀπὸ Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου τὴν ἀρχὴν ἔσχεν. 688.
 Θ'. Περὶ τῶν μακρῶν καλουμένων μοναχῶν, καὶ ὅπως δι' αὐτοὺς ἄσπονδον ἔχθραν ὁ Θεόφιλος πρὸς Ἰωάννην ἐσχηκώς, καθαιρῆσαι τοῦ τον ἐσπούδαζεν. 692.
 Ι'. Ὡς καὶ Ἐπιφάνιος ὁ Κύπρου ταῖς Θεοφίλου ἀπάταις συναπαχθεῖς, τῷ δοκεῖν κατὰ τῶν Ὀριγένους συγγραμμάτων ἐπισκόπων σύνοδον ἐν τῇ Κύπρῳ συναγαγὼν, Ἰωάννη διέμεψατο χρωμένῳ ταῖς βίβλοις Ὀριγένους. 693.
 ΙΑ'. Περὶ Σεθериανοῦ καὶ Ἀντιόχου τῶν Σύρων, ὅπως Ἰωάννου ἀπέστησαν, καὶ διὰ τίνος αἰτίας. 696.
 ΙΒ'. Ὡς καὶ ἐν Κωνσταντίνου πόλει εἰσελθὼν ὁ Ἐπιφάνιος, συνάξεις καὶ χειροτονίας ἐπετέλει παρὰ γνώμην τοῦ Ἰωάννου, Θεοφίλω χαριζόμενος. 700.
 ΙΓ'. Οἷα φησιν ὁ συγγραφεὺς ὑπὲρ Ὀριγένους. 701.
 ΙΔ'. Ὡς Ἰωάννης προσκαλεσάμενος τὸν Ἐπιφάνιον, μὴ ὑπακούσαντα, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀποστόλων παρασυναγόντῃ, δημοῖ αὐτῷ μεμφόμενος, ὡς παρὰ κανόνας πολλὰ πράττοντι. Ὅθεν ὁ Ἐπιφάνιος εὐλαβηθεὶς ἀνεχώρησε. 705.
 ΙΕ'. Ὡς μετὰ τὸν ἀπόπλουν Ἐπιφανίου, λόγον κατὰ γυναικῶν Ἰωάννης δημηγορήσας, καὶ διὰ τοῦτο σπουδῇ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης, συνόδου γενομένης ἐν Καλκηδόνι κατ' αὐτοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ἐξωθεῖται. 708.
 ΙΣ'. Ὡς τοῦ λαοῦ στασιάσαντος, διὰ τὴν ἀπαγωγὴν Ἰωάννου, Βρίσων ὁ τῆς βασιλίδος εὐνούχος ἀποσταλεὶς πάλιν αὐτὸν ἐπανήγαγεν ἐν Κωνσταντίνου πόλει. 712.
 ΙΖ'. Ὡς διὰ τὸ βούλεσθαι Θεόφιλον τὰ καθ' Ἡρακλείδου ἀπόντος ἐξετάζεσθαι, τοῦ Ἰωάννου ἀντιλέγοντος, συμπληγάδος γενομένης,

- ριον ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπεμφάμενος, ἐπίσκοπον Κωνσταντίνου πόλεως πεποιήκασιν, ὃς εὐθὺς ἐφωράθη, ὁποῖος ἦν. 804.
- Α'. Τίνα τρόπον ἐπὶ τοῦ Νέου Θεοδοσίου Βουργουζῶνες ἐχριστιάνισαν. 805.
- ΑΑ'. Οἷα πεπόνθασιν ὑπὸ Νεστορίου Μακεδονιανοί. 800.
- ΑΒ'. Περὶ Ἀναστασίου πρεσβυτέρου, δι' οὗ καὶ Νεστόριος εἰς τὸ δυσσεβεῖν κατηνέχθη. 808.
- ΑΓ'. Περὶ τοῦ γενομένου μύσους ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν φυγάδων δούλων. 812.
- ΑΔ'. Περὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον κατὰ Νεστορίου συναθροισθείσης Συνόδου. 813.
- ΑΕ'. Ὡς μετὰ τὴν καθαίρεσιν Νεστορίου, τὸν Πρόκλον τινῶν βουλομένων ἐνθρονίσαι, προχειρίζονταί τινες τὸν ἐπισκόπων Μαξιμιανὸν τῆς Κωνσταντίνου πόλεως ἐπίσκοπον. 817.
- ΑΣ'. Παραδείγματα δι' ὧν, ὡς δοκεῖ, κατασκευάζει ὁ συγγραφεὺς, ἀκώλυτον εἶναι τὴν ἀπὸ θρόνου εἰς θρόνον μετάθεσιν. 817.
- ΑΖ'. Περὶ Σιλβανοῦ τοῦ ἀπὸ Φιλίππου πόλεως εἰς Τρωάδα μετενεχθέντος. 821.
- ΑΗ'. Περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ Ἰουδαίων, ὅπως ἐχριστιάνισαν τῆνικαῦτα πολλοί. 825.
- ΑΘ'. Περὶ τοῦ γεγονότος ἐμπρησμοῦ ἐν τῇ Ναυατιανῶν Ἐκκλησίᾳ. 828.
- Μ'. Ὡς Μαξιμιανὸν ἐπίσκοπον διαδέχεται Πρόκλος. 829.
- ΜΑ'. Περὶ Πρόκλου ἐπισκόπου, ὁποῖός τις ἦν. 829.
- ΜΒ'. Ὅτι πολὺν καταβάλλεται λόγον, ὁ συγγραφεὺς περὶ τῆς καλοκἀγαθίας τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Νέου. 832.
- ΜΓ'. Ὅποῖα πεπόνθασιν οἱ βάρβαροι, οἱ τῷ τυράννῳ Ἰωάννῃ συμμαχήσαντες. 832.
- ΜΔ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Οὐαλεντινιανὸς ὁ Νέος Εὐδοξίαν ἔγημε τὴν θυγατέρα Θεοδοσίου. 833.
- ΜΕ'. Ὡς ἐπίσκοπος Πρόκλος πέπεικε τὸν βασιλέα, τὸ σῶμα Ἰωάννου μετακομίσαι εἰς Κωνσταντίνου πόλιν ἀπὸ τῆς ἐξορίας, καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀποστόλων Ἐκκλησίᾳ καταθέσθαι. 836.
- ΜΖ'. Περὶ τοῦ θανάτου Παύλου τοῦ Ναυατιανῶν ἐπισκόπου, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν χειροτονηθέντος Μαρκιανοῦ. 837.
- ΜΝ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος Εὐδοκίαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐξαπέστειλε. 840.
- ΜΗ'. Περὶ Θαλασσίου τοῦ Καισαρείας Καππαδοκίας ἐπισκόπου. 840.

ΕΡΜΕΙΑΣ ΣΩΖΟΜΕΝΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΣ

(; † 446 — 450 M.X.)

Ἑρμείου Σωζομένου Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία εἰς βιβλία ἐννέα. 844—1690.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Προοίμιον. Λόγος προσφωνητικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Θεοδόσιον τὸν νέον καὶ ὑπόθεσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. 844.
- Α'. Τὸ προοίμιον τῆς βίβλου, ἐν ᾧ διαπορεῖ περὶ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους, καὶ μνεία τῶν πρῶτως ἀρξαμένων ἀρχῆθεν τῆς τοιαύτης πραγματείας, καὶ ὅπως καὶ ἐκ ποίων τὴν ἱστορίαν ἤρρανισατο καὶ ὡς τῆς ἀληθείας φροντίσει, καὶ ἄλλα τινὰ ἣ ἱστορία περιέξει. 853.
- Β'. Τίνες ἦσαν ἐπίσκοποι τῶν μεγάλων πόλεων, τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου βασιλεύοντος,

καὶ ὅπως ἡ μὲν ἄχρι Λιβύης διὰ Λικίνιον περιεσκεμμένως ἐχριστιάνιζεν· ἡ δὲ Ἑσπέρα διὰ τὸν Κωνσταντῖνον μετ' ἐλευθερίας τὸν χριστιανισμὸν ἐπαρρόησιάζετο. 864.

- Γ'. Ὅτι τοῦ σταυροῦ ὄψει, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐμφανείᾳ, εἰς τὸ χριστιανίζειν ἐλήλυθεν ὁ Κωνσταντῖνος, διδαχθεὶς καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων τὸ εὐσεβεῖς. 864.
- Δ'. Ὅτι τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἀφηγεῖσθαι τοῦ πολέμου ἐθέσπισε καὶ διήγησις παράδοξος περὶ τῶν τὸ σημεῖον φερόντων τὸ σταυρικόν. 868.
- Ε'. Ἀντίρρῃσις πρὸς τοὺς λέγοντας, χριστιανίσαι τὸν Κωνσταντῖνον διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κρίσπου. 868.
- Σ'. Ὅτι καὶ ὁ τοῦ Κωνσταντίνου πατὴρ παρὲς χώρει τὸ τοῦ Χριστοῦ πλατύνεσθαι ὄνομα· ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος πανταχοῦ δια-

- Ούσθαζάνου ευνούχου, ὅπως τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα διήνυσε. 956.
- Ι'. Περὶ τῶν ὑπὸ Σαβώρου ἀναιρεθέντων Χριστιανῶν τῶν ἐν Περσίδι. 960.
- ΙΑ'. Περὶ Πουσίκη τοῦ πρώτου ἐν τοῖς τεχνίταις Σαβώρου. 961.
- ΙΒ'. Περὶ Ταρβούλας τῆς ἀδελφῆς Συμεῶν, καὶ τῆς μαρτυρίας αὐτῆς. 964.
- ΙΓ'. Περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Ἀλεψιμᾶ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. 965.
- ΙΔ'. Περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἐπισκόπου Μίλλου, καὶ τῆς πολιτείας αὐτοῦ καὶ ὅτι Σαβώρης μυρίου ἐξακισχιλίου ἐπιστήμους ἐμαρτύρησεν, ἄνευ τῶν ἀσκήμων ἀνθρώπων. 968.
- ΙΕ'. Ὅπως Κωνσταντῖνος γράφει Σαβώρη παῦσαι κολᾶζειν χριστιανούς. 969.
- ΙΣ'. Ὅτι οἱ περὶ Ἀρειον βιβλίον δόντες συμφρονεῖν τῇ ἐν Νικαίᾳ συνόδῳ, τοὺς οἰκείους θρόνους ἀπέλαβον, Εὐσέβιος τε καὶ Θεογόγιος. 972.
- ΙΖ'. Ὅτι τοῦ Ἀλεξανδρείας τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου, Ἀθανάσιος ἐκ προτροπῆς ἐκείνου λαμβάνει τὸν θρόνον καὶ διήγησις περὶ τῆς ἐκ νέου ἡλικίας αὐτοῦ, ὅτι αὐτοδίδακτος ἦν ἱερεὺς, καὶ φιλούμενος τῷ μεγάλῳ Ἀντωνίῳ. 976.
- ΙΗ'. Ὅτι Ἀρειανοὶ καὶ Μελιτιανοὶ περιφανῆ ἐποίησαν Ἀθανάσιον. Καὶ περὶ Εὐσεβίου, καὶ ὅπως ἀπεπειράτο Ἀθανάσιος δέξασθαι Ἀρειον καὶ περὶ τῆς λέξεως τοῦ ὁμοουσίου ὅπως μάλιστα τῶν ἄλλων ὁ Παμφίλου Εὐσέβιος, καὶ Εὐστάθιος ὁ Ἀντιοχείας ἐστασιάζον. 980.
- ΙΘ'. Περὶ τῆς Ἀντιοχείας συνόδου καὶ ὅτι ἀδίκως καθηρέθη Εὐστάθιος, καὶ Εὐφρόνιος τὸν θρόνον λαμβάνει. Καὶ οἷα ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἔγραψε τῇ συνόδῳ, καὶ Εὐσεβίῳ τῷ Παμφίλῳ, παρατησαμένῳ τῇ Ἀντιοχείᾳ. 984.
- Κ'. Περὶ Μαξίμου τοῦ μετὰ Μακάριον τὸν Ἱεροσολύμων θρόνον λαβόντος. 984.
- ΚΑ'. Περὶ τῶν Μελιτιανῶν καὶ Ἀρειανῶν, ὅπως ἠνώθησαν καὶ περὶ Εὐσεβίου καὶ Θεογνίου, ὅπως πάλιν τὴν Ἀρείου νόσον ἀνάπτειν ἐπεχείρουν. 985.
- ΚΒ'. Οἷα κατὰ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου οἱ Ἀρειανοὶ καὶ οἱ Μελιτιανοὶ συσκευάσαντες, οὐδὲν ἤνυσαν. 989.
- ΚΓ'. Περὶ τῆς συκοφαντίας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, διὰ τὴν τοῦ Ἀρσενίου χεῖρα. 992.

- ΚΔ'. Ὅτι καὶ τὰ ἐν ἐνδοτέρῳ τῶν Ἰνδιῶν ἔθνη, τότε τὸν χριστιανισμόν ἐδέξαντο διὰ Φρυμεντίου καὶ Αἰδεσίου τῶν αἰχμαλώτων. 996.
- ΚΕ'. Περὶ τῆς ἐν Τύρῳ συνόδου, καὶ περὶ τῆς παραλόγου καθαιρέσεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. 1000.
- ΚΣ'. Περὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεώ, ὃν ὁ μέγας ἔκτισε Κωνσταντῖνος ἐν Γολγοθᾷ καὶ περὶ τῶν ἐγκαινίων αὐτοῦ. 1008.
- ΚΖ'. Περὶ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ πείσαντος Κωνσταντῖνον, καταγαγεῖν ἐκ τῆς ὑπερορίας Ἀρειον καὶ Εὐζώιον καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ τάχα εὐσεβοῦς πίστεως λίβελλος καὶ ὅπως ὑπὸ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἀθροισθείσης συνόδου καὶ πάλιν Ἀρειος προσεδέχθη. 1009.
- ΚΗ'. Ἐπιστολὴ βασιλέως Κωνσταντίνου πρὸς τὴν ἐν Τύρῳ σύνοδον καὶ ἐξορία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἀπὸ τῆς ἐπιθέσεως τῶν Ἀρειανῶν. 1013.
- ΚΘ'. Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντίνου πόλεως, ὅπως ἀνεδύετο εἰς κοινωνίαν Ἀρειον δέξασθαι καὶ ὡς διεύρεται Ἀρειος, νυξάσης αὐτὸν τῆς γαστροῦ εἰς ἀπόπατον. 1017.
- Α'. Οἷα γράφει ὁ μέγας Ἀθανάσιος περὶ τῆς Ἀρείου ῥήξεως. 1020.
- ΑΑ'. Περὶ τῶν μετὰ τὴν τελευτὴν Ἀρείου συμβάντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ οἷα τοῖς ἐκεῖσε ὁ μέγας ἔγραψε Κωνσταντῖνος. 1024.
- ΑΒ'. Ὅτι κατὰ πασῶν αἱρέσεων νόμον ὁ Κωνσταντῖνος ἔθετο, μὴ ἀλλαγῇ ἐκκλησιάζειν, ἢ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ δι' οὗ καὶ αἱ πλεῖσται τῶν αἱρέσεων ἠφανίσθησαν. Οἱ δὲ περὶ τὸν Νικομηδείας Εὐσέβιον Ἀρειανοὶ τὸ ὁμοούσιον τεχνιέντως περιελεῖν ἐπεχείρησαν. 1025.
- ΑΓ'. Περὶ Μαρκέλλου τοῦ Ἀγκύρας, καὶ τῆς αἱρέσεως αὐτοῦ καὶ καθαιρέσεως. 1028.
- ΑΔ'. Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ὡς ὕστερον βαπτισθεὶς ἐτελεύτησε, ταφεὶς ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. 1029.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Α'. Ὡς μετὰ θάνατον τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, πάλιν οἱ περὶ Εὐσέβιον καὶ Θεόγνιον

νους ἀπέλαβον· καὶ ὅτι πάλιν Μακεδονίου ἐκβληθέντος, Παῦλος τῷ θρόνῳ ἀντικατέστη.

1108.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Α'. Περὶ τῆς ἀναιρέσεως Κωνσταντος τοῦ Καίσαρος, καὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ συμβάντων. 1112.
- Β'. Ὡς πάλιν Κωνσταντῖος ἀπελάνει τὸν Ἀθανάσιον, καὶ ὑπερβρίζει τοὺς τὸ ἑμμούσιον πρεσβέοντας. Καὶ περὶ τοῦ θανάτου Παύλου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὡς κατέστη πάλιν ἐπὶ τοῦ θρόνου ὁ Μακεδόνιος, καὶ κί-στα ἐργαζόμενος. 1113.
- Γ'. Περὶ τοῦ μαρτυρίου τῶν ἁγίων νοταρίων. 1113.
- Δ'. Περὶ τῆς εἰς Σίρμιον ἐκστρατείας Κωνσταντίου, καὶ περὶ Βρετανίανος καὶ Μαγνεντίου καὶ ὡς Γάλλον Καίσαρα χειροτονήσας, εἰς Ἑὼ ἐξαποστέλλει. 1116.
- Ε'. Ὡς Κυρίλλου μετὰ Μάξιμον τὴν ἱερωσύνην ἰθύνοντος, πάλιν σταυροῦ τύπος μέγιστος ἐν οὐρανῷ ἐπὶ πολλαῖς ἡμέραις ἐράνη, ὑπερλάμπων καὶ ἥλιον. 1117.
- ΣΤ'. Περὶ Φωτεινοῦ τοῦ Σιρμίου, καὶ τῆς αἵρεσεως αὐτοῦ, καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ ἐν Σιρμίῳ συνόδου καὶ περὶ τῶν τριῶν τῆς πίστεως ἐκθέσεων καὶ ὡς μετὰ τὴν καθάρσιν Φωτεινὸς καλούμενος, ἀπεῖπε καὶ ὡς παρὰ Βασιλᾶ τοῦ Ἀγκύρας ἀπηλέγχθη κενὰ φρυαττόμενος. 1120.
- Ζ'. Περὶ τοῦ θανάτου Μαγνεντίου καὶ Σιλβανοῦ τοῦ ἀποστάτου· ἐτι δὲ καὶ περὶ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ στάσεως τῶν Ἰουδαίων καὶ ὡς ἀνῆρέθη Γάλλος ὁ Καῖσαρ, νεωτερίζειν ὑποπτευθεὶς. 1124.
- Η'. Περὶ τῆς εἰς Ῥώμην ἀφίξεως Κωνσταντίνου καὶ περὶ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ συνόδου, καὶ περὶ τῶν συμβάντων τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ ἐξ ἐπιβουλῆς τῶν Ἀρειανῶν. 1125.
- Θ'. Περὶ τῆς ἐν Μεδιολάνῳ συνόδου, καὶ τῆς φυγῆς Ἀθανασίου. 1128.
- Ι'. Ὡς διαρρόως ἐπιβουλευθεὶς Ἀθανάσιος παρὰ τῶν Ἀρειανῶν, θεόθεν ὡς θεῖος ἀνὴρ προμηνυόμενος διαρρόους κινδύνους διέδρασε καὶ οἶα κακὰ ὑπὸ Γεωργίου οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἐπαθον, Ἀθανασίου ὑποχωρήσαντος. 1132.
- ΒΑ'. Περὶ Λιβερίου τοῦ ἐπισκόπου Ῥώμης, δι' αἵτίας ἐξόριστος ὑπὸ Κωνσταντίου ἐγένετο·

καὶ περὶ τοῦ μετ' αὐτὸν γεγονότος Φίλ-
κος. 1136.

ΒΒ'. Περὶ Ἀετίου τοῦ Σύρου, καὶ Εὐδοξίου τοῦ μετὰ Λέοντος Ἀντιοχείας γεγονότος, καὶ περὶ τοῦ ἑμοουσίου. 1141.

ΓΓ'. Ὅτι νεωτερίζοντι τῷ Εὐδοξίῳ γράμματα ἐπεμψε Γεώργιος ὁ Λαοδικεῖας, ἀναστέλλων αὐτόν· καὶ περὶ τῶν ἐξ Ἀγκύρας πρέσβων εἰς Κωνσταντίον. 1144.

ΔΔ'. Ἐπιστολὴ Κωνσταντίου βασιλέως, ἀποβαλ-
λομένη Εὐδοξίον καὶ τοὺς περὶ αὐτόν. 1148.

ΕΕ'. Ὡς ἐν Σιρμίῳ γενόμενος ὁ Κωνσταντῖος, πάλιν μετακαλεῖται Λιβέριον, καὶ τῇ Ῥώμῃ ἀποκαθίστησι· συνερατεύειν δὲ καὶ Φίλ-
ληκα ἐπιτρέπει. 1149.

ΣΤΤ'. Ὅτι διὰ τὴν Ἀετίου αἵρεσιν, καὶ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὥρισεν ὁ βασιλεὺς σύνοδον ἐν Νικομηδείᾳ γενέσθαι· σεισμοῦ δὲ γενομένου, καὶ πολλῶν ἐν τῷ μεταξύ εἰσπεσόντων, πρότερον μὲν ἐν Νικαίᾳ, ὕστερον ἐν Ἀρμίνῃ καὶ Σελευκείᾳ ἡ σύνοδος ἡθροίσται· ἐν ᾧ καὶ περὶ Ἀρσακίου τοῦ ἑμολογητοῦ. 1153.

ΖΖ'. Περὶ τῶν πρᾶχθέντων τῇ ἐν Ἀρμίνῃ συ-
νόδῳ. 1161.

ΗΗ'. Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀρμίνῃ συνόδου πρὸς τὸν βασιλῆα Κωνσταντίον. 1164.

ΘΘ'. Περὶ τῶν πρέσβων τῆς συνόδου, καὶ τῆς τοῦ βασιλέως ἐπιστολῆς, καὶ ὅπως οἱ περὶ Οὐρ-
σάκιον καὶ Οὐάλεντα, ὕστερον συνήνεσαν τῇ προκομισθείσῃ ἐπιστολῇ, καὶ περὶ τῆς τῶν ἀρχιερέων ἐξορίας· καὶ περὶ τῆς ἐν Νίκῃ συνόδου· καὶ δι' ἣν αἵτιαν ἡ ἐν Ἀρμίνῃ συνεσχέθη σύνοδος. 1168.

ΚΚ'. Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐώαις ἐκκλησίαις συμβάν-
των, καὶ ὡς Μαρθάσιος, καὶ Ἐλεῦσιος ὁ Κυζίκου, καὶ Μακεδόνιος ἐξήλαυνον τοὺς τὸ ἑμμούσιον δοξάζοντας. Καὶ περὶ τῆς Ἐκ-
κλησίας τῶν Νακατιανῶν, ὡς μετετέθη καὶ ὡς μετὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐκοινωνοῦν. 1172.

ΚΑ'. Περὶ τῶν ἐν Μαντινείᾳ ὑπὸ Μακεδονίου πρᾶχ-
θέντων καὶ ὡς ἐξηλάθη τοῦ θρόνου, μετα-
θέμενος τὴν θήκην τοῦ μεγάλου Κωνσταν-
τίνου καὶ ὡς ὁ Ἰουλιανὸς προσεβλήθη Καί-
σαρ. 1176.

ΚΒ'. Περὶ τῆς ἐν Σελευκείᾳ συνόδου. 1177.

ΚΓ'. Περὶ Ἀκακίου καὶ Ἀετίου, καὶ ὡς ὁ βασιλεὺς μετεχειρίζετο τοὺς πρέσβεις τῶν δύο συνό-
δων, τῆς ἐν Ἀρμίνῃ καὶ Σελεύκου, τὸ ἴσον

ΙΕ'. Ὡς ἐξόριστος πάλιν ἐγένετο Ἀθανάσιος· καὶ περὶ Ἐλευσίου τοῦ Κυζίκου, καὶ Τίτου τοῦ Βόστρων ἐπισκόπου· καὶ μνεία τῶν τοῦ συγγραφέως προγόνων. 1256.

ΙΣ'. Περὶ τῆς σπουδῆς ἣν εἶχε συστήσαι τὸν Ἑλληνισμὸν, ἀχρεῖωσαι δὲ τὰ ἡμέτερα· καὶ ἐπιστολὴ ἦν τινι τῶν Ἑλληνιστῶν ἀρχιερέων ἀπέστειλεν. 1260.

ΙΖ'. Ὅτι, ἵνα μὴ τυραννικὸς δόξῃ, τεχνηέντως μετῆρχετο τοὺς χριστιανούς· καὶ περὶ τῆς καθαιρέσεως τοῦ σταυρικοῦ σημείου· καὶ ὡς θῦσαι τὸ στρατιωτικὸν ἀκουσίως πεποιήκεν. 1265.

ΙΗ'. Ὡς Ἰουλιανὸς ἐκώλυε Χριστιανούς καὶ ἀγορῶν καὶ κρίσεων, καὶ τοῦ μετέρχεσθαι τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν· καὶ περὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἀπολιναρίου, ἀνθισταμένων αὐτῷ, καὶ μεταβαλλόντων τὰ θεῖα πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ὀράσιν· καὶ μᾶλλον Ἀπολινάριος, καὶ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός· ὁ μὲν ῥητορικῶς λίαν γράφων· ὁ δὲ ἡρωϊζῶν, καὶ πάντα ποιητὴν μιμούμενος. 1269.

ΙΘ'. Περὶ τοῦ λόγου τοῦ Ἰουλιανοῦ, ὃν ἐπέγραψε Μισοπώγων· καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Δάφνης· καὶ ἐκφρασίς αὐτοῦ· καὶ περὶ τῆς μετακομιδῆς τῶν λειψάνων Βαβύλα τοῦ ἱερομάρτυρος. 1272.

Κ'. Ὅτι χάριν τῆς μετακομιδῆς ταύτης πολλοὺς τῶν χριστιανῶν ἐκάκωσε· καὶ περὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ ὁμολογητοῦ· καὶ ὅτι πῦρ οὐρανόθεν πεσόν, τὸν ἐν Δάφνῃ ναὸν ἀνέπρησε τοῦ Ἀπόλλωνος. 1277.

ΚΑ'. Περὶ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐν Πανέαδι, δ κατὰ βαλὼν Ἰουλιανὸς καὶ ἀχρεώσας, τὸ ἑαυτοῦ ἄγαλμα ἔστησε· καὶ ὡς ἐφθάρη τοῦτο, βληθὲν κεραιῶν· καὶ περὶ τῆς εἰς Ἐμμανουὺς πηγῆς, ἐνθα ὁ Χριστὸς τοὺς πόδας ἐνίψε· καὶ περὶ τῆς Περσίδος τοῦ δένδρου, ὃ ἐν Αἰγύπτῳ Χριστὸν προσεκύνησε, καὶ τῶν δι' αὐτοῦ τελουμένων θαυμάτων. 1280.

ΚΒ'. Ὅτι κατὰ Χριστιανῶν πνέων, καὶ Ἰουδαίους ἀνῆκε τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν ἀνιστᾶν· ὧν σπουδῇ πάσῃ ἐπιδαλλομένων χεῖρα, πῦρ ἀναθοροῦν πολλοὺς παραπώλεσε. Καὶ περὶ τῶν τότε φανέντων σταυρικῶν σημείων ἐν

τοῖς ἱματίοις τῶν περὶ τὸ ἔργον διαπονουμένων. 1281.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Σ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Α'. Περὶ τῆς εἰς Πέρσας ἐκστρατείας Ἰουλιανοῦ, καὶ ὡς ἡττήθη, καὶ κακῶς ἐξέρρηξε τὴν ψυχὴν· καὶ οἷα Λιβάνιος γράφει περὶ τοῦ ἀνελόντος αὐτόν. 1288.

Β'. Ὅτι κατὰ θεομηνίαν ἀνῆρέθη· καὶ περὶ τῶν δράσεων, αἱ ἄνδρες τινὲς περὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ ἐθεάσαντο, καὶ περὶ τῆς ἀποκρίσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ τέκτονος· καὶ ὅτι τὸ αἷμα Ἰουλιανὸς τῷ Χριστῷ ἀνέπεμπε· καὶ ὅσα κακὰ δημοσίᾳ τῇ Ῥωμαίων ἐπεγένετο δι' αὐτόν. 1293.

Γ'. Περὶ τῆς βασιλείας Ἰουλιανοῦ, καὶ ὅσα ἐννομα παρελθὼν εἰς τὴν ἀρχὴν διεπράξατο. 1297.

Δ'. Ὅτι πάλιν τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεκινοῦντο· καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου, ἥτις τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν ἐκύρωσε· καὶ ὅσα ἡ τοιαύτη σύνοδος τῷ βασιλεῖ Ἰουλιανῷ ἔγραψεν. 1300.

Ε'. Περὶ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, ὡς διαφερόντως ἡγαπήθη τῷ βασιλεῖ, καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐκκλησιῶν ἐκράτησε· καὶ περὶ τοῦ δράματος τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου. 1304.

Σ'. Θάνατος Ἰουλιανοῦ, καὶ περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς εἰς Θεὸν παρρησίας Οὐαλεντινιανοῦ· καὶ ὅπως εἰς βασιλείαν προσεβλήθη, καὶ τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα συμβασιλεύειν αὐτῷ εἴλετο· καὶ περὶ τῆς διαφορᾶς ἀμφοτέρων. 1308.

Ζ'. Ὅτι καὶ πάλιν τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεκινοῦντο· καὶ σύνοδος ἐν Λαμψάκῳ γίνεται· καὶ ὡς οἱ περὶ Εὐδόξιον Ἀρειανοὶ κρατοῦσι, καὶ τοὺς ὀρθὰ φρονούντας τῶν ἐκκλησιῶν ἀπελαύνουσιν, ἐν οἷς καὶ τὸν Ἀντιοχείας Μελέτιον. 1309.

Η'. Περὶ τῆς ἀποστασίας Προκοπίου καὶ παραδόξου τελευτῆς· ἔτι δὲ καὶ περὶ Ἐλευσίου τοῦ Κυζίκου, καὶ Εὐνομίου τοῦ αἰρετικοῦ· καὶ ὅπως τὸν Ἐλεῦσιον διεδέξατο. 1313.

Θ'. Ὅτι κακῶς τότε ἔπασχον οἱ τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν πρεσβεύοντες· καὶ περὶ Ἀγγελίου τοῦ τῶν Ναυατιανῶν ἀρχομένου. 1316.

Ι'. Περὶ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ νέου, καὶ Γρατιανοῦ· καὶ περὶ τοῦ κατὰ Οὐάλεντα διωγμοῦ·

ΑΒ'. Περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μοναχῶν, Ἑσυχᾶ, Ἐπιφανίου τοῦ ὕστερον γενομένου Κύπρου, Ἀμμωνίου καὶ Σιλβανοῦ. 1389.

ΑΓ'. Περὶ τῶν ἐν Συρίᾳ μοναχῶν, Βατθαίου, Εὐσεβίου, Βαργῆ, Ἀλᾶ, Ἀββῶ, Λαζάρου, Ἀβδάλεως, Ζήνωνος, Ἡλιοδώρου, Εὐσεβίου τοῦ ἐν Κάρραις, καὶ Πρωτογένους, καὶ Ἀώνου. 1392.

ΑΔ'. Περὶ τῶν ἐν Ἑδέσῃ μοναχῶν, Ἰουλιανοῦ, τοῦ Σύρου, Βάρας καὶ Εὐλόγιου, Ἑρραῖμ' ἐτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἐν Κοίλῃ Συρίᾳ, Οὐαλεντίνου, Θεοδώρου, Μερῶσα, Βάσσου, Βασσωνίου, Παύλου. Καὶ περὶ τῶν ἐν Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ, καὶ ἀλλαχοῦ ἁγίων ἀνδρῶν καὶ τίνος χάριν μακρόβιοι οἱ πρῶτοι ἅγιοι ἐγένοντο. 1393.

ΑΕ'. Περὶ τοῦ ξυλίνου τρίποδος, καὶ τῆς τοῦ βασιλέως διαδοχῆς, τῆς τῶν στοιχείων εἰδήσεως, καὶ περὶ τοῦ φόνου τῶν φιλοσόφων, καὶ περὶ ἀστρονομίας. 1397.

ΑΖ'. Περὶ τῆς τῶν Σαυροματῶν ἐκστρατείας, καὶ περὶ τοῦ θανάτου Οὐαλεντινιανοῦ ἐν Γαλίᾳ καὶ ἀναγόμενους τοῦ νέου Οὐαλεντινιανοῦ καὶ περὶ τοῦ διωγμοῦ τῶν ἱερέων, καὶ περὶ τοῦ λόγου τοῦ φιλοσόφου Θεμιστίου, δι' ὃν φιλανθρωπότερος πρὸς αὐτοῦ διαφερομένους διετέθη. 1401.

ΑΖ'. Περὶ τῶν πέραν Ἰστρου βαρβάρων, ὡς ὑπὸ τῶν Οὐννων ἐξελαθέντες, Ῥωμαῖοι προσεχώρησαν καὶ ὡς χριστιανοὶ ἐγένοντο καὶ περὶ Οὐλφίλα, καὶ Ἀθαναρίχου, καὶ μεταξὺ τούτων συμβάντα, καὶ ὅθεν τὸν Ἀρειανισμόν εἰσεδέξαντο. 1404.

ΑΗ'. Περὶ Μαυῆς τῆς τῶν Σαρακηνῶν φυλάρχου, καὶ ὡς διαλυθεῖσάν τῶν μετὰ Ῥωμαίων σπονδῶν, Μωσῆς ὁ ἐπίσκοπος αὐτῶν παρὰ χριστιανῶν χειροτονηθεὶς, αὐτὰς ἀνένεωσε. Καὶ διήγησις περὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τῶν τούτοις θεῶν καὶ ὡς διὰ τοῦ Ζοκόμου τοῦ αὐτῶν φυλάρχου χριστιανίζειν ἤρξαντο. 1408.

ΑΘ'. Ὅτι ἐπανελθὼν Πέτρος ἐκ Ῥώμης, τὰς τῆς Αἰγύπτου Ἐκκλησίας κατέσχε, Λουκίου ἀναχωρήσαντος καὶ περὶ τῆς κατὰ Σαυθῶν ἐκστρατείας εἰς Δύσιν Οὐάλεντος. 1413.

ΑΙ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Ἰσαακίου μοναχοῦ, τοῦ προφητεύσαντος διὰ Οὐάλεντα καὶ ὡς φεύ-

γων Οὐάλης, ἐν ἀχυρῶνι εἰσελθὼν κατακάθη, καὶ οὕτως ἀπέρρηξε τὴν ψυχὴν. 1413.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ζ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Α'. Ὡς ὑπὸ τῶν βαρβάρων κατεπειγομένων Ῥωμαίων Μαυῆα συμμαχίαν πέμπει, καὶ τίνες ἀπὸ τοῦ δήμου τὴν νίκην ἐργάζονται καὶ ὡς Γρατιανὸς ἐκέλευσε πιστεύειν ὡς βούλεται ἕκαστος, 1417.

Β'. Ὅτι Γρατιανὸς τὸν ἐξ Ἰσπανίας Θεοδόσιον συμβασιλεύειν ἑαυτῷ εἴλετο καὶ ὡς ἡ Ἐως, πλὴν Ἱεροσολύμων, ὑπὸ Ἀρειανῶν εἴχετο καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου, καὶ τῆς τότε περὶ προεδρείας τῶν Ἐκκλησιῶν καταστάσεως. 1417.

Γ'. Περὶ τῶν κατὰ τὸν ἅγιον Μελέτιον καὶ Παυλῖνον τῶν Ἀντιοχείας ἐπισκόπων, καὶ περὶ τῶν γενομένων ὁρκῶν διὰ τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον. 1421.

Δ'. Περὶ τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, καὶ ὡς παρὰ Ἀσχολίου Θεσσαλονίκης τὸ θεῖον ἐμυθήθη βάπτισμα καὶ οἷα ἔγραψε τοῖς μὴ κατὰ τὸν ὅρον τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου πρεσβεύουσι. 1424.

Ε'. Περὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ ὅτι αὐτῷ τὰς ἐκκλησίας παραδέδωκε Θεοδόσιος, ἐξελάσας Δημόφιλον καὶ τοὺς μὴ ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ δοξάζοντας τὸν Υἱόν. 1424.

Σ'. Περὶ τῶν Ἀρειανῶν καὶ ἐτι καὶ τοῦ Εὐνομίου ἀκμάζοντος καὶ περὶ τῆς εἰς βασιλεία παρρησίας τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου. 1428.

Ζ'. Περὶ τῆς δευτέρας ἁγίας οἰκουμενικῆς συνόδου, ὅθεν καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν συνέστη. Καὶ περὶ τῆς παραιτήσεως Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. 1429.

Η'. Περὶ τῆς προχειρίσεως Νεκταρίου εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, καὶ ὅθεν ἦν, καὶ οἷος τὸν τρόπον. 1433.

Θ'. Περὶ ὧν ἡ δευτέρα οἰκουμενικὴ ἐθέσπισε σύνοδος καὶ περὶ Μαξίμου τοῦ κυνικοῦ φιλοσόφου. 1436.

Ι'. Περὶ μαρτυρίου τοῦ Κίλικος, καὶ περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ Μελετίου Ἀντιοχείας. 1440.

ΙΑ'. Περὶ τῆς χειροτονίας Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, καὶ τῶν ἐπὶ ταύτῃ

- ὡς τὸ κατὰ τὸν Φλαβιανὸν πταῖσμα δια-
πρεσβευσάμενος εἰς Ῥώμην διέλυσε. 1520.
- Δ'. Τὰ κατὰ τὸν βάρβαρον Γότθον Γαῖνᾶν, καὶ
τῶν ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντων δεινῶν. 1521.
- Ε'. Ὡς ὑπηγάγετο ὁ Ἰωάννης ταῖς διδασκα-
λίαις τὰ πλήθη· καὶ περὶ τῆς γυναικὸς
Μακεδονιανῆς, δι' ἣν ὁ ἄρτος εἰς λίθον με-
τεβλήθη. 1528.
- Ζ'. Περὶ τῶν ἐν Ἀσίᾳ καὶ Φρυγίᾳ πραχθέντων
τῷ Ἰωάννῃ, καὶ περὶ Ἡρακλείδου τοῦ Ἐ-
φέσου, καὶ τοῦ Νικομηδείας Γέροντος. 1529.
- Ζ'. Περὶ Εὐτροπίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου, καὶ περὶ
τοῦ νόμου, ὃν ἔθετο· καὶ ὡς ἀποσπασθεὶς
τῆς Ἐκκλησίας ἐφονεύθη. Καὶ περὶ τοῦ πρὸς
Ἰωάννην γογγυσμοῦ. 1533.
- Η'. Περὶ τῶν ἀντιφώνων ψδῶν πρὸς Ἀρειανούς
Ἰωάννου. Καὶ ὡς διὰ τῆς διδασκαλίας Ἰω-
άννου τὰ τῶν ὀρθοδόξων μᾶλλον ἐπεδίδου·
ἥσυχаллон δὲ οἱ πλουτοῦντες. 1536.
- Θ'. Περὶ Σεραπίωνος τοῦ ἀρχιεπισκόπου, καὶ τῆς
ἀγίας Ὀλυμπιάδος· καὶ ὡς τινες ὑβριστι-
κῶς τῶν λογάδων κατὰ τοῦ Ἰωάννου ἐφέ-
ροντο, σκαιὸν καὶ θυμῶδη ἀποκαλοῦν-
τες. 1537.
- Ι'. Περὶ Σεβηριανοῦ τοῦ Γαβάλων, καὶ Ἀντιό-
χου τοῦ Πτολεμαίδος· καὶ ὅσα μεταξὺ
Σεραπίωνος καὶ Σεβηριανοῦ γέγονε, καὶ
ὡς διὰ τῆς βασιλίδος τὰ μεταξὺ αὐτῶν
διελύθησαν. 1541.
- ΙΑ'. Περὶ τῆς κατ' Αἴγυπτον ζητήσεως, εἰ ἀν-
θρωπόμορφον τὸ Θεῖον· καὶ περὶ Θεοφίλου
τοῦ Ἀλεξανδρείας, καὶ τῶν Ὀριγένης βί-
βλων. 1544.
- ΙΒ'. Περὶ τῶν τεσσάρων ἀδελφῶν ἀσκητῶν,
τῶν Μακρῶν λεγομένων, οἷς δι' ἔχθραν ἐγέν-
ετο ὁ Θεόφιλος. 1545.
- ΙΓ'. Ὡς οἱ αὐτοὶ Μακροὶ διὰ τὸν ζῆλον Ἰωάν-
νου, αὐτῷ προσχωροῦσι· καὶ ὡς ἐντεῦθεν
ἀχθεσθεὶς Θεόφιλος, κατὰ Ἰωάννου ἐπλίζε-
ται. 1549.
- ΙΔ'. Περὶ τῆς μοχθηρίας Θεοφίλου· καὶ περὶ τοῦ
ἀγίου Ἐπιφανίου, ὡς ἐπεδήμησε τῇ Κων-
σταντίνου, καὶ στασιάζει τὸ πλῆθος κατὰ
Ἰωάννου παρεσκεύασε. 1552.
- ΙΕ'. Περὶ τοῦ παιδὸς τῆς βασιλίδος, καὶ τοῦ
ἀγίου Ἐπιφανίου· καὶ ὡς οἱ Μακροὶ πρὸς
διάλογον ἦλθον Ἐπιφανίῳ, καὶ ὡς ἀπέπλευ-
σεν εἰς Κύπρον αὐθις. Καὶ περὶ Ἐπιφανίου

- καὶ Ἰωάννου. 1553.
- ΙΣ'. Περὶ τῆς εἰς τὴν βασιλίσσαν Ἰωάννου δια-
φορᾶς· καὶ ὡς ἤκεν ἐξ Αἰγύπτου Θεόφιλος·
καὶ περὶ Κυρίνου τοῦ Χαλκηδόνος ἐπισκό-
που. 1557.
- ΙΖ'. Περὶ τῆς γενομένης συνόδου παρὰ Θεοφίλου,
καὶ τῶν κατηγοριῶν Ἰωάννου ἐν Ῥουφια-
ναῖς. Καὶ ὡς κληθεὶς Ἰωάννης, καὶ μὴ πα-
ραγενόμενος, παρ' αὐτοῦ καθυρέθη. 1557.
- ΙΗ'. Ὅτι ἐστασίασε τὸ πλῆθος κατὰ Θεοφίλου
καὶ τῆς αὐτοῦ συνόδου, καὶ τοὺς κρατοῦν-
τας ἐλοιδορεῖτο. Ἀνακληθεὶς τοίνυν ὁ Ἰω-
άννης, πάλιν ἐπὶ τὸν θρόνον ἐγένετο. 1561.
- ΙΘ'. Περὶ τῆς δυστροπίας Θεοφίλου, καὶ περὶ τῆς
ἐχθρας Αἰγυπτίων, καὶ τῶν Κωνσταντι-
νουπολιτῶν· καὶ περὶ τῆς φυγῆς Θεοφίλου·
καὶ περὶ Νιλάμμωνος τοῦ ἀσκητοῦ, καὶ
τῆς περὶ Ἰωάννην συνόδου. 1564.
- Κ'. Περὶ τοῦ ἀνδριάντος τῆς βασιλίδος· καὶ
περὶ τῆς Ἰωάννου διδασκαλίας, καὶ τῆς
κατ' αὐτοῦ πάλιν ἀθροισθείσης συνόδου καὶ
καθαιρέσεως. 1568.
- ΚΑ'. Ὅσα κακὰ συνέβη ἐπὶ τῇ ἐκβολῇ Ἰωάννου
τῷ πλήθει, καὶ περὶ τῆς κατ' αὐτοῦ διὰ
ζήλους ἐπιβουλῆς. 1569.
- ΚΒ'. Ὡς ἐξελάθη τοῦ θρόνου ἀδίκως ὁ Ἰωάννης,
καὶ περὶ τοῦ γενομένου θορύβου· καὶ περὶ
τοῦ πεμφθέντος τῇ Ἐκκλησίᾳ θεηλάτου
πυρὸς, καὶ περὶ τῆς εἰς Κουκουσὸν αὐτοῦ
ἐξορίας. 1572.
- ΚΓ'. Περὶ Ἀρσακίου τοῦ μετὰ Ἰωάννην προχει-
ρισθέντος, καὶ ὅσα κακὰ τοῖς προσκειμένοις
Ἰωάννῃ εἰργάσατο. Καὶ περὶ τῆς ὁσίας Νι-
καρέτης. 1573.
- ΚΔ'. Περὶ Εὐτροπίου τοῦ ἀναγνώστου, καὶ τῆς
μακαρίας Ὀλυμπιάδος, καὶ περὶ τοῦ πρε-
σβυτέρου Τιγρίου, οἷα διὰ τὸν ἐπίσκοπον
Ἰωάννην ἔπαθον, καὶ περὶ πατριαρχῶν. 1579.
- ΚΕ'. Ὅτι τῆς Ἐκκλησίας κακῶς ἐχούσης, καὶ
τὰ κοσμικὰ κακῶς διέκειντο πράγματα.
Καὶ τὰ κατὰ Στελίχωνα τὸν Ὀνωρίου στρα-
τηγόν. 1580.
- ΚΣ'. Ἐπιστολαὶ δύο Ἰννοκεντίου Πάπα Ῥώμης,
πρὸς τὸν Χρυσόστομον Ἰωάννην, καὶ πρὸς
τὸν κληρὸν Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ Ἰωάν-
νου. 1584.
- ΚΖ'. Περὶ τῶν γενομένων διὰ Ἰωάννην δεινῶν
καὶ περὶ τῆς τελευταίας Εὐδοξίας τῆς βασ-

ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(; † 444 Μ. Χ.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 68

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Βίος τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας· λατινιστί.	9.	Ε'. Περὶ ἀνδρείας τῆς ἐν Χριστῷ.	360.
* Σχόλια ἐκ τῆς βιβλιοθήκης Φαβρικίου, ἐν οἷς πόσοι Κύριλλοι· λατινιστί.	39.	Σ'. Ὅτι χρὴ Θεῷ τῷ κατὰ φύσιν ἡμᾶς προσκεῖσθαι μόνῳ, καὶ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας.	408.
* Προλεγόμενα περὶ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου· λατινιστί.	91.	Ζ'. Περὶ τῆς εἰς ἀδελφοὺς ἀγάπης.	480.
* Μαρτυρίαι παλαιῶν περὶ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου.	125.	Η'. Ἔτι περὶ ἀγάπης τῆς εἰς ἀδελφοὺς, καὶ κατὰ τοῦ κλέπτοντος μόσχον ἢ πρόβατον.	533.
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ		Θ'. Περὶ τῆς ἁγίας σκηνῆς, ὅτι τύπος ἦν τῆς ἐν Χριστῷ Ἐκκλησίας.	588.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας περὶ τῆς ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνήσεως καὶ λατρείας λόγοι Ι Ζ'.	133—1125.	Ι'. Περὶ τῶν αὐτῶν ἔτι, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ σκηνῇ.	649.
Διαλογικῶς.	133—1125.	ΙΑ'. Περὶ ἱερωσύνης, καὶ ὅτι τύπος ἦν ἡ κατὰ νόμον τῆς ἐν Χριστῷ.	725.
Α'. Περὶ τῆς εἰς φαυλότητα τοῦ ἀνθρώπου παρατροπῆς, καὶ αἰχμαλωσίας, τῆς εἰς ἁμαρτίαν, καὶ ὁμοῦ περὶ κλήσεως καὶ ἐπιστροφῆς, τῆς κατὰ μετάνωσιν, καὶ τῆς εἰς τὸ ἄμεινον ἀναδρομῆς.	133.	ΙΒ'. Περὶ ἱερωσύνης.	781.
Β'. Ὅτι ἀμήχανον διαφυγεῖν τὸν ἐξ ἁμαρτίας θάνατον, καὶ τὴν τοῦ διαβόλου πλεονεξίαν, εἰμὴ δι' ἁγιασμοῦ τοῦ κατὰ Χριστὸν, καὶ ὅτι οὐκ ἐν τῷ νόμῳ ἡ δικαίωσις, ἀλλ' ἐν Χριστῷ.	212.	ΙΓ'. Ἔτι περὶ ἱερωσύνης.	844.
Γ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. Ὅτι ἀμήχανον διαφυγεῖν κτλ.	264.	ΙΔ'. Ὅτι χρὴ τοὺς φοιτᾶν ἐθέλοντας ἐν ἐκκλησίαις, καθαρὸς καὶ ἐκνευμιμένους εἶναι τὴν ἐξ ἁμαρτίας κηλίδά, καὶ οὕτω παρίστασθαι τῷ Θεῷ.	885.
Δ'. Ὅτι τὸν κεκλημένον εἰς δικαίωσιν παρὰ Θεοῦ καὶ λελυτρωμένον, αὐτῷ κατακολουθεῖν χρὴ, καὶ παραιτεῖσθαι μὲν τὸν εἰς φαυλότητα μαλακισμὸν, ζῆν δὲ μᾶλλον ἐπεΐγεσθαι συντόμως καὶ νεανικῶς.	301.	ΙΕ'. Ὅτι χρὴ καθαρὸς καὶ ἐκνευμιμένους παρίστασθαι τῷ Θεῷ, καὶ ὅτι ἐν Χριστῷ πάλιν ἡμῖν ἡ κάθαρσις.	948.
		ΙΣ'. Ὅτι χρὴ προσάγειν ἡμᾶς θυσίας πνευματικὰς καὶ δωροφορίας Θεῷ.	1009.
		ΙΖ'. Περὶ ἐορτῶν ἁγίων.	1061.
		* Παρατηρήσεις γραφικαὶ εἰς τοὺς ΙΖ'. ἀνωτέρω λόγους· λατινιστί.	1127.
		* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς λόγους· λατινιστί.	1139.
		* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἐξηκοστῷ ὀγδῶς τόμῳ· λατινιστί.	1151.

(α). Εἰς τόμους 40 (68—77).

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐξηκοστῷ ὀγδῶς τόμῳ.

Εἰς τὴν Α'. Βασιλειῶν.	680.	Τεμάχια εἰς τὴν ὁδὴν Μωσέως ἐν ἐξόδῳ. 1273.
Εἰς τὴν Β'. Βασιλειῶν.	684.	Τεμάχιον εἰς τὴν ὁδὴν Ἀννης μητρὸς Σα- μουήλ. 1276.
Εἰς τὴν Γ'. Βασιλειῶν.	688.	
Εἰς τὴν Δ'. Βασιλειῶν.	693.	Τεμάχιον εἰς τὰς Παροιμίας. 1277.
		Ἀποσπασμάτια εἰς τὰ ἄσματα τῶν Ἀσμά- των. 1277.
<hr/>		
* Νικήτα Σεβρίων προλεγόμενα εἰς τοὺς ψαλμοὺς, ἥτοι συναγωγὴ ἐξηγήσεων ἀπὸ διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων εἰς τὴν βί- βλον τῶν ψαλμῶν, συλλεγεῖσα παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ἡρακλείας κυρίου Νικήτα τοῦ πρώην Σεβρίων. 700.		* Γραφικαὶ διαφοραὶ εἰς τὰ Κυρίλλου Γλα- φυρά. 1293.
* Δεῖγμα γραφικὸν τοῦ Ζ'. ἢ Π'. αἰῶνος. 715.		* Πίνακες ἀναλυτικοί· λατιν. 1311—1323.
Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἐξηγήσεις εἰς τοὺς ψαλμοὺς. 717—1272.		* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἐξηκοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ περιεχομένων λατινιστί 1323.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐξηκοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 70

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἐξηγήσεις ὕπομνηματικὴ εἰς βιβλία Β'. 9—1449.	Γ'. Τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ τῆς Μωαβίτιδος κτλ. 396.
Εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.	Δ'. Ὅρασις Αἰγύπτου, δράμα τῆς ἐρήμου, δρά- μα τῆς Ἰδουμαίας. 449—501.
	Ε'. Τὸ δράμα τῆς φάραγγος Σιών· δράμα Τύ- ρου κτλ. 501.
<hr/>	
BIBAION Α'. ΛΟΓΟΙ Σ'.	BIBAION Γ'. ΛΟΓΟΙ Ε'.
Προοίμιον. 9.	Α'. Κύριε ὁ Θεός μου, δοξάσω σε, καὶ ὑμνήσω κτλ. 556.
Α'. Ὅρασις ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς κτλ. 13.	Β'. Οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι ἀπὸ γάλακτος οἱ ἀπεσπασμένοι κτλ. 624.
Β'. Ὁ λόγος ὁ γεγόμενος παρὰ Κυρίου κτλ. 65.	Γ'. Ἰδοὺ τὸ ὄνομα Κυρίου διὰ χρόνου ἔρχεται πολλοῦ κτλ. 688.
Γ'. Λαὸς μου, οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς κτλ. 109.	Δ'. Καὶ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαίδεκάτου ἔτους βασιλεύοντος Ἐζεκίου κτλ. 756.
Δ'. Οὐαὶ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρτίας ὡς σχοι- νίῳ μακρῷ κτλ. 157.	Ε'. Εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κάδου καὶ ὡς ῥοπὴ ζυγοῦ κτλ. 812.
Ε'. Ἀλλ' ἐπάξει Κύριος ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου κτλ. 205.	
Σ'. Θάνατον ἀπέστειλε Κύριος ἐπὶ Ἰακώβ κτλ. 257.	
<hr/>	
BIBAION Β'. ΛΟΓΟΙ Ε'.	BIBAION Δ'. ΛΟΓΟΙ Ε'.
Α'. Ἰδοὺ δὴ ὁ Δεσπότης Κύριος Σαβαώθ συν- ταράξει κτλ. 304.	Α'. Ἐπέφανεν ἐν ἡμῖν Θεός ὢν Κύριος κτλ. 857.
Β'. Ὅρασις ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς κατὰ Βαβυλῶνος κτλ. 345.	Β'. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ ποιήσας σε κτλ. 917.

- κεφ. β'. Σαλπίζατε σάλπιγγι ἐν Σιών
κτλ. 356.
Λόγος Β'. Καὶ ἐξήλωσεν ὁ Κύριος τὴν
γῆν αὐτοῦ κτλ. 368.
κεφ. γ'. Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις κτλ. 385.

Εἰς τὸν προφήτην Ἀμώς.

- Προοίμιον. 408.
Λόγος Α'. κεφ. α'. Λόγοι Ἀμώς, οἱ ἐγένοντο
ἐν Ἀκκαρεῖμ κτλ. 409.
κεφ. β'. Τάδε λέγει Κύριος· ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωάβ
κτλ. 436.
Λόγος Β'. κεφ. γ'. Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον,
ὃν ἐλάλησε Κύριος κτλ. 453.
κεφ. δ'. Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ-
τον, δαμάλεις κτλ. 473.
κεφ. ε'. Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου,
ὃν ἐγὼ λαμβάνω κτλ. 489.
Λόγος Γ'. Ἐκζητήσατε τὸ καλὸν, καὶ
μὴ τὸ πονηρὸν κτλ. 501.
κεφ. ς'. Οὐαὶ τοῖς ἐξουθενοῦσι Σιών
κτλ. 512.
κεφ. ζ'. Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος
Θεὸς κτλ. 532.
κεφ. η'. Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος καὶ
ἰδοὺ ἄγγος κτλ. 544.
Λόγος Δ'. Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἐκ-
τρίβοντες εἰς τὸ πρῶτὸ πέ-
νητα κτλ. 545.
κεφ. θ'. Εἶδον τὸν Κύριον ἐφ'esτωτα
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κτλ. 561.

Εἰς τὸν προφήτην Ἀβδίου.

- Προοίμιον 581.
Κεφάλαιον μονομερές. Ὅρασις Ἀβδίου. Τάδε
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς κτλ. 584.

Εἰς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν.

- Προοίμιον. 597.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α

- Α'. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν
Ἀμαθὶ κτλ. 601.
Β'. Καὶ προσέταξε Κύριος κήτει κτλ. 616.
Γ'. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ
δευτέρου κτλ. 624.
Δ'. Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην κτλ. 632.

Εἰς τὸν προφήτην Μιχαίαν.

- Προοίμιον. 640.
Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α
Α'. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Μιχαίαν,
τὸν τοῦ Μωρασθελ, ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ
κτλ. 641.
Β'. Ἐγένοντο λογιζόμενοι κόπους κτλ. 664.
Γ'. Καὶ ἐρεῖ ἀκούσατε δὴ ταῦτα, αἱ ἀρχαὶ οἴ-
κου τοῦ Ἰακώβ κτλ. 681.
Δ'. Καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφα-
νὲς κτλ. 693.
Ε'. Νῦν ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ κτλ. 709.
ς'. Ἀκούσατε δὴ ἃ ὁ Κύριος εἶπεν κτλ. 728.
Ζ'. Οἱμοὶ ὅτι ἐγεννήθη ὡς συνάγων καλάμην
ἐν ἀμνητῷ κτλ. 744.

Εἰς τὸν προφήτην Ναούμ.

- Προοίμιον. 776.
Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α
Α'. Ἀἴμμα Νινευθ, βιβλίον ὁράσεως Ναοὺμ τοῦ
Ἐλκεσαίου κτλ. 777.
Β'. Συντετέλεσται, ἐξῆρται, ἀνέβη κτλ. 809.
Γ'. Ὡ πόλις αἱμάτων ὅλη ψευδῆς, πλήρης ἀδι-
κίας κτλ. 824.

Εἰς τὸν προφήτην Ἀβακούμ.

- Προοίμιον. 844.
Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α
Α'. Τὸ λῆμμα, ὃ εἶδεν Ἀβακούμ ὁ προφήτης
κτλ. 845.
Β'. Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι κτλ. 868.
Γ'. Εἰς τὴν ὥδην, ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ κτλ. 893.

Λόγος Β'.	Οί παροξύνοντες τὸν Θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν κτλ. 325.	Ἑτερα τεμάχια εἰς τὸν αὐτὸν Εὐαγγελιστήν. 472.
κεφ. γ'.	Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ἄγγελόν μου κτλ. 329.	Ἑξήγησις εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον. 476—949.
κεφ. δ'.	Διότι ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται καιομένη κτλ. 336.	
ὑπομνήματα	εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον. 365—469.	
		* Πίναξ ὀνομάτων καὶ λέξεων λατινιστί. 951.
		* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἐβδομηκοστῷ δευτέρῳ τόμῳ περιεχομένων λατινιστί. 976.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐβδομηκοστῷ δευτέρῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 73

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἑρμηνεία ἡ ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς λόγους IB'.	9—1056.	νετο». 77.
Προόμιον.	9—16.	Σ'. Ὅτι ζωὴ κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ Υἱὸς καὶ διὰ τοῦτο οὐ γεννητός, ἀλλ' ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς· προκειμένου ῥητοῦ· α' Ὁ γέγονεν, ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν». 85.
Εἰσαγωγή.	20.	Ζ'. Ὅτι φῶς κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ Υἱὸς διὰ τοῦτο οὐ γεννητός. ἀλλ' ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ὡς φῶς ἀληθινὸν ἐκ φωτός ἀληθινοῦ· προκειμένου ῥητοῦ· α' Καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων». 92.
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ Τῷ Α'. ΛΟΓΩ		Η'. Ὅτι μόνος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, φῶς ἐστὶν ἀληθινόν· ἡ δὲ κτίσις οὐκ ἔστι, φωτός οὔσα μέτοχος, ἅτε γεννητή· προκειμένου ῥητοῦ· α' Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». 112.
Α'. Ὅτι ἀτίδιος καὶ πρὸ τῶν αἰώνων ὁ Μονογενής· προκειμένου ῥητοῦ· α' Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος». 24.		Θ'. Ὅτι οὐ προϋπάρχει τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ, οὐδὲ ἐκ πρεσβυτέρων ἁμαρτημάτων ἡ σωμάτων κατὰ τινος· προκειμένου ῥητοῦ· α' Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον· ἐν τῷ κόσμῳ ἦν». 124.
Β'. Ὅτι καὶ Θεός καὶ ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ ὑπάρχων ὁ Υἱὸς ἐν ἰδίᾳ ἐστὶν ὑποστάσει, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Πατὴρ· προκειμένου ῥητοῦ, α' Καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν». 29.		Υ'. Ὅτι μόνος κατὰ φύσιν Υἱὸς ἐκ Πατρὸς ὁ Μονογενής, ὡς ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἐν αὐτῷ· προκειμένου ῥητοῦ, α' Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε». 176.
Γ'. Ὅτι Θεὸς κατὰ φύσιν, καὶ κατ' οὐδένα τρόπον, ἡ ἐλάττων ἡ ἀνόμοιός ἐστι τοῦ Πατρὸς ὁ Υἱός· προκειμένου ῥητοῦ, α' Καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος». 37.		ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ Τῷ Β'. ΛΟΓΩ
Δ'. Πρὸς τοὺς τολμῶντας λέγειν, ὅτι ἕτερός ἐστι ὁ ἐνδιάθετος καὶ φυσικὸς ἐν Θεῷ καὶ Πατρὶ Λόγος, καὶ ἕτερος ὁ παρὰ ταῖς θεαῖς Γραφαῖς λεγόμενος Υἱός· ἐστὶ δὲ τῶν περὶ Εὐνόμιον τοιαύτη κακοδοξία· πρόκειται δὲ τὸ ῥητόν, α' Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν». 53.		Εἰσαγωγή. 189.
Ε'. Ὅτι κατὰ φύσιν δημιουργὸς ὁ Υἱὸς μετὰ Πατρὸς, ὡς ἐκ τῆς οὐσίας ὑπάρχων αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὡς ὑπουργὸς παραλαμβανόμενος· προκειμένου ῥητοῦ, α' Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο». 77.		Α'. Ὅτι οὐ κατὰ μετοχὴν, οὐδὲ ὡς ἐπακτὸν ἐν τῷ Υἱῷ τὸ ἅγιον Πνεῦμά ἐστιν, ἀλλ' οὐ

- στοῦ. 529.
- Β'. Ὅτι ζωοποιὸν τὸ ἅγιον σῶμα Χριστοῦ. Προκειμένου ῥητοῦ· «Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς»· καὶ ἐφεξῆς, ἐν οἷς ὡς περὶ ἄρτου φησὶ τοῦ ἰδίου σώματος. 560.
- Γ'. Ὅτι οὐ ζωῆς τῆς παρ' ἐτέρου μέτοχος ἐστὶν ὁ Υἱός, μᾶλλον δὲ κατὰ φύσιν ζωῆ, ὡς ἐκ ζωῆς τῆς κατὰ φύσιν γεγεννημένος, τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός. Προκειμένου ῥητοῦ· «Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν Πατήρ, καὶ γὰρ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με, καὶ κεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ». 585.
- Δ'. Ὅτι τύπος ἦν τοῦ Χριστοῦ προηγουμένη τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν ἐρημὸν ἢ ἀγία σκηνή, καὶ ἡ κιβωτός δὲ ἡ ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ λυχνία, καὶ τὰ θυσιαστήρια, τό τε τοῦ θυμιάματος, καὶ τὸ τῶν καρπωμάτων, αὐτὸν ἐσήμαινε τὸν Χριστόν. Προκειμένου ῥητοῦ· «Ποῦ ἔχομεν ἀπελθεῖν; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχετε». 613.
- Ε'. Περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς Σκηνοπηγίας. Ὅτι τῆς ὀφειλομένης τοῖς ἁγίοις ἐλπίδος τὴν ἀποκατάστασιν δηλοῖ, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν. Προκειμένου ῥητοῦ· «Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ἡ Σκηνοπηγία». 632.
- Σ'. Λόγος περὶ τῆς ἀργίας τῆς κατὰ τὸ Σάββατον, τίνος ἐστὶ σημαντικὴ πολυτρόπως ἐπιδεικνύς. Προκειμένου ῥητοῦ· «Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῇ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ». 672.
- Ζ'. Λόγος περὶ τῆς ἐν ὀγδόῃ περιτομῆς, τίνος ἐστὶ σημαντικὴ πολυτρόπως ἐπιδεικνύς. Προκειμένου ῥητοῦ· «Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος», καὶ τὰ ἐξῆς. 685.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ Τῷ Ε'. ΛΟΓΩ

«Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· οὐχ

- οὗτός ἐστιν, ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;» 705.
- Α'. Ὅτι κατὰ Ἑλλήνων ἀμαθεῖς ὑπονοίας, οὐ ταῖς ὥραις ὡς ἐξ ἀνάγκης ὑπόκειται τὰ καθ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἐκ προαιρέσεως ἰδίας ἐπὶ τε τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἐναντίον ἐρχόμεθα. Καὶ ὅτι τοῖς τοῦ Θεοῦ νεύμασι διοικούμεθα. 720.
- Β'. Ὅτι μετὰ τὸν τοῦ Σωτῆρος σταυρὸν κατὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ἐνφύσηται παγίως ἡμῖν τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 749.
- Γ'. Ὅτι οὐ τῆς Ἰουδαίων ἰσχύος ἔργον ἦν τὸ ἐπὶ σταυρῷ πάθος, οὐδὲ ἐκ τῆς τινων πλεονεξίας ἀπέθανεν ὁ Χριστός, ἀλλ' αὐτὸς ἐκὼν ὑπὲρ ἡμῶν τοῦτο πέπονθεν, ἵνα πάντας διασώσῃ. 793.
- Δ'. Ὅτι κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ Υἱός τῆς πρὸς τὴν κτίσιν ὁμοιότητος ἀνωκισμένος παντελῶς, ὅσον εἰς οὐσίας λόγον. 804.
- Ε'. Ὅτι οὐκ ἐλάττων ἐν δυνάμει καὶ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός ὁ Υἱός, μᾶλλον δὲ αὐτοσοφία καὶ δυνάμεις αὐτοῦ. 832.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ Τῷ Σ'. ΛΟΓΩ

Ἵμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαδόλου ἐστὲ, καὶ τὰ ἐξῆς. 892.

Κεφάλαιον μόνον ξν.

Ὅτι οὐκ ἐκ προγενεστέρων τῆς ψυχῆς ἀμαρτημάτων τὰ σωματικά τισιν ἐπισυμβαίνει πάθη, ἀλλ' οὐδὲ ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἢ τινων ἐπάγει τισὶν ὁ Θεός τοὺς οὐδὲν ἡμαρτηκότας κολάζων, ἀλλὰ δίκαιον ἐφ' ἅπασιν ἐκφέρει τὸ κρίμα. 940.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἐβδομηκοστῷ τρίτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1055.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐβδομηκοστῷ τρίτῳ τόμῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ Τῷ ΙΒ'. ΛΟΓΩ

«Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον
πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα». Καὶ τὰ
ἑξῆς. 608.

Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κυριακοῦ σώματος. 677.

Α'. Ὅτι κατὰ φύσιν Θεὸς ἐστὶν ὁ Υἱός, καὶ ἐνρί-
σκηται δι' ἡμᾶς Θεὸν ἑαυτοῦ τὸν Πατέρα
καλῶν. 696.

Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὰς Πράξεις τῶν
Ἀποστόλων. 757.

Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους Α'. ἐπιστο-
λήν. 773.

Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους Α'. ἐπιστο-
λήν. 856.

Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους Β'. ἐπιστο-
λήν. 916.

Ἐκ τῆς πρὸς Γαλάτας, πρὸς Κολασσαεῖς, τε-
μάχια. 952.

Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστο-
λήν. 953—1006.

Εἰς τὴν Ἰακώβου καθολικὴν, τεμάχια. 1008.

Εἰς τὴν Α'. καὶ Β'. τοῦ Πέτρου, τεμάχια
1012—1020.

Εἰς τὴν Α'. Ἰωάννου, τεμάχια. 1021.

Εἰς τὴν τοῦ Ἰούδα, τεμάχιον. 1024.

* Διάφοροι γραφικαὶ ἀναγνώσεις· λατιν. 1025.

* Πίναξ ἀναλυτικὸς· λατινιστί. 1039.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑβδομηκο-
στῷ τετάρτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1051.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑβδομηκοστῷ τετάρτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 75

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἡ Βίβλος
τῶν θησαυρῶν. Περὶ τῆς ἀγίας
καὶ ὁμοουσίου Τριάδος. 9—656.

Πρόλογος, ἥτοι προθεωρία. 9.

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷδε τῷ βιβλίῳ. Λόγοι λε'. 9.

Α'. Περὶ γεννητοῦ καὶ ἀγεννήτου, ἐν ᾧ, ὅτι
κρεῖττόν ἐστι καὶ ἀξιολογώτερον Πατέρα
καλεῖσθαι τὸν Θεόν, ἢ ἀγέννητον. 24.

Β'. Ὅτι τὸ ἀγέννητον οὐκ οὐσία, ἀλλ' οὐσίας
σημαντικόν. 28.

Γ'. Ὅτι μὴ τὸ ἀγέννητον οὐσία, μόνον δὲ τοῦ
μὴ γεγονέναι τὸν Θεόν σημαντικόν. 32.

Δ'. Πρὸς τοὺς τολμῶντας λέγειν, ὅτι α' Ἦν ποτε,
ὅτε οὐκ ἦν ὁ Υἱός. Ἐκλογαὶ συλλογισμῶν,
καὶ νοημάτων κατασκευαί, σὺν μαρτυρίαις·
τὸ δὲ συναγόμενον ἐκ πάντων, ὅτι ἀίδιος
ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος. 36.

Εἰς τὸ αὐτὸ κατασκευὴ πιθανή, ὅτι τὸ ῥητὸν τὸ
λέγον· «Τὰ ἀάρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κό-
σμου, τοῖς ποιήμασι νοοούμενα καθορᾶται·

ἢ τε ἀίδιος αὐτοῦ δύναμις, καὶ θεϊότης»,
τὸν Υἱὸν σημαίνει.

Ἑτεροι μαρτυροῦσι, ὅτι ἀίδιος ὁ Υἱός.

Ἀποδείξεις διὰ μαρτυριῶν, ὅτι αἱ θεῖαι Γρα-
φαί, τὸ «ἦν» καὶ τὸ «ὦν» καὶ τὸ ἀνάρ-
χων» καὶ τὸ «ἤμην» καὶ τὸ «εἰμί» καὶ τὸ
«ἔστιν», ἐπὶ τοῦ Λόγου τιθέασιν μόνου, ἐπὶ
δὲ τῶν γεννητῶν οὐκέτι, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ
«ποτε» καὶ τὸ «πρὶν» καὶ τὸ «πρὸ τοῦ»
καὶ τὸ «γέγονε» καὶ ὅσα τοῦτοις ὅμοια.

Ἔτι περὶ τοῦ, ἀίδιον εἶναι τὸν Υἱόν, ὡς ἐξ ἀν-
τιθέσεως, κατασκευή.

Ἔτι περὶ τῆς ἀϊδιότητος συλλογισμὸς, μετὰ
τινος ἐπαπορήσεως πεπλεγμένος, καὶ συνά-
γων εἰς ὁμολογίαν τοῦ δεῖν ἐκ τῆς οὐσίας
τοῦ Πατρὸς, οὐκ ἐξωθεν ἐπιγεγονότα τὸν
Υἱὸν ὑπολαμβάνειν· εἰ δὲ τοῦτο, δῆλον ὅτι
καὶ τῷ Πατρὶ συναίδιον.

Ἔτι, περὶ ἀϊδιότητος Υἱοῦ.

Ἐρώτησις Ἀρειανῶν ἀτοπίης μεστῇ, πρὸς ἣν
ἀντεπερώτησις ἀτοπωτέρα, ὅτι χρὴ μὴ ἀ-

- παιδευτῶς ἐρωτᾷν ἐκδιδάσκουσα.
- Πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας, «Εἰ εἶχες Υἱόν, πρὶν τέ-
κης;» καὶ λέγοντας, αὐτῷ καὶ ὁ Θεὸς
οὐκ εἶχεν Υἱόν, πρὶν γεννηθεῖν. 37—56.
- Ε'. Ὅτι οὐ προϋπάρχει τοῦ Υἱοῦ ὁ Πατὴρ, καὶ
ἀγέννητος ἦ, ἀλλ' ἦν αὐτῷ συναϊδίου γεννη-
τὸς ὁ Υἱός. 57—72.
- Ζ'. Ὅτι ὁ Πατὴρ ἀμερίστως καὶ ἀρρέως ἐγέν-
νησεν ἐξ αὐτοῦ τὸν Υἱόν. 72.
- Ζ'. Πρὸς τοὺς προτείνοντας τό· α' Αβουλήτως ἢ
κατὰ βούλησιν ἐγέννησε τὸν Υἱόν ὁ Πα-
τὴρ;» 84.
- Η'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, «Οὐ τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ
τῇ βουλήσει αὐτοῦ ὁμοίος ἐστὶν ὁ Υἱός». 101.
- Θ'. Ὅτι ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ ὁ Υἱός, παρατε-
θέντων καὶ ῥητῶν τοῦ, «Τί με λέγεις ἀγαθόν;
Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰμὶ εἰς ὁ Θεός»· καὶ τοῦ,
«Πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πα-
τέρα ὑμῶν, Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν»· καὶ
ὁμοίως, «Ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με μέζων μου
ἐστίν». 109.
- Ι'. Ὅτι ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ ὁ Υἱός· ἐν ᾧ ἀπο-
λογία πιθανὴ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, «Τί
με λέγεις ἀγαθόν;» καὶ ἐξήγησις τοῦ ῥη-
τεῦ. 120.
- ΙΑ'. Ὅτι ὁμοούσιος ὁ Υἱός τῷ Πατρὶ, προκειμέ-
νου ῥητοῦ, «Ὁ Πατὴρ μέζων μου ἐ-
στίν». 140.
- Ἄλλο, διδάσκον ὅτι προκειμένου τοῦ μεί-
ζονος καὶ τοῦ ἐλάττονος, ἀπαιδευτῶς τὸ
ἀνόμιον εἰσφέρεται, ἑτερογενὲς δὲ κατὰ τὴν
Ἀριστοτέλους τέχνην. 148.
- Ἄλλο, ἀπόδειξιν ἔχον, ὅτι διὰ τὸ λέγεσθαι
μείζονα τὸν Πατέρα, συνεισφέρεται μὲν πάν-
τως ὁ Υἱός, ἐστὶ δὲ οὐκ ἐλάττων αὐ-
τοῦ. 149.
- Ἄλλο, ὅτι ἴσος ὁ Υἱός κατὰ πάντα τῷ Θεῷ
καὶ Πατρὶ, προκειμένου ῥητοῦ, «Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν
μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ»· καὶ τὰ
ἐξῆς. 156.
- ΙΒ'. Εἰς τὸ, «Ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ
ἐν ἐμοί»· καὶ «Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἑσμέν»·
ἐν ᾧ ἀπόδειξις ἐφεξῆς, ὅτι ὁ Θεός ἦν ὁ ῥυό-
μενος ἐκ πάντων κακῶν τὸν πατριάρχην
Ἰακώβ. 177.
- Ἄλλο, ἀποδεικτικόν, ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ
τὸ εἶδος αὐτοῦ ἐστίν. Ἄλλο, σημαῖνον ὅτι
- εἶδος Θεοῦ καλεῖται ὁ Λόγος. 195.
- Ἄλλο, μετὰ γοργῆς ἀποδείξεως διδάσκον
ὅτι τὰ ἐξομοιούμενά τισιν, οὐ πάντως καὶ
κατὰ φύσιν ἐνεῖσιν οἷς ἐξομοιοῦται· ἀλλ'
ὥσπερ τινὲς εἰκόνες τὰ φύσει προσόντα τισὶ
γίνονται τῶν κατὰ προαίρεσιν ἡμῶν κινη-
μάτων. 200.
- Ἄλλο δεικνύον, ὅτι τὸ ἐν τῷ Θεῷ γίνεσθαι
τι, οὐ φύσεως σημαίνει μεταβολήν, ἀλλ'
ὅτι δι' αὐτοῦ ἢ παρ' αὐτοῦ. 204.
- Ἄλλο, δι' οὗ μανθάνομεν ὅπως προσήκει
νοεῖν τὸ ῥητόν, τοῦτέστιν, «Ἰνα ὥσπερ ἐγὼ
καὶ σὺ ἐν ἑσμέν, οὕτω καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν
ᾧ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα
ᾧσι τετελειωμένοι εἰς ἕν». 204.
- Ἄλλο δεικνύον ἀκριβῶς, ὅτι περ οὐ τὴν
ἐαυτῶν ἀφέντες φύσιν, πρὸς τὴν θείαν με-
ταποιούμεθα, ὅταν ἐν γίνεσθαι πρὸς Θεὸν
λεγώμεθα, ἀλλ' ὅτι μέτοχοι γεγονότες αὐ-
τοῦ, τοῦτο καλούμεθα. 204.
- ΙΓ'. Περὶ ὁμοιότητος τοῦ Υἱοῦ πρὸς τὸν Πατέ-
ρα, καὶ, ὅτι οὐκ ἔστι τρεπτῆς φύσεως ὁ
Υἱός, ἢ ἐξωθεν ὑποστάς, ἀλλ' ἐκ τῆς οὐσίας
αὐτοῦ προελθὼν, ὡς Υἱός καὶ γέννημα.
305—216.
- Ἄλλο, ὅτι οὐκ ἐξ ἀλλοιώσεως τῆς ἀπὸ τοῦ
χειρόνος ἐπὶ τὸ ἀμεινον, ὁμοίος ἐστὶν ὁ
Υἱός τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ φυσικῶς. 217.
- Ἄλλο, σημαῖνον ὅτι ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πα-
τρός ἐστὶν ὁ Υἱός, καὶ οὐκ ἐξωθεν, καθάπερ
οἱ χριστομάχοι φασίν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐξω-
θεν, ὁμοίος ἄρα. 220.
- Ἀπόδειξις ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, ὅτι περ
ἐκ μετοχῆς τῆς πρὸς τὸ θεῖον κατ' εἰκόνα
τὴν πρὸς αὐτὸν μορφούμεθα. Οὐ γὰρ ἐξήρ-
κεσε τῇ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῇ πρὸς τὸ
φαίνεσθαι καὶ εἶναι εἰκόνα τοῦ πεποιηκότος,
τὸ ἐν μόναις ἐννοαίαις τὸν περὶ αὐτοῦ κεῖσθαι
λόγον τοιοῦτον. 225.
- ΙΔ'. Ἐτι περὶ ὁμοιότητος, προκειμένου ῥητοῦ,
«Ὡς περ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ,
οὕτω καὶ τῷ Υἱῷ δέδωκε ζωὴν ἔχειν ἐν
ἑαυτῷ». Τὸ δὲ συναγόμενον ἐκ τῶν συλ-
λογισμῶν, ὅτι ζωὴ κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ
Υἱός, ὥσπερ καὶ ὁ Πατὴρ κτλ. 233.
- ΙΕ'. Εἰς τὸ ἐν ταῖς Παροιμίαις, «Κύριος ἐκτισέ
με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ». Ὅτι
τὸ, ἀέκτισεν οὐ κατὰ τῆς οὐσίας τοῦ Λό-

γου κείται, οὐδὲ κτίσμα ἢ ποίημα ὁ Υἱός.
245—249.

Ἀπόδειξις ἐξ ἐπιτηρήσεων γραφικῶν, ὅτι ὡς Θεὸς προσκυνεῖται οὐδὲν τῶν κτισμάτων· οὔτε μὴν προσκυνούμενα ἀνέχεται προσκυνεῖσθαι ἢ δοξολογεῖσθαι, αἰτίαν ἔχουσα τοῦ πεποιεῖσθαι τὸν Υἱόν, ὡς αὐτοὶ νομίζουσιν ἀληθῆ, καὶ λύσις ἐφεξῆς, μετὰ πιθανότητος συλλογισμῶν. 252.

Ἔτι εἰς τὸ, «Κύριος ἐκτίσέ με» ὅτι οὐ κτίσμα ὁ Υἱός.

Ἄλλο, τῶν ὀρθοδόξων λεγόντων, «Εἰ κτίσμα ἐστὶν ὁ Υἱός, πῶς ἔχει κατὰ φύσιν τὸ εἶναι δημιουργός; Οὐ γὰρ ἴδιον τῶν κτισμάτων τοῦτό γε»· Ἀνθυπήνεγκαν οἱ αἰρετικοὶ τὰ ὑποτεταγμένα, ὧν αἱ λύσεις εἰσὶν ἐφεξῆς. 253.

Ἐπιτήρησις ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, ὅτι ὅτε τὴν ἐκ Πατρὸς γέννησιν αὐτοῦ σημαίνει ὁ Υἱός, ἢ ἕτερός τις τῶν ἁγίων περὶ αὐτοῦ, οὐ προστίθῃσιν αἰτίαν. Οὐ γὰρ διὰ τί Θεὸς ὑπάρχει, ἢ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐγεννήθη. Ὅτε δὲ τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμοίωσιν αὐτοῦ σημαίνουσιν αἱ Γραφαὶ καὶ τὴν διὰ τῆς παρθενίας γέννησιν, εὐθύς καὶ τὴν αἰτίαν συνάπτουσιν, ἵνα μάθωμεν ὅτι περὶ ὧν αἰεὶ τοῦ Θεοῦ Λόγος, διὰ τίνα χρεῖαν γέγονεν ἄνθρωπος, οὐκ ἀρχὴν τοῦ εἶναι τό τε λαβὼν, ἀλλ' εἰς τὴν τοῦ δούλου μορφήν, ὅσον εἰς τὸ σχῆμα μεταποιούμενος, καὶ κατὰ τοῦτο πεποιῆσθαι τε καὶ ἐκτίσθαι νοούμενος. 277.

ΙΖ'. Περὶ ἀϊδιότητος Υἱοῦ, καὶ ὅτι ἀμερίστως προῆλθεν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς.

296—301.

ΙΖ'. Ὅτι τῶν τῇ κτίσει προσόντων οὐδὲν τῷ Υἱῷ πρόσεστι· διόπερ οὐ κτίσμα ὁ Υἱός. 301.

ΙΗ'. Ὅτι μὴ ταῦτόν κτίσμα καὶ γέννημα, μηδὲ τὸ κτίζειν καὶ τῷ γεννᾶν ἐπὶ Θεοῦ.

308—312.

ΙΘ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ὁ Υἱός οὐκ ἔστιν ἀληθινὸς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀλλ' ἕτερός τις παρ' αὐτόν τῇ φύσει καὶ ξένος, τὸ δὲ ἐντεῦθεν συναγόμενον, ὅτι καὶ ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ, καὶ οὐκ ἕξωθεν, ἀλλ' ἐκ τῆς οὐσίας ἐστὶν αὐτοῦ. 313—328.

Κ'. Εἰς τὸ, «Υπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας· διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ

ὑπὲρ πᾶν ὄνομα». Ἐν ᾧ σχόλια περὶ σαρκώσεως, τὸν αὐτὸν ἔχοντα νοῦν. 329—353. Εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν τὸ λέγον, «Ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς τοσοῦτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων». 337.

Παράθεσις ῥητῶν σημαίνουσα, ὅτι τὸ, «Κρείττων», ἢ θεία Γραφή ἐπὶ τῶν διεστηκότων ἢ κατὰ τὸν τῆς φύσεως λόγον, ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν τίθησιν, ἢ κατὰ τὸ μέτρον τῆς χάριτος. 340.

Ἄλλο διηγηματικῶς ὅτι τὸ, «Κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων», οὐκ οὐσιῶν εἰσφέρει σύγκρισιν, ἀλλὰ μᾶλλον διακονιῶν. Εἴρηται δὲ καὶ ἄλλως. 348.

Παράθεσις ῥητῶν περὶ ἀνθρωπότητος Χριστοῦ, καὶ λύσις ἐφεξῆς. 349.

Ἄλλο, ἐκ τῶν αὐτῶν καλῇ καὶ χρησιμωτάτῃ τῶν διακονιῶν ἢ σύγκρισις, τῆς τε τῶν ἀγγέλων, καὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ «Κρείττωνος» τὴν δύναμιν ἐρμηνεύουσα· Πῶς γὰρ κρείττων τῶν ἀγγέλων ἐστὶ, καὶ πόσον, ἐξ αὐτῶν γνωσόμεθα. 352.

ΚΑ'. Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου «Κατανοήσατε τὸν Ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς δόμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν»· Τὸ δὲ συναγόμενον, ὅτι οὐ ποίημα οὐδὲ κτίσμα ὁ Υἱός. 356.

ΚΒ'. Εἰς τὸ, «Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας ἐκείνης οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, οὐδὲ ὁ Υἱός, εἰμὴ ὁ Πατὴρ μόνος». 368.

ΚΓ'. Εἰς τὸ, «Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ». Καὶ εἰς τὸ, «Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου». Καὶ εἰς τὸ «Οὐ δύναμαι ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιεῖν οὐδὲν, ἀλλὰ καθὼς ἀκούω κρίνω» καὶ ὅσα ὅμοια τούτοις ἐστὶ ῥητά. 380.

ΚΔ'. Εἰς τὰ λεγόμενα περὶ τοῦ Σωτῆρος ἀνθρωπίνως παρὰ τοῖς Εὐαγγελισταῖς, εἰς τὸ, «Ἐκλαυσε» καὶ εἰς τὸ, «Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται» καὶ εἰς τὸ, «Εἰ δυνατόν παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο» καὶ εἰς τὸ, «Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου» καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια ῥητά, παραθέσεις ἀποδεικτικαὶ καὶ ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, τῶν χριστομάχων ἀνατρέπουσαι τὴν κακόνοιαν. 389.

ΚΕ'. Εἰς τὸ, «Πρωτότοκος πάσης κτίσεως». Ὅτι

- Υίου τὴν ἰσότητα. 1165.
- ΙΔ'. Ἀπόδειξις, ἰσότημον εἶναι τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν. 1165.
- ΙΕ'. Ὅτι μία Πατὴρ καὶ Υἱὸς ἡ φύσις. 1165.
- ΙΣ'. Ὅτι πολλαχοῦ ὁ Κύριος μίαν αὐτοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς τὴν οὐσίαν ἐδίδαξεν. 1172.
- ΙΖ'. Ἐτέρω ἀπόδειξις, ἴσον εἶναι τὸν Υἱὸν τῷ Πατρὶ. 1173.
- ΙΗ'. Ὅτι μία Πατὴρ καὶ Υἱὸς ἡ δεσποτεία. 1176.
- ΙΘ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 1176.
- Κ'. Ὅτι Πατὴρ καὶ Υἱὸς τὸ Πνεῦμα συντάττεται. 1176.
- ΚΑ'. Ἀπόδειξις τῆς τοῦ Πνεύματος δεσποτείας. 1177.
- ΚΒ'. Ὅτι δημιουργὸς ὁ Παράκλητος. 1177.
- ΚΓ'. Ὅτι ἐκ Θεοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. 1177.
- ΚΔ'. Ὅτι ὁ μέγας Ἀπόστολος Θεὸν οἶδε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. 1181.
- ΚΕ'. Ὅτι καὶ ὁ θεσπέσιος Πέτρος συνωδᾷ περὶ τοῦ Πνεύματος δέχεται. 1181.
- ΚΣ'. Ἐκ πλεόνων ἀπόδειξις Θεὸν εἶναι τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 1184.
- ΚΖ'. Ὅτι ἀκτίστως ἐκ Θεοῦ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, διὸ καὶ αἰώνιον καλεῖται. 1188.
- ΚΗ'. Ἀνακεφαλαίωσις τῆς πίστεως. 1188.
-
- Περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς, καὶ ὅτι Χριστὸς εἰς καὶ Κύριος. Διάλογος κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. 1189—1252.
-
- Ὅτι εἰς ὁ Χριστός. Διάλογος κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. 1253—1361.
-
- Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Κυρίλλου σχόλια περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς. 1369—1412.
- Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου σχόλια ἕτερα περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς. 1416.
- Συζητήσεις καὶ ἐρωτήσεις περὶ τοῦ αὐτοῦ. 1418.
-
- Περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἐνανθρωπήσεως, κατὰ κεφάλαια. 1420—1477.
- Α'. Ὅτι ὠφέλιμον τοῖς ἀκούουσιν ἡ τῆς θείας οἰκονομίας ἀνάμνησις. 1420.
- Β'. Διήγησις τῶν ὑπὸ Θεοῦ γεγεννημένων εἰς τὴν ἀνθρώπου εὐεργεσίαν ἐξ ἀρχῆς. 1420.
- Γ'. Διὰ τί τὸν ἄνθρωπον προσηγόρευσεν Ἀδάμ. 1421.
- Δ'. Διὰ τί τὴν γυναῖκα ἐκ τῆς πλευρᾶς ἐδημιούργησε. 1421.
- Ε'. Διὰ τί νόμον αὐτῷ τέθεικεν. 1424.
- ΣΤ'. Περὶ τῆς ἐξορίας τοῦ Ἀδάμ. 1424.
- Ζ'. Διήγησις τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀχαριστίας, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ κηδεμονίας. 1424.
- Η'. Ὅτι φιλανθρωπίας γέμει ἡ τοῦ Θεοῦ ἐνανθρωπήσις. 1428.
- Θ'. Ἐλεγχος τῆς τῶν αἵρετικῶν ἀσεβείας. 1428.
- Ι'. Ἑρμηνεία τοῦ, «Ὁς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων». 1425.
- ΙΑ'. Τίνος χάριν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὁ Θεὸς ἀνέλαβε Λόγος. 1433.
- ΙΒ'. Ὡς περὶ τῷ τοῦ Ἀδάμ θανάτῳ ἐκοινωνήσαμεν, οὕτω καὶ τῇ τοῦ Κυρίου ζωῇ. 1436.
- ΙΓ'. Ὅτι κοινὴ τῶν ἀνθρώπων εὐεργεσία ἡ τοῦ Σωτῆρος οἰκονομία. 1437.
- ΙΔ'. Τίνι τρόπῳ κατηγωνίσαστο τὸν διάβολον ὁ Δεσπότης Χριστός. 1440.
- ΙΕ'. Ὅτι εἰ νοῦν οὐκ ἀνέλαβεν, οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἡ κατὰ τοῦ διαβόλου νίκη. Κατὰ Ἀπολιναρίου. 1441.
- ΙΣ'. Ὅτι οἱ ἁμαρτάνοντες ἀπολογίαν ἔχουσιν, εἰ ὡς ἀσθενῇ τὸν νοῦν οὐκ ἀνέλαβεν ὁ Θεὸς Λόγος. 1444.
- ΙΖ'. Κατασκευὴ, ὅτι εὐλογος ἡ τοῦ ἀνθρωπίνου ἀνάληψις. 1445.
- ΙΗ'. Λύσις τῶν αἵρετικῶν προβλημάτων. 1448.
- ΙΘ'. Ἀπόδειξις ὅτι ψυχὴν νοερὰν ὁ Θεὸς Λόγος ἔλαβεν. 1452.
- Κ'. Ὅτι οἱ προφῆται τελείως τὴν φύσιν ἀναληφθῆναι θεσπίζουσι. 1453.
- ΚΑ'. Ἀπόδειξις ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς τῆς τῶν φύσεων διακρίσεως, καὶ τῆς τοῦ Λόγου ἐνώσεως. 1456.
- ΚΒ'. Ὅτι Ἰησοῦς καὶ Θεὸς Λόγος, καὶ ἄνθρωπος λέγεται. 1460.
- ΚΓ'. Περὶ τῆς ἀρρήτου τῆς Παρθένου γεννήσεως. 1460.
- ΚΔ'. Ἐν κεφαλαίῳ διήγησις τῆς μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ πολιτείας. 1461.
- ΚΕ'. Σύντομος τῶν δεσποτικῶν θαυμάτων διήγησις. 1464.
- ΚΣ'. Ὅτι ἐκουσίως τὰ σωτήρια πάθη κατεδέξατο. 1465.

- ΚΖ'.** Τίς τῶν δεσποτικῶν παθημάτων ἡ αἰτία. 1465.
ΚΗ'. Ὅτι διὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ παθῶν ἡ ἡμετέρα γέγονε σωτηρία. 1468.
ΚΘ'. Ἀπόδειξις ἐκ τῶν Ἀποστόλου γραφῶν περὶ τῆς τελείας τοῦ ἀνθρώπου φύσεως. 1469.
Δ'. Ὅτι Υἱὸς ἡ τοῦ δούλου μορφή διὰ τὴν συνάφειαν ὡσαύτως προσαγορεύεται. 1469.
ΔΔ'. Ὅτι δύο μὲν εἰσι φύσεις, ἐν δὲ τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ. 1472.
ΔΒ'. Ὅτι οὐ κρᾶσιν λέγειν ὁσιον, ἀλλ' ἔνωσιν ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ. 1472.
ΔΓ'. Ὅτι τῆς ἡμετέρας φύσεως ἡ εἰς οὐρανοῦς ἀνάληψις τὰς τοῦ Πνεύματος δωρεὰς ἡμῖν προσέξένησεν. 1473.
ΑΔ'. Προτροπὴ εὐχαριστίας, καὶ ἀποτροπὴ περυσίας. 1476.
ΑΕ'. Ὅτι χρὴ Θεοτόκον καὶ ἀνθρωποτόκον λέγειν. 1477.
 * Διάφοροι γραφικαὶ ἀναγνώσεις εἰς τὰ περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου Τριᾶδος μετὰ τινων παρατηρήσεων· λατινιστί. 1479.
 * Πίναξ ἀναλυτικός· λατινιστί. 1483.
 * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἐβδόμηκο-στῷ πέμπτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1491.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐβδόμηκοστῷ πέμπτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 76

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Πεντάβιβλος ἀντιρρήσεις κατὰ τῶν
 Νεστορίου δυσφημιῶν. 9—248.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΛΟΓΟΥ

- Α'.** Τοῖς μὲν τὴν θείαν Γραφὴν πολυπραγμονεῖν ἐθέλουσι· καὶ τὰ ἐξῆς. 9.
Β'. Αἰρετικὸν μὲν οὖν ἐν τούτοις ἀποκαλεῖ τὸν ὀρθὴν ἔχοντα· καὶ τὰ ἐξῆς. 25.
Γ'. Τίς οὖν ἄρα ἐστὶν ὁ σεσαρκωμένος; ἡ τίνα σεσάρκωται τρόπον; κτλ. 32.
Δ'. Ἀρ' οὖν, εἰπέ μοι, διαβέβληται παρὰ σοὶ τὸ πρὸς ἡμῶν εἰρημένον; κτλ. 37.
Ε'. Καὶ τίς τῶν τοιούτων ἐπακούσας λόγων, οὐκ εὐθὺς ἐρεῖ τὸ διὰ τῆς τοῦ προφήτου φωνῆς κτλ. 40.
Σ'. Ἀνοητότατα μὲν οὖν τὸν τῶν ἐπὶ τούτοις ἐννοιῶν ὅρον ἐξηγέγκατο, λέγων κτλ. 44.
Ζ'. Ἀρα ἂν ἀνάσχοιτό τις τῶν τελούντων ἐν χριστιανοῖς ἡ τῆς ἐνούσης τοῖς λόγοις ἀβελτηρίας κτλ. 45.
Η'. Φέρε δὴ οὖν παραθέντες οἷς ἔφη καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς συμβόλου τὴν ἀπόδοσιν κτλ. 49.
Θ'. Ὡς βαθὺ τὸ χρῆμα τῶν ἐννοιῶν κτλ. 56.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

Ι'. Πάλιν ἡμῖν διαλοιδορῇ, καὶ πικρὸν οὕτως ἐπιθήσεις στόμα κτλ. 57.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΛΟΓΟΥ

- Η'** γλῶσσα μὲν πῦρ, καὶ ἀκατάσχετόν ἐστι κακόν, καθὰ γέγραπται κτλ. 57.
Α'. Ὅρᾳς ὅπως πολυτρόποις ἐννοιῶν εὐρήμασιν ἀνοσίως καταποικίλλεται κτλ. 64.
Β'. Ἀλλ' ἡμεῖς γε, ὦ τᾶν, οἱ τῶν σῶν τερετισμάτων τὰ ἀμείνω φρονεῖν ἐγνωκότες, κτλ. 69.
Γ'. Εἶτα πῶς οὐκ ἐμβρόντητος ἀληθῶς εἶη ἂν, τὰ οὕτω σαφῇ καὶ κτλ. 73.
Δ'. Τί φῆς; Ποῖον ἐρεύγη λόγον ἀπὸ καρδίας τῆς σῆς, καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος Κυρίου κτλ. 76.
Ε'. Διατέμνει μὲν οὖν εἰς δύο δὴ πάλιν κτλ. 81.
Σ'. Φράζε δὴ μοι πάλιν, τί δὴ ἄρα τὴν ἀδιαίρετον συνάφειαν εἶναι φῆς; κτλ. 84.
Ζ'. Εἰ μὲν ὡς δόξης ἐπιδεᾷ τὸν Μονογενῆ τοῦ Θεοῦ Λόγον, καθό ἐστι καὶ νοεῖται Λόγος κτλ. 85.
Η'. Ὁ φάναι τολμήσας τὴν τοῦ Μονογενοῦς εὐ-

- δοξίαν τῇ Χριστοῦ περιῆθαι δυναστεία
κτλ. 89.
- Θ'. Ὅτε τοίνυν ἀρρήτως συνήφθαι Θεῷ τὸ σῶμά
φῃσι κτλ. 96.
- Ι'. Ἀθροεὶ δὴ μοι πάλιν συναρπάζοντα μὲν
κτλ. 96.
- ΙΑ'. Καὶ τίς ἂν νοεῖτο πάλιν, ὅν, ὥς γε οἶεται,
σέβει, ἐμολογεῖ, κτλ. 100.
- ΙΒ'. Ἰδοὺ δὴ πάλιν ἡμῖν ὁ τὴν συνάφειαν ἐνο-
μᾶζων πανταχοῦ, καὶ τὰ τῆς ἀνθρωπολα-
τρείας ἐγκλήματα δεδιώς, ἥλω γεγονὼς
ἀνθρωπολάτρης κτλ. 105.
- ΙΓ'. Εἰ μὲν οὖν ἀνθρωπον ἐνομᾶζων οἶσθαι μετὰ
τούτου καὶ Θεὸν ὄντα κατὰ φύσιν αὐτόν,
κτλ. 109.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΛΟΓΟΥ

- Μέγα μὲν ἱμολογουμένως ἐστὶ τὸ τῆς εὐσε-
βείας μυστήριον, κτλ. 112.
- Α'. Οὐκοῦν οὐδὲ ἀπεστάλθαι φῃς εἰς τόνδε
τὸν κόσμον τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον; κτλ. 124.
- Β'. Οὐκοῦν ἐπελάβετο, καθὰ καὶ αὐτὸς ὡμολό-
γησεν ἀρτίως σπέρματος Ἀβραάμ Θεὸς ὢν
ὁ Λόγος κτλ. 125.
- Γ'. Διορίζει οὖν εἰς δύο δὴ πάλιν, καὶ μάλα
σαφῶς κτλ. 136.
- Δ'. Ὡς ἀκμαιοτάτην, ὃ τᾶν, καὶ μάλα νεανικὴν
τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων ἐποιήσω τὴν
καταδρομὴν κτλ. 149.
- Ε'. Ἀρχιερεῖς τοίνυν ἡμῖν συμπαθεῖ τε καὶ συγ-
γενῇ καὶ βέβαιον κτλ. 157.
- Σ'. Ἀλλ' οἶσθά που πάντως εὐμαθῆς, τῇ θεο-
πνεύστῃ Γραφῇ κατακολουθεῖν ἡρημένους
κτλ. 160.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ'. ΛΟΓΟΥ

- Ὁ θεσπέσιος Παῦλος, οὐκ ἀσυντελῆ πρὸς ὄνη-
σιν τοῖς εὐσεβεῖν ἡρημένοις, κτλ. 168.
- Α'. Ὅτι μὲν οὖν ἄσοφός τε καὶ ἀτερπὴς ὁ σύμ-
πας αὐτοῦ πεποιήται λόγος καταδείξαι
ῥᾶον κτλ. 169.
- Β'. Ἄρ οὖν ἐνδοιάσειεν ἂν καὶ μετὰ τοῦτό τις,
ὅτι τῶν ἐννοιῶν ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς ἀμα-
θίαν κτλ. 176.
- Γ'. Τὸ μὲν οὖν τῆς θείας τε καὶ ἀκηράτου φύ-
σεως ἀποτέμνειν τὸ Πνεῦμα κατατολμᾶν,
μοχθηρᾶς κτλ. 181.

- Δ'. Μόνην δὴ οὖν ἀπεστάλθαι τὴν σάρκα φῃς;
καὶ αὐτὴν εἶναι διαβεβαιοῖς τὸν φαίνόμενον
κτλ. 189.
- Ε'. Εἴτα πῶς τὸ χρῆμά ἐστιν οὐκ ἐναργῆς ἀν-
θρωποφαγία; τίνα δὲ τρόπον ὑψηλὸν ἐστὶ
τὸ μυστήριον κτλ. 189.
- Σ'. Δεῖ δὴ πάλιν ἡμᾶς τοῖς τῆς ἀληθείας δόγ-
μασι συνειπεῖν, καὶ τοῖς σοῖς, ὃ οὗτος,
κτλ. 200.
- Ζ'. Ὅτι μὲν οὖν εὐηθες κομιδῇ τὸ ἀντιτάχθαι
δοκεῖν τοῖς οὐκ οὖσιν ὄλως, κτλ. 205.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ε'. ΛΟΓΟΥ

- Ἐπισεμνύνεται μὲν ὁ θεσπέσιος Παῦλος τοῖς
παθήμασι τοῦ Χριστοῦ, καὶ φῃσι, κτλ. 208.
- Α'. Ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὸ γεγραμμένον ἐστὶ
«Δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ»
κτλ. 212.
- Β'. Ἀποκομίζεται εἰς ἐννοίας ἐκτόπους, καὶ εἰς
ἀδόκιμον νοῦν, κτλ. 220.
- Γ'. Πῶς οὖν, εἰπέ, τὸ τῆς ἀσθενείας ὄνομα δε-
διώς, καὶ ἀποκομίζων αὐτοῦ, κτλ. 225.
- Δ'. Εἰ μὲν οὖν τινὲς εἰσιν οἱ τὴν τῶν φύσεων
εἰς ἀλλήλας ἀνάχυσιν γεγενῆσθαι λέγοντες
κτλ. 229.
- Ε'. Ἐπόμενος μὲν οὖν αὐτὸς τῷ ἰδίῳ σκοπῷ,
κτλ. 233.
- Σ'. Ἀνίστησι μὲν ὁ Υἱὸς τοὺς νεκροὺς, καὶ θα-
νάτου κρείττονά φαμεν ὑπάρχειν αὐτόν
κτλ. 240.
- Ζ'. Ὅτι μὲν Χριστὸν Ἰησοῦν ἐνομάσαντες, οὐ
δύο καὶ ἀνὰ μέρος υἱοὺς, κτλ. 244.

Διάλεξις πρὸς Νεστόριον. Ὅτι Θεοτόκος ἡ ἁγία
Παρθένος καὶ οὐ Χριστοτόκος. Νεστόριος,
Κύριλλος. 249—256.

Λόγος. Κατὰ τῶν μὴ βουλομένων ὁμολογεῖν
Θεοτόκον τὴν ἁγίαν Παρθένον. 256—292.

Ἐπίλυσις τῶν δώδεκα κεφαλαίων, ῥηθεῖσα
ἐν Ἐφέσῳ ὑπὸ Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου
Ἀλεξανδρείας, τῆς ἁγίας Συνόδου ἐξισώ-
σης αὐτὸν σαφέστερον αὐτοῖς ἐκτρανωθῆναι
τὴν τούτων λύσιν. 293.

- σωμεν τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν» καὶ μετὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου δημιουργίαν εἴρηται· Ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτόν· σιωπήσας· ἐνταῦθα τὸ, «καθ' ὁμοίωσιν», ἵνα δείξῃ μὴ πῶς δεδέχθαι τοῦτο ἡμᾶς, τετηρηῆσθαι δὲ ἡμῖν ἐν τῇ μακαρίᾳ ἐκείνῃ ζωῇ. 1085.
- Γ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι οὐκ εἰκὼν Θεοῦ ἐσμὲν, ἀλλ' εἰκὼν εἰκόνας. Ὁ μὲν γὰρ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατὴρ, εἰκὼν αὐτοῦ ἐστίν· ὁ δὲ ἄνθρωπος, οὐχὶ τοῦ ἀρχετύπου εἰκὼν, ἀλλὰ τῆς εἰκόνας, ἥγουν τοῦ Υἱοῦ, ὡς εἶναι ἡμᾶς εἰκόνα εἰκόνας. Οὐ γὰρ εἴρηται, φησὶ, ὅτι εἰκόνα ἑαυτοῦ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ κατ' εἰκόνα, ἵνα ὁ ἄνθρωπος κατ' εἰκόνα ᾖ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τοὔτέστιν, εἰκὼν τοῦ Υἱοῦ, ὅπερ ἐστὶν εἰκὼν εἰκόνας. 1088.
- Ζ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ἐν τῇ μελλούσῃ καταστάσει τὸ λογικὸν ἔχουσα ψυχὴ, καὶ διὰ τοῦτο γνώσεως οὐκ ἀμοιροῦσα, προκόπτει· καὶ ὅτι εἰ προκοπὴν ἔξει, πάντως ὅτι καὶ μείωσιν καὶ πάθος· καὶ φθοράν· ἐκ τούτου, καὶ θάνατον, καὶ αὖθις ἀναβιώσιν. 1089.
- Η'. Διὰ τί ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες, πατρικὴν ἐκτίνουσι μὲν δίκην, καὶ τὴν ἐκείνου παράβασιν ἕκαστος χρεωστέ· ἐν δὲ τῷ Χριστῷ ζωοποιηθεὶς ὁ ἕμους πατὴρ, καὶ διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καθαρθεὶς τῇ τε προπατορικῇ ὀφλήσεως καὶ τῇ ἰδίας πλημμελείας, οὐ μετέδωκέ μοι τῆς καθαριότητος τῷ γεννηθέντι, οὐτ' ὥνυσέ με τῆς εἰς αὐτὸν δικαιοσύνης ἢ χάρις, καὶ τοι ὑπερσχύουσα κατὰ τῆς ἁμαρτίας; 1092.
- Θ'. Εἰ γέγονεν ἡ ἀνάστασις ἥδη, ἢ ὁ προφήτης τεθέσται ὁ Ἐξελήλ, ἥνικα προσήλθεν ὅστουν πρὸς ὅστουν, καὶ ἁρμονία πρὸς ἁρμονίαν, καὶ σὰρξ, καὶ δέρμα, καὶ τρίχες, καὶ πνεῦμα, καὶ ὥφθη ἀνάστασις πληθὺς πολλῆς· ἢ εἰκόνα τῆς μελλούσης καθολικῆς ἀναστάσεως ἔσεσθαι ἔδειξεν ἡμῖν ἡ θεία Γραφὴ ἐν ὁπτασίᾳ προφητικῇ. 1093.
- Ι'. Πρὸς τοὺς ζητοῦντας, εἰ τῇ τοῦ ἀνθρώπου φύσει προσέθηκετι παραγενόμενος ὁ Χριστὸς ἐν σαρκί· καὶ πῶς κατ' εἰκόνα Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος. 1093.
- ΙΑ'. Ὅτι τὰς σαρκικὰς ἡδονὰς ἔτουν φυσικὰς δυνάμεθα κολοβῶσαι, ἐκκόψαι δὲ παντελῶς οὐ δυνάμεθα. 1096.
- ΙΒ'. Ὅτι τὴν εὐχαριστίαν ἐν μόναις χρήταις καθολικαῖς ἐκκλησίαις ἐκτελεῖσθαι. 1097.
- ΙΓ'. Εἰ ὁ τῶν ὅλων Θεὸς τὰ γενόμενα ἤδη καὶ πραχθέντα δύναται ποιῆσαι μὴ γεγενῆσθαι ποτε, κατὰ τὸ, «οὐκ ἀδυνατήσει αὐτῷ πᾶν ῥῆμα». Οὐ γὰρ λέγομεν, ὡς μὴ γενόμενα, ἀλλὰ μὴ γεγενῆσθαι τὴν ἀρχὴν, οἶον, ὅτι πόρνην δύναται παρθένον ποιῆσαι ἐκ κοιλάς μητρὸς, ἵνα μήτε εἶναι ποτε πόρνην πορνεύσασαν· ὅτι «τὰ παρ' ἀνθρώποις ἀδύνατα, δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν». 1097.
- ΙΔ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ἠγνόησεν ὁ Υἱὸς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν, κατὰ Ἀγνοητῶν. 1100.
- ΙΕ'. Πῶς νοητέον, «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο». 1104.
- ΙΣ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ἐκάστῳ ἀνταπόδοσις ἐκληρώθη ἀξία. Οὐ γὰρ εἶπεν ὁ Σωτὴρ, ὅτι πτωχὸς τις ἄνθρωπος· ἀλλὰ Λάζαρος· ἵνα τῇ προσηγορίᾳ δείξῃ πείρα καὶ ἀληθείᾳ ταύτην πεπράχθαι τὴν διήγησιν. 1104.
- ΙΖ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας. Πῶς ἀσώματοι ὄντες οἱ δαίμονες, ἐμίγησαν γυναιξί; 1105.
- ΙΗ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ὁ Υἱὸς, κατὰ μὲν τὴν ἀξίαν τῆς θεότητος συνῆν τῷ Πατρί, ὅτε γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ ἦν ἐπὶ γῆς· κατὰ ὑπόστασιν δὲ, οὐκ ἔτι. 1108.
- ΙΘ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι γενόμενος ἄνθρωπος ὁ Μονογενὴς κενὸς ἀφῆκε τῆς ἑαυτοῦ θεότητος τοὺς οὐρανούς. 1112.
- Κ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ἰδικῶς ὁ Λόγος ἐνεργεῖ τὰς θεοσημίας, οὐδὲν ἐχούσης πρὸς τοῦτο τῆς ἀγίας αὐτοῦ σαρκός. 1113.
- ΚΑ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι οὐκ ἀνελήφθη μετὰ τῆς ἐνωθείσης αὐτῷ σαρκός. Καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι τὸ ἀναληφθὲν σῶμα τῆς ἀγίας Τριάδος συγκέκραται. 1116.
- ΚΒ'. Ὅτι διὰ τῆς ἰδίας σαρκὸς ἐνεργεῖ τὰς θεοσημίας Θεὸς ὢν ὁ Λόγος. 1117.
- ΚΓ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, εἰ ἐνεδέχετο ἁμαρτῆσαι Χριστὸν, φορέσαντα τὴν ὁμοίωσιν τοῦ Ἀδὰμ διὰ τὴν σάρκα. 1120.
- ΚΔ'. Διὰ τί μὴ κατ' ἀρχὰς ἐπεφάνη ὁ Κύριος ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐχαρίσατο τῇ ἀνθρωπίνῃ ζωῇ τῆς θεότητος αὐτοῦ τὴν ἐμφάνειαν. 1121.

- μοναχούς. 125.
 Κ'. Κυρίλλου πρεσβυτέρους, καὶ διακόνους, καὶ
 λαῶν Ἀλεξανδρείας. 128.
 ΚΑ'. Πρὸς τοὺς αὐτοὺς. 129.
 ΚΒ'. Ἰωάννου Ἀντιοχείας πρὸς Κύριλλον. 132.
 ΚΓ'. Κυρίλλου πρὸς τὸν κλῆρον Κωνσταντινου-
 πόλεως. 132.
 ΚΔ'. Κυρίλλου πρὸς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κλῆρον
 καὶ λαόν. 137.
 ΚΕ'. Κυρίλλου πρὸς τοὺς αὐτοὺς. 137.
 ΚΖ'. Κυρίλλου πρὸς τοὺς ἐν Ἐφέσῳ μοναχούς.
 140.
 ΚΖ'. Κυρίλλου πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει
 κλῆρον καὶ λαόν. 141.
 ΚΗ'. Κυρίλλου πρὸς τοὺς αὐτοὺς. 144.
 ΚΘ'. Ἀλυπίου πρεσβυτέρου πρὸς Κύριλλον. 145.
 Λ'. Μαξιμιανοῦ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Κύ-
 ριλλον. 148.
 ΛΑ'. Κυρίλλου πρὸς Μαξιμιανὸν Κωνσταντινου-
 πόλεως. 149.
 ΛΒ'. Κυρίλλου πρὸς Ἰουβενάκιον καὶ λοιπούς·
 λατινιστί. 156.
 ΛΓ'. Πρὸς Ἀκάκιον Βερόσιος· λατινιστί. 157.
 ΛΔ'. Πρὸς Βαβύλαν Ἐδέσσης· λατινιστί. 161.
 ΛΕ'. Ἰωάννου Ἀντιοχείας πρὸς Κύριλλον καὶ
 λοιπούς. 164.
 ΛΣ'. Λίβελλος ἐπιδοθεὶς Κυρίλλῳ. 165.
 ΛΖ'. Κυρίλλου πρὸς Θεόγνων καὶ λοιπούς. 168.
 ΛΗ'. Ἰωάννου Ἀντιοχείας πρὸς Κύριλλον. 169.
 ΛΘ'. Κυρίλλου πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας. 173.
 Μ'. Κυρίλλου πρὸς Ἀκάκιον Μελιτινῆς. 181.
 ΜΑ'. Κυρίλλου πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ ἀποπομ-
 παίου τράγου. 201.
 ΜΒ'. Κυρίλλου πρὸς Ῥοῦφον Θεσσαλονίκης. 221.
 ΜΓ'. Πρὸς Ῥοῦφον, ὅτι εἰς τὸ μὴ σχίζεσθαι τὰς
 ἐκκλησίας, ἀναγκαῖόν τι πρᾶγμα ἢ συγκα-
 τάσας. 221.
 ΜΔ'. Ὑπομνησικὸν παρὰ τοῦ Κυρίλλου κτλ. 224.
 ΜΕ'. Κυρίλλου πρὸς Σούκενσον ἐπίσκοπον τῆς
 Διοκαισαρέων· περὶ πίστεως Α'. 228.
 ΜΣ'. Κυρίλλου πρὸς Σούκενσον Β'. 237.
 ΜΖ'. Ἰωάννου Ἀντιοχείας πρὸς Κύριλλον. 249.
 ΜΗ'. Κυρίλλου πρὸς Δονάτον Νικοπόλεως. 249.
 ΜΘ'. Κυρίλλου πρὸς Μαξιμιανὸν Κωνσταντινου-
 πόλεως. 253.
 Ν'. Κυρίλλου πρὸς Οὐαλεριανὸν ἐπίσκοπον Ἰκο-
 νίου. 256.
 ΝΑ'. Εὐστότου Πάπα πρὸς Κύριλλον· λατιν. 277.
 ΝΒ'. Εὐστότου πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας· λατ. 283.
 ΝΓ'. Κυρίλλου πρὸς Εὐστότον Ῥώμης. 285.
 ΝΔ'. Κυρίλλου πρὸς Εὐσέβιον πρεσβύτερον. 288.
 ΝΕ'. Κυρίλλου εἰς τὸ ἅγιον Σύμβολον πρὸς μο-
 ναχοὺς καὶ πρεσβυτέρους. 289.
 ΝΣ'. Κυρίλλου πρὸς Γεννάδιον πρεσβύτερον, περὶ
 τοῦ δεῖν παρορᾶν τι τῆς ἀκριβείας μείζο-
 νος ἔνεκα κατορθώματος. 320.
 ΝΖ'. Πρὸς Μάξιμον διάκονον Ἀντιοχείας. 320.
 ΝΗ'. Κυρίλλου πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῆς ἰδίας
 ὑποθέσεως. 321.
 ΝΘ'. — ΞΒ'. Πρὸς Ἀριστόλαον καὶ Ἰωάννην Ἀντιο-
 χείας· λατινιστί. 325—328.
 ΞΓ'. Κυρίλλου πρὸς Ἰωάννην. 328.
 ΞΔ'. Πρὸς Μάξιμον, Ἰωάννην, Θαλάσσιον πρεσβυ-
 τέρου· καὶ ἀρχιμανδρίτας· λατινιστί. 328.
 ΞΕ'. Πρὸς Μουσαῖον ἐπίσκοπον Ἀνταράδου· λα-
 τινιστί. 329.
 ΖΣ'. Ἰωάννου Ἀντιοχείας πρὸς Κύριλλον· λατι-
 νιστί. 329.
 ΖΖ'. Κυρίλλου πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας καὶ τὴν
 περὶ αὐτὸν σύνοδον. 332.
 ΖΗ'. Πρὸς Ἀκάκιον Μελιτινῆς· λατινιστί. 337.
 ΖΘ'. Κυρίλλου πρὸς τὸν αὐτόν. 337.
 Ο'. Κυρίλλου πρὸς κληρικοὺς καὶ λαμπρώνην
 πρεσβύτερον. 341.
 ΟΑ'. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Θεοδόσιον· λατινι-
 στί. 341.
 ΟΒ'. Κυρίλλου πρὸς Πρόκλον Κωνσταντινουπό-
 λεως. 344.
 ΟΓ'. Βαβύλα Ἐδέσσης πρὸς Κύριλλον· λατινι-
 στί. 347.
 ΟΔ'. Κυρίλλου πρὸς Βαβύλαν· λατινιστί. 347.
 ΟΕ'. Ἀττικοῦ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Κύριλ-
 λον, περὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 348.
 ΟΣ'. Κυρίλλου πρὸς Ἀττικὸν Κωνσταντινουπό-
 λεως. 352.
 ΟΖ'. Κυρίλλου πρὸς Δόμνον ἐπίσκοπον. 360.
 ΟΗ'. Κυρίλλου ἐπιστολὴ κανονική. 361.
 ΟΘ'. Κυρίλλου πρὸς τοὺς ἐν Λιβύῃ καὶ Πενταπό-
 λει ἐπισκόπους. 364.
 Π'. Κυρίλλου πρὸς Ὀπτιμον ἐπίσκοπον. 365.
 ΠΑ'. Πρὸς τοὺς ἐν Φουᾷ μοναχοὺς· (κατὰ τῶν
 λεγόντων μὴ εἶναι ἀνάστασιν τῶν σωμα-
 τῶν). 372.
 ΠΒ'. Κυρίλλου πρὸς Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Σί-
 δης. 376.
 ΠΓ'. Πρὸς Καλούριον· λατινιστί. 376.

ΠΔ'. Πρὸς Εὐόπτιον· λατινιστί.	376.
ΠΕ'. Κυρίλλου πρὸς τὴν ἐν Καρχηδόνι σύνο- δον.	376.
ΠΣ'. Πρὸς Λέοντα πάπαν· λατινιστί.	377.
ΠΖ'. Περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα· λατίν.	383.
ΠΗ'. Ὑπατίας πρὸς Κύριλλον· λατινιστί.	389.

ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΑΙ

Α'. Ὅτι πνευματικῶς δεῖ ἐορτάζειν· ὅτι τοῖς ἐπὶ τὸ κηρύττειν ἀπεσταλμένοις, οὐκ ὀλί- γος ὁ περὶ τούτου φόβος· καὶ μάλα εἰκότως. Τί ἐστὶ νηστεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ θεῶν καὶ τὰ ἐξῆς.	401.
Β'. Περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Πάσχα· καὶ διὰ τί ἐν ἑαρι. Καὶ ὅτι δεῖ ἐορτάζειν μὴ ἐν ζύ- μη παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πο- νηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀλη- θείας κτλ.	428.
Γ'. Ὁμιλία λείπει.	
Δ'. Περὶ βίου σεμνότητος, καὶ τῆς ἀλλης ἀπά- σης ἐπιδείξεως ἀρετῆς, ὅτι ἀγαθῶν πόνων, καρπὸς εὐκλείης. Καὶ κατὰ Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων.	452.
Ε'. Περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Περὶ τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν πατριάρχην Ἀβραάμ κτλ.	472.
Σ'. Παραίνετικὴ εἰς ἀρετὴν κτλ.	500.
Ζ'. Περὶ τοῦ ἀντέχεσθαι ἀρετῆς, καὶ φεύγειν τάς ἐξ ὀκνοῦ ζημίας.	536.
Η'. Περὶ ἀγάπης.	553.
Θ'. Προτρεπτικὴ εἰς ἀρετὴν.	577.
Ι'. Ὁμοίως.	605.
ΙΑ'. Ὁμοίως.	633.
ΙΒ'. Ὁμοίως.	665.
ΙΓ'. Ὁμοίως.	693.
ΙΔ'. Ὁμοίως.	709.
ΙΕ'. Ὁμοίως.	728.
ΙΣ'. Πρόλογος. Ἡμεῖς ἐνθάδε συνήγαγεν ὁ και- ρός. Ἦκομεν δὲ εἰς μέσον, οὐ τὸ ἐν λόγοις πλατὺ καὶ ἰσότιμον ὑπισχνούμενοι· μέτριοι ἐν τούτῳ λίαν ἡμεῖς· ἀλλ' ἔθει πατρὶς καὶ ἀναγκαιῶς ἐξευρημένῳ κατακολουθεῖν ἐγνω- κότες. Δεῖ τοίνυν ὑμᾶς συγγνώμονας εἶναι, κἂν εἰ μὴ φαίνονται τοῖς ἔξωθεν κόμποις κα- τηλκισμένοι· ὁ λόγος, καὶ τοῖς εἰς ῥητορι-	

κὴν ἀρχήμασιν ἐναβρύνεσθαι μεμελετηκώς.
Τὸ γὰρ ἐν τούτοις εὐδοκιμεῖν, περιθείην
ἂν εἰκότως, ἥκιστα μὲν, ἐμχυτῶ, φαίην δ'
ἂν ὅτι πρέπειεν ἂν μᾶλλον τοῖς ἀγαθοῖς
τουτοῖσι καὶ σοφοῖς διδασκάλοις. 748.

ΙΖ'. Προθεωρία. Τὰ συνήθη καὶ νῦν ἀναγνωσέ-
μεθα, καὶ λόγοις ἡμᾶς ἐκκλησιαστικοῖς ἐ-
στιάζομεν, πρόσκλησιν ὥσπερ τινὰ χρῆμα
ποιούμενοι τοῦ δεῖν ἐλέσθαι, καὶ ὁρθῇ δια-
πρέπειν πίστει, καὶ τὴν εὐκλεᾶ καὶ ἀμώ-
μητον ἀγαπήσαι ζωὴν. 768.

ΙΗ'. Προθεωρία. Ἦ μὲν ὑπόθεσις ἐρ' ἢ καὶ νῦν
τὴν ἐνθάδε συνοδίαν πεποιήμεθα, λαμπρὰ
καὶ πολύευκτος. Δεῖ δὲ, οἶμαι, φιλοτιμῶν
αὐτῇ λόγων, καὶ γλώσσης ἐχούσης δεξιῶς,
εἰς γε τὸ δύνασθαι διαρθροῦν καὶ τὰ ὑπὲρ
λόγον. Ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτο καὶ τοὶ λίαν
ἀνικάνως ἔχων, ἥκω πάλιν εἰς ὑμᾶς, ἐρῶν
τὰ ἐξ ἀγαθῶν ἐννοιῶν εὐρήματα. Συγγνώ-
μονας δὲ τοὺς ἀκροωμένους γενέσθαι πρέπει.
Ἔστι γὰρ ἡμῖν οὐκ ἐπίδειξις εὐγλωττίας
τὸ χρῆμα ποθεν, ἀλλ' εἰσθήγησις ἀναγκαιῆς
καὶ τῷ τῆς ἀγίας ἡμῶν ἐορτῆς πρέπουσιν
καιρῷ. 800.

ΙΘ'. Πρόλογος. Ἐπὶ μικροῖς σιτίοις πολλοὺς
καὶ μεγάλους τοὺς διαιτυμόνας συναγηγερ-
μένους ὁρῶ καὶ δέδια μὲν, οὐκ ἔχων ἀρ-
κέσαι· πλὴν ἄγαμαι τῆς φιλομαθείας, καὶ
τὸ ἡττάσθαι λόγων ὑμᾶς, κἂν εἰ μὴ γίνον-
το λαμπρῶς, ἐπαινέσας ἔχω. Ἐπειδὴ δὲ
εἰσκέκλησθε, δότε δὴ, δότε συγγνώμην, εἰ
καθ' ὑμᾶς οἱ λόγοι μὴ βασανίζοντες. 820.

Κ'. Προτρεπτικὴ. 837.

ΚΑ'. Ὁμοίως. 849.

ΚΒ'. Πρόλογος. Οὐ φιλοτιμίας ἡμῖν τοῖς ἐν λό-
γοις ἐπίδειξις γέγονε τὸ λογίδιον, ἥγουν
ἢ ἐπιστολὴ, ἀλλ' ἐκ συνηθείας τῆς ἀνωθεν
εἰς τοῦτο πάλιν κεκλήμεθα. Καὶ γὰρ ἦν
ἀκόλουθον τῆς ἀγίας ἡμῶν ὅσον οὕτω πα-
ρεστομένης ἐορτῆς, τὸ περὶ αὐτῆς προανα-
λάμψαι κήρυγμα. Οὐκοῦν οἱ μὲν ἀληθῶς
ἐλλόγιμοι καὶ τεχνῖται τὰς εἰς εὐέπειαν, εἰ
τῆς ἐνούσης αὐτοῖς εὐστομίας ποιοῖντο τὴν
ἐνδειξιν, τοῖς παρὰ τῶν ἀκροωμένων ἐντρο-
φάτωσαν κρότοις. Ἡμεῖς δὲ τέως ὑμῖν τὰ
ἐκ τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς τοῖς παρ' ἑαυ-
τῶν ψελλισμοῖς, ὡς ἐνὶ διερμηνεύσωμεν. 857.

ΚΓ'. Πεποίηται καὶ νῦν ἡμῖν τὸ λογίδιον, οὐ

- τοῖς ἐν λόγοις φιλοτιμίας ἐπαγγελίαν ἔχον
ὅτι μὴ οὕτως ἡμῖν ὁ σκοπὸς, ἀλλ' ὄνησιν
ἀναγκαίαν τοῖς ἀκρωμένοις εἰσφέρειν, ὥς
δὲ οἶμαι, δυνάμενον, καὶ εἰς τοὺς τῆς εὐ-
ζωίας ἀπευθύνον τρόπους. Συντέθειται γάρ,
οὐχ' ἐτέρου του χάριν, πλὴν ὅτι τούτου καὶ
μόνου. Οὐκοῦν μὴ πάντως βασανίζεσθω τῆς
λέξεως, ἢ τῆς συνθήκης τὸ ἀκριβές, ἀλλ' ὁ
τοῦ γράψαντος ἐπαινέσθω σκοπός. 873.
- ΚΔ'. Ὁμοίως προτρεπτική. 885.
- ΚΕ'. Ὁμοίως. 901.
- ΚΖ'. Ὁμοίως. 913.
- ΚΗ'. Προθεωρία. Ἡθικὴν ὑφήγησιν ὁ λόγος ἡμῖν
εἰσφέρει, καὶ πολιτείας ποιεῖται μνήμην, ἥ
περ ἂν πρέποι τῆς εὐκοσμίας ἐρασταῖς, καὶ
εἰς ἂν ἐν λόγῳ κέοιτο τὸ διαβίωναι λαμ-
πρῶς. Ὁ δὲ τοῦ συγγεγραφότος σκοπὸς
οὐκ εἰς τὸ ἐπαινέσθαι βλέπει, ἀλλ' εἰς ὄ-
νησιν ὁρᾷ τῶν συνειλεγμένων. 941.
- ΚΘ'. Προθεωρία. Συντέθειται καὶ νῦν ἡμῖν ὁ λό-
γος, οὐκ εἰς θήραν ὁρῶσιν ἐπαινίου καὶ κρό-
των, ἀλλ' εἰς γε τὸ δεῖν ἐνεργάσασθαι τι
τῶν ὀνησιφόρων ταῖς τῶν ἀκρωμένων ψυ-
χαῖς. Ἀμαρτάνοντι δὲ καὶ καλλιπερίας τῆς
ἁγαν, μὴ ἀκριβεῖς ἐξετασται γενήσεσθε
μᾶλλον, ἀλλὰ συγγνώμονες. Οὐ γὰρ ταῖς
τῶν ῥητόρων εὐκομπίαις, ἀλλ' οἷς ἐκκλη-
σιαστικοῖς ὑμᾶς λαχάνους ἐστιᾷται. 957.
- Α'. Ὁμοίως. 969.

ΟΜΙΛΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

- Α'. Λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ, ὥραία πάνυ. 981.
- Β'. Λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. 985.
- Γ'. Εἰς τὸν προσεξηγησάμενον, καὶ εἰς τὴν ἐναν-
θρώπησιν τοῦ Κυρίου. 989.
- Δ'. Ἐν Ἐφέσῳ λεχθεῖσα πρὸς Νεστόριον, ἡνίκα
κατήλθον οἱ ἐπτὰ πρὸς τὴν ἁγίαν Μα-
ρίαν. 992.
- Ε'. Λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ, συνάξεων ἐπιτελουμέ-
νων, καθαιρεθέντος Νεστορίου. 996.
- Σ'. Λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ κατὰ Ἰωάννου Ἀντιο-
χείας ἀποσχίσαντος. 1001.
- Ζ'. Λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ, πρὶν συσχεθῆναι ὑπὸ
τοῦ κόμητος, καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν φυλαχ-
θῆναι. 1005.

- Η'. Λαίπει.
- Θ'. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ,
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 1009.
- Ι'. Εἰς τὸ μυστικὸν δεῖπνον καὶ εἰς τὸν νικη-
ρα, τῇ ἁγίᾳ Πέμπτῃ. 1016.
- ΙΑ'. Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Θεο-
τόκον. 1029.
- (Βλ. καὶ ὁμιλ. Δ'. σελ. 992).
- ΙΒ'. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ. 1040.
- ΙΓ'. Εἰς τὴν ἁγίαν ἑορτὴν τῶν Βαῦων, καὶ εἰς
τὸν πῶλον. 1049.
- ΙΔ'. Περὶ ἐξόδου ψυχῆς, καὶ περὶ τῆς δευτέρας
παρουσίας. 1072.
- ΙΕ'. Περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου. 1089.
- ΙΣ'. Λεχθεῖσα ἐν τοῖς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
Βαπτιστοῦ περὶ τῆς γενομένης ἑμονοίας
τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ κατὰ τοῦ δυσφήμου
Νεστορίου. 1096.
- ΙΖ'. Ἑρμηνεία εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀμπελῶ-
νος· ἀ' ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀν-
θρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα
πρῶτ' μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπε-
λῶνα αὐτοῦ. 1096.
- ΙΗ'. Προσφώνησις Α'. τοῖς Ταβαννησιώταις μο-
ναχοῖς περὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Κύρου καὶ
Ἰωάννου. 1100.
- Προσφώνησις Β'. περὶ τῶν αὐτῶν. 1101.
- Προσφώνησις Γ'. περὶ τῶν αὐτῶν. 1104.
- ΙΘ'. Λόγος στηλιτευτικὸς κατὰ Εὐνούχων. 1105.
- Κ'. Ἐκ τῆς πρώτης ὁμιλίας τῆς ὅτι οὐ χρὴ
λέγειν ἄνθρωπον Θεοφόρον, ἀλλὰ Θεὸν ἐναν-
θρώπησαντα, (τὸν Κύριον). 1109.
- ΚΑ'. Ἐκ τοῦ πρὸς Ἀλεξανδρέας προσφωνητικοῦ
λόγου περὶ πίστεως, μετὰ καὶ τεμαχίων
ἐξ ἄλλων λόγων. 1112.
- ΚΒ'. Ἐκ τῆς πρὸς Ἀλεξανδρεῖς ὁμιλίας. 1116.

Λόγος εἰς τὴν τελευταίαν τῶν ἁγίων τριῶν πα- —
δων καὶ τοῦ πανσόφου Δανιήλ. 1117. —

ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑ

Περὶ τῆς παναγίας Τριάδος ἐν κε- —
φαλαίοις κη'. 1120—1173. —

ΘΕΟΔΩΤΟΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

(; † 431 M. X.)

- * Σημειώσεις περί αὐτοῦ· λατινιστί. 1309. Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀγκύρας ἐρμηνεία εἰς τὸ Σύμβολον τῶν ἁγίων 318 πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, ἐν πάραγράφοις ΚΔ'. 1313.
- Ο Μ Ι Α Ι Α Ι
- Α'. Λεχθεῖσα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὑπανεγνώσθη δὲ καὶ αὕτη ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ. 1349.
- Β'. Ὁραῖος λόγος πάνυ ἀναγνωσθεὶς ἐν τῇ συνόδῳ ἐπὶ τοῦ ἐπισκόπου Κυρίλλου εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος. 1369.
- Γ'. Λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ πρὸς Νεστόριον, ἐν ἡμέρᾳ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. 1385.
- Δ'. Εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα. 1389.
- Ε'. καὶ Σ'. λατινιστί. 1412—1431.
- Τεμάχια ἐκ τῶν τοῦ Θεοδότου Ἀγκύρας. 1431.

ΠΑΥΛΟΣ ΕΜΕΣΗΣ

(; † 432 M. X.)

- * Σημειώσεις περί αὐτοῦ· λατινιστί. 433.
- Ο Μ Ι Α Ι Α Ι
- Α'. Ὁμιλία Παύλου ἐπισκόπου Ἐμέσης, λεχθεῖσα ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρείας, καθημένου τοῦ μακαρίου Κυρίλλου, εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ὅτι Θεοτόκος ἡ
- ἁγία παρθένος Μαρία· καὶ ὅτι οὐ δύο υἱοὺς λέγομεν, ἀλλ' ἓνα Υἱὸν καὶ Κύριον τὸν Χριστόν· καὶ εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἐγκώμιον. 1433.
- Β'. Ὁμιλία αὐτόθι λεχθεῖσα καὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. 1437.
- Γ'. Ὁμιλία περὶ εἰρήνης. 1444.

ΑΚΑΚΙΟΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

(; † 437 M. X.)

- * Σημειώσεις περί αὐτοῦ· λατινιστί. 1445.
- Ἴσον σάκρας γραφείσης πρὸς Ἀκάκιον τὸν τῆς Βερρόριαίων, καὶ Συμεῶνα τὸν Ἀντιοχείας
- ἀναχωρητὴν, καὶ ἄλλας ἐπαρχίας, ἰδίᾳ ἐκάστη. 1448.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

(; † 444 M. X.)

- * Σημειώσεις περί αὐτοῦ· λατινιστί. 1449.
- Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ Ἰωάννου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας πρὸς Νεστόριον. 1449.
- Ἴσον Θείου Γράμματος τῶν αὐτοκρατόρων, δι' Ἀριστολάου τριβούνου καὶ νοταρίου, Ἰωάννη ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας περὶ τῆς εἰρήνης καὶ ἐνώσεως τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν. 1457.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ Ο ΠΗΛΟΥΣΙΩΤΗΣ

(; † 450 M. X.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΗΛΟΥΣΙΩΤΟΥ
ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΒΙΒΑΙΑ ΠΕΝΤΕ (α)

ΤΟΜΟΣ 78

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Τὸ Α'. βιβλίον περιέχει ἐπιστολάς Φ.==	500.
Τὸ Β'. βιβλίον » » Τ.==	300.
Τὸ Γ'. βιβλίον » » ΥΙΓ'.==	413.
Τὸ Δ'. βιβλίον » » ΣΑ'.==	230.
Τὸ Ε'. βιβλίον » » ΦΞΘ'.==	569.
Τὸ ὅλον τῶν ἐπιστολῶν	2012.

- * Πραγματεία ἱστοριοθεολογικὴ περὶ τοῦ βίου, τῶν συγγραμμάτων καὶ τῆς παιδείας Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου. Προοίμιον· λατινιστί. 9.
- * Βίος Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου· λατινιστὶ μετὰ καὶ ἑλληνικ. σημειώσεων. Μέρος Α'. 15.
- * Περὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ· λατινιστὶ μετὰ καὶ ἑλληνικῶν σημειώσεων. Μέρος Β'. 31.
- * Προσθήκαι εἰς τὸ Β'. Μέρος ἐκ διαφόρων κωδίκων περὶ τῶν ἐπιστολῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου· λατινιστί. 53.
- * Περὶ τῆς παιδείας Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου· λατινιστὶ μετὰ καὶ ἑλληνικῶν σημειώσεων. Μέρος Γ'. 61.
- * Προλεγόμενα περὶ τῆς ἐν Παρισίοις ἐκδόσεως τῶν τοῦ Ἰσιδώρου ἐπιστολῶν· λατινιστί. 103.
- * Ἐκλογαὶ παλαιαὶ περὶ τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου. 113.
- * Ὑπόθεσις, ἣ περιοχὴ, ἣ ἐλεγχος τῶν ἐν τοῖς πέντε βιβλίοις ἐπιστολῶν τοῦ Ἰσιδώρου· λατινιστί. 120.

(α) Εἰς τόμ. ἕνα (78).

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου ἐπιστολῶν βιβλία πέντε εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῆς Θείας Γραφῆς. 177-645.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'.

Ἐπιστολαὶ Φ'. 500. 177—453.

- Α'. Περὶ τῶν κορυφαίων τῆς μοναχικῆς φιλοσοφίας. 177.
- Β'. Ἀνθρακες ἀνήρθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Τί δηλοῖ; 181.
- Γ'. Περὶ πρακτικῆς φιλοσοφίας. 181.
- Δ'. Ὅτι στάδιον ἡμῖν τὰ παρόντα προτιθεσθαι ἀόρατον, ἐν ᾧ θηρίοις οὐκ αἰσθητοῖς, ἀλλὰ νοητοῖς τοῖς πάθεσι προσπαιλαίμεν ἅπερ εἰ τῆς ἐν ἡμῖν κτλ. 181.
- Ε'. Περὶ τῆς τροφῆς τοῦ Προδρόμου, καὶ περὶ ἀσκήσεως. 181.
- Σ'. Εἰς τὸ, «Ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου». Τί σημαίνει; 184.
- Ζ'. Περὶ γενεαλογίας τῆς Θεοτόκου. 184.
- Η'. Ὅτι σύμμετρον χορῇ εἶναι τὸν τῆς ἀσκήσεως πόνον. 184.
- Θ'. Περὶ τῶν νυκτερινῶν φαντασιῶν. 185.
- Ι'. Ὅτι οὐδὲν μείζον ἀγάπης· ἐν ᾧ ἀποδείξεις ἔχει τὰς ἀδελφικὰς ζυγάδας. 185.
- ΙΑ'. Ὅτι ἡ ἐν τῷ ἀδικεῖσθαι ἢ παροινεῖσθαι φιλοσοφία πολλή. 185.
- ΙΒ'. Περὶ ἀλαζονίας. 188.
- ΙΒ'. Περὶ ἐναρέτου πολιτείας. 188.
- ΙΔ'. Περὶ πρακτικοῦ. 188.
- ΙΕ'. Περὶ ὑψηλοφροσύνης, καὶ οἵσεως, καὶ ταπεινοφροσύνης. 189.

- ἄρτι». 225. **ΛΒ'.**Περὶ τοῦ δεῖν πάντοτε νήφειν. 245.
- ΞΖ'.**Εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ Κυρίου. 228. **ΛΓ'.**Περὶ τοῦ μὴ πολλοὺς γίνεσθαι διδασκά-
λους. 248.
- ΞΗ'.**Τί ἐστὶ τὸ περὶ Ἰωάννου εἰρημένον, α'Ὁ δὲ
μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν,
καὶ τὰ ἐξῆς. 228. **ΛΔ'.**Εἰς τὸ, «Πάντα γυμνά καὶ τετραχηλισμέ-
να τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ». 248.
- ΞΘ'.**καὶ ο'. Περὶ γαστριμαργίας, καὶ ὅτι μήτηρ
ἐστὶ τῶν ἀλόγων παθῶν· καὶ ὅτι διὰ νη-
στείας καὶ χαμευνίας κολάζειν χρὴ τὸ
σῶμα. 228. **ΛΕ'.**Ἐπειδὴ κατάρας ἦν ἡ ἀκάνθα γεώργιον,
ἀκάνθας ὡς νικηφόρος ἐστεφανώσατο ὁ Κύ-
ριος κτλ. 248.
- ΟΑ'.**Ἐρμηνεία εἰς τὸ «Ἐπτὰ ἡμέρας». 232. **ΛΣ'.**Κατὰ Ἑλλήνων περὶ τῆς ὄντως φιλοσο-
φίας. 248.
- ΟΒ'.**Πῶς ἐν τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ
σάββατον βεβηλοῦσιν. 232. **ΛΖ'.**Κατὰ Μακεδονιανῶν, ἥτοι Πνευματομά-
χων. 249.
- ΟΓ'.**Διὰ τί ἐν καιρῷ ἀπειλῆς ὁ Θεὸς τῶν ἑαυτοῦ
ἀνακτόρων οὐ φείδεται. 232. **ΛΗ'.**Περὶ τοῦ λαβόντος ράπισμα εἰς τὴν σια-
γόναν. 249.
- ΟΔ'.**Περὶ τῶν τὰ μαλακὰ ἱμάτια φορούντων. 233. **ΛΘ'.**Περὶ ὑπερηφανίας, καὶ ἀδυναμίας, καὶ οὐθε-
νότητος. 249.
- ΟΕ'.**Εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ Κυρίου. 233. **Ρ'.**Κατὰ Ναυατιανῶν ἀνοηταινόντων ἐπὶ κα-
θαρότητι. 252.
- ΟΣ'.**Διὰ τί τοὺς λίθους οὐκ ἐποίησεν ἄρτους ὁ
Κύριος. 236. **ΡΑ'.**Περὶ τοῦ δεῖν πάντοτε νήφειν. 252.
- ΟΖ'.**Ὅτι ἀμήχανον ἐν μέσῳ θορύβων ἀρετὴν κα-
τορθῶσαι. 236. **ΡΒ'.**Κατὰ Θεοπασχιτῶν, καὶ τῶν μίαν ἐπὶ Χρι-
στοῦ φύσιν εἶναι λεγόντων. 252.
- ΟΗ'.**Πρὸς στρατιώτην ἀτακτοῦντα. 236. **ΡΓ'.**Διὰ τί μετὰ τὴν ἀνάστασιν ὁ Κύριος τρεῖς
τὸν Πέτρον περὶ ἀγάπης ἠρώτησεν. 253.
- ΟΘ'.**Εἰς τὸ εἰρημένον, α'Ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ
δικαιοσύνη ὑμῶν πλεον τῶν Γραμματέων»,
καὶ ὅτι τοῦτο οὐκ ἐναντιοῦται τῷ, «Οὐαὶ
ὑμῖν Γραμματεῖς». 237. **ΡΔ'.**Περὶ τοῦ ἀναξίως ψαύειν τῆς χειροτονίας
τοῦ ἐπισκόπου. 253.
- Π'.**Περὶ τοῦ, α'Ἰσθὶ εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ
σου». 237. **ΡΕ'.**Διὰ τί ὁ Ἰωάννης τοὺς Ἰουδαίους γεννήμα-
τα ἐχιδνῶν ἐκάλεσε. 253.
- ΠΑ'.**Εἰς τὸ, «Μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἀνο-
μίας ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσαγμα». 237. **ΡΣ'.**Εἰς τὸ, «Μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς
μου οἶκον ἐμπορίου». 253.
- ΠΒ'.**Ἐκ τῶν κριτῶν· ὅτι διὰ τὴν πορνείαν τοῖς
ἐν Γαβᾶ κατὰ γνώμην Θεοῦ παραταξάμε-
νοι οὐκ ἀδίκως ἀλόντες ἐφθάρησαν. 240. **ΡΖ'.**Περὶ τῆς τῶν διαθηκῶν συμφωνίας. 256.
- ΠΓ'.**Πῶς νοητέον, «Εἰ ὀφθαλμός σου ἢ χεὶρ σου
σκανδαλίζει σε». 240. **ΡΗ'.**Περὶ τοῦ ζῶντος λόγου. 256.
- ΠΔ'.**Εἰς τὸ, «Μὴ γνώτω ἡ ἀριστερὰ σου». 241. **ΡΘ'.**Κατὰ Μακεδονιανῶν, ἥτοι Πνευματομά-
χων. 256.
- ΠΕ'.**Εἰς τὸ, α'Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς». 241. **ΡΙ'.**Ὅτι ὁ ἀσκησὶν ἐπαγγελόμενος, πάντα τὰ
αὐτῆς ἐπίπονα προθύμως ὀφείλει ἀσπάζε-
σθαι. 256.
- ΠΣ'.**Ὅτι οὐδὲν ἀρετῆς ὑψηλότερον. 241. **ΡΙΑ'.**Περὶ τοῦ διὰ χρημάτων χειροτονηθέν-
τος. 257.
- ΠΖ'.**Ὅτι οὐκ οἶδε παραίτησιν ἡ φύσις. Ὅτι
οὐκ ἔχει συγγνώμην τὸ θῆλυ. 241. **ΡΙΒ'.**Ὅτι ἂν λέγομεν οἱ ἱερεῖς, ὀφείλομεν
ποιεῖν. 257.
- ΠΗ'.**Ὅτι μάλιστα οἱ μηδὲν ἀγαθὸν πεπραχότες
οὐκ ὀφείλουσιν ἀλαζονεύεσθαι. 244. **ΡΙΓ'.**Ὅτι χρήμασι πέπρακε τὴν ἱερωσύνην. 257.
- ΠΘ'.**Ὅτι ὅσον οἰόντες, ὁμιλίας γυναικῶν ἐκτρέ-
πεσθαι χρὴ. 244. **ΡΙΔ'.**Περὶ τῶν τριῶν ἡμερονυκτίων τῆς ταρχῆς
τοῦ Κυρίου. 257.
- Λ'.**Ὅτι ἀποστολικὸν τὸ ἐν ἐκκλησίαις ψάλ-
λειν γυναικας, καὶ περὶ ἀσκητριῶν. 244. **ΡΙΕ'.**Περὶ παλινωδίας ἀπὸ τῶν κρειττόνων ἐπὶ
τὰ χεῖρω. 260.
- ΛΑ'.**Ὅτι οὐκ ἔστι μέχρι τοῦ σχήματος τὸ ἐπάγ-
γελμα τοῦ μοναχοῦ. 245. **ΡΙΣ'.**Περὶ φόβου. 260.
- ΠΖ'.**Εἰς τὸ, «Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς
ῥας οὐδεὶς οἶδεν». 260.

- ἀνευ ἀπολογίας. 296.
 ΡΟΕ'. Ο μὴ καλῶς πράττων, μὴ λυπείτω κακῶς ἀκούων. 297.
 ΡΟΣ'. ΡΟΖ'. ΡΟΗ'. Περὶ δωροληπτῶν καὶ τὸ δίκαιον λυμνιόντων. 297.
 ΡΟΘ'. Περὶ χήρας πραττούσης νεώτερα. Οἶον, καὶ πενθεῖ καὶ κοσμεῖται. 300.
 ΡΠ'. Ὅτι διὰ τῆς πράξεως γνωρίζονται αἱ ἀρεταί, ἢ περ διὰ λόγου. 300.
 ΡΠΑ'. Ὅτι οὐκ ἀπονοίας ἦν ἡ κατὰ Ἀνανίου καὶ Σαπφείρας ἀγανάκτησις τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, ἀλλὰ χρήσιμος τῇ ἀρχῇ τοῦ κηρύγματος. 300.
 ΡΠΒ'. Διὰ τί λέγεται ὁ Κύριος μαργαρίτης, καὶ διὰ τί ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοῦ μαργαρίτας ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀπεικάζεται. 304.
 ΡΠΓ'. Τίνες οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς. 304.
 ΡΠΔ'. Περὶ ἀνοχῆς καὶ μακροθυμίας Θεοῦ. 304.
 ΡΠΕ'. Περὶ ἀρπαγῆς καὶ πλεονεξίας ἐπισκόπου. 304.
 ΡΠΖ'. ΡΠΖ'. Ὅτι δεῖ τοὺς καρποφοροῦντας ἀπλῶς τὰ δῶρα προσάγειν Θεῷ, καὶ μὴ κρίνειν τὸν τούτων μεσίτην, τοῦτέστι τὸν ἱερέα. 304.
 ΡΠΗ'. Περὶ ἀμελούντων τῆς φοβερᾶς ἡμέρας. 304.
 ΡΠΘ'. Βέλτιον τὸ μιμεῖσθαι τοὺς μάρτυρας ἢ ἀνελθόντας αὐτοὺς τιμᾶν. 304.
 ΡΗ'. Συστατικὴ ὑπὲρ ὑπηρέτου. 304.
 ΡΗΑ'. Ὅτι καλὸν τὸ φεύγειν τὰς πολιτείας, καὶ πρὸς ἄρχοντας. 305.
 ΡΗΒ'. Διὰ τί ὁ Ἰακώβ ἐν τῷ τίκτεσθαι τῆς πτέρυγος ἐπέληπτο τοῦ Ἡσαΐ. 304.
 ΡΗΓ'. Τί ἠνίκατο, τὰ τῶν ἐρίφων δέρματα ὁ Ἰακώβ περιθέμενος. 305.
 ΡΗΔ'. ΡΗΕ'. Περὶ τῆς παραβολῆς τῶν ζιζανίων. 305.
 ΡΗΖ'. Ἐκ τῆς Ἐξόδου, «Αἰτήσασθε ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ» καὶ τὰ λοιπά. 308.
 ΡΗΖ'. Οὐ τύφος καὶ δόξα κενή, ἀλλὰ τρόπος χρηστός, καὶ βίος σεμνός κτλ. συνιστᾷ τὸν ἄνθρωπον. 309.
 ΡΗΗ'. Ὅτι τὴν ἴσην δίκην οἱ Αἰγύπτιοι ἀπέλαβον ἐπὶ τῆς Ἐρυθρᾶς, ἀντὶ ἀρρενοφονίας τοῦ Ἰσραήλ. 309.
 ΡΗΘ'. Εἰς τὸ εἰρημένον, «Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως». 309.
 Σ'. Περὶ δακρύων καὶ μετανοίας. Εἰς τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ Ἀμώς· «Τὰ ἱμάτια αὐτοῦ δεσμεύοντες, ἐποιοῦν παραπετάσματα». 309.
 ΣΑ'. Πῶς ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ. 312.
 ΣΒ'. Περὶ καλῆς διοικήσεως καὶ ἀκαίρου ἐπαίνου. 312.
 ΣΓ'. Κατὰ μέθης, καὶ μεθύοντων. 312.
 ΣΔ'. ΣΕ'. Πῶς ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ. 312.
 ΣΖ'. Περὶ τοῦ σατῆρος ὃν ἔλαβεν ὁ Πέτρος. 313.
 ΣΖ'. Πῶς νοητέον, «Ἐὰν μὴ στραφῇτε, καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία». 313.
 ΣΗ'. Περὶ πραότητος. 213.
 ΣΘ'. Τί ἐστὶ, «Τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ». 316.
 ΣΙ'. ΣΙΑ'. Τί ἐστὶ, «Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φεγγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη». 316.
 ΣΙΒ'. Πρὸς ἀσκητάς. 316.
 ΣΙΓ'. Περὶ ἐγγάμου χηρέσαντος. 317.
 ΣΙΔ'. Ὅτι πάσης ἐπέκεινα τόλμης, τὸ δογματίζειν ἀναξίως τῆς πίστεως τοὺς βιοῦντας. 317.
 ΣΙΕ'. Πρὸς ἱερεῖς φιλαργυρίαν νοσοῦντας. 317.
 ΣΙΖ'. ΣΙΖ'. Εὐχαριστήριος. 317.
 ΣΙΗ'. Περὶ τῆς ἐράσεως Δανιὴλ τῶν δ'. θηρίων. 320.
 ΣΙΘ'. Διὰ τί, «Ὅπτα πυρὶ τὰ κρέα τοῦ ἀμνοῦ ἐσθίσιν προσέταξεν». 320.
 ΣΚ'. Τρίβωνος καὶ ὑπῆνης ἐπίδειξις, οὐκ ἐστὶν ἀσκήσεως πληροφορία. 321.
 ΣΚΑ'. Τί ἐστὶν, «Εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βλαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;» 321.
 ΣΚΒ'. Πῶς μέλλει ζῶντας καὶ νεκροὺς κρίναν ὁ Κύριος. 321.
 ΣΚΓ'. Ἐπιπληκτική. 324.
 ΣΚΔ'. ΣΚΕ'. Φιλικαί. 324.
 ΣΚΖ'. Περὶ θείας βοηθείας. 324.
 ΣΚΖ'. Περὶ κενοδοξίας, καὶ ἐγκρατείας γλώσσας. 324.
 ΣΚΗ'. Περὶ τῆς ἀγίας κοινωνίας. 325.
 ΣΚΘ'. ΣΑ'. Ὁ Θεὸς οὐ χαίρει ἐξ ἀδικίας θυσίας, καὶ οὐ προσίεται κίβδηλα δῶρα. 325.
 ΣΛΑ'. Τοῖς κακοῖς καὶ θρασέσι κίνδυνοι καὶ φόβοι διηνεκεῖς ἀκολουθοῦσι τοῖς δὲ, πραέσι καὶ ἡμέροις ἐπαινοὶ, τιμαὶ κτλ. 325.
 ΣΛΒ'. Περὶ ἐπισκόπων ἀμελούντων τῆς διακονίας. 325.

ΣΑΓ'. Περὶ ἀλαζονίας.	328.	μίας.	341.
ΣΑΔ'. Ὅτι ὁ μὲν γάμος τίμιος· κακὰ δὲ πορνεία καὶ μοιχεία.	328.	ΣΟ'. Κατὰ Ἑλλήνων.	341.
ΣΑΒ'. Περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἐπερωτήσεως, «Τίνα μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;»	328.	ΣΟΑ'. ΣΟΒ'. Περὶ αὐτεξουσίου.	344.
ΣΑΣ'. Περὶ τῆς ἀποκρίσεως Πέτρου, «Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος».	328.	ΣΟΓ'. «Μεγαλυνῶ τὸν Κύριον»· καὶ τὰ ἐξῆς.	344.
ΣΑΖ'. Περὶ βασκανίας καὶ ἀνταποδόσεως.	329.	ΣΟΔ'. Περὶ ἐπαιρομένων κάλλει καὶ πλούτῳ.	344.
ΣΑΗ'. Εἰς τὸ εἰρημένον παρὰ τοῦ Σωτῆρος περὶ τῆς Ἐκκλησίας ὅτι, «Πύλαι ἁδου».	329.	ΣΟΕ'. Περὶ ἀγνωμόνων πρὸς τὴν πατρίδα.	344.
ΣΑΘ'. Περὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου.	329.	ΣΟΣ'. Πρὸς τοὺς μεγάλα τὰ παρόντα νομίζον- τας.	345.
ΣΜ'. Ὅτι οὐκ ἔστιν αἷτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός.	329.	ΣΟΖ'. Περὶ μετρίας πόσεως.	345.
ΣΜΑ'. Περὶ Ἀρειανῶν καὶ Εὐνομιανῶν.	329.	ΣΟΗ'. Ἀσκησίς ἐστι μίμησις τῶν τοῦ Κυρίου ἐν- τολῶν.	345.
ΣΜΒ'. ΣΜΓ'. Περὶ Μοντανῶ.	329.	ΣΟΘ'. Περὶ μέθης.	345.
ΣΜΔ'. Οὐδὲν ὀνίνησι νηστεία τοῖς ὑγιέσι μὴ προ- σέχοντας ὄροις.	332.	ΣΠ'. Περὶ μνησικακίας καὶ θυμοῦ.	345.
ΣΜΕ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ· καὶ ὅτι ἡ χρῆσις τῶν χει- ρῶν, τὴν εὐρεσιν ποιεῖ τῶν κρειττόνων.	332.	ΣΠΑ'. Κατὰ πονηρῶν Καππαδοκῶν.	348.
ΣΜΣ'. Περὶ Ἀρειανῶν καὶ Εὐνομιανῶν.	332.	ΣΠΒ'. Τί ἐστίν. «Ὅπου τὸ πτώμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἀετοὶ συναχθήσονται».	348.
ΣΜΖ'. Κατὰ Σεβελιανῶν.	332.	ΣΠΓ'. Εἰς τὸ, «Ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἀλή- θουσαι».	349.
ΣΜΗ'. Εἰς τὸ, «Ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιθεβηκότι ἐπὶ δεσμῶν».	333.	ΣΠΔ'. Περὶ ἀναστάσεως.	349.
ΣΜΘ'. Τί ἐστι ποτήριον πτώσεως, καὶ κόνδυ θυ- μοῦ.	333.	ΣΠΕ'. Περὶ τῶν δύο ἀληθουσῶν.	349.
ΣΝ'. Περὶ ἐπισκόπου κακὴν χρῆσιν ποιούντος τῆς ἱερωσύνης.	333.	ΣΠΣ'. Περὶ τῶν δέκα παρθένων.	349.
ΣΝΑ'. Περὶ τῆς γλαίνης.	333.	ΣΠΖ'. Περὶ τοῦ πιστευθέντος τὰ ε'. τάλαντα.	352.
ΣΝΒ'. Διὸ ἐσχίσθη τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτα- σμα.	336.	ΣΠΗ'. Εἰς τὸ, «Καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δε- ξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων».	352.
ΣΝΓ'. ΣΝΔ'. Διὰ τί ἐν τῷ πάθει τοῦ Δεσπότη τὰ ἄψυχα ἐμαστιζέτο.	336.	ΣΠΘ'. Περὶ τῆς τοῦ ποτηρίου παραιτήσεως.	352.
ΣΝΕ'. ΣΝΣ'. Περὶ τῶν δύο ληστῶν.	336.	ΣΛ'. Πρὸς ἄρχοντας.	352.
ΣΝΖ'. Περὶ τῆς τοῦ Ζαχαρίου κωφεύσεως.	337.	ΣΛΑ'. Τί σημαίνει τὸ, «Ἀποκόψαι Πέτρον τοῦ δούλου τοῦ ἀρχιερέως τὸ ὠτίον».	353.
ΣΝΗ'. Πῶς δεῖ διοικεῖν τοὺς τῶν μοναχῶν νεο- παγεῖς.	337.	ΣΛΒ'. Περὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ Βαραβᾶ.	352.
ΣΝΘ'. Ὅτι παρὰ τῶν πεπειραμένων δεῖ ζητεῖν τὴν λύσιν θεωρημάτων.	337.	ΣΛΓ'. ΣΛΔ'. ΣΛΕ'. ΣΛΣ'. Πικρία κακίας· φόβος Θεοῦ· ὄροι φύσεως.	353—356.
ΣΞ'. Περὶ ὑποταγῆς.	337.	ΣΛΖ'. Πρὸς φονέα.	356.
ΣΞΑ'. Περὶ κακίας.	340.	ΣΛΗ'. Περὶ ἀθροίσεως ἀέργων μοναχῶν.	356.
ΣΞΒ'. Ὅτι οὐ χρὴ ἀγυμνάστους μοναστήρια συγ- κροτεῖν.	340.	ΣΛΘ'. Περὶ τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπευθύνοις.	356.
ΣΞΓ'. ΣΞΔ'. ΣΞΕ'. Παραινετικά.	340.	Τ'. Συστατική.	357.
ΣΞΣ'. Περὶ ὑποταγῆς.	341.	ΤΑ'. Εἰς τὸ, «Ἦ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου».	357.
ΣΞΖ'. Ποίαν ἔχει ἡ ψυχὴ ἐκεῖ τὴν κατάστα- σιν.	341.	ΤΒ'. Ὅρος φιλοσοφίας ἔστω σοὶ ἡ τῶν συναθλη- τῶν γυμνασία κτλ.	357.
ΣΞΗ'. Περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ κηρύγμα- τος.	341.	ΤΓ'. Περὶ αὐτεξουσίου.	357.
ΣΞΘ'. Πρὸς ἱερεῖς, περὶ τῆς τῶν πενήτων οἰκονο- (ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)		ΤΔ'. Ὅτι βυπῶσα διάνοια οὐκ ὠφελεῖται.	360.
		ΤΕ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου».	360.
		ΤΣ'. Περὶ δούλου.	360.
		ΤΖ'. Πρὸς ἱερεῖς· εὐδοκίμους.	360.
		ΤΗ'. Περὶ τοῦ νῆφειν.	361.
		ΤΘ'. Περὶ τοῦ, γλώσσης κράτει.	361.
		ΤΙ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐκτελεῖν βιαίας ἀποφάσεις.	361.

ΤΙΑ΄. Θεοδοσίω βασιλεῖ. Περὶ τοῦ ποιήσασθαι ἀσφάλειαν τῆς συνόδου. 361.	ΤΜΨ΄. Περὶ τῆς τοῦ Παύλου πηρώσεως· καὶ διὰ τί αὐτῷ ἐξ οὐρανοῦ ὁ Θεὸς διαλέγεται. 380.
ΤΙΒ΄. Εἰς τὸ, «Συκὴν εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ». 364.	ΤΜΖ΄. Περὶ ἀναληθσίας. 381.
ΤΙΓ΄. Παραινετικὴ μετὰ ἐπιπλήξεως. 364.	ΤΜΗ΄. Ὅτι τὸν ἐπίσκοπον ἑαυτῶν περιέβαλον κακοῖς. 351.
ΤΙΔ΄. Πρὸς μοναχοὺς τόπον ἐκ τόπου ἀμείβον- τας. 364.	ΤΜΘ΄. Περὶ τοῦ πρεσβυτέρου. 381.
ΤΙΕ΄. Πρὸς τοὺς ἀδουλῆτως ἐπισκοπὴν λαβόν- τας. 364.	ΤΝ΄. Ἄ μὴ βουλόμεθα παθεῖν, ταῦτα καὶ μὴ ποιεῖν διδασχόμεθα. 381.
ΤΙϚ΄. Περὶ καλῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων. 365.	ΤΝΑ΄. ΤΝΒ΄. Περὶ Καππαδοκῶν ἐνδόξων καὶ ἀδόξων. 381.
ΤΙΖ΄. Περὶ τιμῶντος τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἰδίων κερπῶν. 365.	ΤΝΓ΄. Εἰς τὸ γεγραμμένον. «Οὐ δύναται ὁ Υἱὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν οὐδέν». 384.
ΤΙΗ΄. Συστατικὴ περὶ μοναχοῦ. 365.	ΤΝΔ΄. Περὶ τοῦ μάγου, ὃν ὁ Παῦλος τῇ οἰκείᾳ ἀ- ποφάσει ἐτύρλωσε. 384.
ΤΙΘ΄. Περὶ γέλωτος. 368.	ΤΝΕ΄. Τί αἰνίττεται τὸ, «Ἄγνισον αὐτοὺς σήμε- ρον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμά- τια αὐτῶν, καὶ ἑστῶσαν ἑτοιμοὶ εἰς τὴν ἡμέραν». 385.
ΤΚ΄. Εἰς τὸ, «Μήτις πόρνος ἢ βέβηλος ὡς Ἡ- σαΐ». 368.	ΤΝϚ΄. — ΤΝΘ΄. Περὶ τῆς ἀρνήσεως Πέτρου. 385.
ΤΚΑ΄. Εἰς τὸ, «Εἰς τὰς πρῶτας ἀπέκτεινον πάν- τας τοὺς ἁμαρτωλοὺς». 368.	ΥΞ΄. Εἰς τὸ γεγραμμένον, «Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς». 388.
ΤΚΒ΄. Ὅτι οὐ δεῖ μετὰ ἁμαθῶς λογομαχεῖν. 368.	ΤΞΑ΄. Περὶ γαστριμαργίας. 388.
ΤΚΙ΄. Περὶ σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου. Ἐπαινος ἀγίου Ἀθανασίου. 369.	ΤΞΒ΄. Περὶ τῆς εἰς τοὺς παῖδας εὐλογίας τοῦ πα- τριάρχου Ἰακώβ. 388.
ΤΚΔ΄. Περὶ ἀστασίας καὶ κενοδοξίας. 369.	ΤΞΓ΄. Εἰς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Ἑλισάβετ· «Καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα κτλ.». 388.
ΤΚΕ΄. Περὶ ἐγκρατείας γλώσσης. 369.	ΤΞΔ΄. Πῶς νοητέον, «Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗχρ σάλ- πιγγος» περὶ τῆς μουσικῆς, ἧς ἡ Γραφὴ μέμνηται. 388.
ΤΚϚ΄. Προτροπὴ εἰς στρατιώτην ἀτακτοῦντα. 372.	ΤΞΕ΄. Διὰ τί τελευτῶν ὁ Ἰακώβ καὶ τοὺς υἱοὺς εὐλογῶν τὰ μέλλοντα αὐτῶν λέγει. 389.
ΤΚΖ΄. Περὶ στρατιώτου κλέπτου. 372.	ΤΞϚ΄. Περὶ ἀθετήσεως εὐσεβείας ὅτι κακόν. 389.
ΤΚΗ΄. Περὶ βλασφημῶν καὶ ὀργίλων. 372.	ΤΞΖ΄. Μονασταῖς εἰς πόλιν φοιτῶσαι συχνά. 389.
ΤΚΘ΄. Περὶ ἀκρασίας γλώττης καὶ λοιδορίας. 372.	ΤΞΗ΄. Περὶ οἰήσεως. 392.
ΤΑ΄. Εἰς τὸ, «Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὅστούν μου». 372.	ΤΞΘ΄. Ὅτι τῶν ἐνδιχθέντων καὶ κεκαλονισμένων βιβλίων δεῖ προτιμᾶν εἰς ἀνάγνωσιν. 392.
ΤΑΑ΄. Τί ἐστὶ τὸ, «Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου». 373.	ΤΟ΄. Περὶ ἐριδος. 392.
ΤΑΒ΄. Περὶ Εὐσεβίου ἐπισκόπου καὶ σκαιότη- τος. 373.	ΤΟΑ΄. Περὶ Μαρκίανος καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγ- γελίου. 393.
ΤΑΓ΄. Παράνεσις περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως. 373.	ΤΟΒ΄. Περὶ ὑποταγῆς καὶ ἀποταγῆς. 393.
ΤΑΔ΄. Εἰς τὸ, «Κλῦσον ἐπὶ νεκρῷ ὅτι ἐκλέλοι- πε φῶς». 376.	ΤΟΓ΄. Περὶ τοῦ πάντα πειρασμὸν φέρειν γεν- ναίως. 393.
ΤΑΕ΄. Ὅτι ἐκ τῆς προθέσεως σταθμίζειν δεῖ τὴν προθυμίαν. 376.	ΤΟΔ΄. Περὶ κενοδοξίας. 393.
ΤΑΣ΄. Περὶ γαστριμαργίας. 376.	ΤΟΕ΄. ΤΟϚ΄. Περὶ πενίας. 396.
ΤΑΖ΄. Τί ἐστὶ «Ἀχρὶς Ἀππίου φόρου καὶ τριῶν Ταξερῶν». 376.	ΤΟΖ΄. ΤΟΗ΄. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ τοῦ ἀστέρος. 396.
ΤΑΗ΄. ΤΑΘ΄. Κατὰ Ναυατιανῶν. 377.	ΤΟΘ΄. Περὶ θείας δίκης καὶ μελλούσης κρί- σεως. 396.
ΤΜ΄. Περὶ πλουτούντων καὶ μὴ ἐλεούντων. 377.	
ΤΜΑ΄. Εἰς τὸ, «Ἐστῶσαν ἡμῶν αἱ ὀσφύες περιε- ζωσμέναι». 377.	
ΤΜΒ΄. Περὶ ταπεινοφροσύνης. 377.	
ΤΜΓ΄. ΤΜΔ΄. Περὶ τῆς θείας ἀγαθότητος. 380.	
ΤΜΕ΄. Περὶ γαστριμαργίας. 380.	

ΥΜ'. Πῶς τοὺς τῶν θείων ροιτητὰς ἐπεσθαι δεῖ τοῖς αὐτῶν διδασκάλοις.	425.	τὸ ζῆν χρησιμεύουσα.	440.
ΥΜΑ'. Πρὸς μαθητευομένους.	425.	ΥΟΑ'. Περὶ οἰκετῶν.	440.
ΥΜΒ'. Τί ἐστὶ, «Παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν». 425.		ΥΟΒ'. Ὅτι μείζονα τίσουσι δίκην τῶν πάλαι ἀμαρτησάντων οἱ μετὰ τὴν χάριν τὸν Θεὸν παροργίζοντες.	440.
ΥΜΓ'. ΥΜΔ'. «Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐφρόνουν».	425.	ΥΟΓ'. Εἰς τὸ, «Ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ δόξαν ὡς Μονογενοῦς».	441.
ΥΜΕ'. Πῶς καὶ τίνας ποτίζει τὸ γάλα ὁ Παῦλος ὡς νηπίους.	428.	ΥΟΔ'. Περὶ τύφου.	441.
ΥΜΤ'. Περὶ λοιδορίας.	428.	ΥΟΕ'. Περὶ ἐλεημοσύνης.	441.
ΥΜΖ'. — ΥΝ'. Ὅτι οὐχ ὁ ἀπόστολος Φίλιππος, ἀλλ' εἰς τῶν Ζ'. τῶν μετὰ Στεφάνου ἐκλεγέντων ἐστὶν ὁ καὶ τὸν εὐνοῦχον βαπτίσας, καὶ τὸν Σίμωνα κατηχήσας· καὶ ὅτι χρὴ τοὺς ἱερατικούς ἄνδρας λύειν τὰς ἐρωτηθείσας ἐρωτήσεις καὶ ἀμφιβολίας.	428.	ΥΟΤ'. Εἰς τὸ, «Οἱ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσται οὐ δύνανται».	441.
ΥΝΑ'. Περὶ ἀνδρείας.	429.	ΥΟΠ'. Περὶ τοῦ ὅτι ἐκ σπέρματος Δαυὶδ τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν ἔσχεν ὁ Κύριος.	444.
ΥΝΒ'. Εἰς τὸ τοῦ Ἐζεκίου εἰρημένον· «Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις».	432.	ΥΟΘ'. Περὶ θυμοῦ ταραττοντος τὸν νοῦν ὡς ἡ μέθη.	444.
ΥΝΓ'. Ὅτε ἐπάλαισεν ὁ Ἰακώβ τί εἶπε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ παλαιών.	432.	ΥΠ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀνθυβρίζειν ὑβριζόμενον.	444.
ΥΝΔ'. Περὶ παροινίας καὶ πατραλοίου.	432.	ΥΠΑ'. Περὶ ἀναγινώσκοντος βιβλία ἀνευ καρποφορίας.	444.
ΥΝΕ'. Περὶ ἀκτημοσύνης.	432.	ΥΠΒ'. Περὶ τοῦ μεταβάλλεσθαι ἀπὸ φαύλης καὶ κακῆς γνώμης.	444.
ΥΝΤ'. Εἰς τὸ, «Μὴ κώμοις καὶ μέθαις».	433.	ΥΠΓ'. — ΥΠΖ'. Περὶ Καππαδοκῶν.	445.
ΥΝΖ'. Πῶς νοητέον, «Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗχρῳ σάλπιγγος», περὶ τῆς μουσικῆς, ἧς ἡ Γραφὴ μέμνηται.	433.	ΥΠΗ'. — ΥΠΘ'. Πρὸς μαθητευομένους.	448.
ΥΝΗ'. Ὅτι οὐκ ἐναντία τῆς παλαιᾶς νομοθεσίας ἡ εὐαγγελικὴ διδασκαλία.	433.	ΥΗ'. Περὶ Καππαδοκῶν.	449.
ΥΝΘ'. Εἰς τὸ εἰρημένον «Μακάριος, ὃς ἐν γλώσσει οὐκ ὠλίσθησεν οὐδὲ κατενύγη ἐν λύπῃ ἀμαρτίας».	433.	ΥΗΑ'. Περὶ τοῦ ἐπιτεθέντος τῷ σταυρῷ τοῦ Δεσπότου τίτλου.	449.
ΥΞ'. Περὶ κρίσεως.	436.	ΥΗΒ'. Περὶ τοῦ μὴ μόνον ἐξ ἄλλοτρίων δωρεῶν ἐλεεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν οἰκείων.	449.
ΥΞΑ'. Περὶ φιλοκοσμίας, καὶ παραβάσεως συνθηκῶν.	436.	ΥΗΓ'. Περὶ οἰήσεως καὶ ἀλαζονίας ἐξ ἀξιώματος.	449.
ΥΞΒ'. Περὶ τῆς πρὸς Θεὸν ἐλπίδος.	436.	ΥΗΔ'. Ἐκ τῶν Πράξεων. Περὶ πυρίνων γλωσσῶν.	452.
ΥΞΓ'. Περὶ τοῦ ζηλοῦν τὴν πατρῴαν σωφροσύνην.	437.	ΥΗΕ'. Περὶ οἴνου καὶ μέθης.	452.
ΥΞΔ'. Μοιχείας καὶ πορνείας διαφορά.	437.	ΥΗΤ'. Περὶ ζήλου μὴ κατὰ Θεὸν καὶ κατ' ἐπίγνωσιν.	452.
ΥΞΕ'. Περὶ γαστριμαργίας.	437.	ΥΗΖ'. Εἰς τὸ, «Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες».	453.
ΥΞΤ'. Ὅτι πλοῦτος ἀντλούμενος ἐλάττωσιν οὐχ ὑφίσταται.	437.	ΥΗΗ'. Πρὸς μοναχὸν καλλωπιζόμενον.	453.
ΥΞΖ'. Περὶ τοῦ, δι' ὧν τις ἁμαρτάνει διὰ τούτων καὶ κολάζεται.	437.	ΥΗΘ'. καὶ Φ'. Κατὰ Μακεδονιανῶν, ἥτοι Πνευματομάχων.	453.
ΥΞΗ'. Περὶ πολιτείας μοναχῶν.	440.		
ΥΞΘ'. Ποῖα λέγει ἀγαθὰ τῆς γῆς ὁ προφήτης;	440.		
ΥΟ'. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐφύδριστον ἡ ἐργασία τῶν χειρῶν, βιωφελὴς τε ὑπάρχουσα καὶ πρὸς			

BIBLION Β'.

Ἐπιστολαὶ Γ'. 300. 456—728.

Α'. Τί ἐστὶ τὸ, «Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ». 456.

- Β'. Ὅτι κατὰ φύσιν ἢ πρὸς ἀρετὴν ῥοπή. 456.
Γ'. Πῶς ἡ σοφία ἐκέρασε τὸν ἑαυτῆς κρατῆ-
ρα. 457.
Δ'. καὶ Ε'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐχομεν τὸν θη-
σαυρὸν τοῦτον ἐν ὀσφράκιναις σκεύεσι». 460.
Ζ'. Περὶ ὑπομονῆς. 464.
Ζ'. Περὶ σωφροσύνης. 464.
Η'. Περὶ παρθένων. 464.
Θ'. Περὶ ἀρετῆς. 464.
Ι'. Πρὸς ἀσκητὰς. 465.
ΙΑ'. Περὶ τοῦ ἀρχεῖν ἄλλων βουλομένου ἑαυτοῦ
δὲ μὴ δυναμένου. 465.
ΙΒ'. Ὅτι ἡ κακία τὸ τερπνὸν καὶ ἐλθέθριον ἔχει
ἡ δὲ ἀρετὴ τὸ ἐπίπονον. 465.
ΙΓ'. καὶ ΙΔ'. Περὶ ἀρετῆς καὶ τῶν ἀμοιρούντων
αὐτῆς. 465.
ΙΕ'. Εὐδόκιμον καὶ παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις
τὸ δύνασθαι καὶ βούλεσθαι πράττειν τὸ
ἀγαθόν. 468.
ΙΣ'. Προτρεπτικὴ εἰς μεταβολὴν βίου. 468.
ΙΖ'. Ὅτι ἡ εἰς Θεὸν ἐλπίς πύργος ἐστὶν ἀρρα-
γῆς. 469.
ΙΗ'. Συστατικὴ. 469.
ΙΘ'. Ὅτι μέγιστον ἀγαθὸν ἡ ὀλιγάρκεια. 469.
Κ'. Περὶ πολυπραγμοσύνης καὶ συκοφαντίας. 469.
ΚΑ'. Περὶ ἐπισκόπων καπηλευόντων τὴν ἱερωσύ-
νην καὶ σιμωνιακῶν. 472.
ΚΑ'. Περὶ χριστιανοῦ μὴ συμφώνως τῷ ὀνόματι
ζῶντος καὶ τῇ ἀρετῇ πολεμοῦντος. 472.
ΚΓ'. Περὶ εἰλικρινοῦς καὶ ἀκριβοῦς ἐλευθε-
ρίας. 472.
ΚΔ'. Εἰς τὸ εἰρημένον· «Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν
ἔχετε». 473.
ΚΕ'. Παρακλητικὴ. 473.
ΚΣ'. Ὅτι χρὴ τοὺς μαθητευομένους φιλεῖν τοὺς
ὄντας διδασκάλους ὡς πατέρας. 473.
ΚΤ'. Τὸν ἐρῶντα σωτηρίας τί χρὴ ποιεῖν. 473.
ΚΗ'. καὶ ΚΘ'. Κατὰ κληρικῶν κακῶς βιούν-
των. 473.
ΛΑ'. Περὶ θηρωμένου καὶ θείαν καὶ ἀνθρωπίνην
ἀμοιβήν. 477.
ΛΑ'. Φιλικὴ μετὰ πόθου. 477.
ΛΒ'. Περὶ ἐπισκόπου, ὅτι χρὴ ἀκοίμητον εἶναι
καὶ διορατικώτατον. 477.
ΛΓ'. Ἐπαινετικὴ. 477.
ΛΔ'. Περὶ λήθης. 477.
ΛΕ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐπεμβαίνειν ἀλλοτρίαις συμφο-
ραῖς. 480.
ΛΣ'. Περὶ τοῦ, τί ἐστὶ τὸ, «Συγκόψουσι τὰς μα-
χαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα». 480.
ΛΖ'. Περὶ σκανδαλιζομένων ταῖς παρεκτροπαῖς
τῶν ἱερέων. 480.
ΛΗ'. Περὶ ἱερέων παροινούντων, καὶ ἐξυβρίζον-
των τὴν ἱερωσύνην. 481.
ΛΘ'. Περὶ τοῦ ποῖος ἀνὴρ ἄριστος ἱερεὺς. 481.
Μ'. Περὶ αὐταρχείας. 481.
ΜΑ'. Περὶ κρίσεως. 484.
ΜΒ'. Περὶ Λιβανίου ἐπαινοῦντος τὸν Χρυσόστο-
μον. 484.
ΜΓ'. Φίλωνος χρῆσις περὶ ἀναστάσεως. 485.
ΜΔ'. Περὶ ἐλεημοσύνης καὶ τοῦ μὴ θησαυρίζειν
ἐπὶ τῆς γῆς. 485.
ΜΕ'. Πρὸς νηστεύοντας ἀσκητὰς ἄγαν. 488.
ΜΣ'. Κατὰ Ἑλλήνων. 488.
ΜΖ'. Ποία παρεχώρησεν τῷ Ἰακώβ ὁ Ἡσαὺ πρω-
τοτόκια. 489.
ΜΗ'. ΜΘ'. Διὰ τί ὁ Ῥουβείμ πρωτότοκος ὢν,
οὔτε ἱερωσύνης ἠξιώθη, οὔτε μὴν βασι-
λείας. 489.
Ν'. — ΝΒ'. Περὶ ἱερέων καταχρωμένων τοῦ ἱεροῦ
ἐπαγγέλματος εἰς τυραννίδα, εἰς χρηματι-
σμόν, εἰς τρυφήν, καὶ λήθην γνησίων φί-
λων. 492.
ΝΓ'. Περὶ καλλωπισμοῦ γυναικῶν. 496.
ΝΔ'. Ὅτι μακάριον τὸ διὰ Χριστὸν λοιδορεῖ-
σθαι. 497.
ΝΕ'. Περὶ φιλανθρωπίας. 497.
ΝΣ'. Διὰ τί εἶπεν ὁ Παῦλος, «Ἄρτι γινώσκω ἐκ
μέρους». 500.
ΝΖ'. Περὶ αὐταρχείας βρωμάτων. 500.
ΝΗ'. Περὶ τοῦ ἐργάζεσθαι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν
ἄλλων. 500.
ΝΘ'. Προτρεπτικὴ εἰς μεταβολὴν βίου. 504.
Ξ'. Περὶ χειροτονίας ἀναξίων ἱερέων. 504.
ΞΑ'. Ὅτι τὸ μὲν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀπολώλαμεν, τῷ
δὲ ἐπὶ τῷ Χριστῷ ἐσώθημεν. 504.
ΞΒ'. Περὶ τοῦ πιστεύειν ταῖς θείαις Γραφαῖς καὶ
ἀσκεῖν σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν. 504.
ΞΓ'. Περὶ τῆς θείας χάριτος καὶ τῆς ἐκ τῶν
θείων Γραφῶν ὠφελείας. 505.
ΞΔ'. Περὶ τῶν ὁμολογούντων Θεὸν εἰδέναι τοῖς
ἔργοις δὲ ἀρνούμενων. 508.
ΞΕ'. Περὶ ἱερέων ἀκαθάρτων ἄλλους καθαρίζόν-
των. 508.
ΞΣ'. Περὶ τοῦ, «Σὺ ἐξήρανας ποταμούς Ἡθαμ»,
ἐξήγησις. 509.

- ΞΖ'. Περὶ τοῦ ἀμύνεσθαι, ὅτι οὐκ ἄδικον, φιλό-
σοφον δὲ τὸ ἀδικεῖσθαι μᾶλλον. 509.
- ΞΠ'. Προτροπὴ εἰς ἀρετὴν. 512.
- ΞΘ'. Περὶ ἀρχόντων καὶ ἡγουμένων ἀκολάστων
τιμωρούντων αὐστηρῶς τοὺς ὑπ' αὐτούς. 512.
- Ο'. Ὅτι τὰ χαρίσματα μὴ ἀπλῶς δίδοσθαι,
ἀλλὰ πρὸς προπαρασκευὴν τῆς διανοίας
τῶν δεχομένων. 513.
- ΟΑ'. Περὶ ἐπισκόπων σιμωνιακῶν καὶ προφρασι-
ζομένων. 513.
- ΟΒ'. Περὶ ἀμαρτανόντων καὶ μὴ μετανοούντων
ἐπὶ προφάσει. 513.
- ΟΓ'. Περὶ ἀναγνώσεως τῶν θείων Γραφῶν. 516.
- ΟΔ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐπαίρεσθαι ταῖς ἐπιτυχίαις. 516.
- ΟΕ'. Περὶ τοῦ ἐν κακοῖς γηράσαντος καὶ μὴ παύ-
οντος. 517.
- ΟΖ'. Εἰς τὸ, «Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα
μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν». 517.
- ΟΖ'. Περὶ θανάτου, ὅτι ἀδύνατον ἀποφυγεῖν αὐ-
τὸν καὶ προμηνούμενον. 520.
- ΟΗ'. Περὶ τῆς πρὸς τοὺς οἰκείους μεγαλοψυ-
χίας. 520.
- ΟΘ'. Περὶ τῶν ἀμελούντων διορθεῖν τοὺς πταίον-
τας. 520.
- ΙΑ'. Περὶ κρίσεως. 521.
- ΙΑ'. Περὶ ἀκολασίας καὶ σωφροσύνης, καὶ ὅτι ἐκ
μίζεως ἐν καθαρισμῷ ἢ ἐν ἐγκυμοσύνῃ ποικί-
λοις πάθεσιν εὐάλωτα τίκεται τέκνα. 521.
- ΙΒ'. Περὶ θηλυδριῶν ἀνδρῶν. 521.
- ΙΓ'. Ὅτι λόγος πρᾶξ καὶ πάνσοφος σθένυνσι
θυμὸν ζέοντα. 525.
- ΙΔ'. Περὶ ἐχθρῶν καὶ ἀντεκδικήσεως. 525.
- ΙΕ'. Ὅτι οὐ δύνανται δαίμονες ἀντιστῆναι ἀν-
θρώπῳ ἀγίῳ. 528.
- ΙΖ'. Περὶ τῶν μὴ διδόντων ἴσιν τὴν δίκην τοῖς
τὰ αὐτὰ πεπλημμεληκόσι, καὶ περὶ τῶν
αἰτίων τῆς τούτου διαφορᾶς. 529.
- ΙΖ'. Περὶ τοῦ πράττειν ἔργα εὐσεβῆ καὶ δι-
καία. 529.
- ΙΗ'. Περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ πότερον ἐκκλησίαις
προσφέρειν ἢ πτωχοῖς διδόναι μᾶλλον. 532.
- ΙΘ'. Περὶ ἀρετῆς, ὅτι οὐδὲν ἴσον αὐτῇ. 532.
- ΙΑ'. Περὶ αἱρέσεων πρὸ Χριστοῦ καὶ μετὰ Χρι-
στον, καὶ περὶ εὐσεβῶν καὶ αἱρετικῶν. 533.
- ΙΑ'. καὶ ΙΒ'. Περὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου. 536.
- ΙΑΓ'. Περὶ τῶν πολυπραγμονούντων τὰ ἀπόρρη-
τα τῆς πίστεως καὶ ἀμελούντων ὁρθῆς πί-
στεως καὶ ἀρίστης πολιτείας. 537.
- ΙΑΔ'. Περὶ τοῦ, «Ὁλέθριον τὸ μὴ μετανοεῖν, ἐλε-
θριώτερον δὲ τὸ ἀπογινώσκειν». 537.
- ΙΑΕ'. Περὶ συγγνώμης καὶ παιδείας. 540.
- ΙΑΣ'. Περὶ Δανιὴλ τοῦ προφήτου καὶ τοῦ βασι-
λέως Βαλτάσαρ. 540.
- ΙΑΖ'. Περὶ τοῦ, «Ὅτι οὐδέποτε ἄπορον ἀπόρων
λύεται». 541.
- ΙΑΠ'. Περὶ τῶν ἐρεγομένων ἀρετῆς, ἐκνοούντων δὲ
ἵεναι τὴν ἐπ' αὐτὴν φέρουσαν ὁδόν. 541.
- ΙΑΘ'. Περὶ τοῦ, «Οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον
χωρῆται τὰ γραφόμενα βιβλία». 541.
- ΙΒ'. Περὶ τῶν ἀγνοούντων τὰ κατ' αὐτούς, καὶ
τὰ ὑπὲρ αὐτούς ζητούντων. 544.
- ΙΑΑ'. Πρὸς ἱερεῖς εὐδοκίμους. 545.
- ΙΒΒ'. Περὶ φόβου Θεοῦ καὶ πόθου φίλων. 545.
- ΙΒΓ'. Ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων οὐ σώζει
τὸν ἀνθρώπον. 545.
- ΙΑΔ'. καὶ ΙΒΕ'. Περὶ ἀλαζονίας. 548.
- ΙΒΣ'. Περὶ τοῦ μετὰ προσευχῆς καὶ παρακλήσεως
χωρεῖν εἰς τὴν κατάληψιν τῶν νοημάτων
τῆς θείας Γραφῆς. 548.
- ΙΒΖ'. Περὶ τοῦ αὐτοκράτορος νοῦ, ὅτι δεῖ δεσπό-
ζειν τῶν αἰσθήσεων. 548.
- ΙΒΗ'. Περὶ τῶν ἐχόντων πλεονεκτήματα καὶ ἐλατ-
τώματα. 549.
- ΙΒΘ'. Περὶ τοῦ οἴνου, πῶς οὐ διατίθῃσιν πάντα
ὁμοίως. 549.
- ΙΒΙ'. Περὶ τῶν τὰ ἴδια πλημμελήματα ἐώντων,
καὶ τὰ ἀλλότρια πολυπραγμονούντων. 552.
- ΙΑΑ'. Περὶ ἀσκήσεως. 552.
- ΙΒΒ'. Περὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὅτι διακυβερεῖ πᾶν τὸ
σῶμα καὶ κοσμεῖ τὴν δψιν. 552.
- ΙΒΓ'. Περὶ ἀκτημοσύνης. 552.
- ΙΑΔ'. Περὶ τῶν βδελυττομένων τοὺς ἐναρέ-
τους. 556.
- ΙΑΕ'. Περὶ τῆς περιτομῆς. 556.
- ΙΑΣ'. Περὶ ἐορτῶν. 557.
- ΙΑΖ'. Περὶ τοῦ, «Πάντα δυνατὰ τῷ Θεῷ», ἄρα
καὶ τὰ κακά; 557.
- ΙΑΠ'. Περὶ ἀγνωμοσύνης. 560.
- ΙΑΘ'. Περὶ φύσεως ζώων. 560.
- ΙΑΑ'. Πρὸς ἄρχοντας. 560.
- ΙΑΒ'. Περὶ ἱερέων. 561.
- ΙΑΓ'. Περὶ τῶν κακῶς τὴν ἱερωσύνην μετερχο-
μένων. 561.
- ΙΑΔ'. Περὶ τῶν πλημμελούντων καὶ συγγνώμης
τυχεῖν προσδοκούντων. 561.
- ΙΑΕ'. Πρὸς ἱερεῖς. 564.

- ΡΚΕ'**. Πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας ἐπὶ τῷ φεύγειν τὴν ἱερωσύνην. 564.
- ΡΚΣ'**. Περὶ τοῦ μὴ σκανδαλίζειν. 564.
- ΡΚΖ'**. Ὅτι οὐ δεῖ τῶν παραινέσεων ἀμελεῖν ἢ ἀπογινώσκειν τινός, καὶ ὅτι εἴ τινες νοθευόμενοι μένουσιν ἀδιόρθωτοι, τοῦτο οὐ τῶν παραινούντων, ἀλλὰ τῆς αὐτῶν προαιρέσεως ἔγκλημα· καὶ μάλιστα ὅταν ἐκείνοι οὐδὲν παραλείπουν. 565.
- ΡΚΗ'**. Περὶ κολακείας. 573.
- ΡΚΘ'**. Περὶ Ἰούδα τοῦ προδότου. 573.
- ΡΛ'**. Περὶ ἐλεημοσύνης. 573.
- ΡΛΑ'**. Παράθεσις ἀρετῆς καὶ κακίας. 573.
- ΡΛΒ'**. Περὶ τοῦ μὴ μιμεῖσθαι τοὺς κακοὺς παραινοῦντας. 576.
- ΡΛΓ'**. Περὶ τοῦ, α' Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος». 576.
- ΡΛΔ'**. Ὅτι ἡ ἀρετὴ οὐ καταισχύνει τὴν ἁμοτιμίαν. 576.
- ΡΛΕ'**. Εἰς τὸ, α' Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε». 577.
- ΡΛΣ'**. Πρὸς ἄρχοντας. 580.
- ΡΛΖ'**. Περὶ εὐημερίας τῶν πονηρῶν καὶ δυσπραγίας τῶν ἐπεικῶν. 580.
- ΡΛΗ'**. Εἰς τὸ, α' Ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις, ὡς Ἰουδαῖος» καὶ τί ἐστι, α' Μὴ ὧν ἄνομος Θεῷ ἀλλ' ἐννομος Χριστῷ». 580.
- ΡΛΘ'**. Εἰς τὸ γεγραμμένον «Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου;» 581.
- ΡΜ'**. καὶ **ΡΜΑ'**. Πρὸς τοὺς ἀναξίως τῆς ἱερωσύνης βιοῦντας. 584.
- ΡΜΒ'**. καὶ **ΡΜΓ'**. Περὶ δογμάτων, περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος. 585.
- ΡΜΔ'**. Εἰς τὸ γεγραμμένον· α' Ὁ μὲν ἑκατὸν ὁ δὲ ἐξήκοντα ὁ δὲ τριάκοντα». 589.
- ΡΜΕ'**. Περὶ τοῦ δοκοῦντος ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ, καὶ ὅτι τὸ κακὸν κακῷ οὐκ ἰάται. 589.
- ΡΜΣ'**. Περὶ φιλαργυρίας, καὶ περὶ πλείστων ἀρχαίων ἀσκησάντων. 589.
- ΡΜΖ'**. Περὶ τῶν ἐνασκούντων ἀρετὴν, καὶ πάθει δουλευόντων. 601.
- ΡΜΗ'**. Περὶ τῶν εὖ βιούντων, ὅτι ὁ λόγος αὐτῶν πιστότερος ὄρκου. 604.
- ΡΜΘ'**. Περὶ τοῦ φεύγειν ἢ ψέγομεν. 604.
- ΡΝ'**. Τί ἐστι τὸ, α' Μεγαλύνουσι τὰ φυλακτήρια αὐτῶν». 604.
- ΡΝΑ'**. Ἐπιτάφιος πρὸς διαφόρῳ ἐν ἀρετῇ ζήσαντα. 604.
- ΡΝΒ'**. Πρὸς προσετώτας. 608.
- ΡΝΓ'**. Περὶ συναγωγῆς πονηρῶν. 608.
- ΡΝΔ'**. Περὶ τοῦ σαφοῦς μετὰ τοῦ σεμινοῦ κεκραμένου. 609.
- ΡΝΕ'**. Περὶ ἀρετῆς καὶ ταπεινοφροσύνης. 609.
- ΡΝΣ'**. Περὶ τῶν οἰκοδομούντων διαφανεῖς οἰκίας τῆς δὲ ψυχῆς ἀμελούντων. 609.
- ΡΝΖ'**. Περὶ τῶν μὴ φοβουμένων τὴν θείαν δίκην, καὶ ἀπιστούντων τοῖς τοῦ Κυρίου λόγοις. 609.
- ΡΝΗ'**. Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου εἰς τὸ εἰρημένον, α' Ἡ γλῶσσα πῦρ ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας». 613.
- ΡΝΘ'**. καὶ **ΡΞ'**. Ὅτι οἱ ἐν ἀρεταῖς ἀσκούμενοι πάντως καὶ τιμηθήσονται. 613.
- ΡΞΑ'**. Περὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ πάλῃ ἡμῶν πρὸς αἷμα καὶ σάρκα. 616.
- ΡΞΒ'**. Περὶ τῶν παρανόμως χειροτονηθέντων ἀναξίων ἱερέων. 616.
- ΡΞΓ'**. Περὶ φιλοσοφίας. 617.
- ΡΞΔ'**. Ὅτι ἐκ τῆς ἡμετέρας ῥαθυμίας ὁ διάβολος ἔχει τὰς ἀφορμὰς τῆς ἰσχύος. 617.
- ΡΞΕ'**. Ὅτι ὁ ἀνθρώπινος βίος εἰκότως κέκληται σκιά καὶ ὄναρ καὶ καπνός. 617.
- ΡΞΣ'**. Διὰ τί ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἐρχόμενος ὁ Χριστὸς ταῖς κοπτομέναις γυναιξὶν ἐπετίμησεν. 620.
- ΡΞΖ'**. Ὅτι μεγίστην ὠφέλειαν ἐμποιοῦσι τὰ περὶ ἀρετῆς διηγήματα, καὶ τὸ συνεχῶς μεμνησθαι τῶν ἐν ταύτῃ λαμψάντων. 620.
- ΡΞΗ'**. Περὶ πενίας. 620.
- ΡΞΘ'**. Περὶ τοῦ μὴ ἀνταποδιδόναι κακὸν ἀντὶ κακοῦ. 620.
- ΡΟ'**. Περὶ τοῦ φυλάττειν τὴν ἀγαθὴν φήμην. 621.
- ΡΟΑ'**. **ΡΟΒ'**. Παραίνεσις πρὸς κακῶς βιοῦντας. 621.
- ΡΟΓ'**. Διὰ τί ἐπὶ Λαζάρῳ ἐδάκρυσεν ὁ Κύριος. 624.
- ΡΟΔ'**. Ὅτι πολλοὶ ὁμιλοῦσι περὶ ἀρετῆς καὶ ἐπαινοῦσιν αὐτήν, ὀλίγοι δὲ οἱ ἐρασταὶ αὐτῆς. 625.
- ΡΟΕ'**. Εἰς τὸ γεγραμμένον, α' Φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί». 625.
- ΡΟΣ'**. Περὶ τοῦ, τίς ἢ πρὸς Θεὸν καθαρά θυσία; 629.
- ΡΟΖ'**. Τί ἐστι τὸ «Εἶρ» παρὰ Δανιήλ. Ἑρμηνεία. 628.

- ΡΟΗ'. Περὶ τοῦ μὴ παῦσαι νοθεύειν καὶ ἐλέγχειν τοὺς κακῶς βιούντας. 629.
- ΡΟΘ'. Περὶ δικαίων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν ὑπὸ Θεοῦ πειραζομένων καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων νομιζομένων, ὅτι διὰ τὸ εἶναι κακοῦς πάσχουσι. 629.
- ΡΠ'. Ὅτι ἡ θρησκεία ἐμπεδοῦται, οὐχὶ δι' ὧν λέγομεν, ἀλλὰ, δι' ὧν πράττομεν. 633.
- ΡΠΑ'. ΡΠΒ'. Περὶ μνήμης καὶ φυλακῆς ἐντολῶν. 633.
- ΡΠΓ'. Ὅτι τὸ μὲν διὰ λόγων φιλοσοφεῖν εὐχερές· τὸ δὲ διὰ πραγμάτων δυσχερές. 633.
- ΡΠΑ'. Ὅτι ἡ ἀρετὴ οὐ μόνον μισθὸν ἔχει, ἀλλὰ καὶ στέφανον καὶ κλέος ἀοίδιμον. 636.
- ΡΠΕ'. Συμβουλὴ ἐπὶ τὸ βέλτιον πρὸς τοὺς κακῶς ζῶντας. 636.
- ΡΠΣ'. Περὶ ἀκαταλήπτου. 637.
- ΡΠΖ'. Ὅτι διὰ τῆς ἀληθοῦς μετανοίας ἴσται τραῦμα, ὅσον μέγα καὶ ἂν ᾖ. 636.
- ΡΠΗ'. Περὶ νόμων θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων, καὶ ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ δεῖ τὴν εὐσέβειαν διδάσκεισθαι. 637.
- ΡΠΘ'. Εἰς τὸ, «Ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν». 640.
- ΡΗ'. Περὶ εὐημερίας τῆς ἐκ Θεοῦ μακροθυμίας, καὶ ὅτι οὐ δεῖ καταχρᾶσθαι αὐτῆς. 640.
- ΡΗΑ'. Περὶ τοῦ μὴ μεγαλορρονεῖν, ὥστε μὴ ἐκπεσεῖν καὶ τῶν μετρίων. 640.
- ΡΗΒ'. Εἰς τὸ εἰρημένον, «Μέγα ἐστὶ τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας». 640.
- ΡΗΓ'. Ὅτι τοὺς ἐναρέτους καὶ ὑπονοηθῆναι εἰς τὸ φαῦλον λίαν ἀφόρητον. 641.
- ΡΗΔ'. Περὶ ἀγνωμοσύνης. 641.
- ΡΗΕ'. Περὶ τῶν πειρωμένων πᾶσαν τὴν παλαιὰν διαθήκην εἰς τὸν Χριστὸν μετατρέειν. 641.
- ΡΗΣ'. Περὶ συνθήκης καὶ διαθήκης καὶ διὰ τί ἡ θεία Γραφὴ Διαθήκη. 641.
- ΡΗΖ'. Περὶ ῥαθυμίας. 641.
- ΡΗΗ'. Εἰς τὸ εἰρημένον, «Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ συνάπewς». 644.
- ΡΗΘ'. Περὶ κακῶν ἐπισκόπων, μηδὲ ἐν τάξει λαϊκῶν ἀξίων. 644.
- Σ'. Περὶ βασιλέως καὶ ἱερέως. 645.
- ΣΑ'. Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἀποστόλων. 645.
- ΣΒ'. Περὶ μικροψυχίας καὶ μεγαλοψυχίας. 645.
- ΣΓ'. Ὅτι ἀθάνατος ἡ ψυχὴ. 645.
- ΣΔ'. Περὶ τῶν ὁμιλούντων πρὸς χάριν. 648.
- ΣΕ'. Ὅτι οὐ μόνον ὁ ἱερωμένος, ἀλλὰ καὶ ὁ εὐδόκιμος ὀφείλει οὐδὲν ἀκόλαστον καὶ μειρακιώδες διαπράττεσθαι, καὶ διαφορὰ ἱερέως καὶ λαϊκοῦ. 648.
- ΣΤ'. Περὶ τῶν καταλειπόντων ἀγαθὴν μνήμην διὰ τὸ λέγειν τὴν ἀλήθειαν. 648.
- ΣΖ'. Περὶ τῶν χορηγούντων καὶ νεμόντων τὰς τιμὰς ἐκάστῳ πρὸς ἀξίαν. 648.
- ΣΗ'. Περὶ τοῦ προστεταγμένου τοῖς ὀλοθρευταῖς ἀγγέλοις. «Καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἄρξεσθε». 648.
- ΣΘ'. Πρὸς ἱερεῖς. 648.
- ΣΙ'. Περὶ τῶν ἐπαινούντων ἀρετὴν. 649.
- ΣΙΑ'. Περὶ παραφυλακῆς πρὸς ἀμυήτους καὶ τῶν λόγων ἀναξίους. 652.
- ΣΙΒ'. Περὶ τῶν τριῶν ἡμερονυκτίων τῆς ταφῆς τοῦ Κυρίου. 652.
- ΣΙΓ'. Πῶς εἴρηται τὸ, «Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν». 656.
- ΣΙΔ'. Περὶ ἐλεημοσύνης. 656.
- ΣΙΕ'. Περὶ τοῦ συνεργούντος καὶ πράξαντος κακόν, καὶ περὶ τοῦ ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως ἀμαρτάνειν. 656.
- ΣΙΣ'. Εἰς τὸ, «Οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξουσία εἰμὴ ἀπὸ Θεοῦ». 657.
- ΣΙΖ'. Περὶ προνοίας. 660.
- ΣΙΗ'. Περὶ μετριοφροσύνης. 660.
- ΣΙΘ'. Πρὸς ἄρχοντας. 660.
- ΣΚ'. Περὶ ἐκείνων οὓς ἡ φήμη μετὰ τῆς ἀληθείας ἐπαινεῖ. 661.
- ΣΚΑ'. Περὶ τῶν μισούντων καὶ λοιδορούντων τοὺς ἐναρέτους. 661.
- ΣΚΒ'. Περὶ τῆς εἰς τοὺς ἀμαρτάνοντας φειδοῦς τῆς θείας προνοίας. 661.
- ΣΚΓ'. Ὅτι ἀμαρτάνει λαμβάνουσαι κουφότερα πῶς εἶναι πεφύκασιν. 661.
- ΣΚΔ'. Περὶ φθόνου. 664.
- ΣΚΕ'. Περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης. 664.
- ΣΚΣ'. Περὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης. 664.
- ΣΚΖ'. Ἀρετῆς ἐπαινος διδασκαλία γίνεται τοῖς ἄλλοις πρὸς μίμησιν. 664.
- ΣΚΗ'. Περὶ μαντικῆς. 664.
- ΣΚΘ'. Περὶ ἀληθείας. 664.
- ΣΛ'. Περὶ κατηγορουμένων εἰ ἀληθὴ τὰ κατὰ τῶν. 664.
- ΣΛΑ'. Περὶ ἐπαίνου ἀνευ κολακείας. 664.
- ΣΛΒ'. Περὶ μετριοφροσύνης καὶ ταπεινοφροσύνης. 668.
- ΣΛΓ'. Περὶ φιλαργυρίας. 668.

- ΣΛΔ'. Περὶ τῶν κακῶς τὴν ἱερωσύνην μετερχομένων. 672.
- ΣΛΕ'. Ὅτι μετὰ τοῦ ὀρθοῦ βίου χρεῖα τῷ ἱερῷ τῆς ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως. 672.
- ΣΛΣ'. Εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Αἰγυπτίαν. 673.
- ΣΛΖ'. Ὅτι ἀρετῆς ἔχνη ἐν ὀλίγοις εὐρίσκεται· κακία δὲ παρὰ τοῖς πλείστοις ἀχορεύτως χορεύει. 676.
- ΣΛΗ'. Περὶ νοσοῦντος καὶ ὑγιαίνειν νομίζοντος. 676.
- ΣΛΘ'. Περὶ τοῦ, «Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε». Ἑρμηνεία. 676.
- ΣΜ'. Περὶ ἀρετῆς, ὅτι οὐ δύσκολος τοῖς μετιέναι αὐτὴν βουλομένοις. 677.
- ΣΜΑ'. Περὶ μεγαλοφροσύνης. 681.
- ΣΜΒ'. Ὅτι τὸν ἐπὶ τῶν παθῶν κατὰ τῆς σαρκὸς ἱερὸν πόλεμον οὐχ ἑαυτῷ θαρρόυντα, ἀλλὰ τῇ θεῷ συμμαχία ἐπιτρέπειν. 684.
- ΣΜΓ'. Περὶ τῶν διὰ νόμου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τιμωρουμένων κακιῶν. 684.
- ΣΜΔ'. Περὶ ἀναληθείας. 684.
- ΣΜΕ'. Περὶ ἐγκωμιαζομένου. 684.
- ΣΜΣ'. Περὶ τοῦ τί ἐστὶν Ἐκκλησία καὶ Ἐκκλησιαστήριον, καὶ ὅτι ἄλλο θυσιαστήριον καὶ ἄλλο θυσία κτλ. 685.
- ΣΜΖ'. Περὶ τοῦ μὴ καταψηφίζεσθαι τοὺς ἀκροωμένους τῶν μὴ δυναμένων παριστᾶν τὸ δίκαιον. 685.
- ΣΜΗ'. Περὶ παραθέσεως ἀρετῆς καὶ κακίας. 685.
- ΣΜΘ'. Τὸ πιστεύειν εἶναι Θεὸν ἐξορίζει πᾶσαν ἀντιλογίαν, δημιουργεῖ δὲ πᾶσαν πειθώ. 688.
- ΣΝ'. Ὅτι ἡ τῶν τρόπων ἀγχιστεία μεζίων τῆς σωματικῆς συγγενείας. 688.
- ΣΝΑ'. Περὶ ἱεροκηρύκων, ὅτι ὁ λόγος μετὰ ὀρθῆς πολιτείας κηρυττόμενος παρέχει νεῦρα καὶ ἰσχύν. 688.
- ΣΝΒ'. Περὶ τῶν βυόντων τὰ ὦτα εἰς εὐσεβεῖς παραινέσεις. 689.
- ΣΝΓ'. ΣΝΔ'. Περὶ τῶν περαιομένων καὶ ἐκ διαζομένων πρὸς τὸ οἰκεῖον θέλημα τοῦ θεοῦ χρησμούς. 689.
- ΣΝΕ'. Περὶ τῶν ἐπαιρομένων καὶ εἴτα μὴ δυναμένων κρατηθῆναι. 692.
- ΣΝΣ'. Ὅτι πόνῳ κατορθοῦται ἡ ἀρετή. 692.
- ΣΝΖ'. ΣΝΗ'. Ὅτι τὸ ἀρρώσκειν ἐν τινὶ καὶ ἁμαρτάνειν καὶ μὴ συνειδέναι κάκιστον. 692.
- ΣΝΘ'. Περὶ τοῦ ἀμείβεσθαι τοὺς εὐεργέτας καὶ μὴ (ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)
- ἀμύνεσθαι τοὺς ἐχθρούς. 693.
- ΣΞ'. Περὶ εὐαγούς καὶ ἐπεικοῦς ἱερέως, τοῖς θεομοῖς τὸν φόβον μίζαντος. 693.
- ΣΞΑ'. Περὶ κρίσεως. 693.
- ΣΞΒ'. Περὶ καλῶν καγαθῶν οἰκοθεν τὴν ἀρετὴν μετιόντων. 693.
- ΣΞΓ'. Εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Αἰγυπτίαν καὶ περὶ τοῦ μὴ συκοφαντεῖν καὶ μήτε κατηγορεῖν. 696.
- ΣΞΔ'. Περὶ ἱερωμένων, ὅτι πρὶν ἑαυτοὺς ρυθμίζειν, ἐπιχειροῦσιν ἄλλους ρυθμίζειν. 696.
- ΣΞΕ'. Πηλίκον ἀγαθὸν τὸ ἀφιλαργυρίας, καὶ περὶ αὐταρκείας. 697.
- ΣΞΣ'. Περὶ τῶν ἀνευ προφάσεως ὑπουργούντων τῇ ἀρετῇ, τοῦτοις καὶ Θεὸς συνεργεῖ. 697.
- ΣΞΖ'. Ὅτι ὁ τὰ λυττῶντα πάθη τοῦ σώματος νικῶν, εὐφραϊνόμενος κλέπτεται ὑπὸ τῆς πνευματικῆς χαρᾶς. 697.
- ΣΞΗ'. Ὅτι ὁ ταπεινοφρονῶν πάντας νικᾷ. 697.
- ΣΞΘ'. Εἰς τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ· ἀπένητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει. 697.
- ΣΟ'. Πῶς νοητέον τὸ γεγραμμένον· ἀμήποτε τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἴδωσι καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι. 697.
- ΣΟΑ'. Περὶ τοῦ, «Οὐκ ἐλεήσεις πτωχὸν ἐν κρίσει». 701.
- ΣΟΒ'. Εἰς τὸ, «Οὗτος ἥμαρτεν, ἡ οἱ γονεῖς αὐτοῦ». 701.
- ΣΟΓ'. Περὶ τοῦ ἐρευνᾶν καὶ ζητεῖν τὰ ἡμῖν λυσitelῇ εἰς μακαριότητα. 704.
- ΣΟΔ'. Περὶ τῆς τῶν δύο πατριαρχῶν πολυγαμίας, Ἀβραάμ τε καὶ Ἰακώβ. 704.
- ΣΟΕ'. Ὅτι βίος ἀνευ λόγου μᾶλλον ὠφελεῖν πέφυκεν, ἢ λόγος ἀνευ βίου. 708.
- ΣΟΣ'. καὶ ΣΟΖ'. Ὅτι οὐδεὶς ἀδικῶν τὴν δίκην ἔλαθεν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐνταῦθα, οἱ δὲ ἐκεῖσε ἔδοσαν δίκην. 708.
- ΣΟΗ'. Περὶ τοῦ ἐξαίρνης ἰδεῖν καὶ τρωθῆναι καὶ μετὰ σπουδῆς τὰ ἀλλότρια θηρᾶσθαι. 709.
- ΣΟΘ'. Περὶ θείας δίκης, ὅτι ἐστι. 709.
- ΣΠ'. Ὅτι οἱ πειρασμοὶ νικῶνται διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ἀνδρείας. 712.
- ΣΠΑ'. Εἰς τὸ, «Πάτερ ἡμῶν». 712.
- ΣΠΒ'. Περὶ τοῦ μὴ φροντίζειν τῆς ἐκ τῶν φάσεων κακηγορίας. 712.
- ΣΠΓ'. Πρὸς δυσκόλους ἀνδρας μὴ ἐμύσε χώρει, ἀλλ' ἐνδίδου βραχύ. 713.

- ΣΠΑ'. Περὶ τοῦ φεύγειν τὰς τῶν γυναικῶν ἐντεύ-
ξεις. 713.
- ΣΠΕ'. Περὶ τιμωρίας ἀθώων καὶ κακούργων. 716.
- ΣΠΣ'. Ὅτι οὐδὲν ἀρετῆς ὑψηλότερον. 713.
- ΣΠΖ'. Εἰς τὸν αἰοδιμον θάνατον τοῦ Σωτῆρος
ἡμῶν. 713.
- ΣΠΗ'. Ὅτι ὁ νόμος οὐ τοῖς ἐρῆθὰ βαδίζουσιν ὠρι-
σται, ἀλλὰ προαναστέλλων τὰς ὁρμὰς
τῶν ἀτακτούντων. 717.
- ΣΠΘ'. Ὅτι τὰ πράγματα ἀπὸ γνώμης κρίνε-
ται. 717.
- ΣΗ'. Ὅτι χρὴ τοὺς ἱερεῖς παντοδαίς κομᾶν ἀρε-
ταῖς, καὶ ἀνδρείους εἶναι εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς
εὐσεβείας κινδύνους. 721.
- ΣΗΑ'. Ὅτι ἡ μὲν ἀληθὴς εὐγένεια ἀπὸ τρόπων
χρησῶν συνίσταται, τὸ δὲ βέβαιον ἀξίωμα
ἀπὸ ἀρετῆς. 721.
- ΣΗΒ'. Περὶ τῶν ἐξ ἀφάνων καὶ ἀσήμων γονέων
φόντων. 721.
- ΣΗΓ'. Μάθετε καλὸν ποιεῖν. 724.
- ΣΗΔ'. Περὶ τῆς ἀλλοιώσεως καὶ ἀποκαταστάσεως
τοῦ Ναβουχοδονόσορος. 724.
- ΣΗΕ'. Παράνεσις πρὸς διόρθωσιν βίου. 724.
- ΣΗΖ'. Περὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως εὐπραγούντων
καὶ ὑβρίζοντων. 724.
- ΣΗΖ'. Περὶ ψεύδους καὶ ἀληθείας. 724.
- ΣΗΗ'. Προτροπὴ εἰς μεταβολὴν βίου. 725.
- ΣΗΘ'. Ὅτι τῶν θείων Γραφῶν ἡ ἀνάγνωσις, καὶ
τοῖς ἐστῶσι καὶ τοῖς πεσοῦσι, καὶ πᾶσιν
ἀπλῶς ἐστὶν ὠφέλιμος, ἐκάστῳ χρησιμω-
δοῦσα. 725.
- Τ'. Ἐκ τῆς Ἰωάννου ἐπιστολῆς εἰς τὸ γεγραμμέ-
νον· «Βλέπετε μὴ ἀπολέσητε, ἀ εἰργάσα-
σθε». 728.

BIBLION Γ'

Ἐπιστολαὶ ΥΠΓ'. 413. 728—1048.

- Α'. Περὶ τοῦ, «Ἄν μή τις τὸν Θεὸν φροβῇται,
εὐλαβεῖσθω τοὺς ἀνθρώπους». 728.
- Β'. Περὶ τοῦ μελετᾶν τὰ πρὸς σωτηρίαν ἡμᾶς
ἐδηγοῦντα θεῖα βιβλία. 729.
- Γ'. Εἰς τὸ, «Ὁ μὴ ᾧ καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν
ἐστὶν». 729.
- Δ'. Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῶν ἀστέρων,
καὶ ἀπὸ τῆς δυνάμεως. 729.

- Ε'. Εἰς τὸ εἰρημένον παρὰ τοῦ Σωτῆρος περὶ
τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι «Πύλαι ἄδου» κτλ. 729.
- Ζ'. Ὅτι ὅταν ὁ Θεὸς διὰ τῶν Γραφῶν λαλῇ,
ἐκποδῶν οἰχέσθωσαν τὰ ἀξιώματα τοῦ
λέγοντος. 732.
- Ε'. Περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν, καὶ ὅτι τοῦτο
γενναίας ψυχῆς ἔργον. 732.
- Η'. Περὶ τῶν διηγουμένων τὰς ἑαυτῶν συμφο-
ράς. 732.
- Θ'. Περὶ τοῦ εἶναι τοῦς κριτὰς δξυτάτους εἰς
τὸ νοεῖν τὴν ἀλήθειαν. 733.
- Ι'. Τί σημαίνει τὸ λόγιον τὸ ἐπὶ τοῦ στῆθους
τοῦ ἱερέως; 733.
- ΙΑ'. Περὶ τοῦ, «Ἐμβλέψας γυναικὶ πρὸς τὸ ἐπι-
θυμῆσαι». 738.
- ΙΒ'. Περὶ γυναικὸς ἀνδρείας καὶ σώφρονος. 737.
- ΙΓ'. Διὰ τί, τινὰ μὲν τοῦ νόμου κοινῇ καὶ ἀν-
δράσι καὶ γυναιξὶ νενομοθέτηται, τινὰ δὲ
καὶ ἰδίως. 740.
- ΙΔ'. Περὶ ἐκκρίσεων καὶ καθαρσίων ἐκουσίων καὶ
ἀκουσίων. 741.
- ΙΕ'. Ὅτι τὸ πταίειν ἐν τοῖς ὑπὸ νόμῳ τελοῦν-
τα δεινόν· δεινότερον δὲ τὸν ἱερωμένον, καὶ
δεινότατον τὸν ἐπίσκοπον. 741.
- ΙΣ'. Ὅτι ὁ Θεὸς οὐκ ἀπονέμει τὰς τιμὰς πλου-
σίοις καὶ εὐγενέσιν, ἀλλὰ παντὶ ἀξίῳ τυγ-
χάνοντι. 741.
- ΙΖ'. Περὶ ἐπισκόπων περιφρονούντων τοὺς ἐνα-
ρέτους καὶ ἀξίους, ὡς μὴ δυναμένους κορέ-
σαι τὴν πλεονεξίαν αὐτῶν. 744.
- ΙΗ'. καὶ ΙΘ'. Περὶ τῆς αἰδιότητος τοῦ Υἱοῦ καὶ
Λόγου. 744.
- Κ'. Ὅτι ἡ ἱερωσύνη μέση καθέστηκε τῆς θείας
καὶ ἀνθρωπίνης φύσεως. 745.
- ΚΑ'. Ἐφ' ὅδ' ἀγίων ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς. 745.
- ΚΒ'. Περὶ τῆς Ἰερουσαλὴμ μαστιγούμενης ἀνευ
τῆς τοῦ Θεοῦ συμμαχίας. 745.
- ΚΓ'. Περὶ γενναίου φρονήματος. 745.
- ΚΔ'. Ὅτι ὁ ἔρως τῆς φιλοχρηματίας οὐκ ἔχει
κόρον. 748.
- ΚΕ'. Περὶ ἐπισκόπων διωκόντων τὸ ἑαυτῶν συμ-
φέρον καὶ οὐ τὸ τῆς Ἐκκλησίας. 748.
- ΚΣ'. Κατὰ τῶν λεγόντων εἶναι γένεσιν, ἥτοι
εἰμαρμένην ἢ τὴν λεγομένην τύχην. 748.
- ΚΖ'. Περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος. 748.
- ΚΗ'. Ὅτι ἀπὸ τῶν ἐμολογουμένων τὰ ἀμφίβο-
λα χρὴ κρίνεσθαι, οὐκ ἀπὸ τῶν ἀμφιδύων
τὰ ἐμολογούμενα. 749.

- ΚΘ.** Περὶ κακῶν ἀγαπώντων τοὺς ὁμοίους. 749.
Α'. Ὅτι γενναῖος καὶ αἰδίδιμος οὐκ ἔστιν ὁ καταβάλλων ἀσθενεῖς ἀντιπάλους, ἀλλ' ὁ κρατῶν τοῦ ἰσχυροῦ διὰ τῆς οἰκείας βώμης. 749.
ΑΑ. Πῶς εἴρηται τὸ, «Πρωτότοκος πάσης κτίσεως». 749.
ΑΒ. Περὶ τῆς ἀμάχου θείας δυνάμεως καὶ τοῦ ἀβεβαίου τῶν ἀνθρωπίνων. 753.
ΑΓ. Τί σημαίνει τὸ, «Ἐπὶ μέτρου μολύβδου τὸν Ζαχαρίαν καθιεμένην ἰδεῖν τὴν ἀμαρτίαν». 753.
ΑΔ. Περὶ φιλοτιμίας καὶ τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ καλὰ πρὸς τὸ θεαθῆναι. 753.
ΑΕ. ΑΣ'. Περὶ ἀμετανοήτων καὶ ἀναλγήτων. 756.
ΑΖ. Περὶ τῶν ἀπιστούντων τοῖς ὁμολογουμένοις καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ὀρωμένοις. 757.
ΑΗ. Ὅτι ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ ἀνηκέστοις κακοῖς κληρὸν οὐκ ἔχει ὁ οἶκτος. 757.
ΑΘ. Ὅτι τὸν ἐναγῆ οὐ χρὴ στόμα ἀνοίγειν περὶ δογμάτων. 757.
Μ'. Περὶ τρόπου καὶ γνώμης ὀρθότητος καὶ κόμπου διὰ λόγων. 760.
ΜΑ. Περὶ ἀλαζονίας καὶ εὐμενείας. 760.
ΜΒ. Ὅτι δεινὸς ὁ παρὰ τῆς δυνάμεως τὸ νοθὲν, οὐχὶ καὶ ὁ τὰ σαφῆ ἐπισκιάζων ὑψηλαῖς λέξεσιν. 760.
ΜΓ. Ὅτι οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ οἱ φθόνῳ πυρσευόμενοι οὐδὲ ταῖς εὐεργεσίαις γίνονται βελτίους. 760.
ΜΔ. Περὶ ἀποδείξεων ἀφανῶν πραγμάτων ὅτι διτταὶ ἀρχαὶ τυγχάνουσι κτλ. 760.
ΜΕ. Κανὼν φιλίας εὐθύς τις; 761.
ΜΣ. Διὰ τί ὁ νόμος τοὺς λεπρῶντας ἢ ἐτέρους νοσήματα ἀκούσιχα νοσοῦντας, ἔξω εἶναι τῶν ἱερῶν περιεούλων προσέταξεν. 761.
ΜΖ. Περὶ τοῦ φεύγειν τὴν μετὰ τῶν πονηρῶν διατριβήν. 764.
ΜΗ. Περὶ μετριοφροσύνης ἰδιώτου καὶ ἀρχοντος. 764.
ΜΘ. Ὅτι πρῶτον χρὴ ἀπέχεσθαι κακίας καὶ τότε περὶ ἀρετῆς σκοπεῖν. 764.
Ν'. Ὅτι ἀδύνατον εὐπραγεῖν ἄνθρωπον ἐν πᾶσι καὶ κατὰ πάντα. 764.
ΝΑ. Περὶ τοῦ, «Πῶς ἄσωμεν τὴν ὥδην Κυρίου ἐπὶ γῆς ἁλλοτρίας». 765.
ΝΒ. Περὶ τοῦ μὴ ἐπαίρεσθαι ἐπειδὴ κατὰ ῥοὴν σοὶ φέρεται τὰ πράγματα. 765.
ΝΓ. Ἐκ τῆς πρὸς Ἑρесьοὺς τί ἐστι τὸ εἰρημνόν· «Τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας». 765.
ΝΔ. Περὶ τοῦ εἰς γῆρας βαθὺ ἐληλακότος καὶ μὴ μετανοοῦντος. 768.
ΝΕ. Περὶ ἐντίμου γνωσιμαχίας. 768.
ΝΖ. Ὅτι δεῖ συγχωρεῖν τὸν ἀδικούντα. 768.
ΝΖ'. Περὶ τοῦ πολλὰ ἢ ὀλίγα λέγειν ἢ γράφειν. 768.
ΝΗ. Ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐρμηνεία εἰς τὸ, «Ὁς ὢν ἀπύχασμα τῆς δόξης καὶ χαρὰς κτήρ τῆς ὑποστάσεως». 769.
ΝΘ. Περὶ ἐπιβουλῆς φίλων καὶ ἀναιδεύσεως. 769.
Ξ'. Ὅτι ὁ τὴν εὐκαιρίαν τῶν πραγμάτων προδιδούς, τῆς τῶν καλῶν ἐκτεσεῖται θήρας. 769.
ΞΑ. Περὶ τῶν ἀντιποιουμένων παρ' Ἑλλήσι δόξης μόνης. 772.
ΞΒ. Περὶ ἀποτυχίας σκοποῦ. 772.
ΞΓ. Περὶ Ἀρειανῶν καὶ Εὐνομιανῶν. 772.
ΞΔ. Παραμυθία ἐπὶ συκοφαντίᾳ. 773.
ΞΕ. Ὅτι ἡ ἀλήθεια πάσας τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας κοσμεῖ. 773.
ΞΣ. Πῶς νοητέον· «Εἰ ὀφθαλμός σου, ἡ χεὶρ σου σκανδαλίζει σε». 773.
ΞΖ. Περὶ τῶν ματαιοπονοῦντων ἐπαναγαγεῖν τοὺς κακῶς βιοῦντας. 777.
ΞΗ. Περὶ τοῦ μὴ μεῖζον τοῦ δικαίου φρονεῖν. 777.
ΞΘ. Περὶ ταπεινοφροσύνης. 780.
Ο'. Περὶ τῶν πανταχοῦ φημιζομένων κακῶν πράξεων τοῦ Ζωσίμου. 780.
ΟΑ. Ὅτι φιλόανθρωπος μὲν ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ σφοδρῶς τιμωρεῖ τοὺς καταφρονήσαντας τὴν φιλανθρωπίαν. 780.
ΟΒ. Περὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων ἐκόντων καὶ ἀκόντων. 780.
ΟΓ. Ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων οὐ σώζει τὸν ἄνθρωπον. 781.
ΟΔ. Ὅτι ἀρχὼν ἀγαθὸς ἐκεῖνός ἐστιν ὁ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ὑπηκόων ἅπαντα πραγματευόμενος. 781.
ΟΕ. Εἰς τὸ, «Παραστήσατε τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν εὐάρεστον τῷ Θεῷ». 781.
ΟΣ. Τίνος χάριν βιβλίον ἀποστασίῳ δίδοσθαι ταῖς μισουμέναις γυναῖξιν παρὰ τῶν ἀνδρῶν ὁ νομοθέτης ἐπέτρεψεν. 784.
ΟΖ. Περὶ τοῦ, «Πνευματικὰ ἔσεσθαι τὰ σώματα ἐν τῇ ἀναστάσει». 785.

- ΟΗ'. Τί ἐστὶ, «Βασιλεὺς ἤμην ἐν μονοζώνοις». 780.
 ΟΘ'. Περὶ φιλοδοξίας. 785.
 Π'. ΠΑ'. Περὶ τῆς μετὰ μοχθηρῶν ἀναστροφῆς. 785.
 ΠΒ'. Περὶ τοῦ ἐξοικονομεῖν τοὺς δυσκόλους τῶν ἀνθρώπων. 788.
 ΠΓ'. Περὶ κάλλους ψυχῆς καὶ σώματος. 788.
 ΠΔ'. Διὰ τί προσέταξεν ὁ νόμος λίνον καὶ ἔριον καὶ πορφύραν μὴ συνυφαίνεσθαι, ἐν δὲ τῷ Λευϊτικῷ καὶ λέπραν ἱματίων καὶ λίθων πολυπραγμονεῖ. 789.
 ΠΕ'. Περὶ σιτοκαπῆλων. 792.
 ΠΣ'. Πρὸς βιβλιοφόρον καὶ περὶ στιχισμοῦ βιβλίων. 792.
 ΠΖ'. Περὶ φιλίας καὶ ἀγάπης. 792.
 ΠΗ'. Περὶ τῶν ἐκ πενήτων ἀναδειχθέντων καὶ εἰς χρηματισμὸν τελευτώντων. 793.
 ΠΘ'. Τὰς ἐβδομάδας τοῦ Δανιὴλ πῶς ἐρμηνεύει. 793.
 Η'. Περὶ ἱερωμένων αἰτίαν σκανδάλων γενομένων καὶ τοῖς ἐθνικοῖς. 793.
 ΗΑ'. Περὶ ἀγαθοῦ καὶ ἐναρέτου ἀνδρός. 796.
 ΗΒ'. Περὶ ἑμωνύμου καὶ συνωνύμου. 796.
 ΗΓ'. Τὸ ἀγαθὸν Θεοῦ ἴδιον κατὰ φύσιν, ἀνθρώποις δὲ κατὰ ἄσκησιν καὶ προκοπὴν. 797.
 ΗΔ'. Εἰς τὸ εἰρημένον· «Προφῆτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεός». 797.
 ΗΕ'. Εἰς τὸ, «Κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοιότητα». 800.
 ΗΣ'. Ὅτι πᾶσαι μὲν αἱ τέχναι ταῖς μελέταις συγκροτοῦνται καὶ μείζους γίνονται, οὕτω καὶ ἡ θεία σοφία καὶ ἡ ἀρετή. 805.
 ΗΖ'. Περὶ πρεσβυτέρου ὄντος καὶ καλουμένου νεωτερίζοντος τοῖς τρόποις. 805.
 ΗΗ'. Ἐπαινετικὴ ἐπὶ προκοπῇ ἀρετῆς. 805.
 ΗΘ'. Πρὸς τοὺς μὴ προσάγοντας τοὺς κανόνας τῷ κανόνι. 805.
 Ρ'. Ὅτι κίνδυνος ἐπικρέμαται οὐ τοῖς ἀδικουμένοις, ἀλλὰ τοῖς ἀδικούσιν. 808.
 ΡΑ'. Οὐ τὸ πένεσθαι ἐπονείδιστον, ἀλλὰ τὸ μήρεσιν εὐγενῶς τὴν πενίαν. 808.
 ΡΒ'. Ἐπαινος ἐκ τύχης καὶ ἐκ προαιρέσεως. 808.
 ΡΓ'. Ὅτι οἱ κακοὶ ἄσπονδον ἐγείρουσι πόλεμον κατὰ τῶν καλῶν. 808.
 ΡΔ'. Ὅτι πολλάκις τὸ νικᾶν αἰσχροτέρων τοῦ νικᾶσθαι. 809.
 ΡΕ'. Περὶ τῶν μισούντων τοὺς εὐεργέτας. 809.
 ΡΣ'. Ὅτι τοῖς πάλαιοις ὁ Θεὸς οὐ διὰ γραμμάτων διελέγετο, ἀλλὰ δι' ἑαυτοῦ, καθαρὰν εὐρίσκων αὐτῶν τὴν γνώμην. 809.
 ΡΖ'. Περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπόρου, καὶ πῶς ὁ λόγος σπείρεται; 813.
 ΡΗ'. Διὰ τί τοὺς ἀκουσίως φονεύσαντας τοῖς Λευῖταις προσκατώκισεν ὁ νόμος. 813.
 ΡΘ'. Διὰ τί τῷ ἀκουσίως φονεύσαντι ὁρος φυγῆς ἢ τοῦ ἀρχιερέως ὑπάρχει ζωὴ. 816.
 ΡΥ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ» καὶ τί σάββατα σαββάτων. 816.
 ΡΙΑ'. Πολλοὶ λόγῳ προστασίας πενήτων εἰς χρηματισμὸν τελευτῶσιν. 817.
 ΡΙΑ'. Περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος. 817.
 ΡΙΓ'. Περὶ γλωσσαλγίας. 817.
 ΡΙΔ'. Περὶ τοῦ πράττειν οἷς αἱ ἱερὰ Γραφαὶ καὶ οἱ θεοὶ θεσμοὶ ἀρέσκονται. 820.
 ΡΙΕ'. Διὰ τί τοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς παρεῖς ὁ Ἰωσήφ τὸν Συμεῶνα μόνον διεκέλευε δεσθῆναι. 820.
 ΡΙΣ'. Ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἰώθασιν ἐξετάζειν οὐ τοὺς κινδύνους, ἀλλὰ τὰς αἰτίας. 820.
 ΡΙΖ'. Εἰς τὸ, «Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες». 821.
 ΡΙΗ'. Θεῖον μὲν τι χρῆμα ὁ λόγος· θειότερον δὲ ἡ ἀρετή· θειότατον δὲ ἡ εὐσέβεια. 821.
 ΡΙΘ'. Εἰς τὸ, «Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπτει ἦσαν καὶ λησταί». 821.
 ΡΚ'. Τὸ ποιεῖν καὶ διδάσκειν ἀποτελεῖ τὸν ἄριστον βίον. 821.
 ΡΚΑ'. Περὶ τῶν μετὰ λόγου φεγγομένων. 821.
 ΡΚΒ'. Εἰς τὸ γεγραμμένον, «Ὅτι οὐδεὶς ἀρπάξει αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ». 821.
 ΡΚΓ'. Βελτίων ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν τοῦ αἰσχροῦ βιοῦντος καὶ λέγειν δυναμένου. 825.
 ΡΚΘ'. Περὶ τοῦ φοβεῖσθαι τὰς διαβολὰς, καὶ μὴ ἀληθεῖς ὥσιν. 825.
 ΡΚΕ'. Εἰς τὸ γεγραμμένον, «Οἱ κάπηλοι σου τὸν οἶνον μίσγουσιν ὕδατι». 825.
 ΡΚΣ'. Εἰς τὸ εἰρημένον· «Τῷ τύποντί σε ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἀλλήν». 828.
 ΡΚΖ'. Ὅτι ἱερωσύνη πολλῶν κρείττων βασιλείας, καὶ ὅτι μείζους ἔχει πόνους. 828.
 ΡΚΗ'. Περὶ τῆς τῶν Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας. 828.
 ΡΚΘ'. Εἰς τὸ, «Ἀπενήνατο παρακληθῆναι». 829.
 ΡΑ'. Εἰ ὥραϊος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων ὁ Κύριος ἐν τῷ Δαυὶδ λέγεταί, πῶς λέγει πάλιν Ἠσαΐας, «Εἶδομεν αὐτὸν καὶ οὐκ εἶχε κάλλος οὐδὲ εἶδος». 829.
 ΡΑΑ'. Πῶς νοητέον τὸ τῷ Ἐκκλησιαστῇ γεγραμ-

- μένον· «Μὴ γίνου δίκαιος πολύν. 832.
- ΡΑΒ'**. Περὶ συγγνώμης. 832.
- ΡΑΓ'**. Περὶ τοῦ ἀφιέναι τὰ ὀνόματα τῶν ἀγαθῶν βυθίζειν δὲ ἐπὶ τὰ πράγματα. 832.
- ΡΑΔ'**. Περὶ τῶν τρυφόντων ἐκ τῶν ἀλλοτρίων συμφορῶν. 833.
- ΡΑΕ'**. Κατὰ τῶν λεγόντων εἶναι γένεσιν, ἥτοι εἰμαρμένῃν, ἢ τὴν λεγομένην τύχην. 833.
- ΡΑΣ'**. Περὶ τῶν προπερόντων ῥήσεις τινὰς τῶν ἱερῶν χρησμῶν διὰ στόματος καὶ μετὰ οἰήσεως κομπάζόντων. 836.
- ΡΑΖ'**. Περὶ θωπείας καὶ κολακείας πρὸς τοὺς σκληροῦς. 836.
- ΡΑΗ'**. Ὅτι χρὴ τὸν εὐδόκιμον, καὶ φιλόθεον εἶναι καὶ φιλόανθρωπον. 836.
- ΡΑΘ'**. Περὶ τῆς σοφίας Δανιὴλ, καὶ τῶν γ'. παίδων. 837.
- ΡΗ'**. Περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῶν εὐτελεῖ σχήματι προσιόντων. 837.
- ΡΜΑ'**. Κατὰ Σαβελλιανῶν. 837.
- ΡΜΒ'**. Εἰς τὸ, «Αἰμψάτω τὸ φῶς ἡμῶν». Καὶ ὅτι οὐκ ἔστι τοῦτο ἐναντίον τῷ, «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν» καὶ ἐξῆς. 837.
- ΡΜΓ'**. Περὶ ἐφημέρου σωματικοῦ κάλλους. 840.
- ΡΜΔ'**. Τὸ μικρὸν οὐκ ἔστι μικρὸν, ἂν μὴ προστιθῇται ἁμαρτία ἐφ' ἁμαρτίαν. 840.
- ΡΜΕ'**. Ὅτι ἰσότης φιλότης, τὸ δὲ ἀνισον βλάπτειν πέφυκε τὴν φιλίαν. 840.
- ΡΜΣ'**. Ἐπαινος ἐναρέτου. 840.
- ΡΜΖ'**. Περὶ ἀνθρωπίνου προλήψεως. 840.
- ΡΜΗ'**. Περὶ τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος. 841.
- ΡΜΘ'**. Περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος. 841.
- ΡΝ'**. Ὅτι τὸ γέρας τῆς ἱερωσύνης χρὴ δίδοσθαι ἐναρέτοις. 841.
- ΡΝΑ'**. Ἐλευθερίου ψυχῆς χαρακτῆρες τίνες; 841.
- ΡΝΒ'**. Ἐκ τῶν Ἀριθμῶν. Διὰ τί Ἀαρὼν καὶ Μαρίας κατηγορησάντων Μωσέως ἡ Μαρία μόνη ἐπιτιμήθη. 844.
- ΡΓ'**. Περὶ μοχθηρῶν ἀνδρῶν. 844.
- ΡΔ'**. Κατὰ τῶν λεγόντων εἶναι γένεσιν καὶ εἰμαρμένῃν ἢ τὴν λεγομένην τύχην. 845.
- ΡΕ'**. Περὶ τοῦ μὴ διδάσκειν τρυφᾶν τὸν μετρίαν τροφὴν χρῆσθαι πεπαιδευμένον. 852.
- ΡΣ'**. Ὅτι οὐκ ἔχει πρόγνωσιν ὁ διάβολος, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐν ἡμῖν κινήματων στοχάζεται τὰ καθέκαστα. 852.
- ΡΖ'**. Περὶ τῶν ἀμαρτανόντων, πῶς δεῖ μετανοεῖν. 852.
- ΡΝΗ'**. Ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων οὐ σώζει τὸν ἄνθρωπον. 853.
- ΡΝΘ'**. «Καὶ ἔστη, Φινεὲς, καὶ ἐξιλάσατο καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις». 853.
- ΡΞ'**. Περὶ ὑπομονῆς διὰ τὴν Σάρραν. 856.
- ΡΞΑ'**. Εἰς τὸ, «Ἀστράγαλος χειρὸς». 856.
- ΡΞΒ'**. Ὅτι κανὼν εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης· τὸ κρύπτειν τὰ κατορθώματα. 857.
- ΡΞΓ'**. Ὅτι εὐσεβείας διττὸς ὁ τρόπος, τὸ τὴν γνώμην ἔχειν εὐαγὴ τὸ σῶμα ἄγνόν. 857.
- ΡΞΔ'**. Περὶ οἴκτου καὶ φιλανθρωπίας. 857.
- ΡΞΕ'**. Εἰς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου· «Κὰν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίσσεται ὑμῖν». 857.
- ΡΞς'**. Εἰς τὸ γεγραμμένον· «Μέλει γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ». 860.
- ΡΞΖ'**. Ὅτι ἕκαστον τῶν παθῶν ἀκμὴν ἔχει καὶ παρακμὴν, ὁ δὲ τῆς φιλοχρηματίας ἔρως ἀκόρεστος. 860.
- ΡΞΗ'**. Ὅ το πρέπον μὴ προδιδούς, οὐ προδοθήσεται ὑπὸ τῆς θείας συμμαχίας. 860.
- ΡΞΘ'**. Περὶ δικαιοσύνης καὶ καυχωμένων ἐπὶ πατριδί, πλούτῳ, γένει καὶ εὐγλωττίᾳ. 860.
- ΡΟ'**. Εἰς τὸ εἰρημένον· «Τίς ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος». 861.
- ΡΟΑ'**. Περὶ τοῦ αἰτεῖν παρὰ Θεοῦ τὰ εἰς σωτηρίαν τείνοντα. 864.
- ΡΟΒ'**. Ὅτι καλὸς ὁ πλοῦτος τῷ εὖ χρῆσθαι καὶ διοικεῖν δυναμένῳ. 864.
- ΡΟΓ'**. Περὶ ἀπωλείας χρόνου. 864.
- ΡΟΔ'**. Περὶ τοῦ μὴ ὀλιγωρεῖν ἀρετῆς. 865.
- ΡΟΕ'**. Περὶ κριτῶν ἀδεκάστων. 865.
- ΡΟς'**. Εἰς τὸ γεγραμμένον· «Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν;» 865.
- ΡΟΖ'**. Περὶ μετάνοίας. 868.
- ΡΟΗ'**. Περὶ ἐγκλημάτων, ὅτι οὐ δεῖ δημοσιεύειν πάντα. 869.
- ΡΟΘ'**. Περὶ ταπεινοφροσύνης καὶ λιτότητος. 869.
- ΡΠ'**. Εἰς τὸ εἰρημένον, «Τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ Ἀβραάμ, ὅτι ἡ Σάρρα θηλάζει». 869.
- ΡΠΑ'**. Φιλοσοφία τὸ μὴ ὑβρίζειν καὶ ὑβριζόμενον ὑπομένειν. 872.
- ΡΠΒ'**. Πῶς ἡ θεία δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται; 872.
- ΡΠΓ'**. Ὅτι τοῦ ἀργεῖν καὶ βαθυμεῖν ἄμεινον τὸ καὶ ἐτέροις πονηθέντα ἐπὶ στόματος

- φέρειν. 873.
 ΡΠΔ'. Εἰς τὸ γεγραμμένον, «Τίς ἐστὶν υἱός, ὃν οὐ
 παιδεύει πατήρ;» καὶ ὅτι δραστηκώτερα
 τῶν ἀποφαντικῶν τὰ κατ' ἐρώτησιν προ-
 σαγόμενα. 873.
 ΡΠΕ'. Περὶ ἐπιτηδευμάτων μὴ βιωφελῶν. 873.
 ΡΠς'. Εἰς τὸ εἰρημένον, «Οἱ τὰ ἐπίγεια φρονούν-
 τες». 876.
 ΡΠΖ'. Ὅτι οὐ ταῦτὸν φρόνημα καὶ φρόνησις. 876.
 ΡΠΗ'. Πόθεν τίκεται ἡ ταπεινοφροσύνη. 876.
 ΡΠΘ'. Ὅτι τὸν διδάσκειν ἐπιχειροῦντα πράττειν
 χρεὶ, καὶ οὕτω φράζειν. 876.
 ΡΗ'. Τὸ μετὰ φρονήσεως λαλεῖν τεκμήριον βε-
 βηκυίας καὶ σταθερᾶς γνώμης ἐστίν. 877.
 ΡΗΑ'. Κατὰ τῶν λεγόντων εἶναι γένεσιν καὶ εἰ-
 μαρμένην ἢ τὴν λεγομένην τύχην. 877.
 ΡΗΒ'. Ὅτι ἡ τρυφή καὶ τὴν ὑγίειαν ἐξοστρακίζει
 καὶ ποικίλα καὶ ἀνήκεστα καινουργεῖ νο-
 σήματα. 877.
 ΡΗΓ'. Περὶ τοῦ φεύγειν τὰς τῶν μοχθηρῶν ἀνα-
 στροφάς. 880.
 ΡΗΔ'. Περὶ τυραννίας καὶ πατρικῆς βασιλείας,
 διότι ἡ μὲν κακία, ἡ δὲ ἀρετή. 880.
 ΡΗΕ'. Περὶ τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Βαπτίσμα-
 τος. 880.
 ΡΗς'. Περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ μακροθυμίας. 881.
 ΡΗΖ'. Περὶ μνήμης ἀγαθῆς ὑπὸ μοχθηρῶν δια-
 βαλλομένης. 881.
 ΡΗΗ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης. 881.
 ΡΗΘ'. Περὶ τοῦ χαλινὸν ἐμβάλλειν ὀφθαλμοῖς ἀν-
 αίσχυντοῖς. 881.
 Σ'. Διὰ τὰ περὶ Ζωσίμου. 884.
 ΣΑ'. Περὶ τῶν ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖσε τιμωριῶν. 884.
 ΣΒ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Ἱερεῖς, ληλήσετε εἰς καρδίαν
 Ἱερουσαλήμ». 884.
 ΣΓ'. Περὶ τῶν μὴ τιμωρουμένων εὐχερῶς διὰ
 πᾶν ἀμάρτημα ἐνταῦθα. 885.
 ΣΔ'. Περὶ τοῦ φυλάξαι τὴν ἀνθρωπίνην εὐγέν-
 νειαν καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν λύπῃ. 885.
 ΣΕ'. Περὶ δικῶν καὶ δικηγόρων. 885.
 Σς'. ΣΖ'. Περὶ βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ βασι-
 λείας οὐρανῶν. 889.
 ΣΗ'. Περὶ θηρίων, ὅτι καὶ τοὶ ἄγρια πολλάκις
 γίνεται ἡμερώτερα τοῦ ἀνθρώπου. 889.
 ΣΘ'. Ὅτι ὁ πρὸς Χριστὸν πόθος διὰ τοῦτο ἀ-
 θενέστερος ἐν ἡμῖν ἐπειδὴ ὁ περὶ τὸν
 χρυσὸν δυνατώτερος καθέστηκεν. 892.
 ΣΙ'. Περὶ τῶν νοσούντων ἀνηκέστῃ νοσήματι
 καὶ τοὺς ἰατροὺς ἀποβαλλόντων. 892.
 ΣΙΑ'. Ὅτι χρεὶ τὴν μὲν ἔχθραν εἰς ὕδωρ γράφειν
 τὴν δὲ φιλίαν εἰς χαλκόν. 893.
 ΣΙΒ'. Περὶ προσπαθείας κτήσεως χρημάτων καὶ
 ἀρχῆς, ὅτι πολλάκις διὰ μυρίων κτῶνται
 κακῶν. 893.
 ΣΙΓ'. Ὅτι ἡ ἀνθρωπότης, ὡς τὰ πολλὰ, ἐν μὲν
 δυσημερίᾳ σωφρονεῖ, ἐν δὲ εὐημερίᾳ παραι-
 νεῖ. 893.
 ΣΙΔ'. Ὅτι περὶ Θεοῦ θεοπροπῶς, μᾶλλον δὲ ὑ-
 περφυῶς χρεὶ τὸν νοῦν λογιζέσθαι. 893.
 ΣΙΕ'. Περὶ τῶν σκιαζόντων τὸ ἀληθές τέχνη λό-
 γων. 893.
 ΣΙς'. Ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον, α'. εἰς τὸ, «Εἴ τις
 ἐπισκοπῆς ὀρέγεται». 893.
 ΣΙΖ'. Περὶ τῶν προτιμώντων τὰ ψυχικὰ τῶν τοῦ
 σώματος. 901.
 ΣΗΙ'. Ὅτι αἱ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναὶ μυρίων τιμω-
 ριῶν πρόξενοί εἰσιν. 901.
 ΣΙΘ'. Ἐκ τῆς Β'. Βασιλειῶν. Περὶ Ἀβέσσαλῶμ
 καὶ τοῦ τελευτήσαντος πλήθους ἐν τῇ ἐρ-
 γῇ τοῦ λοιμοῦ ὀπηνίκα Δαυὶδ τὸν λαὸν
 αὐτοῦ ἐξηρίθμησεν. 901.
 ΣΚ'. Περὶ φροντίδος ὅπως ἐπικουρισθῶσιν οἱ
 συμφοραῖς περιπεπτωκότες. 904.
 ΣΚΑ'. Περὶ ἀληθοῦς ἢ ψευδοῦς φήμης. 904.
 ΣΚΒ'. Περὶ ἡθους συγκαταβατικοῦ, δουλοπρε-
 ποῦς, καὶ ἡμέρου ἀνευ ὑποκρίσεως. 905.
 ΣΚΓ'. Περὶ τῶν νομιζόντων, ὅτι δεῖ τοὺς ἄλλους
 δουλεύειν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ὅτι τὴν ἱερωσύ-
 νην εἰς τυραννίδα μετέβαλον. 905.
 ΣΚΔ'. Περὶ τοῦ ἐκ ποταποῦ γένους μεγαλαυχόν-
 τος καὶ τῶν ἄλλων περιφρονούντος. 908.
 ΣΚΕ'. Περὶ τῶν ὑπομενόντων ἀδικεῖσθαι μᾶλλον
 ἢ ἀδικεῖν. 908.
 ΣΚς'. Περὶ ἐπαίνου. 909.
 ΣΚΖ'. Ὅτι ἡ τῶν παθῶν νέκρωσις ὑπόθεσις ἐστὶ
 τῆς μακαρίας ζωῆς. 909.
 ΣΚΗ'. Περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ διαβόλου, παντοίοις
 τρόποις ὑποσκελίζοντος ἄνθρωπον. 909.
 ΣΚΘ'. Περὶ τῶν ἐπαινούντων τοὺς κακοὺς. 912.
 ΣΛ'. Περὶ μεταμελομένων, ἐφ' οἷς κατηγορεῖ-
 σαν. 912.
 ΣΛΑ'. Εἰς τὸ, «Οὐ φείσεται ὀφθαλμός μου». 912.
 ΣΛΒ'. Ὅτι πάσης ἐπέκεινα τόλμης τὸ δογματί-
 ζειν, τοὺς βιούντας αἰσχροῦς. Καὶ εἰς τὸ γε-
 γραμμένον, «Γινῶναι τὰς ὁδοὺς μου ἐπι-
 θυμοῦσιν, ὡς λαὸς δικαιοσύνην πεποιη-

- ερυνομένους. 1036.
 ΤΗΖ'. Ὅτι ἡ ἀφυλαργυρία βασανιστήριον ἐστὶ δικαιοσύνης ἀψευδέστατον. 1036.
 ΤΗΖ'. Περὶ παραινέσεως μετὰ παρρησίας. 1036.
 ΤΗΗ'. Περὶ τοῦ πιεσθέντος τὰ ε'. τάλαντα. 1036.
 ΤΗΘ'. Εἰς τὸ, «Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω». 1037.
 Υ'. Περὶ τοῦ εἰδέναι αἰσχύνεσθαι. 1037.
 ΥΑ'. Περὶ ἐγκρατείας καὶ ἀκολασίας. 1037.
 ΥΒ'. Ἐκ τῆς Νέας, τῶν δ'. Εὐαγγελίων εἰς τὸ, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος». 1037.
 ΥΓ'. Περὶ τοῦ κερᾶν τῇ τῶν δογμάτων ὀρθότητι τὴν ἀπὸ τῆς πολιτείας φιλοσοφίαν. 1037.
 ΥΔ'. Ὅτι ἐκ μικρῶν αἰτιῶν μεγάλοι πολλακίς ἀνάπτονται πόλεμοι. 1040.
 ΥΕ'. Εἰς τὸ, «Δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι». 1040.
 ΥΖ'. Περὶ τοῦ, ὅταν ποιῶμεν ὅ,τι δυνατόν ἡμῖν, τότε δεῖ καλεῖν τὴν θεῖαν ῥοπήν. 1040.
 ΥΖ'. Περὶ τοῦ μὴ προτιμᾶν τὴν κακίαν πρὸ τοῦ δικαίου. 1040.
 ΥΗ'. Περὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκμαζούσης, ὅτε οὐκ ἐπωλεῖτο καὶ ἡγοράζετο ἡ ἱερωσύνη. 1044.
 ΥΘ'. Περὶ ἀποβλεπόντων εἰς εὐσέβειαν καὶ δικαιοσύνην. 1044.
 ΥΙ'. Περὶ τοῦ ὅτι οὐδεὶς τέλειος ἐν πᾶσι. 1044.
 ΥΙΑ'. Διὰ τί ὁ νόμος τοὺς λεπρῶντας ἢ ἐτέρους νοσήματα ἀκούσια νοσοῦντας ἐξω εἶναι τῶν ἱερῶν περιβόλων προσέταξε. 1044.
 ΥΙΒ'. Περὶ φιλοχρηματίας καὶ μέθης, ὅτι ὁμοία. 1045.
 ΥΙΓ'. Ὅτι ἕκαστος ἐξ ὧν πράττει, ἀποφαίνεται καὶ περὶ τῶν μελλόντων. 1045.
 μωρός». 1053.
 Ζ'. Εἰς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου. «Εὐχόμεθα δὲ τῷ Θεῷ μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς, μηδὲν κακόν.» 1056.
 Η'. Περὶ τοῦ Καῖν καὶ τοῦ Λάμεχ. 1056.
 Θ'. Διατί ἐν τῇ καμίνῳ οἱ παῖδες κοινῇ πᾶσι παρεκελεύσαντο εὐλογεῖν τὸν Θεὸν ἰδίως δὲ τῷ Δανιήλ. 1056.
 Ι'. Περὶ τοῦ ῥητοῦ τῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου. «Ἡ γλῶσσα πῦρ». 1057.
 ΙΑ'. Εἰς τὸ, «Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψώμιζε αὐτόν». 1057.
 ΙΒ'. Διατί ὁ Παῦλος εἰπὼν «Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν;» μετ' ὀλίγον φησὶν, «Ἀπόδοτε τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον». 1060.
 ΙΓ'. Εἰς τὸ, «Τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὐσιν». 1061.
 ΙΔ'. Εἰς τὸ, «Ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ». 1061.
 ΙΕ'. Περὶ μεταβολῆς ἐπὶ τὰ κρείττω. 1064.
 ΙΖ'. Εἰς τὸ, Ἀπόδοτε τῷ τιμὴν, τὴν τιμὴν ἀνευ φθόνου καὶ θωπείας. 1064.
 ΙΖ'. Περὶ τῆς τῶν Ἰουδαίων ἐγκαταλείψεως. 1064.
 ΙΗ'. Εἰς τὸ, «Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς». 1065.
 ΙΘ'. Περὶ ἀπουσίας φίλων. 1069.
 Κ'. καὶ ΚΑ'. Περὶ ἀρετῆς, δι' ἧς ἡ εὐσέβεια κατὰδῆλος γίνεται. 1069.
 ΚΒ'. Ἐκ τῆς πρὸς Φιλιππησίους. Εἰς τὸ, «Ἀλλήλους ἡγοούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν» καὶ τί ἐστὶ, «Τοῦτο φρονεῖσθαι ἐν ὑμῖν». 1072.
 ΚΓ'. Πῶς ὁ Ἀχάβ, καὶ τοὶ προμαθῶν τὸν θάνατον αὐτοῦ, φυλάξασθαι οὐκ ἠδυνήθη. 1072.
 ΚΔ'. Εἰς τὸ, «Πάτερ ἡμῶν». 1073.
 ΚΕ'. Εἰς τὸ, «Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς». 1076.
 ΚΖ'. Εἰς τὸ εἰρημένον περὶ τοῦ Ἡσαΐ· «Μετανοίας τόπον οὐχ εὔρε καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν». 1077.
 ΚΖ'. ΚΗ'. ΚΘ'. Α'. Ὅτι Ἕλληνες, δι' ὧν τὰ χριστιανῶν δοκοῦσι σμικρύνειν, διὰ τούτων τὰ ἑαυτῶν ἀνατρέπουσιν. 1080—1081.
 ΛΑ'. Ἀντίθεσις ἀξιάκουστος πρὸς Ἕλληνα, περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος. 1084.
 ΛΒ'. Περὶ δόξης τοῦ τιμίου Σταυροῦ. 1084.
 ΛΓ'. ΛΔ'. Περὶ πολιτείας. 1085.
 ΛΕ'. Περὶ ζωοφορίας, ἧς ὁ νομοθέτης ἐμνήσθη

BIBΛΙΟΝ Δ'.

Ἐπιστολαὶ ΣΑ'. 230. 1048—1324.

- Α'. Περὶ τῆς τοῦ παντὸς δημιουργίας εἰς τὸν σέφανον ἐνιαυτοῦ καὶ τροχοῦ γενέσεως. 1048.
 Β'. Γ'. Δ'. Εἰς τὸ, «Καθὼς ἔκτισεν ἡμεῖς τὸν κόσμον σου τὰς σάρκας μου». 1049.
 Ε'. Τί ἐστὶ τὸ γεγραμμένον ἐν τοῖς Ἀσμασι, «Ἐξήκοντά εἰσι βασίλισσαι». 1053.
 Σ'. Εἰς τὸ, «Ἐὰν τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι γενέσθω

- καὶ εἰς τὸ, «Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν». 1085.
- ΛΣ'.—ΛΖ'. Εἰς τὸ, «Εἰ δυνατόν τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες». 1088.
- ΛΗ'.—ΛΘ'. Εἰς τὸ γεγραμμένον· «Μετὰ βουλῆς πάντα ποιεῖ». 1088.
- Μ'. Περὶ τῶν τριῶν Σολομώντος βιβλίων, Παροιμιῶν, Ἐκκλησιαστικῶν, Ἀσμάτων. 1089.
- ΜΑ'. Εἰς τὸ, «Μὴ ποιεῖν τὴν ἐλεημοσύνην ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων». 1092.
- ΜΒ'. Διὰ τί τὸν μέθυσον καὶ τὸν λοιδοροῦν ὁ Ἀπόστολος μετὰ τῶν τὰ μέγιστα ἡμαρτηκότων ἔταξεν. 1093.
- ΜΓ'. Τίνος ἡ ἐννοια τοῦ διὰ κόρακος τρέφεσθαι τὸν Ἡλίαν. 1096.
- ΜΔ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄψακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ὠμοδίασαν». 1096.
- ΜΕ'. Ἐκ τοῦ Δανιήλ. Περὶ τῆς σώφρονος Σωσάννης. 1096.
- ΜΣ'. Εἰς τὸ, «Εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν». 1097.
- ΜΖ'. Ὅτι χρὴ τὸ φρόνημα τῶν σφαλλομένων, μὴ οἰομένων δὲ σφάλεσθαι, καθαιρεῖν· γνωσιμαχοῦσι δὲ συγγνώμην νέμειν. 1097.
- ΜΗ'. Εἰς τὸ, «Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐν τεύθει». 1097.
- ΜΘ'. Εἰς τὸ, «Εἰ δὲ ἐστὶ γεῦμα ἐν ῥήμασι κενοῖς». 1100.
- Ν'. Πρὸς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ δήμου τῷ Ἡρώδῃ· «Θεοῦ φωνή, καὶ οὐκ ἀνθρώπου». 1100.
- ΝΑ'. Εἰς τὸ, «Τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν». 1101.
- ΝΒ'. Ὅτι ἡ ἁμαρτία τοῦ θανάτου χαλεπωτέρα. Εἰς τὸ, «Εἰ γὰρ τὰ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος». Καί. «Μὴ βασιλευέτω ἐν ὑμῖν ἡ ἁμαρτία» καὶ πάλιν· «Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία». 1101.
- ΝΓ'. καὶ ΝΔ'. «Ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν». 1104.
- ΝΕ'. ΝΖ'. Ὅτι ἀπὸ φιλαρχίας ἡ προλήψεων φύονται αἱρέσεις. 1105—1108.
- ΝΗ'. Ἐκ τῆς Ἰουδα ἐπιστολῆς. Τί ἐστὶν· «Ἀσέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετῆρηται». 1109.
- ΝΘ'. Ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς. Εἰς τὸ γεγραμμένον· «Παρέδωκεν αὐτοῦς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν ποιεῖν κτλ.». 1116.
- Ξ'. Εἰς τὸ εἰρημένον· «Οὐ μόνον αὐτὰ ποιῶσιν». 1117.
- ΞΑ'. Εἰς τὸ, «Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν». 1120.
- ΞΒ'. Εἰς τὸ, «Χωρὶς δὲ νόμου ἁμαρτία νεκρά». 1120.
- ΞΓ'. Εἰς τὸ, «Οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καὶ τοῦ». 1120.
- ΞΔ'. Περὶ τῆς κατὰ Θεὸν πολιτείας. 1121.
- ΞΕ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ· ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων οὐ σώζει τὸν ἄνθρωπον. 1121.
- ΞΣ'. Διὰ τί πάντα τὰ θεῖα τῷ τοῦ πυρὸς ὀνόματι χαρακτηρίζεται. 1124.
- ΞΖ'. Περὶ ἀναγνώσεως κατὰ Ἑλλήνων. Περὶ τῆς χάριτος τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας. 1124.
- ΞΗ'. Περὶ οἰκονομίας ἐκκλησιαστικῆς. 1125.
- ΞΘ'. Διὰ τί ἐν τῷ βωμῷ ἐπεγέγραπτο· «Ἀγνώστω Θεῷ». 1128.
- Ο'. Περὶ τοῦ μὴ αἰτιάσθαι ἄλλων. 1128.
- ΟΑ'. ΟΒ'. Ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός. 1129—1132.
- ΟΓ'. Εἰς τὴν κιβωτὸν, καὶ τὸ ἱλαστήριον, καὶ τὰ χερουβὶμ, καὶ τὸ μάννα, καὶ τὴν ῥάβδον Ἀαρών. 1132.
- ΟΔ'. ΟΕ'. Περὶ τῆς τῶν Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας. 1133—1136.
- ΟΣ'. Εἰς τὸ εἰρημένον· «Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως». 1136.
- ΟΖ'. ΟΗ'. Περὶ ἀρετῆς τοῦ Ἰωσήφ. 1137.
- Π'. Περὶ τοῦ Ἀποστόλου, «Ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστὶν οὗτος». 1141.
- ΠΑ'. Εἰς τὸ, «Πάντα, ὅσα ἂν εἶπεν ὁ Κύριος, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα». Καὶ εἰς τὸ, «Ὁ ψυχικὸς ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος». Καὶ εἰς τὸ, «Οὐ δύναται δένδρον πονηρὸν καρποῦς καλοὺς ποιεῖν». 1141.
- ΠΒ'. Ὅτι οὐκ ἦν συμφέρον, τῶν πάντων γινώσιν ἔχειν ἡμᾶς. 1144.
- ΠΓ'. Περὶ ἀκαταλήπτου. 1145.
- ΠΔ'. Ὅτι κακὸν μὲν τὸ ἀδικεῖν, κάκιον δὲ τὸ ἀδίκως ψηφίζεσθαι. 1145.
- ΠΕ'. Εἰς τὸ, «Θεὸν ἐμολογοῦσιν εἰδέναι· τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται». 1145.
- ΠΣ'. Εἰς τὸ, «Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ», καὶ τὰ ἐξ ἧς. 1148.
- ΠΖ'. Ἐκ τῆς Ἐξόδου, «Αἰτήσασθε ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ», καὶ τὰ λοιπὰ. 1148.
- ΠΗ'. Περὶ λήθης. 1149.

- ΠΘ'. Εἰς τὸ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ· «Πένητα οὐκ ἐλεήσης ἐν κρίσει». 1149.
- Η'. ΗΑ'. Περὶ ἀναγνώσεως. Κατὰ Ἑλλήνων. Περὶ τῆς χάριτος τῶν θεοπνευστῶν Γραφῶν, καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας. 1149—1152.
- ΗΒ'. Περὶ ζήλου μὴ κατ' ἐπίγνωσιν. 1156.
- ΗΓ'. Εἰς τὸ, «Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι», καὶ τὰ ἐξ ἧς. 1156.
- ΗΔ'. Εἰς τὸ, «Ὡς μὴ πρὸ καιροῦ κρίνετε». 1156.
- ΗΕ'. Εἰς τὸ, «Διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε». 1157.
- ΗΖ'. Περὶ Ἡρώδου τοῦ τετράρχου, καὶ τοῦ Βαπτιστοῦ, καὶ τῆς Ἡρωδιάδος. 1157.
- ΗΖ'. Διὰ τί ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἐρχόμενος ὁ Χριστὸς ταῖς κοπτομέναις γυναῖξιν ἐπετίμησεν. 1161.
- ΗΗ'. Εἰ ἔδει τὸν Χριστὸν παθεῖν, διὰ τί οἱ σταυρώσαντες ἀπητήθησαν δίκας. 1164.
- ΗΘ'. Περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου. 1164.
- Ρ'. Τί ἐστίν, «Εἰς ἐνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ». 1165.
- ΡΑ'. Εἰς τὸ, «Δέδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως». 1165.
- ΡΒ'. Περὶ τοῦ εἰς Θεὸν καὶ τὴν ἐξουσίαν φόβου. 1169.
- ΡΓ'. Εἰς τὸ, «Ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ». 1169.
- ΡΔ'. Εἰς τὸ, «Ὑμῖν ἐχαρίσατο ὁ Θεὸς οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν». 1172.
- ΡΕ'. Περὶ δαιμόνων. 1172.
- ΡΖ'. Περὶ τοῦ τὰ ε'. τοῦ τὰ καὶ ε'. τάλαντα πιστευθέντος. 1172.
- ΡΖ'. Διὰ τί γέγραπται περὶ τῆς γῆς· «Οὐ κληθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος». 1173.
- ΡΗ'. Εἰς τὸ, «Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισε, θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ». 1173.
- ΡΘ'. Ἐκ τῶν Παροιμιῶν. Τί ἐστίν· «Ὁ εἰσελθὼν εἰς γυναῖκα ὑπανδρον, οὐκ ἁθωθήσεται;» 1173.
- ΡΙ'. Τί ἐστίν· «Καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων ὡς περιστερὰ μελετητικά;» 1176.
- ΡΙΑ'. «Ἐὰν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον». 1176.
- ΡΙΒ'. Περὶ συντάξεως τοῦ ἀποστολικοῦ ῥήματος, ἐνθα φησί· «Κωλύόντων γαμῖν». 1177.
- ΡΙΓ'. Εἰς τὸ, «Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία». 1184.
- ΡΙΑ'. Εἰς τὸ γεγραμμένον, «Ὡς περ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις, οὕτως οὐδὲ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων». 1185.
- ΡΙΕ'. Εἰς τὸ συγκριτικὸν περὶ μοιχείας καὶ κλοπῆς γεγραμμένον· «Ἐὰν ἄλῃ τις κλέπτων». 1189.
- ΡΙΣ'. Περὶ Λαζάρου καὶ τοῦ πλουσίου. 1189.
- ΡΙΖ'. Διὰ τί ὁ νόμος τοὺς λεπρῶντας, ἢ ἑτέρους νοσήματα νοσοῦντας ἀκούσια, ἐξω εἶναι τῶν ἱερῶν περιβόλων προσέταξεν. 1192.
- ΡΙΗ'. Εἰς τὸ, «Καὶ ποτὶ ῥιον ψυχροῦ διδόναι». 1193.
- ΡΙΘ'. Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Πέτρου, διατί τοὺς ἄνδρας ὡς ἀσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναικεῖω κελεύει τιμὴν ἀπονέμειν. 1193.
- ΡΚ'. Εἰς τὸ, «Εἰ δυνατόν τὸ ἐξ ὑμῶν». 1193.
- ΡΚΑ'. Περὶ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου. 1196.
- ΡΚΒ'. Εἰς τὸ, «Πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν». 1196.
- ΡΚΓ'. Εἰς τὸ, «Ὁ δὲ θέλων ἑαυτὸν δικαιοῦσαι, εἶπε· καὶ τίς ἐστί μου πλησίον;» 1196.
- ΡΚΔ'. ΡΚΕ'. Περὶ τῆς ψυχῆς. 1197.
- ΡΚΣ'. Εἰς τὸ, «Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός· Ἵνα τί σύ». κτλ. 1204.
- ΡΚΖ'. Εἰς τὸ, «Ὁ ψυχικὸς ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος». Τί πνευματικὸς, καὶ ψυχικὸς καὶ σαρκικὸς. 1204.
- ΡΚΗ'. Εἰς τὸν ἀοίδιμον θάνατον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. 1205.
- ΡΚΘ'. Εἰς τὸ, «Πᾶν ἁμάρτημα, ὃ ἂν ποιῇ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματος». 1205.
- ΡΑ'. Τί κοινὸν παρέχειν ἑαυτὸν, καὶ τί ἴσον καὶ τί ἀμφισβητεῖν, καὶ μὴ φιλονεικεῖν· καὶ τί εὐφραίνεσθαι· καὶ τί ἡδεσθαι. 1212.
- ΡΑΒ'. Ὅτι οὐκ ἦν συμφέρον τῶν πάντων γινώσκειν ἡμᾶς. 1213.
- ΡΑΓ'. ΡΑΔ'. Περὶ ἀναγνώσεως τῶν Θείων Γραφῶν. 1216.
- ΡΑΕ'. Εἰς τὸ, «Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήψεται». 1216.
- ΡΑΣ'. Πῶς ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ ποῖοι οἱ βιασταί; 1217.
- ΡΑΖ'. Εἰς τὸ γεγραμμένον· «Φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστέραι». 1217.
- ΡΑΗ'. Εἰς τὸ, «Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε». 1217.
- ΡΑΗ'. Εἰς τὸ, «Καὶ σὺ ἂν διαστείλῃς τῷ ἀνόμῳ, καὶ μὴ ἀναστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, ὁ ἄνομος ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθάνειται, σὺ δὲ τὴν ψυχὴν σου ῥύσῃ». 1220.

- PM'**. Περὶ ἀναγνώσεως, κατὰ Ἑλλήνων. Περὶ τῆς χάριτος τῶν θεοπνευστῶν Γραφῶν, καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας. 1220.
- PMΑ'**. Διὰ τί ὁ νόμος τοῦς λεπρῶντας, ἢ ἐτέρους νοσήματα ἀκούσια νοσοῦντας, ἐξω εἶναι τῶν ἱερῶν περιβόλων προσέταξεν. 1220.
- PMΒ'**. Εἰς τὸ, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος». 1224.
- PMΓ'**. Περὶ εὐσεβείας, ὅτι τὸ ἀκρότατον τῶν ἀγαθῶν. 1224.
- PMΔ'**. Πρὸς βασιλέα ἀνεπίγραφος. 1225.
- PME'**. Εἰς τὸ, «Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ;» 1225.
- PMΣ'**. «Καὶ ἀπαλλάξῃ τοὺτους». 1229.
- PMΖ'**. Εἰς τὸ γεγραμμένον, «Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν». 1232.
- PMΗ'**. Εἰς τὸ, «Καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται.» Ἑρμηνεία. 1233.
- PMΘ'**. Εἰς τὸ, «Ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός·» εἰς τὸν ξα'. ψαλμόν. 1233.
- PN'**. Ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους α'. Διατί εἶπεν ὁ Παῦλος· «Οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον». 1236.
- PNΑ'**. Τί ἐστὶν, «Ἡ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναιῶν, οὐκ ἐτρορᾷ ;» 1236.
- PNΒ'**. Εἰς τὸ, «Μακρόθυμος ἀνὴρ ; πολὺς ἐν φρονήσει». 1237.
- PNΓ'**. Εἰς τὸ γεγραμμένον· «Ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐνετειλάμην» καὶ εἰς τὸ, «Τὰ ἄστρον δὲ οὐ καθαρὰ ἐνώπιον», ὅπερ ἐστὶ τοῦ Ἰωβ. 1237.
- PNΔ'**. Εἰς τὸ, «Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες». 1240.
- PNE'**. Εἰς τὸ, «Οἱ ἐρώμενοι ἐκ κοιλάς αὐτῶν καὶ παιδεύμενοι ἕως γήρως. 1240.
- PNΣ'**. Τί ἐστὶ τὸ, «Τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως καὶ τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ». 1241.
- PNΖ'**. Τί ἐστὶ τὸ εἰρημένον, «Ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τελευτηκυία οὐκ εἰσελεύσει». 1241.
- PNΗ'**. Εἰς τὸ, «Ἐπτάκις πεσεῖται ὁ δίκαιος· καὶ ὅτι ἀναστήσεται. 1244.
- PNΘ'**. Εἰς τὸ, «Λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν» καὶ ὅτι οὐκ ἐστὶ τοῦτο ἐναντίον τῷ «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν» καὶ τὰ ἐξ ἡς. 1244.
- PE'**. Τί ἐστὶ τὸ, «Καὶ ἐκσπάσω ἐξ αὐτῶν καρδίαν λιθίνην καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην». 1245.
- PEΔ'**. Εἰς τὸ, «Παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ», καὶ εἰς τὸ, «Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται». 1245.
- PEΒ'**. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐδεσθε αὐτοῦ μετὰ σπουδῆς». 1248.
- PEΓ'**. Κατὰ Ἰωαννῆνους. 1248.
- PEΔ'**. Εἰς τὸ, «Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελείται περὶ σοῦ». 1253.
- PEΕ'**. Εἰς τὸ, «Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον». 1253.
- PEΣ'**. Εἰς τὸ, «Ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς». 1256.
- PEΖ'**. Περὶ τῆς σοφίας Δανιὴλ καὶ τῶν παίδων. 1260.
- PEΗ'**. Εἰς τὸ, «Ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει». 1260.
- PEΘ'**. Εἰς τὸ «Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί». 1261.
- PO'**. Ποίων ἁμαρτημάτων ἄρεσιν ἐδίδου ὁ νόμος διὰ θυσιῶν. 1261.
- POΑ'**. Περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. 1264.
- POΒ'**. Ὅτι οὐ μικρὰ ἡ ὠφέλεια ἐκ τῆς διηγήσεως ἀγαθῶν κατορθωμάτων. 1264.
- POΓ'**. Εἰς τὸ, «Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει». 1264.
- POΔ'**. Εἰς τὸ εἰρημένον, «Ἰδοὺ ἡ θεοσεβεία ἐστὶν σοφία». 1265.
- POΕ'**. Εἰς τὸ, «Τῷ τύποντί σε ἐπὶ τὴν δεξιάν σιαγόναν». 1265.
- POΣ'**. Περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ παντός. 1268.
- POΖ'**. Εἰς τὸ, «Ἐδεῖ σε βαλεῖν τὸ ἀργύριον». 1268.
- POΗ'**. Εἰς τὸν Ἀβραάμ ἐγκώμιον ἐπὶ τῇ τοῦ Ἰσαὰκ σφαγῇ. 1268.
- POΘ'**. Εἰς τὸ εἰρημένον ἀπὸ τοῦ Κυρίου· «Εἰς ἐμὲ βλέπετε». 1269.
- PI'**. Διὰ τί ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἐρχόμενος ὁ Χριστὸς ταῖς κοπτομέναις γυναιξὶν ἐπετίμησεν. 1272.
- PIΑ'**. Εἰς τὸ, «Μὴ δότε τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ» καὶ τὰ ἐξ ἡς. 1272.
- PIΒ'**. Ἐκ τοῦ ψαλτηρίου. Περὶ τῆς τῶν ψαλμῶν ἐπιγραφῆς. 1273.
- PIΓ'**. Ἐπὶ τῆς θείας ἐνεργείας τὸ Πῶς μὴ ἐχέτω χώραν. 1273.
- PIΔ'**. Ἐκ τῆς Βασιλειῶν γ'. ὅτι παράνομος οὐ διαφεύζεται δίκην, ὡς οὐδὲ Ἰωάβ. 1276.
- PIΕ'**. Εἰς τὸ· Ἀφετε, καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν. 1276.
- PIΣ'**. Περὶ τάξεως. 1277.
- PIΖ'**. Ὅτι μέζονα τίσουσι δίκην, τῶν πάλαι

- ἁμαρτησάντων, οἱ μετὰ τὴν χάριν τὸν
Θεὸν παροργίζοντες. 1277.
- ΡΠΗ'. Περὶ τῶν ἐκ φιλαργυρίας νοσοῦντων. 1277.
- ΡΠΘ'. Πῶς οἱ Φαρισαῖοι ἐπελάβοντο τοῦ Σωτῆ-
ρος, ὡς μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν
ἐσθίουσιν. 1277.
- ΡΗ'. Εἰς τὸ, «Μακάριοι ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν
ὑμᾶς», καὶ τὰ ἐξῆς. 1280.
- ΡΗΑ'. Περὶ νοσοῦντος ψυχικῶς καὶ μὴ βουλομέ-
νου ἀπαλλαγῆναι. 1280.
- ΡΗΒ'. Εἰς τὸ, «Τίμιος ὁ γάμος». 1280.
- ΡΗΓ'. Περὶ τῆς τὰ δύο λεπτά βαλούσης. 1281.
- ΡΗΔ'. Περὶ τοῦ, «Φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἐμω-
ράνθησαν». 1281.
- ΡΗΕ'. Ὅτι χαλεπὸν, ἐὰν τὰ πάθη τὰ σωματι-
κὰ ἡμῶν κατακυριεύσωσιν. 1284.
- ΡΗΖ'. Περὶ σοφίας, ἀδικίας, καὶ ὕβρεως παράθε-
σις· «Εἰ μὲν κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον
περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέ-
ρεις;» 1284.
- ΡΗΖ'. Περὶ Καππαδοκῶν. 1285.
- ΡΗΗ'. Περὶ ἀνατροφῆς παίδων. 1285.
- ΡΗΘ'. Περὶ σφοδρότητος καὶ παραμονῆς τιμω-
ριῶν. 1288.
- Σ'. Τίνος χάριν ὁ Μωσῆς τοὺς ἐπανεληθόντας
ἀπὸ πολέμου ἐξω τῆς παρεμβολῆς καθα-
ρικομένους ἀπέπεμψεν. 1288.
- ΣΑ'. Περὶ ἀναστάσεως. 1288.
- ΣΒ'. Περὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ τὴν
ἀσάφειαν ἐρμηνεύσαντος. 1283.
- ΣΓ'. Εἰς τὸ, «Πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ». 1289.
- ΣΔ'. Εἰς τὸ, «Ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη
ὑμῶν», καὶ ἐξῆς. 1292.
- ΣΕ'. Περὶ τοῦ μὴ παύεσθαι παραινεῖν τοὺς κα-
κῶς βιοῦντας. 1295.
- Σς'. Εἰς τὸ εἰρημένον· «Τίς οὐκ οἶδε τὴν Ἐφε-
σίῳ πόλιν νεωκόρον οὔσαν τῆς μεγάλης
Ἀρτέμιδος;» 1300.
- ΣΖ'. Περὶ τῶν ἐλληνικῶν ξοάνων. 1300.
- ΣΗ'. Περὶ ἀναγνώσεως κατὰ Ἑλλήνων. Περὶ
τῆς χάριτος τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν,
καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας. 1301.
- ΣΘ'. Εἰς τὸ, «Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ», καὶ
τὰ ἐξῆς. 1304.
- ΣΙ'. Εἰς τὸ εἰρημένον· «Μὴ ἐκκλίνῃς δεξιὰ, ἢ
ἀριστερά». Καὶ ὅτι πόνῳ κατορθοῦται ἡ
ἀρετή. 1304.
- ΣΙΑ'. Τί ἐστὶ τὸ εἰρημένον ἐν τῇ ᾠδῇ τοῦ Ἀβ-
κούμ· ἀ' Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐ-
τοῦ». 1305.
- ΣΙΒ'. Εἰς τὸ, «Μάθετε καλὸν ποιεῖν». 1305.
- ΣΙΓ'. Ἐκ τοῦ Ἰεζεκιήλ. Τί ἐστὶ τὸ γεγραμμέ-
νον· «Τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο· καὶ
ἐν τοῖς νόμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν.» 1305.
- ΣΙΑΔ'. Εἰς τὸ ἐν τῇ σοφίᾳ Ἰησοῦ γεγραμμένον·
«Μὴ ζῆτει γενέσθαι κριτής». 1308.
- ΣΙΕ'. Εἰς τὸ, ἀ' Ἐστῶσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περι-
ζωσμέναι». 1309.
- ΣΙς'. Εἰς τὸ εἰρημένον· ἀ' Ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ
δικαιοσύνη ὑμῶν πλέον τῶν Γραμματέων·
καὶ ὅτι τοῦτο οὐκ ἐναντιοῦται, τῷ «Οὐαὶ
ὑμῖν Γραμματεῖς». 1309.
- ΣΙΖ'. Εἰς τὸ, «Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον· καὶ ἐν
τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν». 1309.
- ΣΙΗ'. Εἰς τὸ, «Μὴ μεριμνήσατε, πῶς ἢ τί λαλή-
σετε» καὶ εἰς τὸ, ἀ' Ἐτοιμοὶ αἰεὶ πρὸς ἀπο-
λογίαν». 1312.
- ΣΙΘ'. Εἰς τὸ, ἀ' Εἰ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται». 1312.
- ΣΚ'. Περὶ τοῦ εἰ δυνατόν μετὰ πάντων ἀνθρώ-
πων εἰρηνεύειν. 1313.
- ΣΚΑ'. Περὶ ἀναγνώσεως κατὰ Ἑλλήνων, περὶ τῆς
χάριτος τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, καὶ τῆς
ἐξ αὐτῶν ὠφελείας. 1316.
- ΣΚΒ'. Εἰς τὸ, ἀ' Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Ἰ-
σαάκ, καὶ Ἰακώβ· καὶ εἰς τὸ, ἀ' Ὑπερα-
σπιῶ τῆς πόλεως ταύτης διὰ Δαυὶδ, τοῦ
σῶσαι αὐτήν». 1317.
- ΣΚΓ'. Περὶ θυμοῦ καὶ ὀργῆς. 1317.
- ΣΚΔ'. Εἰς τὸ, «Λύκοι καὶ ἄρνες ἅμα βοσκηθήσον-
ται». 1317.
- ΣΚΕ'. Κατὰ Ἰουδαίων. Ἐνθα καὶ Ἰωσήπου χρῆ-
σις περὶ τοῦ Σωτῆρος αὐταῖς λέξεσι κεί-
ται. 1320.
- ΣΚς'. Ὅτι χρὴ τοὺς τῇ ὀρθότητι τῶν δογμάτων
λάμποντας, καὶ τὸν βίον ἔχειν τῷ λόγῳ
συντρέχοντα. 1321.
- ΣΚΖ'. Εἰς τὸ, «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν
μὴ ποιεῖν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ
θεαθῆναι». 1321.
- ΣΚΗ'. Περὶ τῶν παραδειγμάτων δι' ὧν ὁ σοφὸς
πολυειδῶς προσωποποιεῖ τὴν σοφίαν. 1321.
- ΣΚΘ'. Περὶ τῆς θείας ἐπιδημίας. 1324.
- ΣΔ'. Περὶ τοῦ Σαναχειρήμ. 1324.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ε'.

Ἐπιστολαὶ ΦΘ'. 569. 1325—1645.

-
- Α'. Ὅτι κάλλιστον ἢ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος μετριότης. 1325.
- Β'. Ὅτι ὑπὲρ τῶν κακῶν εὐχεσθαι χρή. 1325.
- Γ'. Περὶ ματαιότητος τῶν ἀνθρωπίνων. 1328.
- Δ'. Ὅτι διὰ παραδείγματος οἰκοδομεῖν ὀφείλομεν τοὺς ἀκούοντας. 1328.
- Ε'. Ὅτι οἱ μάρτυρες διὰ τοῦ θανάτου αὐτῶν νικῶσιν. 1328.
- Ζ'. Πρὸς ὀρεγόμενον ἐπισκοπῆς. 1328.
- Ζ'. Περὶ ἐπεικειάς. 1329.
- Η'. Ὅτι ἄμεινον τὸ μὴ ἀλῶναι ἐπὶ κακίᾳ· ἀλόντα δὲ τὸ εἰδέναι, ὅτι ἤλω. 1329.
- Θ'. Περὶ ἀνατροφῆς τέκνων. 1329.
- Ι'. Περὶ τῆς μάχης τοῦ ἔσω ἀνθρώπου. 1329.
- ΙΑ'. Προτροπὴ πρὸς ἀρετὴν. 1332.
- ΙΒ'. Παραίνεσις πρὸς κακὸν ἱερέα περὶ μεταβολῆς βίου. 1332.
- ΙΓ'. Πρὸς κακὸν ἄνδρα ἀνσποσπάστως τῆς κακίας ἐχόμενον. 1332.
- ΙΔ'. Μόνον περὶ εὐσεβείας ἀγωνίζεσθαι χρή. 1333.
- ΙΕ'. Περὶ μεγαλοφροσύνης. 1333.
- ΙΖ'. Περὶ τῶν Εὐσεβίου κακιῶν. 1333.
- ΙΖ'. Τὸ μικρὸν πταῖσμα εἰς μέγα ἔρπει κακόν· καὶ ὅτι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐγκρατεῖς ἔχειν χρή. 1333.
- ΙΗ'. Ὅτι ἕκαστος ἐκ τῶν καθ' ἑαυτὸν κρίνει περὶ τῶν ἄλλων. 1336.
- ΙΘ'. Ὅτι γνωσιμαχεῖν χρή τὸν πταίοντα. 1336.
- Κ'. Ὅτι ὁ λέγων οὐ πείθει πάντοτε τοὺς ἀκούοντας διὰ τὸ ἐλεύθερον τῆς γνώμης αὐτῶν. 1336.
- ΚΑ'. Παραβολὴ τῶν πρώτων ἱερέων πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτοῦ. 1337.
- ΚΒ'. Ὅτι καὶ τῷ μὴ συγγνώμην αἰτοῦντι διδόναι χρή. 1337.
- ΚΓ'. Ὅτι οὐκ αἰσχρὸν τὸ ἡττᾶσθαι ὧν ἀμήχανον περιεῖναι. 1340.
- ΚΔ'. Ὅτι ὁ δις ἐμπεσὼν εἰς τὸ αὐτὸ παραώμημα ἀνάξιος συγγνώμης. 1340.
- ΚΕ'. Τίς ὁ ἀληθὴς κόσμος τῶν γυναικῶν. 1340.
- ΚΣ'. Ἡ εὐνοία ἢ πρὸς τὴν ἀρετὴν τὴν θείαν συμμαχίαν θηράται. 1340.
- ΚΖ'. Ὅτι, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτας, μᾶλλον τῶν κοσμικῆς δόξης ἐφιεμένων ἐπὶ τὸν τῶν πόνων ἀγῶνα δίκαιον ἀποδύεσθαι. 1340.
- ΚΗ'. Ἐπαινος πρὸς ἐρωτῶντα· καὶ λύσις πέντε ζητημάτων δι' ἐπιστολῆς αἰτηθέντων. 1341.
- ΚΘ'. Ἀποτροπὴ τρυφῆς. 1348.
- Λ'. Ἐγκωμιαστικὴ ἀρετῆς. 1345.
- ΛΑ'. Περὶ τοῦ θηρωμένου φιλομαθείας δόξαν. 1345.
- ΛΒ'. Ἐπαινος Χρυσοστόμου. 1348.
- ΛΓ'. Ἐπαινος ἀνδρὸς ἀγίου καὶ σοφοῦ. 1348.
- ΛΔ'. Μεμπτικὴ φασύων λοιδορούντων τοὺς ἐναρέτους. 1348.
- ΛΕ'. Ὅτι δεῖ προτιμᾶν μᾶλλον ἀρετὴν ἢ ἐπίδειξιν λόγων. 1348.
- Λς'. Ὅτι εὐπορώτεροι, καὶ βασιλικώτεροι οἱ τὸν ἔρωτα τοῦ πλούτου καταπατήσαντες. 1348.
- ΛΖ'. Ἐλεγχοὶ τῶν ἀμαρτανόντων καὶ προβαλλομένων ἀπολογίαν τὴν τῶν ἀρχόντων κακίαν· καὶ περὶ κακῶν καὶ ἀγαθῶν πρεσβυτέρων. 1349.
- ΛΗ'. Ἡ τῶν Γραφῶν ἀνάγνωσις τὸν ἀρετῆς γεννᾷ ἔρωτα. 1349.
- ΛΘ'. Ὅτι πολλοὶ οἱ ἐκ τῶν πειρασμῶν καρποί. 1349.
- Μ'. Ὅτι τοὺς ἄρχοντας χρή τοὺς καλοὺς κοινωνοὺς ποιεῖν τῆς ἀρχῆς, 1352.
- ΜΑ'. Ὅτι τῷ μὴ πειθομένῳ, ὅτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὑφίστηκεν, τὸν ἔρωτα αὐτῆς τελοῦναι ἀδύνατον. 1352.
- ΜΒ'. Ὅτι βέλτιον τὸ μὴ σπεύδειν τὰς δίκας ἀπαιτεῖν. 1352.
- ΜΓ'. Ὅτι μικραὶ αἱ τιμωρίαι νῦν διὰ τὸ φθαρτὸν τοῦ σώματος. 1352.
- ΜΔ'. Περὶ τῶν ἐπαινούντων τὴν ἀρετὴν καὶ φευγόντων αὐτήν. 1353.
- ΜΕ'. Περὶ οἴνου χρήσεως. 1353.
- Μς'. Τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὡς παρθένους, φυλάττειν χρή. 1353.
- ΜΖ'. Ὅτι τὸν ἀρετῆς ἐρῶντα τῆς ἀνθρώπων γνώμης καταφρονεῖν δεῖ. 1353.
- ΜΗ'. Ὅτι τὸν σοφὸν ὑβρίζοντα σιγῇ φέρειν χρή τὴν ὕβριν. 1356.
- ΜΘ'. Ὅτι χρή τοὺς ἀγαθοὺς ἐπαινεῖν, ἀλλὰ μὴ ἐπιδείκνυσθαι τοῦτο αὐτοῖς. 1356.
- Ν'. Ὅτι χρή τὰς ἐλπίδας μόνον εἰς τὸν Θεὸν ἔχειν. 1357.
- ΝΑ'. Ὅτι τὴν ῥαθυμίαν δεῖ φεύγειν. 1357.
- ΝΒ'. Περὶ μονωδίας ὑπ' αὐτοῦ γραφείσης πρὸς

τινας κακούς.	1357.	ΠΒ'. Ἐκ τῆς προαιρέσεως, ἀλλὰ μὴ ἐκ τῆς ἐκ- βάσεως κρίνειν τὰ πράγματα.	1373.
ΝΓ'. Τί ἐστὶ μονωδία· παραίνεσις πρὸς μεταβο- λὴν βίου.	1357.	ΠΓ'. Τίς δ' λαμπρὸς ἐστιάτωρ.	1376.
ΝΔ'. Ἀρετὴν ἀσκεῖν δεῖ, ὅπως τοὺς ἐχθροὺς νι- κῶμεν.	1360.	ΠΔ'. Προτροπὴ εἰς μετάνοιαν.	1376.
ΝΕ'. Ἀποτροπὴ φιλαργυρίας.	1360.	ΠΕ'. Περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους τῶν χριστιανῶν ἐχθρας.	1376.
ΝΖ'. Ὅτι μακάριοι οἱ πολλὰ πεπονθότες.	1361.	ΠΣ'. Ὅτι τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν εἰς τὴν τῶν παίδων τιμωρίαν καιροφυλακτεῖν ἀνανδρεία καὶ μνησικακία.	1376.
ΝΗ'. Ὅτι ἡ ἐλπίς ἀγκυρὰ τοῦ βίου ἐστίν.	1361.	ΠΖ'. Ὅτι τὴν τοῦ Θεοῦ μακροθυμίαν αἰδεῖσθαι χρὴ.	1376.
ΝΘ'. Ὅτι ἡ παρ' ἐλπίδα εὐημερία τοὺς ἐκ τα- πεινῆς ῥίξης ὀρωμένους οὐδὲν μέτριον φρο- νεῖν ποιεῖ.	1361.	ΠΗ'. Ὅτι τὸν εὐδόκιμον κρεῖττονα εἶναι χρὴ τῶν συμφορῶν.	1377.
Ξ'. Ὅτι μετὰ τὴν νίκην οὐ χρὴ ἀφρόντιδας μένειν.	1361.	ΠΘ'. Ὅτι ἡ τῶν βασιλευόντων εὐλάβεια πρὸς τοὺς ἐπισκόπους πολλοῖς ὑπόθεσις τρυφῆς καὶ ἀσωτείας γέγονεν.	1377.
ΞΑ'. Περὶ δυνάμεως τῆς ἀποδείξεως.	1364.	Ι'. Ὅτι καὶ τοῦ κατηγοροῦντος καὶ κατηγο- ρουμένου ἀκούειν χρὴ.	1377.
ΞΒ'. Τοὺς κολακεύοντας μᾶλλον τῶν ὑβριζόντων ἀποστρέφειν δεῖ.	1364.	ΙΑ'. Εἰς τὸ, «Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς (τοῦ Ναυῆ) κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας· ἄρα ἀπολείπεται σαβ- βατισμὸς κτλ.»	1377.
ΞΓ'. Ὅτι ἡ ἀρετὴ μόνη ἔχει τὸ γέρας.	1364.	ΙΒ'. Ἀποτροπὴ κακίας μετὰ προφυλάξεως καὶ ἀμφιβολίας γενομένη.	1380.
ΞΔ'. Ὅποιαν περὶ τὸ σῶμα φροντίδα ἔχειν χρὴ.	1364.	ΙΓ'. Προτροπὴ εἰς τὸ ἐμμένειν ἐν ταῖς ἀγαθαῖς πράξεσι.	1380.
ΞΕ'. Εἰς τὸ, «Ὁ ἐμβλέψας γυναικὶ κτλ.»	1364.	ΙΔ'. Ὅτι πάντα μετρίως καὶ ὁμαλῶς φέρειν χρὴ.	1381.
ΞΣ'. Ὅτι οὐ πάντως τὰ δοκοῦντα ἡμῖν συμφέρειν ταῦτα καὶ λυσιτελεῖ.	1365.	ΙΕ'. Παραβολὴ ἀρετῆς καὶ κακίας.	1381.
ΞΖ'. Ἀποτροπὴ φιλαργυρίας.	1368.	ΙΣ'. Ὅτι γενναίως δεῖ φέρειν τὰς εὐπραγίας καὶ τὰς συμφοράς.	1381.
ΞΗ'. Περὶ πειρασμῶν ὅτι πολλάκις ὠφελοῦσιν ἡμᾶς.	1368.	ΙΖ'. Ὅτι τὴν ἀλήθειαν πάντων δεῖ προκρί- νειν.	1381.
ΞΘ'. Ὅτι σφαλερὰ ἐλπίς ἐστὶν ἡ ἐξ ἄλλοτριᾶς κακοπραγίας καὶ οὐκ ἐξ οἰκείας ἀρετῆς ῥηττημένη.	1368.	ΙΗ'. Ἐπαινος γεωργίας.	1381.
Ο'. Ὅτι ὁ πλείων ὀφειόμενος πολλοῖς εὐάλω- τός ἐστι.	1368.	ΙΘ'. Ὅτι μειζὼν ἢ σωφροσύνη ἐν νεότητι ἢ ἐν γῆρα.	1384.
ΟΑ'. Περὶ τοῦ μετρίως φέρειν τὰς μεταβολάς, ὅτι ἴδιον ἀνδρῶν ἀρίστων.	1368.	Ρ'. Ὅτι γενναίως χρὴ τὰς παρελθούσας φέρειν συμφοράς.	1384.
ΟΒ'. Ὅτι οὐ δυνάμεθα ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων συλ- λαβεῖν τὴν μακαριότητα.	1369.	ΡΑ'. Ἐπαινος τῆς πίστεως.	1384.
ΟΓ'. Εἰς τὸ, «Μηδὲν ἄγαν».	1369.	ΡΒ'. Περὶ παρρησίας, ὅτι ἐλέγχειν χρὴ τοὺς κα- κοὺς.	1384.
ΟΔ'. Ὅτι ὁ ἁμαρτάνων καὶ γινώσκων ἀμείνων τοῦ ἁμαρτάνοντος καὶ μὴ γινώσκοντος.	1369.	ΡΓ'. Ὅτι, ὅταν μὴ δυνώμεθα διορθοῦν τοὺς φαῦ- λοὺς ἡμεῖς, πρὸς τὴν θεῖαν καταφεύγειν βοήθειαν χρὴ.	1384.
ΟΕ'. Ἐπιτίμησις ἐπὶ ἀχαριστίας.	1369.	ΡΔ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀμύνεσθαι εἰς τέλους· ἀδελ- γὰρ τὸ πέρας.	1384.
Ος'. Τίς ὁ ὄντως ἀνδρεῖος.	1372.	ΡΕ'. Εὐχρητικὴ ὑπὲρ τοῦ ἐνθελθῆναι νοῦν βελτί- στοῖς φαύλοις.	1384.
ΟΖ'. Προτροπὴ πρὸς διόρθωσιν βίου.	1372.		
ΟΗ'. Μειζὼν δ' μισθὸς ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ τῶν μηδὲν λαβόντων ἐνταῦθα.	1373.		
ΟΘ'. Ὅτι τὸ ἀδίκον κέρδος οὐκ ἐπιτήδειον εἰς ἐλεημοσύνην.	1373.		
Π'. Ὅτι ἡ ἀλήθεια πολλάκις μὴ δυναμένων ἡ- μῶν ἀποδεῖξαι αὐτὴν ἡττᾶται.	1373.		
ΠΑ'. Προτροπὴ πρὸς ἀρετήν.	1373.		

- ΡΝΓ'. "Οτι ἐν οἷς ἐπαίνων ἐσμὲν ἄξιοι, οὐ χρὴ ἄθυμειν ψεγόμενοι ὑπὸ τῶν κακῶν. 1416.
- ΡΝΔ'. "Οτι φιλοσοφίας πολλῆς τὸ πρῶτους ἡμᾶς πρὸς τοὺς ἐχθροὺς εἰρηνεύειν. 1416.
- ΡΝΕ'. Πῶς δίκαιοι γενέσθαι δυνάμεθα. 1416.
- ΡΝΣ'. Περὶ τινος χαίροντος μὲν, σκυθρωπάζειν δὲ προσποιουμένου. 1416.
- ΡΝΖ'. "Οτι χρὴ θάπτειν τὸ σῶμα, ὅπου ἐτελεύτησε. 1416.
- ΡΝΗ'. "Ορισμὸς τῆς μακαριότητος. 1416.
- ΡΝΘ'. Εἰς τὸ, «Οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ συνευδοκοῦσι τοῖς πράττουσι». 1417.
- ΡΞ'. "Οτι ὁ κολαστὴς τῶν ἀδικούντων μείζονα δίκην δώσει, εἰ φωραθείη τὰ αὐτὰ δρῶν. 1417.
- ΡΞΑ'. "Οτι κρείττων ὁ ἀρετῆς ἀντεχόμενος, ἢ ὁ παρὰ πάντων γινωσκόμενος. 1417.
- ΡΞΒ'. Περὶ τῶν τριῶν προσόντων τοῦ χριστιανικοῦ βίου, λόγου, ἀρετῆς, καὶ πίστεως. 1417.
- ΡΞΓ'. Περὶ ἀδελφοῦ ἀναχωρήσαντος. 1421.
- ΡΞΔ'. Προτροπὴ εἰς τὴν ἀσκησιν τῆς ἀρετῆς μετὰ παραδειγμάτων ἐκ τῶν ἐθνικῶν τοῖς ἀπιστοῦσι τὰ ἡμέτερα. 1421.
- ΡΞΕ'. "Οτι, ἂν μὴδὲν τις ἀπενέγκῃ τοὺς φαύλους διορθοῦσθαι πειρώμενος, παρὰ τοῦ Θεοῦ μὲν τοι ἀμοιβὰς ἔξει. 1424.
- ΡΞΣ'. "Οτι ἐν τοῖς τῶν μαρτύρων διωγμοῖς εἰς ὄλεθρον αὐτῶν τῶν ἐθνικῶν ὑπηρεπίσθησαν τὰ βασανιστήρια. 1424.
- ΡΞΖ'. "Οτι κρείττον τὸ καθαρὰν ἡττης ἔχειν τὴν νίκην, τοῦ μετὰ τὴν ἡτταν νικῆσαι. 1424.
- ΡΞΗ'. "Οτι χρὴ τὸν ἄρχοντα καὶ ἀγαθὸν καὶ φοβερὸν εἶναι. 1424.
- ΡΞΘ'. "Οτι ὁ τὴν ἀρετὴν ἀσκῶν καὶ ἐπιδεικνύμενος ἀμαυροῖ αὐτήν. 1425.
- ΡΟ'. "Οτι τὴν δόξαν οὐκ ἐλαττοῖ τὸ μῆκος τοῦ χρόνου. 1425.
- ΡΟΑ'. "Οτι ἀνοίας τὸ κακῶς βουλευέσθαι, κούφότητος δὲ τὸ καλῶς βουλευθὲν μὴ εἰς πέρας ἄγειν. 1428.
- ΡΟΒ'. Πῶς χρὴ περὶ τοὺς φίλους διακεῖσθαι. 1428.
- ΡΟΓ'. "Οτι ἐκ τῆς δράσεως ὁ ἔρως τίκεται, καὶ ὅτι φεύγειν χρὴ τὰς τῶν γυναικῶν θείας. 1428.
- ΡΟΔ'. Ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς τριῶν ἀδελφῶν. 1429.
- ΡΟΕ'. Ἀποτροπὴ φιλοχρηματίας. 1429.
- ΡΟΣ'. Περὶ ἀκολάστου ἐπιχειροῦντος ἄλλους κολλάζειν. 1429.
- ΡΟΖ'. Περὶ τῶν μὴ σύμφωνα τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν ποιούντων. 1429.
- ΡΟΗ'. "Οτι ὁ τὰ πρόδηλα κακὰ φανερώς δρῶν, λανθάνων, οὐδὲν τῶν κακῶν ἀπρακτον ἔασει. 1432.
- ΡΟΘ'. Περὶ ἀναστάσεως, καὶ τί ἀνάστασις ψυχῆς καὶ θάνατος. 1432.
- ΡΠ'. "Οτι τοὺς ὀργίλους εὐνήνῃ καὶ πιθανῶ λόγῳ κολάζειν χρὴ. 1432.
- ΡΠΑ'. Πῶς σβέσαι δυνάμεθα τὴν φιλοχρηματίαν. 1432.
- ΡΠΒ'. "Οτι τὰ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ ὅτι ὁ τὸ δίκαιον ὅρον ποιοῦμενος τῶν κρίσεων τὴν ἀλήθειαν θεᾶται. 1433.
- ΡΠΓ'. Περὶ τῶν τὴν ἀκτημοσύνην καὶ ἐλεημοσύνην μέγιστον ἀγαθὸν οἰόμενων, καὶ πειρωμένων ἐκ τῶν ἄλλοτρίων συμφορῶν κερδαίνειν. 1433.
- ΡΠΔ'. "Οτι ὁ ὀξύς πρὸς τὴν κακίαν, τὸν νοῦν ἀνακαθάρας, ὀξύς καὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν ἔσται. 1433.
- ΡΠΕ'. Περὶ τῶν θαμάτων καὶ τῆς τούτων ἀρχῆς, καὶ ὅτι χρὴ τὰ τέκνα ἡμῶν ἀπομακρύνειν τούτων. 1433.
- ΡΠΣ'. Παραίνεσις πρὸς τοὺς νέους ἀποτρέπουσα τῶν θαμάτων καὶ προτρέπουσα εἰς ἀρετὴν ἀντὶ παντὸς πλούτου. 1437.
- ΡΠΖ'. Πῶς θείας φύσεως ἡ ψυχὴ καλεῖται. 1444.
- ΡΠΗ'. Περὶ ἀρετῆς, καὶ ὅτι ἐν τῇ μεσότητι συνίσταται τῶν κακιῶν. 1444.
- ΡΠΘ'. "Οτι μετριάζειν προσήκει τὸν θυμὸν, ἵνα μὴ τοῦ λογισμοῦ προπηδᾷ. 1445.
- ΡΛ'. "Οτι τοῖς νενικημένοις ὑφ' ἡμῶν ἡπίοις λόγοις χρῆσθαι δεῖ. 1445.
- ΡΛΑ'. "Οτι τὰ ἀσώματα τῶν σωμάτων ἀπαθείστερά ἐστιν καὶ ἰσχυρότερα. 1445.
- ΡΛΒ'. "Οτι ἐκ τῶν τοῦ προσώπου σημείων τεκμηριοῦται ἡ κακὴ ψυχὴ. 1448.
- ΡΛΓ'. "Οτι χρὴ ἡσυχίᾳ καὶ φιλοσοφίᾳ μᾶλλον τοὺς κακῶς ποιούντας ἡμᾶς ἀμύνεσθαι, ὅτι πάντως ὁ Θεὸς ὀρεῖ τὸ δίκαιον. 1448.
- ΡΛΔ'. Προτροπὴ εἰς μεταβολὴν βίου. 1448.
- ΡΛΕ'. Ἀποτρεπτικὴ ἀδικίας. 1448.
- ΡΛΣ'. Παραίνετικὴ πρὸς κατηγοροῦντα Εὐσεβίου ἐπισκόπου Πηλουσίου καὶ ὅτι οὐ χρὴ αἰτιᾶν ἄλλους, μὴ καὶ ἡμεῖς τοῖς αὐτοῖς ἁλώμεν. 1448.

- ΡΗΖ'.** Περὶ τῶν Ἰουδαίων, πῶς υἱοὶ Θεοῦ καλοῦνται ἐν τῇ Γραφῇ· καὶ περὶ τῆς διὰ Χριστοῦ υἰοθεσίας ἡμῶν. 1449.
- ΡΗΗ'.** Ἐπαινος γραφικῆς ὑποτυπώσεως. 1452.
- ΡΗΘ'.** Περιγραφικὴ τῆς κακίας Ζωσίμου ἐν τῷ γέλωτι ἐκφαινομένης. 1452.
- Σ'.** Περὶ καλλωπισμοῦ γυναικῶν. 1452.
- ΣΑ'.** Περὶ ἔρωτος λόγων σοφιστικῶν ἐπικωμάσαντος ταῖς τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς· καὶ ὅτι ἀποτρέπειν τούτων καὶ παραινέειν ὀφείλομεν, καὶ μὴ ἀκούμεθα. 1452.
- ΣΒ'.** Ὅτι ἀφεμένους τοὺς μετεωροσοφιστὰς καὶ λεξιθήρας εἰς τὴν πρακτικὴν ἀρετὴν συντείνειν ἡμᾶς αὐτοὺς χρή· παράδειγμα Σωκράτης παρὰ Ξενοφῶντι. 1453.
- ΣΓ'.** Τί ἄβουλον ἀβουλήτου διαφέρει. 1456.
- ΣΔ'.** Πῶς βαίνοντες τὴν ἀληθὴ κρίσιν εὐρίσκομεν. 1456.
- ΣΕ'.** Περὶ δυνάμεως τῆς φιλίας. 1456.
- ΣΣ'.** Παραινετικὴ πρὸς πατέρα περὶ διαλλαγῆς τῶν διαφερομένων αὐτοῦ υἱῶν. 1456.
- ΣΖ'.** Περὶ ἀμοιβαίας φιλίας. 1456.
- ΣΗ'.** Συγχαρητικὴ ἐπὶ μεταβολῇ βίου. 1456.
- ΣΘ'.** Περὶ τοῦ μὴ καταψηφίζειν, ἢ ἀποφαίνεσθαι περὶ προσώπων ἢ πραγμάτων ἀγνοουμένων. 1457.
- ΣΙ'.** Ἐπιπληκτικὴ ἐπὶ ἀπληστίᾳ. 1457.
- ΣΙΑ'.** ΣΙΒ'. Συστατικὴ. 1457.
- ΣΙΓ'.** Περὶ τοῦ μὴ καταγοητεύειν τῇ φράσει, ἀλλὰ τῇ πράξει. 1460.
- ΣΙΔ'.** Περὶ τοῦ λέγειν ὀλίγα καὶ καλὰ. 1460.
- ΣΙΕ'.** Περὶ τοῦ μὴ μιμεῖσθαι τοὺς φαύλους εὐημεροῦντας. 1460.
- ΣΙΣ'.** Φιλικὴ. 1460.
- ΣΙΖ'.** Περὶ σαφηνείας καὶ ἀσαφείας συγγραφῶν. 1461.
- ΣΙΗ'.** Ὅτι καὶ ἡ παρθενία καὶ ἡ πορνεία ἐξέβησαν τὰ μέτρα τοῦ νόμου. 1461.
- ΣΙΘ'.** Ὅτι ἀπὸ τῆς προκίρσεως, οὐκ ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως κρίνεται τὰ πράγματα. 1461.
- ΣΚ'.** Περὶ μοχθηρῶν ἔργων καὶ ἀνθρώπων. 1464.
- ΣΚΑ'.** καὶ ΣΚΒ'. Περὶ τῶν ἐνταῦθα συμβαινόντων ἡμῖν κακῶν καὶ περὶ μελλούσης κρίσεως. 1464—1465.
- ΣΚΓ'.** Περὶ τοῦ ἑαυτοῦ ἥθους (Ἰσιδώρου). 1468.
- ΣΚΔ'.** Ὅτι χυλεπὸν τὸν εἰς ἔρωτα χρημάτων ἐμπεσόντα ἀνανεῦσαι. 1468.
- ΣΚΕ'.** Περὶ ὑπὸ νόμου ὑπηκόων εἰς τοὺς ἀρχοντας καὶ ἀρχόντων εἰς τοὺς νόμους. 1468.
- ΣΚΣ'.** Περὶ τοῦ μὴ καταφεύγειν εἰς ἄλλους καὶ κολακεύειν, ἀλλὰ ζητεῖν τὴν ἐκ Θεοῦ βοήθειαν. 1469.
- ΣΚΖ'.** Ὅτι βλάπτομεν ἑαυτοὺς καὶ τὰ εἰς Θεὸν παρορῶμεν καθήκοντα, ὅταν μὴ ὀρθῶς βουλευώμεθα. 1469.
- ΣΚΗ'.** Ὅτι τῇ ἰσχύϊ τῶν νόμων δεῖ ἀναγκάζειν ἀπέχεσθαι τοῦ ἀδικεῖν. 1472.
- ΣΚΘ'.** Ὅτι ἡ ἀρετὴ, εἰ καὶ ἐπίπονος, ἐπόμενον τὸν μισθὸν ἔχει. 1472.
- ΣΛ'.** Περὶ τοῦ μὴ καταβοᾶν τῆς θείας ἀνεξικακίας. 1472.
- ΣΛΑ'.** Ὅτι οἱ μὲν νέοι ἀδελφὸν ἔχουσι τὸ πέρας, οἱ δὲ γεγηρακότες πρόδηλον, εἰ καὶ οὐδένα αἰδεῖται ὁ θάνατος. 1472.
- ΣΛΒ'.** Ὅτι τὸ μὲν μὴ ἀμύνεσθαι ἀδικούμενον θεῖον, τὸ δὲ ἀμύνεσθαι μετρίως νόμιμον καὶ ἀνθρώπινον. 1473.
- ΣΛΓ'.** Ὅτι λόγος ἀνευ ἔργων, οὐ μόνον οὐκ ὠφελεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐνοχλεῖν εἴωθε τοὺς ἀκούοντας. 1473.
- ΣΛΔ'.** Ὅτι τῶν μὲν ἄλλων γινόμεθα αὐστηροὶ κριταί, αὐτοὶ δὲ μερίζονα ἀμαρτάνοντες παρορῶμεν, καὶ περὶ τὰ οἰκεία τυφλώτομεν. 1473.
- ΣΛΕ'.** Περὶ τοῦ ἀπατᾶν ἑαυτὸν ἐκ συμφέροντος. 1476.
- ΣΛΣ'.** Περὶ τοῦ φεύγειν τοὺς πονηροὺς, ὅτι μέγα ἡ συνήθεια. 1476.
- ΣΛΖ'.** Περὶ ἐγκρατείας καὶ ὑγιείας τοῦ σώματος. 1476.
- ΣΛΗ'.** Ὅτι οἱ ἀριστοὶ καὶ σοφοὶ κατηγοροῦνται ὑπὸ τῶν πονηρῶν. 1477.
- ΣΛΘ'.** Περὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων. 1477.
- ΣΜ'.** Περὶ τοῦ χοροῦ τῶν ἀρετῶν. 1477.
- ΣΜΑ'.** Περὶ τῶν σωματικῶν ἀκουσίων ἐκκρίσεων, καὶ περὶ πορνείας καὶ μοιχείας. 1477.
- ΣΜΒ'.** Περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν, ἀ μὴ δεῖ. 1480.
- ΣΜΓ'.** Ὅτι οἱ λίαν ῥάθυμοι καὶ πρὸς τὰ ῥάδια δυσκόλως ἔχουσι. 1480.
- ΣΜΔ'.** Ὅτι οὐδὲν βέβαιον ἢ μόνιμον ἔχει ὁ παρὼν βίος. 1480.
- ΣΜΕ'.** Περὶ ψυχρότητος, λεξιθηρίας, καὶ σμικρολογίας. 1480.
- ΣΜΣ'.** Περὶ κολακεύοντος τοὺς ζῶντας καὶ κατηγοροῦντος αὐτοὺς τελευτῶντας. 1480.
- ΣΜΖ'.** Περὶ ἀκολασίας καὶ ἀγνείας. 1481.

- ΣΜΗ'. Περὶ τοῦ διὰ τί ὁ φόβος τῶν ἀνθρώπων ἰσχυρότερος τοῦ θεοῦ ἐστὶ φόβου. 1481.
- ΣΜΘ'. Ὅτι, ὅταν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος (ἄρχηγός) κακῶς διοικῇ τὰς αἰσθήσεις, ποία ἐλπίς τῷ σώματι, ἢ σωτηρίας ἢ ῥώσεως ; οὐδεμία. 1481.
- ΣΝ'. Περὶ τοῦ, εἰ οἱ νόμοι τιμωρίαις πολλαῖς τιμωροῦντες τοὺς ἁμαρτάνοντας οὐ πείθουσι πάντας, πῶς οἱ λόγῳ καὶ παραινέσει πειρώμεναι πείθειν κακίας ἀπέχεσθαι πείσουσι πάντας ; 1481.
- ΣΝΑ'. Ὅτι χρὴ πρὸς μὲν χρηστοὺς ταπεινὸν εἶναι, πρὸς δὲ θρασεῖς ὑψηλόν. 1484.
- ΣΝΒ'. Περὶ μνήμης φιλίας. 1484.
- ΣΚΓ'. Ὅτι ἡ παρθενία θειοτάτη ἐστὶν καὶ ὑπερφυῆς, ὁ δὲ νόμιμος γάμος τίμιος, ἡ δὲ πορνεία παράνομος. 1485.
- ΣΝΔ'. Ὅτι ἄμεινον τὸ ἀδίκως τι παθεῖν ἢ δικάως. 1485.
- ΣΝΕ'. Ὅτι τινὲς τῶν νυνὶ νεωτερίζοντων καὶ τὴν ποιμενικὴν φιλοστοργίαν εἰς τυραννικὴν αὐτονομίαν μετέβαλον. 1485.
- ΣΝΖ'. Ὅτι οἱ κακοὶ καὶ ἀνόητοι μισοῦσι τοὺς ἑαυτῶν βελτίους ὑπὸ φθόνου. 1485.
- ΣΝΖ'. Περὶ τῶν νοσοῦντων ψυχικῶς ἐξ οἰκείας ῥαθυμίας καὶ μὴ βουλομένων εἰδέναι. 1485.
- ΣΝΗ'. Περὶ μεγαληγόρου καὶ ἀφιλοσόφου. 1488.
- ΣΝΘ'. Περὶ τῶν προτιμώντων τὴν τῶν ἀνθρώπων μάλλον φιλίαν ἢ τὴν τοῦ Θεοῦ. 1488.
- ΣΞ'. Περὶ ἁμαρτανόντων καὶ καταφρονούντων τῆς θείας μακροθυμίας. 1488.
- ΣΞΑ'. Ὅτι ὁ ἁμαρτάνων λεληθότως καὶ μηδὲνα σκανδαλίζων ἐλάττονα δώσει δίκην. 1488.
- ΣΞΒ'. Περὶ μαθητοῦ ἀλαζόνος. 1489.
- ΣΞΓ'. Περὶ σεμνοῦ μαθητοῦ. 1489.
- ΣΞΔ'. Περὶ τοῦ ἡσυχάζειν καὶ ῥιψοκινδυνεύειν πῶς καὶ πότε καὶ τίνων ἰδίων. 1489.
- ΣΞΕ'. Περὶ ὑψηλοῦ πῶς δεῖ πείθειν τοὺς φοιτητάς. 1492.
- ΣΞΖ'. Περὶ χρόνου καὶ σημείων. 1492.
- ΣΞΖ'. Ὅτι ἡ πονηρία, ὅταν ἀκαθέκτως λυττήσῃ, ὑπὸ μόνης τιμωρίας κωλύεται. 1492.
- ΣΞΗ'. Περὶ ἱερωσύνης, ὅτι τὸ πάλαι διωροῦτο καὶ ἐσωφρόνιζε τὴν βασιλείαν, νῦν δὲ ὑπ' ἐκείνην γέγονε κτλ. 1492.
- ΣΞΘ'. Ὅτι οὐ χρὴ θρηνεῖν τοὺς πταίοντας καὶ κολαζομένους ἐνταῦθα, ἀλλὰ τοὺς ἀτιμωρητὲς πταίοντας. 1493.
- ΣΟ'. Ὅτι τὰ πάθη οὐκ ἔχουσι τὰς αὐτὰς ῥέζας, ὅθεν καὶ αἱ ἐκ Θεοῦ τιμωρίαι αἱ μὲν διάφοροι, αἱ δὲ πρὸς δοκιμήν. 1493.
- ΣΟΑ'. Οὐδὲν καλὸν ἐν τῷ κόσμῳ, ὅσον τίμιον καὶ ποθητόν, ἐὰν μὴ τῇ ἐλπίδι τῇ πρὸς Θεὸν κινᾶται. 1493.
- ΣΟΒ'.—ΣΟΖ'. Περὶ τῶν κακῶς χρωμένων τῇ ἱερωσύνῃ καὶ πιπρασκόντων καὶ ἀγοραζόντων αὐτήν. 1496.
- ΣΟΖ'. Ὅτι δόξαν κτᾶται μεγαλοψυχίας ὁ ἐκ θροῦ φειδόμενος. 1497.
- ΣΟΗ'. Περὶ ἱερωσύνης. 1497.
- ΣΟΘ'. ΣΠ'. Ὅτι μέγα μὲν τὸ πταῖσμα, ἀλλ' οὐ μείζον συγγνώμης. 1500.
- ΣΠΑ'. Ὅτι ἡ θεία σοφία πεζὴ μὲν τὴν λέξιν, οὐρανομήκης δὲ τὴν ἔννοιαν. 1500.
- ΣΠΒ'. Περὶ τοῦ, μὴ θορυβεῖσθαι ὅτι πολλοὶ τῶν φιλαρέτων μυρία ἐνταῦθα πάσχουσι δεινά. 1501.
- ΣΠΓ'. Περὶ τοῦ, ὅτι πολλοὶ τὴν μὲν παρρησίαν καλοῦσιν ἀναισχυντίαν, τὴν δὲ ἀναισχυντίαν παρρησίαν. 1501.
- ΣΠΔ'. Ὅτι ὁ Θεὸς τοῖς ἀσκοῦσιν ἀρετὴν χαρίζεται στέφανον καὶ ἀμοιβήν. 1501.
- ΣΠΕ'. Ὅτι ἀσφαλέστερον τοῦ πολεμεῖσθαι τὸ συμμαχεῖσθαι. 1501.
- ΣΠς'. Ὅτι χρὴ νουθετεῖν τοὺς νέους, ἀλλ' οὐ θέλγειν. 1504.
- ΣΠΖ'. Περὶ αὐτοχειρίας, ὅτι ἐπάρατος καὶ ἀτιμὸς. 1504.
- ΣΠΗ'. Ὅτι οἱ πράττοντες τὸ καλὸν ἀμοιβῆς ἕνεκα καταδεέστεροί εἰσι τῶν πόθῳ τῷ πρὸς τὸ καλὸν εὐδοκιμούντων. 1504.
- ΣΠΘ'. Περὶ παραλογιζομένων, ὅτι λανθάνουσιν. 1504.
- ΣΗ'. Ὅτι τὸν ἱερέα οὐ χρὴ τύπτειν ἢ λαιδορεῖν, ἀλλ' ἐλέγχειν μόνον μετὰ παρρησίας. 1504.
- ΣΗΑ'. Περὶ τοῦ φυλάττειν τὰς ὁψείας καὶ μὴ ὁρᾶν ἀκολάστως. 1505.
- ΣΗΒ'. Περὶ τοῦ μὴ ζητεῖν τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ἐτέρων. 1508.
- ΣΗΓ'. Περὶ τῶν παρερμηνεύοντων ἢ παραποιούντων τὰ θεῖα λόγια. 1508.
- ΣΗΔ'. Ὅτι ταῖς ὑπεροχαῖς τῶν πράξεων φθόνος εἰώθεν ἐπισυμβαίνειν. 1508.
- ΣΗΕ'. Περὶ παραινούντων καὶ μὴ πραττόντων συμφώνως ταῖς παραινέσεσι. 1508.

- ΣΗΖ'. Περὶ τοῦ, ὅτι οὐ τοῖς αὐτοῖς χαίρουσι πάντες ἄνθρωποι. 1509.
- ΣΗΖ'. Ὅτι ὁ ἱερεὺς ὀφείλει ἔχειν ἔργα ἀνώτερα τοῦ λαϊκοῦ. 1509.
- ΣΗΗ'. Ὅτι ἀδύνατον τοὺς ἀρετὴν ἀσκούντας διαφυγεῖν τὰς διαβολάς. 1509.
- ΣΗΘ'. Τ'. Περὶ τῶν καυχωμένων ἐπισκόπων ὅτι εἰσι διὰδοχοὶ τοῦ Παύλου καὶ μὴ μιμουμένων αὐτόν. 1512.
- ΤΑ'. Ὅτι ὁ ἱερεὺς οἰκονόμος καλεῖται τῷ ἀπονέμειν ἐκάστῳ πρὸς ἀξίαν. 1512.
- ΤΒ'. Ὅτι ὥσπερ ἐν τῷ κόσμῳ δοκεῖ εἶναι διαφορὰ ἰσότητος, οὕτω καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι ἀνισότης. 1512.
- ΤΓ'. Ὅτι ἐν ταῖς πρὸς τὸ θεῖον εὐχαριστίαις χρὴ πάντα συνενεγκεῖν, ἃ ἔχομεν. 1512.
- ΤΔ'. ΤΕ'. Ὅτι ἡ ἐξωθεν δόξα τὴν ἐνδον νευροῖ ἀδοξίαν. 1513.
- ΤΣ'. Ὅτι ἡ τρυφή μήτηρ καὶ τροφὸς πάσης ἀκολασίας, καὶ περὶ τοῦ φεύγειν σκανδαλίζειν ἄλλους ἐν βρώμασι. 1513.
- ΤΖ'. Ὅτι ἡ θεία φιланθρωπία τοὺς μετανοούντας προσίεται. 1516.
- ΤΗ'. Περὶ παραποιούντων ἢ παρερμηνευόντων τολμηρῶς τοὺς θείους χρησμούς πρὸς ἀπάτην ἄλλων. 1516.
- ΤΘ'. Ὅτι χρὴ τὸν παραινούντα μὴ πλεονάζειν τῷ λόγῳ, ἀλλὰ παραδηλοῦν ἐνθα ἀρμόδιος ἢ ὁ καιρὸς. 1516.
- ΤΡ'. Ὅτι τὰ μὲν ἀνθρώπινα ἔχουσι μεταβολήν, τὰ δὲ οὐράνια οὐ. 1516.
- ΤΙΑ'. Περὶ τῶν κατηγορούντων ἐκ φαυλότητος καὶ ἀνθρώπους καὶ πράγματα. 1516.
- ΤΙΒ'. Ὅτι ὁ δοκῶν συναλγεῖν ταῖς συμφοραῖς καὶ δυνάμενος ἐπανορθοῦν, ἐὰν μὴ ἐκφέρῃ τὸ καθ' ἑαυτοῦ, σημεῖον ὅτι οὐ συναλγεῖ. 1517.
- ΤΙΓ'. Περὶ δικαίου δικαστοῦ. 1517.
- ΤΙΑ'. Πῶς δύναται τις λύειν τὸν πειρασμόν. 1517.
- ΤΙΕ'. ΤΙΣ'. Τίνα δεῖ ζητεῖν παρὰ Θεοῦ. 1520.
- ΤΙΖ'. Περὶ τοῦ συνεχῶς παραινεῖν τοῖς φοιτῶσι παισὶ τὰ περὶ ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης. 1520.
- ΤΙΗ'. Περὶ ἐξεστηκότων τῶν λογισμῶν καὶ δεδομένων τὸ ψεῦδος ἀντὶ τῆς ἀληθείας. 1520.
- ΤΙΘ'. Περὶ καλλωπιζομένης γυναικὸς, ὅτι ἐτοιμάζει κώνειον τοῖς ὀρώσι. 1521.
- ΤΚ'. ΤΚΑ'. ΤΚΒ'. ΤΚΓ'. Ὅτι ὁ τιμώμενος χρὴ λαμπρύνεσθαι τοῖς ἔργοις ὅσον ἐνδέ-
- χεται καὶ περὶ ἱερέων. 1521.
- ΤΚΔ'. ΤΚΕ'. ΤΚΣ'. ΤΚΖ'. ΤΚΗ'. ΤΚΘ'. ΤΛ'. Περὶ ἱερέων. 1524—1525.
- ΤΛΑ'. Περὶ τῶν μὴ ὠφελουμένων ἐκ τε τῶν Γραφῶν καὶ ἀγαλμάτων, καὶ ἐπαινος τῶν παλαιῶν φιλοσόφων. 1528.
- ΤΛΒ'. Περὶ αἰτούντων ἀείποτε μὲν χάριν, οὐδέποτε δὲ παρεχόντων δι' ἀπληστίαν. 1528.
- ΤΛΓ'. Ὅτι τοὺς εὐεργέτας χρὴ ἀνυμνεῖσθαι, οὐ μόνον ἀφ' ὧν ἠδυνήθησαν, ἀλλὰ καὶ ἀφ' ὧν ἠβουλήθησαν. 1529.
- ΤΛΔ'. Ὅτι ἡ παιδείσις τὸν μὲν ὀξύν ἄκρον ποιεῖ, τὸν δὲ βραδὺν ἀμείνονά πως ἑαυτοῦ καθίστησι. 1529.
- ΤΛΕ'. Περὶ τῆς κατὰ μίμησιν ἀρετῆς καὶ ὅτι τὰ παραδείγματα ἐκ τῶν μειζόνων λαμβάνεται. 1529.
- ΤΛΣ'. Ὅτι ἡ κενοδοξία ἀπὸ ψυχῆς ταπεινῆς καὶ εὐτελοῦς τίκεται. 1532.
- ΤΛΖ'. Περὶ φιλοδοξίας καὶ κενοδοξίας. 1532.
- ΤΛΗ'. Ὅτι μεγαλοψυχία ἐστὶν ἡ φιλοτιμία. 1532.
- ΤΛΘ'. Ὅτι τὰ τῇ θεῇ καὶ ἀκηράτῳ φύσει ὀνόματα μόνῃ ταπεινοφροσύνῃ κατανοοῦνται. 1533.
- ΤΜ'. Περὶ τοῦ παραινεῖν μετὰ προσοχῆς καὶ φρονήσεως. 1533.
- ΤΜΑ'. Ὅτι πολλοὶ φθονοῦσι τοὺς ἐναρέτους μὴ δυνάμενοι φθᾶσαι αὐτούς. 1533.
- ΤΜΒ'. Περὶ τῶν κακῶς μεμφομένων τὴν θρησκείαν διὰ κακὰς πράξεις ἱερέων. 1533.
- ΤΜΓ'. Περὶ τοῦ μὴ λυπεῖσθαι περιπίπτοντας συμφοραῖς. 1536.
- ΤΜΔ'. Ὅτι τὸ ἐπαινεῖν τοὺς μεγάλους κολαχείας ἔχει ὑπόνοιαν. 1536.
- ΤΜΕ'. Περὶ τοῦ τί ἐστὶ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ βασιλεία οὐρανῶν. 1536.
- ΤΜΣ'. Περὶ ἁμαρτανόντων καὶ κολαζομένων καὶ πάλιν ἁμαρτανόντων. 1537.
- ΤΜΖ'. Ὅτι κάκιστον ἡ ἀπόνοια. 1537.
- ΤΜΗ'. Ὅτι τοῖς δυσηγήτοις μαθηταῖς τὸν χαλινὸν τοῦ φόβου, ὥσπερ πῶλοις, ἐμβάλλειν δεῖ τὸν διδάσκαλον. 1537.
- ΤΜΘ'. Ὅτι δεῖ ἐρυθριᾶν πρὸς τοὺς ἐπαίνους. 1537.
- ΤΝ'. Περὶ κάλλους ψυχῆς καὶ σώματος. 1540.
- ΤΝΑ'. Ὅτι ἐν ἀμίλλαις πονηραῖς ὁ ταπεινοφρο- νῶν πλεονεκτεῖ. 1540.
- ΤΝΒ'. ΤΝΓ'. Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν ὑπακούειν πα- τρὶ ἐπιτάττοντι. 1540.

- ΤΝΔ'. Περὶ ἀδυνατοῦντος ἀμύνεσθαι καὶ θέλον-
τος ἀνταποδοῦναι εὐεργεσίαν, ἀλλὰ μὴ δυ-
ναμένου. 1540.
- ΤΝΕ'. Περὶ πρᾶττόντων πολλὰ καὶ καλὰ καὶ
ἀγνοουμένων ὑπὸ φθόνου ἢ ἄλλης περι-
στάσεως. 1540.
- ΤΝΣ'. Περὶ τοῦ μὴ καταβοᾶν τῆς θείας προνοίας
διὰ τὴν μακροθυμίαν. 1540.
- ΤΝΖ'. ΤΝΗ'. "Ὅτι οὐκ ἔστι ταῦτόν κελεύειν καὶ
μὴ κωλύειν· οὐδὲ χειροτονεῖν καὶ συγχω-
ρεῖν. 1541.
- ΤΝΘ'. "Ὅτι ἡ θεία καὶ ἀκήρατος δεξιὰ ἀναλλοίω-
τός ἐστιν. 1541.
- ΤΞ'. "Ὅτι τὸ πλεόν τῶν ἀναγκαίων οὐκ ἀνδρὸς,
ἀλλὰ γυναικὸς ἴδιον. 1544.
- ΤΞΑ'. Προτροπὴ πρὸς φίλον. 1544.
- ΤΞΒ'. ΤΞΓ'. "Ὅτι ὁ διὰ κακίαν κολαζόμενος αἰ-
σχύνεσθαι χρὴ, ὁ δὲ δι' ἀρετὴν ἐναθρύ-
νεσθαι. 1544.
- ΤΞΔ'. "Ὅτι τὸν ἀγωνιζόμενον δεῖ ἐπιλανθάνε-
σθαι τῶν ὀπισθεν. 1544.
- ΤΞΕ'. "Ὅτι πολλὴ μὲν τοῦ θείου δικαστοῦ ἡ
ἀκρίβεια εἰς ἔρευναν, πολλὴ δὲ καὶ ἡμῶν
ἡ ἀμέλεια. 1544.
- ΤΞΣ'. "Ὅτι μόνῃ ἡ ἀρετὴ ἔχει εὐφροσύνην εἰλι-
κρινῇ, ἐνδοξον καὶ ἀτελεύτητον. 1545.
- ΤΞΖ'. "Ὅτι πέπτωκεν ὁ διάβολος, εἰ καὶ ἀπερι-
σκέπτως θρασύνεται. 1545.
- ΤΞΗ'. "Ὅτι ἔστι δίκης ἀκοίμητος ὀφθαλμός. 1548.
- ΤΞΘ'. "Ὅτι οὐ μέλλειν, ἀλλὰ πράττειν χρὴ τὰ
βέλτιστα. 1548.
- ΤΟ'. "Ὅτι νίκη λαμπρὰ οὐ τὸ νικᾶν, ἀλλὰ τὸ
ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας μὴ ἐκπεπτωκέ-
ναι. 1549.
- ΤΟΑ'. "Ὅτι μόνῃ ἡ ἀκήρατος καὶ θεία δύναμις
τιμᾶ κατ' ἀξίαν. 1549.
- ΤΟΒ'. "Ὅτι ἄριστος δημαγωγός οὐχ ὁ κινῶν
στάσεις, ἀλλ' ὁ παροτρύνων τοὺς δῆμους
εἰς ἀρετὴν καὶ εὐσέβειαν. 1549.
- ΤΟΓ'. ΤΟΔ'. Προτροπὴ εἰς μεταβολὴν βίου
καὶ ὅτι τὰς ἀρετὰς τιμᾶν δεῖ. 1549.
- ΤΟΕ'. Περὶ τοῦ ἐρωτᾶν καὶ ἐπιτρέπειν τῇ κρίσει
τῶν ἀκροατῶν τὴν ψῆφον. 1552.
- ΤΟΣ'. Περὶ ἀποκρινομένων λοξὰς καὶ πλαγίας
καὶ βεβιασμένας ἀποκρίσεις. 1552.
- ΤΟΖ'. "Ὅτι δίκαιος οὐχ ὁ μὴ δυνάμενος, ἀλλ' ὁ
ἔχων ἐξουσίαν ἀδικεῖν καὶ μὴ ἀπτόμενος
ἀδικίας. 1553.
- ΤΟΗ'. ΤΟΘ'. "Ὅτι ἱερωσύνης κόσμος ἡ ἐκ τῶν
ἔργων λαμπρότης. 1553.
- ΤΠ'. "Ὅτι ἀνάγκη τὸν μιᾶ σχολάζοντα τέχνη
ἄριστα αὐτὴν διηκριβῶσθαι. 1553.
- ΤΠΑ'. "Ὅτι οὐδὲν τῆς ἀληθείας σαφέστερον οὐδὲ
ἀπλούστερον, ὅταν τις μὴ κακουργῇ. 1556.
- ΤΠΒ'. "Ὅτι οὐ μικρὸν τὸ μεταβολὴν πραγμάτων
ἀνδρείως ἐνεγκεῖν. 1556.
- ΤΠΓ'. "Ὅτι ὁ ἀρχεῖν λαχὼν ὑπὸ τῶν νόμων δι-
καιος ἂν εἴη ἀρχεσθαι. 1556.
- ΤΠΔ'. "Ὅτι, ὁ ὑπὸ τῶν ἀνελευθέρων τῆς σαρκὸς
παθῶν ἐξανδραποδισθεὶς ἔοικεν ἡνιόχῳ
ἐκπεπτωκότι τοῦ ἄρματος. 1557.
- ΤΠΕ'. "Ὅτι τὸ μὲν λελογισμένον γενναῖον, τὸ δὲ
ἀνευ νοῦ θρασύτης. 1557.
- ΤΠΣ'. Περὶ πολέμων δικαίων καὶ ἀδίκων. 1557.
- ΤΠΖ'. "Ὅτι τὸ οἶεσθαι εἰδέναι καθέστηκεν αἰ-
τιον τοῦ μὴ εἰδέναι. 1557.
- ΤΠΗ'. ΤΠΘ'. Ἐπαινος ἐναρέτου ἀνδρός. 1560.
- ΤΗ'. "Ὅτι χρὴ κρείττονας εἶναι κερδῶν· εἰ δὲ
μὴ ἀγαπᾶν τὸ μέτριον. 1561.
- ΤΗΑ'. "Ὅτι οἱ μὲν μετρίως λυπούμενοι καὶ δα-
κρύειν ἰσχύουσιν, οἱ δὲ καταπληττόμενοι
ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς οὐδὲ δακρύσαι
δύνανται. 1561.
- ΤΗΒ'. "Ὅτι τῆς μὲν κακίας ἡ σκαιωρία πολλὴ
καὶ πολύπλοκος, τῆς δὲ ἀρετῆς λαμπρό-
τερον οὐδέν. 1561.
- ΤΗΓ'. Περὶ τῶν μὴ εὐαγῶς λαβόντων τὴν ἱερω-
σύνην. 1561.
- ΤΗΔ'. ΤΗΕ'. "Ὅτι συνετώτατος καὶ ἀνδρειότατος
ὁ φέρων τοὺς πειρασμούς καὶ τοὺς κινδύ-
νους γενναίως. 1561—1564.
- ΤΗΣ'. Περὶ τῶν ἐναρέτως θανόντων, διότι ὁ θά-
τος κοινός. 1564.
- ΤΗΖ'. Περὶ τοῦ φεύγειν τοὺς πονηρούς. 1564.
- ΤΗΗ'. Περὶ τοῦ, ὅτι γενναίως τὰς ὕβρεις καὶ ἀδι-
κίας φέρειν χρὴ. 1564.
- ΤΗΘ'. "Ὅτι ἄριστον τὸ χρόνου φεῖδεσθαι. 1565.
- Υ'. Περὶ ἐπισκόπων κακῶς διοικούντων τὸ
ποιμνιον. 1565.
- ΥΑ'. "Ὅτι καλὸν τὸ ἡττᾶσθαι ὑπὸ τῆς ἀληθείας,
ἢ ψευδόμενον νικᾶν. 1565.
- ΥΒ'. "Ὅτι ἡ κακία χαλεπωτέρα πάσης τιμω-
ρίας. 1568.
- ΥΓ'. "Ὅτι χρὴ καὶ χαρᾶς καὶ λύπης ὑψηλότε-
ρον εἶναι. 1568.
- ΥΔ'. "Ὅτι τὸ εἰδέναι νοσεῖν οὐ μικρὸν εἰς θε-

- ραπείαν. 1568.
- ΥΕ'. "Ότι δεῖ διαλλαγῆναι μετὰ λοιδορηθέν-
τος ἀδίκως. 1568.
- ΥΖ'. "Ότι οἱ ἐν ἀρετῇ ζῶντες καὶ ἐνταῦθα τι-
μῶνται, καὶ ἐκείσε, οἱ δὲ κακοὶ τούναν-
τίον. 1569.
- ΥΖ'. "Ότι ἡ ἀρετὴ χρῆμά ἐστι καὶ ἀναγκαῖον
καὶ συμφέρον κτλ. 1569.
- ΥΗ'. "Ότι τῇ μὲν μεγαλοψυχίᾳ καὶ ἡ μεγαλο-
πρέπεια ἔπεται, τῇ μικροψυχίᾳ δὲ ἡ μι-
κροπρέπεια. 1569.
- ΥΘ'. Περὶ πλουσίου ταλανίζοντος τοὺς φιλοσο-
φοῦντας ἐπὶ πενίᾳ. 1569.
- ΥΙ'. ΥΙΑ'. "Ότι δύσκολον διαφυγεῖν τὸν τῆς
φιλοδοξίας λογισμόν. 1569—1572.
- ΥΙΒ'. Περὶ ῥαθυμίας ψυχῆς. 1572.
- ΥΙΓ'. Περὶ ἡμέρου ἀμπέλου καὶ ἰδιοτήτων τοῦ
οἴνου. 1572.
- ΥΙΑ'. "Ότι ἡ ἀρετὴ οὐ πτοεῖται τὰς μεταβο-
λάς. 1572.
- ΥΙΕ'. Περὶ τῶν ἐπὶ ταῖς ταφαῖς τοῖς ἀφιλοσόφοις
καὶ ἀπειροκάλοις εἰωθότων γίνεσθαι. 1573.
- ΥΙΣ'. "Ότι οὐ δεῖ ἀνταδικεῖν τὸν ἀδικούντα·
ἀλλότριον τοῦτο χριστιανοῦ. 1573.
- ΥΙΖ'. Περὶ τῶν ἐαλοκότων ὑπὸ ἔρωτος τῆς φι-
λοχρηματίας. 1573.
- ΥΙΗ'. ΥΙΘ'. ΥΚ'. Περὶ σοφοῦ φρονήματος συγ-
κιρνώντος τὸν φόβον τῇ πραότητι· τοῦτο
ἀρετῆς μέγα τεκμήριον. 1573—1576.
- ΥΚΑ'. "Ότι οὔτε τὴν παρρησίαν ἀναισχυντίαν
κλητέον, οὔτε τὴν ἀναισχυντίαν παρρη-
σίαν. 1576.
- ΥΚΒ'. "Ότι, εἰ καὶ ἡ ἱερωσύνη ὑψηλότερα τῆς
βασιλείας καὶ ἀξιώτερα, ἀλλὰ τοὺς ταύτην
λαχόντας οὐ χρὴ κατὰ τῶν ἄλλων ἐπαί-
ρεσθαι. 1576.
- ΥΚΓ'. Συστατικὴ περὶ ἀδελφῶν διαφορομένων,
καὶ εὐχαρίστησις ἐπὶ ἐπιτυχίᾳ. 1576.
- ΥΚΔ'. "Ότι σωφροσύνη καὶ πειθὼ καὶ τάξις πολ-
λάκις ἴσθησι τὰ τρόπαια. 1576.
- ΥΚΕ'. Συστατικὴ περὶ διαλλαγῆς. 1577.
- ΥΚΣ'. Περὶ ἐναρέτων καὶ μοχθηρῶν ἱερέων. 1577.
- ΥΚΖ'. "Ότι τὸν ἄγευστον πόνον οὐ δίκαιον λέ-
γειν δεῖσθαι ἀναπαύλης. 1577.
- ΥΚΗ'. "Ότι τὸ μεθ' ὑπομονῆς φέρειν τὰς ὕβρεις
φιλοσόφου ἴδιον. 1577.
- ΥΚΘ'. "Ότι ἐκ συνεχοῦς συγγνώμης μείζονά τις
ἁμαρτάνει. 1580.
- ΥΑ'. "Ότι μέγιστος ἐστὶ συγγραφῆς καὶ διδα-
σκαλίας ἀρετῇ, αἰτιολογία καὶ ἀπόδει-
ξις. 1580.
- ΥΑΑ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐπαίρεσθαι ταῖς εὐημερίαις,
ἀλλὰ πανταχοῦ τὸ ἀνθρώπινον σκοπεῖν,
καὶ πρὸς τὰς μεταβολὰς ὁρᾶν. 1580.
- ΥΑΒ'. "Ότι ἡ δίκη ἡ πάντα δικαίως διέπουσα,
χρεωστὴ τοῖς ἀδίκους τὴν δικαίαν τιμω-
ρίαν καὶ πάντως ἀποδώσει. 1580.
- ΥΑΓ'. "Ότι οὐ χρὴ θαυμάζειν εἰ οἱ πονηροὶ τοῖς
ἀγαθοῖς ἐμπεπολέμωνται, θαυμαστόν ἐστι
μὴ οὕτως εἶχον. 1580.
- ΥΑΔ'. Περὶ παραδόξου. 1581.
- ΥΑΕ'. Περὶ τῶν τολμῶντων νεωτερίζειν εἰς τοὺς
Ἐκκλησιαστικοὺς θεσμούς. 1581.
- ΥΑΣ'. "Ότι δεινόν, ἄνθρωπον εἰς ἱερωσύνην δο-
κοῦντα τελεῖν, τὸ τρυφῇ καὶ λαγνεῖν ἐα-
λωκέναι. 1581.
- ΥΑΖ'. "Ότι οὐ θαυμαστόν ἐστι οἱ ἐκ δούλων πεφυ-
κότες καὶ εἰς ἱερωσύνην προαχθέντες φέ-
ρονται ἐπὶ τὰς ἀτόπους πράξεις. 1581.
- ΥΑΗ'. Περὶ τοῦ ἐπαινεῖν τοὺς φιλοτίμους μετὰ
προσοχῆς καὶ μὴ μεθ' ὑπερβολῆς. 1581.
- ΥΑΘ'. "Ότι αἱ μονοειδεῖς μελέται καὶ παραινέ-
σεις κόρον ἐμποιοῦσι. 1581.
- ΥΜ'. ΥΜΑ'. "Ότι τὸ συνεχῶς ψέγειν τοὺς κα-
κοὺς οὐ φέρει τὸ ποθοῦμενον, ὅσον ἂν ἐ-
νέγκοι τὸ θρηνεῖσθαι. 1584.
- ΥΜΒ'. ΥΜΓ'. "Ότι λόγος κάμπτει καὶ τὴν ἄ-
καμπτον φύσιν. 1584.
- ΥΜΔ'. "Ότι ἱκανὸς ὁ λόγος ἡμεροῦν καὶ παροξύ-
νειν. 1584.
- ΥΜΕ'. ΥΜΣ'. "Ότι τῇ μὲν ἀρετῇ ἐπαινος ἀπόκει-
ται, τῇ δὲ κακίᾳ τιμωρία. 1585.
- ΥΜΖ'. "Ότι ὁ πλοῦτος ἐν καλὸν ἔχει, ὅτι ἀπο-
τίκτει ἐξαισίους κινδύνους τοῖς μεθ' ὑπερ-
βολῆς φιλοῦσιν αὐτόν. 1585.
- ΥΜΗ'. Ἐπαινος ἀρίστου ἐπισκόπου. 1585.
- ΥΜΘ'. Περὶ ἐγκλημάτων καὶ ἐπαίνων ἀπιστου-
μένων. 1588.
- ΥΝ'. Περὶ ἐπιθυμούντων τὰ πλείω καὶ τὸ πᾶν
ἀπολεσάντων. 1588.
- ΥΝΑ'. "Ότι τὸ ὑποπτευσθῆναι καὶ ἀλῶναι οὐ ταύ-
τόν. 1588.
- ΥΝΒ'. "Ότι ἀδύνατον τὸν αὐτὸν πολλὰς τέχνας
καὶ ἐπιστήμας εἰς τέλειον ἀγαγεῖν. 1588.
- ΥΝΓ'. "Ότι εὐφημον χρὴ ἔχειν καὶ σεμνὴν τὴν
γλῶτταν. 1589.

- ΥΝΔ'. Ὅτι πολλάκις, ὃ ἐπινοεῖ τις εἰς ἀσφάλειαν
ἑαυτοῦ, τοῦτο εὐρίσκεται χαλεπωτάτων
αἵτιον συμφορῶν. 1589.
- ΥΝΕ'. Ὅτι οὐδὲν οὕτω ποιεῖ νομίμως ἄρχειν ὥς
τὸ νομίμως ἤρχθαι. 1592.
- ΥΝΖ'. ΥΝΖ'. ΥΝΗ'. Πρεσβευτικά. 1592.
- ΥΝΘ'. Ὅτι ὁ τὴν ἀρετὴν ἀσκῶν δίκαιος ἂν εἴη
ἐπικαλεῖσθαι καὶ τὴν θείαν ῥοπὴν εἰς βοή-
θειαν, ὃ δὲ κακὸς οὐχ ἔξει εὐήκοον τὸ
θεῖον. 1593.
- ΥΞ'. Ὅτι μηδὲν τίμιον εἶναι νόμιζε, ὃ μὴ πρὸς
ἀρετὴν φέρει. 1593.
- ΥΞΑ'. Ὅτι ἡ μὲν φύσις ἀνάγκη καὶ ὁροις δέδε-
ται, ἡ δὲ προαίρεσις ἐλευθερία καὶ ἐξουσία
τετίμηται. 1593.
- ΥΞΒ'. Ὅτι οὐ τὸ ἀλαζονικὸν καὶ ὑπέρογκον
δειγμὰ ἐστὶν ἀρχοντικοῦ φρονήματος, ἀλ-
λὰ τὸ ἡμερον καὶ εὐπρόσιτον. 1596.
- ΥΞΓ'. Ὅτι ὁ θεατρομανῆς, ἐρωτομανῆς γίνε-
ται. 1596.
- ΥΞΔ'. Περὶ γνησίας καὶ εἰλικρινοῦς φιλίας. 1596.
- ΥΞΕ'. Περὶ σοφίας καὶ ἀνδρείας τῆς ἐν πολέ-
μοις. 1596.
- ΥΞΖ'. Ἐπαινος εἰς ἐνάρετον ἐπίσκοπον. 1597.
- ΥΞΖ'. Περὶ τοῦ διδάσκειν ἐπαγγελλομένου ἀπαι-
δεύτου ὄντος. 1597.
- ΥΞΗ'. Ὅτι χρὴ τὸ φρόνημα τῶν σφαλλομένων
μὲν, μὴ οἰομένων δὲ ἐσφάλλαι, καθαιρεῖν
γνωσιμαχοῦσι δὲ συγγνώμην νέμειν. 1597.
- ΥΞΘ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀτιμάζειν τὰς ἱεράς συνό-
δους. 1597.
- ΥΟ'. ΥΟΑ'. ΥΟΒ'. ΥΟΓ'. ΥΟΔ'. ΥΟΕ'. ΥΟΣ'. Περὶ
κακοτροπίας ἱερέων καὶ μὴ μετανοούν-
των. 1600—1605.
- ΥΟΖ'. ΥΟΗ'. ΥΟΘ'. ΥΠ'. Ὅτι σοφὸς οὐχ ὁ πολ-
λὰ εἰδώς, ἀλλ' ὃ ἐξασκῶν τὸ ἥθος καὶ ῥυθ-
μίζων τὸν τρόπον. 1604—1605.
- ΥΠΑ'. ΥΠΒ'. ΥΠΓ'. ΥΠΔ'. Περὶ ἱερέως μὴ ζῶντος
κατὰ τοὺς ἀποστολικοὺς κανόνας. 1608.
- ΥΠΕ'. Περὶ τῶν ἀγνοούντων τῆς βιωτικῆς φαν-
τασίας τὸν ζόφον καὶ τῆς θείας φιλοσο-
φίας τὸ φῶς. 1608.
- ΥΠΖ'. Φιλική. 1609.
- ΥΠΖ'. Συστατική. 1609.
- ΥΠΗ'. Περὶ φιλοχρηματίας, ὅτι διὰ πάντων χω-
ρεῖ. 1609.
- ΥΠΘ'. Υἱ'. Περὶ ἀδίκου κατηγορίας. 1612.
- ΥἱΑ'. Περὶ τῶν διαβαλλόντων ἀνοσίως τοὺς τε-
θνεῶτας. 1612.
- ΥἱΒ'. Ὅτι τὰ αὐτὰ ἁμαρτήματα καὶ παρὰ τὸν
τόπον καὶ παρὰ τὸν καιρὸν ἀργαλεώτερα
γίνεται. 1612.
- ΥἱΓ'. Ὅτι ἐλευθερία καὶ ἀνεξαρτησία ἐστὶ καὶ
τὸ μὴ πλειόνων ὀρέγεσθαι. 1612.
- ΥἱΔ'. Περὶ τοῦ ἐκ συναναστροφῆς ἐναρέτου ἀν-
θρώπου ὠφελθέντος. 1613.
- ΥἱΕ'. Ὅτι ὁ φιλοσόφως ἐπισκεπτόμενος τῶν
πραγμάτων τὴν φύσιν, ὅτι ῥευστὰ καὶ
ἄστατα διέκκινται οὔτε ὑπὸ τῶν χρη-
στῶν ἐπαίρεται, οὔτε ὑπὸ τῶν λυπηρῶν
ταπεινοῦται. 1613.
- ΥἱΖ'. Ὅτι οἱ ἐξ ἐσχάτης πενίας προαχθέντες
ἱερεῖς καὶ ἀβροδίαιτον βίον διώκοντες πα-
ραίτιοι γίνονται κωμωδεῖσθαι τὴν θρη-
σκείαν. 1613.
- ΥἱΖ'. Ὅτι οἱ τὴν σοφίαν τὴν πάντα τὰ καλὰ
περιέχουσιν, φαῦλον καὶ πεπεταμένον
πράγμα ἡγούμενοι, πάντολμοί εἰσι. 1613.
- ΥἱΗ'. Ὅτι ἐνεκα ἰδιοτελείας προπέετοται τὰ τῆς
Ἐκκλησίας πράγματα. 1616.
- ΥἱΘ'. Ὅτι δεινὸν παρὰ τῶν σεμνῶν καὶ σωφρό-
νων γελάσθαι· τὸ δὲ παρὰ τῶν ἀσελγῶν
καὶ λάγων οὐ δεινόν. 1616.
- Φ'. Ὅτι μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα οὐχ οἶόν
τε τεχθῆναι τῷ μικρᾷ καὶ φαῦλα πράτ-
τοντι. 1616.
- ΦΑ'. Οὐδὲν εὐκολον οὕτως, ὥς τὸ ἕκαστον ἑαυ-
τὸν ἐξαπατῆσαι. 1616.
- ΦΒ'. Ὅτι τοὺς μὲν ἀνδρείους κολακεία δεῖ χει-
ροῦσθαι, τοὺς δὲ ἀνάνδρους φόβῳ. 1616.
- ΦΓ'. Περὶ θηρωμένου καὶ βιωτικὰ καὶ οὐρά-
νια. 1617.
- ΦΔ'. Ὅτι ὁ ἐρῶν δόξης ὀφείλει καταφρονεῖν
αὐτῆς, ἵνα ἀπολαύσῃ. 1617.
- ΦΕ'. Ὅτι οὐ δεῖ ἀγνοεῖν, ὅτι τὸ τῆς βοήθειας
ὄνομα εἴρηται παρὰ τοῦ μετὰ βοῆς
θέειν. 1617.
- ΦΖ'. Ὅτι τοὺς παῖδας νηπίους ἐτι ὄντας χρὴ
πρῶτον διδάσκειν περὶ Θεοῦ καὶ Προνοίας,
ἔπειτα καὶ τὸν περὶ ἀρετῆς κατασπείρε-
σθαι λόγον. 1617.
- ΦΖ'. Ὅτι οὐ χρὴ μολύνειν τὴν γλῶσσαν ἐπὶ
ταῖς κακαῖς πράξεσι τῶν ἄλλων. 1617.
- ΦΗ'. Περὶ τῶν τολμώντων ἄλλους διδάσκειν
καὶ κακῶς πραττόντων. 1617.
- ΦΘ'. Ὅτι πολλάκις οἱ ἀδύνατοι νικῶσι θεῶς.

- ἀρρώγῃ τοὺς μεῖζω σωματικὴν δύναμιν
ἔχοντας. 1617.
- ΦΙ'. 'Ὅτι πολλάκις τινὲς τῶν ἱερέων εἰς το-
σαύτην ἐληλύθησαν ὁμότητα, ὥς καὶ τὴν
ἐναντίαν τῶν θείων χρησμῶν ἀνατέμνειν
δδόν. 1620.
- ΦΙΑ'. 'Ὅτι ἡ ὀλιγάρεια καὶ τὴν ψυχὴν ὠφελεῖ
καὶ τὸ σῶμα ὑγιὲς καθίστησι. 1620.
- ΦΙΒ'. 'Ὅτι μυρίοι χειμῶνες κατασκηνοῦσιν εἰς
τὴν τοῦ ἔρασιχρημάτου ψυχὴν. 1620.
- ΦΙΓ'. 'Ὅτι οὐ δεῖ καταφρονεῖν τῶν πενήτων ὡς
εὐαλῶτων. 1620.
- ΦΙΑ'. 'Ὅτι μεγίστων ἐγκωμίων ἀξιοὶ εἰσιν οἱ
ἀνευ ἐγγράφων πράττοντες τὰς ὑποσχέ-
σεις. 1620.
- ΦΙΕ'. 'Ὅτι οὐ δεῖ συναναστρέφεσθαι μοχθη-
ροῖς. 1621.
- ΦΙς'. 'Ὅτι ἡ ἐπὶ ταῖς ὕβρεσιν ἀνεξικακία λαν-
τὴν ψυχὴν ὠφελεῖ. 1621.
- ΦΙΖ'. 'Ὅτι χρὴ εἰργεῖν σκηνῆς καὶ ἵπποδρομίων,
ὥς αἰσχρόν. 1621.
- ΦΙΗ'. 'Ὅτι αἰδίδιμος καὶ εὐκλεὴς ὁ δεικνύων τὸ
ἀνδρεῖον ἀνευ προπετείας, καὶ ἀνευ ὕβρεως
τὸ βλοσυρόν. 1621.
- ΦΙΘ'. Περὶ ἀπατεώνων καὶ θεοφιλῶν ἀνδρῶν
ἱκανὸς ὁ θεοφιλὴς ἰδεῖν τὴν ἀπάτην. 1621.
- ΦΚ'. 'Ὅτι οὐ χρὴ μανθάνειν μόνον, ἀλλὰ καὶ
τὴν ψυχὴν βελτιοῦσθαι. 1624.
- ΦΚΑ'. 'Ὅτι οὐ χρὴ αἰτιάσθαι τῶν πεισθέντων
μετὰ τῶν ἀπειθούντων. 1624.
- ΦΚΒ'. 'Ὅτι οὐδὲν ταπεινότερον τοῦ δόξης ἐρών-
τος. 1624.
- ΦΚΓ'. ΦΚΔ'. Περὶ τῶν θαυμαζόντων ἀρετὴν καὶ
μὴ ἀσπαζομένων αὐτήν. 1624.
- ΦΚΕ'. 'Ὅτι οὐ δεῖ πιστεύειν πᾶσι τοῖς διδά-
σκειν περὶ ἀρετῆς ἐπαγγελλομένοις. 1624.
- ΦΚς'. Περὶ ἀνοχῆς τῆς θείας δίκης. 1624.
- ΦΚΖ'. 'Ὅτι οἱ λόγῳ τὴν ἀρετὴν τιμῶντες ἔργῳ
δὲ τὴν κακίαν πρεσβεύοντες ἐοίκασι τοῖς
ἐν ταῖς σκηναῖς. 1625.
- ΦΚΗ'. Περὶ ἐγκρατείας, ὅτι μήτηρ ὑγιείας· ἐκ
τῶν τοῦ Ἰσοκράτους καὶ ἄλλων σο-
φῶν. 1625.
- ΦΚΘ'. 'Ὅτι ἡ ἀρετὴ κἀνταῦθα λαμπρότερος
ποιεῖ τοὺς μετιόντας αὐτήν, εἰ καὶ ἀπι-
στοῦσι περὶ τῶν μελλόντων. 1628.
- ΦΛ'. 'Ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῶν καθ' ἑαυ-
τοὺς καὶ περὶ τῶν ἄλλων τὰς ψήφους ἐκ-
(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)
- φέρουσι. 1628.
- ΦΛΑ'. ΦΛΒ'. Περὶ τῶν μετιόντων τὴν ἱερωσύνην
κακῶς. 1628.
- ΦΛΓ'. 'Ὅτι τὰ καλὰ κόπῳ κτῶνται. 1628.
- ΦΛΔ'. Περὶ τοῦ μὴ μιμεῖσθαι μοχθηροῦς. 1628.
- ΦΛΕ'. ΦΛς'. 'Ὅτι ἀνάγκη ὑπακούειν τοῖς παρ'
ἄξιαν τυχοῦσιν ἱερατικῆς τιμῆς, ἵνα μὴ
καὶ ἄλλους σκανδαλίζωμεν. 1629.
- ΦΛΖ'. Περὶ τῶν προσηλούντων τὸν νοῦν εἰς μόνον
τὰ βιωτικά. 1629.
- ΦΛΗ'. 'Ὅτι χρὴ τιμᾶν τὸ μέτριον καὶ ἐν τῷ
λέγειν καὶ ἐν τῷ γράφειν. 1629.
- ΦΛΘ'. Περὶ δεικνυόντων εἰλικρινῆ μετάνοιαν· ὅτι
ἀξιῶσαι αὐτοὺς ὁ κριτής. 1629.
- ΦΜ'. Περὶ τῶν ἀποσκιρτώντων ὑπὸ φόβου πρὸ
τῶν κινδύνων. 1629.
- ΦΜΑ'. 'Ὅτι φιλοσοφεῖν ἐστὶ τὸ βιοῦν ὀρθῶς καὶ
μὴ πρὸς ἐπίδειξιν. 1632.
- ΦΜΒ'. 'Ὅτι οὐ χρὴ λυμαινέσθαι τὰς χάρι-
τας. 1632.
- ΦΜΓ'. Περὶ πρεσβευτοῦ παραπρεσβεύοντος. 1632.
- ΦΜΔ'. Περὶ εὐλόγου ἱστορίας καὶ αἰτιολογίας,
ὅτι μεγίστη ἀρετὴ. 1632.
- ΦΜΕ'. 'Ὅτι ἡ φιλοχρηματία κόρον οὐκ ἔχει, οὐδ'
ἀνάπαυσιν, ἀλλ' ὠδίνας. 1632.
- ΦΜς'. Περὶ τοῦ πονεῖν καὶ ἀγωνίζεσθαι, ἐξ ὧν
πᾶς τις εὐτυχεῖν δύναται. 1633.
- ΦΜΖ'. 'Ὅτι ἡ πειθὴ ἐξήρτηται μᾶλλον ἐκ τοῦ
ἀκούοντος ἢ ἐκ τῆς δεινότητος τοῦ λέ-
γοντος. 1633.
- ΦΜΗ'. Ἡ ψυχὴ ἀρετῇ κοσμουμένη ἀπόρθητός
ἐστίν, ὡς ἀκρόπολις. 1633.
- ΦΜΘ'. ΦΝ'. Περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ
Θεοῦ μακροθυμίας. 1633.
- ΦΝΑ'. ΦΝΒ'. 'Ὅτι οὐ δεῖ λυπεῖσθαι ὑπὲρ τὸ
δέον. 1633.
- ΦΝΓ'. 'Ὅτι ἡ γλῶσσα μὴ προτρεχέτω τῆς γνώ-
μης. 1636.
- ΦΝΔ'. Περὶ τοῦ ἔχειν ὀρθὴν κρίσιν τῶν πραγ-
μάτων. 1636.
- ΦΝΕ'. 'Ὅτι ἡ ψυχὴ λαμπρύνεται διὰ τῶν ἀρε-
τῶν, καὶ θηριοῦται διὰ τῶν κακιῶν. 1636.
- ΦΝς'. Πῶς δεῖ φέρειν τὰς ὕβρεις, καὶ ὅτι τὸ λυ-
τᾶν οὐκ ἀνθρώπινον. 1636.
- ΦΝΖ'. Περὶ φήμης ἀγαθῆς. 1636.
- ΦΝΗ'. 'Ὅτι ἡ φιλοσοφία ἐστὶ τέχνη τεχνῶν καὶ
ἐπιστήμη ἐπιστημῶν. 1637.
- ΦΝΘ'. Περὶ φθόνου. 1637.

- ΦΞ'. Κανὼν φιλίας. 1637.
 ΦΞΑ'. Περὶ πτοουμένων ὑπὸ πάσης αἰτίας. 1637.
 ΦΞΒ'. Ὅτι οὐδὲν ἀκόλαστον ἢ μειρακιώδες χρὴ
 πράττειν τὸν σὼφρονα. 1637.
 ΦΞΓ'. Ὅτι τὸ δοξάριον τοῦ κόσμου τούτου ἡμε-
 ροκαλὲς ἐστὶ καὶ ἄνθος. 1640.
 ΦΞΔ'. Ὅτι ἄσεβες καὶ ἄνανδρον τοὺς μὴ εὖ
 βιοῦντας λαμβάνειν ἀρχὴν τινα. 1640.
 ΦΞΕ'. Ὅτι ἡ μὲν κακία παρυτίκα ἔχει τὴν ἡ-
 δονήν, ἡ δὲ ἀρετὴ εὐπρόσυνος καὶ ἀοίδι-
 μος καὶ ἀθάνατος. 1640.
 ΦΞς'. Ὅτι ἰσχυρὸν τάληθές. 1641.
 ΦΞΖ'. Περὶ ἐπιδεικνυμένων γυμνῇ τὴν πονηρὰν
 αὐτῷ προαίρεσιν. 1641.
 ΦΞΗ'. Ὅτι ὁ μὲν σύμβουλος τοῦ παραινεῖν ἐστὶ
 κύριος, ὁ δὲ συμβουλευόμενος τοῦ πεισθῆ-
 ναι. 1644.
 ΦΞΘ'. Περὶ ἱερέων κακῶς βιούντων καὶ σκανδα-
 λίζόντων τοὺς εὐλαβεῖς καὶ εὐσεβεῖς. 1644.

- * Ἀθροισμα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Ἰσι-
 δώρου ὅσαι ἐμνημονεύθησαν ἐν τῇ σειρᾷ
 τῶν πατέρων εἰς τὴν ὀκτάτευχον ὑπὸ τοῦ
 ἀοιδίμου Νικηφόρου Θεοτόκη. 1647.
 * Πίναξ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἰσιδώρου ἀλφα-
 βητικὸς πρὸς οὓς ἐστάλησαν αἱ ἐπιστολαί·
 λατινιστί. 1704.
 * Πίναξ ἀναλυτικὸς· λατινιστί. 1709.

ΖΩΣΙΜΑΣ ΑΒΒΑΣ

(Περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε'. αἰῶνος Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1775.
 Τοῦ μακαρίου Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ διαλογισμοὶ εἰς
 κεφάλαια ΙΔ'. 1780.
 * Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἐβδομηκοστῷ ὀγδόῳ τόμῳ
 περιεχομένων· λατινιστί. 1783.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐβδομηκοστῷ ὀγδόῳ τόμῳ.

ΝΕΙΛΟΣ ΑΒΒΑΣ

(; † 450 Μ. Χ.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΝΕΙΛΟΥ ΑΒΒΑ
 ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 79

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 9.
 * Διατριβὴ Λέοντος Ἀλλατίου περὶ τοῦ ἁγίου
 Νείλου· λατινιστί μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χω-
 ρίων. 25.
 Ἐπιστολαὶ τοῦ ἁγίου Νείλου εἰς
 βιβλία Δ'. αἷα. = 1064.
 * Πίναξ ἀλφαβητικὸς τῶν ὀνομάτων, πρὸς οὓς
 αἱ ἐπιστολαὶ ἐστάλησαν. 59.
 (α) Εἰς τόμ. 4 (79).
 Ἡ ἀρχὴ ἐκάστης ἐπιστολῆς κατ' ἀλφάβη-
 τον. 67.
 Βιβλίον Α'. Ἐπιστολαὶ ΤΑΓ'. 81—204.
 Βιβλίον Β'. Ἐπιστολαὶ ΤΑΓ'. 204—364.
 Βιβλίον Γ'. Ἐπιστολαὶ ΤΑΓ'. 364—544.
 Βιβλίον Δ'. Ἐπιστολαὶ ΞΒ'. 544—581 (α)
 (α) Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται τοῦ θείου πατρὸς ἡμῶν Νεί-
 λου αἷα· διαίρουσθαι εἰς βιβλία τέσσαρα· πλήρεις εἰσι
 χάριτος, θεολογίας, καὶ φιλοσοφίας· οἷον προαιρετικά,
 παραινετικά, ἱστορικά, ἐξηγητικά, θεωρητικά κτλ.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν τῷ Ὁρει
Σινᾷ καὶ Ῥαϊθοῦ Μοναχῶν ἀ-
γίων Πατέρων, καὶ εἰς τὴν αἰ-
χμαλωσίαν Θεοδοίου τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ. 589—693.

Διήγημα Α'.	589.
Διήγημα Β'.	600.
Διήγημα Γ'. Ἐν ᾧ περιγραφὴ τῶν ἀγρίων βαρ- βάρων ἀπὸ Ἀραβίας μέχρις Αἰ- γύπτου, θαλάσσης Ἐρυθρᾶ καὶ Ἰορ- δάνη ποταμῷ παρατεταμένην ἔρη- μον νεμομένων, καὶ τῶν περὶ αὐ- τὴν μοναζόντων.	612.
Διήγημα Δ'.	625.
Διήγημα Ε'.	641.
Διήγημα Σ'.	656.
Διήγημα Ζ'.	680.

Λόγος εἰς Ἀλβιανὸν περὶ ἐναρέτου πολιτείας
καὶ θεοφιλῶν ἀνδρῶν. 696.

Λόγος ἀσκητικὸς ἐν κεφαλ. ΟΕ'. 720—809.

Λόγος πρὸς Ἀγάθιον μονάζοντα
περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν ἐν τμή-
μασι ΙΒ'. 812—968.

Τμήμα Α'. Προοίμιον· εἰς κεφ. Ε'.	812.
Τμήμα Β'. Περὶ ἐγκρατείας· εἰς κεφ. Ε'.	817.
Τμήμα Γ'. Περὶ κενοδοξίας· εἰς κεφ. Γ'.	821.
Τμήμα Δ'. Περὶ ἀναγνώσεως καὶ προσευχῆς· εἰς κεφ. ΙΖ'.	825.
Τμήμα Ε'. Ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν φιλοπλούτων, φιλόζωοι οὔσαι, δυσάποσπαστως ἔ- χουσιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θανάτου· εἰς κεφ. Γ'.	849.
Τμήμα Σ'. Ὅτι οἱ τοῖς ἀδιαφόροις τῶν οἰ- κειῶν τὴν ὑπαρξιν παραπέμποντες κολάζονται εἰκότως· εἰς κεφ. Β'. 856.	
Τμήμα Ζ'. Περὶ τῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς τελευ- τῆς οὐ ποιουμένων τῆς ἑαυτῶν σω- τηρίας φροντίδα, ἀλλὰ καὶ διαθή- κας γράφοντες κελεύειν λέγουσιν, ὧν ἐξουσίαν οὐκ ἔχουσιν· εἰς κεφ. Β'.	860.

Τμήμα Η'. Ὅτι οἱ τὴν ἀναληθσίαν νοσοῦντες, παρέντες τὸ καθ' ἑαυτοὺς μεριμνᾶν, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου κληρονό- μοις φιλοτιμοῦνται παραπέμπειν τὰς οὐσίας· εἰς κεφάλαιον Α'. 861.	
Τμήμα Θ'. Στηλιτευμὸς τῶν τὰς διαθήκας γραφόντων· εἰς κεφ. Ι'. 861.	
Τμήμα Ι'. Περὶ τῆς τῶν μακαρίων διαγωγῆς, καὶ τῆς κακονοίας τοῦ διαβόλου· εἰς κεφ. Ζ'. 865.	
Τμήμα ΙΑ'. Εἰς κεφ. ΚΓ. 901—937.	
Κεφ. Α'.—Δ'. Περὶ τοῦ Ἰωσήφ καὶ τῆς Σωσάννης, καὶ ὅτι μερίζων ὁ τοῦ Ἰωσήφ ἀγὼν τῆς κατὰ τὴν μακαρίαν Σωσάνναν. 901—909.	
Κεφ. Ε'. Περὶ τοῦ μακαρίου Ἰώβ. 909.	
Κεφ. Σ'. Περὶ Σάφρας. 912.	
Κεφ. Ζ'. Περὶ Δαυὶδ καὶ Γεδεών. 912.	
Κεφ. Η'. Περὶ Σαμψὼν καὶ Ἐξεκίου. 913.	
Κεφ. Θ'. Περὶ Ἐλισσαίου, καὶ τῶν Ἰσραηλι- τῶν. 916.	
Κεφ. Ι'. Περὶ τῶν τριῶν παίδων, καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰωνᾶ, καὶ Ἀαρών. 917.	
Κεφ. ΙΑ'. Περὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῆς Θεο- τόκου. 917.	
Κεφ. ΙΒ'. Περὶ τοῦ Ἀβραάμ. 920.	
Κεφ. ΙΓ'. ΙΔ'. Περὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 921.	
Κεφ. ΙΕ'. ΙΣ'. Περὶ τοῦ Ἰακώβ. 924.	
Κεφ. ΙΖ'. Περὶ Ἀχάβ, καὶ τῶν προφητῶν Ἠ- λιοῦ, καὶ Ἐλισσαίου. 928.	
Κεφ. ΙΗ'. Ὅτι ἄξιός ἐστιν ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ. 929.	
Κεφ. ΙΘ'. Περὶ τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀεὶ Παρθένου. 929.	
Κεφ. Κ'. Περὶ τῶν πέντε ἄρτων. 932.	
Κεφ. ΚΑ'. ΚΒ'. ΚΙ'. Περὶ τοῦ, αὐτὸς ὁ Πα- τὴρ ὑμῶν, ὅτι χρήζετε πάντων τού- των. 933—937.	
Τμήμα ΙΒ'. Εἰς κεφ. ΙΓ'. 937—968.	
Κεφ. Α'.—Σ'. Περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ ἀμπε- λῶνος, καὶ τῶν μισθωθέντων ἐργα- τῶν κατὰ διαφόρους ὥρας. 937.	
Κεφ. Ζ'.—ΙΑ'. Περὶ τῶν ἀκολουθησάντων τῇ Μωϋσέως προθέσει. 952.	
Κεφ. ΙΒ'. ΙΓ'. Περὶ τῆς ἀποκειμένης δόξης τοῖς τὴν ἐλεημοσύνην ἐργαζομέ- νοις. 964.	

Πρὸς τὴν σεμνοπρεπεστάτην Μάγναν διάκονον Ἀγκύρας λόγος περὶ ἀκτημοσύνης ἐκουσίου, καὶ περὶ μοναχῶν ἀντεχομένων τῶν ματαίων τῇ περὶ τὰ κτήματα σπουδῇ, καὶ τοῖς τοῦ βίου τῶν φιλοπλούτων οὐχ ἥκιστα πειρασμοῖς ἐμφυρομένων, πλήρης φιλοσοφίας ἐν κεφ. ΕΖ'. 968—1060.

Λόγος, ὅτι διαφέρουσι τῶν ἐν πόλεσιν ὠκισμένων οἱ ἐν ἐρήμοις ἡσυχάζοντες, καὶ πολλοῖς τῶν ἀπειρῶν τὸ ἐναντίον δοκῇ ἐν κεφ. ΚΖ'. 1061—1093.

Πρὸς Εὐλόγιον Μοναχὸν λόγος παραινετικός ἐν κεφ. ΛΔ'. 1093—1140.

Λόγος πρὸς τὸν αὐτόν. Περὶ τὰς ἀντιζύγους τῶν ἀρετῶν κακίας ἐν κεφ. Δ'. 1140—1144.

Περὶ τῶν ὀκτὼ πνευμάτων τῆς πονηρίας ἐν κεφ. ΙΘ'. 1145—1164.

Κ Ε Φ Α Λ Λ Ι Α

Α'.—Γ'. Περὶ γαστριμαργίας. 1145.
Δ'.—Σ'. Περὶ πορνείας. 1148.
Ζ'.—Η'. Περὶ φιλαργυρίας. 1152.
Θ'.—Ι'. Περὶ ὀργῆς. 1153.
ΙΑ'.—ΙΒ'. Περὶ λύπης. 1156.
ΙΓ'.—ΙΔ'. Περὶ ἀκηδίας. 1157.
ΙΕ'.—ΙΣ'. Περὶ κενοδοξίας. 1160.
ΙΖ'.—ΙΘ'. Περὶ ὑπερηφανίας. 1161.

Λόγος περὶ προσευχῆς, πάνυ ὠφέλιμος εἰς κεφάλαια ΡΝΓ'. διγρημένος. 1165—1200.

Κεφάλαια ΚΖ'. Περὶ διαφόρων πονηρῶν λογισμῶν. 1200—1233.

Κεφάλαια ΛΓ'. Κατ' ἀκολουθίαν. (βλ. τόμ. 40 σελ. 1263 εἰς Εὐάγγριον Ποντικ.). 1233.

Πνευματικαὶ γνῶμαι κατ' ἀλφάβητον. (βλ. ἐν τῷ αὐτῷ 40 τόμ. σελ. 1267). 1233.

Ἀλλαι γνῶμαι (βλέπε ἐν τῷ αὐτῷ 40 τόμῳ σελ. 1369). 1233.

Παραινέσεις πρὸς Μοναχοὺς. 1236.

Γνώμῃ ἀπάγουσαι τῶν φθαρτῶν καὶ κολλῶσαι τοῖς ἀφθάρτοις τὸν ἄνθρωπον εἰς κεφάλαια ΛΘ'. 1240.

Κεφάλαια ἢ παραινέσεις. 1249.

Λόγος εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου τὸ φάσκον, αὐτὸν ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω ὁμοίως καὶ πῆραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. Εἰς κεφ. Ι'. 1264—1280.

Ν Ο Θ Α

Λόγος ἀσκητικός καὶ πολυμερής, ἐν ᾧ νοουθεσίαι πνευματικαί. Ἐν κεφ. Δ'. 1280.

Ἐγχειρίδιον χριστιανικόν, ὃ κατὰ μίμνησιν τοῦ Ἐπικτήτου ἐγράφη. Ἐν κεφ. ΟΓ'. 1285.

Διήγησις περὶ Πάχων πόλεμον πορνικὸν πάσχοντος καὶ νικῶντος. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, εἶναι τοῦ Εὐαγγρίου ὁμοίως καὶ ὁ μετ' αὐτὴν δογματικός λόγος. 1312.

* Πραγματεία περὶ τῶν ἀπάντων τοῦ ἁγίου Νείλου λατινιστί. 1317.

* Χρονολογικὴ βίβλος περὶ τῆς πατρίδος, τοῦ βίου, καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἁγίου Νείλου λατινιστί. 1367.

Νείλου περὶ τῶν ὀκτὼ τῆς κακίας λογισμῶν (ἕτερον μετὰ ἀξιολόγου γνωμολογίας περὶ ἐκάστου τῶν ὀκτὼ λογισμῶν). 1436—1492.

Α'. Περὶ γαστριμαργίας. 1436.

Β'. Περὶ πορνείας. 1444.

Γ'. Περὶ φιλαργυρίας. 1449.

Δ'. Περὶ ὀργῆς. 1452.

Ε'. Περὶ λύπης. 1453.

Σ'. Περὶ ἀκηδίας. 1456.

Ζ'. Περὶ κενοδοξίας. 1460.

Η'. Περὶ ὑπερηφανίας. 1461.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΙΛΟΝ

ΤΕΜΑΧΙΑ ΛΟΓΩΝ

Α'. Εἰς τὸ Πάσχα καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου. (Ἐν ᾧ, ἀνευ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, οὐδὲν ἂν ᾔν ἀντάξιον διὰ

- ΙΑ'. Εἰς οὐρανός, ἢ δύο εἰσίν; 92.
- ΙΒ'. Τί δήποτε μίαν εἰπὼν τὴν τῶν ὑδάτων συναγωγὴν, πολλὰς μετὰ ταῦτα δηλοῖ; Ἀ συναχθήτω γάρ, φησί, τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν». 93.
- ΙΓ'. Τί δήποτε τὰς οὐκ ἐδωδόμεους βοτάνας βλαστῆσαι προσέταξεν ὁ Θεός; 93.
- ΙΔ'. Τῶν φωστήρων δημιουργηθέντων, τί γέγονε τὸ πρότερον φῶς; 93.
- ΙΕ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας;» 96.
- ΙΣ'. Τί δήποτε τὰ μὲν φυτὰ πρὸ τῶν φωστήρων ἐποίησε, τὰ δὲ ζῶα μετὰ τούτους; 96.
- ΙΖ'. Τίνος χάριν τὰ μὲν φυτὰ οὐκ ἠύλόγησε, τοῖς δὲ ζώοις ἔφη· «Αὐξάνεσθε;» καὶ τὰ ἐξῆς. 97.
- ΙΗ'. Διὰ τί τὰ θηρία, καὶ τὰ ἔρπετα πεποιήκεν ὁ Θεός; 97.
- ΙΘ'. Τίνι ὁ Θεός εἵρηκε· «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἡμετέραν;» 100.
- Κ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Κατ' εἰκόνα;» 104.
- ΚΑ'. Τί δήποτε διαφερόντως τὴν ἐξδόμην ἡμέραν ἠύλόγησεν ὁ Θεός; 117.
- ΚΒ'. Τί ἐστὶ, «Πηγὴ δὲ ἀνέβαιεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς;» 120.
- ΚΓ'. Εἰ ἐκ τοῦ θείου ἐμφυσήματος γέγονεν ἡ ψυχὴ, ἐκ τῆς οὐσίας ἄρα τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ἡ ψυχὴ; 121.
- ΚΔ'. Τί δήποτε τὸν παράδεισον ἐφύτευσεν ὁ Θεός μέλλων ἐκεῖθεν τὸν Ἀδὰμ διὰ τὴν ἁμαρτίαν εὐθὺς ἐξορίζειν; 121.
- ΚΕ'. Τινὲς ἐν οὐρανῷ φασὶ τὸν παράδεισον εἶναι. 121.
- ΚΣ'. Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τὸ ξύλον τὸ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ, νοητὰ χρῆσθαι λέγειν, ἢ αἰσθητὰ; 124.
- ΚΖ'. Οὐκ οὖν εἶχον τὴν γνῶσιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, πρὸ τῆς τοῦ ἀπειρημένου καρποῦ μεταλήψεως; 124.
- ΚΗ'. Πῶς οὖν μετὰ τὴν βρώσιν ἐγνώσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν· πρὸ γὰρ τῆς βρώσεως ταύτην οὐκ εἶχον τὴν αἰσθησιν; 125.
- ΚΘ'. Πῶς ἐκ τοῦ παραδείσου φησὶν ὁ Μωϋσῆς τὸν Τίγριν ἐξίέναι, καὶ τὸν Εὐφράτην, οὓς φασὶ τινες ἐκ τῶν ὁρῶν ἀναβλύζειν τῆς Ἀρμενίας; 125.
- Λ'. Τί δήποτε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ τὴν γυναῖκα διέπλκσεν. 128.
- ΛΑ'. Εἰ φρόνιμος ὁ ὄφις, καὶ ἐπαινούμενος· μόριον γὰρ ἢ φρόνησις ἀρετῆς. 128.
- ΛΒ'. Ἄλογος ὦν ὁ ὄφις πῶς διελέχθη τῇ Εὐᾶ; 129.
- ΛΓ'. Τί ἐστὶ, «Διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο;» 129.
- ΛΔ'. Τί δήποτε τοῦ διαβόλου τὴν ἀπάτην προσεγκόντος, ὁ ὄφις κολάζεται; 129.
- ΛΕ'. Διὰ τί δὲ τὸν ὄφιν ἐδημιούργησεν ὁ Θεός, ὄργανον αὐτὸν προειδώς τῆς πονηρίας ἐσόμενον; 132.
- ΛΣ'. Διὰ τί δὲ τὸν διάβολον ἐποίησε, εἰδώς τοιοῦτον ἐσόμενον; 132.
- ΛΖ'. Ἀγαθὸν τὸν Θεὸν ὀνομάζοντες, πῶς αὐτῷ περιάπτετε τοσαύτην ἀποτομίαν; Ὡμότης γὰρ καὶ ἀπηνείας, τὸ διὰ βρώσιν ὀλίγην τοσαύτην ἐπενεγκεῖν τιμωρίαν, οὐ τοῖς ἡμαρτηκόσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐξ ἐκείνων βεβλασπηκόσι. 132.
- ΛΗ'. Τίνος ἕνεκα, τοῦ Θεοῦ εἰρηκότος, ἢ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγη ἀπὸ τοῦ ξύλου, θανάτῳ ἀποθανῇ, οὐκ εὐθὺς ἀπέθανε τὴν ἐντολὴν παραβάς; 137.
- ΛΘ'. Τοὺς χιτῶνας τοὺς δερματίνους τί νοητέον; 137.
- Μ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Ἰδοὺ γέγονεν Ἀδὰμ ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν;» 141.
- ΜΑ'. Εἰ ἐλυπήθη Κάϊν, μὴ δεχθέντων τῶν παρ' αὐτοῦ προσεγεγνημένων, δῆλον ὅτι μετεμελήθη τῶν γὰρ μεταμελουμένων ἢ λύπη. 144.
- ΜΒ'. Ποῖον σημεῖον ἔθετο τῷ Κάϊν ὁ Θεός; 144.
- ΜΓ'. Τίνα ὁ Κάϊν ἔσχε γυναῖκα; 144.
- ΜΔ'. Τίνας ἀνείλεν ὁ Λάμεχ; 145.
- ΜΕ'. Ποῦ μετέθηκεν ὁ τῶν ὄλων Θεός τῶν Ἑβραίων; 145.
- ΜΣ'. Τί δὴ τοῦ Ἀδὰμ ἡμαρτηκότος, Ἀβελ ὁ δίκαιος ἐτελεύτησε πρῶτος; 145.
- ΜΖ'. Τίνας υἱοὺς τοῦ Θεοῦ κέκληκεν ὁ Μωϋσῆς; 148.
- ΜΗ'. Τίνας καλεῖ γίγαντας ἡ θεία Γραφή; 152.
- ΜΘ'. Διὰ τί πολὺν χρόνον ἔζων οἱ παλαιοί; 152.
- Ν'. Τί δήποτε τῷ κατακλυσμῷ τὰ τῶν ἀνθρώπων πλήθη διέφθειρεν; 152.
- ΝΑ'. Τί ἤσθιεν ἐν τῇ κιβωτῇ τὰ θηρία; 153.
- ΝΒ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐμνήσθη Κύριος τοῦ Νῶε;» 156.
- ΝΓ'. Τί ἐστὶν, «Ὡς ὁρᾶνθη Κύριος ἐσμήν εὐωδίας;» 156.

ΝΔ'. Τίνος χάριν ἀπαγορεύει τοῦ αἵματος τὴν μετάλληψιν; 157.
 ΝΕ'. Διὰ τί δὲ ὅλως τὴν κρεωφαγίαν ἐνομοθέτησεν; 157.
 ΝΣ'. Τί δήποτε οὐκ ἐμέμνη Νῶε μέθῃ περιπεσών; 160.
 ΝΖ'. Τοῦ νόμου μηδέπω τεθέντος, ὅς διαγορεύει τιμᾶν τὸν πατέρα, καὶ τὴν μητέρα, διὰ τί ὁ Χάμ ὡς πατραλοίας κρίνεται; 160.
 ΝΗ'. Τί δήποτε τοῦ Χάμ ἐπταικότος, ὁ ἐκείνου παῖς ἐδέξατο τὴν ἀράν; 161.
 ΝΘ'. Τὴν ἀσφαλτόν τινες τῶν διδασκάλων ἔφασαν ἀσβεστον εἶναι. 164.
 Ξ'. Ποία γλῶσσα ἀρχαιοτέρα; 165.
 ΞΑ'. Ἡ οὖν Ἑβραία πόθεν ἤρξατο; 165.
 ΞΒ'. Τινὲς φασὶ τῇ Σάρρᾳ μιγῆναι τὸν Φαράω. 168.
 ΞΓ'. Καὶ τίνος ἔνεκεν ἐνταῦθα μὲν ἐσίγησεν ἡ Γραφή τὸ φυλαχθῆναι τὴν Σάρραν ἀλώβητον, ἐν δὲ τῷ κατὰ τὸν Ἀβιμέλεχ διηγήματι σαφῶς τοῦτο δεδήλωκε; 169.
 ΞΔ'. Ὁ Μελχισεδὲκ πόθεν κατήγε τὸ γένος; 172.
 ΞΕ'. Πῶς Ἀβραάμ πιστὸς ὀνομάζεται εἰρηκῶς τῷ Θεῷ, κατὰ τί γινώσκονται τοῦτο, ὅτι κληρονομήσω αὐτήν; 172.
 ΞΣ'. Διὰ τί δὲ τυθῆναι προσέταξε δάμαλιν τριετίζουσιν, καὶ κριὸν τριετίζοντα, καὶ τὰ ἐξῆς; 173.
 ΞΖ'. Πολλοὶ τῶν ἀκολάστων ἀφορμὴν εἰς λαγνεῖαν λαμβάνουσι τὸν πατριάρχην Ἀβραάμ παλακὴν ἐσχηκότα. 176.
 ΞΗ'. Τί δήποτε περιτμηθῆναι αὐτὸν προσέταξεν ὁ Θεός; 177.
 ΞΘ'. Ἡ θεία Γραφή λέγει, ὅτι ἔφαγον οἱ ἄγγελοι ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀβραάμ. 177.
 Ο'. Διὰ τί ὁ Λῶτ οὐκ ἐνεκλήθη ταῖς θυγατράσι μιγεῖς; 179.
 ΟΑ'. Τί δήποτε ὁ Θεός οὐκ ἐκώλυσε τὴν παράνομον μίξιν; 180.
 ΟΒ'. Ὡμὸν ἄγαν εἶναι δοκεῖ τὸ νέον ὄντα τὸν Ἰσμαὴλ ἐξελαθῆναι τῆς πατρικῆς οἰκίας, μετὰ μόνης τῆς μητρὸς, καὶ τοῦ ἀσκού τοῦ ὕδατος. 180.
 ΟΓ'. Εἰ πάντα ὁ Θεός προγινώσκει, τίνος ἔνεκα τὸν Ἀβραάμ ἐπείρασε; 181.
 ΟΔ'. Τί ἐστὶ, «Θεὸς τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὸν μικρόν μου»; 184.
 ΟΕ'. Διὰ τί τῶν πατριαρχῶν αἱ γυναῖκες στεῖραι;

Καὶ γὰρ Σάρρα στεῖρα, καὶ ἡ Ῥεβέκκα ὡσαύτως, καὶ ἡ Ῥαχὴλ μέντοι, καὶ ἡ Λεία. αἰδῶν γὰρ, φησὶ, Κύριος, ὅτι μισεῖται ἡ Λεία ἀνέωξεν αὐτῆς τὴν μήτραν». 185.
 ΟΣ'. Διὰ τίνος μαθεῖν ἠθέλησεν ἡ Ῥεβέκκα τὰ περὶ τῶν κυοφορουμένων παιδίων; 188.
 ΟΖ'. Διὰ τί κωλύει τὸν Ἰσαὰκ ὁ Θεός εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀποδημῆσαι, τοῦ λιμοῦ τοῦτο πράττει καταναγκάζοντος; 188.
 ΟΗ'. Τίνος ἔνεκεν ὁ Ἰσαὰκ τῷ Ἡσαῦ δοῦναι τὴν εὐλογίαν ἠβούλετο; 188.
 ΟΘ'. Πόθεν ἡ Ῥεβέκκα τεθάρρηκεν, ὅτι δὴ τεύξε-ται τῆς εὐλογίας ὁ Ἰακώβ· καὶ οὕτω τεθάρρηκεν, ὡς εἰπεῖν, «Ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρρα σου, τέκνον, μόνον ἐπάκουσον τῆς φωνῆς μου;» 188.
 Π'. Τί δήποτε τῷ Ἰσαὰκ τὸ βούλημα τὸ οἰκεῖον οὐκ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεός; 189.
 ΠΑ'. Εἴτα οὐ δοκεῖ ἐψεύσθαι ὁ Ἰακώβ εἰπὼν, «Ἐγὼ εἰμι Ἡσαῦ ὁ πρωτότοκός σου;» 189.
 ΠΒ'. Τίς δὲ τῆς εὐλογίας ἡ ἐρμηνεία; 189.
 ΠΓ'. Τί δήποτε τοσαύτας εὐλογίας λαβὼν ὁ Ἰακώβ ἀποδιδράσκει τὸν ἀδελφόν, καὶ μόνος ἀποδημεῖ τῶν ἀναγκαίων ἐστερημένος; 192.
 ΠΔ'. Διὰ τί τὸν λίθον ἀλείφει ὁ Ἰακώβ; 193.
 ΠΕ'. Πολλοὶ πρόφασιν ἀκολασίας ποιοῦνται τὸ τέτταρας ἐσχηκέναι γυναῖκας τὸν Ἰακώβ. 193.
 ΠΣ'. Τίνος χάριν αἱ γυναῖκες ἐζηλοτύπουν ἀλλή-λας; 196.
 ΠΖ'. Διὰ τί ἡ Γραφή μέμνηται τύχης; 196.
 ΠΗ'. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ἰακώβ ἔφη τῷ Λάβαν, «Εὐλόγησέ σε Κύριος; ἐπὶ τῷ ποδί μου». 196.
 ΠΘ'. Τίνος ἔνεκεν τὰς ῥάβδους λεπίσας πίνουσιν ἔθηκε τοῖς προβάτοις; 197.
 ΙΓ'. Τίς σκοπὸς τῆς τῶν εἰδώλων κλοπῆς; 197.
 ΙΔ'. Τί ἐστὶν, «Ὡμοσεν Ἰακώβ κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαὰκ;» 200.
 ΙΕ'. Τίνος ἔνεκεν παλαίει τῷ Ἰακώβ ὁ ἄγγελος; 200.
 ΙΓ'. Ὁ Ἰωὺ πόθεν κατάγει τὸ γένος; 201.
 ΙΔ'. Διὰ τί ἐφθόνησαν τῷ Ἰωσήφ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ; 204.
 ΙΕ'. Τί δήποτε ἡ Θάμαρ ἐταιρικὸν σχῆμα περιθεμένη τὸν κηδεστὴν ἐξηπάτησεν; 204.
 ΙΣ'. Τίνος ἦν μήνυμα τὰ κατὰ τὸν Ζαρά καὶ τὸν Φαρές; 204.
 ΙΖ'. Θῶμεν, τὴν Λείαν, ὡς ἀτελῆ κατὰ τὴν εὐσέβειαν, εἰρηκέναι τὸ «Πύτύχηκα», πῶς ὁ

- Ἱστοριογράφος τὰ κατὰ τὸν Ἰωσήφ συγγρά-
φων εἶπε τὸ, « Ἦν ἀνὴρ ἐπιτυχάνων; » 205.
 ΗΗ'. Πῶς εὐνοῦχος ὦν ὁ ἀρχιμάγειρος γυναῖκα εἶ-
χεν; 205.
 ΗΘ'. Τίνος ἔνεκεν, χρόνου τοσούτου παρεληλυθό-
τος, οὔτε Ἰωσήφ τῷ πατρὶ δουλείαν ἐγνώ-
ρισεν, οὔτε ὁ Θεὸς δι' ἀποκαλύψεως ἐδήλωσε
τοῦτο τῷ Ἰακώβ; 208.
 Ρ'. Οὐκοῦν οὐκ ἐξήμαρτον οἱ ἀδελφοὶ οἰκονομίᾳ
ὑπουργήσαντες θείᾳ. 208.
 ΡΑ'. Τίνος χάριν εὐθὺς ὀφθεῖσι τοῖς ἀδελφοῖς
ὠμότερον προσηνέχθη; 208.
 ΡΒ'. Τίνα ἐρμηνείαν ἔχει τὸ, « Ψομιθὸμ φα-
μνέχ; » 209.
 ΡΓ'. Τίνος ἔνεκεν τὸν δεύτερον, καὶ οὐ τὸν πρῶ-
τον, τῶν ἀδελφῶν καθεργχθῆναι προσέτα-
ξεν; 209.
 ΡΔ'. Διὰ τί τῷ Ῥουβὴμ οὐκ ἐθάρρῃσε δοῦναι τὸν
Βενιαμὴν ὁ πατήρ; 209.
 ΡΕ'. Τί ἐστίν, « Οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐ-
τῷ; » 209.
 ΡΣ'. Τί δήποτε τὸ κατὰ τὸ κόνδου κατεσκεύασε
δράμα; 212.
 ΡΖ'. Τί δήποτε καὶ τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων καὶ
τὰ κτήνη προσεπόρισε τῷ βασιλεῖ; 212.
 ΡΗ'. Διὰ τί ὁ Ἰακώβ τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τὴν Χε-
βρὼν ταφῆναι κελεύει; 212.
 ΡΘ'. Τί ἐστὶ· « Προσεκύνησεν Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον
τῆς ῥάβδου αὐτοῦ; » 213.
 ΡΙ'. Πῶς εὐλογῆσαι λέγεται τοὺς παῖδας ὁ Ἰα-
κώβ, ἐνίοις ἐπαρσάμενος; 216.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟΝ.

Ἑρωτήσεις.

- Α'. Πῶς νοητέον τὸ, « Χυδαῖοι ἐγένοντο; » 225.
 Β'. Τί ἐστίν, « Ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο αἱ μαῖαι τὸν
Θεὸν, ἐποίησαν ἑαυταῖς οἰκίας; » 228.
 Γ'. Πόθεν ἔγνω ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραῶ, ὅτι Ἑ-
βραῖον ἦν τὸ παιδίον; 228.
 Δ'. Διὰ τί ἀλλόφυλον γυναῖκα ἔγημεν ὁ Μωϋ-
σης; 228.
 Ε'. Τινὲς φασιν ἄγγελον ὀφθῆναι τῷ Μωϋσῇ ἐν
τῇ βάρῃ. 228.
 Σ'. Τί δηλοῖ τὸ, Τὴν βάρτον καίεσθαι καὶ μὴ
κατακαίεσθαι; 229.

- Ζ'. Διὰ τί προσετάχθη ὁ Μωϋσῆς τὸ ὑπόδημα
λῦσαι; 229.
 Η'. Προειδὼς ὁ Θεὸς τοῦ Φαραῶ τὸ δυσπειθεῖν,
τί δήποτε μὴ ἐξ ἀρχῆς αὐτὸν ἐκόλα-
σεν; 232.
 Θ'. Διὰ τί πρῶτον σημεῖον δέδωκε τῆς ῥάβδου
τὴν εἰς ὄφιν μεταβολήν; 232.
 Ι'. Ἡ λέπρωσις τῆς χειρὸς τί δηλοῖ; 232.
 ΙΑ'. Ὑπουργῶ κεχρημένος τῷ Μωϋσῇ ὁ τῶν ὄλων
Θεὸς τί δήποτε ἰσχνόφωνον αὐτὸν διέπλασε
καὶ βραδύγλωσσον; 233.
 ΙΒ'. Τὸ, « Ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ »,
πῶς νοητέον; 233.
 ΙΓ'. Διὰ τί συνεχώρησεν ὁ Θεὸς ταῦτα παθεῖν
τὸν λαόν; 241.
 ΙΔ'. Διὰ τί ἡβουλήθη ὁ ἄγγελος ἀνελεῖν τὸν
Μωϋσῆν; 241.
 ΙΕ'. Τί ἐστὶ, « Καὶ τὸ ὄνομά μου Κύριος οὐκ ἐ-
δήλωσα αὐτοῖς; » 244.
 ΙΣ'. Τί δήποτε τῆς τοῦ Ἀαρὼν γυναικὸς, οὐ τὸν
πατέρα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀδελφὸν δῆ-
λον ἡμῖν πεποίηκεν; 244.
 ΙΖ'. Πῶς ἐγένετο τοῦ Ἀαρὼν Θεὸς ὁ Μωϋ-
σης; 244.
 ΙΗ'. Τί δήποτε συνεχώρησεν ὁ Θεὸς τοῖς φαρ-
μακοῖς ταῦτ' ἀρᾶσαι τῷ Μωσῇ; 244.
 ΙΘ'. Τί δήποτε πρῶτην αὐτοῖς τὴν τοῦ ὕδατος
ἐπήγαγε πληγὴν; 244.
 Κ'. Εἰ ὅλον τὸ ὕδωρ εἰς αἷμα μετεβλήθη, πῶς
ἐποίησαν οἱ ἐπαῖδοι τῶν Αἰγυπτίων ταῖς
φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως; 248.
 ΚΑ'. Τί δήποτε μέλλων ἐπιφέρειν τὴν χάλαζαν
παρηγγύησεν αὐτοῖς εἰς τοὺς οἴκους τὰ
κτήνη συναγαγεῖν; 248.
 ΚΒ'. Διὰ τί τὰ τῶν Αἰγυπτίων ἀνείλε προ-
τόκοι; 248.
 ΚΓ'. Τί αἰτιῶνται τινες, τὸ προστεταχέναι τὸν
Θεὸν τοῖς Ἑβραίοις αἰτῆσαι τοὺς Αἰγυ-
πτίους σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἐσθῆ-
τα, καὶ σκυλεῦσαι τοὺς Αἰγυπτίους; οὕτω
γὰρ ὁ Σύμμαχος τὸ, « σκευάσασθαι » ἱρ-
μήνευσεν. 249.
 ΚΔ'. Διὰ τί φεύγουσιν ἐπιτελέσαι προσέταξε τὴν
τοῦ Πάσχα ἐορτήν; 249.
 ΚΕ'. Τινὲς φασιν, εἰς δώδεκα διαιρέσεις διαιρε-
θῆναι τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκάστην φυλὴν
καθ' ἑαυτὴν διαβῆναι· καὶ τοῦτο νομίζουσι
τὸν μακάριον εἰρηκέναι Δαυὶδ, « Τῷ κατα-

- διελόντι τὰς αἵρέσεις;» 256.
ΚΣ' Ποῖον ἦν τὸ ξύλον, τὸ γλυκᾶναν ἐν τῇ Μερ-
 βῇ τὸ ὕδωρ; 256.
ΚΖ' Πῶς νοητέον τὸ ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου εἰρημέ-
 νον, ἅπαντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐδαπτίσθησαν
 ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ πάν-
 τες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον,
 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον·
 ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης
 πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός;» 257.
ΚΗ' Διὰ τί ἡ πέτρα Χριστὸς ὠνομάσθη; 257.
ΚΘ' Διὰ τί ἄρτον ἁγγέλων τὸ μάννα προσηγόρευ-
 σεν ὁ προφήτης; 257.
Λ' Διὰ τί μάννα ἐκλήθη; 260.
ΛΑ' Διὰ τί τὸ καταλειφθὲν εἰς τὴν ὑστεραίαν
 τοῦ μάννα διεφθάρη; 260.
ΛΒ' Διὰ τί ἐν τοῖς σάββασιν οὐ παρεῖχε τὸ μάν-
 να; 260.
ΛΓ' Ποίοις ὄπλοις ἐχρῶντο τῷ Ἀμαλὴκ πολε-
 μῶντες; 260.
ΛΔ' Διὰ τί τῶν Μωσέως χειρῶν ἐκτεταμένων ἐνί-
 κα ὁ Ἰσραὴλ, καθιεμένων δὲ ἡττάτο; 260.
ΛΕ' Τί ἐστιν, «Ἐσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος
 ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἐμὴ γὰρ ἐστι πα-
 σα ἡ γῆ;» 261.
ΛΣ' Τί δήποτε οὐ μόνον ἀγνισθῆναι, ἀλλὰ καὶ
 πλῦναι τὰ ἱμάτια προσετάχθησαν, ἥνικα
 τὸν νόμον ἐδέχοντο; 261.
ΛΖ' Πῶς νοητέον τὸ, «Οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ
 πλὴν ἐμοῦ;» 264.
ΛΗ' Εἰδῶλον καὶ ὁμοίωμα ποῖαν ἔχει διαφο-
 ράν; 264.
ΛΘ' Τί τὸ, «Ὁ Θεὸς ζηλωτὴς ἐστι. 264.
Μ' Πῶς τὸ δίκαιον σώζεται τῶν παιδῶν ὑπὲρ
 τῶν πατέρων κολαζομένων; 265.
ΜΑ' Τί ἐστιν· «Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ». 268.
ΜΒ' Διὰ τί τὸ σάββατον τῇ ἀργίᾳ τετίμη-
 κεν; 268.
ΜΓ' Καὶ διὰ τί μὴ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τοῦτο γενέ-
 σθαι προσέταξεν; 269.
ΜΔ' Τί ἐστιν· «Ἐὰν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων
 ποιῇς μοι, οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τμη-
 τοὺς. Τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας
 ἐπ' αὐτὸ, καὶ μεμíanται;» 269.
ΜΕ' Διὰ τί τοῦ Ἑβραίου, τοῦ τὴν ἐλευθερίαν
 δέξασθαι μὴ βουλομένου, διατρηθῆναι τὸ
 ὠτίον προσέταξεν; 272.
ΜΣ' Διὰ τί πρόσκειται, «Καὶ δουλεύσει αὐτῷ
 εἰς τὸν αἰῶνα», δήλης οὔσης τῆς ἀνθρωπίνης
 ζωῆς; 272.
ΜΖ' Τὸν ἀκουσίως πεφονευκότα, διὰ τί φεύγειν
 παρακελεύεται; 272.
ΜΗ' Τί ἐστιν ἐξεικονισμένον; 272.
ΜΘ' Διὰ τί τὸν κεραστὴν ταῦρον ἀναιρεῖσθαι κε-
 λεύει; 273.
Ν' Διὰ τί ὁ μόσχον κεκλοφῶς πενταπλάσια
 ἀπαιτεῖσθαι κελεύεται, ὁ δὲ πρόβατον τε-
 τραπλάσια; 273.
ΝΑ' Πῶς νοητέον τὸ, «Θεοὺς οὐ κακολογή-
 σεις;» 273.
ΝΒ' Τίνος ἔνεκεν θηριάλωτα κρέα ἐσθίειν ἀπα-
 γορεύει; 273.
ΝΓ' Τί ἐστιν, «Οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ
 σου κενός;» 276.
ΝΔ' Ποία ἐστιν ἑορτὴ ἡ τοῦ θερισμοῦ τῶν πρω-
 τογεννημάτων, καὶ ποία ἑορτὴ συντελείας
 ἐπ' ἐξόδῳ τοῦ ἐνιαυτοῦ; 276.
ΝΕ' Τί ἐστιν· «Οὐ θύσεις ἐπὶ ζύμῃ αἶμα θυσιά-
 σματός μου;» 276.
ΝΣ' Πῶς νοητέον τὸ, «Οὐκ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γά-
 λακτι μητρὸς αὐτοῦ;» 277.
ΝΖ' Πῶς νοητέον τὸ, «Τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν
 σου ἀναπληρώσω;» 277.
ΝΗ' Τί ἐστιν, «Ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέ-
 ρας σου;» 277.
ΝΘ' Πῶς ἐπαγγελάμενος ὁ Θεὸς μέχρι τοῦ Εὐ-
 φράτου τοῦ ποταμοῦ παραδώσειν αὐτοῖς τὴν
 γῆν, οὐκ ἐπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσιν; 277.
Ξ' Τὴν σκηνὴν τί δήποτε προσέταξεν ὁ Θεὸς
 γενέσθαι; 280.
ΞΑ' Διὰ τί οἱ ἱερεῖς τοῖς ἱερείοις τὰς χεῖρας ἐπι-
 τιθέντες οὕτως ἱέρουν; 288.
ΞΒ' Τί ἐστιν, «Εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμά ἐστι
 τῷ Κυρίῳ». 289.
ΞΓ' Τίνος χάριν ἐξ ἐκάστης θυσίας ὑπὲρ σωτη-
 ρίας προσφερομένης τὸν ἱερέα λαμβάνειν τὸν
 βραχίονα τὸν δεξιόν, καὶ τὸ στηθύνιον
 προσέταξε; 289.
ΞΔ' Τί ἐστι τὸ εἶν; 289.
ΞΕ' Περὶ τῶν Σαββάτων νομοθετῶν ἔφη· «Ἔστι
 γὰρ· σημεῖον ἐμοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
 εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· πῶς οὖν τοῦτο νοή-
 σομεν;» 289.
ΞΣ' Τί δήποτε ὁ Ἀαρὼν τῷ λαῷ τὸν μόσχον
 διέγλυψεν; 292.

- ΞΖ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Καὶ νῦν ἔασόν με, καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ εἰς αὐτοὺς, ἐκτρίψω αὐτοὺς, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα ;» 292.
- ΞΗ'. Διὰ τί τὰς πλάκας συνέτριψεν ; 293.
- ΞΘ'. Τί σημαίνει τὸ κάλυμμα τὸ ἐπιτεθέν τῷ προσώπῳ τοῦ νομοθέτου ; 293.
- ΟΥ'. Πόθεν εἶχον τὰ ξύλα τὰ ἄσηπτα ; 293.
- ΟΑ'. Ποίου χαρίσματος οἱ περὶ τὸν Βεσελεὴλ ἔτυχον ; 296.
- ΟΒ'. Διὰ τί τῇ νομηνίᾳ τοῦ πρώτου μηνὸς στήσαι τὴν σκηνὴν προσέταξεν ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῇ ; 297.

ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΙΟΝ

Ἑρωτήσεις

- Α'. Τίνος ἕνεκεν τὰς θυσίας προσφέρεσθαι προσέταξεν ὁ Θεός ; 297.
- Β'. Τί ἐστὶ, «Ψυχὴ ἔαν λάθῃ αὐτὴν λήθῃ, καὶ ἁμάρτη ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων Κυρίου ;» 309.
- Γ'. Διὰ τί τοῦ ἱερέως τὴν θυσίαν δλοκαυτοῦσθαι προσέταξεν ; 309.
- Δ'. Διὰ τί ἐν τῷ τόπῳ τῶν δλοκαυτωμάτων, καὶ τὰς περὶ ἁμαρτίας θυσίας ἱέρευον ; 309.
- Ε'. Τί ἐστὶ, «Πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς ἁγιασθήσεται ;» 309.
- ΣΤ'. Διὰ τί μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν οὐ κελεύει τῶν ἱερέων ἐσθίειν, τῷ δὲ παραβαίνοντι τὸν νόμον ἐπιφέρει ζημίαν, αὐτοὺς εἶναι λέγων τὴν θυσίαν ἐκείνην ; 312.
- Ζ'. Διὰ τί τὸν γονορροῦς, ἢ λεπροῦ, ἢ θνησιμαίου, ἢ ἄλλου τινὸς ἀψάμενον τῶν καλουμένων ἀκαθάρτων, ἀπαγορεύει τῶν τῆς θυσίας μεταλαμβάνειν κρεῶν ; 312.
- Η'. Διὰ τί αἷματι καὶ ἐλαίῳ καὶ τὴν ἀκοὴν τοῦ ἱερέως τὴν δεξιὰν ἔχρισε, καὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ τὸν πόδα ὡσαύτως ; 312.
- Θ'. Πῶς νοητέον τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον ; 312.
- Ι'. Διὰ τί τοὺς ἱερέας οἶνου κωλύει μεταλαμβάνειν ; 313.
- ΙΑ'. Τί σημαίνει τὸ διχηλοῦν καὶ μυρικόμενον ; 313.
- ΙΒ'. Τί δήποτε, ἐὰν μὲν εἰς ὀστράκινον σκεῦος ἐμπέσῃ τι τῶν ἀκαθάρτων, συντριβεσθαι τοῦτο κελεύει· ἂν δὲ εἰς χαλκοῦν, ἢ ξύλινον, ἢ σάκκον, ἢ ἱμάτιον, ὕδατι πλύνεσθαι ; 317.

- ΙΓ'. Διὰ τί, ἂν μὲν δίχα ὕδατος σπέρματι ἐμπέσῃ θνησιμαῖον, οὐ μιάνει, ἂν δὲ μετὰ ὕδατος, ἀκάθαρτον ἀποφαίνει ; 317.
- ΙΔ'. Διὰ τί τὴν τεκοῦσαν ἄρβεν τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀκάθαρτον εἶναί φησι, τὴν δὲ θῆλυ δις τοσαύτας ; 320.
- ΙΕ'. Τί βούλεται ὁ περὶ τῆς λέπρας νόμος ; 320.
- ΙΣ'. Διὰ τί τὸν ὅλον λεπρὸν γενόμενον καθαρὸν ὀνομάζει ; 320.
- ΙΖ'. Διὰ τί τοῦ λεπροῦ ἀκάλυπτον εἶναι κελεύει τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ ἱμάτια παραλελυμένα ; 321.
- ΙΗ'. Πῶς νοητέον ἱματίοις λέπραν ἐγγενέσθαι ; 321.
- ΙΘ'. Τί σημαίνει, τὰ δύο ὀρνίθια τὰ ὑπὲρ τοῦ καθαριζομένου λεπροῦ προσφερόμενα ; 324.
- Κ'. Διὰ τί τὸν γονορροῦ ἀκάθαρτον ὀνομάζει ; 324.
- ΚΑ'. Διὰ τί τὴν τὸ περιττὸν τοῦ αἵματος κατὰ φύσιν ἐκκρίνουσαν ἀκάθαρτον ὀνομάζει ; 325.
- ΚΒ'. Πότε ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσῆι ; 328.
- ΚΓ'. Διὰ τί ἀπαγορεύει πόρρω τῆς σκηνῆς θύεσθαι τὰ ἐσθιόμενα θρέμματα ; 333.
- ΚΔ'. Τινὲς μέφονται ταῖς περὶ τῶν γάμων νομοθεσίαις, λέγοντες ἀπαγορεύειν τὸν Θεὸν τὰ μηδαμῇ μηδαμῶς γινόμενα. Τίς γάρ, φησὶν, ἠνέσχετο τῇ ἑαυτοῦ μιγῆναι μητρί ; ἢ τίς πώποτε συνεγένετο κτήνι ; 336.
- ΚΕ'. Τί ἐστὶν, «Ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου οὐ δώσεις λατρεύειν ἄρχοντι, καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον· ἐγὼ Κύριος ;» 336.
- ΚΣ'. Τί ἐστὶν· «Ἴνα μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῇ μιάνειν ὑμᾶς αὐτὴν, ὃν τρόπον προσώχθισε τοῖς ἔθνεσι τοῖς πρὸ ὑμῶν ;» 336.
- ΚΖ'. Πῶς νοητέον, «Τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἐτέρῳ ζυγῷ, καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον ;» Καὶ, «Ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ ;» 337.
- ΚΗ'. Τί ἐστὶν· «Οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν, καὶ ἐντομίδας ἐπὶ ψυχῇ οὐ ποιήσετε τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ γράμματα σικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν ;» 337.
- ΚΘ'. Τί ἐστὶν ἐγγαστρίμυθος ; 337.
- Λ'. Τίνος χάριν τοῖς ἱερεῦσι περὶ τῶν γάμων διαφερόντως νομοθετεῖ ; 340.

- ΛΑ'. Διὰ τί τὰ πρωτότοκα τῶν θρεμμάτων εἰς τὴν ὀγδόην ἡμέραν προσφέρεσθαι διηγόρευσεν; 340.
- ΛΒ'. Τί ἐστι, «Πεφρυγμένα νέα χίδρα οὐ φάγεσθε, ἕως ἂν προσενέγκητε ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ Θεῷ ὑμῶν;» 340.
- ΛΓ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ὅς ἂν καταράσῃται Θεόν, ἁμαρτίαν λήψεται, ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα Κυρίου θανάτῳ θανατούσθω;» 344.
- ΛΔ'. Διὰ τί ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ἐκκόπτεσθαι, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, καὶ ὅσα τοιαῦτα προσέταξεν; 344.
- ΛΕ'. Διὰ τί τῷ ἐβδόμῳ ἔτει σπεῖραι τὴν γῆν ἀπαγορεύει; 344.
- ΛΣ'. Τί ἐστι, «Πέψουσι δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους αὐτῶν ἐν κλιβάνῳ ἐνί;» 345.
- ΛΖ'. Τί ἐστι, «Τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ, καὶ εὐδοκήσῃ τὰ σάββατα αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς;» 348.
- ΛΗ'. Τί ἐστιν, «Ὅς ἂν εὕξηται εὐχὴν ὥστε δοῦναι τιμὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ;» 349.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

Ἑρωτήσεις

- Α'. Διὰ τί προσέταξεν ἀριθμηθῆναι τὸν λαὸν ὁ Θεός; 349.
- Β'. Διὰ τί ἐλάττων ἐστὶν ὁ τῶν Λευιτῶν ἀριθμός; 352.
- Γ'. Πῶς οὖν ἡ τοῦ Ἰούδα φυλὴ ὑπερέβαλε πάσας τὸν ἀριθμὸν, καίτοι οὐσα βασιλική; 352.
- Δ'. Τίνα ἦν τὰ ἔργα τῶν ἱερέων, καὶ τίνα τῶν Λευιτῶν; 353.
- Ε'. Τίνος ἕνεκεν προσέταξεν ὁ Θεὸς ἀριθμηθῆναι τοῦ λαοῦ τὰ πρωτότοκα; 353.
- Σ'. Τί δήποτε τισὶ μὲν τῶν ἱερῶν σκευῶν ὑακίνθια προσέταξεν ἐπιβληθῆναι καλύμματα, τισὶ δὲ πορφύρα; 356.
- Ζ'. Τίνα καλεῖ ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ; 356.
- Η'. Τί δήποτε καὶ τούτους καὶ τοὺς λεπρούς, καὶ τοὺς γονορροεῖς, ἕξω τῆς παρεμβολῆς διάγειν ἐκέλευσεν; 356.
- Θ'. Τί ἐστιν, «Ἀνὴρ ἡ γυνὴ εἴ τις ποιήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρωπίνων;» 356.
- Ι'. Διὰ τί ἄλευρον κρίθινον ὑπὸ τῆς ὑποπτειομένης μοιχευθῆναι προσεκομίζετο; 356.
- ΙΑ'. Τί ἐστιν, «Ὅς ἂν μεγάλως εὕξηται εὐχὴν

- ἀφ' ἧς ἀγνοεῖται τῷ Κυρίῳ;» 361.
- ΙΒ'. Τί δήποτε τοὺς Λευίτας ἀγιασθῆναι κελεύσας, ἅπαν τὸ σῶμα τῶν τριχῶν γυμνωθῆναι προσέταξεν; 365.
- ΙΓ'. Διὰ τί μετὰ πέμπτον καὶ εἰκοστὸν ἔτος μέχρι τοῦ πεντηκοστοῦ λειτουργεῖν τοὺς Λευίτας κελεύει; 365.
- ΙΔ'. Τίνος χάριν οὐκ ἠδύναντο ἐπιτελέσαι τὸ Πάσχα οἱ ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ; 365.
- ΙΕ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Σημασίᾳ σαλπείτε ἐν τῇ ἐξάρξει ὑμῶν· καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν συναγωγὴν, σαλπείτε, καὶ οὐ σημασίᾳ;» 368.
- ΙΣ'. Διὰ τί τὸν κηδεστὴν ὁ θεὸς Μωσῆς Ἰοθὼρ ὀνομάσας ἐν τῇ Ἑξόδῳ, νῦν αὐτὸν ἐκάλεσε Ῥαγουήλ; 368.
- ΙΖ'. Τίς ἦν ὁ τοῦ λαοῦ γογγυσμός; 369.
- ΙΗ'. Τίνος ἕνεκεν ἁμαρτάνουσιν εὐθύς ἐπάγει τὰς τιμωρίας; 369.
- ΙΘ'. Τί δήποτε τοῦ Θεοῦ ὑποσχομένου δώσειν κρέα, ὁ προφήτης ἀμφέβαλλεν; 372.
- Κ'. Τίνος χάριν εὐθύς μὲν προβληθέντες οἱ ἐβδομήκοντα προεφήτευσαν, μετὰ δὲ ταῦτα οὐκέτι; 372.
- ΚΑ'. Ἐλδοὶ καὶ Μωδοὶ τί δήποτε προεφήτευσαν μὴ συναριθμηθέντες τοῖς ἐβδομήκοντα; 373.
- ΚΒ'. Τίνα χρὴ νοῆσαι τὴν Αἰθιοπίσαν γυναῖκα, ἣν ἔλαβε Μωσῆς; 373.
- ΚΓ'. Τί δήποτε τῶν δύο λελοιδορηκότων, ἐκείνη δίκας ἔτισε μόνη; 376.
- ΚΔ'. Τίνος χάριν κατασκόπους ἀποσταλῆναι προσέταξεν ὁ Θεός; 377.
- ΚΕ'. Τί δήποτε τὸν Αὐσὴν, ἡνίκα κατάσκοπον ἐπεμπεν, ἐκάλεσεν Ἰησοῦν; 377.
- ΚΣ'. Τίνα λέγει γενεὰν Ἐνάκ; 377.
- ΚΖ'. Τί ἐστιν, «Ἐμπλήσει ἡ δόξα Κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν;» 377.
- ΚΗ'. Τί δήποτε περὶ τῶν αὐτῶν θυσιῶν πολλὰ νενομοθέτηκεν; 380.
- ΚΘ'. Τί ἐστι, «Ψυχὴ ἥτις ποιήσῃ ἐν χειρὶ ὑπερηφανίαν;» 380.
- Λ'. Διὰ τί τὸν ἐν τῷ σαββάτῳ συλλέξαντα ζύλα καταλευσθῆναι προσέταξεν; 380.
- ΛΑ'. Τί δήποτε προσέταξεν ὁ Θεὸς αὐτοῖς τοῖς κρασπέδοις τῶν ἱματίων κλῶσμα ὑακίνθινον ἐπιθεῖναι; 380.
- ΛΒ'. Τὸ μὲν τοι Κορὲ στασιάζει κατὰ τοῦ νομο-

- θέτου ἔχει τινὰ λόγον· ἐκ γὰρ τῆς Δευῖτι-
κῆς ὑπῆρχε φυλῆς· Δαθὰν δὲ, καὶ Ἀβειρών,
καὶ Ἑλιὰθ, ἐκ τοῦ Ῥουβὴν τὸ γένος κατὰ-
γοντες, ποίαν ἔχουσι τῆς στάσεως ἀφορ-
μὴν; 384.
- ΛΓ'. Τί ἐστι, ἀλλή πρόσχης εἰς τὴν θυσίαν αὐ-
τῶν;» 384.
- ΛΔ'. Διὰ τί προσέταξεν ὁ Θεὸς τὰ τῶν θυσια-
στῶν πυρεῖα τῷ θυσιαστηρίῳ γενέσθαι περὶ-
θεμα; 384.
- ΛΕ'. Πῶς νοητέον τὰ περὶ τῆς πυρῆς δαμά-
λεως διηγορευμένα; 385.
- ΛΣ'. Διὰ τί ἀκάθαρτον εἶναι λέγει μέχρις ἐσπέρας
καὶ τὸν περιβραίνοντα καὶ τὸν περιβραϊνό-
μενον; 385.
- ΛΖ'. Τί δήποτε ὠργίσθη τῷ Μωσῇ καὶ τῷ Ἀα-
ρὼν ὁ δεσπότης Θεός, ἥνικα τὸ ὕδωρ ἐκ
τῆς πέτρας ἐξήγαγον; 388.
- ΛΗ'. Τί δήποτε διὰ τοῦ χαλκοῦ ὕφους θεραπεῦ-
σαι προσέταξεν ὁ Θεός τὰ τῶν ὕφρων δῆγ-
ματα; 388.
- ΛΘ'. Εἰ μάντις ἦν ὁ Βαλαάμ, τί δήποτε τὸν
Κύριον ἠρώτα; 389.
- Μ'. Τίνος χάριν κελεύσας αὐτῷ μὴ ἀπελθεῖν,
πάλιν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν; 389.
- ΜΑ'. Διὰ τί κελεύσας ἀπελθεῖν, διὰ τοῦ ἀγγέ-
λου τὴν πορείαν κωλύει; 389.
- ΜΒ'. Καὶ ποίαν ἰσχὺν εἶχεν ἡ τοῦ μάντεως ἀρά,
μὴ βουλομένου Θεοῦ; 389.
- ΜΓ'. Τί ἐστιν, ἅως δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ;» 392.
- ΜΔ'. Τί ἐστιν, «Οὐκ ἐπορεύθη Βαλαάμ κατὰ τὸ
εἰωθὸς εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς;» 393.
- ΜΕ'. Τίνος ἕνεκα πάλιν ἀριθμηθῆναι προσέταξε
τὸν λαὸν ὁ Θεός; 396.
- ΜΣ'. Τί δήποτε κλήρῳ μερισθῆναι τὴν γῆν προσ-
έταξεν ὁ Θεός; 396.
- ΜΖ'. Τί δήποτε μαρτυρήσας ὁ δεσπότης Θεός
τῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἔχει πνεῦμα Θεοῦ ἐν αὐτῷ,
προσέταξε τῷ Μωσῇ ἐπιθεῖναι αὐτῷ τὰς
χεῖρας; 397.
- ΜΗ'. Διὰ τί τῶν Μαδιανιτῶν τὰς ἀνδρὶ συνημ-
μένας ὁ νομοθέτης ἀναιρεθῆναι προσέτα-
ξεν; 400.
- ΜΘ'. Διὰ τί τοὺς σταθμοὺς ἀναγράφτους ὁ νο-
μοθέτης πεποίηκεν; 400.
- Ν'. Τί δήποτε τῷ ἀκουσίως πεφονευκότι μετὰ
τὴν τοῦ ἀρχιερέως τελευτὴν ὀρίζει τὴν κά-

- θοδον; 400.
- ΝΑ'. Τίνος χάριν τὰς φυλάς διακεκρίσθαι προσ-
έταξεν; 400.

Εἰς τὸ δευτερονόμιον

Ἐρωτήσεις.

- Α'. Διὰ τί τὸ πέμπτον βιβλίον τοῦ νομοθέτου
Δευτερονόμιον ἐκλήθη; 401.
- Β'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἄκουε, Ἰσραὴλ, Κύριος
ὁ Θεός σου, Κύριος εἷς ἐστιν; 409.
- Γ'. Τὸ, «Ἀγαπήσης Κύριον τὸν Θεόν ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου», καὶ τὰ ἐξῆς, πῶς νοη-
τέον; 409.
- Δ'. Τί δήποτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ὑμῶναι διαγο-
ρεύει ὁ νόμος; 409.
- Ε'. Πῶς νοητέον τὸ, «Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον
τὸν Θεόν σου;» 412.
- Σ'. Τί δήποτε ἀπαγορεύει ὁ νόμος τὰς πρὸς
τοὺς ἑμόρους ἀλλοφύλους ἐπιγαμβρίας; 412.
- Ζ'. Τίνος λέγει υἱοὺς Ἐνὰκ; 413.
- Η'. Πῶς νοητέον, ἅς γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν,
οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυ-
ρίων;» 416.
- Θ'. Πῶς νοητέον, «Οὐ ποιήσετε πάντα ἃ ἡμεῖς
ποιούμεν ὥδε σήμερον, ἕκαστον τὸ ἀρεστόν
ἐνώπιον αὐτοῦ;» 416.
- Ι'. Τὰς δεκάτας τοῖς ἱερεῦσι προσφέρειν νομο-
θετήσας, πῶς ἔφη, «Οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν
ταῖς πόλεσί σου τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου
σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου;» 417.
- ΙΑ'. Τί δήποτε συνεχῶς ἀπαγορεύει τὴν τοῦ αἵ-
ματος βρώσιν; 420.
- ΙΒ'. Ἐκ ποίας δυνάμεως ὁ τὰ ἐναντία διδάσκων
προφήτης θαυματουργεῖ; 420.
- ΙΓ'. Τί ἐστιν, «Οὐ φοιθήσετε, καὶ οὐκ ἐπιθήσετε
φαλάκρωμα ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν
ἐπὶ νεκρῷ; 421.
- ΙΔ'. Διὰ τί τὸ πεπηρωμένον πρωτότοκον ἀπα-
γορεύει προσφέρειν; 424.
- ΙΕ'. Τίς ὁ τῶν ἀζύμων λόγος; 424.
- ΙΣ'. Τί ἐστίν, «Δικαίως τὸ δίκαιον διώξετε;» 424.
- ΙΖ'. Τί ἐστι, ἅς ἐκ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα
ἐν κρίσει ἀνὰ μέσον αἵματος, καὶ ἀνὰ μέσον
κρίσεως, καὶ ἀνὰ μέσον ἀφῆς, καὶ τὰ ἐ-
ξῆς; 424.
- ΙΗ'. Τί δήποτε κελεύει τὸν ἀρχοντα ἵππους μὴ

- πληθύνειν ; 425.
ΙΘ'. Διὰ τί τὴν αἰχμάλωτον θρηνεῖν τοὺς οἰκείους
 κελεύει ῥητόν ἡμερῶν ἀριθμὸν, εἴθ' οὕτω
 συναφθῆναι τῷ ταύτην ἀνδραποδίσαντι ; 425.
Κ'. Διὰ τί κοινὴν εἶναι βούλεται τὴν τῶν γο-
 νέων κατηγορίαν κατὰ παιδὸς γιγνομέ-
 νην ; 425.
ΚΑ'. Τί δήποτε τὸν νεοττοὺς ὀρνίθων εὐρηκότα,
 τούτους μὲν κελεύει λαβεῖν, τοὺς δὲ γεγεν-
 νηκότας ἀφεῖναι ; 425.
ΚΒ'. Τίνος χάριν στεφάνῃν τῷ δώματι γενέσθαι
 παρεκελεύσατο ; 428.
ΚΓ'. Τί ἐστίν, αὐτὸ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά
 σου διάφορον, ἵνα μὴ ἁγιασθῇ τὸ γέννημα,
 καὶ τὸ σπέρμα, ὃ ἂν σπείρης μετὰ τοῦ γεν-
 νήματος τοῦ ἀμπελῶνός σου ; 428.
ΚΔ'. Διὰ τί τῷ μοιχῷ παραπλησίως κολάζεσθαι
 κελεύει τὸν φθείραντα τὴν ἄλλω μεμνη-
 στευμένην ; 428.
ΚΕ'. Διὰ τί τὸν θλαδίαν καὶ τὸν ἐκτομίαν εἰσελ-
 θεῖν εἰς ἐκκλησίαν ἀπαγορεύει ; 428.
ΚΣ'. Τί δήποτε τὴν πρὸς Μωαβίτας καὶ Ἀμμα-
 νίτας ἐπιμιξίαν κωλύει, οὐ κατὰ ῥητόν τι-
 να χρόνον, ἀλλ' ἕως εἰς τὸν αἰῶνα ; 429.
ΚΖ'. Τί ἐστίν, αὐτὸ Κύριος ὁ Θεός σου ἐμπερι-
 πατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου ; 429.
ΚΗ'. Τί ἐστὶ τελεσφόρος, καὶ τελισκόμενος, καὶ
 τελισκομένη ; 429.
ΚΘ'. Τίνα ἐστὶ, αὐτὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χει-
 λέων σου φυλάξῃ ; 432.
Λ'. Τί δήποτε τοῦ Θεοῦ κελεύσαντος τεσσαρά-
 κοντα λαμβάνειν τὸν πλημμελήσαντα μά-
 στιγας, παρὰ μίαν πληγὴν ἐπιφέρουσιν οἱ
 Ἰουδαῖοι ; 432.
ΛΑ'. Τί ἐστίν, αὐτὸ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα ; 432.
ΛΒ'. Τί δήποτε ἐμπτύεσθαι κελεύει τὸν τοῦ ἁ-
 παιδὸς ἀδελφοῦ τὴν γυναῖκα μὴ βουλόμε-
 νον γῆμαι ; 432.
ΛΓ'. Διὰ τί πανωλεθρίᾳ κελεύει παραδοῦναι τὸν
 Ἀμαλήκ ; 433.
ΛΔ'. Τί δήποτε κατάραις αὐτοὺς καὶ εὐλογίαις
 ὑπέβαλεν ; 433.
ΛΕ'. Ταύτας τὰς ἀράς, καὶ τὰς εὐλογίας τοῖς
 τούτων οὐκ ἐδεδώκει πατράσιν. Ἔχει τοί-
 νυν ἡ βίβλος αὐτῇ καινῇν τινα παρὰ τὰς
 ἄλλας διδασκαλίαν. 437.
ΛΣ'. Τί δήποτε πλείους τῶν εὐλογιῶν αἱ ἀραί ;
 437.

- ΛΖ'.** Πῶς νοητέον τὸ, αὐτὸς ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός
 ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι, καὶ ὀφθαλμοὺς βλέ-
 πειν, καὶ ὦτα ἀκούειν, ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης ; 437.
ΛΗ'. Πῶς νοητέον, αὐτὸς ἔδωκε τὰς ἀκούσας τὰ ῥήματα
 τῆς ἀρᾶς ταύτης, καὶ ἐπιφημίσητε ἐν τῇ
 καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων· Ὅσια μοι γένοιτο,
 ὅτι ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς καρδίας μου πο-
 रेύσομαι ; 441.
ΛΘ'. Τί δήποτε μετὰ ἐπτὰ ἔτη προσέταξεν ὁ
 νομοθέτης ταύτην αὐτοῖς ἀναγνωσθῆναι
 τὴν βίβλον ; 444.
Μ'. Διὰ τί τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν διαμαρτύ-
 ρεσθαι προσετάχθη ; 444.
ΜΑ'. Πῶς νοητέον τὸ, αὐτὸς παραζηλώσω ὑμᾶς
 ἐπ' οὐκ ἔθνη, ἐπὶ ἔθνη ἀσυνέτῳ παροργισ-
 ῶ ὑμᾶς ; 444.
ΜΒ'. Πῶς νοητέον τὸ, αὐτὸς ἐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ
 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτοὺς
 πάντες ἄγγελοι Θεοῦ ; 445.
ΜΓ'. Τί δήποτε διὰ σμικρὰν πλημμέλειαν πόρ-
 ρωθεν ἰδεῖν ὁ Μωσῆς προσετάχθη τὴν γῆν,
 εἰσαγαγεῖν δὲ τὸν λαὸν ἐκωλύθη ; 448.
ΜΔ'. Πῶς νοητέον τὰς τῶν φυλῶν εὐλογίας ; 449.
ΜΕ'. Τίνος χάριν ἐσχατον ὄντα τέταρτον ἔταξε
 τὸν Βενιαμίν ; 452.
ΜΣ'. Τί δήποτε τὸν Συμεὼν οὐκ εὐλόγησεν ; 456.

ΕΙΣ ΙΗΣΟΥΝ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

- Προοίμιον. 457.
 Ἑ ρ ω τ ή σ ε ι ς
Α'. Καὶ πῶς ἀρμόττει τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστῷ τὸ τῆς ὑπουργίας ὄνομα ; περὶ γὰρ
 Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἔφη· Εἶπε Κύριος Ἰησοῦ
 υἱὸς Ναυῆ τῷ ὑπουργῷ Μωσῆ. 460.
Β'. Τί δήποτε ὑποσχόμενος ὁ Θεός πάντα τό-
 πον δώσειν αὐτοῖς, οὐ ἂν ἐπιβῶσι τῷ Ἰχνη
 τῶν ποδῶν αὐτῶν, καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τὸν
 Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου
 Εὐφράτου, οὐκ ἐπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσιν ; 460.
Γ'. Πῶς νοητέον τὸ, αὐτὸς ἐπερίεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσ-
 ραὴλ ἐκ δευτέρου ; 465.
Δ'. Διὰ τί μαχαίραις αὐτοὺς πετρίναις περιτ-
 μηθῆναι προσέταξεν ; 468.
Ε'. Τίνα νοητέον τὸν ἀρχιστράτηγον τῆς δυνά-

- μεως Κυρίου; 468.
- Σ'. Πώς τοίνυν τοῖς θείοις ἐχρήσατο ῥήμασι; αὐτὸν γὰρ, φησί, τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ σὺ ἕστηκας ἁγίος ἐστίν. 469.
- Ζ'. Διὰ τί τὴν Ἱερικὴν πόλιν ἀναθεματισθῆναι προσέταξεν; 469.
- Η'. Τί δήποτε ἀλλόφυλος οὖσα ἡ Ῥαὰβ κατήκησεν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἱστορία διδάσκει; 469.
- Θ'. Τί ἐστίν· α' Ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσῃ αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ ἐπιστήσῃ τὰς πύλας αὐτῆς; 472.
- Ι'. Τί δήποτε τοῦ Ἀχαρ κεκλοφότος, ἅπας ὁ λαὸς ἐπαιδεύθη; 472.
- ΙΑ'. Διὰ τί προσέταξεν ὁ Θεὸς προλοχῆσαι τὴν Γατ; 472.
- ΙΒ'. Τινὲς ὠμότητα τοῦ προφήτου κατηγοροῦσιν, ὅτι καὶ πάντας ἄρδην ἀνήρει, καὶ τοὺς βασιλέας ἐσταύρου. 473.
- ΙΓ'. Διὰ τί ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους τοὺς Γαβωνίτας ἀπέφηνεν; 473.
- ΙΔ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Οὐχὶ τοῦτο γέγραπται ἐπὶ τὸ βιβλίον τὸ εὐρεθὲν;» 473.
- ΙΕ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Παρὰ Κυρίου ἐγένετο κατισχύσαι τὴν καρδίαν αὐτῶν, ὥστε συναντῆν αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ, ἵνα ἐξολοθρευθῶσι, καὶ ὅπως μὴ δοθῇ αὐτοῖς ἔλεος τοῦ ἀφανισθῆναι αὐτοὺς, διὰ τὸν τρόπον εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν;» 476.
- ΙΣ'. Διὰ τί τοῖς μὲν Μωσῆς διανέμει τοὺς κλήρους τῆς γῆς, τοῖς δὲ Ἰησοῦς; 476.
- ΙΖ'. Τί δήποτε τὴν Χεδρών ὁ Χάλεβ ᾔτησεν; 477.
- ΙΗ'. Τίνος ἕνεκα τοῖς ἄλλοις διανείμας τὴν γῆν ὁ θεϊότατος Ἰησοῦς, οὐκ ἀπένειμεν ἑαυτῷ κληρὸν, ἀλλὰ παρὰ τοῦ λαοῦ τὴν Θαμνασαχάρ ἐκομίσατο; 477.
- ΙΘ'. Τί δήποτε τοῖς ἱερεῦσιν ἐν τῇ Ἰούδα φυλῇ, καὶ τῇ Βενιαμὴν, καὶ τῇ Συμεὼν, τὰς πόλεις ἀπένειμεν; 480.
- Κ'. Τί δήποτε τὸν λίθον στήσας εἶρκεν· α' Ἰδοὺ ὁ λίθος οὗτος ἐστὶ ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, ὅτι οὗτος ἀκήκοε πάντα τὰ λεχθέντα παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς σήμερον;» 485.

Εἰς τοὺς κριτάς

Ἐρωτήσεις

- Α'. Διὰ τί κριταὶ τὸ βιβλίον ὠνόμασται; 485.
- Β'. Εἰ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀνάστατος Ἰερουσαλὴμ ἐγεγόνει, πῶς ὕστερον αὐτὴν βασιλεύων ὁ Δαυὶδ εἶλε πολιορκίᾳ; 488.
- Γ'. Τί ἐστὶ, αὐτὸς μοι λύτρωσιν ὕδατος, καὶ λύτρωσιν μετεώρων, καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν; 488.
- Δ'. Πῶς ἐνταῦθα τοῦ νομοθέτου τὸν κηδεστὴν Ἰωβὰδ ὠνόμασεν, Ἰοθάρ καὶ Ῥαγουὴλ ἐν ἐκείναις ταῖς ἱστορίαις ὠνομασμένον; 488.
- Ε'. Πόλιν φοινίκων ποίαν καλεῖ; 489.
- Σ'. Πῶς νοητέον, «Καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰούδα, καὶ ἐκληρονόμησεν τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἐδύνατο κληρονομήσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλάδα, ὅτι Ῥηχὰβ διεστείλατο αὐτοῖς;» 489.
- Ζ'. Τί δήποτε μὴ πάσας εἶλον τὰς πόλεις, ἀλλὰ πλῆθος αὐτοῖς συνώκει τῶν ἀλλοφύλων ἐθνῶν; 489.
- Η'. Πῶς νοητέον τόδε τὸ χωρίον, «Ταῦτα τὰ ἔθνη ἀφῆκεν Ἰησοῦς, ὥστε πειρᾶσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, πάντας τοὺς μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους Χαναάν· πλὴν διὰ τὰς γενεὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τοῦ διδάξαι αὐτοὺς πολεμεῖν· πλὴν οἱ ἐμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐγινωσαν αὐτά;» 493.
- Θ'. Πῶς ὁ Γοθονιὴλ καὶ τοῦ Χαλεβ ἀδελφός, καὶ τοῦ Κενέζ υἱός; ὁ γὰρ Χαλεβ Ἰοφονῆ υἱός ἦν. 496.
- Ι'. Τὰ κατὰ τὸν Ἰαβὶν τὸν βασιλέα Ἀσὼρ ἱστορεῖ καὶ ἡ ἱστορία τοῦ Ἰησοῦ· εἰ τοίνυν ἐπ' ἐκεῖνου ἀνηρέθη, πῶς μετὰ πολὺν χρόνον ἐπανέστη τῷ Ἰσραὴλ; 497.
- ΙΑ'. Ἀλλ' ἡ τοῦ Ἰησοῦ ἱστορία οὐ μόνον τὸν Ἰαβὶν εἶπεν ἀναιρεθῆναι, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀσὼρ ἐμπρησθῆναι. 497.
- ΙΒ'. Τί δήποτε γυνὴ προφητεύει; 497.
- ΙΓ'. Τί ἐστὶ, «Πορεύου ἐν τῇ ἰσχυρί σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ;» 501.
- ΙΔ'. Τί δήποτε τὸν τῷ Βαὰλ τρεφόμενον μόσχον τῷ Θεῷ προσεχθῆναι προσέταξε; 501.
- ΙΕ'. Τίνος σύμβολον ὁ πόκος ὁ τὴν δρόσον δεξιόμενος; 501.

- ΙΓ'. Τί δήποτε τοὺς κυνὶ παραπλησίως πεπω-
κότας μόνους ἐκέλευσε παρατάξασθαι; 504.
- ΙΖ'. Τί ἐστὶν· α' Ἐποίησεν αὐτὰ Γεδεὼν εἰς
ἐφοῦδ, καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν τῇ πόλει αὐ-
τοῦ ἐν Ἐφραθᾷ;» 504.
- ΙΗ'. Τί ἐστὶν· α' Ἐσπειρεν ἐν αὐτῇ ἄλλας;» 505.
- ΙΘ'. Τί ἐστὶν· α' Εἶπατε δὴ σύνθημα;» 505.
- Κ'. Τί δήποτε συνεχώρησεν, ὁ Δεσπότης Θεὸς
τοῦ Ἰεφθάε σφαγῆναι τὴν θυγατέρα; 508.
- ΚΑ'. Πῶς ὁ Σαμφὼν ἐκδεδιγνημένως καὶ παρα-
νόμως ζῶν ἀπήλαυσε χάριτος; 509.
- ΚΒ'. Τί δήποτε καὶ Ναζηραῖος ὢν, καὶ ὑπὸ τὸν
νόμον τελῶν, ἔφαγε τὰ ἐν τῷ στόματι τοῦ
λέοντος, καὶ νεκροῦ ὄντος, κατασκευασθέντα
κηρία; 509.
- ΚΓ'. Πόθεν ὁ Σαμφὼν τοσαύτας ἀλώπεκας ἤγρευ-
σεν; 512.
- ΚΔ'. Τί ἐστὶν, α' Ἐποίησε Μιχὰ ἐφοῦδ καὶ θε-
ραφὸν;» 512.
- ΚΕ'. Τὰ ἐξῆς πολλὴν ἔχει ἀμφιβολίαν· α' Ἦν
γάρ, φησί, παιδάριον ἐκ Βηθλεὲμ δήμου
Ἰούδα, ἐκ συγγενείας Ἰούδα, καὶ αὐτὸς
Δευτῆς, καὶ αὐτὸς παρῴκει ἐκεῖν. Εἰ γὰρ
Δευτῆς, πῶς ἐκ συγγενείας Ἰούδα; 513.
- ΚΣ'. Τί ἐστὶν· α' Ἐν κοιλάδι ἡ ἦν τοῦ οἴκου Ῥη-
χάβ; 513.
- ΚΖ'. Τί δήποτε ζήλω κινήθεις ὁ Ἰσραὴλ τῆς
συγγενείας τὴν εὐσέβειαν προτιμήσας ἡτ-
τήθη; 516.
- ΚΗ'. Τί δήποτε προσέταξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς
διακοσίς τοῖς ἐκ τοῦ Βενιαμίν, ἐκ τῶν ἐν
Σιλῶμ χορευουσῶν παρθένων ἀρπάσαι τε καὶ
γῆμαι; 517.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΥΘ.

Ἐρωτήσεις.

- Α'. Τί δήποτε τὸ κατὰ τὴν Ῥούθ συνεγρᾶφη
διήγημα; 517.
- Β'. Ἐπιμέμφονται τινες καὶ τῇ Νοεμὶν καὶ τῇ
Ῥούθ, τῇ μὲν ὡς ὑποθεμένη, τῇ δὲ ὡς ὑπα-
κουσάσῃ τε καὶ πραξάσῃ, καὶ παρὰ τοὺς
πόδας καθευδυσάσῃ τοῦ Βοόζ. 521.

ΕΙΣ ΤΗΝ Α'. ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

Πρόλογος.

528.

Ἐρωτήσεις.

- Α'. Ὁ Σαμουὴλ ἱερεὺς ἦν, ἡ Δευτῆς; 529.
- Β'. Διὰ τί ὁ Ἐλκανὰ δύο εἶχε γυναῖκας; 532.
- Γ'. Τί ἐστὶ τὸ, α' Ἀπέκλεισε Κύριος τὰ περὶ τὴν
μήτρην αὐτῆς;» 532.
- Δ'. Ἥλει ὁ ἀρχιερεὺς ἐκ ποίας ἦν πατρὶδος; 533.
- Ε'. Τί ἐστὶν Ἐφοῦδ; 533.
- Σ'. Τί δήποτε Δευτῆς ὢν ὁ Σαμουὴλ τῷ ἐφοῦδ
ἐκέχρητο; μόνῳ γὰρ ἀφώριστο τῷ ἀρχιε-
ρεῖ. 536.
- Ζ'. Τίνος χάριν ὁ Ἥλει δίκας ὑπὲρ τῶν παίδων
ἔτισε, καὶ ταῦτα παραινέσας αὐτοὺς τὰ
προσθήκοντα; 536.
- Η'. Πῶς νοητέον τὸ, α' Ὁ λύχνος τοῦ Θεοῦ πρὶν
ἢ κατασκευασθῆναι;» 537.
- Θ'. Τί δήποτε κομιδῇ νέῳ ὄντι τῷ Σαμουὴλ ὁ
τῶν ὄλων ὥφθη Θεός; 540.
- Ι'. Τί δήποτε συνεχώρησεν ὁ Θεὸς δορυάλωτον
γενέσθαι τὴν κιβωτόν; 540.
- ΙΑ'. Διὰ τί τὸν λαὸν ἐπάταξεν ὁ Θεός, ἐπανελ-
θούσης τῆς Κιβωτοῦ, 545.
- ΙΒ'. Τί δήποτε τοῦ Θεοῦ κελεύσαντος διὰ τοῦ
νόμου ἐν ἐνὶ τόπῳ λατρεύειν, θυσιαστήριον
ὁ Σαμουὴλ ὠκοδόμησεν; 545.
- ΙΓ'. Τίνος χάριν Σαμουὴλ διὰ τῆς τῶν παίδων
παρανομίας οὐκ ἔτισε δίκας; 548.
- ΙΔ'. Τίνος ἕνεκεν ἤλγησεν αἰτήσαντος τοῦ λαοῦ
βασιλέα; 548.
- ΙΕ'. Ἀγαθὸν πῶς ὠνόμασε τὸν Σαούλ; 548.
- ΙΣ'. Τινὲς φασὶ τὸν Σαμουὴλ ἐπὶ χρήμασι προ-
φητεῦσαι, τῷ εἰπεῖν τὸν Σαούλ, α' Ἰδοὺ πο-
ρευσόμεθα, καὶ τί ἀποίσομεν τῷ ἀνθρώπῳ
τοῦ Θεοῦ, ὅτι οἱ ἄρτοι ἡμῶν ἐκλελοίπα-
σιν;» 549.
- ΙΖ'. Διὰ τί βλέποντα τὸν προφήτην ἐκάλουν; 549.
- ΙΗ'. Τίνος χάριν χρίσας αὐτὸν κατεφίλησεν; 549.
- ΙΘ'. Τί δήποτε πολλὰ δέδωκεν αὐτῷ σημεῖα; 549.
- Κ'. Τί ἐστὶ, α' Μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ Θεὸς καρ-
δίαν ἑτέραν;» 552.
- ΚΑ'. Τί ἐστὶ, α' Συντέλεσε προφητεῶν;» 552.
- ΚΒ'. Τί δήποτε χρίσας ὁ Σαμουὴλ τὸν Σαούλ,
καὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων ἀκούσας, ὡς
αὐτὸν προσήκει βασιλέα χειροτονεῖν, κλή-

- ρους βαλεῖν ἐκέλευσε τὰς φυλάς; 552.
 ΚΓ'. Τίνος χάριν Ναὰς ὁ Ἀμμανίτης τῶν Ἰσραη-
 λιτῶν τοὺς δεξιούς ἐξέκοπτεν ὀφθαλμούς; 553.
 ΚΔ'. Διὰ τί τὸν Σαοὺλ πρῶτον αὐτοῖς ἔδωκε βα-
 σιλέα; 553.
 ΚΕ'. Τίνος ἕνεκεν συναθροίσας τὸν λαὸν ὁ προ-
 φήτης, τῆς οἰκίας αὐτοῦ πολιτείας ἀνέμνη-
 σεν; 553.
 ΚΣ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Τὶς ἐν αὐτοῦ Σαοὺλ ἐν
 τῷ βασιλεύειν αὐτόν;» 553.
 ΚΖ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐπάταξεν Ἰωνάθαν τὸ
 ὑπόσθημα τῶν ἀλλοφύλων, τὸ ἐν τῷ βου-
 νῷ;» 553.
 ΚΗ'. Τί ἐστι, «Καὶ διέλιπεν ἐπτά ἡμέρας τῷ
 μικρυρίῳ, ὡς εἶπε Σαμουήλ;» 556.
 ΚΘ'. Διὰ ποίαν αἰτίαν σιδήρον οὐκ εἶχεν ὁ Ἰσ-
 ραήλ; 556.
 Λ'. Τί δήποτε ὁ Ἰωνάθαν προσβαλεῖν τοῖς πο-
 λεμίοις βουλόμενος, σημειά τινα δέδωκε τῷ
 ὀπλοφόρῳ; 556.
 ΛΑ'. Εἰ ἀνοήτως ἀνεθεμάτισε, τί δήποτε ὁ Θεὸς
 τὸν ἀναθεματισμὸν ἐβεβαίωσεν; Ἐρομένῳ
 γάρ, εἰ πολεμητέον, οὐκ ἀπεκρίνατο. 557.
 ΛΒ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Μεταμεμέλημαι ὅτι ἔχρι-
 σα τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλέα;» 557.
 ΛΓ'. Καὶ τί δήποτε διὰ φιλανθρωπίαν αὐτόν
 τῆς βασιλείας ἐγύμνωσεν; 560.
 ΛΔ'. Διὰ τί τὸν Ἀγάγ ἐσφαξεν ὁ προφήτης; 564.
 ΛΕ'. Διὰ τί ἔδεισαν ὁ προφήτης, χρίσαι τὸν Δα-
 βίδ κελευσθεῖς; 564.
 ΛΣ'. Τολμῶσί τινες ἐπιμέμφεσθαι τῷ Θεῷ, ὡς
 ψεῦδος τὸν προφήτην διδάξαντι. «Λάβε
 γάρ, φησὶν, εἰς τὴν χειρὰ σου δάμαλιν βοῶν,
 καὶ ἐρεῖς, θῆσαι τῷ Κυρίῳ ἤκω». 564.
 ΛΖ'. Τίνος χάριν τὸν ψηφισθέντα ὁ προφήτης
 ἡγνόησεν; 564.
 ΛΗ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Πνεῦμα πονηρὸν παρὰ
 Κυρίου ἐπνίγε τὸν Σαοὺλ;» 564.
 ΛΘ'. Πῶς τοῦ Δαυὶδ ψάλλοντος, τὸ πονηρὸν ἡσύ-
 χαζε πνεῦμα; 565.
 Μ'. Τί ἐστι τὸ, «Ἐρσουθὶ αὐτῶν λήψη;» 565.
 ΜΑ'. Διὰ τί ὁ Σαοὺλ, πάντων τὴν πρὸς τὸν Γο-
 λιάθ μονομαχίαν παραιτησάντων, ἀποτρέ-
 πει τὸν Δαυὶδ τοῦτο προθυμούμενον δρᾶ-
 σαι; 565.
 ΜΒ'. Μηδέπω τὴν Ἱερουσαλὴμ οἰκήσας, πῶς εἰσε-
 κόμισεν εἰς αὐτὴν τὴν τοῦ ἀλλοφύλου κε-
 φαλήν; 568.
 ΜΓ'. Πῶς ἡγνόησεν ὁ Σαοὺλ τὸν Δαυὶδ; 568.
 ΜΔ'. Τί ἐστὶ μανθῦας; 569.
 ΜΕ'. Τί ἐστὶν, «Ἡγάπησεν αὐτὸν ψυχὴν ἀγα-
 πῶντος αὐτόν;» 569.
 ΜΣ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Πνεῦμα πονηρὸν ἐκαιο-
 σεν τὸν Σαοὺλ, καὶ προεφῆτευσεν ἐν μέσῳ τοῦ
 οἴκου αὐτοῦ;» 569.
 ΜΖ'. Τί δήποτε καὶ φθονῶν τῷ Δαυὶδ, καὶ λίαν
 αὐτῷ ἐχθραίνων, τὴν θυγατέρα αὐτῷ κα-
 τηγγύησεν; 572.
 ΜΗ'. Τίνος χάριν οὐ κεφαλὰς, ἀλλ' ἀκροδυστίας
 ᾤκησεν; 572.
 ΜΘ'. Πῶς νοητέον τὰ κενοτάφια, καὶ τὸ ἵππαρ
 τῶν αἰγῶν; 572.
 Ν'. Τί δήποτε οἱ παρ' αὐτοῦ πεμφθέντες πρὸς
 τὸν Δαυὶδ καὶ τὸν Σαμουήλ, προεφῆτευσαν
 ὕστερον δὲ καὶ αὐτός; 573.
 ΝΑ'. Τί δήποτε μηνύσαι βουλόμενος τῷ Δαυὶδ
 ὁ Ἰωνάθαν τὰς τοῦ πατρὸς ἐπιβουλὰς, διὰ
 τῶν βελῶν, ἤγουν τῶν ἀκοντίων, ἐμήνυ-
 σεν; 573.
 ΝΒ'. Πῶς ἡνέσχετο τῶν ἀφιερωμένων ἄρτων με-
 ταλαβεῖν ὁ Δαυὶδ; 576.
 ΝΓ'. Τί ἐστὶν, «Εἰ βέβηλος ἡ ὁδὸς αὕτη, σήμε-
 ρον ἁγιασθήσεται διὰ τὰ σκεύη μου;» 576.
 ΝΔ'. Τί ἐστὶν, «Συνεχόμενος Νεασάρ ἐνώπιον
 Κυρίου;» 576.
 ΝΕ'. Τί δήποτε τὴν ἐπιληψὶν ὁ Δαυὶδ ὑπεκρί-
 νετο; 577.
 ΝΣ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Εἰσῆλθε Σαοὺλ ἀνασκευ-
 ἀσασθαι εἰς τὸ σπήλαιον;» 580.
 ΝΖ'. Πῶς νοητέον, «Ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται
 πλημμέλεια, καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ
 σέ;» 581.
 ΝΗ'. Ὁ τοσαύτην ἐν τοῖς κατὰ τὸν Σαοὺλ ἐπι-
 δείξας μακροθυμίαν, τί δήποτε τὸν Νάβαλ
 ἀνελεῖν ἐπειράθη; 581.
 ΝΘ'. Τί δήποτε ὁμωμοκῶς καὶ αὐτόν, καὶ τοὺς
 σὺν αὐτῷ κτείνειν, παρέβη τὸν ὅρκον; 584.
 Ξ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Σαοὺλ ἐκάθευδεν ἐν τῇ
 λαμπίνῃ;» 585.
 ΞΑ'. Πῶς νοητέον, «Ἐν μὴ Κύριος παῖση αὐ-
 τόν, ἢ ἡ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀποθάνῃ;»
 καὶ τὰ ἐξῆς. 588.
 ΞΒ'. Τί δήποτε τὰ περὶ τῆς τελευταίας τοῦ Σα-
 μουὴλ συγγράφας ἐμπροσθεν, πάλιν αὐτῆς
 ἐμνήσθη; 589.

ΞΓ'. Πῶς τὰ κατὰ τὴν ἐγγαστρίμυθον νοητέον ;
Τινὲς φασί, κτλ. 589.
ΞΔ'. Καὶ πόθεν ἡ ἐγγαστρίμυθος τὸν Σαοὺλ ἐπέ-
γνω ; 596.
ΞΕ'. Τί δήποτε συνεχώρησεν ὁ Θεὸς, καὶ τὰς γυ-
ναῖκας αὐτῶν ἐξανδραποδισθῆναι, καὶ τὰ
παιδιά ; 596.

ΕΙΣ ΤΗΝ Β'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

Ἑρωτήσεις

Α'. Τινὲς ἐπιμέμφονται τῷ Δαυὶδ, ὡς πεφονευ-
κότι τὸν μεμνηυκότα τὸν θάνατον τοῦ
Σαοὺλ. 597.
Β'. Τί ἐστὶ χλιδῶν ; 597.
Γ'. Τίνος χάριν ὁ προφήτης ἐπένθησεν ; 597.
Δ'. Ποῖόν ἐστι τὸ βιβλίον τὸ εὐθέες ; 600.
Ε'. Πῶς νοητέον, α' Ἀκρίβασαι, Ἰσραὴλ, περὶ
τῶν τεθνηκότων σου τραυματιῶν ; 600.
Σ'. Τί δήποτε τοῖς ὄρεσιν ἐπηράσατο τοῖς Γελ-
βουέ ; 600.
Ζ'. Τινὲς κωμωδοῦσι τὸ περὶ τοῦ Ἰωνάθαν εἰ-
ρημένον, α' Ἐπέπεσεν ἡ ἀγάπη σου ἐπ' ἐμέ,
ὡς ἡ ἀγάπη τῶν γυναικῶν. 600.
Η'. Τίνος χάριν ὁ Θεὸς τὸν Δαυὶδ πρῶτον εἰς
τὴν Χεβρών ἀνελθεῖν προσέταξεν ; 601.
Θ'. Πῶς νοητέον τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀβεννήρ εἰρημέ-
νον, α' Ἀναστήσω δὴ παιδάρια ἐνώπιον ἡ-
μῶν, καὶ παιζάτωσαν ; 601.
Ι'. Πῶς νοητέον, « Μὴ εἰς νίκος καταφάγεται
ἡ ῥομφαία ; » 604.
ΙΑ'. Τοῦ νόμου διαγορεύοντος, τὴν ἀρισταμένην
τοῦ ἀνδρός γυναῖκα, καὶ ἐτέρῳ συναπτομέ-
νην, μὴ ἐπανιέναι πρὸς τὸν πρότερον ἄνδρα,
πῶς ὁ μακάριος Δαυὶδ ἠνέσχετο τὴν Μελ-
χὼλ πάλιν λαβεῖν γημαιμένην ἐτέρῳ ; 604.
ΙΒ'. Τίνος ἕνεκα τὸν Ἀβεννήρ ἀνείλεν ὁ Ἰωάβ ;
Πρόφασιν κτλ. 605.
ΙΓ'. Τί ἐστίν, « Εἰ κατὰ θάνατον Νάβαλ ἀποθα-
νεῖται Ἀβεννήρ ; » 605.
ΙΔ'. Τί δήποτε μετὰ τὴν ἄδικον σφαγὴν οὐκ
ἀνείλε τὸν Ἰωάβ ; 608.
ΙΕ'. Τίνος χάριν ὁ Δαυὶδ τρίτον ἐχρίσθη ; 608.
ΙΣ'. Πῶς νοητέον τὸ, « Πᾶς ὁ τύπτων Ἰεβουσαῖον
ἀπτόσθω ἐν παρὰξίφιδι ; » 608.
ΙΖ'. Κοιλᾶδ' αὖ Τιτάνων τίνα λέγει ; 609.
ΙΗ'. Τί δήποτε ποτὲ μὲν κελεύει τῷ Δαυὶδ ὁ

Θεὸς συμπλακῆναι τοῖς ἄλλοφύλοις, ποτὲ
δὲ κωλύει ; 609.
ΙΘ'. Τίνος ἕνεκεν ὁ Ὁζὰν θεηλάτῳ πληγῇ ἐτε-
λεύτησεν ; 609.
Κ'. Διὰ τί κατεγέλασεν ἡ Μελχὼλ τοῦ Δαυὶδ ;
Ἰαθή κτλ. 613.
ΚΑ'. Προφήτης ὢν ὁ Νάθαν πῶς ἠγνόησεν τὸ
βούλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ Δαυὶδ οἰκοδο-
μῆσαι τὸν θεῖον οἶκον προσέταξεν ; 613.
ΚΒ'. Πῶς νοητέον τὸ, α' Ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν
Μωάβ, καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ,
κοιμίσας αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ; 620.
ΚΓ'. Τί δήποτε τὰ ἄρματα τῶν Σύρων τὰ πλεῖ-
στα διέλυσεν ; 620.
ΚΔ'. Πῶς τοῦ Ἀδραζάρ τὴν πανωλεθρίαν προ-
εργῶς, πάλιν αὐτὸν εἶπεν εἰς συμμαχίαν
τῶν Ἀμμωνιτῶν ἀφικέσθαι ; 624.
ΚΕ'. Τί δήποτε τὸ ἀρτιγενὲς παιδίον θανάτῳ
παρέδωκεν ὁ Θεός ; 629.
ΚΣ'. Τί ἐρμηνεύεται τῷ Ἰεδδίδει ; 632.
ΚΖ'. Τινὲς ὡς ἀπηνῆ τὸν Δαυὶδ ἐπιμέμφονται
τοιαύταις τιμωρίαις τοὺς Ἀμμωνίτας κο-
λάσαντα ; 632.
ΚΗ'. Τὸν Ἰωναδὰβ τοῦ Σαμαὰ τὸν υἱὸν τί δή-
ποτε φρόνιμον ὠνόμασε, τοιαύταις χρησά-
μενον συμβουλίαις ; 632.
ΚΘ'. Τί δήποτε τοὺς ἱερέας καὶ τὴν κιθαρῶν
ἀκολουθεῖν κεκώλυκεν ; 637.
Λ'. Τινὲς οὐκ ἐπαινοῦσι τοῦ Χουσί τὸ ψεῦ-
δος. 640.
ΛΑ'. Μέμφονται τινες τῷ Δαυὶδ, ὡς τοῦ Σιβά
δεξαμένῳ τοὺς λόγους. 641.
ΛΒ'. Πῶς ἐχρήτο συμβούλῳ τῷ Ἀχιτόφελ ὁ θεῖος
Δαυὶδ, πονηρὰ συμβουλευόντι ; 644.
ΛΓ'. Τί ἐστὶ, « Καὶ νῦν ἀφαιρεθήσεται ἐξ ἡμῶν ἡ
γῆ δέκα χιλιάσι ; » 645.
ΛΔ'. Τί δήποτε ἄνω μὲν ὁ συγγραφεὺς εἶρηκεν
ὅτι τρεῖς ἔσχεν υἱοὺς, μίαν δὲ θυγατέρα· νῦν
δὲ τούναντιον δεδήλωκεν, ὅτι στήλην ὥκο-
δόμησεν, ὡς υἱὸν οὐκ ἔχων, τὴν δι' αὐτῆς
αὐτῷ μηχανώμενος μνήμην ; 645.
ΛΕ'. Τίνος ἕνεκεν τοσοῦτον ἐθρήνησεν ὁ Δαυὶδ
τὸν μιαιώτατον παῖδα ; 648.
ΛΣ'. Τί δήποτε τῷ Ἀβессα τὴν στρατηγίαν
ἐπηγγέιλαι, τοῦ Ἰωάβ ὑπὲρ αὐτοῦ πολ-
λοὺς ὑπομείναντος πόνους καὶ κινδύνους ; 648.
ΛΖ'. Πῶς νοητέον τὸ, « Δέκα μοι χεῖρες ἐν τῷ βα-
σιλεῖ ; » 648.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

- ΔΗ'. Τίνος χάριν Δαυὶδ καθεῖρξε τὰς παλλακὰς παρὰ γνώμην τῷ δυσσεβεῖ τυράννῳ συγγενομένας ; 649.
- ΔΘ'. Πῶς νοητέον, «Εἰ ἐξέλιπεν ἃ διέθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραήλ ;» 649.
- Μ'. Τί ἐστίν, «Ἐπὶ τοῦ πλινθίου, καὶ ἐπὶ τοὺς δυνατούς ;» 652.
- ΜΑ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς, καὶ Ἰωθαὲ ὁ Ἰεθὲρ ἦν ἱερεὺς τῷ Δαυὶδ ;» 652.
- ΜΒ'. Τί δήποτε τοῦ Σαοὺλ τοὺς Γαβαωνίτας ἀνερρηκότος, μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν ὁ λαὸς ἐπαιδεύθη ; 652.
- ΜΓ'. Πόθεν ὁ Δαυὶδ παραταττόμενος ἐξελύθη ; 656.
- ΜΔ'. Πῶς νοητέον, «Οὗτος ἦν ὀνομαστός ἐν τοῖς τρισίν, ἐνδοξὸς ὑπὲρ τοὺς δύο, καὶ ἦν αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο ;» 657.
- ΜΕ'. Τί δήποτε τοῦ Δαυὶδ ἀριθμήσαντος, ὁ λαὸς τὴν τιμωρίαν ἀνεδέξατο ; 660.

ΕΙΣ ΤΗΝ Γ'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

Ἑρωτήσεις

- Α'. Τινὲς ὑπολαμβάνουσιν ἀλγῆσαι τὸν Νάθαν, ὡς μὴ κληθέντα εἰς τὸ συσσίτιον· καὶ τοῦτου χάριν παρασκευάσαι τὴν Βερσαβεὲ τὰ γεγεννημένα μνηῦσαι τῷ βασιλεῖ. 668.
- Β'. Τὸν Γηὼν τίνα καλεῖ ; 668.
- Γ'. Τί δήποτε καὶ οἱ ἄρχοντες τὸν βασιλέα τὸν νέον ἐπὶ τοῦ πατρὸς εὐλογοῦντες εὐκλείστερον γενέσθαι τοῦ πατρὸς καὶ περιφανέστερον ᾗζαντο ; «Ἀγαθύναι γὰρ, ἔφασαν, Κύριος τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ Σολομῶντος ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου». 669.
- Δ'. Τίνος χάριν αὐτὸς μὴ κολάσας τὸν Ἰωάβ, τῷ παιδί τούτῳ δρᾶσαι προσέταξε ; 672.
- Ε'. Διὰ τί τῷ Σεμεὶ δεδωκώς τὴν συγγνώμην, τῷ Σολομῶντι κολάσαι τοῦτον προσέταξε ; 672.
- Σ'. Τί ἐστίν ἡ πόλις Δαυὶδ ; 672.
- Ζ'. Νεμεσῶσι τῷ Σολομῶντι τινες, ὡς ἀποκτείναντι τὸν ἀδελφόν. 673.
- Η'. Τί δήποτε τὸν Ἰωάβ τῷ Θεῷ προσπερευ-

- γὸτα κατέκτεινε ; 673.
- Θ'. Τίνος χάριν τὸν Ἀβιάθαρ τῆς ἀρχιερωσύνης ἐγύμνωσεν ; 673.
- Ι'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐπλήθυνεν ἡ σοφία Σολομῶντος ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων τῶν υἱῶν ἀρχαίων, καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου ;» 676.
- ΙΑ'. Τί ἐστίν, «Καὶ Ἀχιζάμ υἱὸς Θαράκ ἐπὶ τὰς ἄρσεις ;» 676.
- ΙΒ'. Πῶς νοητέον, «Καὶ ὁ λαὸς ἦν θυμιῶντες καὶ θύοντες ἐν τοῖς ὑψηλοτάτοις ;» 676.
- ΙΓ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐξυπνίσθη Σολομῶν, καὶ ἰδοὺ ἐνύπνιον ;» 680.
- ΙΔ'. Τὸ κατὰ τὰς δύο ἐταίρας διήγημα τίνος χάριν τέθεικεν ὁ τὴν ἱστορίαν γραψάμενος ; 680.
- ΙΕ'. Παύσας τὸν Ἀβιάθαρ πῶς αὐτὸν πάλιν συνέταξε τῷ Σαδὼκ ; 680.
- ΙΣ'. Τὰ χορηγούμενα τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως τίνες ἀνήλσκον ; 680.
- ΙΖ'. Τίνες οἱ περὶ τὸν Αἰθὰμ καὶ Αἰμάν, οὓς ἀπέκρυψεν ὁ Σολομῶν τῇ σοφίᾳ ; 680.
- ΙΗ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐλάλησε περὶ τῶν ξύλων, ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης ἐκ τοῦ τοίχου ;» καὶ τὰ ἐξῆς. 684.
- ΙΘ'. Τί ἐστίν, «Καὶ ἔδωκεν αὐτὰς Φαραὼ ἀποστολὰς τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, γυναικὶ Σολομῶντος ;» 684.
- Κ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἀπέστειλε Χιρὰμ βασιλεὺς Τύρου τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χρεῖσαι τὸν Σολομῶντα ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ;» 684.
- ΚΑ'. Τὸ μαχεῖρ τί σημαίνει ; 684.
- ΚΒ'. Τί δήποτε οὐκ εὐθύς βασιλεύσας, ἀλλ' ἐν τετάρτῳ ἔτει τῆς οἰκοδομίας ἤρξατο ; 684.
- ΚΓ'. Εἰ λίθοις ἀπελεκήτοις τὸν ναὸν ᾠκοδόμησε, ποῦ τοσούτων ἐδεῖτο λατόμων ; 684.
- ΚΔ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Σφύρα καὶ πέλυξ, καὶ πᾶν σκεῦος σιδηροῦν οὐκ ἤκούσθη ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν ;» 685.
- ΚΕ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Εἰσήνεγκε Σολομῶν τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἅγια Σολομῶντος ;» 689.
- ΚΣ'. Τίνα καλεῖ οἶκον δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου ; 689.
- ΚΖ'. Πῶς νοητέον, «Ἀ ἐλάλησας ἐν τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐν ταῖς χερσὶ σου ἐπλήρωσας, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ;» 692.

ΚΗ'. Πῶς νοητέον τὸ, α' Ἥλιον ἔστησεν ἐν οὐρανῷ Κύριος, καὶ εἶπε τοῦ κατοικεῖν ἐν γνόφῃ;» 693.
ΚΘ'. Τί ἐστίν, α' Ἰδοὺ αὕτη γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τῆς ψδῆς;» 696.
Λ'. Πῶς νοητέον, α' Εὐφραίνόμενος καὶ αἰνῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ τεσσαρσκαίδεκα ἡμέρας, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἔξαπέστειλε τὸν λαόν;» 696.
ΛΑ'. Ποία ἐστίν ἡ Γασίων γασέρ; 697.
ΛΒ'. Σοφερά ποία ἐστίν; 697.
ΛΓ'. Σαβὰ ποῖόν ἐστιν ἔθνος; 697.
ΛΔ'. Τίνα διαφορὰν ἡ ναύλα πρὸς τὴν κινύραν ἔχει; 700.
ΛΕ'. Εὐλα ἀπελέκητα ποῖα καλεῖ; 700.
ΛΣ'. Ποῖα πόλεις ἐστίν ἡ Θαρσεῖς; 700.
ΛΖ'. Τίνα λέγει Σατᾶν; 704.
ΛΗ'. Τί ἐστίν, α' Ὅπως ἡ θέλησις Δαυὶδ τοῦ δούλου μου διαμείνῃ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιόν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ, τῇ πόλει ἣν ἐξελεξάμεν ἑμαυτῷ, τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ;» 704.
ΛΘ'. Τί ἐστίν, α' Ἡ σμικρότης μου παχυτέρα ἐστὶ τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου;» 704.
Μ'. Πῶς νοητέον, α' Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι παρὰ Κυρίου ἦν ἡ μεταστροφή;» καὶ τὰ ἐξῆς; 705.
ΜΑ'. Τί δήποτε καὶ δις τὰ αὐτὰ ὁ ἱστοριογράφος λέγει, καὶ πολλάκις τὰ ὕστερα πρότερα; Καὶ γὰρ ἐνταῦθα τὴν κατὰ τοῦ παιδὸς Ἱεροβοάμ ἀπόφασιν προτέραν τῆς βασιλείας τέθεικεν; 705.
ΜΒ'. Τί δήποτε ἄνω μὲν Ἀχιά τὸν Σιλωνίτην εἶπε ῥῆξαι τὸ περιβόλαιον, καὶ δοῦναι δέκα ῥήγματα τῷ Ἱεροβοάμ, ἐνταῦθα δὲ Σαμαίαν τὸν Ἑλαμίτην; 708.
ΜΓ'. Εἰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἰούδα ἐποίησεν Ἱεροβοάμ ἐν Βαιθλ, πῶς ἔφη ὁ συγγραφεὺς, α' Ἐν τῇ ἑορτῇ ἣν ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ;» 709.
ΜΘ'. Πῶς νοητέον τὸ, α' Ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ;» 713.
ΜΕ'. Προειδὼς ὁ Θεὸς ὡς ἀσεβήσῃ ὁ λαὸς, τί δήποτε γενέσθαι τὴν διαίρεσιν συνεχώρησεν; 716.
ΜΣ'. Τί ἐστίν· α' Ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ Θεοῦ κούε τῶν παρατρεχόντων;» 716.
ΜΖ'. Πῶς νοητέον τὸ, ὅτι «Διὰ Δαυὶδ ἔδωκεν

αὐτῷ ὁ Θεὸς κατάλειμμα, ἵνα στήσῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτόν;» 717.
ΜΗ'. Πῶς νοητέον· α' Ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γήρως ἐποίησεν Ἀσά τὸ πονηρόν, καὶ ἐπόνεσε τοὺς πόδας αὐτοῦ;» 720.
ΜΘ'. Πῶς νοητέον· α' Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίου Λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα;» 721.
Ν'. Τίνα δὲ λέγει τὸν Βαάλ;» 724.
ΝΑ'. Οὐ δοκεῖ τολμηρόν εἶναι τὸ περὶ Ἥλιου ῥηθὲν, α' Εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος, ἡ ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς, εἰμὴ διὰ στόματός μου;» 724.
ΝΒ'. Πῶς ὁ ἅγιος ὢν, καὶ κατὰ τὸν νόμον πολιτευόμενος, ἥσθιε τὴν διὰ τῶν κοράκων αὐτῷ κομιζομένην τροφήν; 724.
ΝΓ'. Τίνος χάριν πρὸς χήραν ἀλλόφυλλον ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπελθεῖν; 725.
ΝΔ'. Τίνος χάριν τὸν τῆς χήρας τελευτῆσαι υἱὸν συνεχώρησεν ὁ Θεός; 728.
ΝΕ'. Πῶς νοητέον· α' Εἰ ἔστιν ἔθνος ἡ βασιλεία, οὐ οὐκ ἀπέσταλκεν ὁ Κύριός μου ζητεῖν σε, καὶ εἶπον, Οὐκ ἔστιν;» 728.
ΝΣ'. Τί δήποτε τοῦ νόμου διαγορεύοντος ἐν ἐνὶ τόπῳ λατρεύειν, ὁ Ἥλιος ἐν τῷ Καρμήλῳ θυσιαστήριον ὠκοδόμησεν; 729.
ΝΖ'. Πῶς νοητέον· α' Ἔως πότε χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν;» 729.
ΝΗ'. Τίνος ἕνεκα τοῖς ἱερεῦσι τοῦ Βαάλ τὸν πίονα βοῦν ἐκλέξασθαι, καὶ πρῶτοις ἐπιτελέσαι τὴν θυσίαν προσέταξεν; 729.
ΝΘ'. Τίνος ἕνεκεν τοσαύτην ἔχων δύναμιν ἐφοβήθη μόνην τὴν Ἰεζάβελ; 732.
Ξ'. Τί δήποτε τὸν Ἀζαήλ, καὶ τὸν Ἰοὺ, καὶ τὸν Ἑλισσαῖον χρῆσαι προσταχθεῖς, μόνον τὸν προφήτην ἔχρισεν; 733.
ΞΑ'. Τί ἐστίν· εὐλόγησε Ναβουθαὶ Θεὸν καὶ βασιλέα; 733.
ΞΒ'. Πῶς ὁ Ἀχαάβ ὀρεχθεὶς τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ δυσχεράνας ὅτι δὴ τοῦτον οὐκ ἔλαβεν, ἤλγησεν ἐπὶ τῇ τοῦ Ναβουθαὶ τελευτῇ; 733.
ΞΓ'. Πῶς νοητέον τὸ· α' Ἐν τοῖς παιδαρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν;» 736.
ΞΔ'. Διὰ τί παραβολαῖς οἱ προφῆται κεχρημένοι τὰς θείας προβόρῃσεις προσφέρουσιν; 737.
ΞΕ'. Καὶ διὰ τί φιλανθρωπίας ἀπητήθη δίκας; 737.

ΞΤ'. Πῶς νοητέον· «Πάταξόν με ἐν λόγῳ Κυρίου;» 740.

ΞΖ'. Πῶς νοητέον· «Καθὼς σὺ οὕτω καὶ γὰρ καὶ καθὼς ὁ λαός σου, οὕτω καὶ ὁ λαός μου;» Παρακληθεῖς κτλ. 740.

ΞΗ'. Τίνος οὖν ἔνεκεν ἐρωτηθεῖς ὑπὸ τοῦ Ἀχαάβ, ἵνα ἀναβῶ εἰς Ῥαμὼθ Γαλαάδ, ἔφη, Ἀνάβαινε, καὶ εὐσδώσει Κύριος ἐν χειρὶ τοῦ βασιλέως; 740.

ΕΙΣ ΤΗΝ Δ'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

Ἐρωτήσεις.

Α'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἠθέτησε Μωάβ ἐν Ἰσραήλ;» 745.

Β'. Ὅποιόν ἐστι τὸ δικτυωτὸν ὑπερφῶν; 745.

Γ'. Προσχοθῆσαι τί ἐστι; 745.

Δ'. Τινὲς ὁμότητες τοῦ προφήτου κατηγόρησαν, ὅτι δὴ τοὺς δύο πεντηκοντάρχους μετὰ τῶν ὑπηκόων οὐρανίῳ πυρὶ παραδέδωκεν. 745.

Ε'. Πῶς νοητέον τὸ, «Τότε ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ Ἰωράμ ἀδελφὸς Ὁχοσίου ἀντ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ υἱός;» 748.

ΣΤ'. Τίνας υἱοὺς τῶν προφητῶν ἡ θεία προσαγορεύει Γραφή; 748.

Ζ'. Τί δήποτε, τοῦ Ἑλισσαίου διπλῆν τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν αἰτησαμένου, ὁ μέγας εἶπεν Ἠλίας, ἐσκήρυνας τοῦ αἰτῆσαι; 749.

Η'. Πῶς νοητέον, «Πάτερ, πάτερ ἄρμα Ἰσραὴλ, καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ;» 749.

Θ'. Πῶς νοητέον, «Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἠλίου ἀφφῶ;» 749.

Ι'. Τίνος χάριν δι' ἁλῶν τὴν πικρὰν τῶν ὑδάτων ἴασατο φύσιν; 749.

ΙΑ'. Τί ἐστι, «Καὶ Μωσᾶ βασιλεὺς Μωάβ ἦν νοκηδεῖ;» 749.

ΙΒ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Λάβετέ με ψάλλοντα;» Ὁ θειότατος Δαυὶδ κτλ. 752.

ΙΓ'. Πῶς νοητέον, «Καὶ ἐγένετο μετὰ μελὸς μέγας ἐπὶ Ἰσραὴλ;» 752.

ΙΔ'. Περὶ τίνος ἔφησεν ἡ γυνὴ· «Ὁ δοῦλός σου ἀνὴρ μου τετελεύτηκε, καὶ σὺ οἶδας, ὅτι δοῦλος ἦν τοῦ Κυρίου;» 753.

ΙΕ'. Τί ἐστὶν, «Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου ἐγὼ κοιμῶ;» 753.

ΙΣ'. Πῶς νοητέον, «Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, ὡς

ἡ ὥρα αὕτη, ζῶσα σὺ, καὶ συμπεριελθούσα υἱόν;» 753.

ΙΖ'. Τί δήποτε εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ παιδὸς ἀποστείλας τὸν Γιεζεί, παρηγγύησεν αὐτῷ· «Ἐάν εὕρῃς τινὰ ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ εὐλογῆσθαι αὐτόν· καὶ ἐάν εὐλογῇσθαι σέ τις, μὴ ἀποκριθῇς αὐτῷ;» 756.

ΙΗ'. Τί δηλοῖ τὸ, «Ἐλεάδ ἐπ' αὐτόν;» 756.

ΙΘ'. Τί ἐστὶ, «Συλλέξαι ἀριώθην.» 757.

Κ'. Τί ἐστὶν, «Εἰς τὸν τόπον τοῦ Φελμονίς;» 761.

ΚΑ'. Ἡ κόπρος τῶν περιστερῶν ποῖαν χρεῖαν ἐπλήρου; 761.

ΚΒ'. Τί δήποτε προδέταξεν ὁ προφήτης κλεισθῆναι τὴν θύραν καὶ ἐπισχεθῆναι τὸν παρὰ τοῦ βασιλέως σταλέντα; 761.

ΚΓ'. Τί δήποτε τοῦ Βαραδάδ ὁ προφήτης τὴν τελευτὴν προειπὼν τῷ Ἀζαήλ, παρεσκευάσατο εἰπεῖν αὐτῷ, Ζωῇ ζήσῃ; 764.

ΚΔ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐλαβε τὸ στρώμα, καὶ ἐβαψεν αὐτὸ ὕδατι, καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν;» 765.

ΚΕ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐπάταξε τὸν Ἐδώμ, καὶ τὸν λαὸν τὸν κυκλοῦντα αὐτόν, καὶ τοὺς ἄρχοντας μετὰ τῶν ἁρμάτων, καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ;» 765.

ΚΣΤ'. Τίνος χάριν δι' ἄλλου προφήτου τὸν Ἰηοῦ κέχρικεν ὁ Ἑλισσαί; 765.

ΚΖ'. Διὰ τί δὲ χρίσαντα φυγεῖν εὐθὺς παρηγγύησεν; 765.

ΚΗ'. Διὰ τί ἐπίληπτον τὸν προφήτην ἐκάλεσαν; 765.

ΚΘ'. Τί ἐστὶ, «Καὶ ἔλαβεν ἀνὴρ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἔθηκεν ὑποκάτωθεν Ἰηοῦ ἐφ' ἑνὶ τῶν γαρεμί;» 768.

Λ'. Πῶς νοητέον, «Καὶ ἡ ἀγωγὴ, ἀγωγὴ Ἰηοῦ υἱοῦ Ναμεσῆ, διότι ἡ παραλλαγὴ ἦγεν;» Τὰς προφητείας κτλ. 768.

ΛΑ'. Τί ἐστὶ, «Καὶ Κύριος ἐλάλησεν ἐπ' αὐτόν τὸ λῆμμα τοῦτο;» 768.

ΛΒ'. Γνώστας τίνας καλεῖ; 769.

ΛΓ'. Τί ἐστὶν· «Ἰωναδάβ ὁ τοῦ Ῥηχάβ;» 769.

ΛΔ'. Τί δήποτε μέλλων κατασφάττειν τῶν ἐλδῶν τῶν ἱερέων ἐψεύσατο; ἔφη γάρ· «Ἀχαάβ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ ὀλίγα, καί γε ἐγὼ δουλεύσω αὐτῷ πολλά.» 769.

ΛΕ'. Τίνος χάριν ἡ Γοθολία καὶ τοὺς ἐκγόνους ἀνείλεν; 772.

ΛΣ'. Παρατρέχοντας τίνας καλεῖ; 772.

ΑΖ'. Τί σημαίνει τὸ, «φυλάξατε τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου μετσαέ;» 772.
 ΑΗ'. Τί ἐστὶν «Ἐδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ ἅγιον καὶ τὸ μαρτύριον;» 773.
 ΑΘ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Διέθετο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς διαθήκην ἀναμέσον Κυρίου καὶ ἀναμέσον τοῦ λαοῦ, τοῦ εἶναι εἰς λαὸν Κυρίου;» 773.
 Μ'. Τί ἐστὶ, ἂν Ἀργύριον συντιμήσεως ἀνδρὸς, ἀργύριον συντιμήσεως ψυχῶν;» 776.
 ΜΑ'. Πῶς νοητέον, «Καὶ μετεμελήθη Κύριος, καὶ ᾤκτειρεν αὐτοὺς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ πρὸς Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ;» 776.
 ΜΒ'. Τί δὴποτε μέλλων τελευτᾶν ὁ προφήτης, Ἰωάχαζ τῷ τοῦ Ἰωᾶ υἱὸς διὰ τόξου καὶ βέλους τὴν ἐπομένην ἐμήνυσε νίκην; 776.
 ΜΓ'. Τί δηλοῖ ἡ παραβολὴ τοῦ ἄκαν καὶ τῆς κέδρου; 777.
 ΜΔ'. Ποία πόλις Αἰλῶν; 777.
 ΜΕ'. Τὴν ταῖς Βασιλείαις ἐγκειμένην προφητείαν τοῦ Ἰωνᾶ οὐχ εὗρομεν ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ Ἰωνᾶ. 777.
 ΜΣ'. Διὰ τί Ὀζίας ὁ βασιλεὺς ἐλεπρώθη; 780.
 ΜΖ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Διῆγε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρί;» 780.
 ΜΗ'. Τί τὸ θυσιαστήριον ἐπέταξεν ὁ Ἀχαζ οἰκοδομηθῆναι ἐν τῷ θείῳ νεφ; 780.
 ΜΘ'. Τί ἐστὶν, ἂν ἀπὸ πύργου φυλασσόντων, ἕως πόλεως ὀχυρᾶς;» 781.
 Ν'. Τί ἐστὶν, «Εἰς τὸ τέλος τριῶν ἐτῶν;» 785.
 ΝΑ'. Τί δὴποτε δῶρα δώσειν τῷ Συναχρεῖμ ὁ Ἐζεκίας ὑπέσχετο; 785.
 ΝΒ'. Τί δὴποτε τὸ θεῖον θεραπεύειν σπουδάζων, ἐκ τῶν ἱερῶν χρημάτων παρέσχε τὸν φόρον; 785.
 ΝΓ'. Τί δὴποτε μέμψιν ὑπέμεινεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς, τοὺς θησαυροὺς τοῖς τῶν Βαβυλωνίων πρεσβευταῖς ὑποδείξας; 792.
 ΝΔ'. Πῶς νοητέον τὸ, ἂν Ἐκτενῶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ

τὸ μέτρον Σαμαρείας;» 793.
 ΝΕ'. Τίνα λέγει τὸν οἶκον τῶν Καθησείμ, τῶν ἐν οἴκῳ Κυρίου; 796.
 ΝΣ'. Τὸ Ταφὲθ τί δηλοῖ; 797.
 ΝΖ'. Τί δὴποτε καὶ περὶ τοῦ Ἐζεκίου, καὶ περὶ τοῦ Ἰωσίου, τὰ αὐτὰ ἔφη ὅτι ὅμοιος αὐτοῦ οὐκ ἐγένετο ἐμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὅμοιος αὐτῷ; 797.

ΕΙΣ ΤΗΝ Α'. ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

Περὶ τῆς πρώτης βίβλου τῶν Παραλειπομένων. 801.

Ἐρωτήσεις.

Α'. Πῶς ὁ Δαυὶδ οὐκ ὦν ἱερεὺς ἐφοῦδ ἡμίσχετο; Καὶ ἐπὶ Δαυὶδ γὰρ, φησὶν, ἐφοῦδ μόνον. 809.

ΕΙΣ ΤΗΝ Β'. ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

Περὶ τῆς δευτέρας βίβλου τῶν Παραλειπομένων. 820.

Ἐρωτήσεις.

Πῶς νοητέον τὸ, «Οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφή ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα στήσῃ Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχιά τοῦ Σιλωνίτου». 821.

Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ΡΝ'. ψαλμοὺς. 865—1997.

Προθεωρία. 857.

* Πίναξ ἀλφαριθμητικὸς τῶν ψαλμῶν. 1997.

* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ τόμῳ περιεχομένων λατινιστί. 2003.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 81

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Προοίμιον εἰς τὸν δεύτερον τόμον Θεοδώ- ρητου λατινιστί. 9.	Α'. Βιβλίον. 816. Β'. Βιβλίον. 852.
* Μαρτυρίαι περὶ τοῦ Θεοδώρητου ἐν τοῖς ὑπο- μνήμασιν εἰς τὸ ἄσμα ἁσμάτων, εἰς Ἡ- σαϊαν, εἰς Ἱερεμίαν, εἰς Ἰεζεκιήλ, εἰς τὸν Δανιήλ, καὶ εἰς τοὺς δώδεκα μικροὺς προ- φήτας. 15—18.	Γ'. Βιβλίον. 881. Δ'. Βιβλίον. 904.
* Παραβολὴ σελίδων παλαιᾶς καὶ νέας ἐκ- δόσεως. 19.	Ε'. Βιβλίον. 929. Σ'. Βιβλίον. 957.
	Ζ'. Βιβλίον. 980. Η'. Βιβλίον. 1003.
	Θ'. Βιβλίον. 1033. Ι'. Βιβλίον. 1049.
	ΙΑ'. Βιβλίον. 1065. ΙΒ'. Βιβλίον. 1104.
	ΙΓ'. Βιβλίον. 1141. ΙΔ'. Βιβλίον. 1169.
	ΙΕ'. Βιβλίον. 1189. ΙΣ'. Βιβλίον. 1220.
Ἑρμηνεία εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἁσμά- των. Εἰς λόγους Δ'. 28—213.	Ἑπομνήματα εἰς τὰς δράσεις τοῦ προφήτου Δανιήλ. Εἰς βιβλία Ι'. 1256—1345.
Προοίμιον. Τῷ Θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ Θεοδώρητος. 28.	Προθεωρία. 1256.
Διὰ τί ἄσμα ἁσμάτων, καὶ οὐχὶ ἄσμα; 49.	Α'. Βιβλίον. 1268. Β'. Βιβλίον. 1284.
Α'. Λόγος. 53. Β'. Λόγος. 92.	Γ'. Βιβλίον. 1313. Δ'. Βιβλίον. 1345.
Γ'. Λόγος. 136. Δ'. Λόγος. 136.	Ε'. Βιβλίον. 1376. Σ'. Βιβλίον. 1393.
	Ζ'. Βιβλίον. 1412. Η'. Βιβλίον. 1437.
	Θ'. Βιβλίον. 1453. Ι'. Βιβλίον. 1488.
Εἰς τὸν προφήτην Ἡσαϊαν. ἑρμη- νεῖα κατ' ἐκλογὴν. 216—493.	Ἑπομνήματα εἰς τοὺς δώδεκα προφήτας. 1545—1988.
Ἑποθέσεις. 216.	Α'. Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ὀσηέ. Κεφά- λαια ΙΔ'. 1552—1632.
Ἑρμηνεία τῆς προφητείας τοῦ θεοῦ Ἱερεμίου. Εἰς βιβλία ΙΒ'. 496—805.	Β'. Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἰωήλ. Κεφά- λαια Γ'. 1633—1664.
Πρόλογος. 496.	Γ'. Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἀμώς. Κεφά- λαια Θ'. 1664—1708.
Α'. Προθεωρία καὶ ἑρμηνεία. 496.	Δ'. Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἀβδίου. Κεφά- λαιον Α'. 1709—1717.
Β'. Βιβλίον. 536. Γ'. Βιβλίον. 557.	Ε'. Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν. Κεφά- λαια Δ'. 1720—1740.
Δ'. Βιβλίον. 589. Ε'. Βιβλίον. 612.	Σ'. Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Μιχαῖαν. Κεφά- λαια Ζ'. 1741—1787.
Σ'. Βιβλίον. 633. Ζ'. Βιβλίον. 653.	
Η'. Βιβλίον. 685. Θ'. Βιβλίον. 708.	
Ι'. Βιβλίον. 737.	
ΙΑ'. Βιβλίον Βαρούχ. 760.	
ΙΒ'. Βιβλίον Θρηνοί. 780.	
Ἑρμηνεία τῆς προφητείας τοῦ θεοῦ Ἰεζεκιήλ. Εἰς βιβλία ΙΣ'. 808—1256.	
Ἑποθέσεις. 808.	

Ζ'. Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ναοὺμ. Κεφάλαια Γ'.	1788—1808.	φάλαια Β'.	1860—1873.
Η'. Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἀββακούμ. Κεφ. Γ'.	1809—1836.	ΙΑ'. Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν. Κεφάλαια ΙΑ'.	1873—1960.
Θ'. Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Σοφονίαν. Κεφάλαια Γ'.	1837—1860.	ΙΒ'. Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Μαλαχίαν. Κεφάλαια Δ'.	1960—1988.
Ι'. Ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἀγγαῖον. Κε-		* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ πρώτῳ τόμῳ περιεχομένων λατινιστί.	1988.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ πρώτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 82

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Προόμιον λατινιστί.	9.	ΙΑ'. Ἑρμηνεία τῆς Α'. πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς.	788.
* Παραβολὴ σελίδων παλαιᾶς καὶ νέας ἐκδόσεως.	23.	ΙΒ'. Ἑρμηνεία τῆς Β'. πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς.	882.
Ἑρμηνεία τῶν ΙΑ'. ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.	44—877.	ΙΓ'. Ἑρμηνεία τῆς πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς.	857.
Προθεωρία εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἁγίου Παύλου.	36.	ΙΔ'. Ἑρμηνεία τῆς πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολῆς.	872.
Α'. Ἑρμηνεία τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς.	44.	Ἑκκλησιαστικῆς ἱστορίας Βιβλία Ε'.	881—1280.
Β'. Ἑρμηνεία τῆς Α'. ἐπιστολῆς πρὸς Κορινθίους.	225.	Πρόλογος. Ὁ τῆς ἱστορίας σκοπός.	881.
Γ'. Ἑρμηνεία τῆς Β'. ἐπιστολῆς πρὸς Κορινθίους.	376.	ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΒΙΒΛΙΟΥ	
Δ'. Ἑρμηνεία τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς.	460.	Α'. Πόθεν ἤρξατο τῶν Ἀρειανῶν ἡ αἵρεσις.	884.
Ε'. Ἑρμηνεία τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς.	505.	Β'. Κατάλογος τῶν πρωτευόντων ἐπισκόπων.	885.
ΣΤ'. Ἑρμηνεία τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς.	557.	Γ'. Ἀλεξάνδρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως.	888.
Ζ'. Ἑρμηνεία τῆς πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολῆς.	592.	Δ'. Ἀρείου ἐπιστολὴ πρὸς Εὐσέβιον τῆς Νικομηδείας ἐπίσκοπον.	909.
Η'. Ἑρμηνεία τῆς Α'. πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολῆς.	628.	Ε'. Εὐσεβίου ἐπισκόπου Νικομηδείας ἐπιστολὴ πρὸς Παυλῖνον ἐπίσκοπον Τύρου.	913.
Θ'. Ἑρμηνεία τῆς Β'. πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολῆς.	657.	ΣΤ'. Τὰ κατὰ τὴν μεγάλην σύνοδον τὴν ἐν Νικαίᾳ.	916.
Ι'. Ἑρμηνεία τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς.	673.	Ζ'. Ἐλεγχος ἀρειανιζόντων ἐκ τῶν Εὐσταθίου καὶ Ἀθανασίου συγγραμμάτων.	920.

- Η'. Τὰ κατὰ Μελετίου Αἰγυπτίου, ἐξ οὗ Μελε-
τιανοὶ σχισματικοὶ μέχρι τοῦ παρόντος διέ-
μειναν· καὶ συνοδικὴ περὶ τούτου ἐπιστο-
λή. 928.
- Θ'. Ἐπιστολὴ βασιλέως Κωνσταντίνου πρὸς
τοὺς ἀπολειφθέντας ἐπισκόπους περὶ τῶν
ἐν τῇ συνόδῳ τυπωθέντων. 932.
- Ι'. Περὶ τῶν σιτηρεσίων τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
χορηγηθέντων, καὶ τῆς ἄλλης τοῦ βασιλέως
ἀρετῆς. 937.
- ΙΑ'. Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καισαρείας ἐπισκόπου
περὶ τῆς ἐπιτεθείσης ἐν Νικαίᾳ πίσεως. 940.
- ΙΒ'. Ἐλεγχος τῶν νῦν βλασφημούντων Ἀρει-
ανῶν ἐκ τῶν Εὐσεβίου Καισαρείας ἐπισκό-
που συγγραμμάτων. 945.
- ΙΓ'. Περὶ τῆς Ἀρείου τελευτῆς, ἐκ τῆς Ἀθανα-
σίου ἐπιστολῆς. 949.
- ΙΔ'. Ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου περὶ
τῆς τῶν Ἐκκλησιῶν οἰκοδομῆς. 952.
- ΙΕ'. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς κατασκευῆς
τῶν θείων Γραφῶν. 953.
- ΙΣ'. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Μακάριον ἐπί-
σκοπον Ἱεροσολύμων περὶ οἰκοδομῆς τοῦ
θείου ναοῦ. 956.
- ΙΖ'. Περὶ Ἑλένης τῆς τοῦ βασιλέως μητρὸς, καὶ
τῆς περὶ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ θείου ναοῦ
σπουδῆς. 957.
- ΙΗ'. Περὶ τῆς παρανόμου μεταθέσεως Εὐσεβίου
τοῦ Νικομηδείας. 961.
- ΙΘ'. Ἐπιστολὴ βασιλέως Κωνσταντίνου κατὰ
Εὐσεβίου καὶ Θεογονίου γραφεῖσα Νικομη-
δεῦσι. 961.
- Κ'. Περὶ τῆς ὑπ' Εὐσεβίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ,
γεγενημένης κατὰ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου τοῦ
τῆς Ἀντιοχείας ἐπισκόπου δολίας συ-
σκευῆς. 965.
- ΚΑ'. Περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ ἁγίου Εὐ-
σταθίου καταστάντων ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπισκό-
πων αἵρετικῶν. 968.
- ΚΒ'. Περὶ τῆς Ἰνδῶν πίστεως. 969.
- ΚΓ'. Περὶ τῆς Ἰβήρων πρὸς τὴν εὐσέβειαν πο-
δηγίας. 972.
- ΚΔ'. Ἐπιστολὴ Κωνσταντίνου βασιλέως πρὸς
Σαπώρην τὸν Περσῶν βασιλέα, περὶ τῆς τοῦ
λαοῦ τοῦ Θεοῦ προνοίας. 973.
- ΚΕ'. Περὶ τῆς κατὰ τοῦ θείου Ἀθανασίου τυ-
ρευθείσης ἐπιβουλῆς. 980.
- ΚΣ'. Ἄλλη κατὰ Ἀθανασίου ἐπιβουλὴ. 981.

- ΚΖ'. Ἐπιστολὴ βασιλέως Κωνσταντίνου πρὸς τὴν
ἐν Τύρῳ σύνοδον. 981.
- ΚΗ'. Περὶ τῆς ἐν Τύρῳ γεγενημένης συνόδου. 984.
- ΚΘ'. Περὶ τῶν ἐγκαινίων τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις
γεγενημένων, καὶ τῆς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου
ἐξορίας. 988.
- Λ'. Περὶ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίου Κωνσταν-
τίνου βασιλέως. 989.
- ΛΑ'. Ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ βασιλέως. 989.
- ΛΒ'. Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ αὐτοῦ βασιλέως. 989.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Α'. Περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ ἁγίου Ἀθανα-
σίου. 992.
- Β'. Ὅπως Κωνσταντῖος ὁ βασιλεὺς τῆς ὁρθῆς
πίστεως παρετράπη. 993.
- Γ'. Περὶ τῆς τοῦ μακαρίου Ἀθανασίου δευτέρας
ἐξορίας, καὶ τῆς Γρηγορίου καταστάσεώς τε
καὶ τελευτῆς. 996.
- Δ'. Περὶ Παύλου τοῦ γενομένου ἐπισκόπου Κων-
σταντινουπόλεως. 997.
- Ε'. Περὶ Μακεδονίου, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ συστά-
σης αἵρέσεως. 997.
- ΣΤ'. Περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ γενομένης συνόδου. 997.
- Ζ'. Τὰ κατὰ Εὐφρατᾶν καὶ Βικέντιον τοὺς ἐπι-
σκόπους καὶ τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ κατ' αὐτῶν
γεγενημένην συσκευήν. 1017.
- Η'. Περὶ τῆς Στεφάνου καθαιρέσεως. 1021.
- Θ'. Περὶ τῆς δευτέρας ἐπανόδου τοῦ ἁγίου Ἀ-
θανασίου. 1021.
- Ι'. Περὶ τῆς τρίτης ἐξορίας αὐτοῦ, καὶ φυ-
γῆς. 1024.
- ΙΑ'. Περὶ Γεωργίου, καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ τολμηθέντων κακῶν. 1025.
- ΙΒ'. Περὶ τῆς ἐν Μεδιολάνῳ γενομένης συνό-
δου. 1029.
- ΙΓ'. Διάλογος Κωνσταντίου βασιλέως καὶ Λιβε-
ρίου Πάπα Ῥώμης. 1033.
- ΙΔ'. Περὶ τῆς ἐξορίας καὶ ἐπανόδου τοῦ ἁγίου
Λιβερίου. 1040.
- ΙΕ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀρμίνῳ γενομένης συνόδου. 1041.
- ΙΣΤ'. Περὶ τῆς ἐν Νίκῃ τῆς Θράκης συνόδου, καὶ
ἐκθεσὶς πίσεως παρ' ἐκείνων γραφεῖσα. 1044.
- ΙΖ'. Συνοδικὸς τόμος Δαμάσου Ῥώμης, καὶ
δυτικῶν ἐπισκόπων, περὶ τῆς κατὰ Ἀρ-

- νον συνόδου. 1052.
ΙΗ' Ἀθανασίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολή περὶ τῆς αὐτῆς συνόδου. 1056.
ΙΘ' Περὶ τῆς Λεοντίου τοῦ τῆς Ἀντιοχείας ἐπισκόπου κακοτεχνίας, καὶ τῆς Φλαβιανοῦ καὶ Διοδώρου παρρησίας. 1057.
Κ' Περὶ τῆς Εὐδοξίου τοῦ Γερμανικέως καινοτομίας, καὶ Βασιλείου τοῦ Ἀγκύρας, καὶ Εὐσταθίου τοῦ Σεβαστείας, κατὰ τοῦτου γεγεννημένης σπουδῆς. 1061.
ΚΑ' Περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ γενομένης πάλιν συνόδου. 1061.
ΚΒ' Περὶ τῆς ἐν Σελευκείᾳ τῆς Ἰσαυρίας γεγεννημένης συνόδου. 1064.
ΚΓ' Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβεβηκότων τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπισκόποις. 1065.
ΚΔ' Συνοδικὴ ἐπιστολὴ γραφεῖσα κατὰ Ἀετίου. 1069.
ΚΕ' Ποία πρόφασις τοὺς Εὐνομιανοὺς τῶν Ἀρειανῶν ἀπεσχοίνισε. 1073.
ΚΣ' Περὶ τῆς πολιτορκίας τῆς Νισίβεως πόλεως καὶ τῆς Ἰακώβου τοῦ ἐπισκόπου ἀποστολικῆς πολιτείας. 1076.
ΚΖ' Περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ γεγεννημένης συνόδου, καὶ τῶν κατὰ τὸν ἅγιον Μελέτιον αὐτόθι συμβάντων. 1080.
ΚΗ' Περὶ Εὐσεβίου τοῦ ἐπισκόπου Σαμοσατών. 1084.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Α'** Περὶ τῆς Ἰουλιανοῦ βασιλείας ὅτι παιδιόθεν ἐν εὐσεβείᾳ τραφεῖς, ἐξώκειλεν εἰς ἀσέβειαν· καὶ ὅπως τὰ πρῶτα τὴν ἀσέβειαν κρύπτων, ὕστερον αὐτὴν ἐγύμνωσε. 1085.
Β' Περὶ τῆς ἐπανόδου τῶν ἐπισκόπων, καὶ τῆς Παυλίνου χειροτονίας. 1088.
Γ' Ὅποσα καὶ ὅποια κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐτόλμησαν οἱ Ἕλληνες παρ' αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν λαβόντες. 1092.
Δ' Τίνα κατὰ Χριστιανῶν ἐνομοθέτησε. 1096.
Ε' Περὶ τῆς τετάρτης ἐξορίας καὶ τῆς φυγῆς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. 1096.
Σ' Τὰ κατὰ τὸν ἐν Δάφνῃ Ἀπόλλωνα, καὶ κατὰ τὸν ἅγιον Βαθύλαν. 1097.
Ζ' Περὶ Θεοδώρου τοῦ Ὁμολογητοῦ. 1097.
Η' Περὶ τῆς δημεύσεως τῶν ἱερῶν κειμηλίων, καὶ τῆς τῶν σιτηρεσιῶν ἀφαιρέσεως. 1100.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

- Θ'** Τὰ κατὰ Ἰουλιανὸν τὸν θεῖον βασιλέως, καὶ τὸν Φίλικα. 1101.
Ι' Περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἱερέως. 1101.
ΙΑ' Περὶ τοῦ Ἰουβεντίνου καὶ Μαξιμίνου, τῶν ἁγίων μαρτύρων. 1104.
ΙΒ' Περὶ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ ὕστερον βασιλεύσαντος. 1105.
ΙΓ' Περὶ τῶν ἄλλων ὁμολογητῶν. 1108.
ΙΔ' Περὶ Ἀρτεμίου τοῦ δουκὸς, καὶ Πουβλίας τῆς διακόνου, καὶ τῆς κατὰ Θεὸν παρρησίας αὐτῆς. 1109.
ΙΕ' Τὰ κατὰ Ἰουδαίους, καὶ τὴν τῆς οἰκοδομῆς ἐπιχείρησιν, καὶ τὰς ἐπενεχθείσας αὐτοῖς θεηλάτους πληγὰς. 1112.
Ις' Περὶ τῆς κατὰ Περσῶν στρατείας. 1113.
ΙΖ' Περὶ τῆς τοῦ πολιτευομένου Βερόριαίου παρρησίας. 1116.
ΙΗ' Περὶ τῆς τοῦ παιδαγωγοῦ προρρήσεως. 1116.
ΙΘ' Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ μονάζοντος προφητείας. 1117.
Κ' Περὶ τῆς ἐν Περσίδι σφαγῆς Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως. 1117.
ΚΑ' Περὶ τῆς ἐν Κάραις μετὰ τὴν ἀναίρεσιν αὐτοῦ φωραθείσης γοητείας. 1120.
ΚΒ' Περὶ τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις Ἀντιοχείας εὐρεθεισῶν κεφαλῶν, καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ πανδημεί γεγεννημένης χορείας. 1120.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Α'** Περὶ τῆς Ἰοβιανοῦ βασιλείας καὶ εὐσεβείας. 1121.
Β' Περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. 1124.
Γ' Ἐπιστολὴ συνοδικὴ πρὸς Ἰοβιανὸν βασιλέα περὶ τῆς πίστεως. 1124.
Δ' Περὶ τῶν ἀποδοθέντων σιτηρεσιῶν ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ περὶ τῆς τοῦ βασιλέως τελευτῆς. 1129.
Ε' Περὶ τῆς Οὐαλεντινιανοῦ βασιλείας, καὶ ὅπως Οὐάλεντα τὸν ἀδελφὸν κοινωνὸν ἐποιήσατο. 1129.
Σ' Περὶ τῆς Ἀμβροσίου τοῦ ἐπισκόπου Μεδιολάνων χειροτονίας. 1132.
Ζ' Ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Οὐάλεντος, περὶ τοῦ ὁμοουσίου γραφεῖσα, πρὸς τὴν Ἀσιανὴν διοίκησιν. 1133.

- Η'. Ἐπιστολὴ συνοδικὴ τῆς ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ
 συνόδου περὶ πίστεως. 1137.
 Θ'. Περὶ τῆς Αὐδιανῶν αἵρέσεως. 1141.
 Ι'. Περὶ τῆς Μασσαλιανῶν αἵρέσεως. 1141.
 ΙΑ'. Τίνα τρόπον ὁ Οὐάλης ἐξέκλινεν εἰς τὴν αἵ-
 ρεσιν. 1145.
 ΙΒ'. Ὅπως τοὺς ἀρετῇ λάμποντας ἐπισκόπους
 ἐξώρισε. 1148.
 ΙΓ'. Περὶ Εὐσεβίου ἐπισκόπου Σαμοσάτων καὶ
 λοιπῶν. 1148.
 ΙΔ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Βάρσου καὶ περὶ τῆς ἐξο-
 ρίας τοῦ ἐπισκόπου Ἐδέσσης, καὶ τῶν σὺν
 αὐτῷ. 1153.
 ΙΕ'. Περὶ τοῦ ἐν Ἐδέσσει γενομένου διωγμοῦ,
 καὶ περὶ Εὐλογίου καὶ Πρωτογένους Ἐδεσ-
 σηνῶν πρεσβυτέρων. 1153.
 ΙΓ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ Καισαρείας
 ἐπισκόπου, καὶ τῶν κατ' αὐτοῦ γεγενημέ-
 νων ὑπὸ Οὐάλεντος καὶ Μοδέστου ὑπάρ-
 χου. 1160.
 ΙΖ'. Περὶ τῆς τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου τελευτῆς
 καὶ Πέτρου χειροτονίας. 1164.
 ΙΗ'. Περὶ τῆς ἐκβολῆς Πέτρου, καὶ εἰσαγωγῆς
 Λουκίου τοῦ Ἀρειανοῦ. 1164.
 ΙΘ'. Ἐξ ἐπιστολῆς Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξαν-
 δρείας, διήγησις περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
 συμβεβηκότων ἐπὶ Λουκίου τοῦ Ἀρεια-
 νοῦ. 1168.
 Κ'. Περὶ Μαρτίας τῆς ἀρχηγῆς τῶν Σαρακηνῶν,
 καὶ τῆς Μωῦσοῦ τοῦ μονάζοντος χειροτο-
 νίας. 1181.
 ΚΑ'. Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει τολμηθέν-
 των. 1181.
 ΚΒ'. Ὅπως Φλαβιανὸς καὶ Διόδωρος τὴν ἐν Ἀν-
 τιοχείᾳ τῶν ὀρθοδόξων συνεκρότουν ἐκκλη-
 σίαν. 1184.
 ΚΓ'. Τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Ἀφραάτην μονάζον-
 τα. 1185.
 ΚΔ'. Τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Ἰουλιανὸν τὸν μονα-
 χόν. 1188.
 ΚΕ'. Τίνες ἄλλοι μοναχοὶ κατὰ τοῦτον διέπρε-
 ψαν τὸν καιρόν. 1189.
 ΚΣ'. Περὶ Διδύμου Ἀλεξανδρέως, καὶ Ἐφραίμ
 τοῦ Σύρου. 1189.
 ΚΖ'. Τίνες ἐν τῇ Ἀσιανῇ καὶ Ποντικῇ διέπρεψαν
 ἐπίσκοποι κατὰ τοῦτον τὸν καιρόν. 1192.
 ΚΗ'. Περὶ τῶν παρὰ Οὐάλεντος τῷ μεγάλῳ
 Οὐαλεντινιανῷ περὶ τοῦ πολέμου γραφέντων,

καὶ τῶν παρ' ἐκείνου πίστεως ἀντιγραφέν-
 των. 1192.

ΚΘ'. Περὶ τῆς Τερεντίου κόμητος εὐσεβείας. 1192.

Δ'. Περὶ τῆς Τραϊνῶ, τοῦ στρατηγοῦ παρρη-
 σίας. 1193.

ΔΑ'. Περὶ Ἰσαακίου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
 μονάζοντος, καὶ Βρετανίου τοῦ Σκυθίου
 ἐπισκόπου παρρησίας. 1193.

ΔΒ'. Περὶ τῆς κατὰ Γότθων Οὐάλεντος στρατείας
 καὶ ὅπως ἔτισε τῆς ἀσεβείας δίκας. 1196.

ΔΓ'. Πόθεν οἱ Γότθοι τῆς Ἀρειανῆς μετέλαχον
 πλάνης. 1196.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ε'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Α'. Περὶ τῆς Γρατιανοῦ τοῦ βασιλέως εὐσε-
 βείας. 1197.

Β'. Περὶ τῆς ἐπανόδου τῶν ἐπισκόπων. 1197.

Γ'. Περὶ τῆς Παυλίνου φιλονεικίας, καὶ τῆς
 Ἀπολλιναρίου τοῦ Λαοδικέως καινοτομίας,
 καὶ περὶ τῆς Μελετίου φιλοσοφίας καὶ φιλο-
 θείας. 1200.

Δ'. Περὶ Εὐσεβίου τοῦ ἐπισκόπου Σαμοσάτων. 1201.

Ε'. Περὶ τῆς Θεοδοσίου στρατηγίας. 1205.

Σ'. Περὶ τῆς τούτου βασιλείας, καὶ ὧν προσέ-
 δεν ὀνειρών. 1205.

Ζ'. Τίνες ἐπίσημοι προστάται τῆς Ἀρείου συμ-
 μορίας ἐγένοντο. 1208.

Η'. Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθροι-
 σθείσης συνόδου. 1209.

Θ'. Συνοδικὸν παρὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει
 συνόδου. 1212.

Ι'. Συνοδικὸν Δαμάσου ἐπισκόπου Ῥώμης κατὰ
 Ἀπολλιναρίου καὶ Τιμοθέου γραφέν. 1220.

ΙΑ'. Ὁμολογία τῆς καθολικῆς πίστεως, ἣν ὁ
 Πάπας Δάμασος ἀπέστειλε πρὸς ἐπίσκοπον
 Παυλῖνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, ὅς ἐγένετο ἐν
 Θεσσαλονίκῃ. 1221.

ΙΒ'. Περὶ τῆς Γρατιανοῦ τελευτῆς, καὶ Μαξίμου
 τυραννίδος. 1225.

ΙΓ'. Περὶ Ἰουζίνης τῆς Οὐαλεντινιανοῦ γαμετῆς,
 καὶ τῆς κατὰ Ἀμβροσίου ἐπιβουλῆς. 1225.

ΙΔ'. Περὶ τῶν παρὰ Μαξίμου τοῦ τυράννου Οὐα-
 λεντινιανῷ δηλωθέντων. 1228.

ΙΕ'. Περὶ τῶν παρὰ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως
 περὶ τούτου γραμμάτων. 1228.

ΙΣ'. Περὶ Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου. 1229.

- ΙΖ'. Περὶ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ σφαγῶν, καὶ περὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου Ἀμβροσίου παρρησίας, καὶ τῆς τοῦ βασιλέως εὐσεβείας. 1232.
- ΙΗ'. Περὶ Πλακίλλης τῆς βασιλίδος. 1237.
- ΙΘ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ γεγонуίας στάσεως. 1240.
- Κ'. Περὶ τῶν πανταχοῦ γῆς καταλυθέντων ναῶν. 1241.
- ΚΑ'. Περὶ τοῦ Μαρκέλλου ἐπισκόπου Ἀπαμείας, καὶ τῶν καταλυθέντων εἰδωλικῶν ναῶν ὑπ' αὐτοῦ. 1244.
- ΚΒ'. Περὶ Θεοφίλου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, καὶ τῶν ἐν τῇ καθαιρέσει τῶν εἰδώλων αὐτῷ γεγεννημένων. 1245.
- ΚΓ'. Περὶ Φλαβιανοῦ τοῦ Ἀντιοχείας ἐπισκόπου, καὶ τῆς διὰ Παυλῖνον γεγεννημένης τοῖς Δυτικοῖς στάσεως. 1248.
- ΚΔ'. Περὶ τῆς Εὐγενίου τυραννίδος, καὶ τῆς Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως διὰ πίστεως νίκης. 1249.
- ΚΕ'. Περὶ τῆς Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως τελευτῆς. 1253.
- ΚΣ'. Περὶ Ὀνωρίου τοῦ βασιλέως, καὶ Τηλεμάχου μονάζοντος. 1256.
- ΚΖ'. Περὶ τῆς Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως εὐσεβείας, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου χειροτονίας. 1256.
- ΚΗ'. Περὶ τῆς κατὰ Θεὸν τούτου τοῦ ἐπισκόπου παρρησίας. 1256.
- ΚΘ'. Περὶ τῶν ἐν Φοινίκῃ δι' αὐτοῦ καταλυθέντων εἰδωλικῶν νεῶν. 1257.
- Α'. Περὶ τῆς ἐκκλησίας τῶν Γότθων. 1257.
- ΛΑ'. Περὶ τῆς εἰς Σκύθας ὑπ' αὐτοῦ γενομένης προνοίας, καὶ τοῦ κατὰ τῶν Μαρκιωνιστῶν ζήλου. 1257.
- ΛΒ'. Περὶ τῆς Γαῖνᾶ αἰτήσεως, καὶ τῆς ἀντιρρήσεως Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου. 1260.
- ΛΓ'. Περὶ τῆς αὐτοῦ πρὸς Γαῖνᾶν πρεσβείας. 1261.
- ΛΔ'. Περὶ τῶν διὰ τὸν Χρυσόστομον συμβεβηκότων. 1261.
- ΛΕ'. Περὶ Ἀλεξάνδρου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. 1265.
- Λς'. Περὶ τῆς τῶν λειψάνων Ἰωάννου ἀνακομιδῆς, καὶ περὶ τῆς πίστεως Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. 1265.
- ΛΖ'. Περὶ Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. 1269.
- ΛΗ'. Περὶ τοῦ ἐν Περσίδι διωγμοῦ, καὶ τῶν ἐκεῖ-

σε μαρτυρησάντων. 1272.

ΛΘ'. Περὶ Θεοδώρου ἐπισκόπου Μοψουεσίας. 1277.

Κατάλογος τῶν μεγίστων ἡγεμονευσάντων πόλεων ἐπισκόπων. 1277.

ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

«Ἡ ἀσκητικὴ πολιτεία, ἐν ἣ βίους τῶν τηνικαῦτα ὁσίως βεδιωκότων διέξεισιν ὁ μακάριος Θεοδῶρητος.»

Πρόλογος.—Τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν, καὶ τῆς ἀρετῆς ἀθλητῶν, καλὸν μὲν ἰδεῖν τοὺς ἀγῶνας, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν ὠφέλειαν ἀρύσασθαι κτλ. 1284—1292.

(Κατόπιν δὲ τοῦ προλόγου ἐξιστορεῖ τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν Α'. Ὀσίων πατέρων καὶ γυναικῶν, ὧν τὰ ὀνόματά εἰσι τὰ ἐξῆς. 1293—1496).

- Α'. Ἰάκωβος. 1273. Β'. Ἰουλιανός. 1305.
- Γ'. Μαρκιανός. 1324. Δ'. Εὐσέβιος. 1340.
- Ε'. Πούπλιος. 1352.
- ς'. Συμεώνης ὁ παλαιός. 1357.
- Ζ'. Παλλάδιος. 1364. Η'. Ἀφραάτης. 1368.
- Θ'. Πέτρος. 1377. Ι'. Θεοδόσιος. 1388.
- ΙΑ'. Ῥωμανός. 1393. ΙΒ'. Ζήνων. 1396.
- ΙΓ'. Μακεδόσιος. 1400. ΙΔ'. Μαισυμάς. 1412.
- ΙΕ'. Ἀκεψιμάς. 1413. Ις'. Μάρων. 1417.
- ΙΖ'. Ἀβραάμης. 1420. ΙΗ'. Εὐσέβιος. 1425.
- ΙΘ'. Σαλαμάνης. 1428. Κ'. Μάρις. 1429.
- ΚΑ'. Ἰάκωβος. 1432.
- ΚΒ'. Θαλάσσιος ἡ Λιμναῖος. 1452.
- ΚΓ'. Ἰωάννης. 1456.
- ΚΔ'. Ζεβινᾶς ἡ Πολυχρόσιος. 1457.
- ΚΕ'. Ἀσκληπιός. 1464. Κς'. Συμεώνης. 1464.
- ΚΖ'. Βαραδάτος. 1484. ΚΗ'. Θαλέλαιος. 1488.
- ΚΘ'. Μαρᾶνα καὶ Κύρα. 1489.
- Λ'. Δομνίνα. 1492.

Λόγος περὶ τῆς θείας καὶ ἁγίας ἀγάπης, οὗ ἡ ἀρχή. Ἡλίκοι μὲν οἱ τῆς ἀρετῆς ἀθληταὶ κτλ. 1497.

* Σημειώσεις εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τοῦ Θεοδώρητου· λατιν. 1521.

* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ δευτέρῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί. 1595.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ δευτέρῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 83

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Προλεγόμενα· λατινιστί.	9.	τοῦ διαβόλου πονηρίας.	340.
* Μαρτυρίαι περὶ τοῦ Ἑρανιστοῦ παλαιῶν.	13.	Α΄. Περὶ Σίμωνος τοῦ Μάγου.	341.
* Παραβολὴ σελίδων παλαιᾶς καὶ νέας ἐκδόσεως.	19.	Β΄. Περὶ Μενάνδρου.	345.
		Γ΄. Περὶ Σατορνίλου.	348.
		Δ΄. Περὶ Βασιλείδου καὶ τοῦ Ἰσιδώρου.	348.
Ἑρανιστῆς ἦτοι Πολύμορφος εἰς διαλόγους τρεῖς.	28—317.	Ε΄. Περὶ Καρποκράτους καὶ Ἐπιφάνους.	349.
Πρόλογος.	28.	ΣΤ΄. Περὶ Προδίκου.	352.
Διάλογος Α΄. Ὁρθόδοξος καὶ Ἑρανιστῆς, ὅτι ἀ- τρέπτος ὁ Θεὸς Λόγος.	32.	Ζ΄. Περὶ Οὐαλεντίνου.	353.
Διάλογος Β΄. Ἑρανιστῆς καὶ Ὁρθόδοξος, ὅτι ἀ- σύγχυτος ἡ ἔνωσις.	105.	Η΄. Περὶ Σεκούδου καὶ ἄλλων.	357.
Διάλογος Γ΄. Ὁρθόδοξος καὶ Ἑρανιστῆς, ὅτι ἀ- παθὴς ὁ Θεὸς Λόγος.	220.	Θ΄. Περὶ Μάρκου τοῦ γόητος.	360.
		Ι΄. Περὶ τῶν Ἀσκοδρουτῶν ἢ Ἀσκοδρουπιτῶν καλουμένων.	360.
		ΙΑ΄. Περὶ Ἀρχοντικῶν.	360.
		ΙΒ΄. Περὶ Κολορβασίων.	361.
		ΙΓ΄. Περὶ Βερβηλιωτῶν ἔχουν Βορβοριανῶν.	361.
		ΙΔ΄. Περὶ Σηθιανῶν, ἢ Ὀφιανῶν, ἢ Ὀφιτῶν.	364.
		ΙΕ΄. Περὶ Καϊνῶν.	368.
		ΙΣ΄. Περὶ Ἀντιτακτῶν.	368.
		ΙΖ΄. Περὶ τῶν Περαιτῶν.	368.
		ΙΗ΄. Περὶ Μονοῦμου.	369.
		ΙΘ΄. Περὶ Ἑρμογένους.	369.
		Κ΄. Περὶ Τατιανοῦ καὶ Ὑδροπαραστατῶν, ἦτοι Ἑγκρατιτῶν.	369.
		ΚΑ΄. Περὶ Σευήρου.	372.
		ΚΒ΄. Περὶ Βαρδησάνου καὶ Ἀρμονίου.	372.
		ΚΓ΄. Περὶ Φλωρίνου καὶ Βλάστου.	372.
		ΚΔ΄. Περὶ Κέρδωνος καὶ Μαρκίωνος.	372.
		ΚΕ΄. Περὶ Ἀπελλοῦ καὶ Ποτίτου, καὶ Πρέπωνος καὶ τῶν ἄλλων.	376.
		ΚΣ΄. Περὶ Μάνεντος.	377.
		ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β΄. ΛΟΓΟΥ	
		Πρόλογος.—Περὶ τῶν ἀποστόλοις συνακμασάν- των αἰρετικῶν.	384.
		Α΄. Περὶ Ἑβίωνος.	388.
		Β΄. Περὶ Ναζωραίων.	389.
		Γ΄. Περὶ Κηρίνου.	389.
		Δ΄. Περὶ Ἀρτέμωνος.	389.
		Ε΄. Περὶ Θεοδότου.	392.
		ΣΤ΄. Περὶ Μελχισεδεκιανῶν.	392.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α΄. ΛΟΓΟΥ

Πρόλογος.—Ψεύδους καὶ ἀληθείας διάγνωσις,
περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας, καὶ τῆς

Ἑρανιστῆς ἦτοι Πολύμορφος εἰς
διαλόγους τρεῖς.

Ἑρανιστῆς ἦτοι Πολύμορφος εἰς
διαλόγους τρεῖς.

Πρόλογος.

Διάλογος Α΄. Ὁρθόδοξος καὶ Ἑρανιστῆς, ὅτι ἀ-
τρέπτος ὁ Θεὸς Λόγος.

Διάλογος Β΄. Ἑρανιστῆς καὶ Ὁρθόδοξος, ὅτι ἀ-
σύγχυτος ἡ ἔνωσις.

Διάλογος Γ΄. Ὁρθόδοξος καὶ Ἑρανιστῆς, ὅτι ἀ-
παθὴς ὁ Θεὸς Λόγος.

Ἀποδείξεις διὰ συλλογισμῶν περὶ τῆς αὐτῆς
ὑποθέσεως, ὅτι ἀτρέπτος ὁ Θεὸς Λόγος.

Αἰρετικῆς κακομυθίας

Λόγοι Ε΄. 336—556.

Ἦτοι κατὰ τῶν αἱρέσεων τῶν ἀπὸ Σίμωνος
ἀρξαμένων, καὶ μέχρις ὧν ἐκεῖνος τὴν ἀκ-
μὴν κατεῖλε, τὴν βλάβστην προβαλλομέ-
νων. Προσφωνεῖ ταῦτα Σποράκιον, εἰς αἵτη-
σιν τῆς τοιαύτης φιληκοῖας καταστάντι·
κατέρχεται δὲ μέχρι Νεστορίου, καὶ τῆς αἱ-
ρέσεως αὐτοῦ, ἀκρατον αὐτοῦ καταχέων τὸν
ἐλεγχον. Πρόεισι δὲ καὶ μέχρι τῆς Εὐτυχια-
νῆς αἱρέσεως. Ἐν δὲ τῷ Ε΄. λόγῳ τῶν θείων
καὶ ἑρῶν δογμάτων τὴν ἐπιτομὴν, ἐν πα-
ραθέσει πρὸς τὰς αἰρετικὰς ἀδολεσχίας, τὸ
ἀσύγχυτον αὐτῶν καὶ καθαρὸν ἐπιδεικνύει
καὶ ἀμώμητον. (Βλεπ. Φωτ. βιβλ. Κώδ. ΝΣ΄.)

Ἐπιστολὴ πρὸς Σποράκιον. 336.

Ζ'. Περὶ Ἑλκεσαίων.	393.
Η'. Περὶ Παύλου τοῦ Σαμοσατέως.	393.
Θ'. Περὶ Σαβελλίου.	396.
Ι'. Περὶ Μαρκέλλου.	396.
ΙΑ'. Περὶ Φωτεινοῦ.	397.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ'. ΛΟΓΟΥ

Πρόλογος.—Ὅτι καὶ περὶ τῶν ἐσομένων αἰρέσεων προεῖρηκεν ὁ Δεσπότης Χριστός.	400.
Α'. Περὶ Νικολαϊτῶν.	401.
Β'. Περὶ Μοντανιστῶν.	401.
Γ'. Περὶ Νοητοῦ τοῦ Σμυρναίου.	404.
Δ'. Περὶ Τεσσαρεσκαίδεκατιτῶν.	405.
Ε'. Περὶ Ναυάτου.	405.
Ζ'. Περὶ Νέπωτος.	408.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ'. ΛΟΓΟΥ

Πρόλογος.	412.
Α'. Περὶ Ἀρείου.	412.
Β'. Περὶ Εὐδοξίου.	416.
Γ'. Περὶ Εὐνομίου καὶ Ἀετίου.	417.
Δ'. Περὶ Ψαθυριανῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἐκ τῆς Ἀρείου καταγομένων αἵρέσεως.	421.
Ε'. Περὶ Μακεδονιανῶν.	424.
Ζ'. Περὶ Δονατιστῶν.	424.
Ζ'. Περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Μελετιανῶν.	425.
Η'. Περὶ Ἀπολλιναρίου.	425.
Θ'. Περὶ Πολεμιανῶν, καὶ ἄλλων Ἀπολλιναριστῶν.	428.
Ι'. Περὶ Αὐδιανῶν.	428.
ΙΑ'. Περὶ Μασσαλιανῶν, ἡγουν Εὐχιτῶν, καὶ Ἐνθουσιαστῶν.	429.
ΙΒ'. Περὶ Νεστορίου.	432.
ΙΓ'. Περὶ Εὐτυχίου (Εὐτυχούς).	436.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ε'. ΛΟΓΟΥ

Θείων δογμάτων ἐπιτομή.

Προόμιον.	440.
Α'. Περὶ Ἀρχῆς καὶ Πατρός.	441.
Β'. Περὶ τοῦ Υἱοῦ.	448.
Γ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ τῶν θείων ὀνομάτων.	453.
Δ'. Περὶ δημιουργίας.	460.
Ε'. Περὶ ὕλης.	464.

Ζ'. Περὶ αἰώνων.	465.
Ζ'. Περὶ ἀγγέλων.	468.
Η'. Περὶ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν δαιμόνων.	473.
Θ'. Περὶ ἀνθρώπου.	477.
Ι'. Περὶ προνοίας.	484.
ΙΑ'. Περὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος οἰκονομίας.	488.
ΙΒ'. Ὅτι σῶμα ὁ Δεσπότης ἀνέλαβεν.	496.
ΙΓ'. Ὅτι καὶ ψυχὴν μετὰ τοῦ σώματος ἀνέλαβεν.	497.
ΙΔ'. Ὅτι τελείαν τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν ἀνέλαβεν.	500.
ΙΕ'. Ὅτι, ἦν ἀνέλαβεν, ἀνέστησε φύσιν.	504.
ΙΣ'. Ὅτι ὁ αὐτὸς καὶ ἁγαθὸς καὶ δίκαιος.	505.
ΙΖ'. Ὅτι ὁ αὐτὸς καὶ τὴν Παλαιὰν καὶ τὴν Καινὴν δέδωκε Διαθήκην.	508.
ΙΗ'. Περὶ βαπτίσματος.	512.
ΙΘ'. Περὶ ἀναστάσεως.	512.
Κ'. Περὶ κρίσεως.	517.
ΚΑ'. Περὶ ἐπαγγελιῶν.	520.
ΚΒ'. Περὶ τῆς δευτέρας τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἐπιφανείας.	521.
ΚΓ'. Περὶ Ἀντιχρίστου.	525.
ΚΔ'. Περὶ παρθενίας.	532.
ΚΕ'. Περὶ γάμου.	536.
ΚΖ'. Περὶ δευτέρου γάμου.	541.
ΚΖ'. Περὶ πορνείας.	544.
ΚΠ'. Περὶ μετανοίας.	545.
ΚΘ'. Περὶ ἐγκρατείας.	553.

Περὶ προνοίας

Λόγοι Γ'. 556—773.

Α'. Ἀπόδειξις ἀπὸ οὐρανοῦ, καὶ ἡλίου καὶ σελήνης, καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων.	556.
Β'. Ἀπόδειξις ἀπὸ ἀέρος, καὶ γῆς, καὶ θαλάσσης, καὶ ποταμῶν, καὶ πηγῶν.	576.
Γ'. Ἀπόδειξις ἀπὸ τῆς τοῦ ἀνθρώπου σώματος κατασκευῆς.	588.
Δ'. Ἀπόδειξις ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ἀνθρωπείων καὶ τῶν ἐφευρεθεισῶν τεχνῶν.	605.
Ε'. Ἀπόδειξις ἐκ τῆς τῶν ἀλόγων ζώων ὑποταγῆς.	620.
Ζ'. Ὅτι καὶ πλοῦτος καὶ πενία τῷ βίῳ χρήσιμα.	644.
Ζ'. Ὅτι δουλεία καὶ δεσποτεία πρόσφοροι τῷ βίῳ.	665.
Η'. Ὅτι τοὺς εὖ φρονούντας οὐδὲ τὸ πονηροῖς δουλεύειν δεσπότης λυμαίνεται.	685.

Θ'. Ὅτι οὐκ ἄκαρπος τῆς δικαιοσύνης ὁ πόνος, καὶ ἐν τῷ παρόντι βίῳ μὴ φαίνεται· καὶ περὶ ἀναστάσεως, ἀπὸ φυσικῶν συλλογισμῶν. 716.

Ι'. Ὅτι ἄνωθεν ὁ Θεὸς οὐκ Ἰουδαίων μόνον ἀλλὰ καὶ ἀπάντων ἀνθρώπων κηδόμενος διετέλεσε· καὶ περὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐνανθρωπήσεως. 740.

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ,

ἥτοι Εὐαγγελικῆς ἀληθείας ἐξ Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἐπίγνωσις.

Λόγοι ΙΒ'. 775—1152.

Ἡ προθεωρία. Πολλάκις μοι τῶν τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας ἐξηρτημένων συντετυχηκότες τινὲς τὴν τε πίστιν ἐκωμώδησαν τὴν ἡμετέραν, οὐδὲν ἄλλο λέγοντες ἡμᾶς τοῖς τὰ θεῖα παρ' ἡμῶν παιδευομένοις ἢ τὸ πιστεύειν παρεγγυᾶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων κατηγόρου ἀπαιδευσίας, βαρβάρους ἀποκαλοῦντες, τὸ γλαφυρὸν τῆς εὐπειρίας οὐκ ἔχοντας· καὶ τὸ γεραίρειν δὲ τοὺς μάρτυρας καταγέλαστον ἔφασκον, καὶ λίαν ἀνόητον τὸ πειρᾶσθαι τοὺς ζῶντας παρὰ τῶν τεθνεώτων ὠφέλειαν πορίζεσθαι. Προσετίθεσαν δὲ καὶ ἕτερα ἅττα παραπλήσια τοῦτοις, ἃ διδάξει τὸ σύγγραμμα. Ἐγὼ δὲ πρὸς μὲν ἐκείνους, ἅπερ ἔχρην διεξῆλθον, τὰ κατηγορήματα διαλύων· ἀνόσιον δὲ ᾤθηκα καὶ δυσσεβὲς παριδεῖν τοὺς ἀπλοῖς ἡθεσι κεχρημένους ὑπ' ἐκείνων ἀπατωμένους, καὶ μὴ συγγράψαι καὶ διελέγξαι τῶν κατηγορημάτων τὸ μάταιον. Καὶ διείλον μὲν εἰς δύο καὶ δέκα διαλέξεις τὴν πραγματείαν, τὸν ἀνειμένον δὲ χαρακτήρα τοῖς λόγοις ἐντέθεικα· τῇ διδασκαλίᾳ γὰρ εἶναι τοῦτον ὑπέληφα πρόσφορον, ἄλλως τε καὶ ταῖς Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων χρώμενον μαρτυρίαις, ἔδει καὶ τοὺς ἰδίους λόγους μὴ παντάπασιν ἀπᾶδοντας συναρμόσαι, ἀλλ' ἔχοντας τινα πρὸς ἐκείνας ἐμφέρειαν. 784.

Α'. Λόγος. Περὶ πίστεως. — Καὶ ἡ μὲν ΠΡΩΤΗ διάλεξις τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἀπαιδευσίας ἀπολογίαν ποιεῖται, ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν φιλοσόφων τὰς ἀποδείξεις προσφέρουσα. 789.

Β'. Λόγος. Περὶ ἀρχῆς. — Ἡ δὲ ΔΕΥΤΕΡΑ διάλεξις τῶν παρ' Ἑλλήσιν ὀνομαστοτάτων σοφῶν, καὶ τῶν μετ' ἐκείνους φιλοσόφων ἐπικληθέντων, τὰς περὶ τῆς τῶν ὄλων ἀρχῆς ἀπαριθμεῖται δόξας· καὶ Μωϋσέως τοῦ πάντων ἐκείνων πρεσβυτάτου τὴν ἀληθινὴν θεολογίαν ἐκ παραλλήλου τεθεῖσα, τὴν μὲν ἐκείνων διελέγχει ψευδολογίαν, τῆς δὲ τούτου διδασκαλίας ἀστράπτουσιν δείκνυσιν τὴν ἀλήθειαν. 825.

Γ'. Λόγος. Περὶ ἀγγέλων καὶ τῶν καλουμένων Θεῶν, καὶ περὶ τῶν πονηρῶν δαιμόνων. — Ἡ δὲ ΤΡΙΤΗ διδάσκει τίνα μὲν περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσιν καλουμένων Θεῶν παρ' ἐκείνοις μεμυθολόγηται, τίνα δὲ περὶ τῶν ἄσωμάτων κτιστῶν δὲ φύσεων ἡμᾶς ἡ θεία διδάσκει Γραφή· ὥστε πάλιν τῇ παρεξέτασει καὶ τῶν παρ' ἡμῶν θρησκευομένων δειχθῆναι τὸ ἀξίεπαινον, καὶ τῶν μυσαρῶν ἐκείνων μύθων τὸ δυσειδὲς καὶ δυσῶδες διελεγχθῆναι. 861.

Δ'. Λόγος. Περὶ ὕλης καὶ κόσμου. — Ἡ δὲ ΤΕΤΑΡΤΗ περὶ τῆς ὕλης καὶ τοῦ κόσμου τὴν ὑπόθεσιν ἔχει· καὶ δείκνυσιν τὴν ἡμετέραν κοσμογένειαν, πολλῷ τῆς Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων πρεπωδεστέραν. 861.

Ε'. Λόγος. Περὶ φύσεως ἀνθρώπου. — Περὶ δὲ τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως ἡ ΠΕΜΠΤΗ δέδεκται τὸν ἀγῶνα, καὶ τὰς Ἑλληνικὰς δόξας καὶ τὰς Χριστιανικὰς ἐπιδεικνύσα, καὶ οἷον φωτὸς καὶ σκότους διδάσκουσα τὸ διάφορον. 924.

Σ'. Λόγος. Περὶ τῆς θείας προνοίας. — Τὴν ΕΚΤΗΝ δὲ τάξιν ὁ περὶ τῆς προνοίας ἐλαχε λόγος. Ἐδει γὰρ τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τοῖς ὑπὸ Θεοῦ γεγεννημένοις τοῦτον ἀκολουθῆσαι τὸν λόγον, διελέγχοντα Διαγόρου μὲν τὸ ἄθεον, Ἐπικούρου δὲ τὸ βλάσφημον, τῆς Ἀριστοτέλους δὲ προνοίας τὸ σμικρολόγον, ἐπαινοῦντα δὲ Πλάτωνος καὶ Πλωτίνου καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι τούτων εἰσιν ὁμογνώμονες, τὰ περὶ τῆς προνοίας διδάγματα· καὶ φυσικοῖς δὲ λογισμοῖς ἐπιδείκνυσιν ταύτην ἐν τῇ κτίσει θεωρουμένην, καὶ ἐν ἐκάστῳ τῶν θεόθεν γιγνομένων προφαινομένην. 956.

Ζ'. Λόγος. Περὶ θυσιῶν. — Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῶν θυσιῶν ἔδει δεῖξαι τὸ περιττὸν, ἡ

ΕΒΔΟΜΗ διάλεξις τοῦτον περιέχει τὸν λόγον, φιλοσόφοις μὲν λόγοις τῶν θυσίων τῶν Ἑλληνικῶν κατηγοροῦσα, προφητικοῖς δὲ τὸ νηπιῶδες τῆς Ἰουδαίων νομοθεσίας ἐπιδεικνύσα. 992.

Η'. Λόγος. Περί τῆς τῶν μαρτύρων τιμῆς. — Τὴν δὲ κατὰ τῶν τοῦς νικηφόρους μάρτυρος γεραιρόντων κατηγορίαν, καὶ μέντοι καὶ τὴν ἀπολογίαν, ἡ ΟΓΔΩΗ περιέχει ταῖς τῶν φιλοσόφων καὶ συγγραφέων καὶ μέντοι καὶ ποιητῶν μαρτυρίαις χρωμένῃ, καὶ δεικνύσα ὡς Ἕλληνες οὐ μόνον χοαῖς, ἀλλὰ καὶ θυσίαις τοὺς τεθνεῶτας ἐτίμων, τοὺς μὲν θεοὺς, τοὺς δὲ ἡμιθέους, τοὺς δὲ ἥρωας ὀνομάζοντες, καὶ τούτων τοὺς πλείστους ἀκολασίᾳ συνεζηκότας. 1008.

Θ'. Λόγος. Περί νόμων. — Προὔργου δὲ ὥθηθην καὶ τοῖς παρ' Ἑλλήσιν ὀνομαστοτάτοις γεγεννημένοις νομοθέταις τοὺς ἡμετέρους παρεξετάσαι, τοὺς ἀλιέας λέγω καὶ τὸν σκυτοτόμον καὶ τοὺς τελῶνας, καὶ δεῖξαι πάλιν ἐκ συγκρίσεως τὸ διάφορον, καὶ ὡς ἐκεῖνοι μὲν οἱ νόμοι μετὰ τῶν τεθεικότων τῷ τῆς λήθης παρεδόθησαν ζόφῳ, οἱ δὲ τῶν ἀλιέων ἀνθοῦσιν οὐ μόνον παρ' Ἑλλήσι καὶ Ῥωμαίοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ Σκύθαις, καὶ Σαυρομάταις, καὶ Πέρσαις, καὶ τοῖς ἄλλοις βαρβάροις. Ταύτην δὲ τὴν παρεξέτασιν ἡ ENNATH περιέχει διάλεξις. 1033.

Ι'. Λόγος. Περί χρησμῶν ἀληθινῶν τε καὶ ψευδῶν. — Ἡ δὲ ΔΕΚΑΤΗ διδάσκει ὅποια μὲν οἱ θεοὶ χρησμοὶ προηγόρευσαν, καὶ ὡς Θεῶν πρέποντα καὶ τοῖς εὖ φρονοῦσι τῶν ἀνθρώπων ἀρμόττοντα· τίνα δὲ ὁ Πύθιος, καὶ ὁ Δωδωναῖος, καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων ψευδομάντις προειπόντες ἐφωράθησαν μὲν ψευδόμενοι, καὶ τῶν ἐσομένων οὐδὲν προγινώσκοντες, τοιαῦτα δὲ τεθεσπικότες, ὅποια οὐδὲ τῶν ἐπεικῶν τις ἀνθρώπων ἠνέσχετο ἀν εἰσηγήσασθαι. 1060.

ΙΑ'. Λόγος. Περί τέλους καὶ κρίσεως. — Ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ τέλους καὶ κρίσεως ἔδει γινώσκειν τοὺς ἀγνοοῦντας τίνα μὲν ἡμεῖς, τίνα δὲ ἐκεῖνοι διδάσκουσι, ταύτην ἡ ΠΡΩΤΗ καὶ ΔΕΚΑΤΗ διάλεξις τοῖς ἐντυχεῖν βουλομένοις τὴν διδασκαλίαν προσφέρει. 1093.

ΙΒ'. Λόγος. Περί πρακτικῆς ἀρετῆς. — Ἀλλὰ

γὰρ καὶ τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς ἐπιδείκνυμι τὸ διάφορον, ἐπειδὴ μάλα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν συμμορίαν ἐπὶ τοῖς πάλαι γεγεννημένοις φιλοσόφοις βρενθυομένην ὁρῶ, καὶ τὸν ἐκείνων βίον αἶρειν τοῖς λόγοις ἐπιχειροῦντας. Ἐπιδείξει τοίνυν ἡ ΔΥΟ καὶ ΔΕΚΑΤΗ διάλεξις, ὡς ἐκείνων μὲν ὁ βίος οὐ μόνον φιλοσόφων, ἀλλὰ καὶ ἀνδραπόδων ἐπαινουμένων ἀνάξιος· ὁ δὲ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἐκείνοις ἐπομένων τῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης ὑπέρτερος, καὶ τοῖς τῶν σωμάτων ἀπηλλαγμένοις καὶ τὸν οὐρανὸν περιπολοῦσι προσόμοιος. 1124.

Οὐνομα δὲ τῷ βιβλίῳ, Ἑλληνικῶν θεραπευτικῇ παθημάτων, ἡ Εὐαγγελικῆς ἀληθείας ἐξ Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἐπίγνωσις. Ἐγὼ μὲν οὖν τῆς τε τῶν νοσοῦντων ἕνεκα θεραπείας, καὶ τῆς τῶν ὑγιαίνοντων προθυμούμενος ὠφελείας, τοῦτον ἀνεδεξάμην τὸν πόνον· τοὺς δὲ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐντυχῶντας πόνοις παρακαλῶ, εἰ μὲν ἅπαντα εὖ ἔχει τὰ γεγραμμένα, τὸν τούτων ἀνυμῆσαι δοτῆρα, καὶ τοῖς πεπονηκόσι προσευχὰς ἀντιδοῦναι· εἰ δὲ τίνα ἐλλείπει, μὴ πάντων ἑμοῦ τούτων ἕνεκα καταγινῶναι, ἀλλ' ἐκ τῶν εὖ εἰρημένων τὸ κέρδος κομίσασθαι. 788.

Λόγος κατὰ Νεστορίου πρὸς Σποράκιον. 1153.

Λόγος ΚΖ'. πρὸς διαφόρους θέσεις (ὧν τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις ἔσωσεν ἡμῖν ὁ Φώτιος ἐν τῇ Βιβλ. Κώδ. μς'.). 1164.

Λόγος λατινιστὶ σωζόμενος περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος. 1167.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐπιστολαὶ τοῦ μακαρίου Θεοδώρου ἡτοῦ ΡΗΑ'. 1173—1494.

* Μαρτυρίαι περὶ τῶν ἐπιστολῶν. 1173.

(Ὁ δὲ Νικηφόρος Κάλлистος ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ βιβλ. ΙΑ'. κεφ. 54 λέγει· «Καὶ ἐπιστολαῖς δὲ τούτου (τοῦ Θεοδώρου) ὑπὲρ πεντακοσίας ἐνέτυχον, ἀρίστως καὶ κατὰ λόγον Ἑλλήνα συγκειμέναις».)

Α'. Πρὸς ἀνώνυμον περὶ ἐπικρίσεως βίβλου αὐ- τοῦ τινος. 1173.	ΞΓ'. ΞΔ'. Ἑορταστικά. 1233—1236.
Β'. Τῷ αὐτῷ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. 1176.	ΞΕ'. Περὶ ὑπομονῆς. 1236.
Γ'. Περὶ τοῦ μὴ προδικάζειν. 1176.	ΞΖ'.—ΞΗ'. Προσκλητικαὶ εἰς πανηγυριν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι. 1236—1237.
Δ'. Ε'. Ζ'. Ἑορταστικά. 1180.	ΞΘ'. Παραμυθητική. 1237.
Ζ'. Η'. Θ'. Παραμυθητικά. 1180—1181.	Ο'. Διηγηματική. 1240.
Ι'. Ὅτι οἱ τὴν ῥητορικὴν ἀσκούντες, καὶ τὸν δικανικὸν ἀσπαζόμενοι βίον δέον ἵνα συνη- γορῶσι πάντοτε τοῖς δικαίαις δεομένοις βοηθείας. 1181.	ΟΑ'. Ὅτι στρατιώτην μὲν κοσμεῖ ἡ ἀνδρεία· στρατηγὸν δὲ πρὸ τῆς ἀνδρείας ἡ φρόνη- σις. 1240.
ΙΑ'. Ἐπαινετικὴ εἰς Φλαβιανὸν Κωνσταντινου- πόλεως. 1184.	ΟΒ'. Περὶ ἑορτῆς. 1241.
ΙΒ'. Περὶ ὑπομονῆς. 1184.	ΟΓ'. Ἐπαινετική. 1241.
ΙΓ'. Ἐπαινος τοῦ ἐκ Λέσβου οἴνου, οὗ χρεῖαν οὐκ εἶχε. 1185.	ΟΔ'.—ΟΖ'. Φιλικαί. 1244.
ΙΔ'. ΙΕ'. Παραμυθητικά. 1185—1189.	ΟΖ'. ΟΗ'. Ὑπομνηστικά. 1245—1252.
ΙΣ'. Εἰρηναίῳ ἐπισκόπῳ περὶ ὑπομονῆς, καὶ θεολογίας. 1192.	ΟΘ'.—ΠΒ'. Ἀπολογητικά. 1254—1264.
ΙΖ'. ΙΗ'. Παραμυθητικά. 1196.	ΠΓ'. Πρὸς Διόσκορον θεολογική. 1265.
ΙΘ'. Κ'. Ὅτι καλὸν ἡ φήμη μετὰ τῆς ἀλη- θείας. 1197.	ΠΔ'.—ΡΙΒ'. Ἀπολογητικά. 1276—1309.
ΚΑ'. Ὑπὲρ σταθερότητος τῶν θείων δογμά- των. 1197.	ΡΙΓ'. Λατινιστί. 1319.
ΚΒ'. ΚΓ'. ΚΔ'. Φιλικαί. 1204.	ΡΙΔ'. ΡΙΕ'. Ὅτι καὶ οἱ ἱερεῖς τὸ πάλαι ἱατροί· καὶ τὸ κωλύον οὐδέν. 1324.
ΚΕ'. ΚΖ'. Ἑορταστικά. 1205.	ΡΙΖ'. Ἀπολογητική. 1324.
ΚΖ'. Παραμυθητική. 1205.	ΡΙΖ'.—ΡΞΑ'. Προτρεπτικαὶ εἰς εὐσέβειαν καὶ θεολογικαί, καὶ περὶ τῶν θείων δογμά- των. 1325—1457.
ΚΗ'. Ὅτι ἡδεῖς οἱ τῆς ἀρετῆς πόνοι πρὸς τὸ γῆρας. 1205.	ΡΕΒ'. ΡΕΓ'.—ΡΕΘ'. Λατινιστί. 1463—1476.
ΚΘ'. Ὑπομονῆς ἔπαινος. 1208.	ΡΟ'. ΡΟΑ'. Ἐκκλησιαστικά. 1476—1485.
Λ'. ΛΑ'. Συστατικά. 1208—1209.	ΡΟΒ'.—ΡΠΑ'. Λατινιστί. 1485—1492.
ΛΒ'.—ΛΖ'. Περὶ μακροθυμίας Θεοῦ. 1209—1213.	
ΛΗ'.—ΜΑ'. Ἑορταστικά. 1216—1217.	
ΜΒ'.—Ν'. Συστατικά μετὰ παρακλή- σεως. 1217—1225.	
ΝΑ'. ΝΒ'. ΝΓ'. Φιλικαί. 1228—1229.	
ΝΔ'.—ΝΖ'. Ἑορταστικά. 1229.	
ΝΖ'. Φιλική. 1229.	
ΝΗ'. Παραμυθητική. 1229.	
ΝΘ'. Φιλική. 1232.	
Ξ'. Πρὸς Διόσκορον Ἀλεξανδρείας. 1232.	
ΞΑ'. ΞΒ'. Φιλικαί. 1232—1233.	

Ἀναθεματισμοί.

Οἱ δύο καὶ δέκα Θεοδωρήτου κατὰ Κυρίλλου
κατεχωρίσθησαν εἰς τὰ ἅπαντα τοῦ θείου
Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἐν τῷ Θ'. αὐτοῦ
τόμῳ σελ. 393. (Πατρολ. τόμ. 76). 1493.

- * Πίναξ ἀλφαριθμητικὸς τῶν ἐπιστολῶν Θεοδω-
ρήτου· λατινιστί. 1493.
- * Πίναξ εἰς τὴν Θεοδωρήτου Θεραπευτικὴν·
λατινιστί. 1495.
- * Πίναξ τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ τρίτῳ τόμῳ
τοῦ Θεοδωρήτου περιεχομένων· λατ. 1519.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ τρίτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 84

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Παραβολή τόμων και σελίδων παλαιᾶς και νέας ἐκδόσεως.	13.	* Ἐγκώμιον εἰς τὴν γέννησιν τοῦ ἐντίμου και ἐνδόξου προφήτου και προδρόμου Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.	33.
Μέθοδος Θεοδωρήτου ἐκ τῶν ὑπομνηστικῶν αὐτοῦ, πῶς συνέστη τὸ ψαλτήριον, και πῶς οἱ ψαλμοὶ ἐξετέθησαν· και τίνα εἰσὶ τὰ μνημονευόμενα ἐν ταῖς Γραφαῖς βιβλία ὡς ὄντα, οὐχ εὐρισκόμενα δέ, και τίνα εἰσὶ τὰ ἐν τῷ τέλει τῷ Δαυιδ πραχθέντα, και τίνας ἡρμήνευσαν τὸ ψαλτήριον, και πόσοι και πότε.	20.	Θεοδωρήτου ἐκ τῶν Ε'. λόγων εἰς τὸν ἐν ἁγίοις Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, (δυσυχῶς μὴ σωζομένων. Μνημονεύει δὲ αὐτῶν ὁ ἱερὸς Φώτιος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ Κώδ. ΣΟΓ'.) 48—61.	
Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ψαλμῶν.	25.	Θεοδωρήτου πενταλόγιον περὶ ἐνανθρωπήσεως.	65.
Τίνα εἰσὶ τὰ τῷ Δαυιδ πρὸς τῷ τέλει πραχθέντα και εἰς αὐτὸν θάψματος ἄξια.	25.	* Ἱστορικὴ πραγματεία περὶ Θεοδωρήτου και τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ· λατινιστί.	89.
Ἑρμηνεία τοῦ διαψάλματος.	28.	* Πίναξ ἐλληνικὸς ἢ γλωσσάριον Θεοδωρήτου.	865.
Τίνες ἡρμήνευσαν τὸ ψαλτήριον και πόσοι και πότε.	28.	* Πίναξ σχημάτων· λατινιστί.	1173.
Τίνα εἰσὶ τὰ μνημονευόμενα βιβλία, οὐχ εὐρισκόμενα δέ.	32.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὰ ἅπαντα Θεοδωρήτου· λατινιστί.	1185.
Τεμάχιον ἐκ λόγου· «Ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος».	32.	* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ τετάρτῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί.	1284.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ τετάρτῳ τόμῳ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣ

(; † 458 M. X.)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΕΛΕΥΚΕΙΑΣ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ

ΤΟΜΟΣ 85

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	9.	Β'. Εἰς τὸν Ἀδάμ.	37.
Λ Ο Γ Ο Ι		Γ'. Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀδάμ.	49.
Α'. Εἰς τὸ, «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν και τὴν γῆν».	28.	Δ'. Εἰς τὸν Κάϊν και Ἀβελ.	61.
(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)		Ε'. Εἰς τὸν Νῶε.	76.
		Σ'. Εἰς τὸν αὐτὸν Νῶε.	84.

Z'. Εἰς τὸν Ἀβραάμ.	101.	Α'. Εἰς τὸ, «Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων».	332.
II'. Εἰς τὸν Ἰωσήφ.	112.	ΑΔ'. Εἰς τὸ, «Ἴδού ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν».	337.
Θ'. Εἰς τὸν Μωϋσῆν.	128.	ΑΒ'. Εἰς τὸ, «Πάτερ, εἰ δυνατόν, παρελθέτω ἅπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο».	349.
I'. Εἰς τὸν προφήτην Ἐλισσαῖον, καὶ εἰς τὴν Σουναμίτιν.	137.	ΑΓ'. Εἰς τοὺς ἐκ πέντε ἄρτων τραφέντας πεντακισχιλίους.	360.
ΙΑ'. Εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν.	148.	ΑΔ'. Εἰς τὸ, «Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;»	365.
ΙΒ'. Εἰς τὸν Ἰωνᾶν.	157.	ΑΕ'. Εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον.	373.
ΙΓ'. Εἰς τὸν αὐτὸν Ἰωνᾶν.	172.	ΑΣ'. Εἰς τοὺς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ δύο τυφλοὺς.	384.
ΙΔ'. Εἰς τὴν κατὰ Δαυὶδ ἱστορίαν.	181.	ΑΖ'. Εἰς τὰ νήπια τὰ ἐν Βηθλεὲμ ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντα.	388.
ΙΕ'. Εἰς τὸν Δαυὶδ.	192.	ΑΗ'. Ἀπόδειξις κατὰ Ἰουδαίων, περὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος παρουσίας.	400.
ΙΣ'. Εἰς τὸν αὐτὸν Δαυὶδ.	204.	ΑΘ'. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς παναγίας Θεοτόκου.	425.
ΙΖ'. Εἰς τὸν αὐτόν.	216.	Μ'. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.	452.
ΙΗ'. Εἰς τὴν Ἡρωδιάδα.	225.	ΜΑ'. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Στέφανον, καὶ περὶ τῆς τῶν τιμῶν αὐτοῦ λειψάνων ἀνευρέσεως.	461.
ΙΘ'. Εἰς τὸν Ἑκατόνταρχον.	236.		
Κ'. Εἰς τὴν Χαναναίαν.	245.	Εἰς τὰς πράξεις τῆς ἁγίας ἀποστόλου πρωτομάρτυρος Θέκλης, συγγραφικῶς χαρακτῆρι. Βιβλία δύο.	477—617.
ΚΑ'. Εἰς τὸν χωλὸν τὸν ἐπὶ τὴν ὥραιαν πύλην καθήμενον.	253.	Α'. Βιβλίον περὶ τοῦ βίου τῆς ἁγίας Θέκλης.	477.
ΚΒ'. Εἰς τὸ, «Συνέπλεον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ καὶ ἰδοὺ χειμῶν ἐγένετο μέγας».	264.	Β'. Βιβλίον θαύματα τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος Θέκλης.	561.
ΚΓ'. Εἰς τὸν δαιμονιῶντα.	269.		
ΚΔ'. Εἰς τὸ, «Εἰπέ ἵνα καθίσωσιν οἱ δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων σου».	277.		
ΚΕ'. Εἰς τὸ, «Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;»	288.		
ΚΣ'. Εἰς τὸ, «Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός».	300.		
ΚΖ'. Εἰς τὰ Ὀλύμπια.	308.		
ΚΗ'. Εἰς τὸ, «Ἐὰν μὴ στραφῆτε, καὶ γέννηθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν».	316.		
ΚΘ'. Εἰς τὸ, «Δεῦτε πρὸς με πάντες, οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς».	325.		

ΕΥΘΑΛΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(; † 458 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	619.	ὅσων ἐκάστη τούτων, στίχων τυγχάνει.	636.
Εὐθαλίου διακόνου τοῦ μετὰ ταῦτα ἐπισκόπου Σούκλης ἐκθεσις κεφαλαίων τῶν Πράξεων, σταλεῖσα πρὸς Ἀθανάσιον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας.	628—664.	Πρόγραμμα.	637.
Πρόλογος τῶν Πράξεων.	628.	Ἀνακεφαλαίωσις θείων μαρτυριῶν τῆς βίβλου τῶν Πράξεων.	640.
Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἀναγνώσεων, καὶ ὧν ἔχουσιν κεφαλαίων, καὶ θείων μαρτυριῶν, καὶ		Ἐπίθεσις τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.	645.
		Ἀποδημία Παύλου τοῦ ἀποστόλου.	649.
		Ἐκθεσις κεφαλαίων τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.	652.

Ἐκθεσις κεφαλαίων τῶν καθολικῶν ἑπτὰ ἐπιστολῶν. 665—692. | Πρόλογος προτασσόμενος τῶν ΙΔ΄ ἐπιστολῶν Παύλου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου. 693.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΠΑΘΙΟΣ

(Περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε΄ αἰῶνος).

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 789.
Πρὸς τοὺς ἐν Ἰνδία μοναχοὺς, κεφάλαια παραινεντικά, ἥτοι πνευματικαὶ νουθεσίαι· λατινιστί. 791.

ΕΥΔΟΚΙΑ ΑΥΓΟΥΣΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣ

(; † 460 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτῆς· λατινιστί. 827.
Εὐδοκίας τῆς Βασιλίδος περὶ τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ βίβλος πρώτη ἀκέφαλος (διὰ στίχων.) 832.
Περὶ τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ βίβλος δευτέρα. 845.

ΑΙΝΕΙΑΣ ΓΑΖΑΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

(; † 490 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 865.
Αἰνείου, Γαζαίου Σοφιστοῦ, Θεόφραστος, ἥτοι Περὶ Ἀθανασίας ψυχῶν καὶ ἀναστάσεως σωμάτων διάλογος. 872.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ

(450 † 536. Μ.Χ.)

<p>* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1005. Σαχαρίου Σχολαστικοῦ Χριστιανοῦ τοῦ γενομένου μετὰ ταῦτα ἐπισκόπου Μιτυλήνης, διαλέξεις, ὅτι οὐ συνατὶς τῷ Θεῷ ὁ κόσμος, ἀλλὰ δημιουργήματα αὐτοῦ τυγχάνει· ὁ ἀπ' ἀρχῆς χρονικῆς ἀρξάμενον, καὶ φθείρεται, ὅταν παρασταθῇ τῷ δημιουργήσαντι, τοῦ-</p>	<p>το μεταποιῆσαι. Καὶ οὐδὲν ἐκ τούτου ὁ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ βλάπτεται λόγος· ἐξ ὧν συνάγεται μὴ Θεὸν εἶναι τὸν κόσμον, ἀλλὰ Θεοῦ δημιουργήματα. 1111-1141. Ἐποθέσεις τῆς διαλέξεως. 1012. Σαχαρίου Μιτυλήνης ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας κεφάλαια κατ' ἐκλογὴν· λατινιστί. 1149.</p>
--	---

ΓΕΛΑΣΙΟΣ ΚΥΖΙΚΗΝΟΣ

(; † 450 M. X.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1179.
 * Εἰσαγωγὴ· λατινιστί μετὰ καὶ ἐλληνικῶν
 χωρίων. 1185.
 Γελασίου τοῦ Κυζικηνοῦ Σύνταγμα
 τῶν κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ
 σύνοδον πραχθέντων· Βιβλία
 δύο. 1192—1344.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ Α'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Πρόλογος. 1192.
 Α'. Μετὰ τὴν ἀπόθεσιν τῆς βασιλικῆς ἀλου-
 γίδος κτλ. 1197.
 Β'. Κωνσταντῖνος οὖν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐν-
 νομον κηδεῖαν, καὶ τὰς νομιζομένας τιμὰς
 κτλ. 1200.
 Γ'. Περί τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, ὅπως
 κατὰ τοῦ τυράννου Μαζεντίου ἐστρατοπε-
 δεύσατο. 1201.
 Δ'. Περί τοῦ σταυροῦ τοῦ ὀφθέντος ἐν οὐρανῷ
 τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ. 1204.
 Ε'. Περί τοῦ σίγνου, (συμβόλου) οὗ ἐποίησεν ὁ
 βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀντίτυπον τοῦ ὀ-
 φθέντος αὐτῷ σταυροῦ ἐν οὐρανῷ. 1205.
 ΣΤ'. Περί τῆς κατὰ τοῦ ἀσεβοῦς Μαζεντίου νί-
 κης τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Κωνσταντί-
 νου. 1205.
 Ζ'. Περί Λικινίου πεμπομένου παρὰ τοῦ εὐσε-
 βούς Κωνσταντίνου κατὰ τοῦ ἐπ' ἀνατολῆς
 τυράννου. 1208.
 Η'. Περί τῆς τοῦ κατὰ τὴν ἀνατολὴν τυράννου
 Μαξιμίνου ἀπονοίας. 1208.
 Θ'. Περί τῆς τῶν ἐκκλησιῶν ἀνανεώσεως. 1212.
 Ι'. Περί τῆς Λικινίου κακοτροπίας. 1213.
 ΙΑ'. Περί τῆς κατὰ τοῦ ἀσεβοῦς Λικινίου νίκης
 τοῦ θεοφιλοῦς βασιλέως Κωνσταντίνου. 1221.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Α'. Περί τῶν μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ ἀσεβοῦς
 Λικινίου, καὶ αὐτοκρατορίας τοῦ βασιλέως
 Κωνσταντίνου καὶ εἰρήνης τῶν τοῦ Θεοῦ
 ἐκκλησιῶν. 1224.
 Β'. Περί τῆς ἐρευνεθείσης αἵρέσεως ὑπὸ τοῦ
 θεομάχου Ἀρείου. 1228.

- Γ'. Καθαρστικὸν Ἀρείου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὑπὸ
 Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρείας. 1228.
 Δ'. Ἐπιστολὴ Κωνσταντίνου. 1229.
 Ε'. Ἀθροαίσις τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου. 1229.
 ΣΤ'. Ὅπου ὁ βασιλεὺς συνεδρεῖ τοῖς ἐπισκό-
 ποις. 1232.
 Ζ'. Λόγος προσφωνητικὸς Κωνσταντίνου πρὸς
 τὴν ἀγίαν σύνοδον. 1232.
 Η'. Ὅπως τοὺς λιβέλλους τῶν ἐπισκόπων ὁ
 βασιλεὺς δέχεται. 1244.
 Θ'. Περί τοῦ ἀγίου Παρνούτιου. 1245.
 Ι'. Περί τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος. 1245.
 ΙΑ'. Ὅπου τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τεθνεῶσαν ἐγεί-
 ρει διὰ τὸν ἔμπορον. 1248.
 ΙΒ'. Περί τοῦ δεῖν τρεῖς ὑποστάσεις νοεῖν καὶ
 πιστεύειν ἀχωρίστως ἐπὶ τῆς ἀρρήτου τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύ-
 ματος μιᾶς θεότητος. 1249.
 ΙΓ'. Ὅπου ἀπὸ τῶν φιλοσόφων Ἀρείου, κατὰ
 τῆς ἀγίας ἐκείνης τῶν ἀποστολικῶν τοῦ
 Θεοῦ ἱερῶν συνόδου, πλείστα ὅσα ἀπο-
 φθέγγεται. 1252.
 ΙΔ'. Ἀντίρρησις ἐτέρου φιλοσόφου. 1256.
 ΙΕ'. Ἐπὶ ἀνταπόκρισις τῶν ἀγ. Πατέρων. 1256.
 ΙΣΤ'. Ἀντίρρησις τοῦ φιλοσόφου ὑπὲρ Ἀρείου. 1257.
 ΙΖ'. Ἀντίρρησις τοῦ φιλοσόφου. 1260.
 ΙΗ'. Ἀντίρρησις καὶ ἀπόκρισις. 1265.
 ΙΘ'. Ἀντίρρησις καὶ ἀπόκρισις. 1276.
 Κ'. Ὁμοίως. 1284.
 ΚΑ'. Ἀπόκρισις τοῦ φιλοσόφου πρὸς τὸ κοινὸν
 τῶν ἀγίων ἐπισκόπων. 1289.
 ΚΒ'. Διασαφήσεις τῶν Πατέρων πρὸς τὸν φιλό-
 σοφον. 1296.
 ΚΓ'. Ὁ φιλόσοφος. 1297.
 ΚΔ'. Περί τῆς ὁμοφωνίας τῆς εἰς τὸ δημοῦσιον
 τῶν Πατέρων. 1305.
 ΚΕ'. Ἐκκηρύττεται ἀπὸ κοινοῦ ὁ ἀσεβὴς Ἀρειος
 καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. 1305.
 ΚΣΤ'. Ἐκθεσις τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς
 πίστεως. 1308.
 ΚΖ'. Αἱ τῆς πίστεως ὑπογραφαὶ τῶν ἐπισκό-
 πων. 1309.

ΚΗ'. Κωνσταντίνος ὁ βασιλεὺς ἀναστὰς ἐκ τοῦ θρόνου εὐχαριστήριους φωνὰς ἀναπέμπει τῷ Θεῷ. 1312.	ΒΑ'. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν τοὺς ἱερωμένους ἕκαστον τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν ἐκβάλλειν. 1336.
ΚΘ'. Περὶ Ἀλεσίου ἐπισκόπου τῶν Ναυατιανῶν καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. 1313.	ΛΓ'. Περὶ τοῦ ἀνοσίου Μελητίου. 1340.
Λ'. Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατυπώσεων λό- γος διδασκαλικός. 1316.	ΛΔ'. ΛΕ'. ΛΣ'. Ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως Κων- σταντίνου καὶ κατάλογος τῶν ἐν Νικαίᾳ ἐπισκόπων. 1340—1344.
ΛΑ'. Περὶ εὐνούχων ἀποκοψάντων ἑαυτούς. 1320.	Κωνσταντίνου ἐπιστολὴ πρὸς Ἀρειον καὶ Ἀ- ρειανούς. 1344.
Περὶ κανόνων κτλ. 1321—1336.	

ΘΕΟΤΙΜΟΣ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΟΜΙΟΣ

(; † 457 M. X.)

Θεοτίμου τοῦ Νεωτέρου, ἐπιστολὴ πρὸς Λέοντα αὐτοκράτορα· λατινιστί. 1359.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(; † 458. M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1361.	Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς Ματθαῖον. 1381.
Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρέως ὑπομνη- μάτων εἰς τὴν Παλαιὰν καὶ Νέαν Διαθήκην τὰ σωζόμενα. 1364—1609.	Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. 1392.
Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τοὺς ψαλμοὺς. 1361.	Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων. 1524.
Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὸν Δανιήλ. 1364.	Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὴν Α'. ἐπιστολὴν τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. 1600.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΜΟΣΑΤΩΝ

(; † 460 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1609.

ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 474 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί καὶ ἑλλη- νιστί. 1611.	τοὺς ὁσιωτάτους Μητροπολί- τας, καὶ πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώ- μης, κατὰ τῶν ἐπιχρήμασι χει- ροτονοούντων. 1612.
Γενναδίου Πατριάρχου καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἁγίας συνόδου ἐγκύ- κλιος ἐπιστολὴ πρὸς πάντας	Τεμάχια δογματικά· λατινιστί. 1621.
	Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὴν Γένεσιν. 1624.

Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὴν Ἑξοδον. 1664.	Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὰς πρὸς Κορινθίους
Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τοὺς ψαλμοὺς. 1665.	Α΄. καὶ Β΄. εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας, καὶ εἰς
Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους	τὴν πρὸς Ἑβραίους, ἐπιστολὰς τοῦ ἁγίου
ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου. 1669.	Παύλου. 1728—1733.

ΚΥΝΤΙΑΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΡΚΟΥΛΙΑΝΩΝ

(; † 485 M. X.)

Τοῦ ἁγίου Κυντιανοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Πέτρον Ἀντιοχείας περὶ τοῦ μονογενοῦς Χιοῦ τοῦ Θεοῦ. 1733.

ΚΑΝΔΙΔΟΣ ΙΣΑΥΡΟΣ

(; † 494 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	1741.
Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς ἱστορίας Κανδίδου Ἰσαύρου.	1741.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΒΟΣΤΡΩΝ

(; † 460 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1755.	καὶ διαλόγου ἁγγέλου καὶ τῆς Παρθένου. 1764.
Ο Μ Ι Δ Ι Α Ι	Β΄. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. 1776.
Α΄. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς παναγίας Θεοτόκου μετὰ	Τεμάχια ἐκ λόγων, ἐν οἷς ἀντὶρρήσις τῆς Εὐσεβίου ἐπισκόπου Καισαρείας ὑπὲρ τῆς Ὀριγένους ἀπολογίας. 1792—1796.

ΔΑΛΜΑΤΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ,

Ἵστερον Ἐπίσκοπος Κυζίκου, (ἄγνωστον τὸ ἔτος αὐτοῦ).

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1797.	Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον. 1800.
Δαλματίου ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα πρὸς τὴν ἁγίαν ἐν τῇ Ἐφεσίῳ πόλει σύνοδον. 1797.	Δαλματίου ἀπολογία. 1801.
Ἵσον ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ τοῦ κλήρου	

ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΒΥΡΗΤΟΥ

(Οὗ ἄγνωστον τὸ ἔτος).

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	1803.
---	-------

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΒΥΡΗΤΟΥ

(Οὗ ἄγνωστον τὸ ἔτος).

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1803.

Π Ρ Ο Σ Θ Η Κ Α Ι

Προσθῆκαι συμπληρωματικαὶ ἱστορικῶν τεμα- χίων εἰς τὸν Ε'. αἰῶνα ἀναγομένων.	Προσθῆκαι εἰς τὰ ἅπαντα τοῦ Ἀλεξανδρέως Ἀμμωνίου. 1823—1826.
Ὡς ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανὸς ἐξεστράτευσεν κατὰ Σαβουραρσάκου βασιλέως Περσῶν. 1808.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὰ τοῦ Βασιλείου Σε- λευκείας· λατινιστί. 1825.
Μετὰ οὖν τὴν βασιλείαν Θεοδοσίου τοῦ μεγά- λου κτλ. 1812.	* Πίναξ εἰς Αἰνείαν Γαζαῖον· λατινιστί. 1835.
Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Ἀρκαδίου κτλ. 1812.	* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ πέμπτῳ τό- μῳ περιεχομένων· λατινιστί. 1837.
Ὁ δὲ αὐτὸς Θεοδόσιος κτλ. 1813—1824.	

Τέλος τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ πέμπτῳ τόμῳ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ

(Τοῦ Ε'. Αἰῶνος.)

Μὴ ἐμπεριεχόμενοι ἐν τῇ ἐν Παρίσις ἐκδοθείσῃ Πατρολογία τοῦ Μιγνίου, ἀλλὰ
παραληφθέντες ἐκ τῆς ἐν Βόννῃ ἐκδόσεως αὐτῶν (α).

ΖΩΣΙΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

(; † 425 Μ. Χ.) (6)

* Σημειώσεις καὶ προλεγόμενα περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. V—XL—5—40.	Βιβλίον Γ'. Ἀπὸ Ἰουλιανοῦ, μέχρι Ἰουδιανοῦ. τῶν αὐτοκρατόρων 122—173.
Ζωσίμου ἱστορία νέα ἐν βίβλίοις ς'. ἀρχομένη ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου, καὶ λήγουσα μέχρι τοῦ 420 Μ. Χ. 7—328.	Βιβλίον Δ'. Ἀπὸ Ἰουδιανοῦ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. 174—246.
* Ὑπόθεσις τῶν περιεχομένων ἐν τοῖς 8 βί- βλίοις· λατινιστί. 3—6.	Βιβλίον Ε'. Ἀπὸ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου, μέ- χρι Ἀλαρίχου. 246—316.
Βιβλίον Α'. Ἀπὸ Αὐγούστου, μέχρι Πρόβου τῶν αὐτοκρατόρων. 7—62.	Βιβλίον Σ'. Τὰ κατὰ Ἀλάριχον καὶ Ὀνώριον συμβάντων 317—328.
Βιβλίον Β'. (Λεῖπει ἡ ἀρχὴ) μέχρι τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. 63—121.	* Ὑπομνήματα ἱστορικὰ εἰς τὸν Ζώσιμον· λατινιστί. 331—424.
	* Πίναξ γραμματικὸς· ἐλληνιστί. 425—430.
	* Πίναξ ἱστορικὸς· λατινιστί. 430—454.

Τέλος τῆς ἱστορίας Ζωσίμου.

(α) Οἱ συγγραφεῖς οὗτοι ἀνάγονται μὲν εἰς τὸν Ε'. αἰῶνα, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἐτίθησαν ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Migne,
πρὸς πλήρη τοῦ ἔργου ἡμῶν κατάρτισιν, παρελάβομεν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐν Βόννῃ ἐκδόσεως αὐτῶν, καθὰ προαναγγεί-
λαμεν καὶ ἐν τῇ ἀγγελίᾳ.

(6) Εἰς τόμον ἓνα.

ΦΛΑΚΚΟΣ ΜΕΡΟΥΩΔΗΣ

(Περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε'. αἰῶνος Μ. Χ.) (α)

- * Σημειώσεις καὶ προλεγόμενα περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. I—LXVI — 1—66.
Τεμάχια ποιημάτων, ἐλεγείων καὶ πανηγυρικῶν· λατινιστί. 1—18.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ Ο ΛΥΔΟΣ

(· † 490 Μ. Χ.) (6)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν συγγραφῶν αὐτοῦ· λατινιστί. V—LXIV=5—64.
- Α'. Ἐκ τῶν περὶ μηνῶν Ἰωάννου τοῦ Λυδοῦ. 1—13.
- Β'. Περὶ ἡμέρας, 13—27.
- Γ'. Μῆνες προσαγορεύονται ἀπὸ τῆς μήνης, τοῦτέστι τῆς σελήνης· σελήνη δὲ παρὰ τὸ σέλας νέον ἔχειν κτλ. 27—50.
- Δ'. Περὶ μηνῶν καὶ τῆς ὀνομασίας αὐτῶν. 50—112.
- α'. Ἰαννουάριος καὶ περὶ Ἰαννοῦ. 50—64.
- β'. Φεβρουάριος ἀπὸ Φεβρούας, θεᾶς οὕτω προσαγορευομένης, τὸ ὄνομα γέγονεν. 61—66.
- γ'. Μάρτιος ἐκ τοῦ Ἄρεως κτλ. 66—76.
- δ'. Ἀπρίλιος τῇ Ἀφροδίτῃ, τοῦτέστι τῇ φύσει τῶν πραγμάτων ἀνατίθεται κτλ. 76—86.
- ε'. Μάϊος τῷ Ἑρμῇ· ἡ Μαΐα ἐστὶν ἡ τὴν ἀρσενεὶ κεκρυμμένα εἰς τὸ ἐμφανὲς προάγουσα παραπλησίως ταῖς τῇδε μαίαις κτλ. 86—90.
- ς'. Ἰούνιος εἰς τιμὴν τῆς Γερουσίας κτλ. 91—94.
- ζ'. Ἰούλιος, πρὶν Κυντίλιος, ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος, τύχη καὶ ἱερωσύνη κοσμουμένου κτλ. 94—100.
- η'. Αὐγουστος, πρὶν Σεξτίλιος, ἀπὸ Αὐγούστου Καίσαρος κτλ. 101—104.
- θ'. Σεπτέμβριος, οἷον ἑβδόμον ἀπὸ τοῦ ἥρος κτλ. 105—106.
- ι'. Ὀκτώβριος, τῇ Κόρῃ καὶ Δήμητρὶ κτλ. 107.
- Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ σεμεντίλιος ἀπὸ τοῦ σπόρου.
- ια'. Νοέμβριος, παρὰ τοῖς παλαιοῖς Μερκεδίνος· Νοέμβριος δὲ ὕστερον ὠνομάσθη ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ· ἕννατος γὰρ ἐκ τοῦ Μαρτίου. 108.
- ιβ'. Δεκέμβριος, πυρίτοκος καὶ μητροτραφῆς τῷ Διονύσῳ κτλ. 109—112.
- Ε'. Τεμάχιον περὶ τῶν αὐτῶν. 113—118.
- Περὶ ἀρχῶν τῆς Ῥωμαίων πολιτείας. — Βιβλία Γ'. 119—272.
- Βιβλίον Α'. 119—262.
- Βιβλίον Β'. 163—194.
- Βιβλίον Γ'. 195—272.
- Περὶ διοσημείων. 273—298.
- Περὶ βροντῶν. 299—305.
- Ἑφήμερος βροντοσκοπία. 306—331.
- Βροντοσκοπία. 332—336.
- Καθολικὴ ἐπιτήρησις πρὸς σελήνην. 336—338.
- Περὶ κεραυνῶν. 338—356.
- Ἑφήμερος τοῦ παντὸς ἐνιαυτοῦ, ἔχουν σημειώσεις ἐπιτολῶν τε καὶ δυσμῶν τῶν ἐν οὐρανῷ φαινομένων. 357—382.
- * Παρατηρήσεις εἰς τὰ τεμάχια περὶ μηνῶν· λατινιστί. 385—388.
- * Παρατηρήσεις εἰς τὰ περὶ διοσημείων· λατινιστί. 388—402.
- * Πίναξ γραμματικὸς· ἑλληνιστί. 403—407.
- * Πίναξ ἱστορικὸς· λατινιστί. 308—434.

Τέλος Ἰωάννου τοῦ Λυδοῦ.

Καὶ τοῦ Ε'. Αἰῶνος.

(α) Ἐξεδόθη μετὰ τοῦ Κορίππου.

(6) Εἰς τόμον ἕνα.

ΑΙΩΝ ΣΤ'.

ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 500 M. X.)

ΤΟΜΟΣ 86 ΜΕΡΟΣ Α'.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	9.	άννη, καὶ πάντων ἐμοὶ προσφιλέστατε.
Τιμοθέου πρεσβυτέρου περὶ τῶν προσερχομένων αἰρετικῶν τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ.		Καὶ πρώτη μὲν τάξις ἐστὶ τῶν δεομένων τοῦ ἀγίου βαπτίσματος.
Τιμοθέου πρεσβυτέρου τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Ἰωάννην πρεσβύτερον τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ σκευοφύλακα τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς χαλκοπρατείοις, περὶ διαφορᾶς τῶν προσερχομένων τῇ εὐαγγελιστῇ ἡμῶν πίστει.		Δευτέρα δὲ, τῶν μὴ βαπτιζομένων, χρισμένων δὲ τῷ μύρῳ τῷ ἀγίῳ.
Τρεῖς τάξεις εὐρίσκομεν τῶν προσερχομένων τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, θεοφιλέστατε συλλειτουργγὲ Ἰω-		Καὶ τρίτη τῶν μὴτε βαπτιζομένων, μὴτε χρισμένων· ἀλλὰ μόνον ἀναθεματιζόντων τὴν ἰδίαν καὶ πᾶσαν ἄλλην αἵρεσιν. 12.—13.
		Ἀπαριθμήσεις καὶ ἱστορίαι τῶν αἰρετικῶν. 13-68.
		Τίνες ἐκ τῶν προσερχομένων αἰρετικῶν οἱ βαπτιζόμενοι. 69.
		Τίνες οἱ χρισόμενοι, καὶ τίνες οἱ μὴτε βαπτιζόμενοι, μὴτε χρισόμενοι; 69.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΕΝΤΙΟΣ

Μοναχὸς καὶ πρεσβύτερος Ἀντιοχείας (; † 520 M. X.)

Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ εὐρίσκονται ἐν μεταφράσει λατινιστί. 73—156.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(; † 525 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	157.	Ἀπὸ τοῦ δευτέρου βιβλίου. « Ζήνων φόβῳ τῷ πρὸς Ἰλλυρὸν μέχρις « ἐβασίλευσεν ὁ Λέων Αὐγούστος. κτλ.»	184—216.
Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Θεοδώρου Ἀναγνώστου, ἀπὸ φωνῆς Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου· ἀπὸ τοῦ πρώτου βιβλίου. « Θεοδόσιος ὁ νέος μέχρι Βασιλίσκου.»	165—184.	Θεοδώρου Ἀναγνώστου τεμάχια ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.	216—228.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΤΥΡΟΥ

(; 525 M. X.)

Υπομνήματα περί τῶν ἐβδομήκοντα καὶ δώδεκα Ἀποστόλων λατινιστί. 227.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΚΥΘΟΠΟΛΕΩΣ

(; † 531 M. X.)

<p>* Σημειώσεις περί αὐτοῦ λατινιστί. 229. Λίβελλος Θεοδώρου ἐπισκόπου Σκυθοπόλεως τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ θεοφυλάκτῳ μετὰ Θεὸν δεσπότη Ἰουστινιανῷ, καὶ τοῖς μακαριωτά- τοις πατριάρχαις Εὐτυχίῳ (Κωνσταντινου- πόλεως), Ἀπολλινάριῳ (Ἀλεξανδρείας),</p>	<p>Δομνίνῳ (Ἀντιοχείας), καὶ Εὐστοχίῳ (Ἱερο- σολύμων), Θεόδωρος ἐλέει Θεοῦ ἐπίσκοπος τῶν Σκυθοπολιτῶν. Αἵτια τοῦ λιβέλλου. Ἀναθεματισμοὶ ἐν κεφα- λαίοις 1B'. κατὰ Ἰβριγένους τοῦ καὶ Ἀδα- μαντίου. 232—236.</p>
---	---

ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

(; † 535 M. X.)

<p>* Σημειώσεις περί αὐτοῦ λατινιστί. 235. Τιμοθέου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων εἰς τὸν προφήτην Συμεῶνα, καὶ εἰς τὴν περιο- χὴν τοῦ Εὐαγγελίου, αὐτὸν ἀπολύεις τὸν</p>	<p>δοῦλόν σου», καὶ εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον. 237. Τοῦ αὐτοῦ, διάλογος Χριστιανοῦ καὶ Ἰου- δαίου. 252.</p>
--	--

ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

(; † 535 M. X.)

<p>Τιμοθέου Ἀντιοχείας εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ</p>	<p>Χριστοῦ Λόγος, οὗ ἡ ἀρχὴ, πολλοῖς καὶ διαφόροις ὅπλοις κτλ.» 256.</p>
--	---

ΤΙΜΟΘΕΟΣ Γ' ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(; † 535 M. X.)

Τιμοθέου Γ'. Ἀλεξανδρείας τεμάχια δογματικά. 265.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(Περί τὸ 535 M. X.)

<p>* Σημειώσεις περί αὐτοῦ λατινιστί. 277. Θεοδοσίου Ἀλεξανδρείας τεμάχια θεολογικά. 277.</p>	
--	--

ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(Οὗ ἀμφισβητεῖται τὸ ἔτος)

<p>* Σημειώσεις περί αὐτοῦ λατινιστί μετὰ καὶ ἑλληνικῶν τεμαχίων. 287.</p>	<p>Γ'. Διήγησις ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ πῶς ἐτελεύτησε. 305.</p>
<p>Α'. Τοῦ ἁγίου Εὐσεβίου Ἀλεξανδρείας βίος πρὸ ἐπισκοπῆς. 297.</p>	<p>Εὐσεβίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ΛΟΓΟΙ</p>
<p>Β'. Περί τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ μακαρίου Εὐσε- βίου, καὶ πῶς ἐπεστρέψατο τὸν Ἀλέξαν- δρον. 304.</p>	<p>Α'. Περί νηστείας. Τίς ἡ ἀληθὴς καὶ τῷ Θεῷ εὐπρόσδεκτος. 313.</p>

Β'. Περὶ ἀγάπης.	324.	περὶ τῶν ἐκεῖ ὄντων.	384.
Γ'. Εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου, καὶ τίνος ἐνεκεν ἐνηνθρώπησεν.	328.	ΙΑ'. Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.	384.
Δ'. Περὶ τοῦ εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ τὸν ἄνθρωπον, καὶ εἰς τὸν ἰώβ.	332.	ΙΒ'. Εἰς τὸν διάβολον καὶ εἰς τὸν ἄδην.	384.
Ε'. Περὶ τοῦ ἔχοντος χάριν μεταδοῦναι τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ περὶ πρεσβυτέρων.	341.	(Περὶ τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως κάτωθεν εὐρίσκεται ἕτερος λόγος ἐξ ἄλλης ἐκδόσεως. Αὐτόθι).	384—406.
Σ'. Περὶ τῶν ἀποθνησκόντων εἰς τὰς παγίδας.	349.	* Σημειώσεις εἰς τὸν ἀνωτέρω ΙΕ'. λόγον λατινιστὶ μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων.	406.
Ζ'. Περὶ Νεομηνίας καὶ σαββάτων, καὶ περὶ τοῦ μὴ φυλάττειν φωνὰς ὀρνέων.	353.	ΙΣ'. Περὶ τῆς ἡμέρας Κυριακῆς.	413.
Η'. Περὶ μνείας ἀγίων.	357.	ΙΖ'. ΙΗ'. ΙΘ'. Κ'. Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ· εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν· εἰς τὴν ἀνάληψιν· εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν, καὶ περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως. Οἱ τίτλοι αὐτῶν μόνον σώζονται.	421—424.
Θ'. Περὶ ἐστιάσεως.	364.	ΚΑ'. Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης, εἰς τὸν πλούσιον καὶ εἰς τὸν Λάζαρον.	424.
Ι'. Περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.	365.	ΚΒ'. Περὶ ἀστρονόμων.	452.
ΙΑ'. Περὶ τοῦ Βαπτίσματος τοῦ Κυρίου.	372.		
ΙΒ'. Εἰς τὸ, «Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;»	380.		
ΙΓ'. Περὶ τῆς παρουσίας Ἰωάννου εἰς ἄδην, καὶ			

ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΜΕΣΗΣ

(Οὗ τὸ ἔτος ἀμφισβητεῖται)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	461.	Ἑμέσης Εὐσέβιος ἐνταῦθα ἐν τῷ Α'. λόγῳ·	
* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ ἱστορικαὶ καὶ φιλολογικαὶ λατινιστὶ μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων.	464.	Β'. Λόγος τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα.	525.
		Τεμάχια ἐκ τῶν τοῦ Εὐσεβίου Ἑμέσης περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.	536.
Α'. Τοῦ μακαρίου Εὐσεβίου λόγος περὶ τῆς παρουσίας Ἰωάννου ἐν τῷ ἄδῃ καὶ τῶν ἐκεῖσε ἐγκλεισμένων.	509—524.	Τεμάχιον ἐξηγητικὸν περὶ τῆς ὥρας τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.	549.
(Ὁ Εὐσέβιος Ἑμέσης συγγέεται μετὰ τοῦ Εὐσεβίου Ἀλεξανδρείας· διότι, ὅτι λέγει ἐκεῖνος ἐν τῷ ΙΕ'. λόγῳ τοῦ παρόντος τόμου σελ. 384—406, τὰ αὐτὰ λέγει καὶ οὗτος ὁ		Προσθήκη εἰς τὰ ἐξηγητικὰ τεμάχια Εὐσεβίου Ἑμέσης, εἰς τὴν Πεντάτευχον.	556.
		Εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.	561.

ΓΡΗΓΕΝΤΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΑΦΡΩΝ

(; † 540 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	563.	Ἀρχὴ τοῦ νόμου ἐν κεφαλαίοις ΞΔ'.	581.
Νόμοι τῶν Ὀμηρικῶν, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ἀβραμίου.	568—620.	Τέλος τοῦ Νόμου.	616.
Προόμιον.	568.	Διάλεξις μετὰ νομοδιδασκάλου Ἰουδαίου Ἑβραῖν τοῦνομα.	621.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 535 Μ. Χ.)

Ψῆφος Ἐπιφανίου Πατριάρχου καὶ τῆς ἐκκλησίας Συνόδου, κατὰ Συνέδρου καὶ Πέ- τρον. α' Ἡ ἐκκλησία ἀγία σύνοδος· εἶπεν, κτλ.			784.
--	--	--	------

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

* Εκθεσις πρωτοκλησιῶν πατριαρχῶν τε καὶ μητροπολιτῶν. 788.

(Ὁ κατάλογος οὗτός ἐστιν ἀρχαιότατος. Ἐνταῦθα δὲ ἐπιγράφεται, Ἐπιφανίου Κύπρου

ἐκθεσις. Πιθανὸν νεωτέρου τινὸς Ἐπιφανίου Κύπρου, ἀλλ' οὐχὶ βεβαίως τοῦ μεγάλου Ἐπιφανίου Κύπρου).

ΙΣΑΑΚ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΙΝΕΥΙ Ο ΣΥΡΟΣ

(; † 548 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 799.

Τὰ εὕρισκόμενα τοῦ ἁγίου Ἰσαάκ τοῦ Σύρου σώζονται λατινιστί. 812—884.

Ἰσαάκ τοῦ Σύρου περὶ λογισμῶν· οὗ ἡ ἀρχὴ α' Ἡ κίνησις τῶν λογισμῶν κτλ. 885—888.

(ὑπὸ δὲ τοῦ ἀοιδίμου Νικηφόρου Θεοτόκη ἐξεδόθησαν ἐλληνιστὶ ἐν Λειψίᾳ. 1770.)

ΒΑΡΣΑΝΟΥΦΙΟΣ ΑΒΒΑΣ

(; † 550 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 888.

Τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου διδασκαλία περὶ τῶν

ᾠριγένους, Εὐαγγελίου, καὶ Διδύμου φρονημάτων. Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις. 892-901.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

(Ἄγνωστον τὸ ἔτος αὐτοῦ)

Εὐσταθίου Μοναχοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Τιμόθεον Σχολαστικὸν περὶ δύο φύσεων κατὰ Σευή-

ρου· ἥς ἡ ἀρχὴ, α' Ἀπερ πρώην ἐν ταῖς συντυχίαις κτλ. 901.

ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ

(483 † 566 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 943.

Ἰουστινιανοῦ Αὐτοκράτορος βίβλος κατὰ ᾠριγένους. Λόγος τοῦ εὐσεβέστατου ἡμῶν βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, καταπεμφθεὶς πρὸς Μηνᾶν τὸν ἁγιώτατον καὶ μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς Εὐδαίμονος πόλεως καὶ πατριάρχην, κατὰ ᾠριγένους τοῦ δυσσεβοῦς, καὶ τῶν ἀνοσιῶν αὐτοῦ δογμάτων. 945.-993.

* Εκθεσις πίστεως Ἰουστινιανοῦ. 993.

Τύπος τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον περὶ Θεοδώρου τοῦ Μοψουστίας καὶ τῶν λοιπῶν. 1035.

Ἡ διάταξις Ἰουστινιανοῦ βασιλέως κατὰ Ἀνθίμου, Σευήρου, Πέτρου, καὶ Ζωαρᾶ. 1095.

Ἰουστινιανοῦ τοῦ γενομένου ἡμῶν βασιλέως λόγον συντεθεικότος δογματικὸν ἐκ τε τῶν θείων Γραφῶν καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐννάτῳ τῆς Ἀλεξανδρίων μοναχοὺς, ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα τοῦτον δῆλον καταστῆσαι τῇ σῇ μακαριότητι. Κατὰ Μονοφυσιτῶν. 1104.

Ἰουστινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἐκ τῆς πρὸς Ζώϊλον τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Ἀλεξανδρείας δογματικῆς ἐπιστολῆς. 1145.

Χρυσόβουλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, ὃ ἐδωρήσατο εἰς τὸν τοῦ Σινᾶ ὄρους ἡγούμενον. 1149.

ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(; † 565 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1153.

* Ἐξήγησις λέξεων τινων. 1161.

Ἐκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν σχεδιασθεῖσα παρὰ Ἀγαπητοῦ διακόνου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, πρὸς βασι-

λέα Ἰουστινιανόν, ὃν ἡ ἀκροστιχὶς ὡδέ πως ἔχει α' Τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ, Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος. (Περίχει δὲ κεφάλαια ΟΒ'. λόγου ἀξία.) 1164—1185.

ΛΕΟΝΤΙΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥΣ Η ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΗΣ

(† 590 M. X.)

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ· λατίν. 1185-1192.

Λεοντίου Σχολαστικοῦ Βυζαντίου
σχόλια θεολογικά ἀπὸ φωνῆς
Θεοδώρου, τοῦ θεοφιλεστάτου
Ἀββᾶ καὶ σοφωτάτου φιλοσό-
φου, τήν τε θείαν καὶ ἐξωτικὴν
φιλοσοφῆσαντος Γραφὴν.

Εἰς πράξεις δέκα. 1193-1268.

Πράξις Α'. Ἀναγκαῖόν ἐστι, μέλλοντας ἡμᾶς
αἱρέσεων ἐπιμνησθῆναι, πρῶτον
περὶ τεσσάρων τινῶν ἐν ταῖς τῶν
πατέρων χρήσεσι διαλαβεῖν. Εἰσὶ
δὲ αὗται, οὐσία, φύσις, ὑπόστασις,
πρόσωπον. κτλ. 1193.

Πράξις Β'. Ἀκόλουθόν ἐστι μετὰ τὰ προλα-
βόντα, περὶ αἱρέσεων τινῶν δια-
λαβεῖν. Καὶ τὰ ἐξῆς. 1200.

Πράξις Γ'. Ἐπειδὴ περὶ Χριστιανῶν δογμα-
τικῶν ὁ λόγος, ἀναγκαῖόν ἐστι τῶν
χρόνων διαίρεσιν τινα ποιήσασθαι·
ἵνα ἐκ τούτων γινώμεν, τίνες διδά-
σκαλοι, καὶ ποῖαι αἱρέσεις, ὧν ἐκά-
στη, καὶ τὰ ἐξῆς. 1212.

Πράξις Δ'. Μετὰ τὴν αἵρεσιν Ἀρείου, μᾶλλον
δὲ αὐτῆς ἐτι συνισταμένης, ἀνεφύ-
ησαν καὶ ἄλλαι δύο αἱρέσεις, ἡ τε
Μακεδονίου ἐπισκόπου ὄντος Κων-
σταντινουπόλεως, καὶ ἡ τοῦ Ἀπο-
λιναρίου πρεσβυτέρου ὄντος. Ἦν δὲ
ἡ μὲν τοῦ Μακεδονίου αἵρεσις κοι-
αὕτη καὶ τὰ ἐξῆς. 1217.

Πράξις Ε'. Διαλυθείσης δὲ τῆς συνόδου τῆς ἐν
Χαλκηδόνι, καὶ Διοσκόρου ἐξορι-
σθέντος, καὶ τὰ ἐξῆς. 1228.

Πράξις Σ'. Μετὰ τὰ εἰρημένα, φέρε καὶ περὶ
ἐπιχειρημάτων τινῶν, ἅπερ κοινῶς
πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν λέγουσι πάν-
τες οἱ διακρινόμενοι μικρὰ διαλά-
βωμεν· καὶ τὰ ἐξῆς. 1238.

Πράξις Ζ'. Μετὰ τὰ ἀπὸ τῶν πρᾶχθέντων ἐπι-
χειρήματα, μετέλθωμεν καὶ ἐπὶ
ἐπιχειρήματα, ἅπερ ἡμῖν ἀπὸ συλ-
λογισμῶν προβάλλονται. Καὶ τὰ
ἐξῆς. 1240.

Πράξις Η'. Ὑπόλοιπόν ἐστι περὶ τῶν ἐπιχει-
ρημάτων, ὧν ἀπὸ χρήσεων τῶν ἁ-
γίων πατέρων παραφέρουσιν ἡμῖν,
διεξελεῖν. Τούτων δὲ, καὶ τὰ
ἐξῆς. 1252.

Πράξις Θ'. Ἐπειδὴ δὲ καὶ λέξεων τινῶν πρᾶ-
τόμενοι ἐκ τοῦ ὅρου τῆς συνόδου,
ἐπιλαμβάνονται αὐτῆς· φέρε καὶ
ταύτας ἐκθέμενοι, καὶ πῶς ἐπιλαμ-
βάνονται αὐτῶν εἰπόντες, καὶ τὰ
ἐξῆς. 1257.

Πράξις Ι'. Ἀξίόν ἐστι μετὰ τὰ προρρήθέντα
ἅπαντα, καὶ περὶ τῆς δοξῆς τῶν
Γαῖανιτῶν, καὶ ἄλλων τινῶν, διε-
ξελεῖν, καὶ τὰ ἐξῆς. 1260.

Λ Ο Γ Ο Ι Γ'.

Κατὰ Νεστοριανῶν καὶ Εὐτυχι-
ανιστῶν 1268—1396.

Προθεωρία τῶν Γ'. λόγων. 1268.

Λόγος Α'. Τῆς κατὰ τὴν θεότητα τοῦ Κυρίου
καὶ ἀνθρωπότητα ἐναντίας δοκί-
σεως Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς, ἐλεγ-
χος καὶ ἀνατροπή. 1273.

Λόγος Β'. Πρὸς τοὺς ἐκ τῶν ἡμετέρων προσ-
θεμένους τῇ κατεφθαρμένῃ τῶν
Ἀφθαρτοδοκητῶν. 1316.

Λόγος Γ'. Κατὰ Ἀφθαρτοδοκητῶν τῆς ἀπορ-
ρήτου καὶ ἀρχοειδεστέρας τῶν Νε-
στοριανῶν ἀσεβείας, καὶ τῶν ταύ-
της πατέρων φωρὰ καὶ θρίαμ-
βος. 1357.

Λ Ο Γ Ο Ι Ζ'.

Τοῦ αὐτοῦ Λεοντίου κατὰ Νεστο-
ριανῶν. 1400—1768.

Α'. Κατὰ τῶν δύο τὰς ὑποστάσεις Χριστοῦ λε-
γόντων, τὴν δὲ οἰانوῦν σύνθεσιν ἐπ' αὐτοῦ
οὐχ ὁμολογούντων. Ἐν κεφ. ΝΒ'. 1400.

Β'. Δευτέρας ἀσεβείας αὐτῶν ἐλεγχος, λεγόν-
των δύο καὶ οὐ μίαν τὴν ὑπόστασιν ἐκ τῆς
κατὰ σάρκωσιν τοῦ Λόγου οἰκονομίας ὀρᾶ-
σθαι. Ἐν κεφαλ. ΜΘ'. 1523.

Γ'. Τρίτης ἀσεβείας αὐτῶν ἐλεγχος δύο υἱοὺς
εἶδέναι κατὰ τὴν οἰκονομίαν βουλομένων.
Ἐν κεφαλ. ΙΑ'. 1604.

Δ'. Τετάρτης αὐτῶν ἀσεβείας ἐλεγχος παραι-

- τουμέτων λέγειν Θεοτόκον τὴν ἁγίαν Παρ-
θένον. Ἐν κεφαλ. ΜΗ'. 1649.
- Ε'. Πέμπτης αὐτῶν ἀσεβείας ἑκφρασις, ἀναίδην
τὴν φυσικὴν θεότητα ἀρνούμενων Χριστοῦ
τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν κεφαλαίοις
ΔΓ'. 1724.
- Ζ'. Ἐκτῆς αὐτῶν ἀσεβείας δεῖξις, Θεοφόρον
ἄνθρωπον, καὶ οὐ Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα
λεγόντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στόν. Ἐν κεφαλαίοις Ι'. 1753.
- Ζ'. Ἐβδόμης ἀπιστίας αὐτῶν στηλίτευσις δια-
μεμομένων τοῖς λέγουσι τὸν ἕνα τῆς ἁγίας
Τριάδος πεπονθέναι σαρκί. Ἐν κεφαλαίοις
ΙΔ'. 1757.
- * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ Α'. μέρει
τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἔκτου τόμου λατ. 1768.
- Τέλος τοῦ Α'. Μέρους τοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἔκτου τόμου.

ΤΟΜΟΣ 86 ΜΕΡΟΣ Β'.

(Συνέχεια τοῦ Α'. Μέρους.)

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- Λεοντίου Βυζαντίου ἀπορίαι πρὸς τοὺς μίαν φύ-
σιν λέγοντας σύνθετον τὸν Κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ μαρτυρίαι τῶν ἁγίων,
καὶ ἀνάλυσις τοῦ δόγματος αὐτῶν. Κατὰ
Μονοφυσιτῶν. 1769—1804.
- Μαρτυρίαι τῶν ἁγίων κατὰ Μονοφυσιτῶν. 1804.
- Τὰ τριάκοντα κεφάλαια κατὰ Σευήρου. 1901.
- Ἐπίλυσις τῶν ὑπὸ Σευήρου προβεβλημένων συλ-
λογισμῶν. Διάλογος Ὁρθοδόξου καὶ Ἀκε-
φάλου. 1916.
- Πρὸς τοὺς προφέροντας ἡμῖν τινα τῶν Ἀπολι-
ναρίου ψευδῶς ἐπιγεγραμμένα εἰς ὄνομα
τῶν ἁγίων Πατέρων. 1948.
- ΛΟΓΟΙ ΔΥΟ
- Α'. Εἰς τὴν Μεσοπεντηκостὴν καὶ εἰς τὸν
ἐκ γενετῆς τυφλόν, καὶ εἰς τὸ α Μὴ
κρίνετε κατ' ὅψιν ν. 1976.
- Β'. Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Παρασκευὴν τῆς μεγά-
λης ἐβδομάδος, εἰς τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ
καὶ εἰς τὸν Ἰώβ. 1993.
- Τεμάχια θεολογικὰ ἀπὸ τῶν Λεοντίου Βυζαν-
τίου. 2004—2016.
- ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ
- Ἐκλογαὶ ἱερῶν παραλλήλων Λεον-
τίου, καὶ Ἰωάννου. (α) 2017—2100.
- Προοιμίδιον Λεοντίου περὶ τούτων. 2017.
- Πίναξ τῶν τίτλων κατὰ στοιχείον. 2017.
- ΤΙΤΛΟΙ ΕΚ ΤΟΥ Β'. ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΑΤΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΟΙ ΣΩΖΟΜΕΝΟΙ. (β)
- Περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου πλάσεως καὶ κατα-
σκευῆς καὶ ὅτι περ κατ' εἰκόνα Θεοῦ γεγε-
νησθαι τὸν ἄνθρωπον ἢ θεόπνευστός φησι
Γραφή, καὶ μὴ προϋπάρχειν τὴν ψυχὴν τοῦ
σώματος καὶ ὅτι ταύτην τὴν σάρκα ἐπλα-
σεν ὁ Θεὸς ἐκ τῆς γῆς ταῖς ἀχράντοις αὐ-
τοῦ χερσὶ, καὶ αὐτῇ ἐνεφύσησε πνεῦμα
ζωῆς, καὶ οὐ, καθάπερ φασὶν οἱ αἱρετικοί,
τοὺς δερματίνους χιτῶνας εἶναι τὴν σάρ-
κα. 2033.
- Περὶ αὐτεξουσίου. Ὅτι τὸ αὐτεξούσιον δέδο-
ται ἡμῖν παρὰ Θεοῦ, καὶ ἐν ἡμῖν σωθῆναι
καὶ ἀπολέσθαι. 2053.
- Περὶ τῆς ἀστάτου καὶ ἀβεβαίου τῶν ἀνθρωπίνων
πραγμάτων καταστάσεως, καὶ τίνι ἔοικεν ὁ
- (α) Ἰωάννης δὲ, ἴσως ὁ Δαμασκηνός, ὁ πολλῶ μετα-
γενέστερος τοῦ Λεοντίου. Ἄλλ' ἔχει καὶ οὗτος ἱερὰ πα-
ράλληλα λόγου ἄξια ἐν τῷ Β'. καὶ Γ'. τόμ. τῶν ἀπάν-
των αὐτοῦ· σειρὰ δὲ τῆς Πατρολογίας τόμ. 95 καὶ 96,
ἅτινα κατὰ τὴν ἑννοίαν καὶ τοὺς τίτλους σύμφωνά
εἰσι.
- (β) Τὸ πρῶτον βιβλίον οὐ σώζεται.

ἄνθρωπος καὶ ὁ βίος αὐτοῦ καὶ ἐπιμέλαια	2064.	Περὶ καρδίας.	2084.
τὰ παρόντα καὶ σκιάς ἀδρανέστερα.	2064.	Περὶ κρείττονων.	2084.
Περὶ ἀναρχίας.	2064.	Περὶ κινδύνου.	2084.
Περὶ ἁμαρτανόντων.	2064.	Περὶ καιροῦ.	2084.
Περὶ ἁμαρτανόντων, καὶ συνεχῶς αἰτουμένω	2065.	Περὶ κολάκων.	2084.
συγγνώμην.	2065.	Περὶ λύπης.	2084.
Περὶ τῶν ἀδυνάτων.	2069.	Περὶ λαλιᾶς.	2085.
Περὶ ἀνασκολοπισθέντος.	2069.	Περὶ μεθυστῶν.	2085.
Περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ κόσμου τούτου.	2069.	Περὶ τοῦ νῆρυν.	2085.
Περὶ ἀδιάστου.	2072.	Περὶ ἔρφρων καὶ χερῶν.	2085.
Περὶ τοῦ, «Γνωθὶ σαυτόν».	2072.	Περὶ ὄρκου.	2088.
Περὶ γεωργίας.	2072.	Περὶ οἰήσεως.	2088.
Περὶ γνωσιμαχούντων.	2072.	Περὶ ὀνειδισμοῦ.	2088.
Περὶ διδασκάλων.	2072.	Περὶ πταιόντων.	2088.
Περὶ διαβολῆς.	2076.	Περὶ πλῆθους καὶ δήμου πόλεως.	2089.
Περὶ διψύχων.	2076.	Περὶ προαιρέσεως.	2089.
Περὶ διαγνώσεως καλοῦ καὶ κακοῦ.	2076.	Περὶ παιδοποιίας.	2089.
Περὶ ὀφθαλμοῦ.	2076.	Περὶ πρωτοτόκων.	2089.
Περὶ διαθήκης καὶ κληρονομίας.	2077.	Περὶ πολέμου.	2089.
Περὶ δείπνου.	2077.	Περὶ συμμέτρου.	2089.
Περὶ διαβόλου.	2077.	Περὶ σοφίας κοσμικῆς.	2092.
Περὶ ἔργων καὶ πράξεων.	2077.	Περὶ συνηθείας.	2092.
Περὶ εὐπραγίας ἢ δυσπραγίας.	2080.	Περὶ τοῦ συμπεριφέρεσθαι.	2092.
Περὶ εὐθηνίας.	2080.	Περὶ σαρκικῶν ἀνθρώπων.	2093.
Περὶ ἐγκωμίων.	2080.	Περὶ συγγενῶν.	2093.
Περὶ τοῦ μὴ χαίρειν ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς τῶν	2080.	Περὶ συμπαθείας.	2093.
ἄλλων.	2080.	Περὶ τυράννων.	2096.
Περὶ ἐπισουλῆς.	2080.	Περὶ τεχνιτῶν.	2096.
Περὶ ἐμπόρων.	2080.	Περὶ τάξεως καὶ καταστάσεως.	2096.
Περὶ ἐργολάθων.	2080.	Περὶ ὕβριστοῦ.	2096.
Περὶ εὐδαιμονίας.	2081.	Περὶ ὕπνου.	2097.
Περὶ ἡμέρας ἀγαθῆς.	2081.	Περὶ φθόνου.	2097.
Περὶ θανάτου.	2081.	Περὶ φιλαυτίας.	2097.
Περὶ θλιβομένων καὶ φωτιζόντων.	2081.	Περὶ φονέων.	2100.
Περὶ ἰσότητος.	2081.	Περὶ ὀφθαλμοῦ.	2099.
Περὶ ἱμνίων.	2084.		

ΕΦΡΑΙΜ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

(; † 546 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί.	2099.
Τεμάχια ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ πατριάρχου Ἀντιοχείας.	2104.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΣ

(; † 550 M. X.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 2111. | μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων. 2159—2252
- Παύλου Σιλεντιαρίου ἑκφρασις (α) διὰ στίχων | ἑκφρασις τοῦ Ἀμβωνος λεχθεῖσα ἰδιαζόντως
- ἱαμβικῶν τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας. | ἐν στίχοις ἱαμβικοῖς μετὰ τὴν πρώτην πύ-
2119-2158. | ροδὸν τὴν μεγάλην ἐν τῷ πατριαρχείῳ. 2251—2264.
- * Δουκαγγίου ὑπόμνημα περὶ τῆς ἁγίας Σο- | Εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμά. 2264.
- φίας, ἥ εἰς Παῦλον Σιλεντιάριον λατινιστί

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 582 M. X.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 2267. | Εὐτυχίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως λό-
* Τοῦ μεγάλου καὶ τρισμακαρίου Εὐτυχίου, | γος περὶ τοῦ ἁγίου Πάσχα, καὶ τῆς ἁγίας
- πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως βίος καὶ | Εὐχαριστίας (πάνυαξιόλογος). 2392-2401.(6)
- πολιτεία, συγγραφὴς παρ' Εὐστρατίου πρεσ- | Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ πρὸς Βιγίλιον Πάπαν, περὶ
- βυτέρου ταπεινοῦ αὐτοῦ μαθητοῦ. 2273-2389- | εἰρήνης τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν
- Πρόλογος.—Θερμὸς ὁ ζῆλος εἰς τὴν παροῦσαν | καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ ὁμολογίας. 2401.
- ὑπόθεσιν, ἀλλὰ νωθρὸς ὁ λόγος κτλ. 2273.
- Οὗτος οὖν ὁ μέγας ἀνὴρ ὠρμάτο κτλ. 2277.

ΕΥΑΓΓΡΙΟΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ

(; † 593 M. X.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί μετὰ καὶ | Β'. Ὅπως ἐφωράθη Νεστόριος, δι' Ἀναστασίου
- ἐλληνικῶν χωρίων. 2405. | τοῦ μαθητοῦ διδάσκοντος, μὴ Θεοτόκον,
- * Μαρτυρίαι παλαιῶν περὶ Εὐαγγρίου. 2413. | ἀλλὰ Χριστοτόκον τὴν ἁγίαν καλῶν Θεο-
- Εὐαγγρίου Σχολαστικοῦ Ἐπιφανέως, καὶ ἀπὸ ἐπάρχων ἐκκλη- | μήτορα, δι' ἣν αἰτίαν καὶ αἰρετικὸς ὠμο-
σιαστικῆς ἱστορίας βιβλ. σ'. | λόγηται. 2424.
- 12416—2885. | Γ'. Οἷα ὁ μέγας Κύριλλος τῷ Νεστορίῳ ἔγραψε,
- Τὰ κεφάλαια τοῦ πρώτου τόμου τῆς Ἐκκλη- | καὶ ὅπως ἡ τρίτη σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ ἠθροί-
- σιαστικῆς ἱστορίας Εὐαγγρίου Σχολαστικοῦ | σθη, ὑστερήσαντος Ἰωάννου τοῦ Ἀντιοχείας,
- καὶ ἀπὸ ἐπάρχων τοῦ Ἐπιφανέως. Νικηφό- | καὶ Θεοδωρήτου. 2425.
- ρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου ὁ πίναξ. | Δ'. Ὅπως παρὰ τῆς συνόδου καθρέθη Νεστό-
- Προόμιον τοῦ συγγραφέως, πῶς ἐπὶ τὸ γράφειν | ριος, τοῦ Ἀντιοχείας μὴ ἐνδημήσαντος. 2428.
- τὴν παροῦσαν πραγματείαν ἐλήλυθεν. 2420. | Ε'. Ὡς μετὰ πέντε ἡμέρας ἐλθὼν ὁ Ἀντιοχείας
- Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α | Ἰωάννης, καθαιρεῖ Κύριλλον τὸν Ἀλεξαν-
- Α'. Ὅτι μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ ἀσεβοῦς Ἰου- | δρείας καὶ Μέμνονα τὸν Ἐφέσου· οὗς ἡ
- λιανοῦ τῶν αἰρέσεων μικρὸν παυθεῖσιν, | σύνοδος πάλιν ἠθώωσε, καθελοῦσα Ἰωάν-
- ὑστερον δὲ πονηρὸς διάβολος τὴν πίστιν πάλ- | 2421.
- ιν ἐτάραττεν.

(α) Διαφέρει ἡ ἑκφρασις διηγήματος, ὅτι τὸ μὲν ψι-
λὴν ἔχει τοῦ πράγματος ἐκθεσίν, ἡ δὲ πειράται θεάτως
ἐργάζεσθαι μικροῦ τοῦ ἀκούοντος, καὶ τὸ μὲν καθόλου
ἐξετάζει· ἡ δὲ τὰ κατὰ μέρος. 2417.

(6) Ἐνταῦθα κεῖται καὶ τὸ ἐξῆς·

Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως περὶ τῶν
λεγόντων ὅτι χρὴ καὶ μετὰ τὸν θάνατον εὐχέλαιον ποιεῖν
ἐν νεύρῳ· οὐκ οἶδα ποῖαν ἀβελτηρίαν καὶ ἀτασθαλίαν
μεστὴν περιπίπτουσι τινες ἱερεῖς ἐν πολλοῖς τόποις, ὡς
ἔμαθον καὶ τὰ ἐξῆς. » (Ἐν σημειώσει.) 2400

νην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ. Καὶ ὅπως διὰ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως συμβαίνουσι Κύριλλος καὶ Ἰωάννης, κυρώσαντες ἔτι καὶ τὴν Νεστορίου καθαίρεσιν. 2432.

Σ'. Περὶ Παύλου τοῦ Ἑμέσης εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐλθόντος, καὶ ἔπαινος Κυρίλλου διὰ τὴν ἐπιστολήν. 2432.

Ζ'. Οἷα ὁ δυσσεβὴς Νεστόριος πεπονθέναι περὶ αὐτοῦ γράφει, καὶ ὡς σκώληξι τὴν γλῶτταν τὸ τελευταῖον βρωθεὶς, εἰς ὕδριν ἀπέρρηξε τὴν ψυχὴν. 2433.

Η'. Ὡς μετὰ Νεστόριον Μαξιμιανὸς, καὶ μετὰ τοῦτον Πρόκλος, εἶτα Φλαβιανὸς γίνονται. 2444.

Θ'. Περὶ τοῦ δυστυχοῦς Εὐτυχοῦς, καὶ ὅπως παρὰ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως καθηρέθη Φλαβιανοῦ, καὶ περὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ δευτέρας ληστρικῆς συνόδου. 2444.

Ι'. Ὅσα παρὰ τοῦ Διοσκόρου καὶ Χρυσάφου τὸ παράλογον ἐν Ἐφέσῳ συνέδριον διεπράξατο. 2445.

ΙΑ'. Ἀπολογία τοῦ συγγραφέως ὑπὲρ τῶν ἐν ἡμῖν διαφορῶν, καὶ κατὰ γελως τῶν Ἑλληνικῶν ὕθλων. 2449.

ΙΒ'. Ὅπως ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος τὴν Νεστορίου αἵρεσιν ἀπελάνει. 2452.

ΙΓ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ Στυλίου. 2453.

ΙΔ'. Περὶ τοῦ πολλάκις φαινομένου ἀστέρος ἐν τῇ περὶ τὸν κίονα στοᾶ τοῦ οἴου Συμεῶν, ὃν ἐωράκει ὁ συγγραφεὺς καὶ ἄλλοι· καὶ αὐτῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ ἁγίου. 2460.

ΙΕ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, καὶ Συνεσίου τοῦ Κυρήνης ἐπισκόπου. 2461.

ΙΣ'. Ὅπως ὁ θεοφόρος Ἰγνάτιος ἐκ Ῥώμης ἀνακομισθεὶς, παρὰ Θεοδοσίου ἐν Ἀντιοχείᾳ κατετέθη. 2465.

ΙΖ'. Περὶ Ἀττίλα τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, καὶ ὅπως τὰ ἔθνη καὶ ἐσπέρια κατέστρεψε, καὶ περὶ τοῦ γενομένου ξένου σημείου, καὶ τῶν ἄλλων ἐν τῷ κόσμῳ φοβερῶν σημείων. 2468.

ΙΗ'. Περὶ τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ τίνες οἱ ἐργασάμενοι ταύτας. 2469.

ΙΘ'. Περὶ πολέμων διαφόρων Ἰταλικῶν, καὶ Περσικῶν, οἱ γεγόνασιν ἐπὶ Θεοδοσίου. 2472.

Κ'. Περὶ τῆς βασιλείας Εὐδοκίας, καὶ Εὐδοξίας τῆς θυγατρὸς, καὶ ὅπως εἰς Ἀντιόχειαν καὶ Ἱεροσόλυμα ἀφίκετο. 2473.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

ΚΑ'. Ὅτι καλῶς τὰ περὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἡ Εὐδοκία διέθηκε· καὶ περὶ διαφορῶν βιοτῆς καὶ διαίτης τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μοναχῶν. 2476.

ΚΒ'. Ὅσα ἐδείματο ἡ βασιλὶς Εὐδοκία κατὰ Παλαιστίνην, καὶ περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου, ἐνθα καὶ οὕτως ἐτάφη. Ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς τελευταίας τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου. 2484.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τὰ δὲ ἐνεστὶν ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας Εὐαγγρίου.

Α'. Περὶ Μαρκιανοῦ βασιλέως, καὶ οἷα σύμβολα προηγήσαντο, τὴν βασιλείαν αὐτοῦ μνηύοντα. 2485.

Β'. Περὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, καὶ πόθεν τὴν αἰτίαν τῆς συνελεύσεως ἔσχεν. 2489.

Γ'. Ἐκφρασις τοῦ εὐκτηρίου οἴκου τῆς μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, τῆς ἐν Χαλκηδόνι· καὶ διήγησις τῶν γενομένων ἐν αὐτῷ θαυμάτων. 2492.

Δ'. Περὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ κινήσεων καὶ τυπωθέντων, καὶ ὡς Διοσκορος ὁ Ἀλεξανδρείας καθηρέθη· Θεοδώρητος δὲ καὶ Ἰβας καὶ τινες ἕτεροι ἀνεκλήθησαν. 2497.

Ε'. Περὶ τῆς γενομένης στάσεως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, χάριν τῆς χειροτονίας Προτερίου, ὁμοίως καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις. 2509.

ΣΤ'. Περὶ τῆς γενομένης ἀνομβρίας, λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ· ὅπως τε παραδόξως ἐν τισὶ χώραις αὐτομάτως ἡ γῆ τοὺς καρποὺς ἐβλάστησεν. 2516.

Ζ'. Περὶ τῆς ἀναιρέσεως Οὐαλεντινιανοῦ καὶ ἀλώσεως Ῥώμης· καὶ περὶ ἐτέρων βασιλευσάντων αὐτῆς. 2516.

Η'. Περὶ τοῦ θανάτου Μαρκιανοῦ, καὶ τῆς βασιλείας Λέοντος· καὶ ὡς οἱ τῶν Ἀλεξανδρέων αἵρεσιῶται τὸν Πρατέριον ἀποσφάτουσι· Τιμοθέῳ δὲ τῷ Αἰλούριον τὴν ἀρχιερωσύνην παραδιδόασιν. 2520.

Θ'. Περὶ τῶν ἐγκυκλίων Λέοντος βασιλέως. 2528.

Ι'. Περὶ ὧν οἱ ἐπίσκοποι καὶ Συμεῶν ὁ κιονίτης ἀντέγραψεν. 2532.

ΙΑ'. Περὶ τῆς ἐξορίας Τιμοθέου τοῦ Αἰλούρου,

- καὶ τῆς χειροτονίας Τιμοθέου τοῦ Σαλο-
φακιάλου. Καὶ περὶ Γενναδίου καὶ Ἀκακίου,
τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν. 2533.
- ΙΒ'. Περὶ τοῦ γεγονότος ἐν Ἀντιοχείᾳ σεισμοῦ,
μετὰ ἑτὴ τριακόςια μζ'. τοῦ κατὰ Τραϊ-
ανόν. 2536.
- ΙΓ'. Περὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει. 2540.
- ΙΔ'. Περὶ καθολικῶν παθημάτων. 2541.
- ΙΕ'. Περὶ τοῦ γάμου Ζήνωνος καὶ Ἀριάδνης. 2541.
- ΙΓ'. Περὶ Ἀνθεμίου βασιλέως Ῥώμης, καὶ τῶν
ἐξ αὐτοῦ βασιλέων. 2544.
- ΙΖ'. Περὶ τῆς τελευταίας Λέοντος, καὶ βασιλείας
τοῦ μικροῦ Λέοντος, καὶ αὐτοῦ Ζήνωνος τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ. 2545.
- ΙΗ'. Ἐπιτομὴ τῶν κινήθεντων ἐν τῇ εἰς Χαλ-
κηδὼνα συνόδῳ, ἐν τῇ τέλει τοῦ δευτέρου
βιβλίου τεθειμένη. 2548.

BIBLION TPITON

Τὰ δὲ ἐν εἴσιν ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας
Εὐαγγελίου.

- Α'. Περὶ τῆς βασιλείας Ζήνωνος καὶ τοῦ βίου
αὐτοῦ. 2593.
- Β'. Περὶ ἐφόδων βαρβαρικῶν ἐν τῇ Ἐφ καὶ
τῇ Δύσει. 3596.
- Γ'. Περὶ τῆς τυραννίδος Βασιλίσκου, καὶ φυ-
γῆς Ζήνωνος. 2597.
- Δ'. Ὡς Τιμόθεον τὸν Αἰλουρον ὁ Βασιλίσκος
ἀνεκαλέσατο, καὶ πεισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐγκυ-
κλίους ἐπιστολάς εἰς ἀθέτησιν τῆς ἐν Χαλ-
κηδὼνι συνόδου ἐξαπέστειλε πανταχοῦ. 2597.
- Ε'. Περὶ τῶν συνθεμένων τοῖς ἐγκυκλίοις Βασι-
λίσκου, καὶ τὴν σύνοδον ἀθετησάντων. 2604.
- ΣΤ'. Ὡς τοῦ Αἰλίου Τιμοθέου τὴν Ἀλεξαν-
δρέων ἀπολαβόντος, καὶ τῇ Ἐφεσίων τὸ
πατριαρχικὸν δίκαιον ἀποδόντος, ἀναθέμα-
τι τὴν ἐν Χαλκηδὼνι σύνοδον καθυπέβα-
λεν. 2608.
- Ζ'. Ὡς τῶν μοναχῶν Ἀκακίου γνώμη στασια-
σάντων, φοβηθεὶς ὁ Βασιλίσκος, ἐναντία τῷ
πρότερον γράψας ἐξαπέστειλεν ἀντεγκύ-
κλια. 2609.
- Η'. Περὶ τῆς ἐπανόδου Ζήνωνος. 2612.
- Θ'. Ὡς μετὰ τὸν θάνατον Βασιλίσκου, οἱ τῆς

Ἀσίας ἐπίσκοποι τὸν Ἀκάκιον ἡμερούμενοι,
μετανοίας βίβλον ἐπιδεδώκασιν, οἷς ἐξή-
μαρτον τὴν ἐν Χαλκηδὼνι σύνοδον ἀθετή-
σαντες. 2613.

Ι'. Περὶ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπίσκοπων ἀντων.
2614.

ΙΑ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Ζήνων ἐβουλήθη τὸν Αἰ-
λουρον διώξαι· διὰ δὲ τὸ γῆρας αὐτὸν
κατελεήσας εἶασε. Καὶ ὡς αὐτοῦ τελευ-
τήσαντος, Πέτρος ὁ Μογγὸς πρὸς τῶν Ἀλε-
ξανδρέων χειροτόνηται· Τιμόθεος δὲ ὁ
μετὰ Προτέριον νεύματι τοῦ βασιλέως, τὸν
τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνον κατέσχευεν. 2616.

ΙΒ'. Περὶ Ἰωάννου τοῦ μετὰ Τιμόθεον τῆς Ἀ-
λεξανδρέων τοὺς οἵκας κατασχόντος, ὅ-
πως τε τοῦτον ὁ Ζήνων ὡς ἐπιόρχησαντα
ἀπελάυνει, Πέτρῳ δὲ τῷ Μογγῷ τὴν Ἀλε-
ξανδρέων ἐγχειρίζει. 2617.

ΙΓ'. Ὡς Πέτρος ὁ Μογγὸς δέχεται τὸ Ἐνωτικὸν
Ζήνωνος, καὶ τοῖς ἀπὸ Προτερίου συνάπτε-
ται. 2620.

ΙΔ'. Περὶ τοῦ λεγομένου Ἐνωτικοῦ τοῦ Ζήνωνος.
2620.

ΙΕ'. Ὡς Ἰωάννης ὁ Ἀλεξανδρείας κατελθὼν ἐν
Ῥώμῃ, πείθει Συμπλίκιον πρὸς Ζήωνα
περὶ τῶν συμβάντων γράψαι· καὶ τί Ζήνων
ἀντιγέγραφε. 2625.

ΙΣΤ'. Περὶ Καλανδίου τοῦ Ἀντιοχείας, καὶ ὅτι
ἐξορία κατεδικάσθη διὰ τὴν πρὸς Ἰλλουν
καὶ Λεόντιον ὑπονοηθεῖσαν φιλίαν, καὶ ὡς
Πέτρος ὁ Κναφεὺς ἠνώθη τῷ Μογγῷ, καὶ
τῷ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῷ Ἱερο-
σολύμων. 2625.

ΙΖ'. Περὶ ὧν ἔγραψε Πέτρος Ἀκακίῳ δεξαμένῳ
τὴν ἐν Χαλκηδὼνι σύνοδον. 2629.

ΙΗ'. Ὅπως Ἰωάννης ὁ Ἀλεξανδρείας πείθει
Φήλικι τῷ Πάπᾳ Ῥώμης καθαίρεσιν Ἀκα-
κίῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως πέμψαι.
2633.

ΙΘ'. Περὶ Κυρίλλου ἡγουμένου μονῆς τῶν Ἀκoi-
μήτων, ὅπως εἰς Ῥώμην ἀπέστειλε πρὸς
Φήλικά τινας, ἐνάγων αὐτὸν πρὸς ἐκδί-
κην τῶν τολμωμένων κατὰ τῆς πίστεως.
2636.

Κ'. Περὶ ὧν ἔγραψε Φήλιξ πρὸς Ζήωνα, καὶ
αὐτὸν πάλιν Ζήνων πρὸς Φήλικα. 2637.

ΚΑ'. Συμμεώνης μόναχός μονῆς τῶν Ἀκομήτων,

- εἰς Ῥώμην κατελθὼν, τοὺς ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει ἀποσταλέντας ἐπισκόπους παρὰ
Ῥωμαίων διήλεγξε κοινωνήσαντας τοῖς
αἵρετικοῖς· καὶ ὡς αὐτοὶ τε καὶ οἱ κοινω-
νήσαντες Πέτρῳ, παρὰ Ῥωμαίων καθηρέ-
θησαν. 2640.
- ΚΒ'. Περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κινήθεντων, καὶ
ἐν διαφόροις τόποις, χάριν τῆς ἐν Χαλκη-
δόνι συνόδου. 2641.
- ΚΓ'. Περὶ Φραυτίου καὶ Εὐφημίου τῶν Κων-
σταντινουπολιτῶν, καὶ Ἀθανασίου καὶ Ἰω-
άννου τῶν Ἀλεξανδρέων, καὶ Παλλαδίου
καὶ Φλαβιανοῦ τῶν Ἀντιοχείων, καὶ ἐτέ-
ρων τινῶν. 2644.
- ΚΔ'. Περὶ τῆς ἀναιρέσεως Ἀρμάτου συγγενοῦς
Βερίνης τῆς βασιλίδος. 2648.
- ΚΕ'. Περὶ τῆς ἐπαναστάσεως Θεοδερίχου τοῦ
Σκύθου καὶ τῆς τούτου τελευτῆς. 2648.
- ΚΣ'. Περὶ τῆς Μαρκιανοῦ ἐπαναστάσεως, καὶ οἷα
περὶ τοῦτον συνέβη. 2649.
- ΚΖ'. Περὶ τῆς τυραννίδος Ἰλλοῦ καὶ Λεοντίου.
2652.
- ΚΗ'. Περὶ Μαρμιανοῦ, καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ.
2653.
- ΚΘ'. Περὶ τῆς τελευτῆς Ζήνωνος, καὶ τῆς ἀναρ-
ρήσεως Ἀναστασίου. 2653.
- Λ'. Περὶ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως, καὶ ὡς διὰ
τὸ μὴ βούλεσθαι τοῦτον καινοτομεῖν τι
περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατὰστασιν, μυ-
ρίων ταραχῶν αἱ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Ἐκ-
κλησίαι ἐνεπλήσθησαν· πολλοὶ τε τῶν ἐπι-
σκόπων διὰ τοῦτο ἐξεβλήθησαν. 2656.
- ΛΑ'. Ἐπιστολὴ τῶν μοναχῶν Παλαιστινῶν πρὸς
Ἀλκίσωνα περὶ Ξεναίου καὶ ἐτέρων τινῶν.
2657.
- ΛΒ'. Περὶ τῆς ἐκβολῆς Μακεδονίου τοῦ Κων-
σταντινουπόλεως, καὶ Φλαβιανοῦ Ἀντιο-
χείας. 2664.
- ΛΓ'. Περὶ Σεβήρου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. 2668.
- ΛΔ'. Περὶ τῆς πεμφθείσης αὐτῷ καθαιρέσεως
ὑπὸ Κοσμᾶ καὶ Σεβηριανοῦ. 2672.
- ΛΕ'. Περὶ τῆς τῶν τυράννων Ἰσαύρων καθαι-
ρέσεως. 2673.
- Λς'. Περὶ τῶν Σκηνιτῶν βαρβάρων, ὡς ἐσπί-
σαντο πρὸς Ῥωμαίους. 2676.
- ΛΖ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀμίδι πολιορκήσεως, καὶ κτί-
σεως τοῦ Δάρας. 2676.
- ΛΗ'. Περὶ τοῦ μακροῦ πείχους. 2677.
- ΛΘ'. Περὶ τοῦ λεγομένου χρυσαργύρου, καὶ ὡς
ἀνείλεν αὐτὸν Ἀναστάσιος. 2677.
- Μ'. Περὶ ὧν ἱστόρησε Ζώσιμος χάριν τοῦ χρυ-
σαργύρου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασι-
λέως. 2684.
- ΜΑ'. Ἀπότασις πρὸς Ζώσιμον ἐφ' οἷς ἐβλάσφη-
μησε Κωνσταντῖνον καὶ χριστιανούς. 2684.
- ΜΒ'. Περὶ τῆς χρυστοτελείας. 2692.
- ΜΓ'. Περὶ τῆς τυραννίδος Βιταλιανοῦ. 2696.
- ΜΔ'. Ὡς Ἀναστάσιος ἐν τῷ τρισαγίῳ ὕμνῳ τό,
ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, βουλευθεὶς προσθῆ-
ναι, στάσις ἐν τῷ δήμῳ καὶ ταραχὴ γέ-
γονεν. Ὅπερ φοβηθεὶς, ὑποκρινάμενος τα-
πείνωσιν, ταχὺ τὰς γνώμας τοῦ δήμου με-
τέβαλε. Καὶ περὶ τοῦ θανάτου Ἀναστα-
σίου. 2997.

ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

- Τὰ δὲ ἔνεστιν ἐν τῷ τετάρτῳ βι-
βλίῳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱ-
στορίας Εὐαγγρίου.
- Α'. Περὶ τῆς Ἰουστίνου τοῦ πρώτου βασιλείας.
2704.
- Β'. Περὶ τοῦ Ἀμαντίου τοῦ εὐνούχου καὶ Θεο-
κρίτου, ὅπως τε τούτους ὁ Ἰουστίνος ἀ-
νείλεν. 2704.
- Γ'. Ὡς Βιταλιανὸν ἀνείλε δόλῳ ὁ Ἰουστίνος.
2705.
- Δ'. Ὅπως καὶ Σευήρον ἐξέλασας, Παῦλον ἀν-
τειστήγαγεν μετ' ὀλίγον δὲ καὶ Εὐφράσιος
τὸν Ἀντιοχείας θρόνον κατέσχευεν. 2708.
- Ε'. Περὶ τῶν γεγονότων ἐμπρησμῶν ἐν Ἀντιο-
χείᾳ, καὶ σεισμῶν, ὅτε καὶ Εὐφράσιος συγ-
χωσθεὶς ἐτελεύτησε. 2709.
- ς'. Περὶ Εὐφραιμίου τοῦ μετὰ Εὐφράσιον. 2712.
- Ζ'. Περὶ Ζωσιμᾶ καὶ Ἰωάννου τῶν θαυμα-
τουργῶν. 2713.
- Η'. Περὶ καθολικῶν παθημάτων. 2717.
- Θ'. Ὡς Ἰουστίνος ἔτι ζῶν, συμβασιλεύειν αὐτῷ
Ἰουστινιανὸν εἴλετο. 2717.
- Ι'. Ὅτι Ἰουστινιανὸς μὲν τοὺς τὴν ἐν Χαλκη-
δόνι σύνοδον ἀποδεχομένους ἡγάπα· Θεο-
δώρα δὲ τοὺς ἐναντίους ἔστεργεν. 2720.
- ΙΑ'. Ὡς Ἀνθιμον τὸν Κωνσταντινουπόλεως ὁ
Σευήρος διέστρεψε, καὶ Θεοδόσιον τὸν Ἀ-
λεξανδρείας· οὗς ὁ βασιλεὺς ἐξέλασας, ἐτέ-
ρους κατέστησεν. 2721.

- ΙΒ'. Ἐκ τῆς ἱστορίας Προκοπίου Καισαρέως, περὶ Καβάδου τοῦ Περσῶν βασιλέως, καὶ Χοσρόου υἱοῦ αὐτοῦ. 2725.
- ΙΓ'. Περὶ Ἀλαμουνδάρου, καὶ Ἀζαρέθου, καὶ τῆς ἐν Βυζαντίῳ στάσεως τῆς ἐπὶ κλην λαβούσης τὸ Νίκα. 2725.
- ΙΔ'. Περὶ Ὀνωρίχου τοῦ Βανδίλων ἄρχοντος, καὶ τῶν γλωσσοτομηθέντων Χριστιανῶν παρ' αὐτοῦ. 2728.
- ΙΕ'. Περὶ Καβάωνου τοῦ Μαυρουσίου. 2729.
- ΙΓ'. Περὶ τῆς Βελισαρίου κατὰ Βανδίλων ἐκστρατείας, καὶ τῆς τούτων ἐξολοθρεύσεως. 2732.
- ΙΖ' Περὶ τῶν ἀπὸ Ἀφρικῆς ἐλθόντων λαφύρων. 2733.
- ΙΗ'. Περὶ τῶν ἀπὸ προσώπου Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ ἀποφυγόντων Φοινίκων. 2736.
- ΙΘ'. Περὶ Θεουδερύχου τοῦ Γότθου, καὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ συμβάντων ὑπ' αὐτοῦ, ἄχρι τῶν χρόνων Ἰουστινιανοῦ, καὶ ὡς πάλιν ἡ Ῥώμη ὑπὸ Ῥωμαίου γεγονεν, Οὐτίγιδος φυγόντος ἀπ' αὐτοῦ. 2736.
- Κ'. Ὡς οἱ λεγόμενοι Ἑρουλοὶ, ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστινιανοῦ ἐχριστιάνισαν. 2737.
- ΚΑ'. Ὡς πάλιν ὑπὸ Γότθους γεγонуῖαν τὴν Ῥώμην, αὐθις δὲ Βελισάριος ἀνέσώσατο. 2740.
- ΚΒ'. Ὡς καὶ Ἀβασγοὶ τῆνικαῦτα ἐχριστιάνισαν. 2740.
- ΚΓ'. Ὡς καὶ οἱ τὸν Τάναϊν οἰκοῦντες, τῆνικαῦτα ἐχριστιάνισαν καὶ περὶ σεισμῶν ἐν Ἐλλάδι καὶ Ἀχαΐᾳ γεγονότων. 2740.
- ΚΔ'. Περὶ Ναρσοῦ τοῦ στρατηγοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ Θεοφιλείας. 2741.
- ΚΕ'. Ὡς ὁ Χοσρόης φθόνῳ ταχεὶς ἐπὶ ταῖς ἐν ἡμερίαις Ἰουστινιανοῦ, κατὰ Ῥωμαίων ἐστράτευσε, καὶ πλείστας πόλεις καθεῖλε Ῥωμαϊκάς, ἐν αἷς καὶ τὴν μεγάλην Ἀντιόχειαν. 2741.
- ΚΣ'. Περὶ τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Ἀπαμείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ ξύλου τοῦ σταυροῦ. 2744.
- ΚΖ'. Περὶ τῆς εἰς Ἑδεσσαν ἐκστρατείας Χοσρόου. 2745.
- ΚΗ'. Περὶ τοῦ γεγονότος ἐν Σεργίου πόλει θαύματος. 2749.
- ΚΘ'. Περὶ τοῦ λοιμικοῦ πάθους. 2752.
- Α'. Περὶ τῆς φιλοχρηματίας, καὶ ἀπληστίας Ἰουστινιανοῦ. 2757.
- ΑΑ'. Περὶ τοῦ μεγάλου ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. 2757.
- ΑΒ'. Περὶ τῆς ἐν τῷ κυανῷ χρώματι τοῦ βασιλέως μανίας μᾶλλον ἢ φιλίας. 2761.
- ΑΓ'. Περὶ Βαρσανουφίου τοῦ ἀσκητοῦ. 2764.
- ΑΔ'. Περὶ Συμεῶν μοναχοῦ, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. 2764.
- ΑΕ'. Περὶ Θωμᾶ μοναχοῦ, καὶ αὐτοῦ ὁμοίως προσποιητοῦ σαλοῦ. 2768.
- ΑΣ'. Περὶ Μηνᾶ τοῦ πατριάρχου, καὶ τοῦ γεγονότος τῆνικαῦτα θαύματος εἰς τὸ τοῦ Ἑβραίου παιδίου. 2769.
- ΑΖ'. Τίνες κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῶν μεγάλων πόλεων ἐπίσκοποι. 2772.
- ΑΗ'. Περὶ τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς πέμπτης συνόδου, καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν συνέστη. 2772.
- ΑΘ'. Ὡς Ἰουστινιανός, τῆς ὁρθῆς δόξης περιτραπεῖς, ἀφθαρτον τοῦ Κυρίου τὸ σῶμα ἐπρέσβευσε. 2781.
- Μ'. Περὶ Ἀναστασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιόχειας. 2784.
- ΜΑ'. Περὶ τοῦ θανάτου Ἰουστινιανοῦ. 2785.

BIBLION ΠΕΜΠΤΟΝ

- Τὰ δε ἔνεστιν ἐν τῷ πέμπτῳ βιβλίῳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Εὐαγρίου.
- Α'. Περὶ τῆς Ἰουστίνου ἀναρρήσεως, καὶ τοῦ τρόπου αὐτοῦ. 2788.
- Β'. Περὶ τῆς ἀναιρέσεως Ἰουστίνου τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ. 2792.
- Γ'. Περὶ τῶν ἀλητηρίων, Ἀδδαίου καὶ Αἰθερίου. 2793.
- Δ'. Περὶ τοῦ προγράμματος τῆς πίστεως ἡμῶν, ὅπερ Ἰουστίνος τοῖς ἀπανταχοῦ Χριστιανοῖς ἔγραψεν. 2793.
- Ε'. Περὶ τῆς ἐκβολῆς Ἀναστασίου ἐπισκόπου Θεουπόλεως. 2801.
- Σ'. Ὡς μετὰ Ἀναστάσιον Γρηγόριος ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ περὶ τοῦ τρόπου αὐτοῦ. 2804.
- Ζ'. Ὡς οἱ λεγόμενοι Ἀρμένιοι Πέρσαι τοῖς Χριστιανοῖς προσεχώρησαν διόπερ ὁ πρὸς Πέρσας ἀνέβράγη πόλεμος. 2805.
- Η'. Περὶ Μαρκιανοῦ στρατηγοῦ, καὶ πολιτείας Νισίδεως. 2808.

- Θ'. Ὡς ὁ Χοσρόης Ἀδααρμάνην στρατηγὸν κατὰ Ῥωμαίων ἐξαποστείλας, πολλὰ κακὰ τούτοις διαθέντα, πρὸς Νίσιβιν αὐτὸς ἀπῆλθεν. 2808.
- Ι'. Περὶ τῆς ἀλώσεως Ἀπαμείας, καὶ τοῦ Δάρας. 2812.
- ΙΑ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Ἰουστίνος φρενίτιδι νόσῳ ἐάλω· Τιθέριος δὲ τὴν φροντίδα τῶν ὅλων ἀνεδέξατο. 2813.
- ΙΒ'. Ὡς Τραϊανὸς διαπρεβευσάμενος πρὸς Χοσρόην, τὰ τῶν Ῥωμαίων ἐπηνώρθωσε πράγματα. 2816.
- ΙΓ'. Περὶ τῆς εἰς τὴν βασιλείαν ἀναρρήσεως Τιθερίου καὶ τοῦ ἥθους αὐτοῦ. 2816.
- ΙΔ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Τιθέριος στρατὸν πολὺν ἀγείρας κατὰ Χοσρόου, καὶ στρατηγὸν Ἰουστινιανὸν ἐξαποστείλας, τοῦτον ἐκ τῆς Ῥωμαίων γῆς ἀπῆλθεν. 2820.
- ΙΕ'. Ὅτι Χοσρόης δυσθυμήσας διὰ τὴν ἥτταν ἐτελεύτησεν· ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Ὁρμίσδας τῆς Περσῶν ἀρχῆς ἀντελάβετο. 2824.
- ΙΣ'. Τίνες ἐπίσκοποι τὸ τῆνικαῦτα τῶν μεγάλων ἦσαν παροικίων. 2825.
- ΙΖ'. Περὶ τοῦ γεγονότος ἐπὶ Τιθερίου ἐν Ἀντιοχείᾳ σεισμοῦ. 2825.
- ΙΗ'. Περὶ τῆς ἐπαναστάσεως, τῆς κατὰ τὸν ἐναγὴ Ἀνατόλιον. 2828.
- ΙΘ'. Περὶ τῆς στρατηγίας Μαυρικίου, καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ. 2829.
- Κ'. Ὡς τὸν Χοσρόην καὶ Ἀδααρμάνην τοὺς Περσῶν στρατηγοὺς ἐνίκησε Μαυρίκιος. 2833.
- ΚΑ'. Περὶ τῶν μνησάντων σημείων τὴν βασιλείαν Μαυρικίῳ. 2836.
- ΚΒ'. Περὶ τῆς ἀναγορεύσεως Μαυρικίου καὶ Αὐγούστης. 2836.
- ΚΓ'. Περὶ χρόνων ἀναγραφῆς ἀπὸ Ἰουστίνου τοῦ νέου, μέχρι Μαυρικίου. 2837.
- ΚΔ'. Περὶ τῆς καθ' εἰρμὸν ἱστορίας, μέχρις ἡμῶν σωζομένης. 2840.

BIBAION EKTON

- Τὰ δὲ ἐνεστὶν ἐν τῷ ἑκτῷ βιβλίῳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Εὐαγγρίου.
- Α'. Περὶ τοῦ γάμου Μαυρικίου καὶ Αὐγούστης. 2844.

- Β'. Περὶ Ἀλαμουνδάρου τοῦ Σαρακηνοῦ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Νααμάνου. 2845.
- Γ'. Περὶ τῆς στρατηγίας Ἰωάννου καὶ Φιλιππικοῦ, καὶ ὧν πεπράχασιν. 2848.
- Δ'. Περὶ στρατηγίας Πρίσκου, καὶ ὧν πέπονθεν ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐπαναστάντος αὐτοῦ. 2848.
- Ε'. Περὶ τῆς Γερμανοῦ εἰς τὴν τῶν ὅλων ἀρχὴν ἀκουσίῳ κατασχέσεως. 2849.
- ΣΤ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Φιλιππικὸν πάλιν ἐξαπέστειλεν· ὁ δὲ στρατὸς τοῦτον οὐ παρεδέξατο. 2852.
- Γ'. Περὶ Γρηγορίου τοῦ Θεουπόλεως, καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ γενομένης συκοφαντίας, ὅπως τε ταύτην ψευδῇ διήλεγξεν. 2852.
- Η'. Ὡς πάλιν ὑπὸ σεισμῶν ἡ Θεούπολις ἔπαθεν. 2853.
- Θ'. Ὡς οἱ βάρβαροι θαρρῶσαντες τῇ τοῦ στρατοῦ κατὰ τοῦ βασιλέως ἀποστάσει, τοὺς προσβαλόντες ὑπὸ Γερμανοῦ ἡττήθησαν. 2857.
- Ι'. Περὶ τῆς βασιλέως εἰς τοὺς ἀποστάτας φιλανθρωπίας. 2857.
- ΙΑ'. Ὡς Γρηγόριος ὁ Θεουπόλεως εἰς διαλλαγὰς ἐξαπεστάλη τοῦ στρατοῦ. 2860.
- ΙΒ'. Δημηγορία Γρηγορίου πρὸς τὸν στρατὸν. 2861.
- ΙΓ'. Ὅτι μετὰ τὸ δημηγορῆσαι Γρηγόριον, μετέθεντο ταῖς γνώμαις οἱ στρατιῶται, καὶ πάλιν δέχονται Φιλιππικὸν στρατηγόν. 2864.
- ΙΔ'. Περὶ τῆς ἀλώσεως Μαρτυροπόλεως. 2865.
- ΙΕ'. Περὶ τῆς στρατηγίας Κομεντιόλου, καὶ ἀλώσεως τῶν Ὀκβάς. 2868.
- ΙΣ'. Περὶ τῆς ἀναιρέσεως Ὁρμίσδου. 2869.
- ΙΖ'. Περὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς φυγῆς τοῦ νέου Χοσρόου. 2869.
- ΙΗ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Γρηγόριον καὶ Δομετιανὸν εἰς ἀπάντησιν Χοσρόου ἐξαπέστειλεν. 2872.
- ΙΘ'. Ὡς πάλιν τὴν ἀρχὴν Περσῶν Χοσρόης ἔλαβε, Ῥωμαίων αὐτῷ συναραμένων. 2872.
- Κ'. Ὅτι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἡ ἁγία μήτηρ ἦν Γολανδούχ. 2872.
- ΚΑ'. Περὶ ὧν ἐπεμψε Χοσρόης ἀναθημάτων τῷ ἁγίῳ μάρτυρι Σεργίῳ. 2873.
- ΚΒ'. Περὶ Νααμάνου τοῦ Σαρακηνοῦ. 2877.
- ΚΓ'. Περὶ τελευτῆς τοῦ ἐν ἁγίοις Συμεὼν τοῦ Στυλίου τοῦ νέου. 2880.

ΚΑ'. Περὶ τῆς τελευταίας Γρηγορίου ἐπισκόπου Θεουπόλεως, καὶ ἀποκαταστάσεως Ἀναστα- σίου.	2881.	* Παρατηρήσεις εἰς τὰ δύο βιβλία τῆς ἐκκλη- σιαστικῆς ἱστορίας Εὐαγγρίου Σχολαστικοῦ λατινιστὶ	2885—2906.
---	-------	--	------------

ΕΥΛΟΓΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(; † 570—608 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστὶ.	2907.	στοῦ.	2937.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐλογίου Ἀρχιεπι- σκόπου Ἀλεξανδρείας Λόγος εἰς τὰ Βατὰ , καὶ εἰς τὸν Πῶλον.	2913.	Τεμάχια ἐκ λόγων περὶ Τριάδος καὶ τῆς θείας οἰκονομίας τοῦ ἐνὸς τῆς Τριάδος Θεοῦ Λόγου.	2940.
Κεφάλαια ἑπτὰ περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ Κυ- ρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-		Τεμάχια δογματικὰ πρὸς τοὺς λέγοντας· « Ἐ- φατε τὸν Χριστὸν δύο ἔχειν οὐσίας, πάν- τως ἡ ἁγία Τριάς πᾶσα σεσάρκωται. »	2944.

ΣΥΜΕΩΝ Ο ΝΕΟΣ ΣΤΥΛΙΤΗΣ Ο ΕΝ ΤΩ ΘΑΥΜΑΣΤΩ ΟΡΕΙ

(; † 596 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστὶ	2965.	Τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Στυλίου, τοῦ εἰς τὸ θαυμαστὸν ὄρος, ἐπιστολὴ πέμπτη πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστίνον τὸν Νέον.	3216.
* Τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ νέου βίος, συγγρα- φὴ παρὰ Α. Νικηφόρου, Μαγίστρου Ἀντι- οχείας, τῆς λεγομένης Κοίτης. Οὗ ἡ ἀρ- χή. « Εὐλόγητός ὁ Θεός· καὶ ἐξῆς. »	2988.	Τοῦ μεγάλου Συμεὼν τοῦ θαυμαστοῦ ὄρους, περὶ εἰκόνων.	3220.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ ἔκτῳ τόμῳ.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ Ο ΓΑΖΑΙΟΣ

(περὶ τὸ 520 M. X.)

ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΤΟΥ ΓΑΖΑΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΤΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ. (α)

ΤΟΜΟΣ 87. ΜΕΡΟΣ Α'.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστ. μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων.	9.	Προοίμιον.	21—36.
ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ		Β'. Ὑπομνήματα εἰς τὴν ἐξοδον.	512—689.
Α'. Εἰς τὴν Γένεσιν ἐρμηνεία ,	21—512.	Γ'. » » τὸ Δευτερικόν.	689—793.
(α) Εἰς τόμ. 3.		Δ'. » » τοὺς Ἀριθμούς.	793—892.
		Ε'. » » τὸ Δευτερονόμιον.	893—992.
		Σ'. » » Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ.	992—1041.

Z'. Ὑπομνήματα εἰς τοὺς Κριτάς. 1041—1080.	ΙΑ'. Ὑπομνήματα εἰς τὴν Δ'. τῶν Βασιλειῶν. 1180—1200.
Η'. » » τὴν Α'. τῶν Βασιλειῶν. 1080—1120.	ΙΒ'. » » τὴν Α'. τῶν Παραλειπομένων. 1201—1208.
Θ'. » » τὴν Β'. τῶν Βασιλειῶν. 1120—1148.	ΙΓ'. » » τὴν Β'. τῶν Παραλειπομένων. 1209—1220.
Ι'. » » τὴν Γ'. τῶν Βασιλειῶν. 1148—1180.	ΙΔ'. » τὰς Παροιμίας Σολομῶντ. 1221—1544.

Τέλος τοῦ πρώτου μέρους τοῦ 87 τόμου.

ΤΟΜΟΣ 87 ΜΕΡΟΣ Β'.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(Συνέχεια τοῦ Α'. Μέρους.)

ΙΕ'. Εἰς τὰ ᾠσματα τῶν ᾠσμάτων Ἐξηγητικῶν ἐκλογῶν ἐπιτομή. Ἀπὸ φωνῆς Γρηγορίου Νύσσης, καὶ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Ὀριγένους τε καὶ Φίλωνος τοῦ Καρπαθίου, Ἀπολιναρίου, Εὐσεβίου Καισαρείας καὶ ἐτέρων διαφόρων, ἔχουν Διδύμου, Νείλου, Ἰσιδώρου, Θεοδώρητου, καὶ Θεοφίλου. 1545—1753.	Ἐπιστολὴ καὶ προοίμιον περὶ τῶν εἰς Ἡσαΐαν ὑπομνημάτων λατινιστί. 1801.
Ἔτερα τεμάχια τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ᾠσμα. 1756.	ΙΣ'. Ἐπιτομὴ τῶν εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν καταβεβλημένων διαφόρων ἐξηγήσεων. 1817—2717.
Προσθῆκαι τῶν ὑπομνημάτων Προκοπίου εἰς τὰς Παροιμίας Σολομῶντος λατινιστί. 1779.	Πρόλογος, τί ἐστὶ προφήτης. 1817.
	Προκοπίου σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ τὸν ἀριθμὸν ΡΔ'. 2717—2792.
	(Αὗται τοῦ Προκοπίου αἱ ἐπιστολαὶ πλήρεις εἰσι χάριτος, καὶ ἀττικῆς Μούσης. Ἀποστέλλονται δὲ πρὸς διαφόρους, ὡς φιλικαί, συστατικαί, παραινετικαί. κτλ.)
	Τεμάχιον ἐκ τῶν εἰς τὰ Πρόκλου θεολογικὰ κεφάλαια. 2792.

Τέλος τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ 87 τόμου.

ΤΟΜΟΣ 87 ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προκοπίου Γαζαίου Πανηγυρικὸς εἰς Ἀναστάσιον αὐτοκράτορα, οὗ ἡ ἀρχή, α' Ἡδὴ μὲν, ὦ κράτιστε Βασιλεῦ, καὶ τὰ ἐξῆς. 2793.	» μιον. 2828.
Περὶ τῆς ἁγίας Σοφίας, περιγραφὴ, καὶ ἐγκώ-	Μονωδία εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν πεσοῦσαν ὑπὸ σεισμοῦ. 2837.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

(ἄγνωστον τὸ ἔτος αὐτοῦ).

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 4014.
- Δόγος ἱστορικὸς εἰς τὴν εὐρεσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ. 4016.
- Εἰς τὸν ἀπόστολον Βαρνάβαν λατινιστί. 4087.
- ΠΙΝΑΚΕΣ
- Α'. * Πίναξ πραγμάτων καὶ μνημονευθεισῶν λέξεων ἐν τοῦ ὑπομνήμασι Προκοπίου Γαζαίου εἰς τὴν ὀκτάτευχον, καὶ λοιπά· λατινιστί. 4107—4126.
- Β'. * Πίναξ ἀναλυτικὸς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι Προκοπίου Γαζαίου εἰς Ἡσαΐαν τὸν προφήτην λατινιστί. 4127.
- Γ'. * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ 87 τόμου λατινιστί. 4171.

Τέλος τοῦ τρίτου μέρους τοῦ 87 τόμου.

ΚΟΣΜΑΣ ΙΝΔΙΚΟΠΛΕΥΣΤΗΣ

(; † 535 M. X.)

ΤΟΜΟΣ 88

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων, καὶ τῆς τοῦ Φωτίου περὶ τοῦ Κοσμᾶ γνώμης. 9—28.
- * Προλεγόμενα εἰς τὴν χριστιανικὴν τοπογραφίαν Κοσμᾶ Αἰγυπτίου λατινιστί. 29.
- Κοσμᾶ Αἰγυπτίου μοναχοῦ χριστιανικὴ τοπογραφία, ἡ Χριστιανῶν δόξα περὶ τοῦ Κόσμου εἰς λόγους IB'. 52—461.
- Ἐπίκλησις. 52.
- Πρόλογος Α'. 53.
- » Β'. χριστιανικὴ τοπογραφία περιεκτικὴ παντὸς τοῦ κόσμου, ἀποδείξεις ἔχουσα ἐκ τῆς Θείας Γραφῆς, περὶ ἧς ἀμφισβητεῖν Χριστιανούς οὐ δέον. 53.
- Δ'. Ἀνακεφαλαίωσις σύντομος, καὶ διαγραφὴ τῶν σχημάτων τοῦ κόσμου κατὰ τὴν Θείαν Γραφήν, καὶ τῆς σφαίρας ἀνατροπὴ. 181.
- Ε'. Ἐνῶ ἐστὶ τῆς σκηνῆς ἡ διαγραφὴ, καὶ τῶν προφητῶν καὶ ἀποστόλων ἡ συμφωνία. 192.
- Σ'. Περὶ μεγέθους ἡλίου. 320.
- Ζ'. Περὶ διαμονῆς οὐρανῶν. 340.
- Η'. Εἰς τὴν Ἡδὴν Ἐξελίου, καὶ εἰς τὸν ἀναποδισμόν τοῦ ἡλίου. 385.
- Θ'. Περὶ δρόμου ἀστρων. 404.
- Ι'. Χρήσεις Πατέρων. 413.
- ΙΑ'. Καταγραφὴ περὶ ζώων Ἰνδικῶν καὶ περὶ τῆς Ταπροβάνης νήσου. 441.
- ΙΒ'. Ἐτι ἕτερος λόγος σημαίνων ὅτι πολλοὶ τῶν ἐξωθεν ἀρχαίων συγγραφέων μαρτυροῦσι ἀρχαιότητι τῶν Θείων Γραφῶν τῶν δὲ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν εἰρημένων, καὶ

ΔΟΓΟΙ

- Α'. Πρὸς τοὺς χριστιανίζειν μὲν ἐθέλοντας, κατὰ τοὺς ἐξωθεν δὲ σφαιροειδῆ τὴν οὐρανὸν νομίζοντας καὶ δοξάζοντας. 57.
- Β'. Ὑποθέσεις χριστιανικαὶ περὶ σχημάτων καὶ

ὅτι ὕστερον πάντων οἱ Ἕλληνες φαίνονται ἔχοντες τὴν ἀπιστίαν. 452.
 Ἰχνογραφίαι διάφοροι τῆς Κιβωτοῦ, τῆς Σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, διαφόρων ζώων κτλ. 463.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 477.
 Ἐγκώμιον εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἐνδόξους πανευφήμους μάρτυρας, τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀθλήσαντας. Οὐ ἡ ἀρχή. αἱ μὲν Χριστοῦ πανηγύρεις, ὅσαι τὸ φῶς τῆς περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας ἀυγάζουσι· καὶ τὰ ἐξῆς. 480.

ΦΩΤΕΙΝΟΥ ΜΑΝΙΧΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

(Περὶ τὸ 527 Μ. Χ.)

ΔΙΑΔΕΚΤΟΙ

Α'. Περὶ κτίσεως τῶν ψυχῶν, ἧς ἡ ἀρχή. αὐτὸς λέγει τῶν δύο δεσποτῶν Φλαβίου Ἰουστινίου, καὶ Ἰουστινιανοῦ, τῶν αἰωνίων αὐγούστων, ἐκινήθη ἡ διάλεκτος Φωτεινοῦ Μανιχαίου, καὶ Παύλου τοῦ Πέρσου τοῦ Χριστιανοῦ, ἐπὶ τοῦ ἐνδοξοτάτου Θεοδώρου τοῦ ἐπάρχου. Διάλεκτος ἐγένετο περὶ Μανιχαϊκῆς τε καὶ Χριστιανικῆς δόξης· ὧν δὴ ὁ μὲν τῆς Μανιχαϊκῆς δόξης προῖσταμενος ἀνὴρ τις τῆς θρησκείας ἐκείνης διδάσκαλος, τῆς δὲ χριστιανικῆς ἕτερος· ἡ δὲ διάλεκτος οὕτω πως ἐκινήθη κτλ. 529.
 Β'. Περὶ δύο ἀρχῶν τῶν Μανιχαίων. ἀ' Ἐξῆς τῆς δευτέρας διαλέκτου καὶ τὰ ἐξῆς. 540.
 Γ'. Περὶ τῶν Θεῶν τῆς ἀμφοτέρας Διαθήκης Γραφῶν. α' Μετὰ τρεῖς ἡμέρας διάλεκτος ἐγένετο κτλ. 545.
 Φωτεινοῦ Μανιχαίου πρότασις καὶ Παύλου τοῦ Πέρσου ἀπολογία. 552.
 Μανιχαίων βλασφημίαι. 568.
 Προτάσεις χριστιανικαὶ πρὸς τοὺς Μανιχαίους. 569.
 Περὶ τοῦ ὄντως ἀγαθοῦ. 573.
 Περὶ ἐνεργείας. 576.
 Περὶ κακοῦ. 576.
 Περὶ σκότους. 577.
 Συλλογίσμοι ἁγίων Πατέρων. 577.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ

Οὗ τὸ ἐπώνυμον τῆς Κλίμακος (; † 580—640 Μ. Χ.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ

ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ

* Σημειώσεις περὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος· λατινιστί. 579.
 * Προλεγόμενα περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 583.
 * Βίος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς κλίμακος. 596.
 (ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.) 47

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Κλίμαξ. Εἰς λόγους Α'.

632—1209.

Λ Ο Γ Ο Ι

- Α'. Περὶ τῆς τοῦ ματαίου βίου ἀποταγῆς καὶ ἀναχωρήσεως. 632.
 * Σχόλια ἀωνύμου εἰς τὸν Α'. λόγον περὶ ἀποταγῆς. 644.
 Β'. Περὶ ἀπροσπαθείας, ἡγουν ἀλυπίας. 653.
 * Σχόλια ὁμ. εἰς τὸν Β'. λόγον περὶ ἀπροσπαθείας. 657.
 Γ'. Περὶ ξενιτείας, ἐν ἧ καὶ περὶ ὀνείρων νέων. Λόγος. 664.
 * Σχόλια ὁμ. εἰς τὸν Γ'. λόγον περὶ ξενιτείας. 672.
 Δ'. Περὶ τῆς μακαρίας καὶ ἀειμνήστου ὑπακοῆς. 677.
 * Σχόλια ὁμ. εἰς τὸν Δ'. λόγον περὶ ὑπακοῆς. 728.
 Ε'. Περὶ μετανοίας μεμεριμνημένης καὶ ἐναργούς, ἐν ἧ καὶ βίος τῶν ἁγίων καταδίκων καὶ περὶ τῆς φυλακῆς. 764.
 * Σχόλια εἰς Ε'. λόγον περὶ μετανοίας καὶ φυλακῆς. 781.
 Σ'. Περὶ μνήμης θανάτου. 793.
 * Σχόλια εἰς Σ'. λόγον περὶ θανάτου. 800.
 Ζ'. Περὶ χαροποιῦ πένθους. 801.
 * Σχόλια εἰς Ζ'. λόγον περὶ πένθους. 817.
 Η'. Περὶ ἀοργησίας καὶ πραότητος. 828.
 * Σχόλια εἰς Η'. λόγον περὶ ἀοργησίας. 836.
 Θ'. Περὶ μνησικακίας. 840.
 * Σχόλια εἰς Θ'. λόγον περὶ μνησικακίας. 844.
 Ι'. Περὶ καταλαλιᾶς. 845.
 * Σχόλια εἰς Ι'. λόγον περὶ καταλαλιᾶς. 849.
 ΙΑ'. Περὶ πολυλογίας καὶ σιωπῆς. 852.
 * Σχόλια εἰς ΙΑ'. λόγον περὶ πολυλογίας καὶ σιωπῆς. 853.
 ΙΒ'. Περὶ ψεύδους. 853.
 * Σχόλια εἰς ΙΒ'. λόγον περὶ ψεύδους. 857.
 ΙΓ'. Περὶ ἀκηδίας. 857.
 * Σχόλια εἰς ΙΓ'. λόγον περὶ ἀκηδίας. 861.
 ΙΔ'. Περὶ τῆς παμφίλου καὶ δεσποίνης πονηρᾶς γαστρος. 864.
 * Σχόλια εἰς ΙΔ'. λόγον περὶ γαστριμαργίας. 872.
 ΙΕ'. Περὶ πορνείας, ἐν ἧ περὶ ἀγνείας. 880.
 * Σχόλια εἰς ΙΕ'. λόγον περὶ ἀγνείας. 904.
 ΙΣ'. Περὶ φιλαργυρίας. 924.

* Σχόλια εἰς ΙΣ'. λόγον περὶ φιλαργυρίας. 925.

ΙΖ'. Περὶ ἀκτμηοσύνης (τῆς οὐρανοδρόμου). 928.

* Σχόλια εἰς ΙΖ'. λόγον περὶ ἀκτμηοσύνης. 929.

ΙΗ'. Περὶ ἀναισθησίας ἡγουν νεκρώσεως ψυχῆς, καὶ θανάτου νοῦ πρὸ θανάτου σώματος. 932.

* Σχόλια εἰς ΙΗ'. λόγον περὶ ἀναισθησίας. 936.

ΙΘ'. Περὶ ὕπνου καὶ προσευχῆς, καὶ τῆς ἐν συνόδῳ ψαλμωδίας. 937.

* Σχόλια εἰς ΙΘ'. λόγον περὶ ὕπνου. 940.

Κ'. Περὶ ἀγρυπνίας σωματικῆς, πῶς διὰ ταύτης γίνεται ἡ τοῦ πνεύματος, καὶ πῶς δεῖ ταύτην μετιέναι. 940.

* Σχόλια εἰς Κ'. λόγον περὶ ἀγρυπνίας. 941.

ΚΑ'. Περὶ δειλίας τῆς ἀνάνδρου. 945.

* Σχόλια εἰς ΚΑ'. λόγον περὶ δειλίας. 948.

ΚΒ'. Περὶ κενοδοξίας τῆς πολυμόρφου. 948.

* Σχόλια εἰς ΚΒ'. λόγον περὶ κενοδοξίας. 957.

ΚΓ'. Περὶ ὑπερηφανίας τῆς ἀκεφάλου, ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀκαθάρτων λογισμῶν τῆς βλασφημίας. 965.

* Σχόλια εἰς ΚΓ'. λόγον περὶ ὑπερηφανίας, καὶ ταπεινοφροσύνης. 972.

ΚΔ'. Περὶ πραότητος καὶ ἀπλότητος, καὶ ἀκακίας καὶ πονηρίας σεστοφισμένων, καὶ οὐ φυσικῶν. 980.

* Σχόλια εἰς ΚΔ'. λόγον περὶ πραότητος. 985.

ΚΕ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης. 988.

* Σχόλια εἰς ΚΕ'. λόγον περὶ ταπεινοφροσύνης. 1004.

ΚΣ'. Περὶ διακρίσεως λογισμῶν καὶ παθῶν, καὶ ἀρετῶν. 1013.

* Σχόλια εἰς ΚΣ'. λόγον περὶ διακρίσεως, καὶ ἀδιακρισίας. 1036.

Περὶ διακρίσεως εὐδιακρίτου συνέχεις τοῦ αὐτοῦ λόγου. 1056.

* Σχόλια εἰς λόγον τὸν αὐτόν. 1076.

ΚΖ'. Περὶ τῆς ἱερᾶς σώματος καὶ ψυχῆς ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως, ἐν ᾧ περὶ τερήσεως νοῦ, καὶ διαφορῶν ἡσυχίας τρόπων. 1096.

* Σχόλια εἰς ΚΖ'. λόγον περὶ ἡσυχίας. 1101.
 Περὶ διαφορᾶς καὶ διακρίσεως ἡσυχῶν συνέχεις τοῦ αὐτοῦ λόγου. 1105.

* Σχόλια εἰς λόγον τὸν αὐτόν περὶ διαφορᾶς καὶ ἡσυχίας. 1117.

ΚΗ'. Περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ μητρὸς τῶν ἀρετῶν τῆς μακαρίας προσευχῆς καὶ περὶ τῆς ἐν αὐτῇ

- γοερᾶς, καὶ αἰσθητῆς παραστάσεως· ἐν ᾧ
καὶ περὶ ὑπομονῆς. 1129.
- * Σχόλια εἰς ΚΗ'. λόγον· περὶ προσευχῆς,
καὶ ὅτι πάνυ ἀναγκαίη. 1140.
- ΚΘ'. Περὶ τοῦ ἐπιγείου Οὐρανοῦ τῆς Θεομιμήτου
ἀπαθείας καὶ τελειότητος, καὶ ἀναστάσεως
ψυχῆς πρὸ τῆς κοινῆς ἀναστάσεως. 1148.
- * Σχόλια εἰς ΚΘ'. λόγον· περὶ ἀπαθείας,
κατὰ παθῶν. 1152.
- Λ'. Περὶ ἀγάπης· ἐν ᾧ καὶ περὶ ἐλπίδος καὶ πί-
στεως, τοῦ συνδέσμου τῆς ἐναρέτου Τριάδος
ἐν ἀρεταῖς. 1153.
- * Σχόλια εἰς Λ'. λόγον· περὶ ἀγάπης, ἐλπίδος
καὶ πίστεως. 1161.
- Πρὸς τὸν ποιμένα λόγος. 1165.
(Ὁ λόγος οὗτος ἐν κεφαλαίοις ΙΕ'. μετὰ καὶ
σχολίων ἐν ἐκάστῳ κεφαλαίῳ διδακτικώ-
τατός ἐστι πρὸς πάντα ἀρχὴν τινα ἔχοντα
καὶ ἄλλων διδάσκαλον καὶ ὁδηγὸν εἰς ἀρε-
τὴν, καὶ πάνυ ὠφέλιμος).
- Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Ἀββᾶ καὶ ἡγουμένου Ῥαί-
θοῦ σχόλια εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην, τοῦπί-
κλην Σχολαστικόν, ἧ τὸν τῆς Κλίμακος·
λατινιστί. 1211.

ΑΓΛΘΙΑΣ ΜΥΡΙΝΑΙΟΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ

(; † 590 M. X.)

- * Προλεγόμενα περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1249.
- * Περὶ τοῦ βίου Ἀγαθίου Μυριναίου· λατινι-
στί. 1255.
- * Μαρτυρίαι παλαιῶν περὶ Ἀγαθίου. 1259.
- (Τὰ μὲν ὅσα Ῥωμαῖοί τε καὶ Μῆδοι πολεμοῦν-
τες ἀλλήλοις ἐπαθόν τε καὶ ἔδρασαν κατὰ
τὴν Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥωμαίων αὐτοκράτο-
ρος βασιλείαν, γέγραπται Ἀγαθίῳ τῷ Μυ-
ριναίῳ, ἀνδρὶ τοῖς ἐν Βυζαντίῳ ῥήτορσι κα-
ταλεγέντι διαφανῶς, καὶ μετὰ γε Προκό-
πιον τὸν Καισαρέα τὰ πρὸς τοὺς βαρβάρους
πραχθέντα ἀναγράψαντι). 1259.
- Ἀγαθίου Μυριναίου ἱστοριῶν βι-
βλία Ε'. 1267—1593.
- Α'. Βιβλ. ἱστοριῶν μετὰ καὶ τοῦ προιμίου. 1270.
- Β'. Βιβλ. ἱστοριῶν. 1328.
- Γ'. Βιβλ. ἱστοριῶν. 1400.
- Δ'. Βιβλ. ἱστοριῶν. 1468.
- Ε'. Βιβλ. ἱστοριῶν. 1537.
- * Σχόλια εἰς τὴν Ἀγαθίου ἱστορίαν· ἑλληνο-
λατινιστί. 1595.

ΔΩΡΟΘΕΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

(; † 596 M. X.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1609.
- Τοῦ δσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου
διδασκαλίας ψυχωφελεῖς δι-
φοροί. 1612—1836.
- * Ἀωνύμου πρόλογος. 1612.
- * Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αἰτήσαντα ἀδελφὸν
πεμφθῆναι αὐτῷ τοὺς εὑρεθέντας λόγους
τοῦ δσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου. 1613.
- Α'. Περὶ ἀποταγῆς. 1617.
- Β'. Περὶ ταπεινοφροσύνης. 1640.
- Γ'. Περὶ συνειδήσεως. 1652.
- Δ'. Περὶ τοῦ θείου φόβου. 1657.
- Ε'. Περὶ τοῦ μὴ ὀφείλειν τινὰ στοιχεῖν τῇ ἰδίᾳ
συνέσει. 1676.
- Σ'. Περὶ τοῦ μὴ κρίνειν πλησίον. 1685.
- Ζ'. Περὶ τοῦ ἑαυτοῦς μίμνεσθαι. 1696.
- Η'. Περὶ μνησικακίας. 1708.
- Θ'. Περὶ ψεύδους. 1716.
- Ι'. Περὶ τοῦ μετὰ σκοποῦ καὶ νήψεως ὁδεύειν
τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ. 1724.

- ΙΑ'. Περὶ τοῦ σπουδάζειν ταχέως ἐκκόπτειν τὰ πάθη πρὸ τοῦ ἐν ἑξέει κακῇ γενέσθαι τὴν ψυχὴν. 1733.
- ΙΒ'. Περὶ τοῦ φόβου τῆς μελλούσης κολάσεως, καὶ ὅτι χρὴ τὸν θέλοντα σωθῆναι, μηδέποτε ἀμεριμνᾶν περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας. 1748.
- ΙΓ'. Περὶ τοῦ ἀταράχως καὶ εὐχαρίστως ὑποφέρειν τοὺς πειρασμούς. 1761.
- ΙΔ'. Περὶ οἰκοδομῆς καὶ ἁρμολογίας τῶν τῆς ψυχῆς ἀρετῶν. 1772.
- ΙΕ'. Περὶ τῶν ἁγίων νηστειῶν. 1778.
- ΙΣ'. Πρὸς τινὰς κελλιώτας ἐρωτήσαντας αὐτὸν τοῦ παραβαλεῖν. 1793.
- ΙΖ'. Πρὸς τοὺς ἐν μοναστηρίοις ἐπιστάτας καὶ μαθητάς, πῶς δεῖ ἐπιστατεῖν ἀδελφῶν, καὶ πῶς τοῖς ἐπιστατοῦσιν ὑποτάσσασθαι. 1800.
- ΙΗ'. Περὶ τοῦ ἔχοντος τὴν διακονίαν τοῦ κελ-
λαρίου. 1804.
- ΙΘ'. Τοῦ αὐτοῦ ῥήματα διάφορα, ἐν συντό-
μῳ. 1808.
- Κ'. Τοῦ αὐτοῦ διδασκαλία πρὸς ἀδελφὸν ἐπε-
ρωτήσαντα αὐτὸν περὶ ἀναισθησίας ψυχῆς,
καὶ ψύξεως ἀγάπης. 1812.
- ΚΑ'. Τοῦ αὐτοῦ Ἀββᾶ Δωροθέου, πρὸς τὸν μέ-
γαν γέροντα, τὸν ἅγιον Βαρσανούφιον, καὶ
πρὸς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν, τὸν Ἀββᾶν Ἰωάν-
νην, τὸν ἐπικληθέντα προφήτην, διὰ τὸ
διορατικὸν χάρισμα, ὃ εἶχε παρὰ τοῦ Θεοῦ.
Εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις Θ'. 1812.
- ΚΒ'. Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Δωροθέου ἐρμηνεία τινῶν
ῥητῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ψαλλομένων
μετὰ τροπαρίων εἰς τὸ ἅγιον πάσχα. 1821.
- ΚΓ'. Ἐρμηνεία τῶν ῥητῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου
ψαλλομένων εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας. 1829.
- Τοῦ ἁγίου Ἀββᾶ Δωροθέου ἐπιστο-
λαὶ Η'. πρὸς διαφόρους. 1837-1841.
- Α'.—Ζ'. Πρὸς ἀδελφὸν στενοχωρούμενον ὑπὸ
πειρασμοῦ. 1837.
- Η'. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀσθενέστερόν τινα ἀδελφόν,
λαμβάνοντα διαφόρους λογισμοὺς περὶ τὸν
οἰκονομοῦντα τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν αὐ-
τοῦ. 1841.
- * Πίναξ τῶν καταχωρισθεῖσων διδασκαλιῶν.
1841.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

(; † 593 Μ.Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1845.

ΛΟΓΟΙ

Α'. Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. Λόγος εἰς
τὰς μυροφόρους καὶ εἰς τὴν θεόσωμεν τα-
φὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθαίας, καὶ εἰς
τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν

Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὗ ἡ ἀρχή, «Ἐπαινετὸς καὶ
οὗτος τῆς Ἐκκλησίας ὁ νόμος, παρασκευά-
ζων» καὶ τὰ ἑξῆς. 1848.

Β'. Λόγος εἰς τὸ Βάπτισμα τοῦ Κυρίου· «Οὗτός
ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδό-
κησα.» 1872.

Τοῦ αὐτοῦ δημηγορία πρὸς τὸν στρατόν. 1884.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΗΣΤΕΥΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 596 M. X.)

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ· λατινιστί. 1887.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς Κοσμᾶν Ἰνδικοπλεύ- στην· λατινιστί. 1979.
—	
Ἀκολουθία καὶ τάξεις ἐπὶ ἐξομολογουμένων, ἥτοι κανόνες περί μετανοίας, συνταγείσα ὑπὸ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευ- τοῦ. 1889.	* Πίναξ εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος· λατινιστί. 1985.
Λόγος περί μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως. 1920.	* Πίναξ εἰς Ἀγαθίαν τὸν Σχολαστικόν· λα- τινιστί. 2005.
Κανόνες κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάν- νου τοῦ Νηστευτοῦ. 1932.	* Πίναξ εἰς τὸν Ἀββᾶν Δωρόθεον· λατινι- στί. 2013.
Λόγος περί μετανοίας, καὶ ἐγκρατείας, καὶ παρ- θενίας. 1937.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ 88 τόμῳ· λατινιστί. 2015.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ ὀγδῶφ τόμῳ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΙΝΑΙΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

(; † 561 M. X.)

ΤΟΜΟΣ 89

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ· λατινιστί. 9.	Β'. Σὺν Θεῷ, ὅροι διάφοροι· κατὰ παράδοσιν, καὶ πίστιν τῆς ἁγίας καθολικῆς Ἐκκλησίας λεγόμενοι· συλλεγέντες ἀπὸ τε Κλήμεντος καὶ ὁσίων Πατέρων· οὓς δεῖ πρὸ παντὸς ἐτέ- ρου μαθήματος ἐκστηθίζειν τὸν τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ προϊστασθαι τοῦ λόγου τῆς εὐσε- βείας βουλόμενον. 52.
—	
Τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀναστασίου Σιναί- του ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας Ὁδηγός. Ἐν κεφ. ΚΔ'. 36—309.	Γ'. Ἐρώτησις ὀρθοδόξου καὶ ὀδηγία. 88.
Προοίμιον. 36.	Κεφάλαια ἅπερ ὀφείλει ἀποβάλλεσθαι καὶ ἀναθεματίζειν πρὸ τῆς διαλέξεως ὁ Ὀρθό- δοξος ἡνίκα μέλλῃ πρὸς Θεοδοσιανούς, ἢ Γαϊανίτας συναίρειν περί πίστεως λόγον. 92.
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ	
Α'. Σὺν τῷ Θεῷ, προγυμνασία κατ' ἐπιτομήν, ἐμματίζουσα (ὀδηγοῦσα) τὸν φιλόπονον περί ὧν δεῖ πρὸ πάντων ἐξασκεῖν, καὶ τὴν εἰδη- σιν ἔχειν. 40.	Δ'. Ἀναστασίου ἐλαχίστου πρεσβυτέρου τοῦ ἁγίου ὁρους Σινᾶ περί πίστεως τῆς οἰκono- μίας Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν
Σὺν Θεῷ, προθεωρία τῆς ὑποθέσεως τῶν ὁρων τῆς βίβλου, ἧς ἡ ἐπωνυμία λέγεται ὀδη- γός. 48.	

- ἀγίαν καθολικὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἐν Βαβυλῶνι γραφεῖσα, αἰτησαμένων τουτὶ τῶν ἐν αὐτῇ φιλοχρίστων καὶ ὀρθοδόξων ἡμῶν ἀδελφῶν. 93.
- Ε'. Περὶ τῶν ἁγίων συνόδων. 97.
- Σ'. Πόθεν τὴν ρίζαν ἔχει τὸ δόγμα Εὐτυχέως καὶ Σευήρου. 101.
- Ζ'. Ἀπόδειξις, ὅτι ἀπεβάλλετο ὁ δυσσεβὴς Σευήρος τοὺς ἁγίους Πατέρας. 109.
- Η'. Ἀπόδειξις ἐκ Παλαιᾶς, καὶ Καινῆς Διαθήκης, ὅτι οὐ ταύτὸν φύσις, καὶ πρόσωπον. 121.
- Θ'. Περὶ φύσεως καὶ ὑποστάσεως, ἐκ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ. 140.
- Ι'. Ὁ σκοπός, ὃν ἐδογματίσαμεν πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. 149.
- ΙΑ'. Ἐν ᾧ σημαίνει ὁ ποιητὴς, πόθεν ἐβρέθησαν τῷ διδασκάλῳ αἱ δύο φύσεις. 193.
- ΙΒ'. Περὶ τοῦ σωτηρίου πάθους Χριστοῦ, καὶ ὅτι θεοπασχίται εἰσιν οἱ λέγοντες τὸ, «Ἅγιος ἀθάνατος, ὁ σταυρωθεὶς καὶ παθών». 196.
- ΙΓ'. Ἀνάκρισις, ἥτοι συζήτησις καὶ γυμνασία Ὀρθοδόξου καὶ Ἀκεφάλου περὶ τινων χρήσεων, ὧν προσφέρουσιν ἐκ τῶν ἁγίων Πατέρων πᾶσαι αἱρέσεις, αἱ ἀθετεῖν βουλόμεναι τὴν ἑνσαρκον οἰκονομίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ μίαν λέγουσαι φύσιν τῆς σαρκὸς καὶ τῆς θεότητος τοῦ Ἐμμανουήλ. 204.
- ΙΔ'. Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρέως κατὰ Μονοφυσιστῶν. 244.
- ΙΕ'. Περὶ τῆς ἑορταστικῆς, μᾶλλον δὲ θρηνητικῆς ἑκτῆς ἐπιστολῆς τοῦ νῦν ἐπισκόπου τῶν Θεοδοσιαῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς πεμφθείσης ἐν Βαβυλῶνι. 257.
- ΙΣ'. Σευηριανοῦ ἐπισκόπου Γαβάλων εἰς τὸ ἀποστολικὸν λόγιον, τὸ περὶ Χριστοῦ φάσκον ὅτι, «Ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς». 261.
- ΙΖ'. Ἀπόδειξις ὅτι οὐ συνεσαρκώθη τῷ Υἱῷ ὁ Πατὴρ, ἢ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 264.
- ΙΗ'. Κατὰ τῶν κακῶς ἐπὶ Χριστοῦ λαμβανόντων τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἀνθρώπου. 265.
- ΙΘ'. Ἀντίθεσις κακοτρόπου Παυλιανιστοῦ πρὸς Σευηριανὸν προφέροντα κατ' ἰσότητα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὴν τοῦ ἀνθρώπου σύνθεσιν, ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. 268.
- Κ'. Κεφάλαια συλλογιστικὰ κατὰ Σευηριανῶν ἀφρόνων. 269.
- ΚΑ'. Ἀνατροπὴ τῆς ματαίας καὶ δυσσεβοῦς ἐκθέ-

σεως καὶ νομοθεσίας Σευήρου, ἥς πρὸς Νηφάλιον καὶ ἄλλους τινὰς ἐξέθετο λέγων· Ἐν ᾧ ἀπόδειξις ὅτι οὐ δεῖ ἄλλην ἄλλως μεταλλάττειν τὰ δόγματα. 280.

ΚΒ'. Κεφάλαια γραφικὰ ἀπορηθέντα ἡμῖν ὑπὸ ἀπίστων· καὶ Ἀνδρέου Νεστοριανοῦ κεφαλ. κδ', καὶ πρὸς τοὺς κακούργως διαστρέφοντας, καὶ παρερμηνεύοντας τὰς εὐαγγελικὰς, καὶ πατρικὰς περὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Γραφάς. 284.

ΚΓ'. Περὶ πίστεως Γαϊαντιῶν. 296.

ΚΔ'. Τοῦ ἁγίου ἀποστολικοῦ διδασκάλου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦ περὶ ἡνωμένης καὶ διακεκριμένης θεολογίας. 305.

Πίναξ τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἀποκρίσεων. 312.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀναστασίου Σιναίτου τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ διαφόρων κεφαλαίων καὶ διαφορῶν προσώπων. Τὰς λύσεις οὐκ ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκ πείρας, καὶ ἀναγνώσεως τῶν θείων Γραφῶν ἐποιήσατο. 329—824.

Ἐρωτήσεις.

Α'. Τί ἐστι τὸ σημεῖον τοῦ ἀληθοῦς χριστιανοῦ; 329.

Β'. Τίνες εἰσιν οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταί, οἱ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνοῦντες τῷ Πατρί; 344.

Γ'. Ἐάν τις ἁμαρτήσας μετενόησε, καὶ πάλιν εἰς τὴν ἁμαρτίαν ἔπεσεν, εἰ τὴν μετάνοιαν, καὶ τοὺς κόπους ἐκείνου ἀπώλεσε; καὶ μάλιστα εἰ μετὰ τὴν ἁμαρτίαν ἀπέθανεν ἀμετανοήτου; 352.

Δ'. Ἐάν τις παύσῃται τῆς ἁμαρτίας, ἀρκεῖ τοῦτο πρὸς μετάνοιαν, ἢ οὐ; 357.

Ε'. Ἐάν τις ἔστι γέρον, ἢ ἀδύνατος καὶ ὀλιγόψυχος, καὶ οὐ δύναται μονάσαι, ἢ τὰ τοῦ μοναχοῦ ποιῆσαι, πῶς οὗτος δυνήσεται μετανοῆσαι, καὶ σωθῆναι; 361.

Σ'. Καλὸν ἐστὶν ἄρα τὸ ἐξομολογεῖσθαι τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν πνευματικοῖς ἀνδράσιν; 366.

- Ζ'.** Καλόν ἐστὶν ἄρα τὸ κοινωνεῖν συνεχῶς, ἢ ἐκ διαλείμματος; 385.
- Η'.** Ἐκ πόσων τρόπων ἡ πορνεία, καὶ οἱ ἐνυπνιασμοὶ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ γίνονται; 389.
- Θ'.** Πόσοι τρόποι ἐγκαταλείψεώς εἰσιν, εἴτε εἰς θλίψεις, ἢ καὶ εἰς ἀσθενείας, ἢ καὶ εἰς ἀμαρτίας· καὶ πῶς γινώσκωμεν τὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ παιδείαν, ἢ τὸν ἐκ τοῦ διαβόλου πειρασμόν; 409.
- Ι'.** Πόθεν ὁρῶμέν τινες πιστοὺς, σωματικὰ πταίσματα ποιούντας, ὑπὸ Θεοῦ δὲ εὐεργετούμενους, καὶ κινδύνων διασωζομένους; Πῶς τοῦτο; 432.
- ΙΑ'.** Τοῦ Θεοῦ λέγοντος διὰ τοῦ προφήτου Ἀγαίου· «Ἐμὸν ἐστὶ τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον»· καὶ, ὡς ἐὰν θέλω, δώσω αὐτῶν· ἄρα λοιπὸν πᾶς ἄνθρωπος πλουτίσας, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐπλούτησεν; 436.
- ΙΒ'.** Τί ἐστὶν ὁ μαμωνᾶς τῆς ἀδικίας; 445.
- ΙΓ'.** Πόσον μέτρον τῶν ἰδίων χρημάτων ὀφείλει τις προσφέρειν τῷ Θεῷ; 460.
- ΙΔ'.** Ποῦ συμφέρει προσφέρειν τὰ χρήματα, ἐν ἐκκλησίαις, ἢ εἰς πένητας; 464.
- ΙΕ'.** Ἐάν τις γυναῖκα ἔχων, καὶ τέκνα, καὶ βιωτικῶν πραγμάτων φροντίζων, πῶς οὗτος δύναται εὐαρεστέσαι τῷ Θεῷ, καὶ φυλάξαι τὰς ἐντολάς; 468.
- ΙΣ'.** Τοῦ ἀποστόλου λέγοντος, ὅτι αἱ ἐξουσίαι τοῦ κόσμου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσὶν· ἄρα λοιπὸν πᾶς ἄρχων καὶ βασιλεὺς, καὶ ἐπίσκοπος, ὑπὸ Θεοῦ προχειρίζεται; 476.
- ΙΖ'.** Ἄρα πάντα τὰ κακὰ, ὅσα ποιοῦσιν ἡμῖν τὰ ἔθνη, κατὰ κέλευσιν Θεοῦ ποιοῦσιν; 484.
- ΙΗ'.** Ἄρα πάντες οἱ κρημνιζόμενοι, ἢ καταχωνύμενοι, ἢ καταποντιζόμενοι κατὰ θεῖαν ἀπειλὴν, καὶ πρόσταξιν πάσχουσιν, ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ πονηροῦ; 500.
- ΙΘ'.** Τί ἐστὶ τύχη; καὶ εἰ ἐξεστὶ χριστιανὸν ἁμολογεῖν τύχην; 513.
- Κ'.** Ἐκ ποίας δυνάμεως οἱ τὰ ἐναντία φρονούντες καὶ πράττοντες προφητεύουσι πολλάκις καὶ θαυματουργοῦσιν; 517.
- ΚΑ'.** Διὰ τί οὐ προγινώσκουσιν ἄνθρωποι τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς αὐτῶν; καὶ εἰ ἄρα τελευτῶντες αἰσθάνονται τι μελλόντων αὐτοὺς διαδέχσθαι ἀγαθῶν, ἢ κακῶν; 532.
- ΚΒ'.** Ποῖα ἀμαρτήματα συγχωροῦνται μετὰ θάνατον διὰ τῶν λειτουργιῶν, καὶ εὐχῶν, καὶ ἐλεημοσυῶν, τῶν γινομένων ὑπὲρ τῶν κοι-
- μηθέντων; 536.
- ΚΓ'.** Αἰσθητὸς ἐστὶν ὁ παράδειτος ἢ νοητός; φθαρτὸς ἢ ἀφθαρτος; 540.
- ΚΔ'.** Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρρου ἐρώτησις, τί ἐστὶ τὸ, «Κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν»; ἢ τινες κτλ. 541.
- ΚΕ'.** Πῶς νοητέον τὸ, «Ἰδόντες οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων»; 552.
- ΚΣ'.** Εἰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεός, καλὰ λίαν, πῶς μετὰ ταῦτα περὶ καθάρων καὶ ἀκαθάρτων ζώων φησί; 552.
- ΚΖ'.** Διὰ τί δὲ τυθῆναι προσέταξεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· δάμαλιν τριετίζουσιν, καὶ αἶγα τριετίζουσιν, καὶ κριὸν τριετίζοντα, τρυγὸνα, καὶ περιστερὰν; 553.
- ΚΗ'.** Τί δήποτε περιτμηθῆναι αὐτὸν προσέταξεν; 556.
- ΚΘ'.** Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶν». 561.
- Λ'.** Τίνος ἔνεκα καταρᾶται Ἰωβ τὴν ἡμέραν αὐτοῦ; 564.
- ΛΑ'.** Πῶς ἔζη ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων; 568.
- ΛΒ'.** Εἰ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀλληγορεῖται εἰς διάβολον, πῶς ὁ Θεὸς διὰ Ἱερεμίου δούλου αὐτὸν προσαγορεύει λέγων· «Ἐγὼ δέδωκα πᾶσαν τὴν γῆν Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος τῷ δούλῳ μου, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ δέδωκα δουλεύειν αὐτῷ»; 569.
- ΛΓ'.** Πῶς ὁ Θεός, ἐπιτρέψας τῷ Βαλαάμ πορευθῆναι πρὸς τὸν Βαλάκ, διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ κωλύει; 572.
- ΛΔ'.** Ποίαν ἰσχὺν εἶχεν ἡ τοῦ μάντεως ἀρὰ, ὅτι διεκώλυσεν αὐτὸν ὁ Θεός· ἀρᾶσθαι; 573.
- ΛΕ'.** Πῶς τὸ δίκαιον σώζεται, τῶν παιδῶν ὑπὲρ τῶν πατέρων κολαζομένων; 573.
- ΛΣ'.** Πῶς νοητέον τὸ, «Οὐκ ἔδωκεν ὁ Θεός ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι, καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν, καὶ ὦτα ἀκοῦειν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης»; ἢ ὡς τὸ, κτλ. 576.
- ΛΖ'.** Τί δήποτε διὰ σμικρὰν πλημμέλειαν πόρρωθεν ἰδεῖν ὁ Μωϋσῆς προσετάχθη τὴν γῆν, εἰσαγαγεῖν δὲ τὸν λαὸν ἐκωλύθη; 577.
- ΛΗ'.** Διὰ τί οὐκ ἐκώλυσεν ὁ Θεός τὸν Ἰεφθάε θύσαι τὴν θυγατέρα, ὡς καὶ τὸν Ἀβραάμ; 580.
- ΛΘ'.** Πῶς νοητέον τὰ κατὰ τὴν ἐγγαστρίμυθον; 581.
- Μ'.** Τί ἦν τὸ ἐφοῦδ', δι' οὗ ἐπηρώτα ὁ ἱερεὺς

- τόν Θεόν; 585.
- ΜΑ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐλάλησεν ὁ Σολομών περὶ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐν τῷ τοίχῳ;» 589.
- ΜΒ'. Τί ἐστὶν· ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον;» 593.
- ΜΓ'. Πῶς νοητέον, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἀγαθὸν ἐν ἀνθρώπῳ, εἰμὴ δ' φάγεται, καὶ πίεται, καὶ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ;» 593.
- ΜΔ'. Πόσος ἦν τὸ μέγεθος ὁ Σολομώντιος ναός; Τὸ μὲν μῆκος κτλ. 596.
- ΜΕ'. Πόθεν οἱ Σαμαρεῖται τὴν προσηγορίαν ταύτην ἐσχήκασι; 596.
- ΜΣ'. Πῶς ὁ Θεὸς διὰ τοῦ νόμου τῷ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας προσφέρειν κελεύσας, διὰ Ἱερεμίου φησί· «Οὐκ ἐλάλησα πρὸς πατέρας ὑμῶν περὶ θυσιῶν, οὐδὲ περὶ ὀλοκαυτωμάτων ἐνετείλαμην αὐτοῖς;» 597.
- ΜΖ'. Ποῖα καὶ πόσα εἰσὶ τοῦ Θεοῦ Ἡλιοῦ καὶ Ἑλισσαίου τὰ ἐν πνεύματι ἐνεργήματα; 601.
- ΜΗ'. Τίς ἡ ὀφθεῖσα εἰκὼν τῷ Ναβουχοδονόσορ; 604.
- ΜΘ'. Τίνες εἰσὶν αἱ ἐπὶ τὰ ἐπαρυστρίδες, ἃς εἶδε Ζαχαρίας; 608—609.
- Ν'. Τίς ἡ διαφορὰ τοῦ νόμου καὶ ἐντολῆς; Νόμος μὲν λέγεται κτλ. 609.
- ΝΑ'. Τίνες ἐν τῇ Γραφῇ ἕτερα ἔχοντες ὀνόματα, ὕστερον μετωνομάσθησαν καὶ διὰ τί; 612.
- ΝΒ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐπαινέται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται;» 613.
- ΝΓ'. Πῶς νοητέον, ὅτι «Ἐνθύμημα ἀνθρώπου ἐξομολογήσει σοι;» 616.
- ΝΔ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσῃ αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον;» 616.
- ΝΕ'. Πῶς νοητέον, «Ὅς προέγνω καὶ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε;» καὶ, «Ὅν θέλει ἐλεῖ, ὃν δὲ οὐ θέλει, σκληρύνει; καὶ, αὐτοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ;» Πολλοὶ γὰρ λέγουσιν, ὅτι ὃν θέλει Κύριος, σώζει, ἢ ἀπολλύει. 617.
- ΝΣ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Εἴτινος τὸ ἔργον κατακαήτεται, ζημιωθείσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, ὥς διὰ πυρός;» 620.
- ΝΖ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ γῆς, εἴτε τὰ ἐν οὐρανοῖς;» 621.
- ΝΗ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἡ γυνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ;» 625.
- ΝΘ'. Διὰ τί φησὶν ὁ ἀπόστολος· «Οὐκ ἐπιτρέπουν γυναῖκα διδάσκειν;» 625.
- Ξ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Ἐὰν ὀφθαλμός σου ὁ δεξιός, ἢ ἡ χεὶρ σου σκανδαλίσῃ σε, ἐκκοψὸν αὐτὸν ἀπὸ σοῦ;» 637.
- ΞΑ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς;» 645.
- ΞΒ'. Τοῦ Κυρίου λέγοντος πρὸς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ· «Ὅσα ἂν δήσητε ἐσθαι δεδεμένα, καὶ ἂν τις παροργίσῃ ἄνδρα ἅγιον, καὶ ἀποστείλῃ νόσον, ἢ θάνατον, ἢ ἄλλην τινα τιμωρίαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, εἰ ἄρα δύναται ἄνθρωπος παρακαλέσαι ἕτερον ἅγιον αὐτοῦ ἐκφυγεῖν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἁγίου ἀνδρός;» 648.
- ΞΓ'. Τοῦ Κυρίου πάλιν λέγοντος, «Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς», ἂν ἁμαρτήσῃ ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ, καὶ μετὰ τοῦτο μετανόησας αὐτῷ, λάβῃ συγχώρησιν παρ' αὐτοῦ, ἄρα συνεχωρήθη καὶ ὑπὸ Θεοῦ; Τὸ, «Ἐάν τινων ἀφῆτε κτλ.» 653.
- ΞΔ'. Τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, «Οὐ τὰ εἰσερχόμενα διὰ τοῦ στόματος κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον», διὰ τί οἱ Πατέρες ὥρισαν, μὴ ἐσθίειν κρέα ἐν ταῖς ἀγίαις νηστεαῖς; 660.
- ΞΕ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὁμοίός ἐστιν. ἀνθρώπῳ οἰκοδοσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά;» 672.
- ΞΣ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;» 685.
- ΞΖ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ὁρᾶτε, μὴ σκανδαλίστῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων;» 692.
- ΞΗ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐὰν ἀγγαρεύσῃ σέ τις μίλιον ἓν, ὑπάγε μετ' αὐτοῦ δύο;» 693.
- Ο'. Πῶς νοητέον τὸ, «Μὴ κρίνητε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε;» 696.
- Θ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Μὴ μεριμνᾶτε, τί φάγητε, ἢ τί πίνητε, ἢ τί περιβάλλησθε;» 693.
- ΟΑ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐξῆσθε μὴ γενέσθαι τὴν φυγὴν ὑμῶν χειμῶνος, ἢ ἐν σαββάτῳ;» 695.

ΟΒ'. Πῶς νοητέον τό « Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἁ-
γρῷ ; » 697.

ΟΓ'. Πῶς ὁ ληστὴς πρὸ τῆς ἀναστάσεως εἰσῆλ-
θεν εἰς τὸν παράδεισον ; 696.

ΟΔ'. Ὅτι εἰς τρεῖς τάξεις καὶ καταστάσεις διαι-
ρεθήσονται οἱ σωζόμενοι. 701.

ΟΕ'. Ὅθεν γινώσκει ὁ ἄνθρωπος, εἰ ἐνώκησεν ἐν
αὐτῷ ὁ Χριστός ; 704.

ΟΖ'. Δύνανται τις ἐξηγήσασθαι ἃ ἡ ὀφθαλμὸς
οὐκ εἶδε, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρ-
δίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ; » 704.

ΟΖ'. Ποῖά εἰσι τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα, τὰ ὑπὸ τοῦ Χρι-
στοῦ δωρηθέντα ἡμῖν, « εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν
ἄγγελοι παρακύψαι », καθὼς φησιν ὁ κορυ-
φαῖος Πέτρος ; 705.

ΟΗ'. Καὶ τί δῆποτε τὴν ἡμετέραν φύσιν, ὑπὲρ
τῶν ἀγγέλων, ἐδόξασε καὶ ἀγαπᾷ ὁ Χρι-
στός ; 708.

ΟΘ'. Ἐάν τις ἄπιστος καὶ Ἰουδαῖος, ἢ Σαμαρεί-
της ποιήσῃ πολλὰ ἀγαθὰ, ἄρα εἰσέρχεται
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ; 708.

Π'. Καὶ πῶς εἴρηται, ὅτι « Ἐν παντὶ ἔθνεϊ ὁ
φοβούμενος τὸν Θεόν, καὶ ἐργαζόμενος δι-
καιосύνην δεκτὸς αὐτῷ ἔστιν ; » 708.

ΠΑ'. Ποῦ λέγομεν, ἀπέρχεσθαι τὰ παιδία τὰ
ἁκακα πενταετῆ, ἢ τετραετῆ, Ἰουδαίων
καὶ ἀδαπτίστων ; Εἰς κρίσιν, ἢ εἰς παρά-
δεισον ; 709.

ΠΒ'. Ἄρα ἔστι δι' ἐνὸς ἔργου ἀγαθοῦ λαβεῖν
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ; 709.

ΠΓ'. Ἐάν ἄνθρωπος ποιήσῃ τινὰς μισθοὺς διὰ τὸ
συγχωρηθῆναι αὐτόν· εἶτα πάλιν μετὰ τοὺς
μισθοὺς ἁμαρτήσῃ, ἄρα ἀπώλεσε τοὺς μι-
σθοὺς, οὐς ἐποίησεν ; 709.

ΠΔ'. Ἐκ ποίας κείρας (γενεᾶ, ἢ ἡλικίας) κρίνον-
ται παρὰ τῷ Θεῷ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ ἄν-
θρώπου ; 712.

ΠΕ'. Τίνος χάριν, μεῖζον τῆς πορνείας ἐχούσης
κρίμα τῆς τῶν αἰρετικῶν βλασφημίας, ἐπι-
στραφέντων εἰς μετάνοιαν ἀμφοτέρων, τὸν
μὲν αἰρετικὸν εὐθέως δέχεται ἡ Ἐκκλησία
εἰς κοινωνίαν, τὸν δὲ πόρνον ἀφορίζει τῆς
Ἐκκλησίας ἐπὶ χρόνον ; 712.

ΠΣ'. Διὰ τί ἐπιστρέφοντας τοὺς αἰρετικούς ἐν τῇ
καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ οὐκ ἀναβαπτίζομεν
αὐτούς ; 712.

ΠΖ'. Πολυθρύλλητος ζήτησίς ἐστι σχεδὸν ἐν ὅλῳ
τῷ κόσμῳ, εἰ ἡμέρα προτερεύει τῆς νυκτός,
(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

ἢ τὸ ἔμπαλιν ἢ νύξ προτάττεται τῆς ἡμέ-
ρας ; 712.

ΠΗ'. Ἔστι καὶ ἕτερον μετὰ τοῦτο παγκόσμιον
ζήτημα, τοῦτ' ἔστιν, εἰ ἔχει ὄρον ἡ ζωὴ τοῦ
ἀνθρώπου, ἢ οὐ ; Οἱ μὲν γὰρ φασιν ἔχειν,
οἱ δὲ, μὴ ἔχειν. 713.

ΠΘ'. Διψᾷται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὡς ὕδωρ,
μικρὸν τοῦ μαθεῖν, καὶ ἀκριβῶς γινῶναι, τί
ἔστι ψυχὴ ἀνθρώπου, καὶ ὅποια ἔστι, καὶ
πόθεν συνίσταται, καὶ πῶς ἐν τῷ σώματι
ἐνεργεῖ, καὶ ποῦ μετὰ τὸν χωρισμὸν τοῦ
σώματος πορεύεται. 716—720.

ΙΑ'. Πῶς δὲ νῦν ὁλως θέλομεν λέγειν ὑπάρχειν
τὰς ψυχάς ; καὶ εἰ ὁμοῦ καὶ ἅμα πᾶσαι
ὑπάρχουσιν. 721.

ΙΑΔ'. Εἰ οὐκ ἐπιγινώσκουσιν ἀλλήλους οἱ ἀπελ-
θόντες ἐκεῖ, πῶς ὁ πλούσιος ἐπέγνω, καὶ
ἐδυσώπει τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Λάζαρον,
οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ μέμνηται τῶν ἰδίων
αὐτοῦ πέντε ἀδελφῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐ-
τοῦ ; 721.

ΙΑΒ'. Πολλὰ καρδία πιστῶν ἔχουσι κρυπτὸν
σκάνδαλον, καὶ δισταγμὸν περὶ τῆς τῶν
σωμάτων ἡμῶν ἀναστάσεως, ἐννοοῦμενοι,
πῶς τὸ σῶμα τὸ ὑπὸ μυρίων θηρίων καὶ πε-
τεινῶν καταβρωθὲν, καὶ ὑπὸ ἀμετρήτων
ἰχθύων ἀναλωθὲν, πῶς συνάγεται καὶ εἰς
ἀνάστασιν ἔρχεται ; 725—732.

ΙΑΓ'. Τί ἐστὶ τὸ ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι ; Οὐ
γὰρ δυνατόν ἀνθρώπῳ, οἴκου καὶ τέκνων
ἐπιμελουμένῳ, καὶ ἐν κόσμῳ διέγοντι, ἀ-
διαλείπτως προσεύχεσθαι. 732.

ΙΑΔ'. Πόθεν ὁρῶμεν παρ' ἡμῖν τοῖς χριστιανοῖς
ὑπὲρ ἄλλα τινὰ ἔθνη ἄπιστα, πολλοὺς πολ-
λάκις κολοβοὺς, καὶ ποδαλγοὺς, καὶ λε-
προύς, καὶ ἐπιληπτικούς, καὶ ἄλλαις τισὶ
νόσοις κατεχομένους ; 732.

ΙΑΕ'. Πάνυ πολυζήτητον παρὰ πᾶσιν ἐστὶ τὸ,
Πόθεν ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως καὶ νεαρᾶς
ἡλικίας εὐρίσκονται φυσικῶς πρᾶξεις ; ἄλλοι
ὀργίλοι ; ἕτεροι φαυλόδιοι καὶ πόρνοι ; ἄλ-
λοι μισογύναιοι καὶ ἐγκρατεῖς ; καὶ εἰσὶ τι-
νες πάλιν φύσει εὐμετάδοτοι ; οὐ μόνον δὲ,
ἀλλὰ καὶ φυσικῶς τινες εὐρίσκονται εὐνοού-
στατοι, καὶ διανοητικοί ; ἄλλοι δὲ νωθροί,
ἀνόητοι, καὶ ἐξῆς ; 733.

ΙΑΣ'. Ὅτι θαμβεῖται πᾶσα ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις
πολλὰ φοβερά καὶ κατὰ πλῆκτα, τὰ ἐπὶ

- τοῖς θανάτοις τῶν ἀνθρώπων ὁρῶσα γινόμε-
να; Οἱ δὲ πιστοὶ δισταγμὸν πολλάκις τινὰ
εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοκρισίαν κατὰ ψυχὴν
ἔχοντες τινὶ μὲν τοῦτο ἐξεῖπεν οὐ τολμῶ-
σι· μόνον δὲ ὅτι ἔσωθεν ἔσω σκανδαλιζόμε-
νοι τὴν καρδίαν κατακαίονται; (Ἦ ἐρώτη-
σις αὕτη ἐκτεταμένη ἐστὶ καὶ λίαν περίερ-
γος καὶ σπουδαία). 736—749.
- ΛΖ'. Τί ἐστὶν ὑπερηφανία; 749.
- ΛΗ'. Ἄρα πάσης ἀμαρτίας καὶ πορνείας ὁ διά-
βολός ἐστιν αἷτιος, καὶ αὐτὸν χρὴ καταμέμ-
φестhai; 752.
- Ἐκτὸς τῶν τῆς σειρᾶς ἡριθμημένων. — Εἰ ἄρα
καλὸν τὸν ἀπὸ κοίτης τῆς ἰδίας γυναικὸς
ἶντα, ἢ πάλιν ἀπὸ ἐνυπνιασμοῦ λούσασθαι
ὑδατι, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσερχε-
σθαι; 752.
- Ὁμοίως. — Εἰ ἄρα πρέπει τὸν ἐνυπνιαζόμενον
μεταλαμβάνειν τῶν θείων μυστηρίων; 752.
- ΛΘ'. Τῶν ἐν τῷ νόμῳ πολλάκις ἔχόντων δύο γυ-
ναῖκας ἅμα, καὶ μὴ κατακριθέντων, ἄρα ἐξ-
εστὶ χριστιανοῖς τοῦτο; 772.
- Ρ'. Ἐάν τις νιπτόμενος τὸ στόμα, ἢ πάλιν ἐν
βαλανείῳ καταπιεῖ ὕδωρ μὴ θέλων, ὀφείλει
κοινωνῆσαι, ἢ οὐ; 752.
- Ἐκτὸς τῶν τῆς σειρᾶς. — Ἄρα καλὸν τὸ κοι-
νωεῖν καθ' ἡμέραν, ἢ ἐκ διαλειμμάτων, ἢ
κατὰ Κυριακὴν καὶ μόνον; 753.
- Ὁμοίως. — Ἀμφιβάλλουσι τινες λέγοντες ὅτι
οὐκ ὠφελοῦνται οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γινόμενων
συνάξεων ὑπὲρ αὐτῶν. 753.
- Ὁμοίως. — Ἐάν τις συνεθισθεῖς τῇ σωματικῇ
ἀμαρτίᾳ ἐν αὐτῇ καταγῆράσῃ, καὶ θεωρήσῃ
ἐν αὐτῷ, ὅτι οὔτε νηστεῦσαι, ἢ ἀσκήσαι, ἢ
χαμευνῆσαι δύναται, πῶς οὖν λοιπὸν δύνα-
ται σωθῆναι ἐν γήρᾳ ὑπάρχων; 756.
- ΡΑ'. Ἐάν τις δύο τινάς, ἢ καὶ πλείους ἄνδρας
ρονεύσῃ, εἴτα κρατηθῇ, καὶ ἀποθάνῃ, ἄρα
συνεχωρήθῃ, ἢ οὐ; 756.
- ΡΒ'. Δεκτὰ εἶπιν ἄρα τῷ Θεῷ τὰ ἀπὸ κλεμμά-
των προσαγόμενα αὐτῷ χρήματα; 756.
- ΡΓ'. Ἐπειδὴ συνεχῶς ἀκούομεν τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, οὐ ποιοῦμεν δὲ τὸ ἔργον, ἄρα μὴ
κατάκριμα ἡμῖν γένηται; 756.
- ΡΔ'. Πόσοι τρόποι εἰσὶ τῶν σωζομένων, καὶ συγ-
χωρήσει; ἐκ Θεοῦ, ἀμαρτιῶν κομιζομένων; 757.
- ΡΕ'. Τί ποιήσωμεν, ὅτι πολλάκις ἰστάμενοι ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπιθυμοῦμεν κλαῦσαι τὰς ἀ-
μαρτίας ἡμῶν, καὶ οὐ δυνάμεθα; 757.
- Ἐκτὸς τῆς σειρᾶς. — Καλὸν ἄρα τὸ ἐξομολογεῖ-
σθαι ἀμαρτίας; 760.
- ΡΣ'. Πόθεν γινώσκει ὁ ἄνθρωπος, ὅτι συνεχώρη-
σεν ὁ Θεὸς τὰς ἀμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ὅτι εὐ-
ρίτκει ἔλεος πάντως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρί-
σεως; 760.
- ΡΖ'. Ἐάν θελήσας πράξαι πᾶν, ὡς νομίζω,
πόθεν ὀφείλω μαθεῖν, εἰ ἀρέσκει τῷ Θεῷ,
ἢ οὐ; 760.
- ΡΗ'. Πρέπει ἄρα τὸν χριστιανὸν ἀνοίγειν ἐν λα-
χυστηρίῳ; 761.
- ΡΘ'. Ἐάν ἔχω ἄνθρωπον πιστὸν θλίψαντά με, καὶ
οὐ δύναμαι διαλλαγῆναι, ἢ ἀσπάσασθαι αὐ-
τὸν ἐξ ὅλης καρδίας, ἀλλὰ μόνον τῇ γλώτ-
τῃ, τί ποιήσω; Διαλλαγῶ αὐτὸν καὶ τῇ
ἐξόδῳ, ἢ κόψω ἐκ τὸν ἐξ αὐτοῦ; 761.
- Ἐκτὸς τῆς σειρᾶς. — Κατὰ ποῖον τρόπον νοή-
σωμεν, ὅτι ἔαν δύο, ἢ τρεῖς ἐξ ἡμῶν συμ-
φωνήσωσι περὶ παντὸς αἰτήματος, οὐ ἔαν
αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς; 761.
- ΡΙ'. Ἐάν εἰσιν οἱ ἄρχοντες ἡμῶν Ἰουδαῖοι, ἢ
ἄπιστοι, ἢ αἵρετικοί, δεῖ εὐχεσθαι ὑπὲρ
αὐτῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ οὐ; 764.
- ΡΙΑ'. Τί οὖν; καὶ τοῖς Ἑλλήσι τοῖς τελευτή-
σασι πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας, δεῖ εὐ-
χεσθαι, καὶ μὴ ἀναθεματίζειν; 764.
- ΡΙΒ'. Ἄρα ἀληθὲς ὅτι τὸν Σαμουὴλ ἡ ἐγγαστρί-
μυθος ἀνήγαγεν ἐπὶ τοῦ Σαούλ; 764.
- ΡΙΓ'. Καλὸν τὸ βαστάζειν κοινωνίαν ἁγίαν ἐν
σκευοφορίᾳ ἀπερχόμενόν τινα ἐπὶ ξένῃς,
ἢ κοινωνεῖν, ὅπου δ' ἂν καὶ εὐρωμεν κοι-
νωνίαν; 765.
- ΡΙΑ'. Ἐδοξέ τις λέγειν· Ἀδύνατόν ἐστι φεύ-
γοντα ἀπὸ θανατικοῦ (ἢ λοιμικῆ νόσου, ἢ
ὁ λοιμός) τόπου εἰς ἕτερον τόπον διασω-
θῆναι ἐκ θανάτου. 765.
- ΡΙΕ'. Ἄρα ἀπαιτεῖται χριστιανὸς τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ, ἐν ᾗ μέλλει μεταλαμβάνειν παρα-
φύλαξασθαι ἐκ τῆς ἰδίας γυναικὸς, καὶ
μὴ προσεγγίσει αὐτῇ; 768.
- ΡΙΣ'. Ἐάν ἐρωτῶμαι περὶ πίστεως ὑπὸ αἵρετι-
κῶν, καὶ οὐκ ἐπίσταμαι δογματίσαι, τί
ποιήσω; 768.
- ΡΙΖ'. Εἴτα οὐκ ἔστιν ὅλως μέθοδός τις, δι' ἣς
δυνήσεται ἰδιώτης ἀντειπεῖν τῷ αἵρετι-
κῷ; 768.

PIH'. Τίνος χάριν οὐ πεποίηκεν ὁ Σατανᾶς τοσάυτας αἱρέσεις, καὶ σχίσματα, ἐν ἐτέρᾳ πίστει, εἰμὴ ἐν τῇ τῶν χριστιανῶν ; 669.

PIΘ'. Διὰ τί δὲ τὸν Σατανᾶν ὄλωσεν πολυμεῖν τοῖς ἀνθρώποις ὁ Θεὸς συνεχώρησε, καὶ τοῦτον οὐκ ἐξήλειψεν ; 772.

PK'. Πόθεν τὰ ἐνύπνια, καὶ πῶς πολλάκις γίνονται ἀληθινά ; 772.

PKA'. Τοῦ ἀποστόλου λέγοντος ὅτι ἡγίασται ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος, ἐάν ἐστιν ἡ γυνὴ αὐτοῦ πιστὴ, ὁμοίως καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος, ἐάν ἐστιν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πιστός, ἀρα λοιπὸν ἐξεστί τῷ χριστιανῷ λαβεῖν γυναῖκα ἄπιστον, ἢ ἐθνικὴν ; 772.

PKB'. Εἰ ἀρα ἀμαρτάνει ὁ φεύγων ἐν καιρῷ διωγμοῦ ; 773.

PKΓ'. Ἐπειδὴ ἐρώμεν τινὰς καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ ὑπαρχούσας δούλας παρεξερχομένας, τί χρὴ περὶ αὐτῶν λέγειν ; 773.

PKΔ'. Πόσαι μοιχεῖαί εἰσι σωματικαί ; 773.

PKΕ'. Τοῦ Θεοῦ λέγοντος πρὸς τὸν ὄφιν· «Ὁ ἄνθρωπος τηρήσει σου κεφαλὴν,» τοῦτέστι τὴν ἀρχὴν παντὸς λογισμοῦ· «Σὺ δὲ, τοῦτέστιν ὁ πονηρὸς, τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν,» λέγω δὴ τὰ ἐσχατὰ τοῦ βίου αὐτοῦ· πόθεν γινώσκει ὁ Σατανᾶς τὰ ἐσχατὰ τοῦ ἀνθρώπου ; Καὶ γὰρ πολλοὺς ἐωράκαμεν ὅλον μὲν τὸν χρόνον αὐτῶν καλῶς διαστέψαντας, εἰς αὐτὰ δὲ τὰ τέλη τῆς ζωῆς παραπεσόντας· ἐξ ὧν εἰς ὑπάρχει Ἰουλιανὸς ὁ μιὰρὸς παραβάτης. 773.

PKΣ'. Θέλουσιν εἰπεῖν τινες, ὅτι διὰ τὸ μὴ προσκυνῆσαι τὸν ἄνθρωπον ἐξέπεσεν ὁ Σατανᾶς. 776.

PKΖ'. Εἰπας ἐν τῇ προλαβούσῃ περὶ τῶν στοιχείων φυσιολογία, ὅτι πολλάκις ἐκ φυσικῆς τινος ἀκολουθείας, καὶ χυμῶν αἰτίας γίνονται τινες μὲν γυναῖκες ἄτεκνοι, τινὲς δὲ εὐτεκνοί, ἄλλοι δὲ πάλιν ὀλιγότεκνοι· τὸν δὲ τρόπον τῆς αἰτίας οὐκ ἐσήμανας. 776—780.

PKΗ'. Τί ἐστὶ τὸ τάλαντον, ὅπερ λέγει αἰρεῖν ὁ Κύριος ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος ἐκ τοῦ πονηροῦ δούλου, καὶ παρέχειν αὐτὸ τοῖς καλῶς ἐργασαμένοις· τὰ πέντε τάλαντα ; 780.

PKΘ'. Τί ἐστὶν ὁ μαμωνᾶς· τῆς ἀδικίας, ὃν εἶπεν ὁ Κύριος ; 784.

PA'. Ποῖά εἰσι τὰ ἐν γνώσει, καὶ ποῖά εἰσι τὰ ἐν ἀγνοίᾳ ἀμαρτήματα, καὶ ποῖα ποίων εἰσι βαρύτερα ; 784.

PAA'. Τοῦ Θεοῦ λέγοντος ἐν τῇ Γραφῇ, ὅτι ῥύσαι ἀπαγομένους εἰς θάνατον, τί οὖν καλὸν καὶ τοῦς ληστὰς καὶ ἀνδροφόνους ῥύσασθαι ; 784.

NAB'. Ἐὰν ὑπόκημαι εἰς δουλείαν, ἢ αἰχμαλωσίαν, καὶ οὐ δύναμαι, ὡς θέλω, εἰσελθεῖν, ἢ ὅτε θέλω σχολάσαι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ νηστεῦσαι, ἢ ἀγρυπνεῖν, πῶς δύναμαι σωθῆναι, καὶ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν εὑρεῖν ; 784.

PAG'. Τίς, εἰπέ μοι, πονηρότερος τοῦ Μανασσῆ γέγονε, πεντήκοντα καὶ πέντε χρόνους ποιήσαντος αὐτοῦ ὅλον τὸν Ἰσραὴλ προσκυνῆσαι τοῖς εἰδώλοις ; καὶ μετανοήσας ἐδέχθη παρὰ τῷ Θεῷ δι' ἐξομολογήσεως. 785.

PAD'. Πόθεν ἐρώμεν τινὰς πολλάκις νῦν προθύμως ἐκυτοῦς προδιδόντας εἰς θάνατον ὑπὲρ τῆς ἐρροδοῦς πίστεως, καὶ ἐρχομένους εἰς τὸ αὐτὸ ἀποθανεῖν, εἴτε ἀπὸ παρακλήσεως ἀνθρώπων, εἴτε καὶ αὐτοὶ οἱ τύραννοι μεταβαλλόμενοι ἀπολύουσιν αὐτούς ; Πόθεν χρὴ λογίζεσθαι εἶναι τὴν τοιαύτην ἀπόλυσιν ; Ἐκ Θεοῦ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων ; 785.

PAE'. Τί ἐστὶν ἀληθινὴ ταπεινώσις ; καὶ πῶς αὐτὴν σὺν Θεῷ κατορθῶσαι δυνάμεθα ; 788.

PAS'. Τί ἐστὶ τὸ λεγόμενον ὅτι· Ἐὰν ψομίτω τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω οὐδὲν ὠφελοῦμαι ; Πῶς ψομίξει τις πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἐκτὸς ἀγάπης ; 789.

PAZ'. Ἐχει ὄρον χρονικὸν ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου, ἢ οὐ ; 789.

PAH'. Βαρέως τινὲς ἀκούουσι τὸ ἀποστολικὸν λόγιον, τὸ ράσκον, ὅτι· «Ἐν τῇ ἀναστάσει, τότε καὶ αὐτὸς ὁ ὢν ὑποταγέσεται τῷ Πατρὶ, τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα.» 789.

PAΘ'. Ἐρωτῶσι πολλοὶ τῶν ἀπίστων, οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τινες τῶν πιστῶν προσκείμενοι τῇ πολυγαμίᾳ τῇ νεμίμῃ προστρέποντες ἡμῖν· τὸ τοῦ Κυρίου λόγιον, τὸ

- ράσκον, ὅτι, «Ὁὐκ ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἀλλὰ πληρῶσαι.» Τί οὖν χρὴ ἡμᾶς πρὸς αὐτοὺς περὶ τούτου ἀποκρίνεσθαι; 792.
- PM'. Ἐάν τις ἐν ἐρήμῳ ἢ αἰχμαλωσίᾳ ὑπάρχων ἀπὸ στενώσεως καὶ λιμοῦ γεύηται κρεῶν καμήλου, ἢ ὄνου ἀγρίου, ἢ ἄλλου τῶν τοιούτων, κρίμα αὐτῷ λογίζεται, ἢ οὐ; 792.
- PMΑ'. Ἐάν τις ὀρίζῃ παρ' ἑαυτοῦ, ὅπερ νομίζῃ καλὸν ὄν, ἢ ἀποσχέσθαι οἴνου, ἢ κρέατος, ἢ γυναικὸς ἰδίας πρὸς χρόνον, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, εἴτα μὴ ἰσχύσῃ πληρῶσαι τὴν ἰδίαν συνταγὴν, ἀλλ' ὀλιγωρήσῃ, τί ὀφείλει ποιῆσαι; 793.
- PMB'. Πῶς φησιν ὁ Ἀπόστολος ποτὲ μὲν, «Μὴ γίνεσθε ἄφρονες» ποτὲ δὲ, «Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι καθ' ἑαυτούς;» 793.
- PMΓ'. Τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος· «Ὡςπερ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται». Διὰ τί ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκοντες, πατρικὴν εὐθύνομεν δίκην, ἐν δὲ τῷ Χριστῷ ζωοποιηθεὶς ὁ ἐμὸς πατήρ, τῆς ἰδίας πλημμελείας οὐ μετέδωκέ μοι τῆς καθαρότητος; 796.
- PMΔ'. Τί δήποτε οὔτε πλείονα, οὔτε ἐλάττωνα εἰσι τὰ Εὐαγγέλια; 797.
- PME'. Τί ἐγένετο ἡ περιτμηθεῖσα τοῦ Κυρίου ἀκροβυστία; 800.
- PMΣ'. Τίνες ἦσαν, ὧν τὸ αἷμα τῶν θυσιῶν ἔμιξεν ὁ Πιλάτος; 800.
- PMZ'. Πῶς πᾶσα βλασφημία ἀφελήσεται τοῖς ἀνθρώποις; ἢ δὲ τοῦ Πνεύματος οὐκ ἀφελήσεται; 801.
- PMH'. Πῶς νοητέον ὃ εἶπεν ὁ Κύριος· «Ἐάν μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται.» ἤδη δὲ τὸ Πνεῦμα δίδωσι τοῖς ἀποστόλοις διὰ τοῦ ἐμφυσήματος; 801.
- PMΘ'. Τί ἐστὶν ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας; 804.
- PN'. Πῶς νοητέον· «Ὁ ἔχων ἱμάτιον, πωλήσάτω αὐτό, καὶ ἀγοράσάτω μάχαιραν;» 805.
- PNA'. Πῶς ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν; 805.
- PNB'. Πῶς νοητέον τὴν τοῦ Κυρίου τριήμερον ταφὴν καὶ ἀνάστασιν; 808.
- PNΓ'. Εἰ συμφωνοῦσιν οἱ τέσσαρες Εὐαγγελισταὶ περὶ τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, ἢ οὐ; 809.
- PNA'. Μαξίμου μοναχοῦ, τίνος τύπον καὶ εἰκόνα ἔχει ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία; 813.
- Τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου Λόγος περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως, καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν καὶ μνησικακεῖν. 1825.
- (Ἐρμηνεύει δὲ πᾶν καλῶς καὶ ὠφελίμως τὸν σκοπὸν τῶν ἱερῶν συνάξεων, τῇ τῆς θείας λειτουργίας κτλ.) 825.
- Τοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου θεωρεῖται ἀναγωγικαὶ εἰς τὴν ἑξαήμερον ἐν βίβλοις IB', ἐξ ὧν αἱ IA' λατινιστ. καὶ ἡ IB' ἑλληνιστί· 854—1077.
- Φέρει δὲ ἡ IB' ἐπιγραφὴν, Εἰς τὴν πνευματικὴν ἀναγωγὴν τῆς ἑξαμέρου κτίσεως Λόγος IB'. 1052—1077.
- (Ἐν τῷδε τῷ λόγῳ καὶ περὶ ἐκκλησίας. Καὶ τί ἐστὶν ἐκκλησία, καὶ ἐγκώμιον αὐτῆς).
- Ο Μ Ι Δ Ι Α Ι
- Α'. Τοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου, λόγος εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν (κατανυκτικώτατος περὶ μετανοίας). 1077—1116.
- Β'. Ὀμιλία δευτέρα εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν, (κατανυκτικωτάτη καὶ αὕτη περὶ μετανοίας). 1116—1144.
- Γ'. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κατ'εἰκόνα. 1144—1149.
- Δ'. Τοῦ αὐτοῦ λόγος. Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ δηλοῖ ὁ ἐξηγητὴς τὴν αἰτίαν, δι' ἣν αὐτῷ οἱ δύο λόγοι εἰς τὸ κατ'εἰκόνα πεπόμενοι. Φανεροὶ δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πόθεν τὴν ἀρχὴν ἔσχεν ἡ περὶ ἐνεργειῶν καὶ θελημάτων κινήσις· εἶθ' οὕτως ἐξῆς δείκνυσι, τίνες μὲν εὐσεβῶς, τίνες δὲ οὐκ ὀρθῶς ταῦτα ἐν Χριστῷ δογματίζουσιν. 1152—1180.
- Χρήσεις ἀχρηστοὶ μιᾶν δυσσεβῶν Ἀρειανῶν ἀθετοῦσαι τὴν ὁμοούσιον θεότητα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ κτίσμα τὸν κτίστην τῶν ἀπάντων λέγουσαι. 1180—1192.
- Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τοὺς κοιμηθέντας πᾶν ὠφέλιμος, (καὶ μελέτης ἀξίος). 1192—1201.

Τοῦ αὐτοῦ, διάλεξις κατὰ Ἰουδαίων. 1204—1225.	Τοῦ αὐτοῦ, διάλογος μικρὸς πρὸς Ἰουδαίους. 1272.
Τοῦ αὐτοῦ, δευτέρα ἐρώτησις κατὰ Ἰουδαίων. 1228—1237.	Ἑτέρα ἐρώτησις. 1273.
Τοῦ αὐτοῦ, τρίτη ἐρώτησις κατὰ Ἰουδαίων. 1240—1272.	Τεμάχια ἐκ τοῦ περὶ ἐνεργειῶν λόγου καὶ διαφόρων ἄλλων. 3281—1288.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

(; † 599 M. X.)

Ἄλλος τοῦ ἐπικληθέντος Συναίτου, καὶ μεταγενέστερος αὐτοῦ.

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατιν. 1289—1298.	Τοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου. Λόγοι Δ'.
* Βίος αὐτοῦ· λατινιστί. 1299—1308.	Α'. Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 1361—1377.
Τοῦ αὐτοῦ. Λόγοι Ε'. λατινιστί.	Β'. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς παναχράντου καὶ Θεοτόκου Μαρίας. 1376—1385.
Α'. Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος. 1309—1330.	Γ'. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς πανυμνήτου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. 1385—1389.
Β'. Περὶ τοῦ ἀπεριγράπτου. 1331—1336.	Δ'. Ἀναστασίου πατριάρχου Θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας, περὶ τῶν ἁγίων τριῶν τesarakostōn, πόθεν παρελάβομεν φυλάττειν αὐτάς, καὶ ὅτι οἱ ταύτας παραβαίνοντες παρανομοῦσιν. 1389—1398.
Γ'. Περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἥτοι θείας οἰκονομίας. 1336—1348.	
Δ'. Περὶ τοῦ παθους καὶ ἀπαθείας τῆς τοῦ Χριστοῦ. 1248—1356.	
Ε'. Περὶ ἀναστάσεως Χριστοῦ. 1355—1362.	

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΘΕΟΥΠΟΛΕΩΣ καὶ ΚΥΡΙΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.	Ἐπιστολὴ πρὸς τινὰ Σχολαστικόν, περὶ προσκυνήσεως καὶ λατρείας· ὥστε προσκυνεῖν μὲν ἔξεστι καὶ ἀνθρώπους, καὶ ἀγγέλους, καὶ ἁγίους· τιμῆς γὰρ ἐμφασίς ἐστίν ἡ προσκύνησις. Λατρεύειν δὲ μόνῳ τῷ Θεῷ. 1405—1408.
Κατηχιστὴς, καὶ κατηχούμενος. 1400—1404.	
Τεμάχια ἐκ τῶν τοῦ Ἀναστασίου.	
Λόγος περὶ σαββάτου, οὗ ἡ ἀρχὴ, «Εἰ πατέρας, δεῖ κατὰ τὸ λόγιον, καὶ ὡς σὺ φῆς, ἐπερωτᾶν, κτλ.» 1405.	

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ

(Τοῦ Σ'. αἰῶνος)

Μὴ ἐμπεριεχόμενοι ἐν τῇ ἐν Παρισίοις ἐκδοθείσῃ Πατρολογία, ἀλλὰ
παραληφθέντες ἐκ τῆς ἐν Βόννῃ ἐκδόσεως αὐτῶν.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ (α)

Ἐκ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Καισαρείας (; † 540 Μ. Χ.)

Α'. Συνέγραψε βιβλία ὀκτώ, διαιρούμενα εἰς δύο τετράδας, ὧν ἡ πρώτη ἐπιγράφεται Περσικά, ἡ δὲ δευτέρα Γοθικά. Τῆς πρώτης τὰ δύο βιβλία πραγματεύονται περὶ τῶν Περσῶν 408 μέχρι 559 ἔτους. Τὰ δὲ ἄλλα δύο περὶ τῶν Βανδάλων καὶ Μαύρων τῆς Ἀφρικῆς. 395—545. Τὰ δὲ Γοθικά ἀρχονται ἐκ τοῦ 487—552 ἔτους.	συγγραφέων. XXVII—XXXIV=27—34.
Β'. Κτίσματα Ἰουστινιανοῦ βιβλ. ζ'.	Μυστικὴ ἱστορία. 3-166.
Γ'. Μυστικὴν ἱστορίαν περὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ Βελισσαρίου.	Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων, βιβλ. Α'. 170-208.
Τόμος Α'.—Προλεγόμενα· λατ. V—XVI=5-16.	Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων, βιβλ. Β'. 209-243.
Ἑποθεσίς. 3—6.	Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων, βιβλ. Γ'. 244-263.
Περσικὸς πόλεμος βιβλ. Α'. 10-138.	Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων, βιβλ. Δ'. 264-405.
Περὶ τοῦ Περσικοῦ πολέμου, βιβλίον Β'. 139—306.	Φρούρια νέα ἐν Ἰπείρῳ ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ. 277—278.
Περὶ τοῦ Βανδαλικοῦ πολέμου, βιβλίον Γ'. 307—409.	Φρούρια ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἰπείρῳ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. 278.
Περὶ τοῦ Βανδαλικοῦ πολέμου, βιβλίον Δ'. 410—534.	Φρούρια ἐπὶ Μακεδονίας. 279.
Τόμος Β'.—Περὶ τοῦ Γοθικοῦ πολέμου, βιβλίον Ε'. 3—144.	» ἐπὶ Θεσσαλίας. 280.
Περὶ τοῦ Γοθικοῦ πολέμου, βιβλίον ΣΤ'. 145—276.	» ἐπὶ Δαρδανίας. 280.
Περὶ τοῦ Γοθικοῦ πολέμου, βιβλίον Ζ'. 277—457.	» ἐν διαφόροις ἄλλοις τόποις. 281—285.
Περὶ τοῦ Γοθικοῦ πολέμου, βιβλίον Η'. 458—643.	» Ἐν Ῥοδόπῃ. 305.
Τόμος Γ'.—Προλεγόμενα· λατ. V—XXVI=5-26.	» Παρὰ τὸν ποταμὸν Ἰστρὸν. 307—308.
Ἑποθεσίς. 3—6.	Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων, βιβλίον Ε'. 309-329.
Περὶ Προκοπίου μαρτυρίαι παλαιῶν	Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων, βιβλίου ΣΤ'. 330-344.
(α) Εἰς τόμους τρεῖς.	Σημειώσεις ἱστορικαὶ εἰς τὴν μυστικὴν ἱστορίαν. 347—469.
	Θέμα πωλικῶν ἵπποδρόμων κτλ. 373.
	Διάταγμα περὶ τοῦ μὴ καθέλκειν ἀκουσαν γυναῖκα δούλην ἢ ἐλευθέραν εἰς σκηνὴν κτλ. 389.
	Ἀνταρσία τοῦ Νίκα. 412—414.
	Πίναξ ἱστορικὸς εἰς τὰ περὶ πολέμων Η'. βιβλία. 490.
	Πίναξ εἰς τὰ περὶ κτισμάτων. βιβλ. ΣΤ'. 539.
	Πίναξ εἰς τὴν μυστικὴν ἱστορίαν. 561.
	Πίναξ ὀνομάτων καὶ λέξεων ἑλλήνων. 582—586.

Τέλος τῆς ἱστορίας Προκοπίου.

ΚΟΡΙΗΠΟΣ ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ (α) .

(Περὶ τὰ μέσα τοῦ Γ'. αἰῶνος Μ. Χ.)

* Σημειώσεις καὶ προλεγόμενα περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1 — LXVI = 1 — 66.	τέρου, βιβλία ἐπικὰ τέσσαρα· λατινιστί. 163—208.
Φλαβίου Κρεσκωνίου Κορίππου Ἀφρικανοῦ Γραμματικοῦ Ἰωαννίδης, ἡ περὶ Λυδικῶν πολέμων, βιβλία ἑπτὰ· λατινιστί εἰς ἐπι- κὰ ποιήματα. 19—162.	* Σημειώσεις εἰς Κόριππον, εἰς τὸν Ἰωαννί- δην· λατινιστί. 211—292.
Περὶ ἐγκωμίων Ἰουστίνου Αὐγούστου τοῦ νεω-	* Σημειώσεις περὶ τῶν ἐγκωμίων Ἰουστίνου· λατινιστί. 293—460.
	* Πίναξ· λατινιστί. 461—474.

(α) Εἰς τομὸν 1 μετὰ τοῦ Μεραδώδου.

Τέλος τῆς ἱστορίας Κορίππου

ΑΙΩΝ Ζ'.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ (α)

(600 — 603)

ΤΟΜΟΣ 86 ΜΕΡΟΣ Β'.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ λατινιστί. 3220.	καταληφθεῖσι τέκνοις ὀρφανοῖς, ποιμὴν ταπεινός, ἔρημος, αἰχμάλωτος, Ζαχαρίας ἐλάχιστος. 3228.
Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κλῆρον καὶ λαὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης.	
Τῇ χηρευσάσῃ νύμφῃ τῇ ἀτεκνωθείσῃ πόλει τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου τῇ ἀποιμάντῳ, ποίμνῃ Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσαις δὲ λοιπαῖς ἐν Χριστῷ Ἐκκλησίαις καὶ τοῖς ἐν αὐτοῖς	Ἀδελφου ἐγχειρίδιον περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν κατοίκων καὶ τοῦ πατριάρχου Ζαχαρίου ὑπὸ τῶν Περσῶν. 3236.

ΜΟΔΕΣΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

(Περὶ τὸ 614 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ λατινιστί. 3268.	μὸν καὶ ἐπὶ τῆς ἀρετῆς καὶ ἐπὶ τῆς κακίας εὐρίσκομεν τὴν Γραφὴν παραλαμβάνουσιν. Εἰκότως οὖν τὴν Μαρίαν ἐκλέγεται τὴν Μαγδαληνὴν ὁ Σωτὴρ, καὶ τὰ ἐξ ἧς. 3273.
Λ Ο Γ Ο Ι	
Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων εἰς τὰς Μυροφόρους οὗ ἡ ἀρχή. αὐτὸν ἔβδομον ἀριθ-	Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν. 3276.
	Ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. 3277.

ΙΟΒΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

(ἄγνωστον τὸ ἔτος αὐτοῦ).

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ λατινιστί. 3313.	ὁ Πατὴρ, ἡ τὸ Πνεῦμα. 331
Εἰς τὸ αὐτὸ τί ὁ Υἱὸς ἐσαρκώθη, καὶ οὐχὶ	Ὅτι τὸ βάπτισμα τῆς υἱοθεσίας ἡ ρίζα. 331

(α) Οἱ ἄνωθι θεῖοι Πατέρες κατεχωρίσθησαν ἐν ταῦθα χάριν τῆς τηρήσεως τῆς χρονολογικῆς τάξεως.

ΕΡΕΧΘΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΣΙΤΑΙΑΣ

Τεμάχιον ἐξ ἑκμιλίας ἐν τοῖς ἁγίοις Θεοφανείοις. 3321.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί 3321.	* Πίναξ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορ. Θεο-
δώρου Ἀανγνώστου λατινιστί. 3337.
Πέτρου Λαοδικείας ὑπομνήματα εἰς τὰ Δ'. εὐαγ-
γέλια, καὶ περὶ εὐχαριστίας. 3324.	* Πίναξ Λεοντίου Βυζαντίου λατινιστί. 3339.
Πέτρου Λαοδικείας, ἐξήγησις εἰς τὸ, α Πάτερ
ἡμῶν. 3329.	* Πίναξ εἰς τὴν Ἐκκλησιασ. Ἱστορίαν Εὐα-
γγρίου Σχολαστικοῦ λατινιστί. 3340.
* Πίναξ τῶν αἱρέσεων λατινιστί. 3335.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ 86 τόμῳ
μέρει Β'. λατινιστί. 3351.

Τέλος τοῦ Β'. Μέρους τοῦ ὀγδοηχοστοῦ ἔκτου τόμου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΣΧΟΣ, ΤΟΥΝΙΚΑΝ ΕΥΚΡΑΤΑΣ

(; † 620 M. X.)

ΤΟΜΟΣ 87 ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί μετὰ καὶ
ἐλληνικῶν χωρίων. 2843.	ἡ γησιν τῆς οὐρανοπόρου ῥοδω-
νιάς φέρειν. Ἡ τις βίβλος καὶ
Δειμωνάριον καλεῖται.
2848—3109.
Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Εὐ-
κρατᾶ, Βίβλος ἡ λεγομένη Δει-
μῶν διὰ τὸ πολυανθῆ βίων δι-	Πρόλογος τῆς βίβλου. 2852.
Κεφάλαια βίων πνευματικῶν ἀνδρῶν ΣΙΘ'. 2852.

ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

(; † 640. M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί μετὰ καὶ
ἐλληνικῶν χωρίων. 3116.	σολύμων, πρὸς Σέργιον Κωνσταντινουπόλεως
περὶ τῆς αὐτοῦ ἐκλογῆς καὶ ἐγκαθιδρύσεως
εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον Ἱεροσολύμων.
(Εἰρηνικὴ ἐπιστολὴ θαυμασία καὶ λόγου
ἄξια εἰς τὸ εἶδος αὐτῆς). 3148.
* Βίος τοῦ ἁγίου Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱερο-
σολύμων λατινιστί. 3125.	

Ἐπιστολὴ συνοδικὴ τοῦ ἁγίου Σωφρονίου Ἱερο-
(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

ΛΟΓΟΙ

- Α'. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων Λόγος εἰς τὴν σω-
τήριον γεννησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ· λατινιστί. 3204.
- * Σχόλια καὶ προοίμιον εἰς τὸν δεύτερον λό-
γον· λατινιστί. 3212.
- Β'. Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς ὑπερχείας
Θεοτόκου· οὗ ἡ ἀρχὴ, «Εὐαγγέλια, ἀδελ-
φοί, εὐαγγέλια, καὶ πάλιν ἐρῶ, εὐαγγέλια,»
καὶ τὰ ἐξῆς. 3217. — (Ὁ λαμπρὸς οὗτος
λόγος περιέχει ὡς διάλογον μεταξὺ τῆς
Παρθένου καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ).
- Γ'. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν ἢ ἀπάντησιν τοῦ Κυ-
ρίου· λατινιστί. 3288.
- Δ'. Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ εἰς
τὴν ἀγίαν ἀνάστασιν. 3304.
- Ε'. Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωο-
ποιοῦ Σταυροῦ τῇ μέσῃ ἐβδομάδι τῆς ἀγίας
τεσσαρακοστῆς· καὶ ὅτι διὰ νηστείας εἰλι-
κρинуῖς δυνατὸν ἐκκαθαρθέντας τὸν νοῦν,
ἀκατακρίτως προσελθεῖν, καὶ μετασχεῖν τῶν
θειῶν μυστηρίων. 3309.
- ΣΤ'. Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀγίους ἀγγέλους καὶ
ἀρχαγγέλους· λατινιστί. 3316.
- Ζ'. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρό-
δρομον. 3321.
- Η'. Εἰς τοὺς ἀγίους Πέτρον καὶ Παῦλον τοὺς
μακαρίους ἀποστόλους τῇ δ'. ἡμέρᾳ τῶν
γενεθλίων, 3356.
- Τεμάχιον ἐκ τοῦ ἐγκωμίου τοῦ εἰς τὸν ἅγιον
Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ Εὐαγγελιστὴν,
οὗ ἡ ἀρχὴ, «Ἰωάννης ὁ τῆς βροντῆς υἱός, τό-
τε· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος», βροντᾶ. 3364.
- Περὶ ἐξαγγελιῶν (ἥτοι διδασκαλίᾳ πάντων περὶ-
εργος καὶ ὠφέλιμος, μετὰ καὶ τινων κανό-
νων καὶ προτροπῶν. Καὶ πόσοι τρόποι τῶν
ἐξαγγελιῶν εἰσιν). 3365.
- Περὶ τοῦ βαπτίσματος τῶν ἁγίων ἀποστόλων·
πότε καὶ ὑπὸ τίνος ἐβαπτίσθησαν. Τεμάχιον
ἐκ τῶν τοῦ ἀγίου Σωφρονίου Ἱεροσολύ-
μων. 3372.
- Προθεωρία τοῦ ἐγκωμίου εἰς τοὺς ἀγίους Κύρον
καὶ Ἰωάννην τοὺς μάρτυρας. 3380.
- Τὸ ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἀγίους Κύρον καὶ Ἰωάν-
νην. 3388.

Ἐπιγράμματα εἰς Σωφρόνιον καὶ εἰς τὴν βί-
βλον. 3421.

Διήγησις θαυμάτων τῶν ἁγίων Κύρου καὶ Ἰωάν-
νου τῶν σοφῶν Ἀναργύρων. 3424.

Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον, καὶ μερικὴ
τῶν θαυμάτων διήγησις τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου. 3677.

Βίος Μαρίας Αἰγυπτίας τῆς ἀπὸ ἐταιρίδων
δσίως ἀσκησάσης κατὰ τὴν ἐρημον τοῦ Ἰορ-
δάνου. 3697.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ
ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΑ

* Προοίμιον περὶ τούτων λατινιστί μετὰ καὶ
ἐλληνικῶν χωρίων. 3725.

Α'. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. 3733.

Β'. Εἰς τὴν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γεννησιν. 3740.

Γ'. Εἰς τὴν τῶν Μάγων προσκύνησιν. 3744.

Δ'. Εἰς τὴν ἀπαντὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ. 3749.

Ε'. Εἰς τὴν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν βάπτι-
σιν. 3756.

ΣΤ'. Εἰς τὸ περὶ τὸν Λάζαρον θαῦμα τοῦ μεγά-
λου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. 3760.

Ζ'. Εἰς τὴν Βαῖπάντησιν τοῦ Κυρίου. 3765.

Η'. Εἰς τὸν μυστικὸν καὶ θεῖον δειπνὸν τοῦ Σω-
τῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. 3772.

Θ'. Εἰς τὸν ἅγιον Παῦλον τὸν ἀπόστολον. 3776.

Ι'. Εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἀγίου Παύλου τοῦ
ἀποστόλου. 5780.

ΙΑ'. Εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον. 3784.

ΙΒ'. Εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέφανον. 3789.

ΙΓ'. Εἰς τὴν ἀγίαν πρωτομάρτυρα Θέκλαν. 3796.

ΙΔ'. Εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς ἀγίας πόλεως τὴν ὑπὸ
Περσῶν γενομένην. Λεῖπει.

ΙΕ'. Εἰς ἐαυτὸν, ἥτοι εἰς τὸν ἄσωτον. Λεῖπει.

ΙΣΤ'. Εἰς τοὺς ἀγίους μάρτυρας τοὺς Αἰγυπτίους.
Λεῖπει ἡ ἀρχή. 3800.

ΙΖ'. Εἰς Ναρσῆν ἐπίσκοπον Ἀσκάλωνος καὶ περὶ
δογμάτων. 3801.

ΙΗ'. Εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν. 3805.

ΙΘ'. Εἰς τὴν ἀνάληψιν καὶ εἰς ἐαυτὸν. 3812.

Κ'. Εἰς τὸν πόθον, ὃν εἶχεν εἰς τὴν ἀγίαν πό-
λιν, καὶ εἰς τοὺς σεβασμίους τόπους. 3817.

ΚΑ'. Εἰς τὸν πᾶππον Μηνᾶν τὸν οἰκονόμον τοῦ ἐννάτου Ἀλεξανδρείας, συκοφαντηθέντα ἐπὶ Φωκᾶ, ὅτι Θεοδόσιον τὸν υἱὸν Μαυρικίου ἐδέξατο. 3824.	τῶν ἐν τῇ θείᾳ ἱερουργίᾳ τελουμένων. (Ἐστὶ δὲ πᾶν ὠφέλιμος, καὶ ἀναγκαῖος παντὶ ὀρθοδόξῳ κληρικῷ τε καὶ λαϊκῷ). 3984.
ΚΒ'. Εἰς τὸν κύρον Παῦλον τὸν κηρυττήν, καὶ Μαρίαν τὴν μητέρα αὐτοῦ κοιμηθεῖσαν ἐν Κυρίῳ. 3829.	Εὐχὴ. «Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, καὶ τὰ ἐξῆς. 4004.
ΚΓ'. Εἰς τὸν Ἰωσήφ. 3835.	Τροπάρια τῶν ὥρων (τῆς Χριστοῦ γεννήσεως). 4005.
Τριφύδιον* (ἤτοι ὧδαι διάφοροι μετὰ τῶν προλόγων τοῦ ἡχοῦ λίαν κομψαὶ καὶ κατανυκτικαί). 3840—3980.	Ἐπιγράμματα εἰς διαφόρους. 4009.
Λόγος περιέχων τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἅπασαν ἱστορίαν, καὶ λεπτομερεῖ ἀφήγησιν πάντων	Τοῦ αὐτοῦ τεμάχιον δογματικόν. Βασιλείου ἐκ τοῦ ἐπιγεγραμμένου λόγου πρὸς τὴν Εὐνομίου δόξαν, ἧς Ἀέτιος ἤρξατο, καὶ σχόλιον Σωφρονίου. 4009—4012.
	Νόθον. — Περὶ τῶν ἀγώνων καὶ ἀποδημιῶν Πέτρου καὶ Παύλου* λατινιστί. 4012.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΑΒΒΑΣ

Τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ Μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Δ'. ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

ΤΟΜΟΣ 89

Περὶ τῶν ἀνωτέρω τριῶν μόνον σημειώσεις λατινιστί. 1407—1410.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

Ἐκ τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα. (Περὶ τὸ 644 Μ. Χ.).

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ* λατινιστί. 1411.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Βίβλος περιέχουσα τὰς τοῦ Κυρίου ἐντολάς, ἐτιγε μὴν καὶ τὰς ἐρμηνείας αὐτῶν* πρὸς τοῦτοις καὶ τὰς συναρμολογούσας ταύταις καὶ ἐξακολουθοῦσας διδασκαλίας. 1420.

Ἐπιστολὴ Ἀντιόχου μοναχοῦ τῆς Λαύρας τοῦ Ἀββᾶ Σάββα, πρὸς Εὐστάθιον ἡγούμενον μονῆς Ἀττάλινης, πόλεως Ἀγκύρας

τῆς Γαλατίας, περὶ τῶν ἐκείσε ἁγίων Πατέρων, ἐν ᾧ καὶ κεφάλαια ἡ ὁμιλία ΡΑ'. καὶ προσευχὴ ἐξομολογήσεως. 1421—1428.

Προθεωρία. 1428.

ΟΜΙΛΙΑΙ

Α'. Περὶ πίστεως.	1432.
Β'. Περὶ ἐλπίδος.	1437.
Γ'. Περὶ ἐστιάσεως.	1440.
Δ'. Περὶ γαστρίμαργίας.	1444.
Ε'. Περὶ μέθης.	1445.
Σ'. Περὶ ἐγκρατείας.	1449.

Ζ'. Περὶ νηστείας.	2452.	ΝΓ'. Περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν.	1596.
Η'. Περὶ φιλαργυρίας.	1456.	ΝΔ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐχθραίνειν.	1597.
Θ'. Περὶ δωροληψίας.	1460.	ΝΕ'. Περὶ τοῦ μὴ φθονεῖν.	1601.
Ι'. Περὶ σκηνιφότητος.	1461.	ΝΣ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐρίζειν.	1604.
ΙΑ'. Περὶ δανειζόντων.	1462.	ΝΖ'. Περὶ τοῦ μὴ μισεῖν.	1605.
ΙΒ'. Περὶ τόκων.	1456.	ΝΗ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐπιχαίρειν.	1608.
ΙΓ'. Περὶ πλεονεξίας.	1468.	ΝΘ'. Περὶ τοῦ συγχαίρειν.	1612.
ΙΔ'. Περὶ περισπασμοῦ.	1469.	Ξ'. Περὶ τοῦ μὴ λυπεῖν τινα.	1613.
ΙΕ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τὸν κόσμον.	1472.	ΞΑ'. Περὶ τοῦ προσέχειν ἑαυτῷ.	1616.
ΙΓ'. Περὶ παρόρησίας.	1476.	ΞΒ'. Περὶ χρηστολογίας.	1620.
ΙΖ'. Περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι γυναικῶν.	1480.	ΞΓ'. Περὶ τοῦ μὴ ὀμύειν.	1621.
ΙΗ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐνδελεχίζειν ψαλλούσας γυναί- ξιν.	1484.	ΞΔ'. Περὶ τοῦ φυλάσσειν μυστήριον.	1624.
ΙΘ'. Περὶ πορνείας.	1488.	ΞΕ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀκαίρως θαρρεῖν.	1624.
Κ'. Περὶ σωφροσύνης.	1492.	ΞΣ'. Περὶ ἀληθείας.	1625.
ΚΑ'. Περὶ παρθενίας.	1496.	ΞΖ'. Περὶ τοῦ ἐλέγχειν.	1629.
ΚΒ'. Περὶ προπετείας.	1501.	ΞΗ'. Περὶ τοῦ ἐλέγχεσθαι.	1632.
ΚΓ'. Περὶ ὀργῆς.	1504.	ΞΘ'. Περὶ τοῦ αἰσχύνεσθαι.	1633.
ΚΔ'. Περὶ θυμοῦ.	1505.	Ο'. Περὶ ταπεινοφροσύνης.	1637.
ΚΕ'. Περὶ λύπης.	1509.	ΟΑ'. Περὶ τοῦ συγχωρεῖν τῷ πλησίον.	1640.
ΚΣ'. Περὶ ἀκηδίας.	1513.	ΟΒ'. Περὶ τοῦ εὐχεσθαι περὶ ἀλλήλων, καὶ τῶν ἐχθρῶν.	1641.
ΚΖ'. Περὶ ἀπογνώσεως.	1520.	ΟΓ'. Περὶ τοῦ μὴ ζητεῖν τὰ ἑαυτοῦ.	1645.
ΚΗ'. Περὶ γογγυσμοῦ.	1528.	ΟΔ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐπιθυμεῖν.	1648.
ΚΘ'. Περὶ καταλαλιᾶς.	1529.	ΟΕ'. Περὶ δικαιοκρισίας.	1653.
Λ'. Περὶ ψιθυρισμοῦ.	1533.	ΟΣ'. Περὶ δικαιομετρίας.	1656.
ΛΑ'. Περὶ τοῦ μὴ μέμψεσθαι.	1536.	ΟΖ'. Περὶ μετανοίας.	1657.
ΛΒ'. Περὶ ἀντιλογίας.	1537.	ΟΗ'. Περὶ ὑπομονῆς.	1665.
ΛΓ'. Περὶ ἀργολογίας.	1540.	ΟΘ'. Περὶ ἀγῶνος.	1668.
ΛΔ'. Περὶ περιεργείας.	1541.	Π'. Περὶ ὁμονοίας.	1673.
ΛΕ'. Περὶ καταφρονήσεως.	1544.	ΠΑ'. Περὶ λογισμῶν.	1676.
ΛΣ'. Περὶ ὀκνηρίας.	1545.	ΠΒ'. Περὶ παιδείας.	1681.
ΛΖ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐρίζειν μετὰ δυνάστου.	1549.	ΠΓ'. Περὶ συμβουλίας.	1684.
ΛΗ'. Περὶ παρακοῆς.	1552.	ΠΔ'. Περὶ ἐνυπνίων.	1688.
ΛΘ'. Περὶ ὑπακοῆς.	1556.	ΠΕ'. Περὶ ὀλιγοψυχίας καὶ διψυχίας.	1692.
Μ'. Περὶ συκοφαντίας.	1557.	ΠΣ'. Περὶ κόπου.	1697.
ΜΑ'. Περὶ κλοπῆς.	1560.	ΠΖ'. Περὶ σπουδῆς.	1700.
ΜΒ'. Περὶ ψεύδους.	1561.	ΠΗ'. Περὶ διακονίας.	1704.
ΜΓ'. Περὶ κενοδοξίας.	1565.	ΠΘ'. Περὶ ἀκτημοσύνης.	1705.
ΜΔ'. Περὶ ὑπερηφανίας.	1569.	ΙΖ'. Περὶ πένθους.	1709.
ΜΕ'. Περὶ ὑψηλοφροσύνης.	1573.	ΙΑ'. Περὶ τοῦ, Καίρως τοῦ παντός.	1712.
ΜΣ'. Περὶ τοῦ μὴ μεγαλοφρονεῖν παρ' ἑαυτῷ.	1577.	ΙΒ'. Περὶ τοῦ συμπάσχειν.	1713.
ΜΖ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐξουθενεῖν τινα.	1580.	ΙΓ'. Περὶ τοῦ μὴ προσωποληπτεῖν.	1716.
ΜΗ'. Περὶ τοῦ μὴ καταγελᾶν.	1584.	ΙΔ'. Περὶ τοῦ οἰκεῖν μετὰ ὀλίγων καλῶν.	1720.
ΜΘ'. Περὶ τοῦ μὴ κατακρίνειν.	1585.	ΙΕ'. Περὶ τοῦ μὴ γελᾶν.	1721.
Ν'. Περὶ τοῦ μὴ σκηνδαλίζειν.	1588.	ΙΣ'. Περὶ τοῦ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον.	1725.
ΝΑ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐνειδίξειν, ἀλλὰ μάλλον ἐνει- δίξεσθαι.	1589.	ΙΖ'. Περὶ φιλοξενίας.	1728.
ΝΒ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀνταποδοῦναι κακόν.	1592.	ΙΗ'. Περὶ φιλοπρωχίας.	1729.
		ΙΘ'. Περὶ τοῦ ἐπισκέπτεσθαι.	1732.

P'. Περὶ τοῦ μὴ ἐλπίζειν ἐπ' ἄνθρωπον. 1736.	PKΓ'. Περὶ διαταγῆς κλήρου. 1817.
PA'. Περὶ τοῦ μὴ πεποιθέναι ἐν τῇ ἰδίᾳ ἰσχύϊ, ἀλλ' εἰς Θεόν. 1737.	PKΔ'. Περὶ τοῦ αἰδεῖσθαι ἱερεῖς. 1820.
PB'. Περὶ τοῦ παραιτεῖσθαι τὰς ἀκαίρους συντυχίας. 1740.	PKE'. Περὶ προσδοκίας τῶν μελλόντων. 1824.
PIΓ'. Περὶ ἡσυχίας. 1745.	BKΣ'. Περὶ κλήσεως Θεοῦ. 1825.
PAΔ'. Περὶ ἀγρυπνίας. 1748.	PKZ'. Περὶ φόβου τοῦ Θεοῦ. 1829.
PE'. Περὶ ψαλμωδίας. 1749.	PKH'. Περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἀγάπης. 1833.
PΣ'. Περὶ προσευχῆς. 1756.	PKΘ'. Περὶ υἰοθεσίας. 1837.
PZ'. Περὶ κατανύξεως. 1761.	PA'. Περὶ βασιλείας Οὐρανῶν. 1841.
PH'. Περὶ τιμῆς γονέων. 1765.	
PΘ'. Περὶ τοῦ εὐλαβεῖσθαι πρεσβυτέρους. 1768.	Ὁμολογία τῆς καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. 1845.
PI'. Περὶ μακροθυμίας καὶ ὀξυγολίας. 1769.	Περὶ προσευχῆς καὶ ἐξομολογήσεως. 1849.
PIA'. Περὶ ἡγουμένων. 1773.	
PIB'. Περὶ ἀποταγῆς. 1780.	
PIΓ'. Περὶ ὑποταγῆς. 1785.	* Α'. Πίναξ ἀναλυτικὸς τῶν ὑπὸ Ἀναστασίου μνημονευομένων ὀνομάτων καὶ λέξεων ἐν τῷ Ὁδηγῷ ἑλληνο-λατινιστί. 1857.
PIΔ'. Περὶ τοῦ φυλάσσειν ἐντολάς. 1788.	* Β'. Πίναξ εἰς τὰς Ἑρωτήσεις καὶ Ἀποκρίσεις καὶ εἰς τὸν Ὁδηγὸν Ἀναστασίου λατινιστί. 1864.
PIE'. Περὶ πραότητος. 1792.	* Γ'. Πίναξ εἰς τὰς ὁμιλίας τοῦ ἁγίου Ἀντιόχου μοναχοῦ λατινιστί. 1869.
PIΣ'. Περὶ τοῦ ἀδικεῖσθαι καὶ μὴ ἀδικεῖν. 1793.	* Δ'. Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ λατινιστί. 1879.
PIZ'. Περὶ εὐχαριστίας. 1797.	
PIB'. Περὶ τῆς ἐν Θεῷ εὐφροσύνης. 1801.	
PIΘ'. Περὶ τοῦ μὴ μεριμνᾶν. 1804.	
PK'. Περὶ ἀπαρχῶν. 1805.	
PKA'. Περὶ ἐξιλασμοῦ. 1809.	
PKB'. Περὶ ἀρχιερωσύνης. 1812.	

Τέλος τῶν ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ.

ΜΑΞΙΜΟΣ Ο ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ

(; † 662 M. X.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΑΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 90

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων. 9.	* Βίος καὶ ἀθλησις τοῦ ὁπίου πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Μαξίμου. 68—109.
* Ἐπιστολὴ Γερασίου Βλάχου τοῦ ἐκ Κρήτης πρὸς Φραγκίσκον Κόμβεφιν περὶ τοῦ ἁγίου Μαξίμου. 61.	Ἐξήγησις τῆς κινήσεως γενομένης, μετὰ τοῦ κυροῦ ἀββᾶ Μαξίμου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τῶν ἀρχόντων ἐπὶ σεκρέτου. 109—129.
	Τοῦ ἐν ἁγίοις ἀββᾶ Μαξίμου πρὸς Ἀναστάσιον μονάζοντα. 132.

(α) Εἰς τόμους δύο (90—91).

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ
Μαξίμου, περὶ τῶν πραχθέντων ἐν τῇ πρώ-
τῃ αὐτοῦ ἐξορίᾳ, ἥτοι ἐν Βιζύῃ κτλ. 136-172.

Τοῦ ἁγίου Ἰππολύτου ἐπισκόπου Πόρτου, ἡγουν
τοῦ λιμένος Ῥώμης, καὶ μάρτυρος τῆς ἀλη-
θείας περὶ θεολογίας. 180—188.

Οἱ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας κατ' αὐτοῦ διωγμοὶ ὑπὸ
τῶν τότε αἵρετικῶν· λατινιστί. 193.

Κατὰ Κωνσταντινουπολιτῶν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου πα-
τρὸς ἡμῶν Μαξίμου, στηλιτευτικὴν ὑπό τι-
νος μοναχοῦ, ἐκ καρδίας ἀνανακτούσης συγ-
γραφέν. 201—205.

Τὰ ἀφορῶντα τὸν ἅγιον Μάξιμον ἐκ τε τοῦ
Ὁμολογίου καὶ τοῦ Μηναίου. Ἰανουαρίου
κα'. καὶ Αὐγούστου ιγ'. ἥτοι ἀκολουθεῖται.
205—221.

Παρατηρήσεις περὶ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Μαξί-
μου· λατινιστί. 221—224.

Μαξίμου ταπεινοῦ μοναχοῦ πρὸς
Θαλάσσιον τὸν δόσιώτατον πρε-
σβύτερον καὶ ἡγούμενον περὶ
διαφόρων ἀπόρων τῆς θείας
Γραφῆς εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀπο-
κρίσεις ΞΕ'. 244—785.

Τῷ ὁσιωτάτῳ δούλῳ τοῦ Θεοῦ, κυρίῳ Θαλασ-
σίῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἡγουμένῳ, Μάξιμος
ταπεινὸς μονάζων, χαίρειν. 244.

Πρόλογος τῶν παρακειμένων τοῖς μετωπίοις
σχολίων. 261.

Ἐκ τῶν Φωτίου περὶ τοῦ ἁγίου Μαξίμου. 268.

Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις μετὰ
καὶ σχολίων.

Α'. Τὰ πάθη αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ κακὰ, ἢ παρὰ
τὴν χρῆσιν κακὰ; Λέγω δὲ ἡδονὴν καὶ λύ-
πην, ἐπιθυμίαν καὶ φόβον, καὶ τὰ τοῦτοις
ἐπόμενα. 269.

Β'. Εἰ πάντα τὰ εἶδη τὰ συμπληροῦντα τὸν
κόσμον ἐν ἑξ ἡμέραις ὁ Δημιουργὸς ἐποίησε,
τί μετὰ ταῦτα ὁ Πατὴρ ἐργάζεται; Ἐφη
γὰρ ὁ Κύριος· Ὁ Πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐρ-
γάζεται, ἀγὼ ἐργάζομαι. Μήτι ἄρα τῶν
ἄπαξ γεγονότων εἰδῶν συντήρησιν λέ-
γει; 269.

Γ'. Τίς ἐστι, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ ἐν πόλει
τὸ κεράμιον βραστάζων τοῦ ὑδατος, ὃ οἱ ὑπὸ

Χριστοῦ πεμπόμενοι μαθηταὶ ἀπαντῶσι,
καὶ κελεύονται ἀκολουθεῖν; Τίς τε ὁ οἰκο-
δεσπότης; Πῶς καὶ διὰ τί παρὰ τοῖς εὐαγ-
γελισταῖς σιωπᾶται τὸ ὄνομα; Καὶ τί τὸ
ἀνώγειν τὸ μέγα καὶ ἐστρωμένον, ἐν ᾧ τὸ
φρικτὸν τοῦ Θεοῦ δέλπνου τελεῖται μυστή-
ριον; 272.

Δ'. Περὶ τοῦ μὴ κτήσασθαι δύο χιτῶνας. 276.

Ε'. Τίς ἡ κατηραμένη γῆ ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ
Ἀδάμ; κτλ. 277.

Σ'. Πῶς· Ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἁμαρ-
τίαν οὐ ποιεῖ; 280.

Ζ'. Πῶς οἱ νεκροὶ σαρκὶ κρίνονται; 284.

Η'. Πῶς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί; πῶς καὶ φῶς
αὐτὸς λέγεται, καὶ ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, ὡς
ἄλλο; ἐν ἄλλῳ; 284.

Θ'. Πῶς· «Νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν; εἰτα, «Τὸ
γὰρ Πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη
τοῦ Θεοῦ;» 285.

Ι'. Πῶς οὐκ ἐστιν ὑπέρημα τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν; 288.

ΙΑ'. Τίνες οἱ ἀτίθιοι δεσμοὶ, καὶ τίς ὁ ζόφος
κτλ. 292.

ΙΒ'. Τίς ὁ ἀπὸ σαρκὸς ἐσπιλωμένος χιτῶν; 293.

ΙΓ'. Τί ἐστι, «Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτί-
σεως κόσμου;» κτλ. 293.

ΙΔ'. Τί ἐστι σέβας, καὶ τί ἐστι λατρεία; 296.

ΙΕ'. Τί ἐστι, «Τὸ γὰρ ἀφθαρτόν σου Πνεῦμά ἐστιν
ἐν πᾶσιν;» 297.

ΙΣ'. Τίς ὁ χωνευτὸς μόσχος; κτλ. 300.

ΙΖ'. Διὰ τί ὁ ἄγγελος ἀποκτεῖναι ἐζήτει τὸ παι-
δίον; κτλ. 304.

ΙΗ'. Εἰ οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται,
κατὰ τὸν ἀπόστολον, πῶς πάλιν λέγει·
«Ὅσοι ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος
ἐξεπέσατε;» 305.

ΙΘ'. Τί ἐστιν· «Ὅσοι ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως
καὶ ἀπολούνται; κτλ.» 308.

Κ'. Τίς ἡ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ παραλόγως, ὅσον
τὸ φαινόμενον, ξηρανθεῖσα συκῇ; κτλ. 308.

ΚΑ'. Τί ἐστιν, Ὁ ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ
τὰς ἐξουσίας; καὶ τὰ ἐξῆς. 312.

ΚΒ'. Εἰ ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις δεῖξει
τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ὁ Θεός, πῶς εἰς ἡμᾶς
τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν; 317.

ΚΓ'. Πῶς· «Καὶ δώσει αὐτῷ ὁ Θεός τὸν θρόνον
Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει
ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς αἰῶνας;» 323.

- ΚΔ'.** Τί ἐστὶ τὸ ἐν ταῖς Πράξεσι περὶ τοῦ Πέτρου
ῥεῖμενον· «Διελθόντες πρώτην φυλακὴν καὶ
δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλιν τὴν σιδη-
ρᾶν ;» 328.
- ΚΕ'.** Τί ἐστὶ, «Θέλω ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς
ἄνδρος ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστὸς ἐστὶ ;» καὶ τὰ
ἐξῆς. 329.
- ΚΣ'.** Εἰ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀλληγορεῖται εἰς
τὸν διάβολον, τίς ὁ λόγος ; κτλ. 340.
- ΚΖ'.** Τοῦ Κυρίου μετὰ τὴν ἀνάστασιν φανερώς
ἐντειλαμένου μαθητεῦσαι πάντα τὰ ἔθνη,
πῶς ὁ Πέτρος ἐδεῖτο ἐπὶ τοῦ Κορνηλίου
ἀποκαλύψεως διὰ τὰ ἔθνη ; καὶ τὰ ἐξῆς. 352.
- ΚΗ'.** Τό· «Δεῦτε, καταβάντες συγχέωμεν αὐτῶν
τάς γλώσσας», πρὸς τίνας ἔλεγεν ὁ Θεός ;
Πρὸ τὴν ὑποκειμένην κτλ. 360.
- ΚΘ'.** Διὰ τί ὁ Παῦλος παρακούσας τοῦ Πνεύμα-
τος, ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ; 364.
- Λ'.** Τί ἐστὶ τὸ, «Δύνασθε τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ
πίνω, πιεῖν, καὶ τὸ βάπτισμα ;» κτλ. Τίς ἡ
διαφορὰ τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ βαπτίσμα-
τος ; 368.
- ΛΑ'.** Εἰ οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς ὁ Θεὸς κα-
τοικεῖ, πῶς κατῴκει ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἰου-
δαίων ; 369.
- ΛΒ'.** Τί ἐστὶν, «Εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειεν, καὶ εὖ-
ροιεν Θεόν ;» Πῶς τις ψηλαφῶν εὕρισκει
Θεόν ; 372.
- ΛΓ'.** Τί ἐστὶν, α'Ὅς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ, ἄρ-
θητι καὶ βλήθητι», καὶ τὰ ἐξῆς ; Τί ἐστὶ,
«Καὶ μὴ διακριθῇ ;» 373.
- ΛΔ'.** Πῶς νοητέον, «Πάντα ὅσα ἂν προσευχόμε-
νοι αἰτέσθε, πιστεύετε, ὅτι λαμβάνετε, καὶ
ἔσται ὑμῖν ;» 376.
- ΛΕ'.** Ἐπειδὴ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ τὰ ἐξῆς,
παρακαλῶ μαθεῖν, τίς ἡ τριμερὴς αὐτῇ τοῦ
ἐνανθρωπισθέντος Λόγου δύναμις ; 377.
- ΛΣ'.** Τί ἐστὶ τῶν ἀλόγων ζώων σώματα καὶ αἰ-
ματα, δι' ὧν οἱ Ἰσραηλῖται κτλ. 380.
- ΛΖ'.** Τίνα ἦσαν τὰ σουδάρια καὶ τὰ σημερινία
τοῦ θεοῦ Παύλου, δι' ὧν οἱ ἀσθενοῦντες
ἐθεραπεύοντο ; κτλ. 381.
- ΛΗ'.** Περὶ τῶν ἐπτά ἀδελφῶν ἐπὶ τῆς μιᾶς γυ-
ναικὸς ὑπὸ τῶν Σαδδουκαίων τῷ Κυρίῳ εἰ-
πόντων. 389.
- ΛΘ'.** Τίνες αἱ τρεῖς ἡμέραι, αἱ προσμένουσι τῷ
Κυρίῳ ἐν τῇ ἐρήμῳ ; 392.
- Μ'.** Τί σημαίνει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ ὕδριων ἐν τῷ
γάμφῳ τῷ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας ; 398.
- ΜΑ'.** Τίς ὁ λόγος τῶν Ε' ἀνδρῶν τῆς Σαμαρεί-
τιδος, καὶ τοῦ ἔατου τοῦ μὴ ὄντος ἄν-
δρός ; 404.
- ΜΒ'.** Πῶς νοητέον τὸ, «Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρ-
τίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν ;» 405.
- ΜΓ'.** Τί ἐστὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ; καὶ τὸ ξύλον
τῆς γνώσεως ; 409.
- ΜΔ'.** Πρὸς τίνα εἶπεν ὁ Θεός· «Ἴδου Ἀδὰμ γέ-
γονεν ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν ;» 413.
- ΜΕ'.** Τί σημαίνει τὸ ἐν τῷ Λευϊτικῷ στηθύνιον
τοῦ ἐπιθέματος, καὶ ὁ βραχίον τοῦ ἀφαιρέ-
ματος, εἰς τιμὴν Θεοῦ τοῖς ἱερεῦσιν ἀφιερύ-
μενος ; 417.
- ΜΣ'.** Τίς ἡ διαφορὰ τοῦ ἐσόπτρου πρὸς τὸ αἰ-
νίγμα ; 420.
- ΜΖ'.** Τί ἐστὶ, αὐφωὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ; καὶ
τὰ ἐξῆς. 421.
- ΜΗ'.** Τίνα εἰσὶ τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Παραλει-
πομένων περὶ τοῦ Ὁζίου ἀναφερόμενα ; 432.
- ΜΘ'.** Τί ἐστὶν πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ βίβλῳ· «Καὶ
εἶδεν Ἐζεκίας, ὅτι ἦκει Σενναχειρμ», καὶ
τὰ ἐξῆς ; 445.
- Ν'.** Τί ἐστὶν πάλιν τὸ σημαίνον ἐν τῇ αὐτῇ
βίβλῳ τό· «Καὶ προσηύξατο ὁ βασιλεὺς
καὶ Ἡσαίας», καὶ τὰ ἐξῆς ; 465.
- ΝΑ'.** Τί τὰ δῶρα, καὶ τί τὰ δόματα, καὶ τὰ
ἐξῆς ; 476.
- ΝΒ'.** «Καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα, ὃ ἀνταπέ-
δωκεν αὐτῷ ὁ Θεός, ἀνταπέδωκεν Ἐζε-
κίας ;» 489.
- ΝΓ'.** Πάλιν περὶ Ἐζεκίου φησί, «Καὶ ἐθαψαν
αὐτὸν ἐν ἀναβάσει τάφων υἱῶν Δαυὶδ», καὶ
τὰ ἐξῆς. 504.
- ΝΔ'.** Τί σημαίνει τὸ, «Ἄρα ὁ Ζοροβάβελ τὸ
πρόσωπον εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Ἱερου-
σαλὴμ ;» καὶ τὰ ἐξῆς. 508.
- ΝΕ'.** αὐοὶ δὲ πάντες ἦσαν ἐξ Ἰσραὴλ ἀπὸ δωδε-
κατοῦς, καὶ ἐπάνω, χωρὶς παιδῶν καὶ γυ-
ναικῶν κτλ.» 536.
- ΝΣ'.** Πάλιν περὶ Ζοροβάβελ καὶ τῆς οἰκοδομῆς
τοῦ ναοῦ. 576.
- ΝΖ'.** Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Τί
ἐστὶ τὸ ἐνεργουμένη ; 589.
- ΝΗ'.** Πῶς τις λυπούμενος ἐν πειρασμοῖς, δύναται
ἀγαλλιᾶσθαι, ἐν ᾧ λυπεῖται ; 592.
- ΝΘ'.** Περὶ τῆς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύ-
νησαν προφῆται, καὶ τὰ ἐξῆς. 604.

- Ξ'. Προεγνωσμένου πρό καταβολῆς κόσμου· ὑπὸ
τίνος προεγνωσμένου ; 620.
ΞΑ'. Τί ἐστι τὸ, «Καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα
ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ;» Καὶ τὸ, «Εἰ δι-
καίως μόλις σώζεται ;» 628.
ΞΒ'. Ἴί ἐστι τὸ δρέπανον τοῦ προφήτου Ζαχα-
ρίου ; 645.
ΞΓ'. Ἐν τῷ αὐτῷ προφήτῃ περὶ τῆς χρυσῆς λυ-
χνίας κτλ. 665.
ΞΔ'. Τὰ ἐν τῷ προφήτῃ Ἰωνᾶ περὶ τῆς Νινευῆ
καὶ Νινευιτῶν. 693.
ΞΕ'. Ἐν τῇ Β'. τῶν βασιλειῶν γέγραπται· «Ὅτι
ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυὶδ τρία
ἔτη κτλ. 736—785.

ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ

Τοῦ αὐτοῦ πεύσεις, καὶ ἀποκρίσεις, καὶ ἐρωτή-
σεις, καὶ ἐκλογαὶ δικφόρων κεφαλαίων ἀπο-
ρουμένων· εἰς δὲ ἐνταῦθα ἐρωτήσεις καὶ ἀ-
ποκρίσεις ΟΘ'. 785—856.

Τοῦ αὐτοῦ ἐρμηνεία εἰς τὴν ΝΘ'. ψαλμόν. 856.
Εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ Πάτερ ἡμῶν, πρὸς ἕνα
φιλόχριστον, ἐρμηνεία σύντομος. 872-909.

Λόγος ἀσκητικὸς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.
Ἀδελφὸς καὶ Γέρων. 912—956.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΠΕΡΙ ΑΓΑΠΗΣ

- Α'. Ἐκατοντάς. 960—984.
Β'. Ἐκατοντάς. 984—1017.
Γ'. Ἐκατοντάς. 1017—1048.
Δ'. Ἐκατοντάς. 1048—1073.
Ἀνεπιγράφου σχόλια εἰς τὰς περὶ ἀγάπης ἑκα-
τοντάδας κεφ. Ν'. 1073—1080.

Κεφάλαια Σ'. Περὶ θεολογίας καὶ
τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ
Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

- Ἐκ' τῶν Φωτίου περὶ αὐτῶν. 1081.
Α'. Ἐκατοντάς. 1084—1124.
Β'. Ἐκατοντάς. 1124—1173.
Ἀνεπιγράφου σχόλια περὶ αὐτῶν. Κεφάλαια
ΙΒ'. 1173—1176.

Κεφάλαια, διάφορα θεολογικά τε
καὶ οἰκονομικά καὶ περὶ ἀρε-
τῆς καὶ κακίας.

- Α'. Ἐκατοντάς. 1177—1221.
Β'. Ἐκατοντάς. 1221—1260.
Γ'. Ἐκατοντάς. 1260—1304.
Δ'. Ἐκατοντάς. 1304—1348.
Ε'. Ἐκατοντάς. 1348—1392.

Πρὸς Θεόπεμπτον Σχολαστικόν, ἐρωτήσαντα
περὶ τοῦ κριτοῦ τῆς ἀδικίας· καὶ τοῦ, «Ἐάν
τίς σε ραπίσῃ ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα·» καὶ
τοῦ, «Μή μου ἄπτου, οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα
πρὸς τὸν Πατέρα». 1393—1400.

Ἄτερα κεφάλαια τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξί-
μου ἠθικὰ καὶ ψυχωφελῆ.σμγ'. 1401-1461.

Σ τ ῖ χ ο ι , π ε ρ ῖ α ὐ τ ῶ ν .

Πηγὴν νάουσιν ἠθικῶν δρόσον λόγων,
Ἐνταῦθα ἐφεύρεις, εἰ μετέλθεις γνησίως,
Ὁμολογητοῦ Μαξίμου, πόνους, φίλε.
Ἀσπάζου δ' αὐτοὺς, καὶ μαθήσῃ τὸ κέρδος. 1401.
Τεμάχιον ἀμφιβαλλόμενον τοῦ ἁγίου Μαξίμου
ἐκ τῶν ξγ'. ἀπόρων, πρὸς τὸν θεϊότατον
βασιλέα Ἀχρίδος. 1461.

* Πίναξ εἰς τὰ τοῦ Μαξίμου προλεγόμενα· λα-
τινιστί. 1463.

* Πίναξ εἰς τὰ γνωμικά τοῦ αὐτοῦ· λατ. 1465.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑννενηκο-
στῷ τόμῳ· λατινιστί. 1479.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑννενηκοστῷ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 91

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἐγχειρίδια θεολογικά καὶ πολεμικά πρὸς Μαρῖνον τὸν ὀσιώτατον πρεσβύτερον. 9—285.
Διάλογος τοῦ ἁγίου Μαξίμου μετὰ Πύρρου περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων. 288—353.
Περὶ ψυχῆς. 353—364.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

- Α'. Λόγος παραινετικὸς ἐν εἵδει ἐπιστολῆς, πρὸς τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ κύριον Γεώργιον, τὸν πανεύφημον ἐπαρχον Ἀφρικῆς. (Ἔστι δὲ πᾶν διδασκτικὸς πρὸς βασιλεῖς, ἄρχοντας, δικαστάς, καὶ πάντας τοὺς ὑπερέχοντας.) 364—392.
Β'. Πρὸς Ἰωάννην κουδικουλάριον, περὶ ἀγάπης. 392—408.
Γ'. Πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ ἐλέους καὶ βοήθειας. 408—412.
Δ'. Πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῆς κατὰ Θεὸν λύπης. 413—420.
Ε'. Πρὸς Κωνσταντῖνον (ἐγγονὸν Ἡρακλείου περὶ τοῦ τηρεῖν τὰς ἐντολάς· καὶ ὅτι δέον εἶναι ἡμᾶς μὴ ἀκροατάς, ἀλλὰ ποιητάς τοῦ νόμου καὶ τῶν ἐντολῶν). 420—424.
Σ'. Πρὸς τὸν ἁγιώτατον καὶ μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον Κυζίκου Ἰωάννην, ὅτι ἀσώματος ἐστὶν ἡ ψυχὴ. 424—432.
Ζ'. Πρὸς Ἰωάννην πρεσβύτερον, περὶ τοῦ καὶ μετὰ θάνατον ἔχειν τὴν ψυχὴν τὴν νοερὰν ἐνέργειαν, καὶ μηδεμιᾶς ἐξίστασθαι φυσικῆς δυνάμεως. 433—440.
Η'. Πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ σαρκικοῦ καὶ πνευματικοῦ πόθου. 440—445.
Θ'. Πρὸς Θαλάσσιον πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον περὶ καρτερίας καὶ τῆς εἰς Θεὸν ἐλπίδος. 445—449.
Ι'. Πρὸς Ἰωάννην κουδικουλάριον περὶ ἀγαθοῦ βασιλείως. 449—453.
ΙΑ'. Πρὸς ἡγουμένην, περὶ ἀσκητρίας ἐξελεύσεως τῆς μονῆς, καὶ μετανοήσεως. 453—457.
ΙΒ'. Πρὸς Ἰωάννην κουδικουλάριον, περὶ τῶν ὁ-

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

- θῶν τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων· καὶ κατὰ Σευήρου τοῦ αἰρετικοῦ. 460—509.
ΙΓ'. Πρὸς Πέτρον Ἰλλούστριον λόγος ἐπίτομος κατὰ τῶν Σευήρου δογμάτων. 509—533.
ΙΑ'. Πρὸς τὸν αὐτὸν, ἐπιστολὴ συστατικὴ μετὰ θεολογίας. 533—544.
ΙΕ'. Πρὸς Κοσμᾶν τὸν θεοφιλέστατον διάκονον Ἀλεξανδρείας. Περὶ οὐσίας καὶ ὑποστάσεως. 544—576.
ΙΣ'. Πρὸς τὸν αὐτὸν, περὶ συκοφαντίας καὶ λυτρώσεως ἐκ θείας βοήθειας. 576—580.
ΙΖ'. Πρὸς Ἰουλιανὸν Σχολαστικὸν Ἀλεξανδρέα, περὶ τοῦ κατὰ τὴν σάρκωσιν τοῦ Κυρίου ἐκκλησιαστικοῦ δόγματος. 580—584.
ΙΗ'. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ προσώπου Γεωργίου τοῦ πανευφήμου ἐπάρχου Ἀφρικῆς, πρὸς ἀσκητρίαν ἀποστάσας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. 584—589.
ΙΘ'. Πρὸς Πύρρον τὸν ὀσιώτατον πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον, περὶ τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου. 589—596.
Κ'. Πρὸς Μαρῖνον μονάζοντα (περὶ φόβου Θεοῦ καὶ ὑπομονῆς). 597—604.
ΚΑ'. Πρὸς τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον Κυδωνίας τῆς Κρήτης, περὶ τῆς θείας οἰκονομίας. 604.
ΚΒ'. Πρὸς Αὐξέντιον φιλική. 605.
ΚΓ'. Πρὸς Στέφανον πρεσβύτερον φιλική. 605.
ΚΔ'. Πρὸς Κωνσταντῖνον σακελλάριον περὶ εὐρήνης. 608—612.
ΚΕ'. Πρὸς Κόνωνα πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον. Περὶ ἀγάπης. 613.
ΚΣ'. Πρὸς Θαλάσσιον πρεσβύτερον ἐρωτήσαντα, πῶς ἐνιοὶ τῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι βασιλέων, ὑπὲρ ὁρμῆς θεηλάτου ἐπικειμένης, τῷ ὑπηκόῳ πλήθει κατέθουν τέκνα καὶ προσγενεῖς, καὶ ἐπαύετο ἡ ὀργή, καθὼς πολλοῖς τῶν ἀρχαίων ἱστόρηται. 616.
ΚΖ'. Πρὸς Ἰωάννην κουδικουλάριον (περὶ τῆς τοῦ κόσμου, καὶ τῆς κατὰ Θεὸν ἀγάπης). 617.
ΚΗ'. Πρὸς Κυρισίκιον ἐπίσκοπον περὶ τῶν χαρκτηριζόντων τὴν ἀρχιερωσύνην. 620.

- ΚΘ'. Πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ. 621.
 Λ'. ΛΑ'. Πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον Κυζίκου, (περὶ ἀρχιερατικῶν καθηκόντων). 624—625.
 ΛΒ'. Πρὸς Ἀββαῖον Πολυχρόνιον, (περὶ ἐναρέτου πολιτείας). 625.
 ΛΓ'.—ΛΘ'. Πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. 628—633.
 Μ'.—ΜΒ'. Πρὸς Θαλάσσιον πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον (πνευματικῇ). 633—637.
 ΜΓ'. Πρὸς Ἰωάννην κουδικουλάριον (περὶ εἰρήνης). 637—641.
 ΜΔ'.—ΜΕ'. Πρὸς τὸν αὐτὸν, (περὶ ἀγάπης συστατικῇ). 641—649.

Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος διάλογον τρεῖς (βλέπε εἰς τὰ ἅπαντα τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας τόμ. 28, σελ. 1113—1285).
 Ἐπιστολὴ Δαυὶδ Ἐσχελίου πρὸς Μάξιμον Μαργούνιον τὸν Κυθάρων. (Περὶ μυσταγωγίας ἐκκλησιαστικῆς). 652.
 Ἐπιστολὴ Μαξίμου Μαργουνίου Κυθάρων πρὸς Δαυὶδ τὸν Ἐσχελίον. (Περὶ μυσταγωγίας ἐκκλησιαστικῆς). 653—657.

- Τοῦ ἁγίου Μαξίμου μυσταγωγία περὶ τοῦ τίνων σύμβολα κατὰ τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς Συνάξεως τελοῦμενα καθέστηκεν. Ἐν κεφαλ. ΚΔ'. 657—717.
 Προοίμιον. 657.
 Α'. Πῶς τε καὶ ποίῳ τρόπῳ εἰκὼν ἐστὶ καὶ τύπος Θεοῦ ἡ ἁγία Ἐκκλησία. 664—668.
 Β'. Περὶ τοῦ, πῶς καὶ τίνα τρόπον εἰκὼν ἐστὶ τοῦ ἐξ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων οὐσιῶν ὑφ' ἐστῶτος κόσμου ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία. 668—669.
 Γ'. Ὅτι καὶ μόνου τοῦ αἰσθητοῦ κόσμου ἐστὶν εἰκὼν, ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία. 672.
 Δ'. Πῶς τε καὶ ποίῳ τρόπῳ συμβολικῶς εἰκονίζει τὸν ἄνθρωπον ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία καὶ αὐτὴ ὡς ἄνθρωπος ὑπ' αὐτοῦ εἰκονίζεται. 672.
 Ε'. Πῶς καὶ ποίῳ τρόπῳ πάλιν τῆς ψυχῆς καθ' ἑαυτὴν νοουμένης, εἰκὼν τε καὶ τύπος ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία. 672—684.
 ΣΤ'. Πῶς καὶ ποίῳ τρόπῳ ἄνθρωπος λέγεται καὶ ἡ ἁγία Γραφή. 684.

- Ζ'. Πῶς ὁ κόσμος ἄνθρωπος λέγεται καὶ ποίῳ τρόπῳ καὶ ὁ ἄνθρωπος κόσμος. 684.
 Η'. Τίνων ἐστὶ σύμβολα, ἡ τε πρώτη τῆς ἁγίας συνάξεως εἴσοδος, καὶ τὰ μετ' αὐτὴν τελοῦμενα. 688.
 Θ'. Τίνος ἔχει δῆλωσιν καὶ ἡ τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν εἴσοδος. 688.
 Ι'. Τίνων ἐστὶ σύμβολον τὰ θεῖα ἀναγνώσματα; 689.
 ΙΑ'. Τίνων ἐστὶ σύμβολον τὰ θεῖα ἄσματα. 689.
 ΙΒ'. Τί σημαίνουν αἱ τῆς εἰρήνης προσφωνήσεις. 689.
 ΙΓ'. Τίνος ἰδικῶς ἐπὶ τοῦ καθ' ἕκαστον σύμβολόν ἐστὶν ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, καὶ τὰ μετ' αὐτὴν μυστικά. 692.
 ΙΔ'. Τίνος ἐστὶ σύμβολον, καὶ τὸ γενικῶς σημαίνον, ἡ θεῖα τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου ἀνάγνωσις. 692.
 ΙΕ'. Τίνος σύμβολόν ἐστὶν ἡ κλείσις τῶν θυρῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, ἡ μετὰ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον γιγνομένη. 693.
 ΙΣ'. Τί σημαίνει ἡ τῶν ἁγίων μυστηρίων εἴσοδος. 693.
 ΙΖ'. Τίνος ἐστὶ σύμβολον ὁ θεῖος ἀσπασμός. 693.
 ΙΗ'. Τί σημαίνει τὸ θεῖον τῆς πίστεως Σύμβολον. 696.
 ΙΘ'. Τί σημαίνει ἡ τοῦ τρισχιλίου δοξολογία. 696.
 Κ'. Τίνος ἐστὶ σύμβολον ἡ ἁγία προσευχὴ τοῦ, «Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς». 696.
 ΚΑ'. Τί σημαίνει τὸ τέλος τῆς μυστικῆς ἱερουργίας τῶν ἐκφωνουμένων ὕμνων τοῦτέστιν, «Εἰς ἅγιος, εἰς Κύριος», καὶ τὰ ἐξῆς. 696.
 ΚΒ'. Πῶς, καὶ τίνι τρόπῳ καὶ ἡ τῆς ψυχῆς καθ' ἑαυτὴν νοουμένης ἐπὶ τοῦ καθ' ἕκαστον ἰδικῶς ἐκθεωτικῆ καὶ τελειοποιῶς διὰ τῶν εἰρημένων θεωρεῖται κατάστασις. 697.
 ΚΓ'. Ὅτι σύμβολον τῶν κατὰ ψυχὴν ἀρετῶν ἐστὶν ἡ πρώτη εἴσοδος τῆς ἁγίας συνάξεως. 697—701.
 ΚΔ'. Τίνων ἐστὶν ἐνεργητικὴ τε καὶ ἀποτελεσματικὴ μυστηρίων, διὰ τῶν τελομένων κατὰ τὴν ἁγίαν σύναξιν θεσμῶν ἐν τοῖς πιστοῖς καὶ πιστῶς συναγομένοις, ἡ παραμένουσα τοῦ ἁγίου Πνεύματος χάρις. 701—717.

Ἀββα Μαξίμου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος κεφάλαια θεολογικά,

ἤτοι ἐκ λογαί ἐκ διαφόρων βι-
βλίων τῶν τε καὶ ἡμᾶς καὶ τῶν
θύραθεν. 721-1017.

Χάριν παράσχου, Χριστέ τοῖς ἑμοῖς πόνοις.
Τοῦ ἁγίου Ἑρραῖμ πῶς χρὴ ἀναγινώσκειν, ἡ ἀ-
ναγινώσκοντι προσέχειν. 721.

Λ Ο Γ Ο Ι

Α'. Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας.	721-729.
Β'. Περὶ φρονήσεως καὶ βουλῆς.	732-736.
Γ'. Περὶ ἀγνείας καὶ σωφροσύνης.	736-744.
Δ'. Περὶ ἀνδρείας καὶ ἰσχύος.	744-749.
Ε'. Περὶ δικαιοσύνης.	749-753.
Σ'. Περὶ φίλων καὶ φιλαδελφίας.	753-764.
Ζ'. Περὶ ἐλεημοσύνης.	764-772.
Η'. Περὶ εὐεργεσίας καὶ χάριτος.	772-773.
Θ'. Περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.	776-784.
Γ'. Περὶ ψόγου καὶ διαβολῆς.	784-788.
ΙΑ'. Περὶ κολακείας.	788-792.
ΙΒ'. Περὶ πλούτου, καὶ πενίας, καὶ φιλαργυ- ρίας.	792-804.
ΙΓ'. Περὶ αὐταρκειας.	804-805.
ΙΔ'. Περὶ προσευχῆς.	805-812.
ΙΕ'. Περὶ διδασχῆς καὶ λόγων.	812-816.
ΙΣ'. Περὶ νοθεσίας.	816-817.
ΙΖ'. Περὶ παιδείας καὶ φιλοσοφίας.	817-828.
ΙΗ'. Περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας.	829-836.
ΙΘ'. Περὶ ὀργῆς καὶ θυμοῦ.	836-844.
Κ'. Περὶ σιωπῆς καὶ ἀπορρήτων.	844-849.
ΚΑ'. Περὶ πολυπραγμοσύνης καὶ ἡσυχίας.	849.
ΚΒ'. Περὶ πλεονεξίας.	853-857.
ΚΓ'. Περὶ τιμῆς γονέων καὶ φιλοτεχνίας.	857-861.
ΚΔ'. Περὶ φόβου.	861-864.
ΚΕ'. Περὶ τῶν ταχέως μεταβαλλομένων, καὶ περὶ μετανοίας.	864-865.
ΚΣ'. Περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξαγορεύσεως.	865-872.
ΚΖ'. Περὶ ἀκρασίας καὶ γαστριμαργίας.	872-876.
ΚΗ'. Περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας.	876-880.
ΚΘ'. Περὶ ὕπνου.	880-881.
Λ'. Περὶ μέθης.	881-885.
ΛΑ'. Περὶ παρρησίας καὶ τοῦ ἐλέγχου.	885-889.
ΛΒ'. Περὶ φιλοπονίας.	889-892.
ΛΓ'. Περὶ ὄρκου.	892-893.
ΛΔ'. Περὶ κενοδοξίας.	893-897.
ΛΕ'. Περὶ ἀληθείας καὶ ψεύδους.	897-900.
ΛΣ'. Περὶ θανάτου.	900-903.
ΛΖ'. Περὶ εἰρήνης καὶ πολέμου.	903-908.
ΛΗ'. Περὶ ἐλπίδος.	908-909.

ΛΘ'. Περὶ γυναικῶν.	909-912.
Μ'. Περὶ ἀντιλογίας καὶ θρασυτήτος, καὶ ἐρι- δος.	913-916.
ΜΑ'. Περὶ γήρως καὶ νεότητος.	916-920.
ΜΒ'. Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας.	920-924.
ΜΓ'. Περὶ ἐπαίνου.	924-925.
ΜΔ'. Περὶ κήλλους.	925-928.
ΜΕ'. Περὶ μελλούσης κρίσεως.	928-932.
ΜΣ'. Περὶ δόξης.	932-937.
ΜΖ'. Περὶ γλωσσαλγίας.	937-941.
ΜΗ'. Περὶ προνοίας.	941-944.
ΜΘ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης.	944-948.
Ν'. Περὶ ἱατρῶν.	948-949.
ΝΑ'. Περὶ πίστεως.	949-952.
ΝΒ'. Περὶ μνήμης.	952-953.
ΝΓ'. Περὶ ψυχῆς.	953-957.
ΝΔ'. Περὶ φθόνου.	957-964.
ΝΕ'. Περὶ ἐκουσίου καὶ ἀκουσίου.	964-968.
ΝΣ'. Περὶ τοῦ, «Γνωθὶ σαυτόν».	968-972.
ΝΖ'. Περὶ χρηστότητος.	972-973.
ΝΗ'. Περὶ νόμου.	973-977.
ΝΘ'. Περὶ λογικοῦ καὶ λογισμοῦ.	977-981.
Ξ'. Περὶ ἀφροσύνης, ἀφρονος καὶ ἀνοήτου, καὶ ἀπαιδεύτου καὶ μωροῦ.	981-984.
ΞΑ'. Περὶ ἀσωτίας.	981-988.
ΞΒ'. Περὶ συνηθείας καὶ ἔθους.	988-992.
ΞΓ'. Περὶ εὐγενείας καὶ δυσμενείας.	992-996.
ΞΔ'. Περὶ γέλωτος.	996-997.
ΞΕ'. Περὶ ἐνυπνίων.	997-1000.
ΞΣ'. Περὶ ἀκακίας καὶ μνησικακίας.	1000-1004.
ΞΖ'. Περὶ βίου ἀνωμαλίας.	1004-1008.
ΞΗ'. Περὶ τοῦ, «Ὅτι δεῖ τιμᾶν ἀρετὴν, καὶ κολά- ζειν κακίαν».	1009-1012.
ΞΘ'. Περὶ φιλαυτίας.	1012-1013.
Ο'. Περὶ τοῦ, «Ὅτι εὐκόλος ἡ κακία, καὶ δυσ- πόριστος ἀρετή».	1013-1016.
ΟΑ'. Περὶ τοῦ, «Ὅτι οὐκ αἰεὶ τὸ πλεῖστον ἀρι- στον».	1016-1017.

Ἐκ θεσεως τῆς δμολογίας τῆς πί-
στεως τῶν Λατίνων συγγραφει-
σα καὶ ἀποσταλεῖσα παρὰ Γρη-
γορίου Πάπα Ῥώμης, πρὸς Γερ-
μανὸν τὸν ἁγιώτατον Πατριάρ-
χην Κωνσταντινουπόλεως.

1017-1026.

Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ· περὶ διαφόρων ἀποριῶν τῶν ἁγίων Διονυσίου καὶ Γρηγορίου πρὸς Θωμᾶν τὸν ἡγιασμένον. Προόμιον περὶ αὐτῶν· λατινιστί. 1027-1030. Ἐπιστολὴ Μαξίμου πρὸς Θωμᾶν. 1032. Ἀποριῶν βιβλός. 1033-1417.	Μαξίμου σχόλια εἰς Διονύσιον Ἀρεοπαγίτην. (Βλέπε τόμον τέταρτον τῆς Πατρολογίας εἰς τὰ ἅπαντα Δ. Ἀρεοπαγίτου). Τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ ὕμνοι. 1417-1424.
---	--

ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΑΒΒΑΣ

(; † 648 M.X.)

Σχόλια περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1423-1427.	σεως, λύπας τῇ ψυχῇ, καὶ δόυνας τῷ σώ- ματι. 1437—1448.
Θαλασσίου Ἀββᾶ περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας, καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας, πρὸς Παῦλον πρεσβύτερον. Ἐκατοντάς Α'. ἥς ἡ ἀκροστιχὶς ἦδε· Πνευματικῶ ἀδελφῶ, καὶ ἀγαπητῷ κυρίῳ Παύ- λῳ, Θαλάσσιος, τῷ μὲν φαινομένῳ Ἑσχα- στῆς· τῇ δὲ ἀληθείᾳ πραγματευτῆς κεν- δοξίας. 1428-1436. Ἐκατοντάς Β'. ἥς ἡ ἀκροστιχὶς ἦδε. Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀδελφεῖ τιμιώτατε, ὅτι μεγά- λα κακὰ προσδοκῶ ἄξια τῆς ἐμῆς προαιρέ-	Ἐκατοντάς Γ'. ἥς ἡ ἀκροστιχὶς ἦδε. Ἄλλ' ἦν κακὰ κυρίως οὐ τὰ τὴν σάρκα λυποῦν- τα, τὴν δὲ ψυχὴν καθαίροντα, ἀλλὰ τὰ τὴν συνείδησιν λυποῦντα, τέρποντα δὲ τὴν σάρκα. 1448—1457. Ἐκατοντάς Δ'. ἥς ἡ ἀκροστιχὶς ἦδε. Ὅμως οὖν καὶ ἐκ τῶν κυρίως κακῶν, καὶ τῶν μὴ κυρίως, νομιζομένων δὲ, εὐξαι ἐκτενῶς πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν, λυτρωθῆναι ἡμᾶς. 1469. Τοῦ αὐτοῦ Θαλασσίου λίβελλος πρὸς Θεοδόσιον τὸν αὐτοκράτορα. (*Ἔστι δὲ ἄξιος ἀναγνώ- σεως). 1472—1480.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΤΗΣ ΡΑΙΘΟΥ

(; † 650 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ Θεοδώρου τῆς Ῥαῖθου· λα- τινιστί. 1479—1482.	θρωπήσεως, καὶ οἰκονομίας, καθ' ὃν πέπρακται, καὶ τίνα τὰ πρὸς ταύτην μὴ ὀρθῶς νοοῦν- τας λεγόμενα παρὰ τῶν τῆς Ἐκ- κλησίας τροφίμων. 1484—1504.
Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς Ῥαῖ- θου προπαρασκευήτις καὶ γυ- μνασία, τῷ βουλομένῳ μαθεῖν τίς ὁ τρόπος τῆς θείας ἐναν-	

- * Πίναξ ἀναλυτικός· λατινιστί. 1503—1517. * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἐννενηκο-
 * Πίναξ τῆς βίβλου τῶν ἀποριῶν· λατ. 1517. στῷ πρώτῳ τόμῳ· λατινιστί. 531—1536.
 * Πίναξ λέξεων· ἑλληνιστί. 1519—1530.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐννενηκοστῷ πρώτῳ τόμῳ.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ (α)

ΤΟΜΟΣ 92

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προόμιον περὶ τοῦ Χρονικοῦ Πασχαλίου· λατινιστί.	9—68.	Περὶ σιδήρου, τίς πρῶτος ἐφεῦρεν.	165—176.
Φίλωνος τοῦ πατρ' Ἑβραίοις σοφοῦ.	69—80.	Περὶ Μελχιτεδέκ. Ἀβραάμ, Ἰωσήφ, καὶ Μωϋσέως.	176—217.
Ἀπολλιναρίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, ὅτι ἐν ᾧ καιρῷ ὁ Κύριος ἔπαθεν, οὐκ ἔφαγε τὸ τυπικὸν Πάσχα.	80—96.	Πληγαὶ δέκα.	217—223.
Περὶ τοῦ κατὰ τὸν θεῖον νόμον γιγνομένου κατ' ἐνιαυτὸν ἁγίου καὶ σωτηριώδους Πάσχα, καὶ τούτου ζητημάτων σύντομος μετὰ ἀποδείξεως ἀπόλυσις.	97—100.	Εἰς τὸν Μωϋσῆν.	228.
Ἐπιτομὴ χρόνων τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου ἀνθρώπου, ἕως Κ'. ἔτους τῆς βασιλείας Ἡρακλείου τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ μετὰ ὑπατείας ἔτους ΙΘ'. καὶ ΙΗ'. ἔτους τῆς βασιλείας Ἡρακλείου, νέου Κωνσταντίνου τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ, Ἰνδικτιῶνος Γ'. 101—104.		Περὶ τῶν ψαλμῶν. Τὸ πῶς συνέστη ὁ ψαλτήρ.	244.
Εἰς τὸν Ἀδάμ.	101.	Χρονικὰ διάφορα ἑβραϊκὰ, ἑλληνικὰ, ῥωμαϊκὰ. κτλ.	253—1028.
Εἰς τὸν Ἀβελ.	104.		
Περὶ τῆς προφητείας Ἐνώχ.	104.	Γενικῶς δὲ τὸ Χρονικὸν Πασχάλιον περιέχει	
Γενεαὶ ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Νῶε. Ι'.	105.	Α'. Χρόνων ἀρίθμησις καὶ ἑμάς. 1032—1036.	
Εἰς τὸν Νῶε.	109—144.	Β'. Δήλωσις τῶν ὑποκειμένων κεφαλαίων, πότε καὶ ἐπὶ τίνος αὐτῶν ἕκαστον ἐπληρώθη.	1036—1037.
Περὶ ἀστρονομίας.	144—164.	Γ'. Βασιλεῖς Ῥώμης αὐτοκράτορες. Καὶ ὅσοι ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐβασίλευσαν βασιλεῖς Ῥωμαῖοι χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι. 1037—1040.	
Περὶ τοῦ σώματος τοῦ Πίκου.	164.	Δ'. Χρονολογία, γενικὴ ἀπὸ Ἀδάμ· λατινιστί.	1041—1040.
Περὶ Φαίνου βασιλέως τῆς Ἰταλίας, ὅστις πρῶτος ἐφεῦρε τὸν χρυσόν.	164.	Ε'. Εὐσεβίου ἐκ τῶν χρονικῶν.	1053—1056.
		Σ'. Ἡσυχίου εἰς τὴν γέννησιν.	1057.
		Ζ'. Ἐξ ἀνωνύμου περὶ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.	1057.
		Η'. Σύγγραμμα ἐκκλησιαστικὸν περὶ τῶν Ὁ. μαθητῶν τοῦ Κυρίου, Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου, ἀρχαίου ἀνδρός, πνευματοφόρου, καὶ μάρτυρος γεγονότος ἐν τοῖς καιροῖς Δικηνίου καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων. 1060.	

(α) Συνετάχθη ὑπὸ συγγραφέων ἀγνώστων ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Δ'. αἰῶνος μέχρι τῶν μέσων τοῦ Ζ'. αἰῶνος· καταχρηστικῶς δὲ ἐκλήθη Χρονικὸν Πασχάλιον, διότι δὲν ἐμπεριέχει μόνον τοὺς περὶ τοῦ Πάσχα κανόνας, ἀλλὰ περιέκλειν χρονολογίαν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Ἡρακλείου τοῦ αὐτοκράτορος.

Ἐνταῦθα δὲ περὶ τὰ τέλη, μνήμην ποιῆται καὶ τῶν δώδεκα ἀποστόλων, σημαίνων

ἐνθα δὲ καθεὶς αὐτῶν ἐκήρυξεν.	1072.	ΚΑ'. Μέθοδος, δι' ἧς εὐρίσκεται ἐκάστου μηνὸς οἰαδήποτε ἡμέρα, καὶ εἰς ποίαν τῆς ἐβδομάδος ἡμέραν, καὶ ποῖον ἐνιαυτὸν γίνεται τὸ βίσεκτον. 1124. — Μέθοδος, δι' ἧς τὸ Πάσχα εὐρίσκεται κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν.	1128.
Θ'. Τῶν ΙΒ'. ἀποστόλων αἱ πατρίδες καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γεννητῶν αὐτοῦς.	1076.	ΚΒ'. — ΚΗ'. Περὶ τῶν αὐτῶν λατινιστί.	1132.
Ι'. Περὶ τοῦ βαπτίσματος τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῆς Θεοτόκου.	1076.	ΚΘ'. Μῆνες Μακεδόνων.	1140.
ΙΑ'. καὶ ΙΒ'. Χρονικὸν Ῥωμαίων.	1077.	Παρατηρήσεις χρονικά· λατινιστί.	1140.
ΙΓ'. Ὑπατοὶ Ῥωμαίων.	1097.		
ΙΔ'. — Κ'. Χρονικὸν μετὰ τὴν βασιλείαν Ἀντωνίου.	1104.		

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΙΔΑΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 630 M. X.)

* Σημειώσεις καὶ προοίμιον περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	1161—1197.	Τοῦ αὐτοῦ ἐξαήμερον ἡ κοσμοουργία.	1425—1578.
Γεωργίου Διακόνου καὶ σκευοφύλακος τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ Πισίδου· εἰς τὴν κατὰ Περσῶν ἐκστρατείαν Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως ἀκροάσεις τρεῖς.	1197—1260.	Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μάταιον βίον.	1581—1600.
Α'. 1197—1213. * Β'. 1213—1236. Γ'. 1236—1260.		Εἰσαγωγή κατὰ τῆς δυσσεβείας Σευήρου λατινιστὶ μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων.	1601—1620.
		Τοῦ αὐτοῦ κατὰ δυσσεβοῦς Σευήρου Ἀντιοχείας.	1621—1676.
		Τοῦ αὐτοῦ βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀθλησις τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν Περσίδι.	1680—1729.
		Τοῦ αὐτοῦ, Ἰαμβοὶ τινες, πανταχόθεν συνειλεγμένοι, ἥτοι ἐπιγράμματα).	1732.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκθεσις τοῦ γενομένου πολέμου εἰς τὸ τεῖχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ ξὺ Ἀβάρων καὶ τῶν πολιτῶν.	1264—1294.	* Πίναξ ἐν τῷ προομίῳ Δουκαγγίου εἰς τὸ Χρονικὸν Πασχάλιον· λατινιστί.	1755.
Τοῦ αὐτοῦ Ἡρακλίας· ἥτοι εἰς τὴν τελείαν πῶσιν Χοσρόου βασιλέως Περσῶν.	1297—1332.	* Πίναξ εἰς τὸ Χρονικὸν Πασχάλιον· λατινιστί.	1755—1775.
Ἀκάθιστος ὕμνος.	1338—1372.	* Πίναξ μιξοβαρβάρων λέξεων· ἐλ.	1775—1780.
Τοῦ αὐτοῦ αἰτία τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου.	1348.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὰ ἅπαντα τοῦ Γεωργίου Πισίδου.	1781—1788.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.	1373—1384.	* Πίναξ ἐλληνιστὶ εἰς τὰ ἱστορικά Γεωργίου Πισίδου.	1789.
Εἰσαγωγή εἰς τὸ ἐξαήμερον· λατινιστὶ μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων.	1384—1424.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἐννενηκостῷ δευτέρῳ τόμῳ· λατινιστί.	1789.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐννενηκостῷ δευτέρῳ τόμῳ.

ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(600 — 650)

ΤΟΜΟΣ 93

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ λατινιστί. 9—12.	Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς Ἱερεμίαν. 628-725.
—	Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τοὺς ἰθρήνους Ἱερεμίου. 725-761.
Ὀλυμπιοδώρου Ἀλεξανδρινοῦ ὑπομνήματα εἰς τὸν μακάριον Ἰωὺ μετὰ προοιμίου. 13—468.	Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὴν βίβλον Βαρούχ. 761-773.
—	Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὴν ἐπιστολὴν Ἱερεμίου. 773-780.
Τεμάχια εἰς τὰς παροιμίας Σολομῶντος λατινιστί. 469—478.	Τεμάχιον ἐκ τῶν ὑπομνημάτων εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον. 780.
Ὑπομνήματα εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν. 477-628.	

ΗΣΥΧΙΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

(Τὸ ἔτος αὐτοῦ ἀμφισβητεῖται).

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ λατινιστί. 781-788.	Συναγωγὴ ἀποριῶν καὶ ἐπιλύσεων ἐκλεγείσα ἐν ἐπιτομῇ ἐκ τῆς εὐαγγελικῆς συμφωνίας. 1392-1448.
—	(Μελέτης καὶ προσοχῆς ἄξιαί αἱ ἀπορίαι καὶ ἐπιλύσεις τοῦ ἁγίου Ἡσυχίου).
Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολυμίτου Ὑπομνήματα εἰς τὸ Λευιτικόν λατινιστί σωζόμενα. 787-1180.	

Τοῦ αὐτοῦ τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τοὺς ψαλμούς. 1180-1340.	ΛΟΓΟΙ
Στιχηρὸν τῶν ΙΒ'. προφητῶν, καὶ Ἡσαίου, Ἱεζεκιήλ καὶ Δανιήλ, ἔχον ἐν παραθέσει τὰς τῶν δυσχερεστέρων ἐρμηνείας. 1340-1388.	Α'. Ἐκ τοῦ εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. 1449.
Τεμάχια ἐκ τῶν εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. 1388.	Β'. Περὶ τῆς τρίτης ὥρας καὶ τῆς ἑκτῆς. 1449.
Τεμάχια ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἰακώβου ἐπιστολὴν. 1389.	Γ'. Περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι κατὰ μηδὲν ἐναντιωθέντες οἱ εὐαγγελισταί, διάφορως τὰ συμβεβηκότα τῇ ἀναστάσει τοῦ Ἐμμανουὴλ ἱστόρησαν. 1452.
Τεμάχιον εἰς τὴν Α'. ἐπιστολὴν Πέτρου. 1389.	Δ'. Εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον. 1453.
Τεμάχιον εἰς τὴν τοῦ Ἰούδα ἐπιστολὴν. 1392.	Ε'. Εἰς τὴν αὐτὴν Θ. Μαρίαν. 1460.
	Σ'. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου. 1468.
	Ζ'. Ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Θωμᾶν ἐγκωμίου. 1477.

Η'. Εἰς Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου, καὶ Δαυὶδ θεοπάτορα.	1480.	δης, τὰ λεγόμενα ἀντιρρήτικα καὶ εὐκτικά εκατοντάδες δύο.
—	—	Α'. Ἐκατοντάς.
—	—	Β'. Ἐκατοντάς.
Ἦσυχίου πρεσβυτέρου πρὸς Θεό- δουλον λόγος ψυχοφελὴς περὶ νήψεως καὶ ἀρετῆς κεφαλαίω-		Τοῦ αὐτοῦ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λογγίνου τοῦ ἐκατοντάρχου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρα- τιωτῶν.
		1480—1512. 1512—1544. 1545—1560.

ΛΕΟΝΤΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(; † 620 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατιν.	1560-1565.	Τεμάχιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰουδαίων λόγου· λατι- νιστί.	1609—1612.
—	—	Βίος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος πα- τριάρχου Ἀλεξανδρείας· λατ.	1613-1668.
Λ Ο Γ Ο Ι		Βίος τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σα- λοῦ.	1669—1748.
Α'. Λόγος εἰς Συμεῶνα, καὶ ὅτε ἐδέξατο τὸν Κύριον εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ.	1565-1584.		
Β'. Λόγος εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἁγίας Μεσοπεν- τηκοστῆς.	1584—1597.		
Γ'. Λόγος. Ἐκ τοῦ πέμπτου λόγου ὑπὲρ τῆς Χριστιανῶν ἀπολογίας κατὰ Ἰουδαίων, καὶ περὶ εἰκόνων τῶν ἁγίων.	1597—1609.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἐννενηκοστῷ τρίτῳ τόμῳ· λατινιστί.	1747.

ΛΕΟΝΤΙΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 2747.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐννενηκοστῷ τρίτῳ τόμῳ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΛΛΑΛΑΣ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ

(; † 670 M. X.)

ΤΟΜΟΣ 97 (α)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Προλεγόμενα περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	9—64.	Α'. Λόγος. Ἀνωνύμου χρονολογικά.	35—88.
—	—	Β'. Λόγος χρονογραφία.	88—132.
(α) Χάριν τηρήσεως τῆς χρονολογικῆς τάξεως γίνε- ται ἐνταῦθα ὑπερπλήδεις ἀπὸ τοῦ 93 εἰς τὸν 97 τό- μον, ἐπειδὴ ἐκ τῷ 94—96 τόμῳ εὐρίσκεται Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὅστις ἀνάγεται εἰς τὸν ἑβδομὸν αἰῶνα καὶ τεθῆσεται ἐν τῷ οἰκείῳ τόμῳ.		Γ'. Λόγος χρόνων θεογνωσίας Ἀβραάμ.	133-145.
		Δ'. Λόγος χρόνων βασιλείας Ἀργείων χώρας. Τῶν δὲ Ἀργείων κτλ.	145—176.
		Ε'. Λόγος χρόνων Τρωϊκῶν.	176—249.

Σ'. Λόγος χρόνων βασιλείας Ἀσσυρίων, καὶ Αἰ- νείου Ἀσκανίου. 249—273.	ΙΑ'. Λόγος βασιλείας Θεοδοσίου Νεωτέρου, ἕως τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ μικροῦ. 524—560.
Ζ'. Λόγος περὶ κτίσεως Ῥώμης. 276—301.	ΙΕ'. Λόγος χρόνων βασιλείας Ζήνωνος, ἕως τῆς βασιλείας Ἀναστασίου. 561—580.
Η'. Λόγος χρόνων Μακεδόνων. 304—332.	ΙΣ'. Λόγος χρόνων Ἀναστασίου βασιλέως Δι- κόρου. 580—605.
Θ'. Λόγος χρόνων ὑπάτων Ῥώμης. 332—352.	ΙΖ'. Λόγος χρόνων Ἰουστίνου βασιλέως. 605—625.
Υ'. Λόγος χρόνων βασιλείας Αὐγούστου καὶ ἐν- ανθρωπήσεως Θεοῦ. 352—408.	ΙΗ'. Λόγος χρόνων Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου βασιλέως. 628—717.
ΙΑ'. Λόγος χρόνων Τραϊανοῦ βασιλέως, καὶ πά- θους Ἀντιοχείας τρίτου. 408—428.	
ΙΒ'. Λόγος χρόνων Κομόδου βασιλέως καὶ παρο- χῆς Ὀλυμπίων. 428—473.	
ΙΓ'. Λόγος χρόνων Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ μεγάλου. 473—524.	* Ἐπιστολὴ Ῥιχάρδου Βεντλείου περὶ χρησμῶν καὶ θεολογίας Ἑλλήνων φιλοσόφων· λατι- νιστὶ μετὰ ἑλληνικῶν χωρίων. 717—784.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΡΗΤΗΣ

(; † 675 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατίν. 789—804.

Λ Ο Γ Ο Ι

Α'. Ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτό- κου. 805—820.
Β'. Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου, μετ' ἀποδεί- ξεως, ὅτι ἐκ σπέρματος κατὰγεται τοῦ Δαυὶδ. 820—844.
Γ'. Εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς Θεοτόκου, καὶ ἀποδείξεις ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας, καὶ δια- φόρων μαρτυριῶν, ὅτι ἐκ σπέρματος κατὰ- γεται τοῦ Δαυὶδ. 844—861.
Δ'. Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου. 861—881.
Ε'. Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. 881.
Σ'. Εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον. 913.
Ζ'. Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη- σοῦ Χριστοῦ. 932—957.
Η'. Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον. 960—985.
Θ'. Εἰς τὰ Βατὰ. 985—1017.
Υ'. Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ. 1017.
ΙΑ'. Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ. 1036—1045.
ΙΒ'. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Α'. 1045.
ΙΓ'. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Β'. 1072.
ΙΔ'. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Γ'. 1089.
ΙΕ'. Εἰς τὴν ἀποτομὴν Ἰωάννου τοῦ Προδρό- μου. 1109.

ΙΣ'. Εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Τίτον. 1141.
ΙΖ'. Εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον τὸν τροπαιοφόρον. 1169.
ΙΗ'. Εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον τῶν ἐν Λυκίᾳ Μύρων. 1192.
ΙΘ'. Εἰς τὸν ἅγιον Πατάπιον. 1205.
Κ'. Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρι- σαίου. 1256.
ΚΑ'. Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, καὶ εἰς τοὺς κοι- μηθέντας. 1268.
Περὶ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων προσκυνήσεως. 1301.

Κανόνες ἐξαίρετοι καὶ Τριώδια.

Εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἁγίας καὶ θεομήτορος Ἀν- νης. 1305.
Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου. 1316.
Κανὼν ὁ μέγας. 1329.
Κανὼν εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον. 1385.
Κανόνες εἰς τὰ ἀπόδειπνα τῆς μεγάλης ἐβδο- μάδος. 1400.
Εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν. 1421.
Ἰδιόμελα εἰς τὸ Χριστοῦ γενέσιον· εἰς τὴν Ὑπα- παντήν· εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ, καὶ εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου Προδρόμου. 1433.
Ἰαμβοὶ Ἀνδρέου Κρήτης. 1437.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ

(; † 690 Μ. Χ.)

* Προόμιον περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 525-548.

Αὐθεντίου πρεσβυτέρου μοναχοῦ,
καὶ ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ
ἁγίου Σάββα τῆς Ῥωμαίων πό-
λεως διήγησις εἰς τὸν βίον καὶ
τὰ θαύματα τοῦ δσίου καὶ μα-
καρίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου
γενομένου τῆς Ἀκραγαντίνων
Ἐκκλησίας ἐπισκόπου, ἥτοι
τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας. 549-716.

Περὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων καὶ
τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ λατ. 715-740.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ Εἰς ΤΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΝ
ΛΟΓΟΙ ΔΕΚΑ

Α'. Λόγος.	741-804.
Β'. Λόγος.	804-840.
Γ'. Λόγος.	841-912.
Δ'. Λόγος.	912-949.
Ε'. Λόγος.	949-977.
ΣΤ'. Λόγος.	977-1021.
Ζ'. Λόγος.	1021-1060.
Η'. Λόγος.	1060-1081.
Θ'. Λόγος.	1081-1136.
Ι'. Λόγος.	1136-1180.

Προσθῆκαι εἰς τὰ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Ἀκρα-
γαντίνων λατινιστί. 1181-1228.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ

(Τοῦ Ζ' αἰῶνος)

Μὴ περιεχόμενοι ἐν τῇ ἐν Παρίσις ἐκδοθείσῃ Πατρολογίᾳ, ἀλλὰ
παραληφθέντες ἐκ τῆς ἐν Βόννῃ ἐκδόσεως αὐτῶν.

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ ΣΙΜΟΚΑΤΤΗΣ (α)

(; † 630 Μ. Χ.)

Ἱστορίαν Βυζαντινὴν ἐν βίβλοις ὀκτὼ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Τιβερίου.
ἕως τοῦ δυστυχοῦς Μαυρικίου.

* Προλεγόμενα περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς ἱστορίας· λατινιστί. V—XVI=5—16.	Βιβλίον Α'. ἱστοριῶν.	156—201.
Φωτίου περίληψις εἰς Θεοφύλακτον. 3—22.	Βιβλίον Β'. »	202—238.
Θεοφύλακτου διάλογος, φιλοσοφία καὶ ἱστορία, ὡς πρόλογος. 23—29.	Βιβλίον Γ'. »	239—267.
Βιβλίον Α'. ἱστοριῶν. 30—65.	Βιβλίον Ζ'. »	268—310.
Βιβλίον Β'. » 66—109.	Βιβλίον Η'. »	311—346.
Βιβλίον Γ'. » 110—155.		
	* Πίναξ γραμματικὸς ἑλληνιστί.	347—348.
	* Πίναξ ἱστορικὸς λατινιστί.	348—352.

(α) Εἰς τόμον ἓνα μετὰ καὶ ἄλλων,

Τέλος τῆς ἱστορίας Θεοφύλακτου.

ΑΙΩΝ Η'.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

(; † 756 Μ. Χ.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ, ΜΟΝΑΧΟΥ,
ΚΑΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 94

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 9.
* Προοίμιον· λατινιστί. 65-96.
* Προοίμια κατ' ἐκλογὴν· λατινιστί μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων ἐγκωμιάζοντα τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν· ἔνθα καὶ σπουδαῖον τεμάχιον περὶ τῶν συγγραφῶν αὐτοῦ ἑλληνιστί. 97—118.
* Λέοντος Ἀλλατίου προλεγόμενα περὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· λατινιστί μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων. 117.
* Πραγματεῖαι Ζ'. περὶ τοῦ Δαμασκηνοῦ· λατινιστί μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων. 193.
Α'. Περί τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος· λατινιστί. 193.
Β'. Περί τῶν δύο φύσεων τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· λατινιστί. 262.
Γ'. Περί τῆς ἐπιστολῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου πρὸς Καισάριον μοναχόν· λατιν. 315.
Δ'. Κατὰ Νεστοριανῶν· λατινιστί. 331.
Ε'. Περί τῶν κεκοιμημένων, καὶ καθαρτηρίου πυρός· λατινιστί. 349.
Σ'. Περί ἀζύμων, καὶ πότε ὁ Κύριος ἡμῶν ἐτέλεσε τὸ τελευταῖον Πάσχα· λατιν. 367.
Ζ'. Περί τῶν Χριστιανῶν καλουμένων Ναζαρηνῶν κτλ. λατινιστί. 415.
* Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, συγγραφεὶς παρὰ Ἰωάννου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. 429.
* Παλαιῶν μαρτυρίαι περὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. 504.

(α) Εἰς τόμ. 3. (94—96)

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ πηγὴ ἡ γνώσεως. — Προοίμιον ἐν εἰδει ἐπιστολῆς πρὸς Κοσμάν ἐπισκοπὸν Μαΐουμᾶ. 521.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ

Κεφάλαια φιλοσοφικά.

- Α'. Περί γνώσεως. 529.
Β'. Τίς ὁ σκοπός. 532.
Γ'. Περί φιλοσοφίας. 533.
Δ'. Περί τοῦ ὄντος, οὐσίας τε καὶ συμβεβηκότος. 536.
Ε'. Περί φωνῆς. 540.
Σ'. Περί διαιρέσεως. 545.
Ζ'. Περί τοῦ φύσει προτέρου. 552.
Η'. Περί ὀρισμοῦ. 552.
Θ'. Περί γένους. 557.
Ι'. Περί εἶδους. 560.
ΙΑ'. Περί ἀτόμου. 573.
ΙΒ'. Περί διαφορᾶς, 573.
ΙΓ'. Περί συμβεβηκότος. 576.
ΙΔ'. Περί ἰδίου. 576.
ΙΕ'. Περί τῶν κατηγορουμένων. 577.
ΙΣ'. Περί συνωνύμου καὶ ὁμωνύμου κατηγορίας. 580.
ΙΖ'. Περί τῆς ἐν τῷ τί ἐστι, καὶ ἐν τῷ ὁποῖόν τί ἐστι κατηγορίας. 581.
ΙΗ'. Κοινωνίαι καὶ διαφοραὶ τῶν πέντε φωνῶν. 584.

ΙΘ'. Κοινωνία και διαφορά γένους και διαφο- ρας.	584.	ΝΑ'. Περὶ ποιῶν και ποιότητος.	632.
Κ'. Κοινωνία και διαφορά γένους και ειδους.	585.	ΝΒ'. Περὶ τοῦ ποιῶν και πάσχειν.	640.
ΚΑ'. Κοινωνία και διαφορά γένους και ιδίου.	585.	ΝΓ'. Περὶ τοῦ κείσθαι.	641.
ΚΒ'. Κοινωνία και διαφορά γένους και συμβεβη- κότος.	585.	ΝΔ'. Περὶ τοῦ ποῦ.	641.
ΚΓ'. Κοινωνία και διαφορά διαφορᾶς, και εἴ- δους.	585.	ΝΕ'. Περὶ τοῦ πότε.	641.
ΚΔ'. Κοινωνία και διαφορά διαφορᾶς, ιδίου.	588.	ΝΖ'. Περὶ τῶν ἀντικειμένων.	644.
ΚΕ'. Κοινωνία και διαφορά διαφορᾶς και συμ- βεβηκότος.	588.	ΝΗ'. Περὶ ἕξεως και στερίσεως.	645.
ΚΖ'. Κοινωνία και διαφορά ειδους και ιδίου.	588.	ΝΘ'. Περὶ προτέρου και ὑστέρου.	648.
ΚΖ'. Κοινωνία και διαφορά ειδους και συμβεβη- κότος.	588.	Ξ'. Περὶ τοῦ ἅμα.	649.
ΚΗ'. Κοινωνία και διαφορά ιδίου και ἀχωρίστου συμβεβηκότος.	589.	ΞΑ'. Περὶ κινήσεως.	649.
ΚΘ'. Περὶ ὑποστάσεως, και ἐνυποστάτου, και ἀνυποστάτου.	589.	ΞΒ'. Περὶ τοῦ ἔχειν.	653.
Λ'. Περὶ οὐσίας, και φύσεως και μορφῆς ἀτό- μου τε και προσώπου και ὑποστάσεως.	589.	ΞΓ'. Περὶ ἀποφάνσεως, ἀποφάσεως τε και κατα- φάσεως.	653.
Κεφάλαια τοῦ Ἀριστοτέλους εἰ- ς τὴν τί ἐστιν ὁποῖόν τι ἐστι διὰ τί ἐστιν.		ΞΔ'. Περὶ ὄρου, και προτάσεως, και συλλογι- σμοῦ.	653.
ΛΑ'. Περὶ ὁμωνύμων.	596.	ΞΕ'. Ποικίλοι ὄροι.	657.
ΛΒ'. Περὶ συνωνύμων.	600.	ΞΖ'. Ἐτι περὶ τῆς καθ' ὑπόστασιν ἐνώσεως.	665.
ΛΓ'. Περὶ πολυνύμων.	600.	ΞΖ'. Ὀρισμοὶ τῆς φιλοσοφίας ἕξ.	669.
ΛΔ'. Περὶ ἐτέρων και ἑτερονύμων.	600.	ΞΗ'. Περὶ τῶν τεσσάρων διαλεκτικῶν μεθό- δων.	672.
ΛΕ'. Περὶ παρωνύμων.	601.	Λύσις λέξεων.—Ἀνάγκη ἐστὶ βίας αἰτία.	673.
ΛΖ'. Περὶ τῶν δέκα γενικωτάτων γενῶν.	601.		
ΛΖ'. Περὶ ὁμογενῶν και ὁμοειδῶν ἑτερογενῶν τε και ἑτεροειδῶν, και ἀριθμῶν διαφερόν- των.	601.	Περὶ αἰρέσεων ἐν συντομίᾳ ὅθεν ἤρξαντο, και πόθεν γεγόνασι	677—780.
ΛΗ'. Περὶ τοῦ ἐν τινί.	605.		
ΛΘ'. Ἐτι περὶ οὐσίας.	605.		
Μ'. Περὶ φύσεως.	605.		
ΜΑ'. Περὶ μορφῆς.	608.	* Πρόλογος εἰς τὰ περὶ ὀρθοδόξου πίστεως βιβλία λατινιστί.	781—784.
ΜΒ'. Περὶ ὑποστάσεως.	612.		
ΜΓ'. Περὶ προσώπου.	613.	Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Βιβλία Δ'. δογμα- τικά.	789—1228.
ΜΔ'. Περὶ ἐνυποστάτου.	616.		
ΜΕ'. Περὶ ἀνυποστάτου.	617.		
ΜΖ'. Διαιρέσεις τοῦ ὄντος.	617.		
ΜΖ'. Διαιρέσεις τῆς οὐσίας.	617.		
ΜΗ'. Ἐτι περὶ τῶν ὁμογενῶν και ὁμοειδῶν, ἑτε- ρογενῶν τε και ἑτεροειδῶν, και ὁμοὑποστά- των, και ἀριθμῶν διαφερόντων.	621.		
ΜΘ'. Περὶ ποσοῦ και ποσότητος.	624.		
Ν'. Περὶ τῶν πρός τι.	628.		

BIBLION Α'.

Α'. Ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον, και ὅτι οὐ δεῖ ζητεῖν και περιεργάζεσθαι τὰ μὴ παραδε- δομένα ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν, και ἀποστόλων, και εὐαγγελιστῶν.	789.
Β'. Περὶ ῥητῶν, και ἀπορρήτων, και γνωστῶν, και ἀγνώστων.	792.
Γ'. Ἀπόδειξις ὅτι ἐστὶ Θεός.	793.
Δ'. Περὶ τοῦ, τί ἐστὶ Θεός; Ὅτι ἀκατάλη- πτον.	797.
Ε'. Ἀπόδειξις ὅτι εἰς ἐστὶ Θεός και οὐ πολ- λοί.	800.
Ζ'. Περὶ τοῦ Λόγου και Υἱοῦ Θεοῦ, συλλογι-	

στική ἀπόδειξις.	801.
Z'. Περὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, συλλογιστική ἀπόδειξις.	804.
H'. Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος.	808.
Θ'. Περὶ τῶν ἐπὶ Θεοῦ λεγομένων.	833.
Υ'. Περὶ θείας ἐνώσεως καὶ διακρίσεως.	837.
ΙΑ'. Περὶ τῶν σωματικῶς ἐπὶ Θεοῦ λεγομένων.	841.
ΙΒ'. Περὶ τῶν αὐτῶν.	844.
ΙΥ'. Περὶ τόπου Θεοῦ καὶ ὅτι μόνον τὸ θεῖον ἀπερίγραπτον.	849.
ΙΑ'. Τὰ ἰδιώματα τῆς θείας φύσεως.	860.

BIBΛΙΟΝ Β'.

ΙΕ'. Περὶ αἰῶνος.	861.
ΙΣ'. Περὶ δημιουργίας.	864.
ΙΖ'. Περὶ ἀγγέλων.	865.
ΙΗ'. Περὶ διαβόλου καὶ δαιμόνων.	873.
ΙΘ'. Περὶ κτίσεως ὁρατῆς.	880.
Κ'. Περὶ οὐρανοῦ.	880.
ΚΑ'. Περὶ φωτός, πυρός, φωστήρων, ἡλίου τε καὶ σελήνης, καὶ ἀστέρων.	885.
ΚΒ'. Περὶ ἀέρος καὶ ἀνέμων.	900.
ΚΓ'. Περὶ ὑδάτων.	904.
ΚΔ'. Περὶ γῆς καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς.	908.
ΚΕ'. Περὶ παραδείσου.	909.
ΚΣ'. Περὶ ἀνθρώπου.	917.
ΚΖ'. Περὶ ἡδονῶν.	929.
ΚΗ'. Περὶ λύπης.	932.
ΚΘ'. Περὶ φόβου.	932.
Λ'. Περὶ θυμοῦ.	932.
ΛΑ'. Περὶ φανταστικοῦ.	933.
ΛΒ'. Περὶ αἰσθήσεως.	933.
ΛΓ'. Περὶ τοῦ διανοητικοῦ.	937.
ΛΔ'. Περὶ τοῦ μνημονευτικοῦ.	937.
ΛΕ'. Περὶ ἐνδιαθέτου λόγου καὶ προφορικοῦ.	940.
ΛΣ'. Περὶ πάθους καὶ ἐνεργείας.	940.
ΛΖ'. Περὶ ἐνεργείας.	949.
ΛΗ'. Περὶ ἐκουσίου καὶ ἀκουσίου.	952.
ΛΘ'. Περὶ τοῦ ἐρ' ἡμῖν, τοῦτέστι, τοῦ αὐτεξουσίου.	956.
Μ'. Περὶ τῶν γινομένων.	957.
ΜΑ'. Περὶ τοῦ, διὰ ποίαν αἰτίαν αὐτεξούσιοι γίνονται.	960.
ΜΒ'. Περὶ τῶν οὐκ ἐρ' ἡμῖν.	961.

ΜΓ'. Περὶ προνοίας.	964.
ΜΔ'. Περὶ προγνώσεως καὶ προορισμοῦ.	969.

BIBΛΙΟΝ Γ'.

ΜΕ'. Περὶ τῆς θείας οἰκονομίας, καὶ περὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς κηδεμονίας, καὶ τῆς ἡμῶν σωτηρίας.	981.
ΜΣ'. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς συλλήψεως τοῦ λόγου καὶ τῆς θείας αὐτοῦ σαρκώσεως.	984.
ΜΖ'. Περὶ τῶν δύο φύσεων, κατὰ Μονοφυσιτῶν.	988.
ΜΗ'. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀντιδόσεως.	997.
ΜΘ'. Περὶ ἀριθμοῦ τῶν φύσεων.	1000.
Ν'. Ὅτι πᾶσα ἡ θεία φύσις ἐν μιᾷ τῶν αὐτῆς ὑποστάσεων ἠνώθη πᾶσιν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, καὶ οὐ μέρος μέρει.	1001.
ΝΑ'. Περὶ τῆς μιᾶς τοῦ Θεοῦ Λόγου συνθέτου ὑποστάσεως.	1008.
ΝΒ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας· ὑπὸ τὸ συνεχές ποσὸν ἀνίσχονται αἱ τοῦ Κυρίου φύσεις, ἢ ὑπὸ τὸ διωρισμένον.	1012.
ΝΓ'. Πρὸς τὸ, εἰ οὐκ ἔστι φύσις ἀνυπόστατος ἀπάντησις.	1016.
ΝΔ'. Περὶ τοῦ τρισαγίου.	1017.
ΝΕ'. Περὶ τῆς ἐν εἰδῇ καὶ ἐν ἀτόμῳ θεωρουμένης φύσεως, καὶ διαφορᾶς ἐνώσεώς τε καὶ σαρκώσεως· καὶ πῶς ἐκληπτέον· «Τὴν μίαν φύσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου σεσαρκωμένην».	1021.
ΝΣ'. Ὅτι Θεοτόκος ἡ ἁγία Παρθένος· κατὰ Νεστοριανῶν.	1028.
ΝΖ'. Περὶ ἰδιωμάτων τῶν δύο φύσεων.	1033.
ΝΗ'. Περὶ θελημάτων καὶ αὐτεξουσίων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.	1033.
ΝΘ'. Περὶ ἐνεργειῶν τῶν ἐν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.	1045.
Ξ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας· Εἰ δύο φύσεων καὶ ἐνεργειῶν ὁ ἄνθρωπος, ἀνάγκη ἐπὶ Χριστοῦ τρεῖς φύσεις, καὶ τοσαύτας λέγειν τὰς ἐνεργείας.	1064.
ΞΑ'. Περὶ τοῦ τεθεωσθαι τὴν φύσιν τῆς τοῦ Κυρίου σαρκὸς καὶ τὸ θέλημα.	1068.
ΞΒ'. Ἐπεὶ περὶ θελημάτων καὶ αὐτεξουσίων, νοῶν τε, καὶ γνώσεων καὶ σοφῶν.	1072.
ΞΓ'. Περὶ τῆς θεανδρικῆς ἐνεργείας.	1077.
ΞΔ'. Περὶ τῶν φυσικῶν καὶ ἀδιαβλήτων παθῶν.	1081.

ΞΕ'. Περὶ ἀγνοίας καὶ δουλείας.	1084.	ΠΣ'. Περὶ τῶν ἁγίων καὶ ἀχράντων τοῦ Κυρίου μυστηρίων.	1136.
ΞΣ'. Περὶ προκοπῆς.	1085.	ΠΖ'. Περὶ τῆς γενεαλογίας τοῦ Κυρίου, καὶ περὶ τῆς ἁγίας Θεοτόκου.	1153.
ΞΖ'. Περὶ δειλίας.	1088.	ΠΗ'. Περὶ τῆς τῶν ἁγίων καὶ τῶν λειψάνων αὐ- τῶν τιμῆς.	1164.
ΞΗ'. Περὶ τῆς τοῦ Κυρίου προσευχῆς.	1089.	ΠΘ'. Περὶ εἰκόνων.	1168.
ΞΘ'. Περὶ οἰκειώσεως.	1093.	ΙΖ'. Περὶ γραφῆς.	1176.
Ο'. Περὶ τοῦ πάθους τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς ἀπαθείας τῆς αὐτοῦ θεότητος.	1093.	ΙΑ'. Περὶ τῶν ἐπὶ Χριστοῦ λεγομένων.	1181.
ΟΑ'. Περὶ τοῦ ἀχώριστον διαμεῖναι τὴν τοῦ Λό- γου θεότητα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ τοῦ Κυρίου, καὶ μίαν διαμεῖναι ὑπόστασιν.	1096.	ΙΒ'. Ὅτι οὐκ ἔστι τῶν κακῶν αἷτιος ὁ Θεός.	1192.
ΟΒ'. Περὶ φθορᾶς καὶ διαφθορᾶς.	1097.	ΙΓ'. Ὅτι οὐ δύο ἀρχαί.	1193.
ΟΓ'. Περὶ τῆς ἐν τῷ ᾄδῃ καθόδου.	1101.	ΙΔ'. Τίνος ἔνεκεν προγινώσκων ὁ Θεὸς τοὺς ἁ- μαρτάνειν, καὶ μὴ μετανοεῖν μέλλοντας, ἔκτισεν.	1197.

ΒΙΒΛΙΟΝ Δ'.

ΟΔ'. Περὶ τῶν μετὰ τὴν ἀνάστασιν.	1101.	ΙΕ'. Περὶ νόμου Θεοῦ, καὶ νόμου ἁμαρτίας.	1197.
ΟΕ'. Περὶ τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς καθε- δρας.	1104.	ΙΣ'. Κατὰ Ἰουδαίων, περὶ τοῦ Σαββάτου.	1201.
ΟΣ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας· εἰ δύο φύσεις ὁ Χρι- στὸς, ἢ καὶ τῇ κτίσει λατρεύετε, φύσιν κτιστὴν προσκυνοῦντες, ἢ μίαν φύσιν προσ- κυνητὴν λέγετε, ἢ μίαν ἀπροσκύνητον.	1105.	ΙΖ'. Περὶ παρθενίας.	1205.
ΟΖ'. Διὰ τί ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐννηθρώπησε, καὶ οὐχ ὁ Πατὴρ, οὐδὲ τὸ Πνεῦμα· καὶ τί ἐναν- θρωπήσας κατώρθωσεν.	1105.	ΙΗ'. Περὶ τῆς περιτομῆς.	1212.
ΟΗ'. Πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας, εἰ ἡ ὑπόστασις τοῦ Χριστοῦ κτιστὴ ἐστίν, ἢ ἄκτιστος.	1109.	ΙΘ'. Περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου.	1216.
ΟΘ'. Περὶ τοῦ πότε ἐκλήθη Χριστός.	1112.	Ρ'. Περὶ ἀναστάσεως.	1220.
Π'. Πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντας, εἰ δύο φύσεις ἐγέν- νησεν ἡ ἁγία Θεοτόκος, καὶ εἰ δύο φύσεις ἐπὶ σταυροῦ ἐκρέμαντο.	1113.	Λόγος τρεῖς ὑπὲρ τῶν ἁγίων ἐκ- κόνων.	1232—1317.
ΠΑ'. Πῶς πρωτότοκος λέγεται ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.	1116.	Α'. Λόγος πρῶτος ἀπολογητικὸς πρὸς τοὺς δια- βάλλοντας τὰς ἁγίας εἰκόνας.	1232.
ΠΒ'. Περὶ πίστεως καὶ βαπτίσματος.	1117.	Β'. Λόγος δεύτερος ὁμοίως.	1284.
ΠΓ'. Περὶ πίστεως.	1125.	Γ'. Λόγος τρίτος ὁμοίως.	1317.
ΠΔ'. Περὶ σταυροῦ, ἐν ᾧ ἔτι καὶ περὶ πίστεως· Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ κτλ.	1128.	Αἰβέλλος περὶ ὀρθοῦ φρονήματος,	1421.
ΠΕ'. Περὶ τοῦ προσκυνεῖν πρὸς ἀνατολὰς.	1133.	Κατὰ Ἰακωβιτῶν.	1436.
		Κατὰ Μανιχαίων διάλογος.	1505.
		Διάλεξις Σαρακηνοῦ καὶ Χριστιανοῦ.	1585.
		Περὶ δρακόντων.	1600.
		Περὶ στρυγγῶν.	1604.
		* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἐννενηκοστῷ τετάρτῳ τόμῳ· λατινιστί.	1609.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐννενηκοστῷ τετάρτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 95

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀποκρίσιν.	9.	Περὶ ἐξομολογήσεως, καὶ περὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν, ἐπιστολή.	284.
Περὶ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου ἐπιστολή πρὸς Ἰορδάνην ἀρχιμανδρίτην.	21.	Λόγος ἀποδεικτικὸς περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, πρὸς πάντας Χριστιανούς, καὶ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Καβαλῖνον, καὶ πρὸς πάντας αἵρετικούς.	309.
Περὶ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἐπιστολή πρὸς Κομητᾶν.	64.	Περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἐπιστολή πρὸς τὸν βασιλέα Θεόφιλον.	345.
Περὶ τῶν ὀκτῶ τῆς πονηρίας πνευμάτων.	80.	Περὶ τῶν ἀζύμων.	388.
Περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν, ψυχικῶν καὶ σωματικῶν.	85.	Περὶ τῶν ἀχρύντων μυστηρίων, ὧν μεταλαμβάνομεν κτλ.	401—412.
Περὶ τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς.	92.	Τεμάχιον ἀμφιβαλλόμενον περὶ συνθέτου φύσεως.	412.
Εἰσαγωγή δογμάτων στοιχειώδους πρὸς Ἰωάννην τὸν ὁσιώτατον ἐπίσκοπον Λαοδικείας, κεφ. Γ'.	100.	Ἐκθεσις καὶ δήλωσις τῆς πίστεως* λατ.	417.
Περὶ συνθέτου φύσεως κατὰ Ἀκεφάλων.	112.		
Περὶ τῶν ἐν Χριστῷ δύο θελημάτων, καὶ ἐνεργειῶν, καὶ λοιπῶν φυσικῶν ἰδιωμάτων ἐξ ἐπιδρομῆς δὲ καὶ περὶ δύο φύσεων, καὶ μιᾶς ὑποστάσεως.	128.	Ἐκ τῆς καθόλου ἐρμηνείας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκλογαὶ ἐκλεγείσαι.	
Κατὰ τῆς αἱρέσεως τῶν Νεστοριανῶν.	188.		
Τεμάχια ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.		Α'. Εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολήν.	441.
Ἐπίλυσιν πρὸς τοὺς λέγοντας, «Εἰ δύο φύσεις ὁ Χριστὸς, ἀνάγκη Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου τρεῖς φύσεις, καὶ τοσαύτας λέγειν ἐνεργείας», ὡς ὁ Σεβήρος ἔφασκεν.	225.	Β'. Εἰς τὴν Α'. πρὸς Κορινθίους.	569.
Περὶ θεολογίας* πῶς εἰκονίζει τὸ θεῖον ἄνθρωπος.	228.	Γ'. Εἰς τὴν Β'. πρὸς Κορινθίους.	705.
Περὶ ἐμψύχων. Καινοτομία. Τῆς ψυχῆς μέρη τρία. Τρισσὸς ὁ νόμος. Περὶ ἐνώσεως κτλ.	229.	Δ'. Εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας.	776.
Περὶ διαφορῶν μηνῶν Μακεδόνων κτλ.	236.	Ε'. Εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους.	821.
Κανόνες πασχάλιοι.	239.	Σ'. Εἰς τὴν πρὸς Φιλιππησίους.	856.
Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, καὶ περὶ κράσεως, ἐπιστολή πρὸς τινὰ πεμφθεῖσα.	244.	Ζ'. Εἰς τὴν πρὸς Κολοσσαεῖς.	884.
		Η'. Εἰς τὴν Α'. πρὸς Θεσσαλονικεῖς.	905.
Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιίαι τούτους ὀνίνησιν.	248.	Θ'. Εἰς τὴν Β'. πρὸς Θεσσαλονικεῖς.	917.
		Ι'. Εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους.	929.
		ΙΑ'. Εἰς τὴν Α'. πρὸς Τιμόθεον.	997.
		ΙΒ'. Εἰς τὴν Β'. πρὸς Τιμόθεον.	1016.
		ΙΓ'. Εἰς τὴν πρὸς Τίτον.	1025.
		ΙΔ'. Εἰς τὴν πρὸς Φιλήμονα.	1029.
		Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὰ ἱερὰ Παράλληλα.	
		* Ὅδηγίαι εἰς τὰ ἱερὰ Παράλληλα* λατινιστί.	1033.
		Πρόλογος τῶν Παραλλήλων.	1040.

Εἰσαγωγή εἰς τὰ Ἱερὰ Παράλληλα. 1041.

* Πίναξ ἄριστος τῶν Ἱερῶν Παράλληλων. 1845.

Στοιχεῖον Α.

Τίτλοι

Α'. Περὶ αἰδίου θεότητος τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσιου Τριάδος· καὶ ὅτι εἷς καὶ μόνος ἐπὶ πᾶσι Θεός. 1069.

Β'. Περὶ τοῦ ἄφευκτον εἶναι τὸν Θεόν· καὶ ὅτι πάντα ἐφορᾷ, καὶ οὐδὲν αὐτὸν λέληθεν. 1077.

Γ'. Περὶ τοῦ, ἀκατάληπτον εἶναι τὸν Θεόν, καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ· καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἡμᾶς τὰ κρυπτὰ αὐτοῦ ζητεῖν ἢ περιεργάζεσθαι· ἀνέφικτος γὰρ καὶ ἀκατάληπτος ἡ τούτων εὐρεσις. 1080.

Δ'. Περὶ ἀγάπης καὶ φόβου Θεοῦ· καὶ ὅτι παντὸς ἀγαθοῦ ὑπερέχουσι. 1085.

Ε'. Περὶ ἀντιλογίας πρὸς Θεόν· καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἀντιλέγειν, ἢ δικαιολογεῖσθαι πρὸς Θεόν. Ἀνομία γὰρ κτλ. 1093.

Σ'. Περὶ ἀγγέλων· ὅτι καὶ ἄγγελοι ἁμαρτήσαντες, κολάζονται. 1096.

Ζ'. Περὶ ἀγγέλων· ὅτι ἀγγέλους φύλκας ἡμῖν ἐπέστησεν ὁ Θεός. 1097.

Η'. Περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου πλάσεως καὶ κατασκευῆς. 1097.

Θ'. Περὶ τοῦ αὐτεξουσίου· ὅτι αὐτεξούσιον δέδοται ἡμῖν ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν ἡμῖν ἐστι σωθῆναι, καὶ ἀπολέσθαι. 1109.

Ι'. Περὶ τῆς ἀστάτου καὶ ἀβεβαίου τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καταστάσεως· καὶ τίς εἰσιν ὁ ἀνθρώπος καὶ ὁ βίος αὐτοῦ· καὶ ὅτι μάταια τὰ παρόντα, καὶ σκιᾶς ἀδρανέστερα. 1113.

ΙΑ'. Περὶ ἀγαθοεργίας· καὶ ὅτι χρὴ τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντα ποιεῖν· καὶ ὅτι χρὴ τὰ βάρη τοῦ πλησίον ἑρπεῖν, καὶ μὴ μνησικακεῖν, ἀλλ' ἀντιλαμβάνεσθαι αὐτοῦ, καὶ ἐλέγχειν, καὶ μὴ ἀντιδιδόναι κακὸν ἀντὶ κακοῦ. 1136.

ΙΒ'. Περὶ ἀσεβῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν, καὶ κακῶν, καὶ μοχθηρῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀδίκων καὶ παρνόμων. 1148.

ΙΓ'. Περὶ ἀναμαρτησίας· ὅτι οὐδεὶς ἀναμαρτητός, εἰμὴ ὁ Θεός. 1172.

ΙΔ'. Περὶ ἀποταξάμενων, καὶ ἐξ ὑποστροφῆς ἐκείνα πραττόντων, οἷς ἀπετάξαντο. 1172.

ΙΕ'. Περὶ ἀναστάσεως, καὶ κρίσεως, αἰωνίας κο-

λάσεως. 1176.

ΙΣ'. Περὶ ἀρχῆς ὑπὸ Κυρίου, καὶ τῶν προφητῶν, καὶ ἀποστόλων ποτὲ γενομένης. 1188.

ΙΖ'. Περὶ ἀδικουμένων· ὅτι χρὴ βοηθεῖν αὐτοῖς. 1192.

ΙΗ'. Περὶ ἀγάπης, καὶ εἰρήνης, καὶ εἰρηνοποιῶν. 1193.

ΙΘ'. Περὶ ἀληθείας καὶ μαρτυρίας πιστῆς. 1204.

Κ'. Περὶ ἀρχομένων· ὅτι ἐξομοιοῦνται τοῖς τῶν κρατούντων ἡθεσι, καὶ ὡς τε χρῆσται, καὶ ὡς τε μοχθηροὶ ὑπάρχωσιν. 1205.

ΚΑ'. Περὶ ἀρχομένων· ὅτι χρὴ αὐτοῦς ὑποτάσσεσθαι τοῖς ἀρχοῦσι, καὶ εἴκειν, καὶ παραχωρεῖν, καὶ τιμᾶν, καὶ μὴ ἀντιλέγειν. 1208.

ΚΒ'. Περὶ ἀναρχίας, ἥτοι λαοῦ μὴ ἔχοντος ποιμένα. 1209.

ΚΓ'. Περὶ ἀκηδίας καὶ ἀθυμίας. 1209.

ΚΔ'. Περὶ ἀφρονος, καὶ ἀνοήτου, καὶ ἀπαιδέυτου καὶ μωροῦ. 1213.

ΚΕ'. Περὶ ἀπλοῦ καὶ ἀκάκου τὸν τρόπον. 1217.

ΚΣ'. Περὶ ἀκτημοσύνης, καὶ ἀνταρκείας, καὶ ἐλιγοδείας. 1220.

ΚΖ'. Περὶ ἀπάτης κατ' οἰκονομίαν γιγνομένης· καὶ ὅτι ἀπάτη δόλου ἀμοιροῦσα, ἐπαινον προξενεῖ τῷ δεδρακότη. 1224.

ΚΗ'. Περὶ ἀγγέλλοντος καὶ μεσάζοντος ἀπόκρισιν· καὶ ὅτι ὁ τῶν σταλέντα ἐξουθενῶν, τοῦ πέμψαντος περιφρονεῖ. 1228.

ΚΘ'. Περὶ τῶν ἀγνωμονούντων καὶ ἀχαριστούντων. 1229.

Λ'. Περὶ ἀδυνάτων πραγμάτων. 1232.

ΛΑ'. Περὶ ἀγίων, καὶ μακαριζομένων ἐφ' οἷς δρῶσι, καὶ ὑπὲρ ὧν. 1233.

ΛΒ'. Περὶ ἀπαρχῶν, καὶ ἀποδεκατούντων, καὶ ὡς χρὴ προσφέρειν τῷ Θεῷ τὰς ἀπαρχάς. 1240.

ΛΓ'. Περὶ ἀγγελίας ἀγαθῆς. 1241.

ΛΔ'. Περὶ ἀγγελίας κακῆς. 1241.

ΛΕ'. Περὶ ἀσπασμοῦ· ὅτι τὸ μετριάζειν εὖνοιαν προξενεῖ. 1244.

ΛΣ'. Περὶ ἀπαντημάτων, καὶ τῶν ἀπὸ κακῶν εἰς κακὰ ἐμπιπτόντων. 1244.

ΛΖ'. Περὶ ἀπραγμοσύνης καὶ ἡσυχίας. 1244.

ΛΗ'. Περὶ ἀποφάσεως, καὶ ἀνταποδόσεως, καὶ ἀκριθείας Θεοῦ· καὶ ὅτι οὐ δεῖ τῆς ἐργῆς τοῦ Θεοῦ πλέον ἀμύνασθαι, ἢ παρὰ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ φιλανθρωπεύεσθαι. 1248.

ΛΘ'. Περὶ ἀγχαρίας. 1249.

- Μ'.** Περὶ αἰσχύνης ἀγαθῆς. 1249.
ΜΑ'. Περὶ αἰσχύνης πονηρᾶς. 1249.
ΜΒ'. Περὶ ἀδίκων αἰτίσεων καὶ ὅτι τὰς ἀδίκους αἰτήσεις, οὐ χρὴ πρὸς πέρας ἀγειν, καὶ μὴ τὴν τύχην ἢ τὴν αἴτησιν ποιουμένην. 1252.
ΜΓ'. Περὶ ἀπληστίας καὶ ὅτι ἀπληστῶς ἔχομεν πρὸς τὴν τοῦ πλείονος ὀρεξίν. 1252.
ΜΔ'. Περὶ ἀδελφῶν. 1253.
ΜΕ'. Περὶ αἰτούντων, ἡγουν προσαιτούντων. 1253.
ΜΣ'. Περὶ αἰσχρολογίας. 1253.
ΜΖ'. Περὶ ἀρεῆς εὐλόγως ἢ ἀδίκως ἐπαγομένης καὶ ὅτι χρὴ εὐλογεῖν, καὶ μὴ καταρᾶσθαι. 1256.
ΜΗ'. Περὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν κατὰ ποίους τρόπους δυνάμεθα τυχεῖν συγχωρήσεως. 1256.
ΜΘ'. Περὶ ἀπογνώσεως ὅτι οὐ δεῖ ἡμᾶς τῆς ἐαυτῶν ἀπογνώσκειν σωτηρίας. 1257.
Ν'. Περὶ ἀναθέματος καὶ ἀφορισμοῦ. 1257.
ΝΑ'. Περὶ ἀμίκτων, καὶ τῶν ἀκοινωνήτως ἐχόντων πρὸς ἄλληλα. 1257.
Νβταῦθα αἱ παραπομπαὶ τῶν τίτλων, τῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ στοιχείου ἀρχομένων, καὶ ἀλλὰ-χοῦ κειμένων τε καὶ εὐρισκομένων.
ΝΒ'. Περὶ ἀσκήσεως· κεῖται ἐν τῷ γ στοιχείῳ τίτλ. ζ'. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ γυμνασίου.
ΝΓ'. Περὶ ὁρετῆς· κεῖται ἐν τῷ δ στοιχείῳ τίτλ. ΙΔ'. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς.
ΝΔ'. Περὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων· κεῖται ἐν τῷ στοιχείῳ ε τίτλ. ΚΑ'. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων.
ΝΕ'. Περὶ ἀνθρωπαρεσκούντων· κεῖται ἐν τῷ κ στοιχείῳ τοῦ Δ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ κολάκων.
ΝΣ'. Περὶ ἀσθενούντων· κεῖται ἐν τῷ ν στοιχείῳ τοῦ Β'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ νοσούντων.
ΝΖ'. Περὶ ἀρσενικοιτίας· κεῖται ἐν τῷ π στοιχείῳ τοῦ ΙΑ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ πορνείας.
ΝΗ'. Περὶ ἀπειρίας· κεῖται ἐν τῷ π στοιχείῳ τοῦ ΙΒ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ πείρας.
ΝΘ'. Περὶ ἀναιδοῦς· κεῖται ἐν τῷ π στοιχείῳ τοῦ ΙΕ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ προπετείας.
Ξ'. Περὶ ἀνηκῶν· κεῖται ἐν τῷ π στοιχείῳ τοῦ ΙΗ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ πολιτείας ψεκτῆς.
ΞΑ'. Περὶ ἀγορασίας· κεῖται ἐν τῷ π στοιχείῳ τοῦ ΛΒ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ πράσεως.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

- ΞΒ'.** Περὶ ἀκολουθίας· κεῖται ἐν τῷ τ στοιχείῳ τοῦ τίτλ. Δ'. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ τάξεως.
ΞΓ'. Περὶ ἀλκζόνων· κεῖται ἐν τῷ υ στοιχείῳ τοῦ ΙΑ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ ὑπερηφάνων.
ΞΔ'. Περὶ ἀγαθότητος Θεοῦ· κεῖται ἐν τῷ φ στοιχείῳ τοῦ Ι'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ φιλανθρωπίας.
ΞΕ'. Περὶ ἀνοσίων πράξεων· κεῖται ἐν τῷ χ στοιχείῳ τοῦ Σ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ χαλεπῶν.
ΞΣ'. Περὶ ἀμφισβητούντων περὶ τὴν πίστιν· κεῖται ἐν τῷ λ στοιχείῳ τοῦ τίτλ. Α'. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ λογομαχούντων περὶ τὴν πίστιν.
ΞΖ'. Περὶ ἀποστερούντων μισθούς· κεῖται ἐν τῷ μ στοιχείῳ τοῦ ΙΣ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ μισθωτοῦ.

Στοιχεῖον Β.

Τίτλοι.

- Α'.** Περὶ βασιλείας οὐρανῶν. 1260.
Β'. Περὶ βουλῆς Θεοῦ καὶ ὅτι ἄτρεπτος, καὶ ἀνέφικτος ἀνθρώποις ὑπάρχει. 1264.
Γ'. Περὶ βοηθείας Θεοῦ καὶ ὅτι τοῦ Θεοῦ εὐδοκούντος, ἐπιβουλὴ ἀνθρώπων ἀσθενεῖ, καὶ ὀλίγοι πολλῶν κρατοῦσι. 1265.
Δ'. Περὶ τοῦ βαπτίσματος, καὶ τῆς τοῦ θείου λουτροῦ προφητείας. 1269.
Ε'. Περὶ βδελυγμάτων, καὶ τῶν λεγομένων θεῶν. Οὐκ ἔσονται κτλ. 1277.
Σ'. Περὶ βίου, καὶ τοῦ κόσμου τούτου καὶ ὅτι ἐν περισπασμῷ καὶ μόχθῳ καὶ ἡμεῖς, καὶ ὁ βίος ἡμῶν. 1280.
Ζ'. Περὶ βιαίου καὶ βιαστοῦ. 1284.
Η'. Περὶ βλασφημίου καὶ μεγαλοῤῥήμονος. 1285.
Θ'. Περὶ βασιλέως χρηστοῦ καὶ μισοπονήρου. Αὐξήθησεται κτλ. 1288.
Ι'. Περὶ βασιλέως μὴ λίαν θαυμαζομένου. 1292.
ΙΑ'. Περὶ βασιλέως· ὅτι χρὴ εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ. 1292.
ΙΒ'. Περὶ βουλῆς ὅτι χρὴ μετὰ βουλῆς καὶ σκέψεως πράττειν πάντα. 1292.
ΙΓ'. Περὶ βρωμάτων, καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. 1292.
ΙΔ'. Περὶ βλασφημούντων ἐξ ἀνοίας τὸν Θεόν· κεῖται ἐν τῷ ε στοιχείῳ τοῦ Ζ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχὴ, περὶ ἐκδικήσεως Θεοῦ.

ΙΕ'. Περὶ βροχῆς· κείται ἐν τῷ στοιχείῳ τοῦ
Ζ'. τίτλ. περὶ ὑετοῦ.

Στοιχεῖον Γ.

Γίτλοι

- Α'. Περὶ γνωστικῶν καὶ πνευματικῶν ἀνδρῶν·
καὶ ὅσα ἀγαθὰ ἐψεται αὐτοῖς. 1296.
Β'. Περὶ τοῦ Γνωθὶ σαυτὸν, ἥτοι πρόσσεχε σεαυ-
τῷ· καὶ ὅτι χρὴ τὰ οἰκεία ἕκαστον περισκο-
πεῖν, καὶ μὴ τὰ ἀλλότρια περιεργάζεσθαι
κακά. 1297.
Γ'. Περὶ γογγυσμοῦ. 1305.
Δ'. Περὶ γερόντων καὶ παλαιῶν ἀνδρῶν· καὶ ὡς
χρὴ τιμᾶσθαι αὐτούς. 1305.
Ε'. Περὶ γεωργίας καὶ γεωργῶν· καὶ ὅτι καλὸν
τὸ ἐργάζεσθαι. 1308.
ΣΤ'. Περὶ γυμνασίου, καὶ μελέτης καὶ ἀσκή-
σεως. 1309.
Ζ'. Περὶ γνωσιμαχούντων. 1312.
Η'. Περὶ γυναικῶν· ὅτι χρὴ αὐτάς ὑποτάσσε-
σθαι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι, καὶ μηδὲν ποιεῖν
χωρὶς αὐτῶν. 1312.
Θ'. Περὶ γυναικῶν· ὅτι οὐ δεῖ ἀκατακαλύπτως
εὐχεσθαι αὐτάς, ἢ λαλεῖν, ἢ διδάσκειν ἐν
Ἐκκλησίᾳ Θεοῦ. 1314.
Ι'. Περὶ γυναικῶν κυϊσκουσῶν· ἐὰν μὲν ἄρσεν
τέκη, ἐπὶ μ'. ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς
οἶκον Κυρίου· εἰ δὲ θῆλυ, ἐπὶ π'. 1313.
ΙΑ'. Περὶ γυναικὸς ἀνδρείας καὶ σώφρονος. 1313.
ΙΒ'. Περὶ γυναικῶν πονηρῶν καὶ μοιχαλίδων, καὶ
πορνεουσῶν, καὶ πάσης κακίας πεπληρω-
μένων. 1317.
ΙΓ'. Περὶ γαστριμαργίας καὶ κόρου· ὅτι ἡ γασ-
τριμαργία θάνατον προξενεῖ. 1332.
ΙΔ'. Περὶ τῶν τὴν ἑαυτῶν γλῶσσαν φυλαττόν-
των. 1340.
ΙΕ'. Περὶ τῶν τὴν γλῶσσαν μὴ φυλαττόν-
των. 1341.
ΙΣΤ'. Περὶ γέλωτος καὶ γελοιωστῶν· κείται ἐν τῷ
π'. στοιχείῳ τοῦ Ι'. τίτλου, οὗ ἡ ἀρχὴ περὶ
παρθενίας.

Στοιχεῖον Δ'.

Γίτλοι

- Α'. Περὶ δυνάμεως Θεοῦ. 1348.
Β'. Περὶ δημιουργίας Θεοῦ· καὶ ὅτι οὐδὲν εἶχε
γέγονε παρ' αὐτοῦ. 1349.

Γ'. Περὶ δοξολογίας Θεοῦ· καὶ ὅτι χρὴ δοξά-
ζειν καὶ ἀγιαζέιν τὸν Θεόν, καὶ ὅτι τοὺς δο-
ξάζοντας αὐτὸν δοξάζει ὁ Θεός. 1353.

Δ'. Περὶ δικαιολογίας· καὶ τίνες ἐδικαιολογή-
θησαν πρὸς τὸν Θεόν. 1357.

Ε'. Περὶ δουλευόντων Θεῷ· καὶ ὅτι χρὴ τούτους
τιμᾶν, καὶ τὰ πρὸς τὴν χρείαν νέμειν. 1360.

ΣΤ'. Περὶ διαγνώσεως καλοῦ καὶ πονηροῦ, καὶ
ὅτι ἀπὸ τῶν ἔργων, καὶ μὴ ἀπὸ τῶν λόγων
χρὴ δοκιμάζειν ἕκαστον. 1361.

Η'. Περὶ δικαίων, καὶ εὐχῆς παρ' αὐτῶν γινο-
μένης· καὶ ὅτι φυλάττει αὐτοῦ ἐκ πειρα-
σμῶν. 1361.

Ζ'. Περὶ δικαίων ὅτι περιφρονοῦνται καὶ δια-
σύρονται. 1364.

Θ'. Περὶ δανειζόντων καὶ δανειζομένων. 1364.

Ι'. Περὶ δεσποτῶν καὶ οἰκοδεσποτῶν· καὶ ὅτι
οὐ χρὴ αὐτοὺς φορτικούς εἶναι, ἀλλ' ἐπίους
τοῖς συνοῦσι. 1373.

ΙΑ'. Περὶ διδασκάλων. 1373.

ΙΒ'. Περὶ διαβολῆς· ὅτι οὐ χρὴ ἀκρίτως δέχε-
σθαι διαβολήν. 1376.

ΙΓ'. Περὶ διηγήσεως ὑπὸ συνετῶν ἀνθρώπων γι-
νομένης· καὶ ὅτι χρὴ σπουδαίους εἶναι ἡμᾶς
περὶ τὰς τοιαύτας ἀκροάσεις, ἀποδιδρά-
σκεῖν δὲ ἀνοήτων ἀνδρῶν. 1377.

ΙΔ'. Περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς. 1377.

ΙΕ'. Περὶ διαφορᾶς καὶ ἀνομοίου καταστάσεως
τῶν ἀνθρώπων. 1381.

ΙΣΤ'. Περὶ δικαίων καὶ καλῶν, καὶ ἀγαθῶν ἀν-
δρῶν. 1384.

ΙΖ'. Περὶ διγλώσσου καὶ ψιθύρου. 1385.

ΙΗ'. Περὶ δικαστῶν ἀδεκάστων, καὶ καθαρᾶς ἐ-
χόντων τὰς χεῖρας, καὶ κρίμα καὶ δικαιο-
σύνην ποιούντων. 1385.

ΙΘ'. Περὶ δικαστῶν δωροδοκουμένων, καὶ ἀθέ-
σμως κατακρινόντων. 1396.

Κ'. Περὶ δούλων χρηστῶν. 1400.

ΚΑ'. Περὶ δούλων πονηρῶν. 1401.

ΚΒ'. Περὶ δυσχεστευμένων. 1401.

ΚΓ'. Περὶ διψύχων, καὶ παλιμδούλων καὶ ἀστα-
τούντων τὴν γνώμην καὶ μεταβατῶν. 1404.

ΚΔ'. Περὶ δόξης, καὶ τιμῆς· καὶ ὅτι οὐ δεῖ δό-
ξαν ἐτέρῳ παρασχεῖν. 1404.

ΚΕ'. Περὶ διαβόλου, ἥτοι Σατανᾶ καὶ δαιμό-
νων. 1405.

ΚΣΤ'. Περὶ δυσπιστίας· καὶ ὅτι ὁ ἐπ' εὐλόγῳ αἰ-
τία δυσπιστίας, Θεῷ συγγινώσκεται. 1409.

- ΚΖ'.** Περὶ δειπνου, καὶ συνεστιάσεως. 1412.
ΚΗ'. Περὶ δικαίων· ὅτι φυλάττει αὐτοὺς ὁ Κύριος. 1413.
ΚΘ'. Περὶ δικαίων· ὅτι τίμιος παρὰ Κυρίου ὁ θάνατος αὐτῶν. 1416.
Λ'. Περὶ διαγορᾶς Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων· καὶ ὅτι πολὺ τὸ μέσον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, καὶ τοῦ ἀμαρτάνειν εἰς Θεόν, καὶ εἰς ἀνθρώπους. 1416.
ΛΑ'. Περὶ διαστάσεως· κεῖται ἐν τῷ στοιχείῳ τοῦ Ζ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ μίσους.
ΛΒ'. Περὶ δοκήσεως· κεῖται ἐν τῷ στοιχείῳ τοῦ ς'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ οἴκσεως.
ΛΓ'. Περὶ δόμου πόλεως· κεῖται ἐν τῷ π. τοῦ κς'. τίτλ., οὗ ἡ ἀρχή, περὶ πλῆθους.
ΛΔ'. Περὶ δωρημάτων Θεοῦ· κεῖται ἐν τῷ χς'·οι·χείῳ τοῦ α. τίτλ., οὗ ἡ ἀρχή, περὶ χαρισμάτων.
ΛΕ'. Περὶ δυσπραγίας· κεῖται ἐν τῷ ε' στοιχείῳ τοῦ α. τίτλ., οὗ ἡ ἀρχή, περὶ εὐπραγίας.
ΛΣ'. Περὶ δικαιοσύνης Θεοῦ· κεῖται ἐν τῷ κς'·οι·χείῳ τίτλ., α. οὗ ἡ ἀρχή περὶ κρίματος.

Στοιχεῖον Ε'.

Τίτλοι

- Α'.** Περὶ ἐντολῶν Θεοῦ, καὶ τῶν φυλαττόντων αὐτάς. 1416.
Β'. Περὶ ἐντολῶν Θεοῦ, καὶ τῶν μὴ φυλαττόντων αὐτάς. 1421.
Γ'. Περὶ εὐδαιμονίας καὶ μακαρισμοῦ· καὶ ὅτι οὐ δεῖ πρὸ τελευτῆς μακαρίζειν τινά. 1425.
Δ'. Περὶ ἐνυπνίων. 1425.
Ε'. Περὶ ἐλπίδος· ὅτι χρὴ εἰς Θεὸν ἐλπίζειν, καὶ μὴ εἰς τὰς τῶν ἀνθρώπων προσκίαι. 1425.
ς'. Περὶ ἐκκλησίας, καὶ οἴκου Θεοῦ, καὶ θυσιαστηρίου, καὶ θυσίας ἱερατικῆς· καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἐν ἐκκλησίαις ἐσθίειν ἢ καπηλεύειν (ἐμπορεύεσθαι). 1432.
Ζ'. Περὶ εὐχῆς· καὶ ὅσα δι' εὐχῆς κατορθοῦνται ἡμῖν. 1436.
Η'. Περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ εὐποιίας εἰς πτωχοὺς. 1456.
Θ'. Περὶ ἐλεημοσύνης μὴ ποιούντων, ἀλλὰ πλεονεκτούντων, καὶ περὶ φειδωλῶν φιλοπλουτούντων καὶ φιλαργύρων. 1476.
Ι'. Περὶ ἔργων καὶ πράξεων· καὶ ὅτι, ὅποιά τις

- δράξῃ, τοσαῦτα καὶ ὑφίσταται· καὶ ὡς κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν καὶ ὁ μισθὸς ἐξομοιοῦται παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. 1521.
ΙΑ'. Περὶ εὐπραγίας, καὶ δυσπραγίας· καὶ ὅτι οὐ χρὴ ἐπαίρεσθαι ἐν ταῖς εὐπραγίαις, καὶ συστέλλεσθαι ἐν τῇ δυσπραγίᾳ. 1524.
ΙΒ'. Περὶ εὐθηνίας καὶ εὐπορίας· καὶ ὅτι ἐν ταῖς εὐπορίαις φιλεῖ τὰ ἀμαρτήματα γίνεσθαι. 1529.
ΙΓ'. Περὶ ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιβουλευόντων τοῖς πλησίον. 1532.
ΙΔ'. Περὶ ἐχθρῶν καὶ πτώσεως αὐτῶν· καὶ ὅτι οὐ δεῖ χεῖρειν ἐπὶ τῇ κακοπραγίᾳ τῶν ἐχθρῶν. 1532.
ΙΕ'. Περὶ εὐεργεσίας, ἢ προσφορᾶς ἐξ ἀδίκων γινομένης. 1536.
Ις'. Περὶ ἐργολάβων, καὶ ἐντολέων, καὶ τῶν εἰς ἀλλοτριᾶς δίκας ἑαυτοῦ ἐμβαλλόντων. 1536.
ΙΖ'. Περὶ ἐπισκόπων χρηστῶν καὶ φυλαττόντων τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ. 1536.
ΙΗ'. Περὶ ἐπισκόπων πονηρῶν, καὶ μὴ φυλαττόντων τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ. 1549.
ΙΘ'. Περὶ ἐγγύης. Λεῖπει. 1556.
Κ'. Περὶ ἐπιθυμίας· καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἡμᾶς ἐξακολουθεῖν ταῖς πονηραῖς ἐπιθυμίαις. 1556.
ΚΑ'. Περὶ ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων. 1557.
ΚΒ'. Περὶ εὐχαριστούντων καὶ εὐγνωμονούντων· καὶ ὅτι χρὴ τοὺς εὐεργέτας κηρύσσειν. 1560.
ΚΓ'. Περὶ ἐκδικήσεως· καὶ ὡς ἀπαγορεύεται δις περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος εὐθύναι· εἰσπράττεσθαι. 1561.
ΚΔ'. Περὶ ἐπικρίσεων πραγμάτων· καὶ ὅτι χρὴ φεύγειν τὰ ἐπίκρινα καταφύγια, διότι μάχας καὶ διαστάσεις προξενούσι. 1561.
ΚΕ'. Περὶ εὐδοκίας· ὅτι εὐχῆς ἄξιον τὸ κατόρθωμα. 1561.
Κς'. Περὶ ἐμπόρων. 1561.
ΚΖ'. Περὶ εὐνούχων. 1564.
ΚΗ'. Περὶ ἐγκωμίων καὶ τῶν χαιρόντων ἐν αὐτοῖς· καὶ ὅτι οὐ δεῖ πρὸ πείρας ἐπαινεῖν τινα. 1564.
ΚΘ'. Περὶ ἐκδικήσεως Θεοῦ τοῖς ἀδικουμένοις γινομένης· ὅτι χρὴ τῷ Θεῷ ἐπιτρέπειν τὰ τῆς ἐκδικήσεως. 1565.
Λ'. Περὶ εὐθυνουμένων καὶ δίκας εἰσπραττομένων· καὶ ὡς οὐδαμῶς ἄλλος ἀντὶ ἄλλου εὐθυνθήσεται. 1565.

- ΔΑ'. Περὶ ἐλέγχων. 1568.
 ΔΒ'. Περὶ ἐχθρας· κείται ἐν τῷ μ στοιχείῳ τοῦ τίτλ. Ζ'. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ μίσους.
 ΔΓ'. Περὶ ἐπιπορούτων· κείται ἐν τῷ ο στοιχείῳ τοῦ τίτλ. ΙΒ'. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ τῶν τοῦς ὄρκους ἀθετούντων.
 Περὶ εὐσεβείας εἰς Θεόν· κείται ἐν τῷ π. στοιχείῳ τοῦ τίτλ. Α'. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ πίστεως.
 ΔΔ'. Περὶ ἐπιτιμησάντων βασιλεῦσι μετὰ παρρησίας· κείται ἐν τῷ π στοιχείῳ τοῦ τίτλ. Η'. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ προφητῶν.
 ΔΕ'. Περὶ εὐλαβείας· κείται ἐν τῷ π στοιχείῳ τοῦ τίτλ. ΙΓ'. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ πραότητος.
 ΔΣ'. Περὶ ἐξουσίας· κείται ἐν τῷ π στοιχείῳ τοῦ τίτλ. ΙΓ'. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ παρρησίας.
 ΔΖ'. Περὶ εὐσπλαγχνίας· κείται ἐν τῷ σ στοιχείῳ τοῦ Α'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ συμπαιδείας.
 ΔΗ'. Περὶ ἐλέγχους δεχομένων· κείται ἐν τῷ σ στοιχείῳ τοῦ ΚΒ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ συμβουλῆς πονηρᾶς.
 ΛΘ'. Περὶ ἐπάρσεως· κείται ἐν τῷ κ στοιχείῳ τοῦ Ζ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ καυχήσεως.
 Μ'. Περὶ ἐμπρεπείας σώματος· κείται ἐν τῷ κ στοιχείῳ τοῦ Η'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ κάλλους.
 ΜΑ'. Περὶ εὐλαβείας πλαστῆς· κείται ἐν τῷ υ στοιχείῳ τοῦ Δ'. τίτλ. οὗ ἀρχή, περὶ ὑποκρίσεως.

Στοιχεῖον Ζ.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ τοῦ ζητεῖν τὸν Θεόν, καὶ αὐτῷ ἔπεσθαι, καὶ ἀκολουθεῖν· καὶ ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ πάντα χρὴ ἡμᾶς διαπράττεσθαι. 1568.
 Β'. Περὶ ζώων ἀλόγων τῶν φυσικῇ σοφίᾳ κεκοσμημένων. 1569.
 Γ'. Περὶ ζυγῶν καὶ σταθμῶν δικαίων, καὶ μέτρων. 1584.
 Δ'. Περὶ ζυγῶν καὶ σταθμῶν καὶ μέτρων ἀδίκων. 1584.
 Ε'. Περὶ ζήλου ἀγαθοῦ καὶ πονηροῦ. 1585.

Στοιχεῖον Η.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ ἡμέρας ἀγαθῆς. 1585.
 Β'. Περὶ ἡμέρας κακῆς. 1585.
 Γ'. Περὶ ἡμέρας καὶ νυκτός. 1585.
 Δ'. Περὶ εἰρωνείας· κείται ἐν τῷ υ στοιχείῳ τοῦ Δ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ ὑποκρίσεως.
 Ε'. Περὶ ἰσυχίας· κείται ἐν τῷ α στοιχείῳ τοῦ ΔΖ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ ἀπραγμοσύνης.

- * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἐννενηκοστῷ πέμπτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1587.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐννενηκοστῷ πέμπτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 96

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Στοιχεῖον Θ.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ θείας μυσταγωγίας. 9.
 Β'. Περὶ θυσιῶν· καὶ ὅτι κιβδήλους θυσίας ὁ Θεὸς οὐ παραδέχεται. 9.
 Γ'. Περὶ θείων λόγων· καὶ ὅτι χρὴ ἀκροᾶσθαι αὐτῶν, καὶ διὰ μελέτης ἔχειν αὐτά. 12.
 Δ'. Περὶ θείων μυστηρίων. 16.

- Ε'. Περὶ θλιβομένων, καὶ φροντιζόντων ἀνθρώπων, καὶ λύπης. 20.
 ΣΤ'. Περὶ θανάτου, καὶ τῆς ἐν τῷ ᾄδῃ καταστάσεως. 28.
 Ζ'. Περὶ θανόντων· καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἐπὶ τῷ προαπελθόντι πενθεῖν. 28.
 Η'. Περὶ θανάτου, καὶ φόβου ἐξ αὐτοῦ γενομένου. 44.

- Θ'. Περὶ θαλάσσης. 45.
 Ι'. Περὶ θυγατέρων. 49.
 ΙΑ'. Περὶ τοῦ μὴ θάρρειν τινι, ὡς ἔτυχεν. 52.
 ΙΒ'. Περὶ θερισμοῦ καὶ τρυγητοῦ. 52.
 ΙΓ'. Περὶ θηρευτῶν. 52.
 ΙΔ'. Περὶ θυσιαστηρίων καὶ θυσίας ἱερατικῆς·
 κεῖται ἐν τῷ ε' στοιχείῳ τοῦ ζ'. τίτλ. οὗ ἡ
 ἀρχή, περὶ Ἐκκλησίας, καὶ οἴκου Θεοῦ.
 ΙΕ'. Περὶ θυμῶδους· κεῖται ἐν τῷ π' στοιχείῳ
 τοῦ Ε'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ προπετοῦς.

Στοιχεῖον Ι.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ ἱματίων ὑπὸ Κυρίου καὶ τῶν προφη-
 τῶν γινομένων. 52.
 Β'. Περὶ ἱερατικῶν· καὶ ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἰδιω-
 τεύοντι ἄπτεσθαι ἱερατικοῦ σκεύους. 57.
 Γ'. Περὶ ἱκετευόντων· καὶ ὅτι χρὴ τὰς ἱκεσίας
 τῶν δεομένων προσίστασθαι. 60.
 Δ'. Περὶ ἰσότητος· καὶ ὅτι χρὴ τὰ πρὸς ἀξίαν
 ἐκάστω νέμειν, καὶ μὴ σφάλλειν ἐν τῇ κρί-
 σει τοῦ τοιούτου. 60.
 Ε'. Περὶ ἱατρῶν καὶ ἱατρείας. 61.
 Σ'. Περὶ ἱματίων· καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἱματισμῷ πο-
 λυτελεῖ κεχρησθαι, ἢ ἄνδρα ἢ γυναῖκα. 61.
 Ζ'. Περὶ ἰσότητος καὶ ὅτι ἴση τάξις παρὰ Θεῷ
 πάντων. 65.

Στοιχεῖον Κ.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ κριμάτων Θεοῦ· καὶ ὅτι οὐ χρὴ δυσφο-
 ρεῖν ἐφ' οἷς δίκαιοι μὲν δυσπραγοῦσιν, ἀδι-
 κοι δὲ εὐπαθοῦσι. 65.
 Β'. Περὶ καταλαλιᾶς· καὶ ὅτι καταλαλιά ἐστι
 λόγος ψευδῆς, κατὰ τινος λεγόμενος. 72.
 Γ'. Περὶ καιροῦ· ὅτι δεῖ τὸν καιρὸν ἐξαγοράζειν·
 καὶ ὅτι πάντα καιρὸν ἔχει τοῦ λέγεσθαι
 καὶ γίνεσθαι. 73.
 Δ'. Περὶ κολάκων καὶ παρασίτων, καὶ γελοια-
 στῶν· καὶ ὅτι χρὴ φεύγειν αὐτούς. 76.
 Ε'. Περὶ κλεπτῶν. 80.
 Σ'. Περὶ κτηνῶν καὶ προνοίας αὐτῶν. 80.
 Ζ'. Περὶ καυχήσεως καὶ ἐπάρσεως· καὶ ὅτι ἐπ'
 οὐδενὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ χρὴ καυχᾶσθαι καὶ
 ἐπαίρεσθαι. 80.
 Η'. Περὶ κάλλους σώματος, καὶ ωραιότητος. 81.

- Θ'. Περὶ κομπαζόντων καὶ φημιζόντων. 81.
 Ι'. Περὶ κρείττονων· καὶ ὅτι οὐ δεῖ πρὸς κρείτ-
 τους φιλονεικεῖν. 84.
 ΙΑ'. Περὶ κρίματος καὶ δικαιοσύνης Θεοῦ· καὶ
 ὅτι τὰ πρὸς ἀξίαν ἐκάστω νέμει, καὶ πρό-
 σωπον ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει. 84.
 ΙΒ'. Περὶ καρδίας καθαρᾶς καὶ συνειδήσεως. 88.
 ΙΓ'. Περὶ κακοῦ συνειδότος. 89.
 ΙΔ'. Περὶ κόρου· κεῖται ἐν τῷ γ' στοιχείῳ τοῦ
 ΙΓ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ γαστριμαργίας.
 ΙΕ'. Περὶ καταφρονούντων· κεῖται ἐν τῷ μ' στοι-
 χείῳ τοῦ ζ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ μισέρ-
 γων.

Στοιχεῖον Λ.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ λογομαχούντων καὶ ἀμφισβητούντων
 περὶ τὴν πίστιν. 92.
 Β'. Περὶ λοιδορίας. 93.
 Γ'. Περὶ λιμοῦ, καὶ εἰς τοὺς ἐν ἀνάγκῃ τὸν σί-
 τον μὴ πωλούντας· καὶ ὅτι πολλὰ ἄθροισμα
 τοῦ λιμοῦ. 96.
 Δ'. Περὶ λουπέων, (ἥτοι ἀνθρώπων ὑπὸ τρυ-
 φῆς διαβρέοντων, καὶ τοῖς ἐνδεδίσι μὴ βοη-
 θούντων). 101.
 Ε'. Περὶ λύπης· κεῖται ἐν τῷ θ' στοιχείῳ τοῦ
 Ε'. τίτλου, οὗ ἡ ἀρχή, περὶ θλιβομένων.

Στοιχεῖον Μ.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ μυστηρίων, καὶ τῶν ἐκφερόντων μυσ-
 τήρια. 104.
 Β'. Περὶ μισοπονηρίας, καὶ τῶν ἀρεσκόντων
 Θεῷ. 104.
 Γ'. Περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως. 104.
 Δ'. Περὶ τῶν μὴ μετανοούντων, καὶ ῥαθυμούν-
 των. 152.
 Ε'. Περὶ μεθύοντων. 156.
 Σ'. Περὶ μισέργων, καὶ ὀκνηρῶν, καὶ ῥαθυμούν-
 των, καὶ καταφρονούντων. 168.
 Ζ'. Περὶ μίσους καὶ ἔχθρας, καὶ διαστάσεως,
 καὶ τῶν μάχας συναπτόντων, καὶ φιλονει-
 κούντων. 169.
 Η'. Περὶ μεταμελείας Θεοῦ· καὶ ἐν τίσιν ὁ Δι-
 μιουργὸς μετεμελήθη. 172.

- Θ'. Περὶ μισαδελφίας. 173.
 Ι'. Περὶ μοναχῶν, καὶ ἀσκήσεως αὐτῶν. 176.
 ΙΑ'. Περὶ μαθητευομένων· ὅτι χρὴ αὐτοὺς ἐπι-
 μελῶς καὶ σπουδαίως πρὸς τὰς μαθήσεις ἐρ-
 χεσθαι, καὶ μὴ ἀποδιδράσκειν τὸ τῆς δι-
 δασκαλίας ἐπίπονον, ἀλλ' ἐρωτᾶν καὶ μαν-
 θάνειν παρὰ τῶν εἰδότων. 181.
 ΙΒ'. Περὶ μεταβατῶν, καὶ μετερχομένων ἐκ τό-
 που εἰς τόπον. 184.
 ΙΓ'. Περὶ μισθωτοῦ, καὶ τῶν μισθὸν ἀποστερούν-
 των. 184.
 ΙΔ'. Περὶ μεταιοπονούντων. 185.
 ΙΕ'. Περὶ τοῦ μνησικακεῖν· κεῖται ἐν τῷ στοι-
 χεῖο α τοῦ ΙΑ'. τίτλ. οὗ ἡ ἀρχή, περὶ ἀγα-
 θοεργίας.
 Περὶ μοχθηρῶν ἀνθρώπων· βλ. α'. τίτλ. ΙΒ'. οὗ
 ἡ ἀρχή, περὶ ἀσεβῶν.
 Περὶ μκρυρίας πιστῆς· βλ. α'. τίτλ. ΙΘ'. οὗ ἡ
 ἀρχή περὶ ἀληθείας.
 Περὶ μύρου· βλ. α'. περὶ ἀγίων τίτλ. ΚΔ'.
 Περὶ μεγαλορρήμονος· βλ. β'. περὶ βλασφημίας. Η'.
 Περὶ μελέτης· βλ. γ'. περὶ γυμνασιῶν τίτλ. ς'.
 Περὶ μεταβατῶν· βλ. δ'. περὶ διψύχων τίτλ. ΚΖ'.
 Περὶ τοῦ μακαρίζειν πρὸς τελευτῆς· βλ. ε'. περὶ
 εὐδαιμονίας, τίτλ. ΚΓ'.
 Περὶ μέτρων ἀδίκων· βλ. ζ'. περὶ ζυγῶν, τίτ-
 λος Δ'.
 Περὶ μερίμνης· βλ. π'. περὶ προσπαθείας, τίτλ. Ε'.
 Περὶ μοιχείας· βλ. π'. περὶ πορνείας, τίτλ. ΙΑ'.
 Περὶ μητραλοιῶν· βλ. π'. περὶ πατραλοιῶν,
 τίτλ. ΚΓ'.
 Περὶ μακροθυμίας· βλ. υ'. περὶ ὑπομονῆς, τίτ-
 λος ΙΒ'.
 Περὶ μακροθυμίας Θεοῦ· βλ. φ'. περὶ φιλανθρω-
 πίας Θεοῦ, τίτλ. Β'.
 Περὶ μοχθηρῶν παρασίτων· βλ. φ'. περὶ φίλων
 τραπέζης, τίτλ. Η'.
 Περὶ μεταδοτικῶν· βλ. φ'. περὶ φιλοτιμουμέ-
 νων, τίτλ. Θ'.

Στοιχεῖον Ν.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ νεότητος, καὶ τῆς νέας ἡλικίας 185.
 Β'. Περὶ νοσοῦντων, καὶ ὡς χρὴ ἐπισκέπτεσθαι
 αὐτούς. 188.
 Γ'. Περὶ τοῦ νήφειν, καὶ φροντίζειν ἑμᾶς τῆς
 ἰδίας σωτηρίας. 189.

- Δ'. Περὶ νεογάμων. 192.
 Ε'. Περὶ νηστείας καὶ νηστευτῶν ἢ νηστευόν-
 των. 192.

Στοιχεῖον Ξ.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ ξένων πραγμάτων, καὶ τῶν σπανίως
 ἐν τισιν εὐρεθέντων. 204.
 Β'. Περὶ ξένων κολάσεων ἀπὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώ-
 πων ἐνεχθεισῶν. 205.
 Γ'. Περὶ ξενιτείας· καὶ ὅτι ἀπαρρησίαστος ὁ ξέ-
 νος. 208.

Στοιχεῖον Ο.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ ὄρκου· καὶ ὅτι τοῖς ἐπὶ κακῷ καὶ ἀτό-
 πῳ δεδομένοις ὄρκοις οὐ χρὴ ἐμμένειν. 208.
 Β'. Περὶ ὄρκανων καὶ χερῶν, καὶ πτωχῶν. 209.
 Γ'. Περὶ ὀρίων· καὶ ὅτι οὐ χρὴ μετάγειν αὐτά.
 Οὐ μετακινήσεις κτλ. 209.
 Δ'. Περὶ ὁδοῦ ἀγαθῆς καὶ πονηρᾶς· καὶ ὅτι χρὴ
 τὰ σχολιὰ πράγματα, καὶ τὰς σχολίας ἐ-
 δοὺς ἐκκλίνειν, καὶ μετὰ τῆς εὐθείας πο-
 ρεύεσθαι. 212.
 Ε'. Περὶ ὀνόματος χρηστοῦ καὶ κακοῦ. 213.
 ς'. Περὶ οἰήσεως καὶ δοκίσεως· καὶ ὅτι κρεῖτ-
 τον τὸ εἶναι τοῦ δοκεῖν· ἐμπόδιον γὰρ τοῦ-
 το πρὸς ἀρετήν. 216.
 Ζ'. Περὶ οἴνου, καὶ τῆς χρήσεως αὐτοῦ. 216.
 Η'. Περὶ ὀφθαλμῶν. 217.
 Θ'. Περὶ ὀνειδισμού· καὶ ὅτι χρὴ ὀνειδίζειν. 217.
 Ι'. Περὶ ὀλιγοβίων καὶ ὀλιγοχρονίων. 220.
 ΙΑ'. Περὶ τῶν ὄρκους στεργόντων· καὶ ὅτι οὐ
 χρὴ ἐμνύειν. 220.
 ΙΒ'. Περὶ τῶν ὄρκους ἀθετούντων καὶ ἐπιορκούν-
 των. 221.
 Περὶ ὀλιγοδείας. Βλ. α. περὶ ἀκτμησύνης
 τίτλ. ΚΖ'.
 Περὶ οἰωνισμού. Βλ. π. περὶ παρατηρήσεως
 τίτλ. ΚΖ'.
 Περὶ ὀργίλων καὶ ὀχυρόλων. Βλ. π. περὶ —
 προπετοῦς τίτλ. ΙΕ'.
 Περὶ ὀλιγοψυχούντων. Βλ. υ. περὶ ὑπομε-
 νόντων τίτλ. Η'.

Στοιχεῖον Π.

Τίτλος

- Α'. Περὶ πίστεως καὶ εὐσεβείας εἰς Θεόν. 221.
 Β'. Περὶ προκοπῆς πνευματικῆς. 228.
 Γ'. Περὶ προσκαίρων καὶ αἰώνιων· καὶ ὅτι τὰ μέγιστα πλημμελοῦσιν, οἱ τὰ παρόντα τῶν μελλόντων προτιμῶντες. 228.
 Δ'. Περὶ προνοίας Θεοῦ· καὶ ὅτι προνοεῖ ἡμῶν ὁ Θεός. 233.
 Ε'. Περὶ προσπαθείας καὶ μερίμνης· καὶ ὅτι χρὴ ἀπροσπαθῶς διακείσθαι περὶ τὰ πράγματα. 236.
 ΣΤ'. Περὶ προφητῶν ἀνδροφονησάντων καὶ εὐαρεστησάντων Θεῷ. 237.
 Ζ'. Περὶ προγνώσεως Θεοῦ· καὶ ὅτι τὰ κρύφια καὶ ἄδηλα τῶν πραγμάτων τῷ Θεῷ χρὴ καταλιμπάνειν. 237.
 Η'. Περὶ προφητῶν ἐπιτιμησάντων βασιλεῦσι μετὰ παρόρησις. 240.
 Θ'. Περὶ προαιρέσεως καὶ διαθέσεως· καὶ ὅτι τὴν προαίρεσιν ἐπὶ πᾶσιν ἐξετάζει ὁ Θεός. Τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν κτλ. 240.
 Ι'. Περὶ παρθενίας καὶ σωφροσύνης καὶ γάμου σεμνοῦ. 241.
 ΙΑ'. Περὶ πορνείας καὶ μοιχείας, καὶ ἀρσενοκοιτίας. 248.
 ΙΒ'. Περὶ πείρας καὶ ἀπειρίας. 261.
 ΙΓ'. Περὶ πρᾶτης καὶ εὐσεβείας. 264.
 ΙΔ'. Περὶ πταιόντων καὶ βλασφημούντων ἐξ ἀγνοίας εἰς τὸν Θεόν. 264.
 ΙΕ'. Περὶ προπετοῦς, καὶ ἀναιδοῦς, καὶ ὀργίλου, καὶ θυμώδους, καὶ δξύχολου. 265.
 Ις'. Περὶ παρόρησις καὶ ἐξουσίας· καὶ πόθεν ἡμῖν ἡ τούτων περιγίνεται κτήσις. 273.
 ΙΖ'. Περὶ πολιτείας σεμνῆς, καὶ καταστάσεως, καὶ τρόπων χρηστῶν, καὶ ὑπακοῆς· καὶ ὅτι εὐσχημόνως ἡμῶν βιούντων, ὁ Θεός δοξάζεται καὶ θεραπεύεται. 273.
 ΙΗ'. Περὶ πολιτείας ψεκτῆς, ἀνηκόων καὶ ἀνυποτάκτων, καὶ πανούργων, καὶ τὸ ἥθος ἀπόβλητον ἐχόντων. 280.
 ΙΘ'. Περὶ παρμονῆς καὶ παραμενόντων· καὶ ὅτι δεῖ αὐτοὺς πίστιν καὶ εὐνοίαν σώζειν πρὸς τοὺς προσλαβόντας. 284.
 Κ'. Περὶ προϊσταμένων· καὶ ὅτι χρὴ αὐτοὺς σπουδαίως προϊστασθαι. 284.
 ΚΑ'. Περὶ πτωχῶν· καὶ ὅτι οὐ δεῖ τοὺς πένητας

ἐκκλίνειν, καὶ ἐξουθενεῖν, καὶ ἀποστρέφασθαι. 284.

- ΚΒ'. Περὶ παίδων· ὅτι χρὴ αὐτοὺς φοβεῖσθαι τοὺς γονεῖς καὶ τιμᾶν. 289.
 ΚΓ'. Περὶ πατρῶιων καὶ μητρῶιων· καὶ ὅσα ἔψεται κακὰ τοῖς ἀτιμάζουσι καὶ ἀπειθοῦσι τοῖς ἑαυτῶν γονεῦσιν. 292.
 ΚΔ'. Περὶ τοῦ παιδεύειν τοὺς γονεῖς τὰ ἴδια τέκνα καὶ σωφρονίζειν· εἰ γὰρ τοῦτο μὴ πράξωσι, ταῖς ἐκείνων ἔνοχοι γίνονται ἁμαρτίαις. 296.
 ΚΕ'. Περὶ πείρας πρὸς Θεὸν γενομένης, καὶ ὅτι οὐ δεῖ πειράζειν τὸν Θεόν. 297.
 ΚΣΤ'. Περὶ πλῆθους καὶ δήμου πόλεως. 297.
 ΚΖ'. Περὶ παρατηρήσεως καὶ οἰωνισμοῦ· καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἡμᾶς καιροῦς ἢ ἀνθρώπους παρατηρεῖσθαι. 297.
 ΚΗ'. Περὶ παραθήκης· καὶ ὅτι χρὴ πιστῶς ποιεῖσθαι τὴν ταύτης φυλακὴν, καὶ μηδαμῶς δόλον εἰς ἀποστέρησιν τοῦ παραθεμένου μηχανᾶσθαι. 300.
 ΚΘ'. Περὶ πρεσβυτέρων. 300.
 Λ'. Περὶ προσφυγίου, καὶ τῶν προσφευγόντων ἐν ἱεροῖς τόποις· καὶ ὅτι χρὴ τοῖς μὲν ἀνευθύνοις βοηθεῖν, τοὺς δὲ ὑπαιτίους ἀποπέμπεσθαι. 305.
 ΛΑ'. Περὶ πόλεως ἀσεβείας πεπληρωμένης. 308.
 ΛΒ'. Περὶ πράσεως καὶ ἀγορασίας. 312.
 ΛΓ'. Περὶ παιδείας Θεοῦ, καὶ τῶν εὐγενῶς φερόντων. 312.
 ΛΔ'. Περὶ παιδείας Θεοῦ, καὶ μὴ δεχομένων αὐτήν· καὶ ὅτι οἱ μὴ σωφρονιζόμενοι ἐνταῦθα τῇ αἰωνίᾳ κολάσει παραπέμπονται. 321.
 ΛΕ'. Περὶ παιδείας Θεοῦ κατὰ δοκιμὴν καὶ πείραν γενομένης. 324.
 ΛΣΤ'. Περὶ παραμονῆς· καὶ ὅτι ἡ παραμονὴ ἔργον ἀνέει. 325.
 ΛΖ'. Περὶ πιστοῦ· καὶ ὅτι σπάνιον τὸ εὑρεῖν ἄνδρα πιστόν. 325.
 ΛΗ'. Περὶ πεποιθότων εἰς κενὰ καὶ μάταια, καὶ εἰς τὰς τῶν ἀνθρώπων προστασίας, καὶ μὴ εἰς Θεὸν τὴν ἐλπίδα ἐχόντων. 325.
 Περὶ παρανόμων καὶ ἀνόμων. Βλ. α. περὶ ἀσεβῶν τίτλ. ΙΒ'.
 Περὶ τοῦ προσέχειν ἑαυτῷ. Βλ. γ. Γνωθὶ σαυτὸν τίτλ. Β'.
 Περὶ παλαιῶν ἀνδρῶν. Βλ. γ. περὶ γερόντων τίτλ. Δ'.

Περὶ πλεονεκτούντων. Βλ. ε. περὶ τῶν ἐλεημοσύνην μὴ ποιούντων τίτλ. Θ'.

Περὶ προσφορᾶς ἐξ ἀδίκων γενομένης. Βλ. ε. περὶ εὐεργεσίας τίτλ. ΙΕ'.

Περὶ παιδείας. Βλ. σ. περὶ σοφίας τίτλ. ΙΗ'.

Περὶ περισπωμένων. Βλ. σ. περὶ συνοχῆς πραγμάτων τίτλ. ΙΘ'.

Περὶ πτωχῶν τῷ πνεύματι. Βλ. τ. περὶ ταπεινοφρόνων. τίτλ. Ε'.

Περὶ πλαστῆς εὐλαθείας. Βλ. υ. περὶ ὑποκρίσεως τίτλ. Δ'.

Περὶ πενθούντων. Βλ. θ. περὶ θανόντων τίτλ. Ζ'.

Περὶ παρασίτων. Βλ. κ. περὶ κολάκων τίτλος. Δ'.

Στοιχεῖον Ρ.

Τίτλοι

Α'. Περὶ ῥεμβομένων τῇ διανοίᾳ. 328.
Περὶ ῥαθυμούντων. Βλ. μ. περὶ μισέργων. τίτλ. Σ'.

Στοιχεῖον Σ.

Τίτλοι

Α'. Περὶ συμπαθείας, καὶ εὐσπλαγχνίας, καὶ ἐλεημοσύνης. 328.
Β'. Περὶ συμμέτρου καταστάσεως, καὶ τοῦ μηδένα λυπεῖν. 329.
Γ'. Περὶ σοφῶν καὶ συνετῶν ἀνδρῶν καὶ ὅτι χρὴ αὐτοὺς ἐτοίμους εἶναι εἰς ὠφέλειαν πάντοτε. 332.
Δ'. Περὶ συνηθείας. 332.
Ε'. Περὶ τῶν συμβουλῆν δεχομένων. 333.
ς'. Περὶ τῶν συμβουλῆν μὴ δεχομένων καὶ μισούντων ἐλέγχους. 336.
Ζ'. Περὶ σωφρονισμοῦ καὶ ὅτι χρὴ ἡμᾶς διὰ τῶν ἀλλοτρίων κακῶν σωφρονίζεσθαι. 337.
Η'. Περὶ σπουδῆς καὶ ὅτι ἀνόνητος πᾶσα σπουδή, μὴ βουλομένου Θεοῦ. 337.
Θ'. Περὶ σοφίας κοσμικῆς. 340.
Ι'. Περὶ σκανδάλων καὶ ὅτι χρὴ φεύγειν τὰ σκάνδαλα. 344.
ΙΑ'. Περὶ σαρκικῶν ἀνθρώπων. 345.
ΙΒ'. Περὶ σπάνεως καὶ ἀφορίας χρηστῶν ἀνδρῶν. 348.
ΙΓ'. Περὶ συνεδρίου καὶ ὅτι οὐ χρὴ ἐν συνεδρίῳ, ἀκροάσεως γενομένης διαλέγεσθαι. 348.

ΙΑ'. Περὶ συμβαινόντων καὶ συμπιπτόντων ἐκ παραλόγου. 348.

ΙΕ'. Περὶ στρατιωτῶν. 349.

Ις'. Περὶ συνδιαγωγῆς χρηστῶν ἀνδρῶν καὶ ὅτι χρὴ ἀρίστοις ἀνδράσι κολλᾶσθαι, καὶ μὴ πονηροῖς. Ἐξομοιοῦται γάρ τι μεθ' ὧν τὰς διατριβὰς ποιεῖται. 349.

ΙΖ'. Περὶ συνδιαγωγῆς κακῶν ἀνδρῶν καὶ ὅτι χρὴ φεύγειν τὰς τῶν μοχθηρῶν ἐταιρίας ὡς ὄλεθρον προξενούσας. 352.

ΙΗ'. Περὶ σοφίας, καὶ παιδείας, καὶ συνέσεως. 357.

ΙΘ'. Περὶ συνοχῆς πραγμάτων καὶ περισπασμοῦ. 361.

Κ'. Περὶ συχναζόντων ἐν ἀλλοτρίοις οἰκοῖς. 364.

ΚΑ'. Περὶ συμβουλῆς καὶ εἰσηγήσεως ἀγαθῆς. 364.

ΚΒ'. Περὶ συμβουλῆς καὶ εἰσηγήσεως πονηρᾶς. Χρόνου πολλοῦ κτλ. 364.

ΚΓ'. Περὶ τοῦ συμπεριφέρεσθαι. 368.

ΚΔ'. Περὶ Σταυροῦ τοῦ ἀγίου. 368.

Περὶ σταθμῶν δικαίων βλ. ζ. περὶ ζυγῶν, τίτλ. Γ'.

Περὶ σταθμῶν ἀδίκων βλ. ζ. περὶ ζυγῶν ἀδίκων, τίτλ. Δ'.

Περὶ σωφροσύνης βλ. π. περὶ παρθενείας, τίτλον Ι'.

Περὶ συντάξεων βλ. υ. περὶ ὑποσχέσεων, τίτλον Ι'.

Περὶ σοβαρῶν βλ. υ. περὶ ὑπερηφάνων, τίτλον ΙΑ'.

Περὶ σπουδαίων βλ. φ. περὶ φιλέργων, τίτλ. Ε'.

Περὶ συκοφαντίας βλ. ψ. περὶ ψεύδους, τίτλ. Α'.

Στοιχεῖον Τ.

Τίτλοι

Α'. Περὶ τιμῆς ὅτι χρὴ ἀλλήλους τιμᾶν. 369.

Β'. Περὶ τελωνῶν. 369.

Γ'. Περὶ ταραχοποιῶν καὶ τῶν σκάνδαλα ἐμποιούντων. 369.

Δ'. Περὶ τάξεως, καὶ καταστάσεως, καὶ ἀκολουθίας καὶ ὅτι χρὴ ταύτας πανταχοῦ φυλάττεσθαι. 369.

Ε'. Περὶ ταπεινοφρονούντων, καὶ πτωχῶν τῷ πνεύματι. 369.

ς'. Περὶ τεχνῶν, καὶ τίνες τέχναι ἐξῆρουν. 372.

Περὶ τόκων βλ. δ. περὶ δανείζοντος, τίτλ. Θ'.

Περὶ τιμῆς βλ. π. περὶ πολιτείας σεμνῆς, τίτλ. ΙΖ'.

Περὶ τρόπων χρηστῶν· βλ. π. περὶ πολιτείας
σεμνῆς, τίτλ. ΙΖ'.

Περὶ τρυγητοῦ· βλ. θ. περὶ θερισμοῦ, τίτλ. ΙΒ'.

Στοιχεῖον Γ.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ ὕβριστοῦ. 373.
Β'. Περὶ ὑδροποτούντων. 373.
Γ'. Περὶ ὕπνου καὶ ἀϋπνίας. 373.
Δ'. Περὶ ὑποκρίσεως, καὶ εἰρωνείας, καὶ πλα-
στῆς εὐλαβείας, καὶ τῶν ταῦτα νοσοῦντων,
ἢ ἐπινοοῦντων. 376.
Ε'. Περὶ υἱοῦ σοφοῦ. 377.
Ζ'. Περὶ υἱοῦ ἄφρονος, καὶ πονηροῦ, καὶ ἀπαι-
δεύτου. 377.
Ζ'. Περὶ ὕετοῦ, καὶ βροχῆς· καὶ ὅτι ἀπὸ γῆς
εἰς οὐρανὸν τὰ ὕδατα ἀνάγονται. 380.
Η'. Περὶ ὑγείας· καὶ ὅτι πάντων διαφέρει. 380.
Θ'. Περὶ ὑπονοίας· καὶ ὅτι χρὴ φεύγειν τὰς
ἀφορμὰς τὰς τεκούσας ὑπονοίας κακὰς. 380.
Ι'. Περὶ ὑποσχέσεων καὶ συντάξεων· καὶ ὡς
χρὴ πληρῶσαι αὐτάς. 380.
ΙΑ'. Περὶ ὑπερηφάνων, καὶ σοβαρῶν, καὶ ἀλαζό-
νων, καὶ κενοδόξων. 381.
ΙΒ'. Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας. 384.
ΙΓ'. Περὶ τῶν μὴ ὑπομενόντων, ἀλλ' ὀλιγοψυ-
χούντων. 385.
Π'. Περὶ ὑπακοῆς· βλ. π. περὶ σεμνῆς πολιτείας,
τίτλ. ΙΖ'.

Στοιχεῖον Φ.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ φιλοξενίας, καὶ φιλανθρωπίας, καὶ ἐ-
λεημοσύνης, καὶ φιλαδελφίας. 388.
Β'. Περὶ φιλανθρωπίας Θεοῦ, καὶ ἀγαθότητος,
καὶ μακροθυμίας· καὶ ὅτι κρεῖττον ἐμπεσεῖν
εἰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ εἰς χεῖρας ἀν-
θρώπων. 392.
Γ'. Περὶ φυσικῶν. 397.
Δ'. Περὶ φήμης· καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἐκάστω πι-
στεύειν. 400.
Ε'. Περὶ φιλέργων καὶ σπουδαίων· καὶ ὅτι χρὴ
πονεῖν ὡφέλειαν γὰρ ἔχει. 400.
Ζ'. Περὶ φιλαρχίας· καὶ ὅτι οὐ χρὴ ἀπροόπτως
ἐπιπηδᾶν ταῖς ἀρχαῖς. 404.
Ζ'. Περὶ φίλων χρηστῶν. 404.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

Η'. Περὶ φίλων τραπέζης καὶ μοχθηρῶν. 405.

Θ'. Περὶ φιλοτιμουμένων καὶ μεταδοτικῶν· καὶ
ὅτι ἡ φιλοτιμία σωτηρίαν προξενεῖ. 408.

Ι'. Περὶ φειδωλῶν καὶ ἀμεταδότων· καὶ ὅτι οἱ
φειδωλῶν νοσοῦντες, κινδύνους περιπίπτου-
σιν. 409.

ΙΑ'. Περὶ φιλαίτιου καὶ φιλεγκλήμονος. 412.

ΙΒ'. Περὶ φθόνου καὶ ζήλου. 412.

ΙΓ'. Περὶ φιλαυτίας· καὶ ὅτι οὐ δεῖ τινα ἑαυτὸν
δικαιοῦν, ἢ ἐπαινεῖν. 420.

Περὶ φιλονεικούντων· βλ. μ. περὶ μίσους, τίτλ. Ζ'.

Περὶ φρονήσεως· βλ. σ. περὶ σοφίας, τίτλ. ΙΗ'.

Περὶ φημιζόντων· βλ. κ. περὶ κομπαζόντων,
τίτλ. Θ'.

Περὶ φροντιζόντων· βλ. θ. περὶ θλιβομένων,
τίτλ. Ε'.

Στοιχεῖον Χ.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ χαρισμάτων καὶ δωρημάτων τοῦ Θεοῦ·
καὶ ὅτι βίῳ σεμνῷ ἀντιδίδονται παρὰ τοῦ
ἁγίου Πνεύματος, καὶ ὡς ἀσύγνωστα πταί-
ουσιν οἱ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δώροις καὶ
χρήμασι κτᾶσθαι νομίζοντες. 421.
Β'. Περὶ χαιρεκακίας, καὶ τῶν ἀποδεχομένων
πονηρὰ, καὶ ἀτιμαζόντων τὸν δίκαιον. 421.
Γ'. Περὶ χαλεπῶν καὶ ἀνοσίων πράξεων. 425.
Δ'. Περὶ Χριστιανισμοῦ, καὶ τῆς ἐξ ἔθνων Ἑκ-
κλησίας. 428.
Ε'. Ὅτι χρὴ μᾶλλον φοβεῖσθαι Θεὸν ἢ ἀν-
θρώπους. 429.
Περὶ χηρῶν· βλ. ο. περὶ ὀρφανῶν, τίτλ. Β'.

Στοιχεῖον Ψ.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ ψεύδους καὶ συκοφαντίας. 432.
Β'. Περὶ ψιθυριστῶν. 436.

Στοιχεῖον Ω.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ ὥρας καὶ ἡμέρας θανάτου, καὶ τῆς
ἐξόδου ἡμῶν· καὶ ὅτι χρὴ ἡμᾶς εὐτρεπίζε-
σθαι πρὸς αὐτήν. 436.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΕΤΕΡΑ

ΤΙΤΛΟΙ ΟΙ ΣΩΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ

Πίναξ τῶν τίτλων κατὰ στοι-
χεῖον. 441—468.

Στοιχεῖον Α.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ ἀνθρώπου πλάσεως καὶ κατασκευῆς. 468.
Β'. Περὶ ἀνθρώπου, ὅτι αὐτεξούσιον αὐτὸν πε-
ποίηκεν ὁ Θεὸς καὶ ἡγεμόνα τῶν ἐπιγείων
ἀπάντων. 468.
Γ'. Περὶ ἀνθρώπου· ὅτι ἐπὶ ἀφθαρσίᾳ καὶ ἀθα-
νασίᾳ κατὰ θεῖαν δωρεάν πρὸς τοῦ Θεοῦ
διεπλάσθη, ἐντολῆς θείας δηλαδὴ φυλατ-
τούσης τὴν χάριν. 468.
Δ'. Περὶ Ἀδὰμ· ὅτι σοφώτατος, καὶ διορατικὸς,
καὶ προφήτης ὑπῆρχε πρὸ τῆς παρακοῆς. 469.
Ε'. Περὶ ἀνηκόων καὶ ἀνυποτάκτων. 472.
Θ'. Περὶ ἀρχομένων· ὅτι πρὸς τὰς προαιρέσεις
τῶν ἀρχομένων πονηρὰς, οὕτω καὶ ἀρχον-
τας λοιμοῦς καθιστᾷ τὸ θεῖον κρίμα. 473.
ΙΒ'. Περὶ ἀναρχίας· ὅτι ἐπιβλαβὴς καὶ ἐπικίν-
δυνος, καὶ συγχύσεως αἰτία. 473.
ΙΓ'. Περὶ ἀρίστων ἀνδρῶν· ὅτι σωτήριος ἡ τού-
των ἐφορία καὶ ἐπιστάσις τοῖς πράγμασι
καὶ τῷ λαῷ. 473.
ΙΔ'. Περὶ ἀκαταστάτων ἐν λογισμῷ, καὶ τῇ γνώ-
μῃ ἀνιδρύτων. 576.
ΙΗ'. Περὶ ἀναγγελλόντων καὶ μεσαζόντων ἀπό-
κρισιν. 476.
ΚΑ'. Περὶ ἁμαρτημάτων· καὶ ὅτι τὰ ἡμέτερα ἁ-
μαρτήματα προξενοῦσι καὶ ἄγουσιν ἐφ' ἡμᾶς
τὰ κακά. 476.
ΜΒ'. Περὶ ἁμαρτάνοντος καὶ σφάλλοντος· ὅτι δεῖ
αὐτὸν ἐντρέπεσθαι, καὶ μὴ ἀντιρρήμονεῖν τῷ
ἐλέγχοντι. 476.
ΜΔ'. Περὶ ἁγίων καὶ μακαριζομένων ἀνδρῶν, ἐφ'
οἷς δρῶσι, καὶ ὑπὲρ ὧν τετύχασιν. 476.
ΜΖ'. Ἀφυκτον εἶναι τὸν Θεὸν καὶ ἀπερίγραπτον·
καὶ ὅτι πάντα περιδέδρακται, καὶ ἐφορᾷ,
καὶ οὐδὲν αὐτῷ ἄληθεν. 477.
ΜΗ'. Ἀκατάληπτον εἶναι τὸν Θεὸν καὶ τὰ ἔργα
αὐτοῦ. 477.
ΜΘ'. Περὶ ἀγάπης καὶ φόβου πρὸς Θεόν· καὶ ὅτι
παντὸς ἀγαθοῦ ὑπερέχουσιν. 480.
ΝΑ'. Περὶ ἀντιλογίας πρὸς Θεόν· καὶ ὅτι οὐ δεῖ

- ἀντιλογεῖν, ἢ δικαιολογεῖσθαι πρὸς αὐτὸν,
ἢ πολλὰ ῥήματα περὶ αὐτοῦ λέγειν. 480.
ΝΕ'. Περὶ ἀνακαινισμού τῶν ἐρωμένων, λέγω δὴ
οὐρανοῦ καὶ γῆς. 480.
Ξ'. Περὶ ἀγάπης, καὶ εἰρήνης, καὶ ὁμονοίας, καὶ
εἰρηνοποιῶν. 480.
ΞΑ'. Περὶ ἀληθείας καὶ μαρτυρίας πιστῆς. 481.
ΞΔ'. Περὶ ἀποδεχομένων τὰ πονηρὰ, καὶ ἀτιμα-
ζόντων τὸ δίκαιον. 480.
ΞΗ'. Περὶ ἀπραγμοσύνης καὶ ἡσυχίας· καὶ ὅτι τὸ
ἡρεμεῖν τὴν τοῦ Θεοῦ γνώσιν προξενεῖ. 481.
ΟΑ'. Περὶ ἀμοιβῆς καὶ ἀνταποδόσεως ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως· καὶ ὅτι αἰώνια καὶ ἀτελεύτητα
τὰ ἑκατέρωθεν ἀποκείμενα, εἴτε ἀγαθὰ, εἴτε
τὰ δεινὰ κολαστήρια. 484.
ΟΓ'. Περὶ ἀναστάσεως τῆς φοβερᾶς. 485.
ΟΕ'. Περὶ ἁγίων ἀγγέλων· καὶ ὅτι ἐν ἀοιδίμῳ εὖ-
φροσύνῃ, καὶ ἀρρήτῳ μακαριότητι διάγουσι
λειτουργοῦντες τῇ σεβασμίῳ Τριάδι. 501.
ΟΣ'. Περὶ αἵρετικῶν, καὶ τῶν περὶ τὴν πίστιν
λογομαχούντων· καὶ ὅτι οὐ χρὴ τὰς συλλα-
βὰς καὶ τὰ ὀνόματα περισκοπεῖν, ἀλλὰ τὸν
νοῦν καὶ τὴν διάνοιαν τῶν δογμάτων, καὶ
μὴ ταράττειν τὰ τῆς Ἐκκλησίας θεοπαρά-
δοτα λόγια. 508.

Στοιχεῖον Β.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ βασιλείας· ὅτι ἀλυσιτελὲς τὸ ἐξῆναι
τὸν βασιλέα εἰς πόλεμον, καὶ βέλτιον, διὰ
μισθοφόρων, καὶ δώρων τοὺς πολεμίους ἀμύ-
νεσθαι, ἢ δι' ἑαυτοῦ. 513.
Β'. Περὶ βασιλείας χρηστοῦ, καὶ δικαίου, καὶ
μισοπονήρου. 513.
Γ'. Περὶ βασιλείας μὴ λίαν θαυμαζομένου. 513.
Ι'. Περὶ βοηθείας Θεοῦ· καὶ ὅτι τοῦ Θεοῦ βοή-
θοῦντος, πᾶσα ἐπιβουλή καὶ ἐπανάστασις
ἐχθροῦ ἀσθενεῖ, καὶ ὀλίγοι πολλῶν κρατοῦ-
σιν. 516.
ΙΑ'. Περὶ βαπτίσματος, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ λου-
τροῦ προφητείας. 516.
ΙΒ'. Περὶ βεδαίου καὶ ἀβεδαίου ἀνδρός. 516.

Στοιχείον Γ.

Τίτλοι

- Ζ'. Περὶ γνωσιμαχούντων, καὶ ἑαυτοὺς κατα-
μεμφομένων. 516.
ΙΖ'. Περὶ γυναικὸς ἀνδρείας, καὶ σώφρονος, καὶ
συνετῆς. 517.
ΙΗ'. Περὶ γυναικῶν πονηρῶν, καὶ μοιχαλίδων,
καὶ πορνεουσῶν, καὶ πάσης κακίας πλησθει-
σῶν. 517.

Στοιχείον Δ.

Τίτλοι

- ΙΒ'. Περὶ διορθώσεως βίου κακοῦ ἐπὶ τὸ ἀγα-
θόν· ὅτι εὐάρεστον καὶ φίλον Θεῷ. Τοῦτο
δὲ τελεῖται ἐκ τοῦ μεμνησθαι μὲν τῶν ἐ-
σφαλμένων καὶ ἀπομυσάττεσθαι· προσεγγί-
ζειν δὲ πεποθημένως τοῖς ἀξιεπαίνοις καὶ
χρηστοῖς. 517.
ΚΓ'. Περὶ δικαίων· ὅτι περιφρονοῦνται ὑπὸ τῶν
ἀδίκων καὶ ἀσεβῶν, καὶ διασύρονται. 517.
ΚΖ'. Περὶ δικαίου καὶ δικαιοσύνης. 520.
Α'. Περὶ δημιουργίας. 520.
ΛΑ'. Περὶ δοξολογίας Θεοῦ. 520.
ΔΘ'. Περὶ δούλων χρηστῶν. 520.

Στοιχείον Ε.

Τίτλοι

- ΜΒ'. Περὶ ἐλεημοσύνης καὶ εὐποιίας εἰς πτω-
χοὺς. 520.
ΜΖ'. Περὶ ἐπισκόπων χρηστῶν, καὶ φυλαττόντων
ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. 520.

Στοιχείον Ζ.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ τοῦ ζητεῖν τὸν Θεόν. 525.

Στοιχείον Η.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ ἡμέρας ἐσχάτης, καὶ τοῦ Ἀντιχρί-
στου. 525.

Στοιχείον Θ.

Τίτλοι

- Ζ'. Περὶ θείων λόγων. 525.
Η'. Περὶ θείων καὶ κατὰ Χριστὸν μυστηρίων. 525.

Στοιχείον Κ.

Τίτλοι

- Θ'. Περὶ κακοποιῶν. 528.
ΙΓ'. Περὶ καρδίας πονηρᾶς, καὶ τῶν λογισμῶν
ἀδίκων ἐχόντων. 528.
ΚΓ'. Περὶ κριμάτων τῶν τοῦ Θεοῦ. 529.

Στοιχείον Μ.

Τίτλοι

- Ζ'. Περὶ μαντευομένων, καὶ οἰωνιζομένων, καὶ
κληδονιζομένων· καὶ περὶ τῶν λεγομένων
θεῶν, ὅτι ἄθεσμα, καὶ ἐκκήρυκτα, καὶ ἀπη-
γορευμένα τῇ θεῇ Γραφῇ, τὰδε πάντα,
καὶ τὰ ὅμοια. 529.
ΙΓ'. Περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως. 532.
ΙΖ'. Περὶ μοναχῶν παλιμβούλων, καὶ παλινδρο-
μούντων εἰς κακίαν. 532.

Στοιχείον Ο.

Τίτλοι

- Α'. Περὶ οἴκου καὶ οἰκιακῆς καταστάσεως· καὶ
ὅτι οὐ καλὸν ἄλλοτρίοις σχολάζειν, καὶ
ἀκροᾶσθαι ἄλλότρια. 532.
Η'. Περὶ τῶν ὄρκους ἀθετούντων. 532.
ΙΘ'. Περὶ δνόματος Θεοῦ. 532.

Στοιχείον Π.

Τίτλοι

- ΚΕ'. Περὶ πίστεως καὶ εὐσεβείας εἰς Θεόν. 533.
ΚΣ'. Περὶ παραβεβηκότων τὴν εὐσέβειαν καὶ πί-
στιν, καὶ εἰς Θεὸν ἀσεβούντων. 536.
ΚΗ'. Περὶ πονηρίας, καὶ κακίας, καὶ ἁμαρ-
τίας. 537.
Α'. Περὶ πνευματικῆς προκοπῆς. 537.
ΛΑ'. Περὶ προσκαίρων καὶ αἰώνιων ἀγαθῶν καὶ

ὅτι χρὴ τῶν παρόντων τὰ μέλλοντα προτι-
μᾶν. 537.

Στοιχεῖον Τ.

Τίτλοι

Τ'. Περὶ τεχνιτῶν, καὶ τίνες τέχνας ἐφευ-
ρον. 537.

Στοιχεῖον Υ.

Τίτλοι

Θ'. Περὶ τῶν ὑπόδωλος πρὸς τινα διακειμέ-
νων. 537.

ΙΑ'. Περὶ ὕπνου καὶ ἀϋπνίας. 540.

ΙΖ'. Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας. 540.

Στοιχεῖον Φ.

Τίτλοι

Δ'. Περὶ φιλέργων καὶ σπουδαίων· καὶ ὅτι χρὴ

πνεῖν· ὠφέλειαν γὰρ ἔχει. 540.

ΙΕ'. Περὶ φίλων χρηστῶν. 540.

Στοιχεῖον Χ.

Τίτλοι

Δ'. Περὶ χαρισμάτων, καὶ δωρημάτων Θεοῦ·
καὶ ὅτι βίῃ σεμνῇ ἀντιδίδεται παρὰ τοῦ
ἁγίου Πνεύματος. 540.

ΙΣ'. Περὶ Χριστιανισμοῦ, καὶ τῆς ἐξ ἐθνῶν Ἑκκλη-
σίας. 541.

Στοιχεῖον Ψ.

Τίτλοι

Α'. Περὶ ψυχῆς καὶ νοῦ. 541.

Δ'. Περὶ ψεύδους καὶ συκοφαντίας. 541.

Στοιχεῖον Ω.

Τίτλοι

Περὶ ὥρας θανάτου. 541.

ΟΜΙΛΙΑΙ

Α'. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ. 545.

Β'. Εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν, καὶ εἰς τὴν
παραβολὴν τοῦ ἀμπελῶνος. 576.

Γ'. Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Παρασκευὴν,
καὶ εἰς τὸν Σταυρόν. 589.

Δ'. Εἰς τὸ ἅγιον καὶ μέγα Σάββατον. 604.

Ε'. Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. 640.

ΣΤ'. Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου. 661.

Ζ'. Εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου Β'. λόγος. 680.

Η'. Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου
ἐγκώμιον. 700.

Θ'. Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου Β'. λό-
γος. 721.

Ι'. Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου Γ'. λό-
γος. 753.

ΙΑ'. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον
ἐγκώμιον. 761.

ΙΒ'. Εἰς τὴν ἁγίαν Βαρβάραν ἐγκώμιον. 781.

Εὐχαὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τέσσαρες. 816.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὴν Θεογονίαν,
ἥτοι ὕμνοι ψαλλόμενοι ἐν ταῖς δεσποτι-
καῖς ἑορταῖς. 817.

Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν. 817.

Εἰς τὰ Θεοφάνια. 825.

Εἰς τὴν Πεντηκοστήν. 832.

Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα. 840.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν. 844.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν. 848.

Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. 852.

Εὐχὴ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ διὰ στίχων
Ἀνακρεοντείων ἥς ἡ ἀρχὴ, Ἀπὸ ῥυπαρῶν
χειλέων. 853.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Βίος τῶν ἁγίων Βαρλαάμ καὶ Ἰωάσαφ, ἥτοι
ἱστορία ψυχωφελής. 860.

- * Σημειώσεις εἰς τὸν βίον Βαρλαάμ καὶ Ἰωάννου· λατινιστί. 1241.
 * Πίναξ λέξεων· λατινο-ελληνιστί. 1245.

- Ἰπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Ἀρτέμιον. 1252.
 Διάλεξις Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ πρὸς Μανιχαῖον. 1320.
 Διάλεξις Σαρακηνοῦ καὶ Χριστιανοῦ. 1336.
 Κατὰ εἰκονοκλαστῶν, διάλογος στηλιτευτικὸς γενόμενος παρὰ πιστῶν καὶ ὀρθοδόξων, καὶ πόθον καὶ ζῆλον ἔχόντων πρὸς ἑλεγχον τῶν ἐναντίων τῆς πίστεως καὶ τῆς διδασκαλίας τῶν ἁγίων καὶ ὀρθοδόξων Πατέρων. 1348.

Υ Μ Ν Ο Ι

- Κανὼν εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεομήτορος. 1364.
 Ἰδιόμελα ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ ἐξοδιαστικοῦ (τοῦ κηδευομένου). 1368.
 Κανὼν εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου. 1372.
 Κανὼν εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ θείου Χρυσοστόμου. 1377.
 Κανὼν εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου. 1384.
 Κανὼν εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου. 1389.
 Κανὼν εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου. 1393.
 Κανὼν εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Βλασίου. 1401.
 Τεμάχια ὑπομνημάτων εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον (ἐνθα καὶ περὶ τῆς θείας κοινωνίας, καὶ τῶν ἀχράντων μυστηρίων). 1408.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 715 M. X.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1413.
 Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐπισολὴ ἀπολο-

γητικὴ ὑπὲρ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμένης συνόδου πρὸς Κωνσταντῖνον Πάπαν Ῥώμης. 1416.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

(Ἄγνωστον τὸ ἔτος αὐτοῦ).

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1433.
 Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Νικαίας περὶ τῆς γεν-

νήσεως τοῦ Χριστοῦ πρὸς Ζαχαρίαν τὸν Καθολικὸν τῆς μεγάλης Ἀρμενίας. 1436.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

(Ἄγνωστον τὸ ἔτος αὐτοῦ).

- * Εἰσαγωγή περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1455.
 Λόγος περὶ αὐτοῦ εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἁγίας Θεοτόκου. 1460.
 Λόγος εἰς τὰ ἅγια νήπια τὰ ἐν Βεθλεὲμ ἀναι-

- ρεθέντα καὶ εἰς τὴν Ῥαχὴλ. 1501.
 * Πίναξ ἀναλυτικὸς· λατινιστί. 1507.
 * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἐννενηκιστῷ ἔκτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1563.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐννενηκιστῷ ἔκτῳ τόμῳ.

ΠΑΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

(; † 787 M. X.)

ΤΟΜΟΣ 97

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ· λατινιστί. 1444.	ρίου Ναζιανζηνού Ἡλία Κρήτης. (Βλέπ. εἰς τὰ ἅπαντα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τόμ. 36. σελ. 737—902). 1445.
Υπομνήματα εἰς ΙΘ'. λόγους τοῦ ἁγίου Γρογο-	

· ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΒΟΥΚΑΡΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΡΩΝ

(; † 770 M. X.)

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ· λατινιστί. 1445.	Περὶ ἐνώσεως καὶ σαρκώσεως. 1601.
Ἐγχειρίδιον κατὰ Αἰρετικῶν, Ἰουδαίων, καὶ Σαρακηνῶν, κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. 1461.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς ἐλληνιστί εἰς τὴν χρονολογίαν Ἰωάννου Μαλάλα. 1611.
Διάκρισις τῆς καὶ διασάφησις τῶν περὶ ἃς οἱ φιλόσοφοι καταγίνονται φωνῶν, καὶ ἔλεγχος τῆς τῶν Ἀκεφάλων Σεβηριανῶν αἵρέσεως ἥγουν Ἰακωβιτῶν. 1469.	* Πίνακες λατινιστί, εἰς τὸν Ἰωάννην Μαλάλαν. 1629.
Διάλογος μετ' ἀποδείξεων ὅτι ἔστι Θεός. 1492.	* Πίναξ εἰς τὰ ἅπαντα Ἀνδρέου Κρήτης. 1645.
Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις θεολογικαί. 1521.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἐννενηκῷ ἐβδόμῳ τόμῳ· λατινιστί. 1655.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐννενηκοστῷ ἐβδόμῳ τόμῳ.

ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 715 M. X.)

ΤΟΜΟΣ 98

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ· λατινιστί. 9.	Περὶ ὁρου ζωῆς. 89.
* Βίος τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ· λατινιστί. 19.	Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀρμενίους· λατινιστί. 135.
* Ἀνωνύμου τεμάχιον περὶ τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ. 36.	
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΥΤΟΥ	
Περὶ αἵρέσεων καὶ συνόδων. 40.	Α'. Ἐπιστολὴ δογματικὴ Γρηγορίου Πάπα πρὸς Γερμανὸν Κωνσταντινουπόλεως. 148.
	Β'. Ἐπιστολὴ Γερμανοῦ πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον Συνάδων. 156.

Γ'. Ἐπιστολὴ Γερμανοῦ πρὸς Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον Νακωλείας.	161.	Γ'. Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Θεοτόκου. Α'.	292.
Δ'. Ἐπιστολὴ Γερμανοῦ πρὸς Θωμᾶν ἐπίσκοπον Κλαυδιουπόλεως.	164.	Δ'. Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Θεοτόκου. Β'.	309.
Ἑρμηνεία ὑπογραφῆς Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐπισκόπων.	193.	Ε'. Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου ἐν εἰδει διαλόγου.	320.
Λ Ο Γ Ο Ι		Σ'. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου Α'.	340.
Α'. Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐν τῷ καιρῷ τῷ μεσονηστήμῳ, (ἦτοι τῇ Κυριακῇ τῆς σταυροπροσκυνήσεως, κατὰ τὴν μεγάλην τεσσαρακοστήν).	221.	Ζ'. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου Β'.	348.
Β'. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Μ. Σαββάτου.	244.	Η'. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου Γ'.	360.
		Θ'. Εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ σεβασμίου ναοῦ τῆς Θεοτόκου, καὶ εἰς τὰ ἅγια σπάργανα τοῦ Κυρίου ἡμῶν.	372.
		ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ	
		Ἱστορία ἐκκλησιαστικῇ, καὶ μουσικῇ θεωρίᾳ.	384.
		Ὑμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.	453.

ΚΟΣΜΑΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΗΣ

(; † 725 M.X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί.	455.	ΙΑ'. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βατῶν.	497.
Κ ο σ μ ᾱ Ἱ ε ρ ο σ ο λ υ μ ῖ τ ο υ ὕ μ ν ο ι .		ΙΒ'. Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ.	501.
Α'. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ.	460.	ΙΓ'. Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.	509.
Β'. Εἰς τὰ Θεοφάνια.	465.	Ἄλλαι ᾠδαί· εἰς τὸν Λάζαρον.	513.
Γ'. — Η'. Ἀπὸ τῆς μεγάλης Δευτέρας, μέχρι τοῦ μεγάλου Σαββάτου ὕμνοι ἦτοι κανόνες.	472—488.	Ἰδιόμελα εἰς τὰ Θεοφάνια καὶ τὴν Μεταμόρφωσιν.	520.
Θ'. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.	489.	Σχόλια εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Ναζιανζόν· (εὗρισκοντα εἰς τὰ ἅπαντα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τόμ. 38, σελ. 339—679).	523.
Ι'. Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.	492.		

ΑΝΩΝΥΜΟΣ

(; † 791 M.X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί.	1227.	οἰκουμενικοὶ διδάσκαλοι.	1229.
Δόγματα ὀρθόδοξα, ἅπερ ἐξέθεντο οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι Πατέρες, καὶ		Ὅρος ὀρθοδόξου πίστεως.	1237.
		Ἐκθεσις πίστεως ἐν συντόμῳ.	1237.

ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Οὗ τὸ ἔτος ἀμφιβαλλόμενον)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1239. | γος Α'. 1248.
 — | Γ'. Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου, Λό-
 ΛΟΓΟΙ | γος Β'. 1253.
 Α'. Εἰς Τὰ ἅγια Φῶτα. 1244. | Δ'. Εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ· λατιν. 1260.
 Β'. Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου, Λό- | Ε'. Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ. 1265.

Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Σ

(Τὸ ἔτος αὐτοῦ ἄδηλον).

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1271. | Ἀδριανοῦ εἰσαγωγή εἰς τὰς θείας Γραφάς. 1275.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΚΑΤΑΝΗΣ

(; † 787 M. X.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1311. | Λόγος ἐγκωμιαστικὸς τῇ ἁγίᾳ προσφωνηθεῖς
 — | Συνόδῳ παρὰ Ἐπιφανίου διακόνου. 1313.

ΠΑΧΩΜΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

(Ἀδελφον τὸ ἔτος αὐτοῦ).

- Παχωμίου μοναχοῦ περὶ τῆς ἐκ τῶν θείων Γρα- | αὐτῶν. 1360.
 φῶν ὠφελείας· καὶ ὅτι οὐκ αἵτιοι οἱ ταύτας
 συγγραψάμενοι τῆς ἀσφαλείας· ἀλλ' ἡ ἡμε-
 τέρα ἀμάθεια καὶ ἀμέλεια. Καὶ περὶ διδα-
 σκάλων. (Σύγγραμμα πᾶν καλὸν καὶ ὠφέ-
 λιον). 1333.
 Ἰδιωτισμοὶ ἐλληνικῆς γλώσσης διαφόρων τό-
 πων, κ. ἑ. 1345.
 Περὶ Καρτανιτῶν αἵρετικῶν καὶ τῆς αἵρέσεως |
 αὐτῶν. 1360.
 Προθεωρία εἰς τὴν γραμματικὴν Παχωμίου μο-
 ναχοῦ. 1364.
 (Ἡ προθεωρία αὕτη, ὡς ἐκ τῶν ἀναφερομένων
 ὀνομάτων τῶν εἰς Ἱταλίαν καταφυγόντων
 ὁμογενῶν λογίων, Χρυσολωρᾶ, Γαζῆ, Χαλ-
 κοκονδύλη κλπ. πάντως ἀνήκει εἰς τὸν ΙΓ'
 αἰῶνα καὶ εἰς ἄλλον Παχώμιον).

ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

(Ἀδελφον τὸ ἔτος αὐτοῦ).

Ἀσκητικὰ τοῦ δσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου μοναχοῦ μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς
Βάτου. 1369.

ΤΑΡΑΣΙΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 806 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1371.
* Ὑπόμνημα εἰσαγωγικὸν περὶ τοῦ ἁγίου Τα-
ρασίου καὶ τοῦ βίου αὐτοῦ· λατινιστί. 1375.
—
Ἀπολογητικὸς πρὸς τὸν λαὸν, ὅτε πατριάρχης
προεχειρίσθη. 1424.
—
Ε'. Πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς Ἀντιοχείας,
Ἀλεξανδρείας, καὶ Ἱεροσολύμων. Ἐκθεσις
καὶ ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. 1460.
Ἐπιστολὴ τῶν τῆς Ἐφῆς ἀρχιερέων πρὸς Τα-
ράσιον. 1468.
Σ'. Πρὸς τοὺς ἐν Σικελίᾳ ἐπισκόπους. 1477.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Α'. Ἐπιστολὴ Ταρασίου καὶ τῆς ἁγίας Ζ'. συνό-
δου πρὸς τοὺς εὐσεβεστάτους βασιλεῖς Κων-
σταντῖνον καὶ Εἰρήνην. 1428.
Β'. Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀδριανὸν Πάπαν Ῥώμης
περὶ τῆς εἰρήνης τῶν Ἐκκλησιῶν. 1436.
Γ'. Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀδριανὸν Πάπαν Ῥώμης
(κατὰ σιμωνίας). 1441.
Δ'. Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην πρεσβύτερον (κατὰ
σιμωνίας). 1452.
—
Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας Θεοτό-
κου. 1481.
—
ΠΙΝΑΚΕΣ
* Α'. Εἰς τὰ ἅπαντα τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ· λα-
τινιστί. 1499.
* Β'. Εἰς τὸν Γρηγόριον Ἀκραγαντίνων· λα-
τινιστί. 1507.
* Γ'. Πίναξ τῶν περιχομένων ἐν τῷ ἑννενηκο-
στῷ ὀγδόῳ τόμῳ· λατινιστί. 1517.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑννενηκοστῷ ὀγδόῳ τόμῳ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΟΥΔΙΤΗΣ

(789 — 826 Μ. Χ.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ

ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 99

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 9.
* Προοίμιον· λατινιστί. 57.
* Παλαιῶν μαρτυρίαι περὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώ-
ρου. 96.
—
* Βίος καὶ πολιτεία τοῦ δσίου πατρὸς ἡμῶν
καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδί-
του. 113.

(α) Εἰς τόμ. 4 (99).

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΟΓΜΑΤΙΚΑ

- Α'. Ἀντιρρήτικὸς λόγος πρῶτος κατὰ εἰκονομάχων. 328.
 Β'. Ἀντιρρήτικὸς δεύτερος. 352.
 Γ'. Ἀντιρρήτικὸς τρίτος. 389.

Ἐλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῶν ἀσεβῶν ποιημάτων Ἰωάννου, Ἰγνατίου, Σεργίου καὶ Στεφάνου, τῶν νέων Χριστομάχων, πρῶτον μὲν δι' ἐμμέτρων στίχων ἰσαριθμῶν αὐτοῖς καὶ ἑτέρων, ἔπειτα δὲ διὰ πεζῆς λέξεως ἐμοῦ τε καὶ τῆς ἀσεβοῦς ὑπογραφῆς. Κατὰ εἰκονομάχων. 436.

Προβλήματα τινὰ πρὸς εἰκονομάχους, λέγοντας τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μὴ ἐγγράφεσθαι κατὰ τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα. 477.

Ἐπιστολὴ πρὸς Πλάτωνα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα περὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν εἰκόνων. 500.

Κατηχήσεις διδασκτικαὶ λατινιστὶ σωζόμεναι ΡΛΑ'. (Ἐν τισὶ δὲ τούτων εὐρίσκονται καὶ χωρία ἑλληνιστί). 509.

Ἡ ΜΑ'. ἑλληνιστί. 564.

Ἡ ΞΔ'. ἑλληνιστὶ ῥηθεῖσα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ εὐαγγελισμοῦ. 592.

Ἡ ΞΕ'. ἑλληνιστί· περὶ παρθενίας. 596.

Ἡ ΡΙΑ'. ἑλληνιστί· περὶ τῆς μοναδικῆς πολιτείας. 656.

Ἡ ΡΚΕ'. ἑλληνιστί· περὶ ὑπακοῆς. 672.

ΛΟΓΟΙ

Α'. Ὅτι χρὴ προσέχειν ἑαυτοὺς ἐν τοῖς διαφόροις βρώμασι, καὶ περὶ ἐγκρατείας· τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων. 688.

Β'. Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἐν τῇ Μεσονηστήμῳ. (Κυριακῇ τῆς σταυροπροσκυνήσεως). 692.

Γ'. Εἰς τὴν παραμονὴν τῶν Φώτων. 700.

Δ'. Κατηχητικὸς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα· (ἐν ᾧ καὶ ὁ τοῦ θείου Χρυσοστόμου, «Εἴτις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος»). 709.

Ε'. Ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. 720.

Ζ'. Εἰς τὴν σύναξιν τῶν οὐρανίων ταγμάτων. 729.

Ζ'. Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου Προδρόμου. 748.

Η'. Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου. 757.

Θ'. Ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. 772.

Ι'. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀπόστολον Βαρθολομαῖον. 792.

ΙΑ'. Ἐπιτάφιος εἰς Πλάτωνα τὸν ἑαυτοῦ πνευματικὸν πατέρα. 804.

ΙΒ'. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀρσένιον τὸν ἀναχωρητὴν. 849.

ΙΓ'. Κατήχησις ἐπιτάφιος εἰς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα. 884.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν Στουδίου ἐπιστολαὶ βιβλία Β'.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'.

Ἐκ τῶν διαφορῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν ἐκλογὴ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἐξορίας· παραινετικά, καὶ προτρεπτικά εἰς τὴν ὀρθόδοξίαν, καὶ τὴν πίστιν τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων. 904—1116.

(Πρὸς οὓς ἐστάλησαν αἱ ἐπιστολαί, καὶ περὶ τίνος. Α'.—ΝΕ'.) 904.

Α'. Β'. Γ'. Πρὸς Πλάτωνα τὸν ἑαυτοῦ πνευματικὸν πατέρα· (ὑπὲρ τοῦ ἀντέχεσθαι τῶν θείων δογμάτων, καὶ ἔπεσθαι ταῖς παραδόσεσι τῶν θείων ἡμῶν πατέρων). 904.

Δ'. Νικηφόρος ἡγουμένω· (περὶ τοῦ φυλάττειν ἀκριβῶς τὰ πατροπαράδοτα μετ' ἀπολογίας). 920.

Ε'. Στεφάνω ἀσηκρήτι· (ὅτι δεῖ πειθαρχεῖν τοῖς ὑπὸ Θεοῦ φωτιζομένοις, καὶ δοκίμοις τῶν διδασκάλων). 924.

Ζ'. Θεοκτίστη τῇ ἑαυτοῦ μητρί· (παραμυθητικὴ καὶ ἐνθαρρυντικὴ). 928.

Ζ'. Εἰρήνῃ βασιλίσση· (παρακλητικὴ μετὰ ὑπομνήσεως, τίνα τὰ καλὰ καὶ ἐνδοξα). 929.

Η'. Συμεὼν ἡγουμένω· (προτρεπτικὴ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας). 933.

Θ'. Γελασίῳ μαθητῇ· (παραινετικὴ εἰς ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν). 937.

Ι'. Νικολάῳ μαθητῇ· (προτρεπτικὴ μετὰ ὑπομνήσεως καὶ ὁδηγιῶν). 940.

ΙΑ'. Ἀναστασίῳ ἐπισκόπῳ Κνωσίας· (περὶ ἐπισκοπικῶν καθηκόντων). 944.

- ΙΒ'.** Θωμά δισυνάτω (παραμυθητική μετ' ἐπαί-
νου καὶ παρακλήσεως). 949.
- ΙΓ'.** Εἰς τὴν διακονίαν τῶν ἀπρονοήτων. 952.
- ΙΔ'.** Ἰγνατίῳ ἡγουμένῳ (περὶ καθηκόντων ἡγου-
μένου). 956.
- ΙΕ'.** Θεοδούλῳ Κιονίτῃ (περὶ τοῦ μὴ καινοτο-
μεῖν, ἀλλὰ φυλάττειν τὰς παραδόσεις τῆς
Ἐκκλησίας). 957.
- Ις'.** Νικηφόρῳ βασιλεῖ (περὶ νομίμου ἐκλογῆς
πατριάρχου). 960.
- ΙΖ'.** Ἰωάννῃ Σπαθαρίῳ (περὶ τῆς προσκυνήσεως
τῶν ἁγίων εἰκόνων). 960.
- ΙΗ'.** Σταυρικίῳ σπαθαρίῳ (παραμυθητική ἐπὶ
θανάτῳ υἱοῦ). 964.
- ΙΘ'.** Πρὸς τὸ κοινὸν τοῦ λαοῦ Ἀντισάρχου (περὶ
μοναχοῦ ἀποδράσαντος ἐκ τῆς μονῆς). 965.
- Κ'.** Πινουφίῳ καὶ Μάρῃ τέκνοις (προτρεπτική
εἰς μετάνοιαν, καὶ φυλακὴν τῶν ὑποσχέ-
σεων). 968.
- ΚΑ'.** ΚΒ'. ΚΓ'. Συμεὼν μονάζοντι (περὶ συμφί-
λιώσεως καὶ κοινωνίας διὰ γάμου παρανό-
μου). 969.
- ΚΔ'.** Θεοκτίστῳ Μαγίστρῳ (περὶ οἰκονομίας ἐκ-
κλησιαστικῆς καὶ παρανομίας). 981.
- ΚΕ'.** Νικηφόρῳ πατριάρχῃ (ἀπολογητική περὶ
διορθώσεως παρανομίας). 988.
- Κς'.** Συμεὼν ἡγουμένῳ (περὶ τῶν στρεβλούντων
τοὺς ἱεροὺς κανόνας). 992.
- ΚΖ'.** Νικήτῃ Πατρικίῳ (περὶ φυλακῆς τῶν ἱε-
ρῶν κανόνων). 993.
- ΚΗ'.** Βασιλεῖῳ μονάζοντι (περὶ παρανόμου γά-
μου, καὶ κατὰ τοῦ εὐλογήσαντος πρεσβυ-
τέρου). 997.
- ΚΘ'.** Λέοντι ὀρφανοτρόφῳ (παραμυθητική ἐπὶ
θανάτῳ υἱοῦ). 1004.
- Λ'.** Νικηφόρῳ πατριάρχῃ (ἀπολογητική ὑπὲρ
τῶν ἱερῶν κανόνων, καὶ περὶ ἀντικανονικῆς
οἰκονομίας). 1005.
- ΛΑ'.** Τοῖς ἐν τῷ Σακκουδίων ἀδελφοῖς (ὑπὲρ τῶν
ἱερῶν κανόνων, καὶ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ). 1009.
- ΛΒ'.** Νικολάῳ Χαρτουλαρίῳ (περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν
ζήλου, καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων). 1013.
- ΛΓ'.** ΛΔ'. Λέοντι Πάπᾳ Ῥώμης (διηγηματική
μετὰ ἐγκλίσεως ἐπὶ παρανομία). 1017.
- ΛΕ'.** Βασιλεῖῳ ἡγουμένῳ (διηγηματική ἐπὶ ταῖς
θλίψεσι, διωγμοῖς καὶ ἀγῶσι διὰ τὴν εὐσέ-
θειαν). 1028.
- Λς'.** Εὐπρεπιανῷ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ (παραναι-
τική ἐπὶ σταθερότητι εἰς διατήρησιν τῶν
ἱερῶν κανόνων). 1032.
- ΛΖ'.** Ἰωσήφ ἀρχιεπισκόπῳ Θεσσαλονίκης (εὐχα-
ριστήριος μετ' ἀπολογίας). 1037.
- ΛΗ'.** Ἀρσενίῳ τέκνῳ (ἐνθαρρυντική μετ' εὐχα-
ριστήσεως). 1041.
- ΛΘ'.** Θεοφίλῳ ἡγουμένῳ (φιλικὴ καὶ κατὰ και-
νοτομιῶν). 1045.
- Μ'.** Ναυκρατίῳ τέκνῳ (περὶ αἵρετικῶν, βαπτί-
σματος, καὶ αἵρετικοῦ ἐπισκόπου). 1049.
- ΜΑ'.** Σιλουανῷ καὶ Εὐπρεπιανῷ τέκνοις (συμβο-
λικὰ στοιχεῖα ἐπιστολῶν ἐπὶ τὸ ἐπικρυπτό-
τερον). 1057.
- ΜΒ'.** Ἀννῇ μοναζούσῃ (παραναιτική, καὶ περὶ
προσευχῆς). 1061.
- ΜΓ'.** Ἰωσήφ ἀδελφῷ καὶ ἀρχιεπισκόπῳ (περὶ ἀ-
κριβείας κανόνων καὶ ἐκκλησιαστικῆς οἰκο-
νομίας). 1064.
- ΜΔ'.** Σεργίῳ ὑπάτῳ (συστατικὴ μετὰ παρακλή-
σεως). 1068.
- ΜΕ'.** Μς' ΜΖ'. Ναυκρατίῳ, Ἀννῇ ἡγουμένῃ, Ναυ-
κρατίῳ τέκνῳ, (ἀνευ κειμένου) 1069.
- ΜΗ'.** Ἀθανασίῳ τέκνῳ (περὶ κανόνων καὶ παρα-
νομίας). 1069.
- ΜΘ'.** Ν'. ΝΑ'. Ναυκρατίῳ τέκνῳ (περὶ ἐκκλησια-
στικῆς οἰκονομίας). 1084. 1089. 1096.
- ΝΒ'.** Φιλίππῳ διακόνῳ (κλήσις καὶ προτροπὴ εἰς
μετάνοιαν). 1100.
- ΝΓ'.** Στεφάνῳ ἀναγνώστῃ (περὶ σιμωνίας). 1101.
- ΝΔ'.** Ἀννῇ ἡγουμένῃ (ἐπαινετικὴ ἐπὶ φιλάνθρω-
πίᾳ καὶ εὐποιᾷ). 1108.
- ΝΕ'.** Εἰρήνῃ πατρικίῳ (ἐπαινετικὴ μετ' εὐχῆς,
καὶ παραμυθητική). 1108.
- Νς'.** Ἀντωνίῳ ἡγουμένῳ (περὶ εἰρήνης καὶ ὁμο-
νοίας). 1109.
- ΝΖ'.** Πλάτῳ οἰκείῳ πατρί (περὶ τῆς ἐξορίας
καὶ τῶν κακουχιῶν, καὶ ἐρώτησις περὶ συν-
εχοῦς μεταλήψεως). 1112.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'.

Ἐκ τῶν διαφορῶν αὐτοῦ ἐπιστο-
λῶν ἐκλογὴ τῆς τρίτης ἐξο-
ρίας, ὁμοίως Α'-ΣΚΑ'. 1116—1669.

Α'. Τῇ Εἰκονομαχικῇ συνόδῳ (περὶ τῶν ἁγίων
εἰκόνων). 1116.

- Β'. Μονάζουσι· (προτρεπτική ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων). 1120.
- Γ'. Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων· λείπει. 1120.
- Δ'. Θεοφυλάκτῳ Νικομηδείας· (ἐπαινετική ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων). 1121.
- Ε'. Ναυκρατίῳ· (ἐνθαῤῥυντική ὑπὲρ τῶν πατρώων). 1124.
- Ζ'. Πρεσβυτέρῳ ὑπογράψαντι· (κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων). 1128.
- Ζ'. Ἰωάννη τέκνῳ· (περὶ τοῦ λαλεῖν καὶ σιγᾶν ἐν δέοντι). 1129.
- Η'. Ἐγκύκλιος· (περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων). 1129.
- Θ'. Ἰωσήφ ἀδελφῷ καὶ ἀρχιεπισκόπῳ· (προτρεπτική εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀρχιερατικῶν καθήκοντων). 1140.
- Ι'. ΙΑ'. Ναυκρατίῳ τέκνῳ· (προτρεπτική ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῶν κανόνων). 1141-1145.
- ΙΒ'. ΙΓ'. Πασχαλίῳ Πάπᾳ Ῥώμης· (διηγηματικαὶ καὶ παρακλητικαὶ κατὰ τῆς αἵρέσεως τῶν εἰκονομάχων). 1152—1153.
- ΙΑ'. — ΙΖ'. Πάπᾳ Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας, καὶ Λαύραις, (κατὰ τῆς αἵρέσεως). 1156.
- ΙΗ'. Νικηφόρῳ πατριάρχῃ· (ἐπαινετική ἐπὶ αὐταπαρνήσει). 1173.
- ΙΘ'. — ΞΑ'. Προτρεπτικαί, παραινετικαί, καὶ παραμυθητικαί. 1176—1277.
- ΞΒ'. Κατήχησις. 1277.
- ΞΓ'. — ΞΕ'. Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων. 1281-1289.
- ΞΖ'. — ΚΑ'. Κατήχησις. 1289.
- ΞΖ'. — ΡΘ'. Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων. 1293-1360.
- ΡΙ'. — ΡΙΑ'. Παραμυθητικαὶ ἐπὶ τελευταίᾳ συζύγῳ. 1360. 1372.
- ΡΙΒ'. Κατηχητική. 1373.
- ΡΙΓ'. Παραμυθητικὴ μετ' ἐγκωμίων. 1377.
- ΡΙΑ'. — ΡΚΙΓ'. Προτρεπτικαὶ καὶ παραινετικαί. 1380-1404.
- ΡΚΔ'. Κατήχησις. 1404.
- ΡΚΕ'. — ΡΛ'. Προτρεπτικαί, παραινετικαί, καὶ παραμυθητικαί. 1405-1420.
- ΡΛΑ'. Κατηχητική. 1421.
- ΡΑΒ'. — ΡΑΔ'. Προτρεπτικαὶ μετ' ἐπαίνου. 1425.
- ΡΑΕ'. Κατηχητική. 1433.
- ΡΑΣ'. — ΡΑΘ'. Προτρεπτικαὶ κτλ. 1436-1444.
- ΡΜ'. Κατηχητική. 1444.
- ΡΜΑ'. — ΡΜΔ'. Προτρεπτικαὶ κτλ. 1445-1452.
- ΡΜΕ'. — ΡΜΖ'. Παραμυθητικαί. 1453.
- ΡΜΖ'. Κατηχητική. 1460.
- ΡΜΗ'. Φιλική. 1461.
- ΡΜΘ'. Παραμυθητική. 1464.
- ΡΝ'. — ΡΞΖ'. Προτρεπτικαί, παραινετικαὶ καὶ ἐνθαῤῥυντικαὶ κτλ. 1468-1529.
- ΡΕΖ'. Ἐρωτήσεις, πῶς δεῖ καλεῖν τὴν Χριστοῦ εἰκόνα, καὶ πῶς αὐτὴν προσκυνεῖν χρή. 1529.
- ΡΞΗ'. — ΣΙΑ'. Περὶ τῶν αὐτῶν μετὰ διαφόρων μαρτυριῶν κτλ. 1532-1644.
- ΣΙΕ'. — ΣΙΖ'. Ἐρωτήσεις περὶ χειροτονηθέντων πρεσβυτέρων ὑπολελυμένως. 1645-1656.
- ΣΙΗ'. Περὶ παρανόμου γάμου. 1657.
- ΣΙΘ'. — ΣΚΑ'. Ἐρωτήσεις καὶ λύσεις διαφόρων ἀποριῶν. 1660-1669.
- Κατάλογος ἀνεκδότων ἐπιστολῶν. 1669.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

- Κεφάλαια Δ'. παραινετικὰ πρὸς μοναχοὺς. 1681.
- Σχόλιον, ὅτι γνήσια τοῦ μεγάλου Βασιλεῖος τὰ ἀσκητικά, αἰτάται ἀσκητικὴ πρὸς τοὺς μονάζοντας, καὶ τοὺς ἐν κοινῷ ἀσκοῦντας. 1685.
- Ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας τῶν προηγισμένων. 1688.
- Περὶ τοῦ τυπικοῦ Θεοδώρου Στουδίτου. 1691.
- Διδασκαλία χρονικὴ τῆς Μονῆς τῶν Στουδίου. 1693.
- Ὑποτύψεις καταστάσεως τῆς Μονῆς τοῦ Στουδίου. 1704.
- Περὶ τῆς θείας κοινωνίας καὶ περὶ ἐνζύμων ἢ ἀζύμων, σχόλιον. 1719.
- Περὶ ἐξαγορεύσεως καὶ τῶν ταύτης διαλύσεων κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. 1721.
- Περὶ ἐρωτήσεως καὶ τῶν ταύτης διαλύσεων κανόνες συλλεγόντες παρ' αὐτοῦ. 1729.
- Ἐπιτίμια κοινὰ τῆς ὅλης ἀδελφότητος ἐπὶ τῶν παραλειπόντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς τὸν κανόνα. 1733.
- Κανὼν εἰς τὴν Σταυροπροσκύνησιν. 1757.
- Κανὼν ἐπινίκιος ψαλλόμενος εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, τῇ Κυριακῇ τῆς ὀρθοδόξιας. 1768.
- Ἰαμβοὶ εἰς διαφόρους ὑποθέσεις· ἐμοῦ δὲ καὶ διάφορα ἐπιγράμματα. 1780-1812.
- Διαθήκη τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου (μετὰ παραινέσεως πρὸς τοὺς μοναχοὺς). 1813.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

* Ναυκρατίου τοῦ ὁμολογητοῦ ἐγκύκλιος περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τῆς στερήσεως αὐτοῦ. 1825. * Περὶ Ταρασίου καὶ Νικηφόρου τῶν ἐν ἁγίοις πατριρχῶν. 1849.	* Πίναξ τῶν ἐπιστολῶν πρὸς οὓς ὁ ἅγιος Θεόδωρος ἔγραψε· λατινιστί. 1855. * Πίναξ ἐπιστολῶν χρονολογικῶς· λατ. 1857. * Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὰ ἅπαντα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου· λατινιστί. 1861. * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἐννενηκοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1891.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐννενηκοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 828 M. X.)

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ

ΤΟΜΟΣ 100

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 9. * Βίος τοῦ ἁγίου Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. 41.	Προόμιον καὶ αἱ μαρτυρίαι τῶν ὑποκειμένων ΚΣ'. χρήσεων ἐκ τῆς ἁγίας Γραφῆς. 812. Ἐν τῷ Α'. μεγάλῳ ἀπολογητικῷ τάδε ἔνεστι.
Ἐπιστολὴ πρὸς Λέοντα Γ'. Πάπαν Ῥώμην. 169.	α'. Περὶ τοῦ καιρὸν καὶ μέτρον εἰδέναι ἄριστον τῶν πραττομένων ἢ λεγομένων. 533.
ΛΟΓΟΙ ΑΝΤΙΡΡΗΤΙΚΟΙ Ἀντίρρησις καὶ ἀνατροπὴ τῶν παρὰ τοῦ δυσσεβοῦς Μαμωνᾶ κατὰ τῆς σωτηρίου τοῦ Θεοῦ Λόγου σαρκώσεως, ἀμαθῶς καὶ ἀθέως κενολογηθέντων ληρημάτων. 205-533. Α'. Ἀντίρρησις πρώτη. 205. Β'. Ἀντίρρησις δευτέρα. 329. Γ'. Ἀντίρρησις τρίτη. 376.	β'. Περὶ τοῦ ἐν τῷ νῷ ἔχειν τὴν δευτέραν Χριστοῦ ἔλευσιν, παραίνεσις. 536. γ'. Περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐκ τῶν θεσπεσίων ἀποστόλων παραδεδομένης πίστεως. 537. δ'. Ὅτι οὐ δεῖ δόξας ἀνακινεῖν τερατώδεις ματαίοις ἀνθρώποις ἐξευρημένας. 541. ε'. Περὶ τῶν ἀθετησάντων τὴν πίστιν ὁποῖοί εἰσιν· ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ μοναχοῦ καὶ ἀνιέρου Ἀντωνίου. 544. ς'. Περὶ τῶν παραβάτων ἐπισκόπων καὶ ἱερέων καὶ τοῦ ἱερατεύειν Θεῷ ἐξωσμένων. 545. ζ'. Περὶ τῆς ψευδωνύμου συνόδου, ἥτοι τοῦ Καϊάφα συνεδρίου. 549. η'. Ὅτι δεύτερον πάθος ἐδέξατο Χριστὸς ὑπὸ τῶν Ἰουδαιοφρόνων διὰ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ. 549.
Λόγος ὑπὲρ τῆς ἀμωμότητος καὶ καθαρᾶς καὶ εὐλικρινοῦς ἡμῶν τῶν χριστιανῶν πίστεως· καὶ κατὰ τῶν δοξαζόντων εἰδώλοις προσκεκυνηέναι· ἀπολογητικὸς ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων. 533.	

- θ'. Περὶ τοῦ ἀρνησιχρίστου Ἀντωνίου, καὶ τοῦ
μισοχρίστου Ἰωάννου, καὶ τῆς συμμορίας
αὐτῶν. 552.
- ι'. Περὶ τοῦ δυσσεβοῦς Κωνσταντίνου τοῦ λε-
γομένου Μαμωνᾶ. 560.
- ια'. Ὅτι ἐκ τῶν Ἀρειανῶν καὶ Μανιχαίων δογ-
ματίζουσι. 560.
- ιβ'. Ὅτι Εὐσέβιος Ἀρειανὸς ἦν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐ-
ξαρχος τῶν πατέρων αὐτοῦ. 561.
- ιγ'. Ὅτι τὰς βίβλους τῶν ἁγίων πατέρων ἐνό-
θευσαν. 561.
- ιδ'. Περὶ τῆς δυσφημίας τῶν ἀρτιφανῶν Ἰου-
δαίων. 565.
- ιε'. Περὶ τῶν δεδιωγμένων διὰ τὴν ὁρθόδοξον
πίστιν ἐπισκόπων, καὶ ἱερέων. 568.
- ισ'. Περὶ τῶν ὑποκεκριμένων καὶ τοῖς καιροῖς
συμμορριζομένων παράδειγμα τοῦ χαμαι-
λέοντος. 569.
- ιζ'. Περὶ τῶν βλασφημούντων, ὅτι μέχρι Κων-
σταντίνου εἰδώλοις προσεκύνουν οἱ χριστια-
νοί. 573.
- ιζ'. Ἐκθεσις ὁρθοδόξου πίστεως περὶ Τριά-
δος. 580.
- ιθ'. Περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ. 584.
- κ'. Περὶ τῆς καθ' ὑπόστασιν τῶν δύο φύσεων
ἐνώσεως, καὶ τῆς ἐν ταῖς ποιότησι διαφο-
ρᾶς. 585.
- κα'. Κατὰ Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς. 588.
- κβ'. Περὶ ἐνώσεως ἀσυγχύτου, καὶ διαιρέσεως
ἁχωρίστου, καὶ ἐνεργειῶν καὶ θελημά-
των. 588.
- κγ'. Περὶ τοῦ δεῖν προσκυνεῖν τὴν εἰκόνα Χρι-
στοῦ, κατὰ σέβας, οὐ μὴν κατὰ λατρείαν. 589.
- κδ'. Περὶ τῶν λεγόντων εἰδώλοις προσκεκυν-
κέναι τοὺς χριστιανούς. 592.
- κε'. Τί ἂν εἴποιεν θρηνοῦντες ἑαυτοὺς οἱ παρα-
πεπτωκότες ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς ἀναπα-
λαίσαντες πάλιν εἰς μετάνοιαν. 593.
- κς'. Ὅπως τὰ ἱερὰ σύμβολα ἐπάτησαν, καὶ τὰ
τῆς μυσταγωγίας διεφύλισαν λόγια. 600.
- κζ'. Ὅτι βλασφημοῦντες δοξάζουσι Κωνσταν-
τῖνον βύσασθαι αὐτοὺς εἰδωλολατρείας, καὶ
Χριστὸς οὐδὲν ὠφελῆσαι δεδύνηται, ἀλλὰ
καὶ μᾶλλον αἷτιος ἐγένετο. 601.
- κη'. Ὅτι οὐδὲ Χριστιανοὶ ἄξιοι εἰσι καλεῖσθαι,
μὴ ὅτι γε ἐπίσκοποι. 609.
- κθ'. Καθίρεσις καὶ ἀποβολὴ κανονικῆ καὶ ἐν-
νομος τῶν παρθάντων ἐπισκόπων καὶ ἱε-
ρέων. 609.
- λ'. Περὶ διαφορᾶς εἰδώλων καὶ εἰκόνων. 612.
- λα'. Ἀπόδειξις ἐναργῆς προσκυνήσεως εἰκό-
νου Χριστοῦ, καὶ παράδειγμα σφραγίδος ἐξ ἀρ-
χετύπου. 612.
- λβ'. Περὶ τῶν φησάντων εἰδώλοις προσκεκυν-
κέναι. 613.
- λγ'. Περὶ τῶν τολμησάντων ὀνομάσαι τὴν εἰκό-
να Χριστοῦ εἰδώλων. 613.
- Καὶ ταῦτα μὲν τὰ σημειωθέντα, λείπουσι δὲ τὰ
λοιπά.
- οθ'. Περὶ μοναχοῦ θαυματουργήσαντος ἐν τῇ
ράβδῳ καὶ ἀναβολαῖα αὐτοῦ. 801.
- π'. Ὅτι ὁ Μαμωνᾶς τοὺς μοναχοὺς γυναιξὶ
συνεζεύγνυε. 804.
- πα'. Περὶ εὐσεβῶν βασιλέων ἐν εὐθηνίᾳ καὶ πο-
λυχρονίᾳ βιώσαντων. 808.
- πβ'. Ὅτι ἀπὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας, ἡ Ἐκ-
κλησία τοὺς ἀρχαίους θεσμοὺς καὶ ὅρους ἀ-
παρατρέπτους κατεῖχε, μέχρι τοῦ ἀποστά-
του Μαμωνᾶ. 809.
- πγ'. Ὅτι οὐ βασιλικὸν, ἀλλ' Ἰουδαϊκὸν τὸ κα-
κούργημα τῆς αἵρέσεως. 812.
- πδ'. Ὅτι ἐξ Ἰουδαίων καὶ Σαρακηνῶν ἐνέσκη-
ψεν ἡ ἀποστασία αὕτη εἰς Λέοντα καὶ Κων-
σταντῖνον τοὺς χριστοδιώκτας βασιλεῖς,
καὶ εἰκονομάχους. 812.
-
- Ἀπολογητικὸς μικρὸς, πρὸς τὴν καθολικὴν Ἐκ-
κλησίαν περὶ τοῦ κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκό-
νων πάλιν νέου σχίσματος. 833.
- Ἐτέρα ἀπόδειξις περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων. 849.
- Κανόνες τινὲς Νικηφόρου τοῦ ἐμολογητοῦ. 852.
- Κανόνες ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ διατά-
ξεων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων πατέρων. 856.
-
- Ἱστορία σύντομος ἀπὸ τῆς Μαυ-
ρικίου βασιλείας ἀπὸ τοῦ 802
— 770 ἔτους. 876—993.
- Χρονογραφία σύντομος ἀπὸ Ἀδάμ, μέχρι τῶν
χρόνων τοῦ Νικηφόρου. 1001.
- Περὶ τῶν κανονικῶν θείων Γραφῶν, καὶ ἀποκρύ-
φων Παλαιᾶς καὶ Νέας. 1056.
- Ἐπιστολὴ πρὸς τινὰ μοναχὸν Θεοδόσιον καὶ ἐγ-
κλειστον Κορίνθου, περιέχουσα λύσιν τινῶν
ζητημάτων. 1061.

ΑΙΩΝ Θ'.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 808 M. X.)

* Σημειώσεις περι αὐτοῦ· λατινιστί. 1067.		ρος, ἐπὶ τοῦ ἀσεβοῦς Κωνσταντίνου τοῦ Κο-
—		πρωνύμου μαρτυρήσαντος. 1069.
Βίος τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ νέου καὶ μάρτυ-		

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ καὶ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 815 M. X.)

* Σημειώσεις περι αὐτοῦ· λατινιστί. 1187.		Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγ-
—		γελιστὴν Μάρκον. 1188.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΕΚΑΗΟΛΙΤΗΣ

(; † 817 M. X.)

* Σημειώσεις περι αὐτοῦ· λατινιστί. 1199.		τος κατὰ πολλὰ, περὶ ὀπτασίας, ἣν τις Σα-
—		ρακηνὸς ποτε ἰδὼν, ἐπίστευσε, μαρτυρήσας
Λόγος ἱστορικὸς πάνυ ὠφέλιμος, καὶ γλυκύτα-		διὰ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. 1201.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(; † 836 M. X.)

* Σημειώσεις περι αὐτοῦ· λατινιστί. 1213.		ται ὁ βίος οὗτος, καὶ εἰς ποῖον τέλος κατα-
—		στρέφει. 1216.
Παραίνεσις ψυχωφελὴς, φανεροῦσα τίνι ὁμοιοῦ-		

ΜΕΘΟΔΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 847 M. X.)

* Σημειώσεις περι αὐτοῦ λατινιστί μετὰ καὶ		* Ἀνάλεκτα περὶ τοῦ ἁγίου Μεθοδίου λατινι-
ἐλληνικῶν χωρίων. 1231.		στί μετὰ καὶ μικρῶν ἑλλήν. χωρίων. 1261.
* Βίος τοῦ ἁγίου Μεθοδίου. 1244.		

- Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Ἀγάθην· λατινιστί. 1272.
 Ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα πρὸς τὸν πατριάρχην Ἱε-
 ροσολύμων, ἐπὶ καθαιρέσει τῶν ἀποστατη-
 σάντων ἱερέων. 1292.
 Ἐπιστολὴ κατὰ τῶν μοναχῶν τῶν Στουδίου. 1293.
- Περὶ τῶν ἀπ' ἀρνήσεως διαφορῶν προσώπων καὶ
 ἡλικιῶν, πρὸς τὴν ὁρθόδοξον καὶ ἀληθῆ πί-
 στιν ἐπιστρεφόντων, καὶ εὐχαὶ ἱλαστικαὶ
 ὑπὲρ αὐτῶν. 1300.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ

(; † 860 M. X.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1327.
- Λ Ο Γ Ο Ι
- Α'. Εἰς τὸν χρηματισμὸν τῆς συλλήψεως τῆς
 ἁγίας Θεοτόκου. 1336.
 Β'. Ἐγκώμιον εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἁγίας Ἀν-
 νης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου. 1353.
 Γ'. Εἰς τὴν σύλληψιν καὶ ἀπότεξιν τῆς ὑπερα-
 γίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-
 θένου Μαρίας. 1376.
 Δ'. Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου· λατ. 1399.
 Ε'. Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ὑπεραγίας
 Θεοτόκου ἐν τῷ ναῷ, καὶ ἀφιέρωσιν τῷ Θεῷ
 κατὰ τὴν ἱστορίαν. 1401.
 Σ'. Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτό-
 κου. 1420.
 Ζ'. Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν, καὶ εἰς τὰ ἐξῆς τῆς
 ἱστορίας. 1440.
 Η'. Εἰς τὸ, «Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ Σταυρῷ
 τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ
 τῆς Μητρὸς αὐτοῦ»· καὶ εἰς τὴν θεόσωμον
 ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ
 ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ. 1457.
- Θ'. Εἰς τὴν τῆς ἀχράντου Θεοτόκου ἐν τῷ τά-
 φῳ παρδρεῖαν, καὶ εὐχαριστήριος τῆς ὑπερ-
 λάμπρου ἀναστάσεως. 1489.
 Ι'. Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ θαυματουργ-
 οὺς ἀναργύρους Κοσμάν καὶ Δαμιανόν. 1528.
-
- Ἰδιόμελα εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. 1528.
 Εἰς Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον. 1528.
 Εἰς τοὺς ἁγίους Πατέρας τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. συνό-
 δου. 1529.
-
- * Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τοὺς Ἀντιρρήτικους
 τοῦ ἁγίου Νικηφόρου· λατινιστί. 1529.
 * Πίναξ εἰς τὴν ἱστορίαν Νικηφόρου λέξεων
 ἐξηγητικὸς· ἑλληνιστί. 1533.
 * Πίναξ ἱστορικὸς· λατινιστί. 1535.
 * Πίναξ εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ
 νέου· λατινιστί. 1541.
 * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
 τόμῳ· λατινιστί. 1541.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τόμῳ.

ΦΩΤΙΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 891 M. X.)

ΦΩΤΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 101

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τὰ εὐρισκόμενα πάντα, διαιρούμενα εἰς κλάσεις πέντε· οἷον ἐξηγητικά, δογματικά, παραινετικά, ιστορικά, καὶ κανονικά.

* Προοίμιον περὶ τοῦ Φωτίου λατινιστὶ μετὰ καὶ ἑλληνικοῦ χωρίου Νικήτα Παφλαγό-
νος. I—X.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τμήμα πρῶτον. Ἐξηγητικά.

* Προλεγόμενα εἰς τὰ Ἀμφιλόχια Φωτίου λατινιστὶ μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων.
1—44.

Τὰ Ἀμφιλόχια ἡ λόγων ἱερῶν καὶ ζητημάτων ἱερολογίαι.

Πρὸς Ἀμφιλόχιον τὸν ὁσιώτατον μητροπολίτην Κυζίκου ἐν τῷ καιρῷ τῶν πειρασμῶν, ζητημάτων διαφορῶν εἰς ἀριθμὸν τριακοσίων εἴκοσι καὶ ἑνὸς, συντετινόντων ἐπίλυσιν αἰτησάμενον. 145—1172.

Προοίμιον. 45.

Ἑρωτήσεις, καὶ ἐπιλύσεις.

Α'. Φωτίου Ἀμφιλόχια πρὸς Ἀμφιλόχιον μητροπολίτην Κυζίκου λόγων ἱερῶν συλλογὴ, ἐν ᾗ ζητήματα τῆς θείας Γραφῆς διαλύεται· ὧν προδιευκρινεῖται τὸ δεσποτικὸν ἐκεῖνο παράγγελμα τὸ λέγον· «Μὴ ἔχετε ζώνην,

μήτε ὑποδήματα, μήτε πέραν· ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω ὁμοίως καὶ πέραν», καὶ τὰ ἐξῆς. 48.

Β'. Εἰ τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, πῶς ὁ σωτήριος τοῦ Πατρὸς Λόγος φησὶν· «Ὁ Πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι;» 96.

Γ'. Διὰ τί χρησάμενος πληρῷ ὁ Δεσπότης, ἀλλὰ μὴ ἄλλῳ τρόπῳ, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξιάσατο τοῦ τυφλοῦ; 100.

Δ'. Τί ἐστι, «Μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα;» 101.

Ε'. Εἰ πᾶν τὸ ὑποκείμενον ἀνάγκη καὶ μὴ βουλόμενον ποιεῖ τὰ τῆς βίας, ἀνάγκη δὲ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα ἐν τῷ κόσμῳ, οὐ δίκαιον ἀραῖς ὑποβάλλειν τὸν βιασθέντα, οὐδὲ μὴν δίκας ἀπαιτεῖσθαι τοῦ ἀμαρτήματος. 101.

Σ'. Τί δήποτε Μωσῆς τῶν οὐρανῶν οὐ μέμνηται βασιλείας καὶ τοι τοῦ Σωτῆρος ἐν τοῖς εὐαγγελίοις λαμπρῶς εἰπόντος ἀπὸ καταβολῆς κόσμου τοῖς δικαίοις ταύτην ἐτοιμασθῆναι; 105.

Ζ'. Εἰ τὰ τέλη τῶν αἰώνων εἰς ἡμᾶς κατήντησεν, ἐν ποίοις αἰῶσιν ὁ τοῦ Χριστοῦ πλοῦτος εἰς ἡμᾶς ἐπιδειχθήσεται; 109.

Η'. Πῶς τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ λέγεται ἀμαρτίαν μὴ ποιεῖν, εἶναι δὲ ταῦτα ἡ αὐτὴ λέγει Γραφὴ τὰ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος γεννηθέντα, καὶ πάλιν πολλοὺς ὀρώμεν τοὺς διὰ βαπτίσματος υἱοποιηθέντας τὴν ἀμαρτίαν διαπραττομένους; 112.

Θ'. Πῶς τοῦ θεοπάτορος Δαυὶδ εἰπόντος, «Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ,» καὶ ἐξῆς, ὁ τούτου παῖς Σολομὼν ἀποφαίνεται, «Μέγα ἄνθρωπος, καὶ τίμιον ἄνθρω;» 113.

(α) Εἰς τόμους 4 (101—104).

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΔΟΓΙΑΣ κτλ.)

- Ι'. Τί δήποτε τοὺς δαιμονία νόσφ κακουμένους, σεληνιαζομένους ὁ Εὐαγγελιστὴς ὀνομάζει; 116.
- ΙΑ'. Διὰ τί τοῦ Ἀδὰμ ἡμαρτηκός, καὶ τὸ τοῦ θανάτου δεξαμένου ἐπιτίμιον, ὁ τοῦτου παῖς μηδὲν ἡμαρτηκῶς τελευτᾷ; 120.
- ΙΒ'. Περὶ τοῦ, ὅτι οὐ μάχεται, καὶ τισι δοκῇ τὸ, «Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον ἐλθλῶ», καὶ τὸ, «Οὐκ ἤλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον». 121.
- ΙΓ'. Εἰ τὸ ἐν κολάσει διηνεκεῖ εἶναι πολλῷ χαλεπώτερον, (τοῦ γὰρ ἀλγηδόνος καὶ ἐδύναις κατατείνεσθαι τοῦ μηδὲν τοιοῦτον πάσχειν πολλῷ ἁμεινον), πῶς ὁ Θεὸς τοὺς ἐν ἁμαρτίαις, φασί, μέλλοντας τὸν βίον κατατρίβειν παρήγαγε, τὸ χειρόν, ἢ τὸ ἁμεινον προελόμενος; 125.
- ΙΔ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Διηνοιχθήσαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί» καὶ πῶς ἡ παράβασις ἰσχύν ἔσχε διανοίγειν ὀφθαλμούς; 132.
- ΙΕ'. Τί δήποτε Μωϋσῆς ἐν τῇ κοσμογονίᾳ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν μνήμην οὐ πεποιήται, καὶ τοι τοῦ Σωτῆρος λέγοντος, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ταύτην ἐτοιμασθῆναι τοῖς δικαίοις; 133.
- ΙΣ'. Διὰ τί ἄόρατον τὴν γῆν ὁ Μωσῆς ὠνόμασεν; 137.
- ΙΖ'. Διὰ τί θηριάλωτα κρέα τοὺς ἀνθρώπους ἐσθίειν ἀποκωλύει; 140.
- ΙΗ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Οὐκ ὀφθήσῃ κενὸς ἐναντίον μου»; 140.
- ΙΘ'. Πῶς οὐκ ἔστιν ἐναντίον τὸ λέγον, «Ἴδου πάντα καλὰ λίαν», καὶ τὸ μετὰ ταῦτα ἐπιθιελεῖν, καὶ τὰ μὲν τῶν ζώων καθαρὰ λέγειν, τὰ δὲ ἀκάθαρτα; 141.
- Κ'. Διὰ τί τῆς αἰρέσεως ἀριστάμενος ὁ ἄνθρωπος τὸν βίον οὐκ ἔχων ἐπιμωμον πρὸς ἱερωσύνην ἀνέρχεται; ὁ δὲ κηλίδων σωματικῶν γεγονώς ὑπεύθυνος, καὶ τῶν ἀθεμίτων ἀποστῇ πράξεων, πρὸς τὸ τῆς ἱερωσύνης τέλος οὐκ ἀνάγεται; • 145.
- ΚΑ'. Ἐπὶ τίνος παραλαμβάνεται παρὰ τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν λογίοις ἡ τοῦ ἀπεκρίθη φωνή; αὐτὴ τε καὶ τὰ παρὰ ταύτην ἐκ τῆς αὐτῆς σχηματιζόμενα λέξεως; 148.
- ΚΒ'. Τί δήποτε πρὶν διανοθῆναι τὸν Ἰωσήφ ἀπολύσαι τὴν Μαριάμ, μὴ ἐπέστη ὁ ἄγγελος αὐτὴν προκινεῖν τὴν μελέτην, ἀλλ' ὅτε πρὸς τὴν πράξιν ἀπὸ τῆς μελέτης κατέβη, τότε κωλύσων ἐρίσται; καὶ διὰ τί τὴν Παρθένον γυναικα λέγει τοῦ Ἰωσήφ; 164.
- ΚΓ'. Τί σημαίνει τὸ, «Ἴδου Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν, τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν»; 168.
- ΚΔ'. Πῶς θελητός τε καὶ ἀθέλητος τῷ Πατρὶ ὁ θάνατος λέγοιτ' ἂν εἶναι τοῦ Χριστοῦ; καὶ πῶς πάλιν ὁ αὐτός συνέλθοι τῷ πονηρῷ θελητός τε ἅμα εἶναι καὶ ἀθέλητος; 173.
- ΚΕ'. Τίνος ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· «Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονε», πότερον τοῦ συγγραφέως, ἢ τοῦ ἀρχαγγέλου; 189.
- ΚΣ'. Τίνος ἕνεκα γεννηθεὶς ὁ Χριστὸς συνεχώρησε δι' αὐτὸν τὴν ἀνάρεσιν προελθεῖν τῶν νηπίων; 192.
- ΚΖ'. Πῶς λέγοντες Θεὸν μὲν ἕνα, τρεῖς δὲ ὑποστάσεις, καὶ τὸν Πατέρα λέγομεν Θεόν, καὶ τὸν Υἱὸν κατ' αὐτὸν Θεόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσαύτως; Θεότητα δὲ λέγοντες, μίαν καὶ τρεῖς ὑποστάσεις, οὐκ ἔτι δυνάμεθα λέγειν οὔτε τὸν Πατέρα θεότητα, οὔτε τὸν Υἱόν, οὔτε τὸ Πνεῦμα, ἀλλ' ἅμα τὰ τρία; 197.
- ΚΗ'. Εἰ τοῦ αὐτοῦ αἰτίου πρόεισιν ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, πῶς οὐχὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν ἀναδέχονται κλήσιν, καὶ τὴν τοῦ Υἱοῦ προσγορίαν ὑπέλθοι τὸ Πνεῦμα; 205.
- ΚΘ'. Εἰ τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἄρεσιν ἁμαρτιῶν, ὡς ὁ ἱερὸς Λουκᾶς ἀναγράφει, παρεῖχε, τίς ἢ πρὸς αὐτὸ τοῦ δεσποτικοῦ διαφορὰ; 212.
- Λ'. Πῶς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν λέγοντος· «Οὐχὶ δύο στρουθία ἄσσαρίδου πωλεῖται, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἄνευ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς;» Παῦλος ὁ τὸν Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα ἐν ἐκυτῷ ρησι· «Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;» Ἀντιφθέγγεσθαι γὰρ ἢ τοῦ μαθητοῦ πρὸς τὸν διδάσκαλον φαντασίαν παρέχεται φωνή. 221.
- ΛΑ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Δύναται ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων ἐγείρει τέκνα τῷ Ἀβραάμ;» 228.
- ΛΒ'. Τί δηλοῖ, «Ὁὖ τὸ πτόν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ» καὶ τὰ ἑξῆς; 229.
- ΛΓ'. Πῶς τῆς Θεομηνίας τῆς περὶ τὸν Κορῆ, καὶ Λαθάν, καὶ Ἀβειρῶν γεγεννημένης, καὶ δέον τὸ ἄλλο πλῆθος κατεπτηχότας καὶ τὸν περὶ τὴν ψυχὴν κίνδυνον δεδιότας, τό τε

- τοῦ φρονήματος, γαῦρον καὶ ἀπονενοημένον συστέλλειν, καὶ ἐπιγνώμονας γίνεσθαι τῶν ἡμαρτημένων· οἱ δὲ μηδὲν τοιοῦτον ἐπιδεικνύμενοι κατὰ Μωσέως γογγύζουσιν; 233.
- ΛΔ'. Ἐν τῷ εὐαγγελικῷ ῥητῷ τίνα δεῖ νοεῖν παιδίᾳ, ἃ τοῖς Ἰουδαίοις ἠύλησαν, καὶ οὐκ ὠρχήσαντο, ἐθρήνησαν, καὶ οὐκ ἐκόψαντο; Τὸν γὰρ Πρόδρομον, καὶ τὸν κοινὸν Δεσπότην παιδίᾳ νοεῖν, μὴ τῷ ἀτόπῳ συνδιαλύεται καὶ τῶν Ἰουδαίων τὸ ἐγκλημα; Παιδίῳ γὰρ μὴ πειθαρχεῖν οὐχ' ὑπεύθυνον. 237.
- ΛΕ'. Πῶς οὐ μάχεται ἡ τοῦ κορυφαίου τῶν φοιτητῶν παραίνεσις ἢ λέγουσα· «Ἔτοιμοι γίνεσθε ἅει πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος» καὶ τὸ δεσποτικὸν πρόσταγμα παρακλευσόμενον, μὴ προμελετᾷ ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ βήματος βασιλέων, καὶ ἡγουμένων ἀγουμένων, ἐρῶ λόγον ὑποσχεῖν τῆς πίστεως ἡμῶν; 248.
- ΛΣ'. Κατὰ τί εἴρηται· «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν;» Καὶ τί ἐνταῦθα ἡ εἰκών; Ποῖον δὲ τὸ ἀρχέτυπον; Ἀπάσης γὰρ εἰκόνας ἀνάγκη συνθεωρεῖσθαι καὶ τὸ πρωτότυπον. 252.
- ΛΖ'. Πῶς δύναται μὴ ἀντικείμενον εἶναι τὸ, «Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος», πρὸς τὸ, «Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ», τοῦτ' ἔστιν μὴ ἐπεξελθεῖν τοῖς ὁμοίοις, μηδὲ ἀμύνασθαι τὸν ἐχθρόν; 264.
- ΛΗ'. Τινὲς διαποροῦσιν, ὡς εἰ ἀπερίγραπτος ἡ ἐν τῷ Ἰῷ Θεότης, ἡ σὰρξ, ἣν ἀνέλαβεν, ἡ πανταχοῦ· ἐνθα γὰρ ἡ θεότης, κἀκεῖνην παρῆναι δεῖ· ἡ περιγραφομένη τόπῳ, τοῦ προσειληφότος διέστηκεν. 264.
- ΛΘ'. Πῶς, τοῦ Ἰακώβ δύο παῖδας· ἐκ τῆς Ῥαχὴλ ἐσχηκότος, τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸν Βενιαμίν· εἴτα γενεαλογῶν τοὺς ἀπὸ Ἰακώβ ὁ Μωϋσῆς, ἀ' ἐγένοντο δὲ, φησὶ, Βάλλα, Γηρὰ, καὶ Νοεμὰν, καὶ Ἀγγίς, καὶ Ῥῶς, καὶ Ναμφὶν, καὶ Ὀμφιμίν· Γηρὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράδ· εἴτα ἐπάγει· «Οὗτοι οἱ υἱοὶ Ῥαχὴλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ;» Τῆς οὖν Ῥαχὴλ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν Βενιαμὶν μόνους τεκούσης, πῶς τούτους ἡ Γένεσις λέγει ἐκ τῆς Ῥαχὴλ τεχθῆναι τῷ Ἰακώβ; Πορίμωσον ἄπορον (λύσον τὸ αἰνίγμα). 273.
- Μ'. Τοῦ δεσποτικοῦ προστάγματος ἐν τῇ Ἐξόδῳ τὸν Μωσέα παρακλευσόμενον· «Ἐκτεινον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου, καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς ὕδωρ, καὶ ἔσται αἷμα» καὶ τοῦ θαύματος· δηλονότι τὸ πέρας εἰληφότος, πόθεν ἕτερον ὕδωρ εὑρέθη, ὅπερ ταῖς τῶν ἐπαοιδῶν μαγγανείαις ὕλη πρὸς τὴν τοῦ αἵματος φαντασίαν ὑπεβλήθη; 273.
- ΜΑ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραώ;» 281.
- ΜΒ'. Πῶς νοητέον τό, «Σὺ ὠργίσθης», εἰρημένον τῷ θεολήπτῳ Ἰσαΐα, «Καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν;» 288.
- ΜΓ'. Τί δῆποτε τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ὄνομα Πατρὸς Ἰησοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος βαπτίζειν μυσταγωγῆσαντος, οἱ ἀπόστολοι καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ οὐχ οὕτως· ἀλλ' εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐβάπτιζον; 301.
- ΜΔ'. Τί δὴλοῖ τὸ εἰρημένον· «Ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν τὰ ἱμάτιά σου λευκά, καὶ ἔλαιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου μὴ ὑστερησάτω, καὶ τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ. 333.
- ΜΕ'. Τὸ, «Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνας οἱ ἀδελφοί μου»· πῶς νοητέον; πολλοὶ γὰρ αὐτὸ προσκόμματος ἔθεντο πρόφασιν. 340.
- ΜΣ'. Πῶς οὐ μάχεται τὸ, ἀ' ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σὲ ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην. 349.
- ΜΖ'. Τοῦ Κυρίου λέγοντος· «Ἵμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ»· ζητοῦμεν τίνα λέγει διάβολον καὶ τίνα τὸν πατέρα αὐτοῦ; 352.
- ΜΗ'. Πόσαι εἰσὶν αἱ τὸν Κύριον ἀλείψασαι μύρω; 357.
- ΜΘ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, τῷ δὲ βλασφημήσαντι εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἀφεθήσεται, οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι;» 368.
- Ν'. Τοῦ μακαρίου Μάρκου καὶ εὐαγγελιστοῦ γεγραφότος· «Ἐξῆλθον οἱ παρ' αὐτοῦ κρατῇ·

σαι αὐτόν· ἔλεγον γάρ, ὅτι ἐξέστη·» ποίᾳ
διανοίᾳ τὴν τῶν ῥημάτων συνθήκην ἀρμό-
ζοντες, οὐκ ἂν εἶμεν πόρρω τοῦ εὐαγγελι-
κοῦ διχημάτος παρενηνεγμένοι. 377.

ΝΑ'. Διὰ τί τὸν παράδεισον ἐφύτευεν ὁ Θεός,
μέλλων εὐθύς ἐκβάλλειν τὸν Ἀδὰμ ἐξ αὐ-
τοῦ; 381.

ΝΒ'. Τοῦ θεσπεσίου Παύλου παραινούντος· «Ἐάν
πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου ψώμιζε αὐτόν· ἐάν διψᾷ
πότιζε αὐτόν· τοῦτο γάρ ποιῶν ἄνθρακας
πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ·»
πῶς νοήσωμεν τὸ, «Ἀνθρακας πυρὸς σωρεύ-
σεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ;» 385.

ΝΙ'. Πῶς νοητέον τὸ εἰρημένον παρὰ τοῦ Θεοῦ
τῷ Μωσεῖ, «Ἰδοὺ δέδωκά σε θεὸν Φα-
ραῶ;» 389.

ΝΔ'. Πῶς νοητέον τὸ ἀποστολικὸν ῥητόν, «Εἰ δὲ
ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε
μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε·» καὶ τὰ τοῦτω
συνημμένα;» 392.

ΝΕ'. Πῶς ὁ ἱερός χρησμός, ὥσπερ ἐστὶ κρείττων
αἰτίας ἀπάσης, οὕτω καὶ δειχθεῖν ταύτης ἀ-
προσέλαστος· ὡς, Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, φη-
σὶν, ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο,
λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημό-
συνον αὐτῆς;» Εἰ μὲν γάρ τις Εὐαγγέλιον αὐ-
τὴν τὴν πρᾶξιν θεῖν τῆς γυναικὸς, ἀδολεσχίας
οὐ δοκεῖ φεύγειν αἰτίαν· ἂν δὲ τὴν ὅλην
γραφὴν τῶν συνταξαμένων μαθητῶν τοῦ
διδασκάλου καὶ κοινοῦ Σωτῆρος ὑπερφυῆ
ἔργα καὶ πολιτεύματα, οὐδὲ τοῦτο νομί-
ζεται σώζειν τὸ ἀκόλουθον· οὐπω γὰρ ταῦ-
τα τοῖς γράμμασι παρετέθειτο. 393.

ΝΣ'. Τίνα νοῦν ἐστὶν ἀκόλουθον καὶ ἀδυσφήμε-
τον ἀνιχνεύσαι καὶ κατανοῆσαι διὰ τῶν
ἀπυδιδικῶν ῥημάτων λεγόντων, «Σοὶ μόνῳ
ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποί-
ησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε;» 396.

ΝΖ'. Διὰ τί τῶν τοῦ Σωτῆρος βαπτιζόντων μα-
θητῶν, ἐτι ἐβάπτιζεν ὁ Ἰωάννης; 404.

ΝΗ'. Τίνος ἔνεκεν ὁ Μωσῆς κατὰ τὴν Γένεσιν γε-
νεκλογῶν τὰς ἡγεμονίας Ἡσαΰ, τῶν μὲν ἄλ-
λων ἀπλῶς ψιλὰ διέρχεται τὰ ὀνόματα, ἐπὶ
δὲ τὸν Αἰνᾶν ἐλθὼν φησιν· «Οὗτός ἐστιν ὃς
εὗρε τὸν Ἰαμὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἐνεμε τὰ
ὑποζύγια Σεεγῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ;» τί
οὖν ἐστὶν ὁ εὗρε; καὶ τίνος ἔνεκα μνήμης ἀ-

ξιοῦται; 404.

ΝΘ'. Τί δηλοῖ τὸ ἐν δευτερονόμῳ γεγραμμένον·
«Ἐάν δὲ οἰκοδομήσῃς οἰκίαν καινὴν καὶ ποι-
ήσῃς στεφάνην τῷ δωματίῳ σου, καὶ οὐ
ποιήσῃς φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου;» 405.

Ξ'. Τί δήποτε τοῦ νόμου κωλύοντος ἄπτεσθαι
λεπροῦ, εἰ δὲ μὴ ἀκάθαρτον εἶναι ἕως ἐσπέ-
ρας ἐν τῷ θεραπεύειν τὸν λεπρὸν ὁ Σωτὴρ
ἄπτεται αὐτοῦ, καὶ τοι λόγῳ θεραπεύειν
δυνατὸν ὦν;» 409.

ΞΑ'. Τί δηλοῖ τὸ, «Ἔστιν ἐλπίς ὅτι ὁ κύνων ὁ
ζῶν, αὐτὸς ἀγαθός ἐστιν ὑπὲρ τὸνλέοντα
τὸν τεθνηκότα;» 416.

ΞΒ'. Τί βούλεται δηλοῦν τῷ παρὰ τῷ Ἐκκλη-
σιαστῇ ῥηθέν· «Ἀπόστειλον τὸν ἄρτον σου
ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος, ὅτι ἐν πλήθει
τῶν ἡμερῶν εὐρήσεις αὐτόν;» 417.

ΞΓ'. Τί δηλοῖ «Ὁ ὀρύσσων βόθρον εἰς αὐτόν ἐμ-
πεσεῖται;» 421.

ΞΔ'. Πῶς νοητέον, ὅ γέγραπται τῷ Ἐκκλησιαστῇ·
«Σχιζὼν ξύλα κινδυνεύει ἐν αὐτοῖς, ἐάν ἐκ-
πέσῃ τὸ σιδήριον· καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτά-
ραξε καὶ δυνάμεις δυναμώσῃ· καὶ περισ-
σεια τοῦ ἀνδρείου σοφία;» 424.

ΞΕ'. Πρὸς τίνα σκοπὸν ἀποβλέπει τὸ, «Γενεὰ πο-
ρεύεται καὶ γενεὰ ἐρχεται, ἡ δὲ γῆ εἰς τὸν
αἰῶνα ἔστηκεν;» 425.

ΞΣ'. Τίνα νοῦν ἀναπτύσσει τὸ, «Ἔστι δίκαιος
ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐστὶν ἀ-
σεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ;» 429.

ΞΖ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Εἰ δὲ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ
δικαιοσύνην συνίστησι;» 432.

ΞΗ'. Τὸ, «Ἐάν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν, καὶ ἐτι
πολλὰ ζήσεται, καὶ πληθὸς ὅτι ἔσονται ἡ-
μέραι ἐτῶν αὐτοῦ οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ
τῆς ἀγαθωσύνης· καὶ γε ταφή οὐκ ἐγένετο
αὐτῷ, εἶπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτόν τὸ ἐκτρωμα·
ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε, καὶ ἐν σκότει τὸ
ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται· καὶ γε ἥλιον
οὐκ εἶδε καὶ οὐκ ἔγνω· ἀνάπαυσις τοῦτω ὑπὲρ
τούτου;» τοῦτο δὴ τὸ ῥητόν τίνα διάκρισιν
καὶ σαρκῆνειαν ἐπιδείξασθαι δύναται; 436.

ΞΘ'. Τί δηλοῖ τὸ, «Ζῆθι ἐν ἀγαθῷ καὶ ἴδε ἐν ἡ-
μέρᾳ κακίας, ἴδε· Καί γε τοῦτο σύμφωνον
τούτῳ ἐποίησεν ὁ Θεός περὶ λαλιᾶς, ἵνα μὴ
εὖρη ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ μηδέν;» 437.

Ο'. Τίνας δεῖ ἐννοεῖν δερματίνους χιτῶνας, οὓς
ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Ἔβα μετὰ τὴν παράβασιν ἐνε-

- δύσαντο ; 440.
- ΟΑ'. Πῶς τίνα διάνοιχν ἡμᾶς παραπέμπει τὸ, «Ὁὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκης, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς· ἡμαρτε; ἡσύχασον» κτλ. 441.
- ΟΒ'. Τοῦ θεσπεσίου Παύλου λέγοντος· «Ἀδὰμ οὐκ ἡπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε, σωθήσεται διὰ τῆς τεκνογονίας» κτλ. Πῶς δεῖ νοεῖν τὸ, «Σωθήσονται διὰ τῆς τεκνογονίας τὴν γυναῖκα ;» 445.
- ΟΓ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ὁς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναζιώς, ἐνοχος ἐστὶ τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου», καὶ τὰ ἐξῆς. 452.
- ΟΔ'. Τοῦ Κυρίου πρὸς Σαμαρεῖτιν εἰπόντος· «Πίστευσόν μοι, γύναι, ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱερουσολύμοις προσκυνήσετε τῷ Πατρὶ· ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ οὐκ οἶδατε· ἡμεῖς προσκυνούμεν, ὃ εἶδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων», καὶ ἐξῆς. Τούτων δὲ τῶν σεβασμίων λόγων τὴν δύναμιν διὰ ποίας ἐπιβολῆς καταληψόμεθα ; 457.
- ΟΕ'. Πῶς λέγεται τὸ Θεῖον εἶναι ἐν τῷ παντί ; καὶ πῶς ἐνεστι διαλύειν ἃ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παρ' ἐνίων προκομίζεται διαπορούμενα ; 464.
- ΟΣ'. Τί δηλοῖ τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου τοῖς μαθηταῖς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ εἰρημένον· «Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν ;» 468.
- ΟΖ'. Περὶ γένους καὶ εἶδους ἀπορίαι διάφοροι, ἐν αἷς ἐστὶν εὑρεῖν τὰς λύσεις αὐτῶν. 477.
- ΟΗ'. Ἀπορίαι καὶ λύσεις ἐκ τοῦ περὶ Ὑίου δευτέρου λόγου τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου ἀντιρρητικῶν καὶ δογματικῶν ἱερῶν ζητημάτων. 489.
- ΟΘ'. Διὰ τί ἀγγέλων μνήμην οὐκ ἔσχεν ἐν τῇ κοσμογονίᾳ Μωσῆς ; καὶ τί σημαίνει τὸ, «Τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἀνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ;» 501.
- Π'. Ποῖα δεῖ λέγειν ἐπὶ Χριστοῦ γνωμικὰ θελήματα, καὶ ποῖόν ἐστι λέγειν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἀνθρώπινον θέλημα ὑποστατικὸν καὶ ἔτερον. 508.
- ΠΑ'. Τί ἐστὶ τὸ παρὰ τῷ Λουκᾷ· «Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς, τχύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη» κτλ. 549.
- ΠΒ'. Πῶς οὐκ ἐστὶν ἐναντίον τὸ λαβεῖν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἐπὶ ματαίῳ ; 552.
- ΠΓ'. Τί ἐστὶ πνεῦμα Πύθωνος ; 553.
- ΠΔ'. Τί δηλοῖ τὸ τοῦ ἀποστόλου ῥητὸν, «Ἐρ' ὃ πάντες ἡμαρτον». 553.
- ΠΕ'. Τί σημαίνει τὸ μὴ ἑτεροζυγεῖν ἀπίστοις ; 556.
- ΠΣ'. Τί σημαίνει τὸ, «Ἐγκομβώσασθαι ;» 557.
- ΠΖ'. Περὶ ἀγγέλων, διὰ τί ἐδείκνυντο μορφαῖς ζώων καὶ ἀνθρώπων. 557.
- ΠΗ'. Περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος, 560.
- ΠΘ'. Πόσα σημερινόμενά ἐστὶν εὑρεῖν ἐν τῇ Γραφῇ τῆς Θεοῦ φωνῆς. 561.
- ΙΑ'. Περὶ τοῦ Θεοῦ ὀνόματος· ὅτι ἄρρητον. 569.
- ΙΑ'. Τί ἐστὶ· «Πολλάκις προσέθεμην ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς. 569.
- ΙΒ'. Περὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου καὶ πῶς ἐκεῖνος ἰδιώτην ἑαυτὸν καλεῖ. 576.
- ΙΓ'. Ζητήματα διάφορα τοῦ Ἀποστόλου διὰ κζ' κεφαλαίων ἐπιλυόμενα. 592.
- ΙΔ'. Τί ἐστὶ τὸ· «Λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων», καὶ τὰ ἐξῆς ; 604.
- ΙΕ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Ὁ Πατήρ μου μεῖζων μου ἐστίν ;» 604.
- ΙΣ'. Πῶς οὐ μέγεται τὸ, «Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσὶν» καὶ τὸ, «Ἐὰν πορευθῶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον ;» 608.
- ΙΖ'. Διὰ τί ὁ κορυφαῖος τῶν ἀποστόλων περιπίπτει ἀρνήσει ; 608.
- ΙΗ'. Περὶ μαρτυρίας ἀληθοῦς καὶ μὴ ἀληθοῦς. 612.
- ΙΘ'. Περὶ τοῦ, «Ὅπου ὑπάγω ἐγὼ οἶδατε καὶ τὴν ὁδὸν οἶδατε.» 612.
- Ρ'. Διὰ τί μὴ πρὸ τοῦ πεσεῖν Ἰωσήφ εἰς ἀπορίαν περὶ τῆς Παρθένου, ὁ ἄγγελος ἦλθεν πρὸς αὐτόν ; 616.
- ΡΑ'. Τί ἐστὶ· «Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα καὶ δότε πτωχοῖς ;» κτλ. 616.
- ΡΒ'. Τί δηλοῖ τὸ Ἐφούδ. 633.
- ΡΓ'. Πῶς οὐκ ἐστὶν ἐναντίον τὸ, «Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος» πρὸς τὸ, «Ὅστις σὲ ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγὸνα στρέψον καὶ τὴν ἄλλην.» 636.
- ΡΔ'. Διὰ τί τὸν Ἀβελ δίκαιον ὄντα συνεχώρυσεν ὁ Θεὸς εἰς θάνατον ἔλθειν ; 636.
- ΡΕ'. Περὶ τῆς περιτομῆς. 637.
- ΡΣ'. Τί σημαίνει ἡ τοῦ εἰ μὴ παρολκή ; 640.
- ΡΖ'. Διὰ τί τῷ πληπαθεῖ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀ-

- μαλθείας κέρας οἱ ποιηταὶ ἐγχειρίζουσιν ;
"Ισθι κτλ. 641.
- PIH'. Τί ἐστὶ τὸ ἐξουσίαν ἔχειν τὴν γυναῖκα
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ; 641.
- PIΘ'. Τί δηλοῖ τό· «Οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκης
κτλ. 645.
- PI'. Περὶ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας (ἰδὲ καὶ Ζη-
τημ. ΟΘ'). 652.
- PIA'. Περὶ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας (τὸ ζήτημα
τοῦτο σύνοψις ἐστὶ τῶν ἐν τῷ Α'. Ζητή-
ματι). 653.
- PIB'. Τῷ αὐτῷ κεφάλαια τῆς Γραφῆς. 656.
- PIΓ'. Περὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 664.
- PIΔ'. Περὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς Θεοῦ καὶ ἀν-
θρώπου. 669.
- PIE'. Περὶ τῆς Σολομώντος σοφίας. 684.
- PIZ'. Περὶ πατρὶδος Παύλου. 688.
- PIZ'. Ἡ αὐτὴ ἀπορία καὶ λύσις. 689.
- PIH'. Διὰ τί περιετμήθη Χριστός. 692.
- PIΘ'. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. 696.
- PK'. Τί δηλοῖ τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν τό· «Πάν-
τοτε καὶ νῦν δοξασθήσεται Χριστός ἐν τῷ
σώματί μου ;» 701.
- PKA'. Τίνα ἦν τὰ ὑστερήματα τοῦ Χριστοῦ, ἃ-
περ ὁ Παῦλος ἐπλήρωσεν ; 705.
- PKB'. «Οὐκ ἔστιν ἡμῖν πάλιν πρὸς αἷμα καὶ
σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐ-
ξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ κό-
σμου τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πο-
νηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.» 712.
- PKΓ'. Διὰ τί Πράξεις τῶν ἀποστόλων ἐπιγράφε-
ται τὸ βιβλίον, καὶ τοι γε οὐ τῶν δώδεκα
πράξεις περιέχει, ἀλλὰ κατ' ἀρχάς μὲν
θαύματα καὶ διδασκαλίαν ὀλίγην τῶν ἀ-
ποστόλων, ἐφεξῆς δὲ εἰς Παῦλον κινεῖται
πᾶσα ἡ πραγματεία ; 713.
- PKΔ'. Ποσάκις ὁ Χριστὸς τοῖς Ἀποστόλοις μετὰ
τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ὤφθη, καὶ ποῦ,
καὶ πότε ; 716.
- PKΕ'. Διὰ τί παρήγγειλεν ὁ Χριστὸς τοῖς ἀπο-
στόλοις ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι,
καὶ πότε τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς ἡ-
κουσαν ; 717.
- PKZ'. Πότε ἐβαπτίσθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ παρὰ
τίνος ; 720.
- PKZ'. Πῶς οἱ εἰς Χριστὸν βαπτιζόμενοι Χριστὸν
ἐνδύονται ; 720.
- PKH'. Τί καλοῦσιν οἱ ἄγγελοι Γαλιλαίους τοὺς
ἀποστόλους ; 721.
- PKΘ'. Τίνος ἡ φωνή ; «Τίς οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς
δοξῆς ;» 721.
- PA'. Διὰ τί ὁ τῆς νηστείας χρόνος ἐν μ'. ἡμέ-
ραις ἀριθμεῖται ; 724.
- PAA'. Τί λέγεται μαγνήτις ; 725.
- PAB'. Τί δεῖ καλεῖν τέκνα, καὶ ποῖα παῖδια, καὶ
τίνας υἱούς ; καὶ, τί λέγει Πέτρος· «Ἐ-
χομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λό-
γον ;» 728.
- PAG'. Τί λέγει ὁ ἀπόστολος, «Περὶ ψῆμα ;» 732.
- PAD'. Πόσας ἀρχάς δεῖ ἡμᾶς νοεῖν τοῦ ἐνιαυτοῦ
καὶ ποίας ; 736.
- PAE'. Πῶς οὐκ ἔστιν ἐναντίον τὸ λέγον· «Ἐάν
τίς σε ῥαπίσῃ ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγὸνα,
στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην» — «Εἰ δὲ
καλῶς, τί μὲ δέρεις ;» 740.
- PAZ'. Διὰ τί ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ Παῦλος
ὁ ἀπόστολος προτάττει τὸ ἴδιον ὄνομα ; 748.
- PAZ'. Τῷ αὐτῷ Ἀμφιλοχίῳ ζητήσαντι σύνοψιν
σαφῆ τῶν δέκα κατηγοριῶν. 760.
- PAH'. Περὶ οὐσίας. 768.
- PAΘ'. Περὶ ποσοῦ. 781.
- PM'. Περὶ ποιότητος. 785.
- PMA'. Περὶ τῶν πρὸς τι. 793.
- PMB'. Περὶ τῶν ὑπολοίπων ἐξ κατηγοριῶν. 800.
- PMΓ'. Περὶ τοῦ ποιεῖν. 800.
- PMA'. Περὶ τοῦ πάσχειν. 804.
- PME'. Περὶ τοῦ ποῦ. 804.
- PMZ'. Περὶ τοῦ κείσθαι. 808.
- PMZ'. Περὶ τοῦ ποτέ. 809.
- PMH'. καὶ PMΘ'. Λείπουσιν ἐκ τῆς σειρᾶς. (α) 812.
- PN'. Πόσαι Σιβύλλαι γεγονάσι. 812.
- PNA'. Περὶ τῶν χρήσεων τῶν ἐξω ἐν τῇ ἡμετέ-
ρᾳ Γραφῇ εὕρισκομένων. 813.
- PNB'. Τί ἐστὶν ἡ ἀσάφεια τῆς Γραφῆς ; 816.
- PNΓ'. Τὸ αὐτὸ ἐκφαντικώτερον. 816.
- PND'. Πόσαι ἐκδόσεις γεγονάσι τῇ Γραφῇ. 820.
- PNE'. Τί ἰδόντες οἱ ποιμένες διεγνώρισαν περὶ
τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς παιδίου ; 821.
- PNZ'. Ἄρα ἱερεὺς ἦν Συμεὼν, ὁ τὸν Κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν δεξάμενος ἐν ἀγκάλας ; 824.

(α) Αἱ δύο ἐρωτήσεις αὗται λείπουσι ἐνταῦθα ἐκ
τῆς σειρᾶς, εὕρισκονται δὲ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Σω-
φοκλέους Κ. Οἰκονόμου ἐκδόσει τῶν Ἀμφιλοχίων. Ἐν
Ἀθῆναις 1858.

- ΡΝΖ'. Τί ἐστίν· αὐτός κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον», κ. ἐξ. 828.
- ΡΝΗ'. Διὰ τί τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἐπτά δαιμόνια, ἐκλέγεται ὁ Χριστός; 833.
- ΡΝΘ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ;» 836.
- ΡΞ'. Πῶς, «Βραχίονα Κυρίου», ὁ θεολόγος Ἰωάννης τὴν οἰκονομίαν διαλαμβάνει; 837.
- ΡΞΑ'. Τί δηλοῖ, «Ὅτι καὶ αὕτη ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας». 840.
- ΡΞΒ'. Τί ἐστὶ πρωτότοκος πάσης κτίσεως; 848.
- ΡΞΓ'. Τί ἐστὶ δέησις καὶ προσευχή; 849.
- ΡΞΔ'. «Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον διακαιοσύνη γὰρ Θεοῦ,» καὶ ἐξῆς. 852.
- ΡΞΕ'. Ὅτι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔφερε, φησὶν, ὁ ἀρχιερεὺς τιάραν; 853.
- ΡΞς'. Πῶς πρεσβευτὴς ἦλθεν ὁ Χριστὸς παρὰ τοῦ Πατρὸς; 857.
- ΡΞΖ'. Εἰς τὸ ῥητὸν, «Εἴ τις ἐν Χριστῷ καὶνὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καὶνὰ τὰ πάντα. 857.
- ΡΞΗ'. Διὰ τί ὁ ἀπόστολος, ὅταν περὶ Χριστοῦ διαλέγεται «θάνατον» καλεῖ τὸν ἐκείνου θάνατον· ὅταν δὲ περὶ ἡμῶν ἀκοίμησιν». Τί δήποτε κτλ. 861.
- ΡΞΘ'. Διὰ τί, ἀρεῖς τὴν ὄρασιν, Ἠσαΐας περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς διαλαμβάνει; 861.
- ΡΟ'. Τίς ἡ παραβολὴ τοῦ τὴν πατρικὴν οὐσίαν λαβόντος, καὶ εἰς χώραν ἀποδημήσαντος μακράν; 864.
- ΡΟΑ'. Τί δηλοῖ τὸ, «Οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον. 865.
- ΡΟΒ'. Περὶ προνοίας. 869.
- ΡΟΓ'. Περὶ Τριάδος. 873.
- ΡΟΔ'. Πῶς δεῖ νοεῖν τὸ περὶ τὸν Ἰῶβ εἰρημένον· «Καταραθεῖν ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ ἐγεννήθην;» Καταραῖται τὴν ἡμέραν κτλ. 876.
- ΡΟΕ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Κατ' ἐμαυτοῦ ὥμωσα λέγει Κύριος. 877.
- ΡΟς'. Τί ἐστὶ· «Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία;» 877.
- ΡΟΖ'. Τί ἐστὶ· «Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἵνα μὴ κριθήτε;» 880.
- ΡΟΗ'. Τί ἐστὶ «Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες;» 880.
- ΡΟΘ'. Τί δηλοῖ τὸ τοῦ Ἀποστόλου· «Ὑποτάγητε
- τε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον, ὡς ἐλεύθεροι. 881.
- ΡΠ'. Περὶ Θεολογίας ζήτηματα· τῷ αὐτῷ. 885.
- ΡΠΑ'. Διὰ τί μέχρι τριάδος τὸ θεῖον προάγεται, καὶ οὕτε ἐντὸς περιγράφεται, οὕτε ἐκτὸς πορρωτέρω παρατείνεται; 889.
- ΡΠΒ'. Πῶς λέγομεν ἐν καὶ τρία τὸ θεῖον; 897.
- ΡΠΓ'. Περὶ τῶν αὐτῶν τῷ αὐτῷ. 901.
- ΡΠΔ'. Τῷ αὐτῷ. 904.
- ΡΠΕ'. Πῶς ἐστὶ δυνατὸν ὅλως ἐννοεῖν τὸ θεῖον σαρκωθῆναι; 904.
- ΡΠς'. Διὰ τί Θεὸς ἐσαρκώθη; 905.
- ΡΠΖ'. Λεῖπει.
- ΡΠΗ'. Διὰ τί ἑμοφθοῦς καὶ ἰσοτίμου τῆς Τριάδος κηρυττομένης, ὁ μὲν Πατὴρ λέγεται διὰ τοῦ Υἱοῦ καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος δημιουργεῖν, οὐκ ἔμπαλιν δέ; 909.
- ΡΠΘ'. Διὰ τί Πνεῦμα μὲν Πατὴρ καὶ Πνεῦμα Υἱοῦ ἐμολογοῦμεν οὐκέτι δὲ Πατέρα Πνεύματος, οὐδὲ Υἱὸν ἀποδίδασθαι συνομολογοῦμεν; 913.
- ΡΛ'. Τί δήποτε Πατὴρ καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος ἑμοουσίων τε καὶ ἑμοσταγῶν κατὰ γε δύναμιν καὶ βουλὴν καὶ κυριότητα περυσκότων, ἐν τῇ συναριθμήσει πρώτην τάξιν ὁ Πατὴρ ἐπέχει; 916.
- ΡΛΑ'. Διὰ τί τοῦ γένους ἡ ἀνδρεθωσις οὐ διὰ τινος τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων ἢ δι' ἀνθρώπου ψιλοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς τοῦ Λόγου κενώσεως γέγονε. 924.
- ΡΛΒ'. Τί δήποτε κατὰ τὸν μέλλοντα αἰῶνα κριτῆς μόνον καθέζεται ὁ Υἱός; 929.
- ΡΛΓ'. Περὶ Τριάδος καὶ ἐνσαρκώσεως. 932.
- ΡΛΔ'. Περὶ ἐνσαρκώσεως. 932.
- ΡΛΕ'. Περὶ ἐνσαρκώσεως. 933.
- ΡΛς'. Περὶ εἰκόνων. 933.
- ΡΛΖ'. Περὶ εἰκόνων. 933.
- ΡΛΗ'. Περὶ μαχομένων ῥητῶν. 936.
- ΡΛΘ'. Διὰ τί ἐλθούσης τῆς χάριτος, ὁ νόμος ὑπεχώρησεν; 936.
- Σ'. Τοῦ Κυρίου λέγοντος· «Μὴ βάλλετε μαργαρίτας ἐμπροσθεν τῶν χοίρων» κ. ἐξῆς, πῶς δεῖ διδάσκειν τοὺς ἀπίστους. 940.
- ΣΑ'. Πῶς δεῖ κρίνειν τὰ κατὰ τὸν βίον συμβαινόντα; 945.
- ΣΒ'. Πῶς οἱ ἀπόστολοι ἰδιῶται ὄντες ῥητόρων πάντων κατεκράτησαν; 945.
- ΣΓ'. Διὰ τί Παῦλος Ἀθηναίοις διαλεγόμενος,

- ἀπὸ τῶν ἰδίων γραμμάτων αὐτοῖς διαλέγεται; 945.
- ΣΔ'. Διὰ τί ἡ προφητεία τοῖς τῆς ἀσαφείας τρόποις συνεσκήσται. 948.
- ΣΕ'. Περὶ διαμορφώσεως καὶ χαρακτῆρος τῶν ἁγίων εἰκόνων. 948.
- ΣΓ'. Διὰ τί σκιά, καὶ ὄναρ καὶ καπνὸς καὶ μεταίότης ὁ ἀνθρώπινος βίος ὀνομάζεται; 952.
- ΣΖ'. Περὶ τοῦ, «Θεὸς τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρὸν μου». 953.
- ΣΗ'. Περὶ τῶν πέντε ἄρτων. 956.
- ΣΘ'. Τῷ αὐτῷ ἀποροῦντι, «Καὶ αὐτοὶ οὐ συνίσταν». 956.
- ΣΙ'. Περὶ τοῦ, «Δύναται ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν λίθων τούτων τέκνα ἐγεῖραι τῷ Ἀβραάμ». Οἱ μὲν κτλ. 957.
- ΣΙΑ'. Πρὸς τὸν ἐπερωτήσαντα, πῶς δυνατόν μὴ ἁλῶναι ψεύδει τὸν θεῖον ἀπόστολον Ἰουδαῖον ἑαυτὸν καὶ Ῥωμαῖον ἀποφηνάμενον καὶ ποτὲ μὲν Ταρσοῦς ἔχειν πατρίδα, ποτὲ δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ γεννηθῆναι. 960.
- ΣΙΒ'. Διὰ τί τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη; 965.
- ΣΙΓ'. Περὶ τῆς βλασφημίας εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. 969.
- ΣΙΔ'. Περὶ τοῦ, «Ἀλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ νίψαι τὸ πρόσωπον». 972.
- ΣΙΕ'. Περὶ τοῦ, «Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνες οἱ ἀδελφοί μου;» 973.
- ΣΙΖ'. Περὶ τοῦ, «Οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος αὐτοῦ». 984.
- ΣΙΖ'. Περὶ διαφορᾶς εἰκόνων. 984.
- ΣΙΠ'. Περὶ τοῦ, «Μὴ μου ἅπτου» οὕτω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου. 985.
- ΣΙΘ'. Περὶ τοῦ, «Ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρὼς αὐτοῦ, ὥσει θρόμβοι αἵματος». 992.
- ΣΚ'. Περὶ μοιχείας. 992.
- ΣΚΑ'. Ποίως αἵρέσεως ἦν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου; 997.
- ΣΚΒ'. Τί ἐστὶν, «Ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μεῖζων αὐτοῦ ἐστίν». 1006.
- ΣΚΓ'. Εἰ πανταχοῦ τὸ θεῖον, πῶς διαβολὴ τοῦ μυστηρίου γυναικὸς μήτρα παρεῖναι; Ναί, φησὶ, παρεῖναι μὲν γαστρὶ γυναικὸς, ὡς καὶ πανταχοῦ οὐδεμία διαβολή· σαρκωθῆναι δὲ Θεὸν ἐξ αὐτῆς πῶς οἶόν τέ ἐστιν; 1012.
- ΣΚΔ'. Πότερον οἱ δαίμονες ἴσασιν ὡς μετανοοῦν-
 τε, ἐφ' οἷς ἐτόλμησαν ἀφίστασθαι τοῦ τολμήματος, ἢ τῆς ἁπαλῆς θεοσοφίας πεσόντες, καὶ τὴν τούτου γνῶσιν συναφρέθησαν. 1013.
- ΣΚΕ'. Ὡς ἐν διαλέξει ἐλληνίζοντος καὶ Χριστιανοῦ κεφάλαια, δι' ὧν κατασκευάζεται ἡ Τριάς. 1016.
- ΣΚΖ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Πόθεν παραγέγονας;» 1021.
- ΣΚΖ'. «Ἐξῆς πέσει λεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ γεννώμενον, δεῖ λέγειν, ἢ γενόμενον δι' ἐνός;» 1024.
- ΣΚΗ'. Περὶ φύσεως καὶ ὑποστάσεως. 1024.
- ΣΚΘ'. Περὶ ὑποστάσεως, 1024.
- ΣΛ'. Περὶ θεότητος.—Πότερον ἡ θεότης καὶ τὸ Θεὸς ταὐτόν ἐστιν, ἢ ἕτερον; Εἰ μὲν γὰρ ἕτερον, τί τοῦτο; καὶ τί παρὰ τὸν Θεὸν ἡ θεότης; εἰ δὲ ταὐτόν, ἔστι δὲ ἐκάστη τῶν ὑποστάσεων τῶν τριῶν Θεός, καὶ θεότης ἄρα. (Λεῖπει ἢ ἐπίλυσιν). 1025.
- ΣΛΑ'. Πότερον ὁ Χριστὸς τὸν καθόλου ἀνθρώπον ἀνελάβετο ἢ τὸν ἐπὶ μέρους. (Λεῖπει ἢ ἐπίλυσιν). 1025.
- ΣΛΒ'. Τί ἐστὶ, «Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ὑμῶν, καταλλάγητε τῷ Πατρί;» 1025.
- ΣΛΓ'. Τί ἐστὶν, «Ἡ τό γε ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ἢ ἡ θεότης;» 1028.
- ΣΛΔ'. Τίνος ἕνεκα ὁ μὲν ὁλόκληρος παρὰ τῇ Παλιᾷ καθαρὸς ἐλογίζετο· ὁ δὲ ἐκ μέρους ἀκάθαρτος; 1028.
- ΣΛΕ'. Τίνος ἕνεκα τὸ Πνεῦμα λέγεται εἰκὼν τοῦ Υἱοῦ; καὶ τίς ἡ τῶν Πυθαγορείων τετρακτύς; 1029.
- ΣΛΖ'. Διὰ τί ἀλείφει τὸν λίθον ὁ Ἰακώβ; 1029.
- ΣΛΖ'. Διὰ τί προσκυνεῖ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου; Προσκυνεῖ μὲν κτλ. 1029.
- ΣΛΗ'. «Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ἕως νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε». 1032.
- ΣΛΘ'. Τί ἐστὶν, «Οἶδα, ὅτι οὐκ οἶκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτέστιν ἐν τῇ σαρκὶ μου τὸ ἀγαθόν;» 1032.
- ΣΜ'. Περὶ ὄρου ζωῆς. 1032.
- ΣΜΑ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ» καὶ, τίς ἐστὶν ὁ τοῦ διαβόλου πατήρ; 1040.
- ΣΜΒ'. Τί ἐστὶ Νουμηνία, καὶ τί Καλάνδαι, καὶ τί Εἰδοί, καὶ τί Νόνναι. 1044.

ΣΜΓ'. Περὶ θείας φύσεως καὶ ὑποστάσεως. 1044.

ΣΜΔ'. Τίνα νοῦν ἀναπτύσσει τὸ τοῦ ἀποστόλου ῥητόν· «Ἐκάθισεν ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός;» 1045.

ΣΜΕ'. Διὰ τί διδασκόμεθα ἀποτάσσεσθαι τῷ Σατανᾷ, καὶ οὐχὶ τοῖς πονηροῖς ἀνθρώποις; 1049.

ΣΜΖ'. Διὰ τί ὁμολογῆται καλοῦνται οἱ περὶ Σαμωνᾶν; 1052.

ΣΜΖ'. Διὰ τί σταυροῦται ὁ Χριστός; 1052.

ΣΜΗ'. Πῶς συμβιβασθήσεται τὸ ἀποστολικὸν ῥητόν, τὸ φάσκον· «Τὰ σημεῖα οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις». Τοῖς δεσποτικοῖς λογίοις τοῖς λέγουσιν· «Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε» καὶ, «Οὐκ ἡδύνατο ποιῆσαι σημεῖα διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν»· καὶ ὅσα ἄλλα τὴν αὐτὴν ὑποβάλλει διάνοιαν; 1052.

ΣΜΘ'. Εἰ ἦν ἡ γῆ πῶς ἐγένετο; λέγει γάρ, «Ἡ δὲ γῆ ἦν». 1053.

ΣΝ'. Εἰ τὸ φῶς ὁ Θεὸς ἐδημιούργησεν, οὐκ αὐτὸς τὸ σκότος ἐποίησεν· ἐναντία γὰρ ταῦτα ἀλλήλοις. 1053.

ΣΝΔ'. Διὰ τί τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά πεποίηκεν ὁ Θεός; 1056.

ΣΝΒ'. Τίνι ὁ Θεὸς εἰργκε· «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ κατ' ὁμοίωσιν;» 1057.

ΣΝΓ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Κατ' εἰκόνα;» 1060.

ΣΝΔ'. Ἀγαθὸν τὸν Θεὸν ὀνομάζοντες, πῶς αὐτῷ περιάπτετε τοσαύτην ἀποτομίαν; Ὡμότητα γὰρ καὶ ἀπῆνειαν τὸ διὰ βρώσιν ὀλίγην τοσαύτην ἐπενεγκεῖν τιμωρίαν, οὐ τοῖς ἡμαρτηκόσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐξ ἐκείνων βεβλαστηκόσιν. 1061.

ΣΝΕ'. Τίνας υἱοὺς Θεοῦ κέκληκε Μωϋσῆς; 1065.

ΣΝΖ'. Τοῦ νόμου μήπω τεθέντος, ὅς διαγορεύει τιμᾶν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, πῶς ὁ Χάμ ὡς πατραλοίας κρίνεται; 1068.

ΣΝΖ'. Τί δήποτε τοῦ Χάμ ἐπτακίτος, ὁ ἐκείνου παῖς ἤράθη; 1868.

ΣΝΗ'. Πῶς Ἀβραὰμ πιστὸς ὀνομάζεται εἰρηκῶς τῷ Θεῷ· «Κατὰ τί γινώσκω τοῦτο ὅτι κληρονομήσω αὐτήν;» 1069.

ΣΝΘ'. Τίνας ἐνεκεν ἐκπαλαίει τῷ Ἰακώβ ὁ ἄγγελος; 1072.

ΣΞ'. Πῶς εὐλογῆσαι τοὺς παῖδας ὁ Ἰακώβ λέγεται ἐνίοις ἐπαρσάμενος; 1072.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

ΣΞΑ'. Τί δηλοῖ τὸ, «Τὴν βάτον καίεσθαι καὶ μὴ κατακαίεσθαι;» 1080.

ΣΞΒ'. Ἡ λέπρωσις τῆς χειρὸς τί δηλοῖ; 1081.

ΣΞΓ'. Διὰ τί ἠβουλήθη ὁ ἄγγελος ἀνελεῖν τὸν Μωϋσῆν; 1081.

ΣΞΔ'. Διὰ τί φεύγουσιν ἐπιτελέσαι προσέταξε τοῦ Πάσχα τὴν ἑορτήν; 1084.

ΣΞΕ'. Πῶς νοητέον τὸ ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου εἰρημένον· «Πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθημεν», καὶ ἐξῆς ἕως· «Ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός;» 1088.

ΣΞΖ'. Πῶς τὸ δίκαιον σώζεται, τῶν παιδῶν ὑπὲρ τῶν πατέρων κολαζομένων; 1088.

ΣΞΖ'. Τί ἐστὶν ἐξεικονισμένον βρέφος; 1089.

ΣΞΗ'. Τὴν σκηνὴν τί δήποτε γενέσθαι προσέταξεν; 1089.

ΣΞΘ'. Διὰ τί τὰς πλάκας συνέτριψεν; 1096.

ΣΟ'. Πῶς ἐν ἱματίοις λέπρα ἐγένετο; 1097.

ΣΟΑ'. Τί σημαίνει τὰ δύο ὀρνίθια ὑπὲρ τοῦ καθαριζομένου προσφερόμενα; 1097.

ΣΟΒ'. Διὰ τί ἀπαγορεύει πόρρω τῆς σκηνῆς θύεσθαι τὰ ἐσθιόμενα θρέμματα; 1100.

ΣΟΓ'. Τῇ· Κλίμακος ἐκ τοῦ περὶ ἡσυχίας καὶ ὑπομονῆς· «Μετερχόμενος τὸ μέσον ἐν μέσοις γέγονα» καὶ, «Ἐπότιζε διψῶντα» ἕως τοῦ· «Λέγειν εἰς ἅπαν οὐκ ἔχω». 1100.

ΣΟΔ'. Διὰ τί προσέταξεν ἀριθμηθῆναι τὸν λαὸν ὁ Θεός; 1104.

ΣΟΕ'. Διὰ τί ἄλευρον κριθινὸν ὑπὲρ τῆς ὑποπτευομένης μοιχευθῆναι προσεκομίζετο; Αὐτὸς κτλ. 1104.

ΣΟΖ'. Τίνας ἐνεκεν ἁμαρτάνουσιν εὐθὺς ἐπάγει τὰς τιμωρίας; 1105.

ΣΟΖ'. Διὰ τί προσέταξεν ὁ Θεὸς τὰ τῶν στασιαστῶν πυρεῖα τῷ θυσιαστηρίῳ γενέσθαι περιθεμα; 1108.

ΣΟΗ'. Τί δήποτε ὠργίσθη τῷ Μωσεί καὶ τῷ Ἀαρὼν ὁ Θεός, ἡνίκα τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας ἐξήγαγεν; 1109.

ΣΟΘ'. Διὰ τί τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν διαμαρτύρεσθαι προσετάχθη; 1109.

ΣΠ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ;» 1109.

ΣΠΑ'. Τί δήποτε διὰ σμικρὰν πλημμέλειαν Μωϋσῆς πόρρωθεν ἰδεῖν προσετάχθη τὴν γῆν, εἰσαγαγεῖν δὲ τὸν λαὸν ἐκωλύθη; 1112.

ΣΠΒ'. Τί ἐστὶν· «Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις χριστιαν-

- Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Ἀγάθην· λατινιστί. 1272.
 Ἐπιστολὴ πεμψθεῖσα πρὸς τὸν πατριάρχην Ἱε-
 ροσολύμων, ἐπὶ καθαιρέσει τῶν ἀποστατη-
 σάντων ἱερέων. 1292.
 Ἐπιστολὴ κατὰ τῶν μοναχῶν τῶν Στουδίου. 1293.
- Περὶ τῶν ἀπ' ἀρνήσεως διαφόρων προσώπων καὶ
 ἡλικιῶν, πρὸς τὴν ὀρθόδοξον καὶ ἀληθῆ πί-
 στιν ἐπιστρεφόντων, καὶ εὐχαὶ ἱλαστικαὶ
 ὑπὲρ αὐτῶν. 1300.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ

(; † 860 M. X.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1327.
- Λ Ο Γ Ο Ι
- Α'. Εἰς τὸν χρηματισμὸν τῆς συλλήψεως τῆς
 ἁγίας Θεοτόκου. 1336.
 Β'. Ἐγκώμιον εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἁγίας Ἀν-
 νης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου. 1353.
 Γ'. Εἰς τὴν σύλληψιν καὶ ἀπότεξιν τῆς ὑπερα-
 γίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-
 θένου Μαρίας. 1376.
 Δ'. Εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου· λατ. 1399.
 Ε'. Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς ὑπεραγίας
 Θεοτόκου ἐν τῷ ναῷ, καὶ ἀφιέρωσιν τῷ Θεῷ
 κατὰ τὴν ἱστορίαν. 1401.
 Ϛ'. Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτό-
 κου. 1420.
 Ζ'. Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν, καὶ εἰς τὰ ἐξῆς τῆς
 ἱστορίας. 1440.
 Η'. Εἰς τὸ, «Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ Σταυρῷ
 τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ
 τῆς Μητρὸς αὐτοῦ» καὶ εἰς τὴν θεόσωμον
 ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ
 ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ. 1457.
- Θ'. Εἰς τὴν τῆς ἀχράντου Θεοτόκου ἐν τῷ τά-
 φῳ παρεδρεῖαν, καὶ εὐχαριστήριος τῆς ὑπερ-
 λάμπρου ἀναστάσεως. 1489.
 Ι'. Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ θαυματουργ-
 οὺς ἀναργύρους Κοσμᾶν καὶ Δαμιανόν. 1528.
-
- Ἰδιόμελα εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. 1528.
 Εἰς Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον. 1528.
 Εἰς τοὺς ἁγίους Πατέρας τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. συνό-
 δου. 1529.
-
- * Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τοὺς Ἀντιρρήτικους
 τοῦ ἁγίου Νικηφόρου· λατινιστί. 1529.
 * Πίναξ εἰς τὴν ἱστορίαν Νικηφόρου λέξεων
 ἐξηγητικὸς· ἐλληνιστί. 1533.
 * Πίναξ ἱστορικὸς· λατινιστί. 1535.
 * Πίναξ εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ
 νέου· λατινιστί. 1541.
 * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
 τόμῳ· λατινιστί. 1541.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τόμῳ.

ΦΩΤΙΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 891 Μ. Χ.)

ΦΩΤΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 101

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τὰ εὕρισκόμενα πάντα, διαιρούμενα εἰς κλάσεις πέντε· οἷον ἐξηγητικά, δογματικά, παραινετικά, ἱστορικά, καὶ κανονικά.

* Προοίμιον περὶ τοῦ Φωτίου λατινιστὶ μετὰ καὶ ἑλληνικοῦ χωρίου Νικήτα Παφλαγό-
νος. I—X.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τμήμα πρῶτον. Ἐξηγητικά.

* Προλεγόμενα εἰς τὰ Ἀμφιλόχια Φωτίου λατινιστὶ μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων.
1—44.

Τὰ Ἀμφιλόχια ἡ λόγων ἱερῶν καὶ ζητημάτων ἱερολογίαι.

Πρὸς Ἀμφιλόχιον τὸν ὀσιώτατον μητροπολίτην Κυζίκου ἐν τῷ καιρῷ τῶν πειρασμῶν, ζητημάτων διαφόρων εἰς ἀριθμὸν τριακοσίων εἴκοσι καὶ ἑνὸς, συντεινόντων ἐπίλυσιν αἰτησάμενον. 145—1172.

Προοίμιον. 45.

Ἐρωτήσεις, καὶ ἐπιλύσεις.

Α'. Φωτίου Ἀμφιλόχια πρὸς Ἀμφιλόχιον μητροπολίτην Κυζίκου λόγων ἱερῶν συλλογή, ἐν ᾗ ζητήματα τῆς θείας Γραφῆς διαλύεται· ὧν προδιευκρινεῖται τὸ δεσποτικὸν ἐκεῖνο παράγγελμα τὸ λέγον· «Μὴ ἔχετε ζώνην,

μήτε ὑποδήματα, μήτε πήραν· ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω ὁμοίως καὶ πήραν», καὶ τὰ ἐξῆς. 48.

Β'. Εἰ τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, πῶς ὁ σωτήριος τοῦ Πατρὸς Λόγος φησὶν· «Ὁ Πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι;» 96.

Γ'. Διὰ τί χρησάμενος πληρῷ ὁ Δεσπότης, ἀλλὰ μὴ ἄλλῳ τρόπῳ, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξιάσατο τοῦ τυφλοῦ; 100.

Δ'. Τί ἐστὶ, «Μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα;» 101.

Ε'. Εἰ πᾶν τὸ ὑποκείμενον ἀνάγκη καὶ μὴ βουλόμενον ποιεῖ τὰ τῆς βίας, ἀνάγκη δὲ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα ἐν τῷ κόσμῳ, οὐ δίκαιον ἀραῖς ὑποβάλλειν τὸν βιασθέντα, οὐδὲ μὴν δίκας ἀπαιτεῖσθαι τοῦ ἀμαρτήματος. 101.

Σ'. Τί δήποτε Μωσῆς τῶν οὐρανῶν οὐ μέμνηται βασιλείας καὶ τοι τοῦ Σωτῆρος ἐν τοῖς εὐαγγελίοις λαμπρῶς εἰπόντος ἀπὸ καταβολῆς κόσμου τοῖς δικαίοις ταύτην ἐτοιμασθῆναι; 105.

Ζ'. Εἰ τὰ τέλη τῶν αἰώνων εἰς ἡμᾶς κατήντησεν, ἐν ποίοις αἰῶσιν ὁ τοῦ Χριστοῦ πλοῦτος εἰς ἡμᾶς ἐπιδειχθήσεται; 109.

Η'. Πῶς τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ λέγεται ἀμαρτίαν μὴ ποιεῖν, εἶναι δὲ ταῦτα ἡ αὐτὴ λέγει Γραφὴ τὰ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος γεννηθέντα, καὶ πάλιν πολλοὺς ὀρώμεν τοὺς διὰ βαπτίσματος υἱοποιηθέντας τὴν ἀμαρτίαν διαπραττομένους; 112.

Θ'. Πῶς τοῦ θεοπάτορος Δαυὶδ εἰπόντος, «Ἄνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ,» καὶ ἐξῆς, ὁ τούτου παῖς Σολομὼν ἀποφαίνεται, «Μέγα ἄνθρωπος, καὶ τίμιον ἀνὴρ;» 113.

(α) Εἰς τόμους 4 (101—104).

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

- Ι'. Τί δήποτε τοὺς δαιμονία νόσῳ κακουμένους, σεληνιάζομένους ὁ Εὐαγγελιστὴς ὀνομάζει; 116.
- ΙΑ'. Διὰ τί τοῦ Ἀδὰμ ἡμικρτικός, καὶ τὸ τοῦ θανάτου δεξαμένου ἐπιτίμιον, ὁ τούτου παῖς μηδὲν ἡμαρτηκώς τελευτᾷ; 120.
- ΙΒ'. Περὶ τοῦ, ὅτι οὐ μάχεται, καὶ τισι δοκῇ τὸ, «Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα,» καὶ τὸ, «Οὐκ ἤλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον». 121.
- ΙΓ'. Εἰ τὸ ἐν κολάσει διηνεκεῖ εἶναι πολλῷ χαλεπώτερον, (τοῦ γὰρ ἀλγυδῶσι καὶ ἐδύναται κατατείνεσθαι τοῦ μηδὲν τοιοῦτον πάσχειν πολλῷ ἄμεινον), πῶς ὁ Θεὸς τοὺς ἐν ἁμαρτίαις, φασί, μέλλοντας τὸν βίον κατατρίβειν παρήγαγε, τὸ χειρόν, ἢ τὸ ἄμεινον προελόμενος; 125.
- ΙΔ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Διηνοίχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί» καὶ πῶς ἡ παράδοσις ἰσχὺν ἔσχε διανοίγειν ὀφθαλμούς; 132.
- ΙΕ'. Τί δήποτε Μωϋσῆς ἐν τῇ κοσμογονίᾳ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν μνήμην οὐ πεποίηται, καὶ τοι τοῦ Σωτῆρος λέγοντος, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ταύτην ἐτοιμασθῆναι τοῖς δικαίοις; 133.
- ΙΓ'. Διὰ τί ἄόρατον τὴν γῆν ὁ Μωσῆς ὠνόμασεν; 137.
- ΙΖ'. Διὰ τί θηριάωτα κρέα τοὺς ἀνθρώπους ἐσθίειν ἀποκωλύει; 140.
- ΙΗ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Οὐκ ὀφθήσῃ κενὸς ἐναντίον μου»; 140.
- ΙΘ'. Πῶς οὐκ ἔστιν ἐναντίον τὸ λέγον, «Ἰδοὺ πάντα καλὰ λίαν», καὶ τὸ μετὰ ταῦτα ἐπιδιελεῖν, καὶ τὰ μὲν τῶν ζώων καθαρὰ λέγειν, τὰ δὲ ἀκάθαρτα; 144.
- Κ'. Διὰ τί τῆς αἰρέσεως ἀπιστάμενος ὁ ἄνθρωπος τὸν βίον οὐκ ἔχων ἐπίμωμον πρὸς ἱερωσύνην ἀνέρχεται ὁ δὲ κηλίδων σωματικῶν γεγωνὼς ὑπεύθυνος, καὶ τῶν ἀθεμίτων ἀποστῆ πράξεων, πρὸς τὸ τῆς ἱερωσύνης τέλος οὐκ ἀνάγεται; 145.
- ΚΑ'. Ἐπὶ τίνος παραλαμβάνεται παρὰ τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν λογίοις ἡ τοῦ ἀπεκρίθη φωνή; αὐτὴ τε καὶ τὰ παρὰ ταύτην ἐκ τῆς αὐτῆς σχηματιζόμενα λέξεως; 148.
- ΚΒ'. Τί δήποτε πρὶν διανοηθῆναι τὸν Ἰωσήφ ἀπολῦσαι τὴν Μαριάμ, μὴ ἐπέστη ὁ ἄγγελος αὐτὴν προκνηστέλλων τὴν μελέτην, ἀλλ' ὅτε πρὸς τὴν πρᾶξιν ἀπὸ τῆς μελέτης κατέβη, τότε κωλύσων ἐρίσται; καὶ διὰ τί τὴν Παρθένον γυναικα λέγει τοῦ Ἰωσήφ; 164.
- ΚΓ'. Τί σημαίνει τὸ, «Ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἰς ἡμῶν, τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν»; 168.
- ΚΔ'. Πῶς θελητός τε καὶ ἀθέλητος τῷ Πατρὶ ὁ θάνατος λέγοιτ' ἂν εἶναι τοῦ Χριστοῦ; καὶ πῶς πάλιν ὁ αὐτὸς συνέλθοι τῷ πονηρῷ θελητός τε ἅμα εἶναι καὶ ἀθέλητος; 173.
- ΚΕ'. Τίνος ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα: «Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονε,» πότερον τοῦ συγγραφέως, ἢ τοῦ ἀρχαγγέλου; 189.
- ΚΣ'. Τίνος ἕνεκα γεννηθεὶς ὁ Χριστὸς συνεχώρησε δι' αὐτὸν τὴν ἀναίρεσιν προσελθεῖν τῶν νηπίων; 192.
- ΚΖ'. Πῶς λέγοντες Θεὸν μὲν ἕνα, τρεῖς δὲ ὑποστάσεις, καὶ τὸν Πατέρα λέγομεν Θεόν, καὶ τὸν Υἱὸν κατ' αὐτὸν Θεόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσαύτως; Θεότητα δὲ λέγοντες μίαν καὶ τρεῖς ὑποστάσεις, οὐκ ἔτι δυνάμεθα λέγειν οὔτε τὸν Πατέρα θεότητα, οὔτε τὸν Υἱόν, οὔτε τὸ Πνεῦμα, ἀλλ' ἅμα τὰ τρία; 197.
- ΚΗ'. Εἰ τοῦ αὐτοῦ αἵτιος πρόεισιν ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, πῶς οὐχὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν ἀναδέξονται κλήσιν, καὶ τὴν τοῦ Υἱοῦ προσχηγορίαν ὑπέλθοι τὸ Πνεῦμα; 205.
- ΚΘ'. Εἰ τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, ὡς ὁ ἱερὸς Λουκᾶς ἀναγράφει, παρείχε, τίς ἡ πρὸς αὐτὸ τοῦ δεσποτικοῦ διαφορὰ; 212.
- Α'. Πῶς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν λέγοντος: «Οὐχὶ δύο στρουθία ἄσσαρίδου πωλεῖται, καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἄνευ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς,» Παῦλος ὁ τὸν Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα ἐν ἑαυτῷ φησι: «Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;» Ἀντιρρογέσθαι γὰρ ἡ τοῦ μαθητοῦ πρὸς τὸν διδάσκαλον φαντασίαν παρέχεται φωνή. 221.
- ΑΑ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Δύνανται ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγείρει τέκνα τῷ Ἀβραάμ»; 228.
- ΑΒ'. Τί δηλοῖ, «Οὐ τὸ πτῖον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ» καὶ τὰ ἐξῆς; 229.
- ΑΓ'. Πῶς τῆς Θεομηνίας τῆς περὶ τὸν Κορὲ, καὶ Δαθάν, καὶ Ἀβειρῶν γεγεννημέναι, καὶ δέον τὸ ἄλλο πλῆθος κατεπτηχότας καὶ τὸν περὶ τὴν ψυχὴν κίνδυνον δεδιότας, τό τε

τοῦ φρονήματος, γαῦρον καὶ ἀπονεννημένον
συστέλλειν, καὶ ἐπιγνώμονας γίνεσθαι τῶν
ἡμαρτημένων· οἱ δὲ μηδὲν τοιοῦτον ἐπιδει-
κνύμενοι κατὰ Μωσέως γογγύζουσιν ; 233.

ΑΔ'. Ἐν τῷ εὐαγγελικῷ ῥητῷ τίνα δεῖ νοεῖν
παιδίᾳ, ἃ τοῖς Ἰουδαίοις ἠὺλησαν, καὶ οὐκ
ὠρχήσαντο, ἐθρήνησαν, καὶ οὐκ ἐκόψαντο;
Τὸν γὰρ Πρόδρομον, καὶ τὸν κοινὸν Δεσπότην
παιδίᾳ νοεῖν, μὴ τῷ ἀτόπῳ συνδιαλύεται
καὶ τῶν Ἰουδαίων τὸ ἔγκλημα ; Παιδίῳις
γὰρ μὴ πειθαρχεῖν οὐχ' ὑπεύθυνον. 237.

ΑΕ'. Πῶς οὐ μάχεται ἡ τοῦ κορυφαίου τῶν φοι-
τητῶν παραινέσις ἢ λέγουσα· « Ἐτοιμοὶ γί-
νεσθε ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαὺν παντὶ τῷ αἰτοῦν-
τι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος »
καὶ τὸ δεσποτικὸν πρόσταγμα παρακελευό-
μενον, μὴ προμελετᾶν ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ βή-
ματος βασιλέων, καὶ ἡγουμένων ἀγουμέ-
νους, ἐρῶ λόγον ὑποσχεῖν τῇ πίστεως
ἡμῶν ; 248.

ΑΣ'. Κατὰ τί εἴρηται· « Ποιήσωμεν ἄνθρωπον
κατ' εἰκόνα ἡμετέραν ; » Καὶ τί ἐνταῦθα ἡ
εἰκὼν ; Ποῦν δὲ τὸ ἀρχέτυπον ; Ἀπάσης
γὰρ εἰκόνας ἀνάγκη συνθεωρεῖσθαι καὶ τὸ
πρωτότυπον. 252.

ΑΖ'. Πῶς δύναται μὴ ἀντικείμενον εἶναι τὸ,
« Ὁρθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ
ὀδόντος », πρὸς τὸ, « Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν
μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ », τοῦτ' ἔστιν μὴ
ἐπεξελθεῖν τοῖς ὁμοίοις, μηδὲ ἀμύνασθαι
τὸν ἐχθρόν ; 264.

ΑΗ'. Τινὲς διαποροῦσιν, ὡς εἰ ἀπερίγραπτος ἡ ἐν
τῷ Ὑῖῳ θεότης, ἡ σὰρξ, ἣν ἀνέλαβεν, ἡ
πανταχοῦ ἐνθα γὰρ ἡ θεότης, κἀκεῖνην πα-
ρεῖναι δεῖ· ἡ περιγραφομένη τόπῳ, τοῦ προ-
εληφότος διέστηκεν. 264.

ΑΘ'. Πῶς, τοῦ Ἰακώβ δύο παῖδας ἐκ τῆς Ῥα-
χὴλ ἐσχηκότος, τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸν Βενια-
μὴν· εἴτα γενεαλογῶν τοὺς ἀπὸ Ἰακώβ ὁ
Μωϋσῆς, ἀ' ἐγένοντο δὲ, φασί, Βάλλα, Γη-
ρά, καὶ Νοεμάν, καὶ Ἀγγίς, καὶ Ῥῶς, καὶ
Ναμφὴν, καὶ Ὀμφιμὴν· Γηρά δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀράδ· εἴτα ἐπάγει· « Οὗτοι οἱ υἱοὶ
Ῥαχὴλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ ; » Τῆς οὖν
Ῥαχὴλ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν Βενιαμὴν μόνους
τεκούσης, πῶς τούτους ἡ Γένεσις λέγει ἐκ
τῆς Ῥαχὴλ τεχθῆναι τῷ Ἰακώβ ; Πορίμω-
σον ἄπορον (λύσον τὸ αἰνίγμα). 273.

Μ'. Τοῦ δεσποτικοῦ προστάγματος ἐν τῇ Ἐξό-
δῳ τὸν Μωσέα παρακελευομένου· « Ἐκτει-
νον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου,
καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς
διώρυγας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐ-
τῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς ὕδωρ, καὶ ἔ-
σται αἷμα »· καὶ τοῦ θαύματος διηλονότι τὸ
πέρας εἰληφότος, πόθεν ἕτερον ὕδωρ εὐρέ-
θη, ὅπερ ταῖς τῶν ἐπασιδῶν μαγγανείαις
ὑλη πρὸς τὴν τοῦ αἵματος φαντασίαν ὑπε-
βλήθη ; 273.

ΜΑ'. Πῶς νοητέον τὸ, « Ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρ-
δίαν Φαραώ ; » 281.

ΜΒ'. Πῶς νοητέον τὸ, « Σὺ ὠργίσθης », εἰρημένον
τῷ θεολήπτῳ Ἰσαΐ, « Καὶ ἡμεῖς ἡμάρτο-
μεν ; » 288.

ΜΓ'. Τί δήποτε τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ὄνομα Πατρὸς Ὑῖοῦ καὶ
ἁγίου Πνεύματος βαπτίζειν μυσταγωγῆσαν-
τος, οἱ ἀπόστολοι καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ οὐχ
οὕτως· ἀλλ' εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
ἐβάπτιζον ; 301.

ΜΔ'. Τί διηλοῖ τὸ εἰρημένον· Ἀ' Ἐν παντὶ καιρῷ
ἔστωσαν τὰ ἱμάτιά σου λευκά, καὶ ἔλαιον
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου μὴ ὑστερησάτω, καὶ
τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐ-
τοῦ. 333.

ΜΕ'. Τὸ, « Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνας οἱ
ἀδελφοί μου »· πῶς νοητέον ; πολλοὶ γὰρ
αὐτὸ προσκόμματος ἔθεντο πρόφασιν. 340.

ΜΣ'. Πῶς οὐ μάχεται τὸ, ἀ' Ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις
ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ
ὀδόντος· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι
τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σὲ ῥαπίσει ἐπὶ τὴν
δεξιάν, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην. 349.

ΜΖ'. Τοῦ Κυρίου λέγοντος· ἀ' Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πα-
τρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ· ζητοῦμεν τίνα
λέγει διάβολον καὶ τίνα τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ ; 352.

ΜΗ'. Πόσαι εἰσὶν αἱ τὸν Κύριον ἀλείψασαι μύ-
ρων ; 357.

ΜΘ'. Πῶς νοητέον τὸ, « Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλα-
σφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, τῷ δὲ
βλασφημήσαντι εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
οὐκ ἀφεθήσεται, οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, οὔ-
τε ἐν τῷ μέλλοντι ; » 368.

Ν'. Τοῦ μακαρίου Μάρκου καὶ εὐαγγελιστοῦ γε-
γραφότος· « Ἐξῆλθον οἱ παρ' αὐτοῦ κρατῆ-

σαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ, ὅτι ἐξέστη·» ποίᾳ
 διανοίᾳ τὴν τῶν ῥημάτων συνθήκην ἀρμό-
 ζοντες, οὐκ ἂν εἶπμεν πόρρω τοῦ εὐαγγελι-
 κοῦ διηγήματος παρενηνεγμένοι. 377.

ΝΑ'. Διὰ τί τὸν παράδεισον ἐφύτευsen ὁ Θεός,
 μέλλων εὐθύς ἐκβάλλειν τὸν Ἀδὰμ ἐξ αὐ-
 τοῦ; 381.

ΝΒ'. Τοῦ θεσπεσίου Παύλου παραινοῦντος· «Ἐάν
 πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου ψώμιζε αὐτόν· ἐάν διψᾷ
 πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἀνθρακας
 πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ·»
 πῶς νοήσωμεν τὸ, «Ἀνθρακας πυρὸς σωρεύ-
 σεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ;» 385.

ΝΙ'. Πῶς νοητέον τὸ εἰρημένον παρὰ τοῦ Θεοῦ
 τῷ Μωσεῖ, «Ἰδοὺ δέδωκά σε θεὸν Φα-
 ραώ;» 389.

ΝΔ'. Πῶς νοητέον τὸ ἀποστολικὸν ῥητόν, «Εἰ δὲ
 ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε
 μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε·» καὶ τὰ τοῦτω
 συνημμένα;» 392.

ΝΕ'. Πῶς ὁ ἱερός χρησμὸς, ὥσπερ ἐστὶ κρείττων
 αἰτίας ἀπάσης, οὕτω καὶ δειχθεῖν ταύτης ἀ-
 προσπέλαστος· ὡς, «Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, φη-
 σὶν, ὅπου ἂν κερυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο,
 λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημό-
 συνον αὐτῆς;» Εἰ μὲν γὰρ τις εὐαγγέλιον αὐ-
 τὴν τὴν πρᾶξιν θεῖν τῆς γυναικὸς, ἀδολεσχίας
 οὐ δοκεῖ φεύγειν αἰτίαν· ἂν δὲ τὴν δλην
 γραφὴν τῶν συνταξαμένων μαθητῶν τοῦ
 διδασκάλου καὶ κοινοῦ Σωτῆρος ὑπερφυῆ
 ἔργα καὶ πολιτεύματα, οὐδὲ τοῦτο νομί-
 ζεται σώζειν τὸ ἀκόλουθον· οὕτω γὰρ ταῦ-
 τα τοῖς γράμμασι παρετέθειτο. 393.

ΝΤ'. Τίνα νοῦν ἐστὶν ἀκόλουθον καὶ ἀδυσφήμη-
 τον ἀνιχνεύσαι καὶ κατανοῆσαι διὰ τῶν
 Δαυϊδικῶν ῥημάτων λεγόντων, «Σοὶ μόνῳ
 ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποί-
 ησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου
 καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε;» 396.

ΝΖ'. Διὰ τί τῶν τοῦ Σωτῆρος βαπτιζόντων μα-
 θητῶν, ἐτι ἐβάπτιζεν ὁ Ἰωάννης; 404.

ΝΗ'. Τίνος ἕνεκεν ὁ Μωσῆς κατὰ τὴν Γένεσιν γε-
 νεαλογῶν τὰς ἡγεμονίας Ἠσαῦ, τῶν μὲν ἄλ-
 λων ἀπλῶς ψιλὰ διέρχεται τὰ ὀνόματα, ἐπὶ
 δὲ τὸν Αἰνᾶν ἐλθὼν φησιν· «Οὗτός ἐστιν δε-
 εῦρε τὸν Ἰαμὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἔνεμε τὰ
 ὑποζύγια Σεεγῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ;» τί
 οὖν ἐστὶν ὁ εὔρε; καὶ τίνος ἕνεκα μνήμης ἀ-

ξιούται;

404.

ΝΘ'. Τί δηλοῖ τὸ ἐν Δευτερονόμῳ γεγραμμένον·
 «Ἐάν δὲ οἰκοδομήσῃς οἰκίαν καινὴν καὶ ποι-
 ῆσῃς στεφάνην τῷ δωματίῳ σου, καὶ οὐ
 ποιήσῃς φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου;» 405.

Ξ'. Τί δήποτε τοῦ νόμου κωλύοντος ἄπτεσθαι
 λεπροῦ, εἰ δὲ μὴ ἀκάθαρτον εἶναι ἕως ἐσπέ-
 ρας ἐν τῷ θεραπεύειν τὸν λεπρὸν ὁ Σωτὴρ
 ἄπτεται αὐτοῦ, καὶ τοι λόγῳ θεραπεύειν
 δυνατὸν ὢν;» 409.

ΞΑ'. Τί δηλοῖ τὸ, «Ἔστιν ἐλπίς ὅτι ὁ κύων ὁ
 ζῶν, αὐτὸς ἀγαθός ἐστιν ὑπὲρ τὸν λέοντα
 τὸν τεθνηκότα;» 416.

ΞΒ'. Τί βούλεται δηλοῦν τῷ παρὰ τῷ Ἐκκλη-
 σιαστῇ ῥηθέν· «Ἀπόστειλον τὸν ἄρτον σου
 ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος, ὅτι ἐν πλῆθει
 τῶν ἡμερῶν εὐρήσεις αὐτόν;» 417.

ΞΓ'. Τί δηλοῖ «Ὁ ὀρύσσων βόθρον εἰς αὐτὸν ἐμ-
 πεσεῖται». 421.

ΞΔ'. Πῶς νοητέον, ὅ γέγραπται τῷ Ἐκκλησιαστῇ·
 «Σχίζων ξύλα κινδυνεύει ἐν αὐτοῖς, ἐάν ἐκ-
 πέσῃ τὸ σιδῆριον· καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτά-
 ραξε καὶ δυνάμεις δυναμώσει· καὶ περισ-
 σεια τοῦ ἀνδρείου σοφία;» 424.

ΞΕ'. Πρὸς τίνα σκοπὸν ἀποβλέπει τὸ, «Γενεὰ πο-
 ρεύεται καὶ γενεὰ ἐρχεται, ἡ δὲ γῆ εἰς τὸν
 αἰῶνα ἔστηκεν». 425.

ΞΣ'. Τίνα νοῦν ἀναπτύσσει τὸ, «Ἔστι δίκαιος
 ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐστὶν ἀ-
 σεβῆς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ;» 429.

ΞΖ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Εἰ δὲ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ
 δικαιοσύνην συνίστησι». 432.

ΞΗ'. Τὸ, «Ἐάν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν, καὶ ἔτι
 πολλὰ ζήσεται, καὶ πλῆθος ὅτι ἔσονται ἡ-
 μέραι ἐτῶν αὐτοῦ οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ
 τῆς ἀγαθωσύνης· καὶ γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο
 αὐτῷ, εἴπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἐκτρωμα·
 ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε, καὶ ἐν σκότει τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται· καὶ γε ἥλιον
 οὐκ εἶδε καὶ οὐκ ἔγνω· ἀνάπαυσις τούτῳ ὑπὲρ
 τοῦτον· τοῦτο δὲ τὸ ῥητόν τίνα διάκρισιν
 καὶ σαφήνειαν ἐπιδείξασθαι δύναται;» 436.

ΞΘ'. Τί δηλοῖ τὸ, «Ζῆθι ἐν ἀγαθῷ καὶ ἶδε ἐν ἡ-
 μέρᾳ κακίας, ἶδε· Καί γε τοῦτο σύμφωνον
 τούτῳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς περὶ λαλιάς, ἵνα μὴ
 εὖρη ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ μηδέν». 437.

Ο'. Τίνας δεῖ ἐννοεῖν δερματίνους χιτῶνας, οὓς
 ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ μετὰ τὴν παράβασιν ἐνε-

- δύσαντο ; 440.
- ΟΑ'. Πρὸς τίνα διάνοιχν ἡμᾶς παραπέμπει τὸ, «Ὁ.κ. ἂν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς; ἡμαρτε; ἡσύχασον» κτλ. 441.
- ΟΒ'. Τοῦ θεσπεσίου Παύλου λέγοντος· «Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει· γέγονε, σωθήσεται διὰ τῆς τεκνογονίας» κτλ. Πῶς δεῖ νοεῖν τὸ, «σωθή-
θήσασθαι διὰ τῆς τεκνογονίας τὴν γυναῖ-
κα ;» 445.
- ΟΓ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ὁς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἐστὶ τοῦ σώματος καὶ αἵ-
ματος τοῦ Κυρίου», καὶ τὰ ἐξῆς. 452.
- ΟΔ'. Τοῦ Κυρίου πρὸς Σαμαρεῖτιν εἰπόντος· «Πί-
στευσόν μοι, γύναι, ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ Πατρὶ· ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὁ οὐκ οἶδατε· ἡμεῖς προσκυνούμεν, ὁ εἰδα-
μεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων», καὶ ἐξῆς. Τούτων δὲ τῶν σεβασμίων λόγων τὴν δύναμιν διὰ ποίας ἐπιβολῆς καταληφό-
μεθα ; 457.
- ΟΕ'. Πῶς λέγεται τὸ Θεῖον εἶναι ἐν τῷ παντί ; καὶ πῶς ἐνεστὶ διαλύειν ἃ πρὸς τὴν ὑπόθε-
σιν ταύτην παρ' ἐνίων προκομίζεται διαπο-
ρούμενα ; 464.
- ΟΣ'. Τί δηλοῖ τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου τοῖς μαθηταῖς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ εἰρημένον· «Ὑμῖν δέδο-
ται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν ;» 468.
- ΟΖ'. Περὶ γένους καὶ εἶδους ἀπορίαι διάφοροι, ἐν αἷς ἐστὶν εὑρεῖν τὰς λύσεις αὐτῶν. 477.
- ΟΗ'. Ἀπορίαι καὶ λύσεις ἐκ τοῦ περὶ Ἰησοῦ δευ-
τέρου λόγου τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου ἀντιρ-
ρήτικῶν καὶ δογματικῶν ἱερῶν ζητημά-
των. 489.
- ΟΘ'. Διὰ τί ἀγγέλων μνήμην οὐκ ἔσχεν ἐν τῇ κοσμογονίᾳ Μωσῆς ; καὶ τί σημαίνει τὸ, «Τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύ-
σεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ;» 501.
- Π'. Ποῖα δεῖ λέγειν ἐπὶ Χριστοῦ γνωμικὰ θε-
λήματα, καὶ ποῖόν ἐστι λέγειν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἀνθρώπινον θέλημα ὑποστατι-
κὸν καὶ ἕτερον. 508.
- ΠΑ'. Τί ἐστὶ τὸ παρὰ τῷ Λουκᾷ· «Γενομένης δὲ
τῆς φωνῆς τυχύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ
συνεχύθη» κτλ. 549.
- ΠΒ'. Πῶς οὐκ ἐστὶν ἐναντίον τὸ λαβεῖν τὸ ὄνο-
μα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἐπὶ ματαίῳ ; 552.
- ΠΓ'. Τί ἐστὶ πνεῦμα Πύθωνος ; 553.
- ΠΔ'. Τί δηλοῖ τὸ τοῦ ἀποστόλου ῥητὸν, «Ἐγ' ὃ
πάντες ἡμαρτον». 553.
- ΠΕ'. Τί σημαίνει τὸ μὴ ἑτεροζυγεῖν ἀπίστοις ; 556.
- ΠΣ'. Τί σημαίνει τὸ, «Ἐγκομβώσασθαι ;» 557.
- ΠΖ'. Περὶ ἀγγέλων, διὰ τί ἐδείκνυντο μορφαῖς
ζώων καὶ ἀνθρώπων. 557.
- ΠΗ'. Περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος, 560.
- ΠΘ'. Πόσα σημαίνόμενά ἐστὶν εὑρεῖν ἐν τῇ Γρα-
φῇ τῆς Θεοῦ φωνῆς. 561.
- Ι'. Περὶ τοῦ θεικοῦ ὀνόματος· ὅτι ἄρρητον. 569.
- ΙΑ'. Τί ἐστὶ· «Πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς. 569.
- ΙΒ'. Περὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου καὶ πῶς
ἐκεῖνος ἰδιώτην ἑαυτὸν καλεῖ. 576.
- ΙΓ'. Ζητήματα διάφορα τοῦ Ἀποστόλου διὰ κζ'.
κεφαλαίων ἐπιλυόμενα. 592.
- ΙΔ'. Τί ἐστὶ τό· «Λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἐμπρο-
σθεν τῶν ἀνθρώπων», καὶ τὰ ἐξῆς ; 604.
- ΙΕ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Ὁ Πατήρ μου μείζων μου ἐ-
στίν ;» 604.
- ΙΖ'. Πῶς οὐ μέχεται τὸ, «Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πα-
τρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσι.» καὶ τὸ, «Ἐὰν
πορευθῶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον ;» 608.
- ΙΖ'. Διὰ τί ὁ κορυφαῖος τῶν ἀποστόλων περιπί-
πτει ἀρνήσει ; 608.
- ΙΗ'. Περὶ μαρτυρίας ἀληθοῦς καὶ μὴ ἀληθοῦς. 612.
- ΙΘ'. Περὶ τοῦ, «Ὅπου ὑπάγω ἐγὼ οἶδατε καὶ
τὴν ὁδὸν οἶδατε.» 612.
- Ρ'. Διὰ τί μὴ πρὸ τοῦ πεσεῖν Ἰωσήφ εἰς ἀπο-
ρίαν περὶ τῆς Παρθένου, ὁ ἄγγελος ἦλθεν
πρὸς αὐτόν ; 616.
- ΡΑ'. Τί ἐστὶ· «Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα καὶ δό-
τε πτωχοῖς ;» κτλ. 616.
- ΡΒ'. Τί δηλοῖ τὸ Ἐφρούδ. 633.
- ΡΓ'. Πῶς οὐκ ἐστὶν ἐναντίον τὸ, «Ὁφθαλμὸν
ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.»
πρὸς τὸ, «Ὅστις σὲ ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν
σιαγόνα στρέψον καὶ τὴν ἄλλην.» 636.
- ΡΔ'. Διὰ τί τὸν Ἀβελ δίκαιον ὄντα συνεχώρη-
σεν ὁ Θεὸς εἰς θάνατον ἐλθεῖν ; 636.
- ΡΕ'. Περὶ τῆς περιτομῆς. 637.
- ΡΣ'. Τί σημαίνει ἡ τοῦ εἰ μὴ παρολκή ; 640.
- ΡΖ'. Διὰ τί τῷ κληπαθεῖ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀ-

- μυλθείας κέρας οἱ ποιηταὶ ἐγχειρίζουσιν ;
ἴσθι κτλ. 641.
- PIH'. Τί ἐστὶ τὸ ἐξουσίαν ἔχειν τὴν γυναῖκα
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ; 641.
- PIΘ'. Τί δηλοῖ τό· «Οὐκ ἂν ὁρθῶς προσενέγκης
κτλ. 645.
- PI'. Περὶ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας (ἰδὲ καὶ Ζη-
τημ. ΟΘ'). 652.
- PIA'. Περὶ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας (τὸ ζήτημα
τοῦτο σύνοψις ἐστὶ τῶν ἐν τῷ Α'. Ζητή-
ματι). 653.
- PIB'. Τῷ αὐτῷ κεφάλαια τῆς Γραφῆς. 656.
- PIΓ'. Περὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 664.
- PIΔ'. Περὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς Θεοῦ καὶ ἀν-
θρώπου. 669.
- PIE'. Περὶ τῆς Σολομώντος σοφίας. 684.
- PIΣ'. Περὶ πατρὶδος Παύλου. 688.
- PIZ'. Ἡ αὐτὴ ἀπορία καὶ λύσις. 689.
- PII'. Διὰ τί περιετμήθη Χριστός. 692.
- PIΘ'. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. 696.
- PK'. Τί δηλοῖ τὸ ἀποστολικὸν ῥητὸν τό· «Πάν-
τοτε καὶ νῦν δοξασθήσεται Χριστός ἐν τῷ
σώματί μου ;» 701.
- PKA'. Τίνα ἦν τὰ ὑστερήματα τοῦ Χριστοῦ, ἃ
περὶ ὁ Παῦλος ἐπλήρωσεν ; 705.
- PKB'. «Οὐκ ἔστιν ἡμῖν πάλιν πρὸς αἷμα καὶ
σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐ-
ξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ κό-
σμου τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πο-
νηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.» 712.
- PKΓ'. Διὰ τί πράξεις τῶν ἀποστόλων ἐπιγράφε-
ται τὸ βιβλίον, καὶ τοι γε οὐ τῶν δώδεκα
πράξεις περιέχει, ἀλλὰ κατ' ἀρχὰς μὲν
θαύματα καὶ διδασκαλίαν ὀλίγην τῶν ἀ-
ποστόλων, ἐφεξῆς δὲ εἰς Παῦλον κινεῖται
πάντα ἡ πραγματεία ; 713.
- PKΔ'. Ποσάκις ὁ Χριστὸς τοῖς Ἀποστόλοις μετὰ
τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ὤφθη, καὶ ποῦ,
καὶ πότε ; 716.
- PKΕ'. Διὰ τί παρήγγειλεν ὁ Χριστὸς τοῖς ἀπο-
στόλοις ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι,
καὶ πότε τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς ἡ-
κουσαν ; 717.
- PKΣ'. Πότε ἐβαπτίσθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ παρὰ
τίνος ; 720.
- PKZ'. Πῶς οἱ εἰς Χριστὸν βαπτιζόμενοι Χριστὸν
ἐνδύονται ; 720.
- PKH'. Τί καλοῦσιν οἱ ἄγγελοι Γαλιλαίους τοὺς
ἀποστόλους ; 721.
- PKΘ'. Τίνος ἡ φωνή ; αἱ τὴν οὐτοῦ ἐκασίαις τῆς
δόξης ;» 721.
- PA'. Διὰ τί ὁ τῆς νηστείας χρόνος ἐν μ'. ἡμέ-
ραις ἀριθμεῖται ; 724.
- PAΑ'. Τί λέγεται μαγνήτις ; 725.
- PAB'. Τί δεῖ καλεῖν τέκνα, καὶ ποῖα παῖδια, καὶ
τίνες υἱοὺς ; καὶ, τί λέγει Πέτρος· «Ἐ-
χομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λό-
γον ;» 728.
- PAG'. Τί λέγει ὁ ἀπόστολος, «Περὶ ψήμα ;» 732.
- PAΔ'. Πόσας ἀρχὰς δεῖ ἡμᾶς νοεῖν τοῦ ἐνιαυτοῦ
καὶ ποίας ; 736.
- PAΕ'. Πῶς οὐκ ἔστιν ἐναντίον τὸ λέγον· «Ἐάν
τίς σε βράψῃ ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιγῶνα,
στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην»·— «Ἐἰ δὲ
καλῶς, τί μὲ δέρεις ;» 740.
- PAΣ'. Διὰ τί ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ Παῦλος
ὁ ἀπόστολος προτάττει τὸ ἴδιον ὄνομα ; 748.
- PAZ'. Τῷ αὐτῷ Ἀμφιλοχίῳ ζητήσαντι σύνοψιν
σφρῆ τῶν δέκα κατηγοριῶν. 760.
- PAH'. Περὶ οὐσίας. 768.
- PAΘ'. Περὶ ποσοῦ. 781.
- PM'. Περὶ ποιότητος. 785.
- PMA'. Περὶ τῶν πρὸς τι. 793.
- PMB'. Περὶ τῶν ὑπολοίπων ἐξ κατηγοριῶν. 800.
- PMΓ'. Περὶ τοῦ ποιεῖν. 800.
- PMA'. Περὶ τοῦ πάσχειν. 804.
- PME'. Περὶ τοῦ ποῦ. 804.
- PMΣ'. Περὶ τοῦ κείσθαι. 808.
- PMZ'. Περὶ τοῦ ποτέ. 809.
- PMII'. καὶ PMΘ'. Λείπουσιν ἐκ τῆς σειρᾶς. (α) 812.
- PN'. Πόσαι Σιδύλλαι γεγονάσι. 812.
- PNΑ'. Περὶ τῶν χρήσεων τῶν ἔξω ἐν τῇ ἡμετέ-
ρᾳ Γραφῇ εὕρισκομένων. 813.
- PNB'. Τί ἐστὶν ἡ ἀσάφεια τῆς Γραφῆς ; 816.
- PNΓ'. Τὸ αὐτὸ ἐκφαντικώτερον. 816.
- PNΔ'. Πόσαι ἐκδόσεις γεγονάσι τῇ Γραφῇ. 820.
- PNE'. Τί ἰδόντες οἱ ποιμένες διεγνώρισαν περὶ
τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς παιδίου ; 821.
- PNΣ'. Ἄρα ἱερεὺς ἦν Συμεὼν, ὁ τὸν Κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν δεξάμενος ἐν ἀγκάλας ; 824.

(α) Αἱ δύο ἐρωτήσεις αὗται λείπουσιν ἐνταῦθα ἐκ
τῆς σειρᾶς, εὕρισκονται δὲ ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Σο-
φοκλέους Κ. Οἰκονόμου ἐκδόσει τῶν Ἀμφιλοχίων. Ἐν
Ἀθῆναις 1858.

- ΡΝΖ'. Τί ἐστίν· αὐτός κείναι εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον, κ. ἐξ. 828.
- ΡΝΗ'. Διὰ τί τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἐπτά δαιμόνια, ἐκλέγεται ὁ Χριστός; 833.
- ΡΝΘ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ;» 836.
- ΡΞ'. Πῶς, «Βραχίονα Κυρίου», ὁ θεολόγος Ἰωάννης τὴν οἰκονομίαν διαλαμβάνει; 837.
- ΡΞΑ'. Τί δηλοῖ, «Ὅτι καὶ αὕτη ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας». 840.
- ΡΞΒ'. Τί ἐστὶ πρωτότοκος πάσης κτίσεως. 848.
- ΡΞΓ'. Τί ἐστὶ δέησις καὶ προσευχή; 849.
- ΡΞΔ'. «Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον δι-
καισύνη γὰρ Θεοῦ,» καὶ ἐξ ἧς. 852.
- ΡΞΕ'. Ὅτι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔφερε, φησὶν, ὁ ἀρ-
χιερεὺς τιάραν; 853.
- ΡΞς'. Πῶς πρεσβευτὴς ἦλθεν ὁ Χριστὸς παρὰ τοῦ
Πατρὸς; 857.
- ΡΕΖ'. Εἰς τὸ ῥητὸν, «Εἴ τις ἐν Χριστῷ καὶ καὶ
κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε
καὶ τὰ πάντα. 857.
- ΡΕΠ'. Διὰ τί ὁ ἀπόστολος, ὅταν περὶ Χριστοῦ
διαλέγεται «θάνατον» καλεῖ τὸν ἐκείνου
θάνατον· ὅταν δὲ περὶ ἡμῶν ἀκοίμησιν». 861.
Τί δήποτε κτλ.
- ΡΕΘ'. Διὰ τί, ἀρεῖς τὴν ὄρασιν, Ἡσαΐας περὶ οὐ-
ρανοῦ καὶ γῆς διαλαμβάνει; 864.
- ΡΟ'. Τίς ἡ παραβολὴ τοῦ τὴν πατρικὴν οὐσίαν
λαβόντος, καὶ εἰς χώραν ἀποδημήσαντος
μακρὰν; 864.
- ΡΟΑ'. Τί δηλοῖ τὸ, «Οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως
οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότο-
κον. 865.
- ΡΟΒ'. Περὶ προνοίας. 869.
- ΡΟΓ'. Περὶ Τριάδος. 873.
- ΡΟΔ'. Πῶς δεῖ νοεῖν τὸ περὶ τὸν Ἰωβ εἰρημένον·
«Καταραθεῖν ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ ἐγεννήθη;»
Καταραῖται τὴν ἡμέραν κτλ. 876.
- ΡΟΕ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Κατ' ἐμαυτοῦ ὤμωσα λέγει
Κύριος. 877.
- ΡΟΣ'. Τί ἐστὶ· «Καὶ σοὺ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν
διελεύσεται ῥομφαία;» 877.
- ΡΟΖ'. Τί ἐστὶ· «Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων,
ἵνα μὴ κριθήτε;» 880.
- ΡΟΗ'. Τί ἐστὶ «Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες;» 880.
- ΡΟΘ'. Τί δηλοῖ τὸ τοῦ Ἀποστόλου· «ὑποτάγη-
τε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον,
ὡς ἐλεύθεροι. 884.
- ΡΗ'. Περὶ θεολογικῆς ζητήματ' αὐτῶν. 885.
- ΡΗΑ'. Διὰ τί μέχρι τριάδος τὸ θεῖον προάγεται,
καὶ οὕτε ἐντὸς περιγράφεται, οὕτε ἐκτὸς
πορρωτέρῳ παρατείνεται; 889.
- ΡΗΒ'. Πῶς λέγομεν ἐν καὶ τρία τὸ θεῖον; 897.
- ΡΗΓ'. Περὶ τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν. 901.
- ΡΗΔ'. Τὸ αὐτῶν. 904.
- ΡΗΕ'. Πῶς ἐστὶ δυνατὸν ὅλως ἐννοεῖν τὸ θεῖον
σαρκωθῆναι; 904.
- ΡΗς'. Διὰ τί Θεὸς ἐσαρκώθη; 905.
- ΡΗΖ'. Λεῖπει.
- ΡΗΗ'. Διὰ τί ἑμοφθοῦς καὶ ἰσοτίμου τῆς Τριά-
δος κηρυττομένης, ὁ μὲν Πατὴρ λέγεται
διὰ τοῦ Υἱοῦ καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος δη-
μιουργεῖν, οὐκ ἔμπαλιν δέ; 909.
- ΡΗΘ'. Διὰ τί Πνεῦμα μὲν Πατὴρ καὶ Πνεῦμα
Υἱοῦ ἐμολογοῦμεν οὐκέτι δὲ Πατέρα Πνεύ-
ματος, οὐδὲ Υἱὸν ἀποδίδασθαι συνομολο-
γοῦμεν; 913.
- ΡΗ'. Τί δήποτε Πατὴρ καὶ Υἱοῦ καὶ ἁγίου
Πνεύματος ἐμοουσίῳ τε καὶ ἐμοπαγῶν
κατὰ γε δύναμιν καὶ βουλὴν καὶ κυριότη-
τα περικύτων, ἐν τῇ συναριθμήσει πρῶ-
την τάξιν ὁ Πατὴρ ἐπέχει; 916.
- ΡΗΔ'. Διὰ τί τοῦ γένους ἡ ἀνθρώπου οὐ διὰ τι-
νος τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων ἢ δι' ἀν-
θρώπου ψιλοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς τοῦ Λόγου
κενώσεως γέγονε. 924.
- ΡΗΒ'. Τί δήποτε κατὰ τὸν μέλλοντα αἰῶνα κρι-
τὴς μόνον καθέζεται ὁ Υἱός; 929.
- ΡΗΓ'. Περὶ Τριάδος καὶ ἐνσαρκώσεως. 932.
- ΡΗΔ'. Περὶ ἐνσαρκώσεως. 932.
- ΡΗΕ'. Περὶ ἐνσαρκώσεως. 933.
- ΡΗς'. Περὶ εἰκόνων. 933.
- ΡΗΖ'. Περὶ εἰκόνων. 933.
- ΡΗΗ'. Περὶ μαχομένων ῥητῶν. 936.
- ΡΗΘ'. Διὰ τί ἐλθούσης τῆς χάριτος, ὁ νόμος ὑπε-
χώρησεν; 936.
- Σ'. Τοῦ Κυρίου λέγοντος· «Μὴ βάλλετε μαρ-
γάριτας ἐμπροσθεν τῶν χοίρων» κ. ἐξ ἧς,
πῶς δεῖ διδάσκειν τοὺς ἀπίστους. 940.
- ΣΑ'. Πῶς δεῖ κρίνειν τὰ κατὰ τὸν βίον συμβαί-
νοντα; 943.
- ΣΒ'. Πῶς οἱ ἀπόστολοι ἰδιῶται ὄντες ῥητόρων
πάντων κατακράτησαν; 945.
- ΣΓ'. Διὰ τί Παῦλος Ἀθηναίοις διαλεγόμενος,

Αὐξ.ἀριθ.

- 207 Μεθοδίου περὶ τῶν γεννητῶν ἐκλογή κατὰ
σύνοψιν (τιτλ. ΣΛΕ'). 1137.
208 Μεθοδίου περὶ τοῦ αὐτεξουσίου (τιτλ.
ΣΛΣ'). 1148.
209 Μεθοδίου περὶ ἀγνεΐας (τιτλ. ΣΛΖ'). 1160.
210 Μέμνονος ἱστορικόν (τιτλ. ΣΚΔ'). 877.
211 Μητροδώρου περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πάσχα
ἐορτῆς (τιτλ. ΡΙΕ'). 389.
» Μοΐριδος ἀττικιστής (τίτλ. ΡΝΖ'). 428.

N.

- 212 Νείλου εἰς τὸ Πάσχα λόγος α'. κτλ.
τόμ. 104. (τιτλ. ΣΟΣ'). 245.
213 Νείλου τοῦ αὐτοῦ (τιτλ. ΣΑ'). 669.
214 Νικηφόρου πατριάρχου ἱστορικόν σύντο-
μον (τιτλ. ΞΣ'). 164.
215 Νικίου μοναχοῦ κατὰ τῶν τοῦ Φιλοπό-
νου κεφαλαίων ζ'. (τιτλ. Ν'). 85.
216 Νικομάχου Γερασηνοῦ Ἀριθμητικῶν θεο-
λογουμένων βιβλία Β'. (τιτλ. ΡΠΖ'). 592.
217 Νωνόσου ἱστορία (τιτλ. Γ'). 45.

O.

- 218 Ὀλυμπιодώρου ἱστορίας, λόγοι κθ'.
(τιτλ. Π'). 256.
» Οὐινδανίου. Βλεπ. Ἀνατόλιον Βηρυτοῦ
(τιτλ. ΡΕΓ'). 457.
219 Ὀρειθασίου βιβλία (τιτλ. ΣΙΣ'). 708.
220 Τοῦ αὐτοῦ πραγματεία ἐν λόγοις ἐβδο-
μήκοντα (τιτλ. ΣΙΖ'). 709.
221 Τοῦ αὐτοῦ συντομία τῆς δευτέρας πραγ-
ματείας πρὸς Εὐστάθιον υἱόν (τίτλος
ΣΙΗ'). 712.
222 Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Εὐνάπιον λόγοι δ'. (τίτ-
λος ΣΙΘ'). 717.

Π.

- 223 Πausανίου λεξικόν (τιτλ. ΡΝΓ'). 425.
224 Παμφίλης συμμίκτων ἱστορ. ὑπομνημά-
των (τιτλ. ΡΟΕ'). 505.
225 Πιερίου πρεσβυτέρου λόγοι διάφοροι
(τιτλ. ΡΙΘ'). 400.
226—229 Παλλαδίου σοφιστοῦ, Ἀφθονίου,
Εὐσεβίου, καὶ Μαξίμου μελέται (τίτ-
λος ΡΑΒ'.—ΡΑΕ'). 416.
230 Περὶ πολιτικῆς (τιτλ. ΔΖ'). 69.

Αὐξ.ἀριθ.

- 231 Πολιτεία τῶν ἁγίων πατέρων Μητροφά-
νους καὶ Ἀλεξάνδρου, ἐν ᾗ καὶ βίαις Κων-
σταντίνου τόμ. 104 (τιτλ. ΣΝΣ'). 105.
232 Πλουτάρχου παραλλήλων διάφοροι λό-
γοι (τίτλ. ΕΜΕ'). 1436.
233 Πρακτικόν τῆς πρώτης συνόδου (τίτλος
ΙΕ'). 56.
234 Πρακτικόν τῆς τρίτης συνόδου (τίτλος
ΙΣ'). 56.
235 Πρακτικόν τῆς τετάρτης συνόδου (τί-
τλος ΙΖ'). 56.
236 Πρακτικόν τῆς πέμπτης συνόδου (τίτλος
ΙΗ'). 57.
237 Πρακτικόν τῆς ἑκτης συνόδου (τίτλος
ΙΘ'). 57.
238 Πρακτικόν τῆς ἐβδόμης συνόδου (τίτλος
Κ'). 57.
239 Πρακτικά ἐπὶ παρουσίᾳ Ἰωάννου Κων-
σταντινουπόλεως (τιτλ. ΚΔ'). 60.
240 Πραξαγόρου Ἀθηναίου τῆς κατὰ τὸν μέ-
γαν Κωνσταντίνον ἱστορίας βιβλία θ'.
(τιτλ. ΞΒ'). 117.
241 Πρόκλου χρηστομαθείας ἐκλογαί (τίτλος
ΣΛΘ'). 1196.
242 Προκοπίου τοῦ ῥήτορος ἱστορικὰ βιβλία
η'. (τιτλ. ΞΓ'). 121.
243 Προκοπίου σοφιστοῦ εἰς τὴν ὀκτάτευχον
καὶ τὰ τῶν Βασιλειῶν καὶ τὰ Παραλει-
πόμενα ἐξηγητικά (τιτλ. ΣΣ'). 676.
244 Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἡσαΐαν (τιτλ. ΣΖ').
677.
245 Πτολεμαίου τοῦ Ἡφαιστίωνος Περὶ τῆς
εἰς πολυμάθειαν καινῆς ἱστορίας λόγοι
ς'. (τιτλ. ΡΗ'). 608.
246 Πυθαγόρου βίος (τιτλ. ΣΜΘ'). 1580.
» Πολυκάρπου ἐπιστολὴ πρὸς Φιλιππησίους
(τιτλ. ΡΚΣ'). 405.

Σ.

- 247 Σαλαμάνου Ἑρμείου Σωζομενοῦ ἐκκλησια-
στικὴ ἱστορία ἐν λόγοις θ'. (τίτλ. Λ'). 64.
248 Σεργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ στηλιτευτικὸν
τῶν εἰκονομάχων (τιτλ. ΞΖ'). 164.
249 Στεφάνου Τριθέτου τοῦ ἐπίκλην Γοδάρου
βιβλίον (τιτλ. ΣΑΒ'). 1092.
250 Συνεσίου περὶ Βασιλείας καὶ περὶ ἄλλων
τινῶν (τιτλ. ΚΣ'). 61.

Αἰ. ἀριθ.

- 251 Σύνοδος ἐν Σίδῃ κατὰ αἰρέσεως τῶν Με-
σαλιανῶν (τιτλ. NB'.) 88.
252 Σύνοδος κατὰ Πελαγίου καὶ Κελεστίου
ἐν Καρθαγένῃ συστάσα' (τιτλ. ΝΓ'.) 92.
253 Σύνοδος ἐτέρα κατὰ τῶν αὐτῶν αἰρετι-
κῶν (τιτλ. ΝΔ'.) 93.
254 Σύνοδος ἡ κατὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ νόμῳ συστάσα' (τιτλ. ΝΘ'.) 105.
255 Σωκράτους Ἑκκλησιαστικὴ ἱστορία (τί-
τλος ΚΗ'.) 61.
256 Σωπάτρου ἐκλογαὶ διαφορῶν ἐν βιβλίοις
ιβ'. (τιτλ. ΡΞΑ'.) 444.
257 Σωτίωνος τῶν σποράδην περὶ ποταμῶν
καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν παραδοξολογου-
μένων.— Νικολάου παραδόξων ἐθνῶν συν-
αγωγή.— Ἀλεστορίδου τῶν κατὰ πόλιν
μυθικῶν λόγοι δ'. (τιτλ. ΡΠΘ'.) 604.
258 Σωφρονίου ὑπὲρ Βασιλείου κατὰ Εὐνομίου
(τιτλ. Ε'.) 52.
259 Σωφρονίου Ἱεροσολύμων συνοδικὴ ἐπι-
στολή (τιτλ. ΣΛΑ'.) 1089.

Τ.

- 260 Τιμαίου λεξικὸν περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι
λέξεων (τιτλ. ΡΝΑ'.) 424.

Υ.

- 261 Ὑπερείδου λόγοι τόμ. 104. (τίτλος
ΣΞΣ'.) 189.

Φ.

- 262 Φλέγοντος Τραλλιανοῦ ὀλυμπιακῶν καὶ
χρονικῶν συναγωγή (τιτλ. ΙΖ'.) 360.
263 Φιλίππου Σιδέτου χριστιανικὴ ἱστορία
(τιτλ. ΛΕ'.) 68.
264 Φιλοστοργίου Ἀρειανοῦ ἱστορικόν (τί-
τλος Μ'.) 72.
265 Φιλοστράτου Τυρίου εἰς τὸν Ἀπολλωνίου
τοῦ Τυανέως βίον λόγοι κ'. (τίτλος
ΜΔ'.) 77.

Αἰ. ἀριθ.

- 266 Φίλωνος Ἰουδαίου νόμων ἱερῶν ἀλληγο-
ρίαι, καὶ περὶ βίου τοῦ πολιτικοῦ (τί-
τλος ΡΓ'.) 272.
267 Φίλωνος περὶ τῶν παρὰ Ἰουδαίοις φιλο-
σοφησάντων (τιτλ. ΡΔ'.) 372.
268 Φίλωνος Γάιος καὶ Φλάκκος ψεγόμενοι
(τιτλ. ΡΕ'.) 372.
269 Φρυνίχου Ἀραβίου σοφιστικῆς παρα-
σκευῆς λόγοι λς'. (τιτλ. ΡΝΗ'.) 428.

Χ.

- 270 Χορικίου σοφιστοῦ λόγοι διάφοροι, καὶ
Προκοπίου σοφιστοῦ Γάζης στίχων Ὀμη-
ρικῶν μεταφράσεις (τιτλ. ΡΞ'.) 444.
» Χρυσίππου, περὶ Γαμαλιῆλ καὶ Νικοδή-
μου (τιτλ. ΡΟΑ'.) 500.
271 Χρυσοστόμου εἰς τὸν θάνατον, καὶ εἰς
τὴν ἀνάληψιν, καὶ εἰς τὴν Πεντηκοστήν
(τίτλος ΚΕ'.) 60.
272 Χρυσοστόμου ἐπιστολαί, αἱ ὑπερορισθεῖς
ἔγραψε (τιτλ. ΠΣ'.) 289.
274—275 Χρυσοστόμου ὁμιλίαι εἰς τὴν Γέ-
νεσιν ξά'. (τιτλ. ΡΟΒ'.—ΡΟΔ'.) 504.
276 Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Παῦ-
λον τόμ. 104. (τιτλ. ΣΟ'.) 200.
277 Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ εἰς τοῦ ἁγίου μ'.
μάρτυρας τόμ. 104. (τίτλος ΣΟΔ'.) 236.
278 Χρυσοστόμου ἐκ τῆς περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος α'. ὁμιλίας κτλ. τόμ. 104. (τίτ-
λος ΣΟΖ'.) 257.

Ω.

- 279 Ὀριγένους τὸ περὶ ἀρχῶν, λόγοι δ'.
(τιτλ. Η'.) 52.
280 Ὀριγένους (ὑπὲρ) καὶ τῶν αὐτοῦ δογμα-
των, τόμ. ε'. (τιτλ. ΡΙΖ'.) 393.
281 Ὀριγένους (ὑπὲρ) Παμφίλου τοῦ μάρτυ-
ρος καὶ Εὐσεβίου τόμ. ς'. (τίτλος
ΡΙΗ'.) 396.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τρίτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 104

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- * Σχόλια εἰς τὴν βιβλιοθήκην Φωτίου· ἑλληνο-λατινιστί. 356.
 * Τί ἐστὶν ὁ ᾄδης καὶ ποῦ κεῖται. 361.
 * Εἰ ὁρῶνται, οἱ δίκαιοι ὑπὸ τῶν ἀμάρτω-
 λῶν. 361.
 * Μεταξοσκώληκες καὶ μέταξα. 370.
 * Περὶ Κροκόπτων ζώων. 373.
 * Εἴ ἐστὶν ὄρνις ὁ Φοῖνιξ. 382.

ΚΑΝΟΝΙΚΑ

- * Προοίμιον εἰς τὸ σύνταγμα τῶν ἱερῶν κανό-
 νων· λατινιστὶ μετὰ ἑλληνικῶν χωρίων. 431.

Σύνταγμα κανόνων διηρημένον
 εἰς τίτλους ΙΑ'.

Τίτλος Α'. Περὶ θεολογίας, καὶ ὀρθοδόξου πί-
 στεως, καὶ κανόνων, καὶ χειροτο-
 νιῶν, κεφαλ. λη'ι 441—560.

Τίτλος Β'. Περὶ πλῆσεως ἐκκλησιῶν, καὶ περὶ
 ἱερῶν σκευῶν, καὶ ἀναθημάτων, καὶ
 κληρικῶν παρὰ γνώμην ἐπισκόπων
 ἱστώντων θυσιαστήρια· κεφάλαια
 Γ'. 561—588.

Τίτλος Γ'. Περὶ εὐχῶν, καὶ ψαλμοῦδιων, καὶ
 ἀναγνώσεως, καὶ ἀναφορᾶς, καὶ κοι-
 νωνίας, καὶ φορεσίας, καὶ ὑπουρ-
 γίας ἀναγνωστῶν, ψαλτῶν καὶ
 ὑπηρετῶν· κεφ. ΚΒ'. 588—613.

Τίτλος Δ'. Περὶ κατηχουμένων καὶ τοῦ ἁγίου
 βαπτίσματος· κεφ. ΙΖ'. 616—628.

Τίτλος Ε'. Περὶ τῶν καταφρονούντων τῶν ἐκ-
 κλησιῶν, καὶ συνάξεων, καὶ μνη-
 μῶν, καὶ περὶ τῶν ἐστιώντων ἐν
 ἐκκλησίᾳ, καὶ περὶ ἀγαπῶν· κεφά-
 λαια Γ'. 628—632.

Τίτλος ΣΤ'. Περὶ καρποφοριῶν· κεφ. Γ'. 632—636.

Τίτλος Ζ'. Περὶ νηστείας, καὶ τῆς τεσσαρακο-
 στῆς, καὶ τοῦ Πάσχα, καὶ τῆς Πεν-
 τηκοστῆς, καὶ Κυριακῆς, καὶ Σαβ-
 βάτου, καὶ περὶ γονυκλισίας· κε-
 φάλ. Ε'. 636—648.

Τίτλος Η'. Περὶ παροικιῶν, καὶ πῶς διάγουσιν
 ἐπίσκοποι καὶ κληρικοί, καὶ περὶ
 ἀποδημίας αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν
 κατ' ἔτος συνόδων, καὶ ξενοδοχίας,
 καὶ διδασκαλίας, καὶ συστατικῆς
 καὶ εἰρηνικῆς ἐπιστολῆς, καὶ ποῖα
 πράττουσιν ἰδιωτικὰ ἢ δημόσια
 πράγματα, καὶ πῶς οἱ κληρικοὶ ἀλ-
 λήλους τιμῶσι· κεφ. ΙΗ'. 649—697.

Τίτλος Θ'. Περὶ ἀμαρτημάτων καὶ δικῶν ἐπι-
 σκόπων, καὶ κληρικῶν, καὶ ἀφορι-
 σμοῦ, καὶ καθαιρέσεως, καὶ ποῖα
 ἀμαρτήματα ἢ χειροθεσία λύει· κε-
 φάλ. ΛΘ'. 697—816.

Τίτλος Ι'. Περὶ διοικήσεως ἐκκλησιαστικῶν
 πραγμάτων καὶ περὶ τῶν ἰδικῶν
 τοῦ ἐπισκόπου· κεφ. Η'. 816—833.

Τίτλος ΙΑ'. Περὶ μοναστηρίων καὶ μοναχῶν,
 κεφάλ. ΙΣ'. 836—864.

Τίτλος ΙΒ'. Περὶ αἵρετικῶν, Ἰουδαίων, καὶ Ἑλ-
 λήνων· κεφάλ. ΙΗ'. 865—889.

Τίτλος ΙΓ'. Περὶ λαϊκῶν· κεφ. Μ'. 889—969.

Τίτλος ΙΔ'. Περὶ κοινῶν πάντων ἀνθρώπων· κε-
 φάλ. Ζ'. 969—976.

ΝΟΜΟΚΑΝΩΝ

Μετὰ ὑπομνημάτων Θεοδώρου Βαλσαμῶνος, τοῦ
 μετὰ ταῦτα πατριάρχου Ἀντιοχείας γενο-
 μένου.

Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κα-
 νόνων εἰς τίτλους ΙΔ'.

- * Προοίμιον τοῦ Θεοδώρου Βαλσαμῶνος, πό-
 θεν ἐκινήθη εἰς τὴν ἐξήγησιν. 976.

Τίτλος Α'. Περὶ θεολογίας, καὶ ὀρθοδόξου πί-
 στεως, καὶ κανόνων, καὶ χειροτο-
 νιῶν· κεφ. Α'.—ΔΗ'. 980—1025.

Τίτλος Β'. Περιέχει ὅσα καὶ ὁ Β'. τίτλος τοῦ
 συντάγματος τῶν κανόνων· κεφά-
 λαιον Α'.—Γ'. 1028—1049.

- Τίτλος Γ'. Περιέχει ὅσα καὶ ὁ Γ'. τοῦ συντάγματος· κεφ. Α'.-ΚΒ'. 1049—1056.
 Τίτλος Δ'. Ὅσα καὶ ὁ Δ'. τοῦ συντάγματος· κεφ. Α'.—ΙΖ'. 1056—1064.
 Τίτλος Ε'. Ὅσα καὶ ὁ Ε'. τοῦ συντάγματος· κεφ. Α'.—Γ'. 1064—1065.
 Τίτλος ΣΤ'. Περὶ καρποφοριῶν· κεφ. Α'.-Γ'. 1065.
 Τίτλος Ζ'. Ὅσα καὶ ὁ Ζ'. τοῦ συντάγματος· κεφ. Α'.—Ε'. 1068—1076.
 Τίτλος Η'. Ὅσα καὶ ὁ Η'. τοῦ συντάγματος· κεφ. Α'.—ΙΘ'. 1076—1093.
 Τίτλος Θ'. Ὅσα καὶ ὁ Θ'. τοῦ συντάγματος· κεφ. Α'.—ΛΘ'. 1093—1144.
 Τίτλος Ι'. Ὅσα καὶ ὁ Ι'. τοῦ συντάγματος· κεφ. Α'.—Η'. 1144—1149.
 Τίτλος ΙΑ'. Περὶ μοναστρίας καὶ μοναχῶν· κεφ. Α'.—ΙΣ'. 1149—1156.
 Τίτλος ΙΒ'. Ὅσα καὶ ὁ ΙΒ'. τοῦ συντάγματος· κεφ. Α'.—ΙΗ'. 1157—1165.
 Τίτλος ΙΓ'. Περὶ λαϊκῶν· κεφ. Α'.—ΜΑ'. 1168.
 Τίτλος ΙΔ'. Περὶ κοινῶν πάντων ἀνθρώπων· κεφ. Α'.—Ζ'. 1216.

Ἑρωτήματα δέκα σὺν ἱσαῖς ταῖς
ἀποκρίσεσιν.

- Α'. Ἐν ποίῳ φαίνονται πεπραχότες οἱ Ῥωμαῖοι παραλόγως; 1220.

- Β'. Πόσους καὶ ποίους οὐκ ἐδέξαντο οἱ Ῥωμαῖοι ὀρθῶς πατριάρχας· οὐδὲν δὲ ἡ ἀπερίσκεπτος αὐτῶν ἐβλάψεν αὐτοὺς ἀποστροφῇ; 1221.
 Γ'. Ποίων ἐκβλήθέντων πατριαρχῶν, τῇ τῶν κρατούντων πρὸς αὐτοὺς ἀπεχθείᾳ βασιλέων, οἱ μετ' αὐτοὺς ὀρθόδοξοι ὄντες ἀποδέχονται; 1221.
 Δ'. Τίνων κατακριθέντων, οἱ ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθέντες οὐδὲν ἐβλάβησαν; 1224.
 Ε'. Πότε κινήθητε εἰς ἔχθραν κατ' ἀλλήλων, τινὲς ἀπεφάναντο, καὶ οὐδέτερος αὐτῶν ἐκ τούτου τι παρεβλάβη, οὐθ' ὁ ποιήσας, οὐθ' ὁ καθ' οὗ πεπονηκεν; 1224.
 ΣΤ'. Πόσοι οἰκουμενικαῖς συνόδοις ὑπακούειν ἀπέστησαν, ἀλλ' οὐδὲν αὐτὰς ἐβλάψαν; 1225.
 Ζ'. Ποιοὶ βασιλεῖς ἡγωνίσαστο περὶ εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν; 1225.
 Η'. Ἐν ποίαις συνόδοις, καὶ περ ἐκ διαφόρων ἀρχιερατικῶν θρόνων συνειλεγμένων τῶν συνελθόντων, οὐκ ἔσχεν ἰσχὺν τὰ δεδογμένα, διὰ τὸ μὴ ἐνδίκως καὶ κατὰ θεσμόν ἐκκλησιαστικὸν γενέσθαι; 1228.
 Θ'. Πότε καθηρέθησαν ἐπίσκοποι, καὶ πάλιν ἐδέχθησαν κανονικὴ εὐθύτητι, ἡ τῇ τοῦ ἰδίου λαοῦ παρακλήσει; 1229.
 Ι'. Πόσοι τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων ἀπέστησαν; 1232.

ΠΕΤΡΟΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΗΣ

(870—990 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1231.
 Πέτρου Σικελιώτου ἱστορία χρειώδης ἐλεγχόσ τε καὶ ἀνατροπὴ αἰρέσεως τῶν Μανιχαίων τῶν καὶ Παυλικιάνων λεγομένων, προσωποποιηθεῖσα, ὡς πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Βουλγαρίας. 1239.

ΛΟΓΟΙ

- Α'. Λόγος κατὰ Μανιχαίων. Λέγουσιν οἱ Μανιχαῖοι ἓνα Θεὸν τοῦδε τοῦ κόσμου ποιητὴν καὶ ἐξουσιαστήν, καὶ ἕτερον Θεὸν εἶναι τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. 1305.

- Β'. Λόγος κατὰ Μανιχαίων τῶν καὶ Παυλικιάνων, τῶν μὴ ὁμολογούντων τὴν τῆς ὑπερευλογημένης καὶ ἀειπαρθένου δεσποίνης ἡμῶν κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκου Μαρίας δόξαν, ἀλλ' ἀτιμαζόντων αὐτήν, καὶ λεγόντων μὴ ἐξ αὐτῆς σὰρκωθῆναι τὸν Κύριον, ἀλλ' οὐρανόθεν τὸ σῶμα κατενεγκεῖν, καὶ ὡς διὰ σωλήνος δι' αὐτῆς διελθεῖν· λεγόντων δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι μετὰ τὸν φρικτὸν τοῦ Κυρίου τόκον, καὶ ἄλλους υἱοὺς ἐκ τοῦ Ἰωσήφ ἐγέννησεν ἡ Ἀειπαρθένος. 1332.
 Γ'. Λόγος κατὰ τῶν αὐτῶν Παυλικιάνων λεγόντων ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ τοῦ δαίμονος τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἀληθῶς ἄρτον

καὶ οἶνον, ἀλλὰ συμβολικῶς ἢ παραβολικῶς εἶπεν, «Λάβετε, φάγετε, τὰ ῥήματα αὐτοῦ λέγων· καὶ οὐδαμοῦ, φησί, παρείληται τοῦτο ποιεῖν. 1437.

Λόγος τοῦ αὐτοῦ Πέτρου, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπισκόπου Ἀργῶν εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἁγίας Ἀννης. 1352.

Λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον, ἐπισκοπον Μεθώνης· λατινιστί. 1365.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΕΔΕΣΗΝΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

(Ἀδελφον τὸ ἔτος αὐτοῦ).

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1381.

Βαρθολομαίου τοῦ Ἐδεσηνοῦ ἐλεγχος Ἀγαρηνοῦ. 1384.

Τοῦ αὐτοῦ κατὰ Μωαμεθ (ἐνθα καὶ μῆνες σεληνιακοὶ παρὰ τοῖς Ἀγαρηνοῖς). 1448-1457.

ΠΙΝΑΚΕΣ

* Πίναξ ἀναλυτικὸς Α'. Εἰς τὴν βιβλιοθήκην λατινιστί. 1458.

* Πίναξ ἀναλυτικὸς Β'. Εἰς τὰς σημειώσεις καὶ τὸ σύνταγμα. 1517.

* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τετάρτῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί. 1525.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τετάρτῳ τόμῳ.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΔΑΥΙΔ ΠΑΦΛΑΓΩΝ

(890—900 Μ. Χ.)

ΤΟΜΟΣ 105

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ ἱστορικαὶ καὶ γραμματικαὶ λατινιστί· μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων. 9.

ΛΟΓΟΙ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΑΣΤΙΚΟΙ

Α'. Εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. 16.

Β'. Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ. 28.

Γ'. Εἰς τοὺς ἁγίους καὶ κορυφαίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον. 37.

Δ'. Εἰς τὸν ἅγιον καὶ πανεύφημον ἀπόστολον Ἀνδρέαν. 53.

Ε'. Εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου. 80.

Σ'. Εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον. 100.

Ζ'. Εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Θωμᾶν. 128.

Η'. Εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου. 145.

Θ'. Εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον. 164.

Ι'. Εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Βαρθολομαῖον. 196.

ΙΑ'. Εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον. 217.

ΙΒ'. Εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Σίμωνα τὸν Ζηλωτὴν. 236.

ΙΓ'. Εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἰούδαν τὸν Θαδδαῖον. 253.

ΙΔ'. Εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ματθίαν. 269.

ΙΕ'. Εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Μάρκον. 284.

ΙΣ'. Εἰς τὴν ἁγίαν πρωτομάρτυρα καὶ ἀπόστολον Θέκλαν. 301.

ΙΖ'. Εἰς τὴν ἁγίαν μεγαλομάρτυρα Ἀναστασίαν. 336.	Βίος Ἰγνατίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. 488.
ΙΗ'. Εἰς τὸν ἅγιον Εὐστάθιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. 376.	Ἐξήγησις ἐκ τοῦ εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου εἰς τὸ, «Εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς κτλ.» τεμάχια. 576.
ΙΘ'. Ἐγκώμιον εἰς Ὑάκινθον τὸν Ἀμάστριδος. 417.	Ἐξήγησις τῶν Ἐπῶν τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. 577.
Κ'. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον λατινιστὶ σωζόμενον. 440.	

ΝΙΚΗΤΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

(; † 894 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 583.	Πρόγραμμα, ἔστι προοίμιον. 669.
* Περὶ τῶν συγγραφῶν αὐτοῦ λατίν. 585.	Ἐκθεσις τῆς ἀνατροπῆς μετ' ἀποδείξεων, καὶ ἑλεγχος τῶν μωρολογιῶν καὶ τῶν κακῶς τῷ Μωάμεθ δοκούντων. 672.
Ἐλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῆς σταλείσης ἐπιστολῆς ἐκ τοῦ ἄρχοντος τῆς Ἀρμενίας ἐπὶ διαβολῇ τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμένης τετάρτης συνόδου ἐξ ἐπιτροπῆς τοῦ φιλοχρίστου καὶ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν. Ἐγράφη δὲ πρὸς τὸν ἄρχοντα ἐκ προσώπου τοῦ πατριάρχου. 588.	Ἐκθεσις κατασκευαστικὴ μετὰ ἀποδείξεως τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος ἐκ κοινῶν ἐννοιῶν, καὶ διαλεκτικῆς μεθόδου, καὶ φυσικῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ συλλογιστικῆς πολυτεχνίας προαγομένη καὶ ἀντιρρήσεις τῆς σταλείσης ἐπιστολῆς ἐκ τῶν Ἀγαρηνῶν πρὸς Μιχαὴλ βασιλέα υἱὸν Θεοφίλου, ἐπὶ διαβολῇ τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως. 808.
Ἀνατροπὴ τῆς παρὰ τοῦ ἄραβος Μωαμέτ πλαστογραφηθείσης βίβλου. 669.	

ΘΕΟΓΝΩΣΤΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

(; † 890 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 843.	Ῥώμης, προσωποποιηθεὶς ὑπὸ Θεογνώστου μοναχοῦ καὶ ἀρχιμανδρίτου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, καὶ ἐξάρχου Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ὄνομα Ἰγνατίου τοῦ Πατριάρχου. 856.
Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας. 849.	
Λίβελλος περιέχων πάντα τὰ κατὰ τὸν μέγαν Ἰγνάτιον, πεμφθεὶς πρὸς Νικόλαον πάπαν	

ΑΝΩΝΥΜΟΣ

(Περὶ τὸ 890 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 863.	Νικολάου, ἡγουμένου τῆς εὐαγεστάτης μονῆς τῶν Στουδίου. 864.
Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ	

ΙΩΣΗΦ Ο ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΣ

(; † 893 M.X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί.	925.	Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Βαρθολο-	
* Βίος τοῦ ἁγίου Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου.	932.	μαῖον λατινιστί.	1421.
<hr/>			
* Ὑμνοι, ἥτοι κανόνες διάφοροι εἰς τὴν ὑπεραγίαν			
θεοτόκον καὶ ἁγίους κατὰ μῆνα, ἀρχόμενοι		* Πίναξ εἰς τοὺς ὕμνους Ἰωσήφ λατ.	1427.
ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου.	984—1412.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ	
Κανὼν εἰς φόβον σεισμοῦ.	1416.	πέμπτῳ τόμῳ λατινιστί	1431.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ πέμπτῳ τόμῳ.

ΑΙΩΝ Ι'.

ΙΩΣΗΠΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

(Περὶ τὸ 900 Μ.Χ.)

ΤΟΜΟΣ 106

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί.	9.	ΙΖ'. Τίνες εὐσεβεῖς γεγονάσι Βασιλεῖς. Τίνες ἐ-	
—		δυσσέβησαν.	28.
Ἰωσήπου ὑπομνηστικὸν βιβλίον.		ΙΗ'. Τίνες ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ γεγονάσι.	28.
Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α		ΙΘ'. Τίνες ἐξῆρχον τῶν φυλῶν κατὰ τὴν ἐξοδὸν	
Α'. Ὅσαι γεγονάσιν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἕως τῆς		τῆς Αἰγύπτου.	29.
τοῦ Σωτῆρος παρουσίας γενεαί.	16.	Κ'. Τίνας ἔσχε Μωϋσῆς υἱούς. καὶ ἐκ τίνος.	29.
Β'. Ὅσοι γεγονάσιν ἀρχιερεῖς ἀπὸ τοῦ Ἀαρὼν		ΚΑ'. Τίνας Ἀαρὼν ἔσχε υἱούς.	29.
ἀρξάμενοι.	17.	ΚΒ'. Τίνα ἐστὶ τὰ ἔθνη, ἀ ὁ λαὸς ἐκληρονόμη-	
Γ'. Τίνες οἱ ἐκ τοῦ Κάϊν γενόμενοι, καὶ εἰς		σεν.	29.
ἐβδόμην γενεὰν ἀνέκαθεν.	21.	ΚΓ'. Τίνας καὶ τίνων ἔθνων βασιλεῖς ὁ λαὸς ἀ-	
Δ'. Τίνες οἱ ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐν τῇ κιβωτῇ		πέκτεινεν.	29.
διασωθέντες.	21.	ΚΔ'. Πόσα ἔθνη καὶ τίνα συνέστη ἀπὸ τῶν τριῶν	
Ε'. Τίνες εἰσὶν οἱ τοῦ Ἰακώβ παῖδες, οἱ τοῦ λαοῦ		τοῦ Νῶε παίδων, Σὴμ, Χάμ, Ἰάφεθ.	32.
πατριάρχαι.	21.	ΚΕ'. Τὰ ἐν τῇ Παλαιᾷ ἐνδιάθετα βιβλία κε'	
Σ'. Τίνες εἰσὶν οἱ ΟΕ'. οἱ μετὰ τοῦ Ἰακώβ εἰς		ἐξω' δὲ τούτων Ἑσθῆρ καὶ τὰ Μακκα-	
Αἴγυπτον καταλύσαντες.	21.	βαῖκα.	32.
Ζ'. Τίνες οἱ τοῦ Σαμουὴλ πρόγονοι ἱερατικοί.	21.	ΚΣ'. Ὀνομασίαι καὶ ἐρμηνεῖα τῶν παρ' Ἑβραίοις	
Η'. Τίνες οἱ τοῦ Ἡλὶ πρόγονοι ἱερατικοί.	24.	στοιχείων.	32.
Θ'. Τίνες οἱ τοῦ Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου πρό-		ΚΖ'. Μῆνες Ἑβραίων, Αἰγυπτίων, Μακεδόνων,	
γονοι ἱερατικοί.	24.	Ῥωμαίων.	33.
Ι'. Τίνες οἱ τοῦ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου πρόγο-		ΚΗ'. Ὅπως τὸ ἱερὸν κατεσκευάζετο χρῆμα.	
νοι ἱερατικοί.	24.	Καὶ ὅπως τὸ ἱερὸν κατεσκευάζετο θυμία-	
ΙΑ'. Τίνες οἱ τοῦ λαοῦ Κριταὶ μετὰ τὴν ὑπὸ Ἰη-		μα.	33.
σοῦ τοῦ Ναυῆ γεγεννημένην τῆς γῆς διανέ-		ΚΘ'. Τίνες γεγονάσι γίγαντες.	33.
μησιν, γενόμενοι.	24.	Λ'. Τίνες πολὺπαιδες γεγονάσιν.	36.
ΙΒ'. Τίνες ἐβασίλευσαν τοῦ λαοῦ.	25.	ΛΑ'. Ὅπως κατενεμήθη ὁ λαὸς τὴν γῆν τῆς ἐ-	
ΙΓ'. Τίνες βασιλεῖς γεγονάσι τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ		παγγελίας, ὡς ὁ Ναυῆ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐκλη-	
τὴν ἀπὸ Ἰούδα διαίρεσιν.	25.	ροδότησεν.	36.
ΙΔ'. Τίνες προφῆται γεγονάσιν ἐν τῷ θείῳ λόγῳ,		ΛΒ'. Τίνες εἰσὶν αἱ φυγαδευτήριαι πόλεις, εἰς ἃς	
οἱ καὶ τὰς προφητείας ἐγγράφους πεποίην-		κατέφευγον οἱ ἀκούσιον φόνον δεδρακό-	
ται.	25.	τες.	37.
ΙΕ'. Τίνες δὲ γεγονάσιν ἄλλοι προφῆται, οἱ μὴ		ΛΓ'. Τίνες αἱ μητροπόλεις, αἱ τοῖς Λευίταις ἀ-	
ἐν γράμμασιν αὐτῶν καταλείψαντες τὰς		φορισθεῖσαι.	37.
προφητείας.	25.	ΛΔ'. Τίνας εἰλήφασιν πόλεις καὶ βασιλεῖς, Ἰησοῦς	
ΙΣ'. Τίνες προφήτιδες γυναῖκες γεγονάσιν.	28.	καὶ Χάλερ οἱ πιστοί.	40.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

- ΑΒ'. Τίνες οἱ βασιλεῖς ἐπελθόντες τῇ ἀλυκῇ παι-
διάδι, οὓς ἐπάταξεν Ἀβραάμ. 40.
- ΑΓ'. Τίνες οἱ βασιλεῖς, οὓς διέσωσεν Ἀβραάμ
μετὰ τοῦ Λώτ. 40.
- ΑΖ'. Τίνες Ἑβραῖοι γυναῖκας ἐθνικὰς ἡγάγον-
το. 40.
- ΑΗ'. Τίνες πολλὰς ἡγάγον γυναῖκας. 41.
- ΑΘ'. Ὅσαι γυναῖκες τοὺς ἄνδρας διέφθειραν. 41.
- Μ'. Ὅσαι γυναῖκες τοὺς ἄνδρας εὐεργέτησαν,
καὶ δι' ὧν ἔδρασαν εὐάρεστοι τῷ Θεῷ γε-
γόνασιν. 44.
- ΜΑ'. Τίνες ἄνδρες ἐπὶ σοφίᾳ θαυμαστοὶ γεγό-
νασιν. 45.
- ΜΒ'. Τίνες ἐπὶ σοφίᾳ γυναῖκες θαυμασταὶ γεγό-
νασιν. 48.
- ΜΓ'. Τίνες ἐπὶ δεινότητι γενόμενοι σοφοί, διὰ
τῆς ἑαυτῶν σοφίας ἀπώλοντο. 48.
- ΜΔ'. Τίνες ἐπικρύψει τῆς ἀληθείας σοφοί, σωτη-
ρίαν εὗραντο. 48.
- ΜΕ'. Τίνες δὲ δόλῳ δικαιοσύνης ἔργα διεπρά-
ξαντο. 49.
- ΜΣ'. Τίνες προσχέματι χρηστότητος ἢ εὐσεβείας,
θάνατον κατεργάσαντο. 49.
- ΜΖ'. Τίνες δίκαιοι ἀνῆρέθησαν. 49.
- ΜΗ'. Τίνες ἀδελφοὺς ἀπέκτειναν. 52.
- ΜΘ'. Τίνες παρὰ τὸ δοκοῦν τῷ Θεῷ χρηστευσά-
μενοι ἀναιροῦνται. 52.
- Ν'. Τίνες μισθὸν δικαιοσύνης τὸ ἀποθανεῖν ἐκο-
μίσαντο· καὶ τίνες δι' ἀσεβείας ἀπεβίω-
σαν. 52.
- ΝΑ'. Τίνες οὐ νοσήσαντες ἀποθνήσκουσιν ἐκελεύον-
το. 52.
- ΝΒ'. Τίνες τῶν ἁγίων, τυρλοὶ τὴν δρασιν γεγο-
νότες, ἀπέθανον. 53.
- ΝΓ'. Τίνες διέμειναν καὶ οὐκ ἀπέθανον. 53.
- ΝΔ'. Τίνες ἀποθανόντες ἀνέζησαν. 53.
- ΝΕ'. Τίνες στεῖραι τετόκασι. 53.
- ΝΣ'. Τίνες πατέρας ἡτίμασαν. 53.
- ΝΖ'. Τίνες ἀλαζονευσάμενοι κατηνέχθησαν. 56.
- ΝΗ'. Τίνες διὰ ταπεινοφροσύνης εἰς δόξαν καὶ
ὑψος ἦλθον. 56.
- ΝΘ'. Τίνες ἐρ' οἷς ἔδρασαν ῥόνοις ἀπεδέχθησαν,
καὶ εὐάρεστοι παρὰ Θεῷ γεγονάσιν. 57.
- Ξ'. Τίνες ἐπὶ παρανομίᾳ λιθόλευστοι ἀνῆρέθη-
σαν. 57.
- ΞΑ'. Καὶ τίνες δίκαιοι ἐπὶ εὐσεβείᾳ. 57.
- ΞΒ'. Τίνες παρανόμους μίξεις πεποίητο. 57.
- ΞΓ'. Τίνες διώνυμοι γεγονάσιν. 60.
- ΞΔ'. Τίνες δευτέρῳ ὀνόματι ἐπωνομάσθησαν. 60.
- ΞΕ'. Τίνα τὰ ἐπὶ τῆς μιᾶς θεότητος παραλαμ-
βανόμενα. 60.
- ΞΣ'. Τίνα δὲ ἐπὶ δυαδικῆς ὑποστάσεως. 61.
- ΞΖ'. Τίνα τὰ ἐπὶ τριαδικῆς παραλαμβανόμενα. 61.
- ΞΗ'. Τίνες εἰσὶν οἱ σταθμοὶ τῆς πορείας τοῦ λαοῦ,
οἱ ἀπ' Αἰγύπτου. 61.
- ΞΘ'. Τίνα ἐστὶν, ἃ τελέεται ὁ Μωϋσῆς θαυμά-
σια, καὶ δι' αὐτοῦ κατείργασται. 65.
- Ο'. Τίνα τὰ διὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἐπιτελεσθέν-
τα σημεῖα, καὶ δι' αὐτοῦ τῷ λαῷ κατεργα-
σθέντα θαύματα. 69.
- ΟΑ'. Τίνα τὰ διὰ τῶν Κριτῶν θαυμάσια γενό-
μενα. 72.
- ΟΒ'. Τίνα ἐστὶ τὰ διὰ Σαμουὴλ διαπεπραγμένα
θαύματα. 76.
- ΟΓ'. Τίνα ἐστὶ τὰ τῷ Δαυὶδ πεπραγμένα, καὶ
εἰς αὐτὸν θαύματος ἄξια πραχθέντα. 77.
- ΟΔ'. Τίνα ἐστὶ τὰ τῷ Σολομῶντι δεδρασμένα. 88.
- ΟΕ'. Τίνα τὰ ὑπὸ Ἡσαίου τοῦ προφήτου πεπραγ-
μένα θαύματα. 89.
- ΟΣ'. Τίνα ἐστὶν ἃ Ἱερεμίας προεφήτευσεν, καὶ προ-
φητεύων ὑπέμεινεν. 93.
- ΟΖ'. Τίνα ἐστὶν, ἃ προεφήτευσεν Σοφονίας. 93.
- ΟΗ'. Τίνα προεφήτευσεν Ἀγγαῖος. 96.
- ΟΘ'. Τίνα προεφήτευσεν Ζαχαρίας. 96.
- Π'. Τίνα προεφήτευσεν Μαλαχίας. 97.
- ΠΑ'. Τίνα ἐστὶ τὰ διὰ Ἡλιοῦ γεγονότα θαυμα-
στὰ σημεῖα. 97.
- ΠΒ'. Τίνα ἐστὶ τὰ διὰ Ἐλισσαίου γεγονότα δι-
πλά ἐν πνεύματι Ἡλιοῦ θαυμάσια ση-
μεῖα. 97.
- ΠΓ'. Τίνα ἐστὶν ἃ προεφήτευσεν Ἡλίας. 100.
- ΠΔ'. Τίνα ἐστὶν ἃ Ἐλισσαῖος προεφήτευσεν. 100.
- ΠΕ'. Τίνα ἐστὶν ἃ Γὰδ προεφήτευσεν. 100.
- ΠΣ'. Τίνα ἐστὶν ἃ προεφήτευσεν Νάθαν. 104.
- ΠΖ'. Τίνα ἐστὶν ἃ προεφήτευσεν Ἀχίς ὁ Σιλω-
νίτης. 104.
- ΠΗ'. Τίνα Σαμαρίας προεφήτευσεν. 104.
- ΠΘ'. Τί προεφήτευσεν Ἰάδων. 104.
- Ι'. Τί προεφήτευσεν Βαασά. 104.
- ΙΑ'. Τί προεφήτευσεν Μιχαίας. 104.
- ΙΒ'. Τί προεφήτευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Σαδώκ. 104.
- ΙΓ'. Τίνα προεφήτευσεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἀνανί. 104.
- ΙΔ'. Τίνα προεφήτευσεν Ὁζιὴλ ὁ προφήτης. 104.
- ΙΕ'. Τίνα προεφήτευσεν Ἐλιάδ ὁ τοῦ Ὁβδία. 104.
- ΙΣ'. Τίνα προεφήτευσεν Ὀλδᾶ, ἡ τοῦ Σελὶμ
γυνή. 105.

- ΙΖ'. Τίνα ἐστὶν ὁ Ζαχαρίας ὁ ἀρχιερεὺς προεφή-
 τευσεν. 105.
 ΙΗ'. Τίνα ἐστὶν ὁ Συμεὼν προεφήτευσεν. 105.
 ΙΘ'. Τί προεφήτευσεν Ἐλισάβετ. 105.
 Ρ'. Τίνα ἐστὶ τὰ διὰ τῆς Παρθένου Μαρίας προ-
 φητευθέντα. 105.
 ΡΑ'. Τίς ἄκων προεφήτευσεν ἐν τῷ Εὐαγγε-
 λίῳ. 108.
 ΡΒ'. Τίνες εἰσὶν οἱ τοῦ Δαυὶδ δυνατοί. 108.
 ΡΓ'. Τίνες οἱ τοῦ Σολομῶντος ἄρχοντες. 109.
 ΡΔ'. Τίνα ἦν τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐξοδιαζό-
 μενα τῷ Σολομῶν. 109.
 ΡΕ'. Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ, ὃν ὠκοδό-
 μησε Σολομῶν. 109.
 Ρς'. Ὅποιος ἦν ὁ ναός, ὃν ὁ Σολομῶν ὠκοδόμη-
 σεν. 112.
 ΡΖ'. Τίνα ἦν τὰ ἐν τῷ ἁγιάσματι ἀνακείμενα
 ἀφιερώματα. 112.
 ΡΗ'. Τίνα ἦν τὰ κατασκευασθέντα καὶ ἀνατεθέν-
 τα ὑπὸ τοῦ Σολομῶντος εἰς ἱερουργίαν κει-
 μήλια. 116.
 ΡΘ'. Τίνα ἦν τὰ τοῖς ἱερεῦσι καὶ Λευῖταις εἰς τὰς
 λειτουργίας κατασκευασθέντα ὑπὸ Σολομῶν-
 τος ἐσθήματα. 116.
 ΡΙ'. Ὅποια ἡ σκηνή, ἡ ὑπὸ Μωϋσέως ἀναστα-
 θεῖσα, κατὰ τὴν ὑπόδειξιν, ἣν ἐθεάσατο
 ἐν τῷ ὄρει. 116.
 ΡΙΑ'. Ὅποιον ἦν τὸ ἁγίασμα τοῦ περιβόλου, ὃ
 Μωσῆς κατασκεύασε. 117.
 ΡΙΒ'. Πόσος ἦν ὁ λαός ὃς ὑπὸ Δαυὶδ ἀριθμηθεῖς
 παρὰ τὸ δοκοῦν τῷ Θεῷ. 120.
 ΡΙΓ'. Πόσοι ἀπώλοντο τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῇ ἁμαρτίᾳ
 τοῦ Δαυὶδ, τῆς ἐξαριθμήσεως τοῦ λαοῦ. 120.
 ΡΙΔ'. Τίνες πορνεύσασαι γυναῖκες εἰς γάμους εὐ-
 δοκίμησαν. 120.
 ΡΙΕ'. Τίνες ἐν τοῖς προφήταις ἄγαμοι μεμενή-
 κασιν. 121.
 ΡΙς'. Τίνες ἐν τοῖς ἀποστόλοις γυναῖκας ἔσχον. 121.
 ΡΙΖ'. Τίνες οὐκ ἐτάφησαν ἐν τοῖς βασιλικοῖς
 τοῦ Δαυὶδ τάφοις βασιλεῖς, διὰ τὸ δυσ-
 σεβῆσαι. 121.
 ΡΙΗ'. Τίνες οἱ ἐκ τοῦ Δαυὶδ βασιλεῖς ἐκβλήτοι
 ἐκ τῆς τοῦ Σωτῆρος γενεαλογίας γεγόνασιν,
 καὶ διὰ τί. 121.
 ΡΙΘ'. Τίς ἱατροῖς κακωθείς χρησάμενος, καὶ μὴ
 παρὰ τῷ Θεῷ τὴν ἰασιν αἰτήσας, ἀποθνή-
 σκει. 121.
 ΡΚ'. Τίνα ἐστὶ τὰ μνημονευόμενα ἐν ταῖς Γρα-
 φαῖς βιβλία ὡς ὄντα, οὐχ εὕρισκόμενα. 121.
 ΡΚΑ'. Τίνες εἰσὶν αἱ ὑπὸ τῶν ἀποστόλων μαρτυ-
 ρίαι παραγιγνόμεναι, ὧν τὰς γραφὰς οὐκ
 ἔχομεν. 124.
 ΡΚΒ'. Τίνες εἰσὶν οἱ τὰς ἱερὰς Γραφὰς ἐρμηνεύ-
 σαντες. 124.
 Πόσαι παραδόσεις εἰσὶ τῆς θείας Γραφῆς, εἴτ'
 οὖν ἀπὸ τοῦ Ἑβραϊκοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικόν
 ἐρμηνεύται; Καὶ τίνες οἱ ταύτην ἐρμηνεύσαν-
 τες; 125.
 ΡΚΓ'. Ποσάκις πορθεῖται ἡ Ἱερουσαλήμ; 125.
 ΡΚΔ'. Ποσάκις καὶ πότε ἐπορθήθησαν οἱ ἐξ Ἰσ-
 ραήλ. 128.
 ΡΚΕ'. Περὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τὴν πο-
 λιρκίαν λιμοῦ. 128.
 ΡΚς'. Πόσαι ἑορταὶ παρὰ Ἰουδαίοις ἄγον-
 ται. 129.
 ΡΚΖ'. Ποίᾳ νηστείᾳ Ἰουδαῖοι νηστεύουσι. 132.
 ΡΚΗ'. Τίνα ἐστὶν, ὃ μὴ χρὴ ζητεῖν, ὅτι καὶ ἀκκ-
 τάληπτα. 132.
 ΡΚΘ'. Ὅσα δι' ἐνυπνίων τισὶν ἐμπεφάνισται. 133.
 ΡΑ'. Τὴν τῶν Βασιλειῶν βίβλον τίς κατέγρα-
 ψεν. 136.
 ΡΑΑ'. Τίνα παραβολικῶς καὶ αἰνιγματωδῶς ἐν
 ταῖς Γραφαῖς εἴρηται. 136.
 ΡΑΒ'. Τίνες εἰσὶν αἱ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ῥηθεῖσαι
 παραβολαί. 137.
 ΡΑΓ'. Τίνων τῶν ἐξωθεν μαρτυριῶν ὁ ἀπόστο-
 λος Παῦλος μνήμην ποιεῖται. 140.
 ΡΑΔ'. Πόσοι Ἰάκωβοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις γεγό-
 νασιν. 141.
 ΡΑΕ'. Πόσοι Ἰωάννοι εἰς τὸ κήρυγμα γεγόνασιν,
 καὶ πόσοι Ζαχαρίαι. 141.
 ΡΑΣ'. Ἰππολύτου Θηβαίου ἐκ τοῦ χρονικοῦ αὐ-
 τοῦ συντάγματος περὶ τῶν υἱῶν Ἰωσήφ
 καὶ συγγενῶν τοῦ Κυρίου. 141.
 ΡΑΖ'. Τίνες εἰσὶν οἱ ἀπὸ τῶν μαθητῶν τῶν Ο'.
 γνώριμοι. 144.
 ΡΑΗ'. Πόσοι διωγμοὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας γε-
 γόνασιν ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἕως τῆς ἀλώ-
 σεως αὐτῶν, καὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ
 ναοῦ. 145.
 ΡΑΘ'. Πόσοι καὶ οἱ διὰ τῶν αὐτοκρατόρων τῶν
 Ῥωμαίων, καὶ διὰ τίνων. 145.
 ΡΜ'. Πόσοι αἵρέσεις κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
 πίστεως ἐπανέστησαν. 149.
 ΡΜΑ'. Ποῖαι αἵρέσεις παρὰ Ἰουδαίοις γεγό-
 νασιν. 157.

PMB'. Τίνες αἱρέσεις παρὰ Σαμαρείταις γεγό- νασι. 160.	PNΓ'. Ποσάκις μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸν ἐπάνοδον, ὁ Κύριος τοῖς ἰδίοις ὤφθη μαθηταῖς. 172.
PMΓ'. Τίνες αἱρέσεις παρ' Ἑλλήσι γεγόνασι. 160.	PND'. Πόσα εἰδωλεῖα ἐσεβάσθη ὁ λαὸς, τὸν Θεὸν καταλείψας. 172.
PMΔ'. Ὅσαι εἰσὶ μαντεῖαι παρ' Ἑλλήσιν. 160.	PNE'. Τίνες βεβαιοτάταις φιλαῖς ἐχρήσαντο. 172.
PMΕ'. Διὰ τί οἱ Ἰουδαῖοι τὴν δευτέραν τῶν Σαββάτων καὶ τὴν πέμπτην νηστεύουσι. 164.	PNΣ'. Τίς μετέβαλεν εἰς θηρίον τὴν ψυχὴν. 172.
PMΣ'. Διὰ τί οἱ χριστιανοὶ τὴν τετράδα καὶ τὴν παρασκευὴν νηστεύουσι. 164.	PNZ'. Τίνες ἐκ φαύλων ἀγαθοὶ γεγόνασι. 173.
PMZ'. Τίνα ἔθνη καὶ πόσα ἐκ τοῦ Ἀβραάμ συν- έστη. 164.	PNH'. Τίς μακρόβιος μετὰ Μωϋσέα ἐγένετο. 173.
PMH'. Τίνα ἐστὶν ὃ προεφήτευσεν ὁ ἀπόστολος Παῦλος. 165.	PNΘ'. Τίνες λέοντας χερσὶν ἀνείλον. 173.
PMΘ'. Τίνα ἐστὶν ὃ προεφήτευσεν Ἰωάννης ὁ εὐ- αγγελιστής. 165.	PE'. Τίνες ὑπὸ λεόντων ἀνῆρέθησαν. 173.
PN'. Πόσοι χρόνοι εἰσὶν ἀπὸ γενέσεως κόσμου, ἕως οὗ παραγέγονεν ὁ Χριστός. 165.	PEA'. Τίνες ἐπὶ ἱεροσολαῖς ἀνῆρέθησαν. 173.
PNA'. Πόσας καὶ ποίους ὀνόμασι προηγορεύετο διὰ τῶν ἁγίων Γραφῶν ὁ Κύριος ἐν ἀνθρώ- ποις ἐμφανησόμενος κληθήσεσθαι. 168.	PEB'. Τίνες εἰς λάκκους εἰς τὸ ἀναιρεθῆναι ἐβλή- θησαν. 173.
PNB'. Αἱ δέκα ἐπιφάνειαι τοῦ Κυρίου τοῖς ἰδίοις γενόμεναι, μετὰ τὸ ἐκ νεκρῶν αὐτὸν ἐγερ- θῆναι. 169.	PEG'. Τίνες δίκας ἔδωσαν πλημμελήσαντες. 173.
	PEΔ'. Τίνες πλημμελήσαντες ἐλέους τετυχή- κασιν. 176.
	PEE'. Τίνες εἰσὶν οἱ κατορθοῦν τι δόξαντες, καὶ ἐπὶ τούτῳ διαμαρτόντες. 176.
	PEΣ'. Τίνα ἐστὶ τὰ ἔθνη καὶ πόσα τὰ τοῖς ἱε- ροῖς τόποις ὕστερον ἐπανιστάμενα, καὶ θεήλατον ὑπομείναντα τιμωρίαν. 176.
	PEZ'. Αἱ δυνάμεις τῶν λίθων τῶν ἐν τῇ τοῦ ἀρ- χιερέως ζώνῃ ἐντιθεμένων. 176.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

(Περὶ τὸ 901 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 177.	νουπόλεως Ἀντωνίου τοῦ Β'. τοῦ ἐπονομαζο- μένου Καυλέα λατινιστί σωζόμενος. 177.
* Βίος μετ' ἐγκωμίου πατριάρχου Κωνσταντι-	

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΛΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΠΗΛΑΔΟΚΙΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ (α)

(Ἦκμασε περὶ τὰ τέλη τοῦ Ε'. αἰῶνος).

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 199.	εἰς λόγους κδ'. 212.
—	Πρόλογος. 216.
Ἑρμηνεία εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγε- λιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.	Ἑρμηνεία τῶν κεφαλαίων. 220'
Πίναξ τῶν κεφαλαίων τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεολόγου, καὶ λύσεις τῶν ἐν αὐτῇ ἀποριῶν.	* Σημειώσεις εἰς τὰ ὑπομνήματα Ἀνδρέου Καισαρείας εἰς τὴν ἀποκάλυψιν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. 457.

(α) Εἰ καὶ ἀνήκει εἰς τὸν Ε'. αἰῶνα, κεῖται ὁμως ἐνταῦθα ὡς ἐρμηνεύσας τὴν ἀποκάλυψιν, ὅπως καὶ ὁ μετὰ
ταῦτα πολλῶ μεταγενέστερος διάδοχος αὐτοῦ Ἀρίθας.

ΑΡΕΘΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ

(; † 910 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 485.	ἀποκλύψεως. 493.
—	Κείμενον καὶ ἐρμηνεύει. 500--785.
Ἀρέθα ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, συλλογὴ ἐξηγήσεων ἐκ διαφόρων ἁγίων ἀνδρῶν εἰς τὴν Ἰωάννου τοῦ ἡγαπημένου καὶ εὐαγγελιστοῦ, ἀποκάλυψιν. 493—785.	Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας Σαμωνᾶν, Γουρίαν, καὶ Ἀβιβῶν· λατινιστί. 787.
Ὑπόμνησις τῆς σχολικῆς συνόψεως τῆς ἀποκάλυψεως πρὸς γνῶσιν τοῦ ἀναγνώστου. 493.	Λόγος περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως λατινιστί σωζόμενος. 797.
Κεφάλαια καὶ πίναξ τῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ

(Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Γ'. αἰῶνος).

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 805.	στὴ παράδεισος· (ποικίλα καὶ πάνυ κομψά). 868.
—	
Λόγος προσφωνητικὸς ἡ χαριστήριος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. 812.	Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Παντελεήμονα διὰ στίχων. 889.
Περὶ τοῦ Μήλου, ἡ ἐγκώμιον μήλου. 848.	Ποιήματα διάφορα ρογ'. τὸν ἀριθμὸν, ἔχοντα ὑπόθεσιν ἱερὰν ἢ ἱστορικὴν. 901—1002.
Ὑμνοι πέντε εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. 856.	
Ἐπιγράμματα τετράστιχα 48', ὧν ἡ ἐπιγρα-	

ΚΟΣΜΑΣ ΒΕΣΤΗΤΩΡ

(Περὶ τὰ μέσα τοῦ Γ'. αἰῶνος).

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1003.	γονεῖς τῆς Θεοτόκου Μαρίας. Λόγος 1005.
—	Κανὼν εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς συλλήψεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. 1013.
Εἰς τοὺς ἁγ. Ἰωακείμ καὶ Ἄναν τοὺς ἐνδόξους	

ΛΕΩΝ ΗΑΤΡΙΚΙΟΣ

(Περὶ τὸ 910 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1017.	Ἐπιτομὴ Ἑρμηνείας εἰς τὴν Γένεσιν ἀπὸ διαφόρων πατέρων. 1020.
—	

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

(*Αγνώστον τὸ ἔτος αὐτοῦ).

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1021.
- Τεμάχιον αὐτοῦ ἐκ τῆς τετραβίβλου Ζώτου Ἰα-
κωβίτου (περίεργον). 1024.
- ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ἀ δ ἡ λ ο υ ἐ π ο χ ῆ ς.
- Διαίρεσις τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὰ κεφάλαια
τῆς ὀκτατεύχου πάνυ ἀκριβής, καὶ λίαν
χρήσιμος. 1025.
- α'. Εἰς τὴν Γένεσιν. 1025.
- β'. Εἰς τὴν Ἔξοδον. 1033.
- γ'. Εἰς τὸ Λευϊτικόν. 1037.
- δ'. Εἰς τοὺς Ἀριθμούς. 1040.
- ε'. Εἰς τὸ Δευτερονόμιον. 1041.
- ζ'. Εἰς τὴν τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ βίβλον. 1044.
- η'. Εἰς τοὺς Κριτάς. 1045.
- Ἄ λ λ η διαίρεσις εἰς τὰ κεφάλαια
τῆς ἀγίας Γραφῆς· τὰ περιεχό-
μενα περιληπτικῶς.
- Γένεσις. Ἔξοδος. Λευϊτικόν. Ἀριθμοί. 1048.
- Δευτερονόμιον. Ἰησοῦς ὁ Ναυῆ. Κριταί. Βασι-
λειῶν Α'. 1049.
- Βασιλειῶν Β'. Βασιλειῶν Γ'. καὶ Δ'. 1052.
- Παραλειπομένων Α'. καὶ Β'. Ἐσθρα Α'. 1053.
- Περὶ τῶν τεσσάρων τοῦ Παραδείσου ποτα-
μῶν. 1056.
- Συναγωγή ἐξηγήσεων εἰς τὸν προφήτην Ἠσαΐαν.
1060.
- Πρόλογος. 1060.
- Προόμιον εἰς τὴν σειρὰν τῶν ψαλμῶν. 1061.
- Στίχοι ἱαμβικοὶ εἰς τοὺς τέσσαρας προφήτας,
Ἠσαΐαν, Ἰερειμίαν, Ἰεζεκιήλ, καὶ Δανιήλ.
1073.
- Σχόλια παλαιὰ εἰς Εὐαγγέλιον κατὰ Ματ-
θαῖον. 1077.
- Σχόλια παλαιὰ εἰς Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρ-
κον. 1173.
- Σχόλια παλαιὰ εἰς Εὐαγγέλιον κατὰ Λου-
κᾶν. 1177.
- Σχόλια παλαιὰ εἰς Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάν-
νην. 1217.
- Ἐγχειρίδιον λειτουργίας τοῦ ἁγίου Βασι-
λείου. 1292.
- Συναξάριον σὺν Θεῷ ἀρχόμενον ἀπὸ μηνὸς Σε-
πτεμβρίου, μέχρι μηνὸς Αὐγούστου. 1309.
- Ἄτερον Συναξάριον ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου, μέ-
χρι μηνὸς Αὐγούστου. 1325.
- Ὁδηγία ὅπως χρῆθ' ἡ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ Ἀθιγγά-
νων τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει προσερχομένους,
καὶ βαπτίζεσθαι μέλλοντας. 1333.
- Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλε-
γεῖσα, καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παρα-
δόξως γενομένου θαύματος, ἥνικα Πέρσαι
καὶ βάρβαροι τὴν βασιλίδά ταύτην πολέμῳ
περικύκλωσαν· οἱ καὶ ἀπώλοντο, θείας δί-
κης πειραθέντες· ἡ δὲ πόλις ἀσινῆς συντη-
ρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἑτησίως
ἐκτοτε ᾄδει εὐχαριστήριον, Ἀκάθιστον τὴν
ἡμέραν κατονομάζουσα. 1336.
- Στίχοι ἱαμβικοὶ περὶ ἀσκητικοῦ βίου. Ἐπι-
χρυσᾶ. 1353.
- Ἑρμηνεία τῶν θείων ἐντολῶν συλλεγεῖσα ἐκ τῶν
θεοφόρων πατέρων. 1360.
- Ἀποφθέγματα ἁγίων θεοφόρων πατέρων. 1384.
- * Πίναξ λέξεων καὶ φράσεων ἑλληνιστὶ εἰς
Ἀνδρέαν Καισαρείας. 1387.
- * Πίναξ λέξεων λατινιστὶ εἰς τὰ ὑπομνήμα-
τα τῆς Ἀποκαλύψεως. Ἀνδρέου Καισα-
ρείας. 1395.
- * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
ἐκτῷ τόμῳ· λατινιστί. 1413.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἑκτῷ τόμῳ.

ΛΕΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ,

ὃς καὶ σοφὸς λέγεται (; † 944 Μ. Χ.)

ΛΕΟΝΤΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 107

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Εἰς τὰ ἅπαντα Λέοντος τοῦ σοφοῦ· λατινιστί. I—VIII.	172.
* Μετωνυμία πόλεων τινων. V.	192.
ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ	
Α'. Εἰς τὸν βίον Λέοντος τοῦ σοφοῦ. IX—XX.	204.
Β'. Βασιλείου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως κεφάλαια παραινετικά ΞΣ'. πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Λέοντα ἔχοντα ἀκροστιχίδα. — Βασιλεῖος ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ῥωμαίων, Λέοντι τῷ πεποθημένῳ υἱῷ καὶ συμβασιλεῖ. XXI—LVI.	228.
Γ'. Ἑτέρα παραινέσις Βασιλείου εἰς τὸν αὐτοῦ υἱὸν Λέοντα βασιλέα. LVII—LX.	293.
Δ'. Στίχοι ἥρωϊκοὶ καὶ ἐλεγειακοὶ εἰς Λέοντα φιλόσοφον Κωνσταντίνου μαθητοῦ αὐτοῦ. LXI—LXIV.	
ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ. ΜΕΡΟΣ Α'.	
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ	
Ὅμιλαι καὶ πανηγυρικοὶ λόγοι.	
Α'. Εἰς τὰ γενέθλια τῆς Θεοτόκου. 4.	
Β'. Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. 12.	
Γ'. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. 21.	
Δ'. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ· λόγος α'. 28.	
Ε'. καὶ Σ'. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ σώζονται λατινιστί, λόγοι Ε'. καὶ Γ'. 41.	
Ζ'. Εἰς τὰ Βαία. 61.	
Η'. Εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρρασκευῇ. 76.	
Θ'. Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ. 88.	
Ι'. Εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου. 96.	
ΙΑ'. Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. 113.	
ΙΒ'. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν. 120.	
ΙΓ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος 133.	
ΙΔ'. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. 157.	
ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ. ΜΕΡΟΣ Β'.	
NOMIKA KAI KANONIKA	
* Σημειώσεις· λατινιστί. 323.	
Τάξις προκαθεδρίας τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, μητροπολιτῶν, αὐτοκεφάλων καὶ ἐπισκόπων, τελούντων ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως ὑπὸ τῶν αὐτοκρατόρων Λέοντος τοῦ σοφοῦ καὶ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου. 329.	
Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἐροθεσιῶν τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, καὶ συναρίθμησις τῶν ἀποστολικῶν θρόνων. 351.	
Τάξις προκαθεδρίας μητροπολιτῶν. 356.	

(α) Εἰς τόμον ἕνα (107).

μενίου.	20.
Λόγος Β'. Περὶ τῆς βασιλείας Μιχαήλ τοῦ ἐξ Ἀμωρίου.	53.
Λόγος Γ'. Περὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου Υἱοῦ Μιχαήλ.	97.
Λόγος Δ'. Περὶ τῆς βασιλείας Μιχαήλ τοῦ υἱοῦ Θεοφίλου.	161.
Λόγος Ε'. Ἱστορικὴ διήγησις τοῦ βίου καὶ τῶν πράξεων βασιλείου τοῦ αἰδίδιμου βασιλέως, ἦν Κωνσταντῖνος βασιλεὺς ἐν Θεῷ Ῥωμαίων, ὁ τούτου Υἱωνός, φιλοπόνως ἀπὸ διαφόρων ἀθροίσας διηγημάτων τῷ γράροντι προσανέθετο.	225.
Λόγος Σ'. Βασιλεία Λέοντος αὐτοκράτορος.	369.
Λόγος Σ'. Βασιλεία Ἀλεξάνδρου υἱοῦ Βασιλείου καὶ ἀδελφοῦ Λέοντος.	393.
Λόγος Σ'. Βασιλεία Κωνσταντίνου υἱοῦ Λέοντος.	397.
Λόγος Σ'. Βασιλεία Ῥωμανοῦ Λακαπηνοῦ.	416.
Λόγος Σ'. Αὐτοκρατορία Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου.	453.
Λόγος Σ'. Βασιλεία Ῥωμανοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου,	488.
Λόγος στηλιτευτικὸς παρὰ πιστῶν καὶ ὀρθοδόξων, καὶ πόθον καὶ ζῆλον ἐχόντων, πρὸς ἔλεγχον τῶν ἐναντίων τῆς πίστεως, καὶ τῆς διδασκαλίας τῶν ἀγίων καὶ ὀρθοδόξων ἡμῶν πατέρων.	501.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1180 Μ. Χ.)

Ἰωάννου εὐλαβεστάτου τοῦ Ἱεροσολυμίτου Μοναχοῦ διήγησις περὶ τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως, καὶ κατὰ τῶν ἀθέων Ἀράβων Σαρακηνῶν.

517.

Ἐκ τῶν τοῦ ἀθλοφόρου Δημητρίου ἐν μερικῇ διηγῇ θυματουργιῶν.

521.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΗΝΙΑΤΗΣ

(Περὶ τὸ 910 Μ. Χ.)

Ἰωάννου κληρικοῦ καὶ Κουβουκλεισίου τοῦ Καμηνιάτου, περὶ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Θεσσαλονίκης, πατρίδος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν (τῷ 904).

525.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΔΩΝΙΟΣ

(Περὶ τὸ 1357 Μ. Χ.)

Δημητρίου Κυδωνίου Μονωδία ἐπὶ τοῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ πεσοῦσι (ἔτος 1316).

640.

Ἐκ τοῦ βίου Βασιλείου τοῦ Νέου παρὰ Γρηγορίου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ.

653.

ΣΥΜΕΩΝ ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

(Περὶ τὰ τέλη τοῦ Γ'. αἰῶνος).

Συμεὼν Μαγίστρου καὶ Λογοθέτου Χρονικὰ ἀπὸ Λέοντος Ἀρμενίου, ἕως Νικηφόρου τοῦ Φωκά.	
Λέων Ἀρμένιος.	664.
Μιχαήλ ὁ Ἀμωραῖος καὶ Τραυλός.	681.
Θεόφιλος υἱὸς Μιχαήλ τοῦ Τραυλοῦ.	685.
Μιχαήλ καὶ Θεοδώρα.	708.
Βασίλειος ὁ Μακεδών.	748.
Λέων υἱὸς Βασιλείου ὁ σοφός.	761.
Ἀλέξανδρος σὺν Κωνσταντίνῳ τῷ Πορφυρογεννήτῳ υἱῷ τοῦ Λέοντος.	777.
Κωνσταντῖνος Πορφυρογεννήτης.	780.
Κωνσταντῖνος καὶ Ῥωμανὸς Λακαπηνός.	793.
Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου αὐτοκρατορία.	816.
Ῥωμανὸς υἱὸς Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου.	820.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

(Περὶ τὸ 950 Μ.Χ.)

Γεωργίου Μοναχοῦ Βίοι τῶν νέων βασιλέων.	Λέοντος υἱοῦ Βασιλείου.	909.
Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου.	Ἀλεξάνδρου υἱοῦ Βασιλείου.	932.
Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ.	Κωνσταντίνου υἱοῦ Λέοντος.	936.
Θεοφίλου υἱοῦ Μιχαήλ.	Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου καὶ Ῥωμανοῦ Λακαπηνοῦ.	956.
Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας.	Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου Αὐτοκρατο- ρία.	981.
Βασιλείου Μακεδόνης.		

ΙΩΣΗΦ ΓΕΝΕΣΙΟΣ

(Περὶ τὸ 930 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	985.	Δ'. Περὶ Μιχαὴλ υἱοῦ Θεοφίλου.	1089.
Ἰωσήφ Γενεσίου ἱστορία περὶ τῶν Βασιλέων τῆς Κωνσταντινου- πόλεως.	992—1154.	* Πίναξ ἑλληνιστί εἰς τοὺς μετὰ Θεοφά- νην.	1155.
Α'. Περὶ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου.	992.	* Πίναξ ἱστορικὸς λατινιστί εἰς τοὺς μετὰ Θεοφάνην.	1163.
Β'. Περὶ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ.	1025.	* Πίναξ εἰς Γενέσιον· λατινιστί.	1179.
Γ'. Περὶ Θεοφίλου υἱοῦ Μιχαήλ.	1053.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ· λατινιστί.	1183.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ὁ καλούμενος ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ

(; † 914 Μ. Χ.)

ΤΟΜΟΣ 110

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Προλεγόμενα λατινιστί μετὰ καὶ ἑλληνι- κῶν χωρίων.	9.	Χρονικὸν ἐν βίβλοις η'. Ἀπὸ Ἀδάμ ἕως 840 Μ. Χ. καὶ μετὰ Γεώργιον μοναχὸν ὑπ' ἄλ- λου 840—1143 Μ. Χ.	41—1285.
* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ χρονικῷ· ἑλληνιστί.	33.		
Χρονικὸν σύντομον ἐκ διαφόρων χρονογράφων τε καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθεὲν ὑπὸ Γε- ωργίου Ἀμαρτωλοῦ Μοναχοῦ.	41.		
Προοίμιον.			

ΒΙΒΛΟΙ

Α'. Ἡς ἡ ἀρχὴ· Βίβλος Γενέσεως ἀνθρώπων κτλ. Κεφάλαια ΚΗ'.	48—85.
Β'. Περὶ γενεολογίας Ἀδάμ καὶ τῶν υἱῶν αὐ- τοῦ κεφαλ. ΡΔ'.	85—348.

PMB'. Τίνες αἱρέσεις παρὰ Σαμαρείταις γεγόνασι. 160.	PNΓ'. Ποσάκις μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸν ἐπάνοδον, ὁ Κύριος τοῖς ἰδίοις ὤφθη μαθηταῖς. 172.
PMΓ'. Τίνες αἱρέσεις παρ' Ἑλλήσι γεγόνασι. 160.	PNA'. Πόσα εἰδωλεῖα ἐσεβάσθη ὁ λαὸς, τὸν Θεὸν καταλείψας. 172.
PMΔ'. Ὅσαι εἰσὶ μαντεῖαι παρ' Ἑλλήσιν. 160.	PNE'. Τίνες βεβαιοτάταις φιλικῶς ἐχρήσαντο. 172.
PMΕ'. Διὰ τί οἱ Ἰουδαῖοι τὴν δευτέραν τῶν Σαββάτων καὶ τὴν πέμπτην νηστεύουσι. 164.	PNΣ'. Τίς μετέβαλεν εἰς θηρίον τὴν ψυχὴν. 172.
PMΣ'. Διὰ τί οἱ χριστιανοὶ τὴν τετράδα καὶ τὴν παρασκευὴν νηστεύουσι. 164.	PNΖ'. Τίνες ἐκ φαύλων ἀγαθοὶ γεγόνασι. 173.
PMΖ'. Τίνα ἔθνη καὶ πόσα ἐκ τοῦ Ἀβραάμ συνεστή. 164.	PNΗ'. Τίς μακρόβιος μετὰ Μωϋσέα ἐγένετο. 173.
PMΗ'. Τίνα ἐστὶν ὃ προσφήτευσεν ὁ ἀπόστολος Παῦλος. 165.	PNΘ'. Τίνες λέοντας χερσὶν ἀνείλον. 173.
PMΘ'. Τίνα ἐστὶν ὃ προσφήτευσεν Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστής. 165.	PE'. Τίνες ὑπὸ λεόντων ἀνῆρέθησαν. 173.
PN'. Πόσοι χρόνοι εἰσὶν ἀπὸ γενέσεως κόσμου, ἕως οὗ παραγέγονεν ὁ Χριστός. 165.	PEA'. Τίνες ἐπὶ ἱεροσολίαις ἀνῆρέθησαν. 173.
PNA'. Πόσας καὶ ποίους ἐνόμασι προηγορεύετο διὰ τῶν ἁγίων Γραφῶν ὁ Κύριος ἐν ἀνθρώποις ἐμφανησόμενος κληθήσεσθαι. 168.	PEB'. Τίνες εἰς λάκκους εἰς τὸ ἀναιρεθῆναι ἐβλήθησαν. 173.
PNB'. Αἱ δέκα ἐπιφάνειαι τοῦ Κυρίου τοῖς ἰδίοις γενόμεναι, μετὰ τὸ ἐκ νεκρῶν αὐτὸν ἐγερθῆναι. 169.	PEG'. Τίνες δίκας ἔδοσαν πλημμελήσαντες. 173.
	PEΔ'. Τίνες πλημμελήσαντες ἐλέους τετυχήκασι. 176.
	PEE'. Τίνες εἰσὶν οἱ κατορθοῦν τι δόξαντες, καὶ ἐπὶ τούτῳ διαμυρτόντες. 176.
	PEΣ'. Τίνα ἐστὶ τὰ ἔθνη καὶ πόσα τὰ τοῖς ἰσροῖς τόποις ὕστερον ἐπανιστάμενα, καὶ θεήλατον ὑπομείναντα τιμωρίαν. 176.
	PEZ'. Αἱ δυνάμεις τῶν λίθων τῶν ἐν τῇ τοῦ ἀρχιερέως ζώνῃ ἐντιθεμένων. 176.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

(Περὶ τὸ 904 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 177.	νουπόλεως Ἀντωνίου τοῦ Β'. τοῦ ἐπονομαζομένου Καυλέα λατινιστί σωζόμενος. 177.
* Βίος μετ' ἐγκωμίου πατριάρχου Κωνσταντι-	

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΠΗΛΑΔΟΚΙΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ (α)

(Ἦκμασε περὶ τὰ τέλη τοῦ Ε'. αἰῶνος).

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 199.	εἰς λόγους κδ'. 212.
—	Πρόλογος. 216.
Ἑρμηνεία εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Πίναξ τῶν κεφαλαίων τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεολόγου, καὶ λύσεις τῶν ἐν αὐτῇ ἀποριῶν.	Ἑρμηνεία τῶν κεφαλαίων. 220'
	* Σημειώσεις εἰς τὰ ὑπομνήματα Ἀνδρέου Καίσαρειας εἰς τὴν ἀποκάλυψιν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. 457.

(α) Εἰ καὶ ἀνήκει εἰς τὸν Ε'. αἰῶνα, κεῖται ὁμως ἐνταῦθα ὡς ἐρμηνεύσας τὴν ἀποκάλυψιν, ὅπως καὶ ὁ μετὰ ταῦτα πολλῶ μεταγενέστερος διάδοχος αὐτοῦ Ἀρίθας.

ΑΡΕΘΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ

(; † 910 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ λατινιστί. 485.	ἀποκαλύψεως. 493.
—	Κείμενον καὶ ἐρμηνεῖαι. 500--785.
Ἀρέθα ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, συλλογὴ ἐξηγήσεων ἐκ διαφόρων ἁγίων ἀνδρῶν εἰς τὴν Ἰωάννου τοῦ ἡγαπημένου καὶ εὐαγγελιστοῦ, ἀποκάλυψιν. 493—785.	Λόγος εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας Σαμωνᾶν, Γουρίαν, καὶ Ἀβιβὸν λατινιστί. 787.
Ὑπόμνησις τῆς σχολικῆς συνόψεως τῆς ἀποκαλύψεως πρὸς γνῶσιν τοῦ ἀναγνώστου. 493.	Λόγος περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως λατινιστί σωζόμενος. 797.
Κεφάλαια καὶ πίναξ τῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ

(Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Γ. αἰῶνος).

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ λατινιστί. 805.	φῆ παράδεισος· (ποικίλα καὶ πᾶν κομψά). 868.
—	
Λόγος προσφωνητικὸς ᾧ χαριστήριος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. 812.	Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Παντελεήμονα διὰ στίχων. 889.
Περὶ τοῦ Μήλου, ᾧ ἐγκώμιον μῆλου. 848.	Ποιήματα διάφορα ρογ'. τὸν ἀριθμὸν, ἔχοντα ὑπόθεσιν ἱερὰν ἢ ἱστορικὴν. 901—1002.
Ὑμνοι πέντε εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. 856.	
Ἐπιγράμματα τετράστιχα 4Θ', ὧν ἡ ἐπιγρα-	

ΚΟΣΜΑΣ ΒΕΣΤΗΤΩΡ

(Περὶ τὰ μέσα τοῦ Γ. αἰῶνος).

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ λατινιστί. 1003.	γονεῖς τῆς Θεοτόκου Μαρίας. Λόγος 1005.
—	Κανὼν εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς συλλήψεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. 1013.
Εἰς τοὺς ἁγ. Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν τοὺς ἐνδόξους	

ΛΕΩΝ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

(Περὶ τὸ 910 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περί αὐτοῦ λατινιστί. 1017.	Ἐπιτομὴ Ἑρμηνείας εἰς τὴν Γένεσιν ἀπὸ διαφόρων πατέρων. 1020.
—	

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΣ

(941—1028 Μ. Χ.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 112

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Προοίμιον περὶ τῶν ἐκδόσεων· λατιν.	9.	Ι'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς διακαινησίμου.	268.
* Σημειώσεις περὶ τῶν συγγραμμάτων Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου· λατιν.	14.	ΙΑ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ γ'. διακαινησίμου εἰς τὸν ἅγιον Σέργιον.	300.
* Προοίμιον περὶ τῶν τελετῶν τῆς Αὐλῆς τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων· λατιν.	33.	ΙΒ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ δ'. τῆς διακαινησίμου, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ τελεῖται.	305.
* Πρόλογος περὶ τῶν συγγραφῶν Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου· λατινιστί.	35.	ΙΓ'. Περί τῆς τοῦ Πατριάρχου προσκλήσεως.	308.
* Περί τοῦ βίου καὶ τῶν πράξεων Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου λατινιστί μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων.	47.	ΙΔ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ε'. τῆς διακαινησίμου, τοῦ ἀσπασμοῦ τελουμένου ἐπὶ τοῦ χρυσοτρικλίνου.	308.
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ (Ἐκθεσις τῆς βασιλείου τάξεως) Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου υἱοῦ Λέοντος τοῦ σοφοῦ Σύνταγμα. Βίβλοι δύο. Προοίμιον.		ΙΕ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ παρασκευῇ τῆς διακαινησίμου.	316.
		ΙΣ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντίπασχα. ἀπιόντος τοῦ βασιλέως ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ.	317.
BIBΛΟΣ Α'. Κ Ε Φ Α Λ Λ Ι Α .		ΙΖ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ τετράδι τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῆς ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μωκίου προσελεύσεως.	317.
		ΙΗ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῆς ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀναλήψεως.	332.
Α'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, προκένσου γενομένου ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἥτοι τάξις καὶ ἀκολουθία τῶν εὐσήμεων καὶ περιφανῶν προελεύσεων, ἐν αἷς οἱ βασιλεῖς ἀπίασιν ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.	80.	ΙΘ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ παραμονῇ τοῦ ἁγίου Ἡλιοῦ καὶ τῇ αὐτῇ ἑορτῇ.	340.
Β'. Ἀκτα τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων.	209.	Κ'. Μηνὶ Μαΐῳ α'. τὰ ἐγκαίνια τῆς Νέας, ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ τῶν ἐγκαινίων τῆς νέας Μεγάλης Ἐκκλησίας.	348.
Γ'. Ἑορτὴ τῶν Φώτων. Ἀκτα τῶν δύο μερῶν. Δοχὴ κτλ.	216.	ΚΑ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τοῦ ἁγίου Δημητρίου.	352.
Δ'. Ἀκτα τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Πάσχα.	220.	ΚΒ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῆς ὑψώσεως τῶν τιμίων ξύλων.	356.
Ε'. Ἀκτα τῇ ἑορτῇ τῇ δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου.	224.	ΚΓ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῆς ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κατὰ σὰρκα γεννήσεως.	360.
ΣΤ'. Ἀκτα τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντίπασχα.	229.	ΚΔ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ α' Ἰανουαρίου μηνός, τοῦ ἁγίου Βασιλείου.	372.
Ζ'. Τῇ ἑορτῇ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	232.	ΚΕ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ παραμονῇ τῶν ἁγίων Φώτων.	376.
Η'. Τῇ ἑορτῇ τῆς ἀναλήψεως.	232.	ΚΣ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προ-	
Θ'. Τῇ ἑορτῇ τῆς Πεντηκοστῆς.	237.		

(α) Εἰς τομ. δύο (112—113).

- ελεύσει τῶν Φώτων. 380.
- ΚΖ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προ-
ελεύσει τῆς Ὑπαπαντῆς. 384.
- ΚΗ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ τῆς ὁρ-
θοδοξίας. 393.
- ΚΘ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ Κυριακῇ τῆς
μέσης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, ἥνικα τὸ
τίμιον καὶ ζωοποιὸν ξύλον τοῦ Σταυροῦ
προσκυνεῖται. 400.
- Λ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, εἰ τύχει ἑορτῇ τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῇ
Κυριακῇ τῆς μέσης ἑβδομάδος. 401.
- ΛΑ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ παραμονῇ τῆς
Βαϊφόρου. 409.
- ΛΒ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προ-
ελεύσει τῶν Βαίων. 412.
- ΛΓ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἀγίᾳ καὶ με-
γάλῃ ε'. καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ βασιλέως περιό-
δου ἐν τοῖς γηροκομείοις. 417.
- ΛΔ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ μεγάλῃ Παρα-
σκευῇ καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ τελεῖται. 420.
- ΛΕ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῷ ἀγίῳ καὶ με-
γάλῳ Σαββάτῳ. 424.
- ΛΣ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προελεύσει ἐνώ-
σεως Ἐκκλησίας. 429.
- ΛΖ'. Χρῆ εἰδέναι πῶς ἀλλάσσουν οἱ δεσπόται
ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ προελεύσεσι. 432.
- ΛΗ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ στεψίμῳ βα-
σιλέως. 436.
- ΛΘ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ στεφανώματι
βασιλέως. 445.
- Μ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ στεψίμῳ Αὐ-
γούστης. 453.
- ΜΑ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ στεψίμῳ Αὐ-
γούστης καὶ στεφανώματος. 460.
- ΜΒ'. Ἀκτολογία τῶν δῆμων, ὅταν τελεθῇ παι-
δίον πορφυρογέννητον. 469.
- ΜΓ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ χειροτονίᾳ
Καίσαρος. 472.
- ΜΔ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ χειροτονίᾳ Νω-
βελησίμου. 480.
- ΜΕ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ
Κουροπαλάτου. 484.
- Μς'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Μα-
γίστρου, εἰ κελεύει αὐτὸν ποιῆσαι ἐν προκέν-
σῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ὁ Βασιλεὺς. 488.
- ΜΖ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ πα-
τρικίου συγκλητικοῦ καὶ στρατηγού. 492.
- ΜΗ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ πα-
τρικίων. 504.
- ΜΘ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ ἀν-
θυπάτων. 517.
- Ν'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ζω-
στῆς πατρικίας. 520.
- ΝΑ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ
πραξιοσίτου. 524.
- ΝΒ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ
ὑπάρχου. 525.
- ΝΓ'. Ἀκτολογία τῶν δῆμων ἐπὶ τῆς ὑπάρχου
προαγωγῆς. 528.
- ΝΔ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ
κοιαίστωρος. 533.
- ΝΕ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ δη-
μάρχου. 536.
- Νς'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ
δευτερεύοντος. 537.
- ΝΖ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ
συμπόνων καὶ λογοθετῶν. 540.
- ΝΗ'. Ἐπὶ προαγωγῇ ἀντιγραφέως. 541.
- ΝΘ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν σπανθαροκανδιδά-
του μέλλοντος γίνεσθαι πρωτοσπαθαρίου. 541.
- Ξ'. Ἐπιτάφιος βασιλέων. 541.
- ΞΑ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῆς αἰτήσεως τε-
λουμένης γενεθλίων ἡμέρᾳ τοῦ βασιλέως. 544.
- ΞΒ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐν παραμονῇ δε-
ξίμου. 545.
- ΞΓ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἐπαύριον εἰς
τὸ δέξιμον. 548.
- ΞΔ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν εἰς τὸ δέξιμον τοῦ
χρυσοῦ ἵπποδρομίου δευτέρᾳ ἡμέρᾳ μετὰ
τὸ ἀντίπασχα. 556.
- ΞΕ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν εἰς τὸ σάξιμον,
ῥηγουν εἰς τὸ κλητώριον. 565.
- Ξς'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, δεξίμου γινομέ-
νου ἐν τῇ μυστικῇ φιάλῃ τοῦ τρικύγχου,
χειμῶνος ὄντος καὶ βιαίων ἀνέμων, καὶ μὴ
συγχωρούντων γενέσθαι ἐν ταῖς ἐξ ἔθους
φιάλεσι. 569.
- ΞΖ'. Περὶ τῆς τῶν ἀπάντων ἀρχόντων τάξεως τε
καὶ παραστάσεως ἐν ἐκάστῳ δεξίμῳ ἐπιτε-
λουμένῳ ἐν ταῖς μεγάλας φιάλεσι. 576.
- ΞΗ'. Περὶ τοῦ χρυσοῦ ἵπποδρομίου καὶ τῶν ἐν
αὐτῷ τελουμένων. 577.
- ΞΘ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, ἵππικου ἀγομένου
τοῦ καταλόγου. 586.
- Ο'. Μηνὶ Μαίῳ ια'. τελεῖται τὸ ἵππικὸν τοῦ

- γενεθλίου ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως οὕτως κτλ. 633.
- ΟΑ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῆς φακλαρέας τελουμένης. 644.
- ΟΒ'. Περὶ τοῦ βοτοῦ ὅπως δεῖ τελεῖσθαι. 653.
- ΟΓ'. Περὶ τοῦ μακελλαρικοῦ ἵπποδρομίου τοῦ λεγομένου Λουπέρκαλ. 660.
- ΟΔ'. Τὰ ὑπὸ τῶν καγκελλαρίων τοῦ κοιαιστῶρος ἐν ταῖς προελεύσεσι τῶν δεσποτῶν ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ῥωμαῖστί ἀδόμενα. 664.
- ΟΕ'. Ἐκθεσις τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν βουκαλίων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῶν ιθ'. ἀκουσίτων. 665.
- ΟΖ'. Εὐφημία ἅμα πρὸς ὑπὸ τοῦ στρατοπέδου ἐκδοωμένη. 668.
- ΟΖ'. Εὐφημία λεγομένη ὑπὸ τοῦ στρατοπέδου, ἥνικα κατὰ πολέμων ἐπινίκια ἄγει ὁ αὐτοκράτωρ, ἢ σιτηρέσιον δοθεῖν τῷ στρατοπέδῳ, εἴτε τις ἄλλη βασιλείος διανομή· τὰ αὐτὰ δὲ λέγεται καὶ σιλεντίου ἀγομένου. 668.
- ΟΗ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ τρυγητοῦ ἐν Προκένσῳ τῆς Ἱερείας. 669.
- ΟΘ'. Ἀκτὰ ἀδόμενα τῷ ὑπάρχῳ τῇ Κυριακῇ τῆς Βαϊοφόρου ἀπιδόντι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥωμανοῦ. 676.
- Π'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν εἰς τὴν τοῦ δημάρχου καλημέριν τῇ τρίτῃ τῆς Γαλιλαίας. 676.
- ΠΑ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ νυμφαγωγείῳ. 677.
- ΠΒ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν εἰς ρεφάνωμα. 680.
- ΠΓ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐν τῷ δειπνῷ τῶν ιθ'. ἀκουσίτων εἰς τὸ λεγόμενον Γοτθικόν. 684.
- ΠΔ'. Ἐκ τῶν τοῦ Μαγίστρου Πέτρου. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ κόμητος ἀδμινισιόνων καὶ κόμητος σχολῆς καὶ κοροπλάτου. 693.
- ΠΕ'. Τοῦ αὐτοῦ Πέτρου. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, ὅτε γένηται αὐγουστάλιος ἢ ἀνθύπατος. 696.
- ΠΖ'. Περὶ διαφορᾶς στρατειῶν καὶ πόθεν αὐταὶ δίδονται, καὶ τί ἀρμόζει ἐκάστῳ σκρινίῳ, ὅσα ἐννοεῖν ἠδυνήθημεν. 697.
- ΠΖ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, ἐὰν ὁ ἀναγορευθεὶς ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι βασιλεὺς ἀποστείλῃ πρέσβεις καὶ λαυρεάτα, μηδέπω δεχθεὶς

- ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα βασιλέως εἰς τὴν βασιλείαν· καὶ πῶς βεβαιοῖ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τοὺς πρέσβεις ἀπολύει. 708.
- ΠΗ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττεσθαι, ὅτε μέλει δέχεσθαι τοὺς αὐτοὺς πρέσβεις, καὶ βεβαιοῦν τὴν βασιλείαν καὶ ἀπολύειν αὐτούς. 720.
- ΠΘ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν πρεσβευτοῦ μεγάλου ἐρχομένου Περσῶν. 724.
- Ι'. Ὅσα δεῖ ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις ἐπὶ τοῦ πρεσβευτοῦ παραφυλάττεσθαι. 741.
- ΙΑ'. Ἀναγόρευσις Λέοντος βασιλέως τοῦ τῆς θείας λήξεως. 745.
- ΙΒ'. Ἀναγόρευσις Ἀναστασίου βασιλέως τοῦ τῆς θείας λήξεως. 769.
- ΙΓ'. Ἀναγόρευσις βασιλέως Ἰουστίνου τοῦ τῆς θείας λήξεως. 788.
- ΙΔ'. Ἀναγόρευσις Λέοντος τοῦ μικροῦ. 793.
- ΙΕ'. Ἀναγόρευσις τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ Ἰουστινιανοῦ. 796.
- ΙΖ'. Ἀναγόρευσις Νικηφόρου βασιλέως τοῦ γεγονότος δομεστίκου τῶν σχολῶν τῆς Ἀνατολῆς, τοῦ φιλοχρίστου καὶ ἀνδρειοτάτου. 797.
- ΙΖ'. Ἐπὶ προαγωγῇ προέδρου τῆς ἀπάσης συγκλήτου. 812.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ Α'. ΒΙΒΑΙΟΝ

- Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου, ὑπόθεσις τῶν βασιλικῶν ταξειδίων καὶ ὑπόμνησις τῶν ἀπλήκτων. 825.
- Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, βασιλέως μέλλοντος ταξειδεύειν. 828.
- Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου, ὅσα δεῖ γίνεσθαι τοῦ μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων μέλλοντος φροσσατεῦσαι. 844.
- Διὰ τῶν συνηθειῶν τῶν ἀρχόντων τῶν βασιλικῶν στάβλων τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν ἔξω ἐν τοῖς στάβλοις. 849.
- Διὰ τῶν ὀφφικιαλίων καὶ τῶν λοιπῶν. 853.
- Διὰ τῆς βασιλικῆς ὑπουργίας. 864.
- Διὰ τοῦ μινσουράτωρος, ἡγουν τῆς βασιλικῆς κόρτης σαγμάρια ν'. 865.
- Διὰ τοῦ οἰκειακοῦ βασιλικοῦ βεστιαρίου καὶ τῶν ἀπὸ κοιτῶνος διδομένων εἰς φόρτωσιν τοῦ αὐτοῦ βασιλικοῦ βεστιαρίου σαγμάρια λ'. 873.
- Διὰ τῶν ἀραφίων τῶν εἰς ἐθνικοὺς ἀποστελλομένων λόγῳ ξενίων. 884.
- Διὰ τῶν ἐράμενων. 889.

- Διὰ τοῦ εἰδικοῦ σαγμάρια μς'. 908.
 Εἶσιν αἱ φορτωσίαι οὕτως. 916.
 Περὶ τῶν κερκέτων. 917.
 Ὅσα δεῖ γίνεσθαι ὅταν ἐξπεδίδου ἡ μακρᾶς ὀδοιορίας ἐπανέρχεται ὁ βασιλεὺς. 936.
 Ἡ ἀπὸ τοῦ φορσάτου μετὰ νίκης ἐπάνοδος Βασιλείου τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως ἀπὸ Τερρικής καὶ Γερμανικίας. 941.
 Ἡ ἀπὸ τοῦ φορσάτου ἐπάνοδος Θεοφίλου βασιλέως, ὅτε ἐνίκησε κατὰ κράτος τοὺς ἀπὸ Κιλικίας στρατοπεδεύσαντας κατ' αὐτοῦ Ταρσίτας, Μομφουεστίτας, Ἀδανίτας, Εἰρηνοπολίτας, Ἀκαζαρίτας, καὶ λοιποὺς, χιλιάδας κ'. 956.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'. ΚΕΦΑΛΑΙΑ

- * Πίναξ τῶν κεφαλαίων. 964.
 Προόμιον. 973.
 Α'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀνοίγοντος τοῦ παλατίου καὶ τῆς καθημερινῆς ἱσταμένης προελεύσεως. 976.
 Β'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐν τῇ προελεύσει τῇ καθεκάστη Κυριακῇ τελουμένη. 981.
 Γ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τοῦ βασιλέως προβαλλομένου δομεστίκους τῶν σχολῶν ἢ στρατηγούς ἢ δρουγγάριον τῶν πλοῦμων ἢ γενικὸν ἢ σακελλάριον ἢ τοῦ σακελλίου ἢ λοιποὺς ὀφφικιαλίου. 988.
 Δ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ βαίκτηρος. 992.
 Ε'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ συγκελλου. 993.
 Σ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, ὡς τανῦν ἐπιτελεῖται ἡ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐτήσιος μνήμη καὶ τὰ ἐγκαίνια τῶν ἱδρυθέντων τιμίων σταυρῶν ἐν τῷ νέῳ παλατίῳ τοῦ Βόνου. 997.
 Ζ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῶν ἁγίων πάντων. 1001.
 Η'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ α'. τοῦ Αὐγούστου μηνός, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ ἐξερχομένου. 1005.
 Θ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μηνὶ Αὐγούστῳ ιε'. 1009.
 Ι'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῇ β'. τῆς α'. ἑβδομάδος, τοῦ βασιλέως δημηγοροῦντος ἐπὶ τοῦ σιλεντίου τῆς μανναύρας. 1013.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

- ΙΑ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῶν τιμίων σταυρῶν μελλόντων ἐξίεναι τῇ μέσῃ ἑβδομάδι τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. 1017.
 ΙΒ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν τῶν δεσποτῶν ἀπιόντων λούσασθαι ἐν Βλαχέρναις. 1020.
 ΙΓ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐν παγανῇ κυριακῇ ἢ ἐν ἄλλῃ κοινῇ ἡμέρᾳ, μελλόντων τῶν δεσποτῶν ἀπιέναι εἴτε εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, εἴτε εἰς ἕτερον ναὸν εὐχασθαι. 1029.
 ΙΔ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ χειροτονίᾳ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. 1040.
 ΙΕ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν δοχῆς γενομένης ἐν τῷ μεγάλῳ τρικλίνῳ τῆς μανναύρας, τῶν δεσποτῶν καθεζομένων ἐπὶ τοῦ Σολομωντείου θρόνου. 1048.
 ΙΣ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν προερχομένων τῶν ἀρχόντων τῶν τεσσάρων ταγμάτων εἰς τὸν ἱππόδρομον. 1112.
 ΙΖ'. καὶ ΙΗ'. Λεῖπουσι· διαλαμβάνουσι δὲ τὸ μὲν ΙΖ', τὴν ἀναγόρευσιν Ῥωμανοῦ τοῦ Πορφυρογεννήτου υἱοῦ Κωνσταντίνου βασιλέως· τὸ δὲ ΙΗ', ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, βρουμαλίου ἐπιτελουμένου, εἴτε τοῦ μεγάλου βασιλέως, εἴτε τοῦ μικροῦ εἴτε τῆς Αὐγούστης ὡς ἐν τῇ 968ῃ σελίδι σημειοῦται. 1132.
 ΙΘ'. Ὅσα δεῖ γίνεσθαι, θριάμβου ἐπινικίων τελουμένου ἐν τῷ φόρῳ μετὰ λιτῆς. 1132.
 Κ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, θριάμβου ἐπιτελουμένου ἐπινικίων ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ. 1144.
 ΚΑ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, ὅταν τεχθῇ παιδὶον ἄρρεν τῷ βασιλεῖ. 1148.
 ΚΒ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, ἐπὶ βαπτισμῷ ἄρρενος παιδὸς βασιλέως. 1152.
 ΚΓ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ κουρεύματι παιδὸς βασιλέως. 1153.
 ΚΔ'. Ἐπὶ προαγωγῇ κουβικουλαρίας. 1157.
 ΚΕ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ κουβικουλαρίου. 1160.
 ΚΣ'. Περὶ τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς συμβάντων γενέσθαι περὶ τῆς παλαιᾶς συνθηκῆς τῆς τελουμένης ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ. 1164.
 ΚΖ'. Ὅπως Ἡράκλειος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἀπὸ τῆς τοῦ Καίσαρος ἀξίας ἀνέχθη εἰς τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, καὶ πῶς Δαυὶδ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ γέγονε Καῖσαρ. 1165.
 ΚΗ'. Περὶ προκένσου τοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. 1168.

- ΚΘ'. Ὅπως ἐν ἡμέρᾳ ἵπποδρομίου ἐδέξατο Ἡ-
ράκλειος τοὺς τῆς συγκλήτου, παρόντος καὶ
τοῦ πατριάρχου. 1169.
- Λ'. Περὶ κηδείας πατριάρχου. 1169.
- ΛΑ'. Πῶς δεῖ προσφέρειν τὸν βασιλέα ἐν μεγάλῃ
Ἐκκλησίᾳ ἀναθήματα. 1172.
- ΛΒ'. Περὶ αἰτήσεως δεξιμοῦ τῶν δύο μερῶν, ἐορ-
τῆς παρούσης. 1173.
- ΛΓ'. Περὶ προαγωγῆς ἀξιωματῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐτη-
σίῳ αὐτοκρατορίας, καὶ στεψίμου, καὶ γε-
νεθλίου, καὶ στεφανώματος. 1173.
- ΛΔ'. Περὶ προαγωγῆς ἀξιωματῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐτη-
σίῳ γεννήσεως καὶ ἐτέρων τοιούτων. 1173.
- ΛΕ'. Περὶ σαξίμου. 1173.
- ΛΣΤ'. Περὶ εἰσαγωγῆς ἀπὸ ἐπαρχῶν ἐν ἡμέρᾳ ἵπ-
ποδρομίου προβληθέντος ἐν τῷ δεξιμῷ τοῦ
αὐτοῦ ἵπποδρομίου. 1176.
- ΛΖ'. Περὶ τινῶν ἀποστατησάντων καὶ πάλιν
δουλωθέντων, πῶς ἐδέχθησαν παρὰ τοῦ
βασιλέως. 1176.
- ΛΗ'. Περὶ χειροτονίας Θεοφυλάκτου τοῦ ἀγιοτά-
του πατριάρχου. 1177.
- ΛΘ'. Περὶ τοῦ πατριάρχου, ὅτι τὸ παλαιὸν ἴδιον
εἶχε πραιπόσιτον. 1177.
- Μ'. Περὶ τοῦ τίνι τρόπῳ τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ
Κυριακῇ τοῦ Πάσχα περιβάλλονται τοὺς
λῶρους ὅτε βασιλεὺς καὶ οἱ μάγιστροι καὶ
ἀνθύπατοι καὶ πατρίκιοι. 1180.
- ΜΑ'. Ὅσα εἶδη τῶν ἀλλαξίμων. 1188.
- ΜΒ'. Περὶ τῶν τάφων βασιλέων τῶν ὄντων ἐν
τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. 1189.
- ΜΓ'. Εὐφημία, ὑπὸ στρατοπέδου εὐφημουμένη,
νικητηρίων καὶ θριάμβων ἀγομένων. Ἰστέον
δὲ, ὅτι ἡ αὕτῃ εὐφημία ᾄδεται καὶ παρὰ
τοῦ στρατοπέδου ἡνίκα φιλοτιμία τις ἢ
μαϊμάς παρὰ τοῦ βασιλέως αὐτοῖς παρα-
σχεθῇ. 1209.
- ΜΔ'. Πι γενομένη ἐξόπλισις καὶ ἐξοδος καὶ τὸ
ποσὸν τῆς ῥόγας καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀποστα-
λέντος κατὰ τῆς θεολέστου Κρήτης μετὰ
Πατρικίου Ἡμερίου καὶ λογοθέτου τοῦ δρό-
μου ἐπὶ Λέοντος τοῦ φιλοχρίστου δεσπό-
του. 1212.
- ΜΕ'. Πι κατὰ τῆς νήσου Κρήτης γενομένη ἐκ-
στρατεία καὶ ἐξόπλισις τῶν τε πλοῦμων
καὶ καθ' ἑαυτὰς ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ
Ῥωμανοῦ τῶν Πορφυρογεννήτων ἐν Χριστῷ
πιστῶν βασιλέων εἰς ἰνδικτιόνα ζ'. 1232.
- ΜΣΤ'. Οἱς ὀφείλει ὁ βασιλεὺς ἐνόμασι τιμᾶν τοῖς
μεγιστάσι καὶ πρώτοις τῶν ἐθνῶν. 1243.
- ΜΖ'. Οἱ τῶν ἀπὸ διαφορῶν ἐθνῶν ἐρχομένων πρέ-
σβων πρὸς τὸν βασιλέα χαιρετισμοί. Οἱ
τῶν ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ἐρχομέ-
νων πρέσβων πρὸς τὸν βασιλέα χαιρετι-
σμοί. 1256.
- ΜΗ'. Τὰ ἄκτα τῶν εἰς τοὺς ἐθνικοὺς γενομένων
ἐπιγραφῶν. 1264.
- ΜΘ'. Εἰς τὰ ἐκτεθέντα δίδοσθαι παρὰ τῶν ὀφει-
λόντων τιμᾶσθαι ἐν τε ἀξιωμασι καὶ ὀφει-
κίοις, καθὼς ὑπῆρχον ἐπὶ Λέοντος τοῦ φι-
λοχρίστου δεσπότου. 1280.
- Ν'. Εἰς τὴν αἰ κατὰ τόπον ῥόγαι τῶν στρατηγῶν
καὶ κλεισουραρχῶν, καθὼς ἐρογέοντο ἐπὶ
Λέοντος τοῦ φιλοχρίστου δεσπότου. 1285.
- ΝΑ'. Ὅσα δεῖ παραφυλάττειν, ὅταν ἐν ὀχλήματι
βούλεται προελθεῖν ὁ βασιλεὺς καὶ ἰδεῖν τὰ
ὄρβια τοῦ στρατηγίου. 1288.
- ΝΒ'. Ἀκριβολογία τῆς τῶν βασιλικῶν κλητω-
ρίων καταστάσεως καὶ ἐκάστου τῶν ἀξιο-
ματῶν πρόσκλησις καὶ τιμὴ, συνταχθεῖσα
ἐξ ἀρχαίων Κλητωρολογίων ἐπὶ Λέοντος τοῦ
φιλοχρίστου καὶ σοφωτάτου ἡμῶν βασιλέως
μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτ. γ'. ἔτους ἀπὸ κτί-
σεως κόσμου ,ΣΤΥΗ', ὑπὸ Φιλοθέου βασιλι-
κοῦ πρωτοσπαθαρίου καὶ ἀτρικλίνου. 1292.
- ΝΓ'. Περὶ διανομῶν τῶν εὐσεβιῶν τοῦ βασιλέως
ἐν τε τοῖς βρουμαλίοις καὶ στεψίμοις καὶ
αὐτοκρατορίαις. 1413.
- ΝΔ'. Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἐκθεσις
πρωτοκλησιῶν πατριαρχῶν τε καὶ μητροπο-
λιτῶν. 1424.
- ΝΕ'. Περὶ τῆς διανομῆς τῶν κομβίων τῆς συνη-
θείας τῶν πραιποσίτων. 1436.
- ΝΣ'. Λεῖπει.
- ΝΖ'. Περὶ συνηθειῶν τῶν πραιποσίτων ἐν τῇ τά-
ξει τοῦ ἵπποδρομίου. 1445.

* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὴν περὶ τῶν ἐθιμο-
ταξιῶν τῆς αὐλῆς συγγραφὴν λατ. 1447.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
δωδεκάτῳ τόμῳ λατινιστί. 1459.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ δευτέρῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 113

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ θεμάτων Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ περὶ διοικήσεως τοῦ κράτους.		ΙΑ'. Τὸ καλούμεον Κιβυρραίων.	100.
Προοίμια περὶ τούτων διαφόρων λατινιστὶ μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων.	9—64.	ΙΕ'. Τὸ καλούμεον ἐπαρχία Κύπρου.	101.
Περὶ θεμάτων τῆς Ἀνατολῆς.		ΙΣ'. Τὸ καλούμεον Σάμος νῆσος.	105.
BIBLION Α'.		ΙΖ'. Τὸ καλούμεον Αἰγαῖον πέλαγος.	105.
ΘΕΜΑΤΑ			
Προοίμιον.	64.	Περὶ θεμάτων τῆς Δύσεως, ἡγρουν τῆς Εὐρώπης.	
Α'. Τὸ καλούμεον Ἀνατολικόν.	65.	BIBLION Β'.	
Β'. Τὸ καλούμεον Ἀρμενιακόν.	72.	ΘΕΜΑΤΑ	
Γ'. Τὸ τῶν Θρακησίων (α).	80.	Α'. Θέμα Θράκης.	109.
Δ'. Τὸ καλούμεον Ὀψίκιον.	84.	Β'. Μακεδονίας.	116.
Ε'. Τὸ καλούμεον Ὀπτίματον.	85.	Γ'. Στρυμόνος.	120.
Σ'. Τὸ καλούμεον Βουκελλαρίων.	88.	Δ'. Θεσσαλονίκης.	120.
Ζ'. Τὸ καλούμεον Παμφλαγόνων.	89.	Ε'. Τῆς Εὐρώπης. Ἑλλάς.	121.
Η'. Τὸ καλούμεον Χαλδία.	92.	Σ'. Πελοπόννησος.	124.
Θ'. Μεσοποταμία.	92.	Ζ'. Κεφαλληνία.	125.
Ι'. Κολωνείας.	93.	Η'. Νικόπολις.	125.
ΙΑ'. Σεβαστείας.	93.	Θ'. Δυρράχιον.	128.
ΙΒ'. Τὸ καλούμεον Λυκανδοῦ.	93.	Ι'. Σικελία.	133.
ΙΓ'. Σελευκείας.	97.	ΙΑ'. Λογγιβαρδίας.	136.
		ΙΒ'. Χερσῶνος.	137.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΚΛΗΜΟΣ

Εἰσὶν αἱ πᾶσαι ἐπαρχίαι καὶ πόλεις αἱ ὑπὸ τὸν βασιλέα τῶν Ῥωμαίων τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπαρχίαι ΞΔ'. πόλεις 935 ὡς ὑποτέτακται.		Ε'. Ἐπαρχία Μυσίας ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ζ'.	141.
Α'. Ἐπαρχία Θράκης Εὐρώπης ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις ιδ'.	141.	Σ'. Ἐπαρχία Σκυθίας ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ιε'.	141.
Β'. Ἐπαρχία Ῥοδόπης ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ζ'.	141.	Ζ'. Ἐπαρχία Ἰλλυρικῆς α. Μακεδονία ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις λβ'.	141.
Γ'. Ἐπαρχία Θράκης ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις ε'.	141.	Η'. Ἐπαρχία Μακεδονίας β'. ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις η'.	144.
Δ'. Ἐπαρχία Ἐμιμόντου ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ε'.	141.	Θ'. Ἐπαρχία Θεσσαλίας ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ιζ'.	144.
		Ι'. Ἐπαρχία Ἑλλάδος (ἡγρουν) Ἀχαΐας ὑπὸ ἀνθύπατον, πόλεις οθ'.	144.
		ΙΑ'. Ἐπαρχία Κρήτης ὑπὸ ἡγεμόνα κονσουλάριον, πόλεις κβ'.	144.

(α) Ἐν σημειώσῃ, καὶ ὅσαι τῶν πόλεων μετωνομάσθησαν εἰς ὕστερον.

- 1Β'. Ἐπαρχία παλαιᾶς Ἠπείρου ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ιβ'. 144.
 1Γ'. Ἐπαρχία νέας Ἠπείρου ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις θ'. 145.
 1Δ'. Ἐπαρχία Δακίης Μεσογαίου ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις ε'. 145.
 1Ε'. Ἐπαρχία τῇ παρὰ . . . ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις ε'. 145.
 1ΣΤ'. Ἐπαρχία Δαρδανίας ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις γ'. 145.
 1Ζ'. Ἐπαρχία Πρεβάλεως ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις γ'. 145.
 1Η'. Ἐπαρχία Μυσίας ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ε'. 145.
 1Θ'. Ἐπαρχία Παννονίας ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις θ'. 145.
 Κ'. Ἐπαρχία Ἀσίας ὑπὸ ἀνθύπατον, πόλεις μγ'. 145.
 ΚΑ'. Ἐπαρχία Ἑλλησπόντου ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις λ'. 145.
 ΚΒ'. Ἐπαρχία Φρυγίας Καίπατιανῆς ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις λθ'. 145.
 ΚΓ'. Ἐπαρχία Λυδίας ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις κγ'. 148.
 ΚΔ'. Ἐπαρχία Πισιδίας ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις κς'. 148.
 ΚΕ'. Ἐπαρχία Λυκαονίας ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις ιη'. 148.
 ΚΣΤ'. Ἐπαρχία Φρυγίας Σαλουταρίας ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις κγ'. 148.
 ΚΖ'. Ἐπαρχία Παμφυλίας ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις μζ'. 148.
 ΚΗ'. Ἐπαρχία Λυκίας ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις λδ'. 148.
 ΚΘ'. Ἐπαρχία Νήσων ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις κ'. 149.
 Α'. Ἐπαρχία Καρίας ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις λς'. (λ'). 149.
 ΑΑ'. Ἐπαρχία Ποντικῆς ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις ις'. 149.
 ΑΒ'. Ἐπαρχία Ὀνωριάδος ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ς'. 149.
 ΑΓ'. Ἐπαρχία Παμφλαγονίας ὑπὸ κορρήκτορα, πόλεις ς'. 149.
 ΑΔ'. Ἐπαρχία Γαλατίας ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις ζ'. 149.
 ΑΕ'. Ἐπαρχία Γαλατίας Σαλουταρίας ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις θ'. 149.
 ΑΣΤ'. Ἐπαρχία Καππαδοκίας α'. ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις δ'. 149.
 ΑΖ'. Ἐπαρχία Καππαδοκίας β'. ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις η'. 149.
 ΑΗ'. Ἐπαρχία Ἐλενουπόλεως ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις ζ'. 152.
 ΑΘ'. Ἐπαρχία Πόντου Πολεμιακοῦ, πόλεις ε'. ὑπὸ ἡγεμόνα. 152.
 Μ'. Ἐπαρχία Ἀρμενίας α'. ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις ε'. 152.
 ΜΑ'. Ἐπαρχία Ἀρμενίας β'. ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ς'. 152.
 ΜΒ'. Ἐπαρχία Κιλικίας α'. ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις η'. 152.
 ΜΓ'. Ἐπαρχία Κιλικίας β'. ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις θ'. 152.
 ΜΔ'. Ἐπαρχία Κύπρου τῆς νήσου ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις ιε'. 152.
 ΜΕ'. Ἐπαρχία Ἰσαυρίας ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις κγ'. 152.
 ΜΣΤ'. Ἐπαρχία Συρίας α'. ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις ζ'. 152.
 ΜΖ'. Ἐπαρχία Συρίας β'. ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις η'. 152.
 ΜΗ'. Ἐπαρχία Εὐφρατησίας ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ιε'. 152.
 ΜΘ'. Ἐπαρχία Ῥωσρόικεν (Ὁσραήνης) ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις θ'. 153.
 Ν'. Ἐπαρχία Μεσοποταμίας ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις α'. 153.
 ΝΑ'. Ἐπαρχία Φοινίκης ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις ιδ'. 153.
 ΝΒ'. Ἐπαρχία Φοινίκης Λιβανησίας ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ς'. 153.
 ΝΓ'. Ἐπαρχία Παλαιστίνης α'. ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις κβ'. 153.
 ΝΔ'. Ἐπαρχία Παλαιστίνης β'. ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ια'. 153.
 ΝΕ'. Ἐπαρχία Παλαιστίνης γ'. ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ι'. 153.
 ΝΣΤ'. Ἐπαρχία Ἀραβίας ὑπὸ κονσουλάριον, πόλεις ιζ'. 153.
 ΝΖ'. Ἐπαρχία Αἰγυπτιακῆς ὑπὸ αὐγουστάλιον, πόλεις κγ'. 153.
 ΝΗ'. Ἐπαρχία Αὐγούστα α'. ὑπὸ κορρήκτορα, πόλεις θγ'. 156.
 ΝΘ'. Ἐπαρχία Αὐγούστα β'. ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ζ'. 156.

- Ξ'. Ἐπαρχία Ἀρχαδίας ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις θ'. 156.
 ΞΑ'. Ἐπαρχία Θηβαίδος ἑγγιστα ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ι'. 156.
 ΞΒ'. Ἐπαρχία Θηβαίδος τῆς ἄνω ὑπὸ δούκα, πόλεις ια'. 156.
 ΞΓ'. Ἐπαρχία Λιθύης τῆς ἄνω ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ι'. 156.
 ΞΔ'. Ἐπαρχία Λιθύης τῆς κάτω ὑπὸ ἡγεμόνα, πόλεις ς'. 156.

Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου, περὶ διοικησεως τοῦ κράτους βιβλίον (καὶ τῶν διαφορῶν ἐθνῶν).

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α

- Προοίμιον. 157.
 Α'. Περὶ τῶν Πατζινακιτῶν, καὶ πρὸς πόσα συμβάλλονται μετὰ τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων εἰρηνεύοντες. 160.
 Β'. Περὶ τῶν Πατζινακιτῶν καὶ τῶν Ῥῶς. 161.
 Γ'. Περὶ τῶν Πατζινακιτῶν, καὶ τῶν Τούρκων. 164.
 Δ'. Περὶ τῶν Πατζινακιτῶν, καὶ Ῥῶς καὶ Τούρκων. 164.
 Ε'. Περὶ τῶν Πατζινακιτῶν καὶ Βουλγάρων. 164.
 ΣΤ'. Περὶ τῶν Πατζινακιτῶν καὶ Χερσωνιτῶν. 165.
 Ζ'. Περὶ τῶν ἀποστελλομένων βασιλικῶν ἀπὸ Χερσῶνος ἐν Πατζινακίᾳ. 168.
 Η'. Περὶ τῶν ἀπὸ τῆς θεοφυλάκτου πόλεως ἀποστελλομένων βασιλικῶν μετὰ Χελανδίων διὰ τε τοῦ Δανουβίου, καὶ Δάναπρι, καὶ Δάναστρι ποταμοῦ ἐν Πατζινακίᾳ. 168.
 Θ'. Περὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ῥωσίας ἐρχομένων Ῥῶς μετὰ τῶν μονοξύλων ἐν Κωνσταντινουπόλει. 169.
 Ι'. Περὶ τῆς Χαζαρίας, πῶς δεῖ πολεμῆσθαι, καὶ παρὰ τίνων. 177.
 ΙΑ'. Περὶ τοῦ κάστρου Χερσῶνος καὶ τοῦ κάστρου Βοσπόρου. 177.
 ΙΒ'. Περὶ τῆς Μαύρης Βουλγαρίας καὶ Χαζαρίας. 180.
 ΙΓ'. Περὶ τῶν πλησιαζόντων ἐθνῶν τοῖς Τούρκοις. 180.
 ΙΔ'. Περὶ τῆς γενεαλογίας τοῦ Μουχούμετ. 189.
 ΙΕ'. Περὶ τοῦ γένους τῶν Φατεμιτῶν. 193.
 ΙΣ'. Ἐκ τοῦ κανόνος, ὃν ἐθεμάτισε Στέφανος ὁ

- μαθηματικὸς περὶ τῆς τῶν Σαρακηνῶν ἐξόδου, ἐν ποίῳ χρόνῳ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως ἐγένετο, καὶ τίς ἦν τότε ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων. 196.
 ΙΖ'. Ἐκ τοῦ χρονικοῦ τοῦ μακαρίου Θεοφάνους. 196.
 ΙΗ'. Δεύτερος ἀρχηγὸς τῶν Ἀράβων Ἀδουδάχαρ ἔτη γ'. 197.
 ΙΘ'. Τρίτος ἀρχηγὸς Ἀράβων Οὐμαρ. 200.
 Κ'. Τέταρτος ἀρχηγὸς Ἀράβων Οὐθμάν. 200.
 ΚΑ'. Ἐκ τοῦ χρονικοῦ Θεοφάνους ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου 590Α'. 201.
 ΚΒ'. Ἐκ τοῦ χρονογράφου τοῦ μακαρίου Θεοφάνους περὶ τῶν αὐτῶν καὶ περὶ Μαβίου. τῆς γενεᾶς αὐτοῦ, ὅπως διεπέρασεν ἐν Ἰσπανίᾳ. Ῥωμαίων βασιλεὺς Ἰουστίνος ὁ Προνότμητος. 209.
 ΚΓ'. Περὶ Ἰβήρας καὶ Ἰσπανίας. 217.
 ΚΔ'. Περὶ Ἰσπανίας. 221.
 ΚΕ'. Ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ ὁσίου Θεοφάνους τῆς Σιγγριανῆς. 224.
 ΚΣ'. Ἡ γενεαλογία τοῦ περιβλέπτου ῤηγὸς Οὐγωνος. 228.
 ΚΖ'. Περὶ τοῦ θέματος Λογουβαρδίας, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ περιγλιπάτων καὶ ἀρχοντιῶν. 233.
 ΚΗ'. Διήγησις πῶς κατωκίσθη ἡ νῦν λεγομένη Βενετία. 241.
 ΚΘ'. Περὶ τῆς Δαλματίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ παρχειμένων ἐθνῶν. 248.
 Α'. Διήγησις περὶ τοῦ θέματος Δαλματίας. 272.
 ΑΑ'. Περὶ τῶν Χρωδάτων, καὶ ἧς νῦν οἰκοῦσι χώρας. 281.
 ΑΒ'. Περὶ τῶν Σέρβων, καὶ ἧς νῦν οἰκοῦσι χώρας. 288.
 ΑΓ'. Περὶ τῶν Ζαχλούμων, καὶ ἧς νῦν οἰκοῦσι χώρας. 300.
 ΑΔ'. Περὶ τῶν Τερβωνιατῶν καὶ τῶν Καναλιτῶν, καὶ ἧς νῦν οἰκοῦσι χώρας. 300.
 ΑΕ'. Περὶ τῶν Διοκλητιανῶν, καὶ ἧς νῦν οἰκοῦσι χώρας. 301.
 ΑΣ'. Περὶ τῶν Παγανῶν, τῶν καὶ Ἀρεντανῶν καλουμένων, καὶ ἧς νῦν οἰκοῦσι χώρας. 304.
 ΑΖ'. Περὶ τοῦ ἔθνους τῶν Πατζινακιτῶν. 312.
 ΑΗ'. Περὶ τῆς γενεαλογίας τοῦ ἔθνους τῶν Τούρκων καὶ ὅθεν κατὰγονται. 317.
 ΑΘ'. Περὶ τοῦ ἔθνους τῶν Καθάρων. 321.
 Μ'. Περὶ τῶν γενεῶν τῶν Καθάρων καὶ Τούρκων. 321.

ΜΑ'. Περὶ τῆς χώρας τῆς Μωραβίας. 325.

ΜΒ'. Γεωγραφία ἀπὸ Θεσσαλονίκης μέχρι τοῦ Δανούβεως ποταμοῦ, καὶ τοῦ κάστρου Βελεγράδας, Τουρκίας τε καὶ Πατζινακίας, μέχρι τοῦ Χαζαρικοῦ κάστρου Σάρκελ τῆς Ῥωσίας καὶ μέχρι τῶν Νεκροπόλων, τῶν ὄντων εἰς τὴν τοῦ Πόντου θάλασσαν, πλησίον τοῦ Δανάπρεως ποταμοῦ καὶ Χερσῶνος ὁμοῦ καὶ Βοσπόρου, ἐν οἷς τὰ κάστρα τῶν κλιμάτων εἰσὶν. Εἶτα μέχρι λίμνης Μαιώτιδος, τῆς καὶ θαλάσσης διὰ τὸ μέγεθος καλουμένης, καὶ μέχρι τοῦ κάστρου τοῦ Μάταρχα λεγομένου· πρὸς τούτοις δὲ καὶ Ζεχίας, καὶ Παπαγίας, καὶ Καζαχίας, καὶ Ἀλανίας, καὶ Ἀδασγίας, καὶ μέχρι τοῦ κάστρου Σωτηρίου πόλεως. 325.

ΜΓ'. Περὶ τῆς χώρας τοῦ Ταρών. 333.

ΜΔ'. Περὶ τῆς χώρας τῆς Ἀπαχονῆς, καὶ τοῦ κάστρου τοῦ Μαντζικιέρτ καὶ τοῦ Περκρί, καὶ τοῦ Χλιάτ, καὶ τοῦ Χαλιάτ, καὶ τοῦ Ἀρζες, καὶ τοῦ Τιβῆ, καὶ τοῦ Χέρτ, καὶ τοῦ Σχλαμᾶς, καὶ τοῦ Τζερματζοῦ. 344.

ΜΕ'. Περὶ τῶν Ἰβήρων. 348.

ΜΣ'. Περὶ τῆς γενεαλογίας τῶν Ἰβήρων, καὶ τοῦ κάστρου Ἀδρανουτσίου. 357.

ΜΖ'. Περὶ τῆς τῶν Κυπρίων μεταναστάσεως ἔχει ἢ ἱστορία τάδε κτλ. 365.

ΜΗ'. Κεφάλαιον λθ'. τῆς ἀγίας ἑκτης συνόδου, τῆς ἐν τῷ Τρούλλῳ τοῦ μεγάλου παλατίου γενομένης. 365.

ΜΘ'. Ὁ ζητῶν ὅπως τῇ τῶν Πατρῶν Ἐκκλησίᾳ οἱ Σκλάβοι δουλεύειν καὶ ὑποκεῖσθαι ἐτάχθησαν ἐκ τῆς παρούσης μανθανέτω γραφῆς. 369.

Ν'. Περὶ τῶν ἐν τῷ θέματι Πελοποννήσου Σκλάβων, τῶν τε Μιληγγῶν καὶ Ἐξεριτῶν, καὶ περὶ τῶν τελουμένων παρ' αὐτῶν πάκτων. Ὁμοίως καὶ περὶ τῶν οἰκητόρων τοῦ κάστρου Μαίνης καὶ τῶν παρ' αὐτῶν τελουμένων πάκτων. 372.

ΝΑ'. Περὶ τοῦ τίνι τρόπῳ γέγονε τὸ βασιλικὸν δρομώνιον· καὶ περὶ τῶν ἀκαράδων τοῦ αὐτοῦ δρομωνίου· καὶ ὅσα περὶ τοῦ πρωτοσπαθαρίου τῆς φιάλης. 385.

ΝΒ'. Ἡ γενομένη ἀπαίτησις τῶν ἵππαρίων ἐν τῷ θέματι Πελοποννήσου ἐπὶ Ῥωμανοῦ δεσπότη, καθὼς προεῖρηται. 396.

ΝΙ'. Ἱστορία περὶ τοῦ κάστρου Χερσῶνος. 396.

Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου διήγησις ὑπὸ διαφόρων ἀθροισθεῖσα ἱστοριῶν, περὶ τῆς πρὸς Αὐγάρων ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἱμῶν. Καὶ ὡς ἐξ Ἑδέσσης μετεκομίσθη πρὸς τὴν πανευδαίμονα ταύτην καὶ βασιλίδαν τῶν πόλεων Κωνσταντινούπολιν. 424-453.

Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου ἐκλογὴ νόμων ἐν συντόμῳ ἀπὸ τῶν νομοθεσιῶν Ἰουστινιανοῦ καὶ ἐπιδιορθώσεις εἰς τὸ φιλανθρωπότερον. 453-604.

Προοίμιον. 453.

ΤΙΤΛΟΙ

Α'. Περὶ νόμου καὶ δικαιοσύνης. 460.

Β'. Περὶ βασιλείας. 460.

Γ'. Περὶ πατριάρχου. 464.

Δ'. Περὶ τάξεως ἐπάρχου πόλεως. 465.

Ε'. Περὶ τοῦ κοιαίστορος. 468.

ΣΤ'. Περὶ ἀπλῶς ἀρχόντων. 472.

Ζ'. Περὶ τοῦ χωρὶς δόσεων γίνεσθαι τοὺς ἀρχοντας, καὶ μηδένα ἐν μηδενὶ διὰ χρημάτων κρίνειν, ἢ τοὺς ὑποπίπτοντας τοῖς ἐγκλήμασι συγχωρεῖν. 473.

Η'. Περὶ ἐπισκόπων καὶ χειροτονιῶν καὶ προβολῶν ἐκκλησιαστικῶν παντοίων. 477.

Θ'. Περὶ τῶν ἀρμοζόντων ἐπισκόποις, καὶ πρεσβυτέροις, καὶ διακόνοις, καὶ ἀπλῶς πᾶσιν ἐκκλησιαστικοῖς καὶ μοναχοῖς. 484.

Ι'. Περὶ τάξεως καὶ κριτηρίων. 489.

ΙΑ'. Περὶ συστάσεως μνηστείας, καὶ λύσεως αὐτῆς, καὶ περὶ ὀρφανῶν μνηστευομένων, καὶ μεταμελουμένων. 492.

ΙΒ'. Περὶ γάμων ἐπιτετραμμένων καὶ κεκωλυμένων, πρώτου καὶ δευτέρου ἐγγράφου καὶ ἀγράφου. 493.

ΙΓ'. Περὶ λύσεως τοῦ γάμου. 501.

ΙΔ'. Περὶ καταγραφείσης προικὸς, καὶ ἐπιδοθείσης, καὶ περὶ δικαίου προικὸς. 504.

ΙΕ'. Περὶ δωρεῶν ἀπλῶν, ἡγουν ἀπεντεῦθεν ἢ δὲ χρήσεως καὶ δεσποτείας πραγμάτων, ἢ δε-

- σποτείας αὐτῶν μόνον, ἢ μετὰ θάνατόν τινι καταλιμπανομένων· καὶ περὶ αἰτίων, ἐξ ὧν αἱ τοιαῦται δωρεαὶ ἀνατρέπονται. 504.
- ΙΓ'. Περὶ τῶν κεκωλυμένων διατίθεσθαι προσώπων, καὶ περὶ διαθηκῶν ἐγγράφων καὶ ἀγράφων. 505.
- ΙΖ'. Περὶ ἰδιοκτητῶν πραγμάτων, εἰς ἃ διατίθεσθαι δύναται τις, ἢ καὶ κωλύεται. 508.
- ΙΗ'. Περὶ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομιῶν, καὶ λεγμάτων, καὶ περὶ τῶν ἐξ ἀχαριστίας ἐκπιπτόντων. 512.
- ΙΘ'. Περὶ κουρατόρων. 513.
- Κ'. Περὶ ἐλευθεριῶν. 516.
- ΚΑ'. Περὶ πράξεως καὶ ἀγοράσεως. 517.
- ΚΒ'. Περὶ δανείου, καὶ ἐνεχυρῶν, καὶ κοινωνίας ἐγγράφως ἢ ἀγράφως. 521.
- ΚΓ'. Περὶ παρακαταθήκης. 525.
- ΚΔ'. Περὶ ἐμφυτεύσεως. 528.
- ΚΕ'. Περὶ μισθώσεων. 529.
- ΚΣ'. Περὶ μαρτύρων. 532.
- ΚΖ'. Περὶ διαλύσεως. 536.
- ΚΗ'. Ποινάριος τῶν ἐγκληματικῶν. 536.

Τῷ Ἀναγνώστῃ χαίρειν,

- Ἐνταῦθα τέλος ἔσχε τὸ ἐν τῶν ἀντιγράφων τῆς ἐπανορθώσεως τῶν νόμων Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου. Ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ ἔπονται πλεῖστα ὅσα ἐκ τινος ἄλλου συντάγματος νομικοῦ, ἅπερ ἄρα μὴ εἶναι τῆς εἰρημένης ἐπανορθώσεως, δῆλόν ἐστιν ἐξ αὐτῶν τοῦ τέλους τίτλων, οὓς ἐνθάδε ὑπεγράψαμεν. 545.
- Τίτλος . . . Περὶ μερισμοῦ σκύλων. 548.
- Τίτλος . . . Περὶ γαμβρῶν στρατιωτῶν, εἰσερχομένων εἰς οἴκους, καὶ εἰσφερόντων τὰς ῥόγας αὐτῶν, καὶ καμάτους ποιούντων. 548.

Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου
νεαράι διατάξεις

- Α'. Περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων καὶ προτιμῆσεως συγγενῶν καὶ κοινωνῶν καὶ ἀναμειγμένων καὶ συμπαρακειμένων ἐμοτελῶς καὶ συναπτῶς ἡνωμένων, καὶ τῶν νοουμένων ἐμοτελῶν, χωρίων καὶ ἀγριδίων, καὶ κωλύσεως δυνατῶν προσώπων, καὶ ἐκποιήσεων στρατιωτικῶν κτημάτων. 549.

- Β'. καὶ Γ'. (α) Δ'. Ῥωμανοῦ τοῦ γέροντος ἢ νεκρῶ, περὶ τῶν ὑπαισερχομένων δυνατῶν εἰς ἀνακοινώσεις πενήτων εἰργουσα αὐτοῦς ἐξωνήσεις· εἰς χωρίων ἐμάδα ποιεῖν ὑπηγόρευσε Κοσμάς μέγιστος, Ἰνδικτ. α'. ἔτος 557. *
Ε'. Νεαρά τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως τοῦ Πορφυρογεννήτου περὶ τῶν εἰσερχομένων δυνατῶν εἰς ἀνακοινώσεις πενήτων. 569.
- Σ'. Νεαρά νομοθεσία τοῦ αὐτοῦ, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόφιλος πατρίκιος καὶ κοιαίστωρ περὶ ἐκταγιατικῶν, καὶ περὶ ἀνοίξεως διαθηκῶν, καὶ περὶ τοῦ ὠριτμένον εἶναι τὸ μέτρον τῶν συνηθειῶν ἐν παντὶ δικαστηρίῳ. 576.
- Ζ'. Νεαρά νομοθεσία τοῦ αὐτοῦ, περὶ τῶν στρατιωτῶν, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόδωρος πατρίκιος καὶ κοιαίστωρ ὁ Δεκαπολίτης. 580.
- Η'. Νεαρά νομοθεσία τοῦ αὐτοῦ, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόδωρος πατρίκιος καὶ κοιαίστωρ ὁ Δεκαπολίτης, περὶ ἐκταγιατικῶν. Τῆς γὰρ πρόταυτης νομοθεσίας ἀποδοκιμασθείσης, διὰ τὸ περιέχειν τοὺς θεματικοὺς κριτὰς καὶ τὸν σκρίβαν δικαστικὰ λαμβάνειν, ἢ, ὡς εἶνα τῶν ἀντιγράφων ἔχει, δικάζειν, ἐνομοθετήθη αὕτη. 588.
- Θ'. Τοῦ αὐτοῦ νομοθεσία περὶ τῶν ἐκουσίως φονευόντων, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ προσφευγόντων, ὥστε αὐτοὺς μὴ δέχεσθαι. 592.
- Ι'. Τοῦ αὐτοῦ δευτέρα νομοθεσία περὶ τῶν ἐκουσίως φονευόντων, δεχομένη μὲν αὐτοὺς κατὰ συμπάθειαν, παρὰ δύναμιν τῆς πρώτης, ἀειφυγία δὲ καὶ περιουσίας ἐκπτώσει καταδικάζουσα. 596.
- ΙΑ'. Νεαρά τοῦ βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου περὶ τῶν ἀδιαθέτως τελευτώντων χωρὶς παίδων, ὥστε μὴ τὸ πᾶν τῆς περιουσίας τοῖς ἐκ νόμων καλουμένοις συγγενέσι τυχόν, ἢ καὶ τούτων μὴ προσόντων τῷ δημοσίῳ προσκυροῦσθαι, ἀλλὰ τούτοις μὲν τὸ δίμοιρον, τὸ δὲ τρίτον τῷ Θεῷ ἀφοσιῦσθαι· ὃ συνεισάγονται καὶ οἱ δοῦλοι ἀξιούμενοι ἀπὸ τῆς παρούσης νεαρᾶς ἐλευθερίας. 597.

(α) Ἡ Β. περὶ τοῦ ἐν Ἀθῶ μοναστηρίου Ξηροποτάμου (ὅρα σελ. 4060 τοῦ παρόντος τόμου). Ὁμοίως ἢ αὕτῃ περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Ῥιζαίου. Ἡ δὲ Γ'. περὶ τῆς μητροπόλεως Πατρῶν.

ΙΒ'. Νεαρά ε'. Κωνσταντίνου ἡ ἀποκειμένη ἐν τῇ
σακέλλῃ. Περὶ φυγῶν ψυχάρων καὶ ἀπο-
λωλότων κτηνῶν. 604.

Ἐκλογαὶ περὶ πρέσβεων. 605-952.
* Προλεγόμενα· λατινιστί. 605.

Περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων πρὸς ἐθνικοὺς, ὅσους
ἐδέξαντο πρέσβεις βασιλέων Ῥωμαίων ἐθνι-
κοὶ, καὶ ποίῳ σχήματι τούτους ἐδέξαντο,
καὶ μεθ' ὁποίας δοχῆς. 633.
Προοίμιον. 633.
Πῶς δεῖ πρεσβεύεσθαι καὶ πρεσβεύειν. 636.

ΔΕΞΙΠΠΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

(Περὶ τὸ 340 Μ. Χ.)

Ἐκ τῶν Σκυθικῶν πολέμων ἐκλογαὶ περὶ πρέ-
σβεων ἐθνῶν πρὸ Ῥωμαίους. 640.

ΕΥΝΑΡΙΟΣ ΣΑΡΔΙΑΝΟΣ

(Περὶ τὸ 410 Μ. Χ.)

Ἱστορίας τῆς μετὰ Δέξιππον νέας ἐκδόσεως ἐκ-
λογαὶ περὶ πρέσβεων ἐθνῶν πρὸς Ῥω-
μαίους. 650.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ

(Περὶ τὸ 550 Μ. Χ.)

Ἐκ τῶν ἱστοριῶν ἐκλογαὶ περὶ πρέσβεων Ῥω-
μαίων πρὸς ἔθνη. 664.
Ἐκ τῶν ἱστοριῶν Πέτρου Πατρικίου καὶ Μαγί-
στρου ἐκλογαὶ περὶ πρέσβεων ἐθνῶν πρὸς
Ῥωμαίους. 672.

ΠΡΙΣΚΟΣ ΡΗΤΩΡ ΚΑΙ ΣΟΦΙΣΤΗΣ

(Περὶ τὸ 440 Μ. Χ.)

Ἱστορίας Βυζαντινῆς ἐκλογαὶ περὶ πρέσβεων
ἐθνῶν πρὸς Ῥωμαίους. 677.
Πρίσκου Ῥήτορος καὶ σοφιστοῦ ἱστορίας Γοτθι-
κῆς ἐκλογαὶ περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων πρὸς
ἐθνικούς. 704.

ΜΑΛΧΟΣ ΡΗΤΩΡ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

(Περὶ τὸ 480 Μ. Χ.)

Ἐκ τῆς ἱστορίας ἐκλογαὶ περὶ πρέσβεων Ῥω-
μαίων πρὸς ἔθνη. 756.
Ἐκ τῆς ἱστορίας Μάλχου ῥήτορος Φιλαδελφέως
ἐκλογαὶ περὶ πρέσβεων ἐθνῶν πρὸς Ῥω-
μαίους. 780.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΠΡΟΤΙΚΤΩΡ

(Περὶ τὸ 590 Μ. Χ.)

Ἐκ τῆς ἱστορίας ἐκλογαὶ περὶ πρέσβεων ἐθνῶν
πρὸς Ῥωμαίους. 792.
Ἐκ τῆς ἱστορίας Μενάνδρου Προτίκτορος ἐκλο-
γαὶ περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων πρὸς ἔθνη. 849.

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ

(Περὶ τὸ 630 Μ. Χ.)

Ἐκ τῆς ἱστορίας Θεοφυλάκτου ἀπὸ ἐπάρχου καὶ
ἀντιγραφέως περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων πρὸς
ἐθνικούς. 928.
Ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ αὐτοῦ Θεοφυλάκτου περὶ
πρέσβεων ἐθνῶν πρὸς Ῥωμαίους. 937.

Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου
ὑπόθεσις τοῦ περὶ ἀρετῆς καὶ
κακίας βιβλίου. 952.
Σημειώσεις εἰς τὰς ἐκλογὰς Κωνσταντίνου Πορ-
φυρογεννήτου περὶ πρέσβεων· λατιν. 955.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΩΝ

(Περὶ τὸ 960 Μ. Χ.)

Βίος τοῦ ἁγίου Νίκωνος· λατινιστί. 975.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

(Περὶ τὸ 963 Μ. Χ.)

Ἀλωσις Κρήτης πονηθεῖσα παρὰ
Θεοδοσίου διακόνου, τῷ φιλαν-
θρώπῳ καὶ κραταιῷ βασιλεῖ
Ῥώμης διαστίχων. 993.
Προοίμιον. 993.
Α'. Ἀκρόχσις. 995.

Β'. Ἀκρόασις.	1016.	* Πέτρου Βεσσαλιγίου προλεγόμενα εἰς τὸν
Γ'. Ἀκρόασις.	1031.	Συνέκδημον τοῦ Ἱεροκλέους· λατιν. 1069.
Δ'. Ἀκρόασις.	1044.	* Πέτρου Βεσσαλιγίου ὑπομνήματα εἰς τὸν
Ε'. Ἀκρόασις.	1050.	Συνέκδημον τοῦ Ἱεροκλέους· λατιν. 1075.
Λεξιλόγιον εἰς Θεοδόσιον.	1057.	
<hr/>		
ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ		
Αὐτοκράτορος Ῥωμανοῦ τοῦ πρεσβυτέρου Χρυ-		* Πίναξ λέξεων καὶ ὀνομάτων· λατιν. 1195.
σόβουλον διὰ τὴν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἀθω μο-		* Πίναξ συγγραφέων· λατινιστί. 1207.
νὴν τοῦ Ξηροποτάμου.	1060.	* Πίναξ γεωγραφικός. 1207.
		* Πίναξ λέξεων εἰς τὰς περὶ πρεσβειῶν ἐκ-
		λογάς. 1215.
		* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
		δεκάτῳ τρίτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1237.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ τρίτῳ τόμῳ.

ΣΥΜΕΩΝ ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ Ο ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ

(Περὶ τὸ 960 Μ. Χ.)

ΣΥΜΕΩΝ ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ ΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ ΑΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 114

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Πρόλογος τῶν ἐκδόσεων· λατινιστί.	9.	μεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ, τελουμένην καὶ.
		Νοεμβρίου. 200.
<hr/>		
* Διατριβὴ Λέοντος Ἀλλατίου περὶ τῶν συγ-		
γραφῶν Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ λατινιστί		
μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων.	19—148.	
Στίχοι κατὰ ἀλφάβητον τοῦ κυροῦ Συμεῶν καὶ		
Λογοθέτου τοῦ δρόμου.	132.	
* Πίναξ τῶν συγγραφέων βίους τῶν ἁγίων·		
λατινιστί.	147.	
* Πίναξ βίων τῶν ἁγίων καὶ ἐγκώμια· λατι-		
νιστί.	153.	
* Περὶ τῆς αὐθεντίας Συμεῶν τοῦ Μεταφρα-		
στοῦ· λατινιστί.	157.	
* Ἐγκώμιον εἰς τὸν Μεταφραστὴν κύριον Συ-		
μεῶνα ὑπὸ τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ.	184.	
* Ἀκολουθία συντεθείσα ὑπὸ τοῦ Ψελλοῦ κατὰ		
τὴν μνήμην τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συ-		

(α) Εἰς τόμ. 3 (114—116).

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Λόγος εἰς τὸν θρῆνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου,	
ὅτε περιεπλάκη τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Κυρίου	
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.	209.
Ἠθικοὶ λόγοι ΚΔ'. ἐξαχθέντες διὰ Συμεῶν τοῦ	
Μαγίστρου καὶ Λογοθέτου, ἐκ πασῶν τῶν	
πραγματειῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν	
Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς	
Καππαδοκίας· (βλ. Πατρολογίας τόμ. λβ'.	
σελ. 1115 εἰς τὰ ἅπαντα τοῦ ἁγίου Βα-	
σιλείου).	217.
Εὐχαὶ μετὰ δεήσεως περὶ μεταλήψεως τῶν ἀ-	
χράντων μυστηρίων.	220.
Ἀλφάβητα ἠθικὰ τέσσαρα βλ. σελ.	131.
Ἐπιστολαὶ Θ'. πρὸς διαφόρους.	228.

Ἐπιτομή κανόνων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ
τῶν ἱερῶν συνόδων. 236.
Κατάλογος βίων ἁγίων λατινιστί. 290.

ΒΙΟΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΓΙΩΝ

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Α'. Τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
(ἔτος 420). 305.
Β'. Βίος τῆς μακαρίας Ἀπολλιναρίας τῆς παρ-
θένου λατινιστί (Ἰαν. 5. ἔτος 400). 321.
Γ'. Βίος Συμεὼν Στυλίου τοῦ παλαίου. 336.
Δ'. Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
Λουκιανοῦ (ἔτος 312). 397.
Ε'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πολυεύκτου
(ἔτος 250). 417.
ΣΤ'. Μαρκιανοῦ Οἰκονόμου τῆς Μεγάλης Ἐκκλη-
σίας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
(ἔτος 450). 429.
Ζ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου
προοίμιον λατινιστί. 456.
» Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου βίος καὶ πολι-
τεία (ἔτος 529). 469.
Η'. Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου τῶν ἁγίων μαρ-
τύρων (ἔτος 300). 553.
Θ'. Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου (ἔτος 460). 568.
Ι'. Περὶ τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου προοίμιον λατι-
νιστί. 583.
» Εὐθυμίου τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου ἡμῶν
πατρὸς ἡγουμένου ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ἁγίας
πόλεως (ἔτος 473). 595.
ΙΑ'. Βικεντίου τοῦ μάρτυρος (ἔτος 300). 736.
ΙΒ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Τιμοθέου τοῦ ἀποστόλου,
ἐπισκόπου Ἐφέσου καὶ μάρτυρος λατινιστί
(ἔτος 96). 757.
» Ὑπομνήματα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Τι-
μόθεον. 761.
ΙΓ'. Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου μαρτύριον (ἔ-
τος 610). 773.
ΙΔ'. Κλήμεντος Ἀγκύρας (τοῦ Δ'. αἰῶνος.) 816.

ΙΕ'. Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος πατριάρχου Ἀλε-
ξανδρείας (ἔτος 596.) 896.
ΙΣ'. Βαβύλα ἱερομάρτυρος πατριάρχου Ἀντιο-
χείας (τοῦ τρίτου αἰῶνος). 968.
ΙΖ'. Εὐσεβείας τῆς ὁσίας τῆς μετονομασθείσης
Ξένης. 981.
ΙΗ'. Ἀννανία τοῦ ἀποστόλου. (Αἰῶνος Α'.) 1001.
ΙΘ'. Ξενοφῶντος καὶ Μαρίας τῆς συμβίβου, καὶ
τῶν τέκνων αὐτῶν Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου.
(Αἰῶνος Ε'.) 1014.
Κ'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου. (ἔτος 407). 1045.
ΚΑ'. Βίος καὶ πολιτεία Ἰακώβου Ἐρημίτου τοῦ
ἐν Παλαιστίνῃ. 1211.
ΚΒ'. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἁγίων καὶ θαυμα-
τουργῶν Ἀναργύρων. (ἔτος 280). 1229.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΚΓ'. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου βίος καὶ πράξεις. 1253.
ΚΔ'. Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου καὶ ἱερομάρτυ-
ρος. 1269.
ΚΕ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρ-
χου (Αἰῶνος Α'.) λατινιστί. 1287.
» Βίος Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου. 1293.
ΚΣΤ'. Γρύφωνος τοῦ ἁγίου μάρτυρος. 1312.
ΚΖ'. Ἀγάθης τῆς παρθένου καὶ μάρτυρος. (ἔτος
251). 1332.
ΚΗ'. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου. (Αἰῶνος
Δ'.) 1345.
ΚΘ'. Νικηφόρου τοῦ ἁγίου μάρτυρος. (ἔτος 258)
Καὶ κατὰ μνησικακίας. 1368.
Λ'. Αὐξεντίου πρεσβυτέρου, τοῦ ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν. (ἔτος 470). 1375.
ΛΑ'. Ἰουλιανῆς μάρτυρος τῆς ἐν Νικομηδείᾳ. 1437.
ΛΒ'. Λέοντος καὶ Παρηγορίου τῶν ἁγίων μαρτύ-
ρων. 1452.
* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ τετάρ-
τῳ τόμῳ περιεχομένων λατινιστί. 1462.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ τετάρτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 115

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

(Συνέχεια τοῦ Μηνολογίου).

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ΔΓ'. Θεοφάνους τοῦ τῆς Σιγγριανῆς. (*Ετους 820).	9.
ΔΔ'. Δογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου	31.
ΔΕ'. Ἀβραμίου καὶ Μαρίας τῆς ἀνεψιᾶς αὐτοῦ.	44.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΔΣ'. Ἀγάπης, Χιονίς, καὶ Εἰρήνης τῶν μαρτύρων· λατινιστί.	77.
ΔΖ'. Θεοδώρας τῆς παρθένου καὶ Διδύμου τῶν μαρτύρων (*Ετος 280). λατινιστί.	83.
ΔΗ'. Θέρμου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ μαρτύριον (*Ετος 310). λατινιστί.	87.
ΔΘ'. Καλλιόπης τῆς μάρτυρος· λατινιστί.	91.
Μ'. Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξιμου, Πομπηίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. (*Ετος 240).	95.
ΜΑ'. Κάρπου καὶ Παπύλου τῶν μαρτύρων. (*Ετος 250).	105.
ΜΒ'. Ἐλευθερίου μάρτυρος. (*Ετος 226).	128.
ΜΓ'. Γεωργίου τοῦ μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου. (*Ετος 305.)	141.
ΜΔ'. Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μαρτύριον.	164.
ΜΕ'. Ἀνθίμου ἐπισκόπου Νικομηδείας μαρτύριον. (*Ετος 311).	172.

ΜΗΝ ΜΑΙΟΣ

ΜΣ'. Περὶ τοῦ μαρτύρου Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου· λατινιστί.	183.
Υπόμνημα εἰς αὐτόν.	188.
ΜΖ'. Υπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον τὸν ἀδελφόθεον.	200.
ΜΗ'. Ἀκακίου Καππάδοκος μάρτυρος.	217.
ΜΘ'. Βονιφατίου μάρτυρος. (*Ετος 290).	241.
Ν'. Βίκτορος καὶ Στεφανίδος τῶν μαρτύρων ἁθληταί.	257.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ΝΑ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Σαμφῶν τοῦ Ξενοδόχου (*Ετος 530).	268.
---	------

» Σαμφῶν τοῦ Ξενοδόχου βίος καὶ πολιτεία. 277.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ΝΒ'. Στεφάνου ἐπισκόπου Ῥηγίου τῆς Καλαβρίας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύριον· λατινιστί.	309.
ΝΓ'. Περὶ τοῦ ἀνωτέρω ἁγίου Στεφάνου διήγησις ἀνωνύμου συγγραφέως.	317.
ΝΔ'. Μαρτύριον τῶν ἁγίων ΜΕ'. μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.	319.
ΝΕ'. Εὐγενίου καὶ Μαρίας τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ βίος.	348.
ΝΣ'. Μαυρικίου καὶ τῶν ἐβδομήκοντα μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύριον.	356.
ΝΖ'. Υπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Δανιήλ, καὶ τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας Ἀννανίαν, Ἀζαρίαν, Μισαήλ.	372.
ΝΗ'. Πλάτωνος τοῦ ἐνδόξου μάρτυρος.	404.
ΝΘ'. Υπομνήματα τῶν ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν τῶν ἐν Ἐρέσῳ, περὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτῶν.	428.
Ξ'. Παντελεήμονος τοῦ μεγαλομάρτυρος (*Ετος 305) μαρτύριον.	448.
ΞΑ'. Καλλινίκου μάρτυρος.	477.
ΞΒ'. Εὐδοκίμου τοῦ δικαίου βίος· λατινιστί.	487.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΞΓ'. Σοφίας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστews, Ἑλπίδος, καὶ Ἀγάπης μαρτύριον.	497.
ΞΔ'. Στεφάνου Πάπα Ῥώμης καὶ μάρτυρος· λατινιστί.	513.
ΞΕ'. Εὐπλου μάρτυρος.	524.
ΞΣ'. Λόγος περὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς ἐν Βηθλεὲμ γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἑλληνο-λατινιστί.	529.
ΞΖ'. Μάμαντος μάρτυρος· λατινιστί.	565.
ΞΗ'. Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων· λατινιστί.	575.

ΞΘ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου· λατινιστί.	587.
» Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐ- τῷ μαρτύριον.	596.
Ο'. Ῥωμύλου καὶ λοιπῶν ἀθλησῶν· λατιν.	609.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΟΑ'. Εὐδοξίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων ἁγίων μαρτύρων.	617.
ΟΒ'. Σώζοντος μάρτυρος.	633.
ΟΓ'. Σευηριανοῦ μάρτυρος.	640.
ΟΔ'. Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας τῶν ἁγίων γυναικῶν μαρτύριον.	653.
ΟΕ'. Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.	665.
ΟΖ'. Αὐτονόμου μάρτυρος.	692.
ΟΖ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Νικήτα· λατινιστί.	697.
» Νικήτα μεγαλομάρτυρος ἀθλησῶν.	704.
ΟΗ'. Εὐφημίας μαρτύριον.	713.
ΟΘ'. Τροφίμου Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρ- τύριον.	733.
Ι'. Περὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελι- στοῦ Ματθαίου· λατινιστί.	749.
Μεταφρασῆς περὶ τοῦ ἀποστόλου Ματθαίου.	813.
ΙΑ'. Θέκλης τῆς καλλινίκου μάρτυρος.	821.
ΙΒ'. Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης μαρτύριον.	845.
ΙΓ'. Καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύ- ριον.	881.
ΙΔ'. Χαρίτωνος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν.	900.
ΙΕ'. Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.	920.
ΙΖ'. Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.	944.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΠΖ'. Χαριτίνης μαρτύριον.	997.
ΠΗ'. Σεργίου καὶ Βάκχου μαρτύριον.	1005.
ΠΘ'. Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν τοῦ Ἀρεοπα- γίτου.	1032.
ΙΓ'. Ἀνδρονίκου τοῦ ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐ- τοῦ· λατινιστί.	1049.
ΙΔ'. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας τῶν μαρτύρων ἀθλησῶν.	1053.
ΙΒ'. Πρόδου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου τῶν μαρ- τύρων.	1068.
ΙΓ'. Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει· λατι- νιστί.	1081.
» Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει μαρ- τύριον.	1102.
ΙΔ'. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἀπόστολον Λουκᾶν καὶ εὐαγγελιστὴν.	1129.
ΙΕ'. Οὐάρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.	1141.
ΙΖ'. Ἀρτεμίου τοῦ μεγαλομάρτυρος.	1160.
ΙΖ'. Ἀβερκίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως.	1212.
ΙΗ'. Μαρτύριον Ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρ- τύρων. Καὶ ἱστορία τῶν κατὰ χώρας τότε πραχθέντων.	1249.
ΙΘ'. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν νοταρίων μαρτύριον.	1289.
Ρ'. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας μαρτύριον.	1293.
ΡΑ'. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ μαρτύριον.	1309.
ΡΒ'. Ἐπιμάχου μάρτυρος.	1320.

* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ πέμ-
πτῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί. 1327.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ πέμπτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 116

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

(Συνέχεια τοῦ Μηνολογίου).

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΡΙ'. Ἀκινδύνου, Πηγάσιου, Ἐπιδοφόρου, Ἀνεμ- ποδίτου, καὶ Ἀφθονίου τῶν μαρτύρων.	9.
--	----

ΡΔ'. Ἰωαννικίου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν.	36.
ΡΕ'. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύ- ρων.	93.
ΡΖ'. Ἰέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.	109.
ΡΖ'. Ὁρέστου μάρτυρος.	120.

- PH'. Γορία, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβίβου, τῶν ἐμολογη-
τῶν μαρτύριον. 128.
PΘ'. Κιλικίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ μαρτύρων· λα-
τινιστί. 163.
PI'. Κλήμεντος· μάρτυρος ἐπισκόπου Ῥώμης· λα-
τινιστί. 179.
PIA'. Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων. 189.
PIB'. Μερκουρίου μάρτυρος ἁθλητῆς· λατίν. 269.
PIΓ'. Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος. 276.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

- PIΔ'. Βαρβάρας τῆς καλλινίκου μάρτυρος. 301.
PIE'. Νικολάου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, ἐπι-
σκόπου Μύρων τῆς Λυκίας. 317.
PIΣ'. Παταπίου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν. 357.
PIZ'. Μηνᾶ, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου. 368.
PIH'. Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθούντος. 417.
PIΘ'. Εὐστρατίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ
Ὁρέστου τῶν μαρτύρων. 468.
PK'. Θύρσου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. 508.
PKA'. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Θω-
μαῦν· λατινιστί. 559.
ΣΚΒ'. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων. 565.
PKΓ'. Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας καὶ τῶν
σὺν αὐτῇ μαρτυρησάντων. 573.
PKΔ'. Εὐγενίας τῆς μάρτυρος. 609.
PKΕ'. Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ. 653.
PKΣ'. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον εὐαγγελιστὴν
Ἰωάννην. 684.
PKΖ'. Μαρκέλλου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ
ἀρχιμανδρίτου μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων. 705.
PKΗ'. Ἀνυσίας μάρτυρος· λατινιστί. 747.
PKΘ'. Μελάνης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας. 755.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

- Βίων ἀγίων εἰς τοὺς καταχωρισθέντας μῆνας.
PA'. Ἰανουάριος. — Σεβαστιανοῦ μάρτυρος. 793.
PAA'. Φεβρουάριος. — Βλασίου ἱερομάρτυρος ἐπι-
σκόπου Σεβαστείας. 819.
PAB'. Ἀπρίλιος. — Ἀλεψιμᾶ, Ἰωσήφ. καὶ Ἀειθα-
λᾶ ἁθλητῆς. 832.
PAG'. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων. 861.
PAA'. Ἰούνιος. — Παύλου τοῦ Ὁμολογητοῦ ἀρ-
χιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. 884.
PAE'. Ναζαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. 896.
PAΣ'. Οκτώβριος. — Πελαγίας τῆς ὁσίας τῆς ἐν
Ἀντιοχείᾳ. 908.
PAZ'. Νοέμβριος. — Ματρώνης τῆς ὁσίας. 920.
PAH'. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου. 956.
PAΘ'. Δεκέμβριος. — Δανιὴλ τοῦ Στυλίου. 969.
PM'. Ἰνδου καὶ Δόμνας τῶν μαρτύρων. 1037.

ΑΝΑΠΑΗΓΩΣΙΣ

- Περὶ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ μάρτυρος ἁγίου Δημη-
τρίου· λατινιστί μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χω-
ρίων. 1081.
Ἀωνύμου ἐτέρα διήγησις περὶ τοῦ ἁγίου μεγα-
λομάρτυρος Δημητρίου. 1173.
Βιβλίον Α'. Θαύματα τοῦ ἁγίου Δημητρίου,
συγγραφέντα παρὰ Ἰωάννου ἀρχιε-
πισκόπου Θεσσαλονίκης. 1204.
Βιβλίον Β'. Θαύματα τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἑτε-
ρα ὑπὸ ἀωνύμου. 1325.
Βιβλίον Γ'. Ἑτέρα ὑπὸ ἀωνύμου. 1384.
Ἀνάλεκτα περὶ τοῦ ἁγίου Δημητρίου· λατινιστί
μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων. 1399.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
δεκάτῳ ἔκτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1426.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ ἔκτῳ τόμῳ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΣ Ο ΝΕΟΣ

(941—1028 Μ.Χ.)

ΤΟΜΟΣ 117

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Μαρτυρίαὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν περὶ τοῦ Μηνολογίου Βασιλείου αὐτοκράτορος τοῦ νέου λατινιστὶ μετὰ καὶ ἐλληνικῆς ἐπιστολῆς Πέτρου Ποσσίνου. 13.		ΤΕΤΑΡΤΟΝ	
		Γ'. Ἰουνίου.	484.
		ΙΑ'. Ἰουλίου.	516.
		ΙΒ'. Αὐγούστου.	568.
Μηνολόγιον ἐλληνικόν.		Βασιλείου Πορφυρογεννήτου τοῦ Νέου διατάξεις.	
Μέρος Α'. Β'. Γ'. Δ'.			
Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου, μετὰ προοιμίου διὰ στίχων. 20.		Α'. Περὶ κτίσεως ἐκκλησιῶν καὶ τῶν εὐαγῶν οἰκῶν.	613.
ΠΡΩΤΟΝ		Β'. καὶ Γ'. λατινιστί.	616.
Α'. Σεπτεμβρίου.	21.	Δ'. Ὡς τὸ περιεχόμενον ὡς ἐξ ἧς.	
Β'. Ὀκτωβρίου.	80.	α'. Περὶ τεσσαρακονταετίας.	617.
Γ'. Νοεμβρίου.	135.	β'. Περὶ τῶν περιορισμῶν.	624.
ΔΕΥΤΕΡΟΝ		γ'. Περὶ τῶν μοναστηρίων.	624.
Δ'. Δεκεμβρίου.	185.	δ'. Περὶ τοῦ χρόνου μὴ εἶναι κατὰ τοῦ δημοσίου.	628.
Ε'. Ἰανουαρίου.	236.	ε'. Περὶ φόνου.	628.
ΣΤ'. Φεβρουαρίου.	289.	ς'. Περὶ χρυσοδοῦλλων.	629.
ΤΡΙΤΟΝ		ζ'. Περὶ τοῦ δικαίου τῶν πανηγύρεων.	629.
Ζ'. Μαρτίου.	332.		
Η'. Ἀπριλίου.	381.		
Θ'. Μαΐου.	432.	Περὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας.	632.

ΛΕΩΝ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(Περὶ τὸ 979 Μ. Χ.)

* Προλεγόμενα περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 635.		τορος, τοῦ ἐπικαλουμένου Τζιμισχῆ.	
Λέοντος διακόνου ἱστορία ἐν βίβλοις δέκα ἀρχομένη ἀπὸ τῆς τελευτῆς τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου, μέχρι τῆς τελευτῆς Ἰωάννου τοῦ αὐτοκρά-		Α'. Βίβλος.	656.
		Β'. Βίβλος.	684.
		Γ'. Βίβλος.	712.
		Δ'. Βίβλος.	740.
		Ε'. Βίβλος.	768.
		ΣΤ'. Βίβλος.	792.
		Ζ'. Βίβλος.	821.
		Η'. Βίβλος.	841.
		Θ'. Βίβλος.	864.
		Ι'. Βίβλος.	885.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΦΩΚΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

(912—969 Μ. Χ.)

- Περὶ παραδρομῆς πολέμου τοῦ Κυροῦ Νικηφόρου τοῦ βασιλέως. 925.
- * Πίναξ τῶν κεφαλαίων, τῶν ἀφορώντων τὰ στρατιωτικὰ καὶ πολεμικά. 925.
- * Προοίμιον. 928.
- Ὅδηγίαι καὶ κανόνες περὶ στρατηγοῦ, στρατοῦ, καὶ τῶν τὸν πόλεμον ἀφορώντων ἐν κεφαλαίοις Α'.—ΚΕ'. 932.
- Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς τῶν Ἀράβων ἱστορίας λατινιστί περὶ Νικηφόρου Φωκᾶ καὶ Ἰωάννου Τζιμισχῆ τῶν αὐτοκρατόρων. 1007.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ

(Περὶ τὸ 990 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 1025.
- Τεμάχια ἐκ τοῦ χρονολογικοῦ συντάγματος Ἰππολύτου τοῦ Θηβαίου περὶ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, τῶν ἀποστόλων, κτλ. 1028.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΝΑΖΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ

(Ἀδελφου ἔτους).

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 1055.

ΓΝΩΜΟΛΟΓΙΟΝ

- Γινώμαι συλλεγεῖσθαι ὑπὸ Ἰωάννου μονάζοντος τοῦ καὶ Γεωργίδου κατὰ στοιχεῖον (ἄξιαι λόγου καὶ μελέτης). 1057.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(Ἀδελφου ἔτους).

- Δράμα περὶ τῆς πτώσεως τῶν πρωτοπλάστων προπατόρων ἡμῶν. 1164.
- Εἰς Παῦλον τὸν ἐαυτοῦ μαθητὴν παραινέσεις διὰ στίχων. 1173.
- Ἰαμβοὶ κατὰ στοιχεῖον. 1176.

ΝΕΙΛΟΣ ΕΠΑΡΧΟΣ (οὗχ ὁ παλαιός).

(*Ἐτους ἀδελφου).

- Ἰαμβοὶ αὐτοῦ κατὰ στοιχεῖον. 1177.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΑΣΗΚΡΙΤΗΣ

(*Ἐτους ἀδελφου).

- Εἰς Ἰσραὴλ παραινέσεις διὰ στίχων εἰς ἡχὸν Α'. 1179—1184.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ

(*Ἐτους ἀδελφου).

- Πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Τύρου ἐπιστολὴ περὶ πίστεως ἀθεοῦ καὶ συνειδήσεως ἀκηλιδωτοῦ. 1185.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

- Στίχοι πολιτικοὶ καταναυκτικοὶ κατ' ἀλφάβητον ἀπὸ ἐμπαθοῦς ψυχῆς εἰς τὸν Σωτῆρα. 1189.

ΣΟΥΙΑΛΣ

(Τὸ ἔτος αὐτοῦ ἀμφιβάλλεται καὶ πολλοὶ αἱ περὶ τούτου γινώμαι τινὲς περὶ τὸ 1150).

- * Σχόλια περὶ αὐτοῦ λατινιστί μετὰ ἑλληνικῶν χωρίων. 1193.
- * Πίναξ προτασσόμενος τοῦ λεξικοῦ τοῦ Σουτδα. 1213.
- * Πίναξ συγγραμμάτων, οὗς ὁ Σουτδᾶς ἀναφέρει ἐν τῷ λεξικῷ κατ' ἀλφάβητικὴν τάξιν λατινιστί. 1215.
- * Πίναξ λέξεων συγγραμμάτων ὑπὸ τοῦ Σουτδα ἀναφερομένων. 1371.
- * Πίναξ λέξεων συγγραμμάτων ἑτεροῦ. 1409.

ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

Α'. Πίναξ τῶν ὀνομάτων πάντων τῶν ἁγίων κατ' ἀλφάβητον ἐν τῷ μηνολογίῳ Βασιλείου Πορφυρογεννήτου· λατινιστί. 1423.	στιανῶν πότε καὶ ποῦ ἐξεδόθησαν· λατιν- ιστί. 1423.
Β'. Πίναξ εἰς Λέοντα διάκονον· λατινιστί. 1432.	Δ'. καὶ Ε'. Πίνακες εἰς Γεωργίδην, καὶ γνωμο- λόγιον.
Γ'. Πίναξ συγγραφέων εἴτε ἑθνικῶν, εἴτε χρι- στιανῶν	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ τόμῳ. 1489.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ τόμῳ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΡΙΚΚΗΣ

(Περὶ τὸ 995 Μ.Χ.)

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΡΙΚΚΗΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 118

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ καὶ προλεγόμενα· λατινιστί. 9.	Κεφάλαια τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς. 320· Σχόλιον. 321.
* Ἐπιστολὴ τοῖς φιλέλλησι περὶ τῶν συγγρα- φῶν τοῦ Οἰκουμένιου. 23.	
Ἵπόθεσις τῆς βίβλου τῶν Πράξεων. 25.	ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ
Καὶ ἄλλως, ὑπόθεσις τῶν Πράξεων τῶν ἀποστό- λων. 29.	Α'. Εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν τοῦ Παύ- λου. 324.
Ἡ τῶν ἐπιστολῶν ὑπόθεσις διὰ Ἰάμβων. 31.	Β'. Ἵπόθεσις τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπι- στολῆς. 636.
Κεφάλαια τῶν Πράξεων τῶν ἀποστόλων. 35.	Πίναξ τῶν κεφαλαίων. 637.
Ἐξηγήσεις τῶν πάλαι ἁγίων ἀνδρῶν ὑπὸ Ἀνω- νύμου ἢ καὶ ὑπὸ Οἰκουμένιου ἐκ διαφόρων ὑπομνημάτων συλλεχθεῖσά τε καὶ ἀκριβω- θεῖσα εἰς σύνοψιν, εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων. 44.	Γ'. Εἰς τὴν δευτέραν πρὸς Κορινθίους. 905.
Διήγησις περὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου. 308.	Δ'. Εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας 1059.
	Ε'. Εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους. 1165.
	Σ'. Εἰς τὴν πρὸς Φιλιππησίους. 1256.
	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ τόμῳ· λατινιστί. 1327.

(α) Εἰς τόμους δύο (118—119).

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ ὀγδόῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 119

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ (Συνέχεια)		ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΘΟΛΙΚΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ	
Ζ'. Εἰς τὴν πρὸς Κολοσσαεῖς.	9.	Εἰς τὴν Ἰακώβου καθολικὴν.	452.
Η'. Εἰς τὴν Α'. πρὸς Θεσσαλονικεῖς.	57.	Εἰς τὴν Α'. Πέτρου τοῦ ἀποστόλου.	512.
Θ'. Εἰς τὴν Β'. πρὸς Θεσσαλονικεῖς.	105.	Εἰς τὴν Β'. Πέτρου τοῦ ἀποστόλου.	577.
Ι'. Εἰς τὴν Α'. πρὸς Τιμόθεον.	133.	Εἰς τὴν Α'. Ἰωάννου.	617.
ΙΑ'. Εἰς τὴν Β'. πρὸς Τιμόθεον.	196.	Εἰς τὴν Β'. Ἰωάννου.	684.
ΙΒ'. Εἰς τὴν πρὸς Τίτον.	241.	Εἰς τὴν Γ'. Ἰωάννου.	697.
ΙΓ'. Εἰς τὴν πρὸς Φιλήμονα.	261.	Εἰς τὴν Ἰούδα τοῦ ἀποστόλου.	704.
ΙΔ'. Εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους.	272.	— — —	— — —
		Σύνοψις σχολικὴ εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν.	721.

ΚΑΝΟΝΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΓΡΑΙΚΟ-ΡΩΜΑΙΩΝ

Ἀποφάσεις συνοδικαὶ καὶ διατάξεις ἀρχιερατικαὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως πατριαρχῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

(Ἔτος 398.)

Περὶ ἐπιτιμίας τῶν ἀμαρτανόντων. 725.

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝ ΑΥΤῷ ΔΓ. ΣΥΝΟΔΟΥ
(ἔτος 458).

Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁσιωτάτους μητροπολίτας, καὶ πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης. — Περὶ τοῦ μὴ ἐπὶ χρήμασι γίνεσθαι χειροτονίας. 728.
(Βλ. τὴν ἐγκύκλ. τόμ. 85. σελ. 1613. Γενναδίου ἅπαντα).

ΤΑΡΑΣΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

(Ἔτος 784).

Περὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἀδριανὸν τὸν Πάπαν τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης. (Βλεπ. τόμ. 98. σελ. 1441). 728.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ. (Ἔτος 806).

Κανόνες τινές. (Βλ. τόμ. 98. σελ. 851). 728.

ΣΙΣΙΝΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

(Ἔτος 996).

Τόμος περὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν δύο ἀδελφοὺς ἐξαδέλφας δύο. 728.

ΣΕΡΓΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

(;† 1019).

Περὶ δωρεῶν καὶ ἐπιδόσεων τῶν μοναστηρίων ἢ φροντιστηρίων. 741.

ΑΛΕΞΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

("Ετος 1043).

Περὶ γάμου τοῦ ζ'. βαθμοῦ. 714.

ΜΙΧΑΗΛ Α'. ΚΗΡΟΥΛΑΡΙΟΥ

("Ετος 1057).

Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι γάμον ἐξ δόμου βαθ-
μοῦ ἐξ αἵματος. 718.**ΙΩΑΝΝΟΥ Κ'. ΤΟΥ ΣΙΦΙΑΙΝΟΥ**

("Ετος 1075).

Περὶ μνηστείας. 756.

Περὶ κληρικῶν συνηγορούντων. 760.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ'.

("Ετος 1111)

Περὶ γάμου θεοῦ καὶ ἀνεψιᾶς, μετὰ θείας καὶ
ἀνεψιοῦ κατ' ἀγχιστείας. 761.**ΛΕΟΝΤΟΣ ΣΤΥΓΓΗ καὶ ΑΡΣΕΝΙΟΥ**

("Ετος 1143 καὶ 1255)

Περὶ γάμου δύο ἀδελφῶν μετὰ νόμφης καὶ ἀν-
δραδέλφης. 765.**ΝΙΚΟΛΑΟΥ Δ'.**

ΤΟΥ ΜΟΥΖΑΛΩΝΟΣ ("Ετος 1151).

Περὶ μνηστείας δυοῖν πρώτοις ἐξαδέλφοις μετὰ
δυαῖν ἀδελφαῖν. 765.**ΘΕΟΔΩΤΟΥ Β'.**

("Ετος 1153).

Περὶ διαζυγίου ἀπὸ τῆς ἀπίστου γυναικός. 768.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Δ'.

ΤΟΥ ΔΕΙΧΟΥΔΗ ἢ ΧΑΙΑΡΗΝΟΥ

(; † 1155).

Περὶ φονέων τῶν ληστῶν. 768.

ΛΟΥΚΑ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ (; † 1169).

Α'. Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι γάμον ἐξ δόμου βαθ-
μοῦ ἐξ αἵματος. 769.Β'. Περὶ κληρικῶν κοσμικαῖς ἑαυτοὺς συμπλε-
κόντων φροντίσι. 773.

Γ'. Περὶ ξενοκουρητῶν καθηγουμένων. 780.

Δ'. Περὶ ἑορτῆς Νοταρίων. 780.

Ε'. Περὶ καθαιρέσεως ἐπισκόπου. 780.

ΣΤ'. Περὶ τοῦ μὴ βλάπτεσθαι Ἐκκλησίαν ἐπὶ
διαλύσει (παυομένου) ἐπισκόπου. 780.Ζ'. Περὶ τῶν μαρτυρούντων κατὰ πνευματικοῦ
παιδός. 781.Η'. Περὶ τοῦ κατὰ βίαν ἀποκαρέντος ἐπισκό-
που. 781.Θ'. Περὶ τοῦ μὴ φυλαχθῆναι δρκον τὸν ὄντα
ἀκανόνιστον. 781.

Ι'. Περὶ ἔκουσίου φόνου. 784.

ΙΑ'. Περὶ συνηγόρων. 784.

ΙΒ'. Περὶ τοῦ βαπτίζεσθαι νήπια αἰχμαλωτι-
σθέντα, καὶ περὶ τῶν Ἀγαρηνῶν. 785.ΙΓ'. Περὶ τοῦ κληρικοῦ μὴ γίνεσθαι αἰσχροερ-
δεῖς, ἢ ἰατρούς. 788.**ΜΙΧΑΗΛ Γ'.**

ΑΠΟ ΑΓΧΙΑΛΟΥ (; † 1177).

Α'. Μηδὲ ἀναγνώστης ἀναδέχεσθαι κοσμικὰ
ἐμφύκια. 788.Β'. Περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖν κληρικοὺς τοὺς ἐξ
ἐτέρας ἐνορίας. 788.Γ'. Περὶ συνηθείας μὴ βεβαιωθείσης διὰ δικα-
στικῆς ἀποφάσεως. 793.Δ'. Περὶ γάμου μετὰ συγγενοῦς τῆς προμνη-
στευθείσης. 793.Ε'. Περὶ γάμου δύο ἀδελφῶν μετὰ ἀνεψιᾶς τῆς
γυναικός Ἰωάννου καὶ θυγατρὸς αὐτοῦ ἐξ
ἐτέρας γυναικός, ἥτοι Θεοδώρας. 796.

ΘΕΟΔΩΣΙΟΥ Α'.

(ἔτος 1182).

- Α'. Περὶ γάμου μετὰ τῆς προμνηστευθείσης τῷ
δευτέρῳ ἐξαδέλφῳ. 796.
Β'. Περὶ μνηστείας μὴ ἀρκούσης ἀντὶ τελείου
γάμου. 796.

ΓΕΡΜΑΝΟΥ Β'.

(ἔτος 1239).

- Α'. Κατὰ τοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου Ἰωάν-
νου, περὶ τινων μοναστηρίων ἐπισκοπικῶν,
καὶ περὶ παρθένου τῆς ἱερολογηθείσης πρὸ
τῆς ἡβῆς. 797.
Β'. Περὶ πατριαρχικῶν μονῶν, ἧτοι σταυροπη-
γίων. 804.
Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου περὶ τοῦ αὐ-
τοῦ. 805.

ΜΑΝΟΥΗΛ Β'.

(ἔτος 1254).

- Α'. Δύσεις ἐρωτήσεων τινων. 809.
Β'. Περὶ μεταθέσεως ἐπισκόπων. 812.
Γ'. Περὶ κτητορικοῦ δικαίου. 816.

ΛΗΘΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ

- Α'. Περὶ τῆς κατὰ τὴν καθέδραν τάξεως τῶν
μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων, καθὼς
ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ ἐπαναγράφονται. 817.
Β'. Περὶ τῶν ἐκτιθεμένων τὰ οἰκεία βρέφη. 821.
Γ'. Περὶ τῶν κατὰ βίαν ἀποκαρσιῶν γυναι-
κῶν. 821.

ΚΑΝΟΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑΙ

ΒΙΒΛΙΟΝ Β'.**ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ**

(ἔτος 381).

- Περὶ Ἀγαπίου καὶ Γαβαδίου, ἑκατέρου ἀντεχο-
μένου τῆς ἐπισκοπῆς Βόστρων. 821.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ Α'.

(ἔτος 925).

- Περὶ τοῦ, τὰς πατριαρχικὰς ἐπιστολάς ἀμισθὶ
δίδοσθαι τοῖς αἰτοῦσιν. 825.

ΑΛΕΞΙΟΥ

(ἔτος 1043).

- Α'. Περὶ διαφορῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων,
ἀνηκουσῶν πάσαις ταῖς μητροπόλεσι καὶ
ἀρχιεπισκοπαῖς. 828.
Β'. Περὶ τῶν διὰ δωρεᾶς λαμβανόντων μονα-
στήρια, καὶ περὶ τινων ἄλλων ἐκκλησιαστι-
κῶν ὑποθέσεων. 837.
Γ'. Περὶ δισεξαδέλφων δύο, ὧν ὁ μὲν εἰς συνάλ-
λαγμα συνεστήσατο μετὰ θυγατρὸς τινος
ἀτελοῦς οὔσης τὴν ἡλικίαν, ἧτοι χρόνων
πέντε πρὸς τῷ ἡμίσει· ἕτερος δὲ τῇ ταύ-
της συνεζύγη μητρὶ μετὰ τελευτὴν αὐτῆς,
ὡς ἀντ' οὐδενὸς δοκοῦντος τοῦ πρώτου γά-
μου, διὰ τὸ παντελῶς ἀτελὲς τῆς κόρης. 844.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΗΡΟΥΛΑΡΙΘΥ

(ἔτος 1057).

- Α'. Περὶ γάμου κεκωλυμένου. 849.
Β'. Περὶ ἱερέως γνόντος τὴν σύνοικον μοιχευθεῖ-
σαν. 852.
Γ'. Περὶ ἱερέως παρὰ γνώμην τῶν γονέων εὐλο-
γήσαντος γάμον. 852.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΕΙΧΟΥΔΗ

(ἔτος 1155).

- Α'. Περὶ δούλου ἐγκληματικοῦ. 853.
Β'. Περὶ φονεύσαντος ἱερέως, καὶ καθαιρεθέν-
τος. 856.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΣΙΦΙΑΙΝΟΥ

(ἔτος 1075).

- Περὶ κεκωλυμένων γάμων. 856.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

(ἔτος 1083).

Περὶ δύο δισεξαδέλφων, λαβόντων μητέρα καὶ
θυγατέρα. 860.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ'.

(ἔτος 1084).

Α'. Περὶ τῶν κανονικῶν (λήψεων ἀρχιερατι-
κῶν). 860.

Β'. Περὶ τοῦ, αὖτις οὐκ ἔξεστιν, ἐκ τῶν ἁγίων
κανόνων καὶ νόμων, ἀφαιρεῖσθαι τὰς ἐπι-
σκοπὰς ἀπὸ τῶν μητροπόλεων. 864.

ΛΟΥΚΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ

(ἔτος 1169).

Περὶ τοῦ μὴ ἀρπάζεσθαι τοὺς κληρικοὺς τὰ τῆς
Ἐκκλησίας, ἢ ἐπισκόποις τελευτῶσιν ἀντή-
κοντα. 884.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Β' ΤΟΥ ΣΙΦΙΑΙΝΟΥ

(ἔτος 1198).

Περὶ ἐνοριακῶν δικαίων. 888.

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ' ΤΟΥ ΚΑΜΑΤΗΡΟΥ

(ἔτος 1199).

Συνοδικὸν ψήφισμα κωλύον τὸν αὐτὸν καὶ ἓνα
λαβεῖν εἰς γυναῖκα δισεξαδέλφους δύο. 889.
Ψήφισμα πολιτικῶν δικαστῶν, περὶ συγγενείας,
ὅτε δύο δισεξαδέλφους εἰς γάμου κοινωνίαν
ἡγάγετό τις. Καὶ ὥδε μὲν παρὰ τούτων
συγκεχώρηται τὸ τοιοῦτον, παρὰ δὲ τῆς
συνόδου κεκώλυται. 893.

ΦΙΛΘΘΕΟΥ

(ἔτος 1379).

Ἀνχτροπή τῶν γεγραμμένων παρὰ τῷ Ἀρμε-
νοπούλῳ ἀναθεματισμῶν. 896.

ΛΑΗΛΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ

Α'. Ἐπιστολὴ περὶ τοῦ, ὅπως χρὴ δέχεσθαι

τοὺς αἵρετικούς, προσερχομένους τῇ ἀγίᾳ
καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ. 900.

Β'. Περὶ τοῦ, τῇ δισεξαδέλφῃ τῆς ἰδίας μητρὸς
συναφθέντος, καὶ τῶν ὀφειλόντων δοθῆναι
αὐτῷ ἐπιτιμίων. 901.

Γ'. Συνοδικαὶ ἀποκρίσεις εἰς τὰ τῷ Σίδης ἐρω-
τηθέντα. 901.

Δ'. Περὶ μεταθέσεων. 904.

Τὸ καθήκον, καὶ ὅρος τοῦ πατριάρχου. 909.

Ὅσοι ἐπεσκόπευσαν ἐν Βυζαντίῳ. 909.

Τὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Ὁφφίγια. 924.

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΨΗΦΟΙ

Τῶν ἄλλων ἐπισκόπων καὶ ἁγίων
πατέρων.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'.

Ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ Πάπα Ῥώμης
Ἀδριανοῦ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Θεσσα-
λονίκης, Βασίλειον τὸν Ἀχριδηνόν. Περὶ τοῦ
ἐνωθῆναι τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν Ἀνατο-
λικήν. 925.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΧΡΙΔΗΝΟΥ

Α'. Ἀπάντησις πρὸς τὸν Πάπαν Ῥώμης Ἀδρι-
ανόν. 929.

Β'. Ἀπόκρισις περὶ τινος γάμου. 933.

ΝΙΚΗΤΑ**ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ**

Ἀποκρίσεις πρὸς Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον. 936.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΩΜΑΤΕΙΑΝΟΥ

ἐπισκόπου Βουλγαρίας.

Α'. Περὶ βαθμῶν συγγενείας. 937.

Β'. Ἀποκρίσεις πρὸς Κωνσταντῖνον ἀρχιεπίσκο-
πον Δυρράχίου, τὸν Καδάσιαν. 948.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΚΙΤΡΟΥ

Ἀποκρίσεις πρὸς Κωνσταντῖνον ἀρχιεπίσκοπον
Δυρράχίου τὸν Καδάσιαν. 960.

Η ΔΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

(Περὶ τὸ τέλος τοῦ Η΄ αἰῶνος).

Ἀποκρίσεις πρὸς τινὰ μοναχὸν Διονύσιον περὶ
διαφόρων αὐτοῦ ἐρωτήσεων. 985.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ

ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ

Ἐπιστολὴ πρὸς τινὰ μοναχὸν Θεοδόσιον καὶ ἐγ-
κλειστον Κορίνθου, περιέχουσα λύσιν τινῶν
ζητημάτων. 997.
(Βλ. ἅπαντα Νικηφ. Πατρ. Κωνσ. τόμ. 100,
σελ. 1061).

ΝΙΚΗΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΒ΄ αἰῶνος).

Ἑπόμνησίς τινος μοναχοῦ, περὶ δούλων, ἵνα ἱε-
ρολογῶνται. 997.
Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις διάφοροι, γενόμεναι
παρὰ διαφόρων ἀρχιερέων πρὸς τὸν χαρτο-
φύλακα κύριον Νικήταν, τὸν γεγονότα ἀρ-
χιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης. 1004.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΑΡΑ

Λόγος πρὸς τοὺς τὴν φυσικὴν τῆς γονῆς ἐκροὴν
μίσμα ἡγουμένους. 1012.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΣΑΜΩΝ

Ἐρωτήσεις ΞΣ΄. κανονικαὶ τοῦ ἁγιωτάτου πα-
τριάρχου Ἀλεξανδρείας Μάρκου. Καὶ ἀπο-
κρίσεις ἐπ' αὐταῖς τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρ-
χου Ἀντιοχείας, Θεοδώρου τοῦ Βασσα-
μών. 1032.
Τὸ καθήκον καὶ ὅρος τοῦ ἐπισκόπου. 1092.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β΄.**ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ**

Ἐρωτήματα, ἅπερ ἔλυεν ὁ τιμιώτατος Χαρτο-
φύλαξ Πέτρος, διάκονος τῆς τοῦ Θεοῦ με-
γάλης Ἐκκλησίας ἐν ἔτει ςχ΄. 1093.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΥΓΚΕΛΛΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΖΙΚΟΥ

Μελέτη περὶ γάμων. 1097.
Ἀπάντησις πρὸς τὸν λέγοντα κεκωλυμένον εἶ-
ναι τὸν ἐκ τριγενείας γάμον, καὶ ἀσυγχώ-
ρητον. 1116.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Περὶ γάμων. 1120.
Ἑπόμνημα πρὸς τὸν Θεσσαλονίκης Νικήταν,
περὶ δούλων, ἵνα ἱερολογῶνται. 1121.
Λύσις περὶ τούτου. 1124.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΧΩΜΑΤΕΙΑΝΟΥ

Σημείωμα περὶ γάμων. 1125.

Τόμος ἐξιτήριος. ἤτοι παραίτησις τοῦ ἁγιωτά-
του μητροπολίτου Ἡρακλείας, Θεοδώρου τοῦ
Κριτοπούλου. 1129.

Ἐντάλματα διδόμενα τοῖς χειροτονουμένοις μη-
τροπολίταις, καὶ ἀρχιεπισκόποις, καὶ ἐτέ-
ροις. Πατριαρχικὸν πρὸς τοὺς τῆς ἐπαρχίας
Χριστιανούς. 1132.

Τῷ χειροτονουμένῳ μητροπολίτῃ καὶ ἀρχιεπι-
σκόπῳ. 1136.

Τοῖς ἐξάρχουσιν. 1145.

Εἰς τὸ γενέσθαι πατέρα πνευματικόν. 1152.

Τοῖς ἡγουμένοις. 1153.

Εἰρηνικὴ ἐπιστολὴ, πεμπομένη παρὰ τοῦ πα-
τριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἄρτι χει-
ροτονηθέντος. 1156.

Ἡ παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων μητροπολιτῶν καὶ
ἀρχιεπισκόπων συνήθως ἐν τῷ καιρῷ τῆς
χειροτονίας γινομένη τοῦ συμβόλου ἀσφα-
λεια. 1157.

Εὐχὴ ἀναγινωσκόμενη ἐνώπιον βασιλέως παρὰ
μητροπολίτου ἄρτι χειροτονηθέντος. 1160.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΣΑΜΩΝ

Μελέται ἡγουν ἀποκρίσεις, χάριν τῶν πατριαρ-
χικῶν προνομίων. 1161.

Τοῦ αὐτοῦ μελέτη, χάριν τῶν δύο ὁφικίων τοῦ
τε χαρτοφύλακος, καὶ τοῦ πρωτεκδίκου. 1181.

Τοῦ αὐτοῦ διάγνωσις, χάριν τοῦ λαληθέντος
συνοδικῶς ζητήματος, περὶ τοῦ, αἰχρὴ
τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα δυσὶ δισεξαδέλφαις συν-
άπτεσθαι. 1200.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ χάριν τῶν διδομένων θυ-
μιαμάτων παρὰ τοῦ πατριάρχου, κατὰ τὴν
ἡμέραν τῆς κατηχήσεως. 1212.

Τοῦ αὐτοῦ μελέτη, χάριν τῆς εἰς τοὺς θεῖους
ναοὺς τῶν μοναστηρίων γενομένης μετα-
κλήσεως διὰ σημαντηρίων τριῶν. 1221.

ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

Ζητήματα καὶ ὑπαθέσεις γαμικαί. 1225.

ΜΙΧΑΗΛ ΝΟΜΟΦΥΛΑΚΟΣ ΤΟΥ ΧΟΥΜΝΟΥ ΜΗΤΡΟΠ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Περὶ τῶν βαθμῶν τῆς συγγενείας. 1297.

* Πίναξ εἰς τὰ ὑπομνήματα Οἰκουμενίου· λα-
τινιστί. 1301.

* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ ἐνάτῳ
τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί. 1311.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ ἐνάτῳ τόμῳ.

ΑΙΩΝ ΙΑ΄.

ΤΟΜΟΣ 120

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΑΝΩΝΥΜΟΣ

(Περὶ τὸ 1005 Μ. Χ.)

- Ὅλιγα τινὰ περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 9.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πα-
τρὸς ἡμῶν Νεΐλου τοῦ Νέου. 16.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΙΚΟΝΙΟΥ (Περὶ τὸ 1004 Μ. Χ.)

- Εἰς μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Κυρίκου
καὶ Ἰουλίττης. 165—172.

ΛΕΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

(Περὶ τὸ 1006 Μ. Χ.)

- Πρόλογος περὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ῥούφου
καὶ Ῥουσπικίου· λατινιστί. 173.

- Πρόλογος εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου· λατινιστί. 175.

ΛΕΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ

(Περὶ τὸ 1013 Μ. Χ.)

- (Ἴδε τὴν Χρονογραφίαν αὐτοῦ εἰς τοὺς μετὰ
Θεοφάνην συγγραφείς τόμ. 109). 177.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

(Περὶ τὸ 1013 Μ. Χ.)

- Ἐπιστολὴ πρὸς Λέοντα Γραμματικὸν καὶ ἀρ-
χιεπίσκοπον Καλαβρίας περὶ κληρικοῦ τι-
νος. 177—180.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΚΑΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

(Περὶ τὸ 1015 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 179.
* Ἐκλογαί τινες μαρτυριῶν περὶ Ἐπιφανίου
Μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου ἐνθα καὶ χωρίον
τι περὶ τοῦ ἡθους καὶ χαρακτῆρος τῆς Θεο-
τόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. 181.

Λ Ο Γ Ο Ι

Περὶ τοῦ βίου τῆς ὑπερχίας Θεοτόκου, καὶ τῶν

- τῆς ζωῆς αὐτῆς χρόνων. 185.
Περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν πράξεων καὶ τέλους τοῦ
ἁγίου καὶ πανευφήμου καὶ πρωτοκλήτου
τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέου. 216.
Διήγησις εἰς τύπον περιγητοῦ, περὶ τῆς Συ-
ρίας, καὶ τῆς ἁγίας πόλεως, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ
ἁγίων τόπων. 260.
Περὶ τῆς θεϊότητος τοῦ χριστιανισμοῦ λίβελλος·
λατινιστί. 273.

ΑΛΕΞΙΟΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Περὶ τὸ 1043 Μ. Χ.)

Συνοδικαὶ ἀποφάσεις. 285.
(Ἰδ. τόμ. 119. σελ. 743 καὶ 1009).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΥΓΚΕΛΟΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΥΖΙΚΟΥ

(Περὶ τὸ 1050 Μ. Χ.)

Ἀποκρίσεις περὶ γάμων κωλυομένων. 287.
(Ἰδ. τόμ. 119. σελ. 1098—1115).
Λίβελλος περὶ τῆς αἵρέσεως τῶν Ἰακωβιτῶν ἢ
περὶ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀρμενίας. 287.
(Ἰδ. τόμ. 128.)

ΣΥΜΕΩΝ Ο ΝΕΟΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

(Περὶ τὸ 1030 ἢ 1050 Μ.Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν συγγραμμά-
των αὐτοῦ ὑπὸ Λέοντος Ἀλλατίου· λατι-
νιστί. 287.
* Πρόλογος περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 317.
—
Λόγοι λγ'. λατινιστί. 321—507.
Βίβλος ἰδία θείων ἐρώτων, ἢ ἱερῶν μελετῶν·
λατινιστί. Κεφαλ. Μ'. 507.
Κεφάλαια πρακτικὰ καὶ θεολογικὰ, καὶ ἡθι-
κὰ ΡΝΒ'. 604.
Λόγος περὶ πίστεως καὶ διδασκαλίας πάνυ ὠφέ-
λιμος· ὅτι καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὁ βουλόμενος
δύναται σωθῆναι, μεταγλωττισθεὶς εἰς ἁ-

πλὴν φράσιν εἰς κοινὴν ὠφέλειαν. 693.
Λόγος περὶ τῶν τριῶν τῆς προσευχῆς τρόπων,
μεταγλωττισθεὶς εἰς κοινοτέραν διάλεκτον,
καὶ ἐνταῦθα τεθεὶς εἰς εὐκολωτέραν τῶν
ἀπλουστέρων κατάληψιν. 701.

ΝΙΚΗΤΑΣ

ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ ΝΙΚΑΕΥΣ

(Περὶ τὸ 1055 Μ.Χ.)

Κατὰ ποίους καιροὺς καὶ διὰ ποῖα αἰτιήματα
ἐσχίσθη ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινου-
πόλεως ἡ τῶν Ῥωμαίων Ἐκκλησία. 713.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΗΡΟΥΛΑΡΙΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Περὶ τὸ 1055 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί μετὰ καὶ
ἐλληνικῶν χωρίων. 719.
—
Ὁμιλία εἰς τὴν Α'. Κυριακὴν τῆς ἐρθοδο-
ξίας. 724.
Σημείωμα περὶ τοῦ ῥιθέντος πιττακίου ἐν τῇ
ἁγίᾳ τραπέζῃ παρὰ ἀπὸ Ῥώμης πρέσβειων
κατὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Μι-
χαήλ, μὲν Ἰουνίῳ ἰνδικτ. ζ'. 736.
Ἔτερα Μιχαήλ Κηρουλαρίου. (Ἰδ. τόμ. 119.
σελ. 747. 850. 851.)
Ψῆφος, ἥτοι ἐπιστολὴ περὶ γυναικὸς ἱερέως μοι-
χευθείσης. 749.

Α'. Γράμμα Δομηνίου Πατριάρχου Βενετίας
πρὸς τὸν Ἀντιοχείας πατριάρχην Πέ-
τρον. 752.
Β'. Πέτρου Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον
Γρανδέσης ἥτοι Ἀκυλίας. 756.
Γ'. Μιχαήλ Κηρουλαρίου πρὸς Πέτρον Ἀντιο-
χείας. 781.
Δ'. Πέτρου Ἀντιοχείας λόγος, καθ' ὃν καιρὸν
εἰσῆλθεν ὁ Ἰταλὸς Ἀργυρὸς ἐλέγξων τὰ
ἡμέτερα. 796.
Ε'. Μιχαήλ Κηρουλαρίου πρὸς Πέτρον Ἀντιο-
χείας. 816.

ΣΑΜΩΝΑΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΓΑΖΗΣ

(Περὶ τὸ 1056 Μ. Χ.)

Δι' ἄλλεξις πρὸς Ἀχμέτ τὸν Σαρακηνόν, ἀποδει-
κνύουσα τὸν ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἱεουργούμενον
ἄρτον καὶ οἶνον, σῶμα καὶ αἷμα ἀληθινόν
καὶ ὁλόκληρον εἶναι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ. 821.

ΛΕΩΝ ΑΧΡΙΔΩΝ

ΗΤΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

(Περὶ τὸ 1056 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 833.
—
Ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα πρὸς τινα ἐπίσκοπον Ῥο-
μῆς περὶ τῶν Ἀζύμων, καὶ τῶν σαββά-
των. 836.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΤΗΘΑΤΟΣ

(Περὶ τὸ 1050 ἢ 1058 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 843.
—
Περὶ τῶν τοῦ Νικήτα νηπτικῶν κεφαλαίων καὶ
τοῦ βίου αὐτοῦ. 849.
Πρακτικῶν κεφαλαίων ἐκατοντά-
δες τρεῖς.
Α'. Ἐκατοντάς. 852.
Β'. Ἐκατοντάς φυσικῶν κεφαλαίων περὶ τῆς τοῦ
νοῦ καθάρσεως. 900.
Γ'. Γνωστικῶν κεφαλαίων ἐκατοντάς, περὶ ἀγά-
πης καὶ τελειώσεως βίου. 953.
Νικήτα μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τῶν Στουδίων
τοῦ Στηθάτου περὶ τοῦ διὰ χειρῶν ἀσπα-
σμοῦ. 1009.
Λίβελλος κατὰ Λατίνων, σώζεται λατιν. 1011.
Ἀπάντησις, ἡ ἀναίρεσις εἰς τὸν αὐτὸν λίβελ-
λον ὑπὸ λατίνου ἐπισκόπου λατιν. 1021.
Νικήτα Στηθάτου στίχοι ἱαμβικοὶ εἰς Συμεὼν
τὸν νέον θεολόγον. 1039.
(Ἰδ. ὀπισθεν σελ. 307).

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΥΧΕΤΩΝ

(Περὶ τὸ 1050 Μ.Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 1039.
—
Ἀκολουθίαι τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου, Γρη-
γορίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ὑπὸ
Ἰωάννου μητροπολίτου Εὐχαίτων. 1051.
(Ἰδ. τόμ. 29, σελ. CCCXXVI=326.)
Βίος τοῦ ἁγίου Δωροθέου τοῦ νέου. 1052.
Λόγος εἰς τὴν πάνσεπτον Κοίμησιν τῆς ὑπερα-
γίας Θεοτόκου. Προόμιον καὶ λόγος. 1076.
Ὑπομνήματα Ἰωάννου τοῦ ἁγιο-
τάτου μητροπολίτου Εὐχαί-
των διαστίχων ἱαμβικῶν. Πρό-
γραμμα εἰς τὴν ὀλην βέλων. 1119
Εἰς πίνακας μεγάλους τῶν ἑορτῶν ὡς ἐν
τύπῳ ἐκφράσεως.
Α'. Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν. 1123.
(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)
Β'. Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ βάπτισιν. 1125.
Γ'. Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ μεταμόρφω-
σιν. 1127.
Δ'. Εἰς τὴν ἐγερσιν τοῦ Λαζάρου. 1127.
Ε'. Εἰς τὰ Βαΐα. 1128.
Σ'. Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ σταύρωσιν. 1129.
Ζ'. Εἰς τὴν Θεοτόκον δακρύουσαν. 1130.
Η'. Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ ζωηρόρον
ἀνάστασιν. 1131.
Θ'. Εἰς τὴν ψηλάφησιν. 1132.
Ι'. Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ σωτήριο
ἀνάληψιν. 1133.
ΙΑ'. Εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν. 1133.
ΙΒ'. Εἰς τὸν Ἠλίαν τρεφόμενον ὑπὸ κόρακος. 1134.
ΙΓ'. Εἰς τὴν κατὰ τὸν ἅγιον Παῦλον καὶ τὸν
Χρυσόστομον ἱστορίαν. 1134.
ΙΔ'. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστο-
63

μον.	1135.	ΚΖ'. Πρόγραμμα εἰς τὸν περὶ ἀγγέλων λόγον.	1142.
ΙΕ'. Εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν θεολόγον.	1135.	ΚΗ'. Εἰς τοὺς λόγους τοῦ Θεολόγου τοὺς μὴ ἀ-	
ΙΣ'. Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον.	1135.	ναγινωσκομένους.	1143.
ΙΖ'. Εἰς τοὺς τρεῖς ἅμα.	1136.	ΚΘ'. Πρόγραμμα εἰς τοὺς νόμους.	1143.
ΙΗ'. Εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.	1136.	Λ'. Εἰς λιτὸν Εὐαγγέλιον ἐνίστορον.	1145.
ΙΘ'. Εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον.	1137.	ΛΑ'. Εἰς σταύρωσιν χρυσῆν.	1148.
Κ'. Εἰς τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους.	1138.	ΛΒ'. Πρὸς τὸν ἐπιλαβόμενον τοῦ ἱάμβου, τοῦ,	
ΚΑ'. Εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Χρυσοστόμου.	1138.	ἀνθ' οὗ πραθεῖς, ὡς τῆς προθέσεως οὐ κα-	
ΚΒ'. Εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ.	1139.	λῶς προσκειμένης.	1147.
ΚΓ'. Εἰς τὸν ἀσπασμὸν Πέτρου καὶ Παύλου.	1139.	ΛΓ'. Πρὸς τοὺς ἀκαίρως στιχίζοντας.	1150.
ΚΔ'. Εἰς τὸν Σωτῆρα.	1140.	ΛΔ'. — ΡΕ'. Ἐπιτύμβια καὶ διάφορα ἄλλα ἐπι-	
ΚΕ'. Εἰς τὸν ἅγιον Παῦλον ὑπαγορεύοντα, καὶ		γράμματα (πάνυ κομψὰ καὶ ὠφέλιμα).	1151—1200.
Λουκᾶν καὶ Τιμόθεον παρεστῶτας καὶ γρά-	1140.		
φοντας.	1140.	Περὶ ἑαυτοῦ καὶ εἰς τὴν αὐτοῦ βίβλον.	1199—1200.
ΚΣ'. Πρόγραμμα εἰς τὸν τῆς Κοιμήσεως λό-	1142.		
γον.	1142.		

ΙΩΑΝΝΗΣ ΞΙΦΙΛΙΝΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Περὶ τὸ 1073 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	1201.	Δ'. Κυριακῇ Γ'. τοῦ Ματθαίου· οὗ ἡ ἀρχή,	
—		«Τῆς φιλαργυρίας οὐδὲν ἐστὶ χαλεπώτε-	1236.
ΛΟΓΟΙ ΤΙΝΕΣ		ρον κτλ.»	
Α'. Κυριακῇ Γ'. τοῦ Λουκᾶ μετὰ τὴν ὑψωσιν·		Ε'. Κυριακῇ Σ'. τοῦ Ματθαίου· οὗ ἡ ἀρχή, «Οἱ	
οὗ ἡ ἀρχή, Ἀναστάσεως μέγα μυστήριον		τῶν μελισσῶν τὸ φιλόπονον, καὶ φιλεργόν	
κτλ.	1201.	κτλ.»	1245.
Β'. Κυριακῇ ΙΒ'. τοῦ Ματθαίου· οὗ ἡ ἀρχή,		Σ'. Εἰς τὴν τρίτην Κυριακὴν τῶν νηστειῶν, καὶ	
«Οὐδὲν οὕτως οἶδε θολοῦν, ἀγαπητοὶ καὶ		εἰς τὴν τοῦ Σταυροῦ προσκύνησιν· οὗ ἡ ἀρχή,	
σκοτίζειν κτλ.»	1209.	«Πάλαι μὲν οὖν ἡ τοῦ Μωσέως κτλ.»	1260.
Γ'. Κυριακῇ Ε'. Λουκᾶ μετὰ τὴν ὑψωσιν· οὗ ἡ		Ζ'. Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων· οὗ ἡ ἀρχή,	
ἀρχή, «Ἀγαθὰ μὲν πάντα τὰ θεῖα λό-		«Οὐκ ἄκαιρον οἶμαι κτλ.»	1289.
για κτλ.»	1220.	Ἰωάννου Ξιφιλίνου συνοδικαὶ ἀποφάσεις	
		(ἴδ. τόμ. 119 σελ. 755 καὶ 875).	1292.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Περὶ τὸ 1075 Μ. Χ.)

Ἰωάννου Διακόνου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας		ΠΡΟΣΘΗΚΗ	
περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους οἰκονο-		Ἰωάννου Εὐχαττων ἐκ τοῦ βίου τῆς ἁγίας Εὐ-	
μίας τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἱστορία		σεβίας τεμάχιον.	1207.
ἐπωφελής· καὶ περὶ τῆς χριστιανικῆς πολι-			
τείας, ὅπως συνέστη· καὶ κατὰ πάντων αἰ-			
ρετικῶν.	1293.	* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ τόμῳ	
		περιεχομένων· λατινιστί.	1297.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ τόμῳ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΕΔΡΗΝΟΣ

(Περὶ τὸ 1058 Μ.Χ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΕΔΡΗΝΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ (α)

ΤΟΜΟΣ 121

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Σχόλια περὶ αὐτοῦ καὶ προλεγόμενα· λατινιστί.	9.	Προόμιον.	24.
Εὐνοψις ἱστοριῶν ἀρχομένη ἀπὸ κτίσεως κόσμου καὶ μέχρι τῆς βασιλείας Ἰσαακίου τοῦ Κομνηνοῦ, συλλεγεῖσα παρὰ Κυροῦ Γεωργίου τοῦ Κεδρηνοῦ ἐκ διαφόρων βιβλίων.		* Ἀρχὴ τῆς ἱστορίας.	28—1166.
		* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ πρώτῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί.	1167.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ πρώτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 122

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συνέχεια τῆς ἱστορίας Κεδρηνοῦ.	11—368.
---------------------------------	---------

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΑΛΙΤΖΗΣ ΚΟΥΡΟΠΛΑΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1067 Μ. Χ.)

Ἱστορία Βυζαντινὴ (ἀπὸ τοῦ 811-1057 κατὰ πρῶτον, καὶ ἔπειτα ἕως τοῦ 1081 ἔτους). 368.

ΜΙΧΑΗΛ ΨΕΛΛΟΣ

(Περὶ τὸ 1072 ἢ 1060 Μ. Χ.)

Δέων Ἀλλάτιος περὶ τοῦ Ψελλοῦ καὶ τῶν συγγραφῶν αὐτοῦ ἐν διατριβῇ λατινιστί μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων.	476.	τοῦ ἁγίου Νείλου, καὶ τοῦ ἁγίου Μαξίμου.	537.
		* Ἑτέρα ἐξήγησις εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων, ἐξηγηθὲν παρὰ τοῦ Ψελλοῦ διὰ στίχων πολιτικῶν.	540.
		Διδασκαλία παντοδαπῇ, λόγου καὶ μελέτης ἀξία, ἐν ἐρωτήσεσι καὶ ἐπιλύσεσι ρηζ'.	688.
		Πρὸς τὸν βασιλέα καὶ Κύριον Μιχαὴλ τὸν Δοῦκαν ἐπιλύσεις σύντομοι φυσικῶν ζητημάτων ἐν παραγρ. κθ'.	784.
		Στίχοι πολιτικοὶ πρὸς τὸν βασιλέα Κύριον Μι-	

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΕΡΟΣ Α'. ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ

* Ἑρμηνεία κατὰ παράφρασιν τοῦ Ἀσματος τῶν Ἀσμάτων, συλλεγεῖσα ἀπὸ τε τῶν εἰς τοῦτο ἐρμηνειῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης,

(α) Εἰς τόμ. δύο (121—122).

- χαλὴλ τὸν Δοῦκαν, περὶ δόγματος. 812.
 Περί ἐνεργείας δαιμόνων ἢ ἐργασίας διάλο-
 γος. 820.
 Τίνα περὶ δαιμόνων δοξάζουσιν Ἕλληνες. 876.
 Περί δυνάμεων λίθων. 888,
 Χαρακτῆρες Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, Βασιλείου
 τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,
 καὶ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης. 901.
 Στίχοι εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς Ἱεράρχας. 908.
 Ἐγκώμιον εἰς Συμεὼν τὸν μεταφραστὴν. 909.
 ("Ἰδ. τόμ. 114. σελ. 183 καὶ 199).
 Μονωδία εἰς τὴν τῆς ἁγίας Σοφίας σύμπτω-
 σιν. 912.
 Ἀντιγραφὴ πρὸς ἐρώτησίν τινος μοναχοῦ περὶ
 ὅρισμοῦ τοῦ θανάτου. 916.

ΜΕΡΟΣ Β'. ΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΑ

- Σύνοψις τῶν ἱερῶν κανόνων ἢ νομοκάνονος, πρὸς
 τὸν αὐτοκράτορα Μιχαὴλ Δοῦκαν διὰ στί-
 χων. 920.
 Σύνοψις τῶν νόμων, διὰ στίχων ἰάμβων καὶ πο-
 λιτικῶν, πρὸς τὸν βασιλέα Καίσαρα Μι-
 χαὴλ τὸν Δοῦκαν ἐκ προσταξέως τοῦ πα-
 τρός αὐτοῦ καὶ βασιλέως. 925.
 * Σημειώσεις εἰς τὴν ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Ψελ-
 λου σύνοψιν τῶν νομικῶν κεφαλαίων. 973.
 Πρὸς τοὺς μαθητὰς περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν δι-
 κῶν. 1008.
 Περί καινῶν δογμάτων καὶ ὄρων τῶν νομικῶν
 ῥωμαῖστί λεγομένων λέξεων. 1024.

ΜΕΡΟΣ Γ'. ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ

- Δόξαί περὶ ψυχῆς. 1029.
 Ὅτι τὰ κινήματα τῆς ψυχῆς εἰκόασι ταῖς τῶν
 οὐρανίων κινήσεσι. 1075.
 Εἰς τὴν ψυχολογίαν τοῦ Πλάτωνος ὑπομνημα-
 τικός. 1077.
 Ἐξήγησις εἰς τοὺς χρησμούς ἢ μαντείας τῶν
 Χαλδαίων. Μαγικά λόγια τῶν ἀπὸ Ζοροά-
 στρου Μάγων. 1116.
 Ἐξήγησις εἰς τὰ Χαλδαϊκὰ λόγια. 1124.
 Ἐκθεσις κεφαλαϊώδης καὶ σύντομος τῶν παρὰ

- Χαλδαίους δογμάτων. 1149.
 Εἰς τὸν Ἑρμῶ τοῦ τρισημέριστου Ποιμάν-
 δρην. 1153.

ΜΕΡΟΣ Δ'. ΙΣΤΟΡΙΚΑ

- Περί τῶν Ἀθηναϊκῶν τόπων καὶ ὀνομάτων. 1156.
 Ἐπίγραμμα εἰς τὸν χαλκοῦν ὄφιν τὸν ἐν τῷ
 ἵπποδρόμῳ, ἀπρωρημένον τὸν πόδα ἔχον-
 τα. 1161.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

- Α'. — Γ'. Τῷ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης, τῷ
 γεγονότι ματτωρὶ τῶν ῥητόρων. 1161.
 Δ'. — ΙΒ'. Πρὸς τὸν Καίσαρα τὸν Δοῦκα. 1169.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΧΑΗΛ ΨΕΛΛΟΝ

Ἀνωνύμου Βιβλία τέσσαρα.

- Βιβλίον Α'. Περί τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως. 1190.
 Βιβλίον Β'. Περί τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως. 1224.
 Βιβλίον Γ'. Περί τῶν ἀρχαιοτήτων ἰμοίως. 1252.
 Βιβλίον Δ'. Περί τῶν αὐτῶν ἰμοίως. 1289.

Διαθήκη Σολομῶντος υἱοῦ Δαυὶδ.

- Περί ἀερίων, ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων πνευ-
 μάτων. 1316.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ Α'. ΤΟΜΟΝ ΚΕΔΡΗΝΟΥ

- Σύνοψις ἱστοριῶν συγγραφεῖσα παρὰ Ἰωάννου
 Κουροπαλάτου δρουγγαρίου τῆς Βίγλας,
 τοῦ Σκυλίτζη. 1357.
 * Βαθρότου λεξικολόγιον εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ
 Κεδρηνοῦ ἑλληνο-λατινιστί. 1361.
 * Πίναξ εἰς Γεώργιον Κεδρηνόν λατιν. 1405.
 * Πίναξ εἰς Ἰωάννην Σκυλίτζην λατιν. 1441.
 * Πίναξ εἰς Μιχαὴλ Ψελλὸν καὶ εἰς τὴν προσ-
 θήκην λατινιστί. 1443.
 * Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ δευ-
 τέρῳ τόμῳ περιεχομένων λατινιστί 1449.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ τόμῳ.

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

(Περὶ τὸ 1070—1100 Μ. Χ.)

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 123

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Περὶ τῶν πράξεων καὶ συγγραφῶν τοῦ Θεο- φυλάκτου· λατινιστί. 9.	Προοίμιον. 492. Κείμενον. 493—681.
Εὐληπτον ἐξήγημα τοῦ Βουλγαρίας εὐαγγελίων τῶν κατὰ Ἰωάννην· ὃ πατρίς ἦν Εὐβοία, καὶ βίος, λόγοι, θεῖος δὲ κληρὸς, καὶ τάφος Βουλγαρία. 137.	Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον. Βίος τοῦ Λουκᾶ κατὰ Σωφρόνιον. 684. ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου. 684.
Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ἑρμη- νεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον. Βίος τοῦ αὐτοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου κατὰ Σωφρόνιον. 140.	Περίληψις τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου. 685. Προοίμιον. 692. Κείμενον. 693—1125.
Περίληψις τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου. 140.	Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον. Βίος τοῦ Ἰωάννου ἐκ τοῦ Σωφρονίου. 1128.
Προοίμιον. 144.	Περίληψις τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου. 1129.
Κείμενον. 148—485.	Προοίμιον. 1133. Κείμενον. 1136—1348.
Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον. Βίος τοῦ Μάρκου, κατὰ Σωφρόνιον. 488.	
Περίληψις τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου. 489.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ τρίτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1349.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ τρίτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 124

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Συνέχεια τῆς Ἑρμηνείας εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον. 9—317.	Ε'. Εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους. 1032—1137.
Ἑρμηνεία εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.	Σ'. Εἰς τὴν πρὸς Φιλιππησίους. 1140—1204.
Α'. Εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους. 336—560.	Ζ'. Εἰς τὴν πρὸς Κολοσσαίους. 1205—1277.
Β'. Εἰς τὴν Α'. πρὸς Κορινθίους. 560—793.	Η'. Εἰς τὴν Α'. πρὸς Θεσσαλονικεῖς. 1280—1325.
Ι'. Εἰς τὴν Β'. πρὸς Κορινθίους. 796—952.	Θ'. Εἰς τὴν Β'. πρὸς Θεσσαλονικεῖς. 1328—1357.
Δ'. Εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας. 952—1032.	
	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1359.

(α) Εἰς τόμ. τέσσαρας (123—126).

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 125

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(Συνέχεια)		φυλάκτου Βουλγαρίας.	495—848.
Ι'. Εἰς τὴν Α'. πρὸς Τιμόθεον.	9—88.	Εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐρμηνεία	
ΙΑ'. Εἰς τὴν Β'. πρὸς Τιμόθεον.	88—140.	ἐκ κώδικος τοῦ Βατικάνου.	849.
ΙΒ'. Εἰς τὴν πρὸς Τίτον.	141—172.		
ΙΓ'. Εἰς τὴν πρὸς Φιλήμονα.	172—184.	Ἐξήγησις τῶν καθολικῶν ἐπιστολῶν.	
ΙΔ'. Εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους.	185—404.	Διὰ τί ἐπιστολαὶ τοιαίδε καθολικαὶ ὀνομάζον- ται.	1132.
* Βονιφατίου Φινέττου κατὰ ταξίς τῶν ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ τῶν συγγραφῶν Θεοφυλάκτου λατινιστί.	405.	Ἐπὶ τῇ καθολικῇ ἐπιστολῇ Ἰακώ- βου.	1132.
Ἐξήγησις ἡ ἐρμηνεία εἰς τὰς Πρά- ξεις τῶν ἀποστόλων.		Ἐκθεσις τῶν κεφαλαίων τῆς καθολικῇ ἐπιστο- λῇ Ἰακώβου.	1133.
Ἐπὶ τῇ βίβλῳ τῶν Πράξεων σὺν τοῖς κε- φαλαίοις αὐτῶν.	484.	Κείμενον.	1133—1189.
Ἐκ τῶν ἐξηγητικῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τινων ἐκ τῶν Πατέρων ἐξηγήσεις κατὰ συντομίαν συλλεγεῖσθαι παρὰ τοῦ μακαριωτάτου Θεο-		Τῆς τοῦ Πέτρου Α'.	1189.
		Τῆς τοῦ Πέτρου Β'.	1253.
		* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ τόμῳ λατινιστί.	1287.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 126

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(Συνέχεια τῆς ἐξηγήσεως τῶν καθολ. ἐπιστολῶν).		Μαρτύριον τῶν ἁγίων ἐνδόξων ΙΕ'. ἱερομαρτύ- ρων τῶν ἐν Τιβερיוπόλει τῇ Βουλγαρικῇ ἐπονομαζομένη Στρουμνίτζῃ μαρτυρησάν- των, ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τοῦ δυσσεβοῦς Ἰου- λιανοῦ τοῦ παραβάτου.	152.
Εἰς τὴν Α'. τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.	9.	Προσλαλιά τινι τῶν αὐτοῦ ὁμιλητῶν, περὶ ὧν ἐγκαλοῦνται Λατῖνοι.	221.
Εἰς τὴν Β'. Ἰωάννου.	68.		
Εἰς τὴν Γ'. Ἰωάννου.	80.	Παῖδεία Βασιλικὴ πρὸς τὸν Πορ- φυρογέννητον Κωνσταντῖνον πρῶτον μέρος Πανηγυρικόν. Κε- φάλαια ΙΓ'.	
Εἰς τὴν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰούδα.	85.	Α'. Ἀξία καὶ τιμὴ τοῦ συντάγματος.	253.
ΛΟΓΟΙ		Β'. Περὶ τοῦ καθήκοντος τοῦ βασιλικοῦ διδα- σκάλου.	253.
Α'. Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ με- σονησίᾳ.	105.		
Β'. Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ὑπεραγίας δε- σποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ὅτε προσηνέχθη τῷ ναφὶ παρὰ τῶν γεννητόρων αὐτῆς.	129.		
Εἰς τὸ ΙΑ'. ἑωθινὸν εὐαγγέλιον ὕστατον μέρος περὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου καὶ εὐαγγελιστοῦ.	145.		

- Γ'. Κωνσταντίνος ἐκ τῆς πατρίδος εὐμοῖρος. 256.
 Δ'. Δωρεὰ τοῦ σώματος ἐν Κωνσταντίνῳ ἐξαί-
 ρητοι. 256.
 Ε'. Τοῦ αὐτοῦ νοῦς καὶ μνήμη. 257.
 Σ'. Περὶ τοῦ πάππου καὶ πατρὸς τοῦ Κων-
 σταντίνου. 257.
 Ζ'. Εὐγένεια καὶ εὐσέβεια τῆς μητρὸς Κωνσταν-
 τίνου. 260.
 Η'. Τῆς μητρὸς Κωνσταντίνου ἐλεημοσύνη. 261.
 Θ'. Τῆς αὐτῆς λαμπραὶ ἐπιδόσεις οὐκ ἀλαζονι-
 καί. 261.
 Υ'. Κατὰ τινων ἀλαζονικῶς φιλοτίμων παρέκ-
 βασίς. 261.
 ΙΑ'. Μαρίας Αὐγούστης λαμπραὶ ἐπιδόσεις. 264.
 ΙΒ'. Τῆς αὐτῆς ἐπιτηδεύματα καὶ πολυμα-
 θία. 265.
 ΙΓ'. Τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτῆς παιδείας ἀξιόλογος ἐν-
 νοία. 265.

Μέρος ἕτερον παραινετικόν. Ἐν κεφ. Α'.

- Α'. Πανῶν ὁ βασιλεὺς ὁ ταῖς θεολήπτοις
 δωρεαῖς καταχρῶμενος. 265.
 Β'. Ἡ βασιλικὴ ἀξία τῶ τῶν βασιλικῶν ἀρετῶν
 ἀπορροῦντι, αἰσχύνῃ. 267.
 Γ'. Τῶν ἀρετῶν ἕνεκα, καὶ οὐκ ἐνδυμάτων, ὁ
 βασιλεὺς ἐπαινεῖται. 268.
 Δ'. Τῆς φιληδονίας καταφρονεῖν τῷ βασιλεῖ κα-
 θήκει. 268.
 Ε'. Ἡ φιλοπονία τῷ βασιλεῖ πρέπουσα καὶ
 χρήσιμος. 268.
 Σ'. Τρία δόκιμα καὶ τρία ἄδεκτα τῆς κυβερνή-
 σεως εἶδη. 269.
 Ζ'. Πρῶτον τυράννου τεκμήριον, τὸ βιαίως ἐ-
 πέρχεσθαι. 269.
 Η'. Δεύτερον τυραννίδος σημεῖον εἰς τῶν ὑπο-
 κειμένων ὑποστάσεις καὶ ἐλευθερίαν ἀπάν-
 θρωπος καὶ ἐφύβριστος ἐγκατάσκηψις. 269.
 Θ'. Τοῦ λαοῦ τυραννίδι ὑποκειμένου, ταλαιπω-
 ρία. 272.
 Ι'. Φόβοι ἐναγώνιοι καὶ διγνεκὴς βάσανος τοῦ
 τυράννου. 272.
 ΙΑ'. Εἰρηνικὴ τοῖς ὑποκειμένοις καὶ χαροποιὰ
 τοῦ δικαίου βασιλέως ἡ εἴσοδος. 273.
 ΙΒ'. Ἡ εἰς ἄκρον θεοσέβεια, τῷ βασιλεῖ χρεώ-
 δης καὶ καρποφόρος. 273.
 ΙΓ'. Ὅτι φίλοι πιστοὶ τῆς βασιλείας, ὁρθῶς πο-
 λιτεύεσθαι μελλούσης, ἀναγκαῖον ὄργανον

- τυγχάνουσιν. 276.
 ΙΔ'. Τῶν βασιλέων τὸ ἐν καλοῖς ἄκρον καὶ μέ-
 γιστον, οὗ τῶν ἄλλων οἱ πλείστοι ἀμοιροῦ-
 σιν, οἱ φίλοι ὑπάρχουσιν. 276.
 ΙΕ'. Εἰλικρινοὺς πρὸς βασιλέα φίλου ὑπηρε-
 σία. 277.
 ΙΣ'. Τῶν κολακευόντων τὴν βλάβην ὁ βασιλεὺς
 φευγέτω. 277.
 ΙΖ'. Τῶν φίλων ταῖς νοθεσίαις τὸν βασιλέα πει-
 θαρχεῖν καὶ ὑπομένειν πρέπει. 277.
 ΙΗ'. Ποῖον τρόπον χρηστοὺς φίλους ὁ βασιλεὺς
 δοκιμάσει. 277.
 ΙΘ'. Τῆς τοῦ βασιλέως εὐνοίας ἡ δοκιμασία τὰ
 τῶν ὑποκειμένων ἐπιτηδεύματα θαυμασίως
 καθέλκει. 280.
 Κ'. Ὅτι ἀνάξιον καὶ ζημίαις αἴτιον τοὺς ἀδί-
 κους παρὰ τῷ βασιλεῖ εὐδοκμεῖν. 280.
 ΚΑ'. Τῇ πολιτείᾳ, ὅν τρόπον τῇ νηὶ τὸν κυβερ-
 νήτην, προσέχειν χρὴ. 281.
 ΚΒ'. Ὅπως τῶν πολεμικῶν διαχειρίζειν καὶ ἐν
 αὐτοῖς πολιτεύεσθαι τῷ βασιλεῖ ἀναγ-
 καῖον. 281.
 ΚΓ'. Τὰ στρατιωτικὰ ἀσκήσεις καὶ πολέμων
 σιᾶς, εἰρήνης καιρῷ συχνάζειν δεῖ, καὶ τῶν
 στρατιωτῶν τοὺς γέροντας τιμᾶν. 281.
 ΚΔ'. Ὑγιὴς τῷ βασιλεῖ τοῦ σώματος ἡ ἀσκη-
 σις. 284.
 ΚΕ'. Τοῖς θυμελικοῖς καὶ γελωτοποιοῖς προσέ-
 χειν τῷ βασιλεῖ ἄπρεπον· μᾶλλον δὲ πρέ-
 πον τοῖς φρονίμοις συμβοῦν, καὶ τοῖς πε-
 παιδευμένοις συνομιλεῖν. 284.
 ΚΣ'. Τὸ φιλάνθρωπον τῷ βασιλεῖ χρήσιμον. 284.
 ΚΖ'. Εἰς ὅσον ξίφει καὶ βασάνοις χρῆσθαι καθή-
 κον τῷ βασιλεῖ. 285.
 ΚΗ'. Ἀρετὴ καὶ σοφία τοῖς ὑποκειμένοις ὑπερέ-
 χειν τῷ βασιλεῖ μελήσεται. 285.
 ΚΘ'. Ταύτης τῆς πράγματεας συμπέρασμα, καὶ
 ὁμοίας ἄλλης ἐπάγγελμα. 285.
 Α'. Ὁ Θεὸς Κωνσταντίνῳ βοηθὸς ἐπαγγέλλε-
 ται, ἐὰν τῇ παρούσῃ παραινέσει, καὶ ταῖς
 τῆς μητρὸς ἐντολαῖς πειθαρχεῖν θελήσῃ
 285.

Λόγος εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξιον τὸν Κο-
 μνηνόν. 288.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΡΑ'.		Γ'. Εἰς τὸν Ἰωάνν.	905.
Αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Θεοφυλάκτου		Δ'. Εἰς τὸν Ναούμ.	969.
πρὸς διαφόρους καὶ ἐπὶ διαφο-		Ε'. Εἰς τὸν Μιχαῖαν.	1049.
ροις ὑποθέσεσι διαίρουνται			
εἰς τρία τμήματα.			
Τμήμα Α'. 'Εξ ἐπιστολῶν Κ'. ἐκ τοῦ Βατικα-		Βίος καὶ πολιτεία, ὁμολογία τε καὶ μερικὴ θαν-	
νοῦ κώδικος.	308—356.	μάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν	
Τμήμα Β'. 'Εξ ΟΕ'. ἐπιστολῶν ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ		Κλήμεντος ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας.	1193—1240.
Ἰωάννου Μερσίου καὶ Βικεντίου			
Βαλεντίου.	357—500.		
Τμήμα Γ'. 'Εκ ΑΕ'. ἐπιστολῶν ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ		* Διάφοραι γραφαὶ εἰς τὰ ὑπομνήματα τῶν	
Ἰωάννου Λάμου (α).	501—557.	τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.	1239.
		* Λεξικολόγιον εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια.	1247.
		* Πίναξ εἰς τὰ ἅπαντα τοῦ Θεοφυλάκτου.	
		λατινιστί.	1251—1290.
		* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ ἔκτῳ	
		τόμῳ περιεχομένων λατινιστί.	1289.

Ἐξηγήσεις εἰς 5 τῶν μικρῶν προφητῶν.

Προόμιον. 564.

Α'. Εἰς τὸν Ὡσηέ. 576.

Β'. Εἰς τὸν Ἀβδακούμ. 820.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ ἔκτῳ τόμῳ.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΥΕΝΝΙΟΣ

(1081 + 1137 Μ. Χ.)

ΤΟΜΟΣ 127

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί.	9.	Ἱστορία ἀπὸ Ἰσαακίου τοῦ Κομνηνοῦ, μέχρι	
		τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας τοῦ πενθεροῦ αὐ-	
Ἐγκώμια διὰ στίχων εἰς τὴν γαληνοτάτην τῶν		τοῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους	
Σουέκων, Γότθων, καὶ Βανδάλων βασίλισσαν		1057—1081.	
Χριστίνην.	12.	Βιβλίον Α'. 40.	Βιβλίον Β'. 92.
* Προόμιον λατινιστί.	16.	Βιβλίον Γ'. 144.	Βιβλίον Δ', 173.
* Μαρτυρίαι παλαιῶν περὶ τοῦ Καίσαρος			
Νικηφόρου Βρυεννίου.	17.		
Νικηφόρου τοῦ Βρυεννίου ἱστοριῶν			
βιβλία Δ'.			
Προθεωρία.	24.		

(α) Ἀπασαὶ δὲ αὗται αἱ ἐπιστολαὶ εἰσι πλήρεις χά-
ριτος, ἀττικῆς μύσης καὶ ἀξίαι ἀναγνώσεως καὶ μελέ-
της διὰ τὰ περιεχόμενα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΝΑΣΣΗΣ

(Περὶ τὸ 1081 + 1150 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί.	216.
Κωνσταντίνου Μανασσῆ σύνοψις χρονικῆ ἀρχο- μένη ἀπὸ κοσμοποιίας, μέχρι τοῦ Κυροῦ	
Νικηφόρου τοῦ Βοτανειάτου διὰ στίχων.	220.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ'. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Περὶ τὸ 1084 Μ. Χ.)

(*Ιδ. τόμ. 119, σελ. 863. 762. 859). 472.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΒΒΑΣ
ΚΡΥΠΤΟΦΕΡΡΗΣ (Περὶ τὸ 1085 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί 473.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρ-
θολομαίου τοῦ νέου τῆς Κρυπτοφέρρης. 476.
Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὁσιον πατέρα ἡμῶν Βαρθο-
λομαῖον. 500.

ΝΙΚΩΝ ΜΟΝΑΧΟΣ

(Περὶ τὸ 1091 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 511.

Βίβλος περιέχουσα τὰς τοῦ Κυρίου ἐντολάς, ἐπι-
γεμὴν καὶ τὰς ἐρμηνείας αὐτῶν· πρὸς τοῦ-
τοις καὶ τὰς συναρμολογούμεναις ταύταις, καὶ
ἐξακολουθούσας διδασκαλίας. 513.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΙ-
ΣΤΙΝΗΣ (Περὶ τὸ 1095 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 517.

Περὶ Ἀρτζιθουρίου. 517.
(*Ιδ. τόμ. 1. σελ. 655 εἰς τὰς σημειώσεις).

Περὶ τῆς νηστείας τῆς ὑπερενδόξου Θεοτόκου,
καὶ ὅτι χρὴ ταύτην φυλάττειν ὡς ἐνθε-
σμον. 520.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΕΡΡΩΝ

(Περὶ τὸ 1070 ἢ 1090 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί μετὰ καὶ
ἐλληνικῶν· χωρίων. 531.

Ὑπομνήματα εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Γρη-
γορίου τοῦ Θεολόγου. (*Ιδ. τόμ. 37 Γρηγορ.
Ναζιανζ.). 543.

Ἀποκρίσεις πρὸς Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον. (*Ιδ.
τόμ. 119, σελ. 935). 543.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΡΑΦΟΥ

(Περὶ τὸ 1099 Μ. Χ.)

Λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ εἰς τὴν ἁ-
γίαν Παρθένον.

Α'. Εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου·
καὶ περὶ τοῦ ἐν ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυ-
λῶν τοῦ Ἰσραὴλ. 544.

Β'. Εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτό-
κου. 568.

Γ'. Ἐκλεγείς ἀπὸ τῶν θείων Γραφῶν εἰς τὸ,
«Ἐγένετο τριετής ἡ παῖς» κτλ. 600.

Δ'. Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας Θεοτό-
κου, ἐκλεγείς ἀπὸ τῶν θείων Γραφῶν. 632.

Ε'. Εἰς τὸ, «Ἀναστᾶσα ἡ Μαρία ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκεῖναις, ἐπορεύθη εἰς τὴν Ὀρσινὴν μετὰ
σπουδῆς». 660.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ

Μὴ περιεχόμενοι ἐν τῇ ἐν Παρισίοις ἐκδοθείσῃ Πατρολογία, ἀλλὰ
 παραληφθέντες ἐκ τῆς ἐν Βόννῃ ἐκδόσεως αὐτῶν.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΤΤΑΛΕΙΑΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1078 Μ. Χ.)

Προλεγόμενα περὶ αὐτοῦ· λατ. V — XII=5—12.

Ἱστορία Βυζαντινὴ.—Λόγος προσφωνητικὸς ἐκ-
 φωνηθεὶς παρὰ Μιχαὴλ τοῦ Ἀτταλειάτου
 πρὸς βασιλέα τὸν Νικηφόρον τὸν Βοτανειά-
 την. 3.

* Ἀρχεταὶ δὲ ἡ ἱστορία Μιχαὴλ τοῦ Ἀτταλειά-
 του ἀπὸ τοῦ 1034 ἐξυμνοῦσα τὰς ἀρετάς

τοῦ Βοτανειάτου, καὶ ἐξιστοροῦσα τὰ περὶ
 Ἀλέξιον τὸν Κομνηνὸν καὶ τοὺς περὶ αὐ-
 τόν. 7—322.

* Πίναξ γραμματικὸς· ἑλληνιστί. 323.

* Πίναξ ἱστορικὸς· λατινιστί. 328.

ΑΙΩΝ ΙΒ'.

ΤΟΜΟΣ 127

(Συνέχεια),

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΟΛΙΤΑΡΙΟΣ

(Περὶ τὸ 1105 Μ. Χ.)

- Διόπτρα, ἥτοι ὁδηγία ἢ στάθμη χριστιανικὴ
πρὸς Καλλίνικον μοναχόν, σώζεται λατινι-
στί. 701.
Περὶ τοῦ πῶς ἐπιτελοῦμεν τρίτα, ἔννατα, καὶ
τεσσαρακοστά. 877.
Περὶ τῶν Ἀρμενίων, καὶ τῆς αἵρέσεως αὐ-
τῶν. 880.

ΙΩΒ ΜΟΝΑΧΟΣ

(Περὶ τὸ 1115 Μ. Χ.)

- Βίος τῆς ἁγίας Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης. 904.

ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΥΣΟΛΑΝΘΟΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΕΔΙΟΛΑΝΩΝ

(Περὶ τὸ 1117 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις ἱστορικαὶ εἰς Πέτρον Χρυσολά-
νον· λατινιστί. 909.
Λόγος περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 911.

ΑΔΕΞΙΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ (1048 † 1118 Μ. Χ.)

Ν Ε Α Ρ Α Ι

- Β'. Περὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ τοῦ μὴ ἄλλοτέ
ποτε ταῦτα κοινωθῆναι. 921.
Ε'. Περὶ τοῦ κανονικοῦ καὶ τῶν διδομένων συν-
ηθειῶν, ὑπὲρ χειροτονίας, καὶ ἱερολογίας
γάμου, καὶ περὶ τοῦ ἀερικοῦ καὶ πάντων
τῶν ψυχικῶν χρυσόβουλλον τυπικόν. 925.

ΙΣ'. Νεαρά νομοθεσία, διατυποῦσα τὰ περὶ τῶν
ψήφων, καὶ ὁποίους δεῖ εἶναι τοὺς ἀπαντα-
χοῦ ἀρχιερεῖς, πρὸς δὲ καὶ τοὺς ἱερεῖς ἐν
ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ ταῖς μητροπόλεσι καὶ
ταῖς ἐπισκοπαῖς. 945.

Κ'. Περὶ τοῦ χαρτοφύλακος, καὶ ὅτι τοὺς ἀξίους
δεῖ προτιμᾶν ἐν ταῖς ψήφοις. 968.

* Σημείωμα περὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν ἁ-
γίων εἰκότων. 972.

ΕΙΡΗΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΑ

ΣΥΖΥΓΟΣ ΑΔΕΞΙΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ

(1066 † 1120 Μ. Χ.)

Τυπικὸν ἢ διατάξεις πρὸς τοὺς μοναχοὺς τῆς
μονῆς τῆς κεχαριτωμένης καὶ πανάγνου
Θεομήτορος. Πίναξ τῶν κεφαλαίων καὶ τίτ-
λων. 985.

Τυπικὸν τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεραγίας
Θεοτόκου τῆς κεχαριτωμένης, τῆς ἐκ βί-
θρων νεουργηθείσης καὶ συστάτης παρὰ τῆς
εὐσεβεστάτης Αὐγούστης Κυρᾶς Εἰρήνης τῆς
Δουκαίνης κατὰ τὴν αὐτῆς πρόσταξιν καὶ
σ γνώμην ὑφηγηθέν τε καὶ ἐκτεθέν. 992.

ΠΑΙΑΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ καὶ ΕΚΔΙΚΟΣ

ΕΚΚΛ. ΚΡΗΤΗΣ (Περὶ τὸ 1121 Μ. Χ.)

Ἀνθολόγιον γνωμικὸν φιλοσόφων σπουδαίων.
σπουδασθέν καὶ πονηθέν παρὰ ἐλαχίστου
πρεσβυτέρου καὶ Ἐκδίκου.

Πηγὴν νάουσαν ἠθικῶν δρόσον λόγων
ἐνταῦτ' ἐφεύροις, εἰ ἢ μετέλθοις γνησίως. 1129.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

ΝΙΚΗΤΑ ΣΕΡΡΩΝΕΙΟΥ

μητροπολίτου Ἡρακλείας

Ἐξηγήσεις εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Γρηγορίου
Ναζιανζηνοῦ λατινιστὶ σωζομένη.

Εἰς τὸν λη'. λόγον. 1176—1212.

Εἰς τὸν λθ'. λόγον. 1212—1244.

Εἰς τὸν μ'. λόγον. 1244—1302.

Εἰς τὸν με'. λόγον, κατ' ἄλλους μβ'.

1034—1410.

Εἰς τὸν μδ'. ἢ μγ'. 1410—1480.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΒΟΤΑΝΕΙΑΤΟΥ

(Περὶ τὸ 1078 Μ. Χ.)

Χρυσόβουλλον ἐπικυροῦν τὰς συνοδικὰς ἀποφά-
σεις, τὰς περὶ τῶν ἀθεμίτων γάμων καὶ
τῆς μνηστείας κτλ. 1481.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΙΑΗΣ

(Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΒ'. αἰῶνος).

Περὶ τοῦ Πάσχα. 1484.

* Πίναξ εἰς Νικηφόρον Βρυέννιον· λατ. 1488.

* Πίναξ εἰς Κωνσταντῖνον Μανασσῆν· λατ. 1493.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
εἰκοστῷ ἐβδόμῳ τόμῳ· λατινιστί. 1505.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ ἐβδόμῳ τόμῳ.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ο ΖΙΓΑΒΗΝΟΣ

(1080—1122 Μ.Χ.)

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΤΟΥ ΖΙΓΑΒΗΝΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 128

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Περὶ τοῦ Εὐθυμίου Ζιγαβηνοῦ προλεγόμενα· λατινιστί. 11.	* Ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως. 73—1326.
Ὑπομνήματα εἰς τοὺς ψαλμοὺς. Προοίμιον. 41.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ ὀγδῶ τόμῳ· λατινιστί. 1327.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ ὀγδῶ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 129

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὑπομνήματα εἰς τὰ Δ'. Εὐαγγέλια.	* Ἀνωνύμου μετάρρασις τῶν δύο ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίῳ ὡδῶν Θεοτόκου καὶ Ζα- χαρίου. 1101.
* Προοίμιον· λατινιστί. 11.	Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. 1106
Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέ- λιον. 112.	
Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον. 765.	
Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον. 853.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ ἐνάτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1504.

(α) Εἰς τομ. τέσσαρας (128—131).

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ ἐνάτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 130

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΑΝΟΠΑΙΑ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ			
Προλεγόμενα περί αὐτῆς.	9.	Ι'. Κατὰ Σχβελλίου.	328.
Προοίμιον μετ' ἐγκωμίου πρὸς βασιλέα Ἀλέξιον τὸν Κομνηνὸν εἰς τὴν δογματικὴν πανοπλίαν.	20.	ΙΑ'. Κατὰ Ἀρειανῶν.	332.
		ΙΒ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	685.
		ΙΓ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅτι ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται.	876.
		ΙΔ'. Κατὰ Ἀπολλιναρίου.	876.
		ΙΕ'. Κατὰ Νεστοριανῶν.	932.
Πίναξ τῆς δογματικῆς πανοπλίας ἐν τίτλοις ΚΗ'.		ΙΣ'. Κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου τῶν μονοφυσιτῶν.	1012.
Τίτλοι		ΙΖ'. Κατὰ Ἀφθαρτοδοκητῶν.	1088.
Α'. Συλλογιστικὴ ἀπόδειξις, ὅτι εἰς ἔστι Θεός, καὶ ὅτι καὶ Λόγον ἔχει ὁμοούσιον αὐτῷ, καὶ Πνεῦμα ὁμοίως κτλ.	33.	ΙΗ'. Κατὰ Θεοπασχιδῶν.	1092.
Β'. Περὶ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος διακεκριμένη ἅμα καὶ ἠνωμένη θεολογία κτλ.	45.	ΙΘ'. Κατὰ Ἀγνοητῶν.	1105.
Γ'. Περὶ Θεοῦ κοινῶς, ἥτοι τῆς ἁγίας Τριάδος κτλ.	124.	Κ'. Κατὰ Ὀριγένης.	1105.
Δ'. Περὶ τοῦ ἀκατάληπτου εἶναι τὴν θεῖαν φύσιν κτλ.	156.	ΚΑ'. Κατὰ Μονοθελητῶν.	1109.
Ε'. Περὶ θεωνυμίας, ἥτοι θεῶν ὀνομάτων.	189.	ΚΒ'. Κατὰ Εἰκονομάχων κτλ.	1162.
Σ'. Περὶ τῆς θείας δημιουργίας κτλ.	197.	ΚΓ'. Κατὰ Ἀρμενίων.	1173.
Ζ'. Περὶ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως κτλ.	208.	ΚΔ'. Κατὰ τῶν λεγομένων Παυλικιάνων.	1189.
Η'. Κατὰ Ἑβραίων κτλ.	257.	ΚΕ'. Περὶ τοῦ Σταυροῦ, περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, καὶ περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς Εὐχαριστίας.	1244.
Θ'. Κατὰ Σίμωνος τοῦ γόητος καὶ λοιπῶν αἰρετικῶν κτλ.	305.	ΚΣ'. Κατὰ Μασσαλιανῶν.	1273.
		ΚΖ'. Κατὰ Βογομίλων.	1289.
		ΚΗ'. Κατὰ Σαρακηνῶν.	1332.
		Παράτιτος.	1360.
		* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ τόμῳ λατινιστί.	1363.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 131

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἐξήγησις εἰς τὸ σύμβολον τῆς πίστεως.	9.	μένων, καὶ Εὐχιδῶν, καὶ Ἐνθουσιαστῶν, καὶ Ἐγκρατιτῶν, καὶ Μαρκιωνιστῶν.	40.
Διάλεξις χριστιανοῦ καὶ Ἰσμαηλίου περὶ τῆς ἀμωμότητος πίστεως τῶν χριστιανῶν.	37.	Εὐθυμίου Μοναχοῦ τοῦ ἀπὸ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς περιβλέπτου συγγραφῆς στηλιτευτικῆς τῆς τῶν ἀθέων καὶ ἁσεβῶν αἰρετικῶν τῶν λεγομένων Φουνδαγιατῶν αἰρέσεως.	48.
Ἐλεγχος καὶ θρίαμβος τῆς βλασφημίας καὶ πολυειδοῦς αἵρέσεως τῶν ἀθέων Μασσαλιανῶν, καὶ τῶν Φουνδαιτῶν, καὶ Βογομίλων καλου-			

ANNA KOMNINΗ

(1083 + 1143 M. X.)

* Σημειώσεις ιστορικαὶ καὶ φιλολογικαὶ περὶ αὐτῆς· λατινιστί.	59.	* Γλωσσάριον εἰς τὴν Ἀλεξιάδα τῆς Ἀννης.	1211—1236.
Σύνταγμα συνθεῶ τῶν κατὰ τὸν ἄνακτα Κυρὸν Ἀλέξιον τὸν Κομνηνὸν ποιηθὲν παρὰ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Κυρίας Ἀννης τῆς Πορφυρογεννήτου τῆς Καισαρίσσης· 8 καὶ ἐκλήθη παρ' αὐτῆς Ἀλεξιάς, ἐν λόγοις ἡβίβλοις ΙΕ'.		* Σημειώσεις εἰς τὴν Ἀλεξιάδα.	1236—1244.
Προοίμιον.	80—88.	ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΕΥΘΥΜΙΟΝ ΖΙΓΑΒΗΝΟΝ	
Α'. Λόγος Ἀλεξιάδος.	89—176.	Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν Ζώνην· λατιν.	1243.
Β'. Ἀλεξιάς.	176—248.	* Πίναξ εἰς τὴν Ἀλεξιάδα· λατινιστί.	1251.
Γ'. Ἀλεξιάς.	249—324.	* Πίναξ εὐγενῶν, Γάλλων, Νορμανδῶν, καὶ Λατίνων ὑπὸ τῆς Ἀννης ἐγκωμιαζομένων.	1281.
Δ'. Ἀλεξιάς.	325—376.	* Πίναξ γεωγραφικὸς εἰς τὴν Ἀλεξιάδα· λατινιστί.	1185.
Ε'. Ἀλεξιάς.	376—440.	* Πίναξ ἀξιομνημονεύτων λέξεων ἐν τῇ Ἀλεξιάδι ἀναφερομένων.	1289.
ΣΤ'. Ἀλεξιάς.	440—528.	* Πίναξ ἐλληνικῶν λέξεων ἐν ταῖς σημειώσεσιν ἐξηγουμένων.	1295.
Ζ'. Ἀλεξιάς.	529—600.	* Πίναξ συγγραφέων ἐν ταῖς πρὸς Ἀνναν τὴν Κομνηνὴν σημειώσεσιν ἐπαινουμένων καὶ ἐγκωμιαζομένων.	1299.
Η'. Ἀλεξιάς.	600—649.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ πρώτῳ τόμῳ· λατινιστί.	1037.
Θ'. Ἀλεξιάς.	649—693.		
Ι'. Ἀλεξιάς.	695—775.		
ΙΑ'. Ἀλεξιάς.	785—869.		
ΙΒ'. Ἀλεξιάς.	869—932.		
ΙΓ'. Ἀλεξιάς.	932—1029.		
ΙΔ'. Ἀλεξιάς.	1029—1109.		
ΙΕ'. Ἀλεξιάς.	1109—1212.		

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ πρώτῳ τόμῳ.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΚΕΡΑΜΕΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΟΥ

(Περὶ τὸ 1140 M. X.)

ΤΟΜΟΣ 132

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΟΜΙΛΙΑΙ

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ καὶ προοίμιον· λατ. 9.	Α'. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἡδίκτου, ἦτοι τοῦ νέου ἔτους.	136.
Θεοφάνους τοῦ Ἐπίκλην Κεραμέως ὁμιλίαι εἰς εὐαγγέλια Κυριακὰ καὶ εἰς ἑορτὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.	Β'. Περὶ τῆς παραβολῆς τῶν μυρίων ταλάντων.	161.
	Γ'. Κυριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.	173.

Δ'. Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.	184.	Δ'. Εἰς τὸ τρίτον ἑωθινόν.	629.
Ε'. Κυριακῇ πρώτῃ Λουκᾶ εἰς τὸ, «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα» κτλ.	204.	ΔΑ'. Εἰς τὸ τέταρτον ἑωθινόν.	641.
Σ'. Περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χάριτος.	217.	ΔΒ'. Εἰς τὸ πέμπτον ἑωθινόν.	648.
Ζ'. Περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπόρου.	236.	» Εἰς τὸ ἕκτον ἑωθινόν. Ὁμιλία ἡ αὐτὴ εἰς τὴν ἀνάληψιν. Ἰδ. λόγ. λθ'.	
Η'. Περὶ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου.	249.	ΛΓ'. Εἰς τὸ ἑβδόμον ἑωθινόν.	660.
Θ'. Εἰς τὸ, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ἀπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν».	272.	ΔΔ'. Εἰς τὸ ὄγδοον ἑωθινόν.	672.
Ι'. Περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ περὶ τῆς αἰμορροῦσης.	281.	ΔΕ'. Εἰς τὸ ἑννατον ἑωθινόν.	681.
ΙΑ'. Περὶ τοῦ ἐρωτήσαντος τὸν Κύριον νομικοῦ, καὶ περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς.	292.	ΔΣ'. Εἰς τὸ δέκατον ἑωθινόν.	692.
ΙΒ'. Περὶ τῆς ἐχούσης πνεῦμα ἀσθενείας.	304.	ΔΖ'. Εἰς τὸ ἐνδέκατον ἑωθινόν.	704.
ΙΓ'. Περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ δαίπνου.	321.	ΛΗ'. Εἰς τὴν Σαμαρείτιδα.	720.
ΙΔ'. Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως· εἰς τὸ, «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ».	332.	ΛΘ'. Εἰς τὴν Σωτήριον ἀνάληψιν.	744.
ΙΕ'. Περὶ τοῦ ἀρχιερέως Ζαχαρίου.	344.	Μ'. Εἰς τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	764.
ΙΣ'. Περὶ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	356.	ΜΑ'. Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων.	784.
ΙΖ'. Περὶ τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ.	372.	ΜΒ'. Εἰς τὸ, «Λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός.»	804.
ΙΗ'. Εἰς τὸ, «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ» κτλ.	396.	ΜΓ'. Εἰς τὰ ἐπίλοιπα τοῦ, «Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστιν ὁ ὀφθαλμός.»	816.
ΙΘ'. Εἰς τὸ, «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν» κτλ.	412.	ΜΔ'. Περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου.	825.
Κ'. Τῇ Κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας, περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων.	425.	ΜΕ'. Περὶ τοῦ ἐρωτήσαντος πλουσίου τὸν Ἰησοῦν.	836.
ΚΑ'. Περὶ τοῦ ἐν Καπερναοὺμ παραλυτικοῦ.	444.	ΜΣ'. Περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων.	849.
ΚΒ'. Εἰς τὸ, «Ὅς τις θέλει ἐπίσω μου ἔλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν». Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.	457.	ΜΖ'. Εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν ΙΒ' μαθητῶν.	857.
ΚΓ'. Εἰς τὸ, «Ἀνθρωπὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σελιγιάζεται».	472.	ΜΗ'. Εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐβδομήκοντα μαθητῶν.	868.
ΚΔ'. Εἰς τὸ, «Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται» κτλ.	481.	ΜΘ'. Εἰς τὸ, «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς Γαλιλαίαν». Ἀναγινώσκεται ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Φιλίππου ἑορτῇ.	884.
ΚΕ'. Εἰς τὴν τοῦ δικαίου Λαζάρου ἀνάστασιν.	512.	Ν'. Εἰς τὸ «Ἐστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο». Ἐλέχθη ἐν τῇ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἑορτῇ.	896.
ΚΣ'. Εἰς τὴν Βαΐφόρον ἑορτήν.	541.	ΝΑ'. Εἰς τοὺς μακαρισμούς· «Ἐλέχθη ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου.	905.
ΚΖ'. Εἰς τὸ τίμιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πάθος.	549.	ΝΒ'. Εἰς τὰ ἅγια νήπια.	917.
		ΝΓ'. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.	928.
		ΝΔ'. Εἰς τὸ, «Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς.» Ἐλέχθη δὲ ἐν τῇ πανηγύρει τοῦ ἁγίου Ὁνουφρίου.	941.
		ΝΕ'. Εἰς τὸ, «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου». Ἐλέχθη ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.	952.
		ΝΣ'. Εἰς τὸ «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.» Ἐλέχθη ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Προκοπίου.	969.
		ΝΖ'. Εἰς τὸ, «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα.» Ἐλέχθη ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Παγκρατίου.	989.

Ἐρμηνεία εἰς τὰ ΙΑ'. ἑωθινά.

ΚΗ'. Εἰς τὸ πρῶτον ἑωθινόν.	605.
ΚΘ'. Εἰς τὸ δεύτερον ἑωθινόν.	617.

ΝΗ'. Εἰς τὸ, «Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων.» Ἐλέχθη ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Πεντελε-
ήμονος. 1004.

ΝΘ'. Εἰς τὴν σωτήριον μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 1020.

Ξ'. Εἰς τὸ, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά.» Ἐλέχθη ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. 1048.

ΞΑ'. Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προδρόμου. 1060.

ΞΒ'. Εἰς τὸν γενόμενον αὐχμὸν. 1069.

ΝΕΙΛΟΣ ΔΟΞΑΠΑΤΡΗΣ

Ἡ ΔΟΞΑΠΑΤΡΙΟΣ (Περὶ τὸ 1143).

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1079.

Νεΐλου Δοξαπατρίου τάξις τῶν πατριαρχικῶν θρόνων. 1084.

ΙΩΑΝΝΗΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

(Περὶ τὸ 1143 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1115.

Ἰωάννου Ἀντιοχείας λόγος περὶ μοναστικῆς διδασκαλίας, καὶ περὶ τοῦ μὴ δεῖν τὰ μοναστήρια παραδίδοσθαι ἄρχουσι καὶ λοιποῖς λαϊκοῖς. 1117.

ΙΩΑΝΝΗΣ Β'. Ο ΚΟΜΝΗΝΟΣ

(1088 † 1137 ἢ 1143 Μ. Χ.)

Νεαρχὰ διάταξις, Χρυσόβουλλον διορίζον μηδέν τι ἀπαιτεῖν τὸν πράκτορα ἀπὸ ἐκκλησίας· χηρευσούσης τοῦ ἐπισκόπου αὐτῆς. 1149.

ΙΣΑΑΚ

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ ΤΗΣ ΑΡΜΕΝΙΑΣ

(Περὶ τὸ 1145 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1153.

Τοῦ ἑσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαάκ τοῦ καθολικοῦ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, λόγος στηλιτευτικὸς κατὰ Ἀρμενίων καὶ λοιπῶν αἰρετικῶν. 1156.

Λόγος στηλιτευτικὸς περὶ τῶν κακοδόξων Ἀρμενίων καὶ αἰρετικῶν, καὶ περὶ τῶν αἰρέσεων αὐτῶν. 1217.

Διήγησις περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν Ἀρμενίαν καὶ τοὺς Ἀρμενίους. 1237.

Ἀπόταξις τῶν αἰρετικῶν Ἀρμενίων. Τὸ πῶς ὀφείλουσιν ἀναθεματίζειν ἐπιστρέφοντες πρὸς τὴν πίστιν τῶν ὀρθοδόξων Ῥωμαίων· οἱ οὐ βαπτίζονται, ἀλλὰ μυροῦνται. 1257.

* Πίναξ εἰς τὰς ὁμιλίας Θεοφάνους Κεραμέως· λατινιστί. 1267.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ δευτέρῳ τόμῳ· λατινιστί. 1289.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ δευτέρῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 133

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΑΡΣΕΝΙΟΣ ΦΙΛΟΘΕΙΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1150 Μ. Χ.)

Ἀρσενίου μοναχοῦ τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει μονῆς τοῦ Φιλοθέου σύνοψις τῶν θείων κανόνων, παρακειμένων ἐκάστῳ κεφαλαίῳ καὶ τῶν ἀρμοζόντων ψηφίων τῶν θείων κανόνων, ἀφ' ὧν καὶ ὁ νοῦς εἴληπται. Ὁ ἀναγινώσκων, ἀκόπως εὐρήσει τὰ συντείνοντα πρότερον μὲν ἀπὸ τῶν κεφαλαίων τὸν ἅπαντα νοῦν ἐκμανθάνων· ἔπειτα δὲ τοῖς ψηφίοις ἀναζητῶν ἐν τῇ τῶν κανόνων βίβλῳ· καὶ πλατύτερον περὶ ἐκάστου πληροφορούμενος, εἰς δόξαν τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου Τριάδος. Ἀμήν.

9.

ΘΕΩΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ

(Περὶ τὸ 1170 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 113.

Α'. Θεωριανοῦ Ὁρθοδόξου διάλεξις πρὸς τὸν Καθολικὸν τῶν Ἀρμενίων. 120.

Β'. Μετὰ Νοσέρσου Καθολικοῦ τῶν Ἀρμενίων. 212.

Θεωριανοῦ φιλοσόφου ἐπιστολὴ, περὶ τῆς νη-

στείας τοῦ σαββάτου.

297.

(Ἰδ. τόμ. 94. σελ. 405. εἰς τὸν Ἰ. Δαμασκηνόν.)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΙΝΝΑΜΟΣ

(Περὶ τὸ 1180 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις καὶ προοίμιον περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 299—310.

Ἰωάννου Κιννάμου ἱστοριῶν βίβλοι ἑπτὰ.

Ἐπιτομὴ τῶν κατορθωμάτων τῷ μακαρίτῃ βασιλεῖ καὶ Πορφυρογεννήτῳ Κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Κομνηνῷ. Καὶ ἀφήγησις τῶν πραχθέντων τῷ ἀοιδίμῳ υἱῷ αὐτοῦ τῷ βασιλεῖ καὶ Πορφυρογεννήτῳ Κυρῷ Μανουῆλ τῷ Κομνηνῷ, πονηθεῖσα Ἰωάννῃ βασιλικῷ γραμματικῷ τῷ Κιννάμῳ. 309—677.

Βιβλίον Α'.	309.	Βιβλίον Β'.	344.
Βιβλίον Γ'.	416.	Βιβλίον Δ'.	469.
Βιβλίον Ε'.	549.	Βιβλίον Σ'.	613.
Βιβλίον Ζ'.			669.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΙΝΝΑΜΟΝ

Διαγράμματα ἢ πίνακες διαφόρων στεμμάτων. 679.

Περιγραφή τῆς Κωνσταντινουπόλεως· λατ. 695.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ

(1123 + 1180 Μ. Χ.)

ΝΕΑΡΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Α'. Περὶ ἀτελείας κληρικῶν. 707.

Δ'. Ὑπόμνησις τινος ἀπὸ Ἰουδαίων χριστιανοῦ γενομένου, περιέχουσα· ὁποῖός ἐστιν ὁ δρκοῦς τῶν Ἰουδαίων. 716.

Ε'. Περὶ δικαιωμάτων τῶν ἀπανταχοῦ ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῇ κατοχῇ τῶν ἀκινήτων. 717.

Σ'. Περὶ τῶν ἀκινήτων τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας. 724.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

Θ'. Περὶ τοῦ ἀνέπαφα εἶναι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δημοσίου τὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν κατὰ τὴν πόλιν μοναστηρίων ἀκίνητα. 728.

ΙΑ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀρπάζεσθαι τὰ τοῖς τελευταῖοις ἐπισκόποις ἀνήκοντα παρὰ τῶν πρακτόρων. 736.

ΙΒ'. Περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων. 737.

ΙΓ'. Περὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ δλου ἐνιαυτοῦ, ποῖαι μὲν τούτων ἀπρακτοὶ, ποῖαι δὲ ἐν μέρει

65

- μὲν ἄπρακτοι, ἐν μέρει δὲ ἐμπρακτοι. 749.
 ΙΔ'. Περὶ τῶν ἐκουσίως φρονούντων. 761.
 ΙΕ'. Περὶ βαθμοῦ γάμου ἐβδόμου ἐξ αἵματος. 769.
 ΙΣ'. Περὶ εὐσεβείας προτρεπτικὴ κτλ. ἐν ἧ καὶ
 ἐπικύρωσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀποφά-
 σεων. 773.
 ΙΙΙ'. Περὶ τοῦ μὴ διατρίβειν τοὺς ἀρχιερεῖς ἐν
 Κωνσταντινουπόλει παρὰ τοὺς ἱεροὺς κανό-
 νας. 788.
 ΙΘ'. Περὶ τοῦ τόμου τοῦ Σισινίου Πατριάρχου. 788.
 Κ'. Περὶ μοναστηριακῶν κτήσεων. 789.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ Ο Β'.
 ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΣ (1167 † 1183).

- Περὶ τοῦ μὴ ἀπογράφεσθαι τὰ τῶν μοναστηρίων
 ἀκίνητα κτήματα. 789.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ
 ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ (; † 1185 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 792.
 Ἀνδρόνικου Κομνηνοῦ αὐτοκράτορος διάλογος
 κατὰ Ἰουδαίων· λατινιστί. 797.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΩΚΑΣ

(Ἄγνωστον τὸ ἔτος αὐτοῦ).

- * Προοίμιον περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 923.
 Ἰωάννου τοῦ Φωκᾶ ἔκφρασις ἐν συνόψει τῶν ἀπ'·
 Ἀντιοχείας μέχρις Ἱεροσολύμων Κάστρων,
 καὶ Χωρῶν, Συρίας, Φοινίκης, καὶ τῶν κατὰ
 Παλαιστίνην ἁγίων τόπων, ἥτοι περιγραφή
 τῆς ἁγίας γῆς. 928.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

Ο ΑΓΙΟΠΟΛΙΤΗΣ (ἄγνωστον τὸ ἔτος).

- Περιγραφή Συρίας καὶ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερου-
 σαλήμ. 963.
 (Βλέπ. Ἐπιφάνιον τόμ. 120).

ΠΕΡΑΙΚΟΣ

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΤΗΣ ΕΦΕΣΟΥ

- * Ἐκφρασις διὰ στίχων περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύ-
 μοις Κυριακῶν θεμάτων· ἥτοι περιγραφή
 τῆς ἁγίας γῆς. 964.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

- * Απόδειξις περὶ τῶν Ἱεροσολύμων· ἥτοι περὶ
 τῶν ἱεροσολυμιτικῶν τόπων περιγραφή. 973.
 Αὐτόθι περὶ τῶν ἁγίων τόπων· λατινιστί. 994.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

(Περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΒ'. αἰῶνος 1143 ἢ 1150)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1003.
 Κατάλογος τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. 1015.
 Ἐπιγράμματα εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην. 1101.
 Εἰς τὴν Νέαν Διαθήκην τετράστιχα, ἱαμβεῖα,
 καὶ ἡρώα. 1177.
 Εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων. 1209.
 Ποιήματα ἐγκωμιαστικὰ εἰς διαφόρους ἁγίους.
 1221.
 Ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς
 ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων
 καὶ σοφῶν ποιητῶν Κοσμά καὶ Ἰωάννου Δα-
 μασκηνοῦ. 1229.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

- * Ἐπιστολαὶ πρὸς διαφόρους τὸν ἀριθ. ΙΖ'. 1239.
 Περὶ τῶν διὰ πενήαν βλασφημούντων τὴν Πρό-
 νοιαν. 1291.
 Εἰς τὸ, «Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐ-
 τοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ». 1301.
 Ἀνατροπὴ τοῦ, Ἡ πενίη σοφίην ἔλαχεν. 1313.
 Ἐπὶ ἀποδήμου τῇ φιλίᾳ. 1321.
 Σχετλιαστικοὶ εἰς τὴν Πρόνοιαν. 1335.
 Εἰς τὴν στεφφηγορίαν Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ
 στίχοι. 1339.
 Ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορι Ἰωάννῃ ἐκ Περσῶν νικη-
 τικῶς ἐπανήκοντι. 1344.
 Εἰς γάμον βασιλικὸν παιᾶν τοῖς δήμοις. 1350.

Εἰς ἕτερον γάμον βασιλικὸν παῖν τοῖς δέ- μοις. 1352.	νοῦ. 1373.
Εἰσιτήριοι ἐπὶ τῇ νυμφευθείσῃ ἐξ Ἀλανῶν τῷ Πορφυρογεννήτῳ Μανουῇ καὶ σεβαστοκρά- τορι. 1360.	Ἐπιτάφιος τῇ μακαρίτιδι βασιλίσῃ Ῥωμαίων Εἰρήνῃ, ὡς ἀπὸ τῆς κειμένης. 1396.
Τῷ μεγαλονίκῳ Πορφυρογεννήτῳ καὶ αὐτοκρά- τορι Ἰωάννῃ τῷ Κομνηνῷ κατὰ Περσῶν ἐξερχομένῳ τὸ δέκατον. 1362.	Ἐπιθαλάμιος τοῖς τοῦ εὐτυχιστάτου Καίσαρος υἱοῖς. 1397.
Εἰς γραμματικὸν Θεόδωρον τὸν Στυπιώτην. 1370.	Σύμμικτα ἕτερα. 1405—1424.
Ἐπινίκιον ἐπὶ τῇ ἀλώσει τῆς Κασταμόνης ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Κομνη- νοῦ.	* Πίναξ εἰς τὴν ἱστορίαν Ἰωάννου Κιννάμου λατινιστί. 1425.
	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ τρίτῳ τόμῳ λατινιστί. 1433.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ τρίτῳ τόμῳ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΩΝΑΡΑΣ

(Περὶ τὸ 1110—1190 Μ.Χ.)

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΑΡΑ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 134

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Προοίμιον περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 9.	Α'. Βιβλίον. 52.	Β'. Βιβλίον. 145.
—	Γ'. Βιβλίον. 221.	Δ'. Βιβλίον. 312.
Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ' εἶναι θέλεις, Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενῶν καρπούμενος, Ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευματα. 37.	Ε'. Βιβλίον. 388.	Ε'. Βιβλίον. 460.
—	Ζ'. Βιβλίον. 544.	Η'. Βιβλίον. 629.
Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ χρονικὸν εἰς βιβλία ΙΗ'. ἀρχόμενον ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τοῦ 1118.	Θ'. Βιβλίον. 712.	Ι'. Βιβλίον. 801.
Προοίμιον, ἐν ᾧ ἐκτίθεται καὶ ἡ διαίρεσις τῆς ἱστορίας καὶ τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα. 40.	ΙΑ'. Βιβλίον. 921.	ΙΒ'. Βιβλίον. 1000.
	ΙΓ'. Βιβλίον. 1097.	ΙΔ'. Βιβλίον. 1204.
	ΙΕ'. Βιβλίον. 1313.	
		* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ τετάρτῳ τόμῳ λατινιστί. 1415.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ τετάρτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 135

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(Συνέχεια)		
ΙΖ'. Βιβλίον 9.	ΙΖ'. Βιβλίον 133.	Ἐπιτομὴ χρόνων ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῶν 6589· τούτέστιν ἕως τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας τοῦ Κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. 328.
ΙΗ'. Βιβλίον 233.		
(α) Εἰς τόμ. 2 (134—135).		

- * Συνοπτικὸν ὀνοματολόγιον τῶν περιχομέ-
νων εἰς τὰ χρονικά Ἰωάννου Ζωναρᾶ. 333.
Τοπογραφία περὶ τοῦ ἐβδόμου Κωνσταντινου-
πόλεως· λατινιστί. 387.
Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. 413.
Ἐξήγησις τῶν ἀναστασίμων κανόνων τῶν τοῦ
Δαμασκηνοῦ· περὶ κανόνος καὶ εἰρμῶ καὶ
τροπαρίου καὶ ψδῆς. Εἴρηται δὲ πρότερον
μὲν συνοπτικώτερον, εἶτα καὶ πλατύτε-
ρον. 421.
Ἐκ προσώπου τῶν ἀρχιερέων περὶ τοῦ μὴ δεῖν
δύο δισεξαδέλφους τὴν αὐτὴν ἀγαγέσθαι
πρὸς γάμον. 429.
Ἰωάννου Ζωναρᾶ λόγος πρὸς τοὺς τὴν φυσικὴν
τῆς γονῆς ἐκροὴν μίασμα ἡγουμένους. 437.
(Ἰδ. τόμ. 119. σελ. 1011).
Ἰωάννου Ζωναρᾶ ἐπιστολή. 437.
(Ἰδ. τόμ. 76 ἐν ταῖς σημ. Κυρίλλου Ἀλε-
ξανδρ.)
Ὑπομνήματα Ἰωάννου Ζωναρᾶ εἰς τοὺς ἱερῶς
κανόνας καὶ κανονικάς ἐπιστολάς εὕρισκον-
ται μετὰ τῶν ὑπομνημάτων Θεοδώρου Βαλ-
σαμῶνος. (Ὅρα εἰς τὰ ἅπαντα Θ. Βαλσα-
μῶν τομ. 137 σελ. 35 κ. ἐ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΙΦΙΛΙΝΟΣ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
(; † 1193 M. X.)

(Ἰδ. τόμ. 119. σελ. 887 περὶ ἐνοριακῶν δι-
καίων). 437.

ΙΣΑΑΚΙΟΣ Β'. ΑΓΓΕΛΟΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
(; † 1204).

ΝΕΑΡΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Α'. Περὶ τοῦ μὴ ἄλλως γίνεσθαι ψῆφον, εἰ μὴ

πάντες οἱ ἐν τῇ μεγαλοπόλει ἐνδημοῦντες
ἀρχιερεῖς μετακληθῶσι, καὶ ἡ παρουσιάσου-
σιν, ἡ δώσουσι γνώμας. 440.

Β'. Περὶ τοῦ ἀποκείρασθαι τὰς τῶν ὑποψηφίων
ἀρχιερέων γυναῖκας. 449.

Καὶ ἕτεραι δὲ Νεαραὶ διατάξεις περὶ ἐκκλησια-
στικῶν ἀντικειμένων λατινιστί. 453.

ΝΕΟΦΥΤΟΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΣ
(Περὶ τὸ 1185 M. X.)

Περὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν Κύπρον Σχαιῶν. 496.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΗΛΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΦΕΣΟΥ
(Περὶ τὸ 1195 M. X.)

* Σημειώσεις καὶ τεμάχια περὶ αὐτοῦ καὶ ἐκ
τῶν αὐτοῦ. 501.

Κατὰ σχισματικῶν, ὅτι ὀρθοδοξούσης τῆς Ἐκ-
κλησίας, ἀλόγως ταύτης διίστανται. 504.
Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὅτι
ἡ κοινὴ δόξα τῆς Ἐκκλησίας μίαν οἶδεν
ἐκπόρευσιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκ μόνου
τοῦ Πατρὸς. 505.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΕΘΩΝΗΣ
(Περὶ τὸ 1196 M. X.)

Πρὸς τοὺς διστάζοντας, καὶ λέγοντας, ὅτι ὁ
ἱερουργούμενος ἄρτος καὶ οἶνος οὐκ ἔστι σῶ-
μα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. 509.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1192 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 517.

Εὐσταθίου ἅπαντα ὅσα ἐκκλησιαστικῆς
ἐστὶν ὑποθέσεως.Λόγος εἰς τὸν ψαλμὸν μὴ. «Ἐκοπίασεν εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ ζήσεται εἰς τέλος». Διαλαμβά-
νει δὲ ὁ διδασκαλικὸς οὗτος λόγος καὶ περὶ
ἐλεημοσύνης, καὶ ταπεινώσεως, καὶ νηστείας,
καὶ λούματος, καὶ εὐχῆς, καὶ λοιπῆς ἐναρέ-
του διαγωγῆς. 520.

Λ Ο Γ Ο Ι

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους, οὗ ἡ ἀρχὴ, Εὐλογεῖται
στέφανος ἐνιαυτοῦ πάντως κτλ. 540.Α'. Λόγος προεισόδιος τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς,
διορίζων προσευχὴν ἐμφοβὸν καὶ ἡμνησικά-
κον. 561.Β'. Λόγος προεισόδιος τῆς ἁγίας τεσσαρακο-
στῆς. 584.Γ'. Λόγος προλαληθεὶς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης
τεσσαρακοστῆς, ὡς ἔθος. 633.Δ'. Λόγος προεισόδιος τῆς ἁγίας τεσσαρακο-
στῆς. 677.Ἐπίσκεψις βίου μοναχικοῦ ἐπὶ διορθώσει τῶν
περὶ αὐτόν. (*Ἔστι δὲ πᾶν διδασκτικὸς καὶ
ὠφέλιμος). 729.Διάλογος περὶ τῶν ἐπισκοπικῶν ὀνομάτων καὶ
προσωνήσεων, ἱερώτατος καὶ θεοφιλέστα-
τος. 909.Δέσεις εἰς τὸν βασιλέα Μανουὴλ τὸν Κομνηνόν,
ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως, ὅτε αὐτὴν αὐχμὸς
ἐπίεζεν. 925.Λόγος εἰς τὸν κραταῖον βασιλέα Μανουὴλ, ὅτε
ἦν ἔτι τῆς ἁγιοτάτης τῶν μύρων Ἐκκλη-
σίης ὑποψήριος. 933.

Ἐπιτάφιος εἰς Μανουὴλ τὸν Κομνηνόν. 973.

Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐπαρχιώτας Θεσσαλονι-
κεῖς. 1032.* Πίναξ εἰς τὰ χρονικά Ζωναρᾶ τῶν αξιομνη-
μονεύτων πραγμάτων καὶ λέξεων· λατινι-
στί. 1961.* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
τριακοστῷ πέμπτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1143.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ πέμπτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 136

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Διήγησις τῆς ὑπὸ τῶν Λατίνων ἀλώσεως τῆς
Θεσσαλονίκης. 9.Ἐγκώμιον εἰς τὸν Ὀψικιανὸν ἅγιον Φιλό-
θεον. 141.Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Δημή-
τριον. 161.

Λ Ο Γ Ο Ι

Ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα
Δημήτριον. 169.Λόγος εἰς τὸν ὑπερλίαν σπουδάζοντα διὰ στύ-
λου ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀναφανῆναι περίπου τὸ
ἔωσον παραθαλάσσιον· καὶ περὶ διαφορᾶς
στύλου καὶ στήλης. 217.Λόγος ἐκθετικὸς τοῦ μαρτυρίου τῶν ἁγίων τρια-
θλοφόρων ἀδελφῶν, Ἀλφειοῦ, Ζωσίμου καὶ
Ἀλεξάνδρου, τῶν Καλυτηνῶν, καὶ τοῦ συμ-
μάρτυρος αὐτῶν Μάρκου. 264.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Καλυτηνοὺς ἀκολουθία ἐσπερι-

νή και ὀρθρινή, ὅτε ἡ τοῦ μακαριωτάτου Χούμνου παράπεσοῦσα μετὰ τὴν ἄλωσιν οὐχ εὐρίσκετο, 284.	εἵποτε ἀναμνησθεῖν κακώσεως γενομένης ποθὲν αὐτῷ. (Ἀπολογία πάνυ ἄξια καὶ ὠ- φέλιμος). 408.
Λόγος εἰς τοὺς τρεῖς παῖδας Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν, καὶ Μισαήλ. 289.	Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ὑπὸ Δαμασκηνοῦ ὕμνους τῆς Πεντηκοστῆς. 504.
Λόγος περὶ ὑπακοῆς καὶ εὐπειθείας πρεπούσης πολιτεύματι χριστιανικῷ. 304.	Μονωδία τοῦ σοφωτάτου Κυρίου Εὐθυμίου, ἀνα- γνωσθεῖσα ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἁγιωτάτου Θεσσαλονίκης Κυρίου Εὐσταθίου μετὰ τινος ἡμέρας τῆς αὐτοῦ τελευτῆς λήγοντος τοῦ ΙΒ'. αἰῶνος. 756.
Πρόλογος τῶν Πινδαρικῶν παρεκβολῶν, ἐτι ἐν διακόνις ὄντος. 359.	
Περὶ ὑποκρίσεως ποιητικῆς. 373.	
Πρὸς τοὺς ἐπεγκαλοῦντας αὐτῷ μνησικακίαν,	

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ὁ καλούμενος ΜΕΛΙΣΣΑ

(οὗ τὸ ἔτος ἀμφισθητήσιμον. Τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ἤκμασε περὶ τὸ 1110).

ΜΕΛΙΣΣΑ

Ἦτοι συλλογὴ διαφόρων θεολογικῶν κεφα-
λαίων, ὡς ἡ τοῦ Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ,
καὶ τὰ ἱερὰ Παράλληλα Ἰωάννου τοῦ Δα-
μασκηνοῦ.
Μέλισσα δὲ ἐκλήθη κατὰ μίμησιν τῆς μελί-
σης, τῆς συναζούσης τὸ γλυκὺ μέλι ἐκ τῶν
ἀνθέων τοῦ ἀγροῦ. Διαιρεῖται δὲ εἰς βί-
βλια δύο.

Λόγοι τοῦ Α'. Βιβλίου ΟΕ'.

Α'. Περὶ πίστεως καὶ εὐσεβείας εἰς Θεόν, καὶ ὅτι παντὸς ἀγαθοῦ ὑπερέχουσιν, ὀπηνίκα μάλιστα διὰ τῶν ἔργων λάμπουσιν. 765.	Ι'. Περὶ βουλῆς, καὶ ὅτι χρὴ μετὰ βουλῆς καὶ σκέψεως πάντα ποιεῖν. 800.
Β'. Περὶ τῶν παραβεβηκότων τὴν εὐσέβειαν καὶ πίστιν, καὶ εἰς Θεὸν ἀσεβούντων. 773.	ΙΑ'. Περὶ ἀβουλίας, καὶ βραδυβουλίας, καὶ ὅτι τὸ ἀπερίσκεπτον βλαβερόν. 801.
Γ'. Περὶ ἀγάπης καὶ φόβου πρὸς τὸν Θεόν. 781.	ΙΒ'. Περὶ ἀνδρείας καὶ ἰσχύος. 804.
Δ'. Περὶ τῶν μὴ φοβουμένων τὸν Θεόν, μηδὲ ἀ- γαπώντων αὐτόν. 785.	ΙΓ'. Περὶ δικαιοσύνης. 804.
Ε'. Περὶ ἐλπίδος εἰς Θεὸν καὶ ὅτι χρὴ εἰς Θεὸν ἐλπίζειν, καὶ μὴ εἰς τὰς τῶν ἀνθρώπων προστασίας. 785.	ΙΔ'. Περὶ ἀγνείας καὶ σωφροσύνης, καὶ παρθε- νίας, καὶ γάμου σεμνοῦ. 808.
ΣΤ'. Περὶ τῶν πεποιθότων ἐπὶ πλούτῳ καὶ ἀν- θρώποις, καὶ μὴ εἰς Θεὸν τὴν ἐλπίδα καὶ πεποιθήσιν ἔχόντων. 789.	ΙΕ'. Περὶ πορνείας καὶ μοιχείας. 813.
Ζ'. Περὶ ἀρετῆς. 792.	ΙΣΤ'. Περὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξαγορεύ- σεως. 816.
Η'. Περὶ σοφίας, καὶ συνέσεως, καὶ φρονή- σεως. 796.	ΙΖ'. Περὶ μετάνοιας καὶ ἐξομολογήσεως. 824.
Θ'. Περὶ ἀφροσύνης, ἄφρονος, καὶ ἀνοήτου, καὶ ἀπαιδεύτου καὶ μωροῦ. 797.	ΙΗ'. Περὶ τῶν ταχέως μεταβαλλομένων, καὶ περὶ μετάνοιας. 832.
	ΙΘ'. Περὶ τῶν εἰς μετάνοιαν μὴ ἐπιστρεφόν- των. 833.
	Κ'. Περὶ μελλούσης κρίσεως. 836.
	ΚΑ'. Περὶ ἀληθείας καὶ μαρτυρίας πιστῆς. 841.
	ΚΒ'. Περὶ ψεύδους καὶ συκοφαντίας καὶ ψευδο- μαρτυρίας. 844.
	ΚΓ'. Περὶ ἀδελφῶν καὶ φιλαδελφίας, καὶ μισα- δελφίας. 845.
	ΚΔ'. Περὶ φίλων καὶ φιλαδελφίας. 848.
	ΚΕ'. Περὶ φίλων μοχθηρῶν. 852.
	ΚΣΤ'. Περὶ ἀγάπης, καὶ εἰρήνης, καὶ ὁμονοίας, καὶ εἰρηνοποιῶν. 853.
	ΚΖ'. Περὶ ἐλεημοσύνης καὶ εὐποιίας εἰς πτω- χοὺς. 861.
	ΚΗ'. Περὶ φειδωλῶν καὶ ἀμεταδότων, καὶ ἐλε- μοσύνην μὴ ποιούντων. 873.
	ΚΘ'. Περὶ εὐεργεσίας καὶ χάριτος καὶ ἀχαρι-

στίας.	873.	ΟΑ'. Περὶ βίου ἀνωμαλίας.	985.
Α'. Περὶ ἀκτμοσύνης καὶ ὀλιγοδείας.	880.	ΟΒ'. Περὶ λύπης καὶ ἀθυμίας.	985.
ΑΑ'. Περὶ πλούτου, καὶ πλουτούντων εὖ καὶ προσηκόντως βιούντων.	881.	ΟΓ'. Περὶ σιωπῆς καὶ ἀπορήτων.	989.
ΑΒ'. Περὶ πλουσίων οὐκ εὖ βιούντων, καὶ τῶν παρεπομένων αὐτοῖς κακῶν.	885.	ΟΔ'. Περὶ πόλυλόγων καὶ ταχυλόγων, καὶ ἐκφερομυθούντων μυστήρια.	993.
ΑΓ'. Περὶ πτωχῶν καὶ πενήτων.	889.	ΟΕ'. Περὶ τῶν ἑαυτῶν γλῶσσαν καὶ στόμα φυλαττόντων, καὶ τοῦ μὴ σκληρῶς καὶ ἀπηνῶς διαλέγεσθαι.	996.
ΑΔ'. Περὶ φιλαργυρίας.	893.		
ΑΕ'. Περὶ πλεονεξίας, πλεονεκτούντων, καὶ ἀδικούντων.	896.	Λόγοι τοῦ Β'. Βιβλίου Ρ'.	
ΑΣ'. Περὶ αὐταρκείας.	901.	Α'. Περὶ βασιλείας χρηστοῦ καὶ δικαίου, καὶ περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.	996.
ΑΖ'. Περὶ τοῦ ὅτι οὐκ αἶν τὸ πλεῖστον ἄριστον.	904.	Β'. Περὶ βασιλείας μὴ λίαν θαυμάζομένου.	1009.
ΑΗ'. Περὶ νηστείας καὶ ἐγκρατείας.	904.	Γ'. Περὶ ἐπισκόπων χρηστῶν, καὶ φυλαττόντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ὁ σεμνὸς καὶ ἀνεπίληπτος τούτων βίος παιδεύμα γίνεταί τοις ὑποτεταγμένοις.	1012.
ΑΘ'. Περὶ ἀκρασίας καὶ γαστριμαργίας.	908.	Δ'. Περὶ ἐπισκόπων μοχθηρῶν καὶ μὴ φυλαττόντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.	1021.
Μ'. Περὶ ἀσωτείας.	916.	Ε'. Περὶ ἀρχόντων χρηστῶν.	1029.
ΜΑ'. Περὶ μέθης.	916.	Ζ'. Περὶ ἀρχόντων πονηρῶν.	1032.
ΜΒ'. Περὶ ὕπνου.	920.	Ζ'. Περὶ δικαστῶν ἀδεκάστων, καὶ καθαρὰς ἔχόντων τὰς χεῖρας καὶ ὅτι εὐάρεστον τῷ Θεῷ εὐθείας τὰς κρίσεις ἐκφέρειν.	1033.
ΜΓ'. Περὶ ἐνυπνίων.	921.	Η'. Περὶ δικαστῶν ληπτῶν καὶ δωροδοκουμένων, καὶ ἀθέσμως κατακρινόντων.	1037.
ΜΔ'. Περὶ πίστεως.	921.	Θ'. Περὶ γονέων χρηστῶν, καὶ ὅτι χρηὶ διὰ σπουδῆς καὶ προσηκόντως τὰς τῶν τέκνων ἀναγωγὰς ποιεῖσθαι.	1041.
ΜΕ'. Περὶ προνοίας.	924.	Ι'. Περὶ γονέων καταφρονούντων τὰς τῶν τέκνων ἀναγωγὰς.	1044.
ΜΣ'. Περὶ προσευχῆς.	924.	ΙΑ'. Περὶ παίδων τιμώντων γονεῖς, καὶ ὅσα ἐπεται ἀγαθὰ τοῖς ὑπακούουσιν αὐτοῖς.	1045.
ΜΖ'. Περὶ πράξεως.	928.	ΙΒ'. Περὶ πετραλοιῶν καὶ μητραλοιῶν, καὶ ὅσα ἐψεται αὐτοῖς κακὰ.	1049.
ΜΗ'. Περὶ διδασχῆς καὶ λόγου καὶ ὁμιλίας.	928.	ΙΓ'. Περὶ υἱοῦ σοφοῦ.	1049.
ΜΘ'. Περὶ νοουθεσίας.	929.	ΙΔ'. Περὶ υἱοῦ ἄφρονος, καὶ πονηροῦ, καὶ ἀπαιδέυτου.	1052.
Ν'. Περὶ παιδείας καὶ φιλοσοφίας.	932.	ΙΕ'. Περὶ θυγατρὸς σεμνῆς καὶ κοσμίας.	1052.
ΝΑ'. Περὶ ἐπαίνου.	937.	ΙΣ'. Περὶ θυγατρὸς ἀσέμνου καὶ ἀκόσμου.	1053.
ΝΒ'. Περὶ κολακείας.	940.	ΙΖ'. Περὶ γερόντων ἐν ἀρετῇ καὶ συνέσει κοσμουμένων.	1053.
ΝΓ'. Περὶ ψόγου καὶ διαβολῆς.	944.	ΙΗ'. Περὶ γερόντων ἐν ἀνοίᾳ καὶ κακίᾳ βιούντων.	1056.
ΝΔ'. Περὶ μνήμης.	948.	ΙΘ'. Περὶ νέων παιδείας καὶ συνέσει κοσμουμένων.	1057.
ΝΕ'. Περὶ ψυχῆς.	949.	Κ'. Περὶ νέων ἐν ἀρροσύνῃ καὶ ἀγνοίᾳ ζώντων.	1060.
ΝΣ'. Περὶ ἰατρῶν.	952.		
ΝΖ'. Περὶ νοσοούντων.	953.		
ΝΗ'. Περὶ θανάτου.	956.		
ΝΘ'. Περὶ τοῦ «Γνωθὶ σεαυτόν».	960.		
Ξ'. Περὶ κάλλους.	960.		
ΞΑ'. Περὶ δόξης.	961.		
ΞΒ'. Περὶ φθόνου.	968.		
ΞΓ'. Περὶ γέλωτος.	969.		
ΞΔ'. Περὶ λογικοῦ καὶ λογισμοῦ.	972.		
ΞΕ'. Περὶ ἐκουσίου καὶ ἀκουσίου.	972.		
ΞΣ'. Περὶ φόβου Κυρίου, καὶ φόβου ἀπλῶς.	973.		
ΞΖ'. Περὶ νόμου.	976.		
ΞΗ'. Περὶ τοῦ ὅτι δεῖ τιμᾶν ἀρετὴν, καὶ κολάζειν κακίαν.	977.		
ΞΘ'. Περὶ τοῦ ὅτι εὐκόλος ἡ κακία, καὶ δυσπρόστος ἀρετή.	980.		
Ο'. Περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας.	981.		

- ΚΑ'. Περὶ δεσποτῶν χρηστῶν. 1061.
 ΚΒ'. Περὶ δεσποτῶν μοχθηρῶν. 1064.
 ΚΓ'. Περὶ δούλων χρηστῶν. 1064.
 ΚΔ'. Περὶ δούλων μοχθηρῶν. 1065.
 ΚΕ'. Περὶ δανειστῶν χρηστῶν. 1068.
 ΚΣΤ'. Περὶ δανειστῶν μοχθηρῶν. 1069.
 ΚΖ'. Περὶ δανειζομένων, καὶ ὅτι χρὴ εὐγνωμονεῖν τοῖς κυριοχρέοις. 1072.
 ΚΗ'. Περὶ δανειζομένων καὶ ἀγνωμονούντων. 1072.
 ΚΘ'. Περὶ ἐκμισθουμένων, ἥτοι κυριάρχων χρηστῶν, καὶ μισθίων χρηστῶν. 1073.
 Λ'. Περὶ ἐκμισθουμένων, ἥτοι κυριέργων πονηρῶν. 1073.
 ΛΑ'. Περὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν. 1076.
 ΛΒ'. Περὶ κακῶν καὶ μοχθηρῶν ἀνδρῶν. 1080.
 ΛΓ'. Περὶ γυναικὸς ἀνδρείας, καὶ σήφρονος καὶ συνετῆς. 1084.
 ΛΔ'. Περὶ γυναικῶν πονηρῶν καὶ μοιχαλίδων, καὶ πάσης κακίας πεπληρωμένων. 1088.
 ΛΕ'. Περὶ συναγωγῆς χρηστῶν ἀνδρῶν καὶ ὅτι χρὴ ἀρίστοις ἀνδράσι κολλᾶσθαι, καὶ μὴ πονηροῖς. 1092.
 ΛΣΤ'. Περὶ συναγωγῆς κακῶν ἀνδρῶν καὶ ὅτι χρὴ φεύγειν τὰς τῶν μοχθηρῶν ἐταιρείας, ὡς ὀλεθρον προξενούσας. 1093.
 ΛΖ'. Περὶ τῶν τοὺς ἀρίστους καὶ ἀγίους ἀνδρας τιμώντων. 1096.
 ΛΗ'. Περὶ τῶν τοὺς ἀγίους καὶ ἀρίστους ἀνδρας ἀτιμαζόντων. 1097.
 ΛΘ'. Περὶ μισοπονηρίας καὶ τῶν ἄτοπα ἀποστροφόμενων. 1101.
 Μ'. Περὶ χαιρεκακῶν καὶ ἀποδεχομένων τὰ πονηρά. 1104.
 ΜΑ'. Περὶ πολιτῶν ἀγαθῶν. 1105.
 ΜΒ'. Περὶ πολιτῶν μοχθηρῶν. 1105.
 ΜΓ'. Περὶ μοναχῶν χρηστῶν, καὶ ἡγουμένων ἀγαθῶν. 1108.
 ΜΔ'. Περὶ μοναχῶν παλιμδούλων καὶ παλινδρομούντων εἰς κακίαν. 1116.
 ΜΕ'. Περὶ φιλεργῶν καὶ σπουδαίων ὅτι χρὴ πονεῖν, ὡφέλειαν γὰρ ἔχει. 1120.
 ΜΣΤ'. Περὶ μισεργῶν καὶ ὀκνηρῶν, καὶ καταφρονούντων καὶ ῥαθυμούντων. 1124.
 ΜΖ'. Περὶ αἰσθητικοῦ ἀνθρώπου. 1128.
 ΜΗ'. Περὶ ἀναισθητούντων. 1129.
 ΜΘ'. Περὶ ὀνόματος χρηστοῦ καὶ χάριν ἔχοντος. 1129.
 Ν'. Περὶ ὀνόματος πονηροῦ καὶ χάριν μὴ ἔχοντος. 1129.
 ΝΑ'. Περὶ ζυγῶν, καὶ σταθμῶν, καὶ μέτρων ἀδίκων. 1129.
 ΝΒ'. Περὶ δολίων ζυγῶν, καὶ σταθμῶν καὶ μέτρων. 1132.
 ΝΓ'. Περὶ θυμοῦ καὶ ὀργῆς. 1132.
 ΝΔ'. Περὶ ἀκακίας καὶ μνησικακίας. 1136.
 ΝΕ'. Περὶ τοῦ πλησίον ὅτι χρὴ τὰ βάρη τοῦ πλησίον φέρειν, καὶ ἀντιλαμβάνεσθαι αὐτοῦ καὶ ἐλέγχειν ἀγαπητικῶς τὰ οὐχ ὡς εἰκὸς γινόμενα παρ' αὐτοῦ, καὶ μὴ μνησικακεῖν αὐτῷ. 1140.
 ΝΣΤ'. Περὶ τῶν μὴ ἀφιέντων, ἀλλὰ μνησικακούντων. 1145.
 ΝΖ'. Περὶ εὐχαριστούντων καὶ εὐγνωμονούντων. 1148.
 ΝΗ'. Περὶ ἀγνωμονούντων καὶ ἀχαριστούντων. 1149.
 ΝΘ'. Λεῖπει.
 Ξ'. Περὶ τῶν συμβουλῆν καὶ ἐλέγχους μὴ δεχομένων. 1152.
 ΞΑ'. Περὶ αἰσχύνης ἀγαθῆς. 1153.
 ΞΒ'. Περὶ αἰσχύνης πονηρᾶς. 1153.
 ΞΓ'. Περὶ τῶν τοὺς ὅρκους στεργόντων, καὶ ὅτι οὐ χρὴ μάταιον λαμβάνειν ὅρκον, ἢ ὅπως ἐμνύειν. 1156.
 ΞΔ'. Περὶ πολυὸρκων, καὶ τῶν τοὺς ὅρκους ἀπατούντων. 1157.
 ΞΕ'. Περὶ ζήλου ἀγαθοῦ, καὶ μιμήσεως χρηστῆς. 1157.
 ΞΣΤ'. Περὶ ζήλου καὶ μιμήσεως πονηρᾶς. 1160.
 ΞΖ'. (Βλ. πρῶτον μέρος λόγ. κς'. περὶ ἀγάπης καὶ εἰρήνης.)
 ΞΗ'. Περὶ μίσους καὶ ἔχθρας, καὶ τῶν μάχας συναπτόντων. 1161.
 ΞΘ'. Περὶ καταλαλούντων καὶ περὶ ὕβρεως. 1164.
 Ο'. Περὶ γλωσσαλγίας ἔτι. 1168.
 ΟΑ'. Περὶ ἀντιλογίας, καὶ θρασύτητος, καὶ ἐξιδος. 1169.
 ΟΒ'. Περὶ προπετοῦς, καὶ ἀναιδοῦς, καὶ ὀργίλου, καὶ θυμώδους, καὶ ἐξυχόλου. 1172.
 ΟΓ'. Περὶ ταπεινοφρονούντων, καὶ πτωχῶν τῷ πνεύματι. 1173.
 ΟΔ'. Περὶ ὑπερηφάνων καὶ σοβαρῶν, καὶ ἀλαζόνων καὶ κενοδοξῶν. 1180.
 ΟΕ'. Περὶ φιλαυτίας. 1185.
 ΟΣΤ'. Περὶ πολυπραγμοσύνης καὶ ἀπραγμοσύνης.

καὶ ἡσυχίας· καὶ ὅτι τὸ ἡρεμεῖν τὴν τοῦ Θεοῦ γνῶσιν προξενεῖ.	1183.	1183.	1183.
ΟΖ'. Περὶ συνοχῆς πραγμάτων, καὶ περισπασμοῦ.	1192.	1192.	1192.
ΟΗ'. Περὶ παρήρησας, καὶ τοῦ ἐλέγχειν.	1193.	1193.	1193.
ΟΘ'. Περὶ εὐγενείας καὶ δυσγενείας.	1196.	1196.	1196.
Π'. Περὶ συνηθείας καὶ ἔθους.	1197.	1197.	1197.
ΠΑ'. Περὶ ἐλευθερίας.	1200.	1200.	1200.
ΠΒ'. Λεῖπει.			
ΠΓ'. Περὶ χρηστότητος.	1200.	1200.	1200.
ΠΔ'. Περὶ πραότητος καὶ εὐλαβείας.	1201.	1201.	1201.
ΠΕ'. Περὶ ἀπλοῦ καὶ ἀκάκου τὸν τρόπον.	1204.	1204.	1204.
ΠΣ'. Περὶ πανούργου, καὶ δολίου, καὶ σχολιοῦ τὸν τρόπον.	1205.	1205.	1205.
ΠΖ'. Περὶ καθαρᾶς καρδίας, καὶ τῶν λογισμῶν, καὶ τῶν συνειδὸς καθαρὸν ἔχόντων.	1208.	1208.	1208.
ΠΗ'. Περὶ καρδίας πονηρᾶς, καὶ συνειδότης κακοῦ.	1209.	1209.	1209.
ΠΘ'. Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας.	1213.	1213.	1213.
ΙΓ'. Περὶ τῶν μὴ ὑπομενόντων, ἀλλ' ὀλιγοψυχούντων.	1220.	1220.	1220.
ΙΑ'. Περὶ πολιτείας σεμνῆς καὶ ὑπακοῆς.	1221.	1221.	1221.
ΙΒ'. Περὶ πολιτείας ψεκτῆς, καὶ ἀνυποτάκτων, καὶ ἀπόβλητον τὸ ἦθος καὶ τοὺς τρόπους ἔχόντων.	1224.	1224.	1224.
ΙΓ'. Περὶ ἀμοιβῆς τῶν εὖ καὶ κατ' ἀρετὴν βιωσάντων ἐν ἀπεράντῳ μακαριότητι.	1225.	1225.	1225.
ΙΔ'. Περὶ ἀμοιβῆς τῶν ἐν κακίᾳ καὶ ἀθέσμῳ βιωσάντων· καὶ ὅτι διηνεκῆς καὶ ἀπέραντος ἡ ἀποκειμένη αὐτοῖς κόλασις.	1228.	1228.	1228.
ΙΕ'. Περὶ ἀποταγῆς, καὶ ὑποταγῆς, καὶ ἀσκήσεως.	1232.	1232.	1232.
ΙΣ'. Περὶ προσετῶτος.	1233.	1233.	1233.
ΙΖ'. Περὶ τῶν ἐπὶ βρώμασι σκανδαλιζομένων, καὶ διαφορᾶς τραπεζῶν.	1236.	1236.	1236.
ΙΗ'. Περὶ τοῦ μὴ σκανδαλίζειν, μήτε κρίνειν τινά.	1237.	1237.	1237.
ΙΘ'. Περὶ ἀμελῶν καὶ ῥαθύμων· καὶ ὅτι, ἐὰν νήφωμεν οὐδὲν ἡμᾶς ὁ διάβολος βλάψαι δύναται.	1240.	1240.	1240.
Ρ'. Περὶ τῆς μεταλήψεως τῶν θείων τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων.	1241.	1241.	1241.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Εἰς Εὐστάθιον Θεσσαλονίκης.

(βλ. τόμ. 136. σελ. 764).

Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ ΟΔ'. (πλήρεις χάριτος καὶ σπουδαῖαι πρὸς διαφόρους περὶ διαφόρων ὑποθέσεων).

1245.

* Πίναξ εἰς τὴν Μέλισσαν Ἀντωνίου· λατινιστί.

1333.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ ἔκτῳ τόμῳ.

1337.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ ἔκτῳ τόμῳ.

ΑΙΩΝ ΙΓ'.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΑΣΣΑΜΩΝ

(; † 1205 M. X.)

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΣΑΜΩΝ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (x)

ΤΟΜΟΣ 137

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Κανονικά, νομικά, δογματικά.	πόλει.	497.
Εν οἷς ἐμπεριέχονται Ἰωάννου Ζωναρᾶ καὶ Ἀλεξίου Ἀριστηνοῦ ὑπομνήματα εἰς τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τῶν ἱερῶν συνόδων καὶ τῶν κανονικῶν ἐπιστολῶν τῶν ἁγίων Πατέρων.	Τῆς Γ'. οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει.	501.
* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ μετὰ καὶ τοῦ προοιμίου.	Τῆς Ζ'. οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Νικαίᾳ τὸ δεύτερον.	876.
9.	Τῆς Α' καὶ Β'. ἐν Κωνσταντινουπόλει.	1004.
ΚΑΝΟΝΕΣ	Τῆς ἐν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ.	1084.
Τῶν ἁγίων ἀποστόλων.	Τῆς ἐν Καρθαγένῃ ἐπὶ Κυπριανοῦ.	1096.
Τῆς Α'. οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Νικαίᾳ.	Τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ.	1121.
Τῆς Β'. οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει.	Τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ.	1196.
309.	Τῆς ἐν Γάγγρᾳ.	1233.
Τῆς Γ'. οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Ἐφέσῳ.	Τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου.	1273.
348.	Τῆς ἐν Λαοδικείᾳ συνόδου.	1341.
Τῆς Δ'. οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Χαλκηδόνι.	Τῆς ἐν Σαρδικῇ.	1421.
581.		
Τῆς Ε'. οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ ἐβδόμῳ τόμῳ λατινιστί.	1499.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ ἐβδόμῳ τόμῳ,

ΤΟΜΟΣ 138

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Κανόνες τῶν ἐν Καρθαγένῃ συνεληθόντων ΣΙΖ' μακαρίων Πατέρων.	9.	Γρηγορίου Νεοκαισαρείας.	517.
Επιστολαὶ κανονικαὶ τῶν ἁγίων Πατέρων.		Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.	545.
Λιουυσίου Ἀλεξανδρείας.	456.	Α'. Βασιλείου Καισαρείας Καππαδοκίας.	572.
Πέτρου Ἀλεξανδρείας.	476.	Β'. Βασιλείου ἐπιστολὴ κανονικὴ.	644.
		Γ'. Βασιλείου ἐπιστολὴ κανονικὴ.	737.

(α) Εἰς τόμ. δύο (137—138).

Βασιλείου περί διαφορᾶς βρωμάτων ἐπιστολή. 808.

Βασιλείου ἐπιστολή πρὸς Διδύωρον Ταρσοῦ περί
τοῦ δύο ἀδελφᾶς ἀγομένου εἰς γάμον. 809.

Βασιλείου ἐπιστολή πρὸς Γρηγόριον πρεσβύτε-
ρον. 821.

Βασιλείου Χωρεπισκόποις, ὥστε μὴ γίνεσθαι
χωρὶς αὐτοῦ ὑπηρέτας παρὰ τοὺς κανό-
νας. 828.

Βασιλείου πρὸς τοὺς ὑφ' ἐαυτὸν ἐπισκόπους,
ὥστε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασιν. 832.

Βασιλείου ἐκ τοῦ ΚΖ'. κεφ. τῶν περὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος. 840.

Βασιλείου ἐκ τοῦ ΚΘ'. κεφ. τῆς αὐτῆς πραγμα-
τείας. 849.

Γρηγορίου Νύσσης ἐπιστολή κανονική. 852.

Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας ἀποκρίσεις κανονι-
καί. 889.

Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας. 901.

Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας. 916.

Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐ-
τοῦ ποιημάτων, περὶ τοῦ τίνα χρὴ ἀναγι-
νῶσκεσθαι βιβλία τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας
Διαθήκης. 924.

Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέ-
σεως. 925.

Γενναδίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐγ-
κύκλιος ἐπιστολή. 929.

Βασιλείου πρὸς Νικοπολίτας ἐπιστολή. 933.

Ταρασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κα-
νονική ἐπιστολή περὶ τοῦ μὴ ἐπὶ χρήμασι
γίνεσθαι τὰς χειροτονίας. 936.

Ἐρωτήσεις μοναχῶν τινων ἔξω τῆς πόλεως
ἀσκουμένων, καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς γε-
νόμεναι παρὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁ-
γίας συνόδου ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτά-
του πατριάρχου Νικολάου ἐφ' αἷς καὶ ἐρ-
μηνεῖαι ἐξεφωνήθησαν παρὰ τοῦ πατριάρ-
χου Ἀντιοχείας Θεοδώρου τοῦ Βαλσα-
μῶν. 937.

Ἐρωτήσεις ΕΞ'. κανονικαὶ τοῦ πατριάρχου Ἀλε-
ξανδρείας Κυρίου Μάρκου, καὶ ἀποκρίσεις
ἐπ' αὐταῖς τοῦ Κυρίου Θεοδώρου τοῦ Βαλ-
σαμῶν. 951.

Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν, μελέται, ἧτοι ἀπο-
κρίσεις. 1013.

Τῶν ἐκκλησιαστικῶν Διατάξεων Συλλογή.

Βιβλία Γ. 1077-1336.

ΤΙΤΛΟΙ ΤΟΥ Α'. ΒΙΒΛΙΟΥ

Α'. Περί τῆς ἀνωτάτω Τριάδος, καὶ τῆς καθο-
λικῆς πίστεως καὶ περὶ τοῦ μηδένα τολμᾶν
περὶ αὐτῆς ἀμφισβητεῖν. 1077.

Β'. Περί τῶν ἁγιωτάτων Ἐκκλησιῶν, καὶ πραγ-
μάτων αὐτῶν καὶ προνομίων. 1097.

Γ'. Περί ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, καὶ βρεφο-
τρόφων, καὶ ξενοδόχων, καὶ πτωχείων, καὶ
ἀσκητηρίων, καὶ μοναχῶν, καὶ προνομίων
αὐτῶν, καὶ κανστρισίου πεκουλίου, καὶ ἀ-
γοραζομένων αἰχμαλώτων, καὶ περὶ γάμων
κληρικῶν κεκωλυμένων, καὶ ἐπιτετραμμέ-
νων. 1121.

Δ'. Περί ἐπισκοπικῆς ἀκροάσεως, καὶ διαφόρων
κεφαλαίων ἀνηκόντων πρὸς δικαιοδοσίαν καὶ
φροντίδα, καὶ αἰδῶ ἱερατικὴν. 1165.

Ε'. Περί αἵρετικῶν, καὶ Μανιχαίων, καὶ Σαμα-
ρειτῶν. 1185.

Σ'. Περί τοῦ μὴ τὸ ἅγιον βάπτισμα δευτεροῦ-
σθαι, τοὔτεστι μὴ γίνεσθαι ἀναβαπτισμὸν.
Ἑρμηνεία. 1204.

Ζ'. Περί ἀποστατῶν. 1205.

Η'. Περί τοῦ μηδενὶ ἐξεῖναι τὸ σημεῖον τοῦ
Χριστοῦ ἐν τῷ ἐδάφει, ἢ ἐν λίθῳ μαρμάρῳ
γλύφειν ἢ γράφειν. 1208.

Θ'. Περί Ἰουδαίων καὶ τῶν θρησκευόντων τῷ
οὐρανῷ. 1208.

Ι'. Περί τοῦ χριστιανὸν ἀνδράποδον μὴ αἵρετι-
κόν, ἢ Ἰουδαῖον, ἢ Ἑλληνα, ἢ νέμεσθαι, ἢ
περιτέμνειν. 1213.

ΙΑ'. Περί τῆς ἱερότητος τῶν θείων ναῶν, ἱερῶν
προσώπων, καὶ τόπων. 1216.

ΙΒ'. Περί τῶν Ἐκκλησιῶν προσφευγόντων, καὶ
ἐκβοήσασιν ἐκεῖσε κεχρημένων. 1221.

ΙΓ'. Περί τῶν ἐν Ἐκκλησίαις ἐλευθερουμένων.
1225.

ΤΙΤΛΟΙ ΤΟΥ Β' ΒΙΒΛΙΟΥ

Α'. Περί ἱερῶν τόπων τε καὶ πραγμάτων, καὶ
τῶν ἐν αὐτοῖς γινομένων τε καὶ πλημμε-
λουμένων. 1228.

ΤΙΤΛΟΙ ΤΟΥ Γ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Α'. Περὶ ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν, καὶ μοναχῶν, καὶ μοναστηρίων. 1252.
- Β'. Περὶ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν. 1268.
- Γ'. Ὡστε ὑπερτιθεμένους τοὺς ἄρχοντας ἀκούειν τῶν τοῦ προσιόντος δικαίων συνελαύνεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων τοῦτο πράττειν· καὶ τὰ ἐξῆς. 1285.
- Δ'. Περὶ τοῦ τοὺς κληρικοὺς τοῖς ἐπισκόποις ἀποκρίνεσθαι. 1288.
- Ε'. Περὶ καθαιρέσεως Ἀνθίμου, καὶ Σευήρου, καὶ Πέτρου, καὶ Ζωορά. 1289.
- ΣΤ'. Περὶ τοῦ ἐν ἰδιωτικοῖς οἰκοῖς ἱεράν μυσταγωγίαν μὴ γίνεσθαι. 1289.
- Ζ'. Περὶ τοῦ μηδὲνα κτιῖζειν εὐκτήριον οἶκον χωρὶς ἐπισκόπου. 1289.
- Η'. Ὡστε τὰς περὶ τὸ Βιμινάκιουμ γινομένης ὑπὸ Ῥωμαίους πόλεις ὑπὸ ἰδικῶν ἀρχιεπισκόπων εἶναι, μὴ μὴν ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης. 1292.
- Θ'. Νόμος περὶ τοῦ ὠρισμένον εἶναι τὸν ἀριθμὸν τῶν κληρικῶν, τῆς ἁγίας Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν. 1292.
- Ι'. Περὶ τοῦ κληρικοὺς ἐξ ἑτέρας Ἐκκλησίας μετατίθεσθαι εἰς ἑτέραν, εἰς τὸ τῶν ἐλλειπόντων στάτουτον καὶ ἀριθμόν. 1292.
- ΙΑ'. Ὡστε τὰ καλούμενα ἐμφανιστικά ἐπὶ τῶν κληρικῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. 1293.
- ΙΒ'. Ἐνθα τινὲς ἀφίστανται κληρικοί, ἕτεροι δὲ ἀντ' αὐτῶν ἀντικαθίστανται, καὶ ἐξῆς. 1293.
- ΙΓ'. Περὶ μοναστηρίων καὶ μοναχῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. 1293.
- ΙΔ'. Περὶ τοῦ πῶς βιοῦν μοναχοὺς. 1296.
- ΙΕ'. Ἡ διάταξις παρὰ τίσι δεῖ δικάζεσθαι μοναχοὺς ἢ μοναστρίας. 1296.
- ΙΣ'. Ἡ διάταξις ἐρμηνεύει τὴν προτέραν διάταξιν τὴν περὶ τῶν εἰσιόντων εἰς μοναστήρια καὶ τὰ ἐξῆς. 1297.
- ΙΖ'. Περὶ χειροτονίας ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, καὶ περὶ συνόδων, καὶ προσκομιδῆς. 1297.
- Τοῦ Β'. Τίτλου. Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων διάφοροι νόμοι. 1304.
- Τοῦ Γ'. τίτλου. Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τίτλων, καὶ κανόνων, καὶ περὶ διαφόρων ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων. 1313.
- Τοῦ Δ'. τίτλου. Ὡστε τὴν ἐκκλησίαν Ῥώμης ἔχειν τὴν τῶν Ρ'. ἐνιαυτῶν παραγραφὴν. 1320.
- Τοῦ Ε'. τίτλου. Ἡ διάταξις ἀναιροῦσα τὴν τῶν Ρ'. ἐνιαυτῶν παραγραφὴν ἐπὶ τῶν εὐκτηρίων οἰκῶν. 1320.
- Τοῦ ΣΤ'. τίτλου. Περὶ τῶν ἐν Ἀφρικῇ ἐκκλησιῶν, καὶ περὶ διαφόρων ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων. 1320.
- Τοῦ Ζ'. τίτλου. Περὶ τοῦ τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως, καὶ τὰ ἐξῆς. 1321.
- Τοῦ Η'. τίτλου. Περὶ τῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἐκποιήσεώς τε καὶ καταβολῆς. 1321.
- Τοῦ Θ'. τίτλου. Ὡστε τοῦ λοιποῦ ἀμείψεις ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων μὴ ὡς ἔτυχε γίνεσθαι, καὶ τὰ ἐξῆς. 1324.
- Τοῦ Ι'. Τίτλου. Περὶ τοῦ τὰ γήδια, οἴκους, ἢ ἀμπελῶνας καταλιμπανομένους τῇ Ἐκκλησίᾳ Μυσίας εἰς ἀνάβρυσιν αἰχμαλώτων ἢ εἰς ἀποτροπὴν πτωχῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. 1324.
- Τοῦ ΙΑ'. Τίτλου. Περὶ τῶν ἐργαστηρίων Κωνσταντινουπόλεως. 1324.
- Τοῦ ΙΒ'. Τίτλου. Ἡ διάταξις τάττει τὰς δαπάνας τὰς ὀφειλούσας γίνεσθαι περὶ τὰς τῶν τελευτώντων κηδείας. 1324.
- Τοῦ ΙΓ'. Τίτλου. Περὶ αἵρετικῶν, καὶ Ἰουδαίων, καὶ Σαμαρειτῶν. 1328.

ΠΑΡΑΤΙΤΛΑ

- Τοῦ Α'. τίτλου. Περὶ τοῦ τίς ὁ πρῶτος θρόνος, καὶ τίς ὁ δεύτερος κτλ. Καὶ διάφοροι νόμοι περὶ διαφορῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων. 1300.
- Ἐπιστολὴ χάριν τῶν ὀφειλουσῶν τελεῖσθαι νηστειῶν ἐκάστου ἔτους. 1336.
- Ἐπιστολὴ περὶ τῶν ῥασοφόρων. 1360.

* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας | * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
κτλ. λατινιστί. 1381. | τριακοστῷ ὀγδόῳ τόμῳ· λατινιστί. 1423.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 139

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΙΣΙΔΩΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1200 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 9.

Λ Ο Γ Ο Ι

Α'. Λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου. 12.

Β'. Λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. 40.

Γ'. Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. 72.

Δ'. Λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. 117.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1201 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 165.

Λόγοι διάφοροι πρὸς διάλογον ἐσχηματισμένοι
περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Τὰ πρόσωπα Γραικὸς καὶ Λατίνος.

Προόμιον τῶν διαλόγων. 169.

Α'. Λόγος. 173. Λόγος Β'. 201.

Γ'. Λόγος. 212. Λόγος Δ'. 212.

Ε'. Λόγος. 216. Λόγος Σ'. 216.

ΙΩΑΝΝΗΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΙΤΡΟΥ (Περὶ τὸ 1203 Μ. Χ.)

Ἀποκρίσεις κανονικαί. 221.

(Ἰδ. τόμ. 119. σελ. 959).

ΜΑΡΚΟΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

(Σύγχρονος τῷ Βαλαμῶν.)

Ἑρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις. (Ἰδε τόμον 119.
σελ. 1031). 221.

ΙΩΗΛ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

(Περὶ τὸ 1203 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 223.

Χρονογραφία ἐν συνόψει ἀπ' ἀρχῆς κόσμου, μέ-
χρι τῆς ὑπὸ Λατίνων ἀλώσεως τῆς Κων-
σταντινουπόλεως. 224—288.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΧΩΝΙΑΤΗΣ ἢ ΑΚΟΜΙΝΑΤΟΣ

(Περὶ τὸ 1205 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί μετὰ καὶ Προόμιον περὶ ὧν γράφει βασιλέων ὁ Νικήτας·
ἐλληνικῶν χωρίων. 287. λατινιστί. 309.

Ἱστορία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασι-
λείας τοῦ βασιλέως Κυρίου
Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ υἱοῦ
Κυρίου Ἀλεξίου μέχρι τοῦ Ἑρ-
ρίκου Βαλδουίνου.

Βασιλεία Ἰωάννου υἱοῦ Ἀλεξίου. 320.
Βασιλεία Μανουὴλ Κομνηνοῦ ἐν βιβλίῳ
θεωρουμένη.

Βιβλίον Α'. 377. Βιβλίον Β'. 405.
Βιβλίον Γ'. 437. Βιβλίον Δ'. 465.

Βιβλίον Ε'. 493. Βιβλίον Σ'. 520.
Βιβλίον Ζ'. 548.

Βασιλεία Ἀλεξίου υἱοῦ τοῦ Μανουῆλ. 573.

Βασιλεία Ἀνδρονίκου τοῦ Κομνηνοῦ ἐν βιβλίοις
δυσί. Α'. 628—672. Β'. 673—716.

Βασιλεία Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου
ἐν βιβλίοις τρισί. Α'. 716. Β'. 757.
Γ'. βιβλίον. 785.

Βασιλεία Ἀλεξίου τοῦ Ἀγγέλου
υἱοῦ Ἰσαακίου ἐν βιβλίοις τρισί.
Α'. 824. Β'. 854. Γ'. 881.

Βασιλεία δευτέρα Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου καὶ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀλεξίου. 929.

Βασιλεία Ἀλεξίου τοῦ Δούκα τοῦ καὶ Μουρτζού-
φλου. 948.

Τὰ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως
ὑπὸ τῶν Λατίνων συμβάντα τῇ πόλει. 968.

Ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ἱστορίας περὶ Κωνσταντινουπό-
λεως, ἥτοι ἱστορία τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως. 1041.

Χρονολογία περὶ ὧν ἔγραψε λατινιστί. 1057.

* Φαβροτίου γλωσσάριον εἰς τὰς μιζοβαρβάρους
λέξεις τοῦ Νικήτα ἑλληνολατινιστί. 1063.

Θησαυρὸς ὀρθοδόξου πίστεως (μόνος ὁ πίναξ σώ-
ζεται ἑλληνιστί· τὰ δὲ κεφάλαια τῶν περι-
εχομένων λατινιστί). 1085.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
τριακοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ λατινιστί. 1444.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 140

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

(Συνέχεια εἰς Νικήταν).

Ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ θησαυροῦ τῆς
ὀρθοδόξου πίστεως.

Ἐκ τοῦ Σ'. βιβλίου. Περὶ Μακεδονίου. 9.

Ἐκ τοῦ Η'. βιβλίου. Περὶ Νεστορίου. 33.

Ἐκ τοῦ Θ'. βιβλίου. Περὶ Εὐτυχούς. 37.

Ἐκ τοῦ Ι'. βιβλίου. Περὶ τῆς πέμπτης συνό-
δου, ἥτις τὴν τετάρτην σύνοδον ἐπεκύρωσε
καὶ ἐκράτυνε, συγκροτηθεῖσα ἐπὶ τῆς βασι-
λείας Ἰουστινιανοῦ. 68.

Ἐκ τοῦ ΙΒ'. βιβλίου. Περὶ τῆς αἵρέσεως τῶν
Ἀφθαρτοδοκητῶν. Καὶ ἡ πρᾶξις αὕτη τῇ
πέμπτῃ συνῆπτε συνόδῳ. 76.

Ἐκ τοῦ ΙΕ'. βιβλίου. Περὶ τῆς ἑκτῆς συνό-
δου. 81.

Ἐκ τοῦ ΙΖ'. βιβλίου. Περὶ αἵρέσεως τῶν Ἀρ-
μενίων. 89.

Ἐκ τοῦ Κ'. βιβλίου. Περὶ τῆς ὁρησκείας τῶν
Ἀγαρηνῶν. 105.

Ἐκ τοῦ Κ'. βιβλίου. Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς
ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιστρέφουσι πρὸς τὴν κα-

θαρὰν καὶ ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν χριστια-
νῶν. 124.

Ἐκ τοῦ ΚΓ'. βιβλίου. Περὶ Εὐστρατίου τοῦ
μητροπολίτου Νικαίας. 136.

Σύνοδος Ἐκκλησίας Ἑλληνικῆς περὶ τοῦ δόγ-
ματος, «Σὺ ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμε-
νος, καὶ προσδεχόμενος» λαληθέντος ἐπὶ
τοῦ βασιλέως Κυροῦ Μανουῆλ Κομνηνοῦ.
Ἐκ τοῦ ΚΔ'. βιβλίου τοῦ θησαυροῦ τῆς ὀρ-
θοδόξου πίστεως. (Ἄξιον ἀναγνώσεως καὶ
μελέτης). 137.

Σύνοδος περὶ τοῦ ῥητοῦ, «Ὅτι ὁ πατήρ μου μεί-
ζων μου ἐστίν.» Ἐκ τοῦ ΚΕ'. βιβλίου. (Καὶ
τοῦτο ἄξιον μελέτης). 201.

Ἐξ ἀδήλου βιβλίου τοῦ θησαυροῦ περὶ τῆς και-
νοφανοῦς αἵρέσεως τῶν Λιζικιανῶν. 281.

Κατάλογος τῶν τοῦ Νικήτα Χωνιάτου συγ-
γραμῶν ἐκ τοῦ Μεδικανοῦ Κώδικος. 283.

Ἐπιστολὴ Ἑλλήνων πρὸς Ἰννοκέντιον τὸν Γ'.
Πάπαν Ῥώμης γραφεῖσα μετὰ τὴν ἄλωσιν
τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων,

τοῦ Ἑρρίκου βασιλεύοντος ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει. 292.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΚΟΜΙΝΑΤΟΣ ΧΩΝΙΑΤΗΣ

ΑΘΗΝΩΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

(Περὶ τὸ 1056 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστὶ μετὰ καὶ
ἐλληνικῶν χωρίων· πρὸς δὲ περὶ τοῦ βίου,
τῶν πράξεων, καὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ
Ἀθηνῶν Μιχαήλ. 299.
Λόγος εἰς τὰ Βαίλα· λατινιστὶ σωζόμενος. 323.
Ἐπιστολαὶ πρὸς Εὐστάθιον ἀρχιεπίσκοπον Θεσ-
σαλονίκης. 329.
Μονωδία εἰς τὸν Θεσσαλονίκης Εὐστάθιον. 337.
Μονωδία εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Νικήταν Χωνιά-
την· λατινιστὶ σωζόμενη. 361.
Ὑπομνηστικὸν εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἀλέξιον
τὸν Κομνηνόν, (ἦτοι μεσιτεία ὑπὲρ τῶν κα-
τοίκων, καὶ τῆς τότε καταστάσεως τῶν
Ἀθηνῶν). 377.
Στίχοι ἐπὶ τῇ ἀρχετύπῳ ἀνιστορήσει αὐτῶν,
τουτέστι τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. 383.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΑΝΙΑΣ (Περὶ τὸ 1230 Μ.Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστὶ. 385

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΙΜΑΙΟΣ

Πρὸς τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως καὶ
τοὺς ἐνδημοῦντας τῶν ἐπισκόπων. Ἐπιγέ-
γραπται δὲ, μετὰ τὴν χειροτονίαν, ἡ Ἀλα-
νικός. Ἐξιστορεῖ δὲ τὰ δεινοπαθήματα αὐ-
τοῦ, καὶ τὰ ἦθη τῶν μερῶν ἐκείνων. 388.

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗΣ

Περὶ τῶν ἐν τῇ Θείᾳ λειτουργίᾳ γινομένων συμ-
βόλων καὶ μυστηρίων, πονηθείσα ἐκ προ-
τροπῆς καὶ ἀξιώσεως τοῦ θεοφιλεστάτου
ἐπισκόπου Φυτείας Βασιλείου. 417.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΜΕΓΑΣ ΡΗΤΩΡ

ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Περὶ τὸ 1250 Μ. Χ.)

Ἐρωτήματα τοῦ Φράρ Φραγκίσκου, καθὼς ἐκεῖ-

νος ἔγραψε πρὸς τὸν μέγαν Ῥήτορα. 469.
Ἀπολογία καὶ ἀνατροπὴ τῶν κεφαλαίων τοῦ
Φράρ Φραγκίσκου. 472.

ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Περὶ τὸ 1250 Μ. Χ.)

Κατὰ τῆς πλάνης τῶν Γραικῶν σώζεται λατι-
νιστὶ. 483.
Λήψεις τῶν θαυμάτων τοῦ ὁρχαγγέλου Μι-
χαήλ· λατινιστὶ. 573.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΧΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 1221 Μ. Χ.)

(Ἰδ. τόμ. 119. σελ. 807—815).

ΓΕΡΜΑΝΟΣ Β΄.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 1239 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν συγ-
γραμμάτων αὐτοῦ· λατινιστὶ 593.

Ἐπιστολαὶ πρὸς τοὺς Κυπρίους.

Α'. Σταλεῖσα εἰς τὴν νῆσον Κύπρον παρά τε αὐ-
τοῦ καὶ τῆς ἱερᾶς συνόδου, ἀρχιερατεύοντος
ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ τοῦ Κυροῦ Νεοφύτου, καὶ
ἀναγκαζομένου παρὰ Λατίνων ὑποταγῆναι
αὐτοῖς. 601.

Β'. Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Κυπρίους· (ἐπαινετικὴ
καὶ παρηγορητικὴ.) 613.

Ο Μ Ι Λ Ι Α Ι

Α'. Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ
κατὰ Βογομίλων. 621.

Β'. Τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν, καὶ εἰς
τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν. 644.

Γ'. Ὁμιλία εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐν τῷ καιρῷ τῷ μεσονη-
στήμῳ. (Βλ. τόμ. 98. σελ. 221. Εἰς τὰ
ἅπαντα Γερμανοῦ τοῦ Α'.)

Δ'. Εἰς τὴν πρώτην Κυριακὴν τῶν νηστειῶν, καὶ
εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων εἰκό-
νων. 660.

Ι'. Εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. (Βλ. τόμ.
98. σελ. 245. Εἰς τὰ ἅπαντα Γερμανοῦ
τοῦ Α'.) 676.

Γ'. Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. 677.

Ζ'. Εἰς τὴν σφαγὴν τῶν νηπιῶν. 736.

Γερμανοῦ συνοδικαὶ ἀποφάσεις. (Βλ. τόμ. 119.
σελ. 795, καὶ ἐξῆς).

ΜΑΝΟΥΗΛ Β'.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
(;† 1254 Μ. Χ.) 757.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΟΥΜΝΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
(Περὶ τὸ 1258 Μ. Χ.)

(Βλ. τόμ. 119. σελ. 1298). 757.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ ΛΑΣΚΑΡΙΣ

(1177 † 1222 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ, καὶ τεμάχια τῶν
συγγραφῶν. 759.

Λόγος τέταρτος περὶ θεωρυμίας. 764.

Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτό-
κον, ποίημα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου Δούκα
τοῦ Λασκάρως. 772.

ΜΕΘΟΔΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

(Περὶ τὸ 1261 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 779.

Περὶ εὐλαβείας καὶ προσοχῆς σχίσματος. Συλ-
λογὴ ἐκ διαφόρων συνοπτικῶν βιβλίων, ὅτι
οὐ δεῖ σχίζεσθαι τοὺς λαοὺς ἀπὸ τῶν ἀρχιε-
ρέων ὁρθοδόξων ὄντων, εἰ κατὰ τινα ἐγ-
κληματικὴν περιστάσιν ἢ χειροτονία αὐτῶν
προβῇ. 781.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Β'.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
(Περὶ τὸ 1262 Μ. Χ.)

Περὶ τῶν λεγόντων ὅτι χρὴ καὶ μετὰ τὸν θά-
νατον εὐχέλαιον ποιεῖν ἐν νεκρῷ. 805.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΚΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1270 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 807.

Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν,
ἐγκωμιαστικὸς ἅμα καὶ διηγηματικὸς. 812.
Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν ὁσιομάρτυρα
Θεοδοσίαν.

Σημειώσεις εἰς τὸν λόγον περὶ τῆς ἁγίας Θεοδο-
σίας· λατινιστί. 887.

Βίος καὶ ἄθλησις αὐτῆς. 893.

ΑΡΣΕΝΙΟΣ ΑΥΤΟΡΙΑΝΟΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
(Περὶ τὸ 1273 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 935.

Στίχοι εἰς τὴν Λαμπρὰν Κυριακὴν. 937.

Ὑπόμνημα τοῦ πατριάρχου Κυροῦ Ἀρσενίου
περὶ τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δημητριάδος σταυ-
ροπηγίων καὶ πατριαρχικῶν μοναστηρίων
Μακρυνίτης μετὰ καὶ στίχων, ὡς ἐκ
προσώπου τοῦ κτίτορος εἰς τὰ τρία μονα-
στήρια, τὸ τοῦ Χριστοῦ, τὸ τῆς Παναγίας,
καὶ τὸ τοῦ τιμίου Προδρόμου. 940.

Διαθήκη Ἀρσενίου πατριάρχου. 948.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1220—1282 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί καὶ ἐλ-
ληνιστί. 957.

Χρονικὴ συγγραφή.

969.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Νικήτα τοῦ φιλοσόφου Χωνιάτου.
Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους ἀρχαγγέλους Μι-
χαήλ καὶ Γαβριήλ. 1221.

Μονωδία τοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν Κυροῦ Μι-
χαήλ τοῦ Χωνιάτου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ αὐ-
τοῦ ἀδελφοῦ Νικήτα τοῦ Χωνιάτου. 1247.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β'. ΛΑΣΚΑΡΙΣ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ († 1259 Μ. Χ.)

Θεοδώρου δευτέρου τοῦ Λασκά-
ρεως υἱοῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα τῆς
φυσικῆς κοινωνίας λόγοι ἔξ.

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ καὶ ὑποθέσεις τῶν ἔξ
λόγων λατινιστὶ μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χω-
ρίων. 1259.

Α'. Δόγος τῆς φυσικῆς κοινωνίας. 1267.

Β'. Δόγος. 1279. Γ'. Δόγος. 1300.

Δ'. Δόγος. 1317. Ε'. Δόγος. 1340.

Σ'. Δόγος. 1363.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΧΟΥΜΝΟΣ

(Περὶ τὸ 1270 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστὶ. 1397.

Ἀντιθετικὸς πρὸς Πλωτῖνον περὶ ψυχῆς. 1404.

Πρὸς τὴν ἐπιστὴν θρησκείας βασιλεύσαν λόγος
παραμυθητικὸς. 1437.

Πρὸς τὸν Φιλαδελφεῖον, (Θεόκλητον) περὶ τῶν ἐν
Κανὼ θανάτων. 1452.

Πρὸς τὸν αὐτὸν Φιλαδελφεῖον ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν
Ἡλίαν αἰτήσει τοῦ Ἐλισσαίου, καὶ τοῖς κατ'
αὐτὴν διηπορημένοις· πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ
ἔτι πλείω καὶ μείζω ἐκ τῶν εὐαγγελίων καὶ
ἠπόρηνται καὶ λέλυνται. 1456.

Διαθήκη Νικηφόρου τοῦ Χούμνου, δι' ἧς σπουδάζει
πρῶτον δεῖξαι, ὅτι κρεῖττον καὶ λυσι-
τελέστερον ἐν ὑγίᾳ σταθερᾷ καθεστῶτας
διατίθεσθαι, ἢ νόσον ἀναμένειν λύουσιν, καὶ
ἡμέραν ἐσχάτην χωρίζουσιν τῆς ζωῆς...
κτλ. Εἶδειεν ἂν οἱ τὸν λόγον ἐπιμελῶς με-
τιόντες κτλ. 1465.

Δόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτό-
κου. 1497.

Διάταξις Κυπρία Ἀλεξάνδρου Πάπα τοῦ Δ'.

(Περὶ τὸ 1264 Μ. Χ.)

Ὑπόθεσις περὶ αὐτῆς λατινιστὶ. 1527.

Τὰ παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Πάπα τοῦ Δ' ἐνορ-
δινῶς καὶ κανονικῶς ἐρισθέντα ταῖς ἀμφο-
τέραις ἐν τῇ νήσῳ Κύπρου Ἐκκλησίαις, καὶ
τοῖς ἐν ταύταις ἀρχιερατεύουσιν, Ἰταλοῖς
τε καὶ Γραικοῖς. 1533.

ΣΙΣΤΟΥ Γ'. ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ

Βούλλα

Πρὸς τοὺς ἐν Κύπρῳ ἐτεροδόξους ἐπισκόπους·
λατινιστὶ. 1561.

* Πίναξ εἰς τὴν Βυζαντινὴν ἱστορίαν Ἰωήλ·
λατινιστὶ. 1567.

* Πίναξ εἰς Νικήταν Χωνιάτην λατιν. 1569.

* Πίναξ εἰς τὴν ἱστορίαν Νικήτα· λατ. 1577.

* Πίναξ εἰς τὰ χρονικά Γεωργίου Ἀλεξανδρί-
του· λατινιστὶ. 1601.

* Πίναξ τῶν παρεχομένων ἐν τῷ ἱεροστυ-
γιατικῷ τόμῳ λατινιστὶ. 1695.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἱεροστυγιατικῷ τόμῳ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΚΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Περὶ τὸ 1275 Μ. Χ.)

ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΕΚΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ

ΤΟΜΟΣ 141

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστὶ καὶ ἑλ- ληνιστὶ. 9.	Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην Πάπαν· λατινιστὶ. 943.
Περὶ τῆς ἐνώσεως καὶ εἰρήνης τῶν τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Ῥώμης ἐκκλησιῶν. 16.	Α'. Περὶ ἀδικίας, ἧς ὑπέστη, τοῦ οἰκείου θρόνου ἀπελαθεῖς. 949.
Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν κεφαλ. ΙΒ'. 157.	Β'. Λόγος, πῶς μὲν ἐν δευτέρῳ ἀπολογητικῷ, ἐφ' ἧ περ ἀδικία ὑπέστη, πῶς δὲ ἀντιρρη- τικῷ ἐπὶ παρεξηγήσεσι ῥήσεων τινῶν γρα- φικῶν. 969.
Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀγαλλιανὸν Κύριον Ἀλέξιον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας διάκονον. 276.	Ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν τῶν ἡμε- τέρων ἐθῶν δέξασθαι τὴν τῶν ἐκκλησιῶν ἑνωσιν, ἀλλ' εἰς εἰρήνην τὴν ἐν Χριστῷ, διὰ τὸ συμφωνεῖν αὐτὰς ἀλλήλαις εἰς τὴν τῶν δογμάτων ἑνοσίαν. 1009.
Σημείωμα συνοδικόν. 281.	Ἐπιστημείωσις τῶν αὐτοῦ ἀπασῶν βιβλίων καὶ γραφῶν συμφωνίας. 1020.
Τῶν πρὸς τὸν Σουγδαίας Θεόδωρον τὸ πρῶτον βιβλίον. 289.	Διαθήκη αὐτοῦ. 1028.
Πρὸς τὸν αὐτὸν τὸ δεύτερον βιβλίον. 309.	
Πρὸς τὸν αὐτὸν τὸ τρίτον βιβλίον. 324.	
Τῶν πρὸς Κωνσταντῖνον βιβλίων Α'. 337.	
Πρὸς τὸν αὐτὸν βιβλίον Β'. 356.	
Πρὸς τὸν αὐτὸν βιβλίον Γ'. 372.	
Πρὸς τὸν αὐτὸν βιβλίον Δ'. 384.	
Ἀντιρρήτικα.	
Τῶν ἐπὶ ταῖς περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος γραφι- καῖς χρήσεσιν ἐπιστασιῶν Κυρίου Ἀνδρο- νίκου τοῦ Καματηροῦ. 396.	
Εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ συνειλεγμένα ἐκ τῶν ἁγίων (Πατέρων) ῥητὰ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 613.	
Ἀντιρρήτικα.	
Τοῦ λόγου ὃν ὁ Φώτιος κατὰ Λατίνων πρὸς τινα φιλόσοφον Εὐσέβιον ἔγραψεν, οὗ ἡ ἐπιγρα- φή, Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος Μυστα- γωγίας. 728.	
Τοῦ αὐτοῦ λόγοι εἰς τὸν τόμον τοῦ Κυπρίου, κατὰ τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων αὐτοῦ. Λόγος Α'. 864. Λόγος Β'. 896.	
Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης. 925.	
	Κωνσταντίνου τοῦ Μελιτηνιώτου χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, περὶ τῆς ἐκκλη- σιαστικῆς ἐνώσεως Λατίνων τε καὶ Γραικῶν, καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύ- ματος διὰ τοῦ Υἱοῦ. Λόγος Α'. 1032.
	Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ. Λόγος Β'. 1140.
	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΟΧΙΤΗΣ
	(Περὶ τὸ 1275 Μ. Χ.)
	Γεωργίου Μετοχίτου διακόνου τῆς μεγάλης Ἐκ- κλησίας ἀντιρρήσις τῶν τριῶν κεφαλαίων, ὧν ἐξέθετο Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανού- δης. 1275.

Ἀντίρρησις τῶν ὧν συνεγράψατο Μανουὴλ ὁ τοῦ Κρήτης ἀνεψιός.	1308.	Τεμάχια ἐκ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου.	1417.
Ἐκ τοῦ περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκπο- ρεύσεως λόγου Δ'.	1405.	* Πίναξ τῶν περιχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ τόμῳ λατ.	1423.
Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ε'. λόγου.	1413.		

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ τόμῳ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΟΣ (και μετὰ ταῦτα ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (περὶ τὸ 1280 Μ. Χ.)

ΤΟΜΟΣ 142

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί.	9.	δὲ Ἰουδα Μάρκου.	247.
Γεωργίου ἢ Γρηγορίου Κυπρίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Βίος, ἥτοι διηγήσεως μερικῆς λόγος τὰ καθ' ἑαυτὸν περιέχων.	20.	Ἀπολογία πρὸς τὴν κατὰ τοῦ τόμου μέμψιν ἰσχυροτάτη.	251.
* Σημειώσεις ἱστορικαὶ εἰς τὸν βίον τοῦ Γρη- γορίου Κυπρίου λατινιστί μετὰ καὶ τινων ἐλληνικῶν χωρίων.	31.	Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	269.
Ἐκθεσις τοῦ τόμου τῆς πίστεως κατὰ τοῦ Βέκκου,	233.	Λόγος εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώρ- γιον.	300.
Ἰωάννου Χειλᾶ μητροπολίτου Ἐφέσου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.	245.	Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτοκράτορα Μιχαὴλ Πα- λαιολόγον καὶ νέον Κωνσταντῖνον.	345.
Ὁμολογία τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου γεγонуῖα ὁπότε ἡ ἐπισύστασις γέγονε κατ' αὐτοῦ παρὰ τῶν κληρικῶν καὶ τινων ἀρχιερέων διὰ τὸ γράμμα τοῦ ἐξ Ἑβραίων, μᾶλλον		Χρεία (ἥτοι φιλοσοφικὴ καὶ ῥητορικὴ μελέ- τη).	417.
		* Πίναξ τῶν ἐπιστολῶν Γεωργίου Κυπρίου.	421.
		Ἐπιστολὴ πρὸς φίλον. (Βλ. σελ. 125).	
		Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀνδρόνικον αὐτοκράτορα. (Βλ. σελ. 267).	
		Ἐγκώμιον εἰς τὴν θάλασσαν ὡς εἰς τὴν κα- θόλου φύσιν τοῦ ὕδατος.	433.
		Παροιμίαι κατὰ ἀλφάβητον.	443.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Περὶ τὸ 1289 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ καὶ κατάλογος τῶν συγγραφῶν αὐτοῦ λατινιστί καὶ ἐλλήνι- στί.	471.	μορίαν ἐπάρατον κατὰ τὴν ποίμνης Χρι- στοῦ, κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τοῦ θεοστεφοῦς αὐτοκράτορος.	484.
Παραίτησις τῆς πρώτης πατριαρχίας αὐτοῦ.	480.	Παραίτησις τῆς δευτέρας πατριαρχίας.	492.
Γράμμα στηλιτευτικὸν περὶ Ἰωάννου τινός, Δρι- μύς τὸ ἐπίθετον, προσεταιρισμένου συμ-		Γράμμα, περὶ τοῦ πῶς καὶ διὰ τί τὰ τῶν πα- ραιτήσεων, τῆς πρώτης φημί καὶ δευτέρας, ἐγένοντο.	496.

Γράμμα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα κατὰ αἰσχρο- κερδῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν προνομίων τῆς Ἐκ- κλησίας. 504.	κτόνων Ἰουδαίων, ἵνα ἐξέλθωσι τῆς πό- λεως. 509.
Γράμμα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα περὶ τοῦ κυροῦ Νήφωνος, ὄντος Κυζίκου, διὰ τὰς κατηγο- ρίας τὰς ἀκουσθείσας περὶ αὐτοῦ. 504.	Γράμμα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ἵνα παιδεύῃ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ εἰς τὰ τῷ Θεῷ ἀρεστά, καὶ πᾶν τὸ ὑπήκοον. 512.
Γράμμα σταλὲν τῶν ἐπὶ τῶν δεήσεων περὶ τὰς ψήφους, ἃς πεποιήκασιν διὰ τὸν Κυζίκου, ὅπως ποιούσιν αὐτὸν πατριάρχην. 505.	Γράμμα περὶ τοῦ συναχθῆναι τοὺς ἀρχιερεῖς ἐν τῇ χώρᾳ ὅπως κοινῶς ἀπελθεῖν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, χάριν ὠφελείας κοινῆς. 513.
Γράμμα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα περὶ τῶν θεο-	Ἐπιστολαὶ ὀκτώ λατινιστὶ περὶ ἐπισκοπικῶν ὑποθέσεων καὶ διαμονῆς αὐτῶν. 513.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΛΕΜΜΙΑΔΗΣ

(Περὶ τὸ 1255 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστὶ μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων. 527.	Ἐπιτομῆς λογικῆς κεφάλαια Μ'. 685. Προόμιον ἐπιτομῆς λογικῆς. 688.
Λ Ο Γ Ο Ι	
Α'. Λόγος ἀποδεικνύων διὰ χρήσεων γραφικῶν, δι' Ὑίου, καὶ ἐξ Ὑίου θεολογεῖσθαι τὸ Πνεῦ- μα τὸ ἅγιον πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Βουλ- γαρίας Ἰάκωβον. 533.	Ἐπιτομὴ φυσικῆς, βιβλίον Β'. εἰς κεφάλαια ΑΑ'. 1005—1320.
Β'. Λόγος περὶ τινων δογματικῶν συζητήσεων πρὸς τὸν εὐσεβῆ βασιλέα Κωνσταντινουπό- λεως, Θεόδωρον Δούκαν τὸν Λάσκαριν. 565.	Προόμιον λατινιστί. 1005. Πίναξ τῶν κεφαλαίων τῆς φυσικῆς ἐπιτομῆς. 1021.
Πρὸς τοὺς μοναχοὺς τοῦ ἀνεγερθέντος παρ' αὐ- τοῦ φροντιστηρίου ἐκ τοῦ τρίτου αὐτοῦ βι- βλίου περὶ πίστεως λόγος. 585.	Περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως. 1023.
Ἐπιστολὴ καθολικωτέρα καὶ πρὸς πολλούς. 605.	Ἐξηγήσεις τοῦ Ψαλτηρίου. 1321.
Λόγος περὶ βασιλείας, ὅποιον δεῖ εἶναι τὸν βα- σιλέα. 612.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὴν ἐπιτομὴν τῆς λο- γικῆς λατινιστί. 1621.
Λόγος, ὃς ἀπεστάλη τῷ βασιλεῖ βασιλικὸς κλη- θεὶς ἀνδρίας. 657.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὴν ἐπιτομὴν τῆς φυ- σικῆς λατινιστί. 1627.
Ἐπιτομὴ λογικῆς. Βιβλίον Α'. 675—1004.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατο- στῷ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ τόμῳ λατινι- στί. 1635.
Προόμιον λατινιστί. 675.	

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ τομῷ.

ΑΙΩΝ ΙΔ'.

ΤΟΜΟΣ 143

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΦΡΑΙΜΙΟΣ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

(Περὶ τὸ 1313 Μ. Χ.)

- * Προόμιον περὶ τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ· λατινιστί. 9.

Ἐφραιμίου Χρονικοῦ Καίσαρες. 12—380.

ΘΕΟΛΗΠΤΟΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

(Περὶ τὸ 1320 Μ. Χ.)

- Θεολήπτου μητροπολίτου Φιλαδελφείας Λόγος, τὴν ἐν Χριστῷ κρυπτὴν ἐργασίαν διασαφῶν, καὶ δεικνύων ἐν βραχεὶ τοῦ μοναδικοῦ ἐπαγγέλματος τὸν κόπον. 381.
Περὶ νοερᾶς προσευχῆς. 400.
Ὑμνοι κατανυκτικοὶ ἑννέα· λατινιστί. 404.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΧΥΜΕΡΗΣ (α)

(Περὶ τὸ 1330 Μ.Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων. 407. Ἱστορία περὶ Μιχαὴλ Παλαιολόγου βιβλίον Α'. ἐν κεφαλαίοις λβ'. 443. Περὶ Μιχαὴλ Παλαιολόγου βιβλίον Β'. ἐν κεφαλαίοις λς'. 525. Περὶ Μιχαὴλ Παλαιολόγου βιβλίον Γ'. ἐν κεφαλαίοις κη'. 609. Περὶ Μιχαὴλ Παλαιολόγου βιβλίον Δ'. ἐν κεφαλαίοις λθ'. 695. Περὶ τοῦ αὐτοῦ, βιβλ. Ε'. ἐν κεφαλαίοις λ'. 785. Περὶ τοῦ αὐτοῦ, βιβλ. Σ'. ἐν κεφαλ. λς'. 883. * Γλωσσάριον εἰς τὴν περὶ Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου ἱστορίαν τοῦ Παχυμέρους· λατιν. 995.	* Σημειώσεις εἰς τὴν αὐτὴν ἱστορίαν· λατινιστί. 1085. * Σημειώσεις εἰς τὴν χρονολογίαν τοῦ Παχυμέρους· λατινιστί. 1149. Ἐφραιμίου κατάλογος Καيسάρων Ῥώμης καὶ Κωνσταντινουπόλεως· Λατίνων μετὰ τὴν ἄλωσιν αὐτῆς· Γραικῶν μετὰ τὴν ἐκδίωξιν αὐτῶν. Ἐπίσης καὶ τῶν πατριαρχῶν λατινιστί. 1357. * Πίναξ εἰς τοὺς Καίσαρας Ἐφραιμίου· λατινιστί. 1359. * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ τόμῳ· λατιν. 1369.

(α) Εἰς τόμ. δύο (143 — 144) μετὰ καὶ ἄλλων.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 144

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(Συνέχεια Γ. Παχυμέρους)

Ἀνδρόνικος Παλαιολόγος ἡ ἱστο-
ρία τῆς βασιλείας αὐτοῦ εἰς βι-
βλία Ζ'.

* Προίμιον· λατινιστί.	9.
Α'. Βιβλίον.	15—121.
Β'. Βιβλίον.	121—124.
Γ'. Βιβλίον.	215—306.
Δ'. Βιβλίον.	307—404.
Ε'. Βιβλίον.	404—500.
ΣΤ'. Βιβλίον.	500—616.
Ζ'. Βιβλίον.	617—716.

* Ἐπιστάσαι ἐν βιβλίοις τρισὶν εἰς τὴν ἱστο-
ρίαν Ἀνδρονίκου· λατινιστί.

Βιβλίον Α'. Γλωσσάριον.	715.
Βιβλίον Β'. Σημειώσεις.	785.
Βιβλίον Γ'. Εἰς τὴν χρονολογίαν.	833.

Σχόλια εἰς Διονύσιον Ἀρεοπαγίτην. (Βλ. εἰς τὰ
ἅπαντα Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου τόμ.

3 τῆς Πατρολογίας).	915.
Ἐκφρασις τοῦ Αὐγουστέωνος.	917.
Περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.—Πρὸς τοὺς λέγον- τας, ὅτι διὰ τοῦτο λέγεται Πνεῦμα Υἱοῦ διὰ τὸ ἐμοῦσιον, ἢ διὰ τὸ χορηγεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ τοῖς ἀξίοις.	924.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΕΤΟΧΙΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1332 Μ.Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί μετὰ καὶ Ἑλληνικῶν χωρίων.	929.
* Πίναξ τῶν συγγραμμάτων Θεοδώρου τοῦ Μετοχίτου τοῦ μεγάλου Λογοθέτου.	936.
* Οἱ πάντες ὅσοι ἐν Αἰγύπτῳ ἐπαιδεύθησαν τραχύτερον τῷ λέγειν χρῶνται.	948.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΒΛΑΣΤΑΡΙΣ

(Περὶ τὸ 1332 ἢ 1090 Μ.Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	953.
Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριεχομένων ἁπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κα- νόσι, πονηθέν τε ἅμα καὶ συντεθέν τῷ ἐν ἱερομονάχοις Ματθαίῳ τῷ Βλαστάρει.	
Προθεωρία περὶ τῶν ἱερῶν συνόδων.	960.
Πίναξ τῶν κεφαλαίων κατ' ἀλφάβητον.	997.
Στοιχεῖα Α—Λ.	1016.
* Πίναξ εἰς τὴν ἱστορίαν Παχυμέρους· λατι- νιστί.	1401.
* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ τόμῳ περιεχομένων· λατιν.	1427.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 148

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

(Συνέχεια)		
Ματθαίου Βλαστάρως σύνταγμα κανόνων.		Ματθαίου Βλαστάρως ποιήματα δύο περί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωματῶν καὶ τῆς αὐλῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. (Βλ. τόμ. 157. σελ. 129).
Στοιχεῖα Μ — Ω.	9—212.	212.

ΘΕΟΔΟΥΛΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ἢ ΘΩΜΑΣ ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ

(Περὶ τὸ 1332 Μ.Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί.	213.	Μετοχίτη.	381.
Θεοδούλου Μοναχοῦ ἡτοιθωμᾶ τοῦ Μαγίστρου.		Λόγος προσφωνητικὸς εἰς τὸν πατριάρχην Νή- φωνα.	389.
Λόγος εἰς Γρηγόριον τὸν Θεολόγον.	216.	Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ῥῆγα τῆς Κύ- πρου.	397.
Λόγος ὑπὲρ τοῦ Χανδρηνοῦ ἀπολογητικὸς.	353.	Ἐπιστολαὶ Θ'. (πλήρεις χάριτος).	404.
Λόγος προσφωνητικὸς τῷ μεγάλῳ Στρατοπε- δάρχῃ τῷ Ἀγγέλῳ.	373.	Λόγος περὶ βασιλείας.	448.
Λόγος προσφωνητικὸς τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ τῷ		Λόγος περὶ πολιτείας.	496.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (α)

(Περὶ τὸ 1335 Μ.Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων.	549.	Β'. Περὶ τῆς ἀρχαιότητος τοῦ καθ' ἡμᾶς τῶν χριστιανῶν δόγματος, καὶ περὶ θεολογίας καὶ αἰδιότητος τοῦ Ἰησοῦ καὶ ὡς τοῖς πρὸ τοῦ νόμου καὶ ἐν τῷ νόμῳ θεοφιλέσι τὸ κατὰ Χριστὸν προέγνωστο μυστήριον.	620.
Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθο- πούλου Ἐκκλησιαστικῆς ἱστο- ρίας βιβλία ΙΙΙ'.		Γ'. Δι' ἣν αἰτίαν μὴ ἀνωθεν ὁ Χριστὸς ἐνηνθρώ- πησεν, ἀλλ' ἐν ὑστέρῳ τῶν χρόνων καιρῷ καὶ περὶ τῆς αἰδίου καὶ αἰωνίου βασιλείας αὐτοῦ.	624.
Προσφώνημα ἐν εἵδει ἐγκωμίου εἰς τὸν εὐσεβέ- στατον καὶ ἁγίον ἡμῶν αὐτοκράτορα ὑπὲρ τῆς βίβλου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.	560.	Δ'. Ὅτι καὶ αἱ κλήσεις τοῦ θεανθρώπου Λόγου, ἡ Χριστὸς δηλονότι καὶ Ἰησοῦς, ἀνωθεν ἀπὸ τοῦ Μωσέως συμβολικῶς ἐσεμνύνοντο, καὶ ἐν τιμῇ ἦσαν· διὸ καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ βα- σιλεῖς καὶ οἱ προφῆται, χριστοὶ σκιωδῶς ὠνομάζοντο.	628.
Α'. Προόμιον τοῦ συγγραφέως ὅπως ἐπὶ τῷ συγ- γράφειν τὴν παρούσαν πραγματείαν ἐλήλυ- θεν· ἐστὶ δὲ καὶ σύντομος τῆς ὅλης βίβλου τῶν τόμων ἐπιδρομή.	604.	Ε'. Ὡς καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ διδασκαλία καὶ ἡ κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον πολιτεία τῶν χριστια- νῶν σύγχρονος τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, καὶ παρὰ τῶν πάλαι θεοφιλῶν καὶ ἁγίων ἐνηρ-	

(α) Εἰς τὰς τρεῖς (145—147).

- γεῖτο ἀνδρῶν ὡς καὶ Ἀβραάμ ἐδειξε πῖ-
σται δικαιοθεῖς πρὸ τῆς περιτομῆς. 632.
- Ζ'. Ἱστορία κεφαλαιώδης ἐν ἐπιτομῇ τὰ ἑβραϊ-
κὰ διεξιούσα, καὶ ἄχρις Ἡρώδου τοῦ ἐξ ἁλ-
λοφύλων ἀρξάντος τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους κα-
τιούσα, δὴλὴν καθιστῶσα τὴν προφητείαν,
τὴν, «Οὐκ ἐκλείψει ἀρχὼν ἐξ Ἰούδα, καὶ
ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἔλθῃ ὃ
ἀπόκειται, καὶ αὐτὸν εἶναι προσδοκίαν ἐ-
θνῶν». 637.
- Ζ'. Περὶ τῶν ἁγίων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης καὶ
περὶ τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπερ-
αγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ναῷ καὶ ὡς ἐμνη-
στεύθη τῷ Ἰωσήφ. 652.
- Η'. Περὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεο-
τόκου καὶ περὶ τῆς ἁγίας Ἐλισάβετ, καὶ
τῆς κυοφορίας αὐτῆς καὶ περὶ τῆς ταραχῆς
τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ διὰ τὴν ὑπερφυᾶ τοῦ
Ἰησοῦ σύλληψιν. 653.
- Θ'. Περὶ τοῦ γένους Ἀντιπάτρου καὶ Ἡρώδου
καὶ περὶ Ἰρκανοῦ καὶ Ἀριστοβούλου τῶν
ἀρχιερέων καὶ ὡς ὑπὸ Καίσαρος Αὐγού-
στο βασιλεὺς Ἡρώδης τῶν Ἰουδαίων γενό-
μενος, διὰ τὸ ἀλλόφυλον τὰς ἀπὸ τοῦ Ἑσ-
δρα ἀναγραφὰς τῶν φυλῶν πυρὶ δίδωσι καὶ
τὴν ἀρχιερωσύνην ἐπὶ ὧν τῷ βουλομένῳ
ἐτίθη. 656.
- Ι'. Περὶ τῆς ὑπὸ Αὐγούστου Καίσαρος γενομέ-
νης κατὰ Κυρήνιον ἀπογραφῆς καὶ ὅσα περὶ
αὐτοῦ Ἰώσηπος ἱστορεῖ καὶ περὶ Ἰούδα τοῦ
Γαλιλαίου. 660.
- ΙΑ'. Ἐπιστολὴ Ἰουλίου Ἀφρικανοῦ τοῦ ἱστορι-
κοῦ πρὸς Ἀριστείδην περὶ τῆς ἐν τῇ γενεα-
λογίᾳ Χριστοῦ δοκούσης διαφωνίας τῶν
θείων εὐαγγελιστῶν Ματθαίου τε καὶ Λου-
κά. 661.
- ΙΒ'. Περὶ τῆς θείας γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔτι δὲ περὶ τῆς περιτομῆς
καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ διήγησις περὶ Συ-
μεῶν τοῦ θεοδόχου. 665.
- ΙΓ'. Περὶ τοῦ ἐξ Ἀνατολῆς παραδόξου ἀστέρος
τῇ γεννήσει ἀναφανέντος Χριστοῦ καὶ περὶ
τῶν δωροφόρων Μάγων καὶ τῆς Ἡρώδου
ἀπάτης. 669.
- ΙΔ'. Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον τοῦ Σωτῆρος φυγῆς
καὶ ὡς Ἡρώδης τὰ ἐν Βηθλεὲμ βρέφη ἀνεί-
λε καὶ περὶ τοῦ προδρόμου Ἰωάννου καὶ
περὶ τῆς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Σωτῆρος διδασκα-
λίας, ἥνίκα δώδεκα ἐτῶν ἦν. 673.
- ΙΕ'. Ὡς ὁ πρῶτος Ἡρώδης, θεηλάτῃ πληγῇ
μάστιγι, βιαίως ἐξέβρῃξε τὴν ψυχὴν, διή-
γησις ἐκ τῆς ἐπτακαιδεκάτης τῶν ἀρχαιο-
λογίων Ἰωσήπου. 677.
- ΙΣ'. Περὶ τῆς τετραρχίας τῶν παίδων Ἡρώδου
καὶ ὡς Ἀρχελάου τῆς ἰδίας τετραρχίας τῶν
Ἱεροσολύμων πρὸς τοῦ Καίσαρος ἀπελασθέν-
τος, Πόντιος Πιλάτος τῷ δωδεκάτῃ ἔτει
τῆς Τιβερίου ἀρχῆς διάδοχος τῆς ἐκείνου
τετραρχίας γίνεται. 681.
- ΙΖ'. Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου
καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ γενομένων καὶ περὶ τοῦ
προγόνου αὐτοῦ Τιβερίου τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ
διαδεξαμένου καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτὸν
μερικῇ διήγησις. 684.
- ΙΗ'. Περὶ τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς διδασκαλίας
Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ περὶ τοῦ βα-
πτίσματος τοῦ Χριστοῦ ἔτι δὲ καὶ περὶ
τῆς μαρτυρίας τοῦ Ἰωάννου. 685.
- ΙΘ'. Ὡς εἰς ἔλεγχον ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ κα-
τέστη διὰ τὴν Ἡρωδιάδα καὶ ὡς ἐτμήθη
ἐν τῷ συμποσίῳ τὴν κεφαλὴν, καὶ τοῖς ἐν
ᾧ κηρύξων προῆλθε. 689.
- Κ'. Περὶ τοῦ αἰσχίστου μέρους τῆς Ἡρωδιάδος,
καὶ τοῦ θανάτου Ἡρώδου καὶ οἷα περὶ τού-
του ἱστόρησεν ὁ Ἰώσηπος καὶ ὡς δι' ἐπαί-
νου τὸν Βαπτιστὴν ἄγει. 692.
- ΚΑ'. Περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ Σωτῆρος, καὶ περὶ
τῆς ἐκλογῆς τῶν ΙΒ'. καὶ Ο'. μαθητῶν καὶ
περὶ τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος. 696.
- ΚΒ'. Τίς ὁ σκοπὸς τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας
τῶν ἐντολῶν καὶ τίς ἡ τῶν παραβολῶν δύ-
ναμις ὅτι διὰ πράξεως καὶ θεωρίας εἰς τὴν
θείαν καὶ τελεῖαν ἀγάπην ἀγόμεθα, θεοσι-
δεῖς γινόμενοι καὶ συγκληρονόμοι Χρι-
στοῦ. 697.
- ΚΓ'. Τίνα τῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἔργων ἀνθρωπῶν
τέλειον ἐμφαίνουσι τὸν Χριστόν· τίνα δὲ
πάλιν Θεὸν τέλειον. 704.
- ΚΔ'. Ἐπιτομὴ τῶν ἐν τοῖς τέσσαρσιν εὐαγγελίοις
ὑπερφύων θαυμάτων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ τὴν ταύτου πληροφορούντων
θεότητα. 704.
- ΚΕ'. Περὶ τῆς θείας μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆ-
ρος, καὶ τοῦ κατὰ τὸν φίλον αὐτοῦ Λάζα-
ρον ὑπερφυοῦς θαύματος. 708.
- ΚΣ'. Περὶ πασῶν τῶν παραβολῶν τοῦ Σωτῆρος

- ἐπιδρομή. 708.
ΚΖ'. Ὡς τῶν τριάκοντα τριῶν ἐτῶν συμπεπε-
 ραιωμένων, εἰς Βηθανίαν ὁ Σωτὴρ ἦκει, καὶ
 περὶ τῆς πόρνης καὶ τῶν Βαίων, καὶ τῆς ξη-
 ρυνθείσης συκῆς. 712.
ΚΗ'. Περὶ τοῦ μυστικοῦ δείπνου, καὶ τοῦ θείου
 νιπτῆρος, καὶ τῆς προσευχῆς. 716.
ΚΘ'. Περὶ τῶν ἀρχιερέων Ἀννα καὶ Καϊάφα· καὶ
 περὶ τοῦ χρόνου τῆς τοῦ Σωτῆρος διδασκα-
 λίας. 717.
Λ'. Περὶ τῆς προδοσίας τοῦ Ἰούδα· καὶ περὶ
 θείων παθῶν τοῦ Χριστοῦ· καὶ περὶ τοῦ
 σωτηρίου σταυροῦ. 720.
ΛΑ'. Τίνα τῶν θείων παθῶν ὡς θεανθρώπων, καὶ
 τίνα ὡς θεῶν προσήκει λογίζεσθαι· καὶ περὶ
 τῆς ἐν ἁδου μετὰ ψυχῆς καθόδου Χριστοῦ·
 πότε καὶ πῶς καὶ τοὺς ἐν ἁδῇ τῶν δεσμῶν
 ἤλευθέρωσεν. 724.
ΛΒ'. Ἀπόδειξις ἐναργῆς ἐκ τῶν τότε γεγενημέ-
 νων ὑπερφυῶν σημείων, ὡς ἀνέστη ὁ Κύριος
 ἐκ νεκρῶν. 725.
ΛΓ'. Περὶ τῶν ἁγίων γυναικῶν μυροφόρων, ὡς ἁ-
 κίς ἐπὶ τὸν ζωνφόρον ἦκον τάφον Χρι-
 στοῦ. 729.
ΛΔ'. Ὅσακις καὶ τίσι τῶν μαθητῶν ἀνεφάνη· καὶ
 ὡς πρῶτον τοῖς περὶ Λουκᾶν καὶ Κλεόπαν·
 εἶτα ὁψίας τοῖς ἑνδεκά, τῶν θυρῶν κεκλει-
 σμένων, ὤφθη· καὶ μεθ' ἡμέρας ὁκτώ ὑπὸ
 τοῦ ἀποστόλου ἐψηλαφήθη Θωμᾶ. 736.
ΛΕ'. Ὡς μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς Τιβεριάδος θαλάσ-
 σης ἐφάνη Πέτρῳ, Θωμᾶ, καὶ Ναθαναὴλ ἐν
 τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων, ἐνθα δὴ καὶ τροφῆς
 μετέσχεν. 737.
ΛΣ'. Ὡς τελευταῖον εἰς τὴν Γαλιλαίαν ὤφθη,
 καὶ ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἑλζιῶν γενόμενος, ἀνε-
 λήφθη εἰς οὐρανούς, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν
 τοῦ Θεοῦ. 741.
ΛΖ'. Τίτι λόγῳ τριήμερος μὲν ἡ τοῦ Κυρίου ἀνά-
 στασις· μετὰ δὲ μ'. ἡμέραν ἡ εἰς οὐρανούς
 αὐτῷ ἀνοδος ἐγεγόνει. 744.
ΛΗ'. Ποίῳ λόγῳ Πεντηκοστῇ μὲν μετὰ τὴν Ἀνά-
 στασιν, δεκάτῃ δὲ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν
 ἡμέραν ὁ Παράκλητος τὸ θεῖον Πνεῦμα οὖ-
 σιωδῶς τοῖς Ἀποστόλοις ἐπιδημεῖ. 745.
ΛΘ'. Ὅτι καὶ ὁ Ἰώσηπος μέμνηται τοῦ Σωτῆρος
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ ιη'. αὐτοῦ συγ-
 γραφῇ· καὶ οἷα περὶ αὐτοῦ αὐταῖς λέξεσιν
 ἱστορεῖ. 748.

(ΚΑΒΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

Μ'. Περὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 θεανδρικής μορφῆς τε καὶ διαπλάσεως. 748.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

- Α'.** Ὡς μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἀνάληψιν Ματ-
 θίας ἀντὶ Ἰούδα τῷ τῶν δώδεκα ἀποστό-
 λων συγκατελέχθη χορῶ. 752.
Β'. Περὶ τῆς τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐν τῇ
 Πεντηκοστῇ ἐπελεύσεως· καὶ τῶν γενομέ-
 νων τοῖς ἀποστόλοις σημείων· καὶ περὶ
 τῶν πιστῶν ἐκμονοίας καὶ διαγωγῆς· καὶ
 τῆς τῶν Ζ'. διακόνων προχειρήσεως. 753.
Γ'. Περὶ τῆς χειροτονίας Ἰακώβου τοῦ ἀδελφο-
 θέου· καὶ διήγησις περὶ τοῦ γένους Ἰωσήφ
 τοῦ μνήστορος καὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
 καὶ τῆς ἁγνῆς θεομήτορος· ἐκ τῶν Κλήμεν-
 τος τοῦ Στωματέως, Εὐωδίου τε καὶ Ἰπ-
 πολύτου, οἱ διάδοχοι τῶν ἀποστόλων ἐγέ-
 νοντο. 756.
Δ'. Περὶ τῶν παρ' Ἑβραίοις ἀρχιερέων, ὅσοι
 ἀπὸ Ἀκρῶν μέχρι Ἰακώβου τοῦ πρώτου
 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου, καὶ αὐτῆς ἀλώ-
 σεως Ἱερουσαλὴμ διεγένοντο. 761.
Ε'. Περὶ Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος, καὶ Παύ-
 λου τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς. 765.
Σ'. Περὶ Φιλίππου ἑνὸς τῶν ἐπτὰ διακόνων·
 καὶ τοῦ μάγου Σίμωνος· ἐτι δὲ Κανδάκου
 τοῦ δυνάστου τῆς βασιλείας Αἰθιοπῶν· καὶ
 τῶν θείου Πέτρου τεράτων· περὶ τε Κορνη-
 λίου τοῦ ἑκατοντάρχου, καὶ τῶν ἐξ ἔθνων
 προσελθόντων Χριστῷ· καὶ ὡς ἐν Ἀντιοχείᾳ
 Βαρνάβας καὶ Παῦλος πρῶτοι τοῦς πιστοῦς
 χριστιανούς κατωνόμασαν. 768.
Ζ'. Τὰ ὑπὸ Αὐγάρου ἐν Ἑδέσῃ τῇ πόλει γε-
 νόμενα διὰ τοῦ ἀποστόλου Θαδδαίου, καὶ
 περὶ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκότος τοῦ Σωτῆ-
 ρος Χριστοῦ. 772.
Η'. Ὡς ὁ Καῖσαρ Τιβέριος τὰ κατὰ τὸν Σωτῆ-
 ρα Χριστὸν ὑπὸ Πιλάτου γεγόμενα γινούς
 ἐκινήθη· καὶ οἷα Τερτυλλιανὸς περὶ αὐτοῦ
 ἱστορεῖ. 776.
Θ'. Ὡς Γάϊος τὸν Τιβέριον διαδέχεται· καὶ περὶ
 τῆς εἰς αὐτὸν πρεσβείας τοῦ Φίλωνος· καὶ
 οἷα περὶ αὐτοῦ Φίλων τε καὶ Ἰώσηπος ἱστο-
 ροῦσι· καὶ ὡς ἐντεῦθεν ἡ κατὰ τῶν Ἰου-
 δαίων Ῥωμαίοις ἥρξατο λύσσα. 777.
Κ'. Ὅποσα Πιλάτος τοῖς Ἰουδαίοις προὔξεντο

- τὰ κακά· ἔτι δὲ, ὡς διεφθάρη καὶ οὗτος, αὐτόχειρ γενόμενος. 780.
- ΙΑ'. Περὶ τῆς τοῦ Κλαυδίου Καίσαρος ἀρχῆς μετὰ Γάϊον· καὶ τοῦ γεγονότος λιμοῦ· καὶ περὶ Θεωδᾶ τοῦ γόητος. 784.
- ΙΒ'. Μαρτύριον Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου, υἱοῦ μὲν Ζεβεδαίου, ἀδελφοῦ δὲ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. 784.
- ΙΓ'. Ὡς Ἀγρίππας, ὁ καὶ Ἡρώδης, τοὺς ἀποστόλους ἐλάσας, θείας δίκης αὐτίκα πεπί-
ραται. 785.
- ΙΔ'. Περὶ τοῦ γόητος Σίμωνος, καὶ τῆς τούτου αἱρέσεως· καὶ ὡς ἀντέπραπτε τούτῳ, καὶ μάλιστα ἐν Ῥώμῃ Πέτρος θεὸς ἀπόστο-
λος. 788.
- ΙΕ'. Περὶ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου· καὶ ὡς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ ὑπ' ἐκείνῳ πρώτῳ ἢ τῶν μοναχῶν πολιτεία κα-
τήχεται. 792.
- ΙΣ'. Οὐαὶ ὁ σοφώτατος Φίλων περὶ τῶν εἰς Αἰγυ-
πτον τὴν κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίαν ἀσκούν-
των πρώτος ἱστορήσεν. 792.
- ΙΖ'. Περὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Φίλωνος· καὶ οἷος ἦν τὸν τρόπον. 797.
- ΙΗ'. Περὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ φιλαλήθους Ἰωσήπου· καὶ οἷος ἦν καὶ οὗτος. 800.
- ΙΘ'. Ὅπως ὁ Παῦλος τὰ ἔθνη τῇ κατὰ Χριστὸν πίστεϊ προσηγάγατο· καὶ περὶ τῆς γενομέ-
νης ζητήσεως περὶ τοῦ τηρεῖν τοὺς ἐξ ἔθνων καὶ τὸν νόμον Μωσέως· καὶ οἷα οἱ ἐν Ἱερο-
σολύμοις Ἀπόστολοι περὶ τούτου ἐπέστη-
λαν. 804.
- Κ'. Περὶ τῶν εἰς Μακεδονίαν πραχθέντων τῷ ἱεροκλήρῳ Παύλῳ· καὶ περὶ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐ-
τοῦ. 805.
- ΚΑ'. Ὡς ἡ τοῦ Θεοῦ Μήτηρ νόμῳ φύσεως τεθνη-
κυῖα πρὸς τὰς ὑπερκοσμίους σκηναὺς σωμα-
τικῶς μετέστη. 809.
- ΚΒ'. Ἐκ τῶν Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου· ὡς οἱ θεοὶ Ἀπόστολοι ἀθρόον σὺν τῷ ταύτης υἱῷ τῇ προπομπῇ τοῦ ἱεροῦ σκήνου· τῆς Θεο-
μήτορος ἐκ περάτων συνήχθησαν, καὶ περὶ τοῦ διακοπέντος τὰς χεῖρας Ἑβραίου. 812.
- ΚΓ'. Οἷα καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Ἰουδινάλιος περὶ τῆς ἱερᾶς μεταστάσεως τῆς ἀγνῆς Θεομή-
τορος ἱστορεῖ, καὶ τῆς θείας διαπλάσεως καὶ τοῦ ἔθους αὐτῆς. 816.

- ΚΔ'. Ὡς ὁ θεὸς Παῦλος ἐξ Ἐω εἰς τὴν ἐσπέρην διέβη· καὶ κείθεν αὐθις εἰς Ἐω διαπερᾶ τὸν θεῖον εὐαγγελιζόμενος λόγον· καὶ ὡς ἐξ Ἐ-
φέσου διαπόντιος εἰς Συρίαν ἰὼν, κατέλαβε τὰ Ἱεροσόλυμα. 817.
- ΚΕ'. Ὡς ὁ Παῦλος ἐν Ἐφέσῳ θηριομαχήσας· ἐπὶ ἄρχοντος Ἱερωνύμου, θείᾳ δυνάμει ὑπέρτε-
ρος ὤφθη. 821.
- ΚΣ'. Περὶ τοῖς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπὶ Κλαυδίου γενομένης στάσεως· καὶ περὶ τῆς ἐπὶ Νέ-
ρωνος καὶ Φήλικος τῶν ἱερῶν θρασυτήτος· ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν λεγομένων σικαρίων λη-
στῶν· καὶ τοῦ Αἰγυπτίου ψευδοπροφήτου. 824.
- ΚΖ'. Περὶ τῶν τοῦ ἀποστόλου Πέτρου θαυμάτων, καὶ τῶν τεράτων τοῦ μάγου Σίμωνος· καὶ ὡς ἀμφοτέρους τῆς Ῥώμης ὁ Νέρων ἐξήλα-
σεν. 825.
- ΚΗ'. Ὡς Παῦλος ἐν Ἱεροσολύμοις γενόμενος, οἰ-
κονομία ἐχρήσατο, κατὰ τὸν πάλαι νόμον πολιτευσάμενος· καὶ ὡς ἀλύσει πεδνηθεὶς βαθείᾳ ὑπὸ τοῦ χιλιάρχου, διεξήκει τὰ κατ' αὐτὸν δημηγορίων. Καὶ ὡς εἰς Καισάρειαν τῷ ἡγεμόνι Φήλικι διεπέμφθη, καὶ κείσε φυ-
λακῇ παρεδόθη. 828.
- ΚΘ'. Ὡς διελέχθη ὁ Παῦλος τοῖς ἐξ Ἱεροσολύ-
μων ἥκουσι, καὶ περὶ Φήλικος καὶ Δρουσίλ-
λης καὶ Φήστου, δὲ διάδοχος ἦν Φήλικος· ἐφ' οὗ Παῦλος παρῆρσιασάμενος, ἐπεκαλεῖ-
το τὸν Καίσαρα. 832.
- Λ'. Περὶ Ἀγρίππα καὶ Βερνίκης, καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς δημηγορίας τοῦ Παύλου. 833.
- ΛΑ'. Περὶ τοῦ εἰς Ἰταλίαν ἀπόπλου τοῦ ἀποστό-
λου Παύλου, καὶ ὡς νευαγία ἐχρήσατο. 836.
- ΛΒ'. Ὡς ἐν τῇ νήσῳ Μελίτῃ ἔχιδνα τῆς χειρὸς τοῦ Παύλου καθήψατο· καὶ περὶ Πουπλίου, καὶ τῶν ἄλλων τοῦ Παύλου θαυμάτων. 840.
- ΛΓ'. Ὡς ἐκείθεν πλοίῳ Ἀλεξανδρινῷ Παῦλος διὰ τῶν Συρακουσῶν εἰς Ῥώμην ἦλθε, καὶ τοῖς πρώτοις τῶν ἐκεῖ Ἰουδαίων εἰς λόγους ἦλθε, καὶ τῷ Νέρωνι παραστάς, τότε μὲν ἀπελύετο· καὶ δύο ἔτη ἐπὶ Ῥώμης διαγα-
γών, τὴν τοῦ Χριστοῦ βασιλείαν ἀκωλύτως μετὰ παρρησίας ἐκήρυττεν. 840.
- ΛΔ'. Ὡς μετὰ ταῦτα ἐξῶν τῆς Ῥώμης ὁ Παῦλος πάλιν εἰς τὸ κήρυγμα ἐπορεύετο· αὐθις δὲ ἐπὶ Ῥώμην γενόμενος, ὑφίσταται τὸ μαρ-
τύριον· καὶ περὶ τῶν θείων ἐπιστολῶν αὐ-
τοῦ. 841.

- ΛΕ'. Περὶ τῶν ἀποδημιῶν Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου· καὶ περὶ τοῦ ἱεροῦ Κλήμεντος, καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ· καὶ ὡς ὕστερον καὶ αὐτὸς τὴν Ῥώμην κατέλαβε. 845.
- ΛΣ'. Περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ θαυμάτων τῶν Ἀποστόλων· καὶ περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ ἀντι-χρίστου Σίμωνος· καὶ ὡς Πέτρος καὶ Παῦλος ἐν Ῥώμῃ τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα διέδραμον. 849.
- ΛΖ'. Περὶ τῆς ὁμότητος καὶ αἰσχροουργίας Νέρωνος· καὶ οἷά τινες τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς ἱερᾶς τελευτῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἱστόρησαν. καὶ περὶ τῆς θεοσιδοῦς αὐτῶν μορφῆς καὶ διαπλάσεως. 852.
- ΛΗ'. Ὡς ὁ τοῦ Κυρίου ἀδελφὸς Ἰάκωβος τὸν κατὰ Χριστὸν διεξῆλθεν ἀγῶνα. 856.
- ΛΘ'. Περὶ Ἀνδρέου καὶ Βαρθολομαίου τῶν ἱερῶν ἀποστόλων· ὡς τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ κατεκοσμήθησαν. 860.
- Μ'. Περὶ Θωμᾶ, Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, Σίμωνος τε τοῦ Ζηλωτοῦ, Ἰούδα τοῦ καὶ Λεθαίου, καὶ Ματθίου, τοῦ ἀντὶ τοῦ προδότου καταλεγέντος. 861.
- ΜΑ'. Περὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. 865.
- ΜΒ'. Περὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τῆς θείας αὐτοῦ μεταστάσεως. 869.
- ΜΓ'. Περὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ εὐαγγελιστῶν Μάρκου τε καὶ Λουκᾶ τῶν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα. 876.
- ΜΔ'. Τίνες εἰσὶν οἱ δώδεκα Χριστοῦ μαθηταὶ καὶ ἀπόστολοι, καὶ ὅσοι ἐκ τούτων γάμφωμίλησαν. 877.
- ΜΕ'. Τίνες τῶν ἀποστόλων ἐνδιάθηκα βιβλία κατέλιπον· καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἁγίων τεσσάρων εὐαγγελίων, ἐκ ποίας αἰτίας ἐγράφησαν, καὶ περὶ τῆς αὐτῶν τάξεως, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν πράξεων, καὶ τῶν καθολικῶν καὶ ἐτέρων ἐπιστολῶν τῶν ἁγίων ἀποστόλων. 880.
- ΜΣ'. Περὶ τῶν ἀμφιβαλλομένων ἐνδιαθήκων βιβλίων, ὅπως εἰς ὕστερον τὸ ἐμπέδον ἔσχον· καὶ περὶ τῶν ἄλλως νόθων καὶ παρεγγράπτων καὶ παντάπασιν ἀποβλήτων. 885.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'.

- Α'. Τίνες πρῶτοι διάδοχοι τῶν ἱερῶν ἀποστόλων ἐγένοντο. 889.
- Β'. Περὶ τῶν μετὰ τοῦ ἀποστόλου Ῥώμης, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων τῆς Ἐκκλησίας ἡγησαμένων· καὶ ἐτέρων ἀποστολικῶν διαπρεπόντων χαρίσμασι. 893.
- Γ'. Τίνα αἷτια τῆς κατὰ Ἰουδαίους μάχης τοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο· καὶ πόσον χρόνον Ἰουδαῖοι μετὰ Χριστὸν ἀπολέμητοι διέμειναν· καὶ ὡς οἱ πιστοὶ δι' ἀποκαλύψεως λιπόντες τὴν Ἱερουσαλήμ, εἰς τὴν Πέλλαν ὤκησαν πόλιν· καὶ ὅσον καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον οἱ ἐξ Ἡρώδου ἀλλόφυλοι τοῦ Ἰουδαίων ἤρξαν ἔθνους. 896.
- Δ'. Ὅτι καὶ πρὸ καιροῦ σημεῖα θεόθεν μέγιστα ἐπτά τὰ καταληφόμενα πάθη τὴν Ἱερουσαλήμ προσήμεινον. 897.
- Ε'. Ὡς μετὰ Νέρωνα οἱ περὶ Γάλβαν καὶ Ὀθωνα, εἴτα Οὐεσπασιανὸς Ῥωμαίων ἄρχει· καὶ κατάλογος μερικὸς τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγεννημένων τῇ Ἱερουσαλήμ δεινῶν. 901.
- Σ'. Διήγησις ἐκ τῆς πέμπτης ἱστορίας τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀλώσεως Ἰωσήπου περὶ τοῦ συντρέψαντος Ἰουδαίους λιμοῦ. 904.
- Ζ'. Περὶ τῆς τὸ οἰκεῖον τέκνον καταφαγούσης γυναικὸς Ἰουδαίας ἐν τῇ τῶν Ἱεροσολύμων πολιορκίᾳ. 908.
- Η'. Περὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ προρρήσεων διὰ τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ περὶ τῆς συγγραφῆς Ἰωσήπου. 912.
- Θ'. Ὡς μετὰ τὴν ἄλωσιν Συμεὼν ὁ τοῦ Κλοπᾶ ἐπίσκοπος Ἱερουσαλήμ προχειρίζεται. Καὶ περὶ τῆς Δομετιανοῦ ὁμότητος· καὶ περὶ τῶν κατὰ σάρκα συγγενῶν τοῦ Σωτῆρος. 913.
- Ι'. Ἐκ τῶν Ἠγησίππου, ὅτι ἄχρι τότε οἱ ἀπὸ γένους τοῦ Δαυὶδ ἀνεζητοῦντο καὶ ἀνηροῦντο. 916.
- ΙΑ'. Τελευτὴ Οὐεσπασιανοῦ, Τίτου καὶ Δομετιανοῦ καὶ Νερούα· καὶ περὶ τοῦ βασιλέως Τραϊανοῦ. 917.
- ΙΒ'. Περὶ τοῦ μετὰ τὸν μάγον Σίμωνα δευτέρου αἰρεσιάρχου Μενάνδρου. 921.
- ΙΓ'. Περὶ τῆς τῶν Ἑβιωναίων αἵρέσεως. 921.
- ΙΔ'. Περὶ Κηρίνου τοῦ αἰρεσιάρχου. 924.
- ΙΕ'. Περὶ τῆς αἵρέσεως τῶν λεγομένων Νικολαϊ-

- των, ὡς ἀπὸ Νικολάου, ἐνὸς τῶν ἐπτὰ δια-
κόνων, συνέστη. 925.
- ΙΓ'. Ὡς ἐμαρτύρησε Σιμεὼν ὁ τοῦ Κλοπᾶ· καὶ
ὄθεν αἱ αἱρέσεις τὸ κατ' ἀρχὰς τῇ τοῦ Χρι-
στοῦ εἰσέφρησαν Ἐκκλησίᾳ. 925.
- ΙΖ'. Περὶ τοῦ κατὰ Τραϊανὸν διωγμοῦ· καὶ οἷον
δόγμα οὗτος κατὰ χριστιανῶν ἐξήνεγ-
κεν. 929.
- ΙΗ'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κλήμεντος Ῥώμης,
καὶ περὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. 929.
- ΙΘ'. Ὡς καὶ ὁ Θεοφόρος Ἰγνάτιος ἐξ Ἀντιοχείας
ἐπὶ Ῥώμης διὰ Χριστὸν θηρίων ἐγεγόνει
βορά· καὶ περὶ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ. 932.
- Κ'. Περὶ τοῦ Ἱεραπολίτου Παπία, καὶ τῶν παρ-
δόξως ἱστορηθέντων αὐτῷ. 936.
- ΚΑ'. Περὶ Κοδράτου καὶ Ἀριστείδου, ἀποστολι-
κῶν ἀνδρῶν, ὑπὲρ τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως
ἐγγράφως ἀπολογίας ποιησαμένων. 940.
- ΚΒ'. Ὅσα καὶ ἐπὶ Τραϊανοῦ Ἰουδαίους ἐπισυνέβη
κακά. 940.
- ΚΓ'. Περὶ τοῦ τρόπου Τραϊανοῦ, καὶ τῶν ἐπ' Ἀν-
τιοχείας ἔργων αὐτοῦ· καὶ περὶ τῶν Ε' γυ-
ναικῶν μαρτύρων. 941.
- ΚΔ'. Περὶ τῆς βασιλείας Αἰλίου Ἀδριανοῦ· καὶ
περὶ τῆς κατ' αὐτὸν ὑστάτης τῶν Ἰουδαίων
πανωλεθρίας. 944.
- ΚΕ'. Τίνες κατὰ τούτους τοὺς χρόνους τῶν με-
γάλων παροικιῶν τῇ ἱερατικῇ διέπρεπον
λειτουργίᾳ. 945.
- ΚΣ'. Περὶ Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυ-
ρος, καὶ τῆς πρὸς Ἀντωνίνον ἀπολογίας αὐ-
τοῦ· ἔτι δὲ καὶ περὶ Ἠγησίππου καὶ Μελί-
τωνος. 949.
- ΚΖ'. Ὡς Ἀδριανὸς ἐπιστολὴν ὑπὲρ χριστιανῶν
ἐπεμπευ, ὥστε μὴ ἀκρίτως ἡμᾶς ἐλαύ-
νειν. 952.
- ΚΗ'. Περὶ τοῦ μετ' Ἀδριανὸν Ἀντωνίου, ὡς καὶ
αὐτὸς τοῖς ἐν Ἀσίᾳ ἐπέστελλε, τὸν καθ'
ἡμᾶς διωγμὸν ἀναστέλλων. 952.
- ΚΘ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, τοῦ καὶ Πλακί-
δα· καὶ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου τοῦ ἐν Ἰλλυ-
ριοῖς ἐπισκόπου. 953.
- Λ'. Τὰ περὶ Πολυκάρπου τοῦ ἀποστολικοῦ δια-
δόχου μνημονευόμενα. 956.
- ΛΑ'. Περὶ τῆς διαδοχῆς τῶν τηνικάδε αὐτοκρα-
τόρων καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν. 957.
- ΛΒ'. Ὡς ὁ φιλόσοφος Ἰουστίνος ἐγγράφως καὶ
ἀγράφως ἀπολογησάμενος ὑπὲρ τῆς πίστεως,
τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ κατεκοσμή-
θη. 960.
- ΔΓ'. Περὶ ἄλλων μαρτύρων, ὧν αὐτὸς Ἰουστίνος
ἐν ἰδίῳ ἐμνήσθη συγγραμμάτι. 961.
- ΔΔ'. Περὶ τῶν ἐν Ἀσίᾳ μαρτυρησάντων. 965.
- ΔΕ'. Ὡς ἐμαρτύρησε Πολύκαρπος ὁ τῆς Σμυρ-
ναίων ἐπίσκοπος γεγονώς. 968.
- ΔΣ'. Περὶ ἄλλων μαρτύρων κατὰ τὴν αὐτὴν τῶν
χρόνων περίοδον σύναμα Πολυκάρπῳ μαρ-
τυρησάντων. 973.
- ΔΖ'. Περὶ τῶν δύο Ἑβραίων τῶν ὑπὸ ἄμμου καὶ
ὑπὸ παιδῶν ὑπερφυῶς βαπτισθέντων. 973.

BIBLION Δ'.

- Α'. Προέκθεσις τῆς βίβλου περὶ ὧν εἴρηκεν ἀνω-
τέρῳ ὁ συγγραφεύς· καὶ περὶ ὧν καὶ ἐν τῇ
τετάρτῃ δὴ ταύτῃ τῶν ἱστοριῶν διαλήψε-
ται. 977.
- Β'. Περὶ τῶν τηνικάδε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ
εἰσφρησάντων αἵρεσιάρχων, Σατορνίνου καὶ
Βασιλείδου. 980.
- Γ'. Περὶ Οὐαλεντίνου, Κέρδωνος, Μαρκίωνος τε
τοῦ Ποντικοῦ καὶ Μάρκου. 981.
- Δ'. Περὶ Τατιανοῦ καὶ Σευηρινοῦ, καὶ τῆς αἰ-
ρέσεως τῶν Ἐγκρατιτῶν. 984.
- Ε'. Ὅπως ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις τὰ τῶν αἵρετικῶν
διεσκέδασε, πολλὰ καὶ ἄλλα προβαλλομέ-
νη· ἀναστῆσασα δὲ καὶ ἀνδρας τῇ αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ· καὶ κατάλογος τῶν ἐκκλησια-
στικῶν συγγραφέων. 985.
- Σ'. Περὶ ὧν συνετάξατο λόγων Ἰουστίνος ὁ ἐν
μάρτυσι φιλόσοφος. 988.
- Ζ'. Περὶ Ἠγησίππου καὶ τῶν συγγραμμάτων
αὐτοῦ. 992.
- Η'. Περὶ Διονυσίου τοῦ Κορινθίων ἐπισκόπου,
καὶ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ. 993.
- Θ'. Περὶ Θεοφίλου Ἀντιοχείας, καὶ Μοδέστου,
καὶ τῆς συγγραφῆς αὐτῶν. 996.
- Ι'. Περὶ Μελίτωνος τοῦ Σάρδεων· καὶ περὶ ὧν
ἔγραψε πραγματειῶν αὐτοῦ. 997.
- ΙΑ'. Περὶ Ἀπολλιναρίου τοῦ Ἱεραπολίτου· ἐπὶ
δὲ καὶ περὶ Μουσανοῦ, καὶ Βαρδησάνου τοῦ
Σύρου, καὶ τῶν συγγραφέων αὐτοῖς. 1001.
- ΙΒ'. Περὶ Γαίου καὶ Τερτυλλιανοῦ, οἳ γράφει·
ὡς ἐπὶ Μάρκου διψῇ τῆς στρατειᾶς ἐν Γαλ-
λίαις κατεχομένης, ταῖς εὐχαῖς τῶν ἡμε-
τέρων ὁ Θεὸς ἀνωθεν ὕψος, καὶ κεραυνῷ τοὺς

- πολεμίους διέφθειρε. 1001.
- ΙΓ'. Περὶ Εἰρηναίου τοῦ Λουγδούνων ἐπισκόπου· ὡς καὶ ἐπ' αὐτοῦ παράδοξοι θεοσημεῖαι ἐγένοντο. 1005.
- ΙΔ'. Ὅπως ὁ Εἰρηναῖος τῶν θεοπνεύστων μνημονεύει Γραφῶν καὶ περὶ τῆς Ἰωάννου Ἀποκαλύψεως καὶ περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐβδόμηκοντα. 1008.
- ΙΕ'. Οἷα ὁ αὐτὸς περὶ τοῦ καταλόγου τῶν τῆς Ῥώμης ἐπισκόπων ἱστορεῖ καὶ ὡς οἱ ἐν Βιέννῃ θεοφιλεῖς μάρτυρες τῷ Ῥώμης ἐλευθέρῳ Εἰρηναίῳ παρατίθενται. 1009.
- ΙΣ'. Περὶ τῆς ἐκ Γαλλίων ἐπιστολῆς διὰ τὸν ἐκεῖσε γενόμενον σφοδρότατον διωγμὸν. 1012.
- ΙΖ'. Περὶ Οὐετίου, Σάγκτου, Ποθεινοῦ, Ἀλεξάνδρου καὶ λοιπῶν ἐν Γαλλίαις μαρτύρων. 1013.
- ΙΗ'. Οἷα τῷ μάρτυρι Ἀττάλῳ γέγονεν ἐπιφάνεια διὰ τὸν τὸν αὐχμηρὸν μετερχόμενον βίον μάρτυρα· ὡς καὶ τοῖς περιπεπωκόσι συγγνώμην οἱ τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες ἔδωσαν. 1024.
- ΙΘ'. Τίνες τοῖς ὑψηλοῖς τῶν ἱερῶν θρόνων τινηκαῦτα διέπρεπον. 1028.
- Κ'. Κατάλογος καὶ αὐθις τῶν μετὰ ταῦτα τῆς ψευδωνύμου γνώσεως ἀρχηγῶν καὶ ὅσοι ἐκκλησιαστικοὶ ἄνδρες τούτοις ἀντέστησαν. 1029.
- ΚΑ'. Περὶ Ἀρτέμωνος καὶ Θεοδότου τοῦ σκυτέως, ψιλὸν ἄνθρωπον δογματιζόντων Χριστόν καὶ ὡς πρῶτοι τὰς Γραφὰς διαφθεῖρειν ἤρξαντο καὶ περὶ Ἀνατολίου τοῦ ἑμολογητοῦ. 1032.
- ΚΒ'. Περὶ τῆς αἵρέσεως Μοντανοῦ· ἥτις αἵρεσις κατὰ Φρύγας ὠνόμασται. 1039.
- ΚΓ'. Περὶ Ἀπολλιναρίου τοῦ Ἱερραπολίτου· ὅσα κατὰ τῆς τοιαύτης αἵρέσεως συνεγράψατο. 1036.
- ΚΔ'. Ὅσα καὶ Μιλτιάδης ἐκκλησιαστικὸς ἀνὴρ κατ' αὐτῆς ἔγραψεν. 1040.
- ΚΕ'. Ὡς καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥωμαῖος κατὰ τῆς τοιαύτης αἵρέσεως ἀντετάξατο. 1040.
- ΚΣ'. Ὅτι καὶ ἐν Ῥώμῃ ὁ αὐτὸς Ἀπολλώνιος ἐμαρτύρησεν. 1044.
- ΚΖ'. Ὡς καὶ Σεραπίων ὁ Ἀντιοχείας τοῦς περὶ Μοντανὸν ἀπελέγχει, καὶ περὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. 1044.
- ΚΗ'. Ὡς καὶ ἡ τοῦ Μαρκίωνος αἵρεσις εἰς πολὺ διηρέθη, καὶ τίνα ἑτερατεύοντο. 1045.
- ΚΘ'. Περὶ Ῥόδωνος· ὡς κατὰ Μαρκίωνος συνεγράψατο καὶ περὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ συγγραμμάτων. 1048.
- Λ'. Περὶ τοῦ κατὰ Βλάστον καὶ Φλωρίνον ἐν Ῥώμῃ γενομένου σχίσματος καὶ ὅσα Εἰρηναῖος αὐτοῖς διελέχθη καὶ περὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ συγγραμμάτων. 1049.
- ΛΑ'. Περὶ Ἱππολύτου Πόρτου πόλεως Ῥώμης καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. 1052.
- ΛΒ'. Περὶ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πανταίνου τοῦ φιλοσόφου, ἀποστολικοῦ ἀνδρός καὶ τῆς περὶ τοῦς λόγους ἐνθέου αὐτοῦ σπουδῆς. 1052.
- ΛΓ'. Περὶ Κλήμεντος τοῦ Στρωμματέως, καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ καὶ ὅσα περὶ τῶν θείων λέγει Γραφῶν. 1053.
- ΛΔ'. Ἐτι περὶ Τερτυλλιανοῦ καὶ Γαίτου, τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων. 1057.
- ΛΕ'. Περὶ ἄλλων πλείστων ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων· Ἰούδα, Ἡρακλείτου, Μαξίμου, Κανδίδου, Ἀπίωνος, Σέξτου, Ἀραβιανοῦ, καὶ ἑτέρων. 1060.
- ΛΣ'. Περὶ τῆς τότε γενομένης διαφωνίας περὶ τοῦ Πάσχα καὶ περὶ τῶν γενομένων συνόδων καὶ ὡς ἅπαντες ὁμοφώνησαν. 1060.
- ΛΖ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀσίᾳ διαφωνίας τοῦ Πάσχα καὶ ὅσα ὁ Ἐφέσου Πολυκράτης Βίκτωρι τῷ προέδρῳ τῆς Ῥώμης ἔγραψεν. 1061.
- ΛΗ'. Ὡς Βίκτωρ κινηθεὶς, τὰς ἐν Ἀσίᾳ πόλεις, διὰ τὸ Πάσχα, ἀποδιαιρεῖν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνώσεως ἐπειράτο. 1063.
- ΛΘ'. Ὡς ὁ εἰρηνικώτατος Εἰρηναῖος τὸ ἀστασίαστον ταῖς Ἐκκλησίαις παρέσχε, τὰ τῶν διχδόχων τῶν ἀποστόλων διηγησάμενος. 1065.

BIBΛION Ε'.

- Α'. Διήγησις ἐν ἐπιτόμῳ τῶν ἀνωθεν εἰρημένων καὶ μελλόντων τῷ τόμῳ ῥηθήσεσθαι. 1069.
- Β'. Περὶ τοῦ κατὰ Σευῆρον διωγμοῦ, ἐφ' ᾧ Λεωνίδης ὁ πατὴρ Ὀριγένους τὸ διὰ Χριστὸν τέλος ἔσχε. 1072.
- Γ'. Περὶ τῆς ἐκ παιδὸς ἀσκήσεως Ὀριγένους· ὡς ἐτι νέος ὢν, τὸν ἀληθῆ λόγον ἐπρέσβευεν καὶ ὡς εἰς τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγῶνα παρεσκευάζετο. 1072.

- Δ'. Περὶ τῆς κατ' αὐτὸν παιδείας καὶ ἀγωγῆς καὶ τῶν αὐτῷ φοιτησάντων. Καὶ ὡς ἐκτω- καίδεκα ὦν ἐτῶν, τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῶν πιστῶν ἡγεῖτο διατριβῆς, περιδόητος ἀθρόον γενόμενος. 1076.
- Ε'. Ὡς τελεωτέρας φιλοσόφου διαγωγῆς ἤψατο, καὶ τὸν εὐαγγελικὸν εἰς ἀκρίβειαν ἐφύλατ- τεν ὅρον. 1077.
- Σ'. Τίνες ὑπ' αὐτῷ καθοδηγηθέντες, μαρτυρι- κοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθησαν. 1080.
- Ζ'. Περὶ τῆς μαθητρίας αὐτοῦ Ποταμιαίνης τῆς μάρτυρος. 1080.
- Η'. Περὶ τοῦ τολμηθέντος τῷ Ὀριγένει· τῇ ἐκ- τομῇ τῆς σαρκὸς τῷ παρθενεύειν δῆθεν αἰ- ρεῖσθαι. 1081.
- Θ'. Περὶ τῶν κατὰ Νάρκισσον παραδόξων θαυ- μάτων, δς Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος ἦν. 1084.
- Ι'. Ὡς Ἀλέξανδρος Καισαρείας ἐπίσκοπος χρη- σμῶ θείῳ εἰς τὴν Ἱεροσολύμων μετετέθη καθέδραν, ἐτι ζῶντος τοῦ πρὸ αὐτοῦ Ναρ- κίσσου· καὶ δύο ἅμα ὄντες, τὰ τῆς Ἐκκλη- σίας διεῖπον· καὶ περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου συγγραμμάτων. 1085.
- ΙΑ'. Περὶ τῆς Ὀριγένους εἰς τὰς Γραφὰς ἐπιδό- σεως· καὶ περὶ τῶν ἐξαπλῶν παρ' αὐτῷ λεγομένων ἐκδόσεων. 1089.
- ΙΒ'. Περὶ Συμμάχου τοῦ ἐρμηνεύς καὶ τῶν μα- θητῶν Ὀριγένους. 1092.
- ΙΓ'. Περὶ Πορφυρίου, οἷα περὶ τῆς εἰς λόγους σπουδῆς Ὀριγένους γράφει· οἷα δὲ καὶ αὐ- τὸς περὶ τῆς εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἀσκήσεως περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖ. 1093.
- ΙΔ'. Ὡς καὶ ἐν Ἀραβίᾳ ἦκεν Ὀριγένης· καὶ ὡς ἐν Καισαρείᾳ, μὴπω πρεσβύτερος ὢν, τὰς Γραφὰς ἐπὶ κοινοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡρμή- νευε. 1097.
- ΙΕ'. Περὶ Βηρύλλου τοῦ Βόστρων· καὶ Ἀμβρο- σίου· καὶ ὅσα Ὀριγένης ἐπ' Ἀλεξανδρείας ἐξηγήσατο. 1097.
- ΙΣ'. Ὅπως τῶν ἐνδιαθήκων καὶ οὗτος μνημο- νεύει Γραφῶν τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας. 1100.
- ΙΖ'. Περὶ Μαμαίας τῆς τοῦ βασιλέως Ἀλεξάν- δρου μητρὸς. 1104.
- ΙΗ'. Ὡς ἐν Παλαιστίνῃ Ὀριγένης τῆς τοῦ πρε- σβυτερίου ἡζιώθη τιμῆς. Καὶ τίνες διάδο- χοι τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σχολῆς. 1104.
- ΙΘ'. Ὅσα καὶ ἐπὶ Παλαιστίνης ὦν ἐξηγήσατο· καὶ περὶ τῶν ἄλλων συγγραμμάτων αὐ- τοῦ. 1105.
- Κ'. Περὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ μαθητῶν, καὶ Γρη- γορίου τοῦ θαυματουργοῦ. Καὶ ὅσης τιμῆς παρὰ τῶν τότε μεγάλων ἱερέων ἡξι- οὔτο. 1108.
- ΚΑ'. Περὶ τοῦ συγγραφέως Ἰουλίου Ἀφρικανοῦ, καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. 1109.
- ΚΒ'. Περὶ τῆς Βηρύλλου παρατροπῆς τε καὶ διορ- θώσεως. 1112.
- ΚΓ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀραβίᾳ ἐπιφυσίης αἱρέσεως τῶν θνητοψυχιτῶν. 1112.
- ΚΔ'. Περὶ τῆς τῶν Ἐλκεσαϊτῶν αἱρέσεως. 1112.
- ΚΕ'. Κατάλογος τῶν καθεξῆς τῆς Ῥωμαίων βα- σιλείας διαδεξαμένων τὰ σκῆπτρα· καὶ ὡς πρῶτος χριστιανὸς βασιλέων Φίλιππος γέ- γονεν. 1116.
- ΚΣ'. Ὅσοι τῶν μεγάλων πόλεων τῇ ἰερwsύνῃ διέπρεπον. 1116.
- ΚΖ'. Περὶ τοῦ κατὰ Δέκιον διωγμοῦ· καὶ ὡς ἐμαρτύρησε Κυπριανὸς τῆς Ἀφρων Καρθα- γένης ἐπίσκοπος. 1120.
- ΚΗ'. Περὶ τῶν συμβάντων Διονυσίῳ τῷ Ἀλεξαν- δρείας ἐν τῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ. 1120.
- ΚΘ'. Περὶ τῶν ἡττηθέντων καὶ ἐξομοσάντων τὸ σέβας Χριστιανῶν ἐν τοῖς κατὰ Δέκιον. 1123.
- Λ'. Περὶ τῶν τότε μαρτυρησάντων, Μητρά, Κοίντας, Ἀπολλωνίας, Σεραπίωνος, Ἰουλια- νοῦ, Βησᾶ, Μάκαρος, καὶ ἐτέρων. 1124.
- ΛΑ'. Περὶ ἄλλων μαρτύρων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Παλαιστίνῃ μαρτυρησάντων. 1125.
- ΛΒ'. Ὡς καὶ Ὀριγένης τῷ μαρτυρικῷ παραστάς βήματι, τὸ σέβας ἐξομοσάμενος διεφθάρη. 1128.
- ΛΓ'. Περὶ τῶν Ὀριγένους βλασφημιῶν· καὶ ὡς ἐπὶ Γάλλου τὸν βίον ἐξεμέτρησεν. 1129.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΣΤ'.

- Α'. Προδηγήσεις τοῦ τόμου ἀφηγουμένη αὐτὴ δια- λήψεται. 1133.
- Β'. Ὡς οἱ τότε τῶν Ἐκκλησιῶν ἡγεμόνες τοὺς ἐν τῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ παραπεσόντας μετ' ἀξιολόγου μετανοίας προσείντο. 1136.
- Γ'. Περὶ Ναυάτου τοῦ ἀκαθάρτου, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν διήγησις· καὶ τί ἐδογματίζε. 1136.
- Δ'. Περὶ ὧν εἰσηγείται Διονύσιος εἰς παραδοχὴν

- τῶν παραπεπτωκότων· καὶ ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ναυᾶτον. 1140.
- Ε'. Περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐν Ἀφρικῇ γενομένων συνόδων, αἱ τὴν τοῦ Ναυάτου αἵρεσιν ἀπεκλήρυξαν. 1141.
- Ζ'. Περὶ τῶν ἐπιστολῶν Διονυσίου τῶν περὶ μετανοίας· καὶ ξένον διήγημα περὶ τινος Σεραπίωνος, μετανοήσαντος καὶ μετασχόντος τῶν θείων ἀγιασμάτων ἐν τελευταίαις ἀναπνοαῖς. 1144.
- Ζ'. Περὶ τοῦ κινηθέντος τηλικαῦτα ζητήματος περὶ τοῦ θείου βαπτίσματος· καὶ ὡς κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἐφάνη Σαβέλλιος. 1145.
- Η'. Περὶ τῆς ὁράσεως ἣν εἶδεν ὁ Διονύσιος. 1148.
- Θ'. Περὶ τῆς παμμιάρου τῶν αἵρετικῶν πλάνης· ἐτι δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀθέου αὐτῶν βαπτίσματος· καὶ ὅσας ἐπιστολάς ὑπὲρ τοῦτου ἔγραψεν. 1149.
- Ι'. Περὶ τοῦ κατὰ Οὐαλεριανὸν διωγμοῦ· καὶ ὅσα ἐν ἐκείνῳ ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων ἑπαθε Διονύσιος. 1152.
- ΙΑ'. Περὶ τῶν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης μαρτυρησάντων. 1153.
- ΙΒ'. Περὶ τῆς κατὰ Γαλιῆνον εἰρήνης, καὶ τῆς ὑπὲρ ἡμῶν ἐπιστολῆς αὐτοῦ, καὶ οἷος ἦν. 1156.
- ΙΓ'. Περὶ τοῦ ἐν Καισαρείᾳ Μαρίνου τοῦ μάρτυρος. 1157.
- ΙΔ'. Περὶ Ἀστερίου καὶ τῆς κατ' αὐτὸν παραδόξου ἱστορίας. 1160.
- ΙΕ'. Περὶ τῆς ἐν Πανεάδι στήλης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἐκεῖσε φυομένης βοτάνης. 1160.
- ΙΣ'. Περὶ τῶν μορφῶν τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ τοῦ θρόνου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ θεοῦ. 1161.
- ΙΖ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ περιβοήτου ἐν θαύμασιν, ὡς τοῖς κατ' ἐκεῖνο καιροῦ χρόνοις ἤκμαζε. 1161.
- ΙΗ'. Περὶ τῶν ἑορταστικῶν Διονυσίου ἐπιστολῶν. 1164.
- ΙΘ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενομένης στάσεως τοῦ λαοῦ. 1165.
- Κ'. Περὶ τοῦ ἐνσκήψαντος ἐν αὐτῇ ἀπλήστου λοιμοῦ. 1168.
- ΚΑ'. Περὶ Νέπωτος καὶ τῆς κατ' αὐτὸν αἵρεσεως. 1169.
- ΚΒ'. Οἷα Διονύσιος ὁ Ἀλεξανδρεὺς περὶ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου ἱστορεῖ. 1173.
- ΚΓ'. Εἰς οἷων τρόπων μὴ εἶναι τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τὴν Ἀποκάλυψιν, ἀλλ' ἐτέρου τινὸς Ἰωάννου παρίστησι. 1176.
- ΚΔ'. Περὶ τῶν ἄλλων ἐπιστολῶν τοῦ Διονυσίου, καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. 1177.
- ΚΕ'. Οἷα ὁ μέγας Βασίλειος περὶ τοῦ Ἀλεξανδρείας Διονυσίου ἐν τινι τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ γράφει. 1180.
- ΚΖ'. Περὶ Σαβέλλιου, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν αἵρέσεως, καὶ ὅτι ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἤκμαζε. 1180.
- ΚΖ'. Περὶ τῆς αἵρέσεως Παύλου τοῦ Σαμοσατέως· καὶ περὶ τῆς πρώτης κατ' αὐτοῦ συνόδου. 1181.
- ΚΗ'. Ὡς ἐν δευτέρᾳ συνελεύσει ἐξελεγχθεὶς ὁ Παῦλος ὑπὸ Μελχίωνος σοφιστοῦ παρὰ τῆς συνόδου ἐκβέβληται. 1184.
- ΚΘ'. Οἷα ὁ βασιλεὺς Αὐρηλιανὸς περὶ τῆς συνδικτῆς ψήφου εἶπε· καὶ ὡς κατ' ἡμῶν κινούμενος καὶ οὗτος, ἄνωθεν ἐπεσχέθη. 1185.
- Λ'. Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου, τὴν τοῦ Σαμοσατέως διηγουμένη ἀκόλαστον διαίταν. 1188.
- ΛΑ'. Περὶ Μάνεντος τοῦ αἵρεσιάρχου, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Μανιχαῖοι τὴν ἐπωνυμίαν εἶχον· καὶ τῆς αἵρέσεως αὐτῶν. 1192.
- ΛΒ'. Ὡς ὁ Μάνης τὴν δορὰν τοῦ σώματος ἀφαιρέθεις, κυσὶ παρεδόθη βορᾷ. 1193.
- ΛΓ'. Περὶ τῆς διαδοχῆς τῶν ἐν Ῥώμῃ τὴν βασιλεῖον διευθυνόντων ἀρχῆν. 1196.
- ΛΔ'. Ὅσοι τῶν μεγίστων πόλεων τὴν ποιμαντικὴν ἐκκληροῦντο, καὶ ἄχρι τῆς τῶν ἐκκλησιῶν πολιορκείας διέμειναν. 1197.
- ΛΕ'. Περὶ ἄλλων τηλικαύδε ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν ἐν λόγοις καὶ διδασκαλίαις διαπρεψάντων. 1200.
- ΛΣ'. Περὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ ἱερατικῶν ἡγῆσαμένων, ἐπὶ σοφίᾳ διαβοήτων ἀνδρῶν. 1201.
- ΛΖ'. Περὶ τῶν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης ἀρχιερέων· καὶ περὶ Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου. 1204.

ΒΙΒΛΙΟΝ Σ'.

- Α'. Περιοχὴ τῶν μελλόντων ἐκκηρύσσεσθαι. 1205.
- Β'. Ὅπως τὰ ἡμέτερα πρότερον καλῶς ἔχοντα, τῇ πρὸς ἀλλήλους ἐριδι καὶ φιλονεικίᾳ ἀμοιρὰ τῆς θείας ἐπισκοπῆς ἐγένοντο οἰκονο-

- μικῶς πρὸς καιρόν. 1208.
- Ι". Ὡς Διοκλητιανὸς Μαξιμιανὸν τὸν Ἐρκούλιον συνάρχειν εἴλετο· καὶ ὡς τὸν καθ' ἡμῶν ἐκίνησε διωγμόν. 1209.
- Δ'. Περὶ τοῦ τρόπου τῶν κατὰ τὸν διωγμὸν ἀγωνισαμένων. 1212.
- Ε'. Περὶ τοῦ τὸ δυσσεβὲς πρόσταγμα διαρρήξαντος ἐν Νικομηδείᾳ, καὶ τῶν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς οἰκίας μαρτυρησάντων. 1213.
- Σ'. Περὶ τοῦ μακαρίου τέλους τῶν ἁγίων δυσμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ· καὶ περὶ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ Δόμνας. 1216.
- Ζ'. Περὶ τῶν ἐν Μελιτινῇ, Αἰγύπτῳ τε καὶ Τύρῳ καὶ Φοινίκῃ μαρτυρησάντων. 1217.
- Η'. Περὶ τῶν κατὰ Θηβαΐδα γεγενημένων· καὶ τοῦ τρόπου τῶν διαφορῶν κολάσεων. 1220.
- Θ'. Περὶ τῶν περιφανῶν μαρτύρων, Φιλορόμου καὶ Φιλαίου· καὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ τῶν δυσσεβῶν γεγενημένων κατὰ χριστιανῶν. 1221.
- Ι'. Περὶ τῆς ἐν Φρυγίᾳ πόλεως ἄρδην μαρτυρησάσης· καὶ περὶ Ἀδαύκου τοῦ μάρτυρος. 1225.
- ΙΑ'. Περὶ ἄλλων πλείστων μαρτύρων διαφορῶς ἀγωνισαμένων. 1225.
- ΙΒ'. Περὶ τῶν κατ' Ἀντιοχείαν σωφρόνως τὸ μαρτύριον διελθουσῶν ὥραιων παρθένων. 1229.
- ΙΓ'. Περὶ ἄλλων παρθένων καὶ ἀσκητῶν, ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ μαρτυρίῳ περιβοήτων. 1229.
- ΙΔ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος καὶ τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου, καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ, καὶ ἐτέρων μεγάλων μαρτύρων. 1233.
- ΙΕ'. Περὶ τῶν ἀοιδίμων μαρτύρων, Γεωργίου, Προκοπίου, καὶ Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου. 1236.
- ΙΣ'. Περὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας προέδρων, ὅσοι διαφοραῖς ἐν τόποις τὸ κατὰ Χριστὸν διήνυσαν στάδιον· καὶ περὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον τῶν πραγμάτων μεταβολῆς. 1237.
- ΙΖ'. Ὡς ὁ μὲν Διοκλητιανὸς γαμβρόν μὲν Μαξιμῖνον τὸν Γαλλέριον ἔσχε· Μαξιμιανὸς δὲ ὁ Ἐρκούλλιος Κωνσταντὰ τὸν Χλωρόν, βασιλικὸν καταγόμενον αἵματος, ὃς καὶ πατὴρ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐγένετο. 1241.
- ΙΗ'. Περὶ τῆς γεννήσεως καὶ διαίτης καὶ ἀγωγῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. 1241.
- ΙΘ'. Ὅπως ὁ μέγας Κωνσταντῖνος θεόθεν τὴν πατρικὴν βασιλείαν περιεζώσατο, καὶ οἷος ἦν. 1244.
- Κ'. Περὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ὡς τὴν βασιλείαν ἀρχὴν ἀποθέμενοι διεφθάρησαν· καὶ τίνες οἱ τούτους διαδεξάμενοι. 1248.
- ΚΑ'. Περὶ τῶν αἰσχρῶν ἔργων Μαξεντίου τοῦ ἐν Ῥώμῃ, καὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρκουλλίου ἐν Νικομηδείᾳ. 1249.
- ΚΒ'. Περὶ τῶν ἐπισκηψάντων δεινῶν, καὶ τῆς τῶν κρατούντων παλινωδίας. 1253.
- ΚΓ'. Περὶ τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ψηφισθέντων ἐγγράφως τοῖς βασιλεῦσι. 1257.
- ΚΔ'. Περὶ τῆς ἐπιπλάστου Μαξιμίνου ὑπὲρ ἡμῶν ἀγράφου διαταγῆς. 1260.
- ΚΕ'. Περὶ τοῦ κατ' Ἀντιόχειαν νεοπαγοῦς ξοάνου, ὃ Θεότεκνος ἐκαινούργησε. 1261.
- ΚΣ'. Περὶ τῶν κατὰ Χριστοῦ ἐπιπλάστων ὑπομνημάτων. 1264.
- ΚΖ'. Περὶ τῶν τότε μαρτυρησάντων, καὶ τῶν ἐν στήλαις χαλκαῖς καθ' ἡμῶν προσταγμάτων. 1264.
- ΚΗ'. Περὶ τοῦ τληνικαῦτα κατασκήψαντος ἀγρίου λιμοῦ καὶ λοιμοῦ. 1268.
- ΚΘ'. Ὡς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὸν ἐν Ῥώμῃ τύραννον Μαξέντιον ἐτροπώσατο· ὀπηνίκα καὶ τὸν θεῖον σταυρὸν κατηστερισμένον ἐν οὐρανῷ ἐθεάσατο. 1269.
- Α'. Οἷα τὴν Ῥώμην κατασχὼν Κωνσταντῖνος, θεοφιλῇ διεπράττετο ἔργα. 1273.
- ΑΑ'. Περὶ τῆς ἐκουσιακουσίου ὑπὲρ ἡμῶν γραφῆς Μαξιμίνου τοῦ Γαλλερίου. 1276.
- ΑΒ'. Περὶ τῆς εἰς προὔπτον διαστροφῆς καὶ ἐπαναστάσεως Μαξιμίνου κατὰ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. 1280.
- ΑΓ'. Ὅτι ἐν Ῥώμῃ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος παρὰ τοῦ ἁγίου ἐβαπτίσθη Σιλβέστρου. 1280.
- ΑΔ'. Περὶ ὧν μετὰ τὸ βάπτισμα ὁ μέγας διετάξατο Κωνσταντῖνος. 1284.
- ΑΕ'. Ἀντίρρησις πρὸς τοὺς λέγοντας ὕστερον ἐν Νικομηδείᾳ βεβαπτίσθαι τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ὑπὸ Ἀρειανῶν· ἐλῆσθαι δὲ καὶ τὰ Χριστιανῶν διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ Κρίσπου. 1285.
- ΑΣ'. Περὶ τῆς ἁγίας Ἑλένης ὡς εἰς Ῥώμην ἦκε· καὶ περὶ τοῦ διαλόγου τῶν Ἑβραίων μετὰ τοῦ ἁγίου Σιλβέστρου. 1289.
- ΑΖ'. Περὶ τῆς μάχης Κωνσταντίνου καὶ Μαξιμίνου· διήγησις περὶ τῶν τὸ σιμμεῖον ἐπε-

- ρομένων τὸ σταυρικόν. 1289.
- ΛΗ'. Περὶ ὧν διεδράς τὸν κίνδυνον Μαξιμίνος κκλῶς ἔγραψε. 1293.
- ΛΘ'. Περὶ τῆς ἐνδίκου φθορᾶς Μαξιμιανοῦ καὶ τῆς ἐσχάτης ἀπωλείας τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν. 1296.
- Μ'. Περὶ τῆς πρυτανευθείσης ἡμῖν ἐκ Θεοῦ εὐ-
ρήνης καὶ τῶν κατὰ τόπον ἐγκαινίων. 1297.
- ΜΑ'. Διάταξις ἔγγραφος ὑπὲρ τῶν χριστιανοῖς
προσηκόντων Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου
βασιλέως. 1300.
- ΜΒ'. Ἑτεραι δύο διατάξεις, καὶ ἀνεσιν δωρού-
μεναι ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις καὶ χρή-
ματι. 1304.
- ΜΓ'. Ὡσαύτως καὶ δύο διατάξεις συνόδους ἐπὶ
τῇ τῶν ἐκκλησιῶν ὁμονοίᾳ γενέσθαι διακε-
λευόμεναι. 1308.
- ΜΔ'. Περὶ τῆς τοῦ δυσσεβοῦς Λικινίου διαστρο-
φῆς, καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ μαρτυρησάν-
των. 1309.
- ΜΕ'. Ὡς Λικίνιος ὁ δυσσεβὴς ἀλούς ἐξέβηκε τὴν
ψυχὴν. 1313.
- ΜΣ'. Περὶ τῶν νομοθεσιῶν Κωνσταντίνου καὶ
ὅσα χρηστὰ τῇ χριστιανῶν πολιτείᾳ διε-
πράξατο. 1316.
- ΜΖ'. Ὡς Κωνσταντίνος τὸ Βυζάντιον διὰ
μάχης ἐλὼν Βυζαντίους ἀπέκτεινε. 1321.
- ΜΗ'. Ὡς τὴν ἐπώνυμον αὐτῷ πόλιν Κων-
σταντινούπολιν μεγαλοπρεπῶς ὠκοδόμη-
σεν. 1324.
- ΜΘ'. Περὶ τῶν ἔργων, ναῶν, οἰκοδομημάτων, καὶ
στηλῶν, καὶ οἰκῶν ἄλλων, ἃ ἐν τῇ πόλει
ἐνδον ἀνήγειρε. 1325.
- Ν'. Περὶ τῶν ἐν τῷ ἀνάπλῳ διαπεπραγμένων
αὐτῷ καὶ περὶ τῆς κατὰ τὸ Σωσθένιον
ἱστορίας. 1328.
- * Πίναξ εἰς τὸ σύνταγμα Ματθαίου Βλαστά-
ρεως. 1333.
- * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
τεσσαρακοστῷ πέμπτῳ τόμῳ λατίν. 1339.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρακοστῷ πέμπτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 146

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

(Συνέχεια).

ΒΙΒΛΙΟΝ Η'.

- Α'. Ἀνακεφαλαίωσις τῶν προρρήθέντων καὶ ὧν
ἐν τῷ παρόντι διαληφόμεθα. 9.
- Β'. Ἐπιτομὴ τῶν κατὰ τὸν μέγαν Κωνσταντί-
νον γεγεννημένων ἀπὸ γεννήσεως, ἕως οὗ
ἄρξειεν. 12.
- Γ'. Ὡς τῶν τυράννων περιεγένετο Κωνσταντί-
νος, καὶ ὡς τὴν Χριστιανῶν ἡσπάσατο πί-
στιν. 16.
- Δ'. Περὶ ἀνεγέρσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως
καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ὅπως τε τὰ Χριστιανῶν
ἐπέδωκε, καὶ περὶ τῆς εὐσεβείας καὶ ἀρε-
τῆς καὶ νομοθεσίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντί-
νου. 17.
- Ε'. Περὶ τῆς Ἀρείου πρὸς Ἀλέξανδρον φιλονει-
(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)
- κίας καὶ περὶ Μελιτίου καὶ ὅθεν καὶ ὅπως
καὶ δι' αἰτίας ἡ ἔρις ἐγένετο. 21.
- ΣΤ'. Τίνες τῆνικαῦτα τῶν μεγάλων πόλεων ἦσαν
ἐπίσκοποι καὶ περὶ τῶν ἀρχῆθεν ἐπισκό-
πων τοῦ Βυζαντίου. 28.
- Ζ'. Ἐπιστολὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀλεξανδρείας
πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀλέξανδρον
διὰ τοὺς περὶ Ἀρείου. 29.
- Η'. Ἑτέρα ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ καθολικῆ, ἀπο-
κhrύττουσα Ἀρείον καθαπτομένη δὲ καὶ
τοῦ Νικομηδείας Εὐσεβίου. 37.
- Θ'. Περὶ ὧν Ἀρείος τῷ Νικομηδείας ἔγραψεν
Εὐσεβίῳ. 44.
- Υ'. Οἷα ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος Παυλίνῳ τῷ
Τυρίῳ ἐπισκόπῳ ἐπέστειλε. 45.
- ΙΑ'. Περὶ τῶν ὑπὲρ Ἀρείου συνόδων καὶ περὶ

- τῆς τὴν οἰκουμένην διαλαβούσης συγχύσεως
διὰ τοῦτον. 49.
- ΙΒ'. Ὡς ἀκούσας τὴν τῆς Ἐκκλησίας ἔριν ὁ Κων-
σταντῖνος, ὅσιον τὸν Ἰσπανὸν εἰς τὴν Ἑω
ἀπέστειλεν εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι τοῖς
στασιάζουσιν. 52.
- ΙΓ'. Ἐπιστολὴ τοῦ Θεοφιλοῦς βασιλέως, Ἀλε-
ξάνδρῳ καὶ Ἀρείῳ πεμφθεῖσα. 53.
- ΙΔ'. Περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης οἰκουμένης
ἁγίας συνόδου· οἱ περὶ αὐτῆς ὁ Εὐσέβιος
γράφει. 57.
- ΙΕ'. Περὶ τῶν πρὸ τῆς συνόδου γεγεννημένων
καὶ περὶ τῶν δύο φιλοσόφων τῶν παραδόξως
πιστευσάντων Χριστῷ. 61.
- ΙΣ'. Ὡς εἰσῆλθε βασιλεὺς εἰς τὴν σύνοδον· καὶ
δημηγορίᾳ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερὸν ἐκείνῳ
χορὸν. 65.
- ΙΖ'. Περὶ ὧν ἡ σύνοδος ὥρισε· καὶ περὶ τοῦ ἁ-
γίου συμβόλου. 69.
- ΙΗ'. Περὶ τῶν στασιασάντων ἐπισκόπων κατὰ
τοῦ δόγματος· καὶ ὅσα κατὰ τε Ἀρείου
καὶ αὐτῶν ἡ σύνοδος καὶ ὁ βασιλεὺς ἐψη-
φίσαντο. 72.
- ΙΘ'. Ὅσα περὶ τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ αἰρεσιάρχου
Μελιτίου ἡ σύνοδος ἀπεφάνητο· καὶ περὶ
τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων. Τί ὁ ὁμολο-
γητῆς Παφνούτιος ἐβουλεύσατο. 76.
- Κ'. Ὅτι καὶ Ἀκέσιον τὸν τῶν Ναυατιανῶν
ἐπίσκοπον ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν σύνοδον με-
τεστεύλατο. 77.
- ΚΑ'. Οἷα Εὐστάθιος ὁ Ἀντιοχείας καὶ Ἀθανά-
σιος ὁ Ἀλεξανδρείας, οἱ τῆς εὐσεβείας πρό-
βουλοι περὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ πραχθέντων
ιστόρησαν. 77.
- ΚΒ'. Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου πρὸς
τὴν κατ' αὐτὸν ἐκκλησίαν, τὰ κατὰ τὴν
σύνοδον διεξιούσα. 84.
- ΚΓ'. Ὡς καὶ οἱ τελευτήσαντες δύο πατέρες τὸν
ὅρον τῆς συνόδου ὑπέγραψαν, Χρύσανθος
καὶ Μουσώνιος. 89.
- ΚΔ'. Ὅποια καὶ ἡ ἁγία σύνοδος τῇ Ἀλεξαν-
δρέων ἔγραψεν Ἐκκλησίᾳ περὶ ὧν διεπρά-
ξατο. 89.
- ΚΕ'. Ἐπιστολὴ τοῦ μεγάλου βασιλέως Κωνσταν-
τίνου ταῖς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίαις περὶ τῶν
ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ διαπραγμάνων· καὶ
κατ' Ἀρειανῶν. 93.
- ΚΣ'. Ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν σύνοδον ἀ-
γαγὼν, εὐλογίᾳς χάριν, δημοτελεῖ αὐτῇ ἐξί-
σιν ἐποίησατο· καὶ δώροις ἅπαντας φιλο-
τιμησάμενος, οἷκαδε ἀπέλυεν ἕκαστον. 100.
- ΚΖ'. Ἐπιστολαὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου
περὶ τε τῆς τῶν Ἐκκλησιῶν οἰκοδομῆς, καὶ
τῆς τῶν ἱερῶν βιβλίων ἐπισκευῆς. 104.
- ΚΗ'. Οἷα ὁ μέγας Κωνσταντῖνος Μακαρίῳ τῷ
Ἱεροσολύμων γράφει περὶ τοῦ ζωγράφου τά-
φου Χριστοῦ. 105.
- ΚΘ'. Ὡς ἡ μήτηρ τοῦ βασιλέως Ἑλένη εἰς Ἱε-
ροσόλυμα, τὸν θεῖον εὖρε Σταυρὸν, καὶ τὰ
ἐπ' αὐτῷ πεπραγμένα. 109.
- Λ'. Περὶ τῶν Ἐκκλησιῶν ὡς Ἑλένη καὶ ὁ Κων-
σταντῖνος ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ τοῖς ἐκείσε
μέρεσιν ᾠκοδόμησαν. 112.
- ΛΑ'. Περὶ τῶν θεοφιλῶν ἔργων τῆς μακαρίας Ἑ-
λένης, καὶ τῆς αὐτῆς τελευτῆς· καὶ περὶ τῆς
ἐπωνύμου αὐτῇ πόλεως· καὶ ἱστορία παρά-
δοξος τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουκιανοῦ. 117.
- ΛΒ'. Περὶ τῶν τριῶν μεγάλων σταυρῶν, οὓς ἐν
κίοσι μεγάλαις Κωνσταντῖνος τῇ ἐπωνύμῳ
πόλει ἀνίδρυσεν· καὶ ὑπερφύτης τις περὶ τού-
των διήγησις. 120.
- ΛΓ'. Ὅπως Κωνσταντῖνος τὸν χριστιανισμὸν
ἀπανταχοῦ τῆς γῆς διαδραμεῖν παρεσκεύα-
σεν. 124.
- ΛΔ'. Περὶ τῶν Ἰβήρων, ὅπως εἰς τὴν εὐσεβῆ πί-
στιν ἐφωδίσθησαν. 125.
- ΛΕ'. Ὡς καὶ τὰ ἐνδότερα τῶν Ἰνδῶν ἔθνη τὸν
χριστιανισμὸν παρεδέξαντο· ἐτι δὲ καὶ τὸ
Ἀρμενίων ἔθνος. 132.
- ΛΣ'. Περὶ τῶν ἐν Περσίδι γεγεννημένων Σαβώρη
τῷ βασιλεῖ· καὶ περὶ τοῦ ἐπισκόπου Συμεῶν,
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων. 136.
- ΛΖ'. Περὶ Ταρβούλας τῆς ἀδελφῆς Συμεῶν, καὶ
περὶ τῶν ἐπισκόπων Ἀκεψιμᾶ καὶ Μίλη·
καὶ τῶν ἄλλων ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων
μυρίων ἑξακισχιλίων. 141.
- ΛΗ'. Οἷα ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ὑπὲρ χριστιανῶν
Σαβώρη ἔγραψε τῷ Περσῶν βασιλεῖ. 145.
- ΛΘ'. Περὶ τῆς μοναχικῆς πδλιτείας πόθεν ἤρξα-
το, καὶ τί ἐπαγγέλλεται, καὶ τίνας ἔσχεν
ἀρχηγούς. 148.
- Μ'. Περὶ βίου καὶ ἀγωγῆς τοῦ περιβοήτου ἐν
ἀρεταῖς Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, καὶ τῶν
αὐτοῦ μαθητῶν, καὶ Παύλου τοῦ ἀπλοῦ. 152.
- ΜΑ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Ἀμοῦν, καὶ Εὐτυχianoῦ τοῦ
ἐν τῷ Ὀλύμπῳ. 157.

ΜΒ'. Περὶ τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Σπυρίδωνος, Νικολάου, καὶ Παρθενίου. 164.

ΜΓ'. Ὡς οἱ Ἀρειανοὶ Εὐσέβιος καὶ Θεογόνιος, βιβλίον μετανοίας δόντες, τὰς ἰδίας Ἐκκλησίας ἀπέλαβον, τοὺς ἐν αὐταῖς χειροτονηθέντας ἐκβεβληκότες. 168.

ΜΔ'. Ὡς μετὰ Ἀλεξάνδρον Ἀθανάσιος τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπιβαίνει θρόνου· καὶ περὶ τῆς ἐκ νέου ἀγωγῆς αὐτοῦ· καὶ ὡς αὐτοδίδακτος ἦν ἱερεὺς, καὶ φιλούμενος τῷ μεγάλῳ Ἀντωνίῳ· καὶ περὶ τῆς τῶν Ἀρειανῶν κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλῆς. 172.

ΜΕ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ γενομένης συνόδου, ἣ καθεῖλε τὸν μέγαν Εὐστάθιον· καὶ τῶν μετ' αὐτὸν γενομένων ἐπισκόπων. 176.

ΜΣ'. Περὶ τῶν Ῥώμης καὶ Ἱεροσολύμων· ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἀρειανῶν καὶ Μελιτιανῶν. 181.

ΜΖ'. Ὡς ἐπανεκλήθη Ἀρειος, τῇ ὀρθῇ πίστει δῆθεν συνθέρμενος. 184.

ΜΗ'. Ὡς Ἀθανάσιος τὸν Ἀρειον μὴ δεξάμενος, κατηγορίας ὑπέστη παρὰ Ἀρειανῶν καὶ Μελιτιανῶν. Καὶ περὶ τῆς Ἀρσενίου περιβολῆς τοῦ χειρός. 189.

ΜΘ'. Περὶ τῆς ἐν Τύρῳ κατὰ Ἀθανασίου γενομένης συνόδου· καὶ ὡς τὰς αὐτοῦ κατηγορίας ψευδεῖς ἀπήλεγξεν Ἀθανάσιος. 193.

Ν'. Περὶ τῆς καθιερώσεως τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ· καὶ ἐπιστολῇ τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν ἐν Τύρῳ τῆς Φοινίκης σύνοδον· καὶ ὡς ὑπερόριος ἐγένετο Ἀθανάσιος. 200.

ΝΑ'. Ὡς Ἀρειος ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν γενομένος, πράγματα ἐκίνησεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ ὡς διεῖράγη ταῖς ἐκείνου εὐχαῖς· καὶ ὅπως τὴν ἐκείνου τελευτὴν ἱστορεῖ Ἀθανάσιος. 205.

ΝΒ'. Περὶ τῶν μετὰ ταῦτα γεγεννημένων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ περὶ τοῦ νόμου, ὃν βασιλεὺς κατὰ πασῶν ἔθετο τῶν αἰρέσεων. 212.

ΝΓ'. Περὶ τῶν κατὰ Μάρκελλον, ὃς Ἀγκύρας τῆς μικρᾶς Γαλατίας ἐπίσκοπος ἐγεγόνει· καὶ περὶ Ἀστερίου τοῦ σοφιστοῦ. 213.

ΝΔ'. Περὶ τῆς τελευτῆς καὶ διαθήκης τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. 217.

ΝΕ'. Περὶ τῆς κηδείας αὐτοῦ· καὶ οἷος ἦν τὸ ἦθος καὶ τὴν πλάσιν τοῦ σώματος. 220.

ΒΙΒΛΙΟΝ Θ'.

Α'. Προοίμιον τῆς τοῦ τόμου ὅλης ἐκθέσεως· ὅσα ἐντὸς περιέξει. 222.

Β'. Ὡς οἱ περὶ τὸν Νικομηδείας Εὐσέβιον τὸ Ἀρείου δόγμα συνιστᾶν ἐθέλοντες διὰ τοῦ Ἀρειανοῦ πρεσβυτέρου ταραχὰς τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκίνησαν. 225.

Γ'. Ὡς Ἀθανάσιος ἐκ τῶν Γαλλιῶν ἐπανῆκε σὺν ἐπιστολῇ τοῦ Καίσαρος Κωνσταντίνου· καὶ ὡς ἐτελεύτησεν ὁ αὐτὸς Κωνσταντίνος· καὶ περὶ Ἀκακίου, ὃς διάδοχος Εὐσέβιου τοῦ Παμφίλου ἐγένετο. 225.

Δ'. Ὡς Ἀλεξάνδρου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσαντος, Παῦλος καὶ Μακεδόνιος παρὰ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ἀρειανῶν τὸν θρόνον ἐλάμβανον· καὶ ὡς μετὰ Παῦλον ὑπερόριον γενόμενον, ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος εἰς τὸν ἐκείνου τόπον καθίστατο. 229.

Ε'. Ὡς Εὐσέβιος ἐν Ἀντιοχείᾳ σύνοδον ἐργασάμενος, ἐτέραν ἐκθесιν πίστεως ὑπηγόρευσε· καθεῖλε δὲ καὶ τὸν πολὺν Ἀθανάσιον· ἔτι δὲ καὶ περὶ Εὐσέβιου τοῦ Ἐμισσηνοῦ. 232.

Σ'. Ὡς Ἀθανασίου ἐκβληθέντος, Γρηγόριος μετὰ στρατιωτικῆς φάλαγγος τὴν Ἐκκλησίαν κατέσχε· καὶ περὶ Ἰουλίου τοῦ Ῥώμης ἐπισκόπου· καὶ ὡς ἐχαλέπνε περὶ Ἀθανασίου. 237.

Ζ'. Ὡς μετὰ Εὐσέβιον πάλιν ὁ Παῦλος τὸν θρόνον ἐλάμβανεν· οἱ δὲ Ἀρειανοὶ Μακεδόνιον προεβάλλουντο· καὶ περὶ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ στρατηλάτου Ἑρμογένους· καὶ ὡς ἐξηλάθη πάλιν ὁ Παῦλος. 240.

Η'. Ὡς Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος γράμμασιν Ἰουλίου ὀχυρωθέντες, τοὺς ἰδίους θρόνους ἀπέλαβον. 241.

Θ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Παῦλον διὰ Φιλίππου τοῦ Ἐπαρχοῦ ἐξορισθῆναι ἐποίησε· Μακεδόνιον δὲ ἐνεθρόνισε· φυγῇ δὲ ἐχρήσατο Ἀθανάσιος. 244.

Ι'. Ὡς ὁ Ῥώμης Ἰούλιος τοῖς Ἑσίοις τῶν ἐπισκόπων ἐγραψε, πεμφθῆναι τινὰς λόγον ὑπὲρ Ἀθανασίου καὶ Παύλου δώσοντας· καὶ ὅσα ἐγραψε Κωνσταντίῳ τῷ ἀδελφῷ ἐ τῶν Ἐσπερίων βασιλεὺς Κώνστας· καὶ ὅτι οἱ ἐλθόντες ἐτέραν ἐκδοσιν πίστεως ὑπηγόρευσαν. 248.

ΙΑ'. Ὡς τῆς Ἑσπέρας καὶ Ἐω διαστάσης περὶ τὸ δόγμα τῆς πίστεως ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν οἱ

- ἀνά τὴν Ἑω ἐπίσκοποι τὴν λεγομένην μακρόστιχον ἐκθεσιν ποιητάμενοι, τοῖς Ἑσπερίοις ἀπέστειλαν. 249.
- 1Β'. Περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου. 257.
- 1Γ'. Οἷα ὁ ἐκκλησιαστικὸς Σωκράτης ἐπὶ τῆς δόξης Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἰστόρησε· καὶ ὅπως δόξης εἶχε περὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως ἢ Ἑσπέρα τε καὶ ἢ Ἑως. 261.
- 1Δ'. Περὶ τῶν Λίγυπτιῶν μοναχῶν, ἡγουν τῶν Σκητιωτῶν καὶ Ταβεννησιωτῶν ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν ἁγίων δύο Μακαρίων, Παμβώ τε καὶ Παχωμίου· Ἀπολλωνίου τε καὶ Ἀνούδ. 268.
- 1Ε'. Περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ μοναχῶν. 276.
- 1Σ'. Περὶ τῶν ἐν τῷ Πόντῳ καὶ Εὐρώπῃ καὶ Ἰταλίᾳ μοναχῶν, ἐν ᾧ καὶ περὶ Εὐσταθίου τοῦ Σεβαστείας, ὡς ἀρχηγὸς τῶν τοιούτων κατέστη· καὶ περὶ τοῦ ἁγίου Ἑρραίου. 277.
- 1Ζ'. Περὶ Διδύμου, Ἀετίου καὶ Ἀπολλινάριου τῶν αἰρετικῶν. 288.
- 1Η'. Περὶ Θεοφίλου τοῦ Ἰνδοῦ. 293.
- 1Θ'. Περὶ Φιλοστοργίου, καὶ τῶν ἰστορηθέντων αὐτῷ περὶ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, καὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων ποταμῶν καὶ τοῦ παραδείσου. 297.
- Κ'. Περὶ τῆς εἰς τὴν εὐσεβῆ θρησκείαν τῶν παίδων τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου σπουδῆς, καὶ περὶ τῆς δόξης αὐτῶν, καὶ ὡς μικρὸν παρεσύρη Κωνσταντίος· καὶ τῆς διαφοράς τοῦ ὁμοουσίου καὶ ὁμοιουσίου, καὶ τοῦ πλάσματος τῶν Ἀρειανῶν. 308.
- ΚΑ'. Ὡς μετὰ τὴν ἐν Σαρδικῇ ἀπειλαῖς Κώνστα τοῦ Καίσαρος ὑπὸ Κωνσταντίνου ἀνεκλήθησαν αὐθις οἱ περὶ Παῦλον καὶ Ἀθανάσιον· καὶ οἷα ἔγραψεν Ἀθανασίῳ Κωνσταντίος. 312.
- ΚΒ'. Ἐπιστολὴ Ἰουλίου Ῥώμης ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πεμφθεῖσα. 316.
- ΚΓ'. Περὶ τῶν τῆς Ἀντιοχείας ἀρχιερέων· καὶ τῆς κακοηθείας Στεφάνου· ὃν Λεόντιος διεδέξατο. 317.
- ΚΔ'. Ὡς εἰσεδέχθη Ἀθανάσιος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν τοὺς οἰκείους ἀπέλαβον θρόνους. 320.
- ΚΕ'. Ἐπιστολὴ Κωνσταντίνου Ἀλεξανδρεῦσιν ὑπὲρ Ἀθανασίου. 321.
- ΚΣ'. Ὡς αἱ πόλεις τὸν Ἀθανάσιον διεδέχοντο· καὶ περὶ τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις δι' αὐτὸν συνό-

- δου, καὶ οἷα καὶ αὕτη τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὲρ Ἀθανασίου ἔγραψεν, 325.
- ΚΖ'. Ὡς καὶ οἱ Ἀρειανοὶ Οὐρσίκιος καὶ Οὐάλης, βιβλίον μετανοίας δόντες Ἰουλίῳ τῷ Ῥώμης, τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν ἡσπάσαντο, καὶ μετὰ Ἀθανασίου ἐσπείσαντο. 328.
- ΚΗ'. Ὡς καὶ τὰ κοινὰ τότε κακῶς εἶχε· καὶ περὶ τῆς εἰς Νίσιβιν ἐκστρατείας Σαπωρίου τοῦ Περσῶν βασιλέως· καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐσπέραν τυράννων, Μαγνεντίου καὶ Βρετανίωνος, καὶ ἄλλων μετὰ μάρον Κώνστα τοῦ Καίσαρος. 332.
- ΚΘ'. Ὡς πάλιν τῶν Ἀρειανῶν ἐπιθέσειν οἱ περὶ Ἀθανάσιον ἐξηλκυνοντο, καὶ αὐτὸς φυγῆ· ἐχρήσατο· καὶ ὡς πάλιν Γεώργιος κατήχθη εἰς Ἀλεξανδρείαν, καὶ μυρία κακὰ Ἀλεξανδρεῦσιν ἐπήγαγεν· ὡς ἐν τῷ περὶ φυγῆς λόγῳ ἰστόρησεν Ἀθανάσιος. 333.
- Λ'. Ὡς παραπλήσια ἔδρα καὶ Μακεδόνιος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ πέριξ καὶ ὡς ἐμαρτύρησαν Μαρκιανός, καὶ Μαρτύριος, καὶ Παῦλος ὁ Κωνσταντινουπόλεως. 337.
- ΛΑ'. Περὶ τοῦ αἰρεσιάρχου Φωτεινοῦ· καὶ περὶ τῆς ἐν Σιρμίῳ τῶν τριῶν ἐκθέσεων πίστεως· καὶ μάλιστα τῆς Μάρκου τοῦ Ἀρεθουσίῳ ἐπισκόπου. 341.
- ΛΒ'. Περὶ τῆς ἡττης τῶν Ἑσπερίων τυράννων, Βρετανίωνος καὶ Μαγνεντίου· καὶ περὶ τῶν ἐν Διοκαιταρείᾳ Ἰουδαίων· καὶ ὡς ἀνῆρέθη Γάλλος ὁ Καίσαρ. 352.
- ΛΓ'. Ὡς πάλιν οἱ ἐξ Ἀρείου συνόδους ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ Μεδιολάνοις ποιοῦντες, τοῖς περὶ Ἀθανάσιον πολεμοῦντες ἦσαν· καὶ οἷα περὶ διαστροφῆς τῆς πίστεως ἐμελέτα Κωνσταντίος. 357.
- ΛΔ'. Ὅσα τῶν δεινῶν τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ συνέβη ἐν τῇ ἀρχῇ Κωνσταντίου· καὶ ὅτι τὸ θεῖον αὐτὸν πολλάκις τῶν δεινῶν ὑπεξέγαγε, καὶ θαίνας μετεῖχε προγνώσεως. 360.
- ΛΕ'. Ὡς Λιθέριος ὁ μετὰ Ἰούλιον Ῥώμης ἀντικαταστάς Κωνσταντίῳ, ὑπερόριος γέγονε· φηλιξ δὲ τὸν θρόνον κατέσχε. 364.
- ΛΣ'. Περὶ τῆς βλασφημίας Ἀετίου τοῦ Σύρου, καὶ Εὐδοξίου τοῦ Ἀντιοχείας· καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ συνόδου· καὶ οἷα Γεώργιος ὁ Λαοδικεὺς καὶ Κωνσταντίος ὁ βασιλεὺς κατὰ Ἀετίου καὶ Εὐδοξίου τοῖς ἐν Ἀγκύρᾳ ἔγραψαν, 365.

ΑΖ'. Περὶ τῶν ἐν Σιρμίῳ γενομένων καὶ ὡς Λιθέ-
ριος πάλιν εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανῆλθε, καὶ
σὺν Φήλικι τῷ μετ' αὐτὸν διεῖπε τὸν
θρόνον, ἕως οὗ μετὰ βραχὺ ἐτελεύτα Φή-
λιξ. 372.

ΛΗ'. Ὡς τὴν μελετωμένην ἐν Νικομηδείᾳ διὰ
Εὐδόξιον καὶ Ἀέτιον σύνοδον σεισμός ἐπι-
γενόμενος διαλύει· καὶ δεῖν ἐδόκει ἐνταυτῷ
εἰς τὴν Ἔω καὶ Ἐσπέραν διαιρεθῆναι τὴν
σύνοδον. 373.

ΛΘ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀριμίνῳ συνόδου, ἐν ᾗ οἱ ἐν
Ἐσπέρᾳ ἀσύμφωνοι τοῖς Ἐσίοις ἐγένοντο. 377.

Μ'. Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀριμίνῳ συνόδου Κων-
σταντίῳ πεμφθεῖσα τῷ βασιλεῖ. 381.

ΜΑ'. Περὶ τῆς πρὸς βασιλέα διαφορᾶς τῶν ἐν
Ἀριμίνῳ συνεληθόντων ἐπισκόπων· καὶ περὶ
τῆς ἐν Νίκῃ τῆς Θράκης γεγεννημένης συνό-
δου δολίῳ σκοπῷ. 385.

ΜΒ'. Ὅσα κακὰ οἱ Ἀρειανοὶ τοῖς τὸ ὁμοούσιον
σεβόμενοις ἐπῆγον· καὶ περὶ τῆς Μακεδονίου
ὁμότητος· καὶ ὅσα καὶ Ναυατιανοῖς διὰ τὸ
ὁμοούσιον ἐπισυνέβη κακὰ· καὶ ὡς Μακεδό-
νιος, μεταθέμενος τὴν τῶν λειψάνων θήκην
Κωνσταντίου, στάσιν τῷ δῆμῳ ἐποίησε·
δι' οὗ χαλεπαίνοντος ἐπειρᾶτο τοῦ Κων-
σταντίου. 389.

ΜΓ'. Περὶ τῆς ἐν Σελευκείᾳ συνόδου· καὶ περὶ
τῆς ἄλλης ἐκθέσεως τῆς πίστεως, ἣν Ἀκά-
κιος ὑπεγόρευσε. 393.

ΜΔ'. Περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐν Σελευκείᾳ γενομένων
ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὡς καθηρέθη Ἀέτιος,
καὶ οἱ ἐκ Σελευκείας, καὶ οἱ ἐξ Ἐσπέρας
τὴν ἐν Ἀριμίνῳ πίσιν ὑπέγραψαν· ἐπειτα ἐν
Κωνσταντινουπόλει σύνοδον πεντήκοντα ἐ-
πισκόπων ποιήσαντες, κυροῦσι τὴν ἐν Ἀρι-
μίνῳ ἐκθεσιν, προσθέντες αὐτῇ τινα, οἱ
περὶ Ἀκάκιον· καὶ κατάλογος τῶν διαφύ-
ρων τῆς πίστεως ἐκθέσεων. 404.

ΜΕ'. Ὡς περὶ Ἀκάκιον καὶ Εὐδόξιον ἀντικαθι-
ροῦσι τοὺς ἀμφὶ Μακεδόνιον καὶ Ἐλεύσιον,
καὶ Βασίλειον, καὶ Σωφρόνιον, οὗ διὰ τὸ
δόγμα, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐπαγαγόντες ἐγκλή-
ματα. 408.

ΜΣ'. Ὡς καὶ Κύριλλος ὁ Ἱεροσολύμων καθήρη-
ται· καὶ τίνες τοῖς τῶν καθηρημένων θρό-
νοις ἀντικατέστησαν. Καὶ περὶ τοῦ σορί-
σματος Εὐδόξιου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως,

καὶ τοῦ τηνικαῦτα παρὰ Ἀκακίου διωγ-
μοῦ. 413.

ΜΖ'. Περὶ τῆς Μακεδονίου αἵρέσεως καὶ Μαραθω-
νίου τοῦ Νικομηδείας, καὶ Εὐσταθίου τοῦ
Σεβαστείας· οἱ πρῶτος κατὰ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος βλασφημεῖν ἤρξαντο, καὶ Πνευμα-
τομάχοι ὠνομάσθησαν. 417.

ΜΗ'. Ὡς Εὐδόξιου εἰς τὴν Κωνσταντίνου μετα-
τεθέντος, Μελέτιος ἐκ Σεβαστείας εἰς Ἀν-
τιόχειαν μετετέθη· καὶ ὡς ἐκείθεν ἐλαθέν-
τος, Εὐζήσιος κατέσχε τὸν θρόνον. 420.

ΜΘ'. Ὡς οἱ περὶ Ἀκάκιον καὶ τὸ ὅμοιον ἐξελεῖν
ἐσπούδαζον ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀπὸ τῆς Ἀριμ-
νῆ πίστεως καὶ μὴ δυνηθέντες ἡσύχαζον·
καὶ περὶ τοῦ Ἀλεξανδρέως Γεωργίου, ὡς βα-
ρέως τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐρέρετο. 424.

Ν'. Περὶ τῆς τοῦ βασιλέως Κωνσταντίου τε-
λευτῆς· καὶ οἷα ὁ Θεολόγος γραφῇ περὶ αὐ-
τοῦ ἱστορεῖ. 425.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι'.

Α'. Περὶ βίου καὶ ἀγωγῆς τοῦ παραβάτου Ἰου-
λιανοῦ· καὶ ὡς Θεοῦ παραχωρήσει βασιλεὺς
Ῥωμαίων ἀνηγορεύθη. 433.

Β'. Ὅπως διὰ Θράκης ὁ ἀποστάτης ἰὼν, τὴν
Κωνσταντινούπολιν κατέσχε, ἐκποδὼν τοῦ
Κωνσταντίου γεγεννημένου. 441.

Γ'. Ὅπως τὰ χριστιανῶν ἐξομολόγηται Ἰουλιανός,
εἰδωλείοις ἐσχόλαζε· καὶ θυσίας ἐπιτε-
λῶν, φάσμασι περιέπιπτεν. 444.

Δ'. Ὡς τοὺς εἰδωλικούς ἀνοίξας ναοὺς, τὰς ἐκ
παλαιοῦ προσόδους καὶ τὰ προνόμια αὐτοῖς
ἐχαρίζετο, τῶν χριστιανῶν ἀφελόμενος· καὶ
οἷα ἐν Γάζῃ καὶ Καισαρείᾳ διὰ τοὺς τῶν
εἰδώλων ναοὺς ἐπραξεν. 445.

Ε'. Ὡς ἡδὺς τῷ πλήθει θέλων δοκεῖν, ἀνῆκε
τοῖς ἀπανταχοῦ συγαδευθεῖσιν ἐπισκόποις
ἐπὶ Κωνσταντίῳ τὰς ἐξουσίας διὰ μῖσος
ἐκείνου· ἄλλως τε, καὶ διὰ τὸ θέλειν τὴν
Ἐκκλησίαν ταραττεσθαι. 449.

Σ'. Ὡς ὁ μέγας Ἀθανάσιος τηνικαῦτα ὑπὸ σε-
μνῇ παρθένῳ κρυπτόμενος ἀνεφάνη, καὶ τὴν
Ἐκκλησίαν κατέσχε, Γεωργίου τοῦ Ἀρειαν-
οῦ ὑπὸ τοῦ δῆμου ἀναιρεθέντος. 452.

Ζ'. Ἐπιστολὴ Ἰουλιανοῦ τῷ δῆμῳ τῶν Ἀλε-
ξανδρέων σταλεῖσα διὰ τὸν νόμον Γεωρ-
γίου. 456.

- Η'. Περὶ τῶν ἐν Γάζῃ μαρτυρησάντων, Εὐσεβίου, Νεστάβου, καὶ Ζήνωνος τῶν ἀδελφῶν καὶ περὶ τοῦ ἁγίου Ἰλαρίωνος τοῦ θαυματουργοῦ. 460.
- Θ'. Περὶ τῶν ἐν Φοινίκη καὶ Ἡλιουπόλει καὶ Ἑμίση γεγεννημένων δεινῶν καὶ περὶ Αἰμυλιανοῦ καὶ Δωροθέου καὶ Δομετιανοῦ καὶ περὶ Μάρκου τοῦ Ἀρεθουσίῳ ἐπισκόπου. 464.
- Ι'. Περὶ τῶν ἐν Φρυγίᾳ Θεοδούλου καὶ Τατιανοῦ καὶ περὶ τῶν ἐν Γαλατίᾳ τῆς Ἀγκύρας μαρτυρησάντων, Βουσιριδος, καὶ Βασιλείου, καὶ Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καππαδοκίᾳ. 468.
- ΙΑ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου καὶ τῶν ἁγίων Μανουὴλ, Σαβῆλ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ τῆς ὁσίας Πουπλίας τῆς Παρθένου. 472.
- ΙΒ'. Ὅπως ὁ ἀποστάτης τὰ ἀπ' ἀγορᾶς ὦνια μιαίνειν προσέταττε καὶ περὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καὶ περὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰουβεντίνου καὶ Μαξιμίνου. 473.
- ΙΓ'. Περὶ τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων προφητῶν Ἠλίσσαιου καὶ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ. 476.
- ΙΔ'. Περὶ Λουκίφερος καὶ Εὐσεβίου καὶ περὶ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ γενομένων διὰ Μελέτιον καὶ Παυλίνον. Καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συνόδου, ἥτις δὴ ὁμοουσίσιον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐθεολόγησεν, ἡγουμένου Ἀθανασίου. 477.
- ΙΕ'. Ὅσα καὶ οὐσίας καὶ ὑποστάσεως ἡ τοιαύτη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀποφαντικῶς ἐδογματίσθη σύνοδος. 480.
- ΙΖ'. Ἐκ τοῦ περὶ τῆς φυγῆς ἐπιγραφομένου λόγου Ἀθανασίου, οἷα ἐκεῖ διεξέρχεται. 481.
- ΙΖ'. Ὡς ἐπὶ τῆς Ἀντιόχου τηνικάδε τρεῖς ἦσαν ἐπίσκοποι, Μελέτιος, Παυλῖνος, καὶ Εὐζώιος καὶ ὡς Λουκίφερ δι' Εὐσέβιον λυπηθεὶς, ἰδίας αἰρέσεως καθίσταται ἀρχηγός. Εὐσέβιος δὲ ὁ Βρεκέλλων, καὶ Ἰλάριος ὁ Πικτάβων ἐν Ἑσπερίᾳ γενομένοι, Ἰλλυριοῖς, Γάλλοις τε καὶ Ἰταλοῖς, Ῥωμαίων τε καὶ Ἑλλήνων γλώσση τὰ ὑγιᾶ τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως κατήγγελλον δόγματα. 488.
- ΙΗ'. Περὶ τῶν Μακεδονιανῶν, ὡς τηνικαῦτα τὴν ἀσέβειαν ἐπαρρησιάζοντο, τί τε ἐφρόνουν καὶ τίνα πρὸς τοὺς αἰτιωμένους ἐποιούντο ἀπόλογον. 489.
- ΙΘ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ὡς πρὸς τοῦ

- ἀποστάτου ζητούμενος, τέχνη θαυμαστὰς φυγὰς ᾤχετο. 492.
- Κ'. Ὡς αὖθις σφοδρότερον συνεκρότει τὸν Ἑλληνισμόν καὶ περὶ Ἐλευσίου τοῦ Κυζίκου, καὶ Τίτου τοῦ Βόστρων καὶ περὶ Μάρι τοῦ ἐπισκόπου Χαλκηδόνος. 493.
- ΚΑ'. Ὅτι τέχνη κρατύνων τὰ Ἑλλήνων ὁ Ἰουλιανός, τὰ τῆς ἡμετέρας ἰδιώματα πολιτείας μετεχειρίζετο ἐν τοῖς εἰδωλείοις. 497.
- ΚΒ'. Ἐπιστολὴ Ἰουλιανοῦ Ἀρσακίῳ ἀρχιερεῖ Γαλατίας, ὥστε ἐπίσης ἡμῖν πολιτεύεσθαι. 500.
- ΚΓ'. Ὅσα κατὰ τῆς ἡμῶν εὐσεβείας ὁ ἀσεβὴς ἐπραττε, καὶ ὡς δόλῳ θῦειν τὸν στρατὸν παρεσκεύαζε, χρυσὸν διανέμων αὐτοῖς. 501.
- ΚΔ'. Περὶ τῶν καθ' ἡμῶν νομοθεσιῶν αὐτοῦ καὶ ὡς χρήματα συλλέγειν ἤρχετο. 505.
- ΚΕ'. Ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ ἀποστάτης καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας νόμῳ ἀπείργε Χριστιανούς καὶ ὅπως Γρηγόριος ὁ μέγας, καὶ οἱ ἐκ Σύρων Ἀπολλινάριοι, τὰς θείας Γραφὰς παντοίοις μέτροις καλλύναντες, τῷ ἐκείνου σκοπῷ ἀντετάξαντο. 509.
- ΚΣ'. Περὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, ὅτι χρήσιμος καὶ ἡμῖν, εὐσεβεῖν ἐθέλουσι καὶ ὡς χρεῶν ταύτην μετέρχεσθαι. 512.
- ΚΖ'. Ὡς εἰς Ἀντιόχειαν κατὰ Περσῶν ἐλθὼν Ἰουλιανός, καὶ περιυδρισθεὶς τὸν πῶγωνα, τὸν κατὰ τῶν Ἀντιοχέων Μισοπῶγωνα διεξῆλθε λόγον. 517.
- ΚΗ'. Περὶ τῶν ἐν Δάφνῃ τῆς Ἀντιοχείας γεγεννημένων τῷ παραβάτῃ καὶ τῆς σοροῦ τοῦ ἁγίου Βαβυλα καὶ μάρτυρος καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ ὁμολογητοῦ. 520.
- ΚΘ'. Περὶ τῆς ἀπάτης τῶν Ἑλληνικῶν χρηστηρίων καὶ ἀπαρίθμησις τῶν κατὰ θεομηνίαν πεπονθότων, ἅτε δὴ περὶ τὰ θεία ἐξυβρισάντων. 528.
- Α'. Περὶ τοῦ ἐν Πανεάδι τῆς Φοινίκης ἀγάλματος τοῦ Χριστοῦ, ὃ ἡ αἰμόρρους ἀνίδρυσεν. 532.
- ΑΑ'. Περὶ τῆς εἰς Νικόπολιν, ἥτοι Ἐμμανὺς πηγῆς καὶ περὶ τοῦ ἐν Ἑρμουπόλει φυτοῦ τῆς Περσείας, πάθη ἀνιάτα θεραπεύοντος τῇ ἐπιδημίᾳ Χριστοῦ. 536.
- ΑΒ'. Ὡς τὰ καθ' ἡμᾶς ὁ δυσσεβὴς σβῆσαι πειρώμενος, καὶ Ἰουδαίους ἀνῆκε τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν ἀνιστᾶν καὶ ὅσα παράδοξα τη-

- νικαῦτα ἐκείσε ἐγένοντο. 526.
- ΛΓ'. Περὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τότε πυρός· καὶ περὶ τῶν ἀναφανέντων τοῖς ἱματίοις σταυρικῶν τύπων· καὶ περὶ τοῦ εὐρεθέντος ἐν τοῖς θεμελίοις θεοῦ Εὐαγγελίου. 540.
- ΛΔ'. Ὡς ἐν Περσίδι προσθαλὼν Ἰουλιανὸς ἀπ' αὐτῆς τὰς ναὺς παρὰ τὸν Εὐφράτην διέφθειρε· καὶ εἰς μάχην γενόμενος ἀφανεῖ πληγῇ τρωθεὶς διεφθάρη. 545.
- ΛΕ'. Ὅτι θεῖαι δ' ψεῖς τισὶ φανείσαι τὸν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐν Περσίδι θάνατον προεσήμηναν. 552.
- ΛΣ'. Οἷα Λιβάνιος ἐν τῇ ἐπιταφίᾳ Ἰουλιανοῦ καθ' ἡμῶν γράφει· καὶ ἀντιλογία πρὸς αὐτὸν ἀνατρέπουσα τὰ εἰρημένα. 556.
- ΛΖ'. Ἐκ τοῦ δευτέρου κατὰ Ἰουλιανοῦ στηλιτευτικοῦ λόγου Γρηγορίου τοῦ Θεορρήμονος περὶ τοῦ ἡθους, καὶ τρόπου, καὶ διαπλάσεως, καὶ τοῦ θανάτου καὶ ταφῆς τοῦ Ἰουλιανοῦ. 565.
- ΛΗ'. Περὶ τῆς βασιλείας τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Ἰοβιανοῦ ἐν Περσίδι. 569.
- ΛΘ'. Ὡς Ἰοβιανὸς ἀνῆκε τὰς ἐξορίας τοῖς ἐπισκόποις, καὶ τὰ πρῶν ἔθιμα ταῖς τῶν χριστιανῶν Ἐκκλησίαις αὐθις ἐβράδευσε, τὰ δὲ τῶν εἰδώλων ἡφάνιζεν. 572.
- Μ'. Ὡς ἐπὶ τούτου καὶ οἱ Μακεδονιανοὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ Μελετίῳ γενόμενοι, τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν κυροῦσιν, ἔγγραπον τὴν ὁμολογίαν ταύτης διαπεμφθήμενοι βασιλεῖ. 572.
- ΜΑ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ὡς τῆς ἐξορίας ἀνὰ κληθεὶς, διὰ τιμῆς πλείστης τῷ Ἰοβιανῷ ἐγένετο· καὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον Ἐκκλησιῶν αὐθις ἐγκρατὴς κατέστη. 576.
- ΜΒ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συνόδου, ἧς τὸν ὅρον ὁ πολὺς Ἀθανάσιος τῷ βασιλεῖ διέπεμψατο· καὶ ὡς ἡ ἐν Νικαίᾳ πίστις πολλὸν χρόνον πολεμηθεῖσα, εἰς τὴν προτέραν κατὰστασιν ἦλθεν. 577.
- ΜΓ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Ἰοβιανὸς ἐν Αἰδαστάνοις ἤκων, ἐτελεύτησεν τὸν βίον, μεγίστη ζημία τοῖς εὐσεβέσι γενόμενος. 581.
- Β'. Τίνες τῆνικαῦτα ἐπίσκοποι τῶν μεγάλων πόλεων τὴν ἐπιτροπὴν κατὰ διαδοχὴν ἐκλήρωσαντο. 589.
- Γ'. Περὶ τῆς ἐν Λαμψάκῳ γενομένης συνόδου· καὶ ὡς ὑπερόριοι οἱ τὸ ὁμοούσιον πρεσβεύοντες ἐγένοντο. 589.
- Δ'. Περὶ τῆς τυραννίδος Προκοπίου· καὶ περὶ τοῦ τείχους Χαλκηδόνος, καὶ τοῦ εὐρεθέντος ἐκείσε χρησμοῦ· καὶ περὶ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγωγοῦ. 593.
- Ε'. Περὶ Ἐλευσίου τοῦ Κυζίκου, καὶ Εὐνομίου· ἔτι δὲ καὶ περὶ Ἀγγελίου τοῦ ἐπισκόπου τῶν Ναυατιανῶν. 597.
- Σ'. Περὶ τῶν Μακεδονιανῶν καὶ τῶν φρονούντων τὸ ὁμοούσιον· καὶ περὶ τῆς εἰς Ῥώμην πρεσβείας τῶν εὐσεβῶν. 600.
- Ζ'. — ΙΖ'. Σώζονται μόνον λατιν. 601—620.
- ΙΗ'. Ὡς μετὰ Εὐσέβιον Βασίλειος τὴν Καππαδοκίαν ἐπετράπη· καὶ περὶ τῆς πρὸς Οὐάλεντα παρρησίας αὐτοῦ. 621.
- ΙΘ'. Περὶ τῆς ἀδελφότητος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης· καὶ ὅτι τρεῖς εἰσι τῇ Ἐκκλησίᾳ Γρηγόριοι· καὶ ὅτι πάντες ἁγιοσύνης μετέσχον· ἕτερος καὶ τέταρτος αἰρετικὸς (ὁ Ἀλεξανδρείας). 628.
- Κ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, ὡς δι' ἀγγέλου τὴν χειροτονίαν ἔσχε· καὶ ὡς τῆνικαῦτα ὁ θεὸς Χρυσόστομος νέος ὢν, τὰς τῆς ἐνούσης αὐτῷ χάριτος παρεδείκνυ μαρμαρυγὰς. 629.
- ΚΑ'. Ὡς Οὐάλης ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενος, διωγμὸν μέγιστον κατὰ τῶν εὐσεβούντων ἐκίνησεν, ἀποπνίγων τῷ ποταμῷ ὑπερόριον δ' ἐποίει τὸν θεῖον Μελέτιον, καὶ Πελάγιον. καὶ τὸν Σαμοσάτων Εὐσέβιον· περὶ οὗ καὶ βραχυτὰ τῶν ἔργων διήγησις. 632.
- ΚΒ'. Περὶ Βάρσου, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἐδέσῃ πεπραγμένων Οὐάλη ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ. 636.
- ΚΓ'. Περὶ Εὐλογίου καὶ Πρωτογένους, ὡς ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡγωνίσαντο· καὶ μετὰ τὴν ἐπ' ἀνοδὸν ὁ μὲν τῆς Ἐδεσσηνῶν, Πρωτογένης δὲ τῆς ἐν Καρβείᾳ Ἐκκλησίας προέστησαν. 640.
- ΚΔ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Φλαβιανοῦ καὶ Διοδώρου, ὡς τὴν ποίμνην Μελετίου αὐτοὶ διεῖπον, μήπω ἱερατικοῦ ἐπιθάντες βαθμοῦ. 644.
- ΚΕ'. Περὶ τῶν ἐσίων Ἀφραάτου καὶ Ἰουλιανοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ'.

- Α'. Περὶ διαίτης καὶ πολιτείας τοῦ βασιλέως Οὐαλεντινιανοῦ· ἔτι δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Οὐάλεντος. 585.

- ὡς τὰς ἐν ἐρήμῳ λιπόντες διατριβάς, τῆς ποίμνης Χριστοῦ ὑπερίσταντο. 645.
- ΚΖ'. Περὶ τῆς τελευτῆς Ἀθανασίου, οὗ Πέτρος διάδοχος. Ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς τοῦ Ἀρειανοῦ Λουκίου ὁμότητος, ὃν οἱ Ἀρειανοὶ ἐπὶ τῆς Ἀλεξανδρου κατέστησαν, ἐξελάσαντες Πέτρον. 649.
- ΚΖ'. Περὶ τοῦ γενομένου διωγμοῦ τοῖς κατ' Αἴγυπτον μοναστηρίοις παρὰ Λουκίου καὶ περὶ τῶν μαθητῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, καὶ τῶν δύο ἁγίων Μακαρίων, ὡς ὑπερόριοι διὰ τὴν πίστιν γενόμενοι, πολλὰ θαύματα διεπράξαντο. 653.
- ΚΗ'. Ἐπιστολὴ Πέτρου τοῦ Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου, κληγυμένη ὅσα δεινὰ Οὐάλης καὶ οἱ ἐξ Ἀρείου τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἔπραξαν. 657.
- ΚΘ'. Ὡς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν τῶν τηνικαῦτα ἐπισκόπων ὁ τῆς αἵρέσεως οὐκ ἴσχυσε κλύδων καὶ μνεῖα Βρετανίωνος τοῦ Σκυθῶν ἐπισκόπου. 669.
- Λ'. Περὶ τῆς εἰς τὰ θεῖα αἰδοῦς Οὐαλεντινιανοῦ καὶ περὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ συνόδου, ἣτις Τριάδα ὁμοούσιον ἀνεκήρυξε καὶ περὶ Δαμάσου καὶ Οὐρσικίου τῶν Ῥώμης ἐπισκόπων, οἱ διάδοχοι Λιβερίου ἐγένοντο. 672.
- ΛΑ'. Περὶ τῆς αἵρέσεως Αὐξεντίου τοῦ Μεδιολάνων ἐπισκόπου, καὶ ὡς καθηρέθη παρὰ Δαμάσου καὶ οἷα ἡ σύνοδος τοῖς ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ ἐπισκόποις περὶ αὐτοῦ ἔγραψεν. 681.
- ΛΒ'. Ὡς στάσεως ἐν Μεδιολάνοις γεγεννημένης, Ἀμβρόσιος τὴν ὑπαρχον ἀξίαν ἡμφιεσμένος, παραγενόμενος καταστεῖλαι αὐτὴν, ὑπὸ τοῦ πλήθους εἰς τὴν ἐπισκοπὴν προεβλήθη καὶ περὶ τῆς παρρησίας αὐτοῦ. 685.
- ΛΓ'. Ὡς ἀπεβίω ὁ μέγας Οὐαλεντινιανός καὶ περὶ τοῦ νεωτέρου Οὐαλεντινιανοῦ καὶ διήγησις περὶ Ἰουστίνης καὶ Σευήρας τῶν βασιλισσῶν καὶ τῶν παίδων ἀμφοτέρων. 688.
- ΛΔ'. Περὶ τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἀκμασάντων φιλοσόφων θεῶν ἀνδρῶν ἐν Αἰγύπτῳ, οἱ μαθηταὶ καὶ μαθητῶν μαθηταὶ τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου ἐγένοντο Ἰωάννου, Ὀρ, Ἀμοῦν, Θεωνᾶ, Βήνου, Κόπρη, Ἑλλῆ, Ἡλία, Ἀπελλῆ, Ἰσιδώρου, Σεραπίωνος, Διοσκόρου, Εὐλογίου, καὶ Ἀπολλώ. 692.
- ΛΕ'. Περὶ Δωροθέου, Πιάμμωνος, Ἰωάννου, Βενιαμίν, Μάρκου, Μακαρίου, καὶ Ἀπολλωνίου. 696.
- ΛΣ'. Περὶ Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος, Παύλου, Παχών, Στεφάνου, καὶ ἐτέρου Μωσέως. 700.
- ΛΖ'. Περὶ Πιῶρ, Διδύμου, Ἀρσησίου, Ἀμμωνίου, καὶ τῶν ἀδελφῶν, οἷς Μακροὶ ὄνομα ἦν. 704.
- ΛΗ'. Περὶ τοῦ τῆς Νιτρίας ὄρους καὶ τῶν λεγόμενων Κελλίων, καὶ τῶν Ῥινοκουρούρων καὶ περὶ τῶν ὁσίων, Διονυσίου, Μελανός τε καὶ Σόλωνος. 708.
- ΛΘ'. Περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μοναχῶν, Ἠσυχᾶ, Ἐπιφανίου τοῦ Κύπρου, Σαλαμίνης, Ἀμμωνίου, Σιλβανοῦ, καὶ Ζαχαρίου. 709.
- Μ'. Περὶ τῶν Συρίᾳ καὶ Ἑδέσσει μοναχῶν, Ἐφραίμ, καὶ Ἀφραάτου καὶ Ἰουλιανοῦ, Βάρτου τε καὶ Εὐλογίου, ἐν μοναστηρίῳ τὴν ἐπισκοπὴν ἐσχληκόντων. 712.
- ΜΑ'. Περὶ τῶν ἐν τῇ Κοίλῃ Συρίᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ μοναχῶν ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἐν Γαλατίᾳ, Καππαδοκίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, καὶ περὶ τὸν Εὐξείνιον Πόντον φιλοσοφούντων ἀνδρῶν καὶ αἰτίᾳ δι' ἣν οἱ πάλαι ἀσκηταὶ μακροβιώτατοι διεγένοντο. 713.
- ΜΒ'. Περὶ Εὐαγρίου τοῦ φιλοσόφου, καὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ. 717.
- ΜΓ'. Οἷα ὁ αὐτός Εὐαγρίος ἐν τισὶ τῶν συγγραμμάτων περὶ τῶν τότε κατὰ ῥῆμα διέξεισι μοναχῶν. 721.
- ΜΔ'. Μνεῖα ἐν συνόψει τῶν τηνικαῦτα περιβοήτων ἀνδρῶν ὡς Θεοῦ προνοία ἀντιρόπους τῷ μεγάλῳ τοῦ κλύδωνος τοῦ τότε ὁ χρόνος τούτους ἐπήνεγκεν. 725.
- ΜΕ'. Περὶ τῆς ἀπωλείας τῶν Ἑλληνιστῶν διὰ τὴν αἰτίαν τῶν καταστικτῶν γράμμασι χρησμῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ Θεοῦ στοιχείου ἄχρι τοῦ Δ' καὶ περὶ φιλοσοφίας, καὶ Θεμιστίου τοῦ φιλοσόφου οἷα οὗτος εἰπὼν Οὐάλεντι, μικρὸν ἐκείνῳ τοῦ διώκειν ἀνέσχευ. 728.
- ΜΣ'. Περὶ Μαυίας τῆς ἐξ Ἀράβων ὅπως μετὰ Ῥωμαίων μάχην ἄρασα, αὐτὴς ἐπὶ σπονδὰς ἐχώρει καὶ περὶ τοῦ πρώτου ἐπισκόπου αὐτῶν Μωσέως. 732.
- ΜΖ'. Περὶ τοῦ γένους τῶν Ἰσμαηλιτῶν καὶ Ἀγαρηνῶν, ἦγουν Σαρακηνῶν πόθεν τὴν ἀρχὴν ἔσχον, καὶ ὅπως τὸν χριστιανισμόν παρεδέξαντο. 733.
- ΜΗ'. Περὶ τοῦ ἔθνους τῶν Γότθων καὶ Οὐννων, ὅπως καὶ ἐκ ποίας αἰτίας εἰς τὴν Ῥωμαίων διὰ τοῦ Ἰστροῦ ἐπεραιώθησαν καὶ περὶ Ἀθαναρίχου καὶ Φιρτιγένους ἔτι δὲ καὶ Οὐλ-

φίλα τοῦ παρ' αὐτοῖς ἐπισκόπου· καὶ ὅπως ὕστερον κατὰ Ῥωμαίων κινήσαντες, Οὐάλεν-
τα ἐξ Ἀντιοχείας εἰς τὴν Κωνσταντινού-
πολιν ἐλκυσαν. 736.

ΜΘ'. Περὶ τοῦ ἐλέγχου Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ τῆς ἐνστάσεως Τερεντίου, Τραϊανοῦ, καὶ ἐτέρων στρατηγῶν πρὸς Οὐάλεντα· καὶ ὡς τῶν Γότθων τὴν Θράκην ληϊζομένων, πρὸς τῶν πολιτῶν οὗτος ἐλοιδορεῖτο. 741.

Ν'. Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Ἰσαακίου τοῦ Μοναχοῦ παρρησίας· καὶ ὡς συμβαλὼν τοῖς Γότθοις Οὐάλης περίπου τὴν Ἀνδριανού, καὶ ἐν δω-
ματίῳ καταφυγῶν χόρτον ἔχοντι, διεφθάρη παρὰ τῶν πολεμίων, δαπάνη γεγόμενος τῷ πυρί. 744.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'.

Α'. Περὶ τῆς βασιλείας Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντι-
νιανοῦ τοῦ νέου, καὶ ὡς κοινωνόν τῆς ἀρχῆς καὶ Θεοδόσιον τὸν μέγαν προσέينτο. 748.

Β'. Τίνες τῆνικαῦτα τῶν μεγάλων πόλεων τὰς ἱεράς ἡνίας διεχειρίζοντο· καὶ περὶ τῶν Μα-
κεδονιανῶν ὡς αὐθις τὴν καθόλου Ἐκκλη-
σίαν ἐτάρασσον. 752.

Γ'. Ὡς Γρατιανοῦ νόμῳ οἱ ἐξ Ἀρείου ἡλαύνον-
το, καὶ οἱ τῆς ὁμοουσίου πίστεως ταῖς ἐκ-
κλησιαίς εἰσῆγοντο· καὶ ὅσα διὰ Παυλινόν τε καὶ Μελέτιον ἐν Ἀντιοχείᾳ συνέβη. 753.

Δ'. Περὶ τῆς Ἀπολλιναρίου ἀπάτης· καὶ περὶ τοῦ ἁγίου Φλαβιανοῦ καὶ Μελετίου ὅσα τῷ θρόνῳ τῆς Ἀντιοχείας ἐγένετο· καὶ περὶ Σάπυρος τοῦ στρατηγοῦ, καὶ Εὐλαλίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀμασειας. 756.

Ε'. Ἐτι περὶ Μελετίου καὶ Διοδώρου τοῦ Ταρ-
σοῦ· καὶ Ἀκακίου τοῦ Βερόλιας, κα. ἐτέρων· καὶ περὶ τοῦ ἁγίου Εὐσεβίου ἐπι-
σκόπου Σαμοσάτων, ὡς τὸν μαρτυρικὸν ἀ-
θλον διήνυσεν. 760.

Σ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος καὶ Γρατιανός, ὁ μὲν τὰ τῶν Ἀλαμανῶν, ὁ δὲ τῶν παρι-
στρίων βαρβάρων καλῶς διαθέμενοι, ἐν Θεσ-
σαλονίκη γεγόμενος, ὕστερον ὡς νοσήσας Θεοδόσιος, ὑπὸ Ἀσχολίου βαπτίζεται· καὶ ὅρον τῆς ἰδίας ἐξήνεγκε πίστεως, κελεύων Τριάδα ὁμοούσιον σέβειν ἅπαντας, καὶ τῷ θεῷ ἀποστόλῳ Πέτρῳ κατὰ τὴν πίστιν ἀ-
κολουθεῖν. 764.

(ΚΑΘΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

Ζ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ὡς ἐν Κωνσταντινουπόλει σμικρῷ οἰκίσκῳ τὰς συνάξεις ποιούμενος, τῆς ὁμοουσίου προέ-
στατο πίστεως· καὶ διήγησις περὶ τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας. 765.

Η'. Περὶ τῶν Ἀρειανῶν καὶ Εὐνομιανῶν, ὡς ἐ-
ξηλάθησαν τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ εἰς τὰς ἰδίας ἀπεχώρουν πατρίδας· καὶ ὡς Γρηγόριος τῆς καθόλου Ἐκκλησίας ἐκράτει· καὶ περὶ τῆς Εὐνομίου δεινότητος. 768.

Θ'. Περὶ τῆς πρὸς Θεοδόσιον παρρησίας τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου τοῦ ἐπισκόπου Ἰκο-
νίου. 772.

Ι'. Περὶ τῆς ἁγίας δευτέρας οἰκουμένης συ-
νόδου· ἥ δὲ σπουδῇ Θεοδοσίου βασιλέως καὶ Μελετίου τοῦ Ἀντιοχείας τῷ Θεολόγῳ τὴν τῆς Κωνσταντίνου ἐπισκοπὴν ἐνεχείρι-
σεν. 773.

ΙΑ'. Ὡς Γρηγόριος τινὰς τῶν Αἰγυπτίων σκαν-
δαλιζομένους ὄρων διὰ τὴν μετάρθεσιν δι-
θεν, παρηρτεῖτο τὸν θρόνον, τῆς ἑμονοίας τῶν Ἐκκλησιῶν φροντίζων, καὶ ἐπὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα διέβαινε· καὶ περὶ Μαξίμου τοῦ Κυνικοῦ φιλοσόφου. 776.

ΙΒ'. Περὶ βίου καὶ ἀγωγῆς Νεκταρίου, ὃς Γρη-
γόριον διεδέξατο· καὶ ὡς ἄρτι βαπτισθεὶς, ἐπὶ τὴν καθέδραν ἀνέβαινεν. 777.

ΙΓ'. Περὶ ὧν ἡ ἁγία δευτέρα οἰκουμένη ἐθέ-
σπισε σύνοδος, διελοῦσα τὰς ἐπαρχίας, κυ-
ρώσασά τε τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον θεολογήσασα, κανόνας ἐξέ-
θετο. 781.

ΙΔ'. Περὶ Κυριακοῦ τοῦ Ἀδάνων ἐπισκόπου καὶ Μαρτυρίου τοῦ Κίλικος· καὶ περὶ τῆς ἀνα-
κομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Μελετίου τοῦ Ἀντιοχείας· καὶ ὡς Μελέτιον Φλαβιανὸς διεδέχετο· καὶ σκάνδαλα πάλιν ἀνεκινούν-
το διὰ τὸν θρόνον τῆς Ἀντιόχου. 784.

ΙΕ'. Ὡς Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς δευτέραν πάλιν ἐπολεῖ συναγωγὴν, συμφωνῆσαι τὰς Ἐκκλη-
σίας βουλόμενος· καὶ ὅσα Σισίνιος ὁ Ναυα-
τιανὸς συνεβούλευε· καὶ ὡς μὴ δυνήθεις τοῦτο δρᾶσαι, ὑπερέριον φυγὴν τῶν αἵρετικῶν κα-
τεδίκαζεν. 786.

ΙΣ'. Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνό-
δου πρὸς τοὺς δυτικούς ἐπισκόπους γρα-
φείσα. 792.

- ΙΖ'. Συνοδικὸν Δαμάτου ἐπισκόπου Ῥώμης κατὰ Ἀπολλιναρίου καὶ Τιμοθέου γραφέν. 797.
- ΙΗ'. Ἐτερον συνοδικὸν τοῦ αὐτοῦ, σχεδιασθὲν κατὰ διαφορῶν αἱρέσεων. 800.
- ΙΘ'. Περὶ ἀναστάσεως Μαξίμου καὶ ὡς Ἰουστίνου ἡ μήτηρ Οὐαλεντινιανοῦ, πράγματα παρεῖχεν Ἀμβροσίῳ τῷ ἐπισκόπῳ Μεδιολάνων καὶ ὡς ἐστασίασε δι' αὐτὸν ὁ λαός. Καὶ περὶ Κλεοβούλου τοῦ ὑπογραμματέως. 804.
- Κ'. Περὶ Γρατιανοῦ, ὡς δόλῳ ἀνῆρέθη ὑπὸ Ἀνδραγαθίου καὶ ὡς Οὐαλεντινιανὸς ὁ νέος τὸν τύραννον δεδοικώς, εἰς Ἰλλυριοὺς ἤκεν. 805.
- ΚΑ'. Ὡς Θεοδόσιος ἀμαχεῖ τοῦ τυράννου περιέγενετο καὶ περὶ τῆς φήμης τῶν Ἀρειανῶν καὶ περὶ Συμμάχου τοῦ φιλοσόφου, ὡς συμπαθείας ἤξιωτο. 808.
- ΚΒ'. Περὶ τῶν αἰσχυρῶν συνηθειῶν, ἃς περιεῖλε τῆς Ῥώμης ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος. 812.
- ΚΓ'. Περὶ τῆς ἰσαγγέλου πολιτείας Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου ὃς τῶν βασιλέων διδάσκαλος πρότερον ἦν. 813.
- ΚΔ'. Περὶ τῆς τῶν ἐπισκόπων διαδοχῆς καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ πάλιν γενομένης παραχῆς διὰ Φλαβιανόν, Παυλίνου τελευτήσαντος καὶ ὡς χρόνῳ πολλῷ σπουδῇ τοῦ βασιλέως καὶ Θεοφίλου τοῦ Ἀλεξανδρείας, ὁ τῆς τοσαύτης Ἐκκλησίας θόρυβος κατηνύσθη, εἰς ὁμόνοιαν τοῦ λαοῦ ἐλθόντος. 816.
- ΚΕ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενομένης στάσεως διὰ τὴν κατάλυσιν τῶν εἰδωλικῶν νεῶν καὶ περὶ τῆς εἰς τοῦτο σπουδῆς Θεοφίλου τοῦ Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου. 821.
- ΚΣ'. Ὡς λυομένου τοῦ ναοῦ τοῦ Σαράπιδος, γράμματα ἱερογλυφικὰ εὗρηται ἐν σταυρβειδεὶ σημείῳ, ζῶν ἐπερχομένην μηνύοντα καὶ ὡς Θεόφιλος τὴν πλάνην τῶν εἰδωλῶν ὑπέδειξε, καὶ τὸ ξόανον τοῦ Σαράπιδος ἀξίνῃ διέλυσεν. 825.
- ΚΖ'. Περὶ τοῖς ἐν διαφοροῖς ἔθνεσι στάσεως ὑπὲρ τῶν εἰδωλικῶν βωμῶν καὶ περὶ Μαρκέλλου τοῦ ἐπισκόπου Ἀμασείας, ὅση σπουδῇ ἐχρήσατο κατὰ τῶν εἰδωλικῶν νεῶν, καὶ ὡς τέλει μαρτυρίου ἐχρήσατο. 829.
- ΚΗ'. Ὡς Νεκτάριος πρῶτος ἀφείλε τὸν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἐκ παλαιοῦ τεταγμένον ἐπὶ τῆς μετανοίας πρεσβύτερον καὶ περὶ τρόπου καὶ τόπου τῶν μετανοούντων ἐν τῇ Ῥωμαίων

Ἐκκλησίᾳ.

833.

ΚΘ'. Ὡς καὶ ἐν ταῖς αἱρέσεσι πολλοὶ αὐθις ὑπεγένοντο διαιρέσεις καὶ ὅτι Θεοδόσιος μόνον Εὐνόμιον ὑπερώρισε καὶ οἷος ἦν τὸ ἦθος Εὐνόμιος καὶ ὡς ἐν Καππαδοκίᾳ τῇ πατρίδι γενόμενος ἐτελεύτα. 837.

Λ'. Περὶ τῆς τῶν Εὐνομιανῶν καὶ Μακεδονιανῶν καὶ Ἀρειανῶν εἰς πολλὰ διαιρέσεως καὶ ἐκ ποίων αἰτιῶν τούτων ἕκαστοι κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων διέστησαν. 840.

ΛΑ'. Ὡς καὶ Ναυατιανοὶ πρὸς ἀλλήλους στασιάσαντες διὰ τὴν τοῦ Πάσχα ζήτησιν, ἐτέραν συνεστήσαντο αἵρεσιν τὴν τῶν Σαββατιανῶν λεγομένην. 845.

ΛΒ'. Ἐπίκρισις καὶ διαλογισμὸς τοῦ συγγραφέως περὶ τῆς τοῦ Πάσχα ἑορτῆς καὶ περὶ τῶν Τεσσαρεσκαίδεκατιτῶν, καὶ τῶν Μονταπιστῶν, ὅπως τὸ Πάσχα τελοῦσιν. 848.

ΛΓ'. Ὅτι τοῖς παλαιοῖς ἔθει ἀρχαίῳ μᾶλλον ἢ νόμῳ ἐτελεῖτο ἐκ παραδόσεως ἢ τοῦ Πάσχα ἑορτή. 853.

ΛΔ'. Περὶ τῶν ἐν διαφοροῖς ἔθνεσι καὶ Ἐκκλησίαις ποικίλων ἔθων δι' ὧν οὐ πρόσκομμά τι διὰ ταῦτα τῇ καθόλου θρησκείᾳ ἐγένετο ἢ τις διχόνοια καὶ διαίρεσις. 856.

ΛΕ'. Ὅτι ἐξ ἀρχαίου ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν χρόνων διαφωνοῦσιν τινὲς καὶ παρατηρήσεις ἦσαν τοῖς δὲ οὐ τοσοῦτον ἐμελλε τούτων ἀλλὰ τἀναγκαῖα καὶ συστατικὰ τῆς πίστεως φυλάττειν μᾶλλον ἐκέλευον. 865.

ΛΣ'. Περὶ τῆς τῶν Ναυατινῶν διαδοχῆς, περὶ Ἀγαλίου, Μαρκιανοῦ καὶ Σισίνιου καὶ ὅτι ὁ Σισίνιος ἀστειὸς τις καὶ ἡδὺς ἐν ταῖς συνουσίαις ἐγένετο καὶ φιλόκαλος. 869.

ΛΖ'. Περὶ τοῦ συμβάντος τῷ Αἰγυπτίῳ ποταμῷ Νεῖλῳ καὶ περὶ τοῦ ξηροειδοῦς ἀστέρος, καὶ τῶν δύο ἀνθρωπομόρφων τεράτων καὶ περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῆς χριστιανῶν θρησκείας. 873.

ΛΗ'. Περὶ τῆς δι' ἀγχόνης ἀναιρέσεως Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ νέου ὑπὸ Ἀρουαγάστου τοῦ στρατηγοῦ. 877.

ΛΘ'. Περὶ τῆς ἐν Ἑσπέρᾳ Εὐγενίου τυραννίδος ὡς καὶ τοῦτον ὁ Θεοφίλος ἐτροπώσατο βασιλεὺς, θείων ἀνδρῶν προκαταγχειλάντων τὴν νίκην. 880.

Μ'. Περὶ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ γενομένης στάσεως, δι' ἣν Θεοδόσιος ἐπτακισχίλιους ἀν

- δρας ἀνεῖλεν. 888.
 ΜΑ'. Περὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου Ἀμβροσίου παρ-
 ῥησίας· ὡς οὐκ ἀνῆκε Θεοδοσίῳ τὴν εἰς τὰ
 θεῖα ἀνάκτορα εἰσοδόν, καὶ περὶ τοῦ νόμου
 ὃν ἔθετο· καὶ περὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ παρι-
 γέσεων τε καὶ ἔργων. 889.
 ΜΒ'. Περὶ τῆς εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς Πλακίλλης
 τῆς βασιλίδος, γαμετῆς Θεοδοσίου τοῦ βα-
 σιλέως. 900.
 ΜΓ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ γενομένης στάσεως
 ἐπὶ τῇ ἀτίμῳ καθαιρέσει τῶν ἀνδριάντων·
 καὶ ὡς διέλθε τὴν τοῦ βασιλέως ὁργὴν,
 πρεσβεύσας Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος. 901.
 ΜΔ'. Περὶ Μακεδονίου τοῦ πρεσβυτέρου ἐν μονα-
 χοῖς· οἷα βασιλεῖ Θεοδοσίῳ διὰ τῶν οἰκειῶν
 ἐμήνυσε στρατηγῶν διὰ τὴν τῶν ἀνδριάν-
 των καθάρσιν. 904.
 ΜΕ'. Περὶ Δονάτου ἐπισκόπου Εὐροίας, καὶ Θεο-
 τήμου τοῦ Σκυθῶν ἱεράρχου· καὶ περὶ τῶν
 θαυμάτων ἃ ἐτέλεσαν. 908.
 ΜΣ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου τοῦ ἐπισκόπου
 Κύπρου, οἷος ἦν· καὶ περὶ τῶν παραδόξων
 ἔργων αὐτοῦ. 909.
 ΜΖ'. Περὶ Ἀκακίου τοῦ Βερρόιας, καὶ Ζήνωνος
 καὶ Αἰαντος, ἁγίων ἐπισκόπων. 913.
 ΜΗ'. Περὶ τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων Ἀββα-
 κούμ καὶ Μιχαίου τῶν παλαιῶν προφη-
 τῶν. 916.
 ΜΘ'. Περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰω-
 ἀννου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ. 916.
 Ν'. Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ ἐν βασιλευσὶν ἀοιδί-
 μου Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. 920.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΓ'.

- Α'. Περὶ τῆς βασιλείας Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου·
 ὡς Ἀρκαδίῳ μὲν Ῥουφίνος παρεδυνάστευεν·
 Ὀνωρίῳ δὲ Στελίχων ἐν Ἑσπέρᾳ τὴν αὐ-
 τὴν ἐπλήρου τάξιν· καὶ ὅπως τθνικαῦτα κοι-
 νὰ καὶ τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐφέρετο πράγ-
 ματα. 921.
 Β'. Περὶ τῆς ἐκ νέου ἀγωγῆς, καὶ διαίτης τοῦ
 ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· καὶ ὅπως
 λόγῳ καὶ ἀρετῇ διαλάμπων, ἐπὶ τὸν τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως θρόνον ἀνήχθη. 928.
 Γ'. Περὶ τῆς Ἰωάννου ποιμαντικῆς καὶ διδα-
 σκαλίας· καὶ ὅπως τὰ τῶν πολλῶν διελέγ-

χων πταίσματα καὶ ἐπανορθούμενος, οὐ
 καλὸς ἐδόκει· καὶ ὅθεν ἡ κατ' αὐτοῦ μανία
 συνέστη. 936.

- Δ'. Περὶ Εὐτροπίου τοῦ Πραιποσίτου, καὶ περὶ
 τοῦ νόμου ὃν ἔθετο· καὶ ὡς ἀνηρέθη· καὶ ὡς
 τὸ κατὰ Ἰωάννου μῖσος ὠδίνετο. 940.
 Ε'. Τὰ κατὰ τὸν βάρβαρον Γότθον Γαῖνᾶν· καὶ
 περὶ τῆς Ἰωάννου πρὸς τὸν βασιλέα καὶ
 πρὸς αὐτὸν παρρησίας διὰ τῆς Ἐκκλη-
 σίας. 944.
 Σ'. Περὶ τῆς ἀποστασίας τοῦ Γαῖνᾶ καὶ περὶ
 τῆς ὀπτασίας ἣν ἐθεάσατο τῶν φρουρῶν
 ἀγγέλων τῆς πόλεως· καὶ περὶ τῆς εἰς αὐ-
 τὸν πρεσβείας τοῦ Χρυσοστόμου· καὶ ὡς
 διεφθάρη θανὼν ἐν Θράκῃ ἀλώμενος. 948.
 Ζ'. Ὡς Ἰωάννης τὸν λαὸν ταῖς διδασκαλίαις ἐ-
 κράτει· καὶ περὶ τοῦ γεγονότος θαύματος
 τῷ ἱερῷ καὶ τιμίῳ δώρῳ ἐν μιᾷ γυναικί, τὰ
 Μακεδονίου φρονούσῃ. 953.
 Η'. Περὶ τῆς εἰς τοὺς θεοὺς νεὼς συνεχοῦς σχο-
 λῆς τῶν λαῶν· καὶ περὶ τῶν ἀντιφώνων ὕ-
 μνων καὶ ψαλμῶδιῶν, ὅθεν καὶ ὅπως ταῦτα
 τὸ ἐξ ἀρχῆς ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία παρέ-
 λαβεν. 956.
 Θ'. Ὡς εἰς τὴν Ἀσίαν ὁ ἱερός διέβη Χρυσόστο-
 μος, καὶ τοὺς ἐκεῖσε ἀναξίως ἱερωμένους
 καθείλε· καὶ περὶ Γερωντίου τοῦ Νικομη-
 δείας· καὶ περὶ Σεραπίωνος καὶ Σευηριανοῦ
 καὶ Ἀντιόχου, καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ τῶν ἀ-
 πεληλαμένων τῶν Ἐκκλησιῶν ὕβρεως· καὶ
 ὡς τὴν μετ' αὐτοῦ καὶ Σευηριανοῦ τῶν Γα-
 βάλων διένεξιν ἡ βασιλὶς Εὐδοξία διέλυ-
 σεν. 957.
 Ι'. Περὶ τῆς τθνικαῦτα γεγεννημένης ἐν Αἰγύ-
 πτῳ ζητήσεως, εἰ ἀνθρωπόμορφον τὸ Θεῖον
 ἐστι· καὶ περὶ τῆς μεταξὺ γενομένης δια-
 φορᾶς Θεοφίλῳ τῷ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τοῖς
 ἐν Αἰγύπτῳ μοναχοῖς· καὶ περὶ τῶν τεσ-
 σάρων ἀδελφῶν μοναχῶν, τῶν ἐπὶ κλην-Μα-
 κρῶν. 964.
 ΙΑ'. Ὡς οἱ Μακροὶ τῷ Ἰωάννῃ προσῆλθον, Θεο-
 φίλῳ ἀπεχθανόμενοι· καὶ περὶ Ἰσιδώρου, ὡς
 διάφορος Θεοφίλῳ κατέστη· καὶ ὡς ἡ βασι-
 λισσα αὐτοὺς ἤξίου ἀναδοχῆς. 968.
 ΙΒ'. Ὡς Θεόφιλος κατὰ Ἰωάννου γενόμενος, καὶ
 Ἐπιφάνιον τὸν Κύπρου προσεταιρισάμενος,
 τὰ πρῶτα ἐκείνῳ διάφορος ὢν, ὡς Ὀριγε-
 νιαστὴν τὸν Ἰωάννην διέβαλε, καὶ συνόδους

- ἐποίει ἀθετούσας τὰ Ὀριγένους συγγράμματα, Ἰωάννην καὶ τοὺς Μακροὺς δὴθεν ἐπαιτιώμενος. 973.
- II'. Περὶ τῆς Ἰωάννου καὶ Ἐπιφανίου διαφορᾶς ἐν τῇ Κωνσταντίνου· καὶ ὡς τὰ ἐν μέσῳ διαλύσας Ἐπιφάνιος, εἰς Κύπρον πλέων, τὸν βίον μετέλλαξεν, ὡς Ἰωάννης προήγειλεν. 976.
- IA'. Περὶ τῆς Ἰωάννου πρὸς τὴν βασιλίσσαν Εὐδοξίαν διενέξεως· καὶ περὶ τῆς κατ' αὐτοῦ ἐπιχειρήσεως Θεοφίλου· καὶ περὶ Κυρίνου τοῦ ἐπισκόπου Χαλκηδόνος. 980.
- IE'. Περὶ τῆς ἀθροισθείσης κατὰ Ἰωάννου συνόδου ἐν τοῖς Ῥουφίνου· καὶ ὡς ἐρήμην αὐτοῦ κατεδίκασεν. 984.
- IS'. Περὶ τῆς Ἰωάννου προτέρας ἐξορίας, καὶ τῆς τοῦ δήμου καταβολῆς· καὶ ὡς ἄκων πάλιν ἐπανῆκε τῷ θρόνῳ, εἰρήνην ἐπειπὼν τῷ λαῷ. 985.
- IZ'. Περὶ ὧν πάλιν ἐκακούργει Θεόφιλος, καὶ ὡς φυγὰς ᾤχετο, εἰς στάσιν τοῦ πλήθους χωρήσαντος· καὶ περὶ τοῦ ὁσίου Νιλάμμωνος τοῦ ἀσκητοῦ, καὶ τῶν βίβλων Ὀριγένους, καὶ τῆς ὑπὲρ Ἰωάννου συνόδου. 989.
- IH'. Περὶ τῆς δευτέρας κατὰ Ἰωάννου συνόδου, καὶ καθαιρέσεως καὶ ὑπερορίας. 992.
- IO'. Ἐπιστολὴ τοῦ θείου Χρυσοστόμου, διεξιούσα περὶ ὧν αὐτῷ συνέβη, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐν τῷ τῆς ἐξορίας καιρῷ. 996.
- K'. Ἐπὶ περὶ τῆς ἀδίκου ὑπερορίας Ἰωάννου, καὶ ὅσα τοῖς περὶ αὐτὸν ἀπιῶν διεξήκει· καὶ περὶ τῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ λαοῦ διαθέσεως. Ὡς δὲ κτλ. 997.
- KA'. Περὶ τῆς κατὰ Ἰωάννου διὰ ξίφους ἐπιβολῆς· καὶ περὶ τοῦ οὐρανόθεν πεμφθέντος θεηλάτου πυρὸς τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς βασιλείοις αὐτοῖς. 1004.
- KB'. Περὶ τοῦ γενομένου διωγμοῦ τοῖς προσκειμένοις τῷ Χρυσοστόμῳ· καὶ ὡς ἡ Ἐκκλησία διὰ τὴν ἐκεῖνου ἀδίκον ὑπερορίαν διήρηται. 1005.
- KG'. Περὶ τοῦ πρεσβυτέρου Τιγρίου, καὶ Εὐτροπίου τοῦ ἀναγνώστου, καὶ τοῦ διὰ τοῦτον δνεΐρατος. 1008.
- KA'. Περὶ τῆς ἀγίας καὶ μακαρίας Ὀλυμπιάδος διακόνου γενομένης τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως μερικὴ τις διήγησις τῶν κατ' αὐτήν. 1009.
- KE'. Περὶ τῆς πολιτείας καὶ ἀγωγῆς τῆς ὁσίας Νικαρέτης τῆς ἐκ Νικομηδείας. 1016.
- KZ'. Περὶ τῆς εἰς Κουκουσὸν ἀφίξεως Ἰωάννου, καὶ τοῦ ἐπισκόπου Ἀδελφίου, καὶ τῆς παρὰ δόξου ὀπτασίης, ἣν διὰ τὸν Χρυσόστομον ἐθεάσατο. 1016.
- KZ'. Ἐπιστολὴ τοῦ θείου Χρυσοστόμου ὑπὲρ τῶν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν· καὶ μερικὴ τῆς κατ' αὐτὸν ἐξορίας διήγησις. 1017.
- KH'. Περὶ Ἀρσακίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, οἷος ἦν· καὶ ὡς τοῦ περὶ Ἰωάννην ἐδίωκε· καὶ ὡς ἐτελεύτησεν ἐν βραχεῖ. 1021.
- KΘ'. Περὶ Ἀττικοῦ πατριάρχου, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν διωγμοῦ· καὶ περὶ τῶν ἐν Ἀσίᾳ γεγεννημένων ταῖς Ἐκκλησίαις. 1024.
- A'. Περὶ τοῦ αἰσχίστου Πορφυρίου τοῦ Ἀντιοχείας, ὃς μετὰ Φλαβιανὸν γέγονε, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν διωγμοῦ, καὶ τοῦ νόμου, ὃν Ἀρκάδιος ἔθετο. 1028.
- AA'. Περὶ τῆς εἰς Ῥώμην πρεσβείας τῶν εὐσεβῶν ὑπὲρ τῆς Ἰωάννου δίκης. 1029.
- AB'. Ἰννοκεντίου Πάπα Ῥώμης ἐπιστολαὶ δύο πεμφθεῖσαι τῷ τε ἱερῷ Χρυσοστόμῳ ἐν ὑπερορίᾳ διάγοντι, καὶ τῷ κλήρῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. 1029.
- AG'. Περὶ τῶν ἐκ Ῥώμης πρέσβεων, ὅσα πεπόνθασιν ὑποβολαῖς Εὐδοξίας καὶ Ἀττικοῦ. 1033.
- AA'. Ἐπιστολὴ Ἰννοκεντίου Πάπα Ῥώμης πρὸς Ἀρκάδιον καὶ Εὐδοξίαν, ἀφορισμῷ αὐτοῦς ὑποβάλλουσα. 1037.
- AE'. Περὶ ἐπιδρομῆς ἐθνῶν τῆνικαῦτα γεγεννημένης· καὶ περὶ ἐπαναστάντων τυράννων, Στελίχωνος, Ἀλλαρίχου, Ἀττάλου, Σάρου, καὶ ἐτέρων· καὶ ὡς ἐάλω Ἀλλαρίχῳ ἡ Ῥώμη· καὶ περὶ τῆς σώφρονος ἐν Ῥώμῃ ὥρας γυναικός. 1040.
- AG'. Περὶ τῶν συμβάντων κοσμικῶν κακῶν, καὶ τῶν παραδόξων τεράτων· ἐν οὐρανῷ καὶ γῆ καὶ θαλάσῃ γεγεννημένων· καὶ ὡς οἱ κατὰ Ἰωάννου πάντες κακῶς διεφθάρησαν. 1048.
- AZ'. Περὶ τῆς πορρωτέρω ἐξορίας τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ· καὶ ὡς πρὸς Θεὸν μετεχώρησε, τὸν βίον λιπὼν. 1049.
- AH'. Περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ βασιλέως Ἀρκαδίου. 1053.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ'.

- Α'. Περὶ τῆς βασιλείας τοῦ νέου Θεοδοσίου· ὡς ὑπὸ ἐπιτρόπῳ Ἰσδεγέρδῃ τῷ Περσῶν βασιλεὶ διωκεῖτο· τὰ δὲ πράγματα διὰ χειρὸς ἦγεν Ἀνθέμιος· τὰ πολλὰ Τρωίλῳ τῷ σοφιστῇ συγγεγόμενος. 1056.
- Β'. Περὶ βίου καὶ ἀγωγῆς καὶ τῆς τῶν κοινῶν πραγμάτων διοικήσεως· ἐτι δὲ θεοφιλίας καὶ ἀρετῆς Πουλχερίας τῆς βασιλίδος, ἀδελφῆς Θεοδοσίου τοῦ αὐτοκράτορος. 1057.
- Γ'. Περὶ τῆς ἐκ νέου ἀρετῆς καὶ ἄλλης διαίτηs, ἐτι δὲ καλοκαγαθίας καὶ ἀοργίας Θεοδοσίου, καὶ τῆς εἰς τὰ θεῖα εὐλαβείας αὐτοῦ. 1061.
- Δ'. Ὡς Θεὸς τοῦ Θεοφιλοῦς βασιλέως ὑπερασπίζων, τὰ τῶν πολέμων τοῖς παραδόξοις τῶν ἔργων θάττον διέλυεν. 1065.
- Ε'. Περὶ τῶν ἐπαναστάντων τυράννων ἐν Ἑσπερίᾳ τῷ βασιλεὶ Ὀνωρίῳ καὶ περὶ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου. 1068.
- Σ'. Περὶ Μαξίμου τοῦ τυράννου, καὶ Γερωντίου καὶ Κωνσταντίνου, καὶ ἄλλων ὑπὸ Κωνσταντίου ἀναιρεθέντων· καὶ ὡς ἤρξε Κωνσταντίος, Οὐαλεντινιανὸν τὸν τρίτον μετὰ Ὀνωρίον βασιλεῖα ἐν Ῥώμῃ καταλιπών. 1072.
- Ζ'. Περὶ τῆς τυραννίδος Ἰωάννου τοῦ Γότθου καὶ περὶ Ἀσπαρος καὶ Ἀρδαβουρίου τῶν στρατηγῶν. 1076.
- Η'. Ὡς ὁ Θεὸς τῇ τῶν κρατούντων ἡδόμενος ἀρετῇ, καὶ πολλὰ σώματα τῶν πάσαι περιφανῶν ἁγίων ὑπὸ γῆν κρυπτόμενα ἐποίει τηνικαῦτα κατάδηλα· καὶ περὶ τῆς τοῦ προφήτου Ζαχαρίου εὐρέσεως. 1080.
- Θ'. Περὶ τῶν λειψάνων Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος· καὶ ὡς περιφανῶς αὐτὰ Πουλχερία ἐτίμα ἡ βασίλισ, καὶ νεῶν ἐκείνῳ ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων ἀνίστα. 1084.
- Ι'. Περὶ τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων Μ'. μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων. 1085.
- ΙΑ'. Περὶ τῆς διαδοχῆς τῶν ὑψηλῶν θρόνων· καὶ ὡς ἐν τῇ πόλει Συνάδων Θεοδόσιος ὁ ταύτης ἐπίσκοπος ἐλύπει μάλα διώκων Μακεδονιανούς, καὶ μάλιστα Ἀγαπητὸν τὸν ἐκείνων ἡγούμενον. Ἐπεὶ δὲ Θεοδόσιος ἀνέδραμεν εἰς Βυζάντιον, ὁ Ἀγαπητὸς τῇ ὀρθόδοξῳ πίστει προσθέμενος, τὸν Θεοδοσίου θρόνον ἐλάβανεν· ἐκεῖνος δὲ ἡσυχίαν ἀγειν πρὸς Ἀττικὸν ὑπετάττετο. 1029.
- ΙΒ'. Περὶ τοῦ βαπτισθέντος Ἑβραίου παραλυτικοῦ καὶ ἀθρόον ἰαθέντος ἐπὶ τῆς ἱερατείας Ἀττικοῦ τοῦ ἐπισκόπου τῆς Κωνσταντινου. 1093.
- ΙΓ'. Περὶ τῆς Ναυατιανῶν καὶ Ἀρειανῶν διαδοχῆς· καὶ οἵαι ταραχαὶ καὶ τούτοις ἐγένοντο διὰ Σαββάτιον τὸν παραλόγως ἐπισκοπήσαντα. 1093.
- ΙΔ'. Ὡς μετὰ Θεόφιλον Κύριλλος ὁ ἀδελφιδεὺς αὐτοῦ τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνον ἐλάβανεν· καὶ περὶ τῆς γενομένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῶν Ἰουδαίων στάσεως. 1100.
- ΙΕ'. Περὶ τῆς πρὸς τὸν ἐπαρχὸν Ὀρέστην Κυρίλλου διαφορᾶς· καὶ ὡς λίθῳ ἐβλήθη Ὀρέστης κατὰ τὸ μέτωπον, καὶ περὶ τοῦ ζήλου τῶν τῆς Νιτρίας μοναχῶν. 1104.
- ΙΣ'. Περὶ τῆς φιλοσόφου Ὑπατίας, ὡς ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν κληρικῶν Κυρίλλου· καὶ περὶ τῆς δίκης ἣν Ἰουδαῖοι ἔδοσαν τὰ χριστιανῶν διαπαίζοντες. 1105.
- ΙΖ'. Περὶ τοῦ Ἑβραίου, ὃς δόλῳ πολλάκις βαπτισθεὶς, ἐπεὶ καὶ παρὰ Παῦλον ἤκε τὸν Ναυατιανῶν ἐπίσκοπον, τῆς κολυμβήθρας εὐτρεπισθείσης, αἰφνης τὸ ὕδωρ ἀφανὲς ἦν, τὸ ἄτοπον τοῦ Θεοῦ διελέγχοντος. 1108.
- ΙΗ'. Ὅπως καὶ ἐν Πέρσαις ὁ χριστιανισμὸς ἐπλατύνθη διὰ τοῦ ἐπισκόπου Μεσοποταμίας Μαρουθᾶ, καὶ Ἀβδά τοῦ ἐπισκόπου Περσίδος. 1109.
- ΙΘ'. Ὡς Ἀβδάς τὸ παρὰ Πέρσαις πυρεῖον κατέλυε· καντεῦθεν αὐτὸς τε καὶ ἄλλοι τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα διήνεγκαν· καὶ περὶ τῶν πικροτέρων βασάνων, ἃς Πέρσαι κατὰ τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων ἐξεῦρον. 1113.
- Κ'. Περὶ Ἀχμεϊνίδου, καὶ Σοάνου, καὶ Βενιαμὶν διακόνου· ὡς παρὰ Πέρσαις πικρῶς κολασθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσαντο. 1116.
- ΚΑ'. Ὡς διὰ τὴν πρὸς χριστιανούς μάχην τῶν πρὸς Πέρσας σπονδῶν λυθεισῶν, μεγάλη μάχη μεταξὺ Περσῶν καὶ Ῥωμαίων ἐγένετο. Τῶν δὲ Ῥωμαίων κατὰ κράτος νικησάντων, ἡ τε μάχη καὶ ὁ διωγμὸς τῶν Χριστιανῶν τέλος εἶχε· καὶ πρὸς ἀλλήλους αὐθις Ῥωμαῖοι καὶ Πέρσαι ἐσπένδοντο. 1120.
- ΚΒ'. Περὶ Ἀκακίου ἐπισκόπου Ἀμίδης, ὡς τὰ ἱερὰ τῆς Ἐκκλησίας εἰς κέρμα κόψας τοὺς

- Περσῶν αἰχμαλώτους πριάμενος, ἀπέλυσεν οἰκαδε, ὅπερ ἔργον εἰς θαῦμα μέγα τοῦς Πέρσας ἤγαγεν. 1128.
- ΚΓ'. Περὶ τῆς βασιλίδος Εὐδοκίας, τῆς καὶ Ἀθηναίδος, οἷα καὶ ὅθεν ἦν· καὶ ὅπως εἰς γάμου κοινωνίαν τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ συνήφθη· καὶ ὡς ὑπέσχετο εἰς Ἱεροσόλυμα διαβῆναι· καὶ περὶ τοῦ μήλου· καὶ ἄλλων γεγεννημένων αὐτῇ. 1129.
- ΚΔ'. Περὶ τῆς τοῦ πατριάρχου Ἀττικοῦ διοικήσεως· καὶ ὡς ἀστείος μάλα ἦν· καὶ περὶ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις φιλόκαλος. 1132.
- ΚΕ'. Περὶ τοῦ Ἀντιοχείας Ἀλεξάνδρου, ὡς πρῶτος τὸ μνημόσυνον τοῦ θείου Χρυσοστόμου τοῖς ἱεροῖς διπτύχοις ἐνέταξε, καὶ Ἀττικὸν καὶ ἄλλους οὕτω ποιεῖν παρεσκεύασε, καὶ τοῦς περὶ Ἰωάννην εἰρήνευσε· Κύριλλος δὲ τοῦτο ποιεῖν ἀπετρέπετο. 1136.
- ΚΓ'. Ἐπιστολὴ Ἀττικοῦ τοῦ πατριάρχου, τῆς βασιλίδος πρὸς τὸν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, ὑποτιθεῖσα καὶ αὐτὸν τὴν προσηγορίαν τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῖς ἱεροῖς διπτύχοις ἐγγράφειν. 1137.
- ΚΖ'. Ἀντεπιστολὴ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου πρὸς τὸν Ἀττικόν, ἀπαγορεύουσα τὸν Ἰωάννην ἐκδέχασθαι. 1144.
- ΚΗ'. Ὡς ὁ θεὸς Κύριλλος ὀπτασίᾳ θειοτέρᾳ τὴν Ἰωάννου προσηγορίαν ἐδέξατο· καὶ ὡς διέλυσε διὰ τῆς Θεοτόκου τὸ μεταξὺ γεγόμενον μῖσος. 1149.
- ΚΘ'. Ὡς μετὰ Ἀττικὸν Σισίνιος εἰς τὸν θρόνον ἀνήχθη· παρώφθη δὲ Φίλιππος ὁ Σιδίτης, καὶ οἷος ἦν· ἔτι δὲ καὶ ὡς Πρόκλος Κυζίκου χειροτονηθεὶς καὶ μὴ δεχθεὶς, σχολαῖος τῇ Κωνσταντίνου διήγεν. 1152.
- Λ'. Περὶ τῶν ἐν τοῖς μεγίστοις τῶν θρόνων προεδρευσάντων, καὶ ἄλλων ἀρετῇ καὶ λόγοις διαπρεπόντων θείων ἀνδρῶν. 1156.
- ΛΑ'. Ὡς μετὰ Σισίνιον Νεστόριος ὁ αἰρετικὸς χειροτονεῖται ἐπίσκοπος· καὶ ὡς συγγεῖν ἐξ ἀλαζονείας τὴν Ἐκκλησίαν ἐπέβαλεν. 1157.
- ΛΒ'. Ὅπως ἐφωράθη Νεστόριος δι' Ἀναστασίου τοῦ μαθητοῦ ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν Κύριον λέγων, καὶ Χριστοτόκον καλῶν τὴν ἁγίαν Χριστοῦ θεομήτορα. Καὶ οἷα περὶ αὐτοῦ Σωκράτης ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἱστορεῖ συγγραφεύς· καὶ περὶ τοῦ γεγονότος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καινοῦ τεραστίου. 1160.
- ΛΓ'. Περὶ τῶν πρὸς Νεστόριον ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου· ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν δυσκαίδεκα κεφαλαίων, δι' ὧν τῆς ἐκείνου κακοδοξίας καθάπτεται· καὶ περὶ ὧν Κελεστίνος ἔγραψε περὶ Νεστορίου. 1164.
- ΛΔ'. Περὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἁγίας τρίτης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου· καὶ ὡς καθρέθη Νεστόριος. 1168.
- ΛΕ'. Ὡς μετὰ τρίτην ἡμέραν Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας καὶ Θεοδώρητος ἐλθόντες καθέλουν Κύριλλον καὶ Μέμνονα τὸν Ἐφέσου· ἡ δὲ σύνοδος τοὺς καθελόντας αὐθις καθεῖλε· καὶ ὡς ἀντεῖπε Θεοδώρητος τοῖς δώδεκα κεφαλαίοις Κυρίλλου, καὶ αὐθις τούτοις ἀντεῖπε Κύριλλος· καὶ εἰς Ὅασιν ὑπερόριος Νεστόριος γίνεται· καὶ Ἰωάννης καὶ Κύριλλος ὁμονοεῖν ἐγνώσαν, κυρώσαντες ἄμω, βασιλέως κελεύσει, τὴν Νεστορίου καθαιρεῖν· καὶ ἐπιστολὴ Κυρίλλου, ἣν διὰ Παύλου Ἐμίσης τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀντιοχείων ἔγραψεν. 1173.
- ΛΣ'. Οἷα πεπονθέναι Νεστόριος αὐτὸς περὶ ἐαυτοῦ γράφει· καὶ ὡς εἰς Ὅασιν μυρία κακὰ παθὼν, τέλος σκώληξι τὴν γλῶτταν βρωθεὶς, διεφθάρη. 1177.
- ΛΖ'. Ὡς μετὰ Νεστόριον Μαξιμινὸς, εἴτα Πρόκλος πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως προβάλλεται. 1184.
- ΛΗ'. Περὶ Πρόκλου, οἷος τὸν λόγον καὶ τὸ ἦθος ἦν· καὶ ὅτι μάλα τῷ βασιλεῖ κεχαρισμένος ἦν· καὶ ὅτι ἐπὶ τοῖς τότε παραδόξως γεγεννημένοις Θεῷ, Πρόκλος ὁμιλίαν ἀρμόζουσιν διελθὼν ἐθαυμάσθη. 1185.
- ΛΘ'. Περὶ μεταθέσεων ἀπὸ θρόνου εἰς θρόνον, ὅτι ἔθος τοῦτο ἄνωθεν ἐκκλησιαστικόν, καὶ οὐδὲν τῇ ἐκκλησιαστικῇ εὐταξίᾳ λυμαίνεται τοῦτο, μόνον καλῶς καὶ ὡς χρὴ γενόμενον. 1189.
- Μ'. Περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ πλανηθέντων Ἰουδαίων· καὶ ὡς ὕστερον ἠσπάσαντο τὰ χριστιανῶν· ἔτι δὲ καὶ ὅπως τήνικαῦτα τὸ πέραν Ῥήνου τοῦ ποταμοῦ ἔθνος οἱ Βουργουντζῖωνες τὸν χριστιανισμόν παρεδέξαντο. 1200.
- ΜΑ'. Περὶ Παύλου τοῦ Ναυατιανῶν ἐπισκόπου, οἷα διεπράξατο λόγου καὶ μνήμης ἀξία. 1204.
- ΜΒ'. Ὡς ἐπίσκοπος Πρόκλος Θαλάσσιον συσχών, εἰς Ἰλλυρίδα μέλλοντα διαβάλλειν, μετὰ Φέρμον Καισαρείας ἐχειροτόνει ἀθρόον ἐπίσκοπον. 1205.

- ΜΓ'. Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ πανσόφου Ἰωάννου τοῦ Χρυσορρήμονος. 1205.
- ΜΔ'. Ὡς καὶ ὁ Θεοφύλακτος Ἰγνατίος ἐκ Ῥώμης εἰς τὴν Ἀντιόχειαν μετεκομίσθη. 1212.
- ΜΕ'. Περὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἀναστάντων εἰς πίστωσιν τῆς κοινῆς ἀναστάσεως. 1212.
- ΜΣ'. Περὶ τῶν γεγονότων ἐξαισίων σεισμῶν καὶ ὡς λιτῆς ἐν τῷ κάμπῳ γενομένης διὰ τούτους, τοῦ τε βασιλέως καὶ Πρόκλου παρόντος, ἐξαίφνης παιδίον εἰς ἄερα ἤρπᾳγη καὶ ἀκούσαν τὸν τρισάγιον ὕμνον, κατελθόν, τῷ λαῷ ἔφη· καὶ παραυτίκα πεσὸν ἐτελεύτα. Καὶ περὶ τῆς πόλεως ὡς ἀνενέωσε ταύτην, καὶ πολλὰς οἰκοδομὰς ἐπὶ τῆς Ἀντιόχου ἀνήγειρε Θεοδοσίος. 1216.
- ΜΖ'. Ὡς μετὰ Πρόκλον Φλαβιανὸς, μετὰ δὲ Κύριλλον Διόσκορος τὴν Ἐκκλησίαν ἐλάμβανε. Καὶ περὶ τῆς διαφορᾶς Πουλχερίας καὶ Εὐδοκίας διὰ Χρυσοφίου· καὶ περὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ τοῦ δευτέρου ληστρικῆς συνόδου. 1221.
- ΜΗ'. Ἀντιλογία πρὸς τοὺς διατωθάζοντας τὰ ἡμέτερα· καὶ κατάλογος τῶν ἐλληνικῶν ὕθλων. 1228.
- ΜΘ'. Ὡς μετὰ τὴν ληστρικὴν σύνοδον γνοὺς Θεοδοσίος τὰ γενόμενα, Χρυσάφιον μὲν κτείνει· βαρέως δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Εὐδοκίαν φέρεται· ἀνακαλεῖται δὲ τὴν ἀδελφὴν Πουλχερίαν, ἣ Φλαβιανὸν ἀγαγοῦσα θάπτει· ἀνιστᾶ δὲ καὶ τὸν ἐν τοῖς Χαλκοπρατεῖσις πολυτελῶς τῆς Θεοτόκου νεών. 1232.
- Ν'. Ὡς ἡ βασιλὶς Εὐδοκία εἰς Ἱεροσόλυμα διέβη· καὶ περὶ τῶν ἐκεῖσε οἰκοδομημάτων αὐτῆς. Καὶ περὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ διαίτης τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μοναχῶν· καὶ ὡς ἐτελεύτα ἡ βασίλισσα Εὐδοκία. 1233.
- ΝΑ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Συμεὼν, ὃς πρῶτος τὴν ἐπὶ τοῦ κίονος ἐπενόησε στάσιν. 1241.
- ΝΒ'. Περὶ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Εὐθυμίου καὶ ἄλλων θεοφιλῶς τὸν βίον διηγουμένων. 1248.
- ΝΓ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου· καὶ οἷα Κυρίλλῳ καὶ ἄλλοις ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου γράφει. 1249.
- ΝΔ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Νείλου καὶ Μάρκου τοῦ ἀσκητοῦ καὶ Θεοδωρήτου τοῦ ἐπισκόπου Κύρου. 1256.
- ΝΕ'. Περὶ Συνεσίου τοῦ Κυρήνης ἐπισκόπου, καὶ ὅπως δοξῆς ἔχων, εἰς τὴν ἱερωσύνην προήχθη. 1257.
- ΝΣ'. Περὶ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ ἐν Ῥώμῃ βασιλεύοντος· καὶ περὶ τοῦ ἔθνους τῶν Γότθων, εἰς πόσα διήρηνται, καὶ ποίους ἔσχον τόπους· ἐτι δὲ καὶ περὶ Βονιφατίου καὶ Ἀετίου καὶ Ἀσπαρος τῶν στρατηγῶν· καὶ ὡς ἡ πρὸς Ἑσπέραν Λιβύην ὑπὸ Οὐανδήλους ἐγένετο. Οὐαλεντινιανὸς δὲ κτλ. 1265.
- ΝΖ'. Περὶ Ἀττίλα, Ἀλλαρίχου τε καὶ Γίζερικου τῶν Γότθων· καὶ ὡς τῆς αὐτῶν ἐπιθέσεως ἦτε πρεσβυτέρα καὶ νεωτέρα Ῥώμη ἀπήλ-λαχται. Καὶ περὶ ἄλλων πολέμων, οὓς ποιεῖται διάφοροι συνεγράψαντο. 1269.
- ΝΗ'. Περὶ τῆς τελευτῆς Θεοδοσίου τοῦ νέου, ὡς ἐν τῇ θύκῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐτάφη, τῷ περιωνύμῳ νεῷ τῶν ἁγ. Ἀποστόλων. 1272.

* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρακοστῷ ἑκτῷ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστὶ. 1275.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρακοστῷ ἑκτῷ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 147

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

(Συνέχεια)

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΕ'.

- Α'. Περὶ τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ· καὶ ὅσα σημεῖα προηγήσαντο τὴν ἀρχὴν αὐτῷ προμηνύοντα· καὶ οἷος ἦν τὸ ἦθος. 9.
- Β'. Ἐπὶ ποίαις αἰτίαις ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ τετάρτη σύνοδος ἐπὶ τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνος συνέστη. 13.
- Γ'. Ἐκφρασις τοῦ ναοῦ τῆς ἀγίας καὶ πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας, τοῦ ἐν τῇ Χαλκηδονέων ἱδρυμένου πόλει. 16.
- Δ'. Περὶ τῶν ἐν τῇ συνόδῳ πραχθέντων· καὶ ὡς καθηρέθη Διόσκορος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. 20.
- Ε'. Περὶ τοῦ γενομένου θαύματος τῇ σορῷ τῆς ἀγίας Εὐφημίας τοῖς δυσὶν ὁροῖς, τῶν τε ὀρθοδόξων λέγω καὶ τῶν αἰρετικῶν. 21.
- Σ'. Περὶ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς τετάρτης συνόδου τῆς πίστεως. 24.
- Ζ'. Περὶ τῶν ἄλλων δ' ἡ σύνοδος διετάξατο. 25.
- Η'. Περὶ τῆς γενομένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ στάσεως διὰ τὴν χειροτονίαν Προτερίου τοῦ μετὰ Διόσκορον. 28.
- Θ'. Ὡς καὶ ἐν Παλαιστίνῃ στάσις ἐχώρει, Θεοδοσίου τινὸς μοναχοῦ ταύτην κινούντος, δὲ καὶ τὸν τῶν Ἱεροσολύμων ἀρπάζει θρόνον, ἐξώσας Ἰουβενάλιον· καὶ τὰ ἐπὶ τούτῳ γεγόμενα· καὶ περὶ Ἀθανασίου διακόνου τοῦ ὁμολογητοῦ. 29.
- Ι'. Περὶ τοῦ ἐπεισφρήσαντος ἐν ταῖς ἐφάαις τῶν πόλεων λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ· καὶ ὡς αὐτομάτως ἡ γῆ τῷ ἐπιόντι ἔτει ἀνῆκε καρπούς. 33.
- ΙΑ'. Περὶ τῆς ἀναιρέσεως Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ ἐν Ἐσπέρᾳ κατάρχοντος· καὶ περὶ τῆς ἐκείνου γυναικὸς Εὐδοξίας καὶ τῶν παίδων αὐτῆς· καὶ ὡς Γιζέριχος εἴλε τὴν Ῥώμην· καὶ περὶ τῶν μετὰ Οὐαλεντινιανὸν κατὰ διαδοχὴν βεβασιλευκότων ἐν Ῥώμῃ. 36.
- ΙΒ'. Ὡς ἡ βασιλὶς Εὐδοκία τῇ βασιλίδι Πουλχερίᾳ ἐσπέισατο· καὶ περὶ τῆς νεωτέρας Εὐδοκίας τῆς θυγατρὸς Εὐδοξίας. 40.
- ΙΓ'. Ὡς μεθόδῳ Πουλχερίας ἡ Εὐδοκία τὴν ἀγίαν τετάρτην· προσήκατο σύνοδον, ὁδηγηθεῖσα ὑπὸ Συμεῶν τοῦ Στυλίου καὶ τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου. 40.
- ΙΔ'. Περὶ τῶν θεοφιλῶν ἔργων τῆς βασιλίδος Πουλχερίας· καὶ περὶ τῶν τριῶν μεγίστων ναῶν, οὓς τῇ Θεοτόκῳ ἀνήγειρε τῆς ἀγίας σοροῦ ἐν τοῖς Χαλκοπρατεῖοις, τοῦ τῶν Ὁδηγῶν καὶ τῶν Βλαχερνῶν· καὶ οἷα διεξῆλθεν Ἰουβενάλιος περὶ τῆς ἀγίας κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τῶν ἐνταφίων σπαργάνων αὐτῆς. 41.
- ΙΕ'. Περὶ τοῦ θανάτου Πουλχερίας καὶ Μαρκιανοῦ, ὡς μετ' ἐκείνον Λέων ὁ μέγας βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀνηγορεύθη. 48.
- ΙΣ'. Ὡς στάσεως αὐθις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενομένης παρὰ τῶν μὴ παραδεχομένων τὴν ἀγίαν τετάρτην σύνοδον, ἀνηρέθη Προτέριος ὁ Ἀλεξανδρείας, ἐκ ποδὸς ἐλκυσθεὶς, μεθοδείᾳ Τιμοθέου τοῦ Αἰλούρου, δὲ καὶ τὸν θρόνον ἔσχε. Τούτου δὲ ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς Λέοντος ἐλαθέντος, Ἀλεξανδρεῖς Τιμόθεον ἔτερον προχειρίζονται τὸν Σαλοφακίολον. Ἀνατολίου δὲ θανόντος, Γεννάδιος τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκληροῦτο θρόνον. 48.
- ΙΖ'. Δέησις τῶν Αἰγυπτίων ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν περὶ τῶν συμβάντων τῇ κατ' αὐτοὺς Ἐκκλησίᾳ· καὶ περὶ Προτερίου καὶ Τιμοθέου. 52.
- ΙΗ'. Ἐπιστολὴ Λέοντος ἐγκύκλιος πεμφθεῖσα Ἀνατολίῳ ἐπισκόπῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ὑπὲρ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, καὶ κατὰ Τιμοθέου τοῦ Αἰλούρου. 56.
- ΙΘ'. Οἷα ὁ Λέων ὑπὲρ τῆς τετάρτης ἀγίας συνόδου πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ἔγραψεν ἀσκητάς, καὶ Συμεῶνι τῷ Στυλίτῃ· καὶ ἐπιστολὴ τοῦ ἀγίου Συμεῶν ὑπὲρ τῆς ἀγίας συνόδου. 57.
- Κ'. Περὶ τοῦ γενομένου φοβεροῦ σεισμοῦ ἐπὶ

- Λέοντος, καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ ἄλλων κοσμικῶν παθημάτων, καὶ τῆς κατενεχθείσης οὐρανόθεν κόνεως. 60.
- ΚΑ'. Περὶ τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει. 61.
- ΚΒ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Μρκιανοῦ τοῦ οἰκονόμου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τοῦ ἁγίου Δανιὴλ τοῦ Στυλίου, καὶ ἄλλων ἀσκήσει διαλαμπάντων. 64.
- ΚΓ'. Περὶ τῆς ἀρετῆς Γενναδίου τοῦ πατριάρχου, καὶ τῶν παραδόξων ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ γενομένων. 68.
- ΚΔ'. Περὶ τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὡς ἐξ Ἱεροσολύμων ἀνακομισθεῖσα ἐν τῷ τῶν Βλαχερνῶν στρογγύλῳ ἀπέτεθῃ ναῶ. 69.
- ΚΕ'. Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ ἐν τῇ Πηγῇ, ὅπως ἐφάνη παραδόξου θαύματος ἐπὶ Λέοντος γενομένου. 72.
- ΚΣ'. Ἐκφρασις τοῦ θείου ναοῦ τῆς Πηγῆς, ὃν ὁ Λέων ἀνήγειρεν. 73.
- ΚΖ'. Ὡς Λέων χίλια καὶ ἑκατὸν πλοῖα κατὰ Γιζερύχου ἐπεμπε, στρατηγὸν Βασιλίσκον τὸν τῆς γαμετῆς Βηρίνης ἀδελφόν τοῦ στόλου χειροτονήσας· ὃς ὑποθήκαις Ἀσπαρος καὶ Ἀρδαβουρίου τὸν στόλον προῦδωκε τοῖς ἐχθροῖς. Καὶ ὡς ἂν ρέθῃ Ἀσπαρ καὶ Ἀρδαβούριος διὰ Ζήνωνος τοῦ Ἰσαύρου· καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Λέοντος τῇ Ἀριάδνῃ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως καθίστατο. 77.
- ΚΗ'. Περὶ Μαρτυρίου τοῦ Ἀντιοχείας, καὶ Πέτρου τοῦ Κναφέως, ὃς τῷ τρισαγίῳ ὕμνῳ τὸ, Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, προσέθετο· καὶ περὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ, Στεφάνου καὶ Καλανδίωνος· καὶ περὶ ὧν ὁ Κναφεὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ παρέδωκε. Καὶ περὶ Ἰουβενάλιου καὶ Ἀναστασίου καὶ Μαρτυρίου τῶν ἐπισκόπων Ἱεροσολύμων. 81.
- ΚΘ'. Ὡς ἐτελεύτησε Λέων ὁ μέγας, Λέοντα τὸν Μικρὸν καταλείψας διάδοχον. Καὶ τούτου δὲ μετὰ μικρὸν τέλει χρησαμένου, Ζήνων ὁ πατὴρ τὴν ἀρχὴν τοῦ υἱοῦ λαμβάνει, τοῦ παιδὸς τῷ πατρὶ τὸ διάδημα περιθέντος. 84.
- Α'. Ἐπιτομὴ τῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ οἰκουμένικῇ τετάρτῃ συνόδῳ πρᾶχθέντων, ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος τόμου τεθεῖσα διὰ τὸ τῆς ιστορίας ἀσύγχυτον. 85.

ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤ'.

- Α'. Περὶ τῆς βασιλείας Ζήνωνος· καὶ ὅτι ἀνάγωγος καὶ ἐκδεδητημένος ὢν τὸν βίον τὰ πολλὰ τῆς Ῥωμαίων διέφθειρε γῆς. 116.
- Β'. Περὶ τῆς τυραννίδος Βασιλίσκου· καὶ ὡς ἀπηλάθῃ μὲν τῆς ἀρχῆς ὁ Ζήνων. Τιμόθεος δὲ ὁ Αἴλουρος καὶ ὁ Κναφεὺς Πέτρος τοῦ ἰδίου ἀπολαβόντες θρόνους, κατὰ τῆς τετάρτης συνόδου ὠπλίζοντο. 117.
- Γ'. Τὰ κατὰ τῆς ἀγίας τετάρτης συνόδου γραφέντα τῷ Βασιλίσκῳ ἐγκύκλια γράμματα ἐξ ἐπιτροπῆς Τιμοθέου καὶ Πέτρου. 121.
- Δ'. Περὶ τῶν ὑποσημειωμένων τοῖς ἐγκυκλίοις Βασιλίσκου· καὶ ἐπιστολῇ τῶν ἐν Ἀσίᾳ ἐπισκόπων, κατατρέχουσα τῆς ἀγίας τετάρτης συνόδου. 125.
- Ε'. Περὶ τῶν τὰ Εὐτυχοῦς φρονούντων· οἷα Τιμοθέῳ διελέχθησαν· καὶ περὶ Παύλου τοῦ Ἐφέσου, καὶ τοῦ πατριαρχικοῦ προνομίου αὐτῆς· ὅπερ ἡ τετάρτη μὲν σύνοδος περιεῖλε, Τιμόθεος δὲ ὁ Αἴλουρος τοῦτο αὐθις ταύτῃ ἐπανεσώσατο. 128.
- ΣΤ'. Ὡς Ἀκάκιος ὁ τῆς Κωνσταντίνου καὶ Δανιὴλ ὁ Στυλίου ἐπεισαν Βασιλίσκον ἀντεγκύκλια ὑπὲρ τῆς ἀγίας συνόδου γράψαι. 128.
- Ζ'. Ἀντεγκύκλια Βασιλίσκου. 129.
- Η'. Ὡς Ζήνων αὐθις εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανῆλθεν ἀρχὴν· Βασιλίσκος δὲ διεφθάρη. 129.
- Θ'. Ὅτι οἱ τῆς Ἀσίας ἐπίσκοποι βιβλίον μετανοίας Ἀκκίῳ ἀπέστειλαν ἡμερούμενοι ἐκεῖνον διὰ τὴν σύνοδον. 132.
- Ι'. Ὡς ἀπῆλθε Ζήνων τὸν Κναφέα Πέτρον τῆς Ἀντιόχου καὶ ἐτέρους· Καλανδίῳ δὲ τὸν θρόνον αὐθις ἐπέτρεπε. Καὶ περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου Ἀντιοχείας. 133.
- ΙΑ'. Ὡς μετὰ Τιμόθεον τὸν Αἴλουρον Πέτρος ὁ Μογγὸς γίνεται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· εἶτα πάλιν Τιμόθεος ὁ Σαλοφακίολος· εἶτα Ἰωάννης ὁ Ταβεννησιώτης· καὶ μετὰ τοῦτον αὐθις ὁ Μογγὸς Πέτρος, δεξάμενος τοῦς ἀπὸ Προτερίου, καὶ τῷ ἐνωτικῷ καθυπογράφας τοῦ Ζήνωνος. 133.
- ΙΒ'. Περὶ τοῦ λεγομένου ἐνωτικοῦ τοῦ βασιλέως Ζήνωνος· μήτε ἀποτερεπόμενον, μήτε δεχόμενον τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἀγίαν σύνοδον. 136.
- ΙΓ'. Ὡς Καλανδίων ὑπερόριος γίνεται, Πέτρος

- δὲ ὁ Κναφεὺς τῷ τῆς Ἀντιόχου αὐθις θρό-
νου ἐπιπηδᾷ· καὶ περὶ τοῦ παλιμβόλου ἡθους.
Πέτρου τοῦ Μογγοῦ. 141.
- ΙΔ'. Ἐπιστολὴ Πέτρου τοῦ Ἀλεξανδρείας, Ἀκα-
κίῳ σταλεῖσα τῷ ἐπισκόπῳ τῆς βασιλίδος
τῶν πόλεων. 141.
- ΙΕ'. Ὡς Ἰωάννης Ἀλεξανδρείας ὁ Ταβεννησιώ-
της εἰς Ῥώμην γενόμενος, πείθει Φήλικα
τὸν Ῥώμης Ἀκακίῳ τῷ τῆς Κωνσταντίνου
σχεδιάσαι καθαίρεσιν. 145.
- ΙΖ'. Περὶ τῶν γενομένων μεταξὺ Φήλικος καὶ
Ζήνωνος διὰ τὸν Ἀκάκιον καὶ περὶ Κυρίλ-
λου ἡγουμένου μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων. Καὶ
ὡς καθρέθησαν οἱ τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις
παρὰ τῆς ἐν Ῥώμῃ συνόδου, καὶ Ἀκάκιος ὁ
τῆς Κωνσταντινουπόλεως. 145.
- ΙΖ'. Περὶ τῆς γενομένης στάσεως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
διὰ τὸν Μογγὸν ἀναθεματήσαντα τὴν τε-
τάρτην σύνοδον. Ἔτι δὲ καὶ περὶ Φήλικος
τοῦ Ῥώμης, καὶ Ἀκακίου τοῦ Κωνσταντι-
νουπόλεως. 149.
- ΙΗ'. Περὶ Φλαυττα τοῦ μετὰ Ἀκάκιον τὴν Κων-
σταντίνου ἐπισκοπήσαντος, ὡς δόλω τὸν
θρόνον ἤρπασεν. 152.
- ΙΘ'. Περὶ τῶν συνοδικῶν γραμμάτων Φλαυττα
Πέτρου τε καὶ Φήλικος, καὶ Εὐφημίου τοῦ
μετὰ Φλαυτταν ἱεραρχήσαντος. 152.
- Κ'. Ὡς τὸν Μογγὸν Πέτρον Ἀθανάσιος, τὸν δὲ
Κναφέα Παλλάδιος διεδέχετο· καὶ περὶ τῶν
διαδόχων αὐτῶν. 153.
- ΚΑ'. Περὶ τῆς ἐπαναστάσεως Θεουδερίχου τοῦ
Σκύθου, καὶ ὡς διεφθάρη. 156.
- ΚΒ'. Περὶ τῆς τυραννίδος Μαρκιανοῦ, Ἀνθεμίου
παιδὸς τοῦ ἐν Ῥώμῃ κρατήσαντος, καὶ ὡς
ληφθεὶς, ἱερωσύνη τιμᾶται. 157.
- ΚΓ'. Περὶ τυραννίδος Ἰλλου καὶ Λεοντίου καὶ
περὶ τῶν κτισμάτων Ἀμμιανοῦ. 157.
- ΚΔ'. Περὶ τῆς τελευταίας Ζήνωνος καὶ ἀναγορεύ-
σεως Ἀναστασίου τοῦ Διχοῦρου. 160.
- ΚΕ'. Περὶ τῆς τηνικαῦτα τῶν Ἐκκλησιῶν κατα-
στάσεως, ὅπως δόξης εἶχον περὶ τῆς ἐν Χαλ-
κηδόνι συνόδου καὶ περὶ τῆς ἐξορίας Εὐφη-
μίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως. 161.
- Κς'. Περὶ Μακεδονίου τοῦ ἐπισκόπου Κωνσταν-
τινουπόλεως· ὡς ἀπηλάθη καὶ οὗτος τοῦ
θρόνου, καὶ ὡς τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο·
καὶ περὶ τῶν τῆς Ἀλεξανδρείας ἀρχιε-
ρέων. 164.
- ΚΖ'. Περὶ Ξεναῖα τοῦ Ἱεραπόλεως, καὶ Φλαβια-
νοῦ τοῦ Ἀντιοχείας διήγησις. 169.
- ΚΗ'. Οἷα τὸ ἐν Παλαιστίνῃ μοναδικὸν πρὸς Ἀλ-
κίσωνα περὶ Μακεδονίου καὶ Φλαβιανῶ τοῦ
Ἀντιοχείας ἔγραψε· καὶ περὶ τῆς τηνικαῦτα
ἐκκλησιαστικῆς συγχύσεως. 172.
- ΚΘ'. Ὡς μετὰ Φλαβιανὸν Σευήρος ὁ δυσσεβὴς·
ἐπιβαίνει τῆς Ἀντιόχου καὶ περὶ τῆς πο-
λιτείας αὐτοῦ καὶ ὡς ἀναθέματι ἐξ αὐτῆς
τὴν ἐν Χαλκηδόνι περιέβαλλε σύνοδον. 173.
- Λ'. Ἐκ τῶν πρὸς Ἀλκίσωνα γραμμάτων, ὅποις
καὶ περὶ τοῦ δυσσεβοῦς Σευήρου διεξί-
σιν. 176.
- ΛΑ'. Περὶ τῆς καθαιρέσεως Σευήρου· οἷα ὁ Ἐπιτ-
χὴς Εὐάγριος αὐταῖς λέξεσιν ἱστορεῖ. 177.
- ΛΒ'. Περὶ Ἡλίας Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου, ὡς διὰ
τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον διάφορος βασι-
λεῖ κατέστη· καὶ ὡς ὁ μέγας Σάββας εἰς
βασιλέα πεμφθεὶς, τὸ μεταξὺ αὐτῶν διέ-
λυε σκάνδαλον. 180.
- ΛΓ'. Περὶ τῆς παρρησίας τῶν ἁγίων καὶ μεγά-
λων ἀσκητῶν Σάββα καὶ Θεοδοσίου τοῦ κοι-
νοβιάρχου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν Παλαιστίνῃ
μοναχῶν ὑπὲρ τῆς ἁγίας συνόδου. 181.
- ΛΔ'. Ἔτι περὶ Πλῖα καὶ Ἰωάννου τῶν πατριαρ-
χῶν Ἱεροσολύμων καὶ ὡς ἐκ μεταμελείας
συνθέμενος Ἰωάννης τῷ ὀρθῷ δόγματι, καὶ
ἀναθεματίσας τοὺς μὴ δεχομένους τὴν τε-
τάρτην σύνοδον, εἰς κοινωνίαν τοῖς ἁγίοις
πατράσιν ἐδέχθη. 185.
- ΛΕ'. Περὶ Τιμοθέου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως,
καὶ Συμμάχου καὶ Λαυρεντίου τῶν Ῥώμης
ἐπισκόπων καὶ περὶ τῆς ἐορτῆς τῶν ἁγίων
ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Ἔτι δὲ
καὶ περὶ Θεουδερίχου τοῦ Σκύθου, Δευτερίου
τε καὶ Ἀλαμουνδάρου τοῦ Σαρακηνῶν φυ-
λάρχου. 189.
- Λς'. Περὶ τῆς ἐπαναστάσεως Λογγίνου τοῦ Ἰ-
σαύρου καὶ τοῦ ἑτέρου Λογγίνου καὶ περὶ
τῆς βασιλείας τῶν Περσῶν Περύζου, Βλά-
σου, καὶ Καβάδου· ὡς Ῥωμαῖοις ἐσπί-
σαντο. 196.
- ΛΖ'. Περὶ τῆς τῶν Περσῶν μάχης, καὶ Θεοδοσι-
ουπόλεως καὶ Δάρας τῶν πολιχνίων καὶ
περὶ τῶν ἱερῶν λειψάνων Βαρθολομαίου καὶ
Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων. 200.
- ΛΗ'. Περὶ τῆς τυραννίδος Βιταλιανοῦ καὶ περὶ
τῶν Οὐννων, οἱ τῶν Κασπιῶν Πυλῶν ὄρμη-

- σαν· καὶ περὶ τῆς νήσου Ῥόδου. 201.
 ΛΘ'. Περὶ τοῦ Μακροῦ λεγομένου τείχους, ὃ Ἀναστάσιος ἐκτισεν ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἄχρι τῆς Θρακίας θαλάσσης. 201.
 Μ'. Περὶ τοῦ θεομισοῦς καὶ αἰσχροῦ τέλους τοῦ Χρυσαργύρου, ὃ βασιλικῶς ἐκ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας περιεῖλεν ὁ Ἀναστάσιος. 204.
 ΜΑ'. Ἀπότασις πρὸς τὸν συγγραφεὰ Ζώσιμον· οἷα πρὸς τὸν ἐν βασιλεῦσιν ἀοίδιμον Κωνσταντῖνον ἀπέσκηψε βλασφημήσας. 205.
 ΜΒ'. Ἀνατροπὴ τῶν εἰρημέων Ζωσίμῳ διὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον καὶ ἰσαπέστολον. 208.
 ΜΓ'. Ἐλεγχος πρὸς τὸν αὐτὸν Ζώσιμον, ὡς τῇ ἐπιδημίᾳ μᾶλλον Χριστοῦ τὰ Ῥωμαίων πράγματα ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐπέδωκεν. 209.
 ΜΔ'. Περὶ τῆς χρυσοτελείας, ἣν ὁ Ἀναστάσιος ἐπενόησε, λύμην ἐντεῦθεν πολλὴν ἐργασάμενος. 213.
 ΜΕ'. Ὅτι Ἀναστασίου βουλευθέντος προσθεῖναι τῷ τρισαγίῳ τὸ, α' Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς,» στάσις τῷ δήμῳ ἐγένετο, ὡς καὶ αὐτὸν ἐκείνον δείσαντα, τὴν ἀρχὴν ἀποτίθεσθαι· καὶ ὡς μετὰ μικρὸν ἐτελεύτα τὸν βίον. 216.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΖ'.

- Α'. Περὶ Ἰουστίνου τοῦ πρώτου βασιλέως· καὶ ὡς ἀνείλεν Ἀμάντιον τὸν εὐνοῦχον, Θεόκριτόν τε καὶ Βιταλιανόν. 220.
 Β'. Τίνες τὸ τῆνικαῦτα τῇ ἱερwsύνῃ τῶν ὑπερτάτων θρόνων ἦσαν διάδοχοι· καὶ περὶ Σευήρου, Παύλου καὶ Εὐφρασίου τῶν τῆς Ἀντιοχείας ἐπισκόπων. 224.
 Γ'. Ὡς αὖθις ἡ Ἀντιόχου ὑπὸ σεισμῶν πέπονθε· συνεχώσθη δὲ τοῖς πτώμασι καὶ Εὐφράσιος ὁ ἐπίσκοπος, καὶ Εὐφραίμιος ἐγεγόνει· καὶ περὶ ἄλλων πόλεων κακῶς παθουσῶν τοῖς σεισμοῖς. 224.
 Δ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Ζωσιμᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου. 225.
 Ε'. Περὶ τοῦ ἄλλου ἁγίου Ζωσιμᾶ, καὶ τῆς Αἰγυπτίας Μαρίας καὶ Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. 229.
 Σ'. Περὶ τῶν κατὰ τὴν Νεγρὰν πόλιν γεγεννημένων, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρέθα. 232.
 Ζ'. Ὡς ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς τὴν βασιλείαν παραλαβὼν, τῆς ἐν Χαλκηδόνι ὑπερίστατο πίστεως· Θεοδώρα δὲ ἡ γαμετὴ τοῖς τὴν μίαν

- φύσιν δοξάζουσι μᾶλλον προσέκειτο. 236.
 Η'. Ὡς μετεκλήθη Σευήρος αὖθις· καὶ περὶ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ· καὶ ὡς Ἀνθίμῳ τῆς ἰδικῆς λύμης μετέδωκε· καὶ ὅπως ἐν πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις ἡ τετάρτη σύνοδος ἐκηρύχτετο. 237.
 Θ'. Περὶ τῶν γεγεννημένων συνόδων κατὰ Ἀνθίμου, Πέτρου, Σευήρου, καὶ Ζωόρα, καὶ ὡς ἡ ἁγία τετάρτη σύνοδος ἀπανταχοῦ ἐκυρώθη. Καὶ περὶ τῶν Ῥώμης ἐπισκόπων, Ἀγappa τοῦ, Ἀγάθωνος, καὶ Ἰωάννου, ὅπως εἰς Βυζάντιον ἦκον. 240.
 Ι'. Περὶ τῶν συγγραμμάτων Προκοπίου τοῦ Καισαρέως, ὅσα περὶ τῆς Περσικῆς ἱστορίᾳ μάχης· καὶ περὶ τῆς Νίκαια λεγομένης τῇ δῆμῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως στάσεως. Οὐκ ἄκαιρον δὲ κτλ. 241.
 ΙΑ'. Τὰ κατὰ Βανδίλου· καὶ περὶ Ὀνωρίου καὶ τῶν τότε μαρτυρησάντων· καὶ Καθαίου τοῦ Μαυρουσίου ὅσα ὑπὲρ ἡμῶν ἐπραξεν. 245.
 ΙΒ'. Ὡς Βελισσάριος Βανδίλου νικήσας θράμβον μέγιστον ἐν τῇ Κωνσταντινου κατῆγε· καὶ περὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κυπριανοῦ· καὶ περὶ τοῦ Μαυρουσίου γένους· ὅθεν ἦν. Καὶ τοῖνον Ἰουστινιανὸς κτλ. 249.
 ΙΓ'. Περὶ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Βελισσαρίῳ καὶ Ναρσῇ διαπεπραγμένων· καὶ περὶ τῆς διαφορῆς ἀλώσεως Ῥώμης καὶ Σιλβερίου καὶ Βιγιλίου τῶν ἐπισκόπων. Ἐτι δὲ καὶ περὶ τῶν τότε χριστιανισάντων ἐθνῶν, καὶ τῆς Ναρσοῦ τοῦ στρατηγοῦ στρατηγίας τε ἑμοῦ καὶ θεοφιλίας. 253.
 ΙΔ'. Ὡς Χοσρόης, φθόνῳ διατακεῖς, τὰς σπονδὰς λύσας τῇ Ῥωμαίων ἐπεισι· καὶ περὶ τῆς ἀλώσεως Ἀντιοχείας καὶ τῶν ἄλλων. Τῇ δὲ ἱστορίᾳ κτλ. 257.
 ΙΕ'. Περὶ τοῦ ἐν Ἀπαμείᾳ γενομένου θαύματος τῷ ζωηφόρῳ τοῦ σταυροῦ ξύλῳ. 260.
 ΙΣ'. Περὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἐδεσσάνην παραδόξως γεγεννημένου παρὰ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκότος τοῦ Κυρίου ἡμῶν. 260.
 ΙΖ'. Περὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ ὃν Ἰουστινιανὸς ἐν Σεργιουπόλει ἀνέθετο· καὶ περὶ τοῦ γεγονότος ἐκείσε παραδόξου θαύματος. 264.
 ΙΗ'. Περὶ τοῦ γεγονότος τῆνικαῦτα περιφανοῦς λοιμοῦ· καὶ περὶ τῆς ἐπισκηψῆς νόσου ἐπὶ ἐτη δύο τε καὶ πεντήκοντα. 265.

- ΙΘ'. Περὶ τῆς φιλοχρηματίας καὶ ἀπληστίας Ἰουστινιανοῦ, οἷα ὁ συγγραφεὺς Εὐάγριος ἱστορεῖ. 268.
- Κ'. Ἐκφρασις τοῦ μεγάλου τεμένου τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας, ὅπερ Ἰουστινιανὸς Θεὸν διαφερόντως τιμῶν ἀνιδρύσατο. 269.
- ΚΑ'. Περὶ τῆς ἐν τῷ κυανέῳ χρώματι τοῦ Βασιλέως μανίας μᾶλλον ἢ φιλίας. 272.
- ΚΒ'. Περὶ Βαρσανουφίου τοῦ ἀσκητοῦ, καὶ Ἰωάννου, καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ. 273.
- ΚΙ'. Περὶ Θωμᾶ καὶ αὐτοῦ τὸν ἐξῆχον ματιόντος βίον. 277.
- ΚΔ'. Ὡς καὶ ὁ μέγας Σάββας καὶ Θεοδόσιος ὁ κοινοβιάρχης ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τέλει τοῦ βίου ἐχρήσαντο. 277.
- ΚΕ'. Περὶ τοῦ γεγονότος θαύματος ἐπὶ τῷ τοῦ Ἐδραίου παιδὶ παρὰ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. 280.
- ΚΣ'. Περὶ τῶν προεδρευόντων τηνικαῦτα τῶν μεγάλων πόλεων καὶ περὶ τῆς διαφορᾶς Μηνᾶ τε καὶ Βιγιλλίου τοῦ Ῥώμης. 281.
- ΚΖ'. Περὶ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης πέμπτης οἰκουμένης συνόδου. 284.
- ΚΗ'. Περὶ τῶν βλασφημιῶν Ὀριγένους, καὶ τῶν ἀναθεματισμῶν οὓς ἀνεθεματίσθη παρὰ τῆς συνόδου καὶ περὶ τινων ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν. 289.
- ΚΘ'. Ὡς Ἰουστινιανὸς τῆς ὀρθῆς δόξης παρατραπείς, ἀφῆκε τὸν πρὸ τοῦ πάθους τὸ τοῦ Κυρίου σῶμα ἐπρέσβευσεν. 292.
- Α'. Περὶ Ἀναστασίου τοῦ Θεουπόλεως τοῦ Σιναΐτου. 297.
- ΑΑ'. Ὡς ἐτελεύτησεν Ἰουστινιανός· καὶ περὶ τῆς ἑαυτοῦ δόξης. 300.
- ΑΒ'. Περὶ τῶν Αὐξουμιτῶν, ὡς τὴν χριστιανὴν ὀρθοκρίαν ἠσπάζαντο καὶ περὶ ἄλλων τινῶν. 301.
- ΑΓ'. Περὶ τῆς Ἰουστίνου τοῦ νεωτέρου βασιλεως, καὶ τοῦ ἥθους αὐτοῦ. 304.
- ΑΔ'. Ὡς ἀνέβλεπεν Ἰουστίνος τὸν συγγενῆ Ἰουστίνον· ἔτι καὶ Αἰθέριον καὶ Ἀδδαῖον τοὺς ἀλιτηρίους. 305.
- ΑΕ'. Περὶ τοῦ προγράμματος τῆς πίστεως, ὃ Ἰουστίνος ταῖς ἀπανταχοῦ ἐπέμπευ Ἐκκλησίαις, ὥστε μηδὲν τι περὶ τὴν πίστιν νεωτερίζεσθαι. 308.
- ΑΣ'. Περὶ τῶν προέδρων τῶν μεγάλων πόλεων, καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεουπόλεως. 313.
- ΑΖ'. Ὡς αἱ μεταξὺ Περσῶν καὶ Ῥωμαίων σπονδαὶ διελύοντο. 316.
- ΑΗ'. Ὅπως Χοσρόης· τὴν Ἐὼ ἐπιδραμών, φρούριά τε εἶλε, καὶ πολλὰν λαίαν περιεβάλλετο. 317.
- ΑΘ'. Ὡς ἀμέτρῳ λύπῃ σχεθεὶς Ἰουστίνος, φρενίτιδι περιέπιπτε νόσῳ· ὑπὸ Τιβερίου δὲ τὰ πράγματα ἔγχετο καὶ ὡς τέχνη τὸν Χοσρόην μετελθὼν, εἰρήνην ἔπραττεν ὁ Τιβερίος. 321.
- Μ'. Ὡς Ἰουστίνος Τιβερίον εἰς τὴν ἀρχὴν προσεβάλλετο καὶ ὅσα ἐνουθέτει αὐτῷ τελεσιτῶν. 324.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΗ'.

- Α'. Περὶ τῆς τοῦ αὐτοκράτορος Τιβερίου ἀρχῆς καὶ ὡς βασιλικὸς τις τὸ ἥθος καὶ μεγαλοπρεπὴς ἦν. 328.
- Β'. Ὡς Τιβερίος στρατὸν ἀξιόμαχον ἀθροίσας, διὰ Ἰουστίνου τῆ Περσῶν χώραν προσβάλλει, καὶ πολλὰ τῶν φρουρίων ἐλευθεροῖ καὶ ὡς ἐτελεύτα Χοσρόης. 329.
- Γ'. Περὶ τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ ἐν Ἀθήνῃ γεγονότος σεισμοῦ. 332.
- Δ'. Περὶ Ἀνατολίου τοῦ γόητος, καὶ τῆς κατὰ τοῦ Θεουπόλεως Γρηγορίου συσκευῆς. 332.
- Ε'. Ὡς ὁ Τιβερίος στρατηγὸν τῆς Ἐὼ χειροτονήσας Μαυρίκιον, εἶτα τελευτῶν, καὶ εἰς τὴν βασιλείαν ἀρχὴν προεβάλλετο. 336.
- Σ'. Δημηγορία Τιβερίου τοῦ αὐτοκράτορος ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει Μαυρικίου ῥηθείσα τῷ πλῆθει. 337.
- Ζ'. Περὶ τῆς ὁράσεως καὶ τελευτῆς Τιβερίου τοῦ αὐτοκράτορος. 341.
- Η'. Περὶ τοῦ γάμου Μαυρικίου καὶ Αὐγούστης καὶ οἷος ἦν τὸ ἥθος καὶ τὸ γένος καὶ τὸν τῆς ψυχῆς τρόπον. 344.
- Θ'. Ὅσα σημεῖα Μαυρικίου τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ μνηστεύμενα προηγέσαντο. 345.
- Ι'. Περὶ τῆς συμπαθείας Μαυρικίου, καὶ περὶ τῆς στρατηγίας Φιλιππικοῦ. 348.
- ΙΑ'. Περὶ τῆς προχειρίσεως Πρίσκου τοῦ στρατηγοῦ. Καὶ ὡς ὁ στρατὸς αὐτὸν παρωσάμενοι, Γερμανὸν στρατηγεῖν εἴλοντο. 349.
- ΙΒ'. Περὶ τῆς μεταξὺ Ἀστερίου καὶ Γρηγορίου τοῦ

- Θεουπόλεως διαφορᾶς· καὶ ὡς ὑπερέσχε τὴν δίκην Γρηγόριος. 352.
- ΙΓ'. Περὶ τῶν γενομένων ἐξαισίων σεισμῶν καὶ ὡς ἐν Ἀντιοχείᾳ μόνῃ ἐξήκοντα χιλιάδες τοῖς πτώμασι συνεχώσθησαν. 353.
- ΙΔ'. Ὡς τοῦ στρατοῦ ἀφηνιάσαντος, βασιλεὺς πέμπων Γρηγόριον, μεταστρέφειν ἐπειρᾶτο τὸ στράτευμα. 356.
- ΙΕ'. Δημηγορίᾳ Γρηγορίου τοῦ Θεουπόλεως πρὸς τὸν ἀποστάντα στρατόν. 357.
- ΙΣ'. Ὡς στρατὸς τῇ δημηγορίᾳ Γρηγορίου πεποιημένοι γεγονότες, αὐθις τὸν Φιλιππικὸν εἶλοντο στρατηγόν. 360.
- ΙΖ'. Ὅπως Σίττας τὴν Μαρτυρόπολιν προῦδωκε, καὶ περὶ τῆς πολιορκίας Φιλιππικοῦ. 361.
- ΙΗ'. Περὶ Βαράμου τοῦ Πέρσου, καὶ τῆς κατὰ τοῦ Ὀρμίσδα τοῦ Περσῶν βασιλέως ἐπιβουλῆς. 364.
- ΙΘ'. Περὶ τῆς τυραννίδος Βαράμου· καὶ ὡς ἀντὶ τῆς Ὀρμίσδας ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ σφετέρου υἱοῦ Χοσρόου. 364.
- Κ'. Ὡς ὁ νέος Χοσρόης φυγὰς εἰς Ῥωμαίους ἤλυθε, καὶ τῇ Ῥωμαϊκῇ συνάρσει τὴν οὐσίαν ἀρχὴν ἀπειλήθει. 365.
- ΚΑ'. Περὶ τῶν πεμφθέντων πταυρῶν παρὰ Χοσρόου Γρηγορίῳ τοῦ Θεουπόλεως· καὶ ἃ περὶ τούτων ἐγραψεν. 389.
- ΚΒ'. Περὶ τῶν δώρων Χοσρόου, ἃ τῷ μεγίστῳ μάρτυρι Σεργίῳ ἀπέστειλεν. 372.
- ΚΓ'. Περὶ Νααμάνου τοῦ Σαρακηνῶν ἀρχόντος, ὅπως ἡσπάσατο τὰ Χριστιανῶν. 373.
- ΚΔ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ Θαυμαστορείτου. 373.
- ΚΕ'. Περὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Γολινδοῦχ τῆς ἐν Περσίᾳ τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου διενεγκούσης. 377.
- ΚΣ'. Ὡς μετὰ Γρηγόριον Ἀναστάσιος ὁ Συναίτης αὐθις τὸν οἰκεῖον ἐλάμβανε θρόνον· καὶ περὶ τῶν ἄλλων πατριαρχῶν. 380.
- ΚΖ'. Ὅσα Χοσρόης περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς προηγόρευεν· ἐτι δὲ καὶ ὅσα πρόβω τῷ Χαλκηδόνῳ περὶ τῆς Θεοτόκου ἀνείπεν. 380.
- ΚΗ'. Περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ γενομένων μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Ἀβάρων τῶν ὑπὸ Χαγᾶνου στρατηγουμένων. 381.
- ΚΘ'. Ὅπως ὁ Πρίσκος πρέσβυς, Χαγᾶνον ὑποδείγματι ἀρχαίῳ μεταβαλὼν, τὴν εἰρήνην ἐπειθεν αὐθις ἀσπάζεσθαι. 384.
- Δ'. Διεξοδικιωτέρα διήγησις περὶ τῆς Ἀβάρων γενεαλογίας· καὶ ὅπως ἐκ τῆς Ἑω εἰς Ἑσπέραν διέβησαν· καὶ περὶ τοῦ ὄρους τοῦ Ἰκάρ· καὶ περὶ τῆς Περσικῆς παλαιᾶς πολιτείας· ἐτι δὲ καὶ περὶ τῶν πόλεων τῆς Ταγαύστ καὶ τῆς Κουδδάν, ἃς λόγος τὸν Μακεδόνα κτίσαι Ἀλέξανδρον. 385.
- ΛΑ'. Περὶ ὧν Μαυρίκιος ἐπὶ τῇ σοφῇ τῆς ἁγίας καὶ πανευφύμου μάρτυρος διεπράξατο Εὐφροσύνης. 389.
- ΛΙ'. Περὶ τοῦ γενομένου παρθόλου θαύματος ἐπὶ τῇ μυροδόχῃ Γλυκερίας τῆς μάρτυρος ἀνὰ τὴν Πειρίνου Πράκλειαν. 392.
- ΛΙΓ'. Ὅπως ἀξία δίκη μετῆι ποινὰς εἰσπραττομένη οἱ κατὰ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος βλάβη σφαιρικῶς κεκινήκασιν γλῶτταν. 393.
- ΛΔ'. Περὶ τοῦ ἁγίου τοῦ Νηστευτοῦ τοῦ τὴν ἀρχιερατικὴν Κωνσταντινουπόλεως περιβαλλομένου ἀξίαν. 396.
- ΛΕ'. Τίνα τεκμήρια προηγήσαντο τῆς τοῦ αὐτοκράτορος Μαυρικίου ἀναιρέσεως, καὶ περὶ τῶν δειχθέντων τεράτων. 397.
- ΛΣ'. Περὶ τῶν ἐν Νεϊλώις βίβροις ἀναφανέντων ἀνθρωπομόρφων ζώων. 397.
- ΛΖ'. Ὡς Κομεντίλος καὶ Πρίσκος οἱ στρατηγοὶ τῶν Εὐρωπαϊῶν κλιμάτων τοῖς Ἀβάροις συμπλακέντες, ὑπὲρ λ'. χιλιάδας ἀνείλυν· καὶ περὶ τοῦ Χοσρόου αὐθις. 400.
- ΛΗ'. Ὅπως τὸ ἐν Βυζαντίῳ πλῆθος Μαυρικίου κατεστασίασε· καὶ ὡς μὴ τὴν λείαν Χαγᾶνου ἐξωνηταμένου, ἐκεῖνος τῷ ζῆφι πάντα δῆλθεν. 401.
- ΛΘ'. Ὅπως τὰ ἐν Εὐρώπῃ στρατεύματα στασιάζσαντα, τὸν ἐκατοντάρχην Φιοκᾶν, βασιλέα Ῥωμαίων ἀνείπον. 404.
- Μ'. Φυγὴ Μαυρικίου· καὶ εἰσοδος τοῦ τυράννου εἰς τὸ βασιλεῖον ἄστυ· καὶ ἀναιρέσεις Μαυρικίου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ. 405.
- ΜΑ'. Περὶ τῆς ἐκπομπεύσεως τῶν βασιλικῶν σωματείων· καὶ τῶν ἐτέρων φόνων τοῦ τυράννου· καὶ τῆς δαμιονιώδους προαγορεύσεως γενομένης κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. 409.
- ΜΒ'. Ὡς ἡτήσατο Μαυρίκιος Θεὸν ἐνταῦθα δοῦναι τὴν δίκην· καὶ ὡς ἐσχέ λαβὼν καὶ περὶ τῶν οἰκοδομηθέντων αὐτῷ. 413.
- ΜΓ'. Ὡς Χοσρόης διὰ τὸν Μαυρικίου φόνον τὰς σπονδὰς λύσας, ἄχρι δὲ καὶ εἰς Χαλκηδόναν, τὴν Ἑω καταδραμών, τὴν ἑλᾶσιν ἐπει-

- ήσατο· και περί τῶν εἰσφρησάντων ἄλλων
τῇ Ῥωμίων πολιτείᾳ δεινῶν. 416.
- ΜΔ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ γενομένης στά-
σεως Ἰουδαίων τε καὶ Χριστιανῶν· καὶ ὡς
ἀνῆρέθη τῇ στάσει καὶ ὁ ἐπίσκοπος Ἀνα-
στάσιος ὁ Συναίτης· καὶ περὶ Κυριακοῦ,
Θωμᾶ τε καὶ Σεργίου τῶν Κωνσταντινου-
πολιτῶν. 416.
- ΜΕ'. Περὶ τῶν μετὰ τὴν ἀγίαν δ'. καὶ ε'. σύνο-
δον γεγεννημένων τῇ Ἐκκλησίᾳ σχισμά-
των. 417.
- ΜΖ'. Περὶ τῶν Μονοφυσιτῶν ἔτι, ὅτι σφαλερῶς
περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου σαρκώσεως· δογ-
ματίζουσιν. 421.
- ΜΖ'. Περὶ τοῦ φιλοσόφου Ἰωάννου τοῦ φιλοπό-
νου καὶ Τριθεΐτου. 424.
- ΜΗ'. Ἐτι περὶ τῶν Μονοφυσιτῶν, ὅτι σφαλερῶς
περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου σαρκώσεως· δογ-
ματίζουσιν. 428.
- ΜΘ'. Περὶ τοῦ φιλοσόφου Ἰωάννου τοῦ φιλοπό-
νου καὶ Τριθεΐτου. 429.
- Ν'. Περὶ τοῦ μοναχοῦ Λεοντίου καὶ Γεωργίου
τοῦ Πισίδου. 433.
- ΝΑ'. Περὶ τῆς διαίρεσεως τῶν ἀπὸ Σευήρου Τρι-
θεϊτῶν. 433.
- ΝΒ'. Περὶ τῆς δόξης τῶν Ἀγνοητῶν. 437.
- ΝΓ'. Περὶ τῆς αἵρέσεως τῶν Θεοπασχιδῶν. 440.
- ΝΔ'. Περὶ Ἰακώβου τοῦ Σύρου καὶ τῶν Ἰακωβι-
τῶν. 441.
- ΝΕ'. Περὶ τῆς μυσσαρᾶς τῶν Ἀρμενίων αἵρέ-
σεως. 445.
- ΝΖ'. Περὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς σχίσματος τῶν Χα-
τζιτζαρίων. 445.

Ἰδὲ λήγει Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθο-
πούλου ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία.

Διήγησις περὶ τῶν ἐπισκόπων Βυζαντίου καὶ
τῶν πατριάρχων πάντων Κωνσταντινουπό-
λεως. 449—468.

* Πρατηρήσεις καὶ σημειώσεις εἰς τὸν κατὰ-
λογον Νικηφόρου Καλλίστου λατινιστὶ μετὰ
καὶ ἑλληνικῶν χωρίων. 469.

- Λόγος εἰς τὴν ἀγίαν Μυροφόρον Μαρίαν τὴν
Μαγδαληνὴν. 540.
- Εὐχαὶ ἐπὶ συμφορᾷ λαοῦ. 576.
- Εὐχὴ ἐξομολογήσεως πρὸς τὸν Ποιητὴν καὶ Πλά-
στην ἡμῶν Θεὸν, περιέχουσα πάντα τὰ ἀν-
θρώπινα πάθη καὶ ἐκφραυλίζουσα. 591.
- Ἄλωσης τῆς Ἱερουσαλὴμ, ὡς Ἰώσηπος ἱστορεῖ
(ποίημα ἱαμβικὸν τρίμετρον). 601.
- Σύνοψις τῆς ἀγίας Γραφῆς διὰ στίχων. 606.
- Συνοπτικὴ ἡ πρὸς θεῖαν Γραφήν. —
Μέχρι τούτων διαλαμβάνει ἡ θεία Γραφή,
τὰ δὲ ἐξῆς ἄχρι καὶ αὐτὴν ἄλωσιν Ἱερουσα-
λὴμ ὁ Ἰώσηπος ἱστορεῖ, ἅπερ ὡς λυσιτελεῖ
τούτοις ἐπισυνάπτομεν. Τὰ μετὰ τὰ Μακ-
καβαϊκὰ ὡς Ἰώσηπος ἱστορεῖ μέχρι Χριστοῦ,
καὶ αὐτῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλὴμ. 624.

Φιλοκαλία τῶν ἱερῶν νηπτικῶν. 633.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΑ ΑΣΚΗΤΙΚΑ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΤΩΝ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΩΝ

Μέθοδος καὶ κανὼν ἀκριβοῦς περὶ τῶν αἵρουμέ-
νων ἡσύχως βιώναι, καὶ μοναστικῶς, περὶ
τε ἀγωγῆς, καὶ πολιτείας, καὶ διαίτης αὐ-
τῶν. 636.

ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

(Περὶ τὸ 1350—1362 Μ. Χ.)

Κεφάλαια περὶ προσευχῆς. 813.

ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ ΤΗΛΙΚΟΥΔΗΣ

(Σύγχρονος τῷ προηγουμένῳ).

Περὶ ἡσυχαστικῆς τριβῆς. 817.

Ἐκλογὴ ἀπὸ τῶν ἀγίων πατέρων περὶ προσευ-
χῆς καὶ προσοχῆς. 828.

ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ ΚΑΤΑΦΥΓΙΩΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1360 Μ. Χ.)

Περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ. 833.

Καλλίστου Καταφυγιώτου τὰ σωζόμενα περὶ
θείας ἐνώσεως καὶ βίου θεωρητικοῦ. 836.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

(Περὶ τὸ 1340 Μ. Χ.)

- Περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ. 944.
Λόγος περὶ νήψεως καὶ φυλακῆς καρδίας. 945.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΠΛΑΝΟΥΔΗΣ

ΜΟΝΑΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Περὶ τὸ 1353 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 967.
Λόγος Μαξίμου Πλανούδου εἰς τὴν θεόσωμον
ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
εἰς τὸν θρῆνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ

- δεσποίνης ἡμῶν. 985.
Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πανευφύμους
ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον. 1017.
Περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύμα-
τος ἐκ τῶν τοῦ Αὐγούστου. 1112.
Ἐπιστολὴ πρὸς Μανουὴλ Φιλῆν. 1165.
Ἐλεγγος τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Μαξίμου Πλανού-
δου. 1167.
Σύγκρισις χειμῶνος καὶ ἔαρος. 1169.
Στίχοι ἱαμβικοί. 1175.

- * Πίναξ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν
Νικηφόρου Καλλίστου· λατινιστί. 1177.
* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
τεσσαρακοστῷ ἐβδόμῳ τόμῳ· λατιν. 1263.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρακοστῷ ἐβδόμῳ τόμῳ.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΓΡΗΓΟΡΑΣ

(Περὶ τὸ 1340 Μ. Χ.)

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΑ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 148**ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ**

* Προλεγόμενα περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 9.	Βιβλίον Α'. 120.	Βιβλίον Β'. 144.
* Βίος καὶ συγγράμματα αὐτοῦ λατινιστί
μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων. 19.	Βιβλίον Γ'. 177.	Βιβλίον Δ'. 205.
Ἐγκώμια εἰς Γρηγοράν. 57.	Βιβλίον Ε'. 260.	Βιβλίον Σ'. 301.
* Προόμιαι· λατινιστί. 95—118.	Βιβλίον Ζ'. 369.	Βιβλίον Η'. 456.
	Βιβλίον Θ'. 573.	Βιβλίον Ι'. 661.
	Βιβλίον ΙΑ'. 724.	Βιβλίον ΙΒ'. 777.
	Βιβλίον ΙΓ'. 849.	Βιβλίον ΙΔ'. 920.
	Βιβλίον ΙΕ'. 981.	Βιβλίον ΙΣ'. 1044.
	Βιβλίον ΙΖ'. 1096.	Βιβλίον ΙΗ'. 1125.
	Βιβλίον ΙΘ'. 1169.	Βιβλίον Κ'. 1224.
	Βιβλίον ΚΑ'. 1269.	Βιβλίον ΚΒ'. 1313.
	Βιβλίον ΚΓ'. 1360.	Βιβλίον ΚΔ'. 1405.
- Νικηφόρου τοῦ Γρηγορά Ῥω-
μαϊκῆς ἱστορίας βιβλ. ΑΖ'.
Ἀρχεταὶ δὲ ἡ ἱστορία αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀλώ-
σεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν
Ἰταλῶν 1204—1359. Περιέχει δὲ διήγη-
σιν ἐτῶν ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, ἀπὸ τῆς
βασιλείας Θεοδώρου τοῦ Ασπάρεως, μέχρι
τῆς βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνού.
- (z) Εἰς τόμ. δ' (148—149).
- * Πίναξ ἀναλυτικὸς ὀνομάτων καὶ λέξεων·
λατινιστί. 1491.
* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ τόμῳ· λατιν. 1501.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ τόμῳ,

ΤΟΜΟΣ 149

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(Συνέχεια)		
Βιβλίον ΚΕ'.	9.	Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κοδράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν Κορίνθῳ τῆς Πελοποννήσου. 504.
Βιβλίον ΚΖ'.	56.	Ἑρμηνεία εἰς τὸν Συνεσίῳ περὶ ἐνυπνίων λόγον. 521.
Βιβλίον ΚΖ'.	101.	
Βιβλίον ΚΗ'.	152.	
Βιβλίον ΚΘ'.	193.	
Βιβλίον Α'. Δογματικὸς Α'.	233.	
Βιβλίον ΑΑ'. Δογματικὴς Β'.	308.	
Βιβλίον ΑΒ'. Δογματικὸς Γ'.	332.	
Βιβλίον ΑΓ'. Δογματικὸς Δ'.	356.	
Βιβλίον ΑΔ'. Δογματικὸς Ε'.	388.	
Βιβλίον ΑΕ'. Δογματικὸς ΣΤ'.	420.	
Βιβλίον ΑΣ'.	444.	
Βιβλίον ΑΖ'.	468.	
		ΤΕΜΑΧΙΑ
		Διάλογος, οὗ ὁ τίτλος Φλωρέντιος ἡ περὶ Σοφίας. 644.
		Ἐπιστολαὶ ΙΕ'. (πλήρεις χάριτος). 648.
		Ἐπιστολὴ πρὸς Θεόδουλον μοναχόν, ἡ Θωμᾶν Μάγιστρον. (Ἴδε Πατρ. τομ. 145 σ. 425.)
		Πρόλογος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν Ὁδύσσειαν τοῦ Ὁμήρου, διὰ βραχέων χαρακτηρίζων τοῦ ποιητοῦ τὴν διάνοιαν. 663.
		Σημειῶσαι τὴν ἅπασαν διήγησιν τοῦ Ὁδυσσεύος ἣν περὶ αὐτοῦ διηγείται ὁ Ὁμηρος. 667.

ΝΕΙΛΟΣ ΚΑΒΑΣΙΛΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1340 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστὶ μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων. 671.

Βιβλία δύο περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ πρωτείου τοῦ Πάπα.

Βιβλίον πρῶτον, ἥτοι λόγος ἀποδεικτικὸς μὴ ἄλλο τι τὸ τῆς διαστάσεως τῆς Λατίνων Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν μέχρι τοῦ παρόντος αἵτιον εἶναι, ἢ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν Πάπαν οἰχομενικῇ συνόδῳ τὴν τῶν ἀμφισβητουμένων διάγνωσιν ἐπιτρέψαι· ἀλλ' αὐτὸν μόνον διδάσκαλον ἐθέλειν τῶν ζητουμένων καθέζεσθαι, τοὺς δὲ ἄλλους ἐν μαθητῶν μοίρᾳ ὑπακούοντας ἔχειν. Καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀλλότριον τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν καὶ νόμων καὶ πράξεων. 684.

Περὶ τῆς τοῦ Πάπα ἀρχῆς. Βιβλ. Β'. 700.

Ἀντίρρησης πρὸς Νεῖλον τὸν Θεσσαλονίκης περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα ὑπὸ Ἰωάννου Ματθαίου

Καρυοφύλλη ἀρχιεπισκόπου Ἰκονίου καὶ ἀποκρίσεις Νεῖλου. 729.

Νεῖλου ἐγκώμιον εἰς Γρηγόριον Παλαμᾶν. (Βλ. τόμ. 151).

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΕΛΙΤΗΝΙΩΤΗΣ

(Περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΔ' αἰῶνος).

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστὶ. 877.

Θεοδώρου τοῦ Μελιτηνιώτου τῶν εἰς Τριάδα τριπλὴν ἐξηγήσεων τοῦ διὰ τεσσάρων ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ τέταρτον.

Διαλέξεις Θ'. πάνυ σπουδαῖαι καὶ ὠφέλιμοι. (Εἰσὶ δὲ ἐρμηνευτικαὶ καὶ ἠθικαί.) 884.

Ἐκ τῆς ἀστρονομικῆς βίβλου τεμάχια. 988.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΠΙΘΑΣ

(Περὶ τὸ 1344 Μ. Χ.)

- * Προλεγόμενα καὶ σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστὶ. 1001.

Στίχοι πολιτικοὶ αὐτοσχέδιοι εἰς κοινὴν ἀκοὴν (ἠθικοί). 1009.

(Περὶ τὸ 1355 Μ. Χ.)

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τῶν ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς νήσου Πάτμου
ἀξιολογωτέρων εὑρισκομένων βιβλίων. 1047.

- * Πίναξ φρασσεολογικὸς ἑλληνιστὶ εἰς Νικηφό-
ρον Γρηγοράν. 1051.
* Πίναξ εἰς τὴν βυζαντινὴν ἱστορίαν· λατινι-
στί. 1063.
Προσθήκαι εἰς τὰ ἅπαντα Νικηφόρου Γρη-
γορά. 1067.
* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
τεσσαρακοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ· λατίν. 1073.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρακοστῷ ἐννάτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 150**ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ****ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ**

(Περὶ τὸ 1345 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 9.
—
Περὶ ὧν οἱ κατὰ καιροὺς αἵρετικοὶ ἐδόξασαν, ἢ
Περὶ αἵρέσεων. 20.
Περὶ πίστεως ὀρθοδόξου. 29.
Ἐπιτομὴ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κα-
νόνων. 45.
Προθεωρία. 45.
Οἱ ἱεροὶ καὶ θεοὶ κανόνες κατ' ἐπιτομήν. 49.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΧΡΥΣΟΚΕΦΑΛΟΣ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1345 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινοελληνιστί. 168.
—
Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ. 173.
Σημειώσεις καὶ διάφοροι γραφαὶ εἰς τὸν ἀνω-
τέρω λόγον. 232.
Βύχῃ ἐπὶ ἐπιδρομῇ ἐθνῶν. 237.
Προοίμιον εἰς τὰ ὑπομνήματα τοῦ κατὰ Ματ-
θαῖον Εὐαγγελίου. 240.
Προοίμιον εἰς τὰ ὑπομνήματα τοῦ κατὰ Λουκᾶν
ἀγίου Εὐαγγελίου. 241.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΕΚΑΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Περὶ τὸ 1347 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 249.
—
Λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν πρὸ τῆς ὑψώσεως. 253.
Εἰς τὴν τρίτην τῶν νηστειῶν, τῆς Σταυροπρο-
σκυνήσεως. 263.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ (Περὶ τὸ 1348 Μ. Χ.)

- * Προοίμιον· λατινιστί. 280.
—

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

- Α'. Πρὸς τοὺς Νικαεῖς, διδάσκουσα πῶς δεῖ
εἶναι τὸν ἀληθῆ χριστιανὸν ὑπερόπτην πάν-
των τῶν παρόντων καὶ ἡδέων καὶ λυπη-
ρῶν, πρὸς τὸ τέλος εἰσηγουμένη καθάπαξ
ἐκτρέπεσθαι πᾶσαν κοινωνίαν τῶν αἵρετι-
κῶν. 288.
Β'. Διδασκαλικὴ πρὸς πάντας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ
ποιμαινομένους χριστιανούς περὶ ὑπομονῆς
καὶ μακροθυμίας. 300.
Γ'. Διδασκαλική, πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ λοιποὺς
κληρικοὺς τῆς κατ' αὐτὸν Ἐκκλησίας, δει-
κνύουσα τί ἐστὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης χρῆμα,
καὶ ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν ταύτης ἡξιωμέ-
νον. 320.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

Εὐχὴ εὐχαριστήριος εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστὸν, ῥηθεῖσα ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς λοιμοῦ
καὶ θανάτου. 352.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΒΑΣΙΑΛΑΣ

(Περὶ τὸ 1350 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ καὶ προοίμιον· λατι-
νιστί. 355.

Ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας ἐν κεφαλαίοις
πεντήκοντα καὶ τρισί. 368.

Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς· Λόγοι
ἑπτὰ (ἥτοι περὶ μυστηρίων).

Α'. Ὅτι διὰ τῶν θείων συνίσταται μυστηρίων,
τοῦ Βαπτίσματος, τοῦ Μύρου, καὶ τῆς ἱερᾶς

Κοινωνίας. 493.

Β'. Τίνα συντέλειαν τὸ θεῖον αὐτῇ παρέχεται
βάπτισμα. 521.

Γ'. Τίνα συντέλειαν αὐτῇ παρέχεται τὸ θεῖον
Μύρον. 569.

Δ'. Τίνα συντέλειαν αὐτῇ δίδωσιν ἡ ἱερὰ Κοι-
νωνία. 581.

Ε'. Τίνα συντέλειαν αὐτῇ παρέχεται ἡ καθιέ-
ρωσις τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου. 625.

Σ'. Πῶς αὐτὴν ἀπὸ τῶν μυστηρίων λαβόντες
φυλάξομεν. 637.

Ζ'. Ὅποῖος γίνεται ὁ μεμυημένος τὴν ἀπὸ τῶν
μυστηρίων χάριν φυλάξας τῇ παρ' ἐαυτοῦ
σπουδῇ. 685.

Λόγος κατὰ τοκίζόντων. 728.

* Περὶ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἁγίας Θεοδώ-
ρας. λατινιστί. 749.

Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν Θεοδώραν. 753.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ (α)

(Περὶ τὸ 1350 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί μετὰ καὶ
ἐλληνικῶν χωρίων. 772.

ὑποθέσεις τῶν ἀπάντων Γρηγορίου τοῦ Πα-
λαμᾶ. 791.

Γινώμαί περὶ Γρηγορίου τοῦ
Παλαμᾶ ὑπὲρ καὶ κατὰ.

Γρηγορίου τοῦ Ἀκινδύνου κατὰ τῶν αἱρέσεων
Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἱαμβοί. 843.

Ἐκ τοῦ Λέοντος Ἀλλατίου συλλογαὶ δύο ἐκ
τῶν ἐλληνικῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων
ὑπὲρ καὶ κατὰ Γρηγορίου Παλαμᾶ. 864.

Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Πα-
λαμᾶ, Θεοφάνης ἡ περὶ θεότητος καὶ τοῦ
κατ' αὐτὴν ἀμεθέκτου τε καὶ μεθεκτοῦ. —
Διάλογος. — Θεοφάνης καὶ Θεότιμος. 909.

Προσωποποιεῖται ἡτοι διάλογος ψυχῆς καὶ σώμα-
τος· λατινιστί (ἐλληνιστί δὲ βλεπ. σελ.
1347). 960.

* Σημειώσεις περὶ τοῦ ἐν τῷ ὄρει Ἀθῶ ἀσκή-
σαντος Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου. 989.

(α) Εἰς τόμ. δύο (130—131).

Λόγος εἰς τὸν θαυμαστὸν καὶ ἱσάγγελον βίον τοῦ
δόσιου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ
ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τῷ Ἀθῶ ἀσκήσαντος. 996.

ΑΣΚΗΤΙΚΑ

Γρηγορίου Θεσσαλονίκης καὶ Γρηγορίου Σινά-
του. 1041.

Περὶ παθῶν καὶ ἀρετῶν, καὶ περὶ τῶν τιττομέ-
νων ἐκ τῆς κατὰ νοῦν σχολῆς. 1044.

Δεκάλογος τῆς κατὰ Χριστὸν νόμοθεσίας. 1089.

ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχάζόντων. 1101.

Περὶ προσευχῆς καὶ καθαρότητος καρδίας· κε-
φάλαια Γ'. 1117.

Κεφάλαια φυσικά, θεολογικά, ἠθικά τε καὶ πρα-
κτικά ρν'. 1121.

Ἀγιορειτικὸς τόμος ὑπὲρ τῶν ἡσυχάζόντων ἐρ-
γῷ τε καὶ λόγῳ. 1225.

* Σημειώσεις εἰς Γρηγόριον Σινάτην. 1237.

Γρηγορίου τοῦ Σινάτου κεφάλαια δι' ἀκροστι-
χίδος πάνυ ὠφέλιμα, ὧν ἡ ἀκροστιχὶς ἔστι·

- Λόγοι διάφοροι περί ἐντολῶν, δογμάτων, ἀπειλῶν καὶ ἐπαγγελιῶν· ἔτι δὲ καὶ περί λογισμῶν καὶ παθῶν καὶ ἀρετῶν· ἔτι δὲ καὶ περί ἡσυχίας καὶ προσευχῆς. 1237.
- Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα κεφάλαια. 1300.
- Περὶ ἡσυχίας καὶ προσευχῆς· καὶ ὅτι χωρὶς ὁδηγοῦ εὐχερῶς συνεισέρχεται ἡ πλάνη. 1304.
- Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ προσωποποιῶν, χαρὰ κτῆρι μικτῷ, διαλογικῷ, καὶ μάλιστα δι-κανικωτέρῳ, τίνες ἂν εἴποι λόγους, ἡ μὲν ψυ-χὴ κατὰ σώματος, δικαζομένη μετ' αὐτοῦ ἐν δικασταῖς, τὸ δὲ σῶμα κατ' αὐτῆς. Καὶ τῶν δικαστῶν ἀπόφασις· ἡ αὐτὴ δὲ καὶ λατινιστί· (ἐν σελ. 960—988). 1347.
- Ἑτέρα μελέτη, καὶ αὕτη ἀντιθετικὴ ἀνασκευή. Τίνες ἂν εἴποι λόγους σῶμα κατὰ ψυχῆς δικαζόμενον μετ' αὐτῆς ἐν δικασταῖς. 1359.
- Ἀπόφασις τῶν δικαστῶν. 1372.
- * Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ τόμῳ· λατινιστί. 1373.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 151

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

(Συνέχεια Γ. Παλαμᾶ).

ΟΜΙΛΙΑΙ ΜΓ'.

- Α'. Περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνης. 9.
- Β'. Εἰς τὴν κατὰ τὸν Τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον τοῦ Κυρίου παραβολήν. 17.
- Γ'. Εἰς τὴν κατὰ τὸν σεσωσμένον Ἀσωτον τοῦ Κυρίου παραβολήν. 32.
- Δ'. Εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας· καὶ περὶ εὐσπλαγγνίας καὶ εὐποιίας. 48.
- Ε'. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἐν ἣ καὶ περὶ σωφροσύνης καὶ τῆς ἀντιθέτου ταύτης κακίας. 64.
- Σ'. Προτρεπτικὴ πρὸς νηστείαν· ἐν ἣ καὶ περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως ὡς ἐν ἐπιτόμῳ. 76.
- Ζ'. Περὶ νηστείας ἑτέρα. 88.
- Η'. Περὶ πίστεως· ἐν ἣ καὶ τῆς κατ' εὐσέβειαν ὁμολογίας ἐκθεσις. 93.
- Θ'. Ἐν τῷ καιρῷ τῆς νηστείας καὶ προσευχῆς. 104.
- Ι'. Τῇ δευτέρᾳ Κυριακῇ τῆς τεσσαρακοστῆς· καὶ πρὸς τοὺς ἀκαίρως ὁμιλοῦντας ἀλλήλους ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἱεραῖς συνάξεσιν. 112.
- ΙΑ'. Εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν. 124.
- ΙΒ'. Ἐν τῇ τετάρτῃ Κυριακῇ τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς· ἐν ἣ καὶ περὶ τῆς ἐπιμελείας τῶν ἐνδον λογισμῶν. 145.
- ΙΓ'. Τῇ πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν· ἐν ἣ καὶ περὶ ἐλεημοσύνης. 157.
- ΙΔ'. Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας καὶ δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. 165.
- ΙΕ'. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βατῶν. 177.
- ΙΣ'. Περὶ τῆς κατὰ σάρκα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας, καὶ τῶν δι' αὐτῆς κεχαρισμένων τοῖς ὡς ἀληθῶς εἰς αὐτὸν πιστεύουσι· καὶ ὅτι πολυτρόπως ὁ Θεὸς δυνάμενος τῆς τοῦ διαβόλου τυραννίδος λυτρώσασθαι τὸν ἄνθρωπον, εἰκότως μᾶλλον ταύτῃ ἐχρήσατο τῇ οἰκονομίᾳ· ῥηθεῖσα τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαβδάτῳ. 189.
- ΙΖ'. Δεικνύσα τὸ τοῦ Σαββάτου καὶ τὸ τῆς Κυριακῆς μυστήριον· καὶ εἰς τὸ τῆς καινῆς Κυριακῆς εὐαγγέλιον. 220.
- ΙΗ'. Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων· ἐν ἣ καὶ ὅτι πρώτη τὸν Κύριον ἡ Θεοτόκος εἶδεν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα. 236.
- ΙΘ'. Εἰς τὸ κατὰ τὴν Σαμαρείτιδα τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον· καὶ ὅτι δεῖ καταφρονεῖν τῶν παρόντων. 248.
- Κ'. Εἰς τὸ κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ὁ-δοῦν ἐωθινὸν εὐαγγέλιον· ἐν ἣ καὶ ὅτι μεγάλων δωρεῶν ἀξιοθήσονται οἱ μέχρι τέλους μετ' εὐλαβείας ἐν ταῖς ἱεραῖς συνάξεσι παραμένοντες. 265.

ΚΑ'. Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾗ καὶ πῶς ἀναπλη-
ροῦται τὸ νομικὸν σάββατον. 276.

ΚΒ'. Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν· ἐν ᾗ καὶ περὶ πα-
θῶν καὶ ἀρετῶν. 285.

ΚΓ'. Εἰς τὸ δέκατον ἐθιμὸν εὐαγγέλιον· ἐν ᾗ
καὶ περὶ τοῦ κατ' ἀσθησίν τε καὶ νοῦν πρὸς
τὸν ἀντικείμενον ἡμῖν πολέμου. 297.

ΚΔ'. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν· ἐν ᾗ καὶ περὶ μετα-
νοίας. 308.

ΚΕ'. Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων. 320.

ΚΣ'. Ἐκφωνηθεῖσα ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θέρους· ἐν ᾗ
καὶ περὶ τοῦ πνευματικοῦ θέρους. 332.

ΚΖ'. Ἐκφωνηθεῖσα καὶ αὕτη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ
θέρους· ἐν ᾗ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ἡμῖν
λογικοῦ θέρους. 341.

ΚΗ'. Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων
ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. 353.

ΚΘ'. Ὑπόθεσιν ἔχουσα τὸν κατὰ τὸν εὐαγγελι-
στὴν Ματθαῖον ἐν Καπερναοὺμ λαθόντα
παράλυτον· ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς κατὰ Θεὸν
λύπης. 364.

Λ'. Ὑπόθεσιν ἔχουσα τοὺς κατὰ τὸν εὐαγγελι-
στὴν Ματθαῖον ἐν οἰκίᾳ ἀναβλέψαντας τυ-
φλοὺς· ἐν ᾗ καὶ ὅτι οὐκ ἔστι πίστις ἔχειν
ἁληθῶς, χωρὶς τῶν ἔργων τῆς μετανοίας. 376.

ΛΑ'. Ἐν λιτῇ τελουμένη κατὰ τὴν πρώτην Αὐ-
γούστου. 387.

ΛΒ'. Εἰς τὸ κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον
τῆς ἐνάτης Κυριακῆς εὐαγγέλιον· ἐν ᾗ καὶ
περὶ πειρασμῶν. 401.

ΛΓ'. Περὶ ἀρετῶν καὶ τῶν ἀντιθέτων ταύταις
παθῶν. 412.

ΛΔ'. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος· ἐν ᾗ
παράστασις, ὅτι τὸ κατ' αὐτὴν φῶς ἀκτι-
στόν ἐστι. 424.

ΛΕ'. Εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ Κυρίου μεταμόρφωσιν·
ἐν ᾗ παράστασις, ὡς εἰ καὶ ἀκτιστόν ἐστι
τὸ κατ' αὐτὴν θεϊότατον φῶς, ἀλλ' οὐκ
ἔστιν οὐσία τοῦ Θεοῦ. 436.

ΛΣ'. Εἰς τὸ ρητόν· αἰμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνά-
ραι λόγον· ἐν ᾗ καὶ περὶ ἀνεξικακίης καὶ
συμπαθείας. 449.

ΛΖ'. Εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. 460.

ΛΗ'. Εἰς τὸ πρῶτον ἐθιμὸν· ἐν ᾗ καὶ ὅτι οὐκ ἀρ-
κεῖ τὸ θεῖον βάπτισμα σώσαι τὸν ἀνθρώ-

πον, εἰμὴ καὶ τὴν τήρησιν ἔχειν σπεύδει
τῶν θεῶν ἐντολῶν. 473.

ΛΘ'. Ἐν λιτῇ, γενομένη διὰ τὴν ἀθήνη καὶ ἀθρόαν
τοῦ θανάτου τηνικαῦτα πληγὴν. 485.

Μ'. Εἰς τὸν πάνσεπτον τοῦ Χριστοῦ Πρόδρο-
μον, καὶ βαπτιστὴν Ἰωάννην. 496.

ΜΑ'. Εἰς τὸ τῆς δεκάτης τετάρτης Κυριακῆς
εὐαγγέλιον τοῦ Ματθαίου· εἰς τὴν παραβο-
λὴν τὴν καλοῦσαν εἰς τοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ·
ἐν ᾗ καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας, Διὰ τί ἐκά-
λεσεν ὁ Θεὸς τοὺς μηδαμῶς, ἢ μὴ δι' ἔργων
ὑπακούσοντας· καὶ διὰ τί ἐποίησε τοὺς κο-
λασθησομένους; 513.

ΜΒ'. Εἰς τὸ τῆς τρίτης Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ
εὐαγγέλιον, ὑπόθεσιν ἔχον τὸν ὑπὸ τοῦ Κυ-
ρίου ἐγερθέντα τῆς χήρας παιδᾶ· ἐν ᾗ καὶ
περὶ τοῦ συγγνωμονικοῦ ἡμᾶς καὶ συμπα-
θεῖς πρὸς ἀλλήλους εἶναι. 525.

ΜΓ'. Εἰς τὸν ἐν ἁγίοις μεγαλομάρτυρα καὶ θαυ-
ματουργὸν καὶ μυροβλήτην Δημήτριον. 536.

ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤ/ΠΟΛΕΩΣ

Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα
ἡμῶν Γρηγόριον ἀρχιεπίσκοπον τὸν Παλα-
μᾶν. 551.

ΝΕΙΛΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤ/ΠΟΛΕΩΣ

Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Παλα-
μᾶν. 656.

Τόμοι συνοδικαὶ τρεῖς ἀφορῶντες
τὰ κατὰ τὸν θεῖον Γρηγόριον
τὸν Παλαμᾶν, καὶ τὴν δυσσε-
βειαν Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου.

Α'. Συνοδικὸς τόμος. 679.

Β'. Ὁμοίως. 693.

Γ'. Ὁμοίως. 717.

Ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐκτεθεῖσα
παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσα-
λονίκης Κυρίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. 163.

Ἐπικύρωσις τῶν συνοδικῶν τόμων ὑπὸ τοῦ βα-
σιλέως Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ, καὶ
καταδίκη τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου Κα-
λέκα. 769.

ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤ/ΠΟΛΕΩΣ

Ἀντιρρήτικοι λόγοι ΙΒ'. κατὰ Νικηφόρου τοῦ

Γρηγοῤῥᾱ, πρὸς τὰ συγγραφέντα ὑπ' αὐτοῦ λόγος Β'. Ὡσαύτως. 1217.
κατὰ τε τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας τό-
μου κτλ. 773.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Λόγοι δύο ἔτι, οὓς ἀντιφέρουσι πρὸς τοὺς ὀρθο-
δόξους τινὲς τῆς μοίρας ὄντες τοῦ Ἀκινδύ-
νου, ὧν ὁ μὲν Α'. ἔστι περὶ ῥήσεώς τινος
τοῦ ἁγίου Βασιλείου· ὁ δὲ δεύτερος, περὶ
τοῦ ὁποῖον ἦν τὸ ὀραθὲν φῶς τοῖς ἀποστό-
λοις ἐν τῷ ὄρει Θωβῶρ.
Α'. Λόγος. 1139. Β'. Λόγος. 1155.
Ἐπίλογος. 1169.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ
(Περὶ τὸ 1350 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1187.

Γρηγορίου τοῦ Ἀκινδύνου λόγοι
δύο περὶ οὐσίας καὶ ἐνεργείας.
Λόγος Α'. Καὶ τὰ κεφάλαια τῶν ἐν αὐτῷ πε-
ριεχομένων καὶ διαλαμβανομένων. 1192.

Γρηγορίου Ἀκινδύνου ποίημα κατὰ Γρηγορίου
Παλαμᾶ. (Βλ. τομ. 150 σελ. 813.)
Ἐπιστολαὶ καὶ ἱαμβοὶ. (Βλ. τόμ. 148 εἰς βίον
Γρηγοῤῥᾱ).

ΒΑΡΛΑΑΜ ΚΑΛΑΒΡΟΣ
(Περὶ τὸ 1350 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1243.

Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα. 1256.
Λόγος περὶ ἐνώσεως· λατινιστί. 1331.
Βαρλαάμ ἠθικά· λατινιστί. 1341.

* Πίναξ τῶν ἐν ταῖς ὁμιλίαις Γρηγορίου τοῦ
Παλαμᾶ κυριωτέρων πραγμάτων ἀναλυτι-
κός. 1365.

* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ
πρώτῳ τόμῳ περιεχομένων· λατιν. 1373.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ πρώτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 152

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΛΕΚΑΣ ΜΟΝΑΧΟΣ
(Περὶ τὸ 1355 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 9.

Μανουὴλ Καλέκα κατὰ τῆς πλάνης τῶν Γραι-
κῶν βιβλία τέσσαρα λατινιστί. (Ἐν σελ. δὲ
228—240 τεμάχια ἑλληνιστί). 12.

Περὶ οὐσίας καὶ ἐνεργείας· λατινιστί μετὰ καὶ
ἑλληνικῶν χωρίων. 258.

Περὶ οὐσίας καὶ ἐνεργείας ἑλληνολατινιστί. 284.

Περὶ πίστεως καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς καθολι-
κῆς πίστεως κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς θείας
Γραφῆς καὶ τῶν καθολικῶν διδασκάλων τῆς

Ἐκκλησίας. 429.

* Πίναξ τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς
περιεχομένων. 429.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΗΑΡΙΣΣΙΩΤΗΣ
(Περὶ τὸ 1355 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 661.

Κυπρισσιώτου τῶν Παλαμικῶν
παράβσεων Λόγοι.

Ἐν τῷ πρώτῳ πίναξ τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν
ἐν αὐτοῖς περιεχομένων. 664.

Ἐν τῷ δευτέρῳ ὡσαύτως. 700.
Κυπαρισσιώτου θεολογικά· λατινιστί. 737.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΑΣΑΝΗΣ ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ

(Περὶ τὸ 1355 Μ. Χ.)

ὑπομνήματα εὐσεβῆ εἰς τὸ Ἄσμα τῶν ἁσμά-
των, κείμενον μετὰ σχολίων. 997.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙ-
ΠΑΩΜΑΤΑ, ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ, ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠΟ
ΤΟΥ 1310—1372.

Τούτέστι κωδίκιον τῶν συνοδικῶν παρασημειώ-

σεων, γεγονὸς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἐξῆς·
παναγιωτάτων πατριαρχῶν.

Α'. Ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως. 1085—1158.

Β'. Ἐπὶ Ἡσαίου πατριάρχου. 1159—1214.

Γ'. Ἐπὶ Ἰωάννου Καλέκα. 1215—1284.

Δ'. Ἐπὶ Ἰσιδώρου πατριάρχου. 1283—1302.

Ε'. Ἐπὶ Καλλίστου καὶ Φιλοθέου τῶν πατριαρ-
χῶν. 1303—1388.

ΣΤ'. Ἐπὶ Φιλοθέου πατριάρχου τὸ δεύτερον.
1387—1460.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
πεντηκοστῷ δευτέρῳ τόμῳ· λατιν. 1461.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ δευτέρῳ τόμῳ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ

(Περὶ τὸ 1342—1375 Μ. Χ.)

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 153**Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α**

Βυζαντινῆς ἱστορίας βιβλία τέσ- σαρα ἀπὸ τοῦ 1320—1387.	λου καὶ Χριστοδούλου. 41.
* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 9.	Ἱστορίας βιβλίον Α'. 60—406.
	Βιβλίον Β'. 408—692.
	Βιβλίον Γ'. 704—1300.
Περὶ τοῦ βίου Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ ἐκ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ· λατινιστί. 29.	
Ἐπιστολαὶ τοῦ αὐτοῦ δύο ὑπὸ τὸ ὄνομα Νεί-	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ τόμῳ· λατιν. 1301.

(α) Εἰς τόμ. δύο (153—154)

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ τόμῳ.

ΤΟΜΟΣ 154

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(Συνέχεια Καντακουζηνού).

Βιβλίον Δ'. Βυζαντινῆς ἱστορίας.	9.
Ἀπολογία, ἥτοι ἀποδείξεις περὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως κατὰ Μωαμεθανῶν βιβλία Δ'.	
Α'. Ἡ τοῦ βιβλίου ὑπόθεσις καὶ πρώτη ἀπολογία.	372.
Β'. 440.	Γ'. 500.
Δ'. 532.	
Λόγοι τέσσαρες κατὰ Μωαμεθανῶν.	
Α'. Πίναξ μετὰ τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀποδείξεων.	584.
Β'. 616.	Γ'. 652.
Δ'. 676.	
Τόμος κατὰ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου, γεγονός παρὰ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου καὶ τῆς συνόδου.	693.

ΦΙΛΟΘΕΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

(Περὶ τὸ 1376 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί. 711.

ΛΟΓΟΙ

Α'. Εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.	720.
Β'. Περὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.	729.
Γ'. Περὶ τοῦ πῶς ὑπηρετεῖ ὁ διάκονος μετὰ τοῦ ἱερέως, ἐν τε τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ, τῷ ὄρθρῳ τε καὶ τῇ λειτουργίᾳ.	745.
Δ'. Ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας καὶ οἰκουμενικοὺς διδασκάλους Βασίλειον, Γρηγόριον καὶ Χρυσόστομον.	768.

Ἀνατροπὴ τῶν ἀναγεγραμμένων παρὰ τοῦ Ἀρμενοπούλου ἀναθεματισμῶν. 821.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΔΩΝΗΣ

(Περὶ τὸ 1384 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί.	825.	Μονωδία περὶ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ στάσεως κατὰ τὸ 1343. Βλ. τοὺς μετὰ Θεοφάνην Βυζαντιν. ἱστορ. τόμ. 109	1036.
Περὶ τῶν βλασφημῶν δογμάτων Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	836.	Κατὰ Μωαμεθανῶν.	1037.
Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς.	864.	Λόγος περὶ τοῦ καταφρονεῖν τὸν θάνατον.	1169.
Α'. Λόγος συμβουλευτικὸς Ῥωμαίοις περὶ ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν.	961.	Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν μέγαν Πριμικήριον τὸν Φακρασῆν, (δι' ἧς ἐκτραγωδεῖ τοὺς κινδύνους τοῦ Κράτους καὶ τῆς πατρίδος μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους).	1213.
Β'. Συμβουλευτικὸς περὶ Καλλιπόλεως, αἵτησάντος τοῦ Μουράτου.	1009.		

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗΣ

(Περὶ τὸ 1396 Μ. Χ.)

Πρὸς τοὺς Κρήτας περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ
ἁγίου Πνεύματος λόγος. 1217.

ΦΙΛΟΘΕΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ

(Περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΑ' αἰῶνος).

Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἀγαθόνικον. 1229.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Φιλοθέου πατριάρχου Πράξις ὑπὲρ τοῦ ἐπισκόπου
Ιερεσσαῦ περὶ τῶν ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει
τοῦ Ἀθῶ δικαιωμάτων αὐτοῦ. 1240.

Ἀντιρρήτικοὶ λόγοι ΙΒ'. Φιλοθέου. (βλέπ. τό-
μον 151).

Ἐγκώμιον εἰς Γρηγόριον Παλαμᾶν (βλ. αὐτόθι).

Βίος τοῦ ἁγίου Δημητρίου (βλ. τόμ. 116).

* Πίναξ εἰς τὴν ἱστορίαν Ἰωάννου Καντακου-
ζηνοῦ λατινιστί. 1245.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
πεντηκοστῷ τετάρτῳ τόμῳ λατιν. 1285.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ τετάρτῳ τόμῳ.

ΑΙΩΝ ΙΕ'.

ΣΥΜΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Περὶ τὸ 1430 Μ. Χ.)

ΣΥΜΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 133

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστὶ μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων. 9.	Περὶ τῶν ἱερῶν χειροτονιῶν. 361.
—	Περὶ μετανοίας. 469.
* Περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, περὶ τῶν ἱερῶν τελετῶν, περὶ μυστηρίων, κατὰ αἱρέσεων κτλ. 24.	Περὶ τοῦ τιμίου νομίμου γάμου. 504.
* Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἡγεμόνα Ἰωάννην Δούκαν Βοεβόδα, περὶ τοῦ μακαρίου Συμεὼν Θεσσαλονίκης. 27.	Περὶ τῆς ἱερᾶς τελετῆς τοῦ ἁγίου ἐλαίου, ἥτοι τοῦ Εὐχελαίου. 516.
* Προϊμίον Δοσιθέου πρὸς τὸν ἀναγνώστην. 29.	Περὶ τῆς θείας προσευχῆς. 536.
—	Περὶ τοῦ τέλους ἡμῶν· καὶ τῆς ἱερᾶς τάξεως τῆς κηδείας, καὶ τῶν κατ' ἔθος ὑπὲρ μνήμης γινομένων. 669.
Συμεὼν Θεσσαλονίκης διάλογος κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων. 33.	Ἑρμηνεία περὶ τοῦ θείου ναοῦ, τῶν ἱερῶν ἀμφίων, καὶ περὶ τῆς θείας μυσταγωγίας κτλ. 697—750.
—	Ἑρμηνεία εἰς τὸ ἱερὸν καὶ θεῖον σύμβολον. 752.
Περὶ τῶν ἱερῶν τελετῶν. 176.	Ἐκθεσις ἀναγκαιοτάτη περὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ῥήσεων. 802.
—	Περιεκτικὰ κεφάλαια δέκα περὶ τῆς μόνης τῶν χριστιανῶν ἀληθοῦς πίστεως. 820.
Περὶ τῆς ἱερᾶς τελετῆς τοῦ ἁγίου Μύρου. 237.	Ἀποκρίσεις ΠΓ'. πρὸς τινὰς ἐρωτήσεις ἀρχιερέως. 829.
—	Περὶ ἱερωσύνης πρὸς τινὰ τῶν εὐλαβῶν μοναχῶν. 953.
Περὶ τῆς ἱερᾶς λειτουργίας. 253.	—
—	* Πίναξ κατὰ στοιχεῖον τῆς παρούσης βίβλου πάνυ ὠφέλιμος· ἑλληνιστί. 977.
Περὶ τοῦ ἁγίου ναοῦ, καὶ τῆς τούτου καθιερώσεως. 305.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ πέμπτῳ τόμῳ· λατίν. 977.

(α) Εἰς τόμον 133 (135).

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ πέμπτῳ τόμῳ

ΤΟΜΟΣ 156

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΜΑΝΟΥΗΛ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑΣ

(Περὶ τὸ 1415 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 9.
 * Βίος αὐτοῦ καὶ συγγράμματα· λατίν. 13.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

- Α'. Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην αὐτοκράτορα, ἐν ᾗ
 σύγκρισις τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Ῥώμης. 24.
 Β'. Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην Χρυσολωρᾶν. 53.
 Γ'. Ἐπιστολὴ πρὸς Δημήτριον Χρυσολωρᾶν. 57.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΝΑΝΟΣ

(Περὶ τὸ 1422 Μ. Χ.)

Διήγησις περὶ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει γεγο-
 νότος πολέμου κατὰ τὸ 1422 ἔτος, ὅτε ὁ
 Ἀμουράτ Πεῖς παρέστησε ταύτη μετὰ δυ-
 νάμεως βαρείας, καὶ παρ' ὀλίγον ταύτην
 ἐκράτει, εἰμὴ ἡ ὑπέραγνος μήτηρ τοῦ Κυρίου
 ταύτην ἐφύλαξε. 61—81.

ΜΑΝΟΥΗΛ Β'. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ

(; † 1425 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις ἱστορικαὶ περὶ αὐτοῦ· λατινιστί
 μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων. 81.

- Λόγος εἰς τὴν κοίμησην τῆς Θεοτόκου· λατ. 91.
 Κανὼν παρακλητικὸς πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἐνε-
 στώτων κινδύνων εἰς τὴν πανάχραντον καὶ
 Κυρίαν ἡμῶν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· λατ. 107.
 Σημειώσεις καὶ προοίμιον τοῦ διαλόγου, ὃν μετὰ
 Μωαμεθανῶν ἐποίησατο. 111.
 Διάλογοι δύο· οὓς ἐποίησατο μετὰ τινος Πέρ-
 σου, τὴν ἀξίαν Μουτερίζην, ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς
 Γαλατίας. 125.
 Ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Θεόδωρον
 Παλαιολόγον. 176.

Ἐποθετικαὶ βασιλικαὶ ἀγωγῆς ἐν
 κεφ. Ρ'. πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 Ἰωάννην.

- Ἐπιστολὴ προοιμιακὴ περὶ αὐτῶν. 313.

Κεφάλαια ἑκατὸν δι' ἀκροστιχίδος

Βασιλεὺς, Βασιλεῖ
 Μανουὴλ, Ἰωάννη
 Πατὴρ, υἱῷ
 Ψυχῆς, ψυχῇ
 Καρπὸν, τροφὴν
 Ἐμῆς, τῇ σῇ
 Ὅποιασοῦν, ἀκμαζούσῃ,
 Ἡ ὁ Θεὸς εἶη κοσμήτωρ.

Σύνταξον ᾧδε

Βασιλεὺς Μανουὴλ πα-
 τὴρ βασιλεῖ Ἰωάννη υἱ-
 ῷ, καρπὸν τῆς ἐμῆς ψυ-
 χῆς ὁποιασοῦν, τροφὴν
 τῇ σῇ ψυχῇ ἀκμαζού-
 σῃ, δίδωμι δηλονότι· ἡ
 ὁ Θεὸς εἶη κοσμήτωρ.

Ἀρχὴ τῶν Ρ'. κεφαλαίων. 320—384.

Πρὸς Ἰωάννην τὸν υἱὸν λόγοι Ζ'.
ἡθικοπολιτικοί.

Α'. Προτρεπτικός εἰς λόγους, καὶ περὶ ἀρετῆς
καὶ ἀγαθοῦ ἄρχοντος. 385.

Β'. Ὅτι τὸ μὲν ἀγαθὸν πᾶσι φιλούμενόν ἐστι
φυσικῶς· ὁ δὲ κακὸς καὶ ἐαυτῷ μισητός.
Φιλοῦμεν δὲ καὶ τὸ κακὸν ἔστιν ὅτε, ἀγα-
θὸν κακεῖνο νομίζοντες. Καὶ περὶ εὐδαιμο-
νίας καὶ ἀρετῆς. 409.

Γ'. Περὶ προαιρέσεως καὶ ἐκουσίου· καὶ ὅτι οὐκ
ἐκ φύσεως, οὐδὲ ἐξωθεν ὁ κακός, ἀλλ' αὐτὸς
ἐαυτῷ αἷτιος γίνεται. 420.

Δ'. Περὶ ἡδονῆς· ὅτι κρεῖττον ἢ ἢν μὴδὲ τὴν
ἀρχὴν συμπαρεῖναι τῷ βίῳ τούτῳ. 441.

Ε'. Περὶ ἡδονῆς· ἀντίθεαις εἰς τὸν πρὸ τοῦδε
λόγον. 461.

Σ'. Ὅτι ἡ μὲν ἀμαρτία τὸ πάντων χερίστον·
δεῖ δὲ μὴδὲνα ἀπογινώσκειν, μῆτε ἐαυτὸν,
μῆτε ἕτερον, κρίνειν δὲ ἐαυτὸν, καὶ οὐχ ἕτε-
ρον· καὶ τοὺς ἡμαρτηκότας οὐ μισεῖν, ἀλλ'
ἐλεεῖν· καὶ περὶ μετανοίας, καὶ τῆς τοῦ
Θεοῦ προνοίας, καὶ ἀγάπης καὶ φιλανθρω-
πίας. 484.

Ζ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης· ἐκ μέρους δὲ καὶ
περὶ ἀγάπης. 528.

Ἐπίλογος ἐπιστολιμαῖος. 557.

Ὡς ἐξ εὐμενοῦς ἄρχοντος πρὸς εὐ-
νοὺς ὑπηκόους τοὺς ἐν ἀκμῇ. 561.

Εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ἑωθινή, δοξολογίαν
ἔχουσα πρὸς Θεόν, σὺν ὁμολογίᾳ τῆς εὐσε-
είας, εἴτα δέησιν συγκεκραμμένην εὐχαρι-
στίᾳ καὶ ἐξομολογήσει. 564.

* Ἀλλή τοῦ αὐτοῦ εὐχὴ ἑωθινή. 573.

Κεφάλαια κατανυκτικά διὰ στίχων. 576.

Στίχοι Ἀνακρεόντειοι πρὸς τινὰ ἀμαθῆ καὶ
πλεῖστα φληναφούντα. 576.

* Ἐκρος εἰκῶν ἐν ὕφαντῳ παραπετάσματι ῥη-
γικῷ. 577.

Ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Ταμερλάνου τίνας ἂν εἶπε
λόγους ὁ τῶν Περσῶν τε καὶ Σκυθῶν τῷ
τυραννοῦντι (Βαγιαζίτ) τῶν Τούρκων ἐξη-

γούμενος, μεγάλα τε καὶ σοβαρά φθεγγο-
μένη, καὶ ἀφορήτῳ ὄντι ταῖς ἀπειλαῖς, ἡ-
νίκα εὖ ἐπραττε. τραπέντι δὲ πρὸς τούαν-
τίον μετὰ τὴν νίκην. 580.

* Ἐν εἴδει ψαλμοῦ, περὶ κεραυνοῦ τοῦ Ἀγαρηνοῦ
(τοῦ Βαγιαζίτ). 581.

Τεμάχιον ἐπιστολῆς πρὸς Μανουὴλ τὸν Χρῡστο-
λωρᾶν. 581.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1430 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 583.

Διήγησις περὶ τῆς τελευταίας ἀλώσεως τῆς Θεσ-
σαλονίκης, συντεθεῖσα πρὸς τινὰ τῶν ἀξιο-
λόγων πολλάκις αἰτήσαντα περὶ ταύτης.
ἐν ἐπιτόμῳ. 588.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΑΝΤΖΗΣ

(Περὶ τὸ 1450 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 531.

Χρονικὸν Γεωργίου τοῦ Φραντζῆ
τοῦ Πρωτοβεστιάριου ἐν
τέσσαρσι βιβλίοις.

Προοίμιον· λατινιστί. 537.

Βιβλίον Α'. 641.

Βιβλίον Β'. 737.

Βιβλίον Γ'. Περὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου
τοῦ Παλαιολόγου, καὶ τῆς ἀλώσεως
τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐτέ-
ρων τινῶν. 807.

Βιβλίον Δ'. Τὰ μετὰ τὴν ἄλωσιν. 897.

Χρονικὸν μικρόν. 1025.

* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὸ μέγα χρονικὸν τοῦ
Γεωργίου Φραντζῆ· λατινιστί. 1079.

* Πίναξ ἐλληνικῶν λέξεων. 1099.

* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ
ἔκτῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί. 1101.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΔΙΝΟΣ ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1453—1460 Μ.Χ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΔΙΝΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ

ΤΟΜΟΣ 157

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστὶ μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων.	9.	βλου τοῦ Χρονικοῦ, περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.	436.
Περὶ τῶν ὀφφικίων τοῦ παλατίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ περὶ τῶν ὀφφικίων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς κεφάλαια ΚΒ'.		Περὶ τῆς σχηματογραφίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.	469.
ΚΕΦΑΛΑΙΑ		Περὶ Ἀδιαβηνῆς χώρας.	473.
Α'. Περὶ τῶν ὀφφικίων τῆς Μ. Ἐκκλησίας.	25.	Περὶ ἀγαλμάτων, στηλῶν, καὶ θεαμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.	476.
Β'. —ΚΒ'. Τὰ τῶν Ὀφφικιάων τοῦ παλατίου Κωνσταντινουπόλεως ὀνόματα. κλπ. 29-121.		Περὶ κτισμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.	545.
* Ἰακώβου Γουάρου σημειώσεις ἢ ὑπομνήματα εἰς τὰ περὶ ὀφφικίων Γεωργίου Κωδινοῦ μετὰ καὶ προσθηκῶν, παρατηρήσεως ἀξία ἐν τρισὶ βιβλίοις.		Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας.	613.
Α'. Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὀφφικίων.	123.	Περὶ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν, μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων ἐν αὐτῇ τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν ταύτης ἀλώσεως.	636.
Β'. Περὶ τῶν τοῦ παλατίου Ὀφφικίων.	186.	Παραστάσεις σύντομοι χρονικά.	652.
Γ'. Περὶ τῆς τῶν δεσποτικῶν ἐορτῶν τάξεως καὶ τῶν κατ' αὐτάς τελουμένων ἐθίμων κτλ. ἀπὸ τοῦ ζ'. κεφαλ. τοῦ Κωδινοῦ καὶ ἐξῆς.	304.	Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐκφρασίς τῆς ἐν τοῖς βασιλείοις νέας Ἐκκλησίας κτλ.	724.
Γεωργίου τοῦ Κωδινοῦ παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βί-		(Βλ. τόμ. Πατρ. 104).	
		Περὶ τῶν τάφων τῶν βασιλέων τῶν ὄντων ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων.	725.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΟΥΚΑΣ

(Περὶ τὸ 1462 Μ.Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	740.	Χρονικὸν σύντομον.	1167.
Ἰωάννου Δούκα, Μιχαήλ Δούκα ἀνεψιοῦ Ἰσορία Βυζαντινῆ ἀπὸ Ἰωάννου τοῦ Παλαίου λόγου.	1341—1462.	* Λεξικολόγιον ἑλληνικὸν εἰς τὸ περὶ Ὀφφικίων τοῦ Κωδινοῦ.	1185.
Ἀριθμοὶ ἐτῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀνθρώπου, ἕως τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.	749.	Λεξικολόγιον εἰς τὸ τοῦ Κωδινοῦ περὶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀνώνυμα ἐγγχειρίδια.	1195.
		* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὴν τοῦ Δούκα ἱστορίαν· λατινιστί.	1189.

- * Πίναξ ἀναλυτικός εἰς τὰ τοῦ Κωδικοῦ λατινιστί. 1209. νικόν· λατινιστί. 1243.
 * Πίναξ ἀναλυτικός εἰς τὸ τοῦ Δούκα χρό- πέντηκοστῶ ἐβδόμῳ τόμῳ· λατιν. 1257.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ ἐβδόμῳ τόμῳ.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΑΥΚΑΣ

(1448—1453 Μ. Χ.)

ΜΙΧΑΗΛ ΓΑΥΚΑ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ (α)

ΤΟΜΟΣ 158

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- * Σμειώσεις περὶ αὐτοῦ λατινιστί μετὰ καὶ ἑλληνικῶν χωρίων. I—LII=1—52.
- Μιχαήλ Γλυκᾶ βίβλος χρονική· ἀποκτίσεως κόσμου μέχρι τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ (1118) εἰς τμήματα τέσσαρα.
- Πίναξ ἀκριβῆς ἑλληνιστί τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἱστορίας αὐτοῦ περιεχομένων. 9.
- Τμήμα Α'. Περί τῆς πανθαυμάστου καὶ πανσόφου δημιουργίας τοῦ κόσμου. 28.
- Τμήμα Β'. Ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Καίσαρος. 232.
- Τμήμα Γ'. Ἀπὸ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Καίσαρος, ἕως Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. 385.
- Τμήμα Δ'. Περί τῶν ἐφεξῆς αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. 465.
- Συνέχεια χρονικῶν Γλυκᾶ λατινιστί ὑπὸ Ἰωάννου Λεωγκλαβίου ἀπὸ Ἰωάννου Κομνηνοῦ υἱοῦ Ἀλεξίου μέχρι τῆς ἀλώσεως καὶ καταστροφῆς τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὅλης Βυζαντινῆς ἱστορίας τοῦ Γλυκᾶ. 623.
- Εἰς τὰς ἀπορίας τῆς Θείας Γραφῆς λόγοι ἐν εἴδει ἐπιστολῶν
- Α'. Εἰ χρὴ συγκαταβαίνειν τοῖς πταίοις, καὶ μὴ κατὰ λόγον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τὰ προσήκοντα. 648.
- Β'. Εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι πρόσκαιρον εἶχε τὸ σῶμα κατ' ἀρχὰς ὁ ἀνθρώπος, καὶ ὅτι φυσικοῖς ὑπέκειτο καὶ πρὸ τῆς παραβάσεως πάθεσι, καὶ ὅτι βρώσιν αἰσθητὴν ἐν παραδείσῳ ἥσθιε· καὶ ὅτι σκυλὴ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως ἦν, ὡς ἐκεῖνοι φασιν. 660.
- Γ'. Περί τοῦ ὅποιοις ἦν ἀπ' ἀρχῆς ὁ Ἀδάμ κατὰ γε δόξαν ὁμοῦ καὶ λαμπρότητα. 716.
- Δ'. Τίνος ἕνεκεν ὁ διάβολος διὰ τοῦ ὄφους καὶ οὐ δι' ἑτέρου τῶν ζώων προσέβαλε τῷ Ἀδάμ, καὶ τέως πόθεν δῆλον, ὅτι διὰ τοῦ ὄφους προσέβαλε τῷ Ἀδάμ, τῆς Γραφῆς ὁπουδῆποτε μὴ σαφῶς οὕτω λεγούσης· καὶ εἰ ἀληθῶς, τίνος ἕνεκεν ἡ Γραφή τοῦτο τέλεον ἔκρυψεν. 721.
- Ε'. Περί τοῦ ὅποια τῇ φύσει τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα ἐκ νεκρῶν ἐγεγνήσονται, καὶ εἰ βρώσιν αἰσθητὴν ἐσθίειν ἐκεῖσε μέλλουσιν, ὡς τινες ἐπιφέρουσιν. 728.
- Ζ'. Ἐτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται· εἰ ἄρτι καὶ θῆλυ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐγεγνήσονται σώματα. 753.
- Ζ'. Εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι οὐ γνωρίζουσιν ἀλλήλους οἱ ἀναστησόμενοι τότε

(α) Εἰς τομ. ἕνα (148).

- ἀνθρώποι· εἰ δὲ καὶ γνωρίσουσι, δικαίους
μὲν ἀμαρτωλοὶ γνωριοῦσιν· οὐ μὴν δὲ καὶ
ἀμαρτωλοὺς οἱ δίκαιοι. 784.
- II'. Περὶ τοῦ εἴ τε προκόπτειν οἱ δίκαιοι μέλ-
λουσι κατὰ γε γνῶσιν, καὶ δόξαν, εἴτε καὶ
μὴ μετὰ τὴν ἐκεῖσε ἀποκατάστασιν. 793.
- Θ'. Εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι φθα-
τός ἐστιν ὁ παράδεισος, καὶ ὅτι μετὰ τὸν
Σταυρὸν αὐτίκα οὐκ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν ὁ
ληστής. 800.
- I'. Τίνος ἕνεκεν, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐσαρκώθη
ὁ Κύριος, καὶ διὰ τί μὴ πολλῶ πρότερον
εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθε· καὶ γὰρ εἰ προλα-
βὼν ἐποίησε τοῦτο, οὐκ ἂν ἐξ ἀγνοίας ὁ
ἀπειροπληθὴς ἐκεῖνος λαὸς ἐν ἀσεβείᾳ κα-
τέλυσε τὴν ζωὴν. 812.
- IA'. Περὶ τοῦ εἴτε σφαιροειδὴς ἐστὶ καὶ ἀκίνητος
ὁ οὐρανός, εἴτε καὶ μὴ, κατὰ τὸν θεῖον
Χρυσόστομον. 817.
- IB'. Ὅτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται, εἰ κατὰ τὴν πρῶ-
την ἡμέραν παρήγαγε τὸ φῶς ὁ Θεός, τίνος
ἕνεκα κατὰ τὴν τετάρτην τοὺς φωστῆρας
ἐδημιούργησε. 832.
- II'. Εἰ κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ὁ ἡμέτερος ἐκτι-
σται νοῦς, πῶς ἐν τῷ μὲν συνετός ὁ τοιοῦ-
τός ἐστιν, ἐν τῷ δὲ ἀσύνετος, καὶ τίνος
ἕνεκεν εἶδει καὶ ἡλικίᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς
πρὸς ἀλλήλους διενηνόχασιν ἅπαντες. 837.
- IA'. Περὶ τοῦ πῶς δεῖ πρὸς Ἰουδαίους ἀπαντᾶν,
ἡνίκα καὶ μᾶλλον ἐκεῖνοι τὸ κατὰ Θεὸν
ἐπιχειροῦσι διαστρέφειν μυστήριον. 845.
- IE'. Πῶς νοητέον τὸ ἐν τῇ Ἀποκαλύψει τοῦ Θεο-
λόγου εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου εὐρισκόμενον·
«Εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν, καὶ
ἡ θάλασσα οὐκ ἐστὶν ἔτι». 897.
- IS'. Περὶ τοῦ, εἴτε διὰ θανάτου τέλος ὁ εὐαγ-

- γελιστὴς Ἰωάννης ἐδέξατο, εἴτε καὶ μὴ. 900.
- IZ'. Περὶ τοῦ Ἰούδα, εἴτε τῇ ἀγχόνῃ ἐναπέψυ-
ξε, κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ἱστορίαν, εἴτε
μετὰ ταῦτα ἐπίζησας, ὡς φασὶ τινες, ὑδέ-
ρω περιέπεσε, καὶ οὕτω τὸ τοῦ βίου τέλος
ἐδέξατο. 904.
- Ἀδελφου· εἰ ἐν οὐρανοῖς εἰσιν αἱ ψυχαί. 908.
- IH'. Εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι αἱ ἀ-
πελθοῦσαι τῶν ἀγίων ψυχαὶ κατὰ τινα τό-
πον ἀναπαύμεναι, οὔτε δέονται ὑπὲρ ἡμῶν,
αὐτοπροσώπως τῷ Χριστῷ παριστάμεναι,
οὔτε τοῖς ἐνταῦθα ὅλως ἐφίστανται· καὶ
περὶ ψυχῆς. 913.
- IO'. Ὅτι αἱ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων δεήσεις καὶ
ἐλεημοσύναι οὐκ εἰς μάτην γίνονται. 921.
- K'. Καὶ τί λέγω περὶ ἀνδρῶν εὐσεβῶν, ὅπου γε
καὶ θανούσιν ἀσεβεῖσι τισὶν, ὡς ὁ λόγος, ἥδη
γνωρίσει, λύσιν ἀμπλακημάτων ἐπήνεγκε
δικαίου εὐχῆ. 928.
- KA'. Πῶς λέγεται, ὅτι ἡ ψυχὴ τῆς Παρθένου
κατήλθεν εἰς τὸν ἄδην. 929.
- KB'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. 929.
- KΓ'. Περὶ τοῦ Παύλου εἴ γε συγκατελέκται ἐν
τῷ χορῷ τῶν δώδεκα ἀποστόλων. 932.
- KΔ'. Περὶ τῶν δύο δεσποτικῶν ἑορτῶν, Χριστου-
γεννήσεως καὶ Φώτων. 933.
- KE'. Περὶ τοῦ θείου βαπτίσματος, καὶ τοῦ μονα-
χικοῦ ἐνδύματος. 936.
- KΣ'. Περὶ τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν Χριστουγέν-
νων. 952.
- KΖ'. Περὶ νηστείας καὶ τριγαμίας. 953.
- KH'. Περὶ τῶν τριῶν μεγάλων ἑορτῶν τῶν Ἑ-
βραίων. 956.
- KΘ'. Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύμα-
τος. 957.

ΙΩΑΝΝΗΣ

ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Περὶ τὸ 1430 Μ. Χ.)

- * Παρατηρήσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 959.

Ποίημα πολιτικὸν εἰς ἐγκώμιον Ἰωάννου Πα-
λαιολόγου. 961.

ΗΣΑΙΑΣ ΚΥΠΡΙΟΣ

(Περὶ τὸ 1430 Μ. Χ.)

- * Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 971.

Γράμμα πρὸς Νικόλαον τὸν Σκλέγγιαν, περὶ
τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 972.

ΙΛΑΡΙΩΝ ΜΟΝΑΧΟΣ

(Περὶ τὸ 1450 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 975.

Λόγος διαλεκτικὸς περὶ ἄρτου μυστικοῦ τῶν
Ἑλλήνων, καὶ ἄζύμου τῶν Λατίνων. 977.**ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ**

(Περὶ τὸ 1440 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 984.

Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως, ἐν ᾧ
καὶ ἀνάπτυξις τοῦ ὅρου τοῦ ἐν Φλωρεντία
γενομένου. 992.Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ῥοδόρεον Καρδινάλην· λα-
τινιστί. 1008.**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΓΑΛΛΙΑΝΟΣ**

(Σύγχρονος τῷ ἀνωτέρῳ).

Ἀνασκευὴ τοῦ ὑπὲρ τῆς δόξης τῶν Λατίνων βι-
βλίου τοῦ Ἀργυροπούλου· ἐν εἵδει διαλό-
γου. 1011.**ΙΩΣΗΦ Β'.**

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(; † 1439 Μ. Χ.)

Ἡ τελευταία γνώμη τοῦ πατριάρχου Ἰωσήφ.
1052.**ΙΩΒ ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ**

(; † ;)

Προόμιον ὑπομνημάτων εἰς τοὺς ψαλμοὺς. 1053.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΙΑΝΝΟΣἘπιστολὴ περὶ τῶν Τουρκικῶν ὁμοτήτων λα-
τινιστί πρὸς Ἀλβέρτον. 1055.**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΡΒΑΡΟΣ**Περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως·
λατινιστί. 1067.**ΑΝΩΝΥΜΟΣ**

Ἀωνύμου διήγησις περὶ τοῦ βίου Μωάμεθ. 1077.

* Πίναξ συγγραφέων καὶ ἐκδοτῶν Μιχαήλ
Γλυκᾶ. 1081.

* Πίναξ εἰς τὰ χρονικά Μ. Γλυκᾶ· λατ. 1087.

* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ
ὀγδόῳ τόμῳ· λατινιστί. 1115.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ ὀγδόῳ τομῳ.

ΛΑΟΝΙΚΟΣ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗΣ

(1439—1462 M. X.)

ΤΟΜΟΣ 159

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἀποδείξεις ἱστοριῶν δέκα, ἥτοι ἱστορία χρονικὴ ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ 1289 τοῦ πρώτου Σουλτάνου τῶν Ὀθωμανῶν Ὀσμάν, μέχρι τοῦ 1462 Μεχμέτ τοῦ Β'. κατακτητοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ καταστροφῆς τῆς τῶν Γραικῶν βασιλείας, ἐν βιβλίοις δέκα.	Βιβλίον Σ'. Περὶ τῆς ἐν Φλωρεντίας συνόδου κτλ.	280.
Πρὸς τὸν ἀναγνώστην· λατινιστί.	Βιβλίον Ζ'. Πόλεμοι τοῦ Ἀμουράτου καὶ θάνατος αὐτοῦ.	325.
Βιβλίον Α'. Καταγωγή τῶν Τούρκων· οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἑπτὰ ἀρχηγοί. Κατάληψις τῆς μικρᾶς Ἀσίας, καὶ διάβασις εἰς τὴν Θράκην.	Βιβλίον Η'. Μωάμεθ ὁ Β'. καὶ τὰ κατ' αὐτόν.	376.
Βιβλίον Β'. Περὶ τῆς βασιλείας Βαγιαζίτ. (1373 κ. έ.)	Βιβλίον Θ'. Κατακτήσεις Μωάμεθ τοῦ Β'. κτλ.	436.
Βιβλίον Γ'. Καταγωγή Σκυθῶν καὶ Ταμερλάνου· καὶ ἐκστρατεία αὐτοῦ κατὰ τοῦ Βαγιαζίτ.	Βιβλίον Ι'. Πόλεμοι καὶ κατακτήσεις Μωάμεθ τοῦ Β'. κτλ.	509.
Βιβλίον Δ'. Διαδοχὴ τῶν υἱῶν Βαγιαζίτ κτλ.	* Ὑπόμνημα εἰς τὴν Λαονίκου Χαλκοκονδύλη περιγραφὴν τῆς Γερμανίας· λατιν.	555.
Βιβλίον Ε'. Περὶ Ἀμουράτου τοῦ Β'. κτλ.	Χρονικά τῶν Ὀσμανλίδων Σουλτάνων· λατινιστί.	573.
	Παράρτημα τῶν χρονικῶν· λατινιστί	649.
	Ἰωάννου Λεκωγκλαβίου περὶ τῆς γενεαλογίας τῶν ἀρχηγῶν τῶν Τούρκων, καὶ τῆς ἱστορίας αὐτῶν· λατινιστί.	715.

ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ ΧΙΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ

(Περὶ τὸ 1453 M. X.)

Ἱστορία τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως· λατινιστί.

923.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΪΝΑΛΙΟΣ

* Σημειώσεις περὶ τῆς πρὸς τοὺς μοναχοὺς ἐπιστολῆς αὐτοῦ· λατινιστί.

944.

Πρὸς τοὺς πιστοὺς χριστιανοὺς περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

953.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΛΟΥΣΙΑΔΗΣ

Ἰωάννου πρωθιερέως διάλεξις γενομένη μεταξὺ εὐλαβοῦς τινος, καὶ Τελώνου, ῥακενδύτου τε, καὶ ἐνὸς τῶν δώδεκα ἐνωτικῶν ἱερέων, παρόντων καὶ ἐτέρων τριῶν ἐκεῖσε, ἀκροατοῦ δηλονότι, μάρτυρος, καὶ δικαιοκρίτου, περὶ τῆς διαφορᾶς τῆς οὔσης μέσων Γραικῶν καὶ Λατίνων· ἔτι τε καὶ περὶ τῆς ἱερᾶς συνόδου τῆς ἐν Φλωρεντίας γενομένης.

960.

ΙΩΣΗΦ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΕΘΩΝΗΣ

Ἀπολογία εἰς τὸ γραμματίον τοῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ μητροπολίτου Ἐφέσου, ἐν ᾧ ἐκτίθεται τὴν ἑαυτοῦ δόξαν, ἣν εἶχε περὶ τῆς

ἐν Φλωρεντίᾳ ἁγίας καὶ ἱερᾶς συνόδου ἐν εἵδει διαλόγου.	1024.	Κεφάλαιον Γ'. περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός.	1228.
Κανὼν τῆς ὁγδόης συνόδου τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ γενομένης. Ποίημα ἱερέως Ἰωάννου τοῦ Πλουσιαδηνοῦ.	1096.	Κεφάλαιον Δ'. περὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἁγίων.	1272.
Ἑρμηνεία Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου, ὅτι ὁρθῶς ἐγένετο, ὑπεραπολογουμένου τῶν τῷ ὄρω αὐτῆς πέντε κεφαλαίων.	1109.	Κεφάλαιον Ε'. περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα.	1309.
Προοίμιον.	1109.	* Γλωσσάριον εἰς τὴν Βυζαντινὴν ἱστορίαν Λαονίκου Χαλκοκονδύλη· λατινιστί.	1393.
Κεφάλαιον Α'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	1117.	* Πίναξ ἀναλυτικὸς εἰς τὴν ἱστορίαν Χαλκοκονδύλη· λατινιστί.	1395.
Κεφάλαιον Β'. περὶ τῶν ἀζύμων καὶ ἐνζύμων.	1189.	* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ ἐνάτῳ τόμῳ.	1433.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ ἐνάτῳ τόμῳ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΣ ἢ ΤΗΣ ΜΑΜΜΗΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (; † 1459 Μ. Χ.)

ΤΟΜΟΣ 160

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* Σημειώσεις περὶ Γρηγορίου τοῦ Μελισσηνοῦ καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ· λατινιστί. 9.	δει διάλογον.	13.
—	Ἀπολογία εἰς τὴν τοῦ Ἐφέσου ἐπιστολὴν ἐν εἵδει διαλόγου.	112.
Ἀπολογία εἰς τὴν τοῦ Ἐφέσου ὁμολογίαν ἐν εἵ-	Πρὸς τὸν βασιλέα Τραπεζοῦντος.	205.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΧΟΛΑΡΙΟΣ ἢ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (1453—1460 Μ. Χ.) (α)

* Περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ· λατινιστί μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χωρίων.	σωτηρίας ἀνθρώπων. Ἐρωτᾷ ὁ Τοῦρκος, ὁ δὲ πατριάρχης ἀποκρίνεται.	320.
Ἐκλογή ἐκ τῆς πατριαρχικῆς ἱστορίας Κωνσταντινουπόλεως (Τουρκογραικίας).	Ὁμιλία περὶ τῆς ἐρθῆς καὶ ἀληθοῦς πίστεως τῶν χριστιανῶν διαλεχθεῖσα πρὸς τοὺς σοφιστάς Πέρσας τῶν Ἀγαρηνῶν προτροπῇ τοῦ μεγάλου αὐθέντου, ἐμπροσθεν αὐτοῦ.	333.
Βιβλίον σύντομόν τε καὶ σαφές περὶ τινῶν κεφαλαίων τῆς ἡμετέρας πίστεως, περὶ ὧν ἡ διάλεξις γέγονε μετὰ Ἀμνρᾶ Μεχμέτ τοῦ Β', ὃ καὶ ἐπιτέγραπται, περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς	Ἐρωτηθεὶς δὲ παρ' αὐτοῦ, τί πιστεύετε ὑμεῖς οἱ χριστιανοί, οὕτως ἀπεκρίνατο.	

(α) Εἰς ὅμον ἕνα (1460).

(ΚΑΛΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

Α'. Ὁμιλία, περὶ τοῦ μυστηριώδους σώματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 352.

Β'. Ὁμιλία περὶ τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 376.

Λόγοι περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 384.

Ὑπὲρ εἰρήνης καὶ βοηθείας τῇ πατρίδι παράκλησις πρὸς τὴν ἀνατολικὴν σύνοδον ἐν Φλωρεντία. 385.

Α'. Λόγος ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς τὴν ἐν Φλωρεντία σύνοδον* ὅτι δογματικὴν ἔνωσιν δεῖ ποιεῖν, οὐκ εἰρήνην οἰκουμενικὴν, ὥς τινες βούλονται· καὶ τίς ἐστὶν αὕτη. 405.

Β'. Λόγος, ἐν ᾧ ἀναιρεῖται τὰ κωλύματα τῆς τοιαύτης εἰρήνης. 440.

Γ'. Λόγος, ἐν ᾧ τίθεται τὰ ποιήσοντα τὴν τοιαύτην εἰρήνην. 476.

Εὐχὴ πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. 525.

Μάρκου Ἐφέσου πρὸς τὸν Σχολάριον. 529.

Ἀπόκρισις Σχολαρίου πρὸς τὸν Ἐφέσου. 533.

Ἀπολογία τοῦ μητροπολίτου Ἐφέσου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ ἐκθεσίσα ἐπὶ τῇ τελευτῇ αὐτοῦ αὐτοσχεδίως. 536.

Εκ τῆς ἐπιστολῆς Γενναδίου πρὸς τὸν ἡγούμενον τοῦ Σινᾶ Μάξιμον, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ ἀγίᾳ μονῇ ἐνασκουμένους ὁσιωτάτους ἱερομονάχους καὶ μοναχοὺς. 537.

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ὁσιώτατον ἐν μοναχοῖς γενναῖον Ἰωσήφ τὸν ἐν Θεσσαλονίκη, περὶ προορισμοῦ. 540.

Περὶ τοῦ ἐνός ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ὄντων καὶ κατὰ ἀθέων, ἥτοι αὐτοματιστῶν, καὶ κατὰ πολυθέων. 568.

Ἐπιστολὴ πρὸς Πλήθωνα (Γεώργιον) ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ ὑπὲρ Λατίνων βιβλίον αὐτοῦ ἀπαντήσῃ, ἥ κατὰ Ἑλλήνων. 600.

Περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ Γεμιστοῦ, καὶ κατὰ τῆς

ἐλληνικῆς πολυθείας πρὸς Ἰωσήφ τὸν Ἐξάρχον (α). 631.

Κατὰ τῶν Ἀκινδυνιστῶν ἐπιστολὴ, πρὸς τινε τῶν φίλων ἐρωτήσαντα περὶ τῆς τοῦ μακαρίου Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ ῥήσεως, ἃφ' ἧς οἱ Ἀκινδυνισταὶ θορυβοῦσιν. Ἔτι δὲ καὶ περὶ ὧν καὶ αὐτοὶ σοφίζονται περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 649.

Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην Κομνηνὸν βασιλέα τῆς Τραπεζοῦντος* (ἐν ᾗ καὶ περὶ Βησσαρίωνος). 665.

Ἐκθεσις τῆς ἐρῆς περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑποστάσεως δόξης καὶ τοῦ ἀρχαίου καὶ ὁμολογημένου τῆς Ἐκκλησίας ῥρονήματος, ὡς ἐν τόπῳ ἐμολογίας* εἰς δύο διηρημένῃ μέρει. 668.

Μέρος Α'. 669. Μέρος Β'. 683.

Κατὰ τῆς προσθήκης, ἣν ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς πίστεως προσέθηκαν οἱ Λατίνοι. 713.

Κατὰ τῆς Σιμωνιακῆς αἵρέσεως ἢ ἀπιστίας. 781.

Κατὰ τῆς τῶν Λατίνων ἐν Σαββάτῳ νηστείας.

Καὶ περὶ τοῦ ὅτι οὐ δεῖ ἐν τῇ Μ. τεσσαρχοστῇ τελεῖν γενέσθαι μυσταγωγίαν, ὡς ἐκ τῶν θείων κανόνων ἢ ἀπόδειξις πέφυκεν. Ἔτι δὲ καὶ περὶ γάμων ἱερέων. 737.

Ἐπιστολὴ πρὸς Μάρκον Ἐφέτου μητροπολίτην. 743.

Ἐκ τῶν ὑπὲρ Ἀριστοτέλους ἀντιλήψεων. 745.

Γεννάδιος καὶ Λούκας Νοταρᾶς* ἐπιστολαὶ ἀμοιβαῖαι. 747.

Περὶ τοῦ λειψάνου τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ εὑρεθέντων συμβολικῶν γράμμάτων. 768.

(α) Τῶς τῶν ὑποθέσεων πίνακας μόνους ἀφήκαμεν ταῖς σάνισι μένειν προσδεδωμένους, καὶ τοὺς ὕμνους πρὸς τὸ τέλει τῶν ἐκείνου θεῶν ὅπως σωζομένων αὐτῶν, μηδεὶς ἔχῃ ποτὲ τῆς ἡμετέρας καταψεύδεσθαι κρίσεως· τὸ δ' ἄλλο πᾶν ἀποσπασθὲν ἐπαφείθη πυρὶ, καὶ πολλῶν ἐπ' ὧσι ταῦτα ἐγένετο. Σημ. αὐτόθι 634.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΜΙΣΤΟΣ ἢ ΠΛΗΘΩΝ

(; † 1450 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ* λατινιστί. 773.

Ἰερωνύμου Χαριτωνίου ὕμνωδία τῷ σοφωτάτῳ διδασκάλῳ Κυρίῳ Γεωργίῳ Γεμιστῷ. 805.

Γρηγορίου μοναχοῦ μονωδία τῷ σοφῷ διδασκάλῳ Γεωργίῳ τῷ Γεμιστῷ. 812.

Γεωργίου Γεμιστοῦ τοῦ Πλήθωνος πρὸς τὸν βασιλέα Ἐμμανουήλον περὶ τῶν ἐν Πελοπον-

νήσφ πραγμάτων. Λόγος Α'.	821.	* Πίναξ τῆς τῶν Πλήθωνος νόμων συγγραφῆς (α).	959.
Λόγος Β'. Συμβουλευτικὸς πρὸς τὸν δεσπότην Θεόδωρον, περὶ τῆς Πελοποννήσου.	841.	Περὶ εἰμαρμένης.	961.
Γεμάχιον λόγου πρὸς τοὺς Παλαιολόγους κτλ (βλ. τόμ. 156 σελ. 175).	865.	Περὶ ἀθανασίας ψυχῆς τῆς ἀνθρωπίνης.	965.
Πλήθωνος περὶ ἀρετῶν.	865.	Περὶ δικῶν.	965.
Περὶ ὧν Ἀριστοτέλης πρὸς Πλάτωνα διαφέρεται ἐν κεφαλαίοις Κ'.	881.	Ἐπινομίς.	968.
* Πρόλογος· λατινιστί.	881.	Ζωροαστρείων τε καὶ Πλατωνικῶν δογμάτων συγκεφαλαίωσις.	973.
Ἐπιτάφιος ἐπὶ τῇ τοῦ ἡγεμόνος Κυρίου Θεοδώρου γυναικὶ Κλεόπῃ.	940.	Πρὸς τὸ ὑπὲρ τοῦ Λατινικοῦ δόγματος βιβλίον.	975.
Ἐπιτάφιος ἐπὶ τῇ βασιλίσσῃ Ἑλένῃ τῇ Παλαιολογίνῃ, τῇ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεῖσῃ, Ὑπομονῇ μοναχῇ.	952.	Πρὸς τὰς ὑπὲρ Ἀριστοτέλους Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου ἀντιλήψεις.	980.
Νόμων συγγραφή· (εἰσαγωγή νέων νόμων καὶ ἀνατροπὴ τῶν μέχρι τοῦδε πρεσβευσμένων.)	957.		

(α) Περὶ τῆς τύχης τῆς συγγραφῆς ταύτης τοῦ Γεμιστοῦ βλέπ. ὑποσημ. τοῦ 460 τόμ. σελ. 634 καὶ Γεννάδιον Σχολάριον περὶ τοῦ βιβλίου τούτου ἐν τῇ αὐτῇ τόμ. σελ. 633.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΑΜΑΡΙΩΤΗΣ

(Περὶ τὸ 1453 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	1019.	ὡς φαίνεται, Ματθαίου Καμαριώτου.	1021.
Συνοπτικὴ παράδοσις τῆς ῥητορικῆς ἀδῆλου, ἥ,		Θρῆνος διὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.	1060.

ΜΑΡΚΟΣ ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΦΕΣΟΥ

(; † 1450 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ ἱστορικαὶ καὶ γραμματικαὶ· λατινιστί.	1071.	σχεδῶς. (βλ. σελ. 535).	1100.
Περὶ τῆς ἀγίας εὐχαριστίας ὅτι οὐ μόνον ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν Δεσποτικῶν ῥημάτων ἀγιάζονται τὰ θεῖα δῶρα, ἀλλ' ἐκ τῆς μετὰ ταῦτα εὐχῆς καὶ εὐλογίας τοῦ ἱερέως, δυνάμει τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	1080.	Διάλογος, οὗ ἡ ἐπιγραφή Λατίνος ἢ περὶ τῆς ἐν τῷ συμβόλῳ προσθήκης. — Λατίνος καὶ Γραικός.	1100.
Ἐπιστολὴ Μάρκου Ἐφέσου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὀρθοδόξους, βλ. ἀνωτέρω σελ. 111.			
Ἐπιστολὴ πρὸς Γεώργιον τὸν Σχολάριον.	1092.	ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ Εἰς τὰ ἈΠΑΝΤΑ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ	
Ἐπιστολὴ πρὸς Θεοφάνην.	1096.	ΛΟΓΟΙ	
Ἀπολογία ῥηθεῖσα ἐπὶ τῇ τελευτῇ αὐτοῦ αὐτο-		Α'. Περὶ θείας προνοίας καὶ προορισμοῦ.	1105.
		Β'. Περὶ προορισμοῦ· βλ. 539.	
		Γ'. Περὶ τοῦ θεοῦ προορισμοῦ.	1125.
		Δ'. Περὶ τοῦ θεοῦ προορισμοῦ.	1137.
		Ε'. Περὶ τοῦ θεοῦ προορισμοῦ.	1149.
		Περὶ τῆς ἐν τῷ Δεσπότη ἡμῶν Χριστῷ ἀνθρωπότητος.	1157.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Εἰς τὰ ἄπαντα Μάρκου τοῦ Ἐφέσου
μητροπολίτου.

Ἐξηγήσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας. 1164.

Ἐπιστολή πρὸς Ἰσίδωρον ἱερομόναχον περὶ ὄρων
ζωῆς αἰτήσαντα. 1193.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ε'. ΠΑΠΑΣ ΡΩΜΗΣ

Πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν βασιλέα Ῥωμαίων ἐπι-
στολή περὶ ἐνώσεως ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς
μεθερμηνευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κυρίου Θεοδώρου
τοῦ Γαζῆ. 1201.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
ἐξηκοστῷ τόμῳ· λατινιστί. 1213.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἐξηκοστῷ τόμῳ.

ΒΗΣΣΑΡΙΩΝ ΝΙΚΑΙΑΣ

(; † 1473 M. X.)

ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ

ΤΟΜΟΣ 161

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- ὑπόμνημα περὶ τοῦ βίου, τῶν πράξεων καὶ τῶν
συγγραφῶν Βησσαρίωνος τοῦ Νικαίης· λατι-
νιστί μετὰ καὶ τινῶν ἑλληνικῶν χω-
ρίων. I—CLVI—1—156.
- Προσίμιον· λατινιστί. 1—10.
- Μάρκου μητροπολίτου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ
κεφάλαια συλλογιστικὰ πρὸς Λατίνους ἀπο-
κρίσεις δὲ πρὸς ταῦτα Γεωργίου τοῦ Σχο-
λαρίου ἐξ αἰτήσεως τοῦ μακαρίτου πατριάρ-
χου Κυρίου Γρηγορίου τοῦ νέου ὁμολογητοῦ
(ἐν εἶδει διαλόγου). 12.
- Βησσαρίωνος πρὸς τὰς τοῦ Παλαμᾶ κατὰ τοῦ
Βέκκου ἀντιρρήσεις (ἐν εἶδει διαλόγου) 244.
- Ἀπολογία Βέκκου· λατινιστί. 288.
- Πρὸς τοὺς Μαξιμου μοναχοῦ, τοῦ Πλανοῦδη,
περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος
κατὰ Λατίνων συλλογισμούς (ἐν εἶδει δια-
λόγου). 309.
- Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 321.
- Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος· λα-
τινιστί. 407.
- Ἐπιστολή ἐγκύκλιος καθολικῆ πρὸς τοὺς ὀρθο-
δόξους ἐπίσκοπους, κληρικούς καὶ λαϊκοὺς
Κωνσταντινουπόλεως κλπ. 449.
- Ἡ αὕτη λατινιστί, καὶ περὶ τῆς ἁγίας εὐχαρι-
στίας. 481.
- Ἐπιτομὴ τῶν ἀσκητικῶν τοῦ ἁγίου Βασι-
λείου. 525.
- Λόγος ἐν ᾧ ἐγκωμίοις ἐτίμησε τὴν σύνοδον καὶ
ἐμακάρισε τοὺς ἐξάρχους αὐτῆς, ὅσον τὸ
ἱκανόν. 532.
- Δογματικὸς λόγος, ἡ περὶ ἐνώσεως. 543.
- Μονωδία λατινιστί ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ Μανουῆλ
τοῦ Παλαιολόγου. 615.
- Ἰαμβοὶ εἰς τὸν θάνατον Θεοδώρας Αὐγού-
στης. 621.
- Εἰς τὸ τοῦ εὐαγγελίου ῥητόν· α' Ἐὰν αὐτὸν θέ-
λω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;· λατι-
νιστί. 623.
- Λόγος πρὸς τοὺς πρίγγιπας τῆς Ἰταλίας κατὰ
τῶν Τούρκων· λατινιστί. 641.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

- Α'. Πρὸς τὸν Πάπαν· λατινιστί. 675.
- Β'. Γ'. Δ'. καὶ Ε'. Οἱ τίτλοι μόνον σώζονται·
λατινιστί.
- Ζ'. Πρὸς τὰ τέκνα Θωμᾶ Παλαιολόγου· (πρὸς

τὸν κηδεμόνα αὐτῶν).	677.	Γ'. Περὶ τῆς τῶν ὄντων συνωνυμίας ἢ ὁμωνυμίας.	716.
Ζ'. Πρὸς Θεόδωρον Γαζῆν.	685.	Δ'. Περὶ τῆς εἰμαρμένης.	716.
Η'. Πρὸς Μιχαῆλον τὸν Ἀποστόλῃ.	688.		
Θ'. Πρὸς Ἀνδρόνικον τὸν Κάλλιστον.	692.		
Ι'. Πρὸς τοὺς υἱοὺς Γεμιστοῦ.	696.		
ΙΑ'. Πρὸς Νικόλαον Σεκουνδίνον.	697.	Ἀπόκρισις Γεμιστοῦ πρὸς Βησσαρίωνα περὶ τῶν ἄνωτέρω τεσσάρων ζητημάτων.	717.
		Ἑτέρα ἀπόκρισις Γεμιστοῦ πρὸς Βησσαρίωνα.	721.
Ἐπιστολαὶ διάφοροι· λατινιστί.	713—699.	Γεωργίου Ἀμιρούτζη πρὸς Βησσαρίωνα.	723.
Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πλήθωνα.	713.	Γρηγορίου ἐπιστολὴ πρὸς Βησσαρίωνα.	727.
		Γρηγορίου λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς Βησσαρίωνα λογιώτατον καὶ σοφώτατον.	734.
Ἐν ᾗ περὶ τεσσάρων ζητημάτων.		Ἐπιτάφιος θρηνώδης ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βησσαρίωνος· ὑπὸ Μιχαήλου Ἀποστολίου· (βλ. σελ. CXXVI = 126.)	
Α'. Ὅτι μηδὲν ἀναίτιον.	713.		
Β'. Περὶ μεθεκτοῦ καὶ ἀμεθέκτου.	715.		

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΣ

(; † 1486 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	745.	λόγου· λατινιστί.	867.
Πρὸς Ἰωάννην Κουδωκλήσιον περὶ τῆς ἐμπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	769.	Μαρτύριον τοῦ μακαρίου μάρτυρος Ἀνδρέου ἐκ Χίου· λατινιστί.	883.
Περὶ τῆς ἐμπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ περὶ τῆς μιᾶς ἁγίας καθολικῆς Ἐκκλησίας.	829.	Ἐπιστολὴ πρὸς Εὐγένιον Δ'. Πάπαν Ῥώμης· λατινιστί.	890.
Περὶ τοῦ ἁγίου εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεο-		Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον.	896.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΣ

(; † 1470 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί.	907.	Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰάκωβον Ευμένην τὸν Μουριέλιον.	940.
Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην Γάτον, ἐπίσκοπον Κατάνης. Περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ κατοικησάντων Ἑλλήνων.	913.		
Ἡ αὐτὴ καὶ λατινιστί.	916.	ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ	
Περὶ τῶν ἐν Καλαβρίᾳ οἰκησάντων· λατιν.	923.	Περὶ τοῦ παιητοῦ Κοίντου.	945.
Πράξεις τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.	929.	Βιβλίον περὶ ποιήσεως.	952.
Περὶ τῆς γραμματικῆς αὐτοῦ πίναξ καὶ προοίμιον.	932.	Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητάς.	953.
		Ἐπιστολαὶ πρὸς οἰκείους καὶ φίλους.	955.
		Σημειώσεις ἀπὸ Θεοδώρου Λασκάρως μέχρι Κωνσταντίνου Παλαιολόγου τελευταίου τῶν	

Ῥωμαίων αὐτοκράτορος. 964. | τῶν τελευταίων Παλαιολόγων. 965.
 Σημειώσεις ἀπὸ Λέοντος τοῦ φιλοσόφου μέχρι | Ποιήματα μνήμης καὶ εὐγνωμοσύνης χάριν. 968.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΑΖΗΣ

(; † 1478 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 971.

Κυνὸς ἐγκώμιον. 985.

Περὶ ἀρχαιολογίας Τούρκων πρὸς Φραγκίσκον Φί-
 λελφον. 997.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Α'. Ἐπιστολὴ πρὸς Δημήτριον· (ἴσως Χαλκο-
 κονδύλην). 1005.

Β'. Θεοδώρου ἐπιστολή. 1008.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΛΙΣΤΟΣ

(; † 1474 M. X.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1013.

Ἐπιστολὴ πρὸς Γεώργιον τὸν Παλαιολόγον. 1017.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΡΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

(Ἔτος 1220 — 1452 M. X.)

Α'. Θεοδώρου Λασκάρως συνθήκη μετὰ τῶν
 Ἑνετῶν· λατινιστί (ἔτος 1220) 1019.Α'. Ἰωάννου Δούκα Βατάτζη περὶ μοναστηρίων
 εἰς τὸ ὄρος Λάτμον· τῆς μικρᾶς Ἀσίας·
 (ἔτος 1228). 1021.Γ'. Ἰωάννου Δούκα Βατάτζη περὶ μητροπολι-
 τῶν καὶ ἐπισκόπων· (ἔτος 1229). 1025.Δ'. Μιχαὴλ Παλαιολόγου Χρυσόβουλλον ὑπὲρ
 τῶν Γενουησίων· (ἔτος 1261). 1025.Ε'. Μιχαὴλ Παλαιολόγου Χρυσόβουλλον περὶ
 ἐπικυρώσεως εἰρήνης μετὰ τῶν Ἑνετῶν·
 (ἔτος 1262). 1032.Σ'. Μιχαὴλ Παλαιολόγου μετὰ τῶν Ἑνετῶν·
 (ἔτος 1268). 1038.Ζ'. Μιχαὴλ Παλαιολόγου περὶ τοῦ Θεοδώρου
 Σκουταριώτου γεγονότα Κυζίκου· (ἔτος
 1270). 1038.Η'. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερον περὶ αὐτοῦ πρὸς τὸν πα-
 τριάρχην· (ἔτος 1270). 1039.Θ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μοναστηρίου Σινᾶ·
 (ἔτος 1271). 1040.Ι'. Μιχαὴλ Παλαιολόγου Χρυσόβουλλον περὶ
 τοῦ ἐν Μακρυνίτζῃ (Βώλου) μοναστηρίου
 (ἔτος 1272). 1041.ΙΑ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μητροπολίτου Κυζίκου
 Θεοδώρου Σκουταριώτου· (ἔτος 1282). 1043.

ΙΒ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐν Πορταρίας ἐπαρχίας

Δημητριάδος μοναστηρίου Νέας Πέτρας. 1044.

ΙΙ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐν Μακρυνίτζῃ ἐπαρ-
 χίας Δημητριάδος μοναστηρίου ἐτι. 1045.ΙΑΔ'. Ἀνδρονίκου τοῦ πρεσβυτέρου Χρυσόβουλ-
 λον ὑπὲρ τῆς χώρας Μονεμβασίας· παθούσης
 (ἔτος 1284). 1048.

ΙΕ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐποίκων· (ἔτος 1290). 1049.

ΙΣ'. Περὶ τῶν μητροπολιτῶν Φιλαδελφείας, καὶ
 Θεσσαλονίκης. 1050.ΙΖ'. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Μονεμ-
 βασίας καὶ τοὺς αὐτοῦ διαδόχους· (ἔ-
 τος 1293). 1051.ΙΗ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ χειροτονιῶν· (βλ. Παχυμ.
 Ἀνδρόνικος Γ'. τόμ. 143, σελ. 436.)

ΙΘ'. Ὑπὲρ Γρηγορίου τοῦ Μελισσηνοῦ. 1056.

Κ'. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσόβουλλον περὶ τῶν ἐν Μο-
 νεμβασίᾳ ἐκκλησιῶν καὶ περὶ τῆς μητροπό-
 λεως Ἀπρου· (ἔτος 1301). 1056—1060.ΚΑ'. Τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν Γενουησίων· (ἔτος
 1334). 1060.ΚΒ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐκκλησιαστικῶν προνομίων·
 (ἔτος 1306). 1064.ΚΓ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ ἐπεμβαίνειν τοὺς
 πολιτικοὺς ἀρχοντας ταῖς περιουσίαις τῶν
 θανόντων μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκόπων·
 (ἔτος 1312). 1067.

ΚΔ'. Ὑπὲρ Μονεμβασίων· (ἔτος 1317). 1069.

ΚΕ'.Υπὲρ τοῦ μητροπολίτου Ἰωαννίνων (ἔτος 1312).	1069.	τῶν Ἑνετῶν (ἔτος 1342).	1115.
ΚΖ'.Περὶ προνομίων εἰς Ἰσπανοὺς ἐμπόρους.	1069	ΜΕ'.Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀσύλου (ἔτος 1342).	1115.
ΚΖ'.—ΚΗ'.Τοῦ αὐτοῦ περὶ μητροπολίτου Βρύσεως (ἔτος 1324).	1071.	ΜΖ'.Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ περὶ τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ καλέκα πρόσταγμα (ἔτος 1347).	1116.
ΚΘ'.Εἰρήνη μετὰ τῶν Ἑνετῶν (ἔτος 1285—1325).	1072.	ΜΖ'.Τοῦ αὐτοῦ περὶ τινων ἐν Ῥωσσίᾳ ἐπαρχιῶν (ἔτος 1347).	1118.
Λ'.Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Αὐγούστου Εἰρήνης.	1072.	ΜΗ'.Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μοναστηρίου Μεγάλου Σπηλαίου (1348).	1120.
ΛΑ'.Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐν Ἀθῆναις σεβαστικοῦ μοναστηρίου πρὸς τὸν Κράλην Σερβίας.	1075.	ΜΘ'.Τοῦ αὐτοῦ περὶ Ἑνετῶν (ἔτος 1350).	1122.
ΛΒ'.Τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐνώσει διαστάντων μοναχῶν.	1078.	Ν'.Τοῦ αὐτοῦ ἐμοίως περὶ Γενουησίων (ἔτος 1352).	1122.
ΛΓ'.Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐνώσεως μοναστηρίων.	1081.	ΝΑ'.Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τοῦ μητροπολίτου Καισαρείας, ὅπως συνοδικῶς δικασθῇ κτλ. (ἔτος 1353).	1127.
ΛΔ'.Τοῦ αὐτοῦ νομοθετική.	1084.	ΝΒ'.ΝΓ'. ΝΔ'. Ἰωάννου Παλαιολόγου περὶ ἐμπόρων Ἑνετῶν καὶ Ναρδωνησίων (ἔτος 1363—1370).	1127.
ΛΕ'.Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς νηστείας Αὐγούστου μηνὸς κτλ.	1095.	ΝΕ'.Μανουὴλ Παλαιολόγου περὶ τῆς μητροπόλεως Μονεμβασίας (ἔτος 1406).	1128.
ΛΣ'.Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν μητροπόλεων Σεβρῶν καὶ Ζιχνῶν.	1108.	ΝΣ'.Κωνσταντίνου Παλαιολόγου Χρυσόβουλλον περὶ Ῥαγουζαίων (ἔτος 1451).	1129.
ΛΖ'.Τοῦ αὐτοῦ πρόσταγμα ὁρκωμοτικόν.	1108.		
ΛΗ'.Τοῦ αὐτοῦ ἕτερον πρόσταγμα περὶ δικαιοσύνης (ἔτος 1329).	1009.		
ΛΘ'.Ἀνδρονίκου τοῦ νέου περὶ δικαιοκρασίας (ἔτος 1329).	1111.		
Μ'.Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐν Πάτρῳ μοναστηρίου (ἔτος 1331).	1111.		
ΜΑ'.Τοῦ αὐτοῦ περὶ συνθήκης μετὰ τῶν Ἑνετῶν (ἔτος 1332).	1113.		
ΜΒ'.Τοῦ αὐτοῦ περὶ προνομίων ἐμπόρων ἐκ Ναρδώνης.	1113.		
ΜΓ'.Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς μητροπόλεως Ζιχνῶν.	1113.		
ΜΔ'.Ἰωάννου Παλαιολόγου περὶ εἰρήνης μετὰ			

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Μονοδικία Ἀνδρονίκου τοῦ Καλλίστου ἐπὶ τῇ δυστυχεῖ Κωνσταντινουπόλει. 1131.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἐξηκοστῷ πρώτῳ τόμῳ λατινιστί 1141.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἐξηκοστῷ πρώτῳ τόμῳ.

ΤΟΥΡΚΟΓΡΑΙΚΙΑ

Παραληφθεῖσα ἐκ τῆς ἐν Βόννῃ ἐκδόσεως.

Περιέχει ἱστορίαν πολιτικὴν Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοῦ 1291—1378 ὑπὸ Μαρτίνου Κρουσίου.	3.	Ἠπειρωτικά. — Ἱστορία τῶν δεσποτῶν τῶν Ἰωαννίνων.	207—239.
Πατριαρχικὴ Κωνσταντινουπόλεως ἱστορία ἀπὸ τοῦ 1454—1578.	78.	Περὶ τῶν παλαιῶν ὁρίων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.	210.
		Βλάχοι Ἑλληνες.	210.

Σύνοψις ιστορίας τῶν ὀθωμανῶν βασιλέων, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, ἕως τῆς βασιλείας τοῦ Μουράτ, ἐν ᾗ καὶ ἡ τῶν Ἰωαννίνων παρά- δοσις, καὶ ἐτέρων ιστοριῶν. 247—253.	Τεμάχιον ἱστορικὸν περίεργον περὶ τῶν κατοί- κων τῆς Ἠπείρου κτλ. 263.
Χρονικὸν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἐξῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων. 254—262.	* Πίναξ ἱστορικῶν λατινιστῶν. 280.

. Τ Ε Λ Ο Σ

ΠΙΝΑΞ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

ΕΝ Τῇ ΚΛΕΙΔΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ (α)

Α.			
Ἀγαθίας Σχολαστικός.	371.	Ἀλέξανδρος Ἱεροσολύμων.	20.
Ἀγαθονίκου ἁγίου βίου.	576.	Ἀλέξανδρος Λυκουπόλεως.	28.
Ἀγαλλιανός Ἀλέξιος.	530.	Ἀλέξανδρος Μοναχός.	368.
Ἀγαλλιανός Θεόδωρος.	583.	Ἀλέξανδρος Α΄. Πάπας.	14.
Ἀγαπητός Διάκονος.	356.	Ἀλέξανδρος Δ΄. Πάπας.	529.
Ἀγιορειτικός Τόμος.	570.	Ἀλέξιος Ἀριστήνης.	522.
Ἀγιασμός τιμίων δώρων.	516. 527. 588.	Ἀλέξιος Α΄. Κομνηνός.	507.
Ἀγίων ἀπόλαυσις.	587.	Ἀλέξιος Β΄. Κομνηνός.	514.
Ἀγρίππας Κάστωρ.	15.	Ἀλέξιος Πατρ. Κωνσταντ.	490. 491. 496.
Ἀδελφῶν πατριαρχῶν ἀποφάσεις.	491. 492.	Ἀλωσις Ἱεροσολύμων.	384.
Ἀδριανός Μοναχός.	424.	» Θεσσαλονίκης.	517.
Ἀζυμα καὶ ἐνζυμα.	428. 497. 583. 585. 587.	» Κασταμονῆς.	515.
Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας.	63.	» Κρήτης.	480.
Ἀθανάσιος Κορίνθου.	462.	» Κωνσ/πόλεως.	587. 589. 590. 591.
Ἀθανάσιος Μεθώνης.	454.	Ἀμαρτωλὸς Γεώργιος.	467.
Ἀθανάσιος Κωνσταντινουπόλεως.	534.	Ἀμνηρᾶς τῆς νήσου Κρήτης.	468.
Ἀθηναγόρας φιλόσοφος.	16.	Ἀμιρούτζης Γεώργιος.	589.
Ἀθῆναι. Στίχοι περὶ Ἀθηνῶν.	527.	Ἀμμώνιος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας.	349.
Ἀθηναῖκοι τόποι.	500.	Ἀμφιλόχια Φωτίου.	433.
Ἀθωνίτης Πέτρος.	570.	Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου.	130.
Ἀθως. Περὶ τοῦ ἐν αὐτῷ Πρώτου.	468.	Ἀμφιλόχιος Σίδης ἐπίσκοπος.	275.
Αἴγυπτος· οἱ ἐν αὐτῇ παιδευθέντες.	534.	Ἀναγνωρισμοὶ Κλήμεντος.	7.
Αἰνείας Γαζαῖος.	347.	Ἀναγνώστης Ἰωάννης.	579.
Ἀκάθιστος ὕμνος.	398. 462.	Ἀνάκλητος Πάπας.	9.
Ἀκάκιος Βερρόϊας.	274.	Ἀναστάσιος Ἀββᾶς.	387.
Ἀκάκιος καὶ Παῦλος πρὸς Ἐπιφάνιον.	140.	Ἀναστάσιος Ἀντιοχείας.	381.
Ἀκάκιος Μελιτηνῆς.	275.	Ἀναστάσιος Ἀντιοχείας Δ΄.	387.
Ἀκινδυνισταί.	572. 573. 588.	Ἀναστάσιος Βιβλιοθηκᾶριος.	465.
Ἀκίνδυος Γρηγόριος.	573.	Ἀναστάσιος Καισαρείας.	505.
Ἀκολουθία τῶν τριῶν ἱεραρχῶν.	497.	Ἀναστάσιος πρεσβύτερος.	387.
Ἀχομινάτος Μιχαήλ.	527.	Ἀναστάσιος Σιναίτης.	373.
Ἀχομινάτος Νικήτας.	525.	Ἀναστασίου Θεουπόλεως καὶ Κυρίλλου Ἀλε-	
Ἀκροπολίτης Γεώργιος.	528.	ξανδρείας ἐκθεσις πίστεως.	381.
Ἀκροπολίτης Κωνσταντίνος.	528.	Ἀνατόλιος Λαοδικεῖας.	20.
Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας.	28.	Ἀνδρέου τοῦ ἀποστόλου βίος καὶ μαρτύριον.	9.
		Ἀνδρέας Καισαρείας Καππαδοκίας.	460.
		Ἀνδρέας Κρήτης.	401.

(α) Πρὸς εὐχερῆ εὑρεσιν τῶν συγγραμμάτων κατεχωρίσθησαν καὶ τὰ Κεῖρια αὐτῶν ὀνόματα μετὰ τοῦ ἐπιθέτου, καὶ τὸ ἐπίθετον πρὸ τοῦ Κυρίου ὀνόματος. Ζητηθῆτω λοιπὸν ἐν τῷ παρόντι πινάκι κατ' ἀρίσκειαν ἢ τὸ Κεῖριον ὄνομα ἢ τὸ ἐπίθετον.

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

Βιβλιοθήκη Φωτίου.	444.
Βιεννεσίων Ἐκκλησία.	15.
Βίκτωρ Α'. Πάπας.	15.
Βίος ὁ παρὼν τίνι ὁμοιοῦται, καὶ εἰς ποῖον τέ- λος καταστρέφει.	431.
Βλάσταρις Ματθαῖος.	494. 534.
Βλάχοι Ἕλληνες.	591.
Βλεμμίδης Νικηφόρος.	532.
Βοεθόδας Ἰωάννης Δούκας.	577.
Βοτανειάτης Νικηφόρος.	508.
Βροντολόγιον Ἰωάννου Λυδοῦ.	352.
Βρυένιος Νικηφόρος.	504.
Βυζαντινὴ Αὐλή.	470. 480.
Βυζαντινῆς ἱστορίας προσθήκαι τοῦ Ε'. αἰῶ- νος.	351.
Βυζαντινοὶ ἱστορικοὶ μετὰ Θεοφάνην.	465.
Βρύσεως μητρόπολις.	590.

Γ.

Γαζῆς Θεόδωρος.	589. 590.
Γάιος πρεσβύτερος.	19.
Γελάσιος Κυζικηνός.	348.
Γεμιστὸς Γεώργιος.	586. 587.
Γεμιστοῦ υἱοί.	589.
Γενέσιος Ἰωσήφ.	467.
Γεννάδιος Α'. πατριάρχης Κωνσταντινουπό- λεως.	349. 489.
Γεννάδιος Σχολάριος.	585.
Γεράσιμος Βλάχος.	389.
Γερμανὸς Α'. πατριάρχης Κωνσ/πόλεως.	422.
Γερμανὸς Β'. πατριάρχ. Κωνσ/πόλεως	491. 527.
Γεωμέτρης Ἰωάννης.	461.
Γεωργίδης μοναχός.	487.
Γεώργιος Ἀκροπολίτης.	528.
Γεώργιος Ἀμαρτωλός.	467.
Γεώργιος Ἀμιροῦτζης.	589.
Γεώργιος Κύπριος πατρ. Κωνσ/πόλεως.	531.
Γεώργιος Κεδρηνός.	499.
Γεώργιος Κωδινός.	580.
Γεώργιος Λαπίθας.	568.
Γεώργιος Μετοχίτης.	530.
Γεώργιος Δ'. μοναχός.	467. 469.
Γεώργιος Νικομηδείας.	432.
Γεώργιος Γ'. Ξιφιλίνος πατριάρχης Κωνσταντι- νουπόλεως.	492. 516.
Γεώργιος Παλαιολόγος.	590.
Γεώργιος Παχυμέρης.	10. 12. 538.

Γεώργιος Πισίδας.	396.
Γεώργιος Πλήθων.	586. 587.
Γεώργιος Σύγκελλος.	467.
Γεώργιος Σχολάριος.	585.
Γεώργιος Τραπεζούντιος.	589.
Γεώργιος Φραντζῆς.	579.
Γλυκᾶς Μιχαήλ.	581.
Γλυκὺς Ἰωάννης πατριάρχ. Κων/πόλεως.	574.
Γλωσσάρια.—Εἰς Διονύσιον Ἀρεοπαγίτην. 12. Εἰς Ἰουστίνον. 16. Εἰς Εἰρηναῖον. 17. Εἰς Κλήμεντα Ἀλεξανδρέα. 19. Εἰς Ἀθανά- σιον. 150. Εἰς Νόννον Πανοπολίτην. 150. Εἰς Θεοδώρητον. 345. Εἰς Ἰωάννην Λυ- δόν. 352. Εἰς Ζώσιμον ἱστορικόν. 351. Εἰς Ἀγαθίαν Σχολαστικόν. 371. Εἰς Προκό- πιον Καισαρέα. 382. 398. Εἰς Γεώργιον Πισίδαν. 398. Εἰς Θεοφύλακτον Σιμοκάτ- την. 402. Εἰς Παχώμιον. 424. Εἰς Γερμα- νὸν πατριάρχην. 432. Εἰς Ἀνδρέαν καὶ Ἀρέ- θην. 462. Εἰς Ἀναστάσιον Βιβλιοθηκᾶριον. 465. Εἰς Βυζαντινοὺς. 467. Εἰς Γεώργιον μοναχόν. 468. Εἰς Σουῖδαν. 487. Εἰς Κε- δρηνόν. 500. Εἰς τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια. 504. Εἰς τὴν Ἄνναν Κομνηνὴν. 510. Εἰς Νικήταν Χωνιάτην. 526. Εἰς Γεώργιον Πα- χυμέρην. 533. 534. Εἰς Γρηγόριον Παλα- μᾶν. 573. Εἰς Νικηφόρον Γρηγοράν. 569. Εἰς Λαόνικον Χαλκοκονδύλην. 586.	
Γνωμολόγια.—Εὐαγγρίου Ποντικῆς. 139. Μάρκου Ἐρημίτου. 225. Λεοντίου Βυζαν- τίου. 359. Δωροθέου. 371. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. 395. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκην- οῦ. 407. Ἀωνόμου. 462. Μεταφραστοῦ. 481. Ἰωάννου Γεωργίδου. 487. Ἠλία πρε- σβυτέρου. 507. Ἀντωνίου ἡ Μέλισσα. 518. Γεωργίου Λαπίθα. 568.	
Γουᾶρος Ἰάκωβος.	580.
Γράμματα εἰς τὸν τάφον Κωνσταντίνου.	586.
Γραμματικὴ Παχωμίου μοναχοῦ.	424.
Γραμματικὴς Λέων.	469.
Γρηγέντιος ἐπίσκοπος Τάφρων.	385.
Γρηγοῶς Νικηφόρος.	567.
Γρηγόριος Νεοκαισαρείας ὁ θαυματουργός.	21.
Γρηγόριος Ναζιανζηνός.	105.
Γρηγόριος Νύσσης.	150.
Γρηγόριος Ἀντιοχείας.	372.
Γρηγόριος Ἀκραγαντινῶν.	402.
Γρηγόριος Δεκαπολίτης.	431.

Γρηγόριος πρεσβύτερος Καισαρείας.	468.	Δούκας Ἰωάννης.	580.
Γρηγόριος Κύπριος· πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.	531.	Δούκας Μιχαήλ.	499. 580.
Γρηγόριος Παλαμάς.	570.	Δούκας Νοταρᾶς.	586.
Γρηγόριος Σιναΐτης.	570.	Δωρόθεος Ἀββᾶς.	103.
Γρηγόριος Ἀκίνδυνος.	573.	Δωρόθεος ἀρχιμανδρίτης.	371.
Γρηγόριος Μαμμῆς πατριάρ. Κων/πόλεως.	585.	Δωρόθεος Τύρου.	397.
Γρηγορίου ἐπιτάφιος εἰς Βησσαρίωνα.	589.	Δωρόθεος ὁ νέος.	497.

Δ.

Δαιμόνων ἐνέργεια.	500.	Ἔαρ καὶ χειμῶν.	567.
Δαλμάτης Μοναχός.	350.	Ἑβραίου παραδοχὴ τῇ τῶν Χριστιανῶν πίστει προσερχομένου.	1.
Δάμασκηνός Ἰωάννης.	403.	Ἑγγραφα πατριαρχικά καὶ συνοδικά.	528. 574.
Δαυὶδ Ἑσχέλιος.	185.	Ἑγχειρίδια ἑλληνικά εἰς τὰς ἁγίας Γραφάς.	462.
Δαφνοπάτης Θεόδωρος.	469.	Ἑθνη κατὰ Πορφυρογέννητον.	477.
Δεῖγμα ταχυγραφικόν.	12.	Εἰμαρμένη.	587. 589.
Δέξιππος ἱστορικός.	480.	Εἰρηναῖος Λουγδούνων.	17.
Δημητριάδος Μοναστήρια.	528.	Εἰρήνη Παλαιολογίνα.	587.
Δημήτριος Σύγκελλος Κυζίκου.	493. 496.	Εἰρήνη Λύγούστα.	507.
Δημήτριος Κυδωνης.	466. 575.	Εἰσαγωγή εἰς τὰς θείας Γραφάς.	387. 424.
Δημήτριος Χωματιανός.	492. 493.	Εἰκόνες Ἱππολύτου.	21.
Δημήτριος Χαλκοκονδύλης.	590.	Εἰκόνων προσκύνησις.	507.
Δημήτριος Χρυσολωρᾶς.	578.	Ἐκθεσις πρωτοκλισίων ἐπισκόπων.	456. 468.
Διόδωρος Μάρκος.	225.	Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία. Εὐσεβ. 30. Φιλοστοργίου. 222. Σωκρ. 230. Σωζομ. 238. Θεόδωρ. 335. Γελασίου 348. Θεοδώρ. Ἀναγ. 353. Λεοντίου Βυζαντ. 357. Εὐαγρ. 360. Γερμανοῦ. 423. Νικηφόρ. Καλλ. 535.	
Διαβήκαι τῶν ΙΒ΄. Πατριαρχῶν. 9. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ. 114. Θεοδώρου Στουδίτου. 428. Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως. 530. Ἀρσενίου Πατριάρχου. 528. Νικηφόρου Χούμνου. 529. Σολομῶντος. 500. Ἰωάννου Βέκκου. 530.		Ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον. 452. 468. 489. 491. 492. 500. 507. 516. 522.	
Διάλογοι Χριστιανοῦ καὶ Μανιχαίου.	369.	Ἐκκλησιαστικὴ ἱεραρχία.	11.
Διαταγαὶ Ἀποστόλων.	1.	Ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων συλλογὴ.	528.
Διατάξεις μερικαὶ Ἀποστόλων.	8.	Ἑλένη Παλαιολογίνα.	587.
Διατάξεις Κυπρία.	529.	Ἑλευθέριος Πάπας.	14.
Δίδυμος Ἀλεξανδρεύς.	131.	Ἑλλάδος παλαιᾶς ὅρις.	591.
Διήγησις Ἀκαθίστου ὕμνου.	398.	Ἐπιποδίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύριον.	15.
Διήγησις Ἰωάννου Ἱεροσολυμίτου.	466.	Ἐπίσκοποι Βυζαντίου.	566.
Διόγνητος. Ἐπιστολὴ πρὸς αὐτόν.	9.	Ἐπιφάνιος Κύπρου.	140.
Διόδωρος Ταρσοῦ.	100.	Ἐπιφάνιος Κύπρου ἕτερος.	356.
Διοίξεις τοῦ Κράτους.	477.	Ἐπιφάνιος πατρ. Κων/πόλεως.	355.
Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης.	10.	Ἐπιφάνιος διάκονος Κατάνης.	424.
Διονύσιος Ἀλεξανδρείας.	22.	Ἐπιφάνιος Ἀγιοπολίτης.	514.
Διονύσιος Παρισίων.	12.	Ἐπιφάνιος μοναχός.	495.
Διονύσιος Πατάβιος.	140.	Ἐρέχθιος Ἀντιοχ. Πισιδεΐας.	385.
Δοξαπατρῆς Νεῖλος.	512.	Ἑρμᾶς καὶ Ποιμὴν.	9.
Δοσίθεος Ἱεροσολύμων.	577.	Ἑρμείας Σωζόμενος.	238.
Δουκάγιος.	360. 398.	Ἑρμείας φιλόσοφος.	16.

Ε.

Εὐάγριος Σχολαστικός.	360.	Ἡσύχιος πρεσβύτερος Ἱεροσολύμων.	399.
Εὐάγριος Ποντικός.	139.		
Εὐάρεστος Πάπας.	14.		
Εὐγένιος Δ'. Πάπας.	589.		
Εὐδοκία Αὐγούστα.	347.	Θαλάσσης ἐγκώμιον.	531.
Εὐθάλιος διάκονος.	346.	Θαλάσσιος Ἀββᾶς.	396.
Εὐθύμιος Ζιγαδηνός.	508.	Θανάτου ὀρισμός.	500.
Εὐθυμίου μονωδία εἰς τὸν θάνατον Εὐσταθίου		Θέκλα ἡ ἁγία.	346.
Θεσσαλονίκης.	518.	Θέματα.	475.
Εὐκρατῆς Ἰωάννης.	385.	Θεόγνωστος Ἀλεξανδρείας.	20.
Εὐλόγιος Ἀλεξανδρείας.	366.	Θεόγνωστος Μοναχός.	455.
Εὐνάπιος Σαρδιανός.	480.	Θεοδοσία ἁγία.	528.
Εὐσεβία ἡ ἁγία.	498.	Θεοδόσιος Ἀλεξανδρείας.	354.
Εὐσέβιος Ἀλεξανδρείας.	354.	Θεοδόσιος Κωνσταντινουπόλεως.	491.
Εὐσέβιος Ἐμίσης.	355.	Θεοδόσιος Ἐγκλειστος.	430.
Εὐσέβιος Παμφίλου.	29.	Θεοδόσιος Μοναχός διάκονος.	480.
Εὐστάθιος Ἀντιοχείας.	29.	Θεόδοτος Ἀγκύρας.	274.
Εὐστάθιος Βηρυττοῦ.	351.	Θεόδοτος Κωνσταντινουπόλεως.	490.
Εὐστάθιος μοναχός.	356.	Θεόδουλος Μοναχός.	535.
Εὐστάθιος Θεσσαλονίκης.	517.	Θεοδώρα Αὐγούστα.	588.
Εὐστράτιος πατρ. Κωνσταντινουπόλεως.	492.	Θεοδώρας Βασιλίσσης βίος.	507.
Εὐτύχιος Κωνσταντινουπόλεως.	360.	Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ βίος.	570.
Εὐτύχιος Ἀλεξανδρείας.	469.	Θεοδώρατος Κύρρου.	317.
Ἐφραίμ Ἀντιοχείας.	359.	Θεόδωρος Ἀβουκάρης.	422.
Ἐφραίμ Χερσῶνος.	8.	Θεόδωρος Ἀββᾶς.	139.
Ἐφραίμιος Χρονογράφος.	533.	Θεόδωρος Ἡρακλείας.	29.
		Θεόδωρος Μοψουεστίας.	225.
		Θεόδωρος Ἀναγνώστης.	353.
		Θεόδωρος Στουδίτης.	425.
		Θεόδωρος Σκυθοπόλεως.	354.
		Θεόδωρος πρεσβύτερος Ραϊθοῦ.	396.
		Θεόδωρος Σκουταριώτης.	590.
		Θεόδωρος Ἀγαλλιανός.	583.
		Θεόδωρος Γαζής.	588. 589. 590.
		Θεόδωρος Δαφνοπάτης.	469.
		Θεόδωρος Ἰκονίου.	495.
		Θεόδωρος Βαλσαμών.	493. 522.
		Θεόδωρος Πτωχοπρόδρομος.	514.
		Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἀλανίας.	527.
		Θεόδωρος Α'. Λάσκαρις.	528.
		Θεόδωρος Β'. Λάσκαρις.	529.
		Θεόδωρος ἐπίσκοπος Σουγδαίας.	530.
		Θεόδωρος Παλαιολόγος.	578. 587.
		Θεόδωρος Μετοχίτης.	534.
		Θεόδωρος Λάσκαρις.	589.
		Θεόδωρος Μελιτηνιώτης.	568.
		Θεόδωρος Τριφυλιώτης.	164.
		Θεόκλητος Φιλαδελφείας.	529. 533.

Θεότιμος ἐπίσκοπος Τόμας.	349.	Ἰσαάκιος Ἀγγελος Αὐτ. Κ.	516.
Θεοφάνης Κερκαεύς.	510.	Ἰσαάκιος Κομνηνός ὁ Α'.	504.
Θεοφάνης Νικαίας.	569.	Ἰσίδωρος ἱερομόναχος.	588.
Θεοφάνης καὶ Θεότιμος.	570. 571.	Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης.	276.
Θεοφάνης ὁ ἐμολογητής.	464.	Ἰσίδωρος Θεσσαλονίκης.	525.
Θεόφιλος Καισαρείας Πηλυστινής.	15.	Ἰσίδωρος Καρδινάλιος.	584.
Θεόφιλος Ἀντιοχείας.	16.	Ἰσίδωρος Κωνσταντινουπόλεως.	574.
Θεόφιλος Ἀλεξανδρείας.	220.	Ἰστορία Λαυραϊκή.	100.
Θεοφύλακτος Σιμοκάττης.	402. 480.	Ἰστορία πολιτικὴ Κωνσταντινουπόλεως.	591.
Θεοφύλακτος Βουλγαρίας.	501.	Ἰγνογραφία διάφοροι.	369. 464.
Θεσσαλονίκης ἄλως.	466. 517.	Ἰωάννης Χρυσόστομος.	164. 489.
Θεσσαλονίκης μητρόπολις.	590.	Ἰωάννης Λυδός.	352.
Θεωνᾶς Ἀλεξανδρείας.	22.	Ἰωάννης Μαξέντιος.	353.
Θεωνυμία.	11. 528.	Ἰωάννης Μόσχος ἡ Εὐκρατᾶς.	385.
Θεωριανός Ὁρθόδοξος.	513.	Ἰωάννης Ἀντιοχείας.	274.
Θωμᾶς Μάγιστρος.	535.	Ἰωάννης Ἀντιοχείας.	512.
Θωμᾶς Παλαιολόγος.	588.	Ἰωάννης ὁ τῆς Κλίμακος.	369.
		Ἰωάννης Ἀββᾶς Ραϊθοῦ.	371.
		Ἰωάννης ὁ Νηστευτής Π. Κ.	373.
		Ἰωάννης Π. Κ.	421.
		Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.	403.
Ἰάκωβος Γουᾶρος.	580.	Ἰωάννης ἐπίσκοπος Νικαίας.	421.
Ἰάκωβος μοναχός.	505.	Ἰωάννης πρεσβύτερος Εὐβοίας.	421.
Ἰάκωβος Ξυμένης.	589.	Ἰωάννης Μιλάλας.	400.
Ἰαννὸς Βερβολομαῖος.	583.	Ἰωάννης Γεωμέτρης.	461.
Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος.	13.	Ἰωάννης Καμηνιάτης.	466.
Ἰγνάτιος διάκονος.	487.	Ἰωάννης Μονάζων Γεωργίδης.	487.
Ἰγνάτιος Ξανθόπουλος.	566.	Ἰωάννης Καματηρός Π. Κ.	492.
Ἰδιωτισμοὶ ἑλληνικῆς γλώσσης.	424.	Ἰωάννης Ξιριλίνο; Π. Κ.	490. 491. 498.
Ἰερισσοῦ ἐπίσκοπος.	576.	Ἰωάννης πρεσβύτερος.	495.
Ἰεροκλέους Γραμματικοῦ Συνέκδημος.	475.	Ἰωάννης πρεσβύτερος Ἱεροσολύμων.	466.
Ἰερουσαλὴμ ἄλως. 384. 586. Περιγραφή	514.	Ἰωάννης Κίτρου.	492. 525.
τῶν Ἱεροσολυμιτικῶν τόπων.	566.	Ἰωάννης Εὐχαΐτων.	497.
Ἰερουσαλὴμ ἄλως, κατὰ Κάλλιστον.	138.	Ἰωάννης Διάκονος Κωνσταντινουπόλεως.	498.
Ἰερώνυμος Ἑλλήν θεολόγος.	586.	Ἰωάννης Ζωναρᾶς.	493. 515.
Ἰερώνυμος Χαριτώνυμος.	517.	Ἰωάννης Σκυλίτζης Κουροπαλάτης.	499. 500.
Ἰερώτατος καὶ Θεοφιλέστατος.	583.	Ἰωάννης Κομνηνός Αὐτοκ. Κ.	512.
Ἰλαρίων μοναχός.	368.	Ἰωάννης Κίναμος.	513.
Ἰνδικοπλεύστης Κρησμάς.	526.	Ἰωάννης Φωκάς.	514.
Ἰννοκέντιος Γ'. Πάπας.	384.	Ἰωάννης Κομνηνός βασιλ. Τραπεζοῦντος.	586.
Ἰόβιος μοναχός.	20.	Ἰωάννης Χειλᾶς.	516. 531.
Ἰούλιος Ἀφρικανός.	356.	Ἰωάννης Βέκκος Π. Κ.	530. 587.
Ἰουστινιανὸς αὐτοκράτωρ.	16.	Ἰωάννης Καλέκας Π. Κ.	569.
Ἰουστίνος φιλόσοφος.	21.	Ἰωάννης Καντακουζηνός.	574.
Ἰππόλυτος ἐπίσκοπος Πόρτου.	487.	Ἰωάννης Κυπαρισσιώτης.	573.
Ἰππόλυτος Θηβαῖος.	400.	Ἰωάννης Χρυσολωρᾶς.	578.
Ἰσαάκ ἐξ Ἰουδαίων.	512.	Ἰωάννης Καννανός.	578.
Ἰσαάκ Καθολικός ὁ μέγας.	356.	Ἰωάννης Ἀναγνώστης.	579.
Ἰσαάκ ὁ Σύρος Νινευί.			

II.

Ἰωάννης Δούκας.	580.	Καντακουζηνός Ἰωάννης.	574.
Ἰωάννης διάκονος Ἀδριανουπόλεως.	582.	Καντακουζηνός Ματθαῖος.	574.
Ἰωάννης Παλαιολόγος.	589.	Κανὼν τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου.	585.
Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος.	583.	Καρυοφύλλης Ἰωάννης καὶ Ματθαῖος.	568.
Ἰωάννης Πλουσιαδηνός.	584.	Κασταμονῆς ἄλωσις.	515.
Ἰωάννης Γάτος.	589.	Κάστωρ Ἀγρίππας.	15.
Ἰωάννης Καρυοφύλλης.	568.	Κατάλογος ἐπισκοπικῶν θέσεων.	563.
Ἰωάννης Γλυκὺς Π. Κ.	574.	Κατάλογος πατριαρχῶν κτλ.	568.
Ἰωάννης Κουβωκλήσιος.	589.	Κατάλογος τῶν ἐν τῇ Πάτρῳ βιβλίων.	569.
Ἰωάννης Δούκας Βοεβόδας.	577.	Κεδρηνός Γεώργιος.	499.
Ἰωάννης Καρπάθιος.	347.	Κεραμεὺς Θεοφάνης.	510.
Ἰωαννίνων Δεσπότης. 591.	592.	Κηρουλάριος Μιχαήλ. Π. Κ.	496.
Μητρόπολις.	590.	Κίναμος Ἰωάννης.	513.
Ἰώβ Μοναχός.	507.	Κίτρου Ἰωάννης.	492. 525.
Ἰώβ Ἀμαρτωλός.	583.	Κλαύδιος Ἀπολλινάριος.	15.
Ἰωὴλ ἱστορικός.	525.	Κλεόπη Θεοδώρου Παλαιολόγου.	587.
Ἰώσηπος Χριστιανός.	457.	Κλημέντια.	8.
Ἰωσήφ ὕμνογράφος.	456.	Κλήμης Ἀλεξανδρεὺς.	18.
Ἰωσήφ Π. Κ.	583.	Κλήμης Βουλγαρίας.	469. 504.
Ἰωσήφ Μεθώνης.	584.	Κλήμης Ῥώμης.	1.
Ἰωσήφ Μοναχός.	586.	Κλίμαξ Ἰωάννου.	369.
Ἰωσήφ Γενέσιος.	467.	Κοδράτος ἀπολογητής.	14.
		Κοδράτος μάρτυς.	568.
Κ.		Κοῖντος Ποιητής.	589.
Καβάσιλας Νεῖλος.	568.	Κομνηνὴ Ἄννα.	510.
Καβάσιλας Νικόλαος.	570.	Κομνηνός Ἀνδρόνικος.	514.
Καيسάριος.	130.	Κομνηνός Ἰωάννης.	512.
Καλέκας Ἰωάννης.	569.	Κόριππος Ἀφρικανός.	383.
Καθαρτήριον πῦρ.	585.	Κοσμᾶς Βεσπτήτωρ.	461.
Καλέκας Μανουήλ.	573.	Κοσμᾶς Ἱεροσολυμίτης.	118. 423.
Κάλλιστος καὶ Ἰγνάτιος Ἐκνθόπουλοι.	566.	Κοσμᾶς Ἰνδικοπλεύστης.	368.
Κάλλιστος Καταφυγιώτης.	566.	Κουβωκλίσιος Ἰωάννης.	589.
Κάλλιστος Νικηφόρος.	535.	Κουροπαλάτης Ἰωάννης.	499. 500.
Κάλλιστος Α'. Πάπας.	20.	Κρήτης ἄλωσις.	480.
Κάλλιστος Π. Κωνσταντινουπόλεως.	566.	Κρούσιος Μαρτῖνος.	591.
Κάλλιστος Τηλικούδης.	566.	Κρυπτοφέρης Λουκάς.	505.
Καμχιώτης Ματθαῖος.	585.	Κυδώνης Δημήτριος.	575.
Καματηρὸς Ἀνδρόνικος.	530.	Κυθήρων Μάξιμος.	394. 444.
Καματηρὸς Ἰωάννης.	492.	Κυνὸς ἐγκώμιον.	590.
Καμνηιάτης Ἰωάννης.	466.	Κυντιανός ἐπίσκοπος Ἀρκουλλιανῶν.	350.
Κανανός Ἰωάννης.	578.	Κυπαρισσιώτης Ἰωάννης.	573.
Κάνδιδος Ἰσαυρός.	350.	Κύπρος. Περὶ τῶν κατὰ τὴν Κύπρον Σκαιῶν.	
Κανόνες Ἀποστολικοί.	522.	516. Ἐπιστολαὶ Γερμανοῦ πατριάρχου	
Κανόνες συνοδικοί.	522.	πρὸς τοὺς Κυπρίους. 527. Παπῶν.	529.
Κανονικαὶ ἐπιστολαί.	522.	Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.	250.
Κανονικὸν δίκαιον. 430. 452. 468. 489. 491.		Κύριλλος Ἱεροσολύμων.	97.
492. 500. 507. 513. 516. 522. 569.		Κωδινός Γεώργιος.	580.
		Κωνσταντῖνος Ἀκροπολίτης.	528.

Κωνσταντίνος Ἀρμενόπουλος.	569.	Μακάριος Μάγνης.	22.
Κωνσταντίνος Διάκονος.	369.	Μακάριος Χρυσοκέφαλος.	569.
Κωνσταντίνος Λειχούδης. Π. Κ.	490. 491.	Μακρυνίτης μοναστήρια.	528. 589.
Κωνσταντίνος Μανασσῆς,	504.	Μαλάας Ἰωάννης.	400.
Κωνσταντίνος Μελιτινιώτης.	530.	Μαλχίων πρεσβύτερος.	20.
Κωνσταντίνος Λάσκαρις.	589.	Μάλχος ῥήτωρ Φιλαδελφεύς.	480.
Κωνσταντίνος Πορφυρογέννητος.	470.	Μανασσῆς Κωνσταντίνος.	504.
Κωνσταντίνος Χλιαρηνός Π. Κ.	490.	Μανιχαίους πῶς δεῖ προσδέχεσθαι.	8.
Κωνσταντινουπόλεως περιγραφή.	513.	Μανουήλ Καλέκας.	573.
		Μανουήλ Κομνηνός.	513.
Λ.		Μανουήλ Β'. Πατρ. Κωνσ/πόλεως.	491. 528.
Λαόνικος Χαλκοκονδύλης.	584.	Μανουήλ Παλαιολόγος Β'.	578. 588.
Λαπίθας Γεώργιος.	568.	Μανουήλ Ῥήτωρ.	527.
Λάσκαρις Θεόδωρος ὁ Α'. 528, ὁ Β'.	529.	Μανουήλ Φιλῆς.	567.
Λάσκαρις Κωνσταντίνος.	589.	Μανουήλ Χαριτόπουλος.	527.
Λάτμος ὄρος.	590.	Μανουήλ Χρυσολωρᾶς. *	578.
Λαυσαϊκόν, Λαυσαϊκή ἱστορία.	100.	Μαξέντιος Ἰωάννης.	353.
Λειμωνάριον.	385.	Μάξιμος ἡγουμένος τοῦ Σινᾶ.	586.
Λειτουργίας θείας παράδοσις. 224.	Ἑρμηνεία. 428.	Μάξιμος Ἱεροσολύμων.	15.
Λειχούδης Κωνσταντίνος.	491.	Μάξιμος Κιθίων.	185. 394. 444.
Λεονάρδος Χῖος.	584.	Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής.	12. 389.
Λεόντιος Βυζάντιος.	357.	Μάξιμος Πλανούδης.	567. 588.
Λεόντιος Δαμασκηνός.	400.	Μάξιμος Χρυσοβέργης.	576.
Λεόντιος Νεαπολ. Κύπρου.	400.	Μαξίμου σχόλια εἰς Διονύσιον Ἀρεοπαγίτην.	12.
Λέων Ἀλάτιος. 22. 28. 29. 225. 481.	499.	Μάρκελλος Ἀγκύρας.	29.
Λέων Ἀχρειδῶν.	497.	Μάρκος Ἀλεξανδρείας,	525.
Λέων Γραμματικός. 465. 469.	495.	Μάρκος Διάδοχος.	225.
Λέων Διάκονος.	486.	Μάρκος διάκονος.	225.
Λέων Πατρίκιος.	461.	Μάρκος Ἐρμιότις.	225.
Λέων καὶ Κωνσταντίνος αὐτοκρ. Κωνσταν.	478.	Μάρκος Ἐρέτου.	585. 588.
Λέων ὁ Σοφός.	463.	Μαρτύριος Ἀντιοχείας.	164.
Λέων Στυπῆς Π. Κωνσταντινουπόλεως.	490.	Μαρτύριον Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου.	12.
Λέων πρεσβύτερος.	495.	Ματθαῖος Βλάσταρις.	494. 534.
Λεωχλάδιος Ἰωάννης.	584.	Ματθαῖος Καντακουζηνός.	574.
Λουγδούνων Ἐκκλησία.	15.	Ματθαῖος Καμαριώτης.	587.
Λουκᾶς Κρυπτοφέρρης.	505.	Ματθαῖος Καρυφύλλης.	568.
Λουκᾶς ὁσιος ὁ Νέος.	469.	Ματθαῖος Μοναχός.	494.
Λουκᾶς Χρυσοβέργης Π. Κων/πόλεως.	490. 492.	Ματθαῖος Ἀπόστολος.	8.
Λυδός Ἰωάννης.	352.	Μεθόδιος καὶ Μητροφύωρος καὶ ἄλλοι.	12.
		Μεθόδιος Μοναχός.	494.
Μ.		Μεθόδιος Πατάρων.	28.
Μάγιστρος Θωμᾶς.	535.	Μεθόδιος πατρ. Κωνσταντινουπόλεως.	431.
Μάγιστρος Συμεών.	100. 466.	Μελέτιος Μοναχός.	218.
Μακάριος Αἰγύπτιος.	100.	Μέλισσα.	513.
Μακάριος Ἀλεξανδρεύς,	100.	Μελιτηνιώτης Θεόδωρος.	518.
		Μελιτηνιώτης Κωνσταντίνος.	530.
		Μελίτων Σάρδεων.	14.
		Μέμωνων Ἰερέσου.	275.

Μένανδρος ἱστορικός.	480.	Νεῖλος Καβάσιλας.	568.
Μεροβώδης Φλάκκος.	352.	Νεῖλος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.	572.
Μεταφραστής Συμεών.	481.	Νεῖλος καὶ Χριστόδουλος.	574.
Μετοχίτης Γεώργιος.	530.	Νεκτάριος Κωνσταντινουπόλεως.	136. 491.
Μετοχίτης Θεόδωρος.	534.	Νεμέσιος Ἐμέστης.	137.
Μήλου ἐγκώμιον.	461.	Νεόφυτος πρεσβύτερος.	516.
Μῆνες Ῥωμαίων.	352.	Νηστεία Αὐγούστου.	497. 513. 586. Σαββάτου.
Μηνολόγιον ἀδήλου.	462.	505. 590.	
Μηνολόγιον Μεταφραστοῦ.	481. Β'. Πορφυρο- γεννήτου.	486.	Νήφων πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.
Μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκόπων περιουσίαι.	589.	Νικάσιος Ἐλλεβοδίου Κασλετάνος.	137.
Μιχαὴλ Ἀγχιάλου πατρ. Κωνσ/πόλεως.	490.	Νικήτας Βυζάντιος.	455.
Μιχαὴλ Ἀκομινάτος.	527.	Νικήτας Δαυίδ.	129. 454.
Μιχαὴλ ἀμαρτωλός.	487.	Νικήτας Ἡρακλείας.	492.
Μιχαὴλ Ἀποστόλης.	589.	Νικήτας Σεβέρων.	108. 505. 508.
Μιχαὴλ Ἀτταλειάτης.	506.	Νικήτας Σείδης.	508.
Μιχαὴλ Γλυκᾶς.	584.	Νικήτας Θεσσαλονίκης.	493. 525.
Μιχαὴλ Δούκας.	499. 580.	Νικήτας Χαρτοφύλαξ.	496.
Μιχαὴλ Κηρουλάριος.	490. 491. 496.	Νικήτας Σπηθαίος.	497.
Μιχαὴλ Σύγκελλος.	12.	Νικήτας Χωνιάτης.	525.
Μιχαὴλ Χοῦμνος.	494. 528.	Νικηφόρος Α'. Π. Κ.	429. 489.
Μιχαὴλ Ψελλός.	499.	Νικηφόρος Β'. Π. Κ.	528.
Μόδεστος Ἀροσολύμων.	384.	Νικηφόρος Βλεμμίδης.	532.
Μονεμβασίας μητρόπολις.	590.	Νικηφόρος Βοτανειάτης.	508.
Μόσχος Ἰωάννης.	385.	Νικηφόρος Βρυένιος.	504.
Μυστικὴ θεολογία.	11.	Νικηφόρος Γρηγοράς.	567.
Μωάμεθ βίος.	583.	Νικηφόρος Κάλλιστος.	535.
Μωαμεθανοί.	406. 454. 466. 497. 509. 575.	Νικηφόρος Μοναχός.	567.
578. 583.		Νικηφόρος φιλόσοφος.	460.
Μωσῆς Βαρ-Σέφας.	469.	Νικηφόρος Φωκᾶς Αὐτοκρ. Κ.	487.
		Νικηφόρος πρεσβύτερος Κωνσ/πόλεως.	469.
		Νικηφόρος Χαρτοφύλαξ.	493.
		Νικηφόρος Χοῦμνος.	529.
		Νικόλαος Π. Κωνστ. Α'.	468. 491.
Ναυκράτιος ὁμολογητής.	429.	Νικόλαος Γραμματ. Π. Κ. ὁ Γ'.	490. 492. 505.
Νεαράι διατάξεις. Ἰουζινιανοῦ.	356. Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου.	478.	Νικόλαος Βάρδαρος.
Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου.	478. Λέοντος τοῦ σοφοῦ.	464.	Νικόλαος Καβάσιλας.
Ῥωμανοῦ τοῦ Γέροντος.	481. Βασιλείου Πορφυρογεννήτου.	486.	Νικόλαος Μουζάλων Π. Κ.
Ἀλεξίου Κομνηνοῦ.	507.	Νικόλαος Σκεκουδίνος	589.
Νικηφόρου Βοτανειάτου.	508. Ἰωάννου Κομνηνοῦ.	512.	Νικόλαος Στουδίτης.
Μανουὴλ Κομνηνοῦ.	513.	Νικόλαος Ε'. Πάπας.	588.
Ἰσακίου Ἀγγέλου.	516. Ἀλεξίου Κομνηνοῦ.	514.	Νικόλαος ἐπίσκοπος Μεθώνης.
Ἰσακίου Β'. Νεαράι ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων.	523. Διαφόρων αὐτοκράτορων.	590.	Νίκων μοναχός.
Νεῖλος Δοξαπατρῆς.	512.	Νίκωνος ἁγίου βίος.	480.
Νεῖλος ὁ μέγας.	314.	Νομικῶν σύνοψις καὶ ὅροι.	500.
Νεῖλος ἑπαρχος.	487.	Νόμοι Ὀμηριτῶν.	355.
Νεῖλος ὁ Νέος.	495.	Νόννος Πανοπολίτης.	150.
		Νόννος ἱστορικός.	480.
		Νούννου συναγωγὴ εἰς Γ. Ναζ.	108.

Νοταρχῆς Δούκας.

Ξ.

Ξανθόπουλος Ἰγνάτιος.

Ξανθόπουλος Κάλλιστος.

Ξηροποτάμου μοναστήριον ἐν Ἀθῶ.

Ξιφιλῖνος Γεώργιος.

Ξιφιλῖνος Ἰωάννης.

Ξυμένης Ἰάκωβος.

Ο.

Οἰκουμένιος Τρίκκης.

Οἱ μετὰ Θεοφάνην.

Ὀλυμπιόδωρος πρεσβ. Ἀλεξ.

Ὀμαρος βασιλεὺς τῶν Σαρακηνῶν.

Ὀνόματ'α θεῖα.

Ὅροι ζωῆς.

Οὐράνιος ἱεραρχία.

Οὐρβανὸς Πάπας.

Π.

Παιδαγωγὸς Κλήμ.

Παλαμᾶς Γρηγόριος.

Παλλάδιος Ἐλενουπόλεως. 103. 221. Βίος Χρυ-

σοστόμου. 164. Λαυσαϊκὴ ἱστορία. 100.

Πάμφιλος μάρτυς.

Πανοπλία δογματικὴ.

Πανοπολίτης Νόννος.

Πανταλέων διάκονος Κωνσταντίν. 424. 527.

Πάνταινος.

Πάπαι. Ἱστορ. τσμάχια. Περὶ αὐτῶν.

Παπίας Ἱεραπόλεως.

Παριτίσεις.

Παράλληλα ἱερὰ Βασιλ. 72. Ἰωάννου Δαμασκη-

νοῦ.

Παροιμίαι.

Πασχάλιον Χρονικόν.

Πατάβιος Διονύσιος.

Πατέρες Αἰγύπτιοι.

Πάτμου βιβλιοθήκη, καὶ μοναστήριον. 569. 591.

Πατριάρχαι καὶ Πάπαι.

Πατρίκιος Πέτρος.

Παῦλος Ἐμέσης.

Παῦλος Σιλεντιάριος.

Παῦλος Χριστιανός.

586.

Παχυμέρης Γεώργιος.

Παχώμιος Μοναχός.

Παχώμιος Μοναχὸς ὁ μέγας.

Πεντηκοστῆς ὕμνων ἐρμηνεία.

Περδίκας Πρωτονοτάριος.

Περιγραφή Ἀθηνῶν.

» Κωνσταντινουπόλεως.

» Ἀγίων τόπων.

Πέτρος Ἀλεξανδρείας Α'.

Πέτρος Ἀλεξανδρείας Β'.

Πέτρος Ἀθωνίτης.

Πέτρος Βετσελάγκιος.

Πέτρος ἐπίσκοπος Ἀργῶν.

Πέτρος Λαοδικεῖας.

Πέτρος Πατρίκιος.

Πέτρος Σικελιώτης.

Πέτρος Χαρτοφύλαξ.

Πέτρος Χρυσολάνος.

Πέριος Κατηχητής.

Πινδαρικαὶ παρεκβολαί.

Πῖος Α'. Πάπας.

Πισίδας Γεώργιος.

Πλανούδης Μάξιμος.

Πλατωνικά καὶ Ζωροάστρεια.

Πλήθων Γεώργιος.

Πλίνιος περὶ Χριστιανῶν.

Πλουσηδιανὸς Ἰωάννης.

Ποιήματα μνήμης καὶ εὐγνωμοσύνης.

Ποιητικὴ ὑπόκρισις.

Ποιμὴν ἡ Ἑρμᾶς.

Πόλεων τινῶν μετωνυμία.

Πολιτικὴ ἱστορία.

Πολύβιος Ῥινοκουρούρων.

Πολύκαρπος Σμύρνης.

Πολυκράτης Ἐφέσου.

Ποντιανὸς Πάπας.

Πορταρίας μοναστήρια.

Πορφύριος Γάζης.

Πορφύριος Ἐθνικός.

Πορφυρογέννητος Κωνστ.

Πράξεις Τιμολέου Ἐφέσου.

Πράξεις συνοδικαί.

Πρεσβεῖαι. Περὶ πρεσβειῶν.

Πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι Ἀχαΐας.

Πρίσκος Ῥήτωρ.

Προκαθεδραὶ μητροπ. Κωνστ.

Πρόκλος πατρ. Κωνστ.

Προκόπιος Γαζαῖος.

12. 533

138.

424.

518.

514.

500.

513.

514.

28.

99.

570.

481.

454.

385.

480.

453.

493.

507.

20.

518.

14.

398.

567.

587.

586.

13.

584.

590.

518.

9.

463.

591.

140.

14.

15.

20.

528. 590.

225.

28.

470.

15.

574.

480.

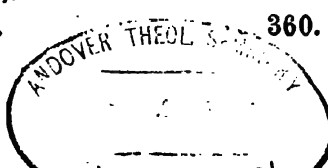
9.

480.

356. 463.

224.

366.

Προκόπιος Καισαρεύς.	382.	Συγκλητική ὁσία.	69.
Προκόπιος πρεσβ. Τύρου.	354.	Συμεών Θεσσαλονίκης.	577.
Προκόπιος Χαρτοφύλαξ.	431.	Συμεών Μάγιστρος.	100. 466.
Προνόμια Ἐκκλησιῶν.	590.	Συμεών μεταφραστής.	12. 481.
Προορισμός.	587.	Συμεών ὁ νέος στυλίτης.	366.
Προσκύνησις καὶ λατρεία.	384.	Συμεών ὁ νέος θεολόγος.	496.
Πρωτοκλισιῶν ἔκθεσις.	356. 468.	Συμεών ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός.	400.
Πτωχοπρόδρομος Θεόδωρος.	514.	Συμεών ἄρχων Βουλγαρίας.	468.
P.		Συναξάρια Ἀωννύμου. 462. Μεταφραστῶν.	484.
Ῥιχάρδος Βέντλειος.	401.	Βασιλείου Πορφυρογεννήτου.	486.
Ῥόδων.	15.	Συνέκδημος Ἱεροκλέους.	475.
Σ.		Συνέσιος Πτολεμαῖδος.	226.
Σάββατον πρῶτον νηστειῶν καὶ διὰ τί μνήμη		Συνοδικαὶ πράξεις καὶ ἀποφάσεις.	574.
τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.	136.	Σύνοδος ἐν Φλωρεντίᾳ.	585.
Σαμωνᾶς Γάζης.	497.	Συνταγματικὸν ἡ τάξις Προκαθηδρίας πατρ. καὶ	
Σεβηριανὸς Γαβάλων.	220.	μητροπολ.	356. 463. 464. 512.
Σεκουνδῖνος Νικόλαος.	589.	Σχέδη Βασιλική.	356.
Σεραπίων Ἀντιοχείας.	15.	Σχίσμα. Περὶ σχίσματος.	496. 516. 528.
Σεραπίων Θμουϊτῶν ἐπίσκοπος.	138.	Σχισματικοί.	516.
Σέργιος Π. Κ.	489.	Σχολάριος Γεώργιος.	585.
Σερβικὸν ἐν Ἀθῶν μοναστήριον.	590.	Σχόλια παλαιὰ εἰς τοὺς Εὐαγγελιστάς.	462.
Σίδης Νικήτας.	508.	Σχολιαστὰι Γρηγ. Ναζιανζ.	108.
Σιλεντιάριος Παῦλος.	360.	Σωζόμενος Ἑρμείας.	238.
Σιμοκάττης Θεοφύλακτος.	402. 480.	Σωκράτης Σχολαστικός.	230.
Σιμωνιακὴ αἵρεσις.	586.	Σῶμα μετὰ ψυχῆς δικαζόμενον.	571.
Σινᾶ Χρυσόβουλλον καὶ Μοναστ.	356. 590.	Σωτήρ Πάπας.	14.
Σίξκτος Α΄. Πάπας.	14.	Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων.	385.
Σίξκτου Σ΄. Βούλλα.	529.	T.	
Σισίνιος Π. Κ.	489.	Ταμερλάνος.	579.
Σκλέγγιας Νικόλαος.	582.	Ταράσιος. Π. Κ.	425. 489.
Σκυλίτζης Γεώργιος.	467.	Τατιανὸς Ἀσσύριος.	16.
Σμυρναίων Ἐκκλησίας περὶ τοῦ μαρτυρίου Πολυ-		Τελεσφόρος Πάπας.	14.
κάρπου.	14.	Τεσσαρακοστὰι τρεῖς.	381.
Σπήλαιον μέγα, Μονή.	590.	Τιβεριανὸς πρὸς Τραϊανόν. Ἐπιστολή.	13.
Σολιτάριος Φίλιππος.	507.	Τιμόθεος Βηρυτοῦ.	350.
Σολομώντος διαθήκη.	500.	Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας Α΄.	100.
Σουτδας.	487.	Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας Γ΄.	354.
Στέφανος διάκονος Κ.	431.	Τιμόθεος Ἐφέσου.	15.
Στέφανος ὁ νέος.	431.	Τιμόθεος πρεσβ. Ἀντιοχείας.	354.
Στηθάτος Νικήτας.	497.	Τιμόθεος πρεσβ. Ἱεροσ.	354.
Στίχοι πολιτικοί.	487.	Τιμόθεος πρεσβ. Κωνσταντινουπόλεως.	353.
Στρωματεῖς Κλήμεντος.	19.	Τίτος Βόστρων.	29.
Στύλου καὶ στήλης διαφορά.	517.	Τουρκογραφία.	491.
Στυπῆς Δέων.	490.	Τούρκων ἀρχαιογονία.	584. 590.
Σύγκελλος Γεώργιος.	467.	Τραϊανοῦ αὐτοκράτορος περὶ Χριστιανῶν.	13.
		Τραπεζούντιος Γεώργιος.	559.

Γεώργιος Σύγκελλος·	(Βον. καὶ Πατρ.)	Κωνσταντῖνος Μανασσῆς.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Γεώργιος Φραντζῆς·	(Βον. καὶ Πατρ.)	Κωνσταντῖνος Πορφυρογέννητος.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Δέξιππος·	(Βον. καὶ Πατρ.)	Λαόνικος Χαλκοκονδύλης.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Εὐνάπιος·	(Βον. καὶ Πατρ.)	Λέων αὐτοκρ. ὁ σοφός.	(Πατρ.)
Εὐστάθιος Θεσσαλονίκης.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Λέων Γραμματικός.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Ἐρραίμιος Χρονογράφος.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Λέων διάκονος.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Ζώσιμος·	(Βον. μόνον.)	Μάλχος Φιλαδελφεύς.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Θεοδόσιος Διάκονος.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Μένανδρος Προτίκτωρ.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Θεοράνης Χρονογράφος.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Μεροβώδης Φλάκκος.	(ἐν Βον. μόνον.)
Θεοφάνους ἐκλογαί.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Μιχαὴλ Ἀτταλειάτης.	(ἐν Βόν. μόνον.)
Θεοφύλακτος Σιμοκάττης.	(Βον. μόνον.)	Μιχαὴλ Γλυκῆς.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Ἰωάννης Ἀναγνώστης.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Νικηφόρος αὐτοκρ. Φωκάς.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Ἰωάννης Ζωναρᾶς.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Νικηφόρος Βρυέννιος.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Ἰωάννης Δούκας.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Νικηφόρος Γρηγορᾶς.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Ἰωάννης Καννανός.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Νικηφόρος πατριάρχης.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Ἰωάννης Καντακουζηνός·	(Βον. καὶ Πατρ.)	Νικήτας Χωνιάτης.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Ἰωάννης Κίνναμος·	(Βον. καὶ Πατρ.)	Νόννησος.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Ἰωάννης Καμηνιάτης.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Οἱ μετὰ Θεοράνην. (α)	(Βον. καὶ Πατρ.)
Ἰωάννης Λυδός.	(ἐν Βον. μόνον.)	Ὀλυμπιόδωρος.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Ἰωάννης Μαλάλας.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Παῦλος Σιλεντιάριος.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Ἰωάννης Μοναχός.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Πέτρος Πατρίκιος.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Ἰωάννης Σκυλίτζης.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Πρίσκος.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Ἰωὴλ Χρονογράφος.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Προκόπιος Καισαρεύς.	(ἐν Βον. μόνον.)
Κάνδιδος Ἰσαυρος.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Συμεὼν Μάγιστρος.	(Βον. καὶ Πατρ.)
Κόριππος Ἀφρικανός.	(ἐν Βον. μόνον.)	Τουρκογραικίς.	(ἐν Βον. μόνον.)
Κωδινός Κουροπαλάτης.	(Βον. καὶ Πατρ.)	Χρονικὸν Πασχάλιον.	(Βον. καὶ Πατρ.)

Ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Μιγνίου (Migne) Πατρολογία οὐκ ἐμπεριέχονται οἱ ἑξῆς· Α'. Ζώσιμος· ἱστορικός. Β'. Προκόπιος ὁ Καισαρεύς. Γ'. Μεροβώδης Φλάκκος. Δ'. Κόριππος Ἀφρικανός. Ε'. Θεοφύλακτος Σιμοκάττης. Σ'. Μιχαὴλ Ἀτταλειάτης· καὶ Ζ'. ἡ ὑπὸ Μαρτί-νου Κρουσίου Τουρκογραικία.

Τὴν δὲ χρονολογίαν τούτων καὶ ἀπάντων τῶν Βυζαντινῶν ἱστορικῶν, ὡς καὶ τὰ συγ-γράμματα αὐτῶν, ὁ βουλόμενος εὕρισκει ἐν τῇ ἀνὰ χεῖρας Κ λ ε ι δ ι, ζητῶν ἐκάστου τὸ ὄνομα ἢ ἐπώνυμον ἐν τῷ ἀλφαριθμητικῷ πί-νακι.

(α) Οἱ μετὰ Θεοράνην εἰσὶν, Ἰωάννης Καμηνιάτης· Συμεὼν Μάγιστρος· Γεώργιος Μοναχός· καὶ τινες ἀνώ-νυμοι.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελ.	Στήλ.	Στίχ.	ἀντί	γραφε
4	α'.	38	εὖ	εὔ
7	β'.	24	ὀφελούσι	ὠφελούσι
8	α'.	21	ὀμιλία	ὀμιλία
23		ἐν κεφαλίδι	τόμος 12	τόμος 11
33	α'.	31	ιγ'.	κγ'.
36	β'.	25	Γυκαῖκας	Γυναῖκας
37	α'.	17	γ'.	ιγ'.
40	β'.	27	τὸν τοῦ ἁγίων	τὸν τῶν ἁγίων
43	α'.	37	Φοίνικων	Φοινίκων.
41	β'.	22	ἐναχάρασσον	ἐνεχάρασσον
49	α'.	10	955	965
49	α'.	17	963	973
56	α'.	11	533	538
63	β'.	9	κηρύξετε	κηρύξατε
64	β'.	7	Ἀπολογία	Ἀπολογία
64	α'.	24	ἀποστολή	ἐπιστολή
65	β'.	11	μετά . . . Ἑλληνικῶν	μετά...Ἑλληνικῶν χωρίων
74	β'.	5	ἀντιδιατεθειμένους	ἀντιδιατεθειμένους
76	β'.	8	δεῖ;	δεῖ
77	α'.	6	ὑπαμνησθεῖς	ὑπομνησθεῖς
78	α'.	10	ἐδελφότητι	ἀδελφότητι
80	β'.	28	ραβ'.	ροβ'.
112	α'.	5	ροθ'.	ροδ'.
116	α'.	4	εἰς αὐτὸν	εἰς αὐτὸν
118	β'.	51	καὶ νῶ δ	καὶ ὧν ὁ
135	β'.	16	ἡ αἰώνιος	ἡ αἰώνιος ζωὴ
142	α'.	23	ἀνάστασιν	ἀνάστασις
146	α'.	40	Μελχισεδεκianoι	Μελχισεδεκianoι
143	α'.	26	Προινίκου	Προυνίκου
152	β'.	1	θεγατέρες	θυγατέρες
172	α'.	2	μημνησθαι	μεμνησθαι
179	β'.	32	οὐδεμίαν	οὐδεμία
184	α'.	3	144	140
186	α'.	28	ἀγαπημένω	ἡγαπημένω
191	β'.	30	ΔΘ'.	ΛΘ'.
202		ἐν κεφαλίδι	Τόμος 56	Τόμος 61
206	α'.	14	Ζ'.	Ε'.
207	β'.	6	μὴ ἄνω τὸν	μὴ τὸν ἄνω
224	α'.	38	800	805

Σελ.	Στήλ.	Στίχ.	ἀντί	γράφε
224	β'.	20	654—886	864—886
224	α'.	37	805	800
224	α'.	538	800	805
233	β'.	16	δημασίοις	δημοσίοις
238	α'.	17	τῶν ἐπισκόπων	τῶν ἐπισκόπων
240	α'.	42	Θεογονίου	Θεογονίου
240	β'.	35	τεχνιέντως	τεχνηέντως
240	β'.	43	Θεόγονιον	Θεογόσιον
249	β'.	22	1615	1625
270	β'.	19	ΖΣ'.	ΞΣ'.
270	β'.	25	548	348
271	β'.	17	λία	λίαν
272	α'.	17	εἰς ἂν ἐν λόγῳ	οἷς ἂν ἐν λόγῳ
274	α'.	11	433	1433
275	β'.	15	1467—1513	1477—1518
276	β'.	20	προσπαιλαίμεν	προσπαλαίμεν
279	α'.	42	γνράσαντας	γνράσαντος
282	β'.	5	351	381
282	β'.	20	ΥΞ'.	ΤΞ'.
284	β'.	39	ΥΛΗ' και Φ'.	ΥΛΘ' και Φ'.
285	α'.	28	ΚΑ'.	ΚΒ'.
290	β'.	6	Ε'.	Ζ'.
292	β'.	12	ΡΙΑ'.	ΡΙΒ'.
292	β'.	33	ΡΚΘ'.	ΡΚΔ'.
292	ἐν κεφαλίδι τόμος		73	τόμος 78
293	» » τόμος		75	τόμος 78
302	α'.		1283	1288
303	α'.	14	ἦλω	ἦλω
304	β'.	8	ἀνανδρεῖα και μνησι- κακία	ἀνανδρεῖα και μνησι- κακία
308	α'.	15	ΣΚΓ'.	ΣΝΓ'.
312	β'.	19	πεπατημένον	πεπατημένον
312	β'.	1	1512	1612
347	α'.	20	Σαχαρίου	Ζαχαρίου
351	β'.	24	συμβάντων	συμβάντα
351	α'.	16	Ἰαννουάριος	Ἰανουάριος
356	α'.	2	πρωτοκλησιῶν	πρωτοκλησιῶν
368	β'.	3	ἐν τοῦ	ἐν τοῖς
380	β'.	8	1825	825
380	β'.	16	ἐξαμέρου	ἐξαμήρου
381	β'.	20	παραβαίνοντες	παραβαίνοντες
400	ἐν τῇ σημειώσει — ἀντί τοῦ εἰς τὸν ἑβδομον αἰῶνα — γρ. εἰς τὸν ὀγδοον αἰῶνα.			
402		21	δυστυχοῦς	δυστυχοῦς
435	ἐν κεφαλίδι		Λίῶν Γ'.	Λίῶν Η'.
425		23	789	759

Σελ.	Στήλ.	Στίχ.	ἀντί	γράφει
451	6'.	25	τοῦ	τοῦς
459	ἐν κεφαλίδι		ὑπομνηστικῶν	ὑπομνηστικόν
469	6'.	17	956	950
490	α'.	24	Θεοδώτου	Θεοδότου
497		20	Εὐγέντων	Εὐχαίτων
499		15	Σκαλίτζης	Σκυλίτζης
517	6'.	15	μύρων	Μύρων
528	6'.	22	Αὐτόρειανός	Αὐτωριανός
534	6'.		1090	1390
568	α'.	33	τοιούτων	τοιούτον
581	6'.	16	αὐτῇ	αὐτῷ.

Ὅσα δ' ἄλλα παρελείφθησαν ἀφίενται εἰς τὴν εὐμένειαν τοῦ ἀναγνώστου.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

	Σωμ.
Ο Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Προκόπιος	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Ἀσωμάτων	2
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης	2
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Κλειστῶν	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Φανερωμένης	2
Ἡ ἱερὰ Μονὴ ὁσίου Μελετίου	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Αἰγίνης	1
Ο Σ. Μ. Ῥενέρης (Διοικ. τῆς Τραπεζῆς)	1
Ο ἐξοχώτατος ἐν ἱατροῖς Ι. Βούρος	1
Ο πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλλ. γραμμάτων Σύλλογος	2
Ο Παν. Ἀρχιμανδρ. Γρηγόριος Ἰωαννίδης	1
Βασίλειος Κρουσουκόπουλος Πύλιος φοιτητῆς τῆς θεολογίας	1
Ο Πανος. ἀρχ. Νικηρ. Καλογεράς καθ. τῆς Θεολ.	1
Ο κ. Ἀριστείδης Σπαθᾶκης καθηγητῆς	1
Ο κ. Ζῆκος Ῥώσης καθ. τῆς Θεολογίας	1
Ο φιλογενέστατος κ. Ἰωάννης Θεοφιλάτος	1
Ο Πανος. Ἀρχιμ. Σ. Κολιάτσης Διευθυντῆς τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς	1
Περικλῆς Γ. Δ. φοιτητῆς τῆς Ῥιζαρ. Σχολῆς	1

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Διὰ τὸν κ. Gotenberg.	1
(Bibliothèque nationale)	
Ο εὐγενέστατος Δ. Βικέλας	1
Ο φιλόμουςος καὶ φιλόλογος κ. Κ. Χαῖθας	1

ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

Ο Σ. Θεόδωρος Δοσίθεος	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ τοῦ ὁσίου Δουκᾶ	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ τῆς Θεοτόκου τῆς ἐπιλεγομένης Ἱερουσαλὴμ	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Σκριποῦς	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ τοῦ ὁσίου Σεραφείμ	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ τοῦ Σαγματᾶ	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ τῆς Πελαγίας	1

ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

	Σωμ.
Ο αἰδεσιμώτατος οἰκονόμος Ἰωάννης Μάτζας.	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Γέροντος	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Γαλατάκη	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Μακρυμάλλη	1
Ἀνθιμος Ἀγγελῆ Μονῆς Γέροντος σύμβουλος	1

ΕΝ ΦΩΚΙΔΙ

Ο Σ. Φωκίδος Δαυὶδ	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ τοῦ προφήτου Ἡλίου	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Δεσφίνης	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Βαρνακόβης	1

ΕΝ ΦΘΙΩΤΙΔΙ

Ἡ ἱερὰ Μονὴ Ἀγάθωνος	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Μαλεσίνης	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Δαδίου	1

ΕΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΙ

Ο Σ. Εὐρυτανίας καὶ Ναυπακτίας Ἀνθιμος	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Τροσσού	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ Τατάργας	1

ΕΝ ΑΝΔΡΩΙ

Ο Σ. Ἀνδρου καὶ Κέας Μητροφάνης	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ τῆς Παναχράντου	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ τοῦ ἁγίου Νικολάου	1
Ἡ ἱερὰ Μονὴ τῶν Ταξιαρχῶν	1
Ο ἐκ Κέας αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς Δημοσθένης Μήλιος	1
Ο ἐκ Κύθνου κ. Βαπτιστῆς Βάστας	1

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἡ ἱερὰ Μονὴ Σακεδονίας

Ἡ ἱερὰ Μονὴ Βλαχέρων

ΕΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑ:

Ο ἀδελφωτάτος ὁσιολογὸς Θεόδωρος Σπο-
ρίτουδηςΟ ἀδελφωτάτος Σακελλάριος Ἀρτίτης Ν.
ΔημιποδῆςΟ ἀδελφωτάτος Σακελλάριος Νικολάος Κα-
τῆλαιοςΟ Πανος ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἀγιο-
ῶτα Δοσίθεος Μυρμιδῆς

Ἡ ἱερὰ Μονὴ Βουδαπέστης

ΕΝ ΛΕΥΚΑΔΙ

Ἡ ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἀσκητῶν

Ο Πανος ἡγούμενος Γρηγόριος Σούτιος

Ἡ ἱερὰ Μονὴ Κολλίνης Ἐκκλησίας

Ο Πανος ἡγούμενος Βησσαρίων Κατοχρινός

Ἡ ἱερὰ Μονὴ ἁγίου Ἰωάννου

Ο Πανος ἡγούμενος Διονύσιος Τόμφος

Ἡ ἱερὰ Μονὴ Περχνερωμένης

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ:

Ο Σεβ. ἄγιος Θεσσαλονίκης Καλλίνικος

Ο Παν. ἄγιος Κίτρου Ἰωαννίκιος

Ο Παν. ἄγιος Καμπανίας Γρηγόριος

Ο Παν. Ἀρχιμανδρίτης Συμεὼν Φιλοθέτης

Ο Πανος Ἀρχιμανδρίτης Μόδεστος

Ο Πανος Σύγκελλος Νεόφυτος

Ο κ. Τάσιος Παππαγεωργίου

Ο κ. Μεγαλὴ Δάλλας

ΕΝ Τῷ ΑΓΙΩΝΥΜῳ ΟΡΕΙ

Τῷ ΑΘΩ

Ἡ ἱερὰ Μονὴ τῆς Δούρας

Ἡ ἱερὰ Μονὴ Βατοπεδίου

Ο Σ. Π. Αἰνίου Μελέτιος Βατοπεδινός

Ο Πανος Ἀρχιμανδρ. Ἰάκωβος Βατοπεδινός

Ο Πανος ἱεροδιάκονος Δανιὴλ Βατοπεδινός

Ο Πανος Χρυσάνθος Προηγ. Βατοπεδινός

Ο Πανος Ἀνθιμος Προηγ. Βατοπεδινός

Ἡπειρώτης

Συν.

Ο Ὁσ. Μελετιὸς Νικαίας Βατοπεδινός

Ο Ὁσ. Γεώργιος Γρηγόριος Βατοπεδινός

Ο Πανος Νικηφόρος ἱεροδιάκονος Βατοπεδινός

Ἡ ἱερὰ Μονὴ τῶν Τετάρων

Ο Πανος Ἀρχιμανδρίτης Τεσσαρ. Τετάρτης

Ο Πανος Ἀρχιμανδρ. Ἀθανάσιος Τετάρτης

Ο Προηγούμενος Διονύσιος Πατρὸς Τετάρτης

Ο Ὁσ. Θεόδωρος Τετάρτης Ἡπειρώτης

Ο Πανος Ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος Τετάρτης

Ο Πανος Ἀρχιμανδρ. Γεώργιος Τετάρτης

Ο Πανος Ἀρχιμανδρ. Πατριάρχης Τετάρτης

Ο Πανος Προηγούμενος Διονύσιος Τετάρτης

Μακεδόν

Τὸ ἱερὸν κοινόδιον τοῦ Διονυσίου

Τὸ ἱερὸν κοινόδιον Κωνσταντινουπόλεως

Ο Πανος ἁγ. Διονύσιος Κωνστ. ἐκ Βουλγάρων

Ο Πανος Ἀρχιμανδρ. Μελέτιος Κωνσταντι-
νουπόλεως ἈσκητῶνΟ Ὁσ. Χαρίτων Κωνσταντινουπόλεως Ἡπειρώ-
της

Ἡ ἱερὰ Μονὴ Παντοκράτορος

Ο Πανος Ἀρχιμανδρίτης Ἀθανάσιος Παν-
τοκράτορινόςΟ Πανος Ἀρχιμανδρ. Δανιὴλ Θάπας Παν-
τοκράτορινός

Ἡ ἱερὰ Μονὴ τοῦ Εὐερωτόχου

Τὸ ἱερὸν κοινόδιον Καρακάλλου

Γαλακτίων μοναχός ἐκ τοῦ Καρακάλλου

κελλίου ἁγίου Γεωργίου

Βενέδικτος μοναχός ἐκ τοῦ κελλίου ἁγίου

Γεωργίου

Ἰωσήφ πνευματικὸς ἐκ τοῦ κελλίου ἁγίου Στε-
φάνου

Ἡ ἱερὰ Μονὴ Φιλοθέου

Ο Πανος Ἀρχιμανδρ. Εὐγένιος Φιλοθέτης

Ο Πανος Ἀρχιμανδρ. Εὐσεβῆσιος Φιλοθέτης

Ἡ ἱερὰ Μονὴ Δοχειαρίου

Πολύκαρπος Δοχειαρίτης

Τὸ ἱερὸν κοινόδιον Σιμόπετρας

Τὸ ἱερὸν κοινόδιον Ζωγράφου

Τὸ ἱερὸν κοινόδιον Ἐσφιγμένου

Τὸ ἱερὸν κοινόδιον ἁγίου Παύλου

Τὸ ἱερὸν κοινόδιον Ῥωσικοῦ

Ο γραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Κοινότητος Πανος

Ἀρχιμανδρίτης Νεόφυτος

Γρηγόριος ἱερομόναχος ἐκ τοῦ ἱεροῦ κοινοδίου

Γρηγορίου

ΕΝ ΜΙΤΥΛΗΝΗ:

	Σωμ.
Ὁ Σ. Μιτυλήνης Κωνσταντῖνος	1
Κύριλλος Ἱεροδιάκονος Παπαδόπουλος	1
Ἐμμανουήλ Θ. Τσαρμογέλης	1
Ἱερὺς Σπυρίδων Δημητρίου	1

ΕΝ ΤΡΙΚΚΗ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Ὁ ἅγιος Τρίκκης Μελέτιος	1
Σχολεῖα Τρίκκης διὰ τῶν ἐφόρων.	3
Ἱερὰ Μονὴ μετεώρων τῆς Μεταμορφώσεως.	1
Ἱερὰ Μονὴ μετεώρων τοῦ ἁγίου Στεφάνου	1
Ἱερὰ Μονὴ Δουσικοῦ τοῦ ἁγίου Βησσαρίωνος	1
Δημητράκης Κ. Συμῆ	1
Στέφανος Κ. Συμῆ	1
Γεώργιος Στεφ. Κανούτα	1
Χρῆστος Α. Βλιτζάκης	1
Ἀθανάσιος Κ. Τζούκα	1
Θεμιστοκλῆς Σταμουλάκη	1
Γεώργιος Τακιατζῆς ὁ τῶν Σχολίων τῆς Τρίκ- κης Ἐπόπτης.	1
Δημήτριος Τζιαχτζήρης ἱατρός.	1
Ἀθανάσιος Κ. Σιπυργιώτης	1
Α. Παπαθανασίου	1
Γεώργιος Πάτροκλος	1
Δημάκης Νάκου Καστανιώτης	1
Ἀναγνώστης Πιλέκης Δραγοβιστηνός	1

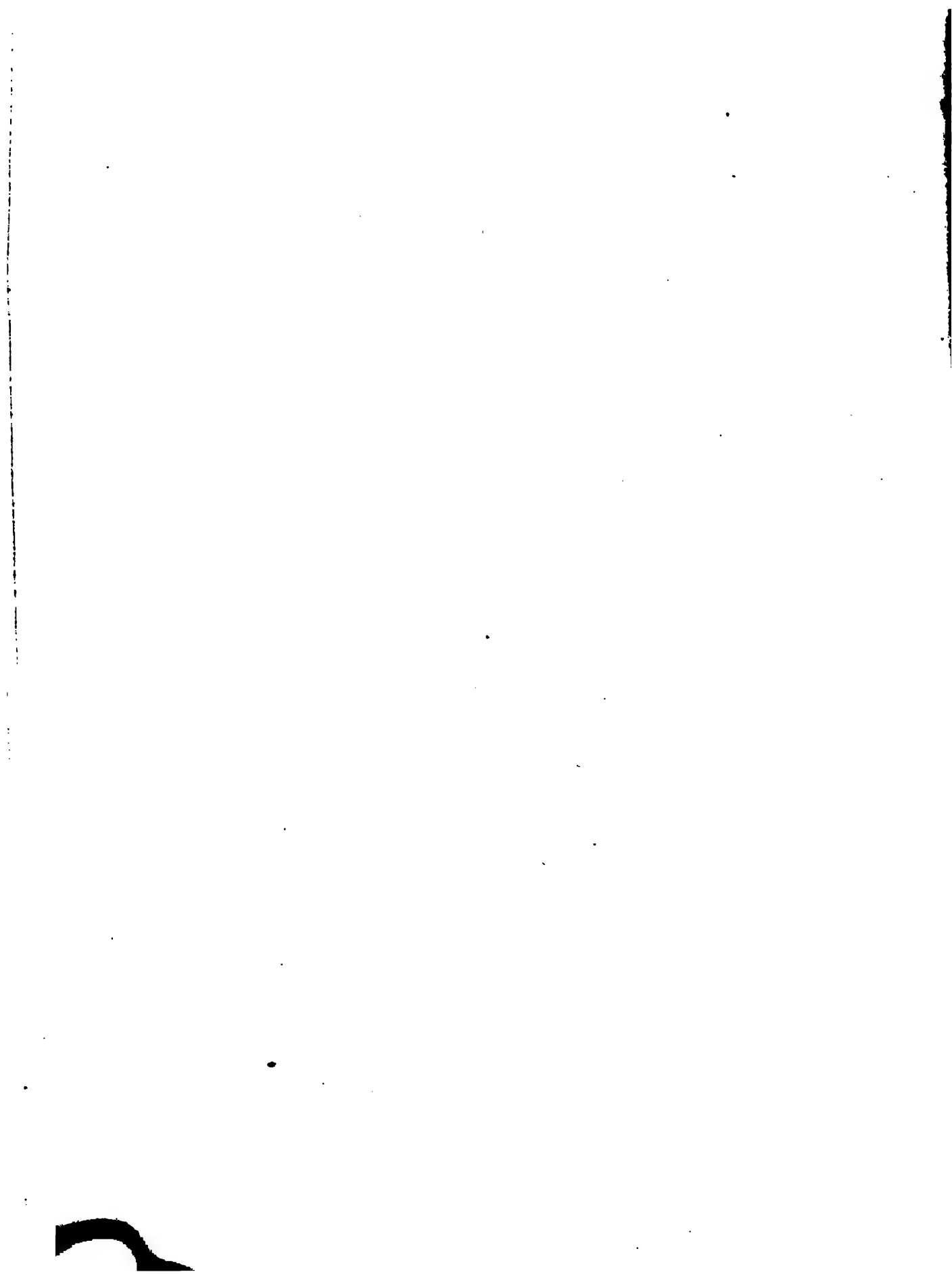
	Σωμ.
Δημήτριος Γ. Πιριτζόπουλος	1
Στέφανος Γ. Μπεκόπουλος καὶ ἀδελφοὶ	1
Ἀναστάσιος Γ. Ζουρνατζόπουλος	1
Ἀναγνώστης Παππα-Κωνσταντίνου	1
Ἰωάννης Ἀντωνίου	1

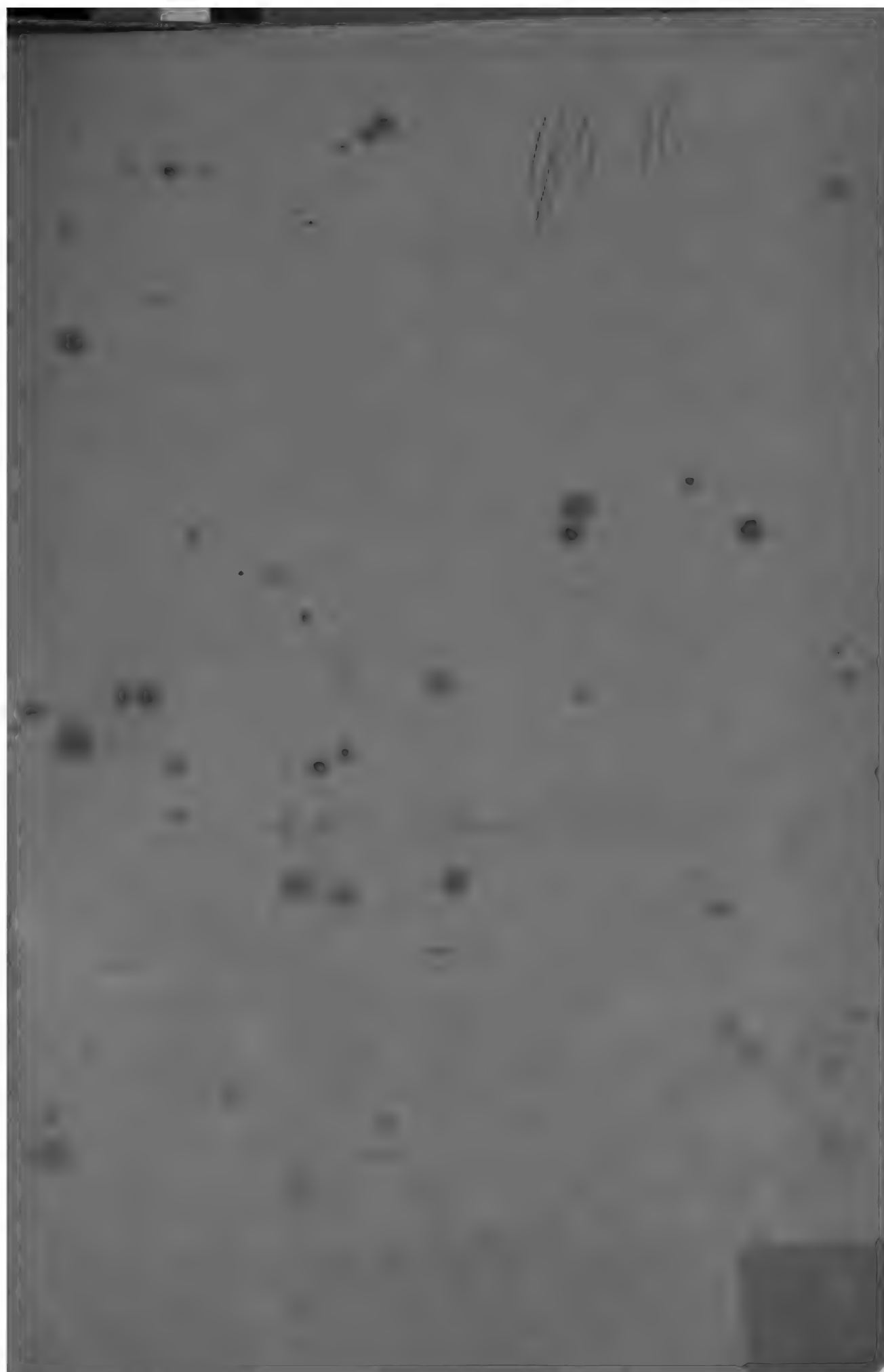
ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ παναγίου Τάφου	1
Ὁ Πανος. Φώτιος Σχολάρχης	1
Ὁ Πανος. Παῖσιος ἡγούμενος τοῦ τιμίου Προ- δρόμου	1

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ:

Ὁ Παναγ. καὶ Μακαριώτατος πατριάρχης	
Ἀλεξανδρείας Σωφρόνιος	1
Ὁ ἅγιος Ξανθουπόλεως Ἰγνάτιος	1
Ὁ Ἀρχιμανδρ. Γρηγόριος Γῶγος	1
Ὁ Πρωτοσύγκελλος τοῦ Παναγ. καὶ Μ. Πα- τριάρχου Ἀλεξανδρείας Γερμανὸς Καλ- λιγᾶς	1
Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Σινᾶ	2
Ἰγνάτιος ἱεροδιάκονος	1
Ἀμβρόσιος ἱεροδ. Σφακιανᾶκης	1
Ὁ Καθηγούμενος τῆς ἐν Παλαιῷ Καίρῳ ἱερ. Μονῆς Μητροπόλεως	1

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΤΙΣΙ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Τιμή πωλ. 20

